

17900

Mrs Vinaka Ramalingam
—

THE ACADEMY OF SANSKRIT RESEARCH
MISLEOTE-SYLOSI,
KARNATAKA STATE

Shagavad Vishayam 1-2

ஸ்ரீஸுலக் திமாலா

ஸ்ரீ :

மலர்—29

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ப்ரபந்தஜந கூடஸ்தாரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி மூலமும்

அதன் வ்யாக்யானங்களரவ

ஆருயிர்ப்படி, ஒன்பதீரையிர்ப்படி, பன்னீராயிர்ப்படி,
இருபத்துநாலாயிர்ப்படி, ஈடு முப்பத்தாருயிர்ப்படிகளும்,
சட்டிற்கு அடையவளைந்தான் - ஜீயர் அநம்பதவுரைகளும்,
ப்ரமாணத்திரட்டும், த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்குதி, (வ்யாக்யானத்துடன் கூடிய)
த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியும் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரமும்,
(வ்யாக்யானத்துடன் கூடிய) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி,
தனியன் வ்யாக்யானங்கள் ஆகியவையும் அடங்கிய

பகவத் விஷயம்

முதலீண்டு திருவாய்மொழிகள்

(ஸ்ரீபுராஷ்ய த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியும் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரமும் இணைந்தது)

கிடைக்குமிடம் & பதிப்பாசிரியர்:—

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், திருச்சி.

ஆசிரியர், "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுத்யாசனம்"

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம்,

திருச்சி-620017

SANSKRIT RESEARCH
INSTITUTE
KARNATAKA STATE

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந் நாராயண

ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த, ப்ரகாசந ஸமிதி வெளியீடு.

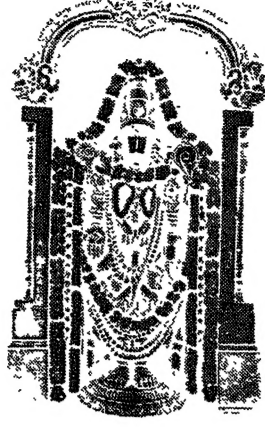
விலை:- முழு லைட் (1975க்குள் செலுத்துபவர்களுக்கு) ரூ. 200-00.

முதலீண்டு திருவாய்மொழிகள் ரூ. 25-00. தபால் செலவு ரூ. 5-00.

ஸ்ரீநிவாஸம் அச்சுக்கூடம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

3. 1000/1000

1000

ஸ்ரீமான்

Dr. R. ஸம்பத், B. Sc., M. B. D. S. (சென்னை-94.)

அவர்களால்

இந்த பகவத் விஷயப் பதிப்புக்கு ரூ. 5000
நன்கொடை அளிக்கப்பட்டது. இவருக்கு சீரிய:பதி
யான எம்பெருமான் எல்லா மங்களங்களையும் அருள
வேண்டும் என்று எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்து
இவருக்கு மங்களாசாஸனம் செய்கிறோம்.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

பரம வைதீகமான விஸிஷ்டாத்துவைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தூதாந்தத்தை விளக்கி நிலைநிறுத்தவந்த நூல்கள் ஆழ்வார்களாலும், ஆசார்யர்களாலும் அருளிச்செய்யப்பட்டவையாக ஏராளமாய் உள்ளன. அவற்றில் நம்மாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியும், அதற்கு வ்யாக்யானங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் ஆசார்யர்கள்-தமிழிலும், வடமொழியிலும், இரண்டும் கலந்த மணிப்ரவாள நடையிலும் அருளிச்செய்த பற்பல நூல்கள் “புகூவத் து விஷயம்” என்னும் தனிப்பெயர் பெற்றவையாகத் திகழ்கின்றன.

ப்ரபங்ஜ நகூடஸ்தூராய், மற்றையாழ்வார்களை அவயவங்களாகக்கொண்டு, தாம் அவயவியாகத் திகழ்பவராய், வேதம் தமிழ் செய்தவரான நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தவை நாலு திவ்யப்ரபுந்தங்கள். அவற்றில் நூறு பாசுரங் கொண்ட திருவிருத்தம் ருக்ஷவேது ஸாரமாகவும், ஏழு பாசுரங்கொண்ட திருவாசிரியம் யஜுர்வேது ஸாரமாகவும், எண்பத்தேழு பாசுரங்கொண்ட பெரிய திருவந்தாதி அதூர்வணவேது ஸாரமாகவும், சரமப்ரபுந்தமான (1102 பாசுரங் கொண்ட) திருவாய்மொழி ஆயிரமும், ஆயிரம் ஸாகைக்களையுடைய ஸாமவேது ஸாரமாகவும் உள்ளன. இவற்றில் மிகப்பெரியதும், மிகப்பெருமைபெற்றதும் திருவாய்மொழியாகும். இவ்வாழ்வார் ஸர்வேஸ்வரனை நெஞ்சாரக்கண்டு இதில் அநுபூவித்ததுபோலே, உலகில் வேறு எவருமே எந்த நூலிலும் அநுபூவித்த தில்லை என்று ஸபதூமிட்டுச் சொல்லலாம்.

இதனுடைய இத்தகைய பெருமைக்கேற்ப, தென்மொழி வடமொழி வேது ஸாஸ்த்ர நூல்களைக் கரைகண்ட பேராசிரியர்கள் பலராலே வியாக்கியான நூல்களும், விளக்க நூல்களும் இடப்பெற்ற பெருமையும் இதற்கேயுரிய தனிச் சிறப்பாய்த் திகழ்கின்றது. அத்தனை வியாக்கியான விளக்க நூல்களோடும் பிரமாணத்திரட்டு முதலான பலவிதமான பரிஷ்காரங்களோடும் கூடியதாக இந்த புகூவத் து விஷயத்தை ஓர் ஒப்புயர்வற்ற பதிப்பாக வெளியிட வேணும் என்னும் அவா நமக்கு நெடுநாட்களாக இருந்துவந்தபோதிலும், ‘பெரிய அளவில் சுமார் 10,000 பக்கங்கள் வரக்கூடிய இப்பதிப்பை நம்மால் தனித்துநின்று வெளியிட இயலாதே’ எனும் தயக்கமும் இருந்துவந்தது. இத்தயக்கத்தை—செயற்கரிய பல செய்யும் பெரியவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி, ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியின் பேருதவியானது நீக்கிற்று. அதன் விளைவாக—ஸ்வாமியின் க்ரந்த ப்ரகாஸந ஸமிதியின் ஆதரவிலும், உலகம் நிறைந்த புகழாளராய், தம் உடல், பொருள், ஆவி முதலான அனைத்தையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ துர்ஸனத்திற்கே

அர்ப்பணித்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்ஸனத்தையும், ஸ்ரீ ஸூக்திமாலையையும் பூலமான அஸ்திவாரத்தில் ஸ்தாபித்த பெருந்தகையான எந்தையாரான ஸ்ரீ உ. வே. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியால் நிறுவப்பெற்ற ஸ்ரீ ரா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரின் குடும்ப தூர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவிலும் இப்பதிப்பு வெளிவரத் தொடங்குகிறது.

இத்திருவாய்மொழிக்கு, விஸிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ தூர்ஸந ஸ்தூபகரான எம்பெருமானருடைய நியமனத்தாலே, அவரது அன்பிற்குப் பாத்திரரான ஸிஷ்யரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானாலே அருளிச்செய்யப்பெற்ற சுருக்கமான முதல் வியாக்கியானம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணக் கணக்கிலே ஆரூபிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாகையாலே “ஆரூபிரப்படி” என வழங்கப்படுகிறது.

எம்பெருமானருடைய ப்ரதூந ஸிஷ்யரான கூரத்தாழ்வானுடைய குமாரராய், அவரது பரம கருணைக்குப் பாத்திரரான எம்பார் எனப்படும் கோவிந்த ஜீயருடைய ஸிஷ்யரான ஸ்ரீபராஸரபுட்டரின் ஸிஷ்யரான வேதூந்திநஞ்சீயராலே ஒன்பதினாயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்யப்பெற்ற திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் “ஒன்பதினாயிரப்படி” என்று பெயர்பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இந்த நஞ்சீயருடைய ஸிஷ்யராய், “ஸூக்தி மஹார்ணவர்” என்று புகழ்பெற்றவரான நம்பிள்ளையின் ப்ரதூந ஸிஷ்யராய், அவர்க்கு வலதுகரம்போல் இருந்து நாலாயிர திவ்யப்ரபுந்தங்களுக்கும் ஒப்புயர்வற்ற வ்யாக்யானங்களையும், ஸ்ரீராமாயண பூரதாதி தனிஸ்லோக வ்யாக்யானத்தையும், ஸ்தோதரகூத்ய வ்யாக்யானங்களையும், பரந்தரஹஸ்யம், மாணிக்கமலை முதலான பல அரிய பெரிய ரஹஸ்ய நூல்களையும், அருளிச்செய்த வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தியான பெரியவாச்சான்பிள்ளையால் நம்பிள்ளையின் நியமனத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ ராமாயணக் கணக்கிலே இருபத்துநாலாயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்யப்பெற்ற திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் “இருபத்துநாலாயிரப்படி” என்று புகழ்பெற்று விளங்குகிறது.

நம்பிள்ளையின் மற்றொரு ஸிஷ்யராய், பிள்ளையுலகாசிரியரின் தந்தையான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை—ஒருமுறை நம்பிள்ளை செய்த திருவாய்மொழியின் அர்த்தோபந்யாஸத்தைப் பகலெல்லாம் கேட்டு தூரித்துநின்று, ஓரெழுத்தும் விடாமலும், மாற்றாமலும் இரவெல்லாம் முயன்று எழுதிவைத்ததாய், ஸ்ரீபூஷ்யத் திற்கு ஸ்ருதப்ரகாஸிகைபோலே முப்பத்தாருயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாய் விளங்கும் அத்யூத வ்யாக்யான க்ரந்தமே “ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படி” என்று பாரோர் போற்றத் திகழ்கின்றது.

உயிரெழுத்துக்களும், உயிர்மெய்யெழுத்துக்களுமாக முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்கள் கொண்டது ஒரு க்ரந்தம் எனப்படும்.

III

தமது நியமனமில்லாமல் எழுதப்பெற்றதாகையாலே, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையிடமிருந்து ஈடு ஸ்ரீ கோஸத்தை வாங்கி ப்ரசாரமில்லாமல் தம்மிடமே வைத்திருந்தார் நம்பிள்ளை. அவரது மற்றொரு ஸிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதுவர் அவரை மிகவும் அநுவர்த்தித்து அந்த ஸ்ரீ கோஸத்தைப் பெற்றுத் தாம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தமது புத்ரரான ஈயுண்ணிபத்மநாபுரிடம் அளித்தார். அவர் தாம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தமது ஸிஷ்யரான நாலுராப்பிள்ளைக்குக் கொடுத்தார். அவரும் தமது குமாரரான தேவராஜரான நாலுராச்சான் பிள்ளைக்கு அளித்தார். தேவப்பெருமானின் நியமனத்தாலே அவரும் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை முதலான பல ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ப்ரசாரம் செய்தார். திருவாய் மொழிப்பிள்ளையிடமிருந்து மணவாளமாமுனிகள் ஈட்டைப்பெற்று, நூற்றுக்கணக்கான ஸிஷ்யர்களுக்கு உபதேஸித்து முப்பத்தாருயிரப்பெருக்கர் என்னும் பெயரைப் பெற்று, பெரியபெருமானின் நியமனத்தாலே அவர் திருமுன்பே ஒரு வருஷ காலம் இந்த ஈட்டை உபந்யஸித்து, அவரிடமிருந்து ஸ்ரீ ஸைலேஸத் தனியனையும் பெற்றார். இத்தகைய பெருமைபெற்ற ஈட்டிற்கு மணவாளமாமுனிகள் ஓர் ப்ரமாணத்திரட்டையும் சேர்த்தருளினார். ஈட்டில் விவரிக்கப்பட்டபடி—திருவாய் மொழியின் ஒவ்வொரு துஸகத்தின் பொருளையும் எளிய தெளிவான வெண்பாவில் அமைத்துக் கூறும் “திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி” என்னும் அருமையான தமிழ் நூலையும் மாமுனிகள் அருளிச்செய்தார். திவ்யப்ரபுந்தத் தனியன்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்த பிள்ளைலோகம் ஜீயர் இத்திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிக்கும் அழகியதொரு வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கும், அவரது குமாரராய் இருபத்துநாலாயிரப்படியின் ப்ரவர்த்தகரான நாயனாராச்சான் பிள்ளைக்கும் ஸிஷ்யரான வாதுகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவாய்மொழிக்குப் பதவுரையாகப் பன்னீராயிரம் க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்த உரை பன்னீராயிரப்படி என்று பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. பல க்ரந்தங்களை அருளியவரான இவ்வாதுகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு துஸகத்தின் பொருளையும் ஒவ்வொரு வடமொழி ஸ்லோகங்களாலே சுருக்கிக்கூறும் “த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்குதி” என்னும் நூலையும் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பிள்ளையுலகாசிரியர், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார், நாயனாராச்சான் பிள்ளை ஆகிய மஹாசார்யர்களின் காலத்தில எழுந்தருளியிருந்தவராய், “வேதாந்தாசார்யர்” “கவிதார்க்கிகனிமஹம்” என்று ஸ்ரீரங்க திவ்ய தும்பதிகளிடம் விருதுபெற்றவராய், நூற்றுக்கணக்கான தென்மொழி வடமொழி நூல்களை அருளியவரான ஸ்ரீ வேதாந்ததேஸிகர்—ஒவ்வொரு வடமொழி ஸ்லோகங்களில திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாசுரத்தின் பொருளையும் உள்ளடக்கியதாய்,

ஒவ்வொரு துஸகத்தின் பொருளையும் கூறுவதான “ துரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி ” என்னும் கிரந்தத்தையும், வடமொழி ஸ்லோகங்களில் ஒவ்வொரு ஸுதகத்தின் (பத்தின்) பொருளையும் கூறுவதான “ துரமிடோபநிஷத் ஸாரம் ” என்னும் கிரந்தத்தையும் அருளியுள்ளார். பிற்காலத்தில்வந்த “ வேங்கடாசார்யர் ” என்னும் பெரியவர் ரத்நாவளிக்கும், “ ஸ்ரீஸைல ஸ்ரீநிவாஸதேஸிகன் ” என்னும் பெரியவர் ஸாரத்திற்கும் மணிப்ரவாள வ்யாக்யானமிட்டார்கள்.

மாமுனிகளுக்குப் பிற்பட்ட பல பெரியோர்கள் திருவாய்மொழியின் மிகப் பெரிய வ்யாக்யானமான ஈட்டிற்கு அரும்பதவுரையிட்டனர். ஆத்தான் ஜீயர் என்னும் பெரியவர் அவ்வரும்பதவுரைகளிலுள்ள ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஒன்றுதப்பாமல் முழுவதும் (அடைய வளைததுத்) திரட்டி “ அடையவளைந்தான் அரும் பத விளக்கம் ” என்னும் அற்புதமான அரும்பதவுரையைச் சேர்த்தருளினார். அநந்தாழ்வான் வம்ஸஸ்தூரான குணகரம்பாக்கம் ராமாநுஜ ஜீயர் என்னும் பெரியவர், இவ்வடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையையே பெரும்பாலும் பின்பற்றி, அதிலுள்ள கடுமையான விசாரபூகங்களை நீக்கி, நடையை எளிமைப்படுத்திச் செய்தருளின அரும்பதவுரை “ ஜீயர் அரும்பதவுரை ” என்று பிரஸித்திபெற்றதாய், சே. கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் பதிப்பின் மூலம் இப்போது பிரசாரமபெற்று விளங்குகிறது. ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள வாதிசுேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் மடத்தின் அதிபதியாக எழுந்தருளியிருந்தவராய், உபபூயவேதாந்தங்களையும் கரைகண்டவராய், ஸ்ரீகாஞ்சியிலும், ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலும் வா தூலகோத்தரத்தில் அவதரித்த இரண்டு வேங்கடாசார்யர்களை ஆஸ்ரயித்தவரான வாதிசுேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர், ஈட்டின் “ வீடுமின் ” ப்ரவேஸத்தொடக்கத்திலும், தாத்பர்யரத்நாவளியின் அவதாரிகை ஐந்தாம் ஸ்லோகத்திலும் அருளிச்செய்திருப் பவற்றை அடியொற்றி, ஸ்ரீ பூஷ்யத்தில் விவரிக்கப்பட்ட ரீதியில் பூரஹ்ம ஸூத்ரார்த்தத்திற்கும், திருவாய்மொழியின் முதல் இரண்டு துஸகங்களின் அர்த் துத்துக்கும் ஐக்கண்ட்யத்தை(ஒற்றுமையை)—“ ஸ்ரீபூஷ்ய துரமிடோபநிஷத் ஆத்யதஸக த்வந்த்வ ஐக்கண்ட்யம் ” எனும் விரிவானதொரு நூலிலே நிரூபித்திருக்கிறார். இவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் ஸிஷ்யரான வாதிசுேஸரிஜீயரின் ஸிஷ்யபரம் பரையில் வந்திருக்கக்கூடியவர் என்று பெயரொற்றுமையிலிருந்து விளங்குகிறது.

இப்போது பிரசாரத்திலுள்ள பகவத் விஷயப் பதிப்பான சே. கிருஷ்ண மாசார்ய ஸ்வாமியின் பதிப்பில் அடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையும். துர மிடோபநிஷத் ஸாரமும், ரத்நாவளிக்கும் ஸாரத்துக்குமுள்ள வ்யாக்யானங்களும், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யானமும், ஐக்கண்ட்யநூலும் சேர்க்கப்பட வில்லை. பத்தி—வேங்கட க்ருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்களால் சென்னை ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரஸாலையில் கி. பி. 1901ல் பதிப்பிக்கப்பட்ட தெலுங்குலிபி பகவத்விஷயப் பதிப்பிலும், அறுபது வருடங்களுக்கு முன் காஞ்சீபுரம் ப்ர. ப. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய

ஸ்வாமியால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த்முத்ரரூபகஸ்பா பண்டிதர்களைக்கொண்டு தமது ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கடத்தில் தமிழ்லிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட பகவத்விஷயப் பதிப்பிலுமே இவை எல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தன. ஆயினும் இப்பதிப்புகள் கிடைப்பது மிக அரிது.

இக்குறைதீர, இந்த எல்லா க்ரந்தங்களுக்கும், விஷயஸூசிகை, தமிழர்த் துத்தோடு கூடிய ப்ரமாணத்திரட்டு முதலான பலவிதமான பரிஷ்காரங்களோடு வெளியிடவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் இப்பதிப்பு வெளியிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பத்தும் இரண்டு இரண்டு பாகங்களாகவும், தமிழர்த் துத்தோடு கூடிய ப்ரமாணத்திரட்டு ஒரு பாகமாகவும் ஆக இருபத்தொரு பாகங்களாக இப்பதிப்பு வெளிவரும். பத்தாயிரம் பக்கங்களுக்குமேல் வரக்கூடிய இப்பதிப்பிற்குப் பல லக்ஷ ரூபாய்கள் செலவாகும் என்பதும், தனியாக எந்தவொரு மனிதராலும், ஸ்தாபனத்தாலுங்கூட இதை எளிதில் அச்சிட்டுவிட முடியாதென்பதும் அனை வர்க்கும் விளங்கும். அதன்பொருட்டு, ஆஸ்திகதானிகர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு பத்திற்கு ரூ. 5000/- பெற்று, அவர்களுக்கு ரூ. 5000 விலையுள்ள முழுப்பதிப்பின் பிரதிகளை அளிப்பது என்னும் திட்டத்தை ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி, ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ளார். அதன் விபரங்கள் விஷய ஸூசிகையை அடுத்துக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முதல்பத்திற்கு— திருவல்லிக்கேணி பார்த்துஸாரதிஸ்வாமி தேவஸ்தாந தர்மகர்த்தாவாக விளங்கும் ஸ்ரீ உ. வே. K. R. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி ரூபாய் ஐயாயிரம் (Rs. 5000) அளித் துள்ளார். மற்றும் ஒரு பத்துக்கு T. V. S. ஸ்தாபனத்தாரும், மேலும் ஒரு பத்துக்கு சென்னை-94 குளமேடு நெடுஞ்சாலையிலுள்ள Dr. R. ஸம்பத் அய்யங்கார் ஸ்வாமியும், தலா ரூபாய் ஐயாயிரம் அளித்துள்ளனர். மேலும் ஏழு பத்துகளுக்கு ஏழு உதாரர்கள் தலா ரூ. 5000 அளிக்க முன்வந்தால் இப்பதிப்பு விரைவில் வெளிவரும். ஆஸ்திக தானிகர்களை இவ்வரிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அச்சிடப்படும் காகிதம், அச்சிடும் எழுத்துக்கள், அச்சிடும் முறை முதலான பல விஷயங்களில் முன் பதிப்புக்களைக் காட்டிலும் இப்பதிப்பு ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே மிகவும் வீறுபெற்று விளங்குகிறது. தமிழ் மேற்கோள்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அந்தந்தப் பக்கத்தில் ஆகரம் தரப்பெற்றுள்ளது. வடமொழி மேற்கோள்களுக்கும் ஸ்லோகங்களுக்கும் அந்தந்தப் பக்கங்களில் தொடர் இலக்கம் தரப்பெற்றுள்ளது. கடைசியில் வெளியிடப்படும் இருபத்தோராவது பாகத்தில் இவை அனைத்துக்கும் தமிழில் அர்த்தமும் ஆகரமும் தரப்படும். ஈட்டில் எந்தப் பதம் அல்லது வாக்யம் அரும்பதவுரைகளில் எவ்விடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்டி 'x' 'y' 'z' 'a' 'b' 'c' 'd' முதலான ஆங்கிலச் சிறிய எழுத்துக்களைக்கொண்டு அடையாளமிட்டுக் காட்டப்

பட்டுள்ளது. இப்படி அடையாளமிடுவதிலும் தொடர்ச்சிவிட்டுப்போகாமல் கவனித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. Proof-ல் விட்டுப்போனதாகத் தெரிந்த சில இடங்களில் தொடர்ச்சி விடாமெக்காக a_2, a_3, b_2, b_3 முதலான எழுத்துக்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் பிரமாணங்களுக்கு 'A' 'B' முதலான ஆங்கிலப் பெரிய எழுத்துக்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. தமிழில் எடுக்கப்படும் வடமொழிப் பதங்களிலும், ப்ரமாணங்களிலும் உள்ள மெய்யெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பை நன்குணர 'கூ' 'பூ' 'டூ' முதலான அந்தந்த வர்க்குங்களைக் காட்டும் எண் குறிகள் இடப்பெற்றுள்ளன. ஸா 'ஸ்ரீ' முதலான புதிய எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உள்ள முக்ய விஷயங்களின் விஷயஸூசிகை தரப்பெற்றுள்ளது. இவை இந்த க்யூரந்தத்தை ஸேவிப்பவர்களுக்குப் பரமோபகாரகமாயிருக்கும் என்பது வெளிப்படை. இதுபோன்ற மற்றும் பல பரிஷ்காரங்களையும் ஒவ்வொரு பத்தின் முடிவிலும் தரப் பாரித்திருக்கிறோம். இவை விரைவில் நிறைவேறுவது அன்பர்கள் இப்பதிப்பிற்கு அளிக்கும் ஆதரவைப் பொறுத்துள்ளது.

இப்பதிப்பை அச்சிடப் புதிய ஸிலிண்டர் மிஷினை நிறுவவதற்கும், காகிதம் வாங்குவதற்கும் உறுப்பாகப் பெருந்திட்டங்கள் வகுத்துப் பொருளீட்டி உதவிவரும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி திறத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகம் முழுவதும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. பழைய பதிப்புக் களைப் பரிஷ்கரித்துத் தரும் ஸ்ரீ உ. வே. ஸாதாபிஷேகம் கோவிந்தநரஸிம் ஹாசார்ய ஸ்வாமி திறத்திலும், பிழைகளை ஊன்றிப்பார்த்துத் திருத்திப் பல பரிஷ்காரங்களைச் செய்துதரும் ஸ்ரீ உ. வே. கோழியாலம் ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி திறத்திலும், ஸூக்ஷ்ம விஷயஸூசிகையை எழுதி உதவிய வாக்யம்ருத வர்ஷீ ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரதாசார்யஸ்வாமி திறத்திலும், இத்தகைய அருஞ்செயல்களை ஸாதிக்க அடிப்படையான ட்ரஸ்டையும் அச்சுக்கூடத்தையும் நிறுவிவருளிய பரமதூர்மிகரான எந்தையாரான (கீர்த்திமூர்த்தி) கி. ஸ்ரீநிவாஸயங்கார்ஸ்வாமி திறத்திலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவவுலகம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. பெரியபிராட்டியாருடையவும், பெரியபெருமாளுடையவும், ஆழ்வாருடையவும், ஆசார்யர்களுடையவும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே இப்பதிப்பு விரைவில் நிறைவேறப் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

ராக்ஷஸ-ஸ்ரீ
வைகாசி விசாகம்
(24-5-75)

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர்,
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸூதர்சனம்.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத்விஷயம் - விஷயஸூசிகை

பக்கம்

விஷயம்

1. ஸ்ரீஸைலேஸபத்ய வ்யாக்யாநம்.
2. யதீந்த்ரரும் யதீந்த்ர ப்ரவணரும். ஸாத்ய விவ்ருத்தி சரமபர்வம். வேதாந்தாசார்யர். ப்ரதிவாதிப்யங்கரம் அண்ணன். சேஷஸேஷிகளின் ஸத்தா ஸம்ருத்திகள். வேதத்துக்கு ஓம் என்னுமதுபோல ஸ்ரீஸைலேஸத்தனியன்.
3. பெரியஜீயர் அவதாரம் ஆழ்வார்திருநகரியிலே. பெரியஜீயர் அவதாரம் முப்புரியூட்டியது. ஸ்ரீஸைலேஸத்தனியன் ப்ரணவார்த்துபரம்.
4. யதீந்த்ர ஸப்தார்த்தம். ராமாநுஜஸப்தம் ப்ரணவார்த்துபரம். ரம்ய ஜாமாத்ரு ஸப்தம் ப்ரணவார்த்துபரம். யதீந்த்ர யதீந்த்ரப்ரவணவதார திவ்யதேஸங்கள் — கோயிலுக்கு வடக்கும் தெற்கும். “யோநித்யம்” “ஸ்ரீஸைலேஸ”த் தனியன்களின் வைபவம்.
5. இராமாநுசனும் மாமுநிகளும். இவர்கள் நரநாராயணவதாரம்போலே. இராமாநுசனில் மாமுநிகள் ஏற்றம். மதுரகவிகளைவிட எம்பெருமானார்க்கு ஏற்றம். ஆழ்வானைவிட மாமுநிகளுக்கு ஏற்றம். “லக்ஷ்மீநாத” பத்ய வ்யாக்யாநம். ஆழ்வான் வைபவம். ப்ரதம குரு ஸ்ரீய:பதி.
6. ஸர்வேஸ்வரனுடைய ப்ரதமாசார்யத்வம். லக்ஷ்மிக்கு ப்ரபத்தி ப்ரவர்த்தகத்வம். ஸமாரம்பு ஸப்தார்த்தம். கஜாநாதிசுக்கு ப்ரபத்த்யுபதேஷ்டா ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநர். ஆழ்வார் வைபவம் மார்கண்டேய புராணத்தில்.
7. நாத்யாமுநர் பரமஹம்ஸர். ஸ்ரீஸேநாபதியே ஆழ்வார். லக்ஷ்மீநாத ஸ்லோகச்சூயாஸ்ஸலோகம். பெரியநம்பி ஸைசநம். யமுனைத்துறைவர். இணையடி பெரியநம்பி. திருநாராயணபுரத்தில் திருவாய்மொழி ஆசார்யர். ஆழ்வான் திவ்யஸூக்தி வைபவம்.
8. ஸ்வாசார்யாதித்யம். அநுக்தஸைகலாசார்யஸைசநம். ஸுத்தஸம்ப்ரதாயம். ஸத்குரு அஸத்குரு விபாகம். ப்ரமேயரத்ன உபாதாநம்.
9. வாதிசேஸரி ஸூக்தி உபாதாநம். விவரணமாலை. தத்வதீப உபாதாநம். ஆரோஹண அவரோஹணக்ரமத்தில் குருபரம்பராநுஸந்தாநம். குருபரம்பராதிதியிலே புகுவான்.

10. குருபரம்பராதியில் ஆசார்யன். ஆச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலை உபா த்யாநம். ஸரண்ய ஸரணாகுதர் குறைதீருவது. நாவகாரியம். “யோநித்யம்” ஸ்லோக வ்யாக்யாநம். ஆழ்வான் சரித்ரம்.
11. ஆழ்வான் சரித்ரம். ராமாநுஜ கல்யாண குணங்கள். உடையவருடைய முக்தி ப்ரதத்வ ஸக்தி. உடையவருக்கு “வைதிகோத்தமர்” என்ற ப்ரஸித்தி.
12. அச்யுத ஸப்ஸ்தார்த்தம் “பேரருளாளன்”. அச்யுத ஸப்ஸ்தார்த்தம். உடையவர் மயல் கொண்டிருக்கும் திருவடிகள்.
13. பஞ்சப்ரகாரவிஸிஷ்டன் திருவடிகளில் உடையவர்க்குப் ப்ரேமம். புக்தி விரக்திகளைக்கண்டு ஆசார்யவரணம். உடையவர் ப்ரத்யம் ஸிஷ்யன் ஆழ்வான். நரநாராயணர்கள்போலே ராமாநுஜகூராதிபர்கள். “ஒருமகள் தன்னை உடையேன்” விஸேஷார்த்தம்.
14. “புக்யவாந்” எனும் ஸப்ஸ்தம் ஜ்ஞாநபரம். உடையவருடைய க்ருபை. நாராயண சரண ஸரண வரணம். ராமாநுஜ சரண ஸரண வரணம்.
15. “வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்” விஸேஷார்த்தம். புக்திவிரக்தி ஜ்ஞாப்தி காருண்யாதிகளுக்கு உபயோகம். நாராயணபத்யம் போலே ராமாநுஜபத்யம் குணசதுஷ்டயபரம். ஜ்ஞாநஸக்தி ப்ராப்தி பூர்த்தி களும் ராமாநுஜ ஸப்ஸ்தார்த்தம். ஆஸ்ரயண ஸௌகர்யபாத்யக ஆஸ்ரித கார்யபாத்யக குணபேதம்.
16. ஏதத்விவரணம். அசதுர சதுர சதுரக்ஷரீ விப்யாக்யம். ராமாநுஜநாமம் யுக்யந்தோறும் உள்ளது.
17. ராமாநுஜத்ரய விசாரம். ராமராமாநுஜ ஸரணாகுதி. க்யுத்யமும் பத்யமும். த்ரிவித்யப்ரபத்தி. “ப்ரபத்யே” என்ற வர்த்தமான நிர்தேஸ தாத்பர்யம்.
18. இராமாநுசன் தீர்க்கபூந்து. உடையவர் சரமகாலத்தில் பண்ணின சரம ப்ரபத்தி சரமபர்வநிஷ்டார்த்தம். “நசேத்” ஸ்லோகரஹஸ்யம். இராமாநுச னுடைய உத்தாரகத்வ நிருபணம். இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் ஆழ்வான். “மாதா பிதா” ஸ்லோக வ்யாக்யானம்.
19. ஆழ்வார் பெருமை. தாய்ப் பெருமை. ஆழ்வார் கேராத்ர ரிஷி. துளஸி மாலையும் மகிழ் மாலையும்.
20. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ. ப்ரத்யாந த்வார ஸேஷிகள். யாக்யமும் புரோட்யாஸமும். ஸோபாதிக்க நிருபாதிக்கேஷிகள். ஸ்தோத்ரரத்ந ஆதிம்ஸ்லோக பஞ்ச கார்த்தம். ஸிஷ்யாசார்ய க்ரம ஸீமாபூமி ஆழ்வான். உடையவரும் விரும்பும் ஆழ்வான் ஸம்பூந்தம்.
21. ஸாம்ப்ரத்யாயிக ஐதிஹ்யங்கள். அஷ்டாக்ஷரதீபிகை. ஸாரஸங்க்ரஹம். லோகாசார்யஸிஷ்யர் எம்பெருமானார் — கூரகுலோத்தமத்யாஸர் இநே.

21. “பூதம் ஸரஸ்ய” ஸ்லோக வ்யாக்யாநம். “பூதம்” “நீளா” ஸ்லோகத்வய அவதார ரஹஸ்யம். ஆழ்வாரில் அந்தர்பூதர் மதுரகவிகள். “பூத” ஸப்ஹார்த்தம்.
22. “பூதம் ஸரஸ்ய” அடைவு. முதலாழ்வார்களின் பரபுக்தி பரஜ்ஞாந பரம புக்திகள். “புட்டநாதஸ்ரீ” பத்யவிபாக்யவிசாரம். ஆழ்வார்களின் திரு நாமங்களுக்கு அர்த்தம்.
23. ஆழ்வார்களின் திருநாமங்களுக்கு அர்த்தம். பரகால வைபவம். “மிஸ்ர” ஸப்ஹார்த்தம் பூஜ்யவாசி. “யதீந்த்ரமிஸ்ர” ஸப்ஹார்த்தம்.
24. ஆழ்வார் வைபவம். “பராங்குஸ” ஸப்ஹார்த்தம். “முநி” ஸப்ஹார்த்தம். பராங்குஸ ஸூசிதர் பரகால யதிவரர்கள். பராங்குஸ பரகால யதிவரர் அடைவு.
25. திரிவிக்கிரமன் அடியிணையில் மூவர் ப்ரபத்தி. எம்பெருமானார் வரம்பறுத்தது. ஸ்ரீபூஷ்யமும் திருவாய்மொழியும். இராமானுசன் பெருமை. “யோநித்யம்” “மாதா பிதா” ஸ்லோகத்வய ப்ராத்யாயம்.
26. ஆழ்வார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்கும் க்ரமம். ஈட்டு ஸம்ப்ரத்யாயத் தனியன்கள் வ்யாக்யாநம்.
27. ஸ்ரீமந் நாதமுநி வைபவம். ஸத்வாரக அத்வாரக புகுவத் ப்ரஸாதங்கள். ஆழ்வாரும் முனிவர்களும். வ்யாஸர் அநுபாஸ்யர். ஸாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ர தாத்பர்யங்கள்.
28. உய்யக்கொண்டார் சீர்மை. குருகைக் காவலப்பனும் உய்யக்கொண்டாரும். ஸீதையும் ஸ்ரீராமமிஸ்ரரும். “மணக்கால் நம்பி” ஸப்ஹார்த்தம். யாமுநா சார்ய வைபவம். பச்சையிட்டுப் பச்சையிலே மூட்டிற்று.
29. மாலாத்ரவைபவம். “மாலாத்ரர்” என்று ஆழ்வார் திருநாமம். பிள்ளான் வைபவம். உபயவேத்யாந்தப்ரவர்த்தகர் பிள்ளான். நடாதூர் ஆழ்வா னுக்கு ஸ்ரீபூஷ்ய ஸிம்ஹாஸநம். எம்பார், ஆழ்வான் ப்ரபத்தி ஸாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகர். எம்பார் ஆழ்வான் த்ர்ஸந த்ருஷ்டி பூதர். ஆழ்வான் திவ்யஸூக்திகள் ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியொற்றியவை. பட் டருக்கு ஆசார்யர் கோவிந்த க்ராதீபர்.
30. ப்ரமேயாத்ந உபாத்யாநம். தனித்வய உபாத்யாநம். பட்டருக்கு ஆசார்யன் இன்னார் என்ற விசாரம். பட்டர் வைபவம். நஞ்ஜீயர் வைபவம். நஞ் ஜீயர் ஸதாபிஷேகம் செய்தருளியது. நம்பிள்ளை வைபவம்.
31. நம்மாழ்வாரும் நம்பிள்ளையும். நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம். நயநத்வயத் தனியன்களின் அடைவு. ஆச்சான்பிள்ளை — பெரியவாச்சான்பிள்ளை.

“ஆசாராய ஸமமதி” உபாதாரம் ஆசசானபிள்ளை ஸநநிதியில் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை சில கேட்டாரா

- 32 புந ஸலோக துவய விசாரம் மாத்வு பத்மநாபு விசாரம் ஈடு ஸ்ரீகோஸம் பெருமாள் கோயில் பட்டாக்கள் திருவீதியிலே ஸுரக்ஷிதம்
- 33 கோலாலாபம் நாலுராப்பிள்ளை வைபுவம் பேரருளாளன் ஈட்டு பரவாத தகா ஸ்ரீவசந பூஷண பரவாததகா பேரருளாளன்
- 34 பெரிய திருமொழிகும் பெரியாழ்வாரா திருமொழிகும் நாலுராபிள்ளை வயாக்யாநம் ஈட்டு ஸம்பரதாரம்
- 35 “தேவாதிபாந” பூஹுவசநாததம் நாலுராசசானபிள்ளை சிஷ்யாக்கள் திருவாயமொழிப் பிள்ளைக்கு நாலுராசசானபிள்ளை திவ்யபரபுநதாராதத் உபதேஷ்டா திருவாயமொழிப் பிள்ளையருளிய பெரியாழ்வாரா திருமொழி வயாக்யாநம்
- 36 பிதா புதரர்களுக்கு சிஷ்யாசாராயதவம் கண்ட இடம் திருவாயமொழிப் பிள்ளை வைபுவம் பெரிய ஜீயா வைபுவம் முப்பத்தாருயிர்ப் பெருக்கா மாமுனிகளின் பரதமோபாதத் சிஷ்யா பட்டாபிரான ஜீயா
- 37 அநதிமோபாய நிஷ்டை உபாதாரம் ஐதிஹயங்களும வராததைகளும்
- 38 வானமாமலை ஜீயா வைபுவம் கோயிலண்ணன் வைபுவம் கோயிலண்ணன் ஆசாராய பௌதராகு ஈடு பரஸாதித்தது பரதிவாதி பூயங்கரம் அண்ணன் வைபுவம் வேதநாதாசாராயா ஸ்ரீவைஷ்ணவ தாராஸா—பர அண்ணன் நஞ்ஜீயா முதலானோ வைபுவம்
- 39 பிள்ளான முதலானோ தனியன உரை
- 40 பெரியவாசசானபிள்ளை முதலானோ தனியன உரை
- 41 நாயனாராசசானபிள்ளை முதலானோ தனியன உரை
- 42 பிள்ளை உலகாரியன தொடக்கமானாகும் ஈடுகும் ஸம்புநதம்
- 43 திருவாயமொழிப்பிள்ளை பெருமை மாமுனிகள் தனியன உரை பெரிய ஜீயா பெருமை
- 44 திருவாயமொழித் தனியனகள் உரை “புகதாமருதம்” ஸலோக வயாக்யாநம்
- 45 கடலும், ஆழவாரா சொல்லும் இராமாயணமும் திருவாயமொழியும்
- 46 “திருவழுதி நாடென்றும்” தனியன வயாக்யாநம் வேதத்திலே ஓதப்பட்ட நாடும் ஆறும் நகரமும் திருவடிகளும்

- 47 அாசசையில் நாடும நகரமும் ஆறும் திருவடிகளும் திவ்யதேஸ பரஸ்தாவத்திலே திவ்யதேஸ திவ்யநகர திவ்யநதீ பரதாஸநம் “மனததாலும் வாயாலும்” தனியன வயாக்யாநம்
- 48 “ஏயநத” தனியன வயாக்யாநம்
- 49 ஆழ்வாரும் உடையவரும் “வானதிகமும் சோலை” தனியன வயாக்யாநம்
- 50 திருவாயமொழி பததுப பத்துக்களின ஸாராராததும் பததாததும் “கங்குலும் பகலும்” பதிகத்தில் “மதிளரங்கா வணபுகழ்மேல் ஆனற தமிழ்மறையாயிரம்” நிருபணம்
- 51 பரமாண பரமேயங்களுக்கு ஈனற தாயும் இதததாயும் உடையவா திருவாயமொழியை வளாதத பரகாரம் திருமநதாராததும் அாதத்பஞ்சகம் திருவாய மொழியில் அாததும்
- 52 “மிகக இறை நிலை” தனியன வயாக்யாநம் அாதத்பஞ்சக நிருபணம் பரஸவருப தத்யாதாதமய நிருபணம் ஜீவஸவருப தத்யாதாதமய நிருபணம்
- 53 உபாய ஸவருப தத்யாதாதமய நிருபணம் விரோதி ஸவருப தத்யாதாதமய நிருபணம் பூல ஸவருப தத்யாதாதமய நிருபணம்
- 54 “முநயஸச மஹாதமாந” விசேஷாராததும் அாதத்பஞ்சக பரமான பாசரங்கள் திருமநதாராதத்பரமான பாசரங்கள் திருமநதரத்தில் அாதத்பஞ்சகம்
- 55 ஒன்பதினாயிரப்படி அவதாரிகை பன்னீராயிரப்படி அவதாரிகை இருபத்துநாலாயிரப்படி அவதாரிகை ஸம்ஸாரிகளின தூகாதி நிருபணம் * (9) (24) தூராவிடுவேத வையுவம் * (12)
- 56 முமுக்ஷாதூலபுதவம் (9) (24) பாகுவதஸேஷதவம் அதிதூலபுதம் (9) (24) தூராவிடுவேத வையுவம் (12)
- 57 ஆழ்வார வையுவம் (9) (24) தூராவிடுவேத சதுஷ்டயாராததும் (12) இளையபெருமானும் நம்மாழ்வாரும் (9) (24) அாஜுநதாஸரதாதிகளும் ஆழ்வாரும் (9) (24)
- 58 ஆழ்வார வையுவம் (9) (24) அாதத்பஞ்சகபரதிபாதக ஸலோகம் (12)
- 59 பரபுநதசதுஷ்டய ஸாத்ஞாநயம் (9) (24) வேதாதிக்களில் ஆழ்வார அருளிச்செயல் வாசி (9) (24) பரபுநதலக்ஷண விஷயக ஸங்காபரிஹாரங்கள் (9) (24) திருவாயமொழியின் மஹாவாக்யாராததும் (12) ஸகல வேதாஸதரதாதபாயம் அாதத்பஞ்சகம் (12)

- 60 அவயுதபாநா செய்யும் பரஸநங்கள ஒனபது (9) (24) ஸமாதூநங்கள ஒனபது (9) (24) “ஸ்ரீபதே” ஸலோகத்தில் அாதத்பஞ்சகம் (12)
- 61 அறிவுகேடா பண்ணும் பரஸநங்கள ஏழு (9) (24) பத்துபபத்துக்களின் விபாகும் (12)
- 62 அறிவுகேடா பரஸநங்களுக்கு ஸமாதூநம் (9) (24) திருவாயமொழியில் ஸித்ததூஸாதூயரூபாததூபேதம் (12)
- 63 அறிவுகேடா பரஸநங்களுக்கு ஸமாதூநம் (9) (24) ஸதகாாததூபேதம் (12)
- 64 புகுவதஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ கூடநாநிருபணம் (9) (24) ஸதகாாததூ நிருபணம் (12)
- 65 சிந்தயநதிபடி ஆழவாருக்கு நிதயம் (9) (24) ஆழவாருடைய புகுவதூ குணகதூரகதவ உபபாதூநம் (9) (24) புகுவதஸம்ஸலேஷவிஸலேஷ நிருபணம் (9) (24) ஸதகாாததூநிருபணம் (12)
- 66 பரதூமஸதகாாததூநிருபணம் (12) ஆழவாரு ஸோக மோஹ நிருபணம் (9) (24) ஆழவாருடைய அனயாபதேஸபபேசு (9) (24) திருவாயமொழி அாததூ பஞ்சக பரதிபாதூகம் (9) (24) திருவாயமொழியின் பரதூநாாததூம் பூலம் (9) (24) பரபூநதூசதுஷ்டயாாததூம் (9) (24)
- 67 திருவாயமொழியில் பரமேயம் (9) (24) பரதூமஸதகாாததூம் (12)
- 68 புகுவததவ நிருபணம் (9) (24) முதலதிருவாயமொழியின் அாததூம் (9) (24) முதலதிருவாயமொழியின் அாததூம் (12)
- 69 முதல தூஸகத்தின் விவரணம் மேலில் தூஸகங்கள் (9) (24) முதல தூஸகத்தின் பரமேயம் (12) முதறபாட்டுக்குக் கருதது (24) முதல திருவாயமொழி 4, 5, 6, பாட்டுக்களின் பரமேயம் (12)
- 70 ஸாமாநாதூகரணய வையதிூகரணய பேதூம் (12) பரதவஸதி ரீகரணபரம் முதல தூஸகம் (12) முதறபாட்டின் பரமேயம் (24) பரபூநதூரமபூததில் மங்குளாசரணம் (24) மங்குளாசரண தூவைவிதூயம் (24) புந பரபூநதூ சதுஷ்டயாாததூநிருபணம் (24) திருவாயமொழிக்கெல்லாம் ஸங்கூரஹம் முதலதிருவாயமொழி (24)
- 71 அடையவ்நைநதான அருமபத விளக்கத தொடக்கம் ஜீயா அருமபத உரை தொடக்கம் வயாகூயாநங்களின் ஸங்கூரஹ விஸதர பூரவம் ஸ்ரீவைகுண்டூநாதூவாணநம்
- 72 நிதய முகதாநதூ நிருபணம் ஸமஸாரிகளின் பரிபூரண பூரஹமாநுபூவ யோகூயதை ஸமஸாரிகள் இழவு புகுவத கருபை ஸமஸாரிகள் அநீதி- ஈஸவர கருஷி பரமாதம் தூககூம் ஸரீர பரதூநம்

- 73 ஸாஸ்தர பரதூநம் ஸாஸ்தர ஸாஸ்தரஸார விஷயபேதும் விஸிஷ்ட நிஷ்கருஷ்ட வேஷங்கள் அகிலபாபஹேது ஆதமாபஹாரம் ராமகருஷ்ண த்யவதாரஹேது நிருபணம் விபுவாவதார காலத்தில் அநுஷ்டாநம்
- 74 பாராவைவதது மருகம் பிடிப்பது ஆழவாரை அவதரிப்பித்தபடி தென திசை பள்ளமடை நிதய ஸம்ஸாரி ஆழவார ஆழவாரும் மதுர கவிகளும் ஆழவார வைபவம் *(ஜீ அ)
- 75 மதுரகவி பரஸநம் ஆழவார ஸமாதாநம் “ செத்தத்தின வயிறறறிலே ” இதயாதி வாக்யம் “ கானலோடிய காடடிலே ” இதயாதிவாக்யம் ஆழவார மதுரகவிகளுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸகாரம் பரஸாதித்தார மதுரகவிகள் பட்டோலை கொள்ளல் ஆழவார திருவாககின் பெருமை சோகவேக்ய ஜநித ஸலோகம் அநுபவ பரீவாஹமான அருளிச்செயல்
- 76 ஈடு வயாக்யநாரமப்யம் வகதரு விஷய பரபூநத வைலக்ஷணய கதூநம் மஹாபரவேஸம் மூனறுக்கும் விஷய நிருபணம் (ஜீ அ) முதல் ஸரிய பதியில் வாக்ய விபாக்யகரமம் (ஜீ அ) மஹாபரவேஸ பரமேய விசாரம் “பரிஷ்கார” உபாதூநம் வைலக்ஷணயதரயம் ஆழவாருக்கு விவக்ஷிதம்
- 77 ஸ்ரீராமாயணத்தின் வைலக்ஷணயதரயம் வாலமீகி பரோகதம் ஆபத்தம் ஸப்ததூராததும் ரிஷிகளிறகாடடில் ஆழவாருக்கு ஏற்றம் புகுவத கடாஷு விசேஷ லப்த ஜ்ஞாநதவம் ஆழவார வைபவம் ஸ்ரிய பதியாய இதயாதி விசேஷண சதுஷ்டயகதூந பரயோஜநம் விசேஷண சதுஷ்டயகதூநம் கடாஷோபயோகிதவேந விசேஷண சதுஷ்டயகதூநம் பூலாவயபிசார உபயோகிதவேந
- 78 விசேஷண சதுஷ்டயாராததும் நிருபணம் வாதஸலயஹேது ஸவாமிதவம் ஸாவேஸவரபதும் ஸம்பூநதபரம் ஸாவேஸவரபதும் ஸவாதநதாயபரம் ஸ்ரிய பதியாய இதயாதிக்கு ஆரோஹண கரமேண அாததும் ஸரிய பதியாய இதயாதிக்கு அவரோஹண கரமேண அாததும் கடாஷு ஹேது தவேந விசேஷண சதுஷ்டய உபபாதூநம்
- 79 பூலாவயபிசார ஹேதுதவேந விசேஷண சதுஷ்டய உபபாதூநம் ஸவாதநதாய ஸப்ததூராததும் த்விதீய நாவாஹே஽பி ஆரோஹ அவரோஹ கரமகதூநம்
- 80 விசேஷண சதுஷ்டயம் பரதவ ஸௌலப்யபரம் ஸரிய பதியாய இதயாதி நிராதேஸ பௌவாபாய பரயோஜநம் நான்கு விசேஷணங்களில் ஒவ்வொன்றும் பரதவ ஸௌலப்யபரம்
- 81 ஏதந நிருபணம் ஆஸரயண ஸௌகாயாபாதூக காயாபாதூக குணக்ஷணம் உப்யயலிங்க விஸிஷ்டதவேந பராபய பராபகதவங்கள் ஸரிய

- பதியாய் என்ற வாக்யம் அாதத்பஞ்சகபரம் “அகிலபுவன” ஸலோகமும் “ஸரிய பதியாய்” என்ற வாக்யமும்
- 82 “ஸரிய பதியாய்” என்ற வாக்யம் துவயாராதத் விவரணம் “ஸரிய பதியாய்” என்ற வாக்யம் தரிவித் மங்குளாசரணபரம் புந விசேஷண சதுஷ்டய கத்ருஸ்ய ஸபரயோஜனதவ நிரூபணம்
- 83 நிதய ஸமஸாரிகளிலே ஒருவா ஆழ்வார புகுவத கடாஷு நிரஹேதுகதவம் ஆழ்வார நிதயமுகதரிலே ஒருவா என்பது பரபுவாதிஸயநிபுநதநம்
- 84 “பரிஷ்கார” உபாத்நாநம் “அதது” நிராததக் அவயயம் ஆழ்வார பரபுநததுக்கு க்யாதயாதிமூலதவாபுவம் “ஈறில இன்பம்” - ஐஸவாய கைவலய வயாவருத்தி பரமபத்துததில் வாராததை ஆழ்வாருக்கு இங்கேயே அமைநத்து பரமபத்துஸோபாநம்
- 85 முதலடி ஸாத்நதஸை புருஷகாரமும் மிகையாமபடியான உபாயத்தின வைபவம் ஆசாரய பராபதி ஹேது ஷடகம் லக்ஷமீபுருஷகாரதவ பர யோஜந வாணநம் ஸ்ரீ விஷ்வகஸேநா புருஷகாரம் புகுவத்பராத்நம் புகுவதுபிராயேண விசேஷ கடாஷு ஸபுத்நாதத் விசாரம் கடாஷு விசேஷ கடாஷு பேதநிரூபணம்
- 86 ஆழ்வார க்யாபப ஸ்ரீமந மறறையாழ்வாரகளிறகாடடில் ஆழ்வார வயா வருத்தி புத்நதிஸமாத்நாதத்நம் த்ருஷ்டாநதோபநயாஸம் “புருநத்நாவநம்” ஸலோகாதத்நம் புருநத்நாவநம் நெறிஞ்சிறகாடு கருஷண ஸபுத்நாதத்நம்
- 87 “உதபநந நவ ஸஷபாடியம்” ஸலோகாதத்நம் இநத ஸலோக உத்நா ஹரண பரயோஜநம் “ஆடியம்” என்ற நபுமஸக பரயோக தாதபாயம் புருநத்நாவந கடாஷேத்நாஹரண பரயோஜநம் விஸத்நமாக அறிகை புகுவத கடாஷு பூலம்
- 88 ஸங்கா ஸமாத்நாநங்கள் (அ உரை) பரமத நிராகரணவஸயகதை ததவ நிரூபணததில் வாதிவிபரதிபத்தி மதபேதமும ததவபேதமும
- 89 விபரதிபத்தி ஸபுத்நாதத்நம் ததவவிபரதிபத்திகத்நம் உபாயபூலவிபரதி பத்திகத்நோபலக்ஷகம் விபரதிபத்தி வாதிவிபரதிபத்தி லோகாயதிகமத நிரூபணம் சாரவாகமதததில் பூதசதுஷ்டயபூதபஞ்சகவாத்நவயம்
- 90 சாரவாகமதாநுஞ்ஞ ஸவாகக்ருநகங்கள் ஸித்நதித்ரயததில் சாரவாகமத நிரூபணம் ததவத்ரய விவரண உபாத்நாநம் ததவ விசாரண உபாத்நாநம் ஸாவ ஸித்நாத ஸங்க்ரஹ உபாத்நாநம் தேஹததில் சைதநயம்
- 91 ஐஜநமதநிரூபணம் லோகாயத ஸபுத்நாதத்நம் சாரவாகமதம் ஸாவ மதாநதராபேக்ஷயா ஹேயம்

- 92 ஸபதபூங்கீ நிருபணம் பாயாய ஸபுதூராததும் யாதுவபரகாஸனுடைய ததவ விசாரணை
- 93 ஜைநமதத்தில் தேஹபரிமாணம் ஆதமாவுக்கு ஜைநமதாநுகுணமோக்ஷ ஹேது ஜைநதூரமம் ஜைநமதத்தில் ஜஞாநகாம ஸமுச்சயம்
- 94 வைபூரஷிகமத நிருபணம் பெௌதூதூமதத்தில் பரமானுகாரணவாதும் பெௌதூதூமத சதுஷ்டய பேதூ நிருபணம் பெௌதூதூமதாநுகுணஸம் ஸார மோக்ஷஹேதுக்கள்
- 95 ஸௌதரநாதிக மத நிருபணம் யோகூரசார மத நிருபணம் மாதூயமிக மத நிருபணம்
- 96 பூதூதூ ஸம்மதம் ஸூநபவாதும் வைபூரஷிகாதூ மதோபநயாஸம்—ஸூஷ்ய பூதூதூ யோகூயதாநுகுணம்
- 97 நையாயிக வைஸேஷிக மத நிருபணம் ஸம்ஸாரநாதூதவம் ஸாவ ஸிதூதூநத ஸம்மதம்
- 98 மேறபடி மதத்தில் ஏகவிமஸூதிபேதூ பிநநதூ ககூ நிருபணம் ஸுகூமும தூ ககூமே பாஷாணகலப மோக்ஷ
- 99 நையாயிக வைஸேஷிக உபயாபயுபேதாராததூங்கள் பாஸூபத மத நிருபணம் பாஸூபதமத அவாநதரபேதூம் ஸருதபரகாஸிகா விரோதூ பரிஹாரம் முதூரிகாஷ்டகதூரணூதூ நிருபணம்
- 100 ஸாங்க்ய யோகூ மத நிருபணம் ஸாங்க்ய யோகூ பரவாததகா ஸைவ ஆகூமோகத காமாநுஷ்டூரந நிருபணம் ஸாங்க்யயோகூ உபயாபயுபே தாராததூங்கள் அநுமான ஆகூம் பராமாணய விசாரம் ஸருதபரகாஸிகா ஸம்வாதூம்
- 101 ஸாங்க்ய மத நிருபணம் பரகருதிபுருஷ விவேக ஸபுதூராததும் பரதூரந காரணவாதும் “பேதூரநாம பரிமாணூத” ஸலோகாராததும்,
- 102 பூட்ட பராபூகர மத நிருபணம் குதூருஷ்டி மத நிருபணம் பராரம்பம் பூட்ட பராபூகர மதத்தில் ஜீவாதம் விபூதவம் பூட்ட பராபூகர உபயாபயுபேதாராததூங்கள் புண்டூரீக நாரதூ ஸம்வாதும் ஆதமிநிதயதவ பூஹூதவ ஸாவகூததவங்கள் ஸாங்க்யமதாநுகுண ஜஞாநாஜஞாநங்கள்
- 103 ‘அபூாவ’ நிருபணம் அபூாவ தூவைவிதூயம் மீமாமஸகமதத்தில் ஈஸவர ஸதூபூாவம் இலலை பூாவபூாகூ குதூருஷ்டிமதம்—பூட்ட பராபூகர மதம் காமததுக்கு அபூாவதூவாரக மோக்ஷஹேதுதவ நிருபணம் மீமாமஸக மதத்தில் மோக்ஷம்

- 104 உததரபுராசு குதுருஷ்டிமதம் ஸாங்கராதி ஸங்கராதுவைத நிருபணம் ஸஜாதீய விஜாதீய ஸவக்த பேதூராஹிதய நிருபணம் பராபய ஸவருப நிருபணம்
- 105 மாயா துவைவித்யம் த்யாநஸய அநுபாயதவே டுகதி நிவாதய நிவாதக நிருபணம்
- 106 புாஸகர மத நிருபணம் புாஸகர மதத்தில்-புரஹமம் ஸகுணம், உபாதி, ஸத்யதவம், பரபஞ்ச ஸத்யதவம், பூநத, மோக்ஷங்கள் புரஹமததுககே
- 107 புாஸகர மதாநுகுண உபாய உபேய நிருபணம்
- 108 யாதுவபரகாஸ மத நிருபணம் புரஹம் பரிணம் வாதும் யாதுவ மதத தில் புரஹம் ஸவிசேஷம் ஜ்ஞாந காம ஸமுச்சய வாதும்
- 109 புாஸகர ராமாநுஜ மத பேதூ நிருபணம் “வித்யாயம் ச அவித்யாயம் ச” வாக்யாததும் ஸாத்யதூவிதவ ஸாத்யதூவிதவ நிருபணம் மாயா உபாதி, விகாரவாதிகளா—ஸங்கர புாஸகர யாதுவாகள ஏகாயந ஸபூதூராததம்
- 110 ஏகாயந மத நிருபணம்
- 111 பதினேழு மதங்கள் புாஹய குதுருஷ்டி மதங்கள் பதினேழில் புாஹய குதுருஷ்டி பேதூ நிருபணம் புாஹய குதுருஷ்டி ஸபூதூராததும் ததவதரய வாதும் ஏக ததவவாத ததவதரயவாத ஸாமஞ்ஜஸ்யம் பரகாயதூவைத நிருபணம்
- 112 பேதூரபேதூ விசாரம் ஸாவஸருதி ஸாமஞ்ஜஸ்ய நிருபணம் ஸவருபத பேதூமும், விசரிஷ்டவேஷேண ஜகயமும் சிதூபகரம் அசிதூபகரம் நிருபணம் பேதூம்
- 113 குணதரயாதமக ஸபூதூராததும் அசிதததவ நிருபணம் ஸாங்க்ய ராமாநுஜமத பேதூம் “விபூ” ஸபூதூராததும் அசிலக்ஷணம் ததவதரய நிருபணஸம்பததில் ஈஸவர நிருபணம் இல்லாமைக்கு ஹேது
- 114 “ஸ விசுவகருத” ஸலோகாததும் ‘மாயா’ ஸபூதூராததும் ஈஸவர லக்ஷணம்
- 115 மாயா விமோசனோபாயம் “தைவீ ஹயேஷா” ஸலோகாததும்
- 116 பிள்ளை திருநறையூர் அறையா வாததை சேதநததவ நிருபணம் ஹரஸபூதூராததும் — ஜீவன ஜீவாதம் தூமங்கள் அமருதாக்ஷர ஸபூதூராததும்
- 117 ஜீவலக்ஷணம் புரஹம் ஸபூதூம்—ஜீவவாசகம் காம ஸபூதூராததும் கைவலய நிருபணம்

- 118 ஈஸ்வர லக்ஷணம் “ ஒருவனையே நோக்குமுணர்வு ” யோஜநாபேதம்
 119 “ஸமஜஞாயதே” ஸலோகாராததம் “ஸமஜஞாயதே” ஸலோச பாட்பேதம்
 120 “ ததகாம் ” ஸலோகாராததம் “ செருபுகுத்தக கற்றவோபாதி”
 ஆழ்வார்க்கு எவரும் ஒப்பல்லா
 121 ஆழ்வாரா நிருபமா என்ற நிருபணம் ஆழ்வாருடைய நிருபமதவே ஹேது
 பேதநிருபணம் ஆழ்வாரா வைபவம் அபரிசுச்சிநம் அதற்கு ஹேது
 122 நிதயரிதகாடடில ஆழ்வாரா ஏற்றம்
 123 கலியுக்தேதாஷ நிருபணம் “ கலெள ஜகதபதிம் ” ஸலோகாராததம்
 ஜகதபதிதவாதி விசேஷண ஸாராததகயம் பாஷண்ட ஸப்தாராததம்
 ஸமஸாரததில் புகுவதருசித்ரூலபதவம்
 124 வைகுண்ட பரியதாஸந ஸப்தாராததம் பரகரணநுகுணய விசாரம்
 புகுவத சேஷதவ தூலபதவம்
 125 “ மநுஷ்யாணம் ஸஹஸரேஷு ” ஸலோகாராததம் ஆழ்வாரா அவதாரம்
 சேதநஸுகருதபலம் ஸருதபரகாஸிகோதூஹரணம் பராங்குஸம்
 பூஷயகாரணம்
 126 “ பரிஷ்கார ” உதூஹரணம் “ ததோடகில ” ஸலோகாராததம் ஜகத
 சப்தாராததவிசாரம் “ சேதநஸுகருதபலம் ” எனகிற வாகபததில்
 சேதநஸப்தாராததம் நிதயமுகதாநாம் பேராத்ஜநகதவவிசாரம் பதாரத
 நாம் பேராத்ஜநகதவமாவது
 127 அசயுதபூநு ஸப்தவிசாரஹவிசாரம் அசயுதபூநு வைபவம் நிதய
 முகதாக்க அஜஞாநம் ஈஸ்வரனுக்கு அஜஞாநம் “ தமோ பூஹயம் ”
 ஸலோக உதூஹரணம்
 128 ஆழ்வாரால நனமை யத்யாயோக்யம் ஸாவதர ஸாவேஷாம்
 129 ஸ்ரீ கருஷ்ணாவதாரததிறகாடடில ஆழ்வாரா அவதாரததின ஏற்றம் ஏதத
 பரபூநத உபாதேயதவே யுகதித்யவயம் பரபூநதஸய ஸாவோபஜீவயதவ
 ரூபம் வைபவம் ஆழ்வாரா ஜஞாந புகதி விரகதி நிருபணம் பரிஷ
 காரோபாதாநம் ரிஷிகளில் ஏற்றம் ஆழ்வார்க்கு ஹஸிதம் - ஸப்த
 வயுதபதி, அராததம் ஆஷ திவ்யஜஞாந தாரதமயம்
 130 ஜஞானிநாம் அகூரேஸரா ஆழ்வாரா ஆததோ ஜிஜ்ஞாஸு ஸலோகாராததம்
 “மே ஆதமா” விசேஷாராததம் உதூர ஸப்தாராததம் தநநிருபணம்
 131 நிர்திஸயபுகதியுகததவம் ஆழ்வாரா வைபவம் ஆழ்வாரா பரபதி புகதி
 காரைய இளையபெருமாளுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் பஞ்சவித ஸாமயம்
 ஆழ்வாரா புகதி

- 132, ஆழ்வாருடைய ததேகதூரகதவம் “நச ஸீதா” ஸலோகாராததும் “அபி” யத்யாததது நிபாததவய ஆவருத்தி “முஹூராததம் ஜீவாவ” விசேஷாராததும்
- 133 அததலை நினைவாலே இததலை ஜீவிபபது ஏதநநிருபணம் “அகைபபில மனிசா” பாசராராததும்
- 134 ஆழ்வார வைராக்ய நிருபணம் “ந தேவலோகாகரமணம்” ஸலோ காராததும் “தேவலோக” ஸப்தாராததும் வீடு நலவீடு பேதும் “ஜஞாநீ து ஆதமைவ” இதயதர வைராக்யம் ஆாததும் “ந தேவ லோகாகரமணம்” இதயதர வைராக்யம் ஸாப்தும் நலவீடும் தயாஜயம் ஸவாராதததவே
- 135 ஆழ்வாருடைய ததேகபுநதுதவ நிருபணம் புகுவதைகாநதபஸீமா ஸப்தாராததும்
- 136 ஆழ்வாருடைய கைங்காயைக தூரகதவம் “கரிஷ்யாமி” பரஸமைபத பரயோக தாதபாயம் “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” பரதிபதாராததும் அநுபுவததில் தருபதியிலலாமை கைங்காயம் இலலையேல் ஸததையிலலை
- 137 ஆழ்வாரும் அாஜுந துஸரதூதிகளும் எடுத்த ஸலோகங்களுக்கு உதத ராராததததிலே நோக்கு
- 138 ஆழ்வார ஸாவோபமாநபூமி ஸ்ரீபரஹலாத வைபவம் “அஹம் ஸாவம் கரிஷ்யாமி” ஸவருபகருததூஸயம் “அஹம் அஸய” குணகருத தூஸயம்
- 139 பரபுநதுவைலக்ஷணய நிருபணம் வகதருவைலக்ஷணயகதந பராதமயே ஹேது பரபுநதுவைலக்ஷணய கதநதுவிதீயதவே ஹேது பரதிபாத்ய வைலக்ஷணய கதநதுவிதீயதவே ஹேது ஆழ்வாருடைய பரபுகதி பர ஜஞாந பரமபுகதி நிருபணம் புகுவான ஸாதமயபேடாகுபரதூன பரபுகத யாதி ஸப்தாராததும் பரபுகதயாதி பரதிபாதக ஸதலங்கள்
- 140 வயாக்யாந லக்ஷணம் பிரமணம் ஆழ்வாரும் அஸவததமும உதும் பரமும “அததிககாயில் அறுமானபோலே” விவரணம்
- 141 ஜிஜ்ஞாஸுபரஸநங்கள் ஒன்பதின நிருபணம் ஸாஸதர பரதூந பரதிபாத்யம் வேதும் பரதூநகோடயநதாபூதம் உபபுருமஹணம் அங்குகோடயநதா பூதம் ஸாஸதர வைவித்யம் ஒளபதேசிக ஜஞாநம் ஒளதபரேக்ஷிக ஜஞாநம் திவ்யபரபுநதேதாதபததிகாரண விசாரம்
- 142 அதிகாரி பேடாகதரு ஸப்தாராததும் திவ்யபரபுநதததினுடைய மோக்ஷ ஸாதநதவ ஸவயம் பேடாக்யதவங்கள் விரோதபரிஹாரம் ஸவாராதத பராராதத கைங்காய நிருபணம்

- 143 அவயுதபாக பரமந உததரநிருபணம் ஸவவஸதவமாவது என? கந்தாடை நாயன நிரவாஹம் “ஸவர வசந” பாட்யுபேத்ய விசாரம் ஸிஷ்டா யாவா? வேத்யம் ஸவத பரமாணம் எனபா ஸிஷ்டா
- 144 சிரோபாஸித ஸத்யருத்யத்ய ஸப்யத்யாராதத்யம் மோர முனனா ஐயன பராதத்யகைங்காயம் ஸாஸதரநதரேஷு அஸபஷ்டம் விஜிக்ஷு பரமநங்கள் ஏழு
- 145 அவைத்யக ஸப்யத்யாராதத்யம்
- 146 க்யுரநத்யோபாதேயதவே ப்யாஷை அபரயோஜகம் ப்யாஷையே பரயோஜக மாகில வரும் அநிஷ்டம் ப்யாஷாக்யாந விசாரம் மாதஸயபுராணஸலோகம்
- 147 இதிஹாஸ புராணத்ய பரவருததிப்யலம் - சதுராதத்யவானோஜஜீவநம் கலியுக்ய கருத்யுக்ய நிருபணம் யுக்யவாண பரயுகத ஜனாநமாநத்யய ஸங்கா பரிஹாரம்
- 148 ஆழ்வார்க்கு உபதேஷ்டருதவம், தநநிருபணம் தீவய பரப்யநத்யததின் நனமை வித்யுர ஸப்யுர ஸூத த்யாமவயாத்ய வைலக்ஷணயம் ஆழ்வாருக்கு வைத்யக பரிக்யுரஹ ஸஹித அவைத்யக பரிக்யுரஹம் ஸலாக்யாஹேது
- 149 குட்யஜிஹவிகா நபாயம் ஸவபக்ஷ ஸாத்யக ஹேதவஷ்டக நிருபணம் தீவய பரப்யநத்ய வைப்யவம் “யஸயாகியலாமீவஹபி” ஸலோகாதத்யம் ஐஸவாய கைவலய த்யோஷங்ககள் ஸுஸபஷ்ட பரதிபாத்யநம் நாம கிம்?.
- 150 விஸிஷ்டே ஸாத்யயே விஸேஷணமஸ ஸாத்யக ஆழ்வார அருளிச செயலில வேத்யஉத்யாஹரண ஸத்யலங்கள் வேத்யாநத விஜயோபாத்யாநம் “ருத்யுர யத தே ஜநிம்” ஸருதயாதத்யம்
- 151 அருளிசசெயலில ப்யுரஹம் காரண வாத்யம் ஆழ்வாருக்கு ப்யுக்ஷத விஸலேஷ ஸங்கா ஸமாத்யாநங்கள் ஸமஸலேஷ விஸலேஷ நிருபணம்
- 152 “பரமாத்மநி யோ ரகத” ஸலோகம் ‘க்ஷதே பரஹாரா’ ஸலோகம். அபேக்ஷிதாதத்ய அலாப்ய நிமிததம்
- 153 ஸமஸலேஷ விஸலேஷ பரதிபாத்யக வாகயங்கள் பரகருதி ஸமப்யநத்ய ஸமரண ஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா விஷயஸமரணஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா ஸமஸாரஸமரண ஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா- ப்யுக்ஷத்ய வைலக்ஷணய ஸமரண ஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா
- 154 ஸமஸலேஷ விஸலேஷ சரமாவதி
- 155 “நனனாடு” (8 5 2) பிள்ளான நிரவாஹம் மயாவற மதிநலம் பெற்ற ஆழ்வார்க்கு ப்யுரமவிஸமருதி நிருபணம்
- 156 தீயாகக்யசிந்தயநதீ—ஆழ்வார அங்குளயக்யுரே ஹஸதிபூத்யஸதம் கோஸல சராசர ஸவப்யாவ நிருபணம்

- 157 ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ ஸப்தாராதத்வம் துவேதூ ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ நிருபணம் பராங்குஸாநுபுவாவிச்சே து ஹேது சதுஷ்டயம்
- 158 தாதாசாராய வயாக்யநம் ஆழ்வார ஸோகமோஹ நிருபணம் கோஸலக்ஷோகுல விஸலேஷ ஹேது நிருபணம் நிதயவிபூதியில் விஸலேஷம் இல்லாமைக்கு ஹேது
- 159 மோஹ ஸப்தாராதத்வம் மோஹ ஹேது நிருபணம் கலவியில் அநயாபதேஸப பேச்சு பிரிவில் அநயாபதேஸப பேச்சு ஸதூண நிக்நநநயாயம் பரதிபாத்ய வைலக்ஷணய நிருபணம்
- 160 ஏகைகாராதத்வ பரதிபாத்ய துஸக சதுஷ்டய நிருபணம் பலம் பரதூநந பரதிபாத்யம் ததுபயுகதாராதத்வ சதுஷ்டயம்
- 161 பரபுநத்சதுஷ்டயாராதத்வம் கடிக்காசலத்திலுள்ள அககாரககனியின பராதூநநயம் தாதபாயலிங்குஷ்டகம் “தவதுநுபுவ” என்றதில் “தவத்” என்றதின பூவம் கேவலனுக்கும் ஜ்ஞானிக்கும் வாசி கலம்பகன் மாலே “எம்மா வீடு” ஸாவபரபுநத்பரதூநநம்
- 162 “உள்ள சுடாமிகு சுருதி”—எது ஸருதிபாக ஆழ்வார திருவுள்ளம் திருவாயமொழி ஆயிரத்தின அாதத்வஸங்குரஹம் பரத்வம் துஸகாராதத்வம்
- 163 பரமபத்யத்திலே புகுவான இருபு பாஞ்சராதரத்தினபடி பரத்வம் துஸகாராதத்வம் ஈடில் பரமாதம் வாணநம் புகுவதுவாணந பரமான பரமான வாகயங்களும் பாசுரங்களும் (பக்கம் 164ல் தொடர்ச்சி)
- 164 தருதீய துஸகாராதத்வம் வாதஸலய ஸப்தாராதத்வம் அவதாரஹேது - வாதஸலயம் பரமகருபாநிருபணம் கூபபுநிபுகூய ஸப்தாராதத்வம்
- 165 கூபபுநிபுகூய ஸப்தாராதத்வம் சதூதத்வதுஸகாராதத்வம் ஷஷ்டதுஸகாராதத்வம் அஷ்டம் துஸகாராதத்வம் துஸம் துஸகாராதத்வம் மற்ற துஸகாராதத்வம் ஸாவேஸவரதவத்துக்கு ஏகாநதமான படிகள்
- 166 ஆஸரிதாநுகுரஹத்துக்கு ஏகாநதமான படிகள் பரத்வம் துஸகாராதத்வம் ஸங்குரஹம் அாதத்வபேதூத ஸதக துஸகபேதும்
- 167 பரத்வம் துஸகாராதத்வம் ஸங்குரஹம் முதற்பதிகத்துக்கு முதற்பாடில் கரியாபத்யம் முதல் துஸகத்துக்கு துஸகாநதரங்கள் ஸேஷம் ஸங்குரஹ விஸதரஹபேண பரபுநதீகரணம்
- 168 பரபுநத ஸப்தாராதத்வம் பரஸவரூப நிருபணம் பரதபரீகதவ துவைவித்யம் அகிலஹேயபரதபரீகதவ நிருபணம் தரிவித்ய சேதநாசேதந நிருபணம் தரிவித்ய அசேதந ஹேய நிருபணம்
- 169 தரிவித்ய சேதந ஹேய நிருபணம் அவித்யாதி பஞ்ச கலேஸ நிருபணம் அகிலஹேய ஸப்தாராதத்வம் ஈஸவரனுக்கு பாரதநதாயம் ஹேயம் கலயாணை

- கதாநதவ நிருபணம் ஏகதாந ஸப்தாராததம் கலயாணைகதாந ஸப்தம் விஸே
ஷாராததம் தரிவித் பரிசசேத் ராஹிதய நிருபணம் விபுஸப்தாராததம்
- 170 வஸதுபரிசசேத்ராஹிதயம் துவிவித் ஜஞாநாநதம்யதவ நிருபணம்
ஆநத கலயாண ஸப்தாராததபேதம்
- 171 திவயவிக்ரஹ வாணநம் புஷ்பஹாஸ ஸப்தாராததம் “ரங்கபூரததுரபி”
ஸலோகாராததம் சேஷிதவம் ஸரீரிதவேந
- 172 பரகருதி ததவ நிருபணம் ஸமஷ்டி வயஷ்டி ஸருஷ்டி மருதபு ஸப்த
தாராததம் ஸங்கலபபூவகம் அதிஷ்டாநம் “அஜாமேகம்” ஸருதயாததம்
- 173 ஆதம் ஸவரூப நிருபணம் “உநமாந” ஸப்தாராததம் “வாலாகூர”
ஸருதயாததம் “ஆராகூரமாதர” ஸருதயாததம்
- 174 ஜீவஸவரூப நிருபணம் ஜஞாதருதவம் ஸவஸமை ஸவயம்பரகாஸதவம்
ஜஞாநாவஸ்தா விஸேஷம் ஆநதம் துரவய ஸப்தம் பராதூநயபரம்
திருமதநர பரதிபாத்யம் ஆகாரதரயம் ஜீவனுக்கு வஸதுபரிசசேத்
ராஹிதயம் பருதுகனித்தி பருதுங் நிரதேஸ அநாஹதவ நிருபணம்
- 175 சேஷதைகரஸ ஸப்தாராததம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் — அாததபஞ்சக
பரதிபாத்யம் பரஸவரூப நிருபணம்
- 176 பரஸவரூப நிருபணம் நாராயண ஸப்தாராதததரயம் ஸமாஸதவய
ஸித்தாராதத நிருபணம் “உயா திண அணை ஒன்று” அாததபேதம்
அணைவது பதிகம் உபலக்ஷிதம் எனல
- 177 நாராயண நாமத்தின ஏற்றம் நாராயண நாமத்தில் ஆழ்வார ஆத்ரம்
விஷ்ணு வாஸுதேவ ஸப்தங்கள் திருவாய்மொழியில் அஸகருதுகதி
ஆத்ர காராயம் தாதபாய லிங்க நிருபணம்
- 178 ஸ்ரீமானுன நாராயணனே பரததவம் எனல விஷ்ணு வாஸுதேவ ஸப்த
தங்களுக்கு குறை நாராயண ஸப்தத்துக்கு ஏற்றம் தவய பூவோததர
வாகயஸ்த ஸ்ரீ ஸப்தாராததபேதம்
- 179 ஆஸரயணவேனையோடு பேராகவேனையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே உத
தேஸயம் ஸவஸவரூப நிருபணம் ஸரீராதம் பூவ பூலம் - அநயாஹ
சேஷதவம் முதற்பதிகம் ஸவாநுபூவபரம் வீடுமின தொடங்கி பரோ
பதேஸம் ஸவாநுபூவ பரோபதேஸங்களான எல்லாவிடங்களிலும் ஸரீ
ராதம்பூவ கதூநம்
- 180 ததீய சேஷதவமுண்டானுல தசசேஷதவஸித்தி பயிலும், நெடுமாற
கடிமைகளில் பூகுவத சேஷதவ விவரணம் அநயதர ஸங்கரஹம்
புருஷாராதத ஸவரூப நிருபணம் திருவாராதானுவஸயகதை

- 181 கைங்காய கரண ஹேது நிரூபணம் விரோதி ஸ்வரூப நிரூபணம்
- 182 “வீடு சொன்னால் ஒரு கொண்ட” துஸக சதுஷ்டயார்த்த பேதம் ஐஸவாய கைவலய தயாஜயதவ நிரூபணம் தயாக் பரகார நிரூபணம்
- 183 ஸௌபுரிதபஸஸு நீருக்குள்ளே அஹங்கார மமகார தயாக்மே தயாக்ம ஸ்ரீஜநகமஹாராஜ ஸ்ரீகுலஸேக்ர வைபவம் ஸ்ரீஜநக வைபவம்
- 184 ஸ்ரீஜநக ஸுக ஸமவாதம் ஸ்ரீஜநக யாஜஞவலகய ஸமவாதம் உபாய நிரூபணம் விஸிஷ்ட நிஷ்கருஷ்டவேஷ விஷய பேதம் பரயதபாணி ஸப்ததாராததம் பரபத்தியே உபாயம்
- 185 உபாய நிரூபணம் பரபத்தி — ஸஸவர “நயாஸ இதி பூரஹம்” நாராயண ஸப்தத்தினுடைய அமஸம் நாமஸஹஸரம்
- 186 பரோபதேஸததில் ஸரணகூதி உபாய பூர்த்தி பரபத்தயதிகாரம் ஆகிஞ்சநயம் ஆழ்வாருக்கு ஸாத்நபுகதயநதிகாரம் உபாய பூர்த்தி யாவது என? ஆகிஞ்சநயமாவது என? ஸங்காநுத்தநாஸங்கா பரிஹாரம்
- 187 பரபத்தி ஸாவாதிகாரம் உபாயஸவீகாராவஸயகதா ஸாங்கபரபத்த யநுஷ்டாநம் ஸவீகாரஸித்தி அவனாலே ஸவீகாததாவினுடைய அத் யவஸாயவேஷம்
- 188 உபாயஸௌகாயம் பரபத்தியின ஸபரகாரதவநிரூபணம் பரபநக காலகேஷபம் பூலநிரூபணம்
- 189 பரத்பூல சரமபூல நிரூபணம் புகத பரபநக பேதம் ஸகல பூல பரததவ நிரூபணம்
- 190 அதத்பஞ்சகஸங்கூரஹம் “பராபயஸய பூரஹமண” ஸலோகம் ஹாரீத ஸமஹிதா பராபதே பரதநாதவாத ஸாவதர பராபதிஸப்தநுஷங்கு
- 191 பெரியவங்கிப்புரததுநம்பி நிரவாஹம் “முநி” ஸப்ததாராததம் ஆழ்வார ஏதநநிரூபணம் “பராபயஸய” ஸலோகத்தில் உபாய பூல நிரதேஸ பெளவாபாயதாதபாயம்
- 192 இரண்டாம் ஸரிய பதி திருவாயமொழி துவயவிவரணம் என்று நிரூபித்தல். முதல ஸரிய பதி திருமநதாராதத்பரம் இரண்டாம் ஸரிய பதி துவயாராதத பரம் மூன்று ஸரிய பதிகளுடைய அதத்பேத நிரூபணம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணதி பரமேய நிரூபணம் மத்யேமத்யே வநத ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக காக அவதாரிகாதரயம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் அதத்பஞ்சகபரம் ஸ்ரீராமாயணம் பரபத்திபரம் ஸ்ரீபஞ்சராதரம் புகதிபரம் திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் திருமநதர விவரணம் பெரியதிருவநதாதி சரமஸலோக விவரணம் திருவாயமொழி துவயவிவரணம்

- 193 திருவாய்மொழியின துவயவிவரணதவ நிரூபணம் உபதேயஸத்யஸாயாம பூலம் பூவபூவி துவயததில் ஸாதநம் பூவோகதம், தததாதபாயம் துவயவிவரணதவ நிரூபணம்
- 194 ஈட்டிலே துவயவிவரணதவ நிரூபணம் ஷட்யவித தாதபாயலிங்க நிரூபணம் பரதம்ஸதகாரதத நிரூபணம் துவிதீயாதீத்யஸகாநாம் புருஷாதத உப யுகத குணபரதவம்
- 195 துவிதீயஸதகாரதத நிரூபணம் ஓடவைதத புருஷாததம் மூன்றம் பததின அததநிரூபணம் “வாயுமதிரை” பரபுருதி துஸகாரதத நிரூபணம்
- 196 நாலாமபததின அததநிரூபணம் “முடிச்சோதி” பரபுருதி துஸகாரதத நிரூபணம் “இறுகல இறப்பு” ஸப்தகாரததம்
- 197 அஞ்சாமபததின அதத நிரூபணம் “ஒருநாயகம்” பரபுருதி துஸகாரதத நிரூபணம் சதுரததஸதக பிண்டிதாரதத நிரூபணம் “கையா” பர புருதி துஸகாரதத நிரூபணம் பஞ்சமஸதக பிண்டிதாரதத நிரூபணம் ஷஷ்டஸதக பிண்டிதாரதத நிரூபணம் பரகதஸவீகாராநதரபூவி ஸவகதஸவீகாரம் முக்யம் அதிகாரிவிசேஷணம் பரபததி
- 198 ஆறாமபததின அதத நிரூபணம் ரக்ஷணபேக்ஷிதம் ரக்ஷயதவாநுமதி மாதரம் அதிகாரபூததி பகுவநமுகேலலாஸாரததமேவ ஏழாம பததின அததநிரூபணம் எட்டாமபததின அததநிரூபணம்
- 199 ஒன்பதாமபததின அததநிரூபணம் பததாமபததின அததநிரூபணம்- துவயததின பிண்டிதாரததம்
- 200 மூன்றம் ஸரிய பதி திருவிருததம் ததவதரயபரம் ஸ்ரீபுரதாழ்வானம் ஆழ்வாரம் ஆழ்வாருடைய துஸாசதுஷ்டயம்
- 201 புரதனுடைய துஸாசதுஷ்டயம் “ஏபிஸச ஸசுவை” ஸலோகாரதத நிரூபணம்
- 202 “ஏபிஸச” ஸலோகாரதத நிரூபணம் புரதனுக்கு மந்தரஸம்பநதம் எங்கே என்ற விசாரம் ஸுதாஸநாவதாரதவம் புரதஸய “அஹஸி” “அஹதி” பாட்யபேதம்.
- 203 திருவாய்மொழியின ஸங்கரஹ விஸதரபூவம் முதலபாட்டு முதலடியிலே விகரஹ விபூதி கதநநிரூபணம் முதலடி மூன்று ஸரிய பதிகும் ஸுசகம்.
- 204 துரமிடேபநிஷத் தாத்பாயரத்நாவளி தொடக்கம் தேஸிகன அவதார ரஹஸ்யம் தேஸிக வைபுவம் பகுவதவைபுவம் “ஸார ஸாரஸவ- தாநாம்” ஸலோகம்

- 205 “ஸார ஸாரஸவதாநாம” ஸலோக வயாக்யாயா ஸாநதிரஸபரதூநம் திருவாயமொழி “பரஜஞாக்யே” ஸலோக ஸலோகாராததூங்கள் ஸமுதூர மதூநம் ‘பாஞ்சாலீக்யாதரஸோபூ’ ஸலோக ஸலோகாராததூங்கள்
- 206 ஆழ்வாருடைய ஸதரீதவத்திலே ஸங்கையும் ததபரிஹாரமும் ஆழ்வா ருடைய புகுவதூவிரஹ நிருபணம் “பூஷாகீதி” ஸலோக ஸலோ காராததூங்கள் வேதோபபூருமஹணம் திருவாயமொழி வேதூஸதூருஸம் திருவாயமொழி “ஆதேஸ ஸாரீகாராததூகரமம்” ஸலோக ஸலோகாராத தூங்கள் ஸாரீரகஸாஸதரமும் திருவாயமொழியும்
- 207 “பராசயே” ஸலோக ஸலோகாராததூங்கள் மோக்ஷோபாயதவம் பரதூம் ஸதகாராததூம் முகதபராபயதவம் தூவிதீயஸதகாராததூம் திவ்யவிக்ர ஹவதவநிருபணேந பராபயபராபகதவஸதூரீகரணம் மூனருமபததில் நாலாமபததில் அநநயபராபயதவ நிருபணம் அஞ்சாமபதது தொடக்கமாக அநநயோபாயதவ நிருபணம் “தேவ ஸ்ரீமாத” ஸலோக ஸலோகாராத தூங்கள் திருவாயமொழியில் ஸதக தூஸக க்யாதூபேதூ தாத்பாயம்
- 208 ‘ஸேவயதவாத’ ஸலோக ஸலோகாராததூங்கள் திருவாயமொழியின பர மேயம் அர்த்ததூஸகம் “பூருதே” ஸலோக ததூராததூங்கள் “இசசூர ஸாரதூய” ஸலோகம்
- 209 “இசசூரஸாரதூய” ஸலோகாராததூம் பரபததி பரபூவம் தாமரபாணீ பரபூவம் தூரமிடோபநிஷதஸங்கூதி தொடக்கம் கோஸல கோகுல வருததாநதம் புகதியும் ஸநேஹமும்
- 210 தூரமிடோபநிஷத ஸங்கூதி அநுபூவபரீவாஹம் திருவாயமொழி வேதூ சதுஷ்டயமும் பரபூநதூசதுஷ்டயமும் பேசுபபாக்கில் கள்ளபபொய நூல்களும் கூராஹயங்களாம் ஆழ்வாருடைய நாயிகாபூவம் காமுக வாக்யபூங்கீ ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ நிருபணம் பரபூநதூசதுஷ்ட யாராததூநிருபணம் திருவாயமொழியின ஏகைக ஸதகாராததூ நிருபணம் திருவாயமொழி நூறநதாதித தனியன்கள்
- 211 உயர்வற வயாக்யாநாரமபூம் ஆரூயிரம், ஒன்பதினூயிரம் முதறபாட்டுக்குக கருதது குணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்கவறருன திவ்யதேஹம்
- 212 வஸதுநிராதேஸ நமஸகாரரூப மங்குளாசரணம் ஆதிதயஸநநிதியில் நக்ஷத்ராதிசுளபோலே குணநிரபேக்ஷமாந பரமாதமஸவரூபம் விலக்ஷணம் ஸதநதூயபரஹை முலையிலே வாயவைக்குமாபோலே
- 213 முதறபாட்டாலே நிரஸதமான மதங்கள் வாக்யபேதூயோஜநா பனனீ ராயிரம் “நலம்” ஸபூதூராததூம்

- 214 வாகயைகவாகயபோஜநா திருமநதரமும முதறபாட்டும இருபத்துநாண்
யிரப்படி உயாவற வயாக்யானத தொடக்கம்
- 215 பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வானுகு ஆழ்வான் பணிதத வாராததை முலைகண்டு
பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கு மரணமாவது
அதிபதி அதிகளுன பதி ஈஸ்வரதவ ஸாதக தரிதயம்
- 216 ஈடு உயாவற வயாக்யானத அவதாரிகை திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்
செய்ய ஹேது புகுவதகருத உபகாரங்கள் ஸவருப ரூப குணவிபூதிகள்
ஜஞானவிஷயங்கள்
- 217 நிரஹேதுக உபகாரகதவம் ஆழ்வான் “குணயத்த” ஸலோகோதாஹரணம்.
ஹேமாரவிந்த பரிமள நயாயம் “குணயத்தம்” ஸலோகாராததம்
- 218 குணேத்யரேகததுக்குத தொழுகையே பராபதம் நோநின்ற மரமும கீர்
வஞ்சிக கொடியும் வைதஸீ வருத்தி குணகருத தூஸய துருஷ்டாநதம்.
- 219 “அஹம் அஸய” ஸலோகாராததம் லக்ஷ்மண வநவாஸ ஹேது நிரூபணம்.
“நையாயிகஸய வாயுரபரதயக்ஷ”, பூராதருதவ தூஸதவங்கள் ஏகாஸ்ர
யத்திலே கூடுமபடி எங்ஙனே? பூராதருதவ தூஸதவ நிரூபணம்.
ஸருதிபரகரியையும் கத்யபரகரியையும் முறபட குணங்களிலே இழி
கைக்கு அடி
- 220 துதுஸஸை குணத்தையிடபிறே வணங்குவிப்பது ஸ்வதநதரஸய அபா
யநுபோஜயதவம் வேதமும ஆழ்வாரும் ஸாக்நாதரங்களிலும் ஆநந்த
ஸத்யபூவம் “யுவா ஸயாத” ஸருதயாததம்
- 221 குணவிபூதயோ ஆநந்ததவ நிரூபணம் ஆநந்ததவ பரிஷ்காரம்.
க்ஷேத்ரஜஞ ஆநந்தமும புகுவதூநந்தமும புகுவதூநந்த பரிச்சித்தி
விசாரம்
- 222 “உபாயுபரி” ஸலோகாராததம் “மாதயோததூயம்” ஸலோகாராததம்.
- 223 ஆழ்வாருடைய ஜஞானவைபூவம் உயாவு தமிழ் நிகண்டு உதூஹரணம்.
“யுவா ஸயாத” ஸருதயாததம் நிரூபணம் ஆநந்ததவம் குணவிபூதயோ
- 224 ‘அற’ ஸபூதூராததம் அதயலபதவம் தேவதாநதரங்களுக்கு உதகாஷ்
லாபுஹேது நிரூபணம் ஆளவநதார சநதை
- 225 தூரவய குண உச்சுராய பேதம் “ஸாவே க்ஷயாநதா” ஸலோகம்.
ஆக்ஷேப்பரிஹாரம்
- 226 “நல” ஸபூதூராததம் குணங்களுக்கு ஸவருபாநுபூநதிதவம் ஆழ்வான்
வாராததை ஆநந்தவாசி ஸபூதம் ததகாரண விபூதிலக்ஷகம் மதுபூத
தங்கள் குணவிபூதிகள் ஒளபாதிக்கங்கள் என்ற பக்ஷநிராஸம்.

- 227 “ஸமஸ்த கல்யாண குணாதமகோடஸௌ” ஸலோகாராததும்
- 228 ஜஞாந விஜஞாந ஸபுதாராததும் “நிவாஸ வருக்ஷ” ஸலோகாராததும்
- 229 ஆளவந்தாரா அருளிச்செய்யும் சந்தை ஆளவந்தாரா வாககும் ஆழ்வாரா வாககும் பிம்மபுரதிபிம்மபூருபேண ஸதஸம்பரதூய பரவாததகா ஆள் வந்தாரா “ஸமஸ்த கல்யாண” ஸலோகாராததும்
- 230 குணபேக்ஷயா ஸவரூபவைலக்ஷணயம் “யதூ ஸைந்தவக்ந” ஸருத யாததும் “யதூ ஸைந்தவக்ந” ஸருதி ஜீவபரமா? பரமாதம்பரமா? என்ற விசாரம்
- 231 “யதூ ஸைந்தவக்ந” ஸருதயாதத விசாரம் “நருஸிம்ஹமூர்த்தி புகுவாந ஸவேத”
- 232 குணநிரபேக்ஷ ஸவரூப பரஸித்தி, தோளபடி, கொள்ளுகை “பரேதய” ஸபுதாராதத விசாரம்
- 233 “மயாவ” நிருபணம் ஜஞாநாநுத்யாதி, நிருபணம் ததவதரயக்ரந்த விலக்ஷணபரகரியயா தேஹாதமாபிமானஸய ஜஞாநாநுத்யரூபதவ நிரு பணம் தேவதாநதர சேஷதவபூத்தி, ஜஞாநாநுத்யமனறு அநயதூ ஜஞாநம்—ஸவபூவ விபாயாஸம் அநயதூ ஜஞாந விபீத ஜஞாந நிருபணம் கேவலனுடைய ஜஞாநம் விபீதஜஞாநம் ஏதநநிருபணம் பூட்டா நிரவாஹத்தில் ஸவாரஸயதவயம்
- 234 ஆழ்வாருடைய புகதிகு ஹேதுநிருபணம் ஆழ்வாரா பரபநரோ புகதி நிஷ்டரோ? என்ற விசாரம் எம்பரா ஐதிஹயம் புகதி தேஹயாதரா சேஷம் ஏதநநிருபணம் ஏதது விஷயக ஸங்கா பரிஹாரங்கள்
- 235 ஆண்டாறுமாஸ ஸபுதாராததும் தேவமாதருகம் நதீமாதருகம் தண டூலமும் புகதியும் நிரஹேதுகதவ துவைவித்யம் ஆழ்வாருக்கு புகத் பரபந வயாவருத்தி
- 236 முலைககடுப்பாலே தரையிலே பீச்சவாரைப்போலே “தூது பரஸாதூத” ஸருதயாததும் “யம் பரஜாபதிர் வேத ஸ புணயோ புவதி”
- 237 “அம்புஸ்யபாரே” அநுவாகமும் நாராயணநுவாகமும் “அருளிணன்” பத ஸாமாத்ய லபுதாராதத சதுஷ்டயம் பிளீநீ நிரவாஹம் அதிபதி அருளே அமரதவஹேது அயோக்யவயவச்சேத்யமும் அநயயோக்யவயவச்சேத்யமும்
- 238 பராகூபூவ அதயந்தாபூவ இதி அண்ணா நிரவாஹம் தொலகாப்பிய உதூஹரணம் முகதரும் நிதயரும் பராகூபூவ பரதவமஸாபூவங்கள் அமரஸபூத பாயாயம் தேவஸபூதம் ஈஸ்வரஸய தேவதவ பரதிபாதுக பரமாணம் நிதயாகு விஸமருதிராஹிதயம் கிம்? புகுவதூபூவ ஸபுதாராததும்

- 239 ஸூரிகளிறகாட்டில் புகுவானுசகு வாசி அதிக பதி அதிபதி இதி “கூவாம கருஷ்ண கௌ” — கோதவேந ஸாமயம், கருஷ்ணதவேந வாசி அமராகள அதிபதி — அமரதவேந ஸாமயம், ஆதிகபததால வாசி தேவஸப்துவாசயதவம் நிதயாகும ஈஸ்வரனுக்கும உண்டு தேவதவம் - த்யோதமாதவம் அபு நிர்வாஹம் ராமாநுஜம் பிள்ளை நிர்வாஹம் அழகப்பங்கார நிர்வாஹம் லக்ஷிதலக்ஷணை “மலயஜு ஸ்ரீ லிபதம்” விஸேஷாராததும் “கமுககாணிக கண்ணன்” விஸேஷாராததும் பிராட்டி ஸ்ரீகௌஸ்தபும் இரண்டு கூறியதின பூவம்
- 240 ஆண்குக்கு குதிரை வைததல — ஏதநநிருபணம் விக்ரஹ வைலக்ஷணய கதநம் அதிபதி ஸப்தாராததும் விவரணம் குலுககி — தூநயாத்யாஸரய பேடிகாசாலநம்
- 241 துயரறு — முனபுள்ள முதலிகள் எம்பெருமானா நிர்வாஹங்கள் அகில ஹேய பரதயநீகனுக்கு து கக நிருபணம் “வயஸநேஷு” ஸலோகாராததும்
- 242 பஞ்சஸகதி நிருபணம் பஞ்சோபநிஷததுக்கள் பஞ்சஸகதிகள் பராததி யாலும் பேக்யுயதையாலும் திருவடிகள் உத்யேஸயம்
- 243 புகுவதும் விஷயீகாரததால ஸததா ஸித்தி துரோண துருபதும் சரிதம்
- 244 துவிதீயபாதம் பூலித மோக்ஷபரததவம் ஈஸ்வராஸாதாரணம் ஏகைக பாதேயாகதாசாரம் ஈஸ்வரதவ ஸத்யாபகம்
- 245 ஆவருததயா போஜனை — அநாவருததயா போஜனை “கிநநாம வாகயதவம்” என்ற விசாரம் வாகயபேதம் வாகயைக யோஜநாதுவயம் தொழுகை — ஸரணவரணம்
- 246 துவிதீய பாதாவஸர ஹேது நிருபணம் “அதுவிதீயம்” ஸருதயாததும் விசாரம் மாயி நையாயிக ஸேஸ்வரஸாங்க்ய பக்ஷ நிர்வாஸம் நெற செயயப புல தேயகை நிருபணம்
- 247 முதற்பாட்டு அாததும் பஞ்சகபரம் அதிகாரி நிருபணம் முதற்பாட்டின் அாததும் பஞ்சகபரதவ உபபாதநம், அநுபூநத சதுஷ்டய நிருபணம் வஸ்து நிர்வாஸம் நமஸ்கார ஆஸீஸஸுககள் உகதம் முதற்பாட்டில்
- 248 மங்குளதரய நிருபணம் இரண்டாம் பாட்டு வயாக்யாநம் (8000, 9000) உபய லிங்கதவ பரபுகத வைலக்ஷணயம் அசேதந வைலக்ஷணயம்போலே சேதந வைலக்ஷணயம் ஸோபாந கரமததாலே அநுபூவம்
- 249 விரோத பரிஹாரம் (9000) அசேதந வைலக்ஷணயகதநம் துருஷ்டாநத மாக மிககாரிலலாமை சொல்லுவது துருஷ்டாநதமாக
- 250 ஸோதக வாகயமும் “மனனகம்” பாசுரமும், விரோதபரிஹாரம் (12000)

- 251 விரோதபரிஹாரம் (24000) ஸ்ருதிபரகரியா, க்ஷத்ரியபரகரியா (36000)
- 252 ஸ்வரூப விபூதிஞ்ஞ கத்நகரம் தாதபாயம் ஸ்வரூபத்தால திருத்தம் யோகிகளுக்கு குணங்களால் திருத்தம் ஆழ்வாருக்கு குணகத்ந பராத்மயஹேது
- 253 முதல இரண்டு பாசுரங்களின் பிண்டிதாததம் வயாவாதயாதிசயமும் வயாவருத்தாதிசயமும் தொலகாப்பியம் விரோத பரிஹாரம்
- 254 ஸித்ததாநத ஸோதநம் தொலகாப்பியம் “மன்னக” ஸப்தததுக்கு விலக்ஷ ணாததம் அவித்யா காம வாஸநா ருசி நிருபணம் அவித்யாத்யாஸரய விசாரம் அவித்யாதிகளுக்கு தோஷத்வ நிருபணம் மனத்துக்கு மலங்கள்
- 255 பரகாரபரதிபுநதம் கரணதோஷம் அவித்யாதிகள் ஆதமதோஷமா ஜ்ஞாநதோஷமா மனோதோஷமா? அவித்யாதிகள் மனோதோஷங்கள் “ஸ்வரூபக்த” — க்ஷத்ரியபுத்யாததம் ஸங்கா ஸமாதாநங்கள் யம் நியமாதி ஸ்வரூப நிருபணம் யம் நியமாதிக்களில் பூஹ்யாப்யநதர விபூகம்
- 256 பூரஹமசாயாதி நிருபணம் ஸ்வஸ்திகாதி ஆஸந நிருபணம் பராண யாம் நிருபணம்
- 257 தாரண நிருபணம் பஞ்சவித்யாநம் த்யாநத்தாலே ஸமாதி புந பூரஹமசாயாதி நிருபணம்
- 258 விக்ரஹகாலபகித்வ விசாரம் ஸங்கா பரிஹாரங்கள்
- 259 பொன்னும் கரியும் விஸுத்த மனோக்ரஹயத்வ விசாரம்
- 260 “நேதி நேதி” ஸ்ருதயாததம் “மநஸா து” — ‘து’ ஸப்ததாததம்
- 261 மன்னகம் பாசுரம் உபதேஸகூபப்யம் மன்னகம் பாசுரதாதபாயம் உப நிஷித்தம் அருளிச்செயலும்
- 262 பூக்ஷவத்விஷயத்தை அறிவது எப்படி என்ற விசாரம்
- 263 “கடீசோ நாறததுள்ளால்” பாசுராததம் கடீசோ பாசுரத்தின் தாதபாயம்
- 264 நிருபமத்வ நிருபணம் “நத்ருஸாய ஸவாஹா” ஸ்ருதயாததம் ஸௌஸாத்ருஸாயம் வைத்யர்மயாபூவ நிபுநதநம்
- 265 ஸாத்யமயவைத்யாமய த்ருஷ்டாநத நிருபணம் அந்வயவயதிரேக த்ருஷ்டாநதங்கள் மாக் காவய ஸலோக உதாஹரணம்
- 266 “ய ஆதமநி திஷ்டுந” ஸ்ருதயாததம் “ஆதமநி திஷ்டுந ஆதமந அநதர” அதத்யேதம்
- 267 கீழோடே அநவயம் முதல திருவாயமொழிக்கு கரியாபதம் “ந தஸய கார்யம்” ஸ்ருதயாததம் ஸோதக வாகயாரததம்

- 268 “இலனது” (3) வயாக்யானம் (6000, 9000, 12000) ஸ்ரீபுரதனும் ஸ்ரீபராங் குஸனும் “இலனது” பாசுராததும் பரிசுசேதுதுவயராணிதயம்
- 269 “இலனது” பாடடில முறகூறு பிறகூறு அாததும் (12000)
- 270 லீலாவிபூதி உதுதேசுயம் “ஸ ததர பாயேதி” ஸருதயாதத ம
- 271 லீலாவிபூதி ஸபுதாராததும் லீலாவிபூதி அஸமரண ஹேதுதுவயம் லீலாவிபூதி ஹேயதவ உபாதேயதவங்கள் “ஜகூத கரீடூந” ஸருதயாதத ம
- 272 அநுபபநஸமரணம் அபுரஹமாதமகவஸது ஸஸவிஷாண துலயம்
- 273 லீலாவிபூதிஸவாமி நிரணயம் “ பதிம விஸவஸய ” ஸருதயாததும் பதிஸபுதூ சேஷிணி ரூட
- 274 அநுபரவேஸதுவயம் ‘ஸத’ ‘தபத’ ஸபுதூததுக்கு விலகூணாததும் “தூருஸயதே ஸருயதே” ஸருதயாததும்
- 275 “தூவா ஸுபாண” ஸருதயாததும் ஸ்ரீமத வேங்கடாசாய வயாக்யானம்
- 276 பிரிநிலை ஏகாரம் ஸீதையும் ஆழவாரும் தொலகாபபியத்தில் ஏகாராததும்
- 277 ஏகாராததூ நிருபணம் ஈறறசை ஏகாரம் ஸவரம் உநமாதூவாதகூதி நிருபணம் ஆழவார பூவநிலை
- 278 ஆழவாரும் புரதனும் கீழ வயிறறுக கழலை குஹனும் புரதனும் துண்டுவாகயம்
- 279 குஹவசநததை புரதூவாஜ வசநமாக உதுரஹரிததது ஸுகூரீவனும் ஆழவாரும் “வாநராணம் நராணம் ச” ஸலோகாராததும்
- 280 “ஸமஜாயத” விஸேஷாராததும்
- 281 மூன்று பாட்டுக்கு சேஷம் மேலிறபாட்டுக்கள் பூவஸேஷம் ஸவரம் ஏகார விசாரம் சோதூக வாகயாராததும் “நாமவன்” (4) வயாக்யானம் (6000, 9000)
- 282 கூரதூதரயஸாராததும் (12000) யோக்ய யோஜநா ஸிஷ்ட கூரதூ தாதபாயம் (24000)
- 283 (36000) நிதயவிபூதியும் லீலாவிபூதியும் பரோபதேஸு ஸவாநுபூவங்கள் ஸங்காபரிஹாரங்கள்
- 284 லீலாவிபூதியின தனமை ஸிஷ்ட துஸகாராததும் ஸமஸாரி தூககூதி பரதும்துஸகம் பரோபதேஸுகூபபும்
- 285 பரபூ துவயம் நாலு மூன்று ஸபுதாராததும் ஸங்காபரிஹாரங்கள்
- 286 பூதபூவிஷயததுக்களிலே வாததமாநததுக்கு அநதாபூவம் “ஆயநினற” அாததூதுவயம்

- 287 ஸாமாநாதிகரணய நிருபணம் “ஸாவம க்ஷு” ஸருதபாததம் “ததவ மஸி” ஸருதபாததம்
- 288 சூநாதேக்ஷயமும திருவாயமொழியும ஸாமாநாதிகரணயலக்ஷணம் ஸபுத்யதரைவித்யம்
- 289 புருகதி பரிஹாரம் ஸாமாநாதிகரணய நிரவாஹம் “அவரவர்” (5) வயாக்யாநம் (8000)
- 290 ஸாவதேவதாநதராதமதவே பரமாணங்கள் (8000) ஸாவகாமபுலபரத்யதவே பரமாணங்கள் (8000) வையதிகரணபோகதி (12000)
- 291 “விதிவழியடைய” விலக்ஷணாததம் (12000, 24000) ரக்ஷகாநதர ஸுநயதவம் (36000)
- 292 புருஷோத்தம ஸபுத்யாததம் ஹரி ஸபுத்யாததம் ஸருதே பூவம் புராண உத்யாஹரண தாதபாயம் புருஷ ஸபுத்யாததம் உத்தம் ஸபுத்யாததம் ஹரி ஸபுத்யாதுக்கு விலக்ஷணாததம்
- 293 “யத்யேவத்யாதே” ஸருதபாததம் பரணவம் உச்சரிககபபடாவிடடால ஏற்படும் அநிஷ்டம்
- 294 சேதநபேத்யமும ருசிபேத்யமும குணபேத்யமும மாக்க்யபேத்யமும
- 295 குணபேத்யததால் வந்த புலபேத்யம் ஷஷ்ட்யாததம் விஷயதவம் தேவதாநதர துராராத்யதவம்
- 296 “கருதாபராத்யஸ” ஸலோகாததம் “யசசீல ஸவாமீ தசசீல த்யாஸ” உபாலம்ப தாதபாயம்
- 297 அஞ்ஜலிதான மிகை ஸாவஸவாமிதவம்
- 298 “யோ யோ யாம யாம” ஸலோகாததம் நிரவாஹத்யவய பிண்டிதாராததம்
- 299 ஜயன பாழியில ஆணை இராமடம் ஊட்டுகை “நின்றனர்” (6) வயாக்ய யானம் (8000)
- 300 அருணாதிகரணநயாயம் (9000) ஸங்கா ஸமாத்யாநங்கள் (12000)
- 301 ஸங்கா பரிஹாரங்கள் - அருணாதிகரண விஷயம் (24000) த்யாமிவாசகஸ்ய த்யாம வாசகதவே ஹேதுநிருபணம் (36000)
- 302 ஸ்ரீபுராஷ்யகார மதததாலே அருணாதிகரண நிருபணம் அபாயவஸாந வருத்தநிருபணம் பராபுரகர மதததாலே அருணாதிகரண நிருபணம்
- 303 அருணாதிகரண விசாரம்
- 304 ஸாமாநாதிகரணய புலம் புடட மதம் ராமாநுஜ மதம்
- 305 வருஷல விவாஹ மநதரம் பரவருத்திபோலே நிவருத்தியும ஸுகதிமத்ய தீநை ஸாவ பரகார அபரிசேத்யதவ உபலக்ஷணம்

- 306 “திடவிசம்பு” (7) பாசுர வயாக்யாநம் (6000) பரமாத்ம நிருபணம் (6000).
சுடாமிகு சுருதி நிருபணம் (6000)
- 307 சுடாமிகு சுருதி உத்யாஹரணம் (6000)
- 308 சுடாமிகு சுருதி உத்யாஹரணம் (6000)
- 309 வேதவிருத்தி மதங்களை ஸ்ருதி ஸாக்ஷிகத்துந் புலம்
- 310 “விசம்பு எரி” பெளவாபாய கத்துநஸ்வாரஸ்யம் லோகாயத மதநிராஸம்.
- 311 ஸ்ருதி பராபுலயம் பூவி பரதிஸந்தூந நயாயம்
- 312 பேத்யாபேத்ய க்டகஸ்ருதயாதத்ய பரதிபாதுகங்களான பாசுரங்கள் ஸ்ருதி
யும் அருளிச்செயலும் ஸாமாநாதிக்கரணய நிரதேஸ தாதபாயம் ததவ
ஸார உத்யாஹரணம்
- 313 பஞ்சீகரணபரகாரியை “அநேந ஜீவேந” ஸ்ருதயாதத்யம்
- 314 ந்ருபநபேய வயாவருத்தி ஸரீராத்மலக்ஷணம்
- 315 ஸரீர லக்ஷணதரயம்
- 316 அவயாபதி அதிவயாபதி நிருபணம் ஸரீர லக்ஷணதரய நிருபணம்
- 317 புகுவத்யவயவஹித வயாபதி ஸரீராத்மலக்ஷண துளபரயோஜநம்
- 318 “திடம்” எனற தூராட்யததை த்ரேதூ நிருபணம் பூதசதுஷ்டயவாத்ரி
லோகாயதிகன
- 319 பாசுரத்தில் வைத்ய நிரதேஸம் வயாபதி பூததி சுருதியின சுடம்.
- 320 பரமாணுநதரங்களின குறை ஸப்தமய ஸ்ருதியின நிதயதவம் வேத
நிதயதவம் கட்டோபநிஷதத்யம் திருவாயமொழியும்
- 321 குத்யுருஷ்டி நிராஸம் யாத்யவீய நிராஸம் சாரவாகநிராஸம் ஸங்கா பங்.
ஹாரங்கள் ஏழாமபாட்டில் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார கத்துநதாதபாயம் பரபக்ஷ
நிராஸம் ஸவபக்ஷ ஸத்யாபநம் வேத்யநிதயதவம்
- 322 “சுரறி” (8) பாசுர வயாக்யாநம் தேவதாநதர ஸ்ருஜயதவே பரமாணோபந
யாஸம் ஸவருபேண தாத்யாத்மய வாதீய யாத்யவீய
- 323 குத்யுருஷ்டி நிராஸம்
- 324 விண—மூலபரகருதி காராக்ஷித்யை
- 325 பூரஹமாதிக்களுக்கு ஸவதநதரகாதருதவம் இலலை விண—பரகருதி—
ஏதந்நிருபணம்
- 326 “அக்ஷரம் அம்புராதத்யுருதே” ஸூதராதத்யம்
- 327 “ஆகாஸ ஓதஸச பரோதஸச” ஸ்ருதயாதத்யம் பாசுரத்தில் ஸ்ருதிச்சுரணை
ப வி—4

- 328 “யஸ்ய பூரஹம் ச க்ஷத்ரம் ச” ஸ்ருதயாததும் உபஸேசந ஸ்பூதூராததும்
- 329 ரூபவாணாதிரஹித ஸ்பூதூராததும் ஸமக்ஷி வயக்ஷி ஸ்ருக்ஷி காத
ருதவ விசாரம்
- 330 தரீபுர துஹநததவம் ஸர நாராயணப பெருமாள் ருத்ரன தலையறுநத
சரிதரம்
- 331 பூரஹம் ருத்ரததவம் “யோ பூரஹமாணம்” ஸ்ருதயாததும் ஆதமபூதூதி
பரஸாத் ஸ்பூதூராததும் ஸாவஸம்ஹாதருதவ ஸாவஸரக்ஷருதவ
நிருபணம்
- 332 “உளனெனில்” (9) பாசுர வயாக்யாநம் ஸூநயவாதீ நிராஸ பரகரியை
- 333 ஸூநயவாதீ நிராஸ விவரணம்
- 334 ஆழவான யோஜநா
- 335 ஸாவதூநுபபததயதிகரணம்
- 336 ஸூநயவாதீநில ஸாவஸூநயவாதீ நிரஸநம்
- 337 ஸாவ ஸூநயவாதீ நிராஸம்
- 338 “பரதீதிஸசேத” ஸலோகாததும் ‘கடோ நாஸதி’ வாக்யாததும்
- 339 பெளதூதூநுகு வாநூநதிகாரம் பூட்டவசநம்
- 340 ஸோபாதிக நிருபாதிக நிகேத விசாரம்
- 341 அஸதிதவ நாஸதிதவ நிருபணம்
- 342 “உளன, இலன” ஸ்பூதூராததும் ஸவிபூதிதவ ஸமாததூநம்
- 343 “பரந்ததண்” (10) பாசுர வயாக்யாநம் “பரந்த” பாட்டில் அநதாவயாபதி
பூஹிராவயாபதி கதூநம்—வயாபதி ஸௌகரியம்
- 344 க்ரந்தூகார பக்ஷம்
- 345 விபூதவஸய ந ஹாநி பரந்ததண பரவை—ஏகாரணவம்
- 346 ஆகாஸம் ஸாவயவம்
- 347 ‘கரவிசுமபு’ (11) பாசுர வயாக்யாநம் “கரவிசுமபு” பாட்டில் உபயவிபூதி
ஸம்பூநதூதூநம் பரதூதூஸகாததும் அதூபூத ஸகதிநிருபணம்
- 348 ஸடூகோப ஸ்பூதூராததும் லீலாவிபூதிகதூநேந நிதயவிபூதி உபலக்ஷணம்
- 349 வாலமீகியும் ஆழவாரும் முதலதிருவாயமொழி கலிவிருததம்
- 350 பஞ்சபூதஸவபூவங்கள்
- 351 உபலக்ஷணதவம் “பராபத ராஜயஸய” ஸலோகாததும் உததரகாண்டூ
காததாவும் வாலமீகியே “பாடூயே கேயே ச” ஸலோகாததும்

- 352 தொடக்கத்தில் “ஆயிரம்” என்றதின் தாத்பாயம் “பாட்யே கேயே ச”
 ஸலோகாராததும் “பரமாணேஸ்தரிபிரநவிதம்” ஸலோகாராததும் ஸபத
 ஜாதி நிருபணம் அஷ்டாத்யஸஜாதி
- 353 “ஆயிரம்” என்றதின் தாத்பாயதவயம்
- 354 துரமிடோபநிஷதஸங்குதி துரமிடோபநிஷததாத்பாயரதநாவளி
- 355 திருவாயமொழி நூற்றநதாதி வயாக்யாநாவதாரிகை ஆழ்வார வைபவம்
- 356 ராமாநுஜபத்யாமபேராஜ ஸமாஸரயணஸாலிகள் நம்பிள்ளை தொடக்கமாக
 வயாக்யாந விஸதரம் நம்பிள்ளை — லோகாசாரயன நம்பெருமாள் பெரிய
 ஜீயரிடத்தில் ரடுகேட்டு உகந்தது
- 357 திருவாயமொழி நூற்றநதாதியின ஐந்து நிரப்பநதங்குள உடையவா
 நூற்றநதாதியும் ஆழ்வார நூற்றநதாதியும் ஆழ்வார புகுள
- 358 “உயாவே பரநபடியை” பாசுர வயாக்யாநம் ஏகாராததும்
- 359 உயாவேதும் வேதமும திருவாயமொழியும்
- 360 வேதமும திருவாயமொழியும் முதற்பதிகத்தில் பிராட்டியைச் சொல்
 லாமைக்கு ஹேது ஸூகதியும் முகதியும் குருகாச சடகோபன சொல்
- 361 வீடுமின துஸக ஸாரார்ததும் விஷயாநதர தேஜாஷம் புகுவதுவிஷய
 குணம் புகுவதேக பேராகுதவோபாயமான புகதியோகும்
- 362 மோகூ ஸாஸதர விஷய விபாகும் ஸூதர க்ரந்த துவிக பேதும்
 ஸூதர க்ரந்த பரதும் துவிகாராததும்
- 363 ப்ரஹ்ம ஸூதரமும திருவாய மொழியும் “ஸவசேஷாசேஷாராதத”
 ஸலோகாராததும் உபாஸந ஸப்தாராததும்
- 364 புகதி பரபத்திபர யோஜநாபேதும்
- 365 ஆழ்வாருடைய புகதி பரபதிகள்
- 366 “மதிநலம்” ஸப்தாராததும் புகதி பரபத்தி பரதவ உபபத்தி “உபயபரி
 காமித” வாக்யாராததும்
- 367 ஸாத்ய ஸாத்யநபுகதி விசாரம் ஆழ்வார புகதி ஜாநஸருதி உபாக்யா
 நம் அபஸூதாராதிகரணம்
- 368 அபஸூதாராதிகரணம்
- 369 யாமுந ராமாநுஜ நாவாஹங்கள் ஸாத்ய புகதிபர யோஜனை
- 370 ஸங்கா பரிஹாரங்கள் புகதிதுவைவித்யம் பரபத்திதுவைவித்யம்
 பரோபதேஸ உபபத்தி
- 371 க்யாதி லாபபூஜா நிரபேக்ஷதவம் “பரோவாச” ஸப்தாராததும்

- 372 ஸ்வாநுபுஷ பரகாஷ நிருபணம் ஸ்ரீ வைஷணவதவ நிருபணம் பரோப தேஸு அநுபபத்தி பரிஹாரங்கள்
- 373 ஸமஸாரிகளைத் திருத்தும் முறை துஸகாதத் ஸங்குரஹம் கண்ணழ கிலே ஈடுபட்டவரைக் கண்ணழகாலே திருத்திய கதை
- 374 “வீடுமின” (1) பாசுர வயாக்யாநம் ஸமாபபண ஸவரூப நிருபணம்
- 375 அஹங்கார மமகார சண்டாளன்
- 376 தயாஜயாத பூவம் தயாக்யஸய கத்யுநே தாதபாயம் ஸமஸாரியும் ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானும் நீட்டல் குறுக்கல் விகாரம் அக்யநிநா துஹயமாந க்யுருஹாநதாவாத்தி ஸமாதி
- 377 பஹுவசநாததம் தயாஜய நிருபணம்
- 378 நஞ்ஜீயா நிர்வாஹங்கள் அமுகு சிறை
- 379 ஜநமேஜய வைஸமபாயந கதை “துவாவிமௌ புருஷௌ மூடெள” ஸலோகம்
- 380 “யமோ வைவஸவத” ஸலோகார்த்தம் வைவஸவத ஸபுத்ராததம் ஆட்சி தொடாச்சி நிருபணம் ஆட்சியில் தொடாச்சி நன்று
- 381 பராயஸசித்த விசாரம் ஆதமாபஹார கரௌயம்
- 382 “மினின” (2) பாசுர வயாக்யாநம் வீடு செயமமினே பாடவிசாரம் ஆதமாபஹார ஆதம் ஸமாபபண ததவ நிருபணம் வீடுமின பதிகத்தின் பரமேயம் வீடுமின பாட்டின பரமேயம்
- 383 ஏகவசந பஹுவசந தாதபாயம் “இறை” ஸபுத்ராததம் (12000) “ஸமபத்ய” ஸலோகம்
- 384 ஜநதாம் வேற்றுமைக்கு அாததம் பஞ்சமிகு உபமாததத்தவம் மரணங் கள பலவிதம்
- 385 ஸமஸாரியின் பரநாதி ஸங்கா பரிஹாரங்கள்
- 386 மகிழலகு பாசுராததம் வகுள பீஜ துருஷ்டாநதகத்யுந தாதபாயம்
- 387 “நீர்நுமது” (3) பாசுர வயாக்யாநம் பூரவோததர க்யூத்ரநுகுணயேந “இறை” ஸபுத்ராததம்
- 388 அநயோநயாஸரய பரிஹாரம் கெடுமரக்கலம் கரை சோநதாபபோலே வோமுதல மாயததலாவது என
- 389 ஸமஸார பீஜ பேஷஜ நிருபணம் ஸமஸார பீஜதவயம் “நீர்நுமது” என்று ஸமஸார பீஜ கத்யுநம் “வோ முதல மாயதது” என்று ஸமஸார பேஷஜ கத்யுநம்

- 390 அஹங்கார தயாக்ய அநுபபத்தி ஸங்கா பரிஹாரங்கள் மோக்ஷத்திலும்
அஹங்கார அநுவருத்தி தயாஜயாஹங்கார நிருபணம் தயாக்யாங்குகதவே
நிரபேக்ஷதவ ஹானி ஸங்காபரிஹாரங்கள் பிறா ஸப்தாராதத்ம
- 391 ஸங்காபரிஹாரங்கள்
- 392 விஷயாநதர புகுவத்யவிஷயங்களின வாசி
- 393 விஷ்ணுபோத நிருபணம் காம நிவருத்தி பரங்களான பாசுரங்கள்
ஸாத்ய புகதி ஸப்தாராதத்ம உபாய புகதி வயாவருத்தி
- 394 “இல்லது” (4) பாசுர வயாக்யாநம் ஏகவசந பஹுவசந விசாரம்
- 395 “இல்லது, உள்ளது” ஸப்தாராதத்ம சித்சித் தோஷங்கள் உபய
வேதாராத ஐக்கண்ட்யம் ஸூந்யவாதித்யம் மாயாவாதித்யம்
- 396 ஸருதி ஸமருதி திவ்யபரபுநத ஐக்கண்ட்யம் துச்சுதவ மித்யாதவங்கள்
“ஸத்யம் ச அருதம் ச” ஸருதயாதத்ம “ஜ்யோதீமஷி விஷ்ணு”
ஸலோகம்
- 397 சேதநாசேதநங்களின்படி “ஸமஸ்த கலயாண குணாதமக” ஸப்தாராதத்ம
- 398 இருகரை “இல்லது” பாட்டுபரமேயம்
- 399 “அற்றது” (5) பாசுர வயாக்யாநம் கைவலய பரமான் பாட்டு
- 400 அநதராய பரிஹாரம், நிருபணம் தருஷ்ண வைபவம்
- 401 கைவலயத்தை வீடு எனனக காரணம் யோக்யாப்யாஸமாவது என
- 402 கைவலய நிதயதவம் “மன்னுறில்” ஸப்தாராதத்ம கேவலனுக்கும்
புகுவத்யுபவேசசை பிறக்கும் கதவாஸதாராததிலே திவ
- 403 “பற்றிலன்” (6) பாசுர வயாக்யாநம் ஸாவ ஸமதவம் “மங்கையா தோள
கைவிட்டு” விலக்ஷணாதத்ம “அற்றது” பாட்டின் பரமேயம்
- 404 ஸங்குஸவபூரவதவம் பூட்டா நிரவாஹம்
- 405 “அபி” ஸப்தாராதத்ம
- 406 “பரஸாத்யபரமென்” ஸலோகாராதத்ம “உபாகுதென்” ஸப்தாராதத்ம
- 407 “தூநய” ஸப்தாராதத்ம “சூட்டு நனமாலைகள்” பாசுரார்தத்ம மாலைக்குத்
தூயமை
- 408 “ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு” ஸலோகாராதத்ம
- 409 ஸீதா வைபவம்
- 410 “அன்றினற கன்றின” இதயாதி வாக்யாராதத்ம “தவயி கிஞ்சித ஸமாபநநே”
ஸலோகாராதத்ம “ஸவஸரீரேண” விசேஷாராதத்ம
- 411 கரியும் மாணிகமும்

- 412 “அடங்கெழில்” (7) பாசுர வயாக்யாநம் ஸம்புநதூ நுஸந்தூநம் “பற்றி
லன்” பாடடின பரமேயம்
- 413 க்டக கருதயம் கடலில துருமபு
- 414 வயாபாரி தேஸாநதரம் போன கதை ஆசாராய கருதயம்
- 415 “பிபுநதெள்” ஸபுதூராததும் ஸம்புநதூ ஜனூநம் கிமரூபம்
- 416 ராஜபுதர ஸமாதி
- 417 “ஸேஷ பராராததவாத” ஸுதராராததும் பராபிமத யோஜநா ராமானுஜ
யோஜநா
- 418 ஸேஷதவலக்ஷணம்
- 419 “உள்ளமுரை” (8) பாசுர வயாக்யாநம் அடங்கெழில் பாடடின பரமேயம்
- 420 பூஜநபரகார நிருபணம்
- 421 “இதோ பூஹி” ஸலோகாராததும்
- 422 “அரணயே ஸந்தி பதராணி” “பதரேஷு புஷ்பேஷு” ஸலோகங்கள்
- 423 மெல்லொற்று வல்லொற்று “தாமுளரே” பாசுராராததும் தனிசு-கடன
- 424 பூக்ஷவான காலத்தை உண்டாக்கியதற்கு பரயோஜநம் “திருமருவுதாள”
விஸேஷாராததும்
- 425 “ஒடுங்க” (9) பாசுர வயாக்யாநம் “நாவாயிலுண்டே” பாசுராராததும்
ஸஹஸராக்ஷரீமாலா மந்தரம் “கூதி” ஸபுதூராததும்
- 426 “எண்ணே” விஸேஷாராததும் (12000)
- 427 மெல்லொற்று வல்லொற்று “பூஜந விரோதி” ஸபுதூராததும்
- 428 “வானோ மறிகடலோ” பாசுராராததும் “மாடே வரப்பெறுவராம்” பாசு
ராராததும்
- 429 ஆண்டாள சரிதரம்
- 430 “கருத கருதய” ஸபுதூராததும் ஸித்தூஸாதூந பரிக்ரஹ வைபவம்
- 431 “என்பெருக்கு” (10) பாசுர வயாக்யாநம் குணதது ஜீயா எம்பெருமானார்
ஐதிஹயம் எம்பரா ஐதிஹயம் ஏகாராராததும் தொலகாபியம் “ஒடுங்க”
பாடடின பரமேயம்
- 432 ஆஸரயணம் பூஜநபரபதூந ஸாதாரணம் ஸாராதத மூலமந்தரகூதூ
- 433 உபாஸக பரபநாகளுக்கு வாசி அராததூ நுஸந்தூநம் மோக்ஷஹேது-
அராததும் முனனாக ஸபுதும் ஸபுதும் முனனாக அராததும் ஸவரூபாநு-
ஸந்தூநம்
- 434 ஆழ்வான பூடா ஐதிஹயம் “நாராயணபர” ஸபுதூராததும்

- 435 ஜீவாநந்தயம் மந்தர ஸரவணபரகாரம் ஆழவான வாராததைகளுக்குக்
கருத்து பரணவததில் மகாராததம்
- 436 ஜ்ஞாதருதவம் ஸவபரகாஸதவருபம் என்று ஸருதபரகாஸிகை ஜீவஸவ
ருபநிருபணம் ஜீவனுக்கு நனமை
- 437 ஸ்ரீவைகுண்டே ஸதவஸலோக உதூஹரணம் நாராயணதவ நிருபணம்
- 438 “சோத்த” (11) பாசுர வயாக்யாநம் ஏகவசந ப்ஹுவசந தாதபாயம்
“எண்பெருக்கநலத்து” பாடபின பரமேயம்
- 439 “வீடுமின” திருவாயமொழி வஞ்சிததுறை த்ஸகாதத ஸங்குரஹம்
- 440 “எழுததசை சீபநதம்” இதயாதி விவரணம்
- 441 ஏகவசந ப்ஹுவசந தாதபாயம் த்ரமிடோபநிஷத ஸங்குதி
- 442 த்ரமிடோபநிஷத தாதபாய ரதநாவளி
- 443 “வீடு செயது” [தி நூ 2] பாசுரவயாக்யாநம்
- 444 ஆழவாருடைய நீடுபுகழ்

முதலிரண்டு திருவாயமொழி ஸூசும் விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

“ஐக்கண்டயம்” ஸூசும் விஷயஸூசிகை

- 1 ஸாரீரகாததம்
- 2 ஆசசானபிளீளே ஸலோகம் — “புரா ஸூதரை” இதயாதி “ஆதெள
ஸாரீரகாதத கரமமிஹ” தேஸிக ஸலோகம் முதல திருவாயமொழியும்
பரதம் த்விசமும் முதற பாசுரமும் சதுஸஸூதரியும் முதறபாட்டு
முதலடியும் (1) ஜிஞஜாஸாதிகரணமும் பராபூகர பூவபக்ஷம்
- 3 விஸிஷ்ட ஹேதவஸித்தி நிருபணம் பரத்யுமாதிகரண ஸித்த்யுநதம்
பராபூகரமத க்ஷண்டம் விஸிஷ்டஹேதுஸித்தி நிருபணம் இரண்டாம்
பாதம் (2) ஜநமாத்யதிகரணமும்
- 4 ஜநமாத்யதிகரணாதத நிருபணம் விஸேஷணதவ உபலக்ஷணதவ
பக்ஷங்கள் விஸேஷண பேதாத விஸேஷயபேதம் விஸேஷண
பேதேஹி விஸேஷயைகயம் ஜநமாத்யதிகரண ஸித்த்யுநதம் உப
லக்ஷண உபலக்ஷய விலக்ஷண தருதீயாகார நிருபணம் அபியுகதா
வாததை “பரயநதி” “அபிஸமவிஸநதி” ஸப்த்யாதத்யேதம்
ஜநமகாரணதவாதி ஸமுத்யாயம் லக்ஷணமா என்ற விசாரம் ஏகைகம்
புரஹமலக்ஷணம் என்ற ஸித்த்யுநதம் மோக்ஷ காரணதவமாதர வசந
தாதபாயம்

- 5 ஆகேஷப ஸமாதாநங்கள் ஸருஷ்டி காரணதவாதி, கதூநதாதபாயம் (3) ஸாஸ்தர யோநிதவாதி, கரண பூவபக்ஷம் முதற்பாட்டு மூனருமபாதமும் மூனரும் அதிகரணமும் ஸாஸ்தரஸவபூவம் ஸாதூக பூாதூக பரமாண விரோதம் ஸாஸ்தர யோநிதவாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் ஸாதூக பூாதூக பரமாண விரோதபூவம் ஸூரி ஸேவயதவம் பரமாணாதராரபரபதம்
- 6 “தத ஸாமாதூய” நயாயம் அதிபதி ஸப்தூராததம் நிமித்தோபா தூநைகயம் நானகாமடியும் (4) ஸமநவயாதி, கரணமும் ஸமநவயாதி, கரண பூவபக்ஷம் ஸமநவயாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம்
- 7 முதற்பாட்டும் சதுஸஸூதரியும் ஈக்ஷதயதி, கரணாதி, விசாரம் பேடிகா பேடிகா நிரூபணம் அவாநதரபேடிகா பேடிகா நிரூபணம் பரதூமபாதததில ஈக்ஷதயதி, கரணாதி, அதிகரண ஸபதகாராததம் மனனகம் பாட்டும் ஈக்ஷதயதி, கரணாதி, அதிகரணதரயமும் (5) ஈக்ஷதயதி, கரணபூவபக்ஷம் ஈக்ஷதயதி, கரண ஸித்ஹதூநதம்
- 8 அநுமநாவயவநங்களில் பரதூநாவயவம் ஹேது (6) ஆநநதூமயாதி, கரண பூவபக்ஷம் ஆநநதூமயாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் பூக்ஷவத ஸாரீரதவ நிரூபணம் (7) அநதரதி, கரண பூவபக்ஷம் அநதரதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் ‘மனனகம்’ பாசுர ஸங்கமநம்
- 9 பாராஸாயனும் ஸ்ரீ பராங்குஸனும் ஆழ்வார அருளிச்செய்த கரமம், வயாஸா அருளிச்செய்த கரமம்
- 10 இலனது பாசுரமும் ஆகாஸாதி, கரணாதி, அதிகரண சதுஷ்டயமும் (8) ஆகாஸாதி, கரண பூவபக்ஷம் ஆகாஸாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் “பராயண” ஸப்தூராததம் “ஆகாஸ” ஸப்தூராததம் (9) பராணாதி, கரண பூவபக்ஷம் பராணாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் (10) ஜயோதிரதி, கரண பூவபக்ஷம் ஜயோதிரதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் (11) இநதூரபராணாதி, கரண பூவபக்ஷம்
- 11 இநதூர பராணாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் ‘இலனது’ பாசுராததம் ‘உருவினன’ அருவினன ஸப்தூராததம் விசாரம் ஸங்கா ஸமாதாநங்கள் காரயதவமும் ஸேஷதவ பரகாரம்
- 12 நாலாமபாட்டுத தொடங்கி மூன்றுபாட்டும் தரிபாதியும் நாலாமபாட்டும் தூவிதீயபாதமும் தூவிதீயபாதூராததம் ஜகூச்சூரீரதவம் (1) ஸாவதர பரஸித்ஹதூயதி, கரண பூவபக்ஷம் ஸாவதர பரஸித்ஹதூயதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் (2) அததரதி, கரண ஸித்ஹதூநதம்
- 13 (3) அநதராதி, கரண பூவபக்ஷம் அநதராதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் “தூருஸயதே” என்ற அபரோக்ஷாபிதூநாபி, பராயம் (4) அநதாயாமயதி, கரண பூவபக்ஷம் அநதாயாமயதி, கரண ஸித்ஹதூநதம் (5) அதூருஸயதவாதி, குணகாதி, கரண பூவபக்ஷம் அதூருஸயதவாதி, குணகாதி, கரண ஸித்ஹதூநதம்.

- 14 (6) வைஸ்வாநராதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் த்விதீய பாதாராதத்ஸாங்கத்ய நிருபணம் 'நாமவன்' பாசுரமும் ஜக்ச்சுரீரதவமும்
- 15 "அவரவா" பாசுரமும் தருதீயபாதமும் தருதீயபாதாராதத்ஸாவாதமதவம் (1) த்யுபபுவாத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (2) பூமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (3) அக்ஷராதிகரண பூவபக்ஷம்
- 16 அக்ஷராதிகரண ஸித்ததூநதம் (4) ஈக்ஷதிகாமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் கவிஸப்த வாக்யா நிதபஸூரிகள் (5) த்ஹராதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (6) பரமிதாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (7, 8, 9) பராஸங்கிகாதிகரணதரயம்
- 17 (10) அாததூநதரதவாத்விவபதேஸாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள். தருதீய பாதாராதத்ஸாங்கத்ய நிருபணம் நிரதிஸயாநதம் ஸாவாதமதவ பரகாரம் மாதருதவ பிதருதவ நிருபணம் "அவரவா" பாசுரமும் தருதீய பாதமும்
- 18 "இறையவா" ஸப்தாராதத்விபுல நிருபணம் ஸாவஸேஷிகு நிரதிஸயாநதம் ஸாவஸேஷிதவ பரயுகதம் நிரதிஸயாநதம் "தஸ்யேயம் பருதிவீ" ஸருதிகு விஸேஷாராதத்ஸவய உததரவாக்யததில் நாராயண ஸப்தாராதத்ஸ தேவதாநதாயாமிதவ கதூநததாலே நிரதிஸயபேடாக்யதவ ஸூசகம் "அவரவா" பாசுரமும் தருதீயபாதமும்
- 19 "நின்றனா" பாசுரமும் சதுராதத்பாதமும் சதுராதத்ஸ பாதாராதத்ஸம். (1) ஆநுமானிகாதிகரணாதத்ஸம் (2) சமஸாதிகரணாதத்ஸம் (3) ஸங்க்யோபஸங்க்யஹாதிகரணாதத்ஸம்
- 20 (4) காரணதவாதிகரணாதத்ஸம் (5) ஜக்த்வாசிதவாதிகரணாதத்ஸம் (6) வாக்யாநவயாதிகரணாதத்ஸம் (7) பரகருதயதிகரணாதத்ஸம் (8) ஸாவயாக்யாநாதிகரணாதத்ஸம் "நின்றனா" பாசுரமும் சதுராதத்பாதமும். முதல ஆறு பாடமும் பரதமாந்யாயமும்
- 21 த்விதீயாத்யாய பரதம்பாதமும் "திடவிசுமபு" பாசுரமும் பரோத்பாவித தேஷாஷபரிஹாரம் பரதம்பாதாராதத்ஸம் த்விதீயாத்யாய பரதம்பாதத்தில் பரதயதிகரணம் பூவபக்ஷமும் ஸித்ததூநதமும்
- 22 "திடவிசுமபு" பாசுரமும் பரதம்பாதமும் "சுடாமிகு சுருதி" விஸேஷாராதத்ஸம் ஸாங்க்யாபிமதம் ஆழ்வாரும் பூபூஷயகாரரும்

- 23 ஸங்கா ஸமாதாநங்கா “தூருஸயதே” “தூராஸாத” ‘தூருஷ்ட’ ஸபு தூராததுங்ஸள வைதிக்கூருஷ்டாநதம் பூரஹமவிஷயத்தில் பரிக் ராஹபம் சுரன—ஆஸாப சுகதிபுகதன
- 24 ஸுரஸபுதுபாபாயம் தேவஸபுதும் “தம் பரே தேவ ஏகீ புவதி” ஸருத யாததம் தாககபாத்பரமேயம் தாககபாதத்தின பரதயதிசுரணம் அராததம் பரதூநகாரணவாதிபும பரமாணுகாரணவாதிபும பெளதத்த மத பேத்ய நிருபணம்
- 25 துவிதீயாத்யாய துவிதீய பாதூராததம் பூரஹபமததுவைவித்யம் ஸாநகய வைஸேஷிக பாஸுபத ஸாமயம் பெளதத்த ஜைந ஸாமயம் “சுரரறி வருநில” பாசுரமும் ஸாநக்யாதி நிராஸமும் “உளன” பாசுரமும் பெளதத்தாதி நிராஸமும்
- 26 பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும் ருதுரபாரமய நிஷேதமும் சதுரமுக பாரமய நிஷேதமும் மஹாமல்ல நிரஸந நயாயம் மநதுவிஷநயாயம் “உளன” பாசுரமும் பெளதத்தாதி நிராஸமும் வைபாஷிசமத நிருபணம் தத க்ஷண்டநம்
- 27 ஸௌதூரநதிகமத நிருபணம் ததகண்டநம் யோகூசாரமத நிருபணம்
- 28 யோகூசாரமத க்ஷண்டநம் விரோத பரிஹாரம், நம்பிள்ளையும் நமமாழ வாரும் நம்பிள்ளை திருவுள்ளம்
- 29 பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும் பாஞ்சராதர பராமாநய ஸமாததநம் பராஸங்கிகம் துவிதீயாத்யாய தருதீய துரீயபாதூராதத விசாரம் வியதபாத பரமேயம் (1) வியததிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூநதங்களை (2) தேஜோதிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூநதங்களை (3) ஆதமாதிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூநதங்களை (4) ஜஞாதிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூந தங்கள்
- 30 (5) காதரதிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூநதங்களை (6) பராயததாதிசுர ணாததம் (7) அமஸாதிசுரணாததம் (1) பராணோதபதயதிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூநதங்களை (2) ஸபதக்யதயதிசுரணாததம் இநதூரிய ஸங்க்யா நிர்ணயம் பராஸங்கிகம் (3) பராணோதவாதிசுரண பூவபக்ஷ ஸித்துதூநதங்களை (4) வாயுகரியதிசுரணாததம் (5) ஸரேஷ்டா ணுதவாதிசுரணாததம் (6) ஜயோதிராத்யதிஷ்டாநாதிசுரணாததம் (7) இநதூரியதிசுரணாததம் (8) ஸமஜஞாமாததி கலுபதயதிசுரணாத தம் “பரநத” பாசுரமும் பாததுவயாததமும்

- 31 திருநாமப பாட்டின உத்தராததது அாததுபேதும் வியதபாத்மும
“பராத” பாசுரமும
- 32 ஆழ்வார பாசுரத்தில் ஆதமநிதயதப பரதிபாத்நம கீதோபரிஷதாசாரா
யனும், த்ரமிடோபநிஷதாசாராயனும் “திகழ்பொருள்” விசேஷாததும்
ஜஞாநபதும் உபயபரம
- 33 “பராதது தத ஸருதே” என்ற ஸூதர விவக்ஷிதஸருதி பராஸங்கிகாராததும்
துரியபாத்மும “கரவிசம்பு” பாசுரமும ஸங்கா ஸமாத்நாங்களை அநுபரவே
சோகதயா ஸருஷ்டி கத நம பூவததுவிசாராதது ஸங்குரஹம
- 34 உத்தரததுவிகமும “வீடுமின” திருவாயமொழியும் விரோத பரிஹாரம
உபாஸந ஸப்துஸய பூலபரதவ ஸமாதததும் ரஹஸ்யதரயஸார உதா
ஹரணம் உபாயபராத்நாம உபேயகத நம அபரதாராம மீமாமஸ
கரும் நம்பிள்ளையும வீடுமின பதிகப பாசுரங்களும உத்தரததுவிசாராத
ததுங்களும
- 35 நிகமநபபாட்டின பரமேயம (1) ததநதர பரதிபததயதிகரண பூவபக்ஷ
ஸிததுதநதங்கள் (2) கருதாதயபாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள்
(3) அநிஷ்டாதிகாராயதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (4) தத
ஸவாபூவயபததயதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள்
- 36 (5) நாதிசிராதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (6) அநயாதிக்ஷடிக
தாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் வைராக்யபாத்மும “வீடுமின”
பாசுரமும பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும்
- 37 ஆழ்வார சாதூயம ஸங்கா பரிஹாரங்கள் வைராக்யஸய அங்குதவம
வைராக்ய துவைவித்யம “வீடுசெயது” லயபவிசேஷாததும்
(1) ஸநதயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (2) ததபூவாதிக்ஷரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (3) காமாநுஸமருதி ஸப்துவித்யதிகரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (4) முகதாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநத
ங்கள் (5) உபயலிங்காதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள்
- 38 (6) அஹிகுண்டலாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (7) பராதிகரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் ஸேதுதவவயபதேஸஹேது (8) பூலாதிகரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் அதிசரண சதுஷ்டயதவயமும ததாததது
மும ஸங்காஸமாத்நாங்களை பாத் ஸங்குதி நிருபணம்
- 39 “மினனின நிலையில்” பாசுரமும வைராக்யபாத்மும “இறை” ஸப்து
விசேஷாததும் வாதிக்கேஸரி ஜீயா வயாக்யாத்ரம “நீநுமது”
பாசுரமும உபயலிங்கபாத்மும

- 40 உபயலிங்குதவததாலே சித்துசித்து வைலக்ஷணயம் “இறை” ஸப்தம் ஈஸாந ஸப்தப்பாயாயம் ஆராத்யனுடைய பரீதியே பல்பரதம் குணோப ஸமஹார பாது நிருபணம் (1) ஸாவவேத்யாத பரதயயாதிக்கரணாததம்
- 41 (2) அநயத்யாதவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (3) ஸாவாபேத்யாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (4) ஆநத்யாத்யயதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (5) காராயாக்யாநாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (6) ஸமாநாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (7) ஸம்பநத்யாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (8) ஸம்பநுதயதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள்
- 42 (9) புருஷ வித்யாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (10) வேத்யாத்யயதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (11) ஹாநயதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (12) ஸாமபராயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (13) அநியமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (14) அக்ஷரத்யயதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (15) அநதரதவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (16) காமாத்யயதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள்
- 43 (17) தநநிதத்யாரண நியமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (18) பரத்யாநாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (19) லிங்கபூயஸதவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (20) பூவவிகல்பாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (21) ஸரீரேப்யாவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (22) அங்காவப்யத்யாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (23) பூமஜயாயஸதவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (24) ஸப்த்யாதிக் பேத்யாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள்
- 44 (25) விகல்பாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் (26) யத்யாஸரயப்யாவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள் குணோபஸமஹார பாதுராதத சதுஷ்டய நிருபணம் ஆறும் இருபதம் இரண்டும் ஒன்றும் பதினேழும் குணோபஸமஹார பாதுராதத சதுஷ்டயமும் ஆழ்வார நாலு பாடும் “இலலதம்” பாசுரம் ஸாவவித்யாநுயாபித்யாம நிருபணபரம்
- 45 க்ஷுத்ரோபாஸந ஸவருமம் “அறதது” பாசுரமும் அபுரஹமோபாஸநங்கள் ஸவாதநதாயேண பரிதயாஜயங்கள் பரவித்யாபேத்யாபேத்யமும் “பறநிலன்” பாசுரமும் நயாஸவித்யாவேத்யாகாரம் பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும்
- 46 ஆழ்வார சாதூயம் பாராஸாயனும் ஸ்ரீ பராங்குஸனும் லிங்கபூயஸதவாதிகரணமும் “அடங்கெழில்” பாசுரமும் (1) புருஷாதத்யாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்த்யாதநதங்கள்

- 47 (2) ஸதுதிமாதராதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (3) பாரிபலவாத தூதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (4) அக்ஷநீநதூநதூயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (5) ஸாவாபேக்ஷாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூ தூநதங்கள் (6) ஸமதூமாதூயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (7) ஸாவாநா நுமதயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (8) விஹி ததவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (9) விதுராதிகரண பூவ பக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள்
- 48 (10) ததூபூதாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (11) ஸவாமயதி கரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (12) ஸஹகாராயநர விதூயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (13) அநாவிஷகாராதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (14) ஐஹிகாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (15) முகதி பூலாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் மூன்றும் பததும் இரண்டும் அங்குபாதூததில் மூன்று அதிகரணங்கள் பராஸங்கிகங்கள் பதது அதிகரணங்கள் அங்குவிசாரபரங்கள்
- 49 இரண்டு அதிகரணங்கள், பரதிபூநதூகாபூவே அங்குததாலே அங்கி நிகுபததி நிரூபணபரங்கள் அங்குபாதூம “உள்ளம்” பாசரமும் ஸீதூதூபாய ஸவீகாரூபமான ஜனூநவிஸேஷமே தஞ்சம ததததூதி காராநுக்ஷண அங்குநுஷ்டூநம் ஒரு தூமததுக்கே விதூயாங்குதவமும் ஆஸரமாங்குதவமும்
- 50 அங்குபாதூம “உள்ளம்” பாசரமும் சதுரததூதூயாயமும் ஒன்பதாம பாட்டும பததாம பாட்டும ஒன்பதாம பாட்டும நான்காமதூயாயம முத லிரண்டு பாதுங்களும் பததாமபாட்டும நான்காமதூயாயம மேலிரண்டு பாதுங்களும் (1) ஆவருததயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (2) ஆதமதவோபாஸநாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (3) பரதீ காதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (4) ஆதிதூயாதூமதயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (5) ஆஸீநாதிகரண பூவபக்ஷம்
- 51 ஆஸீநாதிகரண ஸீதூதூநதம் (6) ஆபரயாணாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூ தூநதங்கள் (7) ததூதிகூமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (8) இதராதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (9) அநாரபூதூ காயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (10) அக்ஷிஹோதராதூயதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (11) இதர க்ஷபணாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (1) வாகூதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (2) மனோ஽திகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள்

- 52 (3) அதிபக்ஷாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (4) பூதாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (5) ஆஸருதபுபகரமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (6) பரஸமபதயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (7) அவிபுரகாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (8) ததேதோகோ஽திக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (9) ரஸமயநுஸாராதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (10) நிஸாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள்
- 53 (11) துக்ஷிணயாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் ஆறும ஐந்தும் சதுரத்தூத்யாப பரத மபாத் பேடிசாபேத்யம் பரதமபாத் பூவபேடிகையும் “ஒடுங்க அனகண” சந்தையும் ஸாத்ய ஸாத்ய புகதிவிசாரம்
- 54 புகதித்வய ஸவருப பேத்ய நிருபணம் புகதிக்கு ஸாங்கதவ நிருபணம் “ஒடுங்கலும் எல்லாம் விடும்” என்ற சந்தையும் பரதமபாத் உததரபேடிகையும் “ஆகசை விடும்பொழுதெண்ணே” சந்தையும் உதகரநதி பாத்யமும் எட்டும் மூன்றும் பததாமபாட்டும், சதுரத்தூத்யாப தருதீய சதுரத்தூத்யாபாத்யங்களும் (1) அசசிராத்யதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள்
- 55 (2) வாயவதிக்கரணாத்யம் (3) வருணதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (4) ஆதிவாஹிகாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (5) காரயாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (1) ஸமபத்யாவாபுரவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (2) அவிபுரகேந த்ருஷ்டதவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (3) பூராஹமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (4) ஸங்கலபாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள்
- 56 (5) அபுரவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (6) ஜகத்யவயாபாரவாஜாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் சரமஸூதரம் அதித்தூதநதம் என்ற பக்ஷம் பாத்யத்வயமும் “எண்பெருக்கு” பாசுரமும் “நலம்” ஸபுத்தூராத்யம் “ஒண்பொருள்” ஸபுத்தூராத்யம் “நாரணன்” ஸபுத்தூராத்யம் பொருளுக்கு ஒண்மை
- 57 ஸதயகாமதவ நிருபணம் ‘திண்கழல்’ ஸபுத்தூராத்யம் உததரதூதிகாராத்ய ஸங்கரஹம் “சோதத” பாசுரம் ஸாரீரகமும் திருவாயமொழி ஆத்ய துஸகத்யவயமும் முதலிரண்டு திருவாயமொழிகளுக்கு விவரணம்—மேலில திருவாயமொழிகள்

முதல இரண்டு திருவாய்மொழி

ஸதூல விஷயஸூசிகை

ஸவயாக்யாநங்களான தனியன்கள் (1 54)

I பிள்ளைலோகம் ஜீயா வயாக்யாநத்தோடு கூடிய பொதுத் தனியன்கள் (1 38)

விஷயம்	பக்கம்
1 “ஸ்ரீஸைலேஸ” தனியன வயாக்யாநம்	15
2 “லக்ஷ்மீநாத” தனியன வயாக்யாநம்	5 10
3 “யோ நிதபம்” தனியன வயாக யாநம்	10 18
4 “மாதா பிதா” தனியன வயாக்யாநம்	18 21
5 “பூதம் ஸரஸய” தனியன வயாக்யாநம்	21 26
6,7 “நாதம் பங்கஜ” “திருவருளமால்” தனியன வயாக்யாநம்	26 38

II பொழிப்புரையோடு கூடிய தனியன்கள் (38 44)

1 திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளான தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	39
2 நஞ்சீயா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	39
3 நம்பிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	39
4 பெரியவாச்சானபிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	40
5 வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	40
6 பிள்ளைலோகாச்சாரயா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	40
7 நாயனராச்சானபிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	41
8 அழகியமணவாளப்பெருமாளநாயனா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	41
9 வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	41
10 நாலுராச்சானபிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	42
11 திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	42
12 மணவாளமாமுனிகள் தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	43 44

III பிள்ளைலோகம் ஜீயா வயாக்யாநத்தோடு கூடிய

திருவாய்மொழித் தனியன்கள் (44 54)

1 “புகதாமருதம்” தனியன வயாக்யாநம்	44
2 “திருவழுதிநாடு” தனியன வயாக்யாநம்	46
3 “மனத்தாலும்” தனியன வயாக்யாநம்	47
4 “ஏயநதபெரும” தனியன வயாக்யாநம்	48
5 “வானதிகழும்” தனியன வயாக்யாநம்	49
6 “மிககவிற்றெனில்” தனியன வயாக்யாநம்	52

பகவதவிஷய வ்யாக்யாநங்கள்

I அவதாரிகைகள் (55 210)

1	முதல திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநாவதாரிகைகள் (ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி)	55 70
2	அருமபதவுரைகளின் அவதாரிகைகள்	71 78
3	ஈடு மஹாபரவேசம்—முதல ஸரிய பதி (அருமபதவுரைகளுடன்)	76 191
4	ஈடு மஹாபரவேசம்—இரண்டாம் ஸரிய பதி (அருமபதவுரைகளுடன்)	192 199
5	ஈடு மஹாபரவேசம்—மூன்றாம் ஸரிய பதி (அருமபதவுரைகளுடன்)	200 203
6	தூரமிடோபநிஷத தாதபாய ரதநாவளி அவதாரிகை (வ்யாக்யாநத்துடன்)	204 209
7	தூரமிடோபநிஷத ஸங்குதி உபோதூக்யாதம்	209 210
8	திருவாய்மொழி நூற்றநதாதி தனியன்கள்	210

II முதல திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (211 360)

1 முதல் பாசரம்—உயாவற (211 248)

1	“உயாவற” ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	211
2	“உயாவற” ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	211 213
3	“உயாவற” பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	213 214
4	“உயாவற” இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	214 216
5	“உயாவற” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	216 248

2 இரண்டாவது பாசரம்—மன்னகம் (248 267)

1	“மன்னகம்” ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	248
2	“மன்னகம்” ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	248-249
3	“மன்னகம்” பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	249 250
4	“மன்னகம்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	250 251
5	“மன்னகம்” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	251 267

3 மூன்றாவது பாசரம்—இலனது (268 281)

1	“இலனது” ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	268
2	“இலனது” ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	268
3	“இலனது” பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	268 269
4	“இலனது” இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	269 270
5	“இலனது” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	270 281

4 நாலாவது பாசுரம்—நாமவன (281 289)

1	“ நாமவன ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	281
2	“ நாமவன ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	281-282
3	“ நாமவன ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	282
4	“ நாமவன ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	282 283
5	“ நாமவன ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	283 289

5 ஐந்தாவது பாசுரம்—அவரவர் (289 299)

1	“ அவரவர் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	289 290
2	“ அவரவர் ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	290
3	“ அவரவர் ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	290 291
4	“ அவரவர் ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	291
5	“ அவரவர் ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	291 299

6 ஆறுவது பாசுரம்—நினைனார் (299 305)

1	“ நினைனார் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	299
2	“ நினைனார் ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	300
3	“ நினைனார் ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	300
4	“ நினைனார் ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	300 301
5	“ நினைனார் ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	301 305

7 ஏழாவது பாசுரம்—திடவிசுமபு (306 322)

1	“ திடவிசுமபு ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	306-309
2	“ திடவிசுமபு ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	309
3	“ திடவிசுமபு ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	309 310
4	“ திடவிசுமபு ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	310-311
5	“ திடவிசுமபு ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	311-322

8 எட்டாவது பாசுரம்—சுரரறி (322 332)

1	“ சுரரறி ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	322-323
2	“ சுரரறி ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	323
3	“ சுரரறி ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	323 324
4	“ சுரரறி ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	324-325
5	“ சுரரறி ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	325-332

9 ஒன்பதாவது பாசுரம்—உள்ளெனில் (322-343)

1	“ உள்ளெனில் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	332
2	“ உள்ளெனில் ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	333-334
3	“ உள்ளெனில் ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	334

4	“உளனெனில்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	334 335
5	‘உளனெனில்’ ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	335 343
10 பததாவது பாசரம்—பரந்ததண் (343 347)		
1	“பரந்ததண்” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	343
2	“பரந்ததண்” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	343
3	“பரந்ததண்” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	343 344
4	“பரந்ததண்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	344
5	‘பரந்ததண்’ ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	344 347
11 பதினேராவது பாசரம்—கரவிசமபு (347 354)		
1	“கரவிசமபு” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	347
2	“கரவிசமபு” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	348
3	‘கரவிசமபு’ பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	348 349
4	“கரவிசமபு” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	349
5	“கரவிசமபு” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	350 354
12	தூரமிடோபநிஷத் ஸங்குதி—உயாவற	354
13	தூரமிடோபநிஷத் தாதபர்ய ரதநாவளி—உயாவற (வயாக்யாநத்துடன்)	354 355
14	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—உயர்வேபரன (வயாக்யாநம்)	355 360
III இரண்டாம் திருவாய்மொழி வயாக்யாநங்கள் (361—444)		
அவதாரிகைகள்—(361 374)		
1	ஆரூயிரப்படி அவதாரிகை	361
2	ஒன்பதினாயிரப்படி அவதாரிகை	361
3	பன்னீராயிரப்படி அவதாரிகை	361
4	இருபத்துநாலாயிரப்படி அவதாரிகை	362
5	ஈடு அவதாரிகை	362 374
1 முதல் பாசரம்—வீடுமின (374 382)		
1	“வீடுமின” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	374
2	‘வீடுமின’ ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	374
3	“வீடுமின” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	374
4	“வீடுமின” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	375
5	“வீடுமின” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	375 382
2 இரண்டாம் பாசரம்—மின்னின (382 387)		
1	“மின்னின” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	382
2	“மின்னின” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	383
3	“மின்னின” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	383
4	“மின்னின” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	383 384
5	“மின்னின” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	384 387

3 மூனரூம பாசுரம்—நீர்நுமது (387 393)

1	“நீர் நுமது” ஆரூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	387
2	“நீர் நுமது” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	387
3	“நீர் நுமது” பனனீராயிரப்படி வயாக்யபாநம்	387
4	“நீர் நுமது” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யபாநம்	388
5	“நீர் நுமது” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	388 393

4 நாலாம பாசுரம்—இல்லதும் (394 398)

1	“இல்லதும்” ஆரூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	394
2	“இல்லதும்” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	394
3	“இல்லதும்” பனனீராயிரப்படி வயாக்யபாநம்	394
4	“இல்லதும்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யபாநம்	395
5	“இல்லதும்” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	395 398

5 ஐந்தாம பாசுரம்—அறறது (399 403)

1	“அறறது” ஆரூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	399
2	“அறறது” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	399
3	“அறறது” பனனீராயிரப்படி வயாக்யபாநம்	399
4	“அறறது” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யபாநம்	399
5	“அறறது” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	400 403

6 ஆறாம பாசுரம்—பறறிலன் (403 412)

1	“பறறிலன்” ஆரூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	403
2	“பறறிலன்” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	403
3	“பறறிலன்” பனனீராயிரப்படி வயாக்யபாநம்	403 404
4	“பறறிலன்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யபாநம்	404
5	“பறறிலன்” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	405 412

7 ஏழாம பாசுரம்—அடங்கெழில் (412 419)

1	“அடங்கெழில்” ஆரூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	412
2	“அடங்கெழில்” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	412
3	“அடங்கெழில்” பனனீராயிரப்படி வயாக்யபாநம்	412 413
4	“அடங்கெழில்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யபாநம்	413
5	“அடங்கெழில்” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	413 419

8 எட்டாம பாசுரம்—உள்ளமுரை (419 425)

1	“உள்ளமுரை” ஆரூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	419
2	“உள்ளமுரை” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யபாநம்	419
3	“உள்ளமுரை” பனனீராயிரப்படி வயாக்யபாநம்	420
4	“உள்ளமுரை” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யபாநம்	420
5	“உள்ளமுரை” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	420 425

9 ஒன்பதாம் பாசரம்—ஒடுங்க (425 431)

1	“ஒடுங்க” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	425
2	“ஒடுங்க” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	425
3	“ஒடுங்க” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	426
4	“ஒடுங்க” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	426
5	“ஒடுங்க” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	426 431

10 பத்தாம் பாசரம்—எண்பெருக்கு (431 438)

1	“எண்பெருக்கு” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	431
2	“எண்பெருக்கு” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	432
3	“எண்பெருக்கு” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	432
4	“எண்பெருக்கு” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	432
5	“எண்பெருக்கு” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	433 438

11 பதினோராம் பாசரம்—சேர்த்து (438 441)

1	“சேர்த்து” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	438
2	“சேர்த்து” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	438
3	“சேர்த்து” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	439
4	“சேர்த்து” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	439
5	“சேர்த்து” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	439 441
12	தீரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—வீடுமின	441
13	தீரமிடோபநிஷத் தாதபாயரத்தாவஸீ—வீடுமின	442
14	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—வீடுசெய்து (வயாக்யாநம்)	443 444

முதல இரண்டு திருவாய்மொழி வயாக்யாநம் ஸதூல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஐக்கண்டயம்-ஸதூல விஷயஸூசிகை

1	அவதாரிகை	1 2
2	“உயாவற” முதற்பாடும்—சதுஸஸூதரியும	2 7
3	“உயாவற” 2, 3 பாட்டுகளும்—முதற்பாத்ஸூஷமும்	7 12
4	“உயாவற” 4, 5, 6 பாட்டுகளும், அத-1-2, 3, 4 பாத்ஸூஷமும்	12-20
5	“உயாவற” ஏழாம் பாடும் இரண்டாம் அததியாயம்-முதற்பாத்ஸூஷமும்	21-24
6	“உயாவற” 8, 9 பாட்டுகளும்—(2 2) பாத்ஸூஷமும்	24 29
7	“உயாவற” 10, 11 பாட்டுகளும் (2-3, 4) பாத்ஸூஷமும்	29-34
8	“வீடுமின” முதற்பாடும் (3 1) பாத்ஸூஷமும்	34 37
9	“வீடுமின” 2, 3 பாட்டுகளும் (3 2) பாத்ஸூஷமும்	37 40
10	“வீடுமின” 4, 5, 6, 7 பாட்டுகளும் (3 3) பாத்ஸூஷமும்	40 46
11	“வீடுமின” எட்டாம் பாடும் (3 4) பாத்ஸூஷமும்	46-50
12	“வீடுமின” ஒன்பதாம் பாடும் (4 1, 2) பாத்ஸூஷமும்	50 54
13	“வீடுமின” பத்தாம் பாடும் (4-3, 4) பாத்ஸூஷமும்	54 57
14	நிகூமநம்	57 58

ஐக்கண்டய ஸதூல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

வேண்டுகோள்

இவ்வரிய தீவய க்ரந்தத்தில் மேல பாகுங்கள் வீரையில் நிறைவடைய,
ஒரு பததுக்கு ரூபாய ஐயாயிரம் (Rs 5000) வீதம் கீழ்க்கண்ட
விலாஸத்திற்கு அனுப்பி, இப்பெருமபணியில் பங்குகொள்ளுமாறு
ஆஸ்திக தனிகாக்களை அழைக்கிறோம் ரூ 5000 பெறுமான
முள்ள பகவதவிஷய முழு ஸெட்டுகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்
தொகை அனுப்பவேண்டிய விலாசம் —

ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயா ஸ்வாமி,
13 தெற்கு உதகரவீதி,
ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-6

குறிப்பு — திருச்சி தென்னார் இநதியன பாங்கில் ஜீயர் ஸ்வாமியின் S B அக்கவுண்ட
நம்பர் 4363க்கு M T மூலமும் ரூ 5000/ அனுப்பி, ஸ்வாமிக்கோ, அல்லது
ஸுதர்ஸனம் காரியாலயத்திற்கோ அனுப்பிய விபரத்தைத் தெரிவிக்கலாம்

*****

இதுவரை ஒவ்வொரு பததுக்கு ரூ 5000 ஸமர்ப்பித்திருக்கும் உதூரர்கள் —

(1) ஸ்ரீ உ வே K R ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி M A

தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தானம்

24 தாண்டவராயமுதலிதெரு

திருவல்லிக்கேணி சென்னை 5

(2) T V S ஸ்தாபனத்தார்

(3) Dr R ஸமபத் அய்யங்கார் ஸ்வாமி

பதமா நர்ஸிங் ஹோம்

29 A குளைமேடு ரெடுஞ்சாலை

சென்னை 34

விஷயஸ்சிகை - பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	8	மறையாயிரம்	மறைகளாயிரம்
6	14	அனயா	அநயா
19	25	உயாவு-தமிழ்	உயாவு-வருத்தம் தமிழ்

பகவதவிஷயம் - பிழைதிருத்தம்

6	6	சூருஸ்வதவ	சூருஸ்தவ
11	2	க ஸ	கரீஸ
19	9	ரணம்	ஸரணம்
19	22	* உததேஸப	உததேஸப
20	35	§ கரது சாக்யாதி	§ (பா) கரது சாக்யாதி
21	2	புவத	புவத
22	11	* விளககை	விளககை
22	28	* எனறிநே	எனறிநே
54	22	u “அகாரததாலும	அகாரததாலும
54	28	l “பூபதி	u “l “பூபதி
55	10	நடககவும	கடககவும
72	2	சேராமே	சோராமே
75	21	வயாவருதப	வயாவாதப
82	27	■ அவாபதேதயாதி	அவாபதேதயாதி
88	9	விருதுத்காரம்	விருதுத்காரம்
93	15	இதயரதி	இதயாதி
95	8	பரதயக்ஷம்	பரதயக்ஷம்
101	15	कायभूत ।	कायभूत
112	12	பரகாரைகயம்	பரகாரையகயம்
191	22	* இவவாததபஞ்சகமென	இவவாதத பஞ்சகமென
199	30	துவயராதது	துவயாராதது
224	37	* ஜயோதீம்	ஜயோதீம்
245	21	(ப 244 e)	(ப 219 t)
265	14	மஹநஸ	மஹநஸ
293	1	போலேஸம் ஸாரி	போலே ஸமஸாரி

ஐக்கண்டயம் - பிழைதிருத்தம்

45	14	அழவாரும்	ஆழவாரும்
----	----	----------	----------

* இவைபோல—ஒற்றுக்களில் மேலே புள்ளி போன்று, சரியாக விழாதவை சில இங்கு கொடுக்கப்படவில்லை கவனித்துத் திருத்திக் கொள்ளவும்

ஸ்ரீ

மணவாளமாமுனிகள்—நமமாமழவாரைப்பற்றியும்,
திருவாய்மொழியைப்பற்றியும், அதன வாய்க்காயாநங்களைப்பற்றியும்,
அதை அருளியவர்களைப்பற்றியும் உபதேசரத்தினமாலையில
அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்

ஏரார்வைகாசி விசாகத்தினேற்றத்தைய
பாரோரறியப்பகர்கினேன—ஓராரும
வேதந்தமிழ்செய்த மெய்யனெழில்குருகை
நாதன அவதரித்தநாள 14

உண்டோவைகாசி விசாகத்துக்கொப்பொருநாள ?
உண்டோ சடகோபாகொப்பொருவா ?—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு தென்குருகைக்குண்டோ
ஒருபாதனி லொக்குழர் 15

பிள்ளானநஞ்சீயர் பெரியவாச்சானபிள்ளை
தெள்ளார்வடகுத்திருவிதிப—பிள்ளை
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த
குணவாளரென்று நெஞ்சே கூறு 39

முந்துறவே பிள்ளான முதலானோர் செய்தருளும்
அந்தவியாக்கியைக ளன்றுகில—அநதோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தோந்துரைக்கவல்ல
குருவார் இக்காலம் நெஞ்சே கூறு 40

தெள்ளாருமஞானத் திருக்குருகைப்பிரான
பிள்ளான எதிராசர்பேரருளால்—உள்ளாரும
அனபுடனே மாறனமறைப்பொருளையன றுரைத்தது
இனபமிகு மாறயிரம 41

தஞ்சீரைஞானியாகள தாமபுகழும் வேதாநதி
நஞ்சீயர்தாம படடர் நல்லருளால்—எஞ்சாத
ஆர்வமுடன மாறனமறைப்பொருளை யாய்ந்துரைத்தது
ஏரொனபதினாயிரம 42

நம்பிள்ளை தமமுடைய நல்லருளாலேவியிட
பின்பெரியவாச்சானபிள்ளை யதனால்—இனபா
வருபத்தி மாறனமறைப்பொருளைச்சொன்னது
இருபத்துநாலாயிரம 43

தௌளியதா நம்பிள்ளை செப்பு நெறிதனை
வள்ளல வடக்குத் திருவீதிப—பிள்ளைஇந்த
நாடறிய மாறனமறைப்பொருளை நனகுரைத்தது
ஈடு முப்பத்தாறாயிரம் 44

அனபோடழகிய மணவாளச்சீயா
பினபோருமகற்றறிந்து பேசுக்கைகா—தம்பெரிய
போதமுடன மாறன்மறையின பொருளுரைத்தது
ஏதமில்பன்னிராயிரம் 45

பெரியவாச்சானபிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய
அருளிச்செயற்பொருளை யாரியாகடகிப்போது
அருளிச்செயலாய்த் தறிநது 46

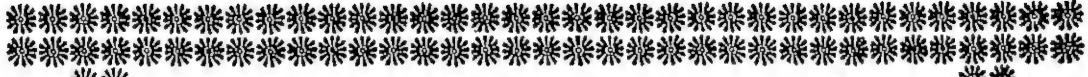
நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு
எஞ்சாமை யாவைககு மில்லையே—தமசீரால்
வையகுருவின தம்பி மன்னுமணவாளமுனி
செய்யுமவைதாமும சில 47

சீரார்வடக்குத் திருவீதிபிள்ளை எழு
தேரார் தமிழ்வேதத்திடுதனைத்—தாருமென
வாங்கிமுன நம்பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாமகொடுத்தார் பின்னதனைத்தான 48

ஆங்கவாபால் பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை
தாமகொடுத்தார் தமமகனார் தமகையில—பாங்குடனே
நாலூர்பிள்ளைக்கவர்தாம நல்லமகனாக்கவாதாம
மேலோரக்கிந்தாரவரே மிககு 49

நம்பெருமாள் நமமாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யென்பர் அவரவர் தமஏற்றத்தால—அனபுடையோர்
சாற்றுதிருநாமங்கள் தானென்று நன்னெஞ்சே
ஏத்ததனைச் சொல்லிநீ யினறு 50

துன்னுபுகழ்க் கந்தாடைத்தோழப்பர் தமமுகப்பால்
என்னவுலகாரியனோ வென்றுரைக்க—பின்னை
உலகாரியனெனுமபேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி
விலகாமல் நின்றதெனறுமமேல் 51

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம
*****

பகவத் விஷயம்

தனியன்கள்

oooooooo

1 அழகியமணவாளனருளிச்செய்தது

१ श्रीशैलेश्वरपातं धीमक्त्यादिगुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवण वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

1 ஸ்ரீஸைலேஸ தயாபாத்ரம தீபக்தயாதி, குணார்ணவம ।
யதிந்த, ரபரவணம் வந்தே, ரமயஜாமாத்ரம் முனிம் ॥

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த
தனியன் வயசுக், யாநம

(ஸ்ரீஸைலேஸேதயாதி,) 2 “நமஸாஸுஸைலநாதாய குந்தீநக, ரஜநமநே ।
பரஸாத, லபுத, பரமபராபய கைங்கர்ய ஸாலிநே ॥” என்றும், 3 “பரமபராபய பராங்குஸ
சரணபங்கஜ விஷய விவித, கைங்கர்யகரண சாதூய து, ர்ய ஸுஸைல வரதே, ஸிகாதி, ஸ! ”
என்றும், ௩ “அநநதன திருமலையாழ்வானென வந்தவதரிதது” என்றும் அவதார
வினேஷமாகச் சொல்லப்படுமவராய, சரமபாவமான ஆழ்வார திருவடிகளில்
கைங்கர்யத்தை அவருளாலே லபி, தது வாழும்வராய, அதிலும் அவர் திருவடிக
ளான எதிராசாசெமபொறபாதம் இரவுபகல மறவாமலிற்றஞ்சிபேததும் எழிலை
புடைய b திருவாயமொழிப்பிள்ளைசீரருளுக்கு c ஏற்றகலமாயுள்ளவரை 4 “ப, வய

a

b ஆர்த்தி 21 c திருப்பாவை 21

ப—1

ஸ்ரீஸைலநாதார்ய பரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே” எனனககடவதிநே ஸ்ரீஸைலபூணா கருபையாலும், ஸ்ரீஸைலதேஸிகா த்யையாலும் & இராமாயணமென்னும் பததி வெள்ளமும், b தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாயமொழியும், யதீந்த்ர ததபரவண ரிடங்களிலே குடிகொண்டு தேங்கிறறு இவரும் c தனபத்தியென்னும் வீட்டின கண வைத்தபின்பிறே பெருகி வெள்ளமிட்டு விளைந்தது, 1 “ஸ்ரீராமாயணதுக், த, ஸிந்து,” d “பாலோடமுதன்னவாயிரம்” இராமாநுசனிறே யிவரும் (தீ, ப, கத யாதி, கு, ணாணவம்) மதிநலங்கள் இவருக்குப் பிள்ளையருளால் உண்டாயிற்று 2 “பரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபுல்கதாமநி” என்றும், 3 “லக்ஷ்மணஸய ச தீ, மத” 4 “ந தே, வலோகாக்ரமணம்” என்று தொடங்கி, 5 “தவயா விநா ந காமயே” என்றும்ிறே ஏத்தபூவாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநபு, கதயாதி, கள பூணமாயிருப்பது e ஆராவனபிளையவனிறே அசயுதபத்யாம்பு, ஜயுகம் ருகம் வயாமோஹாதி, க ண்ணடிநேயிங்கே, அவவவதாரத்திற்குறைகளும் தீரகக அவதரித்தவிடத்திலும், பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கருபமாகப் பெரியஜீயருடைய அந்த பரேமாதிகள் இரட்டத்திறே யிருப்பது 6 “நிர்மலகு, ணாமணிக, ணவருணலய, 7 “யத்யா ரத்நாநி ஜஸ்தே,” 8 “கு, ணாநாமாகர” எனனககடவதிநே, 9 ஸௌமிதிரிர்மே ஸ க, ஸு ப, க, வாந் ஸௌமயஜாமாதருயோகீ,” என்றும், 10 “யதிவர புநரவதார” என்றுரு சொல்லககடவதிநே

இனி, நமபெருமாள்ிடத்தில் பராவணயம், எல்லையான எம்பெருமானாரளவும் வாததி, ததபடி சொல்லுகிறது, ஸாத்யவிவருத்தியாயக்கொண்டு சரம்பாவம் வரக கடவதாயிருக்கும் (யதீந்த்ரபரவணம்) அந்த பராவணயந்தான, 11 “யதிந்த்ர பரவணயாலமத்யு, ரவே கு, ணாஸாலிநே” என்று விஸேஷஜ்ஞான வேத்யாநதாசாரய ரும் விகருதராயப்பேசி அநுப, விசுகுமபடியாயிருக்கும் இவாதாம் 12 நிஜதே, ஸிக ஸந்த்ர, ஸித ஸமயமிது, ரந்த்ர நிஹித ஸகல நிஜப, ர வரவரமுநிவரரிநே அவா பராங்குஸ்பாதப, கதா, இவா யதீந்த்ரபரவணா, அந்த பராவணயமிநே இவரை அனைவரும் கால கட்டுகிறது (வந்தே, ரமயஜாமாதரம் முநிம்) 13 “வந்தே, முகுந்த், பரியாம்” எனகிறதெல்லா மிவாககு இவவிஷயத்திலேயாயிற்று 14 “ஸ்ரீ மதே ரமயஜாமாத்ரு முநயே வித்யே, நம்” என்னுமாபோலே திருநாமத்தை அநு ஸந்தி, தத்துத திருவடிகளிலே விழுகிறா இவருடைய அநுஸந்த்யாந விஷயமான மந்தரமும் ஸதுதி பரணமமுமிருசுகுமபடி இதுவாயிற்று 15 “வவந்தே, நியதோ முநிம்” எனகிறபடியே ரேஷ்ரேஷிகளுடைய ஸத்தாஸமருத, திகள் இவா ஸங்கலபாதீ, கைகளாயிருக்கும்படியைப்பற்ற (முநி) பென்கிறது

இப்படிகளால் ஏற்றங்களையுடைய இவாஸதுதிருபமான இவாதனியன்தான, 16 “யத், வேத்யாதெ, ஸவர பரோக்த வேத்யாந்தே ச பரதிஷ்டி, த” என்று

a இரா-நா 37 b 7 10-11 c இரா நா 29 d 1 8 6 11 e பெரு திரு 8 5

* ஆகர எண் மாத்திரம் உள்ளவை திருவாயமொழியிலுள்ளவை எனக் கொள்க,

உ வேதத்துக்கோமென்னுமாபோலே, துராவிடவேதத்தங்கேபாங்குங்களுள்ளன, ஏதத்துவயாக்யபாந விஸேஷங்களுள்ளன, ஏததஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களுள்ளன, இவற்றினுடைய ஆத்யநதங்களிலே அகில திவ்யதேஸூவிலக்ஷணராலும் அநு ஸந்திக்கப்படுமதாயிருக்கும் இவருடைய ஸகல திவ்யபரபூநதபரவாததகதவம் பண்டு பலவிடங்களிலே கண்டு கொள்வது அதுககுமேலே b உபயபரதாந பரணவமான உறைகோயிலிலேயிறே இவருதித்தருளிறு, இவருக்கிவவைபவம் ஜநமஸித்தம் இது பரணவாததமாகிறது, பிதாபுதர ரக்ஷயரக்ஷக ஸேஷஸேஷி ஸம்பநததரபமும இவரிடத்திலே துாஸிககையாயிருக்கையாலே 1 'அகாரஸ சிதஸவருபஸ்ய விஷ்ணோ வாசக இஷ்யதே | உகாரஸசிதஸவருபாயா ஸரியோ வாச ததா விது || மகாரஸது தயோர்தாஸ இதி பரணவ லக்ஷணம் ||' என்கையாலே அகாரம் புகுவதுவாசகமாயும், மகாரம் சேதநவாசகமாயும், உகாரம் உபயஸம்பநத, பரகாஸிகையைஞ்சொல்லும், c "அவவானவாககு மவவானவரெல்லாமுவவான வரடிமையென்றுரைத்தா" என்ககடவதிறே விளக்குப்பொன்போலே நடுநிலைத் தீபமிறே 2 "மங்குளதீபரேகாம" 3 "ஸரியோ கடகபாவத" 4 "ஸரியா கடிகயா" என்று ஏததஸாபேக்ஷமாயிறேயிருப்பது 5 "ஜக்தோ ஹித சிந்தாயை ஜாக்ரதஸஸேஷஸாயிந | அவதாரேஷவநயதமம் வித்தி, ஸௌமயவரம் முநிம் ||" 6 "ஆத்மா ஸேஷ பவஸி பகவந்நாந்தரஸ ஸாலிதா த்வம் |" 7 "தேவீ லக்ஷ்மீர் பவஸி த்யயா வத்ஸஸத்வேந ச த்வம்" 8 "ஸௌமித்ரிர் மே ஸ க்ஷு பகவாந் ஸௌமய ஜாமாத்ருயோகி" என்ககடவதிறே இப்படி முப்புரியூட்டி யிறே இவரவதாரவைபவமிருப்பது

இன்னமுமிஸலோகத்திலே பதங்களதோறும் இவ்வாததம் காணலாயிறே யிருப்பது எஙஙனெனெனில், ஸ்ரீஸுலேஹவென்கையாலே அகாரவாச்யனான ஸாவேஸவரணைச்சொல்லி, த்யாபாதரமென்கையாலே - புகுவதுநயபாஹ ஸேஷ பூதனானசேதந - அவன கருபைக்குப் பாதரமென்னுமதைச் சொல்லுகிறது அடியில் பதத்தில் ஆசாயணை அவனருகைச் சொல்லுகிறது விஸேஷாதிஷ்டா நததாலே, 9 தத்குணஸாரதவாததவ்யபதேஸம் போலே, 10 "அஜ்ஞாநத்வாந்ந ரோதாத" இதயாதி, 11 "ஆசாயஸஸ ஹரிஸஸாக்ஷாத்" தீபகதயாதிக்குணாணவ மென்கிறவிபபதத்தாலும்-d "தாமரையாள கேளவனொருவனையே நோக்குமுணாவ" என்றும், e "ஆதியாஞ்சோதிககேயாராத காதல," என்றும், f "உன்னிதது மறறொரு தெய்வநதொழாள" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபகதிவைராக் யங்களை பரதிபாதிக்கையாலே அகாரோதித்த பகுவச்சேஷதவதை பகதியாலே சொல்லுகிறது ஸ்லர்பமும g உன்னிணைத்தாமரைகடகன்புருகி நிறகுமதிறே, 12 அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஸேஷத்வாநுப்பததே ஜ்ஞாநமாவது 13 ததஜ்ஞாநமிறே, பக,

வதேகாவலம்பி,யாயிறே ஜஞாநமிருப்பது, வைராக்யமாவது தேவதானதரதயாக, பரதானாயிறே யிருப்பது

(யதீந்தரபரவணம்) யதீந்தரராகையாவது ஸ்வஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துத் துருமபுந்ருக்காதிருக்குமவாக்ளைத் உதிருத்தித்திருமகள் கேள்வனுககாககி அடிமைசெயவிககை தமமளவிலும்-யதிஸப்தம் அவிஸீஷடமாகையாலே,ததீந்தர ராகையைப்பற்ற பரவணராகிரா, பகுவதநநயாஹுஸேஷதவம் ததீயபாயநதமிறே அனறிககே, (யதீந்தரபரவணம்) அஸாதாரணமான ராமாநுஜ ஸப்தப்பாயாய வாசகமாயிறே இதகிருநாமமிருப்பது, அதுவும் பரணவாரததம், ராமஸப்தத்தாலே-அகாராரததமும், அநுஜஸப்தத்தாலே தசசுநதாநுவாததியாயிருக்கிற ஆதம் ஸ்வ ரூபமுமிறே சொல்லுகிறது 1 “ராமாநுஜம் யதிபதிம் பரணமாமி மூதநா”என்றிறே பராவணாயிருப்பது (வந்தே, ரமய ஜாமாதரம் முநிம்) இததாலும் - உகதாராத தமே சொல்லுகிறது ரமயஜாமாதருஸப்தத்தாலே அகாரவாசயனைச்சொல்லி, முநிஸப்தத்தாலே ததநநயாஹுஸேஷதவஜ்ஞாநத்தையுடைய பரமசேதநனைச் சொல்லுகிறது 2 ரமயஜாமாதா மநநம் கரோதிதி—ரமயஜாமாதருமுநி ஆக இவை பெல்லாவறருலும் பரணவாரததமாக அநுஸந்திக்கத்தடடிலை

3 “அயோத்யா மதுரா மாயா” என்றும், b “வடதிசைமதுரை அபோததி” என்றும் அவதாரஸ்துலத்தைச் சொல்லுகிறபடியே, கோயிலுக்கு வடக்கா யிருக்கிற வடதிருவேங்கடநாட்டில் c ஏரார பெருமபூதூரிலே எம்பெருமானா வட மொழியையும் தெனமொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினா, d “நாரணனைக் காட்டிய வேதங்களிப்புறந்து தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ மறை வாழநதது” என்னக்கடவதிறே, e “அரங்கநகரம் மேவுதிருநகரியும் வாழ்வநதமண வாள்மாமுனி” என்கிறபடியே f தெனனாடுத்திலதமான தென்குருகூரிலே பெரிய ஜீயா தெனமொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினா, g “விரவுதமிழ மறை மொழியும் வடமொழியும் வெளியாய்ச்செய்யும் விசிதர வயாகயாந சேஷன்” என்னக்கடவதிறே, 4 “ஆயாச்சுரீஸைலநாதாத” இதயாதி, இவ ருக்கும் இரண்டினுடைய பரவாததகதவமுண்டேயாகிலும், ஊற்றததைப்பற்ற ஒன்றிலேயோதுகிறது உடையவருடைய அவதாரவிஸேஷமாகையாலும், மற்றும் ஸாவதாஸாமயததாலும் 5 யதிவரபுந்ருவதாரமாகையாலே, தீாகக,ஸ்ரணை சுதியை * ஈனமுதறருயினுடைய * மாதாபிதாபோலே * யோநிதயமும * ஸ்ரீ ஸைலேஸமும நடந்துசெல்லுகிறது

இவரும் ஜநமபூமியைவிட்டு வந்து h காவிரிநடுவுபாட்டிலே 1 கருமணியைக் கண்டு தநமத்யஸ்தராய, வைஷணவஸ்ரீயோடே வாழ்ந்துகொண்டிருந்து,

a இரா 78 b பெரியா 4 7-9 c உப 88 d இரா 54 e f 10-6 7 g
h திருமாலை 28 i பெரு 1-1 * தனியன்கள்

ஸ்ரீரங்க, ஸ்ரீயையும் ஸ்ருதிஸாக்ரததையும் த்ராவிட, வேத, ஸாக்ரததையும் பெருகப்பண்ணிப் பெருமானை நோக்கிப்போந்தாரா, அவர் உ எல்லாவுயிராகடும் நாதனரங்கனென்னும் பொருளசுரந்தாரா, இவர் b பலலுயிராகடும் விண்ணினதலை நின்று வீடளிப்பான c அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்த எதிராசமா முனிவனென்னு மாதததையருளசுரந்தாரா, ஜீயரவதரித்து வெளியிடாதபோது கண்ணெந்தாரக மாயிறே உடையவர் வைபவமிருப்பது, d இராமாநுசமுனிசெய்யகுன்றிலேற்றிய தீபமிறேயிவர் நரநாராயணவதாரம்போலேயிறே இவர்களுடைய அவதாரமும் 1 “நாராயணம் நமஸ்கருதய நரஞ்சைவ நரோததமம்” 2 “ஸாக்ஷாந்நாராயணே தேவ க்ருத்வா மர்த்யமயீம தநும” 3 “யோத்யாபி சாஸதே” 4 “தஸ்யாம் ஹி ஜாக்ரத்தி” இரண்டுக்குமுண்டான த்ராமயைகயமுமப்படியே, ஸம்பந்தமுமப்படியே, அவர் நாராயண வைபவ பரகாஸகா, இவர் ராமாநுஜ வைபவபரகாஸகா

அவ்வவதாரத்திலுமிவ்வவதாரத்துக்கேற்றமுண்டு, e “பிறப்பாபொளிவரு” “நாராயண, ராமாநுஜ” என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது இவர் சதுரரில் தலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார், f “ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்” 5 “தஸமாந்மத்யபுகத்யபக்தாஸச பூஜநீயா விஸேஷத் g அடியேன சதிராததேனினறே, h ‘நமபுவாரபதி வைகுந்தங காணமினே” ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுஜ னாபபோலே, அந்த ராமாநுஜனான இவர்க்கும் ஸ்ரீவதஸாங்காசாராயரிலும் சரமமான சரணங்களை யதீந்தர்பரவணரிறே, ஆகையால் சரமபாவமான ஜீயா விஷயமான இததனியனும் ஸகலவேத, ஸாரமான பரபத்திபோலே நிரந்தரானு ஸந்தேயமாகக்கடவது 1

2 கரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

6. लक्ष्मीनाथसमार्म्भां नाथयामुनस्यमा।

असदाचार्यपयन्ता वन्दे गुरुपरम्पराम्॥

6 லக்ஷ்மீநாத்ஸமாஹம்பாரம் நாத்யாமுநமத்யமாம் ।

அஸ்மத்யாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே, குருபரம்பராம் ॥

(லக்ஷ்மீநாத்ஸமாஹம்பாரமித்யாதி,) இததனியன்தான், ஸாவாதமஹிதைஷி யாய ஆபத்தமராய குருததமரான க்ரத்தாழ்வான் அனைவர்க்கும் குருபரம்பராநு ஸந்த்ரந்ததாலே உஜ்ஜீவநமுண்டாமபடி அருளிச்செய்ததாயிருக்கும், ஆகையா லிறே ஸாவஸிஷ்டார்களும் இதை அங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருகிறது

(லக்ஷ்மீநாத்ஸமாஹம்பாரம்) அதில் முற்பட 7 “ஸ்ரீதராயாதி, குரவே” என்று, ரஹஸ்யதரயபரதிபாதுகதவததாலே பரத்யமகுரு, ஸாரிய பதியான் எம்பெருமா

னாகையாலே முறபட அருளிச்செய்கிறார் உ “நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமை விரித்தவன்” என்றும், b “தன்னடியார திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியாரது செய்யார செபதாரேல் நன்று செயதாரென்பா” என்றும், c “பாரததனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொரு தோ முன்னின்று” d “குருமுகமாய” e “பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகை” என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே 1 “சூருஸவத்வமேவ” 2 “சூருரபி” 3 “புக்த முகதக முக்தாஹாரம் மம சூரும” f “பீதகவாடைப்பிராநா பிரமகுருவாகி வந்து” g “அறியாதனவறிவித்த அததா” h “என்கைததீமனங்கெடுத்தாய” i “மருவித்தொழும மனமே தந்தாய” என்றும் யிறறு அநுஸந்தித்துப்போருவது பெரியபிராட்டியாருக்கு முறபடவாயிறறு ஸா வேஸவரன் ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே தவயத்தை அருளிச்செய்தது 4 “த்வத்த ஏவ மயா ஸருத” என்றோ, அவனதானும் 5 “புரா மந்தரதவயம் பரஹ்மந் விஷ்ணுலோகே மஹாபுரே | தஸமிந்நந்த புரே லக்ஷமயை மயா துத்தம் ஸநாதநம் ||” என்றருளிச்செய்தானிறே, அததாலும், கட்டகதவத்திலே முறபாடுடையளாகையாலும், மறையாரக்கு கட்டகதவம் அவளடியாகையாலும், “லக்ஷ்மீநாதஸமா ரம்பபாம” என்று மிதுநச சோத்தியாக அருளிச்செய்தது, j “இறையுமகல்கில லேன” என்றிருக்கையாலே பிரிந்து நிலையிலலை, லக்ஷ்மிக்கு லக்ஷ்மீதந்தரத்திலே பரபத்திபரவாததகதவமுண்டிறே

ஸமாரம்பாமென்று இவர்கள் தொடக்கமாக சூருபரமபரையைச்சொல்லு கையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வகஸேந ஸமஹிதையிலே புகுவானாலே பரபதயுபதேஸம் பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், 6 “தத்ததவஸதேசதி பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயந்த்யா” என்று k பூவளருமதிருமகளாலேயருளபெற்று, அததாலே 7 “ஸ்ரீமதி விஷ்வகஸேநே” எனனுமபடி கைங்காயஸ்ரீயையுடைய ஸேனைமுதலியாரும் l “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன” m “திருமாமகளாலருளமாரி” எனனும படியான பரபநஜன்கூடஸதரும ஸூசிதா ஸேனைமுதலியாரும், விஷ்வகஸேந ஸமஹிதாதிசுளிலே கஜாநாதிசுகளுக்கு பரபத்தியை வெளியிட்டருளினாரிறே, இப்படி வெளியிட்ட பரகாரத்தை 8 “இத்யுக்தவாந் ஜகந்நாதே தவிரதாநந மாம பரதி” என்று தாமே அருளிச்செய்தார், அததைப்பறவாயிறறு 9 நமஸ ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்மய தாயிநே” என்று அத்யாதமசிந்தையிலே அருளிச்செய்தது அவவளவனறிககே, ஆழவாரவதாரவைபுவத்தை ஸந்தகுமாரா மாகக்கண்டேய புராணத்திலே ஒரு அத்யாயமெல்லாஞ்சேர அருளிச்செய்தார் கையாலே இவர்களளவும் விவக்ஷிதம்

இந்த சூருபரமபரையில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களை அருளிச்செய்கிறவ ராகையாலே நாத்யாமுநாகளை மத்யமபதஸ்தராக அருளிச்செய்கிறார், (நாத்

a பெரிய 10 6 1 b பெரிய 4 9 2 c பெரிய 9 9 8 d பெரிய 4 8-3 e 10-4-9 f பெரிய 5 2-8 g 2 3 2 h 2 7 8 i 2 7 7 j 6 10 10 k பெரிய 11 6 10 l 8 8-11 m பெரிய 8 6 10

யாமுநமத்யமாம) என்று நாத்யாமுநாகள நாத்முனிகளும் யாமுந முனிகளும், அவர்கள்தான் பரமஹம்ஸரிதே, ஊ “நாத்யாமுநாபோலவாரை அன்னமென்றும் என்றிறே ஆசாராயஹருத்யததிலே அருளிச்செய்தது, அவனும் b அன்னமா(கி) யிறே அருமறைகளை அருளிச்செய்தது ஏவமவித்யரான இவாதான் மதுரகவி களினுடைய திவ்ய பரபுநத்யாநுஸந்த்யாநததாலே ஆழவாருடைய o அருள பெற்ற நாதமுனியானா, அந்த நாத்யமுநியருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவா அவதரித்துத் த்யாஸந்ததைபாளவந்தாரானது, 1 “நாதேத்யாபஜனம் பரவருத்தம் பஹுபி,ருபசிதம் யாமுநேய பரபுநத்ய” என்னக்கடவதிறே அவ்வளவன்றிச்சே 2 “விஷ்ணுபக்திபரதிஷ்டாபாத்தம் ஸேநேஸோதவதரிஷ்யதி” என்று ஸ்ரீஸேநாபதி யாழ்வாரவதாரமாக நமமாழ்வாரைச் சொல்லிறிறே ஆளவந்தாருக்கு பரபதத யாததேத்யாபதேத்யம் பண்ணுகைக்கடியான உயபக்கொண்டாரும் மணக்காலநம்பி யும் இவாகளிடையிலே அடைபடக் கடவராயிருப்பாகள் “நாத்யாமுந மத்ய மாம” என்று ஆழவான நுஸந்த்யாந கரமமாயிற்று இது, இவரையொழிந்த மறறையா 3 “அஸ்மத்யு,ருஸமாநமய்யம் யதிலேக,ரமத்யமாம | லக்ஷ்மீ வல்லப, பர்யந்தாம் வந்தே, குருபரமபராம் ||” என்றுமிதே அநுஸந்தி,ததுப்போருவது

உடையவாதாம் குருபரமபரைக்கு நடுநாயகமிதே அவாதாம் ஆழவா னுக்கு ஸாக்ஷாத்யாசாராயராகையாலே அஸ்மத்யாசாராயபாயநாமென்கிறது 4 “அஸ்மத்யு,ரோர்ப,குவதோஸ்ய த்யைகவிநதே,ர ராமாநுஜஸ்ய” என்னக்கடவ திறே, 5 “ராமாநுஜாங்க,ரிஸரேணாஸமி” என்றும்நுஸந்தி,ததார இதிலே d யமுனைத்துறைவனிணையடியாம் கதி பெற்றுடைய இராமானுசனாகையாலே ஆளவந்தாருக்கு சரணத்யவயமென்னலாமபடியான பெரியநம்பியும் ஸூசிதா ‘இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்த அநந்தரத்திலே, ‘இளையாழ்வார, பெருமாள் ஸ்ரீ துண்ட,காரணயத்துக்கெழுந்தருளும்போது e மறவடிபைத் தம்பிகு வானபண் யம் வைத்துப்போய வானோவாழ எழுந்தருளிப்போலே, மேலேவானோவாழ இவரும் தமக்கடியான அடியேனை, அப்படியுமக்கு வைத்துத் திருநாட்டுக்கெழுந தருளினா’ என்று அவருளிச்செய்தாரா, அதைப்பற்றி d ‘யமுனைத்துறைவனிண் யாம் கதி பெற்றுடைய இராமாநுசன்’ என்று அமுதனாரருளிச்செய்தாரா” என்று திருநாராயணபுரத்தில் திருவாயமொழி யாசாராயருளிச்செய்தாரா உடையவரை குருபங்கதிஹாரநாயகமாக நடுவே அநுஸந்தி,க்கவேண்டியிருக்க, யத்யாபாட,மெல லாரும் அநுஸந்தி,க்கிறது “ஆழவான திவ்யஸூகதி” என்னுமது எல்லாரு மறிகைக்காக

இதிலே, ஆசாராயபி,மாநயுகதராய இவருகிலுமுண்டான அனைவரும் ஸ்வாசாராயபாயநமாக அநுஸந்தி,க்குமபோது நாத்யாமுநாகளை நடுவாகச்

சொன்னது யதிவராகமுபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டு கொள்வது “அஸமதாசார்யபயந்தாம் வந்தே: குருபரமபராம்” என்கிறவிததால் 1 “ராமா நுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வாத்ததாம் அபிவாத்ததாம்” என்று எம்பெருமானா திவ்ய ஸங்கலபத்தாலே வாததிததுக்கொண்டுபோருகிற ஆசாராயபரமபரையானது ஸவாசாராயபரமபரம வேவிககப்படுமதென்கிறது, 2 “எம்பெருமானிறகாட்டில் குரு பரமபரை அதிகம், குருபரமபரையைக்காட்டில் ஸவாசாராயன அதிகன” எனக்கடவதிதே “அஸமதாசார்யபயந்தாம்” என்கைபாலே இவ்வருகூள ளாராககு உத்யேசயராய பரபத்திமாககு, பரவாததகரான கூரததாழ்வான, 3 அவா செலவததிருமகனாரான பட்டா ஈஞ்ஜியா, நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாராயா, கூரகுலோத்தமதா ளநாயன, திருவாயமொழிப்பிள்ளை, பெரியஜீயா முதலாக 2 “ஸாவகுருபய” எனனுமவாகளெல்லாருமநுள நதேய ராமபடி ஸூசிதா

வேதாநதாசாராயரான அண்ணாவும 3 “பத்யுஸரிய பத்யாபஜாபயாம பரயுஞ்ஜாநாய மங்குளம் | ஸீய க்ருபாமய ஸுதாஸிந்து, ஸரோதோவகாஹிநே || அஸது மங்குளமாயாய ரமயஜாமாதருயோகிநே |” என்று தொடங்கி, 4 “யதிந்த்ர பரவனாயாஸமத்யுரவே குணஸாலிநே | பரயுஞ்ஜே மங்குளம் ரமயஜாமாதரு வரயோகிநே |” என்று நடுவாகவும், 5 “பூவாசார்யேஷு ஸர்வேஷு பூணபரோமாநு பத்யநதே | மங்குளம் ரமயஜாமாதரு முநீந்த்ராய த்யாளவே || புவய ஸீஸைல நாதாய பரிபூணக்ருபாஜுஷே | ரமயஜாமாதருமுநயே மஹாபாக்யாய மங்குளம் ||” என்று ஸீய பதியைத் தொடங்கி, ஸ்ரீமத்யுராமாநுஜாராயா நடுவாகவும், ஸ்ரீஸைலேஸ த்யாபாதரரான பெரியஜீயரளவாகவும் சேகூரிககைபாலே இதுவே ஸுத்யஸமபர த்யாயம் மநுவிபரீதம்போலே, இதுக்குப்புறம்பானது அஸமபரத்யாயம் உபா யாநதரோபதேஷ்டாக்கள ஸவ்ருபநாஸகரான குருக்கள, ஆகையாலிதே 6 “குருந் ஸர்வதர்மாமஸாஸ நத்யஜய” என்றது ஸாக்ஷாதபுல்கைக்ஷயதவ பரதிபத்தியாலே மநதரரதநதை உபதேஸகுகுமவாகளிறே ஸத்யகுருக்களாகிறா 6 “தவ்யததினுடைய அாதத்யததையும திருவாயமொழியினுடைய அாதத்யததையு முபதேசிக்கிறுன யாவனெருவன, அவனுககேயிறே ஆசாராயதவ பூர்த்தியுள்ளது” என்று பரமேயரதனத்திலே அருளிச்செய்தார ஏவமவிதமான குருபரமபரை யிறே ஸேவயமென்கிறது

மேலும், குருகுலத்யாயரான வரவரமுநிவாயருடைய பரமபரயா “அஸமதாசார்ய பர்யந்தாம்” என்று நடநது செல்லுவது 7 “அஸமத்யுரும பரம காருணிகம் நமாம்” என்று தொடங்கி 8 “ஸௌமயோபயந்த்ருமுநிம்” என்றிறே தலைக்கட்டியருளினா 9 “நமஸத்வஸமத்யுருபயஸா” என்று தொடங்கி,

- 1 “நமோ ராமாநுஜாயேதம் பூனாய மஹதே நம” என்று நடுவாகவும்,
- 2 “ஸ்ரீதிராயாதிசுரவே நமோ பூயோ நமோ நம” என்று எம்பெருமானளவாகவும் வாகய குருபரமபராகரமத்தாலே வாதிசுரேஸரி அழகியமணவாளசசீய ரருளிச்செய்தது, இந்த கரமத்தை ௩ “முநதை வினையகல முன்னருளுமாரியனால எந்தையெதிராசனினருளசோநது அநதமில்சீரப பொறபாவை தன்னருளால பொன்னரங்கா தாளபணிநது, நறபாலடைநதுபநதேன நான” என்று ௪, 3 “அஸமத்ருத்யாயாஸது யதீந்திராங்கீகரியாந்வய | லபேய லபுத, விஜ்ஞானோ லக்ஷமீபதி பத்யவ்யம்” என்று விவரணமாலையினடியிலும் ததவ தீபாதிதியிலும் அருளிச்செய்தார

இந்த கரமம், 4 “ஆசார்யாணம் அஸாவஸாவிதயா புகுவத்த ஸ சாசார யவமனோ ஜ்ஞேய” என்கிற ஸருதியையும் 5 “குருபரமபரயா பரமகுரும புகுவந்தம பரணமய” என்கிற பூஷயகாரவசநததையும் பற்றியிருக்கிறது 6 “ஆசார்யா நஸமதீயாநபி பரமகுருந ஸர்வமாசார்யவாக்கம் ஸ்ரீமத்யுராமாநுஜாயம் முநி மகி, லஜ்ஞோத்தாரணயாவதீர்ணம் | பூனாயம் யாமுநேயம் முநிவரமத தெள ராம ராஜீவநேதரெள வந்தே நாதம் முநீந்தரம் வகுளதரசமுநாத லக்ஷமீமுகுநதநாந ||” என்னக்கடவதிறே “லக்ஷமீநாதஸமாரம்ப்யாம்” என்கிற இத்தனியனில குருபரமபரா கரமத்தையும், ௭ “தென்னரங்கனருந திருமகளுமாதியா, அன்னவபல பூதார மன ஆங்கிடைபா எனனை அருள, ஆரியனே தானளவா அன்னகுரு முறையின, சீரியதாள சோநதுபநதேனே” என்றும் அவாதாமே அருளிச்செய்தார இந்த கரமம், ௮ “திருவருள மால சேனைமுதலி சடகோடன” 9 “நாதம் பங்கஜநேத்ர” என்கிற தனியன்களிலும், ௧௦ “ஆதிமுதலமாயன மலாமங கைசேனைத் தலைவன” என்றும், ௧௧ “சேனைநாதன அருள மாறன நாதமுனி தாமரைக்கண்ணி ராமா வாழ, சீரிசிறநத யமுனைத்துன்றக்கிறைவா செநதொடைக்கதிப ரருளினால, தானமாநத வெதிராசா கூரமவருதலைவா நீதிபுனைபட்டாபின, தலைமையான மாதவசசீயா நமபிள்ளை தழைத்தகண்ண ரிருவகையினா, ஈனமின்றி யருளுலக வாசிரிய ரினியகூரகுலதாதருக்கு, இனபமேவு திருவாயமொழிப்பிள்ளை யிவாகுத தானடிமையாகவே, ஆன வாழவுபெற வருளவா கோலமணவாளாமுனிவன” என்றும் சொல்லிற்றிறே

இப்படி ஆரோஹாவரோஹ கரமங்களிரண்டாலும் குருபரமபரையை அநுஸந்திக்கக் குறையிலலை 8 “ஈஸ்வரஸய ச ஸௌஹார்தம்” இதயாதி்யாலே எம்பெருமான செய்த ஆசாரய ஸம்புகத, பாபநதமான உபகாரபரமபரையை அநுஸந்தித்ததால், குருபரமபரைக்குத் தலையான எம்பெருமாளை முநதுறப் பற்ற

அடுக்கும், 1 “ஆத்மநோ ஹயதிநீசஸ்ய” இதயாதி,யாலும், ௨ “நாராயணன் திருமால்” இதயாதி,யாலும் ஆசாராயன் பண்ணின் புகுவதஸம்புகது, கௌரவத்தை அநுஸந்தி,ததால் 2 ‘அஸ்மத்கு,ருப,யோ நம்” என்று ஆசாராயனை முநதுற அநுஸந்தி,ககவடுக்கும் ௩ “கு,ருபரம்பரையை முன்னிடவே ஸரணகூதன குறை தீரும், பிராட்டியை முன்னிடவே ஸரணயன் குறை தீரும்” என்றிறே ஆசசானபிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே அருளிச்செய்தது ௪ “ஐபதவயம் கு,ருபரம்பரையும் துவயமும” என்றிறே அருளிச்செய்தது கு,ருபரம்பரா பூவகமல்லாத துவயாநுஸந்தாநமும் ௫ நாவகாரியமிறே இப்படி ஆதி,மத,யாவஸாந ஸஹிதையான ஸத,கு,ருஸந்ததி, ஸாவ ஸததுக்களாலும் ஸதாநுஸந்தே,ய மெனருயிறு 2

3 இதுவும் ஆழவானருளிச்செய்தது

३. यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।

असद्गुरोर्भावतोऽस्य दयैरुसिन्धो रामानुजस्य चरणौ शरण प्रपद्ये ॥

3 யோ நித்யமச்ச்யுத பதாமபுஜயுகம்ருக்ம வயாமோஹதஸததி,தராணி த்ருணாய மேநே ।
அஸ்மத்கு,ரோர் புகுவதோஸ்ய துவைகலிந்தே,ர ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ
ஸரணம் பரபத்யே ॥

(யோ நித்யமிதயாதி,) ௪ ஸ்ரீராமாவரஜமுநீநத,ரலப,த,பே,த,ராய, “ஸ்ரீவதஸசிஹநா” என்று நிருபகததையுடையரான கூரத்தாழ்வான, ஸ்ரீ ராமாநுஜ தாஸநத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி ராஜகோஷ்டியிலே சென்று 4 “நாராயணபரம் ப,ரஹம்” என்றும், 5 “நாராயணபரா வேதா” என்றும், 6 “நாரணனைககாட்டிய வேதம்” என்றும், 6 “நாராயண த்வயி ந மருஷ்யதி வைதிக க” என்றும், ௭ “நாரணனேயாவதீதனறென்பாரா” என்றும், “அநயாயமநயாயம்” என்று அறைகூறிவென்று, ௮ “கலையறக்கற்ற மாநதா காணபரோ கேடபரோ தான” எனனுமபடி அவர்கள் தாஸநம் அஸஹயமாய, அததாஸநத்தை வேண்டாதே மீண்டெழுந்தருளி, தாஸநபரவாததகரான எம்பெருமானா தாஸநத்தை அபேக்ஷிததுக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அவரும் 1 “இனியறிந்தே ஸீசறகும் நான முகறகும் தெயவம்-நறகிரிசைநாரணன் நீ” என்று 2 திருவில்லாத தேவரெல்லாககும் மேலாக மேலநாட்டிலே திருநாராயணனை ஸதாபிதது மீண்டெழுந்தருளி, “அரங்கனல்லால் தெயவமில்லை” என்றறுதியிட்டு ௩ அரங்கனாககாட்செயது கொண்டிருக்கிறவா, ஆழவான கண்ணழிவுகண்டு கண்கலங்கியருளி, “பேரருளாளா, நேதரபுதராதி,களான ஐஹிக புருஷாரதத,ததையும், பெரியவிசம்பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷாரதத,ததையும் கொடுக்கும்வராகையாலே நேதரவிஷயமாக ஒரு ஸதோதரததைச செய்யும்” என்று நியமிக்க,

a ஆர்த்தி 45 b மாணிக்கமலை c ஸ்ரீவசந-274 d பெரியாழ 4 4-1 e ஸுந்தரபாஹு 1
f இராமாநுச 54 g தான 72 h திருமலை 7 i நான 96 j நான 53 k திருமலை 27

அபபடியே “அஸது” என்று ஸமமதிபூவகமாக ஸதவமபண்ணுகிறவா,
1 “நேத்ரஸாத்தூரு கரீஸ ஸதூமே” என்றும், 2 “கஸ பஸயேம பரஸஸதம
ஸமா” என்றும், அங்குததையில் அநுபுவ பரிகரமான அபராகருதசக்ஷஸஸை
அபேக்ஷிக்க, அபபடியே பேரருளாளரான பெரியபெருமானும், 3 “பஸயந்தி ச
ஸதூ தேவம நேத்ரைர் ஜஞானேந வாமரா” 4 “ஸர்வம ஹ பஸய பஸயதி” என
னுமபடியான இமையாதகண்ணை இவா பெறுமபடி பெரியவீட்டுக்கு விடை
கொடுத்தருள, அவரும் அதிபரீதராய ஆழ்வாரா திருபரங்கபபெருமாளரையா
திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்க, இதை எம்பெருமானா கேட்டருளி,
“அறபதறினா” என்று பதறிகொண்டு இவரிருந்தவிடத்தேற வெழுந்தருள,
அவரும் உபரந்தாமமென்னும் திவந்தருக்கைக்காக அவாக்கு மறுகசவொண்ணதபடி
அவாவிஷயத்தில் பரபத்தியான இஸலோகத்தை “ராமாநுஜஸய சரணௌ
ஸரணம பரபத்யே” என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழ, அவரும்
இவரபிபராயமறிந்து தமமுடைய ஸவமமான பரபத்தியை b “திருநாரணனதாள
காலம்பெறச சிந்தித்துயமமினே” எனனுமபடி 5 “ஸ்ரீமந்நாராயண தவ சரணா
விந்த்யுக்யஸம ஸரணமஹம பரபத்யே” என்று குறைவற அவாவலத்திருசெவி
யிலே பரஸாதித்தருளினாரிநே அதடியாக, ஸ்ரீ வைகுண்டக்யத்யததிலே அவா
பராததித்தருளின பேறறை இவரும் ஸ்ரீ வைகுண்டஸதவத்திலே பராததித்துப
பேறறேடே தலைக்கட்டினா, அபபேறுதான ஆசாராயாதீநமாகையாலே அவரை
அடியிலே ஸரணம புகுகிறா

(யோ நிதயம்) இதில் புகதிவிரகதிஜ்ஞபதி குருதவாநுகம்பாதி,கய குணத
தாலே முகதிபரத்துவஸுகதியையுடைய உடையவா திருவடிகளை உபாயமாகப்
பற்றுக்கிறா (யோ நிதயம்) c “திசையனைத்து மேறுங்குணன்” என்று சொல்லப்
படுகிற குணவததாபரதையைய யுடையராய, நாளதோறும் ஆஸரிதநர நழுவு
தலினறிககே ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோருகிற ஸாவேஸவரனுடைய சரணாவிந்த்யுக்யள
வயாமுக்யததையாலே ததவயதிரிகத ஸமஸதவஸதுக்காயும் தருணவத பரதி
பத்தி பண்ணியிருப்பாராய, அடியேனுக்கு அஜஞாதஜஞாபநமபண்ணும் ஆசாராய
ராய, அதுக்கடியான ஜஞாநாதிக்யததை யுடையருமாய, அக்யதிகள விஷயங்
களில் “ஐயோ!” என்றிரங்கும் ஆநருஸமஸயததையுடையருமாய, சரஸ்பியாய
முனவநதுநிறகிற இந்த ராமாநுசனுடைய சரணங்களை ஸரணமாக அடைகிறே
னென்கிறா

(யோ நிதயம்) “ய” என்று “வைதினோ ததமா” எனனும பரஸித்தியைப்
பற்றசசொல்லுகிறது (நிதயம்சயுத பத்யாமபுஜயுக்யம் ருகம் வயாமோஹத) என்று
6 “ஸாவேஷு தேஸகாலேஷு ஸர்வாவஸத்யாஸு சாசயுத ! கங்கரோஸமி” என்றும்,
7 “அச்யுத புகதிதவ ஜஞாநாமருதாயதி,” என்றும் சொல்லுகிறபடியே

உபரணதாராததிஹராசபுதரான பேரருளாளா ஸபருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகபரேமததாலே, 1 “தவத்பாதுகமலாதந்யநந மே” என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கு அசலான அணைததையும் தருணஸமமாக எண்ணியிருப்பரென்கிறது 2 “நிரஸதேதர பேராகுபோ வரதும் ஸரணங்குத” 3 “தென்னத்தியூரா கழலிணைக்கீழ்ப பூண்டவனபாளனிராமானுசன்” என்று வரதநாராயணனை யாபிறறு, 4 “யோ நிதயம் ஸததம் தயாயேத் நாராயணமநநயதி” என்று நிரவதிகபரேமததுடனே நிதய திருவாராதநமாக நடத்திப்போருவது, அந்த புகதையஸவாயமதததாலே, 5 “தருணீகருதாநுததமபுக்திமுத்திபி” 6 “கொளவதெண்ணுமோ தெளளியோ குறிப்பு” எனனுமபடி பண்ணியிருப்பாராயிறறு, 7 “கதாஹம் புகுவத்பாதாமபுஜதவய பரிசாயாஸயா நிரஸத ஸமஸதேதரபேராகுஸ அபக்த ஸமஸத ஸாமஸாரிக ஸவபாவ” என்றயிறறு இவா ஸ்ரீஸுகதியுமிருப்பது (ய) 8 “திககுறற கீரத்தி யிராமானுசன்” என்று பரஸித்தரானவா (நிதயம்) நாடோறும்

(அசபுத பதாமபுஜபுகமருகம் வயாமோஹத) அசபுதனுகையாவது குணவிகாரஹ விபூதிகளை நழுவுதலின நிககேயிருக்கும்வென்னதுதல, ஆஸரிதரை நழுவவிடாதவென்னதுதல, ஆஸரிதரக்ஷணததில் நின்றும் நழுவாதவென்னதுதல 9 “வீவிலின்பம் மிகவெலலை நிகழநத நமமசுகதன வீவிலசீரன மலாககண்ணன விண்ணோபெருமான” என்றும், 10 “ஆதுமில் காலத்தெநதை யசுகதனமலன்” என்றும், 11 “அபரவாங்கு நமனறமாகரு நஞ்சினை அசுகதனறனை” என்றும், 12 “ந த்யஜேயம்” என்றும் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிறறு இவா பரவணராயிருப்பது அந்த அசபுதபதாமபுஜபுகமருகம்வயாமோஹம், அாசசாவதாரகதொடங்கி பரபாயநதமாக எங்கும் நிதயமாகவுண்டாயிறே இவாககிருப்பது அநெங்ஙனெயெனினில, 13 அததிகிரிப்பசசை நிறததசுகதனுடைய பதாபுஜங்களிலும், 14 வேங்கடததசுகதனுடைய 15 தாங்குதாமரையன்ன பொன்னாடியிலும், 16 அரங்கமாநகரசுகதன 17 உலகமளநத பொன்னடியிலும், 18 நண்ணித்தொழுமவா 19 நசுகவா முன்னிறகும் நாராயணசுகதனுடைய 20 துளங்குசோதித்திருப்பாதத்திலும், 21 தயரதற்கு மகனுவசுகதன 22 காடுறைநதபொன்னடியிலும், 23 கோவிந்தசுகதன பொற்றாமரை யடியென்று பேசும்படியாய 24 கானிலகன்றின பின்போன பொன்னடியிலும், 25 அசுகத னனநதசயன்ன செம்பொற்றிருவடியிணையிலும், 26 வீவிலின்பம் மிகவெலலைநிகழநத நமமசுகதன 27 விண்ணோ பிராணா மாசினமலரடியிலுமாயிறறு இவா மயலகொண்டிருப்பது

இதுதான 28 “ஆவமொடு நிசசநினைவா” எனனுமபடியிறே நிதபேசசை, நடநதுசெல்லுவது 29 “தென்னத்தியூரா கழலிணைக்கீழ்ப பூண்டவனபாளன்”

a தேவராஜாஷ்டகம் 1 b இராமா 31 c திருவாசிரியம் 2 d இராமா 26 e 4 5 3 f 3-4 4 g 3 6-8 h i j பெரிய 7 3-5 k பெரிய 5-7 l பெரிய 5 8 9 m பெரியாழ் 2 3 2 n பெரியாழ் 1 9 11 o 8 5 5 p பெரிய 11 5 1 q r பெரியாழ் 3 3-4 s திருச்சந்த 65 t திருவி 54 u பெரிய 2-4 8

உ “அரங்கனகழல் சென்னிவைத்துத் தானதில் மன்னும்” b “பஞ்சித்திருவடிப
பின்னைதன் காதலன் பாதமண்ணை” c “நின்றவண் கீரத்தியும் நீளபுனலும்
நிறைவேங்கடப் பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடுங் குலவிய பாற்கடலும் உன்றனக்
கெத்தனையினபந்தரும்” என்னக்கடவதினே அவாதாமும் 1 “பரணதார்த்திற”
2 “புரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே” 3 “ஸ்ரீரங்குஸாயிநம்” என்றும், 4 “ஆத்மாநஞ்ச
ஸாரதி” என்றும், 5 “காகுதஸ்த” 6 “ஸேஷிணே ஸேஷ ஸாயிநே”
7 “ஸ்ரீவைகுண்டநாத” என்றும்இதே அருளிச்செய்தது ஆகையாலே d பூவார
கழலகளிலும், e கண்ணன்கழலினையிலும், f காகுததனனனடியிலும், g பாற்
கடலுடையததுயின்ற பரமனடியிலும், h வைகுந்தசேஷடியிலும் ஸாவாநதா
யாமியான 1 நாராயண சரணங்களிலுமாயிற்று வயாமுகூதராயிருப்பது இப்படி
பஞ்சாவஸ்தூவஸ்தித்தனை ஸாவேஸவரனுடைய சரணரவிநத்யுகுள மகரநத,
ரஸாஸவாத்மதுவரதமாய அநுபவித்து அதிலே மகநராய, அததாலே, ததித்த
ரங்களாய j ஆவிரிஞ்சாத்மங்குளமான பாஞ்சபௌதிக விஷய பஞ்சகததை
யும், அதுக்கு மேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் தருணவத பரதிபத்தி பண்ணி
யிருப்பாராயிற்று இப்படி புகதி விரகதியுடைய இவா திருவடிகளைத் தாமும்
அப்படி பரதவாதிகுளெல்லாமாக அறுதியிட்டு அடையப் பாகசிறா

(அஸமத, குரோ) கீழ்ச்சொன்ன அசபுதபுகதியாலே ததித்தரங்களைத் தருண
வதகரிகையாலு மாயிற்று இவரை ஆசாரயவரணம் பண்ணுகிறது 8 “சித்தி
பரததவாநாம் ததவயாத்மயதாயிநே” என்னுமபடி ததவதரயத்தையும் உப
தேசிக்கையாலே அலக்காக ஆராயநது 9 “பேகா இமே விதி, ஸிவாதி,
பதஞ்ச கிஞ்ச ஸவாத்மாநுபுத்திரிதி யா கில முகதிருகதா! ஸர்வம் ததுஷஜலஜோஷ
மஹம் ஜுஷேய” என்று ததவத்வய விஷயவைராக்யத்தையும், 9 “தவ தாஸ்ய
மஹாரஸஜஞ” என்று ததவைகவிஷயபுகதியையுமுடையராகையாலே, தமக்கநு
குணமாக (அஸமத, குரோ) என்கிறா 10 ஜுநாதீபபரதே, குரௌ”
11 “அந்தகார நிரோதி, தவாத், குருநித்யபி, தீயதே” இவாக்கும் இரண்டுக்கும் அடி
எம்பெருமானாரிதே, 12 “ஸ்ரீமத, ராமாநுஜாயாத ஸமதி, கத ஸமஸதாத்மவித்ய”
என்றாயிற்றிருப்பது இவரையாயிற்று பரத, ராந்ஷியராக பரதம்ம பெரியதிரு
மந்தரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை பரஸாதித்து அபிமானித்தருளிற்று நர
நாராயணவதாரம் என்னலாமபடியிதே ராமாநுஜகராதிபாகள் கூட்டரவிருப்பது
எல்லாருமொருதடும் இவரொருதடும்மாகவிதே எம்பெருமானா எண்ணி
யிருப்பது அததைப்பற்ற, k “ஒருமகன்தனைபுடையேன” என்றாரிதே இப்படி
அதவிதீயமாயாயிற்று இரண்டு விஷயமுமிருப்பது

l “கலயறக்கற்ற மாநதா” என்னலாமபடியான இவாசகு ஸகலாததம்ம
பரஸாதிகுமபடியான ஜுநாவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது,— (புகுவத) என்று

a இராமா 49 b இராமா 28 c இராமா 76 d 6 10-14 e 10 5 1 f பெரு 8 11

g திருப்பாவை 2 h நான 75 i த்வயம் j பாகுவதம் 11 19 18 k பெரியாழ் 3 8 4 l திருமாலை 7

உ “சொல்லா தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகளானகும் எல்லையிலாவறநெறி பாவும் தெரிந்தவன்” b “உண்மைநனஞானமுரைத்த” c “இராமா நுசன மெய்யமதிக்கடல்” எனனுமபடியிறே ஜஞாநபைபுவமிருப்பது 1 “ஸ்ர்வகலயாண ஸம்பூர்ணம் ஸர்வ ஜஞாநோபபுருமஹிதம் | ஆசார்யமாஸரயேததி, மாந் ஸரேயோததி, ஸுஸமாஹித ||” எனனக்கடவதிறே புகுவசசுபுத்யம் ஸாவகலயாணகுணங்கூடியும் பரிபூர்ண ஜஞாநததையும் சொல்லுகைபாலே அவற்றால் குறைவற்ற விஷயமாயிருக்க இததால் தமக்கு அஜஞாதஜஞாபநம் பண்ணுகைக்குடலான ஜஞாநபைபுவததைபபேசினா இனிததம்முடைய தூக்கத்தினை இரங்குமபடி தயாபூர்த்தியை அருளிச்செய்கிறா — (அஸ்ய த்யையகஸிந்தே, ர) என்று ஈடுபடுகிறா (அஸ்ய ராமா நுஜஸ்ய) என்று மேலில் பதத்தோடே சோததி (த்யைபகூரிநது) என்று கேவலகருபாமாதர பரஸநாசாரயரென்றபடி d “பயனனருகிலும் பாங்கலாசிலும் செயலனருகத திருத்திப் பணிகொளவான குயில் நினராபொழிலஞ்ஞ குருகூர் நம்பி” என்றிறேயிருப்பது e “பாடினனருளகண்டா இவவுலகினில் மிக்கதே” f “எண்டிசையுமறிய வியம்புகே னெண்டமிழ்ச சடகோபனருளை” எனனுமபோலே g “நிகரின்றி நின்ற என்னீசதைக்குன்னருளினக னின்றிப் புகலொன்று மிலலை யருட்கும் தே புகல்” என்றும், h “உன்பெருங்கருணைதனை” என்றும், i “வண்மையினிலும் தனமாதகவாலும்” என்றுமிறே இவாகருபையின் பெருமையிருப்பது, j அருளாழியமமாய, 2 “த்யாஷிந்தே, ரபுந்தே, ர” எனனுமபடியுடன் ஸாவேஸவரன கருபை மறுத்த காலத்திலும் ஒதுங்கலாமபடியான கருபை, அவன்கைவிட்ட ஸைஸாரிகளையும் 3 ‘வருததுவ புவதோ யாதா பூயஸீ ஜநமஸந்ததி | தஸ்யாமந்ய தம்ம ஜநம் ஸஞ்சிந்தய ஸரணம் வரஜ ||’ என்று உபதேசித்தது திருநதுமபரிேற

கீழ்ச்சொன்ன ஜஞாநபகதிவைவராக்யம், நிரவதி, கத்யையாகிற இந்த குணங்களெல்லாம் கேட்டே போகாமே கண்ணாலே கண்டநுபுவிககலா மபடி பரதயக்ஷமாப முன்வநது நிறுகுமவரை (அஸ்ய ராமா நுஜஸ்ய) என்றநுபுவிககிறா ‘இந்த ராமா நுஜனுடைய’ என்று - இவாககு ஈடுபாட்டுக்கு விஷயமிருக்கிறபடி | (ராமா நுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் பரபத்யே) என்று நாராயண சரணஸரண வரணத்திற்காட்டிலும் ராமா நுஜ சரணஸரணவரணம் ஸவருபா நுகுணமுமாய அமோகமுமாயிருக்குமாகைபாலே, அவா திருவடிகளை ஸரணமாகப் பற்றுசிறா k “பழுதாகாதொன்றறிந்தேன்” இதயாதி, l “மாருபதானவனை—வேருகவேத்தியிருப் பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாரா தவம்” m “பாறகடலுமுன்றனக கெத்தனையின்பநரும்” என்று n செழுந்திரைப்பாறகடல் கண்டுமில் மாயன்திரு வடிககீழ் விழுந்திருப்பாரிறே o வாராதவெங்கோபமடங்கலொன்றாயன்று வாள் வுண்ண கிளாநத பொனனாகவகிழித்தவன் கீர்த்திப்பயிரெழுந்தது விளைந்திடும் சிந்தை

a இராமா 44 b இராமா 73 c இராமா 58 d கண்ணி 10 e கண்ணி 8 f கண்ணி 7 g இராமா 48 h இராமா 70 i இராமா 73 j ‘ 4 6 k நான் 99 l நான் 18 m இரா 76 n இரா 105 o இரா 103

யிராமாநுசனைக் கண்டிஹஞ்சி மற்றவரைச்சாததியிருக்கப்பாக்கிரா, எம்பெரு
மானா தவம் - தபஸுப்யுத்யவாசையான பரபத்தி இவா தவம் - 'எம்பெருமானா
திருவடிகளே ஸரணம்' எனனுமாசாராயாபிமானம், 1 "ராமாநுஜாய விஷயீகருதம்"
எனருரே அவா தவத்தைக்காட்டிலும் இவா தவம் வென்றதாயிற்று, அவாகு
முன்னேயிறே இவாகுப பேறு ஸித்தி, ததது, 2 ஸித்தி, பவதி வா நேதி ஸம்
ஸயோத்யுதஸேவிநாம்! /நிஸ்ஸம்ஸயஸ்து தத்யுபகத பரிசாயாரதாதமநாம்! 3 "நம்புவா
பதி வைகுந்தங்காணமினே" எனனுமபடி b வைகுண்ட, பரிபத்யாஸம் பண்ணினா

இந்த ராமாநுஜ பரபத்தியிலே நாராயண பரபததயாதத்யுமெல்லாம் அநுஸந
தேயம் கீழ பகதி விரகதி ஜஞபதி கருணிதையாகிற இவை - முகதிபரத்யுசுகதி
ஸாத, நங்களாயிருக்கும், இதிறே புருஷசார பாவததுக்கு அநுகுணம்தன ஸீமத
பத்யாதத்யும, இவையும ஸ்வரவஸீகரணஹேதுவான குணமிதே, புருஷகாராதர
நிரபேக்ஷமாயிறே இவ்விஷயமிருப்பது இனி, வாதஸலய ஸ்வாமிதவ ஸௌஸீலய
ஸௌலப்யபாதி, கள, ஸௌகாயாபாத்யகங்களாயிருக்கும் நாராயண பத, ததிறபோலே,
3 "மாதா பிதா பராதா நிவாஸஸரணம் ஸுஹருத்யுக்திா நாராயண" என்று, இஸ்
ஸம்பநத, ததாலே வாதஸலயாதி, கள நுஸநதேயமங்கு, 4 "இதத்தாயிராமாநுசன"
d "எந்தையிராமாநுசன" e "எம்மையனிராமாநுசன" f "ஏலபுனைந்தென்கைமா"
என்கைமா ஆணுடனபிறந்தவாகளெனனுமாபோலே இங்கு, எல்லாரோடுமுண்டான
ஸௌப்யராதம், g "கோயிலண்ணனிராமாநுசன" h "அடியேனுகிருப்பிடம்"
i "இராமாநுசன சரண" j "இராமாநுசன சரணேகதி" என்கையாலே தேயுஷ
பேயுஷ்யதவமாகிற-வாதஸலயமும், ஸ்வததினுடைய லாப, லாப, ம ஸ்வாமியதாமபடி
யாய ஸ்வததை நோக்குகிற-ஸ்வாமியதவமுமாகிற இவை ராமாநுஜுப்யுத்யதாலும்
அநுஸநதேயம், தாழ்ந்தவாகளோடே தனபேருக்க கலக்கையாகிற ஸௌஸீலயமும்,
ஆஸரியப்பாக்கது துருஷ்டிகேசரமாய புரோவாததியாய நிற்கிற ஸௌலப்யமும்

ஜஞாநமாவது ஆஸரிதாகது தயாக, ஸவீகாரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ
டங்களை அறிகைக்குடலான அறிவு, சுகதியாவது அநிஷ்டங்களைப்போக்குகைக்
கும் இஷ்டங்களைக் கொடுக்கைக்கும் உடலாய, அஸுகதரானவர்களை அக்கரை
யேற்றவல்ல சுகதி, பூததியாவது இவ்விடத்து கொண்டு தருபதனாக வேண்டாத
பூததி, பராபதியாவது தனபேருக்கசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு உடலான ஸம்
பநதம், காருணிகதவமாவது ஸம்பநத, மில்லாவிடிலும், குருடன் குழியிலே
விழுந்தால் எடுக்கைக்கு ஸம்பநதம் வேண்டாதாப்போலே, பிறாநோவுகண்டால்
"ஐயோ!" என்னவேண்டுமபடியான த்யை 4 "அந்த, பதந்நமி ஸவ்யுரே
கேவலந்த்வங்குமபயா" என்னக்கடவதிறே ஓளதாராயமாவது கொள்வாரைத்
தேடிக்கொடாவிடில் தரியாமல், கொடுக்கும் கொடையுடைமை, இந்த ஸௌகாயா
பாத்யுக்ஷண சதுஷ்டயமும், காராய்பாத்யுக்ஷணஷ்டகமும் இங்கும் அநுஸநதேயம்

/ (பா) ந ஸம்ஸயோஸதி a கண்ணி 11. b பாக்யவதம் 11-2 29 c தனியன் d இரா 69.
e இராமா 102 f திருவிரு 40 g h இரா 105 i j இரா 13

அதெஙஙனே யென்னில, **h** “இப்படியைத்தொடருமிராமா நுசன” எனனுமபடி **b** அவாபின்படரும் குணனாய **o** “தீமபனிவனென்று நினைத்தென்கை யிகழாரெதிராசா அன்றறிநது அங்கீகரிககையால” எனகிற வாதஸலயமும, **d** “அண்ணலிராமா நுசன” எனனுமபடி உடையவராகையாலே **e** பலலுயிராகும வீடளிப்பானாய, விண்ணினதீலினிறும் மண்ணினதலத்துதித்தபடியாலே ஸவத்து இருந்தவிடத்தே வந்து நோக்குமபடியான ஸவாமிதவமும, **f** “என்னருவினையின திறஞ்செற்றிரவும பகலும் விடாதென்றன சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான” எனனுமபடி ஒருநீராக்ககலந்த ஸௌஸீலயமும, **g** “என கண்ணுளளும் நெஞ்சுளளும் நின்ற” என்றுசொல்லுமபடி ஸௌஸீலயமும, **h** “மெயஞ்ஞானத்திராமா நுசன” **1** “கதி ராமா நுசன” **j** “உணமைநனஞானமுரைத்த விராமா நுசன” என்று **k** அறியாதன அறிவிகைக்கும அவாகளுக்குச செயபவேண்டுமதுவும் தவிராகவேண்டுமதுவும் அறிகைக்கும ஈடான ஜஞானமும, **l** நிலத்தைச்செறுத்துணனும நீசககலியை நினைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் என பெயவினை தென்புலத்தில் பொறித்தவப புத்தகச்சுமமை பொறுக்கியும்போருகிற பாபவிமோசகதவ ஸகதியும், **m** “சலியாப பிறவிப்பவந்தருநீவினை பாற்றித்தரும் பரந்தாமமென்னும் திவந்தரும்” எனனும படி - விரோதி, நிவருத்திபூவக புகுவதபராபதியை உண்டாக்கிக்கொடுக்குமதான ஸகதியும், புகுவது, விஷயத்தை அண்டைகொண்ட பூதத்தியும், **n** “எந்தையிராமா நுசன வந்தெடுத்தனனினறென்கை” எனகிற பராபதியும், **o** “காரேயகருணை” என கிற காருணிகதவமும, **p** “கொண்டலையவண்ணமை” **q** உன்னுடைய காரகொண்ட வண்ணமை” **r** “உனவண்ணமையென்பாலென வளாந்ததுவே” என்று அபேக்ஷாநிர பேக்ஷமாக உபகரிக்கும் ஓளதூராய ஸவபாவமுமாகிற பரபத்தயபேக்ஷிதகுணங்க ளெல்லாம் **s** குணநதிகழகொண்டல இராமா நுசனிடத்திலே கண்டு அநுபவிகக லாமபடியாயிருக்குமிதே

இப்படி கோடித்துவயகுணபுகதரான ராமா நுஜனுடைய சரணங்களை உபாய மாக ஸவீகரிக்குமபடி சொல்லுகிறது (ராமா நுஜஸய சரணௌ ஸரணம் பரபத்யே) என்று **t** குலந்தரும் நலந்தரும் சொல்லான நாராயணவென்னும் நாலெழுத்துப போலே ஸகலபுருஷாரத்த, ஸாத்நமன்றிககே, கேவலம் மோகைக்ஷக ஹேதுவாயா யிற்று இந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது, **1** “சதுரா சதுரக்ஷீ” என்றரே இவா தாமே **2** “யதா நாராயணயேதி ஜகாத், சதுரக்ஷரம்” “நாராயண, ராமா நுஜ” என்றிறே ஷிகலபிககலாயிருப்பது இததிருநாமந்தான யுகந்தோறுமுண்டாயிருக்குமாயிற்று, இளையபெருமாளிடத்திலும், நமபி மூத்தபிரானுகுத்த தம்பியான கருஷணனிடத் திலும், இப்போது இளையாழ்வாரான இவரிடத்திலும் போபெற்றிறே இருப்பது

a இரா 63   b இரா 36   c ஆர்த்தி 39   d இரா 41   e இரா 95   f இரா 47   g இரா 92.
h இரா 24   i இரா 13   j இரா 73   k 2 3-2   l இரா 34   m இரா 94   n இரா 69.
o இரா 25   p இரா 74   q இரா 83   r இரா 102   s இரா 60   t பெரிய 1-1 9

ஏத்தபூவாவதாரதவயமும, ஸாதுபரிதராணததுகுகும துஷ்கருதுவிநாஸுததுகுகு
முடலாயிருகுகும, இவவவதாரமும, வைதிகமார்ககததை ஸதூபிககைகுகும,
அவைதிகமார்ககததை நிரோதிககைகுகும, பரபத்திமார்ககததைப பெருகுகி
வளாககைகுகுமுடலாயிருகுகும, அவவவதாரங்களிலுமபபடியே 1 “ஸ பராதுஸ
சரணௌ க்யாடம” 2 ‘மாமேகம ஸரணம வரஜ’ 3 “நிரஸதேதரபே,க்யாடேஸா
வரத ம ஸரணங்கத’ என்றிறே இவாகள பரபத்தியை வாததிபித்தது அவா,
ஸ்ரீமநாராயண விஷயத்தில் பரபத்தியை க்யுத்யமுகேந வெளியிடடா, இவா,
ராமாநுஜவிஷயத்தில் பரபத்தியை இப்பத்யமுகேந வெளியிடுகிறா அங்கு பரமேய
பூதா வெளியிடடாகள, இங்கு, பரமாதாவானவா வெளியிடடா,—(ராமாநுஜஸய
சரணௌ ஸரணம பரபத்யே) என்று “அஸய ராமாநுஜஸய சரணௌ” என்று
d “இராமாநுசன பரன பாதமுமென செனனித தரிககவைததான” எனனுமபடி திரு
வடிகளிலே தலையை மடுத்தது ஸீரஸா யாசிககிறா ராமஸரணாகுதி, 4 ‘ஸிரஸா
யாசதஸதஸய வசநம ந க்ருதம மயா என்று புலித்ததிலலை, ராமாநுஜஸரணாகுதி
அவயபிசரிதமாகப புலிகுகுமிறே

1 “ஸ பராதுஸசரணௌ” எனனுமபடி, (ராமாநுஜஸய சரணௌ) என்று
வேறு தவயம வேண்டாதே, அடியே தவயமாயிருகுகை b லோகவிகராத
சரணமபோலே c மாறிநடபபனவாயிறே இராமாநுசனறனனிணையடி இருபபது
நாராயண சரணங்களளவும செல்ல வேண்டாத பூததி விக்ரஹைகதே,ஸுததைச
சொன்னது - விக்ரஹததுகுகும உபலக்ஷணமாக d “கையில கனியென்னக கண்ண
கைககாடடித்ததிலும உனறன மெபயில பிறங்கிய சீரனறி வேண்டிலன யான”
எனனுமபடியாயிருகுகும (சரணௌ ஸரணம) e “இராமாநுசன நமமை நம வசததே
விடுமே சரணமெனருல்” எனகிற உபாயாத்யவஸாயததைச சொல்லுகிறது
“பரபத்யே” என்று உபாயஸவீகாரஞ்சொல்லுகிறது f “நையும் மனமுன
குணங்கனையுனனி என்னாவிருநது எமமையனிராமாநுசனென்றழைகுகும அரு
வினையேன கையுநதொழும” 5 “வாசா யதீந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்பாதார
விந்த்யுகுளம பஜதாம குருணாம கூராதிநாத” எனனுமபடி தரிவித்கரணத
தாலும பறறுகிறா g “இராமாநுசனை உன்னுந திணமை” என்று எல்லாகுகும
மாநஸாத்யவஸாயமாகலாம, இவா பூணாதி,காரியாகையாலே தரிவித்கரணத
தாலும பூணபரபத்தி பண்ணுகிறா இநத ஸவீகாரம பராயமமாகையாலே,
h “ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமாநுசமுனிதன வாயநத மலாபபாதம வணங்கு
கினறேன” என்று வாததமாநமாய நடக்கிறது

a இரா-4   b க்யுத்ய   c இரா 50   d இரா 104   e இரா-98   f இரா 102
g இரா-73   h தனியன

இவா தீராககபுநது வாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம் பண்ணின் பரபத்தியே தஞ்சுமாமபடி கொழுநதுவிட்டுப் படருமபடி பண்ணுகிறா அதைப்பற்றவிடே 1 “பரயாணகாலே ராமாநுஜாயம் நமத” என்றது இததால் இவா சரமகாலத்திலே பண்ணின் சரமபரபத்தியே ௨ இவா சரணகூடின சரமபாவ நிஷ்டட்டாககெல்லாம அவயபி,சரிதமான உபாயமாயப் பேற்றோடே தலைக்கட்டுமென்றதாயிற்று “பரபந ஜநகூடஸததூரான எம்பெருமானா, தமமுடைய பெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுனபே சென்று பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, ‘பரபந ஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும் பெருமபிழைக்கும் பரபத்தியே ௩ இவா சரணகூடின சரமபாவநிஷ்டட்டாக கெல்லாம பராபஸித்தமாகக்கடவது’ என்று பராததிக்க, புருஷகார புலத்தாலே ‘பொறுத்தோம்’ எனன், இந்த பராததநாபாகாரத்தை ௪ இராமானுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான ஏகாந்தத்திலே ஸேவித்து, அனைவாக்கும் தஞ்சு மாக 2 ‘நசேத்’ இதபாதி, ஸலோகத்தை அருளிச்செய்தார்” என்று பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வார்கள் வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளசரீயரும 3 பகுவநதம் யதிவரம் பரணிபத்ய யதிந்த,ராங்கீ,கரியாநவயராநா, அதைப்பற்றப் பின்புள்ளாரும் 4 “பரஸாதாசக்யஸஸ்ய” என்றார்கள், “ஈடுககு பரவாததகரான நயுண்ணி மாதவப் பெருமாள் பரஸிஷயரான நாலராபிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிநே, யதிவரபுநரவ தாரமாய, யதிந்தர பரவணரான ஜீயரும தம் ஸிஷ்யபுதராகளுக்கு ராமாநுஜ நாமத்தை உண்டாககி நடத்தியும், நூற்றநதாதியை அநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிமஸ்தியிலே ஸ்ரீவதஸசிஹநாடியாக, 5 “வாசாமகோசர மஹாகுண தேஃஸிகாக்யூர்ய கூராதிநாத” என்றும், 6 “குருத்தமகூரநாத, பட்டாக்யதேஃஸிக வர” என்றும், ஸ்ரீஸைலநாதரிடத்திலே ஸேகரித்தது ஏவமவித, ஸம்பநத, அபுகதராய குருகுலதுயரான பெரியஜீயா ஸம்பநத,மேயிநே பரபுலம், இததால்- விஸிஷ்டபக்ஷத்திலே ஊன்றின் ஸிஷ்டராய, அததாலே ஸரேஷ்டருமாய, ஸாவ பரகாரத்தாலும் அஹங்காரரஹிதரான ஆசாராயர்கள் ஸம்பநத,மே ஆத்ரணீய மென்றதாயிற்று 3

4 ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது

௭. - माता पिता युवतयस्तनया विभूतिस्सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम्।

आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलामिराम श्रीमत्तद्विद्युगलं प्रणमामि मूर्ध्ना॥

7 மாதா பிதா யுவதயஸ்த தநயா விபூதிஸ ஸர்வம் பதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।

ஆத்யஸ்ய ந குலபதேர்வகுளாமிராமம் ஸ்ரீமத ததுங்குரியுகுளம் பரணமாமி

மூர்த்தநா ॥

(மாதேதயாதி,) இந்த ஜஞாநம் அதிகருதாதி,காரமாயப போகாமே ஸாவாதி, காரமாமபடி உத,ராமிடியான பூரஹமஸமஹிதையை b “மயாவறமதிநலம்” என்கிற புகதியாலே வாசிகமாகி, c “மரங்களுமிரங்கும் வகை” என்கிற தமமுடைய ஆகாஷகமான ஈரச்சொல்லாலே அருளிச்செய்கையாலும் பெரியமுதலியாககு இந்த ஜஞாநத்துக்கு உபாத,நம் ஆழ்வாராகையாலும் அவா திருவடிகளிலே விழுகிறா d “உரலினை ணைநதிருநதேவகிய எளிவு எத்திறம்” என்றும், e “நெய்யுணவாராதையுள்ளை கோலகொள்ள” என்றும், f “எல்லாங்கண்ணன்” என்றும், பெரியமுதலியாரையும் ஸ்ரீபராஸர புக,வாணையுமேபோலே கருஷண வித்து,ராபிருக்கிறபடியையும் நீனத்து ஆழ்வார திருவடிகளிலே ‘ரணம் புகுகிறா

(மாதா) உதபததிக்கு முன்னே வரங்கிடந்து, பெறுன்கக்கு வருந்தி, பதது மாஸம் க,ரபப,த,ரணமபு னணி பரஸவஷேத,நை அநுப,விதது, அ”ுத தி,கனாயும மதியாதே ப,ரலயத,ஸாயிலாத,ரிதது வளாத்தது, பகவனனால் பின்பு பருஷப,ரஷணம் பண்ணினாலும் அவற்றைப் பொறுத்தது, அகல இசையாதே இவன் பரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே உபகாரகராயிருக்கை

(பிதா) அவள் பாதரமாதரமென்னுமபடி உதபாத்களும், என்றுமொகர் ஹிதைஷியான பிதா பண்ணுமுபகாரத்தைப் புண்ணுமவரென்கை, 1 “கூரியாந் பூரஹமத, பிதா” (யுவதய) இவவிருவரையும் மற்றது விருத்தியும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை, (தநயா) அவாகளுஷ்டி, யெளவனத்தை அழியமாறிப் பெற்றவராய, பூலயத்தில் ஸுகூரராய, புகல்த,ஸாயில் ரக்ஷகராய — நிரய, நிஸதாரகரான புதரா பண்ணும் உபகாரத்தைப் புண்ணுமவரென்கை (விபூதி) விப,வமில்லாதபோது இவையெல்லாம் அஸ்தஸமமாகையாலே, இவையெல்லாவற்றையும் நனருக்கும் ஜாவாயம் போலே உத,தே,ஸயராயிருக்கும்வரென்கை (ஸாவம்) அநுகதமான ஸாவைஹிகங்களுமாயிருக்கை அதாவது மோக்ஷாபாயமும் முகதபராபயமும் (யதேவ) அவத,ரணத்தால g “சேலேய,கண்ணியரும பெருஞ்செல்வமும் நனமக்களும் மேலாததாய தந்தையும்வரே” என்றிருக்கும் ஆழ்வாரா நினைவுககே (நியமேந) என்றுமொகக் அவாககு பரியமென்று போம தொழிய, பராமாதி,கமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிகேயிருக்கை (மதுநவயாநாம்) 2 “வித்யயா ஜந்மநா வா என்கிற உப,யஸந்தாந ஜாதாககு

(ஆத்யஸய ந) வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு பரது,மாசாயரென்கை (குலபதே) ஸதீர்க்கு ப,ாதருகுலம்போலே கே,ாதரரிஷியுமவரே (வகுளாபி,ராமம்) திருமகிழ்மாலையாலே அலங்கருதமாயுள்ளத்தை இததால் — திருவடிகளில் பரிமளத்தால் வந்த பே,ாக்யதையைச் சொல்லுகிறது திருததுழாயாலே அலங,

கருதமான புகுவசசரணரவிநதுங்களை வயாவாததிககிறது உ “நல்லடிமேலணி நாறு துழாய” (ஸ்ரீமத) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நித்யஸம்புகதமாயிருக்கை, 1 அந்தரீகக் கத ஸ்ரீமாந” 2 ‘ஸது நாகுவரஸஸ்ரீமாந’ என்று புகுவதபரதயாஸததியை ஐஸ்வரிய மாசசசொல்லக்கடவதிறே என்னுடைய ஸம்பததுக்கு ஊற்றுக ஐஸ்வரியததை உடையவரென்னவுமாம் (ததங்குரியுள்ளம்) அதுவென்னுமதத்கையொழியப் பேசி முடியவொண்ணாதென்கை (யுகுள்ளம்) சோததியால் வந்த அழகை உடைத்தா யிருக்கை (பரணமாமி மூதநா) ஆழ்வாருடைய புகளை நினைத்தவாறே, 3 “நம” என்று நிறகமாட்டாதே அவா திருவடிகளிலே தலையைச்சோக்கிருா

கீழ் உபகாரகரை ஆஸ்ரயித்தவிததால் செயததாயற்றது — முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகா ஸேஷிதவ பரதிபத்தி விஷயபூதநம் ஸதுதயருமென்னுமிடஞ்சொல்லு கிறது ஒருவனுக்கு ஸேஷிகள் இருவருமாமபடி எங்ஙனேயென்னில் கருதிஸேஷித வம் யாகுரதிகளுக்கும் புரோடாஸாதிசுக்குமுண்டாபுபோலே, ஈஸ்வரன பரதநாஸேஷியாய், பாகுவதாதுவாரஸேஷிகளாமிடத்தில் விரோதமிலலை, அத்வா, ஈஸ்வரன நிருபாதிகஸேஷியாய், ததஸம்பநதமடியாக வந்ததாய்கையாலே பாகுவத ஸேஷிதவம் x பேராகுளபாதிசும என்றுமாம் “தமக்கு ஸதோதராரம்ப, ஹேதுவான புகதயாதிகள் பிதாமஹோபாதததநம்” என்கைக்காக முதலிலே பெரியமுதலியா ருடைய ஜஞாநபுகதிகளுடைய ஆதிசுயஞ்சொன்னா நாலாம் ஸலோகத்தாலே இவ்வாததம் தரைவிதயவருத்தநாமுமதமென்கிறது அஞ்சாம் ஸலோகத் தாலே - இந்த ஜஞாநம் இவாகு ஆழ்வாராலே வந்ததென்கை

4 “அக்யாயம் யதிந்த்ர ஸிஷ்யாணம் ஆத்யம் வேதாந்த வேதிநாம்” என்று ஆழ்வான அகரகணயராகையாலே - “அஸமதகுரோ” என்றா அப்படிப்பட்ட பாரதநதாயததை “இவ்வாதமவஸது அவாகு ஸேஷமாகில் அவருடைய விரியோகபரகாரங்கொண்டு காயமென” என்றா, ஏவமவிதஸவருபராகையாலே, உடையவரும் b “ஒருமகள் தனையுடையேன” என்றா இப்படி ஸவாசாய விஷயத்தில் பாரதநதாயததாலும், “நான் பெற்ற லோகம் நாலுரானும் பெற வேணும்” என்று பராததிககையாலும், “ஸிஷ்யாசாய கரமததுக்கு ஸீமாபூமி கூரத்தாழ்வான” என்றாகள, 5 “ஆசார்யவாயவிபவஸ்ய ச ஸிஷ்யவ்ருத்தேஸஸீமேதி தேஸிகவரை பரிதுஷ்யமாணம்” என்னக்கடவதிறே, அததைப்பற்ற உடையவரும் 6 “யத்ஸம்பந்தாத்” என்று பராததித்தருளிநா, நூற்றநதாதியிலும் c மொழியைக்கடக்கும் பெருமபுகழானடியாக விரும்பியருளிநா மறறை யாரான இவ்வருகிலுள்ளாரும், c அல்லாவழியைக் கடப்பது அவாகளாலே யிறே அவாகளதான d யோ நித்யம் 7 தரைவிதயாதிகளடியாக அடி யுடையராயிருப்பார்கள, e “மாறனடிபணிநதுயந்தவன” 8 “ராமாநுஜாங்குரி-

a 4-2 2   b பெரியாழ 3-8 4   c இரா-7   d தனியன   e இரா 1

x (பர) ஸோபாதிகம்   § க்ருதஸேஷிதம் - சாகுரதி

ஸரணோஸ்மி” இதயாதி, மது,ரகவிகளடிப்பாட்டிலே நடக்கிற கருபாமாதரபர ஸநநாசாராயாகள ஆழவானடியாயிருப்பார்கள, 1 “ஸ்ரீவதஸசிஹந புவத” இதயாதி, ௨ “ஆரியாகாள கூறும்” எனகிற எழுபததுநாலு முதலிகளுக்கும் உடையவரடியான ஆசாராயதவம், அதில முக்யம் ஆழவான ஸம்பநதம், பட்டரடியாகவிதே அஷ்ட ஸலோகீமுகேந ரஹஸ்யதரயாரதத, ஸம்பநதம் திருவாயமொழியும் அடியாயிருக்க ம, ஒன்பதினாயிரம் பன்னீராயிரத்திலே பாயவஸித்தது, பெரியபட்டருடைய பரஸ்ரிஷ்யரான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிதே நடுவில திருவீதிப்பிள்ளைபட்டா ஆஸரயித்தது, அவரும் ராமா நுஜநாமாவிதே, அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக்க ம, நம்பிள்ளை குமாரரும் ராமா நுஜனிடே, அவரும் ஸாரஸங்க, ரஹஞ்செயதருளி னா, ததவமஸ்யரும் கோபிலுடையவாகஞ்ச சிறிது கைங்காயங்களுஞ்செயதார கள வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான பிள்ளை லோகாசாராயரும் வகுள பூஷண ஸாஸ்தரஸாரமான வசநபூஷணதி, ரஹஸ்ய பரபநதகாததாவாய, தம் முடைய பரதாரா ஸ்ரிஷ்யரான எம்பெருமானாககு “கூரகுலோததமதாரஸா” என்று திருநாமஞ்சாததினா, ௨ “என்னுரியாககாக எம்பெருமானாககாக” என்றிதே அக்கோஷ்டியில் பரிமாற்றமிருப்பது 4

5 பட்டரருவீச்செய்தது

௨. ஸூத சரஸ-மஹதாஹய-மஹநாய-ஸ்ரீமக்திசார-கூலஸேகர-யோகிவாஹந் |

மக்தாஹ்நி-ரேஷு-பரகால-யதீந்த்ரமிஸராத் ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்

2 பூதம் ஸரஸய மஹதாஹய பட்டநாத, ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹந் |

புகதாங்குரினேஷு பரகால யதீந்த்ரமிஸராத் ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்

பரணதோஸ்மி நித்யம் ||

[பூதம் ஸரஸய] பட்டா திருக்கோட்டியிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செயதே, நஞ்சீயா புருஷகாரமபிறக்க அவாககாக ஆழவார்களை அநுஸந்தித்ததாயிருக்கும் இஸலோகம் ஆண்டாளை c “நீளா” என்று தனித்து ஸரணமபுகுகிறதாயிருக்கும் அஸலோகம் d ஆழவார்கள தஞ்செயலை விஞ்சியிதே அவள வையவமிருப்பது

(பூதம் ஸரஸயேதயாதி) நிரவதிக பகுவதபரேமபுகதரான ஆழவார்கள பதினமரையும், அவார்களுக்கு ஸேஷபூதரான மது,ரகவியதிவராளிருவரையும் தாம் நிதயஸேவை பண்ணுமபடியை அருளிச்செயகிருா e “மேவினேனவன பொன்னடி மெயமமையே” எனனுமவராகையாலே ஆழவாரைச்சொன்னபோதே அதிலே அவருமநதாபபூதா

(பூதம்) பூதத்தாராகிருா f “மாதவன பூதம்” என்று நிரூபிக்கும்படியான மஹதையைபுடையராய, மாமலையில் மாதவீகூஸமத்திலே அவதிககை

யாலே a “கடலமலைப் பூதத்தா” என்று நிருபகமானவரென்கை (ஸரஸ்ய) என்று- b “மலையாப மதிடகச்சியூராய” என்கிறபடியே மலலைக்கு அநந்தரபாவி யாக எடுப்பதான c கச்சிவெ ஷாவில் பொய்கையிலே, d “பூவிலநானமுசனைப் படைத்த” என்கிறபடியே பொற்றூபரைப்பூவிலே அவதரித்த பொய்கையாரென்ற படி மஹதூரஹவயராகிரா e “மாடங்களுக்குநதழகாய கச்சி” எனனுமபடியான அத தே, f ததுக்கு ஸமமாயிருப்பதான i மா மாமயிலையில் g மாவலலிககேணியில் செவ்வலலிப்பூவிலே அவதரித்து h “யானுமோபேயன்” i “பித்தரென்றேபிறாகு” என்று பேசுமபடியான பேயரா இவாகள மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபுகதி பரஜஞாக பரமபுகதிகளையுடையராயிறேயிருப்பது, அதில் சரமதூயான பரம புகதியையிறே இவா பராபதரானது பட்டநாதூராகிரா j “வேதாநதவிமுப்பொரு ளின் மேலிருந் விளககை விட்டுசித்தன் விரித்தன்” என்கிறபடியே வித, வதூகோஷடியிலே சென்று, அவாகளை வென்று பரத்தவநிரான்யமுகே, n “பட்டாபிரான்” என்று போபெற்றவரென்கை இவரும் l “சோராதகாதல பெருஞ் சுழிப்பால் தொலைமாலை யொன்றும் பாராதவண்ப பலலாண்டென்று காப்பிடும்” எனனுமபடி நிரவதி, k புக வதபரேமயுகதராயிறே யிருப்பது “பட்டநாத, ஸ்ரீ” என்று பி, n நபதூமாய லக்ஷமீதுலையையான ஆண்டா ளென்னுதல, அன்றிககே, பட்டநாதஸ்ரீயென்று பெரியாழ்வாருக்கு ஸ்ரீயான ஆண்டா ளென்றது, ஸநதி, k கவுமாம y “திருமகளபோல வளாததேன்” என்றிரிறே மேல f (புகதிஸார) என்கிறது அன்றிககே பட்டநாதூரககநதரம் “ஸ்ரீபுகதிஸார” என்று சொல்லுகிறது n “பெற்றகரிய நின்னபுராத பத்தியான பாசனம் பிறாககரிய மாயனே எனக்கு நலக வேண்டுமே” என்று பராததி, t தது புகதியைப்பெற்று “புகதிஸாரா” என்று நிருபகமானவரென்கை ச்யைப்பற்ற வாயிறறு, o “பொன்னிருழரங்கமேய பூவைவண்ண” என்றிறே இவருடைய p முடிந்த அவாவுக்கு விஷயமிருப்பது குலசேகரராகிரா q “அங்கையாழி அரங்கன்டியினைத் தங்கு சிந்தைத் தனிப்பெருமபித்தன்” எனனுமபடி பெரியபெருமாள விஷயத்திலே நிரவதி, k பரேமத்தையுடையரான, ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாளென்கை i மாலடி முடிமேல கோலமாங்குலசேகரனிறே s “எம்பெருமானறனசரிதை செவியாற கண்ணாறபருகுவோமினனமுதமதிபோமனறே” என்றிறே பெருமாள விஷயத்திலும் இவா பரேமமிருப்பது யோகி, வாஹராகிரா முனிவாஹரான t பாணபெருமா ளென்கை இவரும் u “இலங்கைக்கிறைவனதலை பத்துதிரவோட்டி ஓர் வெங்களை யுயத்தவனோதவண்ணன், அரங்கத்தமமான” என்றும், v “அணியரங்கனென்ன முதினைக கண்ட கண்கள் மறருென்றினைக காணவே” என்றும், அவவிஷயத்தில்

a இரா-திருவ தனியன் b திருநெடு 9 c மூன திருவ 64 d 2 2 1 e பெரியதிரு 2 9-3
f பெரியதிரு 2 3 9 g நானதிருவ 35 h பெரு 3 8 i 3 5 8 j பெரியாழ 4 3 11 k பெரியாழ 4-4-11 l இரா 15 m பெரியாழ 3 8 4 n திருச்சந்த 100 o திருச்சந்த 119 p 10 10-10
q பெரு 3-9 r பெரு 7 11 s பெரு 10-8 t இரா 11 u அமல 4 v அமல 10

அஸதமிதாநயப, அவராயிருக்குமபடியாயிற்று இவா புகதியும் புகதாங்க, ரிரேணு வாகிரா ௩ “எலலையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றும் மேவுமனத்தனம்” என்றும், ௪ “அடியார்க்கு (என்கை) ஆடபடுததாய” என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே எலலையான ததீய சேஷதவமே நிலைநின்ற ஸவருபமென்று அறுதியிட்டு, அதுவே நிருபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரெனகை, ௫ “துளவததொண்டாயதொலசீர்த தொண்டரடிப்பொடி” என்றும், ௬ “தொடைபொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிநது தோன்றிய தோள தொண்டரடிப்பொடி” என்றும் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே இவாதாம ௭ “தனபாலாதரம பெருகவைத்த அழகன” என்று பேசுகையாலே புகுவதபரஸாதாயத்த புகதியை யுடையவரென்னுமது தோற்றுகிறது

பரகாலராகிரா ௧ “மருவலா தமுடலதுணிய வாளவீசும பரகாலன” என்கிற படியே - புகுவததுவிட்டுக்களான புஹயாகள கௌராரகையாலே அவாகளைத் தோளவலியாலும் நிரஸிதது அதுக்கு மேலே ஸாஸ்தரீயமாகக், பரவாததகராய வந்த ஸதருக்களை ஸவோகதிஸுஸதரங்களாலும் நிரஸிதது 1 “ரங்குபுரே மணி மண்டபவபரக, ணாந விதத்தே, பரகாலகவி” எனனுமபடி காரிகைகங்காயங்களுமும், ௨ “அரங்கமலைச் சொல்லினென தொலலைநாமம்” ௩ “என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமலை கொண்டு சூட்டுவன தொண்டனென” என்று—வாசிகைகங்காயங்களுமும் செயது போந்தவரெனகை 4 “காமபினா திருவேங்கடப்பொருப்ப நின காதலையருளெனக்கு” என்று பராததிதது, 5 “பத்திமைக்கனபுடையேனுவதே பணியாபெந்தாய” எனனுமபடி ஆசைதான பெரியதாயிற்று, 6 “அரங்கமென்பதிவள தனக்காசை” எனனக்கடவதிறே, ததீயசேஷதவத்திலும் 7 “நினதிருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநாணுறறது முன்னடியார்க்கடிமை” என்றிறேயிருப்பது

யதீநத, ரமிஸரராகிரா 2 “ஸமஸேவிதஸ ஸமயமிஸ்பதஸுதயா” எனனுமபடி யதிகளாலே ஸேவிககப்படும ௩ எதித்தலைநாதன எம்பெருமானரெனகை மிஸர ஸபுதம் பூஜயவாசி, “ராமாநுஜாசாயா” எனனுமபோலே, “மிஸராக” என கிற பஹுவசநம் எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய, இதிலே அநுகதரான மதுரசவிகளையுங்கூட்டி அநுஸந்திகிறதாகவுமாம் ௪ “மதுரகவியாழ்வாரெதிராசரா மிவாகள” என்றிறே சோத்தியிருப்பது அனறிககே, மிஸரஸபுதம் பெரியோரைச் சொல்லுகிறதாய, அததாலே ௫ சடகோபனைச் சிந்தையுள்ளே பெயதற்கிசையும் பெரியவரான மதுரகவிகளைச் சொல்லுகிறதென்னுதல், அனறிககே இவரும று பொன்னரங்கமென்னில் மயலே பெருகுமிராமாநுசனாய, ரங்கே, ௬ கைங்காய துரநத, ரராயிறேயிருப்பது, ௭ அசயுதபத, ரமபு, ஐயுக, மருகமவயாமோஹம் இவாகுது முண்டிறே

a பெரு 2 10 b திருப்பள்ளி 10 c திருமலை 45 d திருப்பள்ளி 10 e திருமலை 16 f பெரியதிரு 3 9 10 g திருக்குறு 12 h திருக்குறு 16 i பெரியதிரு 5 3 4 j திருக்குறு 10 k பெரியதிரு 8-2 7 l பெரியதிரு 3 10 3 m இரா 50 n உபதேச 21 o இரா 18 p இரா 35 q தனியன

(ஸ்ரீமதபராங்குசுமுநிம்) “யதீந்தரமிஸராக” என்று கீழுகதரானவாகளெல்லாரும் ஒருதடமும், ஸ்ரீமதபராங்குசுமுநி என்கையாலே ஆழ்வாரொருவருமொரு தட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது எல்லாரையும் அவயவபூதராயுடையராயிதே ஆழ்வாராதாமிருப்பது “ஸ்ரீமத” என்கையாலே - a ஒழிவில் காலத்தில் பராததித்தகைங்காயருபஸம்பததை யுடையவரென்கை பராங்குசுரென்கையாலே—b “மதுர வலிபதாக்கங்குசமிட்டு” எனனுமபடியிருக்கை, 1 “வித்யாமதேதா தநமதஸத்ரு தியோடபிஹநாந்த” என்று சொல்லப்படுகிற முக்குறுமபையறுகும் அங்கு¹⁰ மாயிதே இவரிருப்பது c “ஓதியுணர்ந்தவா முன்னு எனசவிப்பாரா மணிசா” என்றும், ததரஹிதயமுடையவர்களை d “முழுதுணர்நீமையினா” என்றும் e “கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக் கொள்ளென்று தமம் மூடும்” என்றும், f “பெருஞ்செல்வமுமவரே” என்றும், g “பரமனைப்பயிலுநதிருவுடையார யவரேலும்” என்றும், h “சண்டாள சண்டாளாகளாகிலும் வலந்தாரங்குசகசுரத்தணை மணிவண்ணகாளென்றுள கலந்தாரடியாரதம் அடியாரெம்மடிகள்” என்றுமிப்படி ஸ்வஸூகதயங்குசுத்தாலே அஜ்ஞருடைய முமமதுங்களை 1 அருளென்னுநதண்டால் துமித்து ஓட்டிப்படி அன்றிககே பராங்குசுரென்று நிரங்குசு ஸ்வதந்தரனான ரஸவரனை ஸ்வஸூகதயங்குசுத்தாலே வசீகரிககவல்ல ரென்னவுமாம், j “வலக்கையாழி யிடக்கைச்சங்க மிவைபுடை மால்வண்ணனை மலக்கு நாவுடையேறகு” என்று தாமு மருளிச்செய்தாரா, 2 “சக்ரஹஸதேபுச்சக்ரம்” என்று பின்புள்ளாரும் பேசினார்கள்

முநிஸுபுத்தாலே மந்நசீலரென்கிறது k எண்ணுதன்களெண்ணும் நன் முனிவரிதே பரரக்ஷணமேயாயிற்று இவா சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது ஸாவேஸுவரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸமரக்ஷணத்திலேயாயிற்றிவா திருவுள்ளமுற்றிருப்பது l “ஆளுமாளாரா” m “தனிமையும் பெரிதுனக்கு” n “அவத தங்கள் விளையுமென சொற்கொள்” o “உலகினதியலவே” p “இவையென்னவுலகியறகை” என்றும், இவர்கள் தூக்கத்தியைக்கண்டு q “மற்றெனறிலலை சுருங்கச் சொன்னோம் மாநிலத்தெவவுயிராகும்” என்றும் உபதேசித்துத் திருத்திப்போரு மவரிதே, இவரும், r மதிநலமருளப்பெற்று s ஆராதகாதலையுடையராயிதே யிருப்பது “பரகால யதீந்தரமிஸராக ஸ்ரீமதபராங்குசுமுநிம்” என்கையாலே, t “கலியுங்கெடும் கண்டுகொணமின்” என்று ஆழ்வாராலே இருவரும் ஸூசித ரென்னுமதுவும், “பராங்குசு பரகால யதிவராதிகள்” என்கிற பரபந்நஜநகூடஸ துத்தவமும தோற்றுகிறது u “திருவிககிரமனடியிணைமிசை” என்றும், v “எந்நாளே நாம் மண்ணாளந்த இணைத்தாமரை” என்றும் நிரதேயித்து, w “உன்னடிககீழ

a 3-3 1 b ஆசார்யஹகு93 c 3 5-5 d 3 5 6 e 4 9-4 f 5 1-8 g 3 7 1 h 3 7-9
i பெரிய திருவ 26 j 6 4-9 k 10 7 5 l 8 3 3 m 10 3-10 n 10 3 6 o திருவாசி 6
p 4-9-1 q 9-1 7 r 1 1-1 s 2 1-11 t 5 2 1, u 5 7 11 v 6 10-8 w 6 10 10

மாநதுபுகுநதேனே” என்றும், ஊ “உலகமளந்த பொன்னடியேயடைநதுயநதேனே” என்றும், 1 “லோகவிகராந்த சரணௌ ஸரணம தேவரஜம் விபோ” என்றுமிதே இவாகள பரபத்திபண்ணும கரமமிருப்பது இந்த கரமம் ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் ஒக்குமிதே 2 “தரிவிகரம் க்ரமாகராந்த” இவாகளதாம ஸாவேஸ்வரனபகல தாங்கள கற்றதையிதே பேசி ஒதச்சொல்லுகிறது, b “பேசுமின திருநாமமெட்டெழுத்தும்” c “மனமுடையீர் மாதவனென்றேதுமின” என்று 3 த்வயமாததாநு ஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா’ என்று உடையவரும் பெரிய பெருமாளிடத்திலே கேட்டு உபதேஸித்தும், d “பாருலகில ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியாகாரா கூறும்” என்று பேசியும் வரம்பறுத்துச்செய்தருளிஞரிதே உடையவாதாம த்வயத்தை ஜஞாநாதிகாக்கு பரீதயதிஸ்யத்தாலே புந புந பரஸாதிக்கையும, அஜஞாக்கு அவர்களாத்தது தாஸநத்தாலே அருளவிஞ்சி பரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்வய முண்டிதே, e எட்டுமிரண்டுமறிவித்த எம்பெருமானாரிதே,

(யதிநத்யரமிஸராந ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்) என்கையாலே — திருவாய்மொழி முதலான த்வயபரபுகநதுங்களாலும், ஸ்ரீபூஷயாதி, ஸ்ரீ ஸூகதியாலும் தாஸநத்தை நடத்திப்போருமவாகளாய், ஆழ்வாருக்கு சர்ணவத பரதநதரராய, f “மாறனடிபணிக துயநதவன” என்றும், g “சடகோபத்தேமலாத தாடகேயநதினிய பாதுகமாமெனதையிராமாநுசனே” என்றும் ஆழ்வார திருவடிகளுக்கு அதயநதம் அநதரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அணமையாக அருளிச்செய்தது ஆழ்வானும் 4 ‘ராமாநுஜஸய சரணௌ ஸரணம பரபத்யே” என்று, அநதரஸலோகத்திலே 5 “தத்ஸம்ஸரயேம வகுளாபரணாங்குரி யுக்யம்” என்று ஆழ்வாரை அநுஸந்தித்தருளிஞர் 6 “யதிநத்ய ராய ஸட்யுவிஷே” என்றிதே சோததியிருப்பது

“பூதம் ஸரஸய” என்று தொடங்கி ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் “யதிநத்யரமிஸராந ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்” என்று ஸஹபடித்தது — இவாகள பராதாநயநதோற்ற “யோ நிதயம்” “மாதா” என்கிற இரண்டு தனியனாலும் விஸேஷித்தது ஆசாராயார்களாநுஸந்தித்தாராகள குருபரம்பரையிலும் த்வயத்திலும் எம்பெருமாளை அநுஸந்திக்குமாபோலே அதிலும் உடையவா பராதாநயத தாலே “யோ நிதயம்” முறப்பட்டிருக்கும், ஆகையால், யதிவரசரமராய, அவ ரோடும் த்ஸம்ஸரான தேஸிகாக்கையும, தேஸிகுலக்கடஸ்தரான ஸட்யுபிசரணங்களை யும் பரணதோஸமி நிதயமென்று நிதயஸேவை பண்ணுமபடி சொல்லுகிறது உபகாரத்துக்காகில 7 “தஸமை நம்” என்று ஒருகாலநுஸந்திக்குமதேபுள்ளது பராபயபூத்யா ஸத்யாவிதே 8 “பராங்குஸாத்யைர் புக்தைரபயாசார்யைஸஸமுப

a பெரியதிரு 5 8 9

b பெரியதிரு 1 8-9

c

d உபதேஸ 37 e

f இரா 1 g ஆர்த்தி 10

ஸ்திதம்” 1 “அத்ர பரதர சாபி” என்று அங்கும் அநுவாததநமுண்டாகவிதே அருளிச்செய்தது “பரணதோஸமி” என்று ததீயவிஷயத்தில் 2 “நிபருத பரணத பரஹவ” என்கிறபடியே தரிவிதுகரண பரவணதையாலே பரணமம் பண்ணுகிறேனென்கிறா இததால புகதிபாரவஸய பரபநரான ஆழவார்களும், அவர்களோடு விகலபிக்ருமபடியான ஸ்ரீபுராஷயகாரரும், ஸாவதூர பஜநீயரென்ற தாயிறறு 3 “ஸடூரிபு கலிஹித ஸரோ பூத வேதாள கோதா குருந முநிவஹ குல ஸேகூரௌ புக்தபத்ரேணு புக்தயாணவௌ। மதுரகவிமதேய யதிநதரம் ததூநயாந ஸேஷாந குருந ஸ்ரியமபி வஸுதாஞ்ச நீளாஞ்ச வைகுண்டநாதம் ஸரயே எனிறேற ஆழவார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்ரும கரமமிருப்பது 5

பிள்ளைலோகம் ஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

ஸ்ரீமதே ஸடூகோபாய நம

திருவராயமொழி வயாக்யாநமரண

௭௮ முப்பத்தாறாயிரப்படியின ஸம்பரதூயத தனியனகள்

6 திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது

४ नाथ पङ्कजनेत्र-राम-यमुनावाम्स्वय-मालाधरान्
योगीन्द्र कुरुकेशचन्द्रजलधि गोविन्द-कूराधिपौ।
भट्टार्यं निगमान्तयोगि-जगदाचार्यौ सकृण्णद्वयौ
वन्दे माधव-पद्मनाभ-सुमनःकोलेश-देवाधिपान्॥

4 நாதம் பங்கஜநேத்ர ராம யமுநாவாஸ்தவய மாலாதராத
யோகீநத்ரம் குருகேஸசநத்ர ஜலதிம கோவிந்த கூராதிபௌ।
பட்டார்யம் நிகுமாந்தயோகி ஜகதூசாராயௌ ஸக்ருஷணத்வயௌ
வந்தே மாதவ பத்மநாப ஸுமந கோலேஸ தேவாதிபாந்॥

7 மணவாளமாமுனிகள்ருளிச்செய்தது

திருவருண்மால் சேனைமுதலி சடகோபன நாதமுனி சீருய்யக்கொண்டார

மணக்காலநம்பி செனருமானவந்தார

குருமாலாதரர் குருகைப்பிராற்கனபாமெதிராசர் கோவிந்தர்கூரேசர்பட்டர் வேதாந்திமுனி
இருகண்ணாக்கனபுடையநம்பிள்ளை யிவரீடளித்தற்கேய்ந்தமாதவர்

பறபனாபரிவரருளாளர்

திருவடியுன்றிய தேவபபெருமான கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வார்புதங்கள்

முனபென்னுடசோந்தனவே

பிள்ளைலோகம ஜீயா அருளிச்செய்த ஈடு தனியன் வயாகயாநம

“நாதும் பங்கஜநேதர” என்கிற தனியனிலும், “திருவருளமால்” என்கிற திருநாமத்திலும் திருவாயமொழியினிடின் ஸம்பரதூயத்தை அடிபெத்தொடங்கித் திருவாயமொழிப்பிள்ளையளவும் தூய்மைப்பித்தபடி சொல்லுகிறது, 1 “நமோஃ ஸமதூசாயபரம்பராய” “வந்தேஃ குருபரம்பராம்” என்கிறபடியே, நாதூதியாக தேவாதிபுரளவுமுண்டானவாகனா ‘வந்தேஃ’ என்று குருபங்கதி நமஸ்காரத்தைச்சொல்லுகிறது (நாதூமிதயாதிபால)

நாதூராகிருா “ஸ்ரீரங்கநாதூ” எனனும் நாமதேயத்தைபுடையராய, 2 “ஆதூயாய குலநாதூய” எனனுமபடியான ஆழவாரை நாதூராகவுடையராய, 3 ‘வயோமந பரஸமாத ஸவிதூம ஸமேதய லக்ஷமயா நியோகூராத குருகாதிராஜ’ ஸமந்தரராஜதூவயமாஹ யஸமை நாதூய தஸமை முநயே நமோஸது||’ என்று, 4 திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன 5 “அருள கொண்டாபிரமின தமிழ் பாடினான்” என்கிறபடியே அந்த ஆழவாருடைய 6 அருளபெற்ற நாதமுனிபென்கை ஆழவாரைத் திருப்புளியிடிலே 7 மயாவறமதிநலமருளி விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினா போலே, அவவிடநதன்னிலே ஆழவாரும் விசேஷகடாக்ஷம் செபதருளினா, 8 “தாம் மயாவறமதிநலமருளி பூஜநத்திலே சோககிருா” என்னககடவதிறே ஆழவாருடைய புகதியோடு விகலபிககலாமபடியான 9 அகூாதபுகூவதூ புகதியிறே இவரது இத்தால் 10 “முனிவரையிடுககியும்” எனனுமபடி ஸதூவாரக புகூவத பரஸாதூமடியாக நடநதுவந்த ஸாஸதரங்குகிறகாட்டில், அதூவாரக புகூவத பரஸாதூமடியாக ஆழவாராலே அவதரித்த ஏற்றத்தைபுடைய திருவாயமொழியை அவா பரஸாதூததாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச்சொல்லுகிறது ஸாஸதர பரவாத நததுககடி வயாஸபரஸாதூமாகையாலே-ஆஷமூலமாயிருக்கும் 11, 12 “நாதேந யாமுநம் வயாஸம்” என்றதிறே, 13 “பூரஹம் ருத்ரார்ஜுந வயாஸ” என்று அது பாஸயராக எடுசகப்பட்டதிறே அவாகளை அதின தாதபாயமான இதுக்கு “திருவருளமால் சேனைமுதலி சடகோபன” என்கையாலே, ஸாவேஸவர பரஸாதூ ஸாக்ஷாதகருத ஜனாநரான ஆழவாரடியாயிருக்கும், ஆகையாலிறே “லக்ஷமீநாதூ ஸமாரம்பூரம்” “திருவருளமால்” என்று அடியிலே எடுத்தருளிறு நாதூமுனிகள் தாம் 14 தண்டமிழக கண்ணிருண்சிறுத்தாமபைப பண்டையருவால் பன்னீராயிர முருவுரைசெய்ய, 15 ஒண்டமிழமாறன திருவுள்ளமுகது தூவய ஞானம் நாத முனிககு நயநருள புரிந்தாரிறே

பங்கஜநேதரராகிருா “சீருயபககொண்டா” எனனுமபடியான சீரமையை புடையவா அவாதாம் புண்டூரீகாக்ஷுகிறே 16 “புண்டூரீகதூருஸே நம்” என்று

a 8 8-11 b கண்ணி 8 c உபதேஃ 36 d 1 1-1 e ஆசார்ய 219

f ஸதோ 1 g ஆசார்ய 17 h

யிறறருளிச்செய்தது அவாககு சீராவது ஸரணுகூதிகும தீராககூரணுகூதிகும பரவாததகராமபடியான பெருமை, 1 ஸா ஹி ஸ்ரீரமருதா ஸதாம் 'என்னக்கடவதி'ற பரமயோகிகளான ஸ்ரீமநநாத்முனிகள், குருகைக காவலப்பனை யோகூரஹஸ்யததிலே ஊனறுவிதது, இவரை பரபத்தி பரவாததததிலே நியோகித்தருளிஞரிறே

ராமராகிரா ஸ்ரீராமமிஸராவாதாம் 2 / “ஸமா துவாதூஸ ததராஹம் ராக வஸ்ய நிவேஸநே” எனனுமபடி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசாராய திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணி உபடியாயக்கிடந்து “மணக்காலநம்பி” எனனும திருநாமத்தை உடையரானவரெனகை

யமுநாவாஸதவயராகிரா “b தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவா திருநாமத்தை இங்கே நமமுடையபேரனை ‘யமுனைத்துறைவா’ என்று உமமுடையருளால் உகந்து சாத்தும்” என்று நாத்முனிகளாலே நாமநிராதேயூம பண்ணப்பெற்று, அவரை 3 ‘ஐநமநா வித்யயாச’ பிதாமஹராக உடையவரெனகை, அவரும் 4 ‘பிதாமஹம் நாத்முநிம் விலோக்ய’ என்றா இப்படி அவராலே சாத்தப்பட்ட திருநாமம், 0 “எதிகடகிறைவன யமுனைத்துறைவன்” என்று பின்பும போபெற்றது d அடியாக கினபமாரியும், e நாத்முநிநாம ஜீமூதமும் வாஷிததால், b “தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்” எனனுமபடியான f யாமுநதீரத்தம் எல்லார்க்கும் அவகூரஹிககலாமிறே, 5 “யாமுநநாயஸுதாமபேரதிமவகூரஹ்ய” g “ஞானத்துறைபடிந்தாடி” என்னக்கடவதினே, இவரும் 6 “நாதாய நாத்முநயேதர பரத்ர சாபி நிதயம் யதீயசரணௌ ஸரணம் மதீயம்” என்றும் 7 “ஆத்யஸ்ய ந குலபதேர் வகுளாபி,ராமம் ஸ்ரீமதததங்க்ரி யுகுளம் பரணமாமி மூர்த்நா” என்றும்-உபகாரஸமருதயதிஸ்யததாலே திருவடித் தொழுகையால் அடியுடையராயிறே இருப்பது யமுநாவாஸதவயரெனறத்தை— “மணக்காலநம்பி செனருமாள்வந்தாரா” எனகிறது மணக்காலநம்பி செனருமாள் வந்தாராவது வாதத்திலே (ஆககி)யாமுவானவாயை அடக்குகையாலே “ஆள வந்தாரா” என்று திருநாமத்தையுடையராய — தூஸுநதையாளவந்தாராயிருககையாலே இதை மணக்காலநம்பி கேட்டு இவாபாடு பலகால நடந்து பச்சையிடிறே இவரை h பச்சைமாமலைபோல மேனியிலே மூட்டிறு, ஆகையாலே அவா யதநவிஸேஷததாலே ஆனவரெனறபடி, ‘பூவதநமிது, புகுந்தநுப, வியும்” என்று i ஆறுபுடை சூழரங்கரைக காட்டினிறே அவரும் j “மதிளரங்கா வண்புகழ்மேல ஆனற தமிழ் மறைகளாயிரமும்” எனனுமபடி திருவாயமொழி முதலானவறையும திருமாலையாண்டான முதலானாககு பரஸாதித்தருளிஞா, k “நடமினோ நமாகளுள்ளீர்” என்று அபிநயிக்குமபடியிறே அக்காலத்திலே நடந்து போந்தது

/ (பா) உஷிதவா துவாதூஸ ஸமா இஷ்வாகூணம் நிவேஸநே

a பெரு 4 9 b திருப்பாவை 5 c இரா 21 d 4 5 10 e ர-ஸத 1 5

f யதிராஜஸபத்தி 8 g திருவிரு 98 h திருமால் 2 i

j தனியன k 10 2 8

மாலாத்ரராகிரா “குருமாலாதரா” எனனுமபடியான திருமாலையாண்டான “குருமாலாதரா” எனகிற விசேஷணம் திருவாயமொழி பரவாதததாலுண்டான குருதவதைச சொல்லுகிறது, உடையவாகுத திருவாயமொழியின அாததத்தை உபதேஸித்ததாரிறே இவாதாம, இது உ அறியாககாலத்திலே அறியலாம மாலாத்ரரென்று உ நாடசமழ மகிழமலை மாவரான ஆழவார திருநாமமாயிறு, உ “செநதொடைக்கதிபா” என்றிறே பாயாயநாமமிருபபது, சொல்லுக்கள சொல்லுமபடிக்கு மாலையிட்டபடி.

(யோகீநதத்ரம குருகேஸசநதத்ரஜலதிம) அதாவது — குருகைப்பிராற்குள பாமெதிராசரென்றபடி திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளை, ஆழவார திருநாமஞ் சாததுகையாலேயும், 1 “புதீகருதோ பூஷயகருதா ஸவயம ய” எனகிறபடியே குமாரராக அபிமானித்தருளுகையாலேயும், 2 “யதிராஜாபுதி சநத்ரமா” என்று அவரைக்கண்டபோதெல்லாம சநத்ரோத்யயத்தில் மஹோத்யதிபோலே பரீதிபரகாஷத்தை உடையராயிறே உடையவாதாம இருபபது 3 மாறனடிபணிந்துயந்தவன் உ உறுபெருஞ்செல்வமுமிதயாதி — அறிதரகின்ற இராமாநுசனிறே, 4 வளாதத இதத்தாய இராமாநுசனாகையாலே, ஆழவார திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஸமபூநதம் பிள்ளானளவும் வெள்ளமிட்டது இப்படித் திருவாயமொழியின அாததத்தை இவரிடத்திலே தேக்கிப்படியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும் 5 “தெள்ளாருளுனத திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளாநெதிராசா பேரருளால்” என்று தொடங்கி 6 “அன்றுரைத்த தின்பமிகுமாருயிரம்” என்றருளிச்செய்தாரிறே ஸமஸ்கருதத்ராவிடவேதங்குளான உபயவேதாநதததுக்கும் பரவாததகராயிறு இவாதாம, ஆகையாலிறே 7 “குருகேஸவரபூஷயகருதென” என்றது

கோவிந்தகூராதிபராகிரா “கோவிந்தா, கூரேசா” எனனுமபடி த்ராஸுநததுக்கு த்ருஷ்டி பூதரானவாகளாய, உடையவாக்கும் அததாலே அதயநதமஅபிமத விஷயமானவாகள இவாகளையாயிறு பரபத்திஸாஸதர பரவாததகராகக் கற்பித்தருளிறு பூநீபூஷய ஸிமஹாஸநததுக்கு நடாதுராமுவாணையிறே அதிஷ்டாதாவாககியருளிறு, ஆழவான திவ்யஸூகதிகளெல்லாம பரபத்தயாதத பரகாஸகமான ஆழவார்கள திவ்யபரபூநதங்களை அடியொற்றியாயிறுபபது இங்கிவவிருவரையும் இடுக்கிச் சொன்னது இருவரும் பட்டருக்காசாயாகளாகையாலே பட்டாகுத திருவாயமொழியில் ஆழவானோடுண்டான ஸமபூநதம் 8 எண்பெருக்கநலத்தினீட்டிலே கண்கொளவது எம்பார பட்டாகு பூக்ஷசரணவரணுஷ்டாந பரகாஸகமான தவயோபதேஸ முகேந ஆசாயரென்னுமது 9 “மத்வியாரமஸ்தஸி” எனகிற அவாஸூகதியிலே காணலாம 10 “பட்டா ஆழவானதிருவடி

களிலே ஆஸ்ரயிதது எம்பாரபககலிலே ஜஞானோபஜீவநம் பண்ணினா” என்றும் பரமேயரதநத்திலே பேசிறறு, a “பட்டாதாம எம்பாரபாடு ரஹஸ்யங்கேட்டாரா யிறே யிருப்பது” என்று தனிதவ்யத்திலே அருளிச்செய்தார இவாககு அவா பககல திருவாயமொழியில் அவயமுண்டெனனுமதுககு, b “பூவியல பொழிலும் தட முமவன கோயிலுங்கண்டாவிடகுளிர” எனகிறவிடத்துககு வயாக்யாநஞ்செய தருளுகையில் சீராமபிள்ளை அருளிச்செய்த வாராதையை ஸமரிப்பது அது தோன்ற 1 “ஸ்ரீவதஸிஹந மீஸ்ரேப்ய” 2 “ராமாநுஜ பத்யசூயா” என்றிரண்டு ஸலோகத்தையும் ஸஹபடித்தருளிறறு, 3 “பட்டாயாய பரபத்திம் ஹ்யத்யூத த வரம் த்ராவிடாமநாயமௌளேராததம் ஸ்ரீபுஷ்யமநயாநபி ச யதிவராதேஸ்தோர்த தாந ரஹஸ்யாந் யஸகோகதோ தேஸிகேந்த்ரோ யதிவரசரணசக்யநாமாயவநடல தம் கோவிந்த்யாய மஸமத்ஞலகுருமமிதஜ்ஞாநவராக்யயமீடே” எனனசசடவதிநே

(பட்டாயயம்) அவராகிரா “பட்டா” எனனுமபடியான “ஸ்ரீபராஸ்ரபட்டா” எனனும அபித்யாநத்தை உடையராய, 4 “ஸ்ரீரங்கராஜ கமலாபத்ய லாலிதநம்” எனனுமபடி பெரியபெருமானுக்கும ஸ்ரீரங்கநாயகியாக்கும குமாரராய, அதுககு மேலே, உடையவரும் “இவனை நமமுடையாரெல்லாரும் நமமைககண்டாப்போலே கண்டுவாருங்கோள்” என்று பெருமாள் ஸநநிதியிலே விஸேஷாபிமானம் பண்ணுமபடியான பெருமையையுடையவரெனகை இவாதாம் c அஹஸரம் ஸஹஸர கீதயநுஸந்தாந த த ப ர ராய பக்யவத்யுக்ஷணங்களை அநுபவித்துக்கொண்டு திருநெடுநதாண்டகத்திலும் மண்டியிறேயிருப்பது, இவருடைய திவ்யஸூகதிகளும் அருளிச்செயலை அடியொற்றியிறேயிருப்பது அருளிச்செயல நாலாயிரத்துக்கும பட்டா நிர்வாஹமேயிறே அதிஸயித்திருப்பது

நிகுமானதயோகியாகிரா வேத்யாநதிமுனியான வேத்யாநதிநஞ்ஜீயரெனகை 5 ‘நமோ வேத்யாநதவேத்யாய’ எனனககடவதிநே பட்டா நெடுநதூரஞ்சென்று தேடித் திருத்தி எடுத்த விஷயமாயிறறு இவாதாம் “ஏவமவித்யாரான இவா “d பட்டா நல்லருளாலேயாயிறறு ஒன்பதினாயிரமாகத் திருவாயமொழிககு ஒரு வயாக்யாநமும் செயதருளி, நூறுரு திருவாயமொழியை நிர்வஹிதது அததாலே ஸதாபிஷேகமுஞ் செயதருளினா” எனனுமது ஜகத்பரஸித்த்யமிநே,

ஜகத்யாசாராயராகிரா e “துன்னுபுகழ்க கநதாடைத்தோழப்பா” இதயாதியிற படியே உண்டான திருநாமத்தினேறறத்தையுடையரான, இருகண்ணாககன புடைய நம்பிள்ளைபெனகை “நமமுடையபிள்ளை திருக்கலிகனறிதாஸா” என்றிறே நஞ்சீயராலே இவா நாமநிராததேஸம் பண்ணப்படது 6 “காருண்யபூர்ணம் கலிவைநித்யாஸம்” எனனககடவதிநே இவா தோற்றியிறே திருவாயமொழி முத

லான திவ்யபரபுநதங்களுக்கெல்லாம் வயாக்யாநமுண்டாயிற்று “‘இவா தாமாழ்வாரவதாரம்’ எனனுமது தோற்ற, காராததிகையில காராததிகைத்திருநகை தரத்தினநாள கலியன திருமங்கையாழ்வார, திருவீதி எழுநதருளும்போது, திருக்கலிகனறிதூஸரான இவா திருமாளிகை வாசலிலே திருக்காவணமிட்டலங் கரிகக, அங்கே எழுநதருளித் திருப்பணியார வகைகளும் அமுதுசெய்தருளி, ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்களுக்கு பரஸாதித்தது அவரை அத்யாபி உபலாலித்து, அவருகே யெழுநதருளுவா” என்று பெரியோரகளுள்ளிச்செயவாகள, ஆகையாலிதே “நம மாழ்வார” எனனுமோபாதி, “நம்பிள்ளை” என்று போருகிறது, அவரை “பரதூ மாசாராயா” எனனுமோபாதி, இவரை “லோகாசாராயா” என்றும், அவரை “திருநாவீறுடையிரான” எனனுமோபாதி, இவரை “வீறுடையார” என்றும் போருகிறது, “ஆழ்வாரதமமுடைய அவதாரம்போலே ஓர்வதாரவிஸேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு பராணபூதரான நம்பிள்ளையை” என்றிறே ஜஞாநாதி,கையான தோழப்பா தேவிகளும்ருளிச்செய்தது 1 “வார்த்தோஞ்சுவருதயாபி” என்று தொடங்கி, 1 “தஸமை நமஸ ஸகிதம்ஹார்ணவாய” என்றிறே நம்பிள்ளை வைபவமிருப்பது

(ஸசருஷணத்வயெள) அவர்களாகிருா “இருகண்ணா” எனனுமபடி ஸௌ பராதரததையுடையராய, “நம்பிள்ளைக்கு நயநதூவயம்” எனன்னலாமபடி ஸூகக்ஷம் தூஸிகளாயிருக்கிற பெரியவாசசானபிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையென்கை இருகண்ணாக்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கையாலே, 2 “ஸநேஹேந க்ருபயா வாயி” என்கிறபடியே-ஸநேஹபூவகமான கருபையாலேயாயிற்று ஸகலாததங்களுக்கும் பரஸாதித்தருளிறு இவர்களும்பபடியே, 3 “மாறனமறைப்பொருளைச்சொன்னது இருபத்து நாலாயிரம்” 4 “நனகுரைத்த ஈடு முப்பத்தாருயிரம்” எனனுமபடியிறே திருவாய்மொழிக்கு வயாக்யாநமுண்டாமருளிச்செய்தது, அதைப்பற்ற, 3 “ஸ்ரீக்ருஷணத்வயாத்யாபுஜே பூஜே யத்யநுகமயா | விபுதி விஸத்யம் லோகே தூராவிடபுரஹம் ஸமஹிதா ||” என்றநுஸந்தித்தாராகள 4 “பெரியவாசசானபிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்” எனனுமபடி மற்ற முவாயிரத்துக்கும் வயாக்யாநஞ்செய்தருளினாரிறே, திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் பரதூமபரவாத தகா ஆசசானபிள்ளையாகையாலே 4 “ஸ்ரீமத் கருஷண ஸமாஹவாய” என்றும் 5 “ஸ்ரீக்ருஷண பாத்யாபுஜே” என்றும் இரண்டுதனியனும் அடைவேயிருவருக்கு முண்டாயிற்று, அதுதோற “முநதினதனியன ஆசசானபிள்ளையது” என்றருளிச்செயவாகள, 6 “பெரியவாசசானபிள்ளை தெள்ளார வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை” என்றிறே எடுத்தருளிறு, ஆசசானபிள்ளை ஸகந்தியிலே தாம் சில ஆராதவிஸேஷங்கள கேட்டதாகவும் அருளிச்செய்தாரிறே வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை “ஆசாராயஸமதி” என்கிற ரஹஸ்யத்திலே

/அங்ஙனனறிககே, முநதின தனியன வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், பறறைத்தனியன ஆசசானபிள்ளையதாகவு மருளிச்செயவாகன, திருவாயமொழி யீட்டின பராதாநயத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செயதருளின ஆசாராய ஸமமதியினடியிலும் 1 “ஸ்ரீமத கருஷண ஸமாஹவாய எனறெழுதியிருக்கையா லும், இததை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியனாகவும், 2 “ஸ்ரீகருஷணபாத்யபாத்ய பஜே” எனகிறது ஆசசானபிள்ளையதாகவுமே ஸித்ததாநதம், அப்போது, 2 “ஸாவஸித்திரபூந்மம்” எனகிறது ஸரஸமாயிருக்கும் அவா ரஹஸ்ய பரபநதங் களினடியிலே எழுதியிருக்கிறதுமப்படியே /

மாதவ பத்மநாபராகளாகிரா இவரீடளித்தற்கேயந்த மாதவா பறபநாப ரெனகை, இவாகளில் ஸ்ரீமாதவராகிரா- a “சீமாதவனடிக கனபுசெய்யும் தஞ்சத தொருவன்” என்றும், 3 “மாதவஸிஷ்யபாதேள” என்றும் சொல்லுமபடியான நம்பிள்ளை, தமமுடைய ஆசாராயரான நஞ்சீயருடைய திருநாமம் சாததுமபடியான பெருமையையுடையராய, அவாககு அதயந்தம் பரீதிவிஷயமாயிருக்கிற ‘ராயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளை’ என்று நிருபகத்தை யுடையரான ஸ்ரீமாதவ ரெனகை, 4 யத்வசஸஸகலம் ஸாஸ்தரம் யதகரியா வைதி, கோ விதி, யதகடாகேஷா ஜகத்யக்ஷா தம் வந்தே, மாதவம் முநிம் ||” 5 “ஸ்ரீபராஸர பட்டார்ய ஸம்ஸரயதநாய ஸ்ரீமாதவமீஸராய நம்” எனனககடவதிறே ஏவமவிதரான இவாககு ஈடுவந்த வரலாறறை b “சீரரா வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை” என்று தொடங்கி அருளிச்செய தாரிறே, அததைப்பற்ற 6 “வரத்யார்யத்யாபாத்ரம் ஸ்ரீமாதவகுரும ஸரயே ! குருகாதீஸ வேத்யாநத ஸேவோநமீலித வேத்யநம் ||” எனகிற தனியனுண்டாயிறு

பத்மநாபராகிரா c “ஆங்கவா பாலபெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை தாங் கொடுத்தார தமமகனா தங்கையில்” என்றும், 7 “மாதவாத்மஜஸ்ய” என்றும் பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளெனகை இப்படி நம்பிள்ளையாலே மஹைஸவாயமான திருவாயமொழியினீட்டை பராபத ரான ஸ்ரீமாதவா, தம் குமாரரான பத்மநாபாகு ஈட்டை பரஸாதித்தது, நம்பிள்ளை நியமந்ததினபடியே d ஓராணவழியாயுபதேஸீ ததுப்போருமபடி உப தேஸீகக, அவருமபடியே அநுஸந்தித்தது ஸ்ரீகோஸுததைக்கோயிலாழ்வாரிலே திருவாராதநமாக ஏறியருளப்பண்ணி நிதியை நோக்குமாபோலே நோக்கிக் கொண்டு போந்தாரிறே, பெருமாள்கோயிலில் பட்டாடகள் திருவீதியிலே திரு

/ இந்தப் பாரா முன் சொன்னதற்கு முரணியிருக்கையாலும் அதுஷ்டாந விருத்தியா யிருக்கையாலும் பெரியதிருமுடியடைவு முதலானவற்றில் பெரியவாசசானபிள்ளையையே யாமுந புத்ரராகக்குறித்திருக்கையாலும் இது பரக்ஷிபதமாயிருக்கலாம்

a இயலசாத்து b உபதேஸ 48 c உபதேஸ 49 d உபதேஸ 37

மாளிகையிலே 1 “யேநாவகாஹய விமலோஸமி ஸ்டாரிஸூரோ வாணிக்ஞாதத, பரிபோத, ஸுதாபக்யாயாம | ஸ்ரீமந்முகுந்த, சரணபஜமது, வரதாய ஸ்ரீபத்மநாப, குரவே நம ஆசராம ||” என்றிறே சோலாலாபமிருப்பது

(ஸுமந கோலேஸதேவாதிபாந) கோலேஸராகிருா “கோலவராஹப பெரு மாள்” என்று திருநாமததையுடையரான நாலுராபிள்ளைபென்கை இவருளாளா திருவடிகூனறியவரென்றிறே இவாககு நிரூபசம அதாவது பத்மநாபபெரு மாள் திருவடிகளை ஆஸரயித்து, அவரை பரணிபாத நமஸ்கார பரியவாகுசுளாலே உருகுகளுக்கநுகுலராய மிகவுமுகசகப்பண்ண, இப்படி பூலஸாத, ஸுஸூருஷைய யுடையராபிருக்கிற நாலுராபிள்ளைக்கு, பரணிபாத பரஸநரா யிருக்கிற அவா, ஈடடை இவரொருவாககுமே ஓராணவழியாக முனடி நடந்து போந்தபடியே பரஸாதிபபதாக இவரைப பேருளாளபெருமாள் திருமுன்பே கொண்டுகு “பரமாணபுரஸஸரமாகச சூழறவுகொண்டு சொல்லவேணும்” என்று ஸ்ரீஸ்டு கோபனை அாசசகமுகேந இவா திருமுடியிலே ஊன்றுவிகக, அவா இதை வெளியிடாமைக்கு ஊன்றுவிககிற ஆகாரத்தை பூவஜஞரான இவரறிந்து பெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப பாதது, தம திருமுடியிலே வைத்த ஸ்ரீஸ்டு கோபனை “அருளாளா திருவடிகூனறினவா” எனனுமபடி தம திருக்கையாலே ஊன்றி ஸமஜைஞபண்ண, அது ஸாவஜஞரான பெருமாள் திருவுள்ளத்திலேயுற்று “இதை நீரெல்லார்க்கும் பரகாசிப்பியும்” என்று அாசசக முகேந தீவயாஜைஞயிட்டருள, அதைக்கேட்ட பத்மநாப, நம எண்ணின வாருகாமையாலே “திருவுள்ளமானபடி” என்று பினடி உகப்புடனே பரஸாதி, தருளினரென்கை, b “பாங்குடனே நாலுராபிள்ளைக்கவாதாம்” என்னக்கடவதிறே.

இவா “இதைபெல்லார்க்கும் வெளியிடவேணும்” எனகிற தமமுடைய பரஸமருத்த, யேகபரயோஜந்தாருபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேருளாளப பெரு மாளைச குறித்து பரதூக்ஷிண நமஸ்காராதிக்களைப பண்ணியும், அநதிகரமணேஹது வான சரணகூரஹணத்தைபண்ணியுமாயிற்று இவா அததித்தது, அவரும 0 அததித்தாதத, பரிதாந தீக்ஷிதராமபடி செயதருளினா இப்படி வகுள பூக்ஷணவாகுமருதமாதரமனறிககே, வசநபூக்ஷணத்துக்கும் பரவாததகா பேரு ளாளப பெருமாளிறே நாலுராபிள்ளைதான இப்படி ஈடடை அததித்ததுபெற்ற படியாலே - “ஸுமந கோலேஸ” என்று ஸவிஸேஷணமாக அருளிச்செய்தது. 2 “சதுர்க்ராமோத்பபுவம் ஸ்ரீமதராமாவரஜ கிங்கரம் | ஸாவதா தவயஸந்நிஷ்டம் கோலாஹவயமஹம் பஜே ||” 3 “ஸ்ரீமதராமாருஜதாஸ பாத்யுகுமமுபாஸமஹே | ஸ்டு கோபாய வாணிநாமர்த்த, தாதபர்யஸித்த, யே ||” என்றிறே இவா விஷயது

தில் தனியன்களிருப்பது இப்படித் திருவாய்மொழிகு பரவாததகரான மாதர மனறிககே, பெரியாழ்வாதிருமொழி, பெரியதிருமொழி முதலானவற்றுக்கும் ஸப்தாபததவ்யாக்யாநமுஞ் செயதருளிநா, அதிலே ஸ்ரீவசநபூஷண வாக்யத னையும் ஸமமதியாக எடுத்தருளிநா 1 “ய பதம்நாப, குருதஸ ஸடஹிந முநீந்தர ஸீஸகதி பரஷயமதி,க்யம ஸமருத்,தபேத, | தததேவராஜகுரவே ஹயதி,ஸசசதுஷ்பூவாஸேதத, கோலவர தேஸிகமாஸரயே தம || ’ என்றுமிதே இவா ஸம்பரத்யாப கரமமிருப்பது

தேவாதி,பராசிநா தேவபெருமான, அவாதாம ராமாநுஜாய தூஸ ஸுதரான தேவராஜா, நாலுராபிள்ளைதாம தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தின படியே பெருமான தலைக்கட்டியருளுகையாலே, பெற்றுப்பேரிடுமபடியான அந்த உபகாரத்துக்கு, தமக்குக் குமாரா திருவவதரித்தவுடனே “தேவபெருமான” என்று திருநாமஞ்சாதத, இப்படிப் போபெற்று ஸகலகலாபூணராய வளாந்து போருகிற குணஸாலியாய உ நல்லமகனான நாலுராசசானபிள்ளைக்கு, “இததை வாததி,பபித்துக்கொண்டுபோரும” என்று ஈட்டை பரஸாதி,ததருளிநா, 2 ‘ஸுதம கோலவராஹஸய குருகாதி,ஸ பூர்வஜம் | ஸாநதம ஸதவருத்தநிரதம தேவராஜ மஹம ப,ஜே ||’ b “நமோஸது தேவராஜாய” எனனுமபடியிதே நாலுராசசான பிள்ளை வைபவமிருப்பது அனறிககே, “இவருளாளா திருவடியூன்றினவா” எனகிறதுக்கு, “இவரென்று கீழ்பரஸதுதரான பதம்நாப,ரைச சொல்லி, அருளாள ரென்று - அவருடைய அருளையுடையவரென்று நாலுராபிள்ளையைச் சொல்லி, திருவடியூன்றின தேவபெருமானென்று ஈட்டை பரகாசிகுமபடி பேருளாளப பெருமானாலே திருவடியூன்றப்பட்ட நாலுராசசானபிள்ளையைச் சொல்லி, அப படித் திருவடியூன்றின தேவபெருமான கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வா ரென்று - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சொல்லுகிறது” என்றுமருளிச்செய்து போருவாகள், இந்த யோஜனையே உ “மேலோராககீந்தாரவரே மிகு” எனகிறத் துக்கு மிகவும் சோத்தியாயிருக்கும் “தேவாதி,பாந” எனகிற ப,ஹுவசநததாலே கீழுகதரானவாகளையெல்லாஞ் சொல்லுகிறது, (திருமலையாழ்வா பதங்கள் முன்பென்னுட சோநதனவே) என்னக்கடவதிதே

“நாதம் பங்கஜநேதர்” எனகிற தனியனும் “திருவருளமால்” எனகிற தமிழத திருநாமத்தனியனும், ஈட்டுக்கும் மற்ற அருளிச்செயல் வயாக்யாநங் களுக்கும் தனியனாக, முப்பத்தாருயிர்ப் பெருக்கரான பெரியஜீயர நுஸந்தி,ததுப போருமதாயிருக்கும் “நாதம்” என்று தொடங்கி, திருவருளமால் - திருமலை யாழ்வாரிலே சாற்றும்படியாயிருக்கும் ரஹஸ்யங்களினுடைய வரலாற்றையும், 3 “லோககுரும குருபி, ” என்றுதொடங்கி, 3 “தீபரஸ்யாந குரும ச ப,ஜேஹம்” என்று

தலைக்கடடின் தனியனாலே அநுஸந்தித்தருளினா “தேவாதிபாந” என்று சொல்லுகிறவிடத்திலே ஈட்டிலாததுதற்கு உபபுகதமாக—வகுளபூஷணஸாஸத்ர ஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணம், “தேவபாத்ததம் தீராகக், ஸரணாகுதி என்றது ஸார ஸங்கரஹத்திலே” எனனுமடியான ஸாரஸங்கரஹம் முதலானவற்றை அருளிச் செய்த லோகாசாய குருவும், திருவாயமொழி வயாக்யாநமிருபத்துநாலாயிரத் துக்கு பரவாததகரான அப்யபரதரஜ புதரரும், அவா ஸ்ரீஷ்பராய, திருவாய மொழிகுரை பனனீராயிரமாக அருளிச்செய்த ஸுநதரஜாமாதரு முனியும், தூரா விடாமநாயஹருத்யதாஸ்யான ஸுநதரஜாமாதருதேவரும் ஸூசிதா ஆகை யாலிறே மேல இவாகை தனியனகை அநுஸந்திக்கிறது, இவைகளுக்கு மேலாக வாயிறு உ “நமோஸது தேவராஜாய” b “நமஸ ஸ்ரீஸைலநாதாய” என்று நடத்திப் போருவது தேவாதிபரான நாலுராசசான பிள்ளை e மேலோககைகையாவது கீழிலவாகைப்போலே d ஓராணவழியாய ஆழவாரைத் திருப்புடகுழியிலே கைக கொண்டருளி, அங்கு நின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே எழுந்தருளி அவா தொடக்கமாக ஆயி, பிள்ளை உள்ளிட்டாராகும் பரஸாதித்தருளினபடி பெனகை, அததைப்பற்ற 1 “கோலாதிபாத பிதூரவாய ஸஹஸரகீதோ ப, ஷயம் ஹி பூவதர தேவரிக வாய குபதம் | தரேதா பரவாதய புவி ய பரத்யாஞ்சகார தம் தேவராஜ குருவாய மஹம் பரபத்யே ||” 2 “ஸ்ரீஸைலநாதகுரு மாதருகுருத்தமாய்யாம ஸ்ரீஸூக்தி தேவரிகவரேண ச யஸ தரிதைவம் | வயக்தஸ ஸடாரிக்ருதி பு, ஷய ஸுஸம்பரத்யாயோ விஸதாரமேதி ஸஹி வைஷணவ புங்குவேஷு ||” 3 “தேவாதிபாத ஸந்திக்மய ஸஹஸர கீதே ப, ஷயம் நிகூடமத்ய ய பரத்யாஞ்சகார | குந்திபுரோத்யபவமமும் ஸரணம் ப, ஷே தம் ஸ்ரீஸைலநாதமுருபுகதிபுருதம் ஸடாரெள ||” 4 தேவாதிபாதிக்மதம் ப, ஷயம் பாராங்குஸருதே | பராவாத்யத்யஸ ஸேவே தம் ஸடாஜித் ஸூக்திதேவரிகம் || 5 “ஸ்ரீதேவராஜகுருதோ தூரவிடாகுமாந்தப, ஷயம் ஹயவாய புவி ய பரத்யாஞ்சகார | தம் யாத்வாதிரிபதிமாலயஸம்ப்ரணைகநிஷ்டம் ப, ஷே ஜநநீகுருமஸமத்யாயம் ||” என்னக்கடவதிறே

இப்படி நடந்து போருகிற ஈட்டின் வரலாற்றை e “சீரா” e “ஆங்கவாபால்” என்கிற இரண்டுபாட்டிலும் விஸ்தமாக அருளிச்செய்தருளினாரிறே பெரியஜீயா, அவவளவுமன்றிக்கே, திருவாயமொழிக்கும் மூவாயிரத்துக்கும் திருவாயமொழிப் பிள்ளைக்கு நாலுராசசானபிள்ளை அாததம் பரஸாதித்தருளின துக்கு த்யோதகமாக, f “மாற்றுத்தாய” என்கிற பாட்டின் வயாக்யாநத்திலே பெரியஜீயாதாமே ஸூசிப் பித்தருளினா பிள்ளை செய்தருளின பெரியாழ்வாரா திருமொழிவயாக்யாநம் பல விடங்களிலும் “நாலுராபிள்ளை பரஸாதித்ததாக ஆசசானபிள்ளை அருளிச்

முகேந லபி, தது, அதுக்கு துயோதகமாக—அத்தை ஸவபரபுநதுமான அநதிமோ பாயநிஷ்டையிலே a “பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட மணி மாயன்” என்கிறவிடத்திலே கிடாமபியாசசான கதையைபும, b “பொன்னுலகாஸீரோ” என்கிற பாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாமொம்பெருமானா சதையைபும, c “நாவகாரியம்” என்கிற பாட்டின் வயாக்யாநத்திலே திருக குருகைப்பிரானபிள்ளான், வடுகநம்பி, இவாகளருளிச்செய்த வாரததைகளையும், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவை வயாக்யாநத்திலே, நஞ்ஜீயா ஸ்ரீபாதத்தை அகன்றுபோவானொரு வைஷ்ணவன் விஷயமாக ததஸம்புநதுமுடையராயிருப்பாரொரு ஜனாநாதிகரைக்குறித்தது, ஜனாநாதிகையான அமமையாரருளிச்செய்த வாரததையைபும, “நமமாழ்வாரை புகுவதுவ தாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்துபோருவா — எனனுமது திருவிருத்தவயாக்யாநத்திலே ஸுஸபஷ்டம்” என்றும் d “நமபுவார பதி வைகுந்தம்” என்கிறவிடத்தில் “கூரததாழ்வான் திருமகனா அவதரித்தபின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கும் இடைச்சுவாதளளி ஒருவியூதியாயிற்று” என்றும்—கண்ணிருணசிற்றுத் தாமபுவயாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வாரததையைபும, “அவா பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்” என்று “பிள்ளைலோகாசாராயாதாமவதாரவிஸேஷம்” எனனுமத்தை ஸவாசாராய ஸ்ரீவசநபுஷணவயாக்யாந பரவேஸத்திலே பரதிபாதித்தபடியையும், e “வாணதாமிகள தாஸவருத்திகள்” என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்திலாயி அருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரப்பகவா துறைவேறிட்ட கதையைபும, மற்றும் தாம் ஐதிஹயமாக அருளிச்செய்யும் அஸேஷரஹஸ்ய வாக்யங்களையும் “அஸமதாசாராயோகதம்” என்று பரகாசிப்பித்தருளினாரிதே

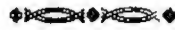
ஏவமவிதமான அாததுவிஸேஷங்கள் எல்லாவற்றையும் தம் திருவடிகளை ஆஸரயித்ததுத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரணனை முதலானாககு பரஸாதித்தருளினா, அவரும் 1 “புயோவதிணமிவ ஸௌமயவரம் முநீந்த்ரம்” எனனுமபடி வரவரமுனிவாயாபராவதாரமாய தகநாமபாஜநராய, தமக்கு ஸபூரஹமசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயருக்குத் திருவாயமொழியொழிந்த அனைத்தாழ்வார்களருளிச்செயல மூவாயிரத்துக்கு வயாக்யாநமும் ஆசாரயாக்கள் துவ்யஸூகதிகளான அஸேஷரஹஸ்ய வயாக்யாநமும் தாமே பரஸாதித்தருளினா “பெரியதிருமொழிக்கு அண்ணன் மேல நாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே அவா ஸநநிதியிலே அாததும அநுஸந்தித்தருளினா” என்று அஸமதாசாராயோகதம்

அநந்தரம் [வாநமஹாத்ரிபோகிபென்று] பரஸ்துதரான வானமாமலை ஜீயரும தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்தை ஆஸ்ரயித்த ராமாநுஜனபிள்ளைக்கும், கோயில பெரியசநதாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாஸ்ரயித்த ஸுததஸ்தவமண்ணனுக்கும் ஈடுமுதலான திவ்யபரபுகதவயாக்யாநங்களை பரஸாதித்தருள, அவாகளுமப படியே தநதாம ஸ்ரீஷயபுதராகளுககு பரவாததகராமபடி பரஸாதிக்க, அததாலே அத்யயாபி நடநதுசெல்லுகிறது இனி, ஃருசிரஜாமாதருயோகீநதூர பாதாஸ்ரய ராய, வாதுாலவமஸ்ய வரதூராயரான பெரியவண்ணனும், ஆசாராய நியமநத்தின படியே ஆசாராயபௌதரரான நாயனரை அநுவாததித்ததுத திருவாயமொழியின்பு பரஸாதித்தருளினா

வேதூநதாசாராயராய, பின்பு “ஸ்ரீவைஷ்ணவதூஸா” என்று பெரியஜீய ராலே நிருபகததையுடையரான பரதிவாதி ப்யங்கரவண்ணனும், பட்டாபிரான ஜீயா ஸ்ரீபாதத்திலவராய, ‘அழகியமணவாளபெருமாள நாயனா’ என்று திருநாமததையுடையரான திருபத்தியிலழகியமணவாளசீயா முதலானாககு ஈட்டையும ஸ்ரீபாஷயததையும பரஸாதித்தருளி, “திருவாயமொழிநாயனா” எனனுமதுவே நிருபகமாமபடி ஜீயரை விசேஷாபிமானம் பண்ணியருளினா முன்பு திருவாயமொழியின்பு ஏகமுகுமாய, அநந்தரம் தரேதூவாய, பெரிய ஜீயராலே பராகசுதூததூவாய, அநந்தரம் ஸஹஸரமுகுமாய பரவஹிகுமபடியாயிற்று மற்றுமுண்டான ஆசாராயாகள ஸம்பரதூயங்ளையும் அவவவ ஸம்பரதூயஸ்துருபதேஸ மூலமாகக் கண்டுகொளவது இப்படி உபதேஸமாலையாய துறையுண்டுவருகிற இததனியனகளிரண்டையும், திருவாயமொழி முதலான திவ்யபரபுகத, வயாக்யாநாரமப, வேளையிலும் அவைசாற்றும் ஸம்பத்திலும் அநுஸந்தித்ததுகொண்டுபோருமபடி அருளிச்செய்தாராயிற்று

இந்தத் தனியனில், “நிகுமாநதயோகி ஜகதூசார்யௌ ஸக்ருஷ்ண த்வயௌ” என்று - நஞ்ஜீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையையும் எடுத்திருக்கச்செய்தேயும், இனிமேல் பரத யேகமாகவுமிவாகள தனியன்களை அநுஸந்திக்கிறதுககுக் கருதது — நஞ்ஜீயா ஒன்பத்தினுயிரப்படி வயாக்யாநமருளிச் செய்கையாலும், நம்பிள்ளை ஈடு முப்பத்தாரு யிரத்துக்கு பரவாததகராகையாலும், பெரியவாசசான பிள்ளை இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாந மருளிச்செய்கையாலும், b வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இந்த நாடறிய மாறன மறைப்பொருளை நன்குரைத்ததீடுமுப்பத்தாருயிரப்படியாகையாலும்

1 /திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் தனியன்

१ द्राविडागमसारज्ञ रामानुजपदाश्रितम्।

रुचिर (सर्वज्ञ) कुरुकेशाय नमामि शिरसाऽन्वहम्॥

१.

1 த்ராவிடாகமஸாரஜஞம் ராமானுஜபதாஸரிதம்।

ருசிரம் (ஸர்வஜ்ஞம்) குருகேசாயம நமாம் சிரஸா஽நவஹம்॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுடையதான் இததனியனுக்கு அாததும்—
தமிழ் வேதமான திருவாயமொழியினு ஸாராராதத ததை அறிநதவராய, எம்பெரு
மானாருடைய திருவடிகளை ஆஸரயிததவராய, அழகியவரான (அல்லது எல்லாமறிந
தவரான) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை தினந்தோறும் தலைபாடு வணங்குகிறேன்

2 நஞ்சீயர் தனியன்

२ नमो वेदान्तवेद्याय जगन्मङ्गलहेतवे।

यस्य वागमृतासारपूरित भुवनत्रयम्॥

२.

2 நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்குளஹேதவே।

யஸ்ய வாகமருதாஸாரபூரிதம் புவநதரயம்॥

2

நஞ்ஜீயரதான் இநதததனியனுககாததும் யாவரொருவருடைய ஓனபதினா
பிரபபடி வயாக்யாநமாகிற அமருதபரவாஹததினாலே லோகமெல்லாம் பரிபூரண
மாயிறறது, ஜகததுக்கு மங்குளாவஹராயக கொண்டிருக்கிற அநத வேதாநதி
நஞ்ஜீயரின் பொருட்டு நமஸகாரமாகக்கடவது (2)

3 நம்பிள்ளை தனியன்

३ वेदान्तवेद्यामृतवारिशोर्देर्दार्शसारामृतपूरमग्यम्।

आदाय वर्षन्तमहं प्रपद्ये कारुण्यपूर्णं कलिवैरिदासम्॥

३.

3 வேதாநதவேத்யாமருதவாரிசோரோ வேதாநதத ஸாராமருதபூரமகர்யம்।

ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் பரபத்யே காருணயபூரணம் கலிவைரிதாஸம்॥ 3

நம்பிள்ளையதான் இநதத தனியனுககாததும் வேதாநதி நஞ்ஜீயராகிற
அமருதமயமான ஸமுதரத்தில் நின்றும் வேதத்தினுடைய ஸாராராததமான
திருவாயமொழியாகிற அமருதததை வாங்கிக்கொண்டு, லோகத்தில்வா களெல்
லாரும் உஜ்ஜீவிகுமபடிபாக வாஷியாகிறகிற, கருபாபூரணரான, திருக்கலிகனறி

/ குருகேசந்தாரஜலதிம குருகைப்பிரானகனபாம் எதிராசர் என்று ஈட்டுத தனி
யனகளில் அனுஸந்திதகப்பெற்றவரும் ஆரூயிரப்படியை எம்பெருமானாது நியமனததாலே
அருளியவருமான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானது தனியனும் அவர்யம் அனுஸந்தித்க்கத
தக்கதாகையால் பழையபதிபுகளில் இல்லாவிடிலும் இததனியன முதலில் அச்சிடப்படுகிறது

தூஸராகிற தூஸநாமத்தை யுடையரான நம்பிள்ளையை, பரபத்யே பற்று
கிறேன் (3)

4 பெரியவாச்சானிபிள்ளை தனியன்

४. श्रीमत्कुणसमाह्वय नमो यामुनसुनवे ।

यत्कटाक्षणलक्ष्याणा सुलभश्च्रीधरस्सदा ॥

४.

1 ஸ்ரீமத்குருஷணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸுநவே ।

யத்கடாக்ஷணலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப:ஸஹ்ரீத:ரஸஸ்தா ॥

4

பெரியவாச்சானிபிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்காததும் யாவரொருவ
ருடைய கடாக்ஷததுக்கு விஷயபூதரானவாக்குக்கு ஸ்ரிய பதியான ஸாவேஸ
வரன் ஸாவகாலமும் ஸுலப:ஸஹ்ரீத:ரஸஸ்தா, யாமுநருடைய குமாரராய, கருஷண
னெனகிற திருநாமததையுடையரான பெரியவாச்சானிபிள்ளையின் பொருட்டு
நமஸ்காரமானது ஆக்ககடவது (4)

5. வடக்குத்திருவீதிபிள்ளை தனியன்

५. श्रीकुणपादपादाब्जे नमामि शिरसा सदा ।

यत्प्रसादप्रभावेन सर्वसिद्धिरभून्मम ॥

५.

5 ஸ்ரீகருஷணபாதபாதபாஜே நமாமி ஸிரஸா ஸ்தா ।

யத்பரஸாதபரபாதாவேந ஸாவஸித்திரபூநமம் ॥

5

வடக்குத்திருவீதிபிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்காததும் யாவரொருவ
ருடைய பரஸாதபாதபாதபாஜே எனக்கு ஸமஸத புருஷாததஸித்தி, உண்டா
யிறறது, அபபடிபட்டிருக்கிற வடக்குத் திருவீதிபிள்ளை திருவடிகளை ஸாவ
காலமும் தலையாலே ஸேவிபாநிறுகிறேன் (5)

6 பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியன்

६. लोकाचार्याय गुरवे कुणपादस्य नमः ।

ससारभोगिसन्दृष्टजीवजीवातवे नमः ॥

६.

6 லோகாசார்யாய குரவே கருஷணபாதஸய ஸுநவே ।

ஸமஸாரபே:கி:ஸந்த:ஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம ॥

6

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்தத் தனியனுக்காததும் ஸமஸாரமாகிற
ஸாபபத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை உஜ்ஜீவிபபிககிறவராய, வடக்குத்
திருவீதிபிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளை லோகாசார்யரின் பொருட்டு நமஸ்
காரமானது ஆக்ககடவது (6)

7 (அழகிய மணவாளபபெருமாள்) நாயனூராச்சானபிள்ளை தனியன்

9. ஐத்யத்சாரஜனகம் ஸ்மதிவாலமித பஹோஸதஹ்மதஹ்மிபுராணவஹ்ம

ஜானாதிராஜமஹயபுராஜபுலமஸ்துரூபம் பரமகாருணிகம் நமாமி ||

9.

7 ஸருத்யர்த்ததுஸாரஜநகம் ஸமருதிபாலமிதரம்

பதமோல்லஸதபகவதங்குரி புராணப ந்தும

ஜனாநாதி,ராஜ மபயபரதராஜபுத்ரம் அஸமதகுரும பரமகாருணிகம்

நமாமி || 7

நாயனூராச்சானபிள்ளையதான இநதத தனியனுக்காததும் ஸருதிஸமருதீதி ஹாஸங்களுக்கு ஸாராததபரதிபாதகராய, ஸமருதிக்கு பாலமிதரராய, விகஸத பதமஸ்துருப பகவசசரணங்களுக்குப் புராதந பநதுவாய, ஜனாநஸாமராய ஸமருததராய, பெரியவாச்சானபிள்ளை குமாரராய, பரமகாருணிகராய, அஸமத குருவுமான நாயனூராச்சானபிள்ளையை ஸேவிககிறேன (7)

8 அழகியமணவாளபபெருமாள் நாயனூர் தனியன்

6. த்ரவிடாஸாயஹதயம் குருபர்வக்ரமாகதம் |

ரமயஜாமாத்ருதேவேந தாஸிதம் க்ருஷ்ணஸந்நாநா ||

6.

8 த்ராவிடாமநாயஹருதயம் குருபர்வக்ரமாகதம் |

ரமயஜாமாத்ருதேவேந தாஸிதம் க்ருஷ்ணஸந்நாநா ||

8

பிள்ளைலோகாச்சாரியா திருததமபியாரான அழகியமணவாளபபெருமாள் நாயனூருடைய இநதத தனியனுக்காததும் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான அழகியமணவாளபபெருமாள் நாயனூராலே ஆசாரயபரம்பராபராபதமான ஆசாரய ஹருதயமானது ஸாக்ஷாதகரிப்பிக்கப்பட்டது (8)

9 (வாதிகேஸரி) அழகியமணவாளச்சீயர் தனியன்

9. சுந்தரஜாமாத்ருதேவேந தாஸிதம் க்ருஷ்ணஸந்நாநா ||

சசாரணவஸம்மஜ-துஸ்தாரபோதகம் ||

9.

9 ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநே பரபத்யே சரணமபுஜம் |

ஸமஸாரார்ணவஸமமகந்நுந்நுஸந்தாரபோதகம் ||

9

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரதான இநதத தனியனுக்காததும் ஸமஸாரமாகிற ஸமுதரததிலே அமுநதாநிறகிற சேதநரை அககரைப்படுததுகிற ஓடமாயக்கொண்டிருக்கிற, வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயருடைய திருவடிகளைப்பற்றுகிறேன (9)

“பிள்ளைலோகாசாராயா, நாயனூராசசானபிள்ளை, அழகியமணவாளப
பெருமாள் நாயனூர், வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளசசீயா, இவர்கள் நால்வரும்
நாட்டு ஸம்பரதூயததுக்கு பரவாததகராகாமலிருக்கசெயதேயும், பிள்ளைலோகா
சாராயா நாட்டிலாததுததுக்கு உபயுகதமாக * வகுளபூஷணஸாஸ்தரஸாரமான
ஸ்ரீ வசநபூஷண தீவ்யஸாஸ்தரத்தை அருளிச்செயகையாலும், நாயனூராசசான
பிள்ளை, பெரியவாசசானபிள்ளை அருளிச்செயத இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்
யாநததுக்கு பரவாததகராகையாலும், அழகியமணவாளபெருமாள் நாயனூர்,
திருவாய்மொழியினுடைய சந்தத்திரட்டான ஆசாரியஹருத்யமருளிச்செயகை
யாலும், வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளசசீயா பன்னீராயிரப்படி யுரையும், திரு
விருத்தததுக்கு ஸ்வாபதேஸ்ரம மருளிச்செயகையாலு மிவாகளுடைய தனியன்
சனம் அனுஸந்திக்கிறார்கள் நமமாசாராயாகள்” என்று சிரோபாஸித ஸத்யவருத்த
ஸம்பரதூயஸதூகளுளிச்செயவாகள்

10 நாலூராசசானபிள்ளை தனியன்

१०. नमोस्तु देवराजाय चतुर्ग्रामनिवासिने।

रामानुजार्यदासस्य सुताय गुणशालिने॥

१०.

10 நமோஸ்து தேவராஜாய சதுர்க்குராமநிவாஸிநே ।

ராமானுஜாரயதூஸஸ்ய ஸுதாய குணஸாலிநே ॥

10

நாலூராசசானபிள்ளையதான இந்தத் தனியனுகாததும் “ஸ்ரீராமானுஜ
தூஸா” என்கிற நாலூரப்பிள்ளையுடைய குமாரராய, ஸமத்ரஸம், குணங்க
ளாலே விளங்குகிறவராய்கொண்டிருக்கிற நாலூர் தேவராஜரென்கிற
ஆசானபிள்ளையினபொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆக்ககடவது

10

11 திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன்

११. नमश्चीशैलनाथाय कुन्तीनगरजन्मने।

प्रसादलब्धपरमप्राप्यकैश्यशालिने॥

११.

11 நமஸ்சீஸைலநாதாய குந்திநகரஜந்மநே ।

பரஸாத்ஸப்த, பரமபராய கைங்காயஸாலிநே ॥

11

உ “தொண்டாக்கமுதுண்ணச சொனமாலைகள் சொன்னேன்” என்கிற
படியே பூஸூரரான ஸ்ரீ வைஷணவர்களுக்கு பேராக்யமாக அவதரித்த திருவாய்
மொழியிலே அவகாஹிதது, அதில் ஸப்தரஸம், அரத்தரஸம், பாவரஸம்,
இவற்றையநுபவித்த ததேகநிஷ்டராய, தத்யவயதிரிகத் ஸாஸ்தரங்களை தருண்
வத் பரதிபத்தி பண்ணியிருக்கையாலே திருவாய்மொழியோடடை ஸம்பநதத்
தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடைய திருவாய்மொழிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனிய

ஹுககாததும் - ஆழ்வாரா, மலையாளத்திலே அறுபது ஸமவதஸரம நமபெருமாள் முதலான ஸவாமிகளோடே சேரத் துலுக்கவலசையாக எழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன் முடிந்தபுனைவாறே திருநகரியைநோக்கி மீண்டெழுந்தருள்கிறவா, “திருக்கணுமபி” என்கிற க்ராமத்திலே எழுந்தருளினவாறே, திருநகரியினன விடமென்றும், கோயிலினனவிடமென்றும் தெரியாதபடி காடாய்ப்புனைபடியைக் கேட்டருளி, “நமக்கும் நமமடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத் தருவது” என்று பிள்ளைக்குத் திருமுக மனுப்பியருள, பிள்ளையும், சிஷ்யர்களும் தாமுமாக எழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாகி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையும் ஊரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவித்யைகங்காயங்களும் பண்ணுகையினாலே மிகவும் விளங்காநிற்பாராய, குருநீங்குரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய, “திருமலையாழ்வாரா” என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாயமொழிப்பிள்ளையின் பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக் கடவது 11

12 மணவாளமாமுனிகள் தனியன்

१२. श्रीशैलेशदयापात्र धीमक्त्यादिगुणार्णवम्।

यतीन्द्रप्रवण वन्दे रम्यजामातर मुनिम्॥

१२.

12 ஸ்ரீஸைலேஸத்யாபாத்ரம தீபகத்யாதிஃகுணாணவம் ।

யதீந்த்ரபரவணம் வந்தே ரமயஜாமாதரம் முனிம் ॥

12

a “வாழி திருவாயமொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழ்மணவாளமாமுனிவன்” என்று பேசும்படி பெரிய ஜீயரும் 1 “அஸிஸரயத் ஸ யஸஸேஷ ஸ்ரீஸைலாதீஸ தேஸிகம் । அஸேஷாநஸருணோத்யிவயாந் பரபந்தாந பந்தநச்சித்ய ॥” என்கிற படியே திருவாயமொழிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஆஸரயித்து, திருவாயமொழி முதலான திவ்யபரபந்தாதபாயத்தையும் அவருபதேஸ்முகத்தாலே லபித்தருளி, “தாமதிகரித்த அாதத்ததை எல்லாருங் கேட்டு உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்” என்று உத்யோகித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, நம பெருமாள் அாசசகமுகேந அழைத்தருளி, ‘ திருவாயமொழியின் அாதத்ததை நாமும் நமமடியாருங் கேட்டு வாழும்படி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்” என்று தமதிருவடிகளை ஊன்றுவித்து அருளபாடிட்டு நியமித்தருள இவருமப்படியே நடத்துகிறவளவிலே பெரியபெருமானும், ஈடுதொடங்கினவனும் சாறுகிறவனும் தாமெழுந்தருளி, b உயாவறவுபாநலநதொடங்கி, c “அவாவறசுக்குழ” என்கிற சாறுப்பாட்டளவாக இவருபநயஸிககிற உபநயாஸத்தைக் கேட்டருளி மிகவுமுகந்து “முப்பத்தாருயிரப்பெருக்கா” என்று இவருக்குத் திருநாமஞ் சாத்தியருளித் தனியனும்நுஸந்தித்தெழுந்தருளினா இப்படி பெரிய பெருமாள் நிரஹேதுக்கமாகத் தமமை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயருளிச்செய்த திருநாமம் d “நாமா பெரியதிருமண்டபமா நமபெருமாள்

தாமாக நமமைத தனிததழைத்து நீ மாறன, செந்தமிழ் வேதத்தின் செழும் பொருளை நாளுமிங்கே, வந்துரைபென்றேவுவதே வாய்நது”

இப்படி நம்பெருமாள்ருளிச்செய்த பெரியஜீயரதான இந்தத் தனியனுக்கு அாததும்—திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய கருபைக்கு விஷயபூதராய, ஐஞாந புகதி வைராக்ய மஹோத்தியாய, ஸ்ரீபாஷ்யகாரா விஷயத்தில் பராவணயத்தை யுடையராயக்கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகியமணவாளசசீயரை ஸேவிககிறே னென்றபடி.

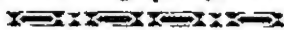
(12)

பிள்ளைலோகம் ஜீயா திருவடிகளே மரணம்

—*—

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

1 நாதமுனிகளருளிச்செய்தது

१. भक्तमृतं विश्वजनानुमोदन सर्वार्थद श्रीशठोपवाच्यम् ।

सहस्रशाखोपनिषत्समागम नमाम्यह द्राविडवेदसागरम् ॥

१.

1 புக்தாமருதம் விஸ்வஜநானுமோதநம் ஸர்வார்த்தததம் ஸ்ரீஸ்டுக்ஷோபவாஹ்யம் | ஸஹஸராக்ஷோபநிஷதஸமாக்ஷம் நமாமயஹம் த்ராவிட வேதஸாக்ஷம் || (1)

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

திருவாய்மொழித் தனியன வயாக்யானம்

(புக்தாமருதம்) a “பததராகககூடம்,” b “தொண்டாககமுது” என்றபடி (விஸ்வஜநானுமோதநம்) c “பாபரவினகவி” d “அடியாராககினபமாரி” என்கிறத் தைச சொன்னபடி (ஸாவாராததததம்) e “எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை” என்னும் படி ஸகலாராதததபரததமாயிருக்கை f மிககவிதையிலை தொடங்கி, g “மிகக் வேதியா வேதத்தினுட்பொருள், நிறகப்பாடி என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்” என்கிறபடியே, அறிய வேண்டுமாதததமெல்லாவதறையும் அறிவிப்பிக்குமென்றபடி (ஸ்ரீஸ்டுக்ஷோப வாஹ்யம்) h “குருகாச சட்கோபன சொல்” என்றபடி (ஸஹஸராக்ஷோபநிஷத ஸமாக்ஷம்) ஸஹஸராக்கை ஸாமவேதமாய, ததஸாரம் சூராதேயாக்யோபநிஷத தாய, அதின் ஸாரம் உததததததமென்றதாய, அதையாயிறு இப்படிப் பாடி யருளிறென்றபடி i வேதவருமபொருள் நூலகளை d வண்டமிழ் நூலாககினபடி j எய்தறகரிய மறைகளை ஆயிரமினறமிழாற செயதற குலகில வரும் சட்கோப

a 8 6 11 b 9-4 9 c 7-9 4 d 4 5 10 e 4 5 5, f தனியன g கண்ணி 9 h 1-1-11
4 9 8 8 j இரா 18

னிதே (நமாமயஹம் த்ராவிடுவேத ஸாக்ரம்) உ அளவியன்ற வந்தாதியாயிரத்
தை b பததா பரவுமபடி சொல்லிற்று

கடலையும் சட்கோபன சொல்லையும் ஸமாநமாகச சொல்லுகிறது (புகதாம
ருதம்) c “விண்ணவரமுதுண” எனனுமபடி d விண்ணினமீதமராகடகாய தேவ
போக்யமமான அமருதத்தையுடைத்தாயிருக்கும் அது, இது e “பாலோடமுதனன
வாயிரம்” எனனுமபடி f அவனித்தேவரான பூஸுராககு போக்யமமான அமருத
மாய, g ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும் (விஸ்வஜநாநுமோத்நம்) ஸாவஜநா
பிமதபரத்யமாகைபாலும், த்யாஸீயமாகைபாலும், ஸமுத்யம் ஸாவஜநஸந்தோஷ
வேஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும், இதுவும் h “முதலபத்தாவானவரெனனமமான
பாபரவ எனனுமபடி ஸேஸவரவிபூதி போக்ய”மாயிருக்கும் (ஸ்ரீஸட்கோபவாங்
மயம்) அதில் அம்பஸு அகஸ்தய வாங்மயமாயிருக்கும், இதில் சநத்யஸு
ஸட்கோபவாங்மயமாயிருக்கும், திருவாயமொழியிதே (ஸஹஸரஸாகோ
பநிஷத் ஸமாகம்) அது ஸாவஸாக்ரஸாரமான சநத்யஸாக்ரஸமாக்யத்தை
ஸமீபத்திலே யுடைத்தாயிருக்கும், இது, ஸாவவேத்யஸாக்ரஸாரமான உபநிஷத்தி
னுடைய திரட்சியாயிருக்கும் (நமாமயஹம் த்ராவிடுவேத ஸாக்ரம்) அந்த
ஸாக்ரம் 1 “அஞ்ஜலிம் பராங்குக் கருத்வா” எனனுமபடி அஸ்ரணயனுக்கு ஸ்ரணய
மாயிருக்கும், 1 வண்டமிழ நூல்களான இது, சட்கோபன பாடடென்றவாறே
நாடடையக கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும், “நமாமயஹம்” என்று நாடெல்லாம்
அநுஸந்திக்கக்கடவாகளிறே 2 “வந்தே ராமாயணாவம்” எனனுமபோலே

2 “ஸலோக ஜால ஜலாகீணம் ஸர்க்குக்லலோல ஸங்குலம் | காண்டக்ரஹ
மஹாமீநம் வந்தே ராமாயணாவம் ||” அங்கு “சதுர்விமஸ்தஸஹஸரம்” இங்கு
3 சீரத்தொடையாயிரம் 1 தீரத்தங்களாயிருக்கும் அங்கு ஐநூறு ஸாக்ரம், இங்கு
1 “பததுநாறு” எனனுமபடியாயிருக்கும் அங்கு ஷட்காண்டமாயிருக்கும், இங்கு
ஷடபத்யாதத பரதிபாத்யகமாய, பததுபததாயிருக்கும் அது ராமாயணாவம்,
இது த்ராவிடுவேதஸாக்ரம் அது ரகு,வம்ச சரிதமாயிருக்கும், இது m “முகில்
வண்ணனடி மேற்சொன்ன சொனமாலையிரம்” என்னலாயிருக்கும் அது
3 “வாலமீகீர் பக்யவாந் ருஷி” எனனுமபடியான வாலமீகீபரோகதம், இது n குரு
கூசசட்கோபன சொல்லாயிருக்கும் அது *மஹாபாதக நாஸநமாயிருக்கும் இதுவும்
o அருவினை நீறுசெய்யுமதாயிருக்கும் அது 4 “ஸமஸாரம் ஸ விஹாய கச்சுதி
புமாந் விஷ்ணே பத்யம் ஸாஸவதம்” என்று ப்யலமாயிருக்கும் இதுவும் p “வானின்
மீதேற்றியருளசெய்து முடிகும் பிறவிமாமாபக்கத்தினையே” என்று q திருவடியே
யடைவிகும் 1

a 1 4 11 b 1-5 11 c பெரிய 6 1-2 d பெரியாழ்திரு 3 4 10 e 8 6 11 f 8 4 10 g 2-5 5
h ஆசாயஹரு 187 i 4 5 10 j 1 2-11 k 7 10-11 l 6 7-11 m 7 2 11 n 9 6-11
o 8 5 11 p 8-4 11 q 4 9-11

2 (திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) “ஆழ்வாரா திருவடிகளை—
அவா ஸம்பநதமுடைய நாட்டோடும் ஊரோடும் ஆற்றோடும் வாசியற எல்லா
வறறையும சோதது, பரஸந்மான மநஸஸே! அநுஸந்திததுப போரு”
என்கிறது உவைகுநதசசெலவனா சேவடிபோபாதி b வைகுநத வானுடும்
c இறந்தால் தங்குமூரான d கண்ணன விண்ணாரும் e அமுதவிரசையாறும்
உத்யுதேஸயமாமாபோலே, இங்கும் இவை உத்யுதேஸயமாகிறபடி.

2 ஈஸ்வரமுனிகளருளிச்செய்தது

2 திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவினிய வண்பொருநலென்றும்
அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியினையே யெப்பொழுதும் சிந்தியாய நெஞ்சே

தெளிநது 2

(திருவழுதி நாடென்றும்) இதயாதி்யாலே ஆழ்வாரா திருவடிகளைச்
சிந்திக்கும்படி சொல்லுகிறது, f “கவளயாணைக் கொம்பொசித்த கண்ணனென்றும்”
என்று தொடங்கி, f “பாரததன் பள்ளிபாடுவாள” என்னுமாப்போலே (திருவழுதி
நாடென்றும்) g “வாயநத வழிதி வளநாடன்” என்று நிருபகமாகவிடே அதுதா
னிருப்பது அவா ஸம்பநதத்தால் அவரோபாதி அதுவும் அநுஸந்தேயமா
யிருக்குமாய்கையால், திருவடிகள் நாட்டோடே நடக்கிறது (தென்குருகூ
ரென்றும்) h “குருகூரகரான” என்று அவரிருக்குமூராகையாலே அதுவு
மப்படியேயாயிருக்கை (மருவினிய வண்பொருநலென்றும்) மருவ இனி
தான் வண்பொருநலென்றபடி. 1 பொருநல் சங்கணி துறைவனிடே
இதுவுமிவா இறங்கும் துறை, அவா திருவடிகளும் இறங்குநதுறை
j நன் ஞானத்துறையிடே k வணசட்கோபணைப்போலே இதுவும் வண்மை
யுடைத்தாயிருக்கை 1 “ஸவிதீ முகதாநாய” இப்படி விலக்கணமான நாடும்
நகரும் துறையுமென்றநுஸந்திதது (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியினையே
யெப்பொழுதும் சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிநது) அதாவது l எய்தற்கரிய மறைகளை
ஆயிரமின்றமிழாறசெய்தற்குலகில் வரும் சட்கோபணைச் சிந்தையுள்ளே சிந்தித்
துப போருவென்கை 2 ‘குருபாதாமபுஜம் த்யாயேத்’ என்கிறபடியே திருவடி
களையே சிந்தித்துப்போரு, m நறென்றிலே மருளாதே தெளிநது அவவடியையே
அநுஸந்திக்கப்பாரா

அனறிககே, வேத்துதிலே 3 “வைகுண்ட புவநலோகம்” என்று நாட்டை
யும், 4 “யோவைதாம் பரஹ்மணே வேது அமருதேநாவருதாம் புரீம்” என்று
அமருதவாஹினியான விரஜையாறருலே ஆவருதமான வைகுண்ட நகரத்தையும்
5 “விஷ்ணு பதே பரமே மத்வ உத்ஸ” என்றும், 6 “தத்யவிஷ்ணு பரமம் பதம்”

a நான்திருவ 75 b பெரியதிருவ 68 c பெரியதிரு 10 2 10 d திருவிரு 47 e ஆர்த்தி 20
f பெரிய 4-8 1 g 5 6-11 h திருவிரு 100 i 10 9 11 j திருவிரு 93 k 2-4 11 l இரா 18-

என்றும் அவன திருவடிகளையும் உபநிஷதது ஓதினாபபோலே, அந்த அருமறை யின தாதபாயமான அாசசாவதாரமான ஆதிபிரானதான திருவழுதித்திரு நாட்டையும், a “திருக்குருகூர்தனுள நின்றவாதிபிரான” எனனுமபடி அவன வாததிககிற ஊரையும், ஊருக்கு வடக்கான வண்பொருநகலாறறையும், அங்கே b நின்றவாதிபிரானுடைய b நீளகழலையுமிறே திருவாயமொழியிற சொல்லிறறு, இது-மறறை உகந்தருளின நிலங்களிலாறறுததுறைக்கும், ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் உபலக்ஷணம் c “குட்டநாடு” என்றிறே நாட்டையும் அருளிச்செய்துபோருவது, d “தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலை திருவணவண்ணா” என்றும், e “தண்புனல் சூழ திருவரங்கத்துள்ளாய” என்றும் ஊரையும் ஆறறையும் அருளிச்செய்தது இப்படியாயிறறு திவ்யதேஸ திவ்யநகர திவ்யநதிகளின வைபுவத்தையும் திருவாயமொழிமுகேந தாபிபித்தது f ஆக மூர்த்தியில பண்ணியதமிழானபடி. திருநாமப பாட்டுக்களதோறும் தமக்கு நிரூபகமாகவும் ஊரையும் நாட்டையும் ஆறறையும் பாடுகையாலே அதுதான g மிக்கவேதியா வேதத்தினுட்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அததைப்பற்ற “திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும் மருவினிய வண்பொருநகலென்றும் அருமறைகளந்தாதி செயதான” என்றிங்ஙனே சொல்லுகிறதாகவுமாம் திருவழுதிநாடென்றும் சிந்தியா பென்னுதல், திருவழுதிநாடென்றும் அருமறைகளந்தாதி செயதானென்னுதல், ததீயவைபுவமிறே வேதத்தாதபாயமாயுவது இப்படி வேதத்தை தராவிட, மாகச செயத தரவிடோபநிஷதாசாராயருடைய h அங்கரியுள்ளங்களை i “தெளி வுற்ற சிந்தையா” j “தெளிந்தவென சிந்தை” எனனுமாபோலே, “உபாயேயா பேயம்” என்று தெளிந்தது மநஸஸே ஸந்ததம் ஸமரிததுப்போரு” என்று ஆழ்வார திருவடிகளே அநுஸந்தேயமாகச சொல்லிறறு 2

3 (மனத்தாலும் வாயாலும்) இதில் ஆழ்வார திருவடிகளே பராபகமும பராபயமுமாகிறபடியை அவய வயதிரேகங்களிரண்டாலும் தாபிபிககிறது

3 சொட்டை நம்பிகளருளிச்செய்தது

3 மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணு மினத்தாரை யல்லாதிறைஞ்சேன தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலே னெந்தைசட்கோபன பாதங்கள யாமுடையபற்று 3

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுமினத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன) மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுகையாவது k “திருக் குருகூர்தனை யுளங்கொள ஞானத்துவைமமின” l “திருக்குருகூர்தனைப்பாடியாடிப் பரவிச்செனமினகள்” என்று ஆழ்வாருபதேஸங் கேட்டபடியே, மநஸஸாலே நினைத்தும், வாயாலே சொல்லியும் போருகை, பேணுகை விருமபுகை,

a 4-10 1 b 1 9 11 c 8 9 1 d 6 1-10 e 7-2 6 f ஆசார்யஹரு g கண்ணி 9

h தனியன i 7 5 11 j 9 2 4 k 4-10 9 l 4-10 2

1 “யத்ஃதி, மநஸா த்யாயதி தத்வாசா வத்ஃதி” எனனக்கடவதிறே இப்படி ஆழ்வார ஸம்பநத,முடைய தே து ஸ த தி லே விருப்பமுடையவாகனையடைய ப,ஜித்தேன ஆழ்வார ஸம்பநதி, ஸம்பநதிகளை யொழிய அநயரை ஆதூரிதது ப,ஜியேன (வண்குருகூர் பேணுமினத்தாரா) உநல்லார நவில குருகூரிநே (இனத்தாரா) ஸமூஹமாபுள்ளவாகள அன றிக கே, ஸஜாதீயரெனருகவுமாம இததால - b குருகூர்சடகோபன பாட்டான திருவாயமொழியிலே அந வ ய மு டை ய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தை என்றபடி, c குழாங்கொள தென்குருகூரிநே இததால திருவாயமொழியிலே அதி பரவணரானவாகளை யொழிய அந ய ரை ஆதூரியேனென்றதாயிற்று இப்படி அநயரை அநாதூரிககைக்கு அடியுடைமை சொல்லுகிறது, (தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன) என்று 2 “த,நம மதீயம் தவ பாத,பங்கஜம்” என்கிறபடியே ஆழ்வார திருவடிகளைப் பற்றின நமக்கு d “விபூ,திஸ ஸாவம்” எனனுமபடி, தனத்தாலும் ஏதுங்குறைவிலேன - ஒன்றுங் குறையுடையே னலலேன (எநதை சடகோபன) e “அனனையாபததனாய” f “மாதா பிதா எனனுமபடி எனக்கு ஜநகரான ஆழ்வார (பாதங்கள்) பராபதஸேஷியானவா திருவடிகள், (யாமுடையபற்று) தசசேஷபூ,தரான நமமுடைய பற்று, i “தனை யான சரணம் தமாகடகோர் பற்று” யாமுடைய பற்று இதுவாயிற்று 3

4 இனி, “சடகோபன பாதங்கள்” என்றத்தை விவரிப்பாநின்றுகொண்டு, திருவாயமொழி ஹருத,க,தமாமபடி, ஆழ்வாராகுப் பரதநதரரான உடையவா திருவடிகளைத் தொழாநின்றேன என்கிறது,—(ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமா நுசமுனிதன வாயநத மலாப்பாதம் வணங்குகின்றேன) என்று

4 அநந்தாமுவானுரிச்செய்தது

4 ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமா நுசமுனிதன வாயநதமலாப்பாதம் வணங்குகின்றேன ஆயந்தபெருஞ் சீரார சடகோபன செந்தமிழேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற 4

(ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமா நுசமுனிதன) g “ஏறகும் பெருமபுகழ வான வரீசன” எனனுமாபோலே அங்குத்தைக்கு அநுரூபமாய்ப் பொருநதியிருக்கிற பெரிய புகழையுடைய எ ம பெ ரு ம ா ன ா த ம மு டை ய (வாயநத மலாப்பாதம் வணங்குகின்றேன) ஒன்றுக்கொன்று பொருநதியிருப்பதாய் மலாபோன்ற திருவடிகளை பரணதிபண்ணாநின்றேன h “ராமா நுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் பரபத்யே” என்கிறபடியே, பராபயபூ,த,த்யா - வாதத மாநமாயச செல்லுகிறது இப்படி வணங்குகிறது எதுக்காகவென்னில,— (ஆயநத பெருஞ்சீரார சடகோபன செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற) (ஆயநதபெருஞ்சீரார சடகோபன) i “ஆயகொண்டசீர்” என்றும், j “ஆய பெருமபுகழ” என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஆயப்படும—விலக்கணமாய், நிரவதி,க-

மான கலயாணகுணங்களால் பூணரான ஆழவாருடையதாய அதிஸுலபமான த்ராவிட்யேவதத்தை த்ரிகுமபடி நிஸசலமான மநஸஸைப்பெற

அனநிககே, ஆயநதபெருஞ்சீராரென்று - * செநதமிழ வேதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம a சீராததொடையாயிரமிதே இந்த பரபுநத, த்ராரணாதது மாக வாயநத மலாப்பாதம வணங்குகின்றேன b தீமனங்கெடுத்து c மருவித தொழும் மனத்தை ஆசாராயன தரவேணுமிதே ஆகையால் d “தங்குமனம நீயெனக்குததா” எனனுமபடி, பேராதவுள்ளமபெறவென்று எம்பெருமானாரை பராராததிக்கிறது அதாவது இவாதான, e மாறனடி பணிநதுயநதவராய f “மாறனபணிதத மறையுணாநதோன” என்றும், g “தென்குருகைப்பிரான பாட டென்னும் வேதபபசுநதமிழ தனனைத் தனபத்தியென்னும் வீட்டின்கணவைத்த இராமாநுசன” என்றும், h பண்டரு மாறன பசுநதமிழானதம பாய மதமாகவுடைய ராய, i திருவாயமொழியினமணநதருமினனிசை மன்னுமிடநதொறுமிருக்குமவராய, j உறுபெருஞ்செலவழும் மாறன விளங்கியசீர நெறிதரும செநதமிழென்றறிதர நிறகுமவராகையாலும், அவா திருவடிகள் ராமாநுசனாகையாலும் இவரை அாததிக்கிறது, “மறறையாழ்வார்கள திவ்யபரபுநதங்களை அங்கேபாங்குமாக வுடைய இவருடைய த்ராவிட்யேவதமான திவ்யபரபுநதமொழிய ததித்ர க்ரநதங்களில் சபலமான மநஸஸு சலியாமல இதொன்றிலுமேயுற்று நிலைநிற்க வேணும்” என்று அவரை அாததிக்கிறதென்கை (4)

5 இனி, இதில் - திருவாயமொழியினுடைய உதபாத்கரையும் வாதத் கரையுஞ்சொல்லுகிறது — (வானநிகமுஞ்சோலை) என்று

5 படடருளிச்செய்தது

5 வானநிகமுஞ்சோலை மதிளரங்காவணபுகழமேல், ஆனறதமிழமறைகளாயிரமும—
நன்ற

முதறறும் சடகோபன மொயம்பால் வளாதத இதத்தாயிராமாநுசன

(வானநிகமுஞ்சோலை)யாவது—வானிலே ஆகாஸத்திலே திகழுகிற பரகா ஸிகுகிற சோலையென்றபடி 1 “வருக்ஷண்டமீதோபூதி” 2 “வானேநது சோலை” 3 சோலையணிதிருவரங்கமிதே (மதிளரங்கா) 4 “திடகொடி மதிளகுழ” 5 “மதிள திருவரங்கம்” அதுவும் 6 வாணையுநதுமதிளாயிருக்கை (வானநிகமுஞ்சோலை) உயாநத சோலையையும், மதிளையுமுடைய கோயிலே நிரூபகமான பெரியபெருமா ளுடைய ஸலாக்யமான கலயாணகுணவிஷயமாய விஸதருதமாயிற்று ஆயிரம திருவாயமொழியும் 7 “முகிலவண்ணனடிமேற சொன்ன சொனமாலையாயிரம்”

a 1 2 11 b 2-7 8 c 2 7 7 d பெரியதிருமொழித்தனியன e இரா 1 f இரா 46 g இரா 29
h இரா 64 i இரா 60 j இரா 19 k l திருமாலை 14 m 7 2 3 n திருமாலை 42
o 9 10 4 p 7 2 11
ப—7

எனனககடபதிநே அதுதான உசீர்ததொடையாயிரமென்று சீரகலநதசொல
லாயிநே இரபபது b “நலமுடையவன்” e “ாறில வணபுகழ நாரணன்” என்று
உபகரமிதது, d “வாழ்புகழ நாரணன்” எனறிநே தலைகடடியருளிநா பெரிய
பெருமாளதான e நலநதிகழ நாரணனிநே 1 “நாராயண பரம பூரஹம்
2 “நாராயணபரா வேதூர எனனககடவதிநே, அததாலே (மதிளரங்கா வணபுகழ
மேலானற தமிழ் மறைகளாயிரமும) எனகிறது

இனிததான திருவாயமொழி பததுபததாலும் பரதிபாதிசுகிற—f “பரபரன்”
எனகிற பரதவமும, g “சோராதவெப்பொருட்குமாதி” எனகிற காரணதவமும,
h “முழுதுமாய முழுதியனருய” எனகிற வயாபகதவமும, i “மறுகலிலீசன்” எனகிற
நியநதருதவமும, j “ஆவாவென்றருளசெயது” எனகிற காரணிகதவமும, k “ஏறு
சேவகனாககெனையுமுளன்” l “வரங்கொள பாதமலலாலிலலை யாவாகும
வனசரண” எனகிற ஸரணயதவமும, m “எண்ணிலாப பெருமாயனே” எனகிற
ஸகதிமததவமும, n “தேவிமாராவா திருமகள் பூமியேவ மறறமரராட்செயவா”
எனகிற ஸதயகாமதவமும, o “எனடிசைபும கீழும் மேலும் முறறவுமுண்டிரான்”
எனகிற ஆபதஸக்தவமும, p “சுரிசுழ நகமலககடகனிவாயக காளமேகம்” என்ற
ஆததி ஹரதவமுமாகிற அதில பததாததமும பெரியபெருமானே பரதிபா
திசுகிற q கங்குலும் பகலிலும் காணலாயிருக்கும் 1 “வடிவுடைவானோ தலைவனே”
என்று பரதவமும, s “முனசெயதிவவுலகம்” t “விண்ணோ முதல” என்று காரணத
வமும, u “கடகிலீ” v “என்னுடையாவி” என்று வயாபகதவமும, w “பாலதுன்பங்க
னின்பங்கா படைத்தாய” x “காலசகரத்தாய” 1 “மூவுலகாளி” எனகையாலே-
நியநதருதவமும, t “இவள திறத்தருளாய” என்று காரணிகதவமும, w “பற்றிலா
பற்றினருளே” என்று ஸரணயதவமும, x “அலைகடல கடைநத வாரமுதே”
என்று ஸகதிமததவமும v “என திருமகள் சோமாரபனே” x “நிலமகளகேளவனே”
v “ஆயமகளன்பனே” என்று ஸகதியாலே நிதயமாகக கறபிதத பதநீபரிஜநாதிசுகளை
புடைய ஸதயகாமதவமும, s “இவவுலகமுண்டுமிழநதளநதாய” என்று ஆபதஸ
க்தவமும, y “முகிலவண்ணடியையடைநதருள சூடியுயநதவன்” என்று ஆததி
ஹரதவமும அருளிச்செய்தாரிநே, ஆக, எல்லாவற்றாலும் “மதிளரங்கா வணபுகழ
மேலானற தமிழ் மறைகளாயிரம்” எனனததடடிலையிநே ஆழவார்களில
நமமாமழவா அதிகரானுபபோலே, எம்பெருமான்களில நம்பெருமாள் அதிகரா
யிநேயிருபது, அததைப்பற்றவுஞ் சொல்லிற்று

இப்படிப பெரியபெருமாள் விஷயமாகவே பரதிபாதிதத திருவாயமொழியை
(ஈன்ற முதறருய சடகோபன மொயமபால வளாததவிததாயிராமா நுசன)

a 1 2 11 b 1 1-1 c 1 2 10 d 10-9-1 e பெரு 10 11 f 1 1 8 g 2-1-11 h 9 1-8
i 4 1-10 j 5 1-6 k 6-1 10 l 6-9-7 m 7 1 1 n 8 1 1 o 9-1-1 p 10-1 1 q 7 2-1
r 7 2-10 s 7 2 2 t 7 2 8 u 7 2 8 v 7 2 9 w 7 2-7 x 7 2 5 y 7 2 11

நெடுங்காலமும் நோற்றுப்பெற்ற முந்தின மாதா ஆழ்வார்; உ “வண்டமிழ் நூற்க நோற்றேன்” என்றாரிதே; வருந்திப்பெற்ற பிள்ளையை வளர்த்தெடுக்கும் மாதாவைப் போலே, திருவாய்மொழியை வளர்த்த இதத்தாய் - வர்த்திப்பித்த மாதா எம்பெரு மாரோயிற்று. b ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூமி ஆழ்வார், தத் வர்த்தகர் எம்பெருமானார்; இப்படியாயிற்று ஜ்ஞானஸந்தானம் வளர்த்தியோடே நடந்து செல்லுவது. c “பெற்றார் பெற்றொழிந்தார் பின்னும் நின்றடியேனுக்குற்றொய் வளர்த்து” என்னுமாபோலே. மொய்ப்பால் வளர்த்த இதத்தாயாவது - ஈன்றதாய் பெற்றுப்பொகட்டுப்போனால் வளர்க்குந்தாய் தன் மிடுக்காலே காத்து நோக்குமா போலேயாயிற்று இவரும் அத்தைக் காத்து வளர்த்தபடியும். d தேவகிபெற்ற போலேயாயிற்று இவரும் அத்தைக் காத்து வளர்த்தபடியும். e “தேவகிபெற்ற வருவுகரியவொளிமணிவண்ணை வளர்க்குந்தாயான யசோதை தன்மிடுக்காலே பெடுத்து, e “ஏதேனுஞ்சொல்லி யசலகத்தாரேதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்.” என்றும், f “தூசனஞ்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும் நின்றவிடத் தினின்று” e “போதர்கண்டாய்” f “தாய்சொல்லுக்கொள்வது தன்மங்கண்டாய்” என்று குற்றஞ்சொல்லுமவர்களையும் தன்சொல்லாலே வாய்ப்புடை புடைத்துத் தன் வசமாக்கி, g “தீயபுந்திக்கஞ்சன்” என்று கருத்தைக் குலைத்து h “காப்பாருமில்லை” என்று இரந்து i “அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச்சிறுப்பிள்ளை” என்னும்படி நிறம்பெற வளர்த்து ப்ரமேய ஸாரத்தை வர்த்திப்பித்தாப்போலே, ப்ரமாணஸாரத்தை வர்த்திப்பித்த ப்ரகாரமும். அதெங்ஙனெயென்னில்; இங்கும் ஆழ்வார் அவதரித்து j அவாவற்றுவிடுபெற்றெழுந்தருளினபின்பு, பூர்வாய் குத்ருஷ்டிகளாலே, * பூர்வாக்ரதமான திருவாய்மொழி அபிபூதமாய் வருகிற படியைக்கண்டு, பூர்வாய்ஸூக்திகளாலே அத்தை நிரோதித்து அத்தையிதுக்குக் காவலான வேலியாகக் கற்பித்துத் திருவாய்மொழியைத் தன் கைவசமாக்கி, திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளைக்கொண்டு இதினர்த்தத்தை வெளிவிடுவித்து வர்த்திப்பித்துக்கொண்டு போந்தாரிதே, k “மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்” என்னும்படியான அடியாராகையாலே. ஆண்டவனிட்ட பயிரை வர்த்திப்பிக்கவேணுமிதே. 5.

6. (மிக்கவிதைநிலையித்யாதி) 1. “ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸமாஸ்ரித: | அநிஷ்டஹாநி மிஷ்டஸ்ய ப்ராப்திஞ்ச குருதே ஸ்வயம் ||” என்று ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான திருமந்தரத்தில் பத்யத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தை, l “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்” என்னும்படி ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஸ்வரனாலே m மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரருளிச்செய்த n திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழி ப்ரபுந்தம் ப்ரதிபாதித்த ப்ரகாரத்தை இத்தனியனிலே சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது—(மிக்கவிதைநிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும்

a 4.5.10 b 1.9.8 c பெரியதிரு 8.9.7 d பெரியாழ் 1.3.17 e பெரியாழ் 2.9.6
f பெரியாழ் 2.9.8 g பெரியாழ் 2.2.5 h பெரியாழ் 2.3.1 i பெரியாழ் 1.3.12 j 10.10.11
k இரா-1 l 8.8.11 m 1.1.1 n திருவிரு 48.

தகச நெறியும் தடையாகித் தொக்கியலு மூழவினையும் வாழவினையும் குருகையா
கோன யாழினிசை வேதத்தியலோதும்) என்று

6 இதுவும் பட்டரருளிச்செய்தது

6 மிக்கவிற்றைநிலையும் மெய்யாமுயிரினிலையும் தக்கநெறியுந் தடையாகித்-தொக்கியலும்
ஊழவினையும் வாழவினையு மோதும்குருகையர்கோன யாழினிசை வேதத்தியல் 6

மிகக்கவிற்றைநிலையாவது q “இறைநிலை யுணர்வரிது” எனனுமபடியான ஸாவஸ
மாத பரதவம் 1 “தடீஸவராணம் பரமம் மஹேஸவரம் தம் தேவதாநாம பரமஞ்ச
தேவதம் 2 நாராயண பரோஜயோதி’ என்றும், 3 தத்வம் நாராயண பர’
என்றும், ௨ “மனிசாக்ருத தேவாபோலத் தேவாக்ருத தேவாவோ” என்றும், b “தேவ
தேவனை” என்றும், c “பரஞ்சோதி நீ பரமாய” என்றும், d “மிகஞ்சோதி” என்றும்,
e “முழுதுண்டபரபரன்” என்றும், f “வானோரிறை” என்றும், g “கழிபெருந்தெய்வம்”
என்றும், h “பெருந்தெய்வம்” என்றும், i “பெரியவப்பனை பரிமனப்பனை உருத்தி
ரனப்பனை” என்றும், j “திருவுடையடிகள்” என்றும், k “திருமகளார தனிககேளவன்
பெருமையுடையபிரானா” என்றும், l “திருமாமகள் கேளவா தேவா” என்றும்
சொல்லப்படுகிற ஸாவஸமாதபரணையாபிறறு (மிகக்க விற்றை) என்கிறது m “திருமங்கை
நின்றறஞ்சுந்தெய்வம்” n “திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேததேன” o “திருவிலலாத
தேவரைத் தேறேனமின் தேவு” என்னக்கடவதிறே இதுவாயிற்று பரஸவருபம்
இறை நிலையாவது ஸௌலபடியததுகசவருகிலலாதபடி முடிந்த நிலமான
ஆஸ்ரிதபரதநதாயத்தோடே நிறகிற அசசாவதாரமென்கை, அதையாயிற்று
p “எளிவரும்” இதயாதியிற சொன்னது இதிறே ஈஸ்வர ஸவருபயாதாதமயம்

மெய்யாம உயிரினிலையாவது q “உருவியந்த விந்நிலைமை” என்றும், r “எண்
பெருக்கநலத்தொண்பொருள்” என்றும், s “உணர்வைப்பெறலாநது” என்றும்,
t “நின்றவொன்றை” என்றும், u “உயிரவீடுடையான்” என்றும் பரகருதே பரஞய,
ஜஞாநாநதஸ்வருபஞய, ஜஞாநஞ்ஞணகஞய, நிதயஞய, ஈஸ்வரனுக்கு ஸரீரவத்
பரதநதரஞனபடியைச் சொல்லுகிறது மெய்யாமுயிரென்கையாலே 4 “ஸதயஞ்சு”
என்றும், v “உள்ளதும்” என்றும், w “மெய்மமையை” என்றுஞ் சொல்லுகை
யாலே பரகருதி ஸவபூவத்திறகாட்டில் ஆதமஸ்வருப நிதயதவஞ் சொல்லிற்று,
அன்றிககே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே 5 “யஸ்யாத்மா ஸரீரம்” என்கிறபடியே,
x “உள்ளதவனுரு” என்று ஸரீரஸரீரி பூவஞ் சொல்லிறருகவுமாம் உயிரினிலை
யாவது-w “மெய்மமையை மிகவுணர்நது” என்கிறபடியே, y “தமமடியாரடியோங்ககள்”
என்றும், z “தொண்டன் சடகோபன்” என்றும், ll “சிறுமாமனிசரா யென்கையாண்
டார” என்றும், ததீயபாயநதமான நிலை இதிறே ஸவஸவருபயாதாதமயம்

a 8-1 5 b 3 6 2 c 3 1 3 d 2 2 5 e 1 1-8 f 1 5 1 g திருவிருத்தம் 20 h 4 6 2 i 8 1 11
j 1 3 8 k 1 6-9 l 6 10 4 m இர திருவ 57 n முதல்திருவ 64 o நான திருவ 53
p 1 3 2 q 1 3 6 r 1 2 10 s 8 8 8 t 8-8-4 u 1 2 1 v 1 2 4 w திருமால் 38
x y 3 7 10 z 7 1 11 ll 8 10 3

தக்கநெறியாவது அதயநத பரதநதர ஸவருபத்துக்கு அநுருபமான உபாயம் அல்லாதது தகாத நெறியாயிறே யிருப்பது, a “நெறிகாட்டி நீக்குதியோ” எனனக்கடவதிறே b “நீயமமா காட்டும நெறி” c “கண்ணனல்லாலிலலை கண்டாசரண” ஸரீரரக்ஷணம் ஸரீரிககே புரமிறே 1 [மாஸுச] எனனுடம்பிலமுககை நாணே போகக்கொள்ளேனோ என்றிறே அவன வாததை d ‘எம்மையாளும பரமா’ என்று ததீயசேஷதவம் ஸவருபமானால், e “நனமை பெறுததெமமை நாளுயபக்கொள்கின்ற நம்பா” என்றவாகளே உபாயமாகவும் வேணுமிறே, (தக்கநெறி) ததீயோபாயமாகவுமாம் உபாய யாதூதமபமிதுவிறே

(தடையாகித தொக்கியலும் ஊழவினையாவது) விரோதியாயத திரண்டு வாததிகிற பராகதநகாமமெனகை f “முனசெயத முழுவினை” g “பாரமாய பழவினை” எனனக்கடவதிறே, ஊழமை-பழமை வினை காமம் h “பொயநநின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுகும் அழுகுடம்பும்” 1 “அவித்யாகாமவாஸநாருசிபரகருதி ஸம்பநததம் 2 புகுவதஸவருபதிரோதூராகரியிறே தேஹம் விரோதியுஸவ ரூபயாதூதமயம் அஹங்காரமமகாரங்கன, k “யானே என்கையறியகிலாதே யானே பென்றனதே பென்றிருந்தேன’ l ‘நீநுமதென்றிவை வோமுதலமாயதது” 2 “பீஜமேதத் துவிதா ஸதிதம்’ m ‘முன்னமே’ எனனுமபடி அநாதியாயிறே போருவது இதுதான் n அநுகூலாபக்கல அநாதூரததைப பிறப்பிகுமதாயிருக்கும், அதுதான் தேஹாதம்புரம் மூலமாகையாலே ஸ்வைஷணவாகள திறத்தில ஜநமநிருபணத்திலே மூட்டி அநாததத்திலே பாயவஸிகும், o “அதிலே ஒன்று அவாகளபக்கல ஜநமநிருபணம்” என்றாரிறே p “மனபக்கல சேவிப்பாக்கனபுசெய வார சனமநிருபணமு மாவிக்கு நேரேயமுகு’ என்றாயிறு அதின கரெளாய மிருப்பது, q “அமரவோரங்சம்” இதயாதி

வாழவினையாவது வாழவைபென்றபடி வாழவினையென்று - முழுசெசால் வாழ்வாவது 1 நினதாளிணைக்கீழ வாழ்ச்சியைப்பெற்று, r “வாழ்வெயதி ஞாலம் புகழ வாழ்வா” என்றபடி s ‘தனசகேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே’ u “உன்றன திருவுள்ளமிடா கெடுந்தோறும் நாங்கன வியக்க வின்புறுதும்” என்று அவனுகநத படியைச்செயது ஆநததிககை அனறிககே, v “அவனடியார நனிமாககலவி யின்பமே நாளுமவாயக்க நங்கடகே” எனகிறபடியே, w ‘அநதமில் பேரினபதத்தடிய ரோடிருந்தமை’ என்றுஞ சொல்லுகிற சரமபராயமாகவுமாம் இதிறே பராய யத்தின எல்லைநிலம்

(குருகையாகோன யாழினிசை வேதத்தியலோதும்) இந்த அாதத் பஞ்சகத தையும் ஓதுகையாவது 3 ‘பராயஸய பூரஹமனோ ரூபம்’ இதயாதியில 3 ‘முநயஸுச மஹாதமாநோ வேதே வேதார்த்த லேதிந வதந்தி’ எனகிறபடியே,

a பெரியதிருவ 6 b பெரியதிருவ 6 c 9-1 10 d 3 7 1 e 3 7 7 f 1 4 2 g அமல 5 h திருவிரு 1 | முழுக்ஷுப்படி 250 | ஸரணகூதிகூத்யம் 12 k 2 9 9 l 1 2 3 m திருவிரு 95 n ஸ்வசத 243 o ஸ்வசத 195 p ஸபதகதை 5 q திருமலை 33 r 3 3 4 s 3 3 11 t 2 9 4 u 10 3 8 v 8 10 7 w 10 9 11

ஸட்கோபமுனியான இவா திவ்யஸூகதியும் ன 'இமையோரதிபதி அடியேன மனனே பொய மயாவு பிறந்தருளினன விண்ணப்பம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகததையும் அடியிலே யாயிறுச சொல்லிற்று" b "உயா திண்ணையொன்று பயிலேறு கண கரு வீடு சொன்னாலொருக்கொண்ட நோற்றநாலும் எம்மாவொழி வில் நெடுவேயெனகிற இருபதிலே விஸ்துமாககி எண்பதிலே பரபுகைபாலே அஞ்சையும்" என்றிறே ஆசாரயஹருத்யுததிலே அருளிச்செய்தது குருகையா கோன யாழினிசை வேதமாவது ஸமஸ்கருத வேதம்போலே தானருளறி யனறிககே, c "எயதற்கரிய மறைகளை யாயிரமின்றமிழாறசெய்தற குலகில் வரும் சட்கோபன்" எனனுமபடி ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட அதிஸயததை யுடைத்தாய, d "யாழினிசையே" என்று காரநஸவருபியான ஸாவேஸவரலை பரதிபாதிக்கையாலே e "பண்ணா பாடல்" f "பண்புரை யிசைகொள வேதம்" என்னலாமபடி g "பண்கொளாயிரம்" என்று ஸாமவேதம்போலே ஸரஸமா பிருககை இதனுடைய வேது ஸாமபமெல்லாம் ஆசாரயஹருத்யுததிலே விஸ்து மாக அருளிச்செய்தார, அதிலே கண்டுசொளவது

h "விண்மீதிருப்பாய" என்கிற பாடடிலே பரஸவருபம் காணலாம், ஆதம் ஸவருபம் i அடியாநதவையததிலே காணலாம் உபாயஸவருபம் j உழலையிலே காணலாம் விரோதிஸவருபம் k "அகற்ற நீ வைத்த" என்கிறததிலே காணலாம் புலம் l உறறேனிலேபுணரலாம் அாததுபஞ்சக ஜஞாநததாலேயிறே m "அநத மிலபேரினபததினபுறுகையும்" என்று அறுதியிட்டருளிறு n எண்பெருக்கநலத திலும், o "எனக்கேயாட்செய" p "ஒழிவில் காலம்" q "வேங்கடங்கா" r "சீல மிலலா" s "களைவாய" t "ஞாலத்தாடே" என்கிற பாட்டுக்களிலும்—திருமந்தராத தும் காணலாயிருக்கும் u "அகாரததாலும், மகாரததாலும் ரக்ஷகையும், ரக்ஷயத தையும் சொல்லி, சதுரத்தியாலுமுகாரத்தாலும் ரக்ஷணஹேதுவான பராபதியை யும் புலத்தையுஞ்சொல்லுகிறது, ஸவிபுகதிகமான நாராயணபத்துததிலே ஸாவஸ மாதபரன திருவடிகளில் கைங்காயததைச்சொல்லுகையாலே திருமந்தரம்—அாதது பஞ்சக பரதிபாதுகமென்னுமிடம் ஸபஷ்டமிதே ஆகையாலே திருவாயமொழியில் பரதிபாதிக்குமாததுமெல்லாம் அாததுபஞ்சக பரதிபாதுகமான திருமந்தராதது மென்னத்தடடிலை, 1 "ஸ்ரீபதிஸேதநஸயாஸய" என்கிற ஸலோகத்திலே அருளிச்செய்த அாததுபஞ்சகமும், இதிலிரண்டிரண்டு பததாலே ஓரோவாதத ம பரதிபாதிக்கப்படுகிறது" என்று திருவாயமொழியின் உரை பரவேஸத்திலே வாதிக்கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயருளிச்செய்தாரிறே 6

திலதமுலகுகான திருவேங்கடத்தானே, அலகிலபுகழந்தாதியாயிரமும் — உலகில் உரைத்தான சட்கோபனுத்தமர்கள நெஞ்சில், விரித்தான பெருமபூதாராவேந்து

பிள்ளைலோகஞ்ஞீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

த னி ய ன் க ள் வ ய ர க, ய ி ன ம மு த் தி த் து

a ஆசாரயஹருத்யும 212 b ஷட 411 c இர 18 d 536 e 1075 f ஆசாரயஹருத்யும 50
g 3611 h 695 i 8710 j 5811 k 578 j 10810 m n 1210
o 294 p 331 q 336 r 471 s 598 t 698 u பன்னீராயிரப்படி பரவேஸம்

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஸரணம்

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே ஸரணம் நாதமுனிகள திருவடிகளே ஸரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாய்மொழி வயாக்யானங்கள்

பரமகாருணிகரான நஞ்சீயா அருளிச்செய்த
ஒன்பதினாயிரப்படியின அவதாரிகை

இந்த ஐகூத்தில, சித்துசித்தீஸ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபூவங்களொன்றையும் அறியாதே, புருஷாததே பாயாயங்கொன்றிலும் மூளாதே, ஸப்தாதீ விஷயங்களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் நடக்கவும் ஒண்ணதிருக்கிற ஸமஸாரது ககூஸாகு ரத்திலே அமுநதாநின்ற சேதநருக்கு, 1 “बुद्धो मातुषो देहो देहिना क्षणभङ्गः । तत्रापि बुद्धेर्मा मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥” (கூர்ஸ்பேர் மாநுஷோ தேஹோ தேஹிநாம் க்ஷண

அன்போடு அழகிய மணவாளச்சீயா அருளிச்செய்த

பன்னீராயிரப்படியின அவதாரிகை

२ अभिवन्द्य शठायिमाचार्यदत्तमागतम् ।
द्रुमिडोपनिषद्भाष्य दर्शयिष्ये यथाश्रुतम्॥

2 அபிவந்த்ய ஸடாயாயமாசாயாத்ருதமாகுதம் ।

த்ரமிடேஹிஷத்ஸ்பாஷ்யம் தூஸயிஷ்யே யதாஸுருதம் ||

ஸாங்ககோபபுருமஹண ஸகலவேதுவேதூராத ஸாராராதத பரகாஸகமாய, ஸமஸதகலயாணகுணாதமகஸவிபூதிக புகுவதுநுபுவ பரவருதது பரபுகதிஸிநது பரிவாஹரூபமாய, ஸாமஸாரிக ஸகலதாபதூவாநல நிரவாபண ஸரஸாமருத

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சார்பிள்ளை அருளிச்செய்த

இருபத்துநாலாயிரப்படியின அவதாரிகை

இந்த ஐகூத்தில சித்துசித்தீஸ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபூவங்களொன்று மறியாதே, புருஷாததே பாயாயங்களுள் ஒன்றிலும் மூளாதே, ஸப்தாதீ விஷயங் களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் கடகசவுமொண்ணாதேயிருக்கிற ஸாமஸாரிக மான தூ ககூஸாகுரத்திலே அமுநதாநின்றுள்ள சேதநருக்கு, 1 “बुद्धो मातुषो देहो देहिना क्षणभङ्गः । तत्रापि बुद्धेर्मा मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥” (கூர்ஸ்பேர் மாநுஷோ

ஒ— பூங்குர | ததராபி துர்லபும மந்யே வைகுண்ட பரியதூஸநம் || என்கிறபடியே புருஷாததோபயோகியான மநுஷ்யஸரீரம் துர்லபும இப்படி துர்லபுமான ஸரீரத் தைப பெற்றாலும் மோகேசசை பிறக்கையரிது, மோகேசசை பிறந்தாலும் நிரதி ஸய ஸுக்ருபமாய பூகுவத்குருநுபுவகாரிதமான தத்கைங்காயபராபதிருப மோகேசசை ஒருவாகும் பிறக்கிறதல்ல பூகுவதேசேஷதைகரதிதவாபுவம கிம்புநர்நயாயஸித்தம் 1 “**कलौ जगत्पतिम्** (கலௌ ஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோ கததிறபடியாலே மிகவும் கலிகாலத்தில் பூகுவத்குருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல இதனமையை 2 “**मनुष्याणा सहस्रेषु** (மநுஷ்யாணம் ஸஹஸரேஷு) இதயாதி, ஸலோகத்தாலே எம்பெருமானதானும் அருளிச்செய்தான இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத் திலே 3 “**ततोऽखिलजगत्पतिम्** (ததோ஽கிலஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோகத்திற சொல்லு கிறபடியே ஜகதிலஜஞாநாநதகாரமெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படி யாகச் சேதநர் பண்ணின பூக்யத்தாலே ஆழ்வார திருநகரியிலே வந்து திருவவ

ப— பரவாஹபூராதமகமாய, நிதய பரதயகூர நிரவதிகாதிஸய பரமானநதுஸந தேயாஹ ஸமவாதத்சமாய, ஸகலஜநோஜஜீவநாதத மாக ஸாவேஸவரன், தன பரம காருணிகதவததாலே ஸவஹருத்யததிலே பரவாததிபபிகக, ஸாவாதிகாரியோக்ய மான துராமிட பூஷா ஸந்தாபபுத்தாலே பரதமாசாராயரான நமமாழ்வார

இ— தேஹோ தேஹிநாம க்ஷணபூங்குர | ததராபி துர்லபும மந்யே வைகுண்ட, பரிய தூஸநம் || என்கிறபடியே புருஷாததோபயோகியான மநுஷ்யஸரீரம் துர்லபும இப்படி துர்லபுமான ஸரீரத்தைப்பெறிலும் மோகேசசை பிறக்கையரிது, 4 “**मातुष्य प्राय लोकेऽस्मिन्मूकोऽवधिरोपि वा। नापक्रामति ससारात् स खलु ब्रह्मा भवेत्॥**’ (மாநுஷ்யம் பராய லோகேஸமிந்நமூகோ஽புதிரோபி வா | நாபகராமதி ஸம ஸாராத ஸ க்ஷு பூரஹமஹா புவேத ||) என்கிறபடியே இந்த லோகத்திலே மநுஷ்ய ஸரீரத்தைப்பெற்று மூகபுதிர்னுமனறிககேபிருக்கிறவன் ஸமஸாரா துத்தீண னைகாதவன் பூரஹமஹாதாவாகக் கடவனிறே மோகேசசை பிறந்தாலும் நிரதிஸயஸுக்ருபமாய, பூகுவத்குருநுபுவகாரிதமான தத்கைங்காயபராபதிருப மான மோகேசசை ஒருவாகும் பிறக்கிறதல்ல பூகுவதேசேஷதைகரதி’ தவாபுவம கிம்புநாநயாயஸித்தம் இவ்வாததுத்திலே பூரபராஸரபூரஹமாஷ்டியம் 1 “**कलौ जगत्पतिम्** (கலௌ ஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடி யாலே, மிகவும் கலிகாலத்தில் பூகுவத்குருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல இத தனமையை 2 “**मनुष्याणा सहस्रेषु** (மநுஷ்யாணம் ஸஹஸரேஷு) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியாலே எம்பெருமானதானும் அருளிச்செய்தான இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே 3 “**ततोऽखिलजगत्पतिम्** (ததோ஽கிலஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே இஜகதில் அஜஞாநாநதகார மெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படியாகச் சேதநா பண்ணின பூக்யவஸததாலே ஆழ்வார — திருநகரியிலேவந்து திருவவதாரம்

ஐ— தாரம் பண்ணியருளி, 1 “ஐசிட் மாவிடம்” (ஹலிதம் பூஷிதம்) இத்யாதி, ஸலோகத்திற்படியாலே புகுவத்பரஸாதூத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான புக வதல்வருபருபகுண விபூதிகளையுடையராய், 2 “ஜானி த்யாவே மீ மநம்” (ஜ்ஞாநி த்வாத்மைவ மே மதம்) என்று எம்பெருமானருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அகரேஸரராய், 3 “வால்யாந்மயூசி சூசிஷ” (பூல்யாத் பரபுருதி ஸுஸநிக்ருத) 4 “ந ச சீதா த்வயா ஜீநா” (ந ச ஸீதா த்வயா ஹநா) என்று சொல்லுகிறபடியுடைய இளையபெருமாளே ஜநம்பரபுருதி எம்பெருமானையே தூரகாதிக்களாகவுடையராய், அவனைப் பிரியில் தூரியாத தனமையருமாய், நிரஸதநிக் ஸாமஸாரிக ஸவபாவருமாய் 5 “ந நேஷ ஷோகாமண” (ந தேவலோகாக்ரமணம்) இத்யாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே புகுவதூவதிறிகத புருஷாத் த பரஸதாவதிலே வெருவும் ஸவபாவருமாய் 6 “விஸ்தரேணாமனோ யு” (விஸதரேணாத்மனோ போகம்) 7 “ந சதர்ப் சமாயாந் தம்” (ந ததர்பய ஸமாயாந் தம்) இத்யாதியில் சொல்லுகிறபடியே உடைய பெருந தூரதாதிகளைப்போலே காலததவமுள்ளதையும் எம்பெருமானை அபுபுவித்ததும்

ய— அருளிச்செய்த திருவிருதம், திருவாசிரியம், திருவநதாதி, திருவாயமொழி யாகிற பரபுகநதங்களில், திருவிருதத்ததிலே ஸமஸாரமபுகநத நிவருததையை அபேக்ஷித்து, திருவாசிரியத்திலே நிவருததஸமஸாராககு அநுபூவயமான ஸௌநதா யாதிகளை அநுபுவித்து, திருவநதாதியிலே அநுபுவ ஜநிதமான அபிநிவேஸாதி ஸயததைப்பேசி, திருவாயமொழியிலே அபிநிவேஸாநுருபமாகப் பூண மா ன புகுவதூ விஷயத்தை அநுபுவித்து இவா கருதாதததூராகிரா

இ— பண்ணியருளினா 1 “ஐசிட் மாவிடம்” (ஹலிதம் பூஷிதம்) 2 “மசாத்” (பரஸாதூத்) இத்யாதி, ஸலோகங்களிற்படியே புகுவத்பரஸாதூத்தாலே ஸாக்ஷாத் க்ருதமான புகுவதஸவருபருபகுண விபூதிகளையுடையராய், 2 “ஜானி த்யாவே மீ மநம்” (ஜ்ஞாநி த்வாத்மைவ மே மதம்) என்று எம்பெருமானருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கெல்லாம் அகரேஸரராய், 3 “வால்யாந்மயூசி சூசிஷ ஷோகாமனோ ஷிஷ” (பூல் யாத் பரபுருதி ஸுஸநிக்ருதோ ஷக்மனோ ஷக்மயிவாத் தந) 4 “ந ச சீதா த்வயா ஜீநா” (ந ச ஸீதா த்வயா ஹநா) என்று சொல்லுகிறபடியுடைய இளையபெரு மானே ஜநம்பரபுருதி எம்பெருமானையே தூரகாதிக்களாகவுடையராய், அவனைப் பிரியில் தூரியாத தனமையருமாய், நிரஸதநிக் ஸாமஸாரிக ஸவபாவருமாய், 5 “ந நேஷ ஷோகாமண” (ந தேவலோகாக்ரமணம்) இத்யாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே புகுவதூவதிறிகத புருஷாத் த பரஸதாவதிலே வெருவும் ஸவபாவருமாய், 6 “விஸ்தரேணாமனோ யு” (விஸதரேணாத்மனோ போகம்) 7 “ந சதர்ப் சமாயாந் தம்” (ந ததர்பய ஸமாயாந் தம்) பஸய மாநோ நராதிப) இத்யாதி, ஸலோகங்களிற சொல்லுகிறபடியுடைய அரஜுந தூரதாதிகளைப்போலே காலததவமுள்ளதையும் எம்பெருமானை

ஒ— த்ருபதி பிறவாதே மேனமேலெனக் கடலபோலே பெருகுகிற தமமுடைய அபி, நிவேசத்தாலே கபுளிகருதசித்ஸித்ஸிவரத்தவத்ரயததையுமுடையருமாய், பிராடடிமார பக்கலாதல், அந்த லக்ஷமண புரதாதிக்கள பக்கலாதல், ஸ்ரீகோபிமார் பக்கலாதல், தம முடைய இப்படிக்கு ஸாவதாஸாமயம் காணவொண்ணாதபடியான பரபூவத்தையு டையருமாய், 1 ‘‘धर्ममा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा’’ (தர்மாதமா ஸத்யஸௌசாதி, குணநாமாகரஸ ததா) இதயாதி, ஸலோகத்தில் ஸ்ரீபரஹலாதாழ்வானை ஸாதுக் களுக்கெல்லாம் உபமாநபூமியாகச் சொன்னாப்போலே எல்லாருக்கும் தமமுடைய ஓரோ வகைகளாலே உபமாந பூமியுமாய், 2 ‘‘गुणैर्दस्यमुपागत’’ (குணைர்தாஸயமு பாகுத) என்னுமபடியாலே புகுவத்குணங்களுக்குத் தோற்று அடிமைகொள்ளுவது யுருவதும்செய்து, 3 ‘‘अहं तावत्’’ (அஹம் தாவத்) இதயாதி, ஸலோகத்திற்படியே புகுவதைக்காந்தயவலீமையுமாய், 4 ‘‘अहं सर्वं करिष्यामि’’ (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்னுமபடியாலே எப்போப்பட்ட அடிமையும் செய்தலலது தூரியாதபடியையுடையரு மாய், தமமுடைய ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்காரமகாரரூபமான அவித்யாக் யதமஸஸைப் போக்கி ஜஞாநபுக்திகளைப் பிறப்பித்து அவாகளை புகுவத

ப— இதில் சரமமான திருவாயமொழியாகிற திவ்யபரபுகுதம் 5 ‘‘श्रीपतिश्चैतनस्यास्य हेतुर्वेन समाश्रित । * अनिष्टहानिसिद्ध्यै प्राप्तिञ्च कुरुते स्वयम्॥’’ (ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸயாஸய ஹேதுதவேந ஸமாஸரித । * அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸய பராபதிஞ்ச குருதே ஸவயம் ||)

இ— அநுபூவியாநினருளும் த்ருபதிபிறவாதே, மேனமேலெனக் கடலபோலே பெருகுகிற தமமுடைய அபி, நிவேசாதிஸயததாலே கபுளிகருதமான சித்ஸித்ஸிவர ததவத்ரயததையுடையருமாய், பிராடடிமாரபக்கலாதல் நித்யஸூரிகளபக்கலாதல் லக்ஷமண புரதாதிக்களபக்கலாதல் ஸ்ரீகோபிமாரகளபக்கலாதல் தமமுடைய இப்படிக்கு ஸாவதா ஸாமயம் கொள்ளவொண்ணாத பரபூவத்தையுடையரு மாய், 1 ‘‘धर्ममा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा । उपमानमशेषाणा साधूना यस्सत्वाऽभवत्॥’’ (தர்மாதமா ஸத்யஸௌசாதி, குணநாமாகரஸததா | உபமாநமஸேஷாணம் ஸாதூ, நாம யஸஸதூஸபுவத் ||) இதயாதி, ஸலோகத்தில் ஸ்ரீ பரஹலாதாழ்வானை ஸாதுக்க ளுக்கெல்லாம் உபமாநபூமியாகச் சொன்னாப்போலே எல்லாருக்கும் தமமுடைய ஓரோவகைகளாலே உபமாநபூமியுமாய் 2 ‘‘गुणैर्दस्यमुपागतः’’ (குணைர்தாஸய- முபாகுத) என்னுமபடியாலே புகுவத்குணங்களுக்குத் தோற்று அடிமைபுகு வதுஞ்செய்து 3 ‘‘अहं तावन्महाराजे’’ (அஹம் தாவந்ஹாராஜே) இதயாதி, ஸலோகத் திற்படியும் x ‘‘சேலேயகண்ணியரும’’ இதயாதி, பபடியேயும் புகுவதைக்காந்தய வலீமையுமாய், 4 ‘‘अहं सर्वं करिष्यामि’’ (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடி யாலே எப்போப்பட்ட அடிமைகளுஞ்செய்தலலது தூரிககமாட்டாதபடியையு முடையராய், தமமுடைய ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்கார மகாரரூபமான அவித்யாக்யதமஸஸைப்போக்கி அவாகளுக்கு ஜஞாநபுக்திகளைப்

x 5 1 8 * (பா) அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸவபராபதிஞ்ச

ஒ— கைங்கர்யலக்ஷண மோக்ஷத்துக்கு நிலவராக்கும் ஸ்வபூவத்தையுடையராய்க் கொண்டு வளநதருளுகிற காலத்திலே, இவருடைய புகுவத்குணநுபுவமுள்ளடங்காமை வேதங்குளிலும் வேதோபபுருமஹணமான இதிஹாஸபுராணதிகுளிலுமுண்டான ஸம்ஸயங்களை அறுக்கைக்கீடான ஸாத்ஞ்ஞயததையுடைத்தான திருவிருத்தம் திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகிற பரபுநதங்குளாய்க்கொண்டு பரவருத்தமாயிற்று இப்படி x “அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும என்று ஆழவாராதாமே அருளிச்செய்தார

இது இங்ஙனாகில், இபரபுநதங்களுக்குப் பாட்டும ஸங்க்யையும் பாட்டுக்கள நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் தொடக்கமான இபரபுநதலக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனே? எனனில், சோகவேகத்தாலே பிறந்த 1 “मा निषाद” (மாநிஷாத்) இதயாத்ஞ்ஞலோகமானது 2 “मञ्जु वादेव” (மச்சந்தூதேவ) என்கிற ஸ்லோகத்தினபடியே பூரஹ்மாவின் பரஸாத்ஞ்ஞதாலே ஸர்வலக்ஷணேபேதமானுபபோலே, புகுவத்பரஸாத்ஞ்ஞமடியாகப் பிறந்த இபரபுநதங்களுக்கு இவற்றில் கூடாததிலை

ப— என்று ஸாரிய பதிபானவன சேதநனுக்கு உபாயதவேந ஆஸரிதனாய்க் கொண்டு அநிஷ்டநிவருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வபராபதியையும் தானேபண்ணிக் கொடுக்குமென்று அநுபாயிபான மஹாவாகயாராத்ஞ்ஞததை பரதிபாதிக்கிறது

இபரபுநதம் ஸாவஸாஸதரஸாரோபபுருமஹணம் பண்ணுகிறதாகையாலே, ஸகலவேதஸாஸதரதாபாயமான அதத்பஞ்சகமும இபரபுநதத்தி

இ— பிறப்பிதது அவாகளை புகுவதகைங்காய லக்ஷணமோக்ஷத்துக்கு நிலவராகும் ஸ்வபூவத்தையுடையராய்க்கொண்டு வளநதருளுகிற காலத்திலே, இவருடைய புகுவத்குணநுபுவமுள்ளடங்காமை வேதங்குளிலும் வேதோபபுருமஹணமான இதிஹாஸபுராணதிகுளிலுமுண்டான ஸம்ஸயங்களை அறுக்கைக்கீடான ஸாத்ஞ்ஞயததையுடைத்தாய்க்கொண்டு வேதஸங்க்யையிலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற பரபுநதங்குளாய்க்கொண்டு பரவருத்தமாயிற்று இப்படியை x “அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும” என்று, ஆழவாராதாமே அருளிச்செய்தார

இங்ஙனாகில் இபரபுநதங்களுக்குப் பாட்டும ஸங்க்யையும் பாட்டுக்கு நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் தொடக்கமான பரபுநத லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனெனெனில், சோகவேகத்தாலே பிறந்த 1 “मा निषाद” (மாநிஷாத்) இதயாத்ஞ்ஞலோகமானது 2 “मञ्जु वादेव” (மச்சந்தூதேவ) என்கிற ஸ்லோகத்தினபடியே பூர்வாலமீகிபுகுவானுக்கு பூரஹ்மாவின் பரஸாத்ஞ்ஞதாலே ஸாவலக்ஷணேபேதமானுபபோலே, இவ்விடத்திலும் புகுவத்பரஸாத்ஞ்ஞமடியாகப் பிறந்த இபரபுநதங்களுக்குக் கூடாததிலை

ஓ— ‘இவையென்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட பரபூந்நுங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்றியும்படி எங்ஙனே? இவை பரமாண்மென்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்குப் பரதிபாத்யராரா? இபரபூந்நுங்கள் கற்கைக்கு அதிகாரிகள் யாரா? இவற்றுக்குப் பேசுபவர்கள் யாரா? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?’ என்று அவயுதபந்நா கேட்கில், இவை புருஷாராதத பரகாஸகமான பரபூந்நுங்களில் பரதூரந பரபூந்நுங்கள், புகுவதூக்ருணூபுவஜ்விதஹாஷபரகாஷ பூலாதகாரம் சொல்லு விககப் பிறந்தன, புகுவதபரஸாதூலபூதமான திவ்ய சக்ஷுஸஸ் மூலமாகப் பிறந்தன என்னுமிடம் ஸ்வர வசந வயகதிகளாலே அறியலாம், வேதூராதத விததுக்களான ஸாவஸிஷ்டாக்களும் பரிகூரஹிகையாலும், ஸம்ஸாரத்தில் உதூ வேகும் பிறந்தாருக்கு ஜஞாதவயமான வேதூராததங்களை இபரபூந்நுங்களிலே காண்கையாலும் இவை உதூக்ருஷ்டமமான பரமாணங்களைன்றறியலாம், எல்லாருக்கும் பரமபராபயபூதத்தை ஸரியபதி இபரபூந்நுங்களுக்கு பரதிபாத்யன ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான

ப— இடைப மஹாவாக்யாராததத்திலே அநதாபூதம் “ஸ்ரீபதி” என்று பராபயமான பூரஹமத்தினுடைய ஸவரூபமும், சேதநஸய” என்று பரதயகூரதம்ஸவரூபமும், “ஹேதுதவேந” என்று உபாயஸவரூபமும், “அநிஷ்டஹாநிம்” என்று பராபதிவிரோதிநிவருத்தியும், “இஷ்டஸய பராபதிம்” என்று பராபதிபலாவாபதியுமான அராததூபஞ்சகமும் ஸூசிதமாகிறது

இ— “இவை என்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட பரபூந்நுங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே? இவை பரமாண்மென்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்குப் பரதிபாத்யராரா? இபரபூந்நுங்கள் கற்கைக்கு அதிகாரிகளாரா? இவற்றுக்குப் பேசுபவர்களாரா? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?” என்று சில அவயுதபந்நா கேட்கில், இவை புருஷாராதத, பரகாஸகமான பரபூந்நுங்களில் பரதூரந பரபூந்நுங்கள், புகுவதூக்ருணூபுவஜ்விதஹாஷபரகாஷ பூலாதகாரம் சொல்லு விககப் பிறந்தன, புகுவதபரஸாதூலபூதமான திவ்ய சக்ஷுஸஸ் மூலமாகப் பிறந்தன என்னுமிடம் ஸ்வர வசந வயகதிகளாலே அறியலாம், வேதூராதத விததுக்களான ஸாவஸிஷ்டாக்களும் பரிகூரஹிகையாலும், ஸம்ஸாரத்தில் உதூ வேகும் பிறந்தாருக்கு ஜஞாதவயமான வேதூராததங்களை இபரபூந்நுங்களிலே காண்கையாலும், இவை உதூக்ருஷ்டமமான பரமாண்மென்றறியலாம், எல்லாருக்கும் பரம பராபயபூதத்தை ஸரியபதியான நாராயணன் இபரபூந்நுங்களுக்கு பரதிபாத்யன, ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான திருவடிகளிலே

ஓ— திருவடிகளிலே எப்போப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கும்வன் - இவை கற்கைக்கடிகாரி முழுக்கூக்களும் முகதரும் நிதயரும் ஸரிய பதியான எம்பெருமானதானும் இவற்றுகுது பேராக்தாக்கள் புகுவத்கைங்காயமாகிற நிரதிஸயபுருஷராத் தம் இன்னபடிப்பட்டருக்குமென்று அறிவிககைக்காகப் பிறந்த பரபுநதுங்குகளிலை — என்று சிரோபாஸிதஸ்துவருதுதுராயிருப்பா பரிஹரிததார்கள

நிஷித்துதுபுரணையாயிருக்கையாலும் இபரபுநதுங்குகளே ஸதீஸிதராதிசுகளும் அபுயலிக்கக்காண்கையாலும் இக்காலததிலே ஐஞாநதுக்கு அடைவிலலாத சதூரத்த வாணததிலே பிறந்தாரொருவராலே நிமிதங்ககளாகையாலும், தேஸாநதரங்குகிவின நிககே பராதேஸிகங்களாகையாலும், அவைதிசுக கருவிக்கையாலும் ஸாநதிஸயருதி விருத்துமான காம புருஷராத் ததைப் பலகால பேசுகையாலும், ஸருதிஸமருதி மில் புருஷராத் தயா சொல்லப்படுகிற ஐஸவாயகைவலயங்குகை காறகடைக்கொள்ளுகையாலும், இபரபுநதுங்குகள் பரமானமாகமாட்டாவென்று வைதிசுகோஷடியில் பழகுகமில்லாதா சில அறிவுகேடர் பரதயவஸ்தூநம் பண்ண, மாதஸயபுராணத்திலே புரணாநதரத்திலே பாடாநின்றுள்ள கைஸிகாதிசுகளைத் தன் நாடடிலினும் போகவிட்ட ராஜாவைக்

ப— இபரபுநதுத்தில முதலிட்டு நாலுபததாலே ஸித்துதுருபமான பராஸவராதம் யாதூதமயத்தை பரதிபாதிசுகுகிறது முடிவிட்டு நாலுபததாலே ஸாத்யருபமான அரிஷ்டநிவருத்திபூவக இஷ்டபராபதியை பரதிபாதிசுகுகிறது நடு விட்டிரணடுபததாலே ஸித்துதுஸாத்யருபமான நிரபாயோபாயவரணததை பரதி

இ— எப்போப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கும்வன் - இவை கற்கைக்கு அதிகாரி முழுக்கூக்களும் முகதரும் நிதயரும் ஸரிய பதியான எம்பெருமானதானும் இவற்றுகுது பேராக்தாக்கள், புகுவத்கைங்காயமாகிற நிரதிஸயபுருஷராத் தம் இன்னபடிப்பட்டருக்குமென்று அறிவிககைக்காகப் பிறந்த பரபுநதுங்குகள் இவை—என்று சிரோபாஸிதஸ்துவருதுதுராயிருப்பா பரிஹரிததார்கள

இனி நிஷித்துதுபுரணையாயிருக்கையாலும், இபரபுநதுங்குகளை ஸதீஸிதராதிசுகள் அபுயலிக்கக் காண்கையாலும் கலிகாலத்திலே ஐஞாநதுக்கு அடைவிலலாத சதூரத்த வாணததிலே பிறந்தாரொருவராலே நிமிதங்ககளாகையாலும், தேஸாநதரங்களிலின நிககே பராதேஸிகங்களாகையாலும், அவைதிசுக ருங்குடப் பரிகுரஹிககையாலும், ஸருதி ஸமருதி விருத்துமான காமபுருஷராத் ததைப் பலகாலும் பேசுகையாலும், ஸருதி ஸமருதிகளில் புருஷராத் தயா சொல்லப்படுகிற ஐஸவாய கைவலயங்குகை காறகடைக்கொள்ளுகையாலும், இபரபுநதுங்குகள் பரமானமாகமாட்டாவென்று வைதிசுகோஷடியில் பழகுகமில்லாதா சில அறிவுகேடர் பரதயவஸ்தூநம் பண்ண, மாதஸயபுராணத்திலே புரணாநதரத்தாலே பாடாநின்றுள்ள கைஸிகாதிசுகளைத் தன் நாடடிலினும்

211

இ— போகவிட்ட ராஜாவைக்குறித்து, 1 ‘हरिकीर्तिं विनैवान्यद्वाङ्मणेन नरोत्तम । भाषागानं न गातव्यं तस्मात्पापं ध्या कृतम्॥’ (ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத், பூராஹமணேந நரோத்தம! பூஷாக்ஷாநம ந க்ஷாதவயம் தஸமாத் பாபம் தவயா க்ருதம்॥) என்கிற யமவசநத்தினபடியே பூஷாநிஷேதம் புகுவத்விஷயமொழிய பூஹயவிஷயங்களிலேயாகையாலும், அங்ஙனனறிககே பூஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்கள் அங்ஙுகரிககில் ஸமஸகருதபூஷையான பூஹய ஸாஸ்த்ரபூஷாஸங்கன பண்ண பரஸங்கிககையாலும், ஆழ்வாராதாமும தமமுடைய கருபாதி ஸயததாலே வேதத்தில் அநதிகாரிகளான ஸதீஸுதரதிகளுழிழவாதபடி வேதாராததத்தை த்ராவிடபூஷையாலே அருளிசசெயகையாலும், 2 “எதிரகூழலபுகு” எனனுங்கணககாலே அநேக ஐநமங்களில் எமபெருமானதானே தெரடாநது விஷயீகரிககைக்கு அடியான பூக்ஷயவைபுவததையுடையராய, நிரதர புகுவதகடாக்ஷ பாத்ரகூதருமாய, ததவஹிதங்களில் அதயநத நிபுணருமாய, அவறறினுடைய உபதேஸததிலும் பரவருததரான ஸுதததாமவயாத்விதூராதிகளில் அதயநத விலக்ஷணரான ஆழ்வார பககலிலே இபரபூநதங்கள் பிறககையாலும், இபபாஷை நடைபாடி ஸிஷ்டபரசுரமான தேஸங்களெங்கும் உண்டாகையாலும், பூஷாநதரங்களிலே பிறநது விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற

ஓ— வைலக்ஷணயததைக்கேட்டு “இவற்றை அப்யஸிக்கைக்கீடான இப்பாஷை நடையாடும் தேஸுத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே!” என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நனமையைக் கண்ட அவைதிசுருங்குடப பரிக்ரஹிக்கை ஸலாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும், உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துத தனனில் சொல்லப்படுகிற புக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், ஐஸுவாய கைவலயங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்திரதவாத்விதேஷத்தாலே யாகையாலும், பரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயததாலும், அவனை ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும், புக்திகும உத்பாத்யகங்களாகையாலும், உத்பநநையான புக்திக்கு வாதத்யகங்களாகையாலும், ஸரவணாதிசுகளில் அப்போதே நிரதிஸய பரீதி ஐநகங்களாகையாலும், இவற்றில் சொல்லுகிற பொருளுக்குப் பலவிடங்களிலும் வேதத்தை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், பூரஹமகாரணவாதத்தாலும், பூரஹம் ஜனாநாநமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான பரபூநத்யங்களைல்லாவற்றிலும் இப்பரபூநத்யங்களை த்ருட்டதர பரமாணங்களாக உபபாதித்து வைத்யககோஷ்டிகளில் அபியுக்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள

ப— ஸவருபத்தை பரதிபாதிக்கிறது அஞ்சாம் பததும் ஆறாம் பததும் பராபத்யபாய ஸவீகாரத்தை பரதிபாதிக்கிறது ஏழாம் பததும் எட்டாம் பததும் பராபதிவிரோதி நிவருத்தியை பரதிபாதிக்கிறது ஒன்பதாம் பததும் பத்தாம் பததும் பராபதிபுலஸித்தியை பரதிபாதிக்கிறது அதில் முதற்பதது பரனான ஸேஷியினுடைய ரக்ஷகதவததையும், இரண்டாம்பதது போக்யதவததையும் சொல்லு

இ— நின் வைலக்ஷணயததைக்கேட்டு “இவற்றை அப்யஸிக்கைக்கீடான இந்த பூாஷை நடையாடும் தேஸுத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே” என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நனமையைக்கண்டு அவைதிசுருங்குடப பரிக்ரஹிக்கை ஸலாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற புக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், ஐஸுவாய கைவலயங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்திரதவாத்விதேஷத்தாலேயாகையாலும், பரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயததாலும், அவனை ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும், புக்திக்கு உத்பாத்யகங்களாகையாலும், உத்பநநையான புக்திக்கு வாதத்யகங்களாகையாலும், ஸரவணமாதரத்தில் அப்போதே நிரதிஸய பரீதிஐநகங்களாகையாலும், இவைதனன்றி சொல்லுகிற பொருள்களுக்குப் பலவிடங்களிலும் வேதத்தை ஸாக்ஷியாக எடுக்கையாலும், பூரஹம் காரண வாதத்தாலும், பூரஹம் ஜனாநாநமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்த விஷயங்களான பரபூநத்யங்களைல்லாவற்றிலும் இப்பரபூநத்யங்களை த்ருட்டதரபரமாணங்களாக உபபாதித்து வைத்யககோஷ்டிகளில் அபியுக்தராயிருப்பார்கள பரிஹரித்தார்கள

ஒ— புகுவத்பரஸாதூத்தாலே பரிபூணமாக அவனை அநுபூவிததுப பூணராயிருந்த ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எங்ஙனேயெனவில் ஓரோஞ்ஞாததை அநுபூவிததால் அநுபூதஞ்ஞங் களிலுண்டான பரீதிபரகாஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து குணநதரங்களிலே ஸபருஹையை பிறப்பிக்கும் அநுபூதங்களில் கரம்பராபதி பறந்து யாதொருபோது ஆசை மிக்கது அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், புகுவதுநுபுவ விரோதியான பரகருதி ஸம்பந்தது ஸமரணதிகளாலுமாக புகுவது விஷயத்தில் அநுபூவித அமஸததையுமிருந்து நோவுபடாநிற்பா பஹுஞ்ஞானான எம்பெருமானைப்போலே நிரதிஸப் புகுதிமானகராய, ததஸமஸலேஷ விஸலேஷைக் கராய, அவன்யலலதறியாதபடி புகுவதுநுபுவ ஸுச ம மிக்கபோது இதர பதாராததங்களுமெல்லாம் தமமைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிகின்றனவாக நினைத்தும், விஸலேஷமெனறொரு பதாராததமுண்டென்று மறியாதே லோகயாதரையோடொக்க மறந்துபோருவா விஸலேஷவயஸநம் மிக்கால் ஸமஸலேஷமுண்டென்றுமறியாதே அநபரமான இதர பதாராததங்களு

ய— கிறது மூன்றாம் பதது புகுவதேசசேஷபூதான ஆதமாவின்னுடைய திகு காநுபுவதவததையும், ராலாம் பதது ததேகபரியதவததையும் சொல்லுகிறது அஞ்சாம் பதது நிரபாயமான உபாயவேஷததையும், ஆரும் பதது தத்வரணபர காரததையும் சொல்லுகிறது ஏழாம் பதது அநிஷ்ட மான விரோதிபரகாரததையும், எட்டாம் பதது தநகிவருத்திபரகாரததையும் சொல்லுகிறது ஒன்பதாம் பதது

இ— புகுவத்பரஸாதூத்தாலே பரிபூணமாக அவனை அநுபூவிததுப பூணராயெழுந்தருளியிருந்த ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானைப் பிரிசையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எங்ஙனேயெனவில், ஓரோஞ்ஞாததை அநுபூவிததால் அநுபூத குணங்களிலுண்டான பரீதிபரகாஷம் க்ஷுத்ர விஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து குணநதரங்களிலே ஸபருஹையை பிறப்பிக்கும், அநத குணங்களில் கரம்பராபதி பறந்துபடி யாதொருபோது ஆசை மிக்கது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், புகுவதுநுபுவ விரோதியான பரகருதி ஸம்பந்தத்தின் ஸமரணதிகளாலுமாக புகுவது விஷயத்தில் அநுபூவித அமஸததையுமிருந்து நோவுபடாநிற்பா பஹுஞ்ஞானான எம்பெருமானை பககலிலே நிரதிஸப் புகுதிமானகராய, ததஸமஸலேஷ விஸலேஷைக் கராய, அவன்யலலதறியாதபடி புகுவதுநுபுவ ஸுச ம மிக்கபோது இதர பதாராததங்களுமெல்லாம் தமமைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிகின்றனவாக நினைத்தும், விஸலேஷமெனறொரு பதாராததமுண்டென்று மறியாதே லோகயாதரையோடொக்க மறந்துபோருவா விஸலேஷவயஸநம் மிக்கால் ஸமஸலேஷமுண்டென்றுமறியாதே அநபரமான இதர பதாராததங்களு

ஒ— போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பர் இவருக்கு பரியாபரியங்களொருகாலும் முடியாதே, பாயாயேண உண்டாயிருக்கையாலே சிந்தயந்தியுடைய படி நிதயமாய்ச்செல்லுமென்று சொல்லுவர்

சேதநருக்கு ஸதாயந்த பாநாதிக்களே தூரகபோஷக பேடாக்யங்களாய்ச் செல்லா நிறக, இவரை புகுவத்குணைகதூரகரெனனக கூடுமோவென்னில், திருவயோத்யைய யிலும் கோஸலஜநபத்துத்திலுமுள்ள ஸதாவரஜங்குமங்களடைய ராமகுணைகதூரகங் களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது இப்படி யிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸமஸலேஷமாவது பரதயக்ஷ ஸமாநாகாரமான ஜனாநஸாக்ஷாதகாரம் விஸலேஷமாவது பூஹயஸம்ஸலேஷாபேகை பண்ணி அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம் ஸாவஜஞனாய, ஸாவஸக தயை ஸாவநியநதாவாய, நிரவதிக்கருபாவானாயிருந்த எம்பெருமான இவருடைய இவவநுபுவத்தை உருவ நடத்தாதே விசசே தீபிதத்துக்கு பரயோஜநமென்னெனவில, திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவிறபோலே இவர்க்கு அநுபூத

ப— ப லபரகாரததையும், பததாம் பதது ததூவாபதி பரகாரததையும் சொல்லு கிறது ஆக இவவாதத,பஞ்சகத்தினுடைய அவாநதராததூ பேடூததாலே இப்பரபூந தூததில் பததுப பததுக்கும் வாகயாததும் சொல்லிறருயிறு அதில் சேஷிபினு டைய ரக்ஷகதவபரமான முதற்பததில் முதல திருவாயமொழி ரக்ஷகதவோபயுக்த

இ— மெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாமே நோவுபடாநிற்பர் இவருக்கு பரியாபரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பாயாயேண உண்டாயிருக்கையாலே இவருக்குச் சிந்த யந்தியுடைய படி நிதயமாய்ச் செல்லாநிற்கும் என்பார்கள்

சேதநருக்கு அநபாநாதிக்களே தூரகபோஷக பேடாக்யங்களாய்ச் செல்லாநிறக, இவரை புகுவத்குணைக தூரகரெனனக கூடுமோவென்னில், திருவயோத்யையிலும் கோஸலஜநபத்துத்திலுமுள்ள ஸதாவர ஜங்குமங் களடைய ராமகுணைகதூரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸமஸலேஷமாவது பரதயக்ஷஸமாநாகாரமான ஜனாநஸாக்ஷாதகாரம், விஸ லேஷமாவது பூஹயஸம்ஸலேஷாபேகை பிறந்து, அது பெருமை யாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம் ஸாவஜஞனாய, ஸாவஸகதனாய, ஸாவநியநதாவாய, நிரவதிக்கருபாவானாயிருந்துள்ள எம்பெருமான இவருடைய இவவநுபுவத்தை முடிய நடத்தாதே விசசே தீபிதத்துக்கு பரயோஜநமென னென்னில், திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவுபோலே

ஐ— குணங்கள் ஸாதமிக்கைக்கும் மேனமேலென தருஷணை பிறககைக்கும் எம் பெருமான பககல பிறந்த ஆசை முதிர்நது நினைத்தபடி பெருவிட்டவாறே சோகமோஹங்கள் பிறக்கும் இப்படியுள்ள கலவியாலும், பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்கு வந்த து:ஸ அநயாபதே:ஸப பேச்சைப் பேசவிக்கும் இப்படிநத:ங்குகளில் ஸூகதிகள் பராயனான எம்பெருமானுடைய ஸவருப பரதிபாதுகங்களாயிருக்கும் சில, பராபதாவான பரதயகூர்தம்ஸவருப விஷயமாயிருக்கும் சில, பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லாநிறகும் சில ப:லத்தைச் சொல்லாநிறகும் சில, பராபதி விரோதி:களைச் சொல்லாநிறகும் சில அவஸிஷ்டமானவை இவ்வாததுங்களுக்கு உபபாதுகங்களாயிருக்கும் இவற்றிலுத் தே:ஸயம் ப:லம் ததூர்ததுமாக மற்றுள்ள நாலர்த்த:மும சொல்லுகிறது

இவற்றில் பரதும் பரபு:நதுமான திருவிருத்தத்தில் 'தவதுநுபுவ விரோதி யான ஸமஸாரஸம்பு:நதுத்தை அறுத்துத் தநதருளவேணும்' என்று எம்பெருமானை அர்த்தி ககிருா திருவாசிரியத்தில் நிவருத்தஸமஸாரர்க்கு விஷயமான எம்பெருமானைப் பரிபூரணமாக அநுபூவித்து பரீதராகிருா பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஸயபேரூக:

ப— மான ஸாவ ஸமாதபரதவததையும், இரண்டாம் திருவாயமொழி ஸாவஸமா:ஸ ரயணீயதவததையும், மூன்றாம் திருவாயமொழி ததுநுகுணமான ஸௌலப்யததையும், நாலாம் திருவாயமொழி ஆஸரிதாபராத:ஸஹதவததையும், அஞ்சாம் திருவாயமொழி ஸௌஸீலயாதிஸபததையும், ஆறாம் திருவாயமொழி ஸவாராத:ததையையும்,

இ— இவாககு அநுபூத குணங்கள் ஸாதமிக்கவும், மேனமேலென தருஷணை பிறககவும், இவாககு எம்பெருமானபககல பிறந்த ஆசை முதிர்நது நினைத்தபடி ஸமஸ லேஷிக்கவும் பெருவிட்டவாறே சோகமோஹங்கள் பிறககும் இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்குப் பிறந்த து:ஸ அநயாபதே:ஸப பேச்சைப் பேசவிக்கும் இப்படிநத:ங்குகளில் ஸூகதிகள் சில பராயனான எம்பெருமானுடைய ஸவருப பரதிபாதுகங்களாயிருக்கும், சில பராபதாவான பரதயகூர்தம் ஸவருபவிஷயமாயிருக்கும், சில பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லாநிறகும், சில - ப:லத்தைச் சொல்லும், சில பராபத்யுபாய விரோதி:களைச் சொல்லாநிறகும், அவஸிஷ்டமானவை இவ்வாததுங்களுக்கு உபபாதுகங்களாயிருக்கும் இவற்றிலுத் தே:ஸயம் ப:லம், அதாவது கைங்காயம் ததூர்ததுமாக மற்றுள்ள நாலாத த:மும சொல்லுகிறது

இனி இவற்றில் பரதும் பரபு:நதுமான திருவிருத்தத்தில் 'தவதுநுபுவ விரோதியான ஸமஸார ஸம்பு:நதுத்தை அறுத்துத் தநதருளவேணும்' என்று எம்பெருமான திருவடிகளிலே அததி:ககிருா திருவாசிரியத்தில் நிவருத்த ஸமஸாராகு விஷயபூதனான எம்பெருமானைப் பரிபூரணமாக அநுபூவித்து பரீத-ராகிருா பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஸயபேரூக:யான எம்பெருமானை அநுபூ-

ஓ— யானை எம்பெருமானை அநுபூவிகையாலே, தத்துவகுணமாக தருஷணை பிறந்து தருஷணாகுணமாக அவனைப் பேசியும் நினைத்தும் தூரிக் கிருா திருவாய்மொழியில் இவருடைய தருஷணாகுணமாக ஸாரிய பதியாய், ஸமஸ்தகலயாணகுணாத்மகனும், தனக்குத் தகுதியான திவ்யதேஹதையுமுடையனும், திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய், ஸங்குச்சுக்ராதி திவ்யாயுததுனுமாய், பரமவயோமத்தில் ஆநந்தம்மயமான திவ்யாஸ தாந ரதநமண்டபத்திலே பிராட்டிமாரோடே கூட திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே வீற்றிருந் தருளி, அஸ்தூநே பூயஸங்கிகளான * அபாவறுமமரர்களாலே அநவரத பரிசாயமாண சரணநளிநனய்க்கொண்டு அங்கு அங்கனே செல்லாநிறக, ஸவஸங்கல்பாயததஸவ ருபஸதிதி பரவருத்திகமான ஸவேதர ஸமஸ்தத்தையும் ஸாரீரதயா சேஷமாகவுடையனும், அநதராத்தமதயா சேதநாட்சேதநங்கனையடைய வயாபிதது, தத்குத்தேர ஷைரஸமஸபருஷ்டனும், நாராயணதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனும் ஏவம வித்குனக உபநிஷத பரஸிததுதுனுமாய், இப்படி விஸஜாதியனுமாயிருநதுவைத்து ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே தேவமநுஷயாதி ஸஜாதியனும் வநது திருவவதாரம

ப— ஏழாம திருவாய்மொழி ஆஸரயணத்தில் அதயநத ஸாரஸபததையும், எட்டாம திருவாய்மொழி - ஆஸரிதவிஷயமான ஆரஜவகுணததையும், ஒன்பதாம திருவாய்மொழி - ஸாதமயபேராகுபரததுவததையும், பததாம திருவாய்மொழி - நிரஹேதுகமஹோபகாரிதவததையும் சொல்லுகையாலே, பரமசேஷியினுடைய

இ— விகையாலே தத்துவகுணமாக தருஷணை பிறந்து தருஷணாகுணமாக அவனைப் பேசியும் நினைத்தும் தூரிக் கிருா திருவாய்மொழியில் இவருடைய தருஷணாகுணமாக, ஸாரிய பதியாய், ஸமஸ்த கலயாணகுணாத்மகனுமாய், தனக்குத் தகுதி யான திவ்யமங்குள் விகுரஹ வைலக்ஷணயததையுமுடையனும், திவ்யபூஷண பூஷிதனுமாய், ஸங்குச்சுக்ராதி திவ்யாயுததுனுமாய், பரமவயோமத்தில் ஆநந்தம்மயமான திவ்யாஸதூந ரதநமண்டபத்திலே 1 “ஷீகூஷே ரு” (வைகுண்டே து) என்கிறபடியே பிராட்டிமாரோடே கூட திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்திலே வீற்றிருந் தருளி அஸ்தூநே பூயஸங்கிகளான * அபாவறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசாய மாண சரணநளிநனய்க்கொண்டு, அங்கு அங்கனே செல்லாநிறக, ஸவஸங்கல்பாயதத ஸவருபஸதிதிபரவருத்திகமான ஸவேதர ஸமஸ்தத்தையும் தனக்கு ஸாரீரதயா சேஷ மாகவுடையனும் அநதராத்தமதயா சேதநாட்சேதநங்கனையடைய வயாபிதது, தத்குத்தேர ஷைரஸமஸபருஷ்டனும், நாராயணதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாக வுடையனும், ஏவமவித்குனக உபநிஷதபரஸிததுதுனுமாய், இப்படி ஸாவவிஸ ஜாதியனாயிருநதுவைத்து, அபராகருதமான தன்னுடைய திவ்யவிகுரஹததை இதர ஸஜாதியமென்னலாமபடியாககி, ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே தேவமநுஷயாதி ஸஜாதியனும் வநது திருவவதாரம பண்ணியருளும் ஸவபூவனுமாய், தன்னுடைய

ஓ— பண்ணும ஸ்வபூவனுமாய், தன்னுடைய திருவவதாரங்களிலும் உதவுகைக்கிடான பூகூயமில்லாதாக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸாவாபராத, ஸஹனாய, பதரபுஷ்பாதி, களாலே ஸவாராத, னுயக்கொண்டு ஆஸரிதர்க்கு அத்யந்தபராதீநனாய, அவாகளுடைய இச்சாநுகுணமான பேராஜந ஸயநாதிக்களையுடையனாய, ஸம்ஸதகலயாணகுண பூணானுன தானே ஆஸரித ஸுலப்த்வார்த்துமாகக் கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும், இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரதவத்துக்கும் ஆஸரிதாநுகூரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணான எம்பெருமான, தனனை நிரஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டபுவிததுத தம்முடைய பரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற பரதிபுந்தகமுமற்று எம்பெருமானைப் பெற்று முடிக்கிறார் இனிச்சொல்லவேண்டுவன அவ்வவ திருவாய் மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது

முதல் திருவாய்மொழியிற சொல்லிறையிறு நானாரதநபூணமாய அபரிச சேத்யமான கடலை முநதுறத திரளக்கண்டாபபோலே ஸவருபருபகுணவிபூதிகளால்

ப— ரக்ஷதவபூததியை பரதிபாதித்ததாயிறு அதில பரதவபரகாஸகமான முதல் திருவாய்மொழியில ததுப்பாதுகமான விலக்ஷணகுணவிபூதி விகூரஹ போகத்தையும், ததூஸரயமான ஸவருப வைலக்ஷணயதையும், அபரிசசிநந

இ— திருவவதாரங்களிலும் உதவப்பெருத பூகூயஹீநருக்கும் இழக்கவேண்டாத படி ஸாவாபராத, ஸஹனாய, பதரபுஷ்பாதி, களாலே ஸவாராத, னுமாயக்கொண்டு, ஆஸரிதாக்கு அத்யந்தபராதீநனுமாய, அவாகளுடைய இச்சாநுமான பேராஜந ஸயநாதிக்களையுடையனாய, ஸம்ஸதகலயாணகுண பரிபூணனுமாயிருக்கிற தானே ஆஸரிதஸுலப்த்வார்த்துமாகக் கோயில திருமலைதொடக்கமான தீவய தேஸ்ரங்களிலே வந்து நின்றருளியும், அவ்வளவு செல்லமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளும் இழவாதபடி தன்னுடைய நிரஹேதுக்கருபையாலே க்ராமங்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியும், விஷயபரதநதரனான இவன செயதவற்றை ஸாங்க்ய ஸமாராத, நமாகக் கைக்கொண்டருளி ருசியைப் பிறப்பித்து, இவனுக்கு இவ்விடந தன்னிலேயிருக்கச்செய்தே பேராக்யமோக்ஷங்களைக்கொடுத்தும், இப்படியுள்ள ஸாவேஸ்வரதவத்துக்கும் ஆஸரிதாநுகூரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணான எம்பெருமான தனனைத்தானே நிரஹேதுக்கருபையினாலே காட்டியருளக் கண்டு அநுபூவிததுத தாம் முதலிலே அபேக்ஷித்தபடியே தம்முடைய பரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற பரதிபுந்தகத்தை ஸவாஸநமாக அறுத்துக்கொடுக்கையாலே, நிதயவிபூதியிலே நிதயஸூரிகளோடே எம்பெருமானைப் பெற்று கருதாரத்தூராகிறார் இனிச சொல்லவேண்டுவன வெல்லாம அவ்வவ திருவாய் மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது

முதல் திருவாய்மொழியிற சொல்லிறையிறு எனனென்னில், நானாரதநபரி பூணமாய, அபரிசசேத்யமான கடலை முநதுறத திரளக் கண்டாபபோலே

ஓ— பரிபூரணனாய், எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேறபட்டு, ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸாரிய பதியாக அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு ஸுதூருட்பரமாணமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்ட எம்பெருமானே, பூரஹய குதூருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி அவன பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாதகரித்து அநுபூவித்து, அநுபூவஜ்நித பரீதியுள்ளடங்காமை அநுபூவித்தபடியே ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கிறார் கடலைத் திரளக்கண்டானொருவன் அதில் திரைகளையும் மறறும் அங்குண்டான ரதநாதிக்களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே, முதல்திருவாய்மொழியில் திரள அநுபூவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஓரோவகைகளிலே ஓரோ திருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாம் திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம் இப்படி செய்தாரிவரேயல்ல, பூரதராமாயணங்களைப் பண்ணின வயாஸாதிக்களும் ஸங்க்ஷேப விஸ்தரங்களாலே தங்கள் பரபூந்நுங்களை பரபூநதீகரித்தார்கள்

ப— மான லீலாவிபூதிஸம்பநதூததையும், அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூத யந்தாகூத ஸமஸ்தபதூராததுங்களினுடைய ஸவருபஸதி தி பரவருதயாதிக்கள ஸவாதீநங்களென்னுமிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்தபதூராததுங்களினுடைய ஸவருபம் ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே ததூதீநமென்னுமிடத்தையும்,

இ— ஸவருபருபகுணவிபூதிகளால் பரிபூரணனாய், எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேறபட்டு ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸாரிய பதியாய், அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு ஸுதூருட்பரமாணமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானே பூரஹயகுதூருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி அவன பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாதகரித்து அநுபூவித்து அவவநுபூவஜ்நித பரீதி உள்ளடங்காமையாலே அநுபூவித்தபடியே ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவமவிதானவன அவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஸாஸிக்கிறார் கடலைத் திரளக்கண்டானொருவன், அதிலுள்ள திரைகளையும் மறறும் அங்குள்ள ஸ்தவங்களுக்கும் ரதநாதிக்களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல திருவாய்மொழியில் திரள அநுபூவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஓரோவகைகளிலே ஓரோ திருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது, இரண்டாம் திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம் இப்படி செய்தாரிவரேயல்ல, பூரதராமாயணங்களைப் பண்ணின வயாஸாதிக்களும் ஸங்க்ஷேப விஸ்தரங்களாலே தந்தாமுடைய பரபூந்நுங்களை பரபூநதீகரித்தார்களிறே

முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து “அகிலஹேயபரதயநீக கலயாணகுணதமகனாய், அக்குணங்களுக்கும் நிறங்கொடுக்கவற்றான திவ்யதேஹபுக்தனாய், ஸாரிய பதியாய், இந்த ஸௌந்தரதூயாதிக்களுக்கு பேராகதாக்களான அயாவ்றுமமரர்களுக்கு

ப— (மேலே) ரக்ஷணரூபையான ஸ்திதி வையதிகரணயததாலே தத்துவீநை யென்னுமிடத்தையும், (மேலே) ஸாவபரவருத்தி நிவருத்திகளும் ஸாமாநாதிகரண யததாலே தத்துவீநங்களென்னுமிடத்தையும், ததுபபாதுகமான ஸரீராதம்பூவ ஸம்பூநதத்தையும், அநந்யேஸ்வரதவதத்தையும், அவைதிகரால் அபரகம்பயதவததை யும், அகிலவயாபகதவதத்தையும் சொல்லி, அஸேஷஸேஷிதவருபமான பரத வததை ஸ்திரீகரித்தருள்கிருர்

இ— அதிபதியாயிருந்துவைத்துத் தன்னுடைய நிர்வதிககருபையாலே என னுடைய தோஷாகரதவததைப் பாராதே என்னுடைய அஹ்ஞாநமெல்லாம் நீங்கும் படி ஸ்வவிஷயபுக்திரூபாபநஹ்ஞாநத்தை நிரஹேதுகமாக ஸாதூரஸ்யகொண்டு தந்தருளினான், ஆனபின்பு அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப் போம்” என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கையிலே பரவருத்தராகிருர் இததால் பரபூநதாரம்புத்திலே வஸ்துநிராதேஸ்வ நமஸ்காரங்க ளும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது

திருவிருத்தத்தில் தேவரீரை அநுபூவிககைக்கு விரோதியான தேஹ ஸம்பூநதத்தை அறுத்துத்தந்தருளவேனுமென்கிருர், இப்படி ஸமஸாரம் அதய ஸஹயமென்று கைவிட்ட இவரைக்கொண்டு ஸ்வரன் நாட்டுக்கு ஒரு / வெளிச் சிறப்பைப் பண்ண நினைத்திருக்கிருநெருவன்கையாலே, அஸ்பருஷ்ட ஸமஸார க்ஷுநதூரான நித்யஸ்வரிகளுக்கு விஷயமான தன்னுடைய ஸ்வரூபாதிகளைத் தானே இவர்களுக்கு காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுபூவித்து பரீதராகிருர் திருவாசிரியத்தில், அவ்விஷயாநுகூணமாக தருஷணே பிறந்து அந்த தருஷணநுகூணமாகப் பேசியும் நினைத்தும் தூரிககிருர் திருவந்தாதியில், இவ்விடாயக்கு அநுகூலமாக ஸாரிய பதி யாய், நித்யவிபூதியிலே * அயாவறுமமரர்களுக்கு அழகோலக்கங் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரியமேனமையையும், இப்பால் லீலாவிபூதி நிரவஹ்ணாதத் து மாக வ்யூஹவிபூவாசசாவதாராநதாயாமிதவ பாயநதமாகத் தன் அநுகூரஹத் தாலே பாரத்துக்கொண்டிருக்கிற நன்மையையும், அவன் நிரஹேதுகமாகக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுபூவித்து அதுக்குமேலே தமக்கு பரபுகதயாதிகளைப் பிறப்பித்துத் தாம் ஆசைப்பட்டபடியே தம்முடைய பரகருதிஸம்பூநதத்தையும் ஸ்வாஸநமாக அறுத்து எம்பெருமான பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டருளி, நாபசசிமாநம் தானுமாக வந்து தோற்றி தன்படிகளொன்றும் குறையாமை வந்து, 1 “न्यासि (நயாமி) என்கிறபடியே இவரைப் பரமபதத்தேறக் கொண்டுபோய், இவா முதலிலே அபேக்ஷிதபடியே நித்யகைங்காயத்திலே அநவயிககப் பெற்று கருதாததூராகிருர் திருவாயமொழியில், திருவாயமொழிக்கெல்லாம் ஸங்கூரஹம்- முதல் திருவாயமொழி

१. सस्कृतद्राविडचस्सन्दर्मानन्दवर्धिनी ।

कृतिर्विराजते नानाव्याख्यासम्मेलनादियम् ॥

- 1 ஸமஸ்கருத த்ஸ்ராவிட வசஸ ஸந்தூர்ப்புநந்துவர்த்திநீ ।
க்ருதிர் விராஜதே நாநாவயாக்யாஸமமேளநாதி்யம ॥

२. श्रीमद्द्राविडवेदभाष्यविद्युतौ संक्षेपतो विस्तरात्

तत्तद्वक्तविभेदतः प्रतिपदव्याख्याविशेषात्पुनः ।

स्वार्थार्थविशेषतो मतिमतामानन्दसन्दोहदम्

यौनःपुन्यमिहास्तु तत्तु वरमित्यात्तान्यतेराशयः ॥

- 2 ஸ்ரீமத்த்ஸ்ராவிடவேத பூஷய விவருதௌ ஸங்கேஷபதோ விஸ்தராத்
ததததவக்த்ருவிபேதத பரதிபதவயாக்யாவிசேஷாத் புந ।
ஸவாரஸயார்த்தவிசேஷதோ மதிமதாமாநந்த ஸந்தோஹதம்
பௌந புந்யமிஹாஸ்து தத்து வரமித்யாத்தாந்யதேராஸய ॥

3 “वैकुण्ठे तु परे लोके श्रीसहायो जनार्दन । उभाभ्या भूमिनीलाभ्या सेवितः परमेश्वरः ॥”

(வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்தந | உபாபயாம பூமிநீளாபயாம
ஸேவித பரமேஸ்வர ॥) என்றும், 4 “वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णु-
रचित्यात्मा भक्तभगवतैस्सह ॥” (வைகுண்டே து பரே லோகே ஸாரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி |
ஆஸதே விஷ்ணுரசிந்த்யாதமா புக்தைர் பூக்யவதைஸஸஹ ॥) என்றும் a “சுடரொளி
யாயநின்ற தன்னுடைச்சோதி” என்றும் b “தெளிவிசுமபு” என்றும் 5 “अत्यर्कानल
दीप्तं तस्यानम” (அத்யாக்காநலதீபதம் தத் ஸத்யாநம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே
பரமபதத்திலே உபயவிபூதியும் தொழிலாக வகுப்புண்டு c கோபபுடைய சீரிய
சிங்காசனத்தினமேலே, d உடனமா காதல் மகளிர் திருமகள் மணமகள் ஆயா
மடமகளாகிற ஸ்ரீபூமிநீளாகளோடே கூட e “வீற்றிருந்தேமுலகும் தனிககோல

அநந்தகுலதீலகரான குணகரமபாககம ராமாநுஜஜீயா செயதருளின

அருமபதவிளககம - அவதாரிகை

ஸ்ரீய பதியாய அவாபத ஸமஸதகாமனாய ஸமஸதகலயாண குணாதமகண ஸாவேஸ்
வரன 3 4 வைகுண்டே து பரே லோகே இதயாதிப்படியே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே
ஆநந்தமயமான திவயாஸதூந மண்டபத்திலே திவய ஸிமஹாஸநத்திலே e ஏழுலகும் தனிக

அ— செல்ல” என்றும் & “பொங்கோதம் சூழ்நத புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சேராமே ஆள்கின்ற” என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிக்கும் நிரவாஹ்நகனுபககொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, 1 “**स्वेतरसमस्तवस्तुविलक्षणान्त** **ज्ञानान्दैकरूप**” (ஸவேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாநந்த ஜஞாநாநந்தைதுக ஸவ்ரூப) என்கிறபடியே தானும் நிரதிஸ்யாநந்த்யுக்தனாய், b “அயாவறுமமராகள்” என்கிற படியே நிதபாஸங்குசிதஜஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகூருடவிஷ்வகஸேந பரமுசு ரான நிதபஸூரிகளையும் c “இபக்கெலாமறுதது” என்கிறபடியே நிவருத்த ஸம் ஸாரருமாய், நிதபரோபாதி லப்யத்கைங்காயருமான முகதரையும் 2 “**एष** **ह्येवान्वयाति**” (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த்யாதி) 3 “**रसो वै स रस ह्यवय लब्धोऽन्तर्द्वि भवति**” (ரஸோ வை ஸ ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்யத்வா஽நந்தீ புவதி) என்று ஆநந்திப்பித்துக் கொண்டு போராநின்றும்,

“இவாகளோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நமமை அநுபூவிதது இவவநுபுவஹரித பரீதிகாரிதா஽ஸேஷாவஸதே ராசிதாஸேஷஸேஷதைகரதிருப நிதபநிரவத்யுபநிரதிஸ யாநந்த்யூருப மதகைங்காயமாகிற மஹாஸம்பததைபபெற்று வாழ்கைக்கு போக யதை யுண்டாயிருக்க, இத்தை இழந்திருப்பதே” என்று அங்குறற அநுபுவ வசனொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே அவன தனியரைப்போலே 4 “**स एका** **न रमेत**” (ஸ ஏகாநீ ந ரமேத) என்கிறபடியே போர நொநது, இவாகள் கரணகளேபுர ஸூநபராய இறகொடிந்த பக்ஷிகளேப்போலேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, 5 “**करण क्लेशर्यदयितु दयमानमना**” (கரணகளேபுரர் க்யுடயிதும் தயமானமநா) என்றும் d “பல்லுயிரக்கு மாககைகொடுத்தளித்த” என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரம த்யாளுவாயக்கொண்டு ஸகலாதமாக்களுக்கும் கரணகளேபுரபரத்யூராமபணனி, ஸமிதையைத் தரிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவினவாலேத் தரிப்பார போலே 6 “**विचित्रा देहसंपत्तिरीश्वराय निवेदितुम्। पूर्वमेव कृता ब्रह्मन् हस्य, ह्रादिसंयुता।**” (விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ கருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸத பாத்யாதிஸம்யுதா ||) என்றும், e “நாடாத மலாநாடி நாடோறும் நாரணன மன வாடாத மலரடிக் கீழ வைக்கவே வகுகின்ற” என்றும், f “மாயவனறனனை வணங்கவைத்த கரணமிவை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே g “தேனே மலருந

ஜீ— கோல செல்ல வீற்றிருந்தருளி அஸ்துாதே ப்யஸங்கிகளான b அயாவறுமமராகளாலே அறவரத் பரிசாயமான சரணநளிநனாய நிதயமுகதரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதி ஸயாநந்தியாயப் போராநிற்க

அநத நிதயமுகத்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும் தன திருவடிகளை ஆர்வியிதது அடிமை செயது வாழலாயிருக்க அத்தையிழந்து நோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு வயாகுலனாய ஸவசரண கமல ஸமார்ரயணத்துக்குடலாகக் கரணகளேபுரங்களைக் கொடுத்தும் ஸாஸ்தரபரத்யூநம்

a நாச் 113 b 111 c திருச்சந்த 120 d நான 93 e 14-9 f இரா 67 g 155

அ— திருப்பாதம்” என்கிற ஸவசரணகமல பரிசரணத்திற்கு உறுப்பாசக கரசரண த்யவயவ ஸங்காதாதமகமான ஸரீரத்தைக் கொடுக்க, அதினவழியே செய்யாதே & ஆகையின் வழியுமுன்று ஸபதூதிவிஷய பராவணயத்துக்கு உறுப்பாககி அநாததூபபடுகிறபடியைக் கண்டு,

1 “शासनाच्छास्त्रम्” (ஸாஸநாசக்ஷாஸ்தரம்) என்றும், 2 “इत्तं तमस्सदसती च विवेकतुमीशो मान प्रदीपमिव कारुणिको ददाति” (ஹர்த்தும தமஸஸதுஸதி ச விவேகது மீஸோ மாநம பரதீபமிவ காருணிகோ துதூதி) என்றும், b ‘கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமும் சொறபொருள் தானும் மறறை நிலைகளும் வானவாக்கும் பிறாக்கும் நீரமையிலைருள் செயது” என்றும் c “தொழுது வழியொருகப் பண்டே பரமன பணித்த பணிவகை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதநருடைய விஸிஷ்டவேஷ விஷயமான ஸாஸதரத்தை வெளியிட்டருளி, அந்த ஸாஸதரபு யாஸம் அநேக யோக்யதாஸாபேக்ஷமாய், சிரகால ஸாத்யமாயிருக்கையாலே துஷ்கரமாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளமபற்றி, தாத்ருஸயோக்யதாநிரபேக்ஷ தாத்யாலே ஸுகரமுமாய், சேதநநிஷ்கருஷ்ட வேஷவிஷயமுமான திருவஷ்டாக்கூர பூரஹ்மவித்யையை ஸவயமேவ வெளிப்படுத்தினவிடத்திலும், அதினபடிசெய்யாதே 3 “योऽन्यथा सन्तमात्मानं अन्यथा प्रतिपद्ये। किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणः॥” (யோ:ந் யதா ஸந்தமாத்மாநம் அந்யதா பரதிபத்யதே। கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத் மாபஹாரிண:॥) d “கொலவனமுதலாவலன முபலும் இனைய செயகை” என்கிற படியே அகிலபாபஹேதுவாய், ஸவஸவாதநதாய ரூபமான ஆதமாபஹாரத்தைப் பண்ணி அநாதிகாம வாஸநாதூஷிதராபிருக்கிறபடியைக்கண்டு,

ஓலைப்புறத்தில் செல்லாத ராஜ்யத்தை எடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுசுகம் ராஜாக்களைப்போலே, ஸாவேஸவரன இவர்களை வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ராமகருஷ்ணத்யவதாரவானுய வந்தவதரித்து, 4 “मया नानाञ्च लोकस्य कर्ता कारयिता च स” (மர்யாதாநானாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்ததா காரயிதா சஸ) 5 “यदि ह्यहं न वनेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः। सङ्कस्य च कर्ता स्यामुपहस्यासिमा प्रजा॥” (யதி ஹயஹம் ந வர்த்தேயம் ஜாது காமண்யதநதூரித। ஸங்கரஸ்ய ச கர்த்தா ஸயாமுபஹநயாமிமா பரஜா॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாஸதரீய மாயாதைகளைத் தான அநுஷ்டித்தும், அநுஷ்டிப்பித்தும், & படாதனபட்டுத் திருத்தப்பாாதவிடத்திலும், 6 “आसुरीं योनिमपन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि। मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्यधमा गतिम्॥” (ஆஸுரீம் யோநிமா பநநா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி। மாமபராபயைவ கௌந்தேய ததோ யாநதயதாமகூதிம்॥)

ஜீ— பண்ணியும் ராமகருஷ்ணத்யவதாரங்களைப்பண்ணி வடிவழகைக்காட்டியும் தூரம் ஸமஸதூபநமபண்ணியும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரம்வ்லாமையாலே ‘விஜாதீயரான நமமால

a 3 2 1 b பெரியதிரு 2 8 5 c 10 4 9 d திருவாசிரியம் 6 e 7 5 2
ப—10

அ— என்கிறபடியே ஆஸுரபரகருதிகாராய, துணை வந்து கிட்டாதே 1 “**ईवरोहसं
मोर्** (ஸாவரோஹமஹம போகீ) என்று எதிரிட்டு அதுமமான கூதிகளிலே விழுகிற
படியைச் சாந்து, உமஸிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப் பிறவிபிறந்த தனிப்
ஞாயகிலே, விஜாதீயரான நமக்கு விது ஸாத்யமன்று, / இணக்குப் பாரவை
பிட்டு மருசும் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காராயங்கொள்ள
வேணும்” என்றறுதியிட்டு, அதுக்கு b ஆமமுதலவரை உண்டாக்குகைக்காக
உலாவ்புதுஸுஹருததான் தன்னுடைய நிரஹேதுகபரஸாத்யதாலே எங்கும்
பாரதது இலகதக காணாமல் வாராநிறக, அந்தப் பாரவை தனக்குப் பள்ளமடை
பான தென்றிசையிலேயானவளவிலே—d “மாநிமாநிப் பலபிறப்பும பிறந்து”
என்கிறபடியே ஜநமபரமபரைகளிலே தோளமாநி நித்யஸமஸாரியாயப் போருகிற
இவாமேலே பட, அந்த நிரஹேதுக்கடாக்கிவிசேஷலபுதுதிவயஜஞாந புகுதி
கரான ஆழவார திருப்புளியாழவாரகீழே ததஸவருபருபஞ்ஞவிபூதிகளை அநு
புவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே,

ஸ்ரீமதுரசவிகள தீர்த்த யாதரையாக எழுந்தருளி, கங்கைக்கரையிலேயெழுந்
தருளியிருக்க, ஒருநாள ராதரி தெற்கு திசுக்கிலே ஸூரபோத்யமாரைப்போலே
ஒரு தேஜஸஸு தோற்ற, இதேதென்று விஸமிதராயிருக்க, மறறைநாளும்
அப்படியே தோற்ற, “தெற்கு ஓரதிசயமுண்டாகவேணும்” என்று திருவுள்ளம்
பற்றி எழுந்தருளாநிறக, பயணநதோறும் தெற்கேதெற்கே அந்ததேஜஸஸு
தோற்றத் திருநகரியளவிலே வந்தவாறே அவவருகு தோற்றக காணமையாலே
“இங்கே ஆகவேணும்” என்று பாரதது, “இங்கு ஏதேனும் புதுமைகளுண்டோ?”
என்று கேட்க, ஆழவார திருவவதரித்தருளித் திருப்புளியாழவார கீழே எழுந்தருளி
யிருக்கிற வருத்தநாதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் ஆழவார ஸநநிதியிலே
எழுந்தருள, ஆழவார புகுவதுநுபுவம் பண்ணிக்கொண்டு, இவரைக்கடாக்கித்தல,
ஒரு ஸ்ரீஸூகதி அருளிச்செய்தல் செய்பககாணமையாலே, “இவருக்கு ஸரவ
ணைதிசுளுண்டோ! இல்லையோ!” என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒருகலலைத் திருமதிளிலே
எறிய, அந்த ஓசையைக்கேட்டுப் புரிந்து பாரததருள “இவா ஸாவஜஞராயிருந்

ஜீ— இவர்களைத் திருத்தவெண்ணது ஸஜாதீயரைக்கொண்டு திருத்தவேணும் என்று பாரதது
தன்னுடைய நிரஹேதுக கருபையாலே ஸஜாதீயபுத்தி பண்ணலாம்படியான ஆழவாரைத்
திருவவதரிப்பித்தருளின

இவ்வாழவாராகிருா ருஷிகளையும் மறறையாழவாரகளையும்போலே காமாதி ஸாத்ய
ஜஞாநாதிகரனறியே லௌகிக ஜஞாநம் நடையாடாநிறக புகுவதபரஸாத்யதாலே ஒரு கால
விசேஷத்திலே பிறந்த ததவஜஞாநருமனறியே திருத்தமுாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிக்குமா
போலே புகுவந் நிரஹேதுக கடாக்கூலபுது ஸஹஜ ஜஞாந புகுதி வைராக்யாதிசுளை

/ இணக்கு ஸஜாதீயம் a 3 5 6 b 7 9 3 c கீழை 5 29 d 2 6-8

அ— தாரா, இவருடைய ஸ்ரீஸூகதி கேட்கவேணும்' என்று சொண்டு, 'செத்தத் தின் வயிறுநிலே சிறியது பிறந்தால் எததைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்' என்று கேடச, ஆழ்வாரும் x“கானலோடிய காட்டிலே சிறியது பிறந்தால் அததைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்” என்று அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே ஸ்ரீமதுரகவிகளும் ஹருஷ்டராய, ஆழ்வாரா திருவடிகளிலே விழுந்து “அடியேனை அங்கீகரிக்கவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அவரை விசேஷ கடைக்கம் பண்ணியருளி, பஞ்ச ஸமஸ்காரமும் பரஸாதித்தருளி “நாம புகுவதுபுவதுக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலை கொள்ளும்” என்று அருளிச்செய்தருளினார்

அநந்தரம் ஸாவேஸ்வரன் பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடப் பெரிய திருவடி நாயனாமேல ஆழ்வாரை மீளவும் விசேஷ கடைக்கம்பண்ணி உமயாவறமதி நலமருள, ஸாவேஸ்வரனுடைய ஸவருப ரூப குண விபூதிகளை விசத்து விசத்துத் தர விசத்துதமமாக அநுபூவித்து, அவ்வநுபூவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுர மானது, சேராசவேஷஜநிதமான 1 ‘‘मनिषा’ (மாநிஷாது) இதயாதி, ஸலோகம் பூரஹமாவின் பாஸாத்துத்தாலே லக்ஷணேபேதமானாப்போலே, புகுவதபரஸாது மடியாக ஸாவலக்ஷணேபேதங்களான பரபூநதுங்களாய்த தலைக்கட்டிற்று இபர பூநதுங்களதான b“நண்ணுவசுரா நவி(லி)வெய்த நல்லவமரா பொலிவெய்த எண்ண தனகளெண்ணும் நனமுனிவரினபம் தலைச்சிறப்ப” என்கிறபடியே விரோதி, நிரஸ நாராதத் மாகவும், அநுகூல ஸமருத்துயாதத்துமாகவும், மங்குளாஸாஸந பரருக்கு மனோரத் பூராததிதுவாரா ஸநதோஷ ஸமநமேஷாராதத்துமாகவும், c “தொண்டாக கமுதுண்ண” என்கிறபடியே பூசதஜநபுஷ்டயாதத்துமாகவும், d “கேட்டாரா வான வாகள்” என்கிறபடியே நிதயமுகதாகு நிரதிஸய பேராக்யமாயும், 2 ‘‘सखे मुखम्’ (ஸமஸரவே மதுரம்) என்கிறபடியே d செவிககினிய செஞ்சொல்லாயும், e அவா விலநதாதி” என்கிறபடியே புகதிபூலாதகாரஜநயங்களாயுமிறையிருப்பன

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஜீ— உடையராகையாலும் 3 ஆத்யஸய ந குலபதே:’ என்று ததவஜஞாந பரவர்த்தத்ததில பரத்யமாசாராயராக விலக்ஷண பரிசுருவீதராகையாலும் ஈஸ்வரனதானே ‘லோகோஜ்ஜீவநாநத்ய மாக இவராவர் என்றங்கீகரித்து இவரைக்கொண்டு இபரபூநதுங்களை பரவர்த்திப்பிக்கையாலும் அதயநத விலக்ஷணராயிருப்பா ரொருவராயிற்று

/ 4 ‘மமயோநிாமஹத் பூரஹம் தஸமிந் கர்ப்பம் துத்யாமயஹம் ஸம்பூவஸஸர்வபூதாநாம் ததோ பூவதி என்கிற கீதாபரகரியையாலே அசேதநமான பரகருதிக்குள்ளே அஹுவான ஜீவன ஸரீரமெடுத்தால் அவனுக்கு பேராக்யமென்ன? பேராக்யஸ்தூறமென்ன? எய்லாததும் x மரீகிக (கானல நீர்) போலிருக்கும் விஷயங்களால் பரசரமார ஸமஸாராரண்யத்திப ஜநிதத் ஜீவன அநத் பரகருதியையே பூஜித்து அதிலே இருப்பன என்றத்ததும்

a 1 1 1 b 10 7-5 c 9 4 9 d 10 6 11 e 10 10-11

**தெளளியதா நமபிள்ளை செப்பு நெறிதனை வளளல
வடககுததிருவிதிபயிள்ளை அருளிச்செய்த
ஈடு மஹாபரவேசம் - முதல சரிய.பதி**

a ஸரிய பதியாய், b அவாபத ஸம்ஸதகாமனாய்,
c ஸம்ஸதகலயாண குணத்தமகனா d ஸர்வேஸ்வரன,

அ அ முதல் ஸரிய பதி

a இப்படி ஸர்வோஜ்ஜீவநாததூமாக பரவருத்தமான பரபூந்தூங்களிலே திருவாயமொழி பரபூந்தூத்தைப் பரமகாருணிகரான நமபிள்ளை வயாக்யாநம் செய்யத்திருவுள்ளமபற்றி இப்பரபூந்தூம் ஸாவாக்கும் பரிக்ஷாஹயமெனக்கைக்காக பரபூந்தூ ததூவகதரு தத்பரதிபாத்தூய வைலக்ஷணயங்களை உபபாதிக்கக்கோலி பரதூமம் வகதரு வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார்— ஸரிய பதியாய் இதயாதிஃ துயரறு சுடரடி தொழுதெழென மனனே எனகிறார் எனனுமளவாக பரிஷ்காரத்திலே மஹாபரவேஸததுக்கு பரபூந்தூ வைலக்ஷணயத்திலே நேரே நோக்காக அருளிச்செய்தார் அது அங்கங்கே மஹாதாதபாய பேதூம் கண்டுகொள்வது இவவைலக்ஷணய தரயம் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று x மாதவனபாற சடகோபன எனகிற பாட்டிலே பூவா

இப்படி விவக்ஷணரான ஆழ்வார் பூக்ஷவத்ஸவரூப ரூபகுண விபூதயாதிஃகளை விஸதூதம் மாக அநுபூதித்து அவவநுபூவ பர்வாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது 4 மாநிக்ஷாதூ 'இதயாதிஃ ஸ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் திருவநதாதி திருவாயமொழி எனகிற நாலு பரபூந்தூமாய பரவருத்தமாயிற்று

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஜீ அ முதல் ஸரிய பதி

இவற்றில சரமபரபூந்தூமான திருவாயமொழிக்கு பரமகாருணிகரான நமபிள்ளை வயாக்ய யாநம் பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளமபற்றி இப்பரபூந்தூம் ஸாவாக்கும் பரிக்ஷாஹய மெனக்கைக்காக பரபூந்தூ ததூவக்தரு தத்பரதிபாத்தூய வைலக்ஷணயங்களை அருளிச்செய்கிறார் மஹாபரவேஸததாலே a அதில பரதூமம் வகதருவைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் ஸரிய பதியாய் என்று தொடங்கி தொழுதெழெனமனனே யெனகிறார் எனனுமளவாக மேல 'இப்படி பூக்ஷவத்ஸவரூப ரூபகுண விபூதிகளை என்று தொடங்கி அநயாபதேஸப பேச்சைப் பேசவிக்கும் எனனுமளவாக பரபூந்தூ வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் அநந்தரம் 'இப்பரபூந்தூங்களில் ஸூகதிகள் என்று தொடங்கி பெரியவங்கிபுரத்துநம்பி திருவாய மொழிக்கு வாக்யாராததூமாக அருளிச்செய்தார் எனனுமளவாக பரதிபாத்தூய வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் அநந்தரம் இரண்டாம் ஸரிய பதியாலே திருவாயமொழியினுடைய தூவயார்த்ததூ விவரணரூபதவத்தை அருளிச்செய்கிறார் மூன்றாம் ஸரிய பதியால் இப்பரபூந்தூ சதுஷ்டயத்துக்கும் முக்யதாத்தபாயார்த்ததூ கதூநபூர்வகமாக இப்பரபூந்தூ சதுஷ்டயத்திலுமிலாக் குணடான தூஸஸைய ஸதூருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் 'மஹாபரவேஸத்துக்கெல்லாம் பரபூந்தூ வைலக்ஷணயமொனறிலே நோக்கு என்று சொல்லுவாருமுண்டு இவவைலக்ஷணய தரயமும் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று x மாதவனபாற சடகோபன எனகிற பாட்டில் x 16 11 a ஈட்டிலுள்ள பகுதிகளுக்கும் அவற்றுக்கு அருமபதூவுரைகளில் விவரணமுள்ள பகுதிகளுக்கும் a முதலான ஏகரூபமான குறிகள் இடப்படுகின்றன

அ— சாராயாகளாலே வயாக்யாதமிறே 1 பாட்யே கேயே ச மதுரம் இத்யாதி்யாலும் 2 'வாலமீக்யே மஹர்ஷயே இத்யாதி்யாலும் 3 வேத்யவேத்யே பரே புமஸி' இத்யாதி்யாலும் ஸ்ரீராமாயணத்திக்கு இம்முன்று வைலக்ஷணயம் சொல்லுமிறே — எனறதை இங்கு உதாரணமாக அருளிச்செய்வா

ததர பரதமம் புகூவந் நிரஹேதுக் கடாஷு லப்யஜ்ஞாந வைபுவத்வரூப வைலக்ஷணய முச்யதே அநேந வாக்யேந அநேந ஆபததமத்வமபி பூலதி ஆபததமத்வம் நாம—யதாராதது துர்ஸிதவே ஸதி யதாரத்யுஷ்டார்த்தவாதித்வம் இத்தால்—ஸவதபோ மாஹாத்மயததாலும் பரவாமாதிக்களுடைய வரபரதார்த்ததாலும் ஜ்ஞாநாதிக்கரான ரூஷிகளைப் போலனறிக் கே 4 நாலெள புருஷகாரேண இத்யாதிப்படியே கேவல புகூவந் நிரஹேதுக் கடாஷுலப்யஜ்ஞாநராகையாலே வந்த ஆபததமத்வத்தைச் சொல்லுகிறது 5 நிர்ஹேதுக் கடாஷேண மதியேந மஹாமதே! ஆசாய விஷயீகாராத் பராபநுவநதி பராங்குதிம் || ' எனனக்கடவதிறே

மற்றவாக்குக்குப் /பகலளிகும மினமினியுமாக்கும் ' என்றும் x பூலஸாத்ம தேவதாந்தரங் களில் இவாகுள நினைவு பேச்சிலே தோன்றும் ' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே z ' மயர்வந் மதிநல மருளினன இதி அஜ்ஞாநாதி நிரஸந பூர்வகம் புகூவந் பரஸாத் லப்யஜ்ஞாந வைபுவதவாதிக்காரேந யதாரத்யுஷ்டார்த்தவாதித்வமபி பூலிதம் * ' இவரைத் தனனாகக் லோகமாகத் தமமைப் போலே ஆக்கும்படியானா அதாவது மயாவந்மதிநலமருளுகை ' இதி ஹயுகதம்

அஸமிந வாக்யே விஸேஷ கடாஷுஸய ததபூலபூதாபரிசேஷ்யாநந்தத் பரவாஹாவ க்ஷாஹநஸய சாதிக்காராத் ஸ்ரிய பதியாய்' இத்யாதி விஸேஷண சதுஷ்டயம் கடாஷுப யோகிதவேந தத் பாலவயிச்சாரோபயோகிதவேந சாதயந்தோபயுகதம் a நித்யஸம்ஸாரி விஷயே நித்யஸூரிஸேவய ஸவதந்த்ரேஸ்வரகடாஷு லக்ஷமீபுருஷகாரேண விநா நோபபத்யதே அத உகதம் (ஸ்ரிய பதியாய்) இதி அத்ர—6 ' யஸயா விஷய முகூ 7 பிதேவ த்வதபரே யாந் இத்யாதிக்கமநுஸந்தேயம் b லக்ஷமயாம புருஷகாரபூதாயாமபி சேதநபரிஷ்டோப

ஸீ— பூர்வாசார்யர்களாலே வயாக்யாதமாயிறிறிறே இவவைலக்ஷணய தரயமும் 1 பாட்யே கேயே ச மதுரம் இத்யாதி்யாலும் 2 வாலமீக்யே மஹர்ஷயே இத்யாதி்யாலும் 3 வேத்யவேத்யே பரே புமஸி' இத்யாதி்யாலும் ஸ்ரீராமாயணத்திலும் சொல்லிறிறிறே

a அதில பரதமம் ஸாவேஸ்வரன ஆழவாரை விஸேஷ கடாஷும் பண்ணியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறா (ஸ்ரிய பதியாய்) இத்யாதி முதல வாக்யத்தாலே இவவாக்யத்தால், புகூவந்நிரஹேதுக்கடாஷுலப்யஜ்ஞாநவயஜ்ஞாநவதவரூப வைலக்ஷணயம் சொல்லப்பட்டது இத்தால் ஆபததமத்வம் பூலிதம் ஆபததமத்வம்நாம யதாராதது துர்ஸிதவே ஸதி யதாரத்யுஷ்டார்த்தவாதித்வம் இநத வாக்யத்திலே விஸேஷ கடாஷுமும் ததபூலபூதாபரிசேஷ்யாநந்தத் பரவாஹாவக்ஷாஹநமும் சொல்லுகையாலே ஸ்ரியபதியாய் இத்யாதி விஸேஷண சதுஷ்டயமும் கடாஷுபயோகிதவேநவும் கடாஷுத்தினுடைய பூலவயிச்சாரோபயோகிதவேநவும் அது ஸந்தேயம் எங்ஙனையெனனில் a நித்யஸம்ஸாரி விஷயத்தில் ஸவதந்தரண ஸர்வரனுடைய கடாஷும் லக்ஷமீபுருஷகாரமின்றியிலே கூடாது அத்தாலே சொல்லிறிறு (ஸ்ரிய பதியாய்) என்று இவ்விடத்தில் 6 யஸயா விஷய முகூ 7 பிதேவ த்வதபரேயாந் இத்யாதிக்கமநு ஸந்தேயம்

/ ஆசாயஹருத்யம் 23 x ஆசாயஹருத்யம் 62 z 1 1 1 * ஆசாயஹருத்யம் 96 97

அ— ஹாரேண விநா பூரணே ந புவதி சேத நிரஹேதுக கடாஷோ நோபபத்யதே அத உகதம் (அவாபதஸம்ஸதகாமனாய) இதி c ஏவம் பரிபூரணதவேபி தேஷாஷத்யாரீ பூதவா லக்ஷமீ முகோலலாஸாததம் வைத்யம் நிர்பபநத ரூபேண கடாஷம் கரோதி கிம்? இதயதராஹ (ஸம்ஸதேதி) தேஷாஷ பேபாக்யதவரூப வாதஸலய பரயோஜந விஷயீகரணாக்ருண ஸௌஸரீல் யாதிஸ்ஸம்ஸத கலயாண குணத்தம்க இதயாதத d தேஷாஷ பேபாக்யதவாதிஸ்ஸேஹது பூதம் ஸம்பபநத்யமாஹ— (ஸாவேஸ்வரன) இதி ஸ்வாமிதவம் ஸம்பபநத ஈஸேஸிதவய ஸம்பபநதேஷா வா 1 ஈஸேஸிதவய ஸம்பபநத்யாத இதி ஹயுசயதே யத்ஸவா புருஷகாராதிஸ்ஸத்யபூரவேபி தஸய ஸாவ ஸாதாரணதவாத வயக்தி விஸேஷே நிர்ஹேதுக கடாஷஸ ஸம்பபயதி கிம்? இதயதர நிரங்குஸ ஸவதந்தரதவாத் ஸம்பபவதீதயாஹ (ஸாவேஸ்வரன) இதி அதர x பட்டததுக்குரிய ஆனையும் அரசம் செய்யுமவையாராயாது 2 நானௌ புருஷகாரேண இதயாதிஸ்ஸநுஸந்தேய c ஸ்வாதந்தராயம் காமாநுக்ருணேபேஷாயா அபி ஹேது க லு இதயதர தத்யக்ருதயோத்யபுவத்யாதிஸ்ஸ குணவிஸிஷ்ட இதயாஹ— (ஸம்ஸதேதி) b ஏவம் த்யாதிஸ்ஸகுணவிஸிஷ்டதவேபி அபூர்ணதவேந சேதநதீயமா நோபஹாரம் வாஞ்சுதி கிம்? இதயதராஹ— (அவாபத ஸம்ஸத காமனாய) இதி a பூரத்தோ ஹேதுமாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி யத்ஸவா பூரத்தே காத்யாசிதகதவே புநஸஸாபேஷதவம் ஸயாதேவேதயதர பூரத்தி நிதயதாஹேதுபூத ஸ்ரிய பதிதவமாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி யத்ஸவா உகதாசார விஸிஷ்ட ஏவேஸ்வர ஏதாவத காலம் கர்மாண்யாலோசய அதயஜத இதயேதத ஹருதிஸ்ஸ நித்யாய சேதநோ புக்யவதஸ்ஸ விஷயீகார த்யாஸாயம்பயபஸரதி சேத் தத்ர கடாஷ கதம் ஸம்பவேதித்யாஸங்காயாம் ததர லக்ஷமீம் புரஸகருத்ய விஷயீகரோதி இதயாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி ஏவம் கடாஷேஹேதுதவே ஆரோஹாவரோஹ வயாவருதய சோத்யாநி த்யர்ஸிதாநி

ஸ்ரீ— b பிராட்டி புருஷகாரமானாலும் சேதநநிநம் பசசையை அபேஷித்திருக்கும் அபூரணாகில நிர்ஹேதுக கடாஷம் கூடாதே! எனன அதுக்காகச் சொல்லுகிறது (அவாபதஸம்ஸதகாமனாய) எனறு c இப்படி பூர்ணனாலும் இததஸ்யில தேஷாஷம் கண்டிருக்கச்செய்தே இவளுக்காக வைத்யமாக நிராபபநதரூபேண கடாஷிக்குமோ? எனன அதஉகதம்—(ஸம்ஸதேதி) தேஷாஷ பேபாக்யதவரூப வாதஸலயஸௌஸரீல்யாதிஸ்ஸ கலயாணகுணத்தம்களென்றபடி d தேஷாஷபேபாக்யத வாதீஸ்ஸேஹதுபூதஸம்பபநத்யம் சொல்லுகிறது (ஸாவேஸ்வரன) எனறு ஸ்வாமிதவம் ஸம்பபநத்யம் 1 ' ஈஸேஸிதவய ஸம்பபநத்யாத் எனனககடவதிநே d யத்ஸவா வயக்திவிஸேஷத்திலே நிரஹேதுக கடாஷம் கூடுமோ? எனன நிரங்குஸஸவதந்தரணகையாலே கூடுமெனகிருா (ஸாவேஸ்வரன) எனறு இவ்விடத்தில் x ' பட்டததுக்குரிய ஆனையும் அரசம் செய்யுமவை ஆராயாது 2 நானௌ புருஷகாரேண இதயாதிஸ்ஸநுஸந்தேயம், c ஸ்வாதந்தராயம் காமாநுக்ருணேபேஷைக்கும் ஹேதுவனரே? எனனுமிடத்தில் அததைக் கீழ்ப்படுத்தி உத்யபூஷியாநின்றுளள த்யாதிஸ்ஸகுண விஸிஷ்டனெனகிருா(ஸம்ஸதேதயாதிஸ்ஸாலே) b இப்படி த்யாதிஸ்ஸகுண விஸிஷ்டனாலும் அபூரணதவேந சேதநநிநம் பசசையை அபேஷிக்கமோ? எனனில அதுவேண்டா பூர்ண நெனகிருர் (அவாபதேத்யாதிஸ்ஸாலே) a பூரத்திக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய பதியாய) எனறு இப்படி கடாஷோபயோகிதவத்தில் ஆரோஹாவரோஹவயாவர்தயசோத்யங்கள் கணடுகொள்வது

அ— d அது 'ஸ்ரிய பதி இதயாதி' விசேஷணுதி கடாஷுஸ்ய ப லவ்யாபததவோபயுக்தாநீதி அஸ ரித பகேஷு கடாஷுஸ்ய பூல வ்யாபததவே ஹேது ஸவேச்சூகருத காரயே பரவருத்தி விற்றி ரஹித நிரங்குஸ ஸவாதநதாயம இதயாஹ (ஸாவேஸ்வரன)இதி c கேவல ஸவாதநதாயம காரயகரம ந பூவதி க்ஷு பூல பரத,தவெளபயிச ஜஞாந ஸகதயாதிபூர் பூவயம க்ஷு — இத யதராஹ (ஸமஸத கலயாண குணத்தமகன) இதி b அதுபி சேதநபரதிஷ்டோபஹாரேண விநா பூரணே ந பூவதி சேத நிரஹேதுக பூல பரதநாம நோபபத்யதே தஸமாத பூல பரதத வோபயோகி ஸாவபகார பூததி தஸயாஸதி கிம்? இதயதர ஸாவபகாரபரிபூர்ண இத் யாஸ (அவாபத ஸமஸத காமனா) இதி a இயம பூததி காதூசிதகா சேத் தநமூல ஸாவா பூஷ்ட பூல பரததவஸ்யாபி காதூசிதகதவாத கடாஷுப லம அநியதம பூவேதிதயதர பூததி நிதயதாஹேது லக்ஷமீ வைஸிஷ்டயமாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி

a அதுவா ஸ்ரிய பதிதவஸ்ய ஸர்வாதி,க லக்ஷணதவாத் ஸாவாதி,க கடாஷுஸ்ய பரதி ஹதயபூவாத கடாஷு பூல வ்யாபத இத்யபூராயேணஹ(ஸ்ரிய பதியாய)இதி ஸ்ரிய பதிதவம ஸாவாதி,கத்வே பரயோஜகமிதயதர பரமாணம் 1 ஸர்த்த்யா தேவோ தேவத்வமஸ்நுதே ' 2 'அபரமேயம் ஹி தததேஜ்' இத்யாதி b ஸாவாதி,கத்வேந தக்கடாஷுஸ்ய பூலவ்யாபத தவேபி தீயமாநம பூலம பரிமிதம பூவதி கிம்? இதயத்ர / வேண்டி,றறெல்லாம் தரும் இதி பாகாரேணஸ்ய ஸாவாபேக்ஷித பரததவாநுஞ்ண விபூதி தூவயவததவாயாத பூர்த்திமாஹ (அவாபத ஸமஸதகாமனா) இதி c அதுபி பரதிபூநத, நிரஸந பூர்வக பூலபரததவாநுஞ்ண ஜஞாநஸகதயாதி குணவிஸிஷ்டதயா பூவயம கூலவிதயதராஹ (ஸமஸத கலயாண குணத்தமக ன) இதி d ஏவம ஜஞாந ஸகதயாதி விஸிஷ்டத்வேபி ஸ்ரிய பதிதவபரயுகத ஸர்வாதி,கத்வேபி உபயனிபூதி நாயகத்வேபி ஆஸ்ரித பரதந்தரதவாத ஆஸ்ரிதை பரதிருக்த, கடாஷோ ந பூலிஷு

ஜி— d அநந்தரம் ஸ்ரிய பதியாதி, விசேஷணங்கள கடாஷுத்தினுடைய பூலவ்யாபதத்வோப யுகதங்களான பக்ஷத்திலே கடாஷும பூலவ்யாபதமாகைக்கடி ஸவேச்சூகருதகார்யததில பரவருத்தினிஹி ரஹிதநிரங்குஸஸவாதநதாயமெனகிருா (ஸாவேஸ்வரன) என்று c கேவலம் ஸவாதநதாயம கார்யகரமாகாதே! ப லபரததவெளபயிசஜ்ஞாந ஸகதயாதிகளும் வேணுமே! என்ன சொல்லுகிருர் (ஸமஸதேதயாதி) b ஆனாலும் அபூர்ணானுகில நிரஹேதுக பூலபரத, நம கூடாதே! என்ன அது வேண்டா ஸாவபகார பரிபூர்ணனெனகிருா (அவாபதேத்யாதி,யாலே) a இந்தப பூததி காதூசிதகையாகில தநமூல பூலபரததவமும் காதூசிதகமாகையாலே கடாஷுபூலம நியதமாகாதே? என்னுமிடத்தில் பூததிநிதயதா ஹேதுபூத லக்ஷமீவைஸிஷ்டயம சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய பதியாய) என்று

a அதுவா ஸ்ரிய பதிதவம ஸாவாதி,கலக்ஷணமாகையாலே, ஸர்வாதி,க கடாஷுததுக்கு பரதிஹதியிலலாமையாலே கடாஷும பூலவ்யாபதமெனகிருா (ஸ்ரிய பதியாய) என்று ஸ்ரிய பதிதவம ஸாவாதி,கத்வே பரயோஜகம—என்னுமிடத்தில் பரமாணம் 1 ஸர்த்த்யா தேவோ தேவத்வமஸ்நுதே ' 2 'அபரமேயம் ஹி தததேஜ் இத்யாதி b ஸர்வாதி,கத்வேந தக்கடாஷும பூலவ்யாபதமானாலும் தீயமாநபூலம பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில அதுவேண்டா / 'வேண்டி,றறெல்லாந்தரும் இத்யாதி,பபடியே ஸர்வாபேக்ஷித பரததவாநுஞ்ண விபூதி தூவயவததவாயாத பூர்த்திமா,னெனகிறது— (அவாபதேத்யாதி,யாலே) c ஆனாலும் பரதிபூந்த, நிரஸந பூர்வக பூலபரததவாநுஞ்ண ஜஞாநஸகதயாதி விஸிஷ்ட—னாகவேணுமே! என்ன சொல்லு கிறது (ஸமஸதகலயானேதி) d பூர்வோக்தாகாரதரய விஸிஷ்ட—னாலும் ஆஸ்ரிதபரதநதரனாகை

அ— யதி கிம்? இத்யதர—1 ந தயஜேயம் கதஞ்சந இதி வதந் நிரங்குஸ ஸ்வதநதர இத் யாஹ (ஸாவேஸ்வரன) இதி ஆஸ்ரித பாரதநதாயே ஸதயபி 2 ஆநயைநம் ஹரி ஸ்ரேஷ்ட இதிவத் ஆஸ்ரிதாநதுஸருதயாபி சேதநா விஷயீகாதவயா இதி நிரப்பந் துவத்தவாத யதாமநோ ரதம் ஸேக ரயந ஸ்வதநத்ர இதி யாவத ஏவம் விரேஷண சதுஷ்டயஞ்ச கடாக்ஷோப யோகித்வபக்ஷே ஸௌஸ்ப்யபரம் கடாக்ஷஸ்ய ப லாவயபிச்சாரிதவோபயோகித்வபக்ஷே பரதவ பரஞ்ச புவதி இதி வதந்நி

a அதர வஸதுந பரதந நி்ரபகதவாத ஸாவ பரகாராதிஸய ஹேதுவாத் புருஷகார தவேந புகூவத் கடாக்ஷே தத் ப லாவயபிச்சாரே ச பரதந பரயோஜகத்வாத் பராரிபஸித பரப்பந் துஸய நிஷ்பரதபூஹ பரிஸமாபதி க்டகதயா மங்குளரூபதவாசச (ஸ்ரிய பதியாய) இத் யஸய பராத்மயம் b விபூதித்வயஸய மிதுநஸேஷத்வாத விபூதி துவய யோக்யூபாவாபத ஸமஸத காமதவஸய ததநநதாயம் அவாபத ஸமஸதகாமதவம் நாம்—அவாபத ஸமஸத காமோ யேநேதி வயுத்பத்தயா ஸதயகாமதவமித்யாதத ஏவஞ்ச யஸமிந கஸமிம்ஸித கார்யே கர்த்தவயே ஸதி ததர ததநாநீமேவ ஸங்கலபாதேவ ஸமுத்யூதஸாவவிதோபகரணவதவம் c பூர்ணஸையவ குண கலயாண நிரஹேதுகம் கார்யகராசச புவநதீதி ததநநதாயம் ஸமஸத கலயாண குணதமகதவஸய d உகதா காரத்ரய நி்ரபயதவாத விரேஷய ஸமாபபகதவாசச ஸர்வாநதாயம் ஸர்வரத்வஸயேதி கரம்

a d இத்திருவாயமொழிதான துவயவிவரணமாகையாலே தீராககூரணகூதியென்றும் நம் முதலிகளருளிச்செய்வது ஆகையாலே ஸரிய பதியாய அவாபதஸமஸதகாமனாய ஸமஸத கலயாண குணதமகனான ஸர்வேஸ்வரன என்கிற நாலு குணங்களும் பூர்வவாகயத்தில் சொல்லுகிற உபாயதவோபயோகியான ஸௌஸ்ப்யததுக்குமுடலாய உத்தரவாகயத்தில் சொல்லுகிற

ஜீ— யாலே ஆஸ்ரிதராலே பரதிருத்தமாய கடாக்ஷம் ப வியாதிருக்குமோ? எனனில் அதிலே 1 ' ந தயஜேயம் கதஞ்சந எனனும் நிரங்குஸ ஸ்வதந்நரனென்கிறது (ஸாவேஸ்வரன) என்று அதாவது ஆஸ்ரிதபரதநதரனாலும் 2 ஆநயைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட, இதயாதிவத் ஆஸ்ரிதரைய நுஸரித்தும் காயம் செய்யும் ஸ்வதந்நரனென்று கருத்து ' இப்படி குணசதுஷ்டயமும் கடாக்ஷோபயோகித்வபக்ஷத்தில் ஸௌஸ்ப்யபரம் கடாக்ஷத்தினுடைய பூர்வாவயபிச்சாரிதவோப யோகித்வபக்ஷத்தில் பரதவபரம் எனபாகள

a இவவாகயத்தில் பிராட்டி ஸர்வரணுக்கு பரதநநி்ரபிகையாகையாலும் ஸாவபரகாராதி ஸயஹேதுவாகையாலும் புருஷகாரதவேந புகூவதகடாக்ஷத்திலும் ததபூர்வாவயபிச்சாரிதவத்திலும் பரதநபரயோஜகையாகையாலும் பராரிபஸித கரநத ததினுடைய நிஷ்பரதபூஹ பரிஸமாப திக்டகதயா மங்குளரூபையாகையாலும் (ஸ்ரிய பதியாய) என்கிறதுக்கு பராத்மயம் b விபூதி துவயமும் மிதுநஸேஷமாகையாலே விபூதித்வயவததாரூபாவாபத ஸமஸதகாமதவத்துக்கு ததந நதந்ரயம் c பூர்ணனுடையவே குணங்கள் கலயாணகுணங்களாயும் நிரஹேதுகமாக கார்ய கரங்களாகின்றனவென்று ததநந்நாயம் ஸமஸதகலயாண குணதமகதவத்துக்கு d உகதா காரத்ரயநி்ரபயமாகையாலும் விரேஷய ஸமாபபகமாகையாலும் ஸர்வாநதந்ரயம் (ஸாவேஸ் வரன) என்கிறதுக்கென்று விரேஷண சதுஷ்டயததுக்கும் கரம்

a d இன்னமுமிந்நாலு குணங்களும் உபாயதவோபயோகியான ஸௌஸ்ப்யததுக்குமுடலாய உபேயதவோபயோகியான ஜ்ஞாநஸகதயாதி குணேபேதமான பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும் "

அ— உபேயதவோபயோகியான ஜஞாநஸகதயாதி கலயாணகுணேபேதமான பரதவத்துக்கும் பரகாஸகங்களாயிருக்கும் எங்ஙனேயெனனில் ஸ்ரிய பதித்வமும்—1 லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீ கேஸோ தேஷ்வயா காருணய ரூபயா 2 யஸ்யா வீக்ஷய என்று ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய 3 யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா—அபரமேயம் ஹி தத்தேஜ் 4 யஸ்யா: கடாஷ் என்று பரதவத்துக்கும் உடலாயிருக்கும் அவாபதஸம்ஸதகாமதவமும் பூரத்தி கைவாங்காதே மேல விழுகைக்கு ஹேதுவாமிததனையாகையாலே ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும் ஸம்ஸதகலயாணகுணாதமகதவமும்—ஜஞாநாதிசுணங்கன் பரதவஹேதுவாய வாதஸலயாதிசுணங்கன் ஸௌஸ்ப்யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே பரதவஸௌஸ்ப்யங்க ளுக்கு உடலாயிருக்கும் 5 குணேஷ்டுபீஸத்வேதை பரதமதரமூரத்தி இதயாதி 6 யதி தவபுக்தோபயகுணேபி இதயாதி, ஸாவேஸ்வரத்வமும் - 7 ஈஸேஸிதவய ஸம்பந்நதாத் என்று ஸம்பந்நதாங்கொண்டு கிட்டுகைக்குமுடலாய ஸர்வாதிசுணங்கையாலே பரதவத்துக்கு முடலாயிருக்கும் இததால ஆஸரயண ஸௌகர்யபாரதாசுமுமாய காராயபாரதாசுமுமான குண க்ஷணத்தைச் சொல்லிற்று ஆகவிததால உப்யஸிங்கு விஸிஷ்டனெனறதாய பரபயபராபக பூதேஸ்வரஸவரூபம் சொல்லிற்று

e மாறிமாறி' இதயாரப்ய h நிதயஸம்ஸாரியாயப போந்தவிவரை இத்தயந்தேந விரோதிஸவரூபம் சொல்லிற்று, l அடியையடைந்து இதயாரப்ய l மூழ்கினன இதயந தேந பூஸஸவரூபம் சொல்லிற்று, h இவரை என்றும் l யான் என்றும் சொல்லுகையாலே ஆதமஸவரூபம் சொல்லிற்று p விசேஷகடாஷ்டம் பண்ணி என்றும் q அருளிண ' என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸவரூபம் சொல்லிற்று ஆக * அகிலேதயாதிஸ்லோகம் ஸாஸ்தர

ஜீ— எங்ஙனே? எனனில் ஸ்ரிய பதித்வம் 1 லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீகேஸ ' 2 யஸ்யா வீக்ஷய ' இதயாதிப்படியே ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய 3 அபரமேயம் ஹி தத்தேஜ் இதயாதிப்படியே பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும் அவாபதஸம்ஸதகாமதவமும் பூரத்தி கைவாங்காதே மேல விழுகைக்கு உடலாமத்தனையாகையாலே ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய, பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும் ஸம்ஸத கலயாணகுணாதமகதவமும் ஜஞாநாதிசுணங்கன் பரதவஹேதுவாய வாதஸலயாதிசுணங்கன் ஸௌஸ்ப்யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே பரதவஸௌஸ்ப்யங்க ளுக்குமுடலாயிருக்கும், ஸாவேஸ்வரத்வமும் 7 ஈஸேஸிதவய ஸம்பந்நதாத் என்று ஸம்பந்நதாங் கொண்டு கிட்டுகைக்குமுடலாய ஸர்வாதிசுணங்கையாலே பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும்

இன்னமும் * அகிலேதயாதிஸ்லோகம் ஸாஸ்தர ஸங்க்ரஹமானாபபோலே இசகூணையும் இத்திருவாயமொழியால பரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும் துவயாராதததையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறது எங்ஙனேயெனனில் a d' ஸ்ரிய பதியாய இதயாதி்யாலே பரபய பராபக பூதபரஸவரூபம் சொல்லிற்று e மாறிமாறி என்று தொடங்கி h நிதயஸம் ஸாரியாயபபோந்த் எனனுமளவாலே விரோதிஸவரூபமும் l அடியையடைந்து என்று தொடங்கி l மூழ்கினன எனனுமளவாலே பூஸஸவரூபமும் h இவரை' என்றும் l ' யான் ' என்றும் சொல்லுகையாலே ஆதமஸவரூபமும், p விசேஷகடாஷ்டம் பண்ணி என்றும் q அருளிண ' என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸவரூபமும் சொல்லிற்று அப்படியே a d ஸ்ரிய பதி

* ஸ்ரீபுராஷ்யமங்குளம்

அ— ஸங்குரஹமானுபேரலே இச்சூக்ஷணயாலே 1 பராயஸய புரஹமணோ ரூபம் எனகிற படியே ஸஹஸரகூதாரபரதிபாத்யார்த்தபஞ்சகத்தையும் சொல்லிற்று

a ஸ்ரிய பதியாய இதயநேந அஸயோக்த ஸகல நிர்வாஹ பாயாலோசநாயாம பூர்வோத்தர வாக்யகூத ஸ்ரீமத பதார்த்த b அவாபதஸம்ஸதகாமனய இதயநேந உபயவிபுதி ஸேஷித்வஸய பூலிதத்வாத உத்தர வாக்யகூத நாராயண ஸப்யதாராததூஸ c d ஸமஸுகல்யாணகுணாதமகணுன ஸர்வேஸ்வரன இதயநேந பூவவாக்ய கூத நாராயணஸப்யதூர்த்ததூஸ e மாநிமாநி இத்யாரப்ய h ஸமஸாரியாயப போதவிவரை இதயநேந நமஸ்ஸப்யதூவயாவாத்யா஽னித்யாதி பூஹயவிரோதிநஸ i அடியை ' இதயநேந சரண ஸட்யதாராததூஸ i அடைந்து இதயநேந க்ரியாபத்யாராததூஸ p q ' விஸேஷ கடாஷ்டம் பண்ணியருளினுன இதி ஸரணஸப்யதூர்த்த ஸ i யான' இதயநேந பர பத்யே இத்யுத்தம் புருஷாஷ்டிபத அதிகாரி ச k l ஈநிலின்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கினன இதி சதுரத்யாததூஸ j உள்ளந்தேநி இதயநேந ஸவபேரகத்தருத்வ புத்யதி ராஹித்யரூப நமஸ்ஸப்யதூராததூஸ ஸூசயதே — இதி தூவயாதத விவரணதவம் சாஸய வாக்யஸய a ' ஸ்ரிய பதியாய இதயாரமபுணத் வயாக்யேய பரபந்தஸய தூவயார்த்த பரதி பாதுகதவாச்சா஽யமாததோத்ர விவக்ஷிதோ புவதி

ஸாஸதராராதத ஸங்க்ஷேப ரூபதயா வஸது நிர்தேஸ்ஸய பூலிதத்வாத i அடியை யடைந்து இதயநுஸந்தாரநேந நமஸகாரஸய பூலிதத்வாத i i அடியையடைந்துள்ளந்தேநி ஸ்ரீநிலின்பத்திருவெள்ளம் யானமூழ்கினன இதி ஸவலாப்யநுஸந்தாரஸய பரோபதேஸகூர்பப தயா பகூவச் சரணரஹிதம் ஸமாஸரிதய நிர்மலாந்த கரண பூத்வா நிதயாபரிச்சேத்யா நந்த பரவாஹாவகூஹிநோ புவந்து இத்யாஸிஷோபி பூலிதத்வாச்ச தரிவித்யம் மங்குளமா சரிதம் புவதி a (ஸ்ரிய பதியாய இதயாதி) வகதுரபத்யுப்பாதநம் a 2 யத்பாத்யசுஹநைஸ தரந்தி எனகிறபடியே பரத்வசிஹந்தயா பரதூந நிருபிகையாகையாலும் 3 ஆத்ம வித்யா ச தேவி தவம் விமுக்திபுலத்யாயிநீ என்று வித்யாதிதேவதையாகையாலே அவளோடே ஸம்பந்தம் ஜனாநதேஹது விஸேஷகடாஷ்டத்துக்கு ஹேதுவாகையாலும் 4 அபரமேயம் ஹி தததேஜோ யஸய ஸா ஜநகாத்மஜா எனகிறபடியே மேல சொல்லப்புகுத குணங்களுக கெல்லாம நிதூநமாநகையாலும் 5 புவதிஸம்பந்த துரூஷ்டயா எனகிற ந்யாயத்தாலும் முந்துற ஸ்ரிய பதி ' எனகிறா b c d (அவாபதேத்யாதி) ஸாபேஷணுகில இவனிடும / பச்சையின

யீ— யாய இதயாதி விஸேஷணசதுஷ்டயத்தாலே பூர்வோத்தரவாக்யகூத ஸ்ரீமநாராயண ஸப்ய தூராததூம e மாநிமாநி இத்யாதியாலே நமஸ்ஸப்ய நிவர்தயா஽னித்யாதி பூஹயவிரோதி களும் i அடியை ' என்று சரணஸப்யதூர்த்ததூம i அடைந்து என்று க்ரியாபத்யார்த்ததூம p q ' விஸேஷ கடாஷ்டம் பண்ணியருளினுன என்று ஸரணஸப்யதூராததூம i யான என்று ' பரபத்யே எனகிற உத்தமபுருஷனால ஆஷ்டிபதனை அதிகாரியும், k l ஈநிலின்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கினன ' எனது சதுரத்யாததூம j உள்ளந்தேநி என்று ஸவபேரகத்தருத்வ புத்யதி ராஹித்யரூப நமஸ்ஸப்யதூராததூம சொல்லிற்று

இன்னமும் இச்சூக்ஷணயாலே a ' ஸ்ரிய பதியாய இதயாதியால வஸதுநிர்தேஸ்ஸமும் i அடியையடைந்து என்கையாலே நமஸகாரமும் k l ஈநிலின்பத்திருவெள்ளம் யான மூழ்கினன என்று ஸவலாப்யநுஸந்தாரநம் பரோபதேஸகூர்பபமாகையாலே எம்பெருமான திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து நிர்மலாந்த கரணராய நிதயாபரிச்சேத்யாநந்த பரவாஹததில் மூழ்குங்கள்

/ பச்சை உபஹாரம் (காணிக்கை)

ஈ—e A “மாறிமாறிப்பலபிறப்பும் பிறந்து” எனகிறபடியே [ஐநம்பரம்பரைகளிலே ஏதோள மாறி h நித்ய ஸம்ஸாரியாயப்போந்த இவரை, A “1 அடியையடைந்து] உள்ளந்தேறி k ஈறிலின்பத திருவெள்ளம் l யான முழுகினன ” என்று

அ— தாரதமயாநுதூணமாய கடாஷுதாரதமய முண்டாமென்றும் கடாஷுக்கும்போது ஐஞாநாதி களும் தூயாதிர்களும் வேண்டுமென்றும் இவருடைய ஸம்பந்தமும் இவா ளிஷயத்தில் கடாஷு மும் ஜகதூஜஜீவநாராததூமாகையாலே ஸாவரோடும் ஸம்பந்தமும் வேணுமென்றும் திருவுள்ளம்

e ஆழவாரா ஸவ்வைபுவத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே ஒருவராயிருக்க இப்போது கடாஷுக்கவென்றோராத முண்டாவென்ன (மாறிமாறியித்யாதி) B பெய்யயில் பாடலென்று திரு வுள்ளம் e h கடாஷுதாதகாஷஸித்யூயர்ததூமாக ததபூவாவஸதைதூயில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிச்செய்கிறா (மாறிமாறியித்யாதி நித்யஸம்ஸாரியாயப் போந்தவித்யநதம்) என்றுமாம் அநேநாஸய கடாஷுஸய நிரஹேதுகதவம்பிஸூசியதே e இவரைக கடாஷுத்தது நிர்ஹேதுக மெனகிறதென? ஹேதுவில்லையோ? எனன (மாறிமாறியித்யாதி) எனனவுமாம் அதாவது- பிறக்கையே ஹேதுவென்றபடி இததாலும் நிரஹேதுகமென்று தாதபர்யம் g (தோளமாறி) யதூ சதுரந்தயாநா஽஽ந்தேரூளிகாதிவாஹகா மநுஷயா ஏகஸமிநதமஸே அதிபீடாயாம ஸதயாம அமஸாந்தரேன வஹந்தி தத,வதேகஸமிந ஜநமநயபக்யதே ஸதி ஜந்மாநதரம் பராபயே தயாததூ 1 அநேக ஜநமஸாஹஸரீம் 2 வாஸாமஸி ஜீர்ணாநி இதயாதிருநுஸந்தேய h (நித்யஸம்ஸாரியாயப் போந்தவிவா) என்கையாலே நித்யமுக்தேஸ்வரர்களிலே ஒருவா ஆழவாராக அவதரித்தாரென்னுமது இவருடைய பரபூவாதியயநிபந்தநமென்று கருத்து

l n கடாஷுபுலத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதி சொல்லவல்லராமபடி யாக) என்னுமளவும் l j அடியையடைந்துள்ளந்தேறி என்கையாலே கர்மாநுஷ்டாந்ததாலே மநஸஸு நிர்மலமாய ஈஸ்வரனை ஸாஷுதாதகரித்தவர்களில் வயாவருத்தி இதுக்கு தூருஷ

ஜீ— என்று ஆரீஸஸும பூலிதமாகையாலே அவிசுநபரிஸமாபதி பரசயகூமநார்தததூமாக பரபுந் தூரயபுத்தில் பண்ணக்கடவ வஸதுநிரதேஸநமஸகாராரீஸஸுக்களாகிற தரிவிதூஸங்குளமும ஆசரிக்கப்பட்டது d ஸாவேஸ்வரன p q விஸேஷ கடாஷும் பண்ணியருளினான் ' என்றநவயம்

e h கடாஷுதாதசர்ஷஸித்யூயாததூமாக ததபூவாவஸதைதூயில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிச்செய்கிறா (மாறிமாறி இதயாதி-போந்த இவரை என்னுமளவாக) இததால கடாஷுத்தி னுடைய நிர்ஹேதுகதவமும் ஸூசிதம் g தோளமாறுகையாவது-சிவியா ஒருதோள நொந்தால மறநெரு தோளிலே மாற்றிக்கொள்ளுமாபோலே ஒருஜநமம் போனவுடனே ஜந்மாந்தரத்தை அடைகை இவ்விடத்தில் 1 அநேக ஜநமஸாஹஸரீம் 2 வாஸாமஸி ஜீர்ணாநி இதயாதிருநுஸந்தேயம் h (நித்யஸம்ஸாரியாயப்போந்த இவர்) என்கையாலே-நித்ய முக்தேஸ்வரர்களிலே ஒருவர் ஆழவாராக அவதரித்தாரென்னுமது இவருடைய பரபூவாதியய நிபந்தநமென்று கருத்து

l n கடாஷுபுலத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதி - சொல்லவல்லராம படியாக) என்னுமளவும் l j அடியையடைந்து உள்ளந்தேறி என்கையாலே கர்மாநுஷ்டாந்தத் தாலே மநஸஸு நிர்மலமாய ஈஸ்வரனை ஸாஷுதாதகரித்தவர்களில் வயாவருத்தி இதுக்கு தூருஷ

ஈ— m முதலிலே தமதிருவாயாலே n சொல்லவல்லராமபடியாக

அ—டாநதமாக 1 ஸா தம ஸமாஸாத்ய விஸுத்ஸுதவா ரோகேந ஸம்புராநதஸரீரபுராவா | மநஸவிநீ வாக்யமுவாச தாரா ராமம் ரணோத்காஷணலபுத்யுலக்ஷம் || என்றதையைருளிச்செய்வா | உள்ளந்தேறி என்று ஜஞாநத்தைச சொல்லுகையாலே பராமாண்யமும் | மூழ்கினன என்று குமிழ்நீருண்ணும்போதில் ஸபுதும்போலே இப்பரபுநத்யுமென்று ஸுசிதமாகையாலே புக்தி வழிந்த சொல்லென்று தோற்றுக்கையாலே க்யாதயாதிமூலத்வாபுராவமும் ஸித்தியுக்கிறதென்று திருவுள்ளம் என்று பரிஷ்காரம்

k ஈநிலின்பவிருவெள்ளமிதயந்வய அத்து இதி நிராததகாவயயபதும் ததராபயகார லோப ஈநில இதி ஸவர்ககூரத்யுயைஸவாயவயாவருத்தி அபரிச்சேத்யதாவாசினா இரு இதி பதேந கைவல்யவயாவருத்தி இருவெள்ளமெனக்கையாலே | மூழ்கினனென கிறது m (முதலிலே) முதல ஸமஸாரம் புக்தயங்குரத்யுஸையாகவுமாம் கரமாத கர்ம ஜஞாந புக்தி பரபுக்தி பரஜஞாந பரமபுக்தி மூர்த்த்யநயநாட்யுதக்ரமணாச்சிராதிக்கூதிபராபதி தேஸு விஸேஷபராபதி புகுவத்பராபதி கைங்காயபராபதயந்தரம் வக்ஷயமாணம் வசநம் பரத்யுமத் ஏவ—ஸவிக்ஷுரஹுத்வேந அவஸத்யாநத்யுஸாயாமேவ, தத்ர ச பரபுக்தித்யுஸாயாமேவ தத்ர ச பரபுந த்யாதாவேவேதயர்த்தம் n யத்யவா (முதலிலே) எனறது பரபுக்தி பரஜஞாநபரமபுக்தியாய பின்பு ஆநந்தநாநுபூவமரகையனறிக் கே முதலிலேதானே அநுபூவோபகரணமான பரமபுக்தியா யெனறபடி n (வல்லராமபடி) என்று விஸரம்புரதியாய் சொன்னபடி ஒருவனுக்கொரு ஸம்ருத்யுயுண்டானால் அவன அதில் விஸரம்புயிலலாமையாலே தனக்கிந்த ஸமருத்யுயு யுண்டாயிறென்று ஜூடிதி சொல்லமாட்டானிறே ஆகையாலிப்படி சொல்லுகிறது விஸரம் புரதியதாலேயிறே

ஜீ—டாநதமாக 1 ' ஸா தம ஸமாஸாத்ய விஸுத்ஸுதவா ரோகேந ஸம்புராநத ஸரீரபுராவா | மநஸவிநீ வாக்யமுவாச தாரா ராமம் ரணோத்காஷணலபுத்யுலக்ஷம் || என்றதையை அருளிச்செய்வா ' | உள்ளந்தேறி என்று ஜஞாநத்தைச சொல்லுகையாலே பராமாண்யமும் | மூழ்கினன என்று குமிழ்நீர் உண்ணும்போதில் ஸபுதும்போலே இப்பரபுநத்யும என்று ஸுசிதமாகையாலே புக்தி வழிந்த சொல்லென்று தோற்றுக்கையாலே க்யாத்யாதிமூலத்வாபுராவமும் ஸித்தியுக்கிறது என்று திருவுள்ளம் ' என்று பரிஷ்காரம்

k ஈநிலின்பவிருவெள்ளம் என்றநவயம் அத்து என்று நிராததகாவயயபதும் ஈறு நாயம் இல இல்லாமை ஆக நியமெனறபடி இத்தால ஸவர்ககூரத்யுயைஸவாயவயாவருத்தி இரு என்று - பெருமையாய அபரிச்சேத்யதாவாசி இத்தால கைவல்யவயாவருத்தி இருவெள்ள மெனக்கையாலே | மூழ்கினனெனகிறது m (முதலிலே) ஸமஸாரத்திலே புக்தயங்குர த்யுஸையாகவுமாம் கரமேண—காமம் ஜஞாநம் புக்தி பரபுக்தி பரஜஞாநம் பரமபுக்தி மூர்த்த்யநயநாட்யுதக்ரமணம் அர்ச்சிராதிக்கூதிபராபதி தேஸுவிஸேஷபராபதி, புகுவத பராபதி கைங்காயபராபதி, ஏதத்யுநந்தரம் சொல்லும் வார்த்தையை பரத்யுமத் ஏவ விக்ஷுரஹுத் தோடே ஸமஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தேதானே - அதிலும் புக்தயங்குர த்யுஸையிலேதானே - அதிலும் பரபுநத்யுயிலேதானே என்றபடி n (சொல்லவல்லராமபடி) என்றது விஸரம்புரதியாயம் சோனனபடி

ஈ— 0 முதலடியிலே p விசேஷகடாக்ஷமபண்ணி q அருளிஞன ,

அ— 0 (முதலடி) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்கு முதலடி ஸாதநதஸ்ஸை நிர்ஹேதுகத்வே தாதபாயம் இங்கே 1 நாலென புருஷகாரேண' 2 நிரஹேதுககடாக்ஷண" இத்யாத்யநு ஸந்தேயம் இத்தால 3 ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம்' இத்யாதிபபடியே நிரஹேதுக கடாக்ஷ பாத்ரமானவர்கனையும் A கலபாதியிலே தோற்றிற்று வர்ணிகும் இத்யாதிபபடியே ஸத்வாரக புகுவதகடாக்ஷ பாத்ரமானவர்களையும் வயாவர்த்திக்கிறது 3 ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம்' இதி— ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம் யத்யுருச்சுஸாக்ருதம் ததூர் 1 விஷ்ணு கடாக்ஷ அத்வேஷ ஆபிமுக்ஷயம் ச ஸாத்விகை 1 ஸம்பூஷணம் ஷடேதாநி ஹயாசாய பராபதிஹேதவ 11 அநந்தரம் 4 ஆசாயவாந் புநஷோ வேத' இதி ஆசாயபரஸாதாத் புகுவதகடாக்ஷவிசேஷ இதி க்ரமேண விநா நிரஹேதுகமேவாஸ்ய பூஸித இதி பூவ புகுவதகுருணபாயாவோசநாயாம் லக்ஷீபுருஷகாரோபயதிடிகோ பூவதி 1 நாலென புருஷ காரேண இத்யாதி 8 தன்னடியார திறத்தகத்து இத்யாதி அத்ர—ஈஸ்வரஸ்ய தேதேந அவாஜநீயஸம்பநதே ஸதயபி சேதநகூதாபராதூநேவ பரிஸங்க்யாய அநாதிசூலம் ஸ ஏவ அதயஜதிதி யத், ஏதாத்ருஸம்பராதம் ஸமயிதம் புருஷகாரதவேந ஸ்ரியம், ஸமஸதகாமோ— பலக்ஷித விபூதித்வயநிவாஹகஸேநாபதிம் ச கட்டகத்வேந புரஸகருதய விசேஷகடாக்ஷம் சகாரேதயநுஸந்தேயம் குருபரம்பரா கரமானிரோதூத ஏதாவதகாலம்விஷயீகரணம் புகுவதோபராத இதயயஞ்ச புகுவதபூபராயேண நசேத C 'எதிர்குழல புகுகளைத்தோர் பிறப்புமெனக்கே இத்யாதிநா விரோதூத் ஸ்ரியஞ்சாபுரஸகருதய ஸவயமேவ விஷயீகரோதி இதயேதச கஸமிம்ஸித் கஸமிம்ஸித்வயக்திவிசேஷே வயவஸதிதம் 1 'நாலென புருஷ காரேண இத்யாதென ததூர் தர்ஸநாத

p q (விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளிஞன) விசேஷகடாக்ஷகரணம் நாம் D 'மயர்வறமதி நலம் இதுயகதபரகாரேண புகுத்திருப்பந் ஜனாநவாந் யதூர் பூவதி ததூர் ஸங்கலபநம் யத்வா, E எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான F 'அமலங்கனாக விழிக்கும்' இதுய்யமாநகடாக்ஷ கரணம் வா அதர ச கடாஷோ நாம் - 5 ஆஜநம்நஷோடூஸாபதூத ஸதந்யாத்யநபி லாஷிண G உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தினனுமெவற்றிலையு மெலலாங்கண்ணன் ' ' இதி இதரவிஷயவிராகபூவாக புகுவதநுபூவைகபரத்வருப ஸவோஜஜீவநமாத்ரஹேது விசேஷ கடாஷோ நாம் - பரபநத நிரமாணமுக்கேந அகிலலோகோஜீவயித்ருதவாபாதக கடாக்ஷ யத்வா ஸுக்ருதமூல கடாக்ஷ கடாக்ஷ, நிரஹேதுககடாக்ஷ விசேஷகடாக்ஷ; H பகக நோககற்பபண்ணின விசேஷகடாக்ஷம் இத்தயதர வரவரமுநிவயாக்யாயாம் அயமாத்ஸஸபூட

ஐ— 0 (முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்கு முதலடி - ஸாதநதஸ்ஸை நிர்ஹேதுகத்வே தாதபாயம் இங்கே 1 நாலென புருஷகாரேண" இத்யாதிசுமநுஸந்தேயம்

p q (விசேஷ கடாக்ஷமபண்ணியருளிஞன) விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது-D மயர்வற மதிநலம்ருளினன ' எனகிறபடியே புகுத்திருப்பந் ஜனாநத்தை உடையராமபடி ஸங்கல்பிகை யத்வா, கடாக்ஷமாவது இதரவிஷய வைராக்ய பூவகமாக புகுவதநுபூவைகபரத்வ ருபஸவோஜஜீவநமாத்ர ஹேதுவாயிருக்கும்தாய விசேஷகடாக்ஷமாவது-பரபநத நிரமாண முக்கேந அகிலலோகோஜீவயித்ருதவாபாதகமாயிருக்க் தமது என்னவுமாம்

A ஆசார்யஹருத்யம் 55 B பெரியாழ 4 9 2 C 2-7 6 D 1 1 1 E 2 2 2 F 1 9 8 G 6-7 1
H ஆசார்யஹருத்யம் 94

ஈ— 1 “**बृन्दावनं भगवता कृष्णाक्षिण्णकर्मणा। शुभेन मनसा ध्यातं गद्या बृद्धिमभीप्सता॥**
(புருந்தாவநம் புகுவதா கருஷ்ணேநாக்ஸிஷ்டகாமணா | ஸுபேந மநஸா த்யாதம் குவாம வருத்யதிமபீபஸதா ||) எனகிறபடியே ஸ்ரீபுருந்தாவநத்தை,

அ— 0 அஸமிந பக்ஷே முதலடியிலே இதயஸய 2 க்ஷாபபேபிஷிகதோ யஸதஸமை இதி பரகாரேண க்ஷாபபுரவஸதூரததுஸாயாமேவேகயாததது ஏதேந ஜநநாநந்தரம் காலவிஸேஷேஷா விஷயீகருதா ஸரோஹிதாதி நாமாந பரபந்தஜநா வயாவர்தயநதே

r இப்படியவன கடாஷுத்தால் பூலித்தவிடமுண்டோவென உண்டெனகைக்கும் கடாஷுகைக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்கிறா (புருந்தாவநமித்யாதி) புகூதிஸமாதாநார்த்ததூ த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ அஸய சிரகாலாநுபுரவயகாமஸு ஸதஸு நிரஹேதுக: கடாஷு எவம் பூலவயாபதிரச ஸம்பவதி கிம்? இத்யதராஹ (புருந்தாவநமித்யாதி) என்னவுமாம் புருந்தாவநம்—நெறிஞ்சிறகாடு புகுவதா—விசிதரஸகதிமதா அக்லிஷ்டகர்மண—க்லேம விநா பூலவதகர்மஸாதிகேந கருஷ்ணேந— 3 க்ருஷிா பூவாசகஸஸபுதோ ணஸ்ச நிரவருதிவாசக: | விஷ்ணுஸதத்பூவயோகூச்ச க்ருஷ்ண இத்யபித்யதே || இத்யுகத குண யோகூவதா ஸுபேந—அவயாஹதேந மநஸா—ஸங்கலபருப ஜனாநேந த்யாதம்—விஷயீ கருதம் அதுவா மநஸா—க்ருபயா த்யாதம்—ஸங்கலபருபஜனாநவிஷயீகருதம் அதுவா மநஸா சித்தேந ஆத்மயாதம் ஸங்கலபிதம் ஆத்மயாதம் ஸங்கலப குவாம வருத்யதி மபீபஸதா அபிஸ்ததபரிசாரகபர ஜாதயுகிதம் க்ஷாபரதூரகதவம்நேநோகதம் தேந ரக்ஷணாதிமயே மாநத்யாதிஸயோ ஹேதுரிதி வயஜயதே இத்தால் க்ஷாவருத்யதியே பூல மெனதாயிறறு

ஜீ— r இப்படி அவன கடாஷும் பூலித்தவிடமுண்டோ? என்ன உண்டெனகைக்கும் கடாஷும் பண்ணினது இன்னதுக்காகவென்றும் பின்பு அவாதாம் இன்னபடியானாரென்றும் அருளிச்செய்கிறார் (புருந்தாவநமித்யாதி) புகூதிஸமாதாநார்த்ததூ த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ அயம் ஸ்லோக ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாமஸே ஷஷ்டே த்யாயே இந்த ஸ்லோகததுக்காததம்— புருந்தாவநம் நெறிஞ்சிறகாடு புகுவதா விசிதரஸகதிமானாய அக்லிஷ்டகாமண—க்லேம விநா பூலவதகாம ஸாதிகைய கருஷ்ணேந 3 க்ருஷிா பூவாசகஸஸபுதோ ணஸ்ச நிரவருதி வாசக: | விஷ்ணுஸதத்பூவயோகூச்ச க்ருஷ்ண இத்யபித்யதே || என்று சொல்லப்பட்டிருநதுள்ள குணயோகூத்தையுடைய க்ருஷ்ணாலே ஸுபேந அவயாஹதேந மநஸா ஸங்கலப ருபஜனாநேந த்யாதம் விஷயீகருதம் குவாம வருத்யதிம பஸுவருத்யதியை அபீபஸதா அபிமுக்யேந ஆசைப்படுபவனெனறபடி இத்தால் க்ஷாவருத்யதியே பலமெனதாயிறறு

பரமகாருணிகரான மனவாளமா முனிகள் அருளிச்செய்த

ஈட்டின பரமாணத்திரட்டு

1 (बृ दारनमित्यादि) वंणने पुा णे पञ्चमेशो पष्ठऽध्याये “**बृन्दावनं भगवता कृष्णे नाक्षिण्णकर्मणा। शुभेन मनसा ध्यातं गद्या बृद्धिमभीप्सता॥ ततस्तत्रातिरुक्षेऽपि घर्ममाले द्विजोत्तम। प्रावृटकाल इवाद्भूत नशण्य समन्तः॥**(२९) (87)1 उत्पन्नवशष्पाद्या शक्रमापास्तता मही। स्थली मारत्कीनासीपवारागकुतन्त्रा॥ (३७)

ஈ— 8 1. “उपनिषद्भाष्यम्” (உத்பந்நநவஸஷ்பாடியம்) எனனுமபடி கடாக்ஷித்தாப போலே t தத்வங்களை u விஸத்யமாக அறியவல்லராமபடி கடாக்ஷித்தான

அ— 5 (உத்பந்நதேயாதி) உத்பந்நஸப்து கோமலத்வாநுவருகதிபர அநுத்பந்நஸஷ்பவிர ஹேண தநநிருபணீயதவ விவக்ஷயா உத்பதயந்நதரகாலாவஸ்தாயா க்ஷவாமுபயோக்யஸய சிரகாலபுரானிதவேபி ததபாயநதாநுவருததே உத்பந்நபதேந லாபுராத நவஸப்து அநயத்ர அத்ருஷ்டதவபரஸஸந் ஸதூலாந்நீயகோமலஸஷ்பாந்நதராத வைலக்ஷணயம் வயஞ்ஜயதி இந்த வசநததை இங்கே எடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வயாஸாதி பரமரிஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்திற்காடடில வைலக்ஷணயமும் அநத ஜ்ஞாநத்துக்கு புகுவ த்ருராக்ஷாநதரிதத்வமும் தோற்றுகிறது ஸஷ்பாடியமென்று தத்ராதத்ரானுபாதம் யத்வா 1 ‘உத்பந்நநவஸஷ்பாடியா’ இதிபரமாணவசநே வாததமாநேபி ப்ருநத்ராவநவிஸேஷண குவவிவக்ஷயா நபுமஸகலிங்குபரயோக்ய இதி அத்ர 2 நமோ ப்ரஹ்மணயதேவாய / ‘கோவருத்ரூதிவத் நெறிஞ்சியைப் புல்லாககினவன இதயாதிருநுஸந்தேய நிரஹேதுக தவபரகாஸநாராதத்வம் கோவருத்ரூதிவத் ஜகத்ரக்ஷணஞ்ச ஈஸ்வரஸயாபிமதம் புவதீதி ச கோவருத்ரூதியர்த்தம் ப்ருநத்ராவநகடாக்ஷி ஏவ த்ருஷ்டாநததவேநோபாதத

u ப்ருநத்ராவநகடாக்ஷஸீயவ பரமபரயா பரயோஜநம் த்ராஷ்டாநதிகே அஸதிகிம்? இதி சேத ததராஹ (விஸத்யமாகவிதி) பரோபதேஸாநுஞ்ஞணவஸத்யயுக்தம் யத்ரா புவதி ததேத யர்த்தம் ஏதேத பராங்குஸாயோபதேஸமுக்ஷேந ஸம்ஸாரிணம்பித்தவஜ்ஞாநமுத்பாத்ய ததுஜ ஜ்வந்ருபஸவபரயோஜநலாபுராய ச A எனனைக்குமெனனை B தென்னவென்னும் இதயாதி பரகாரேண ஸவஸய பராங்குஸாயபரணீத பரபுநத்யூரவணஜாந்நத்யாய ச C ‘தொண்டாகமு துண்ண இதி ஏததபரபுநத்யுக்ஷேந ஸ்வாஸரிதாந் கருதார்த்ததுமிதம் சேதி பரஸ்நஸயோததரம்

ஜீ— 5 (உத்பந்நதேயாதி) உத்பந்நஸப்து கோமலத்வாநுவருகதிபர நவஸப்து அந்யத்ரா த்ருஷ்டதவபரஸஸந் ஸதூலாந்நீய கோமலஸஷ்பாந்நதர வைலக்ஷணயம் வயஞ்ஜயதி இந்த வசநததை இங்கே எடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வயாஸாதி பரம ருஷிகளு டைய ஜ்ஞாநத்திற்காடடில வைலக்ஷணயமும் அநத ஜ்ஞாநத்துக்கு புகுவத்ருராக்ஷாந்நரி தத்வமும் தோற்றுகிறது ஸஷ்பாடியமென்று தத்ராதத்ரானுபாதம் யத்வம் ப்ருநத்ராவந விஸேஷ ணத்வ விவக்ஷயாவாதல் நபுமஸகலிங்கு பரயோக்ய நிரஹேதுகதவபரகாஸநார்த்தமாகவும் கோவருத்ரூதிவத் ஜகத்ரக்ஷணம் ஈஸ்வரனுக்கபிமதமெனக்கைக்காகவும் கோவருத்ரூதியர்த்தம் ப்ருநத்ராவந கடாக்ஷமே த்ருஷ்டாநததவேநோபாத்தம்

t u ப்ருநத்ராவந கடாக்ஷத்துக்குப்போலே பரமபரயா பரயோஜநம் த்ராஷ்டாநதிகத்திலுண் டோ? எனன அருளிச்செய்கிறா (தத்வங்களை விஸத்யமாகவென்று) விஸத்யமாக அறிகையாவது - பரோபதேஸாநுஞ்ஞணவஸத்ய யுக்தமாமபடி அறிகை இததால ஆழ்வாருக்கு ஜ்ஞாநத்தையுண் டாககி, தநமுக்ஷேந ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தத்வஜ்ஞாநத்தை உண்டாககி ததுஜஜ்வந்ருப ஸவபரயோஜந லாபுராதத்வமாகவும் B தென்னவென்னும் இதயாதிப்படியே தனக்கு ஆழ்வா ருருளிச்செய்த பரபுநத்யூரவணஜநிதாந்ந்நத்யாதத மாகவும் C தொண்டார்கமுதுண்ண இத் யாதிப்படியே தத்பரபுந்நத்யுக்ஷேந ஸ்வாஸரிதர்களை கருதார்த்தமாகக் குகைக்கும் கடாக்ஷித்தா னென்றபடி

/ ஆசாரயஹருத்யம் 96 A 7 9 1 B, 10 7 5 C 9 4 9

ஈ— a இதரதூர்ஸநங்களில் தத்வங்களைப் b பதினொன்றென்பா, c ஆறென்பாராய் d பூஹு பரகாரங்களிலே விபரதிபத்தி பண்ணுவார்கள்

அ—லப்யதே ஸாஸ்தர வஸ்யத்வதத்பூவாப்யாயம் த்ருஷ்டாநததூராஷ்டாநதிகயோரா வைஷ்ணவ மஸதீதி சேந்ந 1 நானெள புருஷகாரேண ந சாபயநயேந ஹேதுநா | கேஉலம கருபமைய வாஹம பரேசேஷ கஞ்சித் கதூரசந || இதி பக்யவதுகதே , பக்யவநநிரங்குஸஸவாதநதாயாசச

a ததவங்களை (ப 87 t) இத்தியுகதம் தாநி ததவாநி கதீத்யதர ஸ்வஸிதூதூநதம் வகது காம “யாவத பரமதம் ந நிராக்ரியதே தாவத ஸ்வமதம்பரதிஷ்டிதம்” இதி ந்யாயேந பரமதநிர ஸநாய தாநயுபநயஸிதும் உபகரமதே (இதர தூர்ஸநங்களிலிதி) b c ஆறு பதினாறு எனறது வக்ஷ்யமாண ததவத்ய விரூத்யூகாரம் பரமாண பரமேய ஸமஸய பரயோஜந த்ருஷ்டாநத ஸிதூதூநத அவயவ தாக்க நிர்ணய வாத்த ஜலப விதண்டா ஹேத்வாபூஸ சூல ஜாதி நிகூர ஹஸ்தூநங்களாகிற தத்வங்கள் பதினொன்றென்கிறவன நையாயிகன் தூரவய குண காம ஸாமாநய விசேஷ ஸமவாயங்களாகிற தத்வங்கள் ஆறு என்கிறவன வைசேஷிகள்

d (பூஹுபரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணதததந்மதபரகாரேணேத்யாததூ — அதேந பஞ்ச விமஸதி ததவவாதித ஸாங்க்யா ஷ்டுவிமஸதிததவவாதிதோ யோகித ஷடதரிமஸத தத்வவாதித நஸ்ஸைவா அந்யே ச ததவஸங்க்யா விவாதூகா அதர விவக்ஷிதா அதாவது இருபத்தஞ்சென் பார ஸாங்க்யா இத்தோடே ஸர்வரணையுங்கூட இருபத்தாறென்பார் யோகிகள் இவ்விருபத் தஞ்சோடே, நியதி காலம் ராகூம் வித்யை கலை மாயை ஸூதூதூவித்யை, ஸர்வரண ஸதூரஸிவன ஸகதி ஸிவன என்கிற பதினொன்றையுங் கூடிகொண்டு முப்பத்தாறென்பார் பாஸுபதர் பஞ்சஸகந்தம் துவாதூஸாயதனம் அஷ்டாதூஸதூதுககள் தத்வமென்பார்கள பெளதூதூ ஜைநர் ஜீவனும தூமாதூர்மங்களும் புத்ரகூலமும், காலாகாஸங்களும ததவ

ஜீ— a ‘ததவங்களை விஸதூமாக அறியவல்லராமபடி (ப 87t u) என்கைக்கு தத்வங்களில ஸந தேஹமுண்டோ? எனன ததவ விஷயமான விபரதிபத்திகளை அருளிசெய்துகொண்டு ‘ நம தூர்ஸ நத்துக்குத ததவங்கள் மூன்று எனறு ஸ்வஸிதூதூநதத்தையும் அருளிசெய்கிறா (இதர தூர்ஸ நங்களிலித்யாதி) b c பதினாறு ஆறு எனறது வக்ஷ்யமாண தத்வத்யவிரூத்யூகாரம் பரமாண பரமேய ஸமஸய பரயோஜந த்ருஷ்டாநத ஸிதூதூநத அவயவ தாக்க நிர்ணய வாத்த ஜலப விதண்டா ஹேத்வாபூஸ சூல ஜாதி நிகூரஹஸ்தூநங்களாகிற ததவங்கள் பதினொன்றென பாகள நையாயிகர்கள் தூரவய குண காம ஸாமாநய விசேஷ ஸமவாயங்களாகிற ததவங்கள் ஆறென்கிறவன வைசேஷிகள்

d (பூஹுபரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாண தததந்மதபரகாரங்களிலே இததால இவ்விடத்தில் பஞ்சவிமஸதி ததவவாதிதகளான ஸாங்க்யா இத்தோடு ஸர்வரணையும் கூடிக் ஷ்டுவிமஸதி தத்வ வாதிகளான யோகிகள் அந்த இருபத்தஞ்சோடே நியதி, காலம் ராகூம் வித்யை, கலை, மாயை, ஸூதூதூவித்யை, ஸர்வரண ஸதூரஸிவன ஸகதி ஸிவன ‘ என்கிற பதினொன்றையுங் கூடிகொண்டு முப்பத்தாறு தத்வமென்கிற பாஸுபதர் ‘ பஞ்சஸகந்தம் துவாதூஸாயதனம், அஷ்டாதூஸதூதுககள் தத்வம் ‘ என்கிற பெளதூதூ ஜைன தூமாதூர்மங்கள் புத்ரகூலம், காலாகாஸங்கள் ததவமென்கிற ஜைநா—முதலாக மற்றுமுண்டான தத்வஸங்க்யா விவாதூகர்ச

ஈ— எங்ஙனையெனனில், e லோகாயதிகன, “பருதிவயாதி பூதங்கள் நாலினுடைய
f கூட்டரவிலே g சைதந்யமென்றொரு தூர்மம் பிறக்கும்,

அ— மெனபார்கள் (விபரதிபத்தி) விருத்த₄ பரதிபத்தியாதல விவித₄ பரதிபத்தியாதல ததவ
விபரதிபத்தியாதி₄த₄நம புருஷார்ததோபாயவிஷயவிபரதிபத்தீநாமபயபலக்ஷணம் உபபாத₄ந
க்ஷரத்தாநுஞ்ஞயாத் தத்வங்களினுடைய ந்யூநாதிரேகங்களைப்பற்றி வருகிறது - விருத்த₄
பரதிபத்தி 1 ஸமாநாநேகதாமாபயாம விமதேஸச ததுத்த₄ப₄வ₄ என்று சொன்ன
ஸாதாரணஸாதாரணதூர்ம விபரதிபத்திருபஸமஸயேஹதுக்கள முனறிலும் வைத்துக்கொண்டு
இங்கு வாதிவிபரதிபத்தியைச் சொன்னபடி.

e (லோகாயதிகன) சார்வாகன தந்மதஸதேஷு கேசந ஆகாரேந ஸஹ பூதபஞ்சக
வாதி₄நோபி ஸநதி அதஸததவசதுஷ்டய பஞ்சக விஷயயோ கரந்த யோரவிரோத₄;
f (கூட்டரவு) ஸமுதூரயம g (சைதந்யமிதயாதி₄) கிணவாதி₄ப₄யோ மதூரகதிவத் கரமுகபல
தாமபூலதூளாத்யவயவஸமுதூரயே ராகேராத்யவத் பூதசதுஷ்டய ஸமுதூரயே சைதந்யம் நாம
கஸசந தூரமோ ஜாயதே இத்யாத்₄;

ஜீ— னெல்லாரும் விவக்ஷிதர் (விபரதிபத்தி) விருத்த₄பரதிபத்தியாதல விவித₄பரதிபத்தியாதல
இங்கு ததவவிபரதிபத்தி சொன்னவிது - உபாயோபேய விஷய விபரதிபத்திகளுக்கு உப
லக்ஷணம் மேலுபபாத₄நக்ஷரத்தாநுஞ்ஞமரக இங்கு விபரதிபத்தி வாதிவிபரதிபத்தியைச்
சொன்னபடி.

e (லோகாயதிகன) சார்வாகன அவன மதத்தில் ஆகாரததோடேகூட பூதபஞ்சகவாதி₄களு
முண்டு ஆகையாலே ததவசதுஷ்டய பஞ்சகவிஷய க்ஷரத்த₄ங்களுக்கு விரோத₄மில்லை f (கூட்ட
ரவு) ஸமுதூரயம g (சைதந்யமிதயாதி₄) கிணவாதி₄ப₄யோ மதூரகதிவத் கரமுகபல
தாமபூலதூளாத்யவயவஸமுதூரயே ராகேராத்யவத் பூத சதுஷ்டய ஸமுதூரயத்தில்
சைதந்யமென்றொரு தூர்மம் பிறக்குமென்றபடி.

பர— e (லோகாயதிகனித்யாதி₄) “அथ லோகாயதம் | பृथிவ்யாபஸ்தேஜோவாயுரிதி த்வானி,
தேஹ்யைதந்ய் கிணாதிஹ்யோ மதஸக்திவத்” இதி வர்ஹஸ்யஸூத்ரம் | அஸ்யாமர்த்த — அராயமர்த்தசங்க
அரம்மார்த்தே வர்த்தே | “யாவஜீவ் சுஹ ஜிவேநாஸ்தி மூயோரஸோர்” | மஸுமீபூதஸ்ய தேஹ்ய புநராமமந்
கூத:” ‘யாவஜீவ் சுஹ ஜிவேத்’ இதி லோகிகாமிமதார்த்தோபதேஸாத் அர்த்தகாமயோ: புரூபார்த்தவர்த்திபாடகமிதி
காமஸாஸ்தாவிரூதவாத் அலோகிகார்த்தவர்த்திபேதாஸ்த லோகேஷ்யாதம் - விஸ்துதமிதி லோகாயதமியுத்யதே |
ஏவ லோகேஷு விஸ்துதமிதிதீத மத அரம்மயதே - வஸ்துயதே இத்யர்த்த: | தந்மதவர்த்திபாடமர்த்தவிஸேஷமாஹ
(புதிவீதி) | ககநவ்யதிரிசுத் பூதவதுஷ்டயமேவ தசுத், தेषு வர்த்தகமவிதமானமபி அந்யோந்யஸஸர்ஸ-
விஸேஷாத் ததஸமூதாயே தேஹே சைதந்யஸுத்யதே இத்யர்த்த: | ததேதத் ததாந்நேனோபபாடயதி (கிணாதிஹ்ய இதி),
கிணா-சுராபகூதித்யவ்யம் |

ஈ— h அதுககுண்டான ஸுக து கத ஙகளே ஸவாக்கநரகங்கள், அவற்றினுடைய பிறி

அ— h (அதுககுண்டான இதயாதி) 1 ஸவாககா நுபுதிர் மருஷடாஷ்டி துவயஷ்டவாஷவதூ, கம | ஸுகிஷமவஸத்ர ஸுக நத, ஸரகசந்த நாதி, நிஷேவணம் || நரகா நுபு, வோ வைரிஸஸத்ர வயாத,

ஜீ— h (அதுககுண்டான இதயாதி) ஸவாககா நுபுதிர் மருஷடாஷ்டி துவயஷ்டவாஷவதூ, கம | ஸுகிஷமவஸத்ர ஸுக நத, ஸரகசந்த நாதி, நிஷேவணம் || நரகா நுபு, வோ வைரிஸஸத்ர வயாத,

பா— एमात्मसिद्धावपि भगवामुनाचार्यपादैः तन्मतोपन्यासावसरे निपुणतरमभ्यधायि । “देहमेवात्मानं प्रत्यक्षतः प्रतिपद्यामहे, जह जानामीति ज्ञाता ह्यात्मा अहमिति चक्रास्ति । देहश्चाहंकारगोचरः, स्थूलोह कृशोह इति दर्शनात् । देहस्य हि स्थूल्यादियोगः । अत तत्समानाग्निं करणतया अयमहंकारः शरीरालम्बनः इत्यनयाश्रयणीयम् ।” इत्यारभ्य “क्रमुरुफलताम्बूलदलावयवादिषु प्रत्येकमविद्यमानस्यापि रागस्येनावयविनि सयोगविशेषात्, देहारम्भरूपरमाणुसंश्लेषविशेषादेव देहे चैन्यस्याप्याविर्भावो नानुपपन्नः । ननु चर्वणजनितद्रुतवहसयोगसपादित पाटलिमवद्भिः परमाणुभिः द्व्यणुकादिक्रमेण कारणगुणपूर्वक एव तत्र रागोदय इति चेन्न, प्रमाणाभावात् । अपिच सितासितादितन्तुषु प्रत्येकमविद्यमानमपि चित्ररूप विशेषगुण तदारब्धे पटे स्फुटमुपलभमानाः कथं कारणगुणपूर्वकत्वमुक्तगुणस्याध्यवस्येयम् । ननु दृश्यस्य देहस्य कथं द्रष्टृत्वमिति चेत्—को विरोधः ? । अयमेव यदेकस्यां क्रियाया एकस्य कर्मत्व कर्तृत्व च न घटत इति । यद्येव व्यतिरेकपादे वा कथं आत्मन्यहंप्रत्ययः ? । रूपमेवादिति चेत्, समानमिदं देहात्मवादेपि । अपिच परसमवायिक्रियाफलभावि कर्म । स्वसमवेतज्ञानफलभाविनश्शरीरस्य कर्मत्वमेव नास्तीति न पर्यनुयोगावकाशः । अतो देह एवात्मेति बार्हस्पत्या” इत्येवमन्तेन ॥

तच्चत्रयविग्रहे “भूतपञ्चक्रमेव तत्र इति चार्वाकाः प्राहुः” इति भूतपञ्चकस्यापि तदभिमतत्वं मौन्यवराधिपदेशिनैः प्रतिपादितम् । तत्रविचारणायाश्च भूतपञ्चकस्वीकारः, “पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशस्तरानि” इति सूत्रस्य पाठभेदश्चोक्तः । आत्मसिद्धौ यामुनाचार्यैः भूतचतुष्टयस्यैव तदभिमतत्वं प्रतिपादितम् । सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र. १) शङ्करेणापि तथोक्तम् । एवमाचार्यैरन्यैश्च द्वैविध्यप्रतिपादनात् तेष्वेव केषांचित् एवमप्यभिमतमित्यविरोधो नेयः ।

h (அதுககு) இत्यादिनाश्रयशेषेणोक्तप्रकारः सर्वसिद्धान्तसंग्रहे शङ्करेणोक्तः— “प्रत्यक्षमन्यमेवास्ति नास्त्यदृष्टमदृष्टत । अदृष्टादिमित्रापि नादृष्ट दृष्टमुच्यते ॥ २७ ॥ कापि दृष्टमदृष्ट चेददृष्टं ब्रूते कथम् । नित्यादृष्टं कथं सस्यात् शशशङ्खादिसन्निभम् ॥ २८ ॥

II— விலே 1 சைதநயம் நஸிக்கும ; அவவருகொன்றுமிலலை ”] எனபது அவனுடைய ஸித்தூதாநதம் k ஆஹதன, “l கராய காரணரூபத்தாலே ஐகூதது நித்யாநித்யமும் பிநநா஽பிநநமும் m ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும் ,

அ— யாத்யுபத்ரவ ||' என்றத்தைப்பற்ற (அதுக்கு) கூட்டரவுக்கு l (சைதநயம் நஸிக்கும) ததூச சைதநயநாஸ ஏவ மோஷு இதி பூரவ (அவவரு கொன்றுமிலலை) என்ற அநநகரம் எனருன் என்று ஸேஷம் இலலையாகில் லோகாயதிகனெனகிற பரதூமாநதஸபூதூம் அநவமியாது] இப்படி அவன சொன்னது பரவயாமோஹாராததூமோ ? எனன அருளிச்செய்கிருர் (எனபதவனுடைய ஸித்தூதாநதம்) என்று (எனபது) என்றது - அவவருகொன்றுமிலலை இத்தயந்தமாக அவன சொன்னதைப் பராமாஸிக்கிறது இத்தைப்பற்றவிறே அவனுக்கு லோகாயதிகனென்று பேரா மிறறு லோகே ஆயதம் விஸதூதம் ஸாவதர பரதயக்ஷதூருஷ்டமேவ மதம் யஸய ஸ லோகாயதிக இதி வ்யுதபத்தே] எனபதவனுடைய ஸித்தூதாநதம் என்றது இப்படி சொன்னான் காணுமென்று ஸாவ மதாநதராபேக்ஷயாபி ஹேயதாதூயோதநபம்

k (ஆஹதனித்யாதி) ஆஹதன - ஐஜநன m ஸத்யாஸத்யம் என்றது விகாரிதவா விகாரிதவங்களைச் சொல்லுகிறது ஸதவாஸதவ மெனனவுமாம் இலலையாகில் நித்யாநித்யம்

ஜீ— யாத்யுபத்ரவ ||' என்றத்தைப்பற்ற (அதுக்கு) கூட்டரவுக்கு l (சைதநயம் நஸிக்கும) , சைதநயநாஸமே மோஷுமெனறபடி (அவவருகொன்றுமிலலை) என்ற அநநகரம் எனருன்' என்று ஸேஷம் இலலையாகில் லோகாயதிகனெனகிற பரதூமாநதஸபூதூமநவமியாது] இப்படி அவன சொன்னது பரவயாமோஹாராததூமோ ? எனன அருளிச்செய்கிருர் (எனபதவனுடைய ஸித்தூதாநதம்) என்று இத்தைப் பற்றவிறே அவனுக்கு லோகாயதிகனென்று பேராமிறறு லோகே ஆயதம் - விஸதூதம் ஸாவதர பரதயக்ஷ பரிதூருஷ்டமேவ மதம் யஸய ஸ லோகாயதிக - என்று வ்யுதபத்தியாகையாலே

k (ஆஹதனித்யாதி) ஆஹதன ஐஜநன m (ஸத்யாஸத்யம்) விகாரிதவாவிகாரிதவங்கள் ஸதவாஸதவமெனனவுமாம் இலலையாகில் நித்யாநித்யமெனறத்தோடு புநருகதமாம்

II— न कल्पो सुखदुःखाभ्या धर्माधर्मा परैरिह । स्वभावेन सुखी दुःखी भवन्नान्यद्वि कारणम् ॥
॥ २९ ॥ शिखिनश्चित्रयेत्को वा कोकिलान्कः प्रकूजयेत् । स्वभाव्यतिरेकेण विद्यते नास्य कारणम् ॥ ३० ॥ इहलोकात्परो नान्यस्स्वर्गोऽस्ति नरको नवा । शिवलोकादयो मूढैः कल्पन्तेऽन्यैः प्रतारकैः ॥ ३३ ॥ स्वर्गानुभूतिर्मृष्टाष्टिर्द्वयवर्षावृगम । सूक्ष्मवस्त्रसुगन्धसूक्ष्मचन्दनादिनिषेवणम् ॥
॥ ३४ ॥ नरकानुभवो वैरिशस्त्रव्याध्याद्युपद्रवः । मोक्षस्तु मरण प्राणसञ्ज्ञायुनिवर्तनम् ॥ ३५ ॥
अतस्तदर्थं नायास कर्तुमर्हति पण्डितः ॥ ३५ ॥

k (ஆஹதனித்யாதி) श्रीभाष्ये “सर्गं च वस्तुजातं सत्त्वासत्त्वनित्यत्वानित्यत्वं मिन्नत्वाभिन्नत्वादिभिः अनैकान्तिकमिच्छन्ति । (१) स्यादस्ति, (२) स्यान्नास्ति, (३) स्यादस्ति च

அ— என்றதோடு புநருகதம் । 1 ஸாவம வஸதுஜாதம் தூரவயபாயாயாத்மகமிதி தூரவயாத்மநா ஸத்தவகத்வ நித்யத்வாத்யுபபாத்யந்தி பாயாயாத்மநா ச தத்வீபரீதம் । பாயாயாஸ்ச தூரவயஸய அவஸதூஷிமோஷா என்றருளிச்செய்த பூஷயகார திவ்யஸலக்தியை ஹருதீகரித்துக்கொண்டு அவன மதத்தை உபந்யஸிககிருர் (கார்யகாரண ரூபத்தாலே இதயாதி)

ஜீ— । 1 ஸாவம வஸதுஜாதம் தூரவயபாயாயாத்மகமிதி தூரவயாத்மநா ஸத்தவகத்வ நித்யத்வாத்யுபபாத்யந்தி பாயாயாத்மநா ச தத்வீபரீதம் பாயாயாஸ்ச — தூரவயஸயாவஸதூஷிமோஷா என்ற பூஷயகாரர் திவ்ய ஸலக்தியை ஹருதீகரித்துக்கொண்டு அவன மதத்தை உபந்யஸிககிருர் (கார்யகாரணரூபத்தாலே இதயாதி)

பர — नास्ति च, (४) स्यादवक्तव्यम्, (५) स्यादस्ति चावक्तव्यं च, (६) स्यान्नास्ति चावक्तव्यञ्च, (७) स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यञ्च” इति सर्वत्र सप्तभङ्गीनयावतारात् । सर्वं वस्तुजातं द्रव्यं पर्यायात्मकमिति द्रव्यात्मना सत्त्वैकत्वनित्यत्वाद्युपपादयन्ति । पर्यायात्मना च तद्विपरीतम् । पर्यायाश्च द्रव्यस्यावस्थाविशेषाः । तेषां च भावाभावरूपत्वात् सत्त्वासत्त्वादिकं सर्वमुपपन्नम्” (श्रीभा. २ २ ३१) इति, नैकस्मिन्नसम्भवात् (शा. मी. २ २-३१) इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षोपन्यासनिगमने भाष्यकारेणामिहितम् । “स्यादस्ती”त्यादिसप्तभङ्गीनयस्य अर्थस्तत्त्वविचारणायां यादवप्रकाशेनोक्तः—“अस्तित्वं विवक्षन् स्यादस्तीति ब्रूयात् । स्याच्छब्दोऽयमव्ययः कथंचिदित्येतस्मिन्नर्थे । कथंचिदस्तीति ब्रुवन् अस्तित्वप्रतिपक्षं नास्तित्वमपि सूचयति । एव नास्तीति विवक्षन् स्यान्नास्तीति ब्रूयात् । अत्रापि स्याच्छब्देन नास्तित्वप्रतिपक्षं अस्तित्वमपि सूचयति । यदि पूर्वस्मिन् क्षणे अस्तित्वं उत्तरस्मिन् क्षणे नास्तित्वं च विवक्षेत्, तदा स्यादस्ति च नास्ति चेति ब्रूयात् । अत्रापि स्याच्छब्दस्य प्रतिपक्षसूचनमेवार्थः । यद्येकस्मिन् क्षणे अस्तित्वं नास्तित्वं च विवक्षेत्, तदा वाचः क्रमवर्तित्वात् युगपदुभयस्य वक्तुमशक्यत्वात्, अवक्तव्यमिति ब्रूयात् । तत्रापि स्यादवक्तव्यमिति स्याच्छब्दः प्रयोक्तव्यः, तत्र उभयोः अस्तित्वनास्तित्वयोः उक्तत्वात् स्याच्छब्दः अनुज्ञामात्रपरः । अनुज्ञयापि उक्तस्यैव अनैकान्तिकत्वस्य न्याय्यत्वं सूच्यते । यदि पूर्वस्मिन् क्षणे अस्तित्वं उत्तरस्मिन् अवक्तव्यत्वं विवक्षेत्, स्यादस्ति चावक्तव्यं चेति ब्रूयात् । एतेन स्यान्नास्ति चावक्तव्यञ्चेति व्याख्यातम् । तथा “स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यञ्चेति” इति । “एव नित्यत्वादिष्वपि सप्तभङ्गीमिमां नयेत्” इति च तेनैवोक्तम् । “अङ्गीकृत्य तु सप्तभङ्गिकुसृतिं स्यादस्ति नास्त्यादिकां विश्वं त्वद्विभवं जगज्जिनमतेऽनेकान्तमाचक्षते ।” (श्रीरग. स्त २ १२) इति श्रीपराशरभट्टायैरभिहितम् ।

n जीवाश्च स्वकर्मानुगुण्येन परिगृहीतशरीरपरिमाणा भवन्तीत्येतदपि भाष्यकारेणोक्तम्—
“जीवोऽसख्यातप्रदेशो देहपरिमाण इति हि भवता स्थितिः” (श्रीभाष्ये २ २ ३२) इति । “जीवोऽसख्यात-

ஈ— n ஆத்மாக்கள், காமாநுரூபமான ஸரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே o தனக்குப் பரிமாணமாகக் p கொண்டிருக்கும், ஸமஸாரம் அநாதி, q மலதூரணத்தினாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும் r பரக்ருதிவிநிாமுகதராய ஊர்துவகூதியை பராபியாநிறகை மோக்ஷமாகிறது” எனருள

அ— n (ஆத்மாக்களிடையாதி) 1 ஜீவோடஸங்க்யாதபரதேஸோ தேஹபரிமாண இதி ஹி புவதாம் ஸதிதி இதயாதி த்ரஷ்டவயம் o (தனக்கு) தமக்கு p (கொண்டிருக்கும்) கொண்டிருப்பார்கள q (மலதூரணத்தினாலும்) எனகிறவிடத்தில் ஆதிஸபூதத்தாலே ஹிமஸா நிவருத்தி திக்ஷுமபூர்த்வ விஷயவைராக்ய பாணிபாத்ரபேஜந கேஸோலலஞ்சுந வாங்நிய மாதிக்களை நினைக்கிறது q (மலதூரணத்தினாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும்) எனறது 2 ' மலதூரணத்திபி: காமபி: ஆத்மஜ்ஞாநேந ச மோக்ஷபராபதி: எனகிற ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலே எனறபடி q ஆத்மஜ்ஞாநமாவது தேஹாதிரிகதாதமஜ்ஞாநம் r 3 மோக்ஷாநாம் - பரக்ருதி ஸமபூநதநிவருத்திபூரவ ஊர்துவகூதிபராபதிரேவ எனறதைப்பற்ற (பரக்ருதி விநிர்முகதராயிதயாதி)

ஜீ— n (ஆத்மாக்களிடையாதி) 1 ஜீவோடஸங்க்யாதபரதேஸோ தேஹபரிமாண இதி ஹி புவதாம் ஸதிதி ” இதயாதி த்ரஷ்டவயம் o (தனக்கு) தங்களுக்கு p (கொண்டிருக்கும்) கொண்டிருப்பார்கள q (மலதூரணத்தினாலும்) எனகிறவிடத்தில் ஆதிஸபூதத்தாலே ஹிமஸா நிவருத்தி திக்ஷுமபூர்த்வ விஷயவைராக்யாதிக்களை நினைக்கிறது q (மலதூரணத்தினாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும்) எனறது 2 ' மலதூரணத்திபி: கர்மபிராத்தமஜ்ஞாநேந ச மோக்ஷ பராபதி எனகிற ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயத்தினாலே எனறபடி q ஆத்மஜ்ஞாநம் - தேஹாதிரிகதாதம ஜ்ஞாநம் r 3 'மோக்ஷாநாம் பரக்ருதிஸமபூநதநிவருத்திபூரவகோர்துவகூதி பராபதிரேவ எனறதைப்பற்ற (பரக்ருதிவிநிாமுகதராயிதயாதி)

பர— प्रदेशो देहपरिमाणस्सकोचविकासधर्मा क्षुद्रशरीरे सकोचमृच्छति महति विकासम्, प्रदीप इव घटमठयो:” इति तत्त्वविचारणायां यादवप्रकाशेनाप्युक्तम्। सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र. २) शक्रेणाप्युक्तम्, ‘खदेहमाना ह्यात्मानो मोहादेहाभिमानिनः। (५१) क्रिमिकीटादिहस्त्यन्तदेहपञ्जरवर्तिनः (५२)’ इति। q(मलदूराणतूष्णी) अत्रादिशब्देन हिसाविधुस्त्व-दिगम्बरत्व-विषयवैराग्य-पाणिपात्रभोजन-केशोच्छृञ्चन-वाङ्मनियमनादयो गृह्यन्ते। तथोक्त सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र.३) “प्राणिजातमहिंसन्तो मनो वाक्कायकर्मभिः। (५३)दिगम्बराश्चरन्त्येव योगिनो ब्रह्मचारिणः। मयुरपिञ्जहस्तास्ते कृतवीरासनादिकाः॥ (५४) पाणिपात्रेण भुञ्जाना लूनकेशश्च मौनिनः। सदा क्षपणकाचार्यकुतमन्त्रदुरासदाः॥ (५५)” इति। एवमुक्तैर्मलधारणादिभिः कर्मभिः आत्मज्ञानेन च मोक्षप्राप्तिः। तदप्युक्त शङ्करेण (स सि. स. प्र २) “गुरुपदिष्टमार्गेण ज्ञानकर्मममुच्यते॥ (४८) मोक्षो ग्रन्थविरक्तस्य जायते सुवि नस्यचित्॥ (४८)” इति। मोक्षो नाम-प्रकृतिसबन्धनिवृत्तिपूर्वकोर्ध्वगतिप्राप्तिरेव॥

ஈ— s (பெளத்த₄ மதங்களில் வைத்துக்கொண்டு வைபுஷிகன, “t பரமானுஸங்காதமாய், u பரதயக்ஷ லித₄த₄மாயிருக்கும் ஜக₄த₄, தத்₄விஷய v ஜஞாநமும் க்ஷணிகம் w வேறோ ஆதமாவிலலை, x இதில் ஸதி ரதவபு₄த₄தி y ஸமஸாரம், z க்ஷணிக பு₄த₄தி a மோக்ஷம்” எனருன

அ— s (பெளத்த₄ மதங்களில்) நாலுவிதமான பெளத்த₄ மதத்திலே என்றபடி t (பரமானுஸங்காதமாய்) பாரததிவாயய தைஜஸ் வாயவீய பரமானுஸங்காதருபமாய u (பரதயக்ஷலித₄த₄மாய்) v க்ஷணிகமுமாயிருக்கும்’ என்று அதயாஹரிப்பது (ஜஞாநமும்) இதயதர சஸபு₄த₄தால w (வேறோராதமாவிலலை) ஜஞாந ஸநதாநமே ஆதமாவென்றபடி y (ஸமஸாரம்) ஸமஸாரமேது z (க்ஷணிகபு₄த₄தி) க்ஷணிகதவபு₄த₄தி x இதில் இதி அநுஷங்கிப்பது இதில் ஜக₄த₄திலே a (மோக்ஷம்) மோக்ஷஸாத₄நம் ஜக₄த₄விஷயகக்ஷணிகதவபரகாரகபு₄த₄தி₄ர் மோக்ஷஸாத₄நம் இதுவா s இதயர்தத₄

ஜீ— s (பெளத்த₄ மதங்களில்) நாலுவிதமான பெளத்த₄ மதங்களில் t (பரமானுஸங்காதமாய்) பாரததிவாயயதைஜஸ் வாயவீய பரமானுஸங்காதருபமாய u (பரதயக்ஷலித₄த₄மாய்) v க்ஷணிகமுமாய் இருக்கும் என்றதயாஹாரயம் (ஜஞாநமும்) எனகிறவிடத்தில் சஸபு₄த₄தாலே w (வேறோ ஆதமாவிலலை) ஜஞாநஸநதாநமே ஆதமா என்றபடி y (ஸமஸாரம்) ஸமஸாரமேது z (க்ஷணிகபு₄த₄தி) க்ஷணிகதவபு₄த₄தி x இதில் என்றதை அநுஷங்கிப்பது இதில் ஜக₄த₄தில் a (மோக்ஷம்) மோக்ஷமேது ஜக₄த₄விஷயகக்ஷணிகதவபரகாரகபு₄த₄தி₄ர் மோக்ஷஸாத₄நம் எனருனென்றபடி

பா— s (பெளத்த₄ மதங்களில் வைத்துக்கொண்டதயாதி) श्रीभाष्ये [२२१७] “परमाणुकारणवादिनो वैशेषिका निरस्ताः। सौगताश्च जगतः परमाणुकारणत्वं अभ्युपगच्छन्तीति अनन्तरं तन्मतेषु जगदुत्पत्तिद्वयहारादिकं नोपपद्यत इत्युच्यते। ते चतुर्विधाः, केचित्पार्थिवाप्य तैजसवायवीयपरमाणुसघातरूपान् भूतभौतिकान् बाह्यान्, चित्तचैत्तरूपाश्चाभ्यन्तरानर्थान् प्रत्यक्षानुमानसिद्धान् अभ्युपयन्ति। अन्ये तु बाह्यार्थान् सर्वान् पृथिव्यादीन् विज्ञानानुमेयान् वदन्ति। अपरे तर्थाशून्य विज्ञानमेव परमार्थसत्, बाह्यार्थास्तु स्वामार्थकल्पा इत्याहुः। त्रयोप्येते स्वाभ्युपगत वस्तु क्षणिकमाचक्षते। उक्तभूतभौतिकचित्तचैत्तव्यतिरिक्तमात्माकाशादिकं स्वरूपेणैव नानुमन्वते। अन्ये तु सर्वशून्यत्वमेव सङ्गिरन्ते। तत्र ये बाह्यार्थास्तित्ववादिनः ते तावन्निरस्यन्ते।” इत्यारभ्य, “ते चैव मन्यन्ते—रूपरसस्पर्शान्धस्वभावाः पार्थिवाः परमाणवः, रूपरसस्पर्शस्वभावाश्च आप्याः, रूपस्पर्शस्वभावाश्च तैजसाः, स्पर्शस्वभावाश्च वायवीयाः पृथिव्यप्तेजोनायुरुपेण सहन्यन्ते। तेभ्यश्च पृथिव्यादिभ्यः शरीरेन्द्रियविषयरूपसघाता भजन्ति। तत्र च शरीरान्तर्बर्ती ग्राहकाभिमानारूढ विज्ञानसन्तान एव आत्मत्वेनावतिष्ठते। तत एव सर्वो लौकिको व्यवहारः प्रवर्तते” इति वैभाषिकमतमुपन्यस्तम्॥

ஈ— ஸௌதராநதிகனுக்கும் ஸித்தாநதம் அதுவேயாபிருக்கசெயதே b 'அநுமாந ஸித்ததும் ஜகதது' என்றன அதுவே அவனுக்கு விசேஷம் போகாசாரன — ஜஞாத்ருஜஞேயங்கள் c பரமம், ஜஞாதமேயுள்ளது அதுவும் க்ஷணிக மென்றிருக்கை d மோக்ஷம்—என்றன மாத்யமிகள் 'பரமானமும் பரமேயமும், பராதாவும இவையுண்டென்றறிகை பரமம்,

அ— b (அநுமாநஸித்ததும் ஜகதது) கட்டம் ஸவாகாரத்தை ஜஞாதத்திலே கொடுத்துப்போகையாலே ஜகதது ஜஞாதவைசித்யாநுமேயமென்றபடி 1 யோகாசாரோ ஜகத பலபத்யதர ஸௌதராநதிகஸதத தீவைசித்யாத்ருமிதிபதம் வகதி வைபாஷிகஸது | பரத்யஷம் தத க்ஷணிகயதி தே ரங்கராஜ த்ரயோபி ஜஞாதாதமதவ க்ஷணபிதூரதே சக்ஷதே தாந க்ஷிபாம் || என்றது அநுஸந்தேத்யம் c (பரமம்) பரமஸித்ததங்கள் d (மோக்ஷம்) மோக்ஷேந்து

ஜீ— b (அநுமாநஸித்ததும் ஜகதது) கட்டம் ஸவாகாரத்தை ஜஞாதத்திலே கொடுத்துப் போகையாலே ஜகதது ஜஞாதவைசித்யாநுமேயமென்றபடி இவ்விடத்திலே 1 யோகாசாரோ ஜகத பலபதி இத்யாத்யநுஸந்தேத்யம் c (பரமம்) பரமஸித்ததங்கள் d (மோக்ஷம்) மோக்ஷேந்து

பர— तथोत्तरत्र “एव तावद्वैभाषिकसोत्वान्तिकयोर्वाह्यार्थास्तित्वादिनो साधारणानि दृषणान्युक्तानि। तत्र यदुक्त सप्रयुक्तस्यार्थस्य ज्ञानोत्पत्तिकाले अनवस्थितत्वात् न कस्यचिदर्थस्य ज्ञानविषयत्व सभवतीति; तत्र सौत्रान्तिकः प्रत्यवतिष्ठते। न ज्ञानकाले अनवस्थानं अर्थस्य ज्ञानविषयत्वे हेतुः, ज्ञानोत्पत्तिहेतुत्वमेव हि ज्ञानविषयत्वम्। न चैतावता चक्षुरादेः ज्ञानविषयत्वप्रसङ्गः। स्वाकारसमर्पणेन ज्ञानहेतोरेव ज्ञानविषयताभ्युपगमात्। ज्ञाने स्वाकार समर्प्य विनष्टोऽप्यर्थ ज्ञानगतेन नीलाद्याकारेण अनुमीयते। नच पूर्वपूर्वज्ञानेन उत्तरोत्तरज्ञानाकारसिद्धिः, नीलज्ञानसन्ततौ पीतज्ञानानुत्पत्तिप्रसङ्गात्। अतः अर्थकृतमेव ज्ञानवैचित्र्यम्” (श्रीभा २२२५) इति सौत्रान्तिकमतमप्यभिहितम्।

तथैवोत्तरत्र “विज्ञानमात्रास्तित्वादिनो योगाचाराः प्रत्यवतिष्ठन्ते-यदुक्तमर्थवैचित्र्यकृत ज्ञानवैचित्र्यमिति, तन्नोपपद्यते-अर्थयत् ज्ञानानामेव साकाराणां स्वयमेव विचित्रत्वात्। तच्च स्वरूपवैचित्र्यं वासानाशदेवोपपद्यते। वासना च-विलक्षणप्रत्ययप्रज्ञा एव। यद्घटाकार ज्ञान कपालाकारज्ञानस्योत्पादकम्, तस्य तथाविधस्योत्पादकं तत्पूर्वघटज्ञानम्। तस्य च तथाविधस्योत्पादकं तत् पूर्वघटज्ञानम्, इत्येवंरूपं प्रज्ञा एव वासनेत्युच्यते। रूपं नहिष्ठसर्प महीधरादेराकार आन्तरस्य ज्ञानस्येत्युच्यते? इत्थम्, अर्थस्यापि व्यवहारयोग्यत्वं ज्ञानप्रकाशायत्तम्, अन्यथा स्वपरवेद्ययोः अनतिशयप्रमगात्। प्रकाशमानस्य च ज्ञानस्य साकारत्वं अत्रयाश्रयणीयम्।

ஈ— e சூந்யததாலே சூந்யமென்றறிகை மோகுகம்” என்றான

அ— e (சூந்யததாலே) எனறது - ஜஞாநமும் சூந்யமாகையாலே ஸூந்யத்வஸாதகதேஹது ஸத்தாங்கிகாரே ப்ராதுத் சூந்யத்தாலே’ இதயுகதம் ஸூந்யேந ஸாதகதேதேதயாதது

ஜீ— e (சூந்யததாலே) ஜஞாநமும் சூந்யமாகையாலே, ஸூந்யத்வ ஸாதக தேஹது ஸத்தாங்கிகாரத்தில் ப்ராதுனாலே சூந்யத்தாலே என்று கருதது சூந்யேந ஸாதகதேந என்றபடி

पर — निराकारस्य प्रकाशयोगान् । एकश्चायमाकारः उपलभ्यमानो ज्ञानस्यैव; तस्य च बहिर्वदवभासोऽपि भ्रमकृतः । ज्ञानार्थयोः सहोपलम्भनियमाच्च ज्ञानादव्यतिरिक्तः अर्थः । किञ्च बाह्यमर्थ अभ्युपगद्विरपि ‘घटपटादिविज्ञानेषु ज्ञानस्य तत्तदर्थसाधारण्यम्, तत्तदर्थसारूप्यमन्तरेण नोपपद्यते इत्यवश्यं ज्ञाने अर्थसरूप रूपमास्थेयम् । तावतैव सर्वव्यवहारोपपत्ते’ तद्व्यतिरिक्तार्थकल्पना निष्प्रामाणिका । अतो विज्ञानमात्रमेव तत्त्वम्, न बाह्यार्थोऽस्ति ।” (श्रीभा २ २-२७) इति योगाचारमतमपि उपपादितम् । एतत्त्वितयम्, “योगाचारो जगदपलपत्यत्र सौत्रान्तिकस्तद्धीवैचिष्यादनुमितिपदं वक्ति वैभाषिकस्तु । प्रत्यक्षं तत्क्षणिकयति ते रङ्गराज त्रयोपि ज्ञानात्मत्वक्षणमिदुरते चक्षते तान् क्षिपामः ॥” (श्रीर. स्त. २ ८) इति पराशरभट्टार्यैः सग्रहेणोपन्यस्तम् ॥

“अत्र सर्वशून्यवादी माध्यमिकः प्रत्यवतिष्ठते, शून्यवाद एव हि सुगतमतकाष्ठा, शिष्यबुद्धियोग्यतानुगुण्येनार्थाभ्युपगमादिना क्षणिकत्वादयः उक्ताः । विज्ञानं बाह्यार्थाश्च सर्वे न सन्ति । शून्यमेव तत्त्वम् । अभावापत्तिरेव च मोक्षः — इत्येव बुद्धस्याभिप्रायः” इत्यारभ्य श्रीभाष्ये “सर्वथानुपपत्तेश्च” (शा. मी. २ २ ३०) इत्यस्य पूर्वपक्षतया माध्यमिकमतश्च विस्तरेणोपपादितम् । तथा यादवप्रकाशविरचिताया तत्त्वविचारणाया “तत्र माध्यमिका नाम बोद्धा मन्यन्ते, ‘न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् । चतुष्कोटिविनिर्मुक्तं तत्त्वं माध्यमिका विदुः ॥” तत्र प्रतीत्या उत्पन्न-सत् । नष्ट, उत्पत्त्यमान च-असत् । उभयात्मक-सदसत् । सदसद्विलक्षणात्मकं सम्प्रतिसत्याख्य-अनुभयात्मकम् । एभिश्चतुर्भिः प्रकारैः विनिर्मुक्तं सर्वथा निस्स्वभाव शून्य असत् तुच्छमिति व्यवहृतं तत्त्वम् । तथाहि-सत्तावत् तत्त्व न भवति उत्पत्त्यनिरूपणात् । किं सदेवोत्पद्यते, किंवाऽसत् । न तावत् सत् उत्पद्यते, पूर्वमेव सतः उत्पत्तिप्रयोजनाभावात् । नाप्यसदुत्पद्यते, उत्पन्नस्याप्यसत्त्वे जन्मप्रयोजनाभावः समानः । सत्त्वे कथं असत् सद्भवति? नहि विलक्षणयोः सदसतोः तादात्म्यं युक्तम् । अथ पूर्वस्थितमसत्त्वं परित्यज्य सद्भवतीति चेत्, असत्त्वपरित्यागे स्वरूपमेव परित्यक्तं स्यादिति नासत् सद्भवति ।

4-13

‘ஈ—1 ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே] ஸுகூது க்குஜஞாநங்களநஸிக்மை மோக்ஷம்’ என்றார்கள்

அ—ஐயுக்கள் எனறபடி ஸம்ஸாரநாதித்வம் ஸாவஸித்தந்த ஸம்மதம் । (ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே)ஆநுமாநிகேஸ்வரோபாஸ்தியாலே] ஸுகூது க்குஜஞாநங்கள்’ என்று பாடும்மானபோது ஸுகூமும் து க்குமும் ஜஞாநமும் நஸிக்மை மோக்ஷமென்றுபொருள் ‘ஸுகூது க்குங்கள் நஸிக்மை மோக்ஷம்’ என்றது । ஏகவிமஸ்திபரபேத்யபிநநது க்குத்வமஸோ மோக்ஷ:’ என்றதைப்பற்ற ஸுகூது க்குஜஞாநங்கள் நஸிக்மையாவது - பாஷாணகலபமென்றபடி

ஜீ—1(ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே)ஆநுமாநிகேஸ்வரோபாஸ்தியாலே] ஸுகூது க்கு ஜஞாநங்கள்’ என்று பாடும்மானபோது ஸுகூமும் து க்குமும் ஜஞாநமும் நஸிக்மை மோக்ஷமென்று பொருள் ஸுகூது க்குங்கள் நஸிக்மைமோக்ஷம் என்றது । ஏகவிமஸ்திபரபேத்யபிநநது க்குத்வமஸோ மோக்ஷ:’ என்றதைப்பற்ற ஸுகூது க்கு ஜஞாநங்கள் நஸிக்மையாவது - பாஷாணகலபமென்றபடி

பா —இதி “மஹ்நிவ்வா ஹ்ஸுபரிமண்டலாப்யம்”(சா.மீ. 2 2 10)இத்யஸ்ய ஸுத்ரஸ்ய பூர்வபக்ஷே கணபுமூஹீத-
மததயா பரமாணுகாரணவாத: ப்ரதிபாதித: । சோக்ஷபாடஸ்ய ச சமான: । “நிமித்தகாரணபூதஸ்யேஷ்வரஸ்ய
அனுமானஸித்தத்வம் ச, ஜகதஸ்சாவயவச்வே சதி கார்யத்வாத், கார்யஸ்ய ச ஸ்வோபாடானோபகரணஸ்சந்தான-
அயோஜனாபிபுத்தகர்த்துவாத் ஜகந்நிர்மாணசுரு: கர்மபரவசுபரிமிதசுக்ஷ்யாதிசுக்ஷேஜவிலக்ஷண: சர்வஜ்ஞ:
சர்வசுக்தி: சர்வேஷ்வரோனுமானஸித்த:” இதி “சாஸ்த்ரயோநித்வாத்” இத்யஸ்ய ஸுத்ரஸ்ய பூர்வபக்ஷதயா தீபே
(1 1-3) அமிஹிதம் । சஸாரஸ்யானாதித்வம் சர்வோபாபிமதம் ॥

1 இஷ்ரோபாஸ்த்யா அபவர்க்ஸித்திரித்யந் ஸுக்ஷ்ரவசனம் (ச. சி. ச. ப்ர. 8) “த்ரிதா ப்ரமாண
ப்ரத்யக்ஷமனுமானாபாபிததி ॥ 146 ॥ த்ரிமிரேத: ப்ரமாணேஸ்து ஜகத்கர்மாஸ்வகமயே । தஸ்யாத்ருத்கர்மாபி
கூர்யாஸ்சஸ்யேவ துத்யே ॥ 147 ॥ பக்த்யேவ சார்ச்சினியோஸ்சு ப்ரமேஷ்வர: । தத்ப்ரஸாடேந மோக்ஷ ஸ்யாத்
கரணோபரமாத்தமக: ॥ 148 ॥ கரணோபரமே த்வாத்தா பாஷாணவதவஸ்தித: । து:க்ஷஸாப்யஸுக்ஷோக்ஷேதோ
து:க்ஷோக்ஷேதவதேவ ந: । அதஸ்சஸாரநிர்விண்தோ முமுக்ஷுமூக்யே ஜந ॥ 149 ॥” இதி ।
தத்யோத்தரந் நையாபிகபக்ஷோபந்யாஸாவசரே ச இஷ்ரோபாஸநாத் அபவர்க்ஸித்திரித்யுத்தம் (ச. சி. ச. ப்ர. 4)-
“வேதேகவிஹிதே கர்ம கர்மாதிஷ்ரத்யே ॥ 150 ॥ தத்ப்ரஸாடாஸ்யோஜேந் முமுக்ஷுமோக்ஷமாப்யுத்யா ॥ 200 ॥”
இத்யாரப்ய “மோக்ஷோ ஹி ஸிவபக்த்யாஸ்யோஜேநேநி பூரோதிதம் । அஸ்தாவஜ்ஞானி யோகஸ்ய
யமோஸ்ய நியமஸ்ததா ॥ 203 ॥ அஸந பவநாயாம: ப்ரத்யாஹாரோஸ்ய தாரணா । த்யான சமாதிர்நித்யேவ்
ததஸ்யாஹ்யே விஸ்தரிஷ்யதி ॥ 204 ॥” இதி । மோக்ஷ-அபவர்க்ஸித: । ச ச ஈகவிஸ்திப்ரமேதபிந்நஸ்ய
து:க்ஷஸ்ய அத்யந்திகி நிஸ்தி: । ஈகவிஸ்திப்ரமேதஸ்து-சரீர, படிந்நியாபி, படிவிஷயா:,
படிபுத்தயசு, சுக்ஷ்ம துக்ஷ்ம வேதேகவிஸ்தி: । கௌமூக்யமேதாத் சுக்ஷ்ம ச து:க்ஷமேவ, து:க்ஷாப்யுத்யா ॥

ஈ—k பாஸுபதன “பரமானுக்கள் ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணம், ஆக்யமஸித் தேஸ்வரன் நிமித்தகாரணம், ஸமஸாரம் அநாதி, 1 ஆக்யமோகதமான ம கர்மாநுஷ்டாந நததாலே பஸுபதி ஸாநுபயத்தைப் பெறுகை மோக்யம்” எனறுன

அ— k (பாஸுபதன) பஸுபதிமதநிஷ்டன இவர்களிலே சிலா பரமானுக்களே ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணமென்கையாலே பரகருதி உபாதாநகாரணமென்கிற ஸ்ருதபரகாரிகையோடே ஸிரோதியாது பரமானுபுஞ்ஜமே ததபக்ஷத்தில் பரதாநமென்றபிபராயத்தாலே இப்படி சொல்லலாமென்னவுமாம் அப்படியே ஆக்யமஸித் தேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்று அவாகளிலே சிலா சொல்லுகையாலே ஆநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிற வேதாந்த தீபததோடும் ஸிரோதியாது அநுமாநஸித் தாதாக்யமக்யுந் ஹிதேஸ்வரன் நிமித்தகாரண மென்றபிபராயமென்று சொல்லவுமாம் 1 (ஆக்யமம்) பாசுபதாக்யமம் ம (கர்மாநுஷ்டாநத தாலே) முத்ரிகாஷ்டகதாரணதீயாலே அதாவது - 1 கண்டிகா ருசகம் சைவ குண்டலஞ்ச லிக்யமணி: 1 பஸும யஜுஞாபவீதம் ச முத்ராஷ்டகம் பரசக்ஷதே || இதயாதி கண்டு கொள்வது

ஜீ— k (பாஸுபதன) பஸுபதிமதநிஷ்டன இவர்களிலே சிலா பரமானுக்களே ஜகத்துக்கு உபாதாந காரண மென்கையாலே பரகருதி உபாதாநகாரணமென்கிற ஸ்ருதபரகாரிகையோடு ஸிரோத்யமலலை அப்படியே ஆக்யமஸித் தேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலா சொல்லுகையாலே ஆநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிற வேதாந்த தீபததோடும் ஸிரோத்யமலலை 1 (ஆக்யமம்) பாசுபதாக்யமம் ம (கர்மாநுஷ்டாநததாலே) முத்ரிகா ஷ்டகதாரணதாலே 1 கண்டிகா ருசகஞ்சைவ இதயாதி கண்டுகொள்வது

பா— அநுபக்ஷ:—அவிநாभाव:। स चायमुपचार:, मधुनि विषसयुक्ते, मधुनोपि विषपक्षनिक्षेपवत् इति मोक्षस्वरूपं नैयायिकैरेवोक्तम्। परमाणूनां जगदुपादानत्वे, निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वे, समारस्यानादित्वे, ईश्वरोपासनात्मोक्षसिद्धौ, मोक्षस्य च पाषाणकल्पत्वे, नैयायिक- वैशेषिकयोरुभयोरपि अविगीतत्वात् अत्र तन्त्रेणोक्ति:॥

k (பாஸுபதனியாதி) श्रीभाष्ये दीपे च जगदुपादानकारणं प्रधानमेवेति पाशुपत-स्याभिमततयोक्तम्। प्रधानकारणत्वाभ्युपगमसाम्यात् साङ्ख्यनिरामानन्तरभावित्वे पाशुपतनिरासस्य प्राप्तेऽपि सौगताहितमतनिरासानन्तर तत्प्रतिक्षेपः तस्य अत्यन्तवेदबाह्यत्वज्ञापनाय कृत इति हि श्रुतप्रकाशिकाकारैः “पत्युरसामञ्जस्यात्” (शा. मी. २ २ ७) इत्यस्याधिकरणस्य सङ्गतिश्चोक्ता। अत्र परमाणूनामेव उपादानकारणत्वं तदभिमतत्वेनोच्यते। एवमाचार्यैः उभयविधस्याप्युक्तत्वात् तेष्वेव केषाञ्चित् अभिमतमिदमित्यविरोधो नेयः। तथा “अनुमेयेश्वराभ्युपगमेन हि प्रधानस्याधिष्ठानमीश्वरस्योच्यते॥” इति निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वं च भगवता भाष्यकारेण दीपे [२ २ ३६] अभिहितम्। अत्र तु आगमसिद्धस्येश्वरस्य निमित्तकारणत्वमुच्यते;

ஈ—n ஸாங்க்ய ஃ யோகிகள் “பரக்ருதியே ஸ்வதந்தரமாயக்கொண்டு ஐகூத்காரணமா கிறது ,

அ—n (ஸாங்க்யர்) கபிலாக்ஷமநிஷ்டுர் ஃ (யோகிகள்) பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டுர் n நிரீஸ்வரஸாங்க்ய ஃனையும் ஸேஸ்வரஸாங்க்யனையும் சொன்னபடி ஃ யக்ஷவா யோகிகள் - ஹிரண்யக்ஷாபபூக்ஷம நிஷ்டுர் 1 ஸாங்க்யஸய வக்தா கபில பரமாஷி புராதந: | ஹிரண்யக்ஷாபபேயா யோக்ஷஸய வக்தா நாநய: புராதந || எனனக்கடவதிதே

ஜீ—n (ஸாங்க்யர்) கபிலாக்ஷமநிஷ்டுர் ஸேஸ்வரஸாங்க்யனையும் நிரீஸ்வர ஸாங்க்யனையும் சொன்னபடி ஃ (யோகிகள்) பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டுராதல ஹிரண்யக்ஷாபபூமதநிஷ்டுராதல 1 ‘ஸாங்க்யஸய வக்தா கபில: பரமாஷி புராதந: | ஹிரண்யக்ஷாபபேயா யோக்ஷஸய வக்தா நாநய: புராதந || எனனக்கடவதிதே

11—अत्रापि पूर्ववत् केषाचिदभिमतमिति वा, आगमानुग्राहकत्वं अनुमानस्य अभ्युपगम्य तदनुगृहीतस्यागमस्य ईश्वरविषये प्रामाण्याभ्युपगमेन वा एवमभिहितमिति अविरोधो द्रष्टव्यः। ईश्वरस्य आगमगम्यत्वं अनुमानस्य तदनुग्राहकत्वं च श्रुतप्रकाशिकाकारैः शास्त्रयोन्यधिकरणे प्रतिपादितम्—“अनुमानादिभिरपि ईश्वरस्य आगमगम्यत्वं अङ्गीकृतम्, आगमानुग्राहकतया अनुमानमुच्यते” [११-३] इति। आगमश्च सर्वो रुद्रप्रोक्तो ग्रन्थराशिः। संसारानादित्वं सर्वसिद्धान्तसम्मतम्।

l, m आगमोक्तकर्मानुष्ठानश्च — मुद्राष्टकधारण - भगासनस्थमात्मध्यान-सुराकुम्भस्थापन-तत्स्थदेवतार्चन - गूढाचार - श्मशानमस्नान - प्रणवपूर्वध्यानादिकम्। तथोक्तं शैवागमेषु—“मुद्रिकाष्टकतत्त्वज्ञः परमुद्राविशारदः। भगासनस्थमात्मानं ध्यात्वा निर्वाणमृच्छति॥ कण्ठिका रुचकं चैव कुण्डलञ्च शिखामणिः। भस्म यज्ञोपवीतञ्च मुद्राष्टकं प्रचक्षते॥ आभिर्मुद्रितदेहस्तु न भूय इह जायते। रुद्राक्षकङ्कणं हस्ते जटा चैका च मस्तके॥ कपालं भस्मना स्नानं ध्यानं प्रणवपूर्वकम्। दीक्षाप्रवेशमात्रेण ब्राह्मणो भवति क्षणात्॥ कापालं व्रतमास्थाय यतिर्भवति मानवः।” इत्यादिभिरागमोक्तकर्मानुष्ठानैरेव जीवस्य मलमयकर्मभिः तिरोहितस्य अणुस्वरूपस्य तन्निष्ठतौ पशुपतिसारूप्यं संभवतीति पशुपतिसारूप्यलाभो मोक्षः। “सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेय पञ्चमन्त्रतनुः, मुक्तात्मानोऽपि शिवाः, किंवेते तत्प्रसादतो मुक्ताः” इत्युक्तत्वात्।

n, o (ஸாங்க்யயோகிகள் இத்யாக்ஷ) சாஹ்யா:-காபிலா: | யோகிந:-பாதஜ்ஜலா: | தेषாஜ்ஜீபா प्रधानகாரணாदे ससारमोक्षयोश्च न विप्रतिपत्तिरिति अत्र तन्त्रोक्तम्। श्रीभाष्ये [२२१] ‘ते चैव वर्णयन्ति’ इत्यारभ्य “कृत्स्नस्य जगतः एकमूलत्वं अवश्याभ्युपगमनीयम्, अनेकेभ्यः

ஈ— p அநத , பரகருதியோடு ஆத்மாவுக்குண்பான அநாதிஸம்பந்தம் ஸமஸாரம் ,
p₂ பரகருதிபுருஷவிவேகம் மோகசுகம்” என்றாகள்.

அ—p₂ (பரகருதி புருஷவிவேகம்) பரகருதிநிர்முக்த புருஷவிவேகம் பரகருதே புருஷஸய விவே
சநம் விவேக - பரகருதி ஸம்பந்தச்சேதநம்

ஐ—p₂ பரகருதி புருஷவிவேகம் - பரகருதி விநிர்முக்த புருஷவிவேகம்

பா—कार्योत्पन्नभ्युपगमे कारणानवस्थानात्। तन्तुप्रभृतयो हि अवयवाः स्वाशभूतैः षड्भि पाशैः
परस्पर सयुज्यमाना अवयविनमुत्पादयन्ति, ते च तन्त्वादयः स्वावयवैस्तथाभूतैः उत्पाद्यन्ते। ते च
तथाभूतैः स्वावयवैरिति परमाणुभिरपि स्वकीयैः षड्भिः पाशैः सयुज्यमानैरेव स्वकार्योत्पादन
मभ्युपेत्यम्। अन्यथा प्रथिमानुपपत्तेः। परमाणवोऽप्यंशित्वेन स्वाशैस्तथैवोत्पाद्यन्ते। ते च
स्वाशैरिति न कचित्कारणव्यवस्थितिः। अतः कारणव्यवस्थासिद्धयर्थं एकद्रव्यं विविधविचित्र
परिणामशक्तियुक्तं स्वयमप्रच्युतस्वरूपमेव महदाद्यनन्तावस्थाश्रय कारणमाश्रयणीयम्। तच्चैकं कारणं
गुणत्रयसाम्यरूपं प्रधानमिति तत्कल्पने हेतुनोपन्यस्यन्ति—(सां. का.) “भेदानां परिमाणात्
समन्वयाच्छक्तितः प्रवृत्तेश्च। कारणकार्यविभागात् अविभागाद्वैश्वरूप्यस्य॥ कारणमस्त्यव्यक्तम्
॥ १६॥” इति। अयमर्थः—विश्वरूपमेव—वैश्वरूप्यम्। विचित्रसन्निवेशं तनुभुवनादि कृत्स्नं जगत्।
तच्च जगत् विचित्रसन्निवेशत्वेन कार्यभूतं। तत्सरूपाव्यक्तकारणकम्, कुतः? कार्यत्वात्।
कार्यस्य हि सर्वस्य तत्सरूपात् कारणविशेषाद्विभागः, तस्मिन्नेवाविभागश्च दृश्यते। यथा
घटमकुटादेः कार्यस्य तत्सरूपमृत्सुवर्णादेः कारणाद्विभागः तस्मिन्नेव चाविभागः। अतो विश्वरूपस्य
जगतः तत्सरूपात् प्रधानादुत्पत्तिः, तस्मिन्नेव लयश्चेति प्रधानकारणकमेव जगत्। गुणत्रयसाम्यरूपं
प्रधानमेव जगत्सरूपं कारणम्, सत्त्वरजस्तमोमयसुखदुःखमोहात्मकत्वात् जगतः; यथा मृदात्मनो
घटस्य मृद्वद्रव्यमेव कारणम्। तदेव हि तदुत्पन्न्याख्यप्रवृत्तिशक्तिमतम्, तथा दर्शनात्। अव्यक्तस्य
गुणसाम्यरूपस्य देशतः कालतश्च अपरिमितस्यैव कारणत्वं, भेदानां—महदहंकारतन्मात्रादीनां
परिमितत्वादवगम्यते। महदादीनि च घटादिवत् परिमितानि कृत्स्नजगदुत्पत्तौ न प्रभवन्ति।
अतः त्रिगुणं जगत् गुणत्रयसाम्यरूपप्रधानैककारणकं इति निश्चीयते” इति, “रचनानुपपत्तेश्च
नानुमानं प्रवृत्तेश्च” इति सूत्रस्य पूर्वपक्षतया प्रधानकारणवादः प्रतिपादितः।

p (तेन प्रधानेन आत्मनोऽनादिसम्बन्धः—ससारः) एवमेव हि आत्मस्वरूपविषये
बन्धमोक्षविषये च तेषां प्रतिपत्तिप्रकारः भाष्यकारेणाभ्यधाति — “पुरुषस्तु निष्परिणामत्वेन न

ஈ— q பூட்ட பராபுகரர்கள் “ r நித்யராய, அநேகராய, ஸர்வகூதராய அநாத்ரிகாமத்தாலே ஸம்ஸரிக்கிறார்கள் ஆத்மாக்கள் ,

அ— q பூட்டபராபுகரர்கள் இத்யாதியான குதூருஷ்டிமதோபநயாஸ கரியதே r 1 ‘ பூத் திநத்நரியஸரீரேபயோபிநந ஆத்மா விபுர தருவ ! நானாபூத பரதிசேஷ்ரமர்த்தஜஞானேஷு பூஸதே || எனறத்தைப்பற்ற (நித்யராய அநேகராயித்யாதி) 2 ஆத்மானோ பஹுவ பரோக்தா நித்யாஸ ஸாவகூதாஸ்ததா ! அந்யா மதிமதாம் ஸ்ரேஷ்ட ! தத்வாலோகந தத்பரை || என்று இதிறாஸஸமுச்சயத்திலே ஸ்ரீநாரதபுகூவான நித்யதவத்தையும் பஹுமதவத்தையும் ஸர்வகூதத்வத்தையும் அவர்கள் சொல்லுகிறதாக அருகூரஹிததான

ஜீ— q பூட்டபராபுகரர்கள்” இத்யாதியாலே குதூருஷ்டிமதோபநயாஸம் பண்ணுகிறார் r 1 பூத் திநத்நரிய ஸரீரேபயோபிநந ஆத்மா விபுர தருவ ! நானாபூத பரதிசேஷ்ரமர்த்தஜஞானேஷு பூஸதே || ” எனறத்தைப்பற்ற (நித்யராய அநேகராயித்யாதி)

பர—कस्यचित्प्रकृतिः, न कस्यचिद्विकृतिः। तत एव निर्धर्मकः, चैतन्यमात्रवपुः, नित्यः, निष्क्रियः, सर्वगतः प्रतिशरीर भिन्नश्च। निर्विकारत्वात् निष्क्रियत्वाच्च तस्य कर्तृत्वं भोक्तृत्वं च न सम्भति। एवभूतेऽपि तत्त्वे, मूढाः प्रकृतिपुरुषसन्निधिमात्रेण पुरुषस्य चैतन्य प्रकृतौ अध्यस्य, प्रकृतेश्च कर्तृत्वं स्फटिकमणाविव जपाकुसुमस्य अरुणिमान पुरुषे अध्यस्य, अह कर्ता भोक्तेति मन्यन्ते। एवमज्ञानाद्भोगः तत्त्वज्ञानाच्चापवर्गः” (श्रीभाष्ये २२१) इति।

p (प्रकृतिपुरुषविवेको मोक्ष इति) अत्र प्रकृतिपुरुषविवेको नाम-प्रकृतेः पुरुषस्य विवेकः प्रकृतिपुरुषविवेकः-प्रकृतिविनिर्मुक्ततेत्यर्थः।

q (पूटपरापुकराकलीकृत्यादि) भट्टमतानुसारिणः-भाट्टाः। प्रभाकरमतानुसारिणः-प्राभाकराः। यद्यपि तेषामेषां च बाह्यविप्रतिपत्त्यस्सन्ति, तथाप्यात्मविषये जगद्विषये ससारमोक्षतद्वेतुषु ईश्वरसद्भावानभ्युपगमे च विप्रतिपत्त्यभावः इति अत्र तन्त्रेणोक्तिः। आत्मनां नित्यत्वं, सर्वगतत्वं, बहुत्वं च तैरभ्युपगतमिति तन्मतत्वेन शङ्करेणोक्त सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र.६)- “बुद्धीन्द्रियशरीरेभ्यो भिन्न आत्मा विभुर्ध्रुवः। नानाभूतः प्रतिक्षेत्रमर्थज्ञानेषु भासते॥२०९॥” इति। एव इतिहाससमुच्चये पुण्डरीकनारदसंवादे, कुट्टिमतोपन्यासावसरे भगवता नारदेनोक्तम्- “आत्मानो बहवः प्रोक्ता नित्या सर्वगतास्तथा। अन्यैर्मतिमता श्रेष्ठ! तत्त्वालोकनतत्परैः॥” इति। एतेषामात्मनां अनादिकालसंचितानन्तपुण्यपापादिरूपकर्मसमूह एव ससारहेतुः। अत्रापि शक्रेणोक्तम् (स सि स प्र. ६) प्राभाकरमतोपन्यासावसरे — “बध्यते स हि लोकस्तु यः काम्यप्रतिषिद्धकृत् ॥२०९॥” इति। तथा भाट्टमतं चाधिकृत्योक्तम्—(स सि स प्र. ७)

ஈ—8 ஜகத்து பரவாஹருபேண நித்யம், t கர்மாபூர்வமே ஆத்மபராபதிருப மோகா ஹேது, u ஈஸ்வர ஸத்பூர்வம் இலலை” என்றார்கள்

அ— s (ஜகத்து பரவாஹருபேண நித்யமிதி) அதா 1 ‘இதானீமிவ ஸர்வத்ர த்ருஷ்டம் நாதிக் கமிஷ்யதே’ 2 ந கதாசிதநீத்ருஸம் ஜகத் இதயாதி த்ருஷ்டவ்யம் t (கர்மாபூர்வம்) கர்ம ஜந்யாபூர்வம் தத்மதே அபூர்வம் த்விவிதம் நித்யாபூர்வம் அநித்யாபூர்வஞ்சேதி நித்யாபூர்வம் நாம் - பூலாபிஸநதிவைதுயேண அநுஷ்டித நித்யகாமஜந்யாபூர்வம் பூலாபிஸநத யதுஷ்டித காமயகாம ஜநித்யாபூர்வம் - அநித்யாபூர்வம் தயோர்மத்யே, நித்யாபூர்வம் அதர கர்மாபூர்வ ஸபுதேநோச்யதே u (ஈஸ்வரஸத்பூர்வமில்லை) 3 கர்மமாத்ரைக ஸரண: ஸ்ரேய: பராபஸ்யநத்யநுத்தமம் | ந தேவதா சதுர்த்யந்த விநியோகாத்ருதே பரா || ’ என்றத்தைப பறற (ஸத்பூர்வம்) ஸத்தை ஏவம் பூர்வபாகு குத்ருஷ்டிமதமுபந்யஸ்தம்

ஜி— s (ஜகத்து பரவாஹருபேண நித்யம்) என்றவிடத்திலே 1 ‘இதானீமிவ ஸர்வத்ர த்ருஷ்டம் நாதிக் கமிஷ்யதே’ 2 ந கதாசிதநீத்ருஸம் ஜகத் இதயாதி கள கணடுகொளவது t (கர்மாபூர்வம்) கர்மஜந்யாபூர்வம் அவாகள் மதத்திலே அபூர்வம் இரணடுவிதம் — நித்யாபூர்வம் என்றும் அநித்யாபூர்வம் என்றும் நித்யாபூர்வமாவது - பூலாபிஸநதி, ரஹிதமாக அநுஷ்டிதமான நித்யகாமஜந்யாபூர்வம் அநித்யாபூர்வமாவது பூலாபிஸநத்யநுஷ்டிதமான கர்மஜந்யாபூர்வம் அவற்றில் நித்யாபூர்வம் இவ்விடத்தில் கர்மாபூர்வஸபுததால சொல்லப்படுகிறது u (ஈஸ்வர ஸத்பூர்வமில்லை யெனார்கள்) என்று- 3 கர்மமாத்ரைக ஸரண: ஸ்ரேய: பராபஸ்யநத்யநுத்தமம் | ந தேவதா சதுர்த்யந்த விநியோகாத்ருதே பரா || ’ என்றத்தைபபறற (ஸத்பூர்வம்) ஸத்தை

பர—“காம்யகர்மாणि குர்வாணீ காம்யகர்மானுரூபத் ॥ 220 ॥ ஜனீத்வீவோபமோக்தவ்ய் பூய காம்யகல் நரீ | க்ருமிகீடாடிரூபேண ஜனீத்வா து நிபிஹ்ருத் ॥ 221 ॥ நிபிஹ்ருதமோகி சாத அஹோஹி நரகே ஸ்ரேய: ॥ 222 ॥” இதி.

s ஜகத்’ ப்ரவாஹரூபேண நியத்யத்வ் ச தந்மதத்வேநாஹ் நாரத —(ஈ, ச) “யதாஹ் ஜகதோ ஶ்ருதி ததா காலாந்ரேஷ்வபி | ப்ரவாஹோ நியத்ய எவீஷ் க கர்த்தேதி ச கேசந” இதி | கலாமிசநிவீபுரேண அநுஸ்திதவேதவிஹிதயஜ்ஞாடிகர்மஸஜ்ஞாநாபூர்வமேவ கர்மஸ்வநிவ்ருத்திபூர்வகேவலாந்மப்ராபிதரூபமோக்தேது | வேதீக- விஹிதஸ்ய கர்மண எவ அபூர்வதாரேண மோக்தேதுத்வ ததமிமதத்வேந ஶக்ஷரேஸோக்த (ச-சி ச 6) “வேதீக- விஹித கர்ம மோக்தத்வ் நாபர மதம் ॥ 204 ॥” இதி | அந் கர்மமாநஸ்ய மோக்தேதுத்வே ப்ரதீதே஽பி அபூர்வதாரேணீவ தத்வத்வமபி ப்ரதிபத்தவ்யம் | ததீவ ததாமிஸ்த்வாந் | அதோ நிஶ்ருதாந்மஸ்வரூபப்ராபி- லக்ஷணஸ்ய மோக்தஸ்ய வேதவிஹிதயஜ்ஞாடிகர்மானுஸ்தானஸாஹ்யாபூர்வமேவ ப்ராபகமியுக்தம் பவதி | தத்வ்யதி- ரிக்தே஽ந்ரஸஜ்ஞாவாந்-ப்யுபகமே ச ஶக்ஷரவசநம் (ச சி ச ப்ர. 6) — “கர்மமாநீகஸரணா ஶ்ரேய: ப்ராப்யந்ந்யநுத்தமம் ॥ 219 ॥ ந தேவதா சதுர்த்யந்தவிநியோகாதே பரா ॥ 220 ॥” இதி.

ஈ—v மாயாவாதீஸ் “wநிர்விசேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாஸப்யஸமாய்க்கொண்டு பூரமிக்கை ஸமஸாரம் ,

அ— v அதேதர பூக்யுத்யுருஷ்டி மதாநயபநயஸயதி (மாயாவாதீஸ்தயாதீஸ்நா) w (நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரம்) விசேஷமாவது பேதும் அதாவது - ஸஜாதீய விஜாதீய ஸவக்யதபேத்யுமெனறபடி ஸஜாதீய பேத்யுமாவது ஜீவபூரஹமபேத்யும் விஜாதீயபேத்யுமாவது-அசித்பூரஹமபேத்யும ஸவக்யதபேத்யுமாவது பூரஹமததுக்கும் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதீதத்யுருணங்களுக்கும் உண்டான பேத்யும நிர்விசேஷமாவது - இவைகளினறிககேயிருககை ஸஜாதீயவிஜாதீயஸவக்யத பேத்யுமில்லையென்று 1 ஸதேஷ ஏகமேவ அத்விதீயம் என்கிற ஸ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன x (சிந்மாத்ரமிதி) அதர சிச்சுபூதேந ஸவயமபரகாஸதவம் மாதரசா ஸவயமபரகாஸதவரூபதூர்மா பூரவ ஏகதேஸேபி ஜடூத்வராஹித்யம் சோச்யதே காதஸநயேந ஸவயமபரகாஸமிதி யாவது இப்படி பூரஹம நிர்விசேஷமானால் ஸஸவிஷாணம்போலே துச்சுதவம் பரஸங்கியாதோ? என்கிற ஸங்கையிலே சிந்மாத்ரம் என்கிறது அதுதான துச்சுத்வத்தை தளளிக

ஜீ— v இப்படி பூரவபூக்யுத்யுருஷ்டி மதோபந்யாஸம் பண்ணி மேல உததரபூக்யுத்யுருஷ்டிமதோ பந்யாஸம் பண்ணுகிருா (மாயாவாதீஸ்தயாதீஸ்யாலே) w (நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரம்) விசேஷமாவது பேதும் அதாவது - ஸஜாதீய விஜாதீய ஸவக்யதபேத்யுங்கள் ஸஜாதீயபேத்யுமாவது ஜீவபூரஹமபேத்யும விஜாதீயபேத்யுமாவது-அசித்பூரஹமபேத்யும ஸவக்யதபேத்யுமாவது பூரஹ மததுக்கும் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதீதத்யுருணங்களுக்கும் உண்டான பேத்யும நிர்விசேஷமாவது - இவையினறிககேயிருககை இமஸூன்று பேத்யுமும் இல்லையென்று 1 ஸதேஷ ஏகமேவ அத்விதீயம் என்கிற ஸ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன x (சிந்மாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்சுபூதேதாலே ஸவயமபரகாஸதவமும் மாதரசா ஸவயமபரகாஸதவரூப தூர்மாபூரவமும் ஏகதேஸேபி ஜடூத்வராஹித்யமும் சொல்லப்படுகிறது இத்தால காதஸநயேந ஸவயம பரகாஸமெனறபடி இப்படி பூரஹம் நிர்விசேஷமானால் ஸஸவிஷாணம்போலே துச்சுதவம் பரஸங்கியாதோ வென்கிற ஸங்கையிலே சிந்மாத்ரம் என்கிறது அதுதான துச்சுதவவயா

பர— v (மாயாவாதீஸ் இத்யாதீஸ்) w நிர்விசேஷத்வம்-மஹாவிசேஷரஹிதத்வம் । विशेष-भेद । सोऽपि सजातीयविजातीयस्वगतरूपेण ति विध । अचिद्ब्रह्मणोर्भेद विजातीयभेद । चिद्ब्रह्मणोर्भेद सजातीयभेद । व्यावृत्त्यनुवृत्तिरूप स्वगतभेद । अनृतव्यावृत्त्यादय - व्यावृत्तिधर्मा । नित्यत्वादय - अनुवृत्तिधर्मा । एवरूपैर्विशेषै रहितत्वं निर्विशेषत्वमित्यर्थ । अनेन “सदेव” (छां २ ६ २) इत्यादिवाक्यस्यार्थ उक्त । x ब्रह्मणो निर्विशेषत्वे शशविषाणादिवत् तुच्छत्वं प्रमज्येतेत्याशङ्क्यामाह- (चिन्मात्रमिति) स्वयप्रकाशत्वं हि चित्तम् । तत् तुच्छत्वनिवर्तकमित्यर्थ । मात्राचा ज्ञातृत्वज्ञेयत्वे व्यापत्येते । एतेन “न दृष्टर्दृष्टार पश्ये” (वृ. २ ५ ४) “यस्यामतं तस्य मतम्” (केन. २ २) इति वाक्ययुगलार्थो विवक्षित । यद्वा मात्रशब्देन कचिदंशे न जडत्वव्यावृत्ति ; कात्स्न्येन ज्ञानमित्यर्थ । “स यथा सैन्धवघ्नः ” (वृ. २ ६ ५) इत्यादिश्रुत्यर्थाऽत्राभिप्रेत । एवं निर्विशेषज्ञप्तिमात्र ब्रह्मेति उपेयस्वरूपमुक्तं भवति ॥

ஈ—2 1 “तत् त्वमसि” (தத தவமஸி) இதயாதி ஸாக்யஜநய ஜஞாநததாலே அநத பரமம போகை மோக்யம்” எனருன

அ—கொண்டிறேமிகுப்பது y (மாயாஸபுளம்) மாயாமிஸ்ரம் அத்வா மாயயா நாதாவாண பாககாகையாகவுமாம் மாயை அவித்யை இதுதான ஆச்சாரதிகாவித்யை என்றும் விசேஷி காவித்யை என்றும் தவிவித்ய ஆச்சாரதிகா வித்யையாவது பரஹ்மதிரோக நகதைப் பண்ணு மது விசேஷிசாவித்யையாவது அநத திரோஹிதமான பரஹ்மதகை தேவாதிநாதா ரூபபாககாகப் பண்ணுமது

2 (தததவமஸீதயாதி ஸாக்யஜநயஜஞாநததாலே) தத அநத பரஹ்மம் தவம நீ அஸி ஆகாநிறகிருய என்று அவர் சொல்லுகிற ஐகயஜஞாநததாலே என்றபடி ஆதி ஸபுத்யத்தாலே 2 தவம் வா அஹம்ஸமி எனகிற வாக்யமும் 3 தத்யோஹம் ஸோஸௌ யோஸௌ ஸோஹம் எனகிற வாக்யமும் முதலானவை

ஜீ—வந்ததகமிதே y (மாயாஸபுளம்) மாயாமிஸ்ரம் மாயை அவித்யை இதுதான-ஆச்சாரதிகா வித்யை என்றும் விசேஷிகாவித்யை என்றும் தவிவித்ய ஆச்சாரதிகாவித்யையாவது - பரஹ்மதிரோக நகதைப் பண்ணுமது விசேஷிகாவித்யையாவது - திரோஹிதமான பரஹ் மதகை தேவாதிநாதாரூபபாககாகப் பண்ணுமது

2 (தததவமஸீதயாதி ஸாக்யஜநயஜஞாநததாலே) தத அநத பரஹ்மம் தவம் நீ, அஸி - ஆகாநிறகிருய என்று சொல்லுகிற வாக்யஜஞாநததாலே என்றபடி ஆதிஸபுத்யத்தாலே 2 தவம் வா அஹம்ஸமி 3 தத்யோஹம் ஸோஸௌ யோஸௌ ஸோஹம் இதயாதி ஸாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது

॥— y नन्वेव सति ब्रह्मव्यतिरेकेण जगदवभासः कथमित्यब्राह्म (मायाशबलमिति), परमार्थतो ब्रह्मणो निर्विशेषत्वे सत्यपि तस्यैव मायासबन्धशत जगदवभासो युज्यत इति भावः। माया च—स्वरूपतिरोधानविविधविचित्रलक्षेपकरी सदसदनिर्वचनीया अनाद्यविद्या। शबलस्य नाम—मायाश्रितत्वम्। मायया नानावर्णभावस्य वा। तच्च देवादिरूपनानाभेदावयत्वम्। भ्रमो नाम—अनाद्यविद्याकृतविविधभेददर्शनजनितजन्मजरामरणादिदुःखभावत्वम्।

2 एव निवर्त्य उक्तम्। अथ निवर्तकस्वरूपमाह—(तत्त्वमसीत्यादि) अत्र आदिशब्देन “अयमात्मा ब्रह्म” “आत्मेत्येवोपासीत” (बृ. २ ३ ४) “त्व वा अहमस्मि भगवो देवते अहं वै त्वमसि भगवो देवते, तद्योह सोमो योसो सोहम्” इत्यादिवाक्यानि विवक्षितानि। एवंभूतवाक्य-जन्यज्ञानेन तस्यैतस्य भ्रमस्य निवृत्तिरेव मोक्षः। अविद्यायाः तत्कार्यभूतभेददर्शनहेतुकस्य बन्धस्य च मिथ्यात्वात् “तत्त्वमसि” (छा. २ ६ ८) इत्यादिवाक्यजन्यनिर्विशेषब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानमेव तन्निवर्तकम्। ननु ध्यानादिरित्यभिप्रायः। नहि मिथ्यासर्पो गरुडध्याननिवर्त्यः। अपितु

ஈ—உ பூஸ்கரீயன, ‘b அந்த பூரஹ்மந்தானே c ஸதயோபாதி, மிஸரமாயக்கொண்டு பூரமிக்கை ஸமஸாரம்,

அ— b அந்த பரஹ்மந்தானே எனற தச்சுபூதத்தாலே ~ பூரஹ்மஸவ்ருபமாதரததையே பராமர்ஸிக்கிறதொழிய நிராஸிஸேஷதவாதி களைப் பராமர்ஸிக்கிறதனறு, பூரஹ்மம் ஸஞ்ஞமென்று அவனங்கீகரிகையாலே c உபாதிப்பாவது தேஹாதிசுகள் உபாதிக்கு ஸதயதவமாவது - பாரமார்த்திகதவம் உபாதியெனறது - அவித்யை என்றுமருளிச்செய்வா ஸவாபிடிமதாரத்த ஸாதக பரமாணஸித்தியாதத்தம் பூந்தாமோக்ஷாதிவயவஸத்தூஸித்தியாதத்தஞ்ச உபாதே தத காராயபூதபரபஞ்சஸய ச பாரமார்த்திகதவம் அங்கீகருதம் பூஸ்கரீயன

ஜீ— b அந்த பூரஹ்மந்தானே’ எனற தச்சுபூதத்தாலே பூரஹ்மம் ஸவ்ருப மாதரததையே பராமர்ஸிக்கிறது நிராஸிஸேஷதவாதிசுகளைப் பராமர்ஸிக்கிறதனறு, பூரஹ்மம் ஸஞ்ஞமென்று அவன அங்கீகரிகையாலே c உபாதிப்பாவது தேஹேந்தூரியாதிசுகள் உபாதிக்கு ஸதயதவ மாவது பாரமார்த்திகதவம் ஸவாபிடிமதார்த்த ஸாதக பரமாணஸித்தியாதத்தம் பூந்தாமோக்ஷாதி வயவஸத்தூஸித்தியாதத்தஞ்ச உபாதிக்கும் ததகாராயபூத பரபஞ்சததுக்கும் பாரமார்த்திகதவம் அங்கீகரித்தான பூஸ்கரீயன

பர—नाय सपे इति ज्ञानमात्रनिवर्त्यः। ब्रह्मस्वरूपस्य नित्यप्राप्तत्वेन असाध्यत्वात्, साध्यत्वाभ्युपगमे स्वर्गादिवदनित्यप्रसङ्गाच्च समूलभेदभ्रमनिवृत्तिरेव मोक्षः इत्यर्थः। अतः वस्तुतः नित्यमुक्त स्वप्रकाशमपि, जीवैक्यस्य “तत्त्वमसि” (छा. २.६.८) इत्यादिसामानाधिकरण्यवाक्यावगतत्वात् ब्रह्मैव अविद्यातिरोहित भेदभ्रममनुभवतीति कल्प्यम्। अत एव बन्धमोक्षावुभावपि तस्यैवोपपद्येते- इत्येतदभिप्रायेणाक्तम्।

a(பூஸ்கரீயன் இந்தியாதி) bஅந்த பூரஹ்மந்தானே—इत्यत्र तच्छब्देन प्रकृत ब्रह्ममात्र परामृश्यते, नतु निर्विशेषत्वादिकम्; प्रमाणसिद्धस्य बाधोऽनुपपन्न इति ब्रह्मणः सगुणत्वस्य तैरङ्गीकृतत्वात्। तदुक्तं भाष्यकारेण वेदार्थसंग्रहे भास्करमतोपन्यासान्तरे “अपरे त्वपहतपाप्मत्वादि-समस्तकल्याणगुणोपेतमपि ब्रह्म तेनैव ऐक्यावबोधेन केनचिदुपापिविशेषेण सवध्यते, मुच्यते च” इति। c उपाधिर्नाम-बुद्धीन्द्रियदेहादि। तस्य सत्यत्वं-पारमार्थिकत्वम्। “उपाधेः तत्कार्यभूतप्रपञ्चस्य च पारमार्थ्य-स्वाभिमतार्थसाधकप्रमाणसिद्धयर्थं बन्धमोक्षादिव्यवस्थसिद्धयर्थं च भास्करेणाभ्युपगतम्” इति हि श्रुतप्रकाशिकाकारैः वेदार्थसंग्रहव्याख्यानं अभिहितम्। एतेन मृषावाद्यभिमतमिच्छाभूताऽविद्यान्यत्वं निवक्षितम्। सचायमुपाधिः ब्रह्मण उत्पद्यते। उपाधि युक्तब्रह्माशो जीवः। तथोक्त भाष्यकारेण समन्वयाधिकरणे “यद्यपि ब्रह्म निरनयव सर्वगत च, तथाप्याकाश इव घटादिना बुद्ध्याद्युपाधिना ब्रह्मण्यपि भेदः सम्भवत्येव। नच भिन्ने ब्रह्मणि बुद्ध्याद्युपाधिसंयोगः बुद्ध्याद्युपाधिसंयोगात् ब्रह्मणि भेद इति हतरतराश्रयत्वम्। उपाधेः

ஈ—d வர்ணஸ்ரமதூர்மோபேதமாய், e வாக்யஜந்யஜ்ஞாந பூர்வகமாயுள்ள f உபாஸநாத்மக ஜ்ஞாநததாலே g உபாதி நஸிககை மோக்ஷம்” எனறுன

அ— d வர்ணஸ்ரமதூர்மமாவது வர்ணஸ்ரமோசிதமான தூர்மமென்றபடி. e வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது தத தவமஸி இதயாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமென்றபடி. f உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது— 1 ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவய இதயாதி வாக்ய ஸ்ஹிதமாய ஜீவபூரஹம பேதே ஹேது பூதோபாதி நிவாததகமாய அஸிச்சிந்நஸமருதி ஸந்தாநருபமாய வேதேந தூயாநாதி ஸபூதவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. g (உபாதி நஸிககை மோக்ஷம்) என்றது உபாஸநததாலே அஸித்தூயாதூபாதி நஸித்து அதினுலே உபஹிதாமஸமான ஜீவததவததுக்கு அநுபஹிதாமஸமான பூரஹமத்தோடே ஏகீபூரவம - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாமஸமாவது - கூடாகாஸம்போலே உபாதியினுலே அவச்சிந்நமான அமஸம

ஜீ— d வர்ணஸ்ரமதூர்மமாவது - வர்ணஸ்ரமோசிதமான தூர்மமென்றபடி. e வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது தத தவமஸி இதயாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநம f உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது - 1 ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவய இதயாதி வாக்யஸ்ஹிதமாய ஜீவபூரஹம பேதே ஹேது பூதோபாதி நிவாததகமாய அஸிச்சிந்நஸமருதி ஸந்தாநருபமாய வேதேந தூயாநாதி ஸபூதவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. g (உபாதி நஸிககை மோக்ஷம்) என்றது - உபாஸநததாலே அஸித்தூயாதூபாதி நஸித்து அதினுலே உபஹிதாமஸமான ஜீவததவததுக்கு அநுபஹிதாமஸமான பூரஹமத்தோடே ஏகீபூரவம - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாமஸமாவது - கூடாகாஸம்போலே உபாதியினுலே அவச்சிந்நமான அமஸம

II—तत्सयोगस्य च कर्मकृतत्वात्, तत्प्रवाहस्य च अनादित्वात्। एतदुक्तं भवति-पूर्वकर्मसंवद्वात् जीवात् स्वसंबद्धे एव उपाधिरुपपद्यते। तद्युक्तात् कर्म, एव बीजाङ्कुरन्यायेन कर्मोपाधिसंबन्धस्य अनादि-त्वाददोषः” (श्रीभा. ११४) इति। एवरूपोपाध्युपहितं ब्रह्मैव कर्मवज्यजीवभाव अनुभवतीति, तस्य तथाविधभ्रम एव ससारः।

d वर्णाश्रमधर्मोपेतत्वं नाम स्ववर्णस्वाश्रमोचितधर्मसहितत्वम्। e (वाक्यजन्यज्ञानपूर्वकमिति) अत्र वाक्यानि-ब्रह्मात्मैकत्वप्रतिपादनपराणि पूर्वोक्तानि। एवरूपवाक्यजन्यज्ञानपूर्वकत्वं ज्ञातार्थ-स्मृतिसन्ततिरूपस्य उपासनस्य अवर्जनीयमिति अभिप्रेत्य “वाक्यार्थज्ञानपूर्वकम्” इत्युक्तम्। f उपासनात्मकज्ञानं नास्ति - “आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः” (बृ. २४४) इत्यादिवाक्यविहितं जीवब्रह्मभेदहेतुभूतोपाधिनिवर्तकं अविच्छिन्नस्मृतिसन्तानरूपं वेदनशब्दवाच्यं ज्ञानम्। बन्धस्य पारमार्थिकत्वेन ज्ञानमात्रनिवर्त्यत्वाद्योगात्, स्ववर्णाश्रमोचित-कर्मागुहीत उपासनरूपं ज्ञानमेव उपाधिनिवर्तकमित्यर्थः। g तेन ज्ञानेन उपाधिनाश एव मोक्षः इति वदत अयभावः, घटकरकाद्युपाध्यपगमे तदवच्छिन्नस्याकाशस्य महाकाशेन एकीभाववत्त्वं

ஈ—h யாதுவபரகாஸன “1 அந்த பூரஹமந்தானே] ஸத்யமான சித்சிதீஸ்வராத்மக
மாயக்கொண்டு k பூரமிககிறது, l அதுக்கு உண்டான பேதஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரம் ,
m ஜ்ஞாநகாம ஸமுச்சயத்தினாலே

அ— l (அந்த பூரஹமந்தானே) என்ற தச்சுபூதத்தாலே - பூரஹமாதரத்தைப் பராமர்ஸிக
கிறது நிர்விஸேஷத்வத்தைப் பராமர்ஸிககிறது என்று அதுககடி அந்த பூரஹமம் சித்சிதீஸ்வர
ரூபேண பரிணமிககிறதென்று பரிணமரூபவிஸேஷமங்கீகரிகையாலே அந்த பூரஹமந்தானே
என்றவிடத்தில் தச்சுபூதாராததும் பூஸகரமதவத் ஜகத்பூரஹமணோரேகத் ரவயதவாத ஈஸ்வ
ராமஸேந பூரஹமம் ஸாவஜ்ஞயாதிக்ஞுண விஸிஷ்டமாகையாலே பூரஹமம் ஸவிஸேஷமென்று
யாதுவபரகாஸனுக்குப் பக்ஷமாகையாலே இவ்வு விஸேஷமெனது - விகாரமென்று விவக்ஷிதம்
] ஸத்யமான சித்சிதீஸ்வராத்மகமாய இதயுகதி ஸநமாதரபூரஹமபரிணம் பரபஞ்ச இதி
தத்பூமத்தவாத (ஸத்யமான) பரமார்த்தமான k (பூரமிககிறது) பூரமாவது - ஸவஸமாத்
யிந்நமான சித்சிதீஸ்வராகளிடத்திலே பேதஜ்ஞாநமாயென்படி l (அதுக்குண்டான இத்யாதி)
அந்த பூரஹமத்துக்குண்டான தாத்ஞுஸமான பேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரவேதுவென்றபடி
m 1 வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச என்றத்தைப்பற்ற (ஜ்ஞாநகாம ஸமுச்சயத்தினாலே) என்றது
(ஸமுச்சயத்தினாலே) இத்யதர—ஸம்ஸமுச்சயோ விவக்ஷித , நத்வங்காங்கிபூவேந ஸமுச்சய
காமணு பரதிபூநதகநிவருத்தி ஜ்ஞாநேந பூரஹமபராபதிரிதி ஹி தேஷகாம பரகரியா அதோ

ஜீ— h (யாதுவபரகாஸனித்யாதி) l அந்த பூரஹமந்தானே என்ற தச்சுபூதம்-பூஸகரமத்ததிற
போலே பூரஹமாதரத்தையே பராமர்ஸிககிறது நிர்விஸேஷத்தைப் பராமர்ஸிககிறது என்று
அதுககடி அந்த பூரஹமம் சித்சிதீஸ்வரரூபேண பரிணமிககிறதென்று பரிணமரூப விஸேஷம்
அவனங்கீகரிகையாலே] (ஸத்யமான சித்சிதீஸ்வராத்மகம்) என்கிறது - ஸநமாதர பூரஹம்
பரிணமம் பரபஞ்சமென்று அவனுக்கடியுமதாகையாலே (ஸத்யமான) பரமார்த்தமான
k பூரமாவது ஸவஸமாத்யிந்நமான சித்சிதீஸ்வராகளிடத்தே பேதஜ்ஞாநமாயி l (அதுக்குண்
டான இத்யாதி) அந்த பூரஹமத்துக்குண்டான தாத்ஞுஸமே பேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரவேதுவென்ற
படி m (ஜ்ஞாநகாம ஸமுச்சயத்தினாலே) என்றது 1 வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச ' என்றத்தைப்
பற்ற (ஸமுச்சயத்தினாலே) என்கிறவிடத்தில் - ஸம்ஸமுச்சயம் விவக்ஷிதமல்லது அங்காங்கிபூ
வேந ஸமுச்சயமன்று ' கர்மணு பரதிபூநதகநிவருத்தி, ஜ்ஞாநேந பூரஹமபராபதி

பர—तेनैव ज्ञानेन उपाधिविनाशे सति, तदुपहितांशस्य जीवस्य अनुपहितांशेन ब्रह्मणा एकीभाव
एव मोक्षः इति।

h (யாதுவபரகாஸனித்யாதி) l (அந்த பூரஹமந்தானே) इत्यत्र ब्रह्मणः
प्रकृतत्वात् तच्छब्दप्रयोगः, नतु निर्विशेषत्वविवक्षया ।] चिदचिदीश्वराणां सन्मात्रब्रह्मपरिणाम-
त्वाभ्युपगमात् त्रयाणामपि सत्यत्वं-पारमार्थिकत्वमङ्गीकृतम् । एतेन मायाशबलत्वं-उपाधिमिश्रत्व-
निबन्धनापारमार्थिकौपाधिकभेदौ व्यावर्त्येते । k तत्र भ्रमो नाम-स्वामिभेषु भिन्नत्वबुद्धिः । l तस्य
ब्रह्मणः तथाविध भेदज्ञानमेव संसारः । m ज्ञानैक्यसमुच्चयो नाम तदुभयसमुच्चयः । नत्वज्ञाङ्गिभावेन

ஈ—n பேதுஜனாநம் போகை—மோக்ஷம் ' எனருன

அ—விஸிஷ்டஸ்ய ப லதவாத ஜனாநம் காம ச ஸம்ஸமுசசிதமேவ ஸாத்யநம் புவதீதி பூவ அஸ
மிநநாததேஹே பரமாணம் 1 வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸததே வேதோப்யம் ஸஹ | அவித்யயா
மநத்யம் தீர்தவா வித்யயாந்மருதமஸநுதே || என்ற ஸருதி ததர பூவகூண்டே ஸாத்யநக்ஷிதவபர
உத்தரகூண்டே ஸாத்யநக்ஷிதவபர இதி யாக்ஷவபரகாமமதம் அதர பூவகூண்டே ஸாத்யநக்ஷிதவபர
ஜனாநகாமஸமுசசய அங்கூரங் கிபூவேந இதி பூஷயகாரஸ்ய பூஸகரஸ்யாபயபிமதம்
ததர பரயாஜாதீவத நிஷ்பநநஸ்ய ஜனாநருபகரணஸ்ய பூலோதபாத்யநதஸாயாம அநுகூரா
ஹகதவேந காம அங்கூமிதி பூஸகரஸ்ய மதம் பூலகரணபூதஜனாநோதபாத்யநதயா ததங்கூமிதி
பூஷயகாரஸ்ய மதம் n (பேதுஜனாநம் போகை—மோக்ஷம்) காமஸாத்ய பரகருதி ஸம்பந்நத
நிவருததிபூலிகயா ஜனாநஸாத்யயா பூரஹமண ஏகீபூவருப பராபதயா பேதுஜனாந
பக்யமோ மோக்ஷ இதி யாவத

ஜீ—என்றிறே அவாகள் பரகரியை ஆகையாலே விஸிஷ்டம் பூலமாகையாலே ஜனாநமும் கர்மமும்
ஸமுசசிதமாகவே ஸாத்யநமாகிறதென்று கருதது இவ்வாததததில் பரமாணம் 1 ' வித்யாஞ்சா
வித்யாஞ்ச யஸததேவேதோப்யம் ஸஹ | அவித்யயா மநத்யம் தீர்தவா வித்யயாந்மருத
மஸநுதே || ' எனகிற ஸ்ருதி இந்த ஸருதியில் - ஸாத்யநக்ஷிதவபரம் பூவகூண்டே உத்தர
கூண்டே ஸாத்யநக்ஷிதவபரமென்று யாக்ஷவபரகாமமதம் அதில் பூவகூண்டே ஸாத்யநக்ஷிதவபர
ஜனாநகர்ம ஸமுசசயம் அங்கூரங்கிபூவேநவென்று பூஷயகாரருக்கும் பூஸகரனுக்கும்
அபிமதம் அதில் பரயாஜாதீவதபேன நிஷ்பநநமான ஜனாநருபகரணத்துக்குப் பூலோத்
பாத்யந தஸையிலே அநுகூராஹகதவேந காமம் அங்கூமென்று பூஸகரமதம் பூலகரணபூத
ஜனாநோதபாத்யநதயா ததங்கூமென்று பூஷயகாரா மதம் n (பேதுஜனாநம் போகை—மோக்ஷம்)
எனறது - காமஸாத்யபரகருதி ஸம்பந்நத நிவருததி பூலிகையாய ஜனாநஸாத்யயையான
பூரஹமைகீபூவருப பராபதியாலே பேதுஜனாநம் போகை மோக்ஷமென்றபடி

பர—சமுச்சய: | கர்மணா வ்நிவருத்தி: ஜானேன ப்ரஹ்மபிரிதி ஹி தேஷ் ப்ரகிரியா | அஸிந்யே ப்ரமாண
“வித்யாந்நாவித்யா” (ஈ 11) இत्यादிகவ்நம் | த்ர பூர்வக்ஷணம் சாபநதிரவபரம், உத்தரக்ஷணம் து
சாபநதிரவபரமिति ஹி தீரந்யுபகரம் | n அநேன கர்மஜ்ஞானசமுச்சயேன தஸ்யேவ ப்ரேதஜ்ஞானஸ்ய அபகம
ஏவ மோக்ஷ இत्याந்—கர்மசாபநதிரவந்நிவருத்திபூர்வக் ஜ்ஞானசாபநதிரவந்நிவருத்திபூர்வக் தஸ்ய ப்ரேதஸ்ய
அபகமசிடிரித்யமிபாய: | அத: ஸ்வபரிணாமரூபவாத் ஸ்ரீஸ்துதேஷு சிடிரித்யாதிஷு ஸ்வஸ்ய
அநுவர்த்தமானப்ரேதஜ்ஞானநிவருத்திரேவ மோக்ஷ இत्याந் ப்ரவதி | ஏவ மாயோபாதிவிகாரவாதிநா் திரிவித்குடரீநா
மதயுக்தம் |

p (ஏகாயநன் இந்த்யாதி) o (பூரஹமம் ஜகத்காரணமித்யாதி)
அந் “யதோ வா இமாநி” (தீ. ஸ். 2) இत्याதிஸுதயோ விவக்ஷிதா: | மிதூனஸேவானஸ்யுபகரமாத் ஏந்
ஏகாயந இதி மிதூனாயநா வதந்தி | அயமபி கத்யத் குடரீ | q கதிபயசக்திவிசிஷ்டத்வம் நாம—

ஈ— o பூரஹமம் ஜகத்காரணமென்கிற வைதிக ஸித்தாந்தத்திற்காட்டில், p ஏகாயநன பூரஹமத்தைக் q கதிபயஸக்தி விஸிஷ்டமாகக் கொண்டானதனை, r அதுவே அவனுக்கு s விஸேஷம்

அ— p (ஏகாயநன) லக்ஷமீவிஸிஷ்டனான நாராயணன பராபயனென்றங்கீகரியாமையாலே ஏக ஏவாயநம - பராபயம் யஸ்ய ஸ இதி வ்யுத்பத்த்யா மாத்ருவமதநிஷ்டுனென்றபடி மிதுநுநுஸேஷத்வம் அங்கீகரியாமையாலே இவனை ஏகாயநனென்று யதுநாயநா சொல்லுவர்கள் r (அதுவே) அநதப பிராடடியோடடை ஸம்பந்நதமிலையெனறதுவே s (விஸேஷம்) நமமுடைய ஸித்தாந்தத்தைப்பற்ற q (கதிபயஸக்தி விஸிஷ்டமாகக்கொண்டான) 1 நாயிகா ஸாவஸக்தி நாம ஸர்வலோகமஹேஸ்வரீ என்று ஸகதிஸப்த்ருவாச்சயையான இவனையொழிய ஸருஷ்டயாதி ஸக்த்யந்தர விஸிஷ்டமாக அங்கீகரித்தானென்றபடி

t உதாரஹருதேஷு (மதேஷு?) பரதயேகதூஷணை தூஷயமானேஷு க்ரந்த்விஸதரபர ஸங்க்ராத்பூஷயாதிஷு தத்ததூஷணநாம உகதத்வேந தேஷு தூஷணம் ஸகயதவாச்ச ததததூ

ஜீ— p (ஏகாயநனித்யாதி) லக்ஷமீ விஸிஷ்டனான நாராயணன பராபயனென்று அங்கீகரியாமையாலே ஏக ஏவாயநம பராபயம் யஸ்ய ஸ ஏகாயந இதி வ்யுத்பத்த்யா மாத்ருவமதநிஷ்டுனென்றபடி மிதுநுநுஸேஷத்வம் அங்கீகரியாமையாலே இவனை ஏகாயநன என்று மிதுநாயநர் சொல்லுவர்கள் r (அதுவே) என்றது பிராடடியோடடை ஸம்பந்நதம் இலலை எனனுமதுவே s (விஸேஷம்) என்றது-நமமுடைய ஸித்தாந்தத்தைப்பற்ற q (கதிபயஸக்தி விஸிஷ்டமாகக்கொண்டான) என்றது 1 ' நாயிகா ஸர்வஸக்திநாம ஸாவலோகமஹேஸ்வரீ என்று ஸகதி ஸப்த்ருவாச்சயையான இவனையொழிய ஸருஷ்டயாதி ஸக்த்யந்தர விஸிஷ்டமாக அங்கீகரித்தானென்றபடி

t உதாரஹருத மதங்களை பூஷயாதிஷுகளிலே தூஷிக்கையாலும் க்ரந்த்விஸதரபயத தாலும் அவற்றில் தூஷணங்களை விட்டு தத்தூஷணபூலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

பர—अपूर्णशक्तिविशिष्टत्वम् । ब्रह्मणो या याः शक्तयस्सन्ति, तासां सर्वासां लक्ष्मीरेव हि प्रधानशक्तिः । तस्याः शक्तिशब्दवाच्यत्वं शक्त्यन्तराणामपि निर्वाहकत्वम् । सृष्ट्यादिसर्वकार्येषु अधिकृतस्य पुरुषोत्तमस्य एतत्सबन्धेन उत्कर्षवत्त्वं च लक्ष्मीतन्त्रे अहिर्बुध्न्यसहितायां च स्पष्टतरपुण्यपादितम्—“शक्तिमिस्सेविता नित्यं सृष्टिस्थित्यादिभिः परा । द्वात्रिंशच्छतसाहस्रसृष्टिशक्तिभिरावृता । वृता तद्द्विगुणामिश्र दिव्याभिः स्थितिशक्तिभिः । ततस्तद्द्विगुणामिश्र पूर्णा सहतिशक्तिभिः । नायिका सर्वशक्तीनां सर्वलोकमहेश्वरी ।” [ल. त. १७ ३२ ३४] “एक तन्परमं ब्रह्म षाड्गुण्यस्तिमितं महः । भावाभावमयी तस्य शक्तिरेकानपायिनी । तद्धर्मधर्मिणी दिव्या ज्योत्स्नेव हिमदीधितेः ।” [अहि ९ ३८, ३९] “नैव शक्त्या विना कश्चित् शक्तिमानस्ति कारणम् । न च शक्तिमता शक्तिविना काप्यवतिष्ठते । तत्तद्भौरवमाश्रित्य तन्त्रवेदान्तपारगैः । जगद्धेतुतया देवावेकैकाविव दाशितो” [अहि ६ ३, ४] इति । एवं ब्रह्मणः सर्वभावानुगामिनीं सृष्ट्यादिसर्वशक्तीनां नायिकां लक्ष्म्याख्यशक्तिमनाहत्य ब्रह्मणः सृष्ट्यादिशक्ति-विशिष्टत्वमात्रमङ्गीकुर्वता कतिपयशक्तिविशिष्टमेव हि ब्रह्माङ्गीकृतम् ।

ஈ—6 ஆக ஸித்தூதாந்தங்கள் பதினேழும் u பூரஹயங்களும் குத்ருஷ்டிகளுமாகையாலே
v வயாத்துங்கள்

உ நம தர்ஸநத்துக்குத் ததவங்கள் மூன்று b அவையாவன, — சித்தும்,
அசித்தும், ஈஸ்வரனும் c பரகாரபரகாரிகள் d ஐகயத்தாலே ஒன்றெனனலாய

அ) தூஷணபுலிதமாத்த ம ஹருதி, நிதூயாஹு(ஆக ஸித்தூதாந்தங்களிதி) u(பூரஹயங்களும் குத்ருஷ்டிகளும்) ஸகலலோக ஸகலஸாஸ்தர பரூதிதூதூ வேதபுராணாயமநவகீருதய ததுகத ஸஸாராததாந பரித்யஜய ததூர்த்ததூதயநத விருதூதூதயநதாபுரஸார்த்ததூநதர கலபநாத வேதபூரஹயாநி லோகாயதமதபரபுருதி யோகிமதபாயந்தாநி மதாநி வேதபுராணயாங்கி, காரகசூனேந வேதோத்தூதாத்தூதயநத விருதூதூபுரஸகலபநாத பூரட்டமதபரபுருதி ஏகாயந மதபாயந்தாநி மதாநி குத்ருஷ்டிநி v (வயாத்ததுங்கள்) 1 யா வேதபூரஹயா ஸமருதய யாஸ்ச கார்ச குத்ருஷ்டய | ஸாவாஸதா நிஷபூலா பரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தாஸ ஸமருதா || எனகிற மநுவசநம ஸூகிதம பரேதய நிஷபூலா பாரலெளகிகபரயோஜநஸூநயா இதி யாவத் 2 பூரஹயா குத்ருஷ்டய இதி தூவீதயேபயபாரம கேரம தமஸ ஸமுபயாநதி ந ஹிசுஸே தாந | ஐகயதூஸய காநநமருகூர மருகூதருஷணிகேபஸோ காஸாரஸ்தவ நிஹதஸய ச கோ விஸேஷ || ' இதயாதி, அநுஸந்தேயம்

a ஏவம பரமதம நிரஸய பூர்வபரகருதஸய தத்வாநி சுதீதி பரஸ்நஸய உததரமாஹ (நம தர்ஸநத்துக்கு இதி) பரமவைதூகதவேந பூரஹயகுத்ருஷ்டிமதேபுயோ வயாவருததா ஸமத்தூதாநஸயேதி யாவத் b தாநி காநீதயதர 3 பேராகதா பேராக்யம பரேரிதாரஞ்ச மத்வா ' இதி ஸ்ருதிசசாயயோத்தூதூதி (அவையாவனவிதி) ஸூகூதிபேராகூத்துக்கு துவாரபூதமாகையாலே அசித்தை பேராக்ய ஸபூதூததாலே சொல்லிற்று

c 4 ஸாவம கலவிதம் பூரஹம்' என்று பூரஹமதேதோடே ஸமாநாதி,கரித்து பூரஹம் மொனறே ததவமொன்றும 5 ஸதேவ ஸோமயேதூமக்ர ஆஸீதேகமேவாதூவிதீயம் இதயாதி,யாலே ததவமேகமொன்றுஞ் சொல்லாநிறக மூனறெனகிறதென்னெனன (பரகாரேத் யாதி) d ஐகயம் - அபருதூக்ஸிதூதி, பரகாரவாசி ஸபூதம் பரகாரிபாயந்தம போகையாலே

ஜீ—(ஆக ஸித்தூதாந்தங்களிதயாதி) u (பூரஹயங்களும் குத்ருஷ்டிகளும்) லோகாயதமதம தொடங்கி யோகிமதபாயந்தம பூரஹயமதங்கள் பூரட்டபரபுருதி ஏகாயநமதபாயந்தமகுத்ருஷ்டி மதங்கள் v (வயாத்ததுங்கள்) 1 யா வேதபூரஹயாஸ ஸமருதய யாஸ்ச கார்ச குத்ருஷ்டய | ஸர்வாஸதா நிஷபூலா பரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தாஸ ஸமருதா || எனகிற மநுவசநம இவஸீடத⁴⁶ தில அநுஸந்தேயம் பரேதய நிஷபூலா பாரலெளகிக பரயோஜந ஸூந்யங்கள்

a ஏவம பரமதம நிரஸய ஸவஸித்தூதாந்தமாஹ (நம தர்ஸநத்துக்கிதயாதி) (நம தர்ஸநத்துக்கு) பரமவைதூகதவேந பூரஹயகுத்ருஷ்டி மதவயாவருததமான நம தர்ஸநத்துக்கு b அவையெவை என்னும் அபேஷையிலே 3 பேராகதா பேராக்யம பரேரிதாரம் இதயாதி, ஸருதிசசாயையாலே உதூதேரிக் கிருர் (அவையாவனவிதயாதி)

c 4 ஸாவம கலவிதம் பூரஹம் 5 ஏகமேவாதூவிதீயம் இதயாதி,யாலே ததவமொனறென்று சொல்லாநிறக மூன்று எனகிறதென்னெனன அருளிச்செயகிருர் (பரகாரேத்யாதி) d (ஐகயம்) அபருதூக்ஸிதூதி, பரகாரவாசிஸபூதம் பரகாரிபாயந்தம போகையாலே 4 ஸாவம

ஈ ஸவரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிருக்கும் அசித்தாகிறது [சூனதரயாதமகமாய்,

அ— ஸாவம் பூரஹம் என்றும் ஏகமேவ என்றுஞ் சொல்லலாமென்றபடி யத்யபி ஏகவிஜ்ஞாதேந ஸாவவிஜ்ஞாத பரதிஜ்ஞாதாத 1 யதூ ஸோமயைகேந மருதபிண்டேந ஸாவம் மருணமயம் விஜ்ஞாதம் ஸயாத இத்யாதி; த்ருஷ்டாந்தை தத்துப்பாத்யநாத பரளயஸமயே 2 பருதி வயபஸு பரஸீயதே இத்யாரப்ய 2 தம்; பரே தேவ ஏஃபிவதி இத்யபி; த்யநாத ததூநீம் 3 ஸதேவ ஸோமயேத்யமகர ஆஸீத் இதயேகதவாவத்யாரணாத ஸருஷ்டி; த்யஸாயாம் 4 பூஹஸ்யாம் இதயேகஸ்யைவ பூஹஸ்யநஸங்கலபாபி; த்யநாத ஸருஷ்ட பத்யாராததூநாம் பூரஹமணஸச ஸாமாநாதிகரணயேந அபி; த்யநத்யாஸநாத் 5 நேஹ நாநாஸதி கிருசந இதி பூரஹமவயதிரிக்த வஸத்வந்தர நிஷேத்யாத 6 மருத்யோஸ ஸ மருத்யுமாபநோதி ய இஹ நாநேவ பஸ்யதி இதி பூரஹமவயதிரிகத வஸத்வந்தரமஸதீதி பஸ்யத பரத்யவாயாபி; த்யநாசச பூரஹமைகமேவ தத்வம் இத்யபி; வத்யூபி வேதூந்த வாகயைா விரோத பரஸஜ யதே ததூபி அதரைகயம் பரகாரைக்யமிதி தாத்பாயம் மூதூதையாங்கியூகாரே 6 பருத்யூகாத் மாநம் பரேரிதாரஞ்ச மத்வா 7 த்வா ஸுபாண ஸயுஜா ஸக்யாய ஸமாநம் வருஷம் பரிஷஸவ ஜாதே 8 நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஸ்சேதநாநாம் 9 ஸோஸ்ருதே ஸாவாந காமாந ஸஹ பூரஹமண விபஸ்சிதா இத்யாதி; பேத்யஸருதி விரோத ஸயாத உப்யவதி; மருதிவிரோ த்யூச 10 ய பருத்யுவயாம் திஷ்ட ந் பருத்யுவயா அநதரோ யம் பருத்யுவி ந வேத்ய யஸய பருத்யுவி பரீரம் ஸ த ஆதமா அநதாயாமயமருத; இத்யாரப்ய 10 ய ஆத்மநி திஷ்ட ந் ஆத்மநோநதரோ யமாதமா ந வேத்ய யஸயாத்மா ஸரீரம் ஸ த ஆதமா அநதாயாம யமருத இதயந்தாயாமி பூரஹமணதி; க்டகஸ்ருதய பரகாரபரகாரிபூரவேந ஸவரூபதோ பேத்யம் விரிஷ்டவேஷேண ஐகயஞ்ச வத்யுநதயஸ்ஸமயந்தி அதோ ஜாதிசூணவிரிஷ்டக்டஸ்யேவ பரகாரவிரிஷ்டபரகாரிண ஏகதவாத் பரகாரபரகாரினோரவாநதரபேத்யஸய ஸதத்வாசச 2 தத்வங்கள மூன்று இதி வக்தும் ஸக்யத இதி பூாவ

உ அநந்தரோத்யுஷ்டதயா புத்ஃதி; ஸத்யமான அசிததை முநதுற நிருபிக்கிரா (அசித்தாகிற தென்று) ஈஸ்வரனை பருத்ய நிருபியாமையாலே நிருபணியங்களில் ஸந்நிஹிதமிதுவேயிதே அத்வா தேஷாம் ஸவரூபஸவபூவா கீத்யுருக்யூதா இத்யாகாங்கியாயாம் 11 ஈஸ்ரம் பரத்யாந மமருதாசுரம் ஹர சுராத்மாநாஸீஸதே தேவ ஏக; 12 அநநமய பராணமய; 13 பரத்யாந சேஷதரஜ்ஞபதீர்குணேஸ இத்யாதி; ஸ்ருதயநுஸாரேண ஸங்க்ரஹேண தாந விவிசய த்யாஸ யதி—(அசித்தாகிறது) இத்யாதி; அசித்யவஸதுதி ஹேயதயா ஈஸ்வரஸவரூபே உபாதேய தயா ச ஜ்ஞாதவயே ஸதி தத்துப்யஜ்ஞாதரா பரத்யம் பூவத்வயமிதி சித்யுபகரமோத்யூத்யுஸ— ஸயோபபத்தி பரகருதே பரத்வேந ஆதமஸவரூபே ஜ்ஞாதவயே ஸதி பரகருதிஜ்ஞாதாபூரவே தத்யஸம்பூவாத பரத்யம் பரக்ருதிஜ்ஞாதேந பூாவயம் இதி அசித்யுபக்ரமவிவரணஸய உப பத்திரிதி வா திரிவித்யாசித்ஸவரூபஸய ஸாமாந்யேநோத்யுஷ்டத்வேபி ஹேயதயா அவஸயம்

ஜீ—பூரஹம்' என்றும் ஏகமேவ என்றும் சொல்லலாம் ஆகையாலே ஜாதயாதி; விரிஷ்ட க்டமபோலே பரகாரவிரிஷ்ட பரகாரியொனருகையாலும் பரகாரபரகாரிகளுககு அவாந்தரபேத்யம் உண்டாகையாலும் ஒளறென்றும் மூளறென்றும் சொல்லலாமென்றபடி.

உ அநந்தரோத்யுஷ்டமாய்கையாலே புத்ஃதி; ஸத்யமான அசிததை முநதுற நிருபிக்கிரா (அசித்தாகிறத்யாதி; ஈஸ்வரனை பரதயேகம் நிருபியாமையாலே நிருபணியங்களில் ஸந்நிஹிதம்

ஈ—g நித்யமாய, h விபுவாய, i ஸ்ததபரிணாமியாய, j ஹேயதயா ஜஞாதவயமாயிருக்கும்
k இப்படியிருக்கிற அசித்திலே பேராக்யதா புகுத்திபண்ணி, ஸம்ஸாரத்தை துருடும்
மாக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்றிருக்கும்வனுகும் ஸர்வேஸவரணே ஆஸரயிக்கவேண்டும்,

அ—ஜஞாதவயதவாத மிர்ஸத்வலக்ஷணமிதி பேராத்யம f (குணதரயாத்மகமாய) குணதரயஸவ
பாவமாய 1 ஆதமா ஜீவே தருதௌ தேஜே ஸவபாவே பரமாத்மநி இதயபித்யாத்மகோஸ
குணதரயஸவரூபமென்று சொல்லும்போது ஸாங்க்யமதபரஸங்க்யம் வரும் 2 திரிகுணம் தத்
ஜகத்யோநி 3 திரிகுண கர்மிணம் க்ஷேத்ரம் இதயாதி, g (நித்யமாய) 4 அஜாமேகாம்
5 க்ஷேத்ரநாத்யநதவதி ஸா ஜநிதீ பூதபாவநீ 3 அசேதநா பராததா ச நிதயா ஸ்தத
விகரியா இதயாதி, h (விபுவாய) 7 அநநதஸ்ய ந தஸ்யாநதஸ ஸங்க்யாநம் வாபி வித்யதே
இதயாதியநா காயபூதம்ஹத்யாதியபூத காரணபூதபரகருதிக்யத பரிமாணாதிஸ்யம் அவலம்ப்ய
வா ஸவகாரயேஷு ஸர்வேஷு வ்யாபதிமவலம்ப்ய வா விவித்யம் புவத்யஸமாக காரயஜாதமிதி
வ்யுதபததிமவலம்ப்ய வா விபூ இதயத்யத இதி பேராத்யம i (ஸ்ததபரிணாமியாய)
3 ஸ்ததவிகரியா ஏதே ஸவபாவா தரிவிதேஷு அசிதபத்யாத்மேஷு யதாயோக்யம்
ஸந்தீதி வா யோஜநீயம் பரிணமிதவம் அசிததவம் இதி ஸாவதராக்யதம் லக்ஷணம் | 4 ஜஹாத்
யேநாம் புகதபேராக்யம் அஜோந்ய இதயாதியைப்பற்ற (ஹேயதயா ஜஞாதவயமாய) என்றது

k z உத்யேஸகரமாநுஸாரேண மேல ஸர்வர ஸவரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது - சித்சித்
ஸவரூபஜஞாததாலே ததுப்ய நியந்தருதவேந அர்த்தாத ஸர்வரஸவரூபமும் ஜஞாதமாகை
யாலே என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற அசித்திலே) இதயாதியாலும், (இப்படி
யிருக்கிற ஆதமானினுடைய) இதயாதியாலும் k இப்படியிருக்கிற 'இதயாதிய வாக்யம்
அசித்தினுடைய தாத்மீந்யபரம் z இப்படியிருக்கிற ஆதமானினுடைய இதயாதிய வாக்யம்
சித்தினுடைய தாத்மீந்யபரம் இத்தால் அசித்து ஸவாநுவருத்தி நிவருதங்களில் புகுவததீந
மென்றும் சிதது புகுவதேகநிவாஹயமென்றும் தாத்பாயம் k z யதவா பரபூநத பரத்யாந
பரதிபாத்ய புருஷார்த்த பரததவேந ஸர்வரஸவரூபஸ்யாபி பரபூந்தபரதாந பரதிபாத்யத்
வாத பரபூந்த வலைக்ஷணயகதநாநந்தரம் ஸர்வரஸவரூப ஸவபாவாந விஸதரேண
வத்யேஷ்யந ஸந தத்ர தத்வோத்யேஸஸ்ய பரஸகததவாத் உத்யேஷ்யஸ்ய ஸர்வரததவஸ்ய

ஜீ—இதுவேயிறே f (குணதரயாத்மகமாய) குணதரயஸவபாவமாய ஆதமஸபூதம் ஸவபாவ
பரம் குணதரயஸவரூபமெனனில் ஸாங்க்யமதபரஸங்க்யம் வரும் 2 திரிகுணம் தத்
3 திரிகுண கர்மிணம் க்ஷேத்ரம் இதயாதி பரமாணம் g (நித்யமாய) என்றது 4 அஜா
மேகாம் 3 'நிதயா ஸ்ததவிகரியா இதயாதியைப்பற்ற h (விபுவாய) என்றது ஸவகாரய
பூதம்ஹத்யாதிய ஸாவகாரயவர்க்கு வ்யாபதியை அவலம்பித்ததால் விவித்யம் புவத்யஸமாக
காரயஜாதமெனகிற வ்யுதபததியை அவலம்பித்ததால் i (ஸ்ததபரிணாமியாய) என்றது -
6 ஸ்ததவிகரியா என்றத்தைப்பற்ற | 4 ஜஹாத்யேநாம் புகதபேராக்யம்' இதயாதியைப்
பற்ற (ஹேயதயா ஜஞாதவயமாய) என்றது

k, z உத்யேஸகரமாநுஸாரேண மேல ஸர்வரஸவரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது சித்சித்
ஸவரூப ஜஞாததாலே ததுப்ய நியந்தருதவேந அர்த்தாத் ஸர்வரஸவரூபமும் ஜஞாதமாகை
யாலே யென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற அசித்திலே) இதயாதியாலும்,
(இப்படியிருக்கிற ஆதமானினுடைய) இதயாதியாலும் k இப்படியிருக்கிற அசித்திலே
ப—15

ஈ இது தயாஜயமெனானும் பரதிபததியுண்டாய், இததைக் கழித்துக்கொள்ள வேணுமென
 றிருக்குமவனுக்கும் ஸாவேஸவரணே ஹஸரயிககவேணும் 11 “समाखन्धस्थितिमोक्षहेतुः”
 (ஸம்ஸாரபூநத்யஸ்தி திமோக்ஷஹேது) என்றும் m 2 “दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया

அ—வகதவயதவாச்ச 3 கூராதமாநாவீஸதே தேவ ஏக இதயுகதபரகாரேண சித்சிநநிர
 வாஹகதவம் - ஈஸ்வரதவம் இதி ஈஸ்வரலக்ஷணம் ஹருதி நிகராய அசிநநிரவாஹகதவ
 மீஸ்வரதவம் சேதநஸமாஸ்ரயணீயதவ தததததிகாராநுக்ருண ப லபரததவருபசேதந நிரவாஹ
 கதவம் ஈஸ்வரதவம் இதி ஹருதி நிகராயாஹ (இபபடி இத்யாதி வாகயதவயததாலே)

1 உகதாரத்தத்துக்கு பரமாணங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதி) ஸ்வேதாஸ்வதரே
 1 ஸ வில்வகருத்யில்வகருத்யாதமயோநிர ஜஞ காலகாலோ குணீ ஸாவவித்யா: பரத்யாந
 கேதரஜஞபதி குணேஸ ஸம்ஸாரபூநத்யஸ்தி தி மோக்ஷ ஹேது இதி ஸ —பரமபுருஷ
 வில்வகருத - வில்வகர்த்தா ஸமஷ்டி ஸருஷ்டி வில்வகருத்யாதமயோநி வில்வகருத்யுகளான
 பூரஹமாத்யாதமாககருக்குக காரணபூதன வயஷ்டிஸருஷ்டி ஜஞ என்றும் ஸாவ
 வித என்றும் சொன்னது ஸவருப ஸவபூவ ஜஞாததைப்பற்றவாதல ஸர்வவித—
 வித்யுலலாபே எனகிற த்யாது பரகரியையாலே அவாபத ஸமஸதகாமதையைச் சொல்லுகிற
 தெனனுதல இபபக்ஷத்திலே ஸாவவித எனகிற ரூபநிரவாஹம் கடிநம் காலகால:—
 காலநியந்தா குணீ கலயாணகுணவிரிஷ்டன பரத்யாநகேதரஜஞபதி என்று பரத்யாந
 புருஷாகளுக்கு நியாமய தவமும் பரமாதமாவுக்கு நியந்தருதவமும் சொல்லுகிறது குணேஸ
 என்று — ஸதவரஜஸ்தமோநியந்தருதவம் ஸம்ஸாரபூநத்யஸ்ய ஸ்திதி — ஸ்திதியெனறது
 ஸம்ஸாரம் பூணகட்டிக்கொள்ளுகை ஸம்ஸாரபூநத்யவயவஸ்திதிக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் காரண

ஜீ—இத்யாதி வாகயம் - அசிததினுடைய தாத்ஜீந்யபரம் 2 ‘ இபபடி யிருக்கிற ஆதமாவி
 னுடைய இத்யாதி வாகயம் சிததினுடைய தாத்ஜீந்யபரம்

1 உகதார்த்தே பரமாணம் த்யாஸ்யதி (ஸம்ஸாரேத்யாதி) 1 பரத்யாநகேதரஜஞபதி
 குணேஸ ஸம்ஸாரபூநத்யஸ்தி திமோக்ஷ ஹேது என்று ஸம்ஸாரபூநத்ய வயவஸ்திதிக்கும்
 ஸம்ஸாரபூநத்யமோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவென்று சொல்லுகிறது ஸ்திதியாவது ஸம்ஸாரத்தைப்

பர — 1 श्वेताश्वतरे [अ. ६] “स विश्वकुद्विश्वकुदात्मयोनिज्ञः कालकालो गुणी सर्वविद्यः। प्रधान-
 क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशस्ससारवन्धस्थितिमोक्षहेतुः॥” प्रधानक्षेत्रज्ञपतिरिति - प्रकृतिपुरुषयोः नियाम्यत्व,
 परमात्मनो नियन्तृत्व चोच्यते। (गुणेशः) गुणाना-सत्वरजस्तमसां नियन्ता। m श्रीभगवद्गीताया
 सप्तमेऽध्याये “दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेता तरन्ति ते॥”
 अस्य श्लोकस्यार्थो भाष्यकारेणामिहितः — “ऋथ स्यत एव अनवधिकातिशयानन्दे नित्ये सदैकरूपे
 लौकिकवस्तुभोग्यताप्रकारैश्चोत्कृष्टतमे त्वयि स्थितेऽपि, अत्यन्तनिहीनेषु गुणमयेषु अस्थिरेषु भावेषु
 सर्वस्य भोक्तृर्गस्य भोग्यत्वबुद्धिरुपजायते इत्यत्राह—(दैवी ह्येषेति)। ममैषा गुणमयी-सत्वरजस्तमोमयी
 माया, यस्मादैवी-देवेन क्रीडाप्रवृत्तेन मयैव निर्मिता, तस्मात् सर्वदुरत्यया - दुरतिक्रमा। अस्या
 मायाशब्दवाच्यत्व आसुरराक्षसास्त्रादीनामिव विचित्रकार्यकरत्वेन, अस्या. कार्यं भगवत्स्वरूप-

॥—बुरत्या। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेता तरन्ति ते ॥” (தெய்வீ ஹயேஷா குணமயீ மம மாயா துரதயயா। மாமேவ யே பரபத்யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே p ‘நான பிணைத்த பிணை ஒருவராலவிழக்கப் போகாது; எனனையே காலகட்டி அவிழததுக்கொள்ளவேணும் எனருவிறே o அதுதனனையே இவரும p A ‘பொல்லாவாகக்கையின புணாவின்னையறுககலரு சொல்லாய யானுனைச் சாவதோர் சூழ்ச்சி’ எனருவிறே

அ—மெனகை n(தெய்வீ)என்றது-கரீடூரபரவருததனான எனனாலே நிர்மிக்கப்பட்டது (துரதயயா) அநதக காரணத்தாலே ஸாவராலும் தயஜிக்கை துஷ்கரம் (குணமயீ) ஸதவரஜஸதமோகுண பரசுரை மாயா விசிதரகாரயகரீ மாயாவிமோசநோபாயம சொல்லுகிறது (மாமேவேதயாதி) n தெய்வீயெனகிற ஸ்லோகத்ததுக்காததம (நானபிணைத்ததவிதயாதி) நான பிணைத்த பிணை - தெய்வீ மாயா அவிழக்கப்போகாது - துரதயயா காலகட்டி - பரபத்யந்தே அவிழததுக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி

o q உபாத்தபரமாணுதுகுணமாக அநுஷ்டாநோபபத்திகளைக் காட்டுகிறார் (அது தனனையே இவருமிதயாதி வாகயத்யவத்தாலே) p (பொல்லாவிதயாதி) துஷ்டமான ஸரீரத்தின துருட ஸமஸ்லேஷத்தை அறுக்கவேணுமெனருல எனனாலறுககப்போகாது இனி நானுனைச் சாவதோ

ஜீ—பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை n (தெய்வீ ஹயேஷேதி) கீதாயாம ஸபதமே அத்யாயே தெய்வீ கரீடூர பரவருததேந மயா நிர்மிதா குணமயீ-ஸதவரஜஸதமோகுண பரசுரா மமைஷா மத்ஸம் பூநதி, இயம மாயா விசிதரகாரயகரீ துரதயயா - ஸாவரபி துஸதரா மாயாதரணோபாயமாஹ (மாமேவேதயாதி) n தெய்வீதயாதி ஸ்லோகார்த்தமாஹ (நான பிணைத்த பிணையிதயாதி) நான பிணைத்த பிணை தெய்வீ மாயா அவிழக்கப்போகாது - துரதயயா காலகட்டி - பரபத்யந்தே அவிழததுக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி

o q உபாத்தபரமாணுதுகுணம் அநுஷ்டாநோபபத்தி துர்ஸயதி (அதுதனனையே இவருமிதயாதி வாகயத்யவயேந) p (பொல்லாவிதயாதி) பொல்லாவாகக்கையின புணாவின்-பொல்லாத ஸரீரத்தின துருட, பூந்தநத்தை அறுக்கலரு அறுக்கவேணுமெனருல எனனாலறுககப்போகாது யானுனைச் சாவதோர் சூழ்ச்சி சொல்லாய இனி நானுனைக்கிடடுவதோருபாயம் நியே

॥—तिरोधानं, स्वस्वरूपभोग्यत्वबुद्धिश्च। अतो भगवन्मायया मोहित सर्वं जगत् भगवन्तं अनवधिका-तिशयानन्दस्वरूपं नामिजानाति॥ मायाचिमोचनोपायमाह (मामेवेति), मामेव-सत्यसङ्कल्प परमकारुणिकं अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्यं, ये शरणं प्रपद्यन्ते, ते एता - सदीया गुणमयी मायां तरन्ति - मायास्तृज्य मामेव उपासते इत्यर्थः” इति।

ஈ—q “ ஒரு 1 குருவி பிணைத்த பிணை ஒருவரால் அமிழ்க்கப் போகிறதிலலை, ஸாவ
ஸகதி 8 கர்மாநுஞ்ஞமாகப் பிணைத்த பிணையை அவனையே காலகட்டி அவிழ்த்துக்
கொள்ளுமித்தனைகான்” என்று பிள்ளை திருநறையூரறையர் வாரத்தை

சேதநன t நிதயனய, u அனுவாயம் v ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணனய, w ஜனாந
குணகனய, x ஏகரூபனய, y புகுவச்சேஷபூதனயிருக்கும்

அ—ருபாயம் நீயே சொல்லாயென்று பொருள் r (குருவி) பக்ஷிவிஸேஷம் s வைஷமயாதிகள்
வாராமைக்காக (கர்மாநுஞ்ஞமாகவிதி)

t (நிதயனயிதயாதிகள்) 1 நித்யோ நித்யாநாம் இதயாதிகள் u (அனுவாய) 2 ஏஷோணு
ராத்மா சேதஸா வேதிதவய: 3 ஸவரூபமணுமாத்ரம் ஸயாத 4 தரஸரேணு பரமா
ணஸதே இதயாதிகள் v (ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணனய) 5 ‘விஜனாநமய: 6 விஜனாநம
யஜனம் தறுதே 7 ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணம் 8 ஜனாநாநந்ததுமயஸத்வாத்மா
இதயாதிகள் ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணமாவது அநுகூலமான ஜனாநமே ஸவரூபமாகவுடையன
யிருக்கை ஜனாநந்ததுலக்ஷணங்கள் ஸவரூபநிருபக தூர்மங்களாகவுடையவனென்றுமாம்
9 ‘அநுகூலம் ஸுகூம தூக்ஷம் பரதிசூலமிதி ஸதிதி: ஸவாத்மா ஸவஸயாநுகூலோ ஹித்
யாதமஸாஷிக ஏவ ஸ: 10 ஆஸ்சர்யவத பர்யதி கஸ்சிதேநம் 11 ஆதரம் ஜவலதி’
12 நிர்வாணமய ஏவாயம் ஆத்மா இதயாதியாலே ஆத்மானினுடைய ஆநந்தது ஸவரூபதவம்
ஸுஸ்பஷ்டம் w (ஜனாநகுணகனய) 13 ‘விஜனாதாரமரே கேந விஜாநீயாத 14 ஜாநாத்யே
வாயம் புருஷ: 15 அதது யோ வேதேததும் ஜிக்ரணீதி ஸ ஆத்மா 16 ‘மநஸை
வைதாந காமாந பர்யந் ரமதே 17 ந பர்யோ மருதயம் பர்யதி 18 ‘ஏஷ ஹி
ததுஷ்டா ஸ்ரோதா க்ராதா ரஸயிதா மநதா பேராதது கர்த்தா விஜனாநாத்மா புருஷ:
19 ஏவமேவாஸய பரிதூஷ்டுரிமாஷோடூஸகலா:’ இதயாதிகள் x (ஏகரூபனய) 20 அம்ருதா
ஷரம் ஹர: இதயாதிகள் இநதூரியாணி ஸவபேரகோபகரணதவேந ஹரதீதி ஹர – ஜீவ
அம்ருதஸ்சாக்ஷர்ஸ மரணரஹிதோ விகாரரஹிதர்ஸ x ஏகரூபத்வமாவது நிதயதவாணுதவ
ஜனாநாநந்தது ஸவரூபத்வ ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணங்கள் ஸவரூபநிருபக தூர்மங்க
ளாக உடையனய w (ஜனாநகுணகனய) என்றது 13 விஜனாதாரம் 14 ஜாநாத்யே
வாயம் புருஷ: இதயாதியைப்பற்ற x (ஏகரூபனய) அசிததுபோலே விகரிக்கையினறிக்
ஸதைக்ஷ ரூபனய 21 அனிகாரயோயம்’ என்று கீதாசாராயனருளிச்செய்தது
y (புகுவச்சேஷபூதனய) 22 யஸயாஸ்மி ந தமந்தரேமி 23 சேஷோ ஹி பரமாத்மந”

ஜீ—சொல்லாயென்பபடி r (குருவி) பக்ஷிவிஸேஷம் s வைஷமயாதிகள் வாராமைக்காக (கர்மாநு
ஞ்ஞமாக) என்றது

t 1 ‘நித்யோ நித்யாநாம்’ என்றதைப்பற்ற (நிதயனய) என்றது u (அனுவாய)
என்றது 2 ஏஷோணுராத்மா 3 ‘ஸவரூபமணுமாத்ரம் ஸயாத இதயாதியைப்பற்ற
v (ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணனய) என்றது 5 விஜனாநமய: 7 ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணம்’ என
றத்தைப்பற்ற ஜனாநாநந்ததுலக்ஷணனய – ஜனாநந்ததுலக்ஷணங்கள் ஸவரூபநிருபக தூர்மங்க
ளாக உடையனய w (ஜனாநகுணகனய) என்றது 13 விஜனாதாரம் 14 ஜாநாத்யே
வாயம் புருஷ: இதயாதியைப்பற்ற x (ஏகரூபனய) அசிததுபோலே விகரிக்கையினறிக்
ஸதைக்ஷ ரூபனய 21 அனிகாரயோயம்’ இதயாதிகள் y (புகுவச்சேஷபூதனய) என்றது
24 ‘தூர்ஸக்தாஸ ஸவதஸ ஸாலே ஹயாத்மாந என்றத்தைப்பற்ற

ஈ—z இப்படியிருக்கிற ஆதமாவின்னுடைய வைலக்ஷணயத்தை அநுஸந்தித்து 1 “ஜராமரணமோஷாய (ஜராமரணமோக்ஷாய) எனகிறபடியே ஆத்மாநுபுவமமையுமென்றிருக்கும்வனுக்கும், ஸாவேசுவரனை உபாலிதகையும் அந்திமஸமருதியும் வேணும், 2 ஆத்மாநுபுவததை நெகிழ்ந்து ஸர்வேசுவரனுடைய குணநுபுவம் பண்ணவேணுமென்றிருக்கும்வனுக்கும் அவனறையையே உபாயமாகப்பற்றவேணும்

அ—2 ஈரவரேண ஜகத் ஸாவம யதே ஷடம விரியுஜயதே 3 பரவாநஸமி காகுதஸ்து த்வயி வாஷஸதம் ஸத்வதே 4 ஸவோஜஜீவநேச்சுராயத்வதே ஸவஸத்தாயாம ஸபருஹாயத்வதே | ஆத்மதூஸயம் ஹரேஸ ஸ்வாமயம் ஸவபூவம் ச ஸதூ ஸமர || 5 தூஸபூதாஸஸவ தஸஸாவே ஹயாத்மாந: பரமாத்மந 6 ஸவதவமாத்மரி ஸஞ்ஜாதம் இதயாதி இததால ரேஷத்வே ஸதி ஜஞாதருத்வம் ஜீவலக்ஷணமெனறதாமிற்று

z புகுவதேக நிரவாஹயத்வரூபம் ஸவபூவாததரமாஹ (இப்படியிதயாதி) 1 ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸிரீத்ய யதந்தி யே | தே பூரஹம் தத்வதித்வ: கருதஸநம் அத்யாத்மம் காம சாக்ஷிலம் || ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பூவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் தத்வபூரஹம் அத்யாத்மம் அகிலம் காமச வித்வ: என்றதவயம் பூரஹம்ஸபூதத்தாலே ஆத்மாவைச் சொல்லி தச்சபூதத்தாலே ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தையும் அத்யாத்மம் ஆத்மநி ஸம் பூத்யமாநம் அத்யாத்மமெனறு பூதஸலக்ஷணத்தவாஸனைகளையும், அகிலம் கர்ம் என்று த்யுபா ஜந்யாதிக்ரமத்தையும் சொல்லுகிறது இததால ஆத்ம வைலக்ஷணயத்தையும் ததபராபதி விரோதியையும் அறிவர்களைனறபடி a (ஆத்மாநுபுவததை இதயாதி) பராஸங்கிக்ரமாதல, த்ருஷ்டாந்தாரத்ததாமாதல

ஜீ— z புகுவதேக நிரவாஹயத்வரூபஸ்வபூவாததரம் அருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிற இதயாதி) 1 ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸிரீத்ய யதந்தி யே | தே பூரஹம் தத்வதித்வ: கருதஸநம்த்யாத்மம் காம சாக்ஷிலம் || இதி கீதாஸு ஸபதமேத்யாயே ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பூவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் ஆக ஜராமரணமோக்ஷாயம் என்றது - பரகருதிவியுத்தாதம்ஸ்வரூப தூஸநாய என்றபடி ‘ஆத்மஸ்வரூபத்வநாய மாம் ஆஸ்ரித்ய யே யதந்தி தே தத்வபூரஹம், கருதஸநம்த்யாத்மஞ்ச அகிலம் காம ச வித்வ:’ என்று அநவயம் இவ்விடத்தில் பூரஹம்ஸபூதம் பரகருதிவிநிரமுகதாதம்ஸ்வரூபவாசி அத்யாத்ம மெனறது ஆத்மநி ஸம்பூத்யமாநம் அத்யாத்மமெனறு பூதஸலக்ஷணத்தவாஸனைகளைச் சொல்லுகிறது காம என்று த்யுபாஜந்யாதிக்ரமேண 2 பஞ்சமயாமாஹுதாவாப இதயாதிஸித்த்ய யோஷிதபருஷ ஸம்பூநத்யம் சொல்லுகிறது ஆக, பரகருதிவியுத்தாதம் ஸ்வரூபத்தின பொருட்டு யாவர் சிலா எனனை ஆஸ்ரமிதது யத்னம் பண்ணுகிறார்கள அவர்கள் அநத பருக்ருதிவியுத்தாதம் ஸ்வரூபத்தையும் ஆத்மநி ஸம்பூந்தித்திருக்கிற பூதஸலக்ஷணத்தவாஸனைகளையும் அகிலமான த்யுபாஜந்யாதிக்ரமத்தையும் அறிவர்கள் என்றபடி, இததால ஆத்மவைலக்ஷணயத்தையும் ததபராபதி விரோதிகளையும் அறிவார்கள் என்றபடி a (ஆத்மாநுபுவததை நெகிழ்ந்து) இதயாதி வாக்யம் - பராஸங்கிக்ரமாதல த்ருஷ்டாந்தாரத்ததாமாதல

பர— z अस्मिन्मयाये उपरिष्ठात् “जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये। ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्म कर्म चारिलम्॥” असाप्यर्थो भाष्यकारेणामिहितः—“जरामरणमोक्षाय - प्रकृति-

ஈ b இவற்றிலொன்றை அறியிலும் cA “ஒண்டாமரையாள கேள்வ னொருவனையே நோக்கு முணாவு” என்கிறபடியே d ஸாவேஸ்வரனளவிலே பாயவஸித்தனறி நிலலாது e ஜஞாந மாகில ஸீய பதியைப் பற்றியலலது நிலலாது f புகுவதவயதிரிகது விஷயங்களைப்பற்றிப்

அ — b (இவற்றிலொன்றை) இதயாதிஃ வாக்யம் சித்சிததுக்களினுடைய அபருத க்ஸிதது, பரகாரதவபரம் அதாவது பரகாரவாசிஸபுதம் பரகாரிபாயநத ஸவாத்தாபிதாநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி அசிதஸவருபோபநயாஸாவஸரே சிதஸவருபோபநயாஸாவஸரே ச k z' இப்படியிருக்கிற இதயாதிஃ வாக்யதவயோகதபூவநிவாஹே சித்சித பரகாரதவம் ஈஸ்வரதவமிதி ஈஸ்வரஸய லக்ஷணபிதாநபரம் இவற்றிலொன்றையறியிலும் இதி வாக்யம் துவிதீயநிவாஹே லக்ஷணந்தரபரம் c (ஒண்டாமரையாள இக்யாதிஃ) ஸுந்தரீயாய பதம் வாஸிநியான பெரிய பிராடடியாருக்குத் தேஜஸவிநாயகனான ஸாவேஸ்வரனொருவனையே நோக்கு முணாவென்று பொருள் உணாவு தாமரையாள கேள்வனாய் சித்சிதபரகார விஸிஷ்ட ஸ்வரேஷே அதுவிதீயனானவனை நோக்கும் இத்தயநவயோக்தர் விவக்ஷித d (ஸாவேஸ்வரனளவிலே பாயவஸித்தனறி நிலலாது) ஈஸ்வரஸய பரகாரிதவாதிஃதி பாவ e உபாததபரமாணர்த்தம் (ஜஞாநமாகிலிதி)

f ‘ஒருவனையே நோக்குமதேயுணர்வு’ என்றநவயித்து அவதாரணததுக்காததம் (புகுவதவயதிரிகதேதயாதிஃ) ஈஸ்வரபர்யநதாவகூஹரஹிதம் சித்சிதருபபரகாரமாத்ராவகூஹி ஜஞாநஞ்ச த்ருப்யதே க லவித்யதர ‘தாமரையாள கேள்வனொருவனை நோக்குமுணாவே உணர்வு

ஜீ — b ஆனால் ஈஸ்வரஸவருபத்தை பரதீயேகமருளிச்செய்யாதே இப்படி அருளிச் செய்கிறதென னெனன (இவற்றிலொன்றையிதயாதிஃ) இந்த வாக்யம் சித்சிததுக்களினுடைய அபருததுக் ஸிதது, பரகாரத்வ பரதிபாதபரம் அதாவது பரகாரவாசிஸபுதம் பரகாரிபாயநத ஸவாத்தாபிதாநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி c (ஒண்டாமரையாளிதயாதிஃ) ஸுந்தரீயாய பதம் வாஸிநியான பெரியபிராடடியாருக்கு நாயகனான ஸாவேஸ்வரனொருவனையே நோக்குமுணா வென்று பொருள் d (ஸாவேஸ்வரனளவிலே பாயவஸித்தனறி நிலலாது) ஈஸ்வர பரகாரியாகையாலே என்று கருத்து e உபாதத பரமாணர்த்தம் (ஜஞாநமாகிலிதயாதிஃ)

f ஒருவனையே நோக்குமதேயுணர்வு என்றநவயித்து அவதாரணததுக்காததம் (புகுவதவயதிரிகதேதயாதிஃ) g உக்தார்த்தத்துக்கு ஸ்ரீஷ்ணு புராணத்தில் ஷஷ்டாமஸ்தத்தில் பஞ்ச மாத்யாயத்தில் பரவித்யையில் வசந்ததையும் பரதமாமஸ்தத்தில் பத்தொன்பதாமத்யாயத்தில்

பர—वियुक्तात्मस्वरूपदर्शनाय, मामाश्रित्य ये यतन्ते, ते तत् ब्रह्म विदुः। अत्र प्रकृतिवियुक्तात्मस्वरूपमेव ब्रह्मशब्देन निर्दिश्यते। (अध्यात्मं च कृत्स्न विदुः) आत्मनि सबध्यमानं-अध्यात्मम्। तच्च भूतसहस्रतद्वासनादिरुम्। तदुभय ग्राह्यतया त्याज्यतया च मुमुक्षुभिर्ज्ञातव्यम्। (कर्म चाखिल विदुः) “पञ्चम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति” इति श्रुतिसिद्धो योऽपि पुरुषसम्बन्ध-कर्म। तच्चाखिलं-सानुबन्धमुद्देजनीयतया परिहरणीयतया च मुमुक्षुभिर्ज्ञातव्यम्॥” इति।

ஈ பிறகுகும் ஜனாநமெல்லாம் அஜனாநகல்பம், g1 “तत् ज्ञानमज्ञानमतोऽन्यदुक्तम्” (தத ஜனாந

அ—இதி யோஜநாந்தரமபிபரேதயாஹ (புகுவதுவயதிரிக்தேதயாதி)எனறுமாம் gஉகதார்த்ததுத
துக்கு ஆரஷ்வசநங்களை பரமாணமாச அருளிச்செய்கிறா (தத ஜனாநமதயாதி) யேந ஜனா
நேந ஸர்வேஸ்வரோ ஜனாயதே ததேவ ஜனாநம் அதோந்யத அஜனாநமதயுகதமிகயாதது
ஸிஸதரேனாதத ம பராணததிரட்டிலே ஸங்க்ருஹிதம் அதிலே கண்டுகொளவது யத் ப்ரந
தாய ந புவதி ததேவ காம யா மோக்ஷாய புவதி ஸைவ வித்யா எனறந்வயம் ‘ஆயா

ஜீ—பரஹலாத்ஸரிதத்தில் வசநததையும் பரமாணமாக அருளிச்செய்கிறா (தத ஜனாநமதயாதி)
1 ஸமஜனாயதே யேந ததஸ்ததேஜாஹம் ஸுததும் பரம நிர்மலமேகருபம் | ஸநதநுய்யதே
வாபயதி,கூடியதே வா தத ஜனாநம்ஜனாநமதோந்யதுகதம் || இதுக்காததம் -அஸததேஜாஷம்
விகாரரூபதேஜாஷரஹிதம் இத்தால பரகருதிவயாவருததி ஸுததும் காமவஸயதவாத்ய
ஸுததிரஹிதம் இத்தால காமவஸயாஸுதத ப்ரததஜீவவயாவருததி பரம நிர்மலம் மல
ஸம்பநததாரஹதவதேஜாஷரஹிதம் இத்தால முக்தவயாவருததி ஏகரூபம் ஸமாப்யதி,கூரஹிதம்
இத்தால நிதயஸிததவயாவருததி ஏவமஸிததம் தத ப்ரஹம் யேந ஆகமோததஜனாநேந
ஜனாயதே யேந ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணேந ஜனாநேந தநுய்யதே யேந பரமபுகதிதஸாபநநேந
பராபயதே தத ஜனாநம் ததேவ ஜனாந ஸப்ததாபிதேயம் ததோந்யத அஜனாநமெனறபடி
ஸ ஜனாயதே எனறு பாட்டமாஸு ஸ ஸஸவர யேந தத்தததஸாபநநேந ஜனாநேந
ஜனாயதே ஸாக்ஷாத்கரியதே பராபயதே தத ஜனாநம் அஸத தேஜாஷம் ஸுததும் பரம நிர்மலம்
ஏகரூபம் ஏகரூபமாயிருகுகும் தத ததேவ ஜனாநம் ஜனாநஸப்ததவாசயம் அதோந்யத
அஜனாநமுத்தம் இத்தநவய அஸததேஜாஷதவாதிகம் ப்ரஹமததுக்கு விஸேஷணமானபோது
ஏகவாக்யம் ஜனாநததுக்கு விஸேஷணமானபோது வாக்யபேதேந யோஜநீயம் 2 அரத்
தேநேவ விஸேஷோஹி நிராகாரதயா தியாம் எனகிற நயாயததாலே ஜனாநததுக்கு அஸத

II— g षष्ठो पञ्चमे परविद्याया “संज्ञायते येन तदस्तदोष शुद्धं परं निर्मलमेकरूपम्।
सदृश्यते वाप्यधिगम्यते ना तत् ज्ञानमज्ञानमतोऽन्यदुक्तम्॥” अस्यार्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैरभिहितः
(पुराणघट्टे)–“अस्तदोष-विकाररूपदोषरहितम्, अनेन प्रकृतिव्यावृत्तिः। शुद्धम्-कर्मवश्यत्वाद्य-
शुद्धिरहितम्, अनेन कर्मवश्याशुद्धबद्धजीवव्यावृत्तिः। परं निर्मल-मलसंबन्धाह्वितरूपदोषरहितः
अनेन मुक्तव्यावृत्तिः। एकरूपम् -समाभ्यधिकरहितम्; अनेन नित्यसिद्धव्यावृत्तिः।
एवविधं ब्रह्म येनागमोत्थज्ञानेन ज्ञायते, येन साक्षात्कारलक्षणेन ज्ञानेन सदृश्यते, येन
परमभक्तिदशापन्नेन ज्ञानेन प्राप्यते, तत् ज्ञान-तदेव ज्ञानशब्दामिवेयम्। ततोऽन्यदज्ञानमित्यर्थः।
“स ज्ञायते” इति पाठे अयमर्थः-स-ईश्वरः येन-तत्तदज्ञापन्नेन ज्ञानेन ज्ञायते, साक्षात्क्रियते,
गम्यते, तत् ज्ञानम् अस्तदोष शुद्धं परं निर्मल एकरूपम्, तत् ज्ञान, अतोऽन्यदज्ञानमिति
वाक्यभेदेन योजनीयम्। “अर्थेनैव विशेषा हि निराकारतया विद्यात्” इति न्यायान्
ज्ञानस्यास्तदोषत्वादिकं विषयविशेषकृत्तम्” इति।

ஈ—மஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்) 1 “तत् कर्म यन्न बन्धाय सा विद्या या विमुक्तये। आयासायापर कर्म विद्यान्या शिष्यनैपुणम्॥” (தத காம யநந ப்நத்யாய ஸா வித்யா யா விமுக்தயே | ஆயாஸாயாபரம் காம வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் ||) எனசிறப்படியே h புகுவதுவிஷயத்தையொழியக்கற்றவை எல்லாம் செருப்புகுததக் கற்றவோபாதி

1 இப்படியிருக்கிற சித்திதிஸ்வராகள ஸவருபஸவபுவங்களை 2 அறியக்கடவா ரொருவருமில்லை k இவற்றையுள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிறு இவ்வாழ்வார

அ—ஸாயாபரம் கர்ம் எனறவிடத்திலே 2 ஆமநாயாப்யஸநாநயரணயருதிதம் வேதுவரதாநயந வஹம் மேதூர்சே துபுலாநி பூர்த்ததவித்ய ஸாவே ஹுதம் ப்ஸம்நி | தீர்த்தநாமவக்ஷாஹநாநி ச கஜஸநாநம் விநா யத்பத்யுலந்த்வாமபேரூஹஸம்ஸம்ருதிம் விஜயதே தேவஸ ஸ நாராயண || எனறது அநுஸந்தேயம் அபரம் காம பரவருத்திருபம் 3 பரவருத்தி லக்ஷணம் தாமம் பரஜாபதிரத்யாபுரவீத | நிவருத்திலக்ஷணம் தாமம் ருஷிநாராயணோ ப்ரவீத || வித்யாநயா - அர்த்த ஸாஸ்தராத்வித்யா h வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் இதயஸயார்த்தமஹ (புகுவதுவிஷயத்தை யொழியினிதி) பரகாரமாதராவக்ஷாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகலபிதி யாவத

1 இது பரம் வைலக்ஷணயாநதரம் வக்துகாமஸ ஸந தத்வங்களை விஸதமாக அறிய வல்லராமபடி (ப 87) இதி பூர்வோகதஜ்ஞாநாதிக்யம் நிகுமயதி (இப்படியிருக்கிற இதயாதி) | (அறியக்கடவா) ஸவயதநததாலே யென்று ஸேஷம் k ஸந்தி ஹி ஸரோபூதாதி பரபந்தஜநா இதயத்ராஹ (இவற்றையித்யாதி) 4 தஸ்யைஷ ஆத்மா விவருணுதே தநூம் ஸவாம் எனபாரில் தலைவரெனறபடி.

ஜீ—தோஷாதிக்கவம் விஷயவிஸேஷக்குதம் 1 தத் காம யநந ப்நத்யாய ஸா வித்யா யா விமுக்தயே | ஆயாஸாயாபரம் கர்ம் வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் || இதுக்கர்த்தம் - கா தாஹி வித்யேயதயதராஹ (ததகாமேதி) யா விமுக்தயே ஸா வித்யா அநயா வித்யா அர்த்தஸாஸ்தராத்வித்யா ஸிலபநைபுணம் யநந ப்நத்யாய வித்யாங்கதவேத மோக்ஷாய யத தத காம அபரம் பருவருத்திருபம் காம ஆயாஸாய எனறபடி இவ்விடத்திலே 2 ‘ஆமநாயாப்யஸநாநி இதயாதி கமருஸந்தேயம் h ‘ வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் எனறதுக்கு அர்த்தம்ருளிச்செய்கிறார் (புகுவதுவிஷயத்தை யொழியவித்யாதி) பரகாரமாதராவக்ஷாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகலபமெனறபடி.

1 மேல வைலக்ஷணயாநதரமருளிச்செய்வாராக தத்வங்களை விஸதமாக அறியவல்ல ராமபடி (ப 87) எனறு முனபே சொன்ன ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை நிகுமிககிருா (இப்படியிருக்கிறவித யாதி) k முதலாமவார் முதலான ஜ்ஞாநாதிகருமுண்டே? எனன (இவற்றையித்யாதி) 4 ‘ தஸ யைஷ ஆத்மா விவருணுதே தநூம் ஸவாம் எனபாரில் தலைவரெனறபடி.

பர — विष्णुपुराणे प्रथमेशे एकोनविंशोऽध्याये प्रह्लादचरिते “तत् कर्म यन्न बन्धाय सा विद्या या विमुक्तये। आयासायापर कर्म विद्यान्या शिष्यनैपुणम्॥” अस्यार्थः श्रीविष्णुचित्तायैरमिहितः— “का तर्हि विद्येत्यत्राह (तत्कर्मैति) या विद्या मुक्तये, सा विद्या; अर्थशास्त्रादिविद्या शिष्यनैपुणम्॥ तत् कर्म यन्न बन्धाय, अपितु विद्याज्ञत्वेन मोक्षाय। अपरं कर्म-प्रवृत्तिकर्म” इति॥

ஈ— i இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லல்லவா ஸமஸாரிகளிலுமில்லை நித்யஸூரிகளிலுமில்லை. ம தம படி தாமுமறியார், ஸமஸாரிகளுமறியார்கள் ஸாவேசுவரனுமறியான ஒரு ஸாத்நத்தை அநுஷ்டித்து இந்த நனமை நமக்கு வருமென்றிருக்க வந்ததல்லாமை யாலே தாமுமறியார், இவரைப்போலே இருப்பாரை ஸமஸாரத்தில் காணாமையாலே ஸமஸாரிகளுமறியார்கள் o தன குணங்கள் புறம்பொரு வயக்தியில் இப்படி ப விககக காணாமையாலே ஸர்வேசுவரனுமறியான p ஸமஸாரிகளில் வயாவருத்தரானவோபாதி நித்யஸூரிகளிலும் வயாவருத்தா

அ— i பூர்வோததரகூரநது பரதிபாத்ய ஸாவபரகார பரிபூரணதவாத அநுபமத்வரூபம் வைலக்ஷணயமாஹ (இவாக்கித்யாதி) இவாகு - தத்வதரயயாதாத்மய ஜ்ஞாநபூராவகம் புகூவதுபுவாநநதுஸாகூராவகூராத்நாம் அதேந அநுபமத்வே கஸ்சந ஹேதுருகத அதர A மலககுநாஷுடையேறது மாறுளதோ இமமணணின மிசையே B யாவா நிகரகலவானத்தே இத்யாதி n அத்தையுப்பாதி ககிரா (தம்படி) என்று தொடங்கி (ஸாவேசுவரனுமறியான)என்னு மளவாக ஸாவைரபயபரமேய வைபுவதவாசச அநுபம இத்யாஹ (தம்படியித்யாதி) என்றமாம் தாமும - புகூவதபரஸாத்நபத ஜ்ஞாநவிசேஷவந்த ஸவயம்பி பரிசகீத்ய ஜ்ஞாதும் ந ஸகநு வந்தீத்யர்த்தது n உபபாத்நம்(ஒரு ஸாத்நத்தையித்யாதி) C வரவாருன லிலையால வாழ்வினி தால் இத்யாதி அயம் மஹிமா காமஜநிதஸ்சேத அலபஸகதிக ஜீகைருதகாமஜநிததவேந பரிச்சி நந்தவாத் பரிச்சி த்ய ஜ்ஞாதும் ஸக்யதே அபரிசகீந்நமஹிமநா பரமபுருஷேண ஸவமஹி மாநுஞ்ஞையேந பரத தத்தவாத் அபரிசகீத்யத்வேந பரிச்சித்ய ஜ்ஞாதும் ந ஸகயத இத்யாத்ந இநத வாக்யத்திலும் அப்படி நிர்ஹேதுக விஷயீகாரம் பூலித்தவிடம் வேறிலலை யென்று தாதபாயம் o (தன குணங்கள்) ஸவகுணநாம் பூஹி ஏதாத்த்ருஸாபரிசகீந்நமஹி மாவகூஹிதவாத்நாத ஏதத்தபயுகத ஏவமஜாதீயக இதி ஸாவரோபி ந ஜாதாதீயாத்ந

p நநு நித்யேஷு புகூதேஷு ச அஸ்ய ஸம் கஸ்சித் நாஸதீதயுக்தம் புகூதேஷுய' அதிஸமிததவம் ஸம்பவேத நித்யேஷு அதிஸமிததவம் ஸம்பவதி கிம்? இத்யதராஹ (ஸமஸாரிகளிலிதி) ஏதச்ச ஸம்பவதயேவேத்யாத்ந யதவா ஸூரிபுயோ வயாவருத்தாவுக் தாயாம் ஸமஸாரிபுயோ வயாவருத்தி வகதவயா கிம்? கைமுதயந்யாயாத ந ஸித்த்யதி கிம்? இத்யதராஹ (ஸமஸாரிகளிலிதி) த்ருஷ்டாநததவேநோக்தமிதி தாதபாயம் யதவா இவர்க்கு

ஜீ— i பூர்வோததர கூரநது பரதிபாத்ய ஸாவபரகார பரிபூரணதயால் வந்த அநுபமத்வரூபம் வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிரா (இவாகு இத்யாதியால்) இவாகு தத்வதரயயாதாத்மய ஜ்ஞாந பூராவக புகூவதுபுவாநநது ஸாகூரத்தில் முமுகின இவாக்கு இவஸிடத்தில A' மலககுநாஷுடையேறது மாறுளதோ இமமணணின மிசையே ' B யாவா நிகரகலவானத்தே' இத்யாதி கணநு கொளவது n அத்தையுப்பாதிக்கிரா (தம்படியித்யாதி) யதவா த்ருஷ்டேயதவரூப வைபுவாத்நம் (தம்படியித்யாதி) தாமும புகூவதபரஸாத்நபதஜ்ஞாந விசேஷத்தையுடைய தாமும பரிச்சேதீத்தறியமாட்டாரெனறபடி n உபபாத்நம் (ஒரு ஸாத்ந ததை இத்யாதி) C வரவாருன லிலையால் இத்யாத்யநுஸந்தேயம்

p நித்யஸூரிகளில் வயாவருத்தரெனறபோதே ஸமஸாரிகளில் வயாவருத்தரென்னுமிடம் கிம்புந்ந்யாயஸித்தாமாயிருக்க இப்படி விசேஷித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமெனகிரா (ஸமஸாரி

A 6 4 9 B 4-5 8 C பெரியதிருவ 56

ப—16

ஈ— qA “அடியார் நிலாவினற வைகுந்தமோ வையமோ நும் நிலையிடம்” என்று உபுய விபூதிமயிலுமடங்காதிருப்பா 1B விண்ணுளாரிலும் சீரியர்’ எனனுமபடியாயிற்று இவர் நிலை 8 புகுவதுபுவத்துக்குப் பாங்கான தேசுத்திலே இருந்து அநுபுவிக்கிறவர்களைப் போலன்றே, அவ்வநுபுவத்துக்கு மேட்டு நிலமான ஸமஸாரத்திலே இருந்து அநுபுவிக்கிறவர்கள்

அ— ஒப்புச் சொல்லலாவா ஸமஸாரிகளிலுமில்லை நித்யஸூரிகளிலுமில்லை என்று ஸமஸாரிகளையும் நித்யஸூரிகளையும் ஸமாநகோடியாகச் சொல்லலாமோவென 1 கோ மஜ்ஜிமே ரணுகுலாசலயோர விசேஷ: என்கிறா (ஸமஸாரிகளில்) என்று தொடங்கி (அருளிச்செய்தான [ப 125] x எனனுமளவாக) q உகதேசாததே பரமாணமாஹ (அடியார் நிலாவினறவிதி) தூஸபூதா வாததிகிற வைகுண்டமோ பூமியோ உங்களுடைய வாஸஸ்தானம் r நந்ஸமிந வாக்யே ஸூரிபூயோததிஸயதே இத்யேதாவநமாதரம் பரதிபந்நம் ஸோததிஸய கேநாகாரேணேதி ந ஜஞாயதே இத்யதராஹ (விண்ணுளாரிலுமிதி) B பாறகடல பாம்பணை மேற பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார இதயபித்யாநாத வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகளிலும் சீரியராயிருப்பார்கள் ஸரேஷ்டராயிருப்பார்களென்படி C தெளிவிசம்பு இதிபரகாரேண ஸவத ஏவ புகுவத்பராவண்யவாததிகே தேசுவிசேஷே ஸதித்வா புகுவதுபுவம் குர்வத்புவம் ஸூரிபுவம் D இருளதருமாஞாலம் இதிபரகாரேண ஸவருபதிரோத்யாநகர் லீலாவிபூதௌ ஸதித்வா புகுவதுபுவம் குர்வந்த அதிஸயிதா இத்யர்ததா s எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தம் (புகுவதுபுவத்துக்கிதி) ஸமஸாரிகளுக்கு அநநபாநாதிசுகளே தாரகாதிசுகளாகையாலே ஸமஸாரிகளைப்பற்ற வயாவருத்தராயிருக்கிறா நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வயாவருத்தரானபடி எங்ஙனையென அருளிச்செய்கிறா (புகுவதுபுவத்துக்கிதியாதி) என்றுமாம்

ஜீ—களிலித்யாதி) qf உக்தார்த்தத்துக்கு அடைவே பரமாணதுவயம் (அடியாரித்யாதி) இந்தப் தில் பரமாணதுவயத்தாலே கலவியும் பிரிவும் மாறிமாறி வருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே புகுவதுபுவம் பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரி வயாவருத்ததிக்கு ஹேதுதுவயம் பூலிதமாகிறது r அத்வா இவா இவவிபூதியிலேயிருக்க உபுய விபூதியிலும் அடங்காத தனமையராகக் கூடுமோவென (விண்ணுளாரித்யாதி) யாதல அடியாரித்யாதிக்கு-தூஸபூதர் வர்த்திகிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ பூமியோ உங்களுடைய வாஸஸ்தானமென்று பொருள் C ‘பாறகடல பாம்பணைமேற பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர் என்கிற பாசுரத்துக்குத் திருப்பாறகடலிலே திருவநந்தாமுவானகிற படுக்கைமேலே கணவளாந தருளும் சீதனாத தொழுவார்கள் நித்யஸூரிகளிலும் ஸரேஷ்டராயிருப்பார்களென்று பொருள் s எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தம் (புகுவதுபுவத்துக்கு இத்யாதி) அத்வா ஸமஸாரிகளுக்கு அநநபாநாதிசுகளே தாரகாதிசுகளாகையாலே அவர்களைப்பற்ற வயாவருத்தராகுவார நித்யஸூரிகளைப் பற்ற வயாவருத்தரானபடி எங்ஙனையென அருளிச்செய்கிறா (புகுவதுபுவத்துக்கிதியாதி) என்னவுமாம்

A திருவிரு 75 B திருவிரு 79 C 9 7 5 D 10 6 1 (பா) வயாவருத்தராகிருர்

ஈ—b1 “⁴कलौ ⁵जगत्पतिं ⁶विष्णुं ⁷सर्वस्यधारमीश्वरम् । ¹नार्चयिष्यन्ति ³मैत्रेय ²पाषण्डोपहता जनाः ॥ (கலௌ ஜகத்பதிம விஷ்ணும ஸாவஸரஷ்டாரமீஸ்வரம் | நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா ||) எனகிறபடியே கலிகாலத்திலே புகுவதற்கு ஒருவாக்கும் பிறசகிறதல்ல

u 2 “¹दुर्लभो ²मानुषो ³देह ⁴देहिना क्षणभङ्गुर । ⁵तत्रापि ⁶दुर्लभ ⁷मन्ये ⁸ऋषयदर्शनम् ॥” (தூலபேயா மாநுஷோ தேஹோ தேஹினாம் க்ஷணபங்குர | ததராபி துலபம மந்யே

அ—tகேவலம் தேஸ ஏவ புகுவதுபுவவனிரோதீதி ந கிநது காலோபீதயாஹ (கலாவிதி) யதுவா ஏவம் தேஸாதேஸாஷஸய பரஸ்துததவேத [ப 125] y இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவநீரணரானவிது சேதநர்பண்ணின ஸுகருதப லமாயிறறு இதி வசுயமர ராதததஸய உபோகுகூரத்தவேந காலதேஸாஷஸாஹ (கலாவிதி) கலிஸபத காலபர புகுவத நபுவத துகரு மேட்டுநிலமோ ஸம்ஸாரமெனன (கலாவிதயாதி) எனனவுமாம் ஜகத்பதிதவாதி ஸேஷேணாநி பரதயேகம் அரஸ்சநஹேதுகூரப்பபுரணி அபராபததவ தேஸகாலாதீததவ உபகரணஸம்பத்தயபாவ — கரணஸிஷ்ணுஸாமாத்யரூப — அநாச்சநஹேதுநிவாரகாணி ச பாஷண்டா பாபஷண்டா யதவா பாவபரதானோ நிர்தேஸ பாஷண்டா தவேந நாஸதிக புகுத்யா உபஹதா இதயர்கதா யதவா 3 காணதா ஸாகய பாஷண்டா 4 பாஷண்டா த்ருமஷண்டா துர்லபம் இதயாதிபரகாநீரண பாஷண்டாருபஹதா ததஸஹ வாஸாதிநா பரதிஹதபுகுத்யா இதயர்கதா 5 யே து ஸாமாநயபாவேந மநயந்தே புருஷோத்தமம் | தே வை பாஷண்டாநோ ஜஞேயா ஸர்வகர்மபுஹிஷ்கருதா: || இதி ஹி பாஷண்டாஸக்ஷணம்

u கலாவிதி கிமாததம் விஸேஷணீயம் ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரமண்டலே புகுவதற்கு தூலபேயி தத்ர பரமானமாய (தூலபு இதி) 2 துர்லபேயா மாநுஷோ மதஹ இக

ஜி—t தேஸாதேஸாதலே புகுவதுபுவததுக்கு மேட்டுநிலமான்வளவனறிதகே காலஸவ பாவததாலும் மேட்டுநிலமெனகிருா(கலௌ ஜகத்பதிமதயாதி) அதவா [ப 125] y ஏவம்புதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவநீரணரான இது சேதநஸுகருதபுலமெனகைக்காக ஸம்ஸார தேஸாஷ புகுயஸதையை புகுமுமக உபபாதிக்கிருா (கலாவிதயாதி) யாதல இந்த வசநம் ஸேஷேணாபுராணத்திலே ஷஷ்டேஸ்மஸே பரதமேத்யாயே ஜகத்பதிதவாதி விஸேஷணங்கன பரத்யேகமர்ச்சந ஹேதுகூரப்பபுங்களாய அபராபததவ தேஸகாலாதீததவ உபகரண ஸம்பத்தய பாவ கரணஸிஷ்ணுஸாமாத்யரூபநாச்சந ஹேதுநிவாரகங்கன பாஷண்டா பாபஷண்டா யதவா காணதாஸாகயாதி பாஷண்டாருபஹதா ததஸஹவாஸாதிநா பரதிஹதபுகுத்யா எனறபடி 5 யே து ஸாமாநயபாவேந மநயந்தே புருஷோத்தமம் | தே வை பாஷண்டாநோ ஜஞேயாஸ ஸர்வகர்மபுஹிஷ்கருதா: || இதயாதி

u கலௌ என்று விஸேஷிக்கவேணுமோ? ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்தில புகுவதற்கு தூலபை எனனுமிடத்தில் புகுவதே ஏகாதஸகநதே துவித்யேத்யாயே ஸதிதம்

பர— t तत्र षष्ठे प्रथमे “कलौ जगत्पतिं विष्णुं सर्वस्यधारमीश्वरम् । नार्चयिष्यन्ति मैत्रेय पाषण्डोपहता जनाः ॥” u श्रीभागवते एकादशस्कन्धे द्वितीयेऽध्याये “दुर्लभो मानुषो देहः देहिना

ஈ வைகுண்ட பரியதூஸநம்) என்கிறபடியே முதலதனனிலே மநுஷ்யஸரீரம் கிடையாது, v_2 பெற்றாலும் ஸர்வேஸ்வரன பராபயமென்று அவனைப் பெறுகைக்கு அநுருபமாயிருப்ப தொரு உபாயத்தைப் பரிகூரணிகக் வேனுமென்னும் ருசி ஒருவருக்கும் பிறவாது, w இதுண்டாகிலுமுண்டாம், புகுவதசேஷத்தவம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவினே

அ— யதர 1 அதர ஜநம்ஸஹஸராணாம் ஸஹஸரைரபி ஸத்தம் | கதாசில லப்யதே ஜநது மாநுஷ்யம் புண்யஸஞ்சயாத || இத்யாதி (க்ஷணபுகூர இதி) A மினனின நிகமில் இத்யாதி v வைகுண்டேநா நாம் லோக ஸ பரியோ யஸ்யேதி வ்யுத்பத்தயா வைகுண்டபரியன ஸாவேஸ்வரனய அவனுடைய தாஸநமென்று லோகபரமான இரண்டாம் யோஜனை அது புகுவதருசி துர்லப்யமென்கிற பரகரணத்துக்கு அநுஞ்ஞமாயகையாலே அதுவே இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம் அதினுலே அது ஸாப்யதம் வைகுண்டாஸப்யதம் புகுவதபரமென்கிற பரதம் யோஜனைமில் அவ்விடத்திலே பரியமான தாஸநமென்னுதல் அவனுக்கு பரியமான துர்ஸந மென்னுதல் அவனுக்கு பரியமான தாஸநத்தையுடைத்தானவனை என்னுதல் அவ்விடத்திலே பரீதியுடைய புகுவதருடைய துர்ஸநம் தத்வ்விஷயக் சேஷத்தவஜ்ஞாநமென்னுதல் இப்படி நாலு யோஜனைகள் முதலிரண்டும் பரகரணநுஞ்ஞங்கள் புனருமது புகுவததெள்ளுள்லப்ய பரம் நாலாமது தச்சேஷத்தவதெள்ளுள்லப்யபரம் ஆகவிரண்டும் பரகரணநுஞ்ஞமாயகையாலே அர்த்தாத ஸீதத்தமெனற்படி v_2 அவனுக்கு பரியமான தாஸநத்தையுடைத்தானவனை யென்கிற யோஜனைமில் வைகுண்ட - ஸாவேஸ்வர பரிய - பராபய இதி தத்துவரூபோபாயபரிகூரஹேண பாவயம் இத்தேயவமரூபம் தாஸநம் - ருசிருபஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ ததேதாகத இதி கிகூரஹ தமபிபரேதயாஹ (பெற்றாலுமிதி) w (இதுண்டாகிலுமுண்டாமிதி) கைமுதயந்யாயஸித்தம் வயாக்யாந்த்ருவாக்யம் அஸிந் பக்ஷ (ததராபி) அதித்வாலபக்ஷணபுகூரதேஹயோகிஷு மநுஷ்யேஷவபீதயர்த்தம்

ஹீ— ஸ்லோகம் பரமாணயதி (துர்லப்ய இத்யாதி) இவ்விடத்தில் 1 அதர ஜநம்ஸஹஸராணாம் ஸஹஸரைரபி ஸத்தம் | கதாசில லப்யதே ஜநது மாநுஷ்யம் புண்யஸஞ்சயாத || என்றது அநுஸந்தேயம் v 'வைகுண்டபரியதூஸநம்' என்றதுக்கு அர்த்தத்துவம் அதாவது வைகுண்ட னென்று ஸாவேஸ்வரனய ஸர்வேஸ்வர விஷயமான பரியமான தாஸநம் அதாவது அவனே உபாயோபேயமென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல் வைகுண்டபரியா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய அவர்கள் விஷயதாஸநம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சேஷிகளென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல் தாஸநம் ருசிருபஜ்ஞாநம் v_2 இவ்வர்த்தத்துவத்தையுங் கூட்டி அருளிச்செய்கிறா (ஸர்வேஸ்வரன பராபய னித்யாதி) இன்னமும் வைகுண்டபரியன ஸாவேஸ்வரனய அவன் விஷயமான துர்ஸந மென்றும் வைகுண்ட ன விஷயமான பரியமான துர்ஸநத்தை உடைத்தானவனென்றும் புகுவத தெள்ளுள்லப்யபரமாகவும் அர்த்தத்துவமுண்டு அந்த அர்த்தத்துவயமிங்கே அருளிச் செய்யவில்லை கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துவமும் ஸாப்யதம் (ததராபி) அகித்வாலபக்ஷணபுகூர தேஹயோகிஷு மநுஷ்யேஷவபீ

பர-क्षणभङ्गरः। तत्रापि दुर्लभ मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥” (26) xगीतासु सप्तमे “मनुष्याणा सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये। यततामपि सिद्धाना कश्चिन्मा वेत्ति तत्तत्॥३॥ अस्यार्थः मनुष्याः शास्त्राधिकारयोग्याः,

॥—२ 1 “मनुष्याणा सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये । यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मा वेत्ति तत्त्वतः॥”
(மனுஷ்யாணாம் ஸஹஸரேஷு கஸ்சித்யததி ஸித்தயே । யததாமபி ஸித்தயாநாம் கஸ்சிந்மாம் வேததி ததவத ॥) என்று ஸர்வேஸ்வரனதானுமருளிச்செய்தான
y இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவதிர்ணரான இது 2 சேதநா பண்ணின^(சு)
ஸுகருத ப்லமாயிறு

அ— x ஸம்ஸாரசுகரே புகுவதூர்யணஞ்சயஸம்புவே புகுவதுகதிம பரமானயதி (மதுஷ்யாணாம் இதி) ஸாஸ்தராதிக்காரயோக்யாநாம் ஸஹஸரேஷு கஸ்சித ஸித்தயாநாம் யதநம் கரோதி ஸித்தயாநாம் யததாமபி - ஸித்தயாநாமகாங்குமாணநாம் ஸதாம் யததாமபி ஸித்தயாநாம் கஸ்சித யததே ஸித்தயாநாம் யததாம் மதுயேடபி கஸ்சித மாம் பராபகதவேந பேததி மாம் பராபகத்வேந வித்தவா மத்தஸ ஸித்தயே யதநம் கரோதி யாவத புந தத்வத இதி விஸேஷணத் மதுவேததருணம் ஸஹஸரேஷுவபி கஸ்சித மாம் ததவதோ வேத்தி—பராபயதவேந பராபகதவேந ச வேததி ந கஸ்சித்தயபிபராய 3 லாஸுதேவஸ ஸா வமிதி ஸ மஹாதமா ஸுதுரபு 3 மாநது வேத ந கஸ்சந இதி ஹி வக்ஷயதீதயாதத

y கலெள ஜகத்பதிம இதி வாக்யஸய உக்தபூவநிர்வாஹே ஏவமபூதே ஸம் ஸாரே நிர்நிபுநத பரவருததயா ஸ்ரிய காந்தஸய கருபயா க்ஷாபபேடிஷிகதஸய பராங் குஸாயஸய அவதரணஹேதவாகாங்கும ஸமயத புவப்யாபிதபதஜநபாக்யதேய வைபுவ பூவிதாவதரணதவருபம் வைலக்ஷண்யமாஹ — (இப்படியிருக்கிறனிதி) த்ஷீயநிர்வாஹே ஸங்குதி ஸபஷ்டா 4 புவப்யாபிதபதஜந பாக்யதேய வைபுவபூவிதாவதரணேந பரம காருணிகேந புகுவதா பூஷயகாரேண' இதி ஸ்ருதபரகாஸிகாசார்யவசநாத ஸ்ரீமத் பராங்குஸாசாரயாவதாரஸய புகுவதபூஷயகாராவதாரஸாமயஞ்ச ஸஞ்சயதே யதுவா அயம சேதநஸபுதேயா புகுவத்பர்யநத ஸகலசேதநபர ஸுகருதஸபுதூர்ய யதுயோக்யம

ஜீ— x ருசிதௌர்லபயததுக்கு பரமானந்தரம் (மதுஷ்யாணமித்யாதி) இதம் கீதாஸ ஸபத மேடத்யாயே அஸயார்த்தது மதுஷ்யாணம் ஸாஸ்தராதிக்கார யோக்யாநாம், ஸஹஸரேஷு கஸ்சிதேவ ஸித்தயாநாம் யதநம் கரோதி ஸித்தயாநாம் யததாமபி ஸித்தயாநாம் யததாமபி ஸித்தயாநாம் யததாமபி ஸித்தயாநாம் கஸ்சிதேவ மாம் பராபகத்வேந வேததி மாம் பராபகதவேந வித்தவா மத்தஸஸித்தயே யதநம் கரோதி யாவத புந “ ததவத ” இதி விஸேஷணத் மதுவேத் தருணம் ஸஹஸரேஷு கஸ்சிதேவ மாம் ததவதோ வேத்தி பராபயதவேந பராபகதவேந ச வேததி ந கஸ்சித்தயபிபராய 3 மாம் துவேத ந கஸ்சந ' இதி ஹி வக்ஷயதீதயாதத

y ஏவமபூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் திருவவதரிக்கைக்கு அடியேதெனன சேதநரு டைய ஸுகருதமெனகிருர் (இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே இத்யாதி) ஸுகருத ப்லமாயிறு றெனநிதததிலே 4 புவப்யாபிதபதஜநபாக்யதேய வைபுவபூவிதாவதரணேந பரமகாருணிகேந புகுவதா பூஷயகாரேண என்றது அநுஸந்தேயம் யதுவா அயம சேதநஸபுதேயா

॥—तेषा सहस्रेषु कश्चिदेव सिद्धिर्पश्यन्त यतते; मिद्धिर्पश्यन्त यतमानानां सहस्रेषु कश्चिदेव मां विदित्वा मत्तस्सिद्धये यतते । मद्धिदां महस्रेषु कश्चिदेव तत्त्वतः-यथावस्थित मां वेत्ति-न कश्चिदित्यमिप्राय ।
“स महात्मा सुदुर्लभः” ॥१९॥ “सा तु वेद न कश्चन” ॥२०॥ इति हि वक्ष्यतीति ॥

ஈ—௩ 1 “ततोऽखिलजगत्पञ्चबोधायाच्युतभानुना” (ததோ஽ஹிலஜகதபத்ஃமபோதாயாச்யுத ப்ராநுநா) எனகிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன வந்து அவதரித்தாப்போலேயாயிறு, ஆழ்வார்

அ—ஸோபநகாமபர [ப 125] γ இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே என்று தொடங்கி (ப 128) | எல்லாக்குமுண்டாமபடி பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது எனனுமளவுக்கு பரபுந்தத்தி னுடைய ஸாவோபஜீவயதையிலே நோக்கு—என்று பரிஷ்காரம்

a ஸுகருதப லமெனறத்தை ஸத ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறா (ததோகிலேதி) z பூவ வாகயே சேதநபுத்யஸய ப துத்சேதநபரத்வே அதர் ஜக்ச்சபுதேநாபி க்ச்சுதி நஸயதீதி வயுதபததயா விஸேஷணபூத ஸரீரநாஸாயாத விஸிஷ்டநாஸவந்த பூதூத்சேதநா உசயநதே தஸய பூக வதபாயநதாகிலசேதநபரத்வே அயம ஜக்ச்சபுதேநாபி ததை வாகிலசேதநபர க ச்சுதி-ஸவாபிஷ்டாந பராபநோதீதி வயுதபததி அஸமிந பகேஷ த்ரஷ்டவயா போத பதும்பகேஷ விகாஸ சேதநபகேஷ ஆஹலாத்ருபஜ்ஞாநம் போதஜநகதவஞ்ச-பூதூத்சேதந விஷயே ரஜஸதமோமூல பாபநிபூஹணபூர்வக ஸதவவிவாததேந சீ தாபரப நதூதிபிசுநிதயமுத்தவிஷயே து மங்குளாஸநபரஸம்பாததேந குணசேஷிதாதிபிசுநிதயஸயாஹ லாதூகரநவந்து சேதநோஜ்ஜீவயிதருதவமுகேந b ஸுரியனிலும் இவனுக்கேற்றமுண்டென்று

ஜீ—புகுவதபாயநத ஸகலசேதநபர ஸுகருத ஸபுதமும யதூயோக்யம ஸோபநகாமபரம் γ இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே என்று தொடங்கி (ப 128) | ‘ எல்லாக்குமுண்டாமபடி பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது எனனுமளவுக்கு பரபுந்தத்தினுடைய ஸாவோபஜீவயதையிலே நோக்கு—என்று பரிஷ்காரம்

a ஸுகருதபுலமெனறத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறா (ததோகிலேதயாதி) 1 தேவகிபூவஸந்த்யாயாமானிபபூதம் மஹாத்மநா’ இதயுத்தராததம் இதம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணே பஞ்சமேதமஸே தருதீயேத்யாயே z சேதநர் பண்ணின ஸுகருதபுலமாயிறெனறவிடத் திலே சேதநபுத்யம் பூதூத்சேதந பரமானுல ஸிலோகத்தில் ஜக்ச்ச பூதமும பூதூத்சேதநபரம் அது புகுவதபாயநதாகிலசேதநபரமானுல இதுவும் க்ச்சதி பராபநோதி ஸவாபிஷ்டாந எனகிற வயுதபததியாலே அகில சேதநபரம் போத —பதும்பகேஷ விகாஸ சேதநபகேஷ ஆஹலாத்ருபம் ஜ்ஞாநம் போதஜநகத்வம் பூதூத்சேதநவிஷயே ரஜஸதமோமூல பாப நிபூர்ஹணபூர்வக ஸதவவிவாததேந கீதாபரபுநதூதிபிசுநிதயமுத்தவிஷயே மங்குளா ஸாஸநபரஸம்பாததேந குணசேஷிதாதிபிசுநிதயஸயாஹலாதூகரநவம் சேதநோஜ்ஜீவ யிதருத்வமுகேந b ஸுரியனிலும் இவனுக்கு ஏற்றமுண்டென்று ‘ மஹாத்மநா என்றபதத்தைக்

பர— a श्रीविष्णुपुराणे पञ्चमेशे तृतीये श्रीपराशरः—“एव संस्तूयमाना सा देवैर्देवमधारयत् । गभेण पुण्डरीकाक्ष जगत्स्त्राणकारणम् ॥ १ ॥ ततोऽखिलजगत्पञ्चबोधायाच्युतभानुना । देवकी— पूर्वसन्ध्यायामाविर्भूते महात्मना ॥ २ ॥

ஈ—வந்தவதரிததபடி b ஆதிதயன் பூஹயமான அந்துகாரத்தைப் போக்கும், இவன
ஆந்தரமான அந்துகாரத்தைப் போக்கிக்கொண்டாயிறறிருபது d அபபடியே இவரும்
eA “ஊரும நாடும உலகமும தன்னிப்போஸ்” fB “மரங்களுமிரங்கும வனக என்றும்

அ—‘ மஹாதமநா’ என்ற பதங்களைக் கடைக்கித்தருளிக்கெய்கிரா (ஆதிதயனிதயாதி) பூநுரி
வாசயுத இதயுபமிதிஸமாஸ அந்யதூ அசயுத ஏவ பூநுரிதி ரூபகஸமாஸே மஹாதமநா
இதி விஸேஷணநவயாநுபபததே விஸேஷணநாம பரதூநாந்வயவயுத்தே ஏவருச எத
நூநுருணயேந பதூமமிவ ஜகத் பூவஸநதயேவ தேவகீதி பேராக்யம ததூ சாத்ர
மாஹாதமபம் ததூநிவாதபாநதூசாரநிவாதகதவமேவேதி தூநபாயம் c (ஆந்தரமான அநதூ
காரத்தை இதி) பூதூதூசேதநபரதவே பரகருதிஸம்பூந்தூயாத அஜனாநாநதூகாரோ
விவகித நிதயமுத்தபரதவே அகாலகாலயம் வஸது காலாதீநே விரோதிபூஹுள தேஸே
வர்த்ததே C அசுராகள் தலைப்பெயமிலெவனகொல இதயேவமபரகாரேண ஸருஜாத பரேம
காரயாந்தூயம் ஸௌயஸீரயபராகரமாதூபி நிரஸய வர்த்ததே இத்யாத்தூ பூகூவந
விஷயே து மதீயா சேதநோஜஜீவநாததூ ஜகத்ஸருகரூபா கருஷி பூலிஷயதி நவா இதயா
குலஹருதூயதவருபம் அந்துகாரம் நிரஸய வாததத இத்யாதத :

d (அபபடியே இவருமிதி) அதர 1 தமோ பூஹயம் விநய்யேது பாலகாதித்யஸநநிதெள |
ஸபூஹயாப்யநதரம் சைவ விஷணுபூகதார்க்க ஸநநிதெள || இதிபரகாரேண பூஹயாபு
யந்தர தமோநிரஸநபூவகம் ஸவாதிஸயம் ஸாவதர ஜநயதீத்யாத்தூ தூரஷ்டவய தூருஷ்டாந
தாநுருணயாத பூஹயதமோ நாம - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜனாநகலபம் யதூர்த்த ஜனாந
விரோதிபூதம் ச பூஹயகுதூருஷ்டநாம ஸாஸ்தரஸ்ரவணஜம் ஜனாநம் e 1 (ஊருமநாடுமித்
யாதி) eகூராமஸதூரும தேஸஸதூரும லௌகிகஜநமும பூகூவதூஜனாந பரேமாந்தூரான தம்மைப

ஜீ—கடைக்கித்தருளிக்கெய்கிரா (ஆதிதயனிதயாதி) பூநுரிவாசயுத இதயுபமிதிஸமாஸ அந்யதூ
அசயுத ஏவ பூநுரிதி ரூபகஸமாஸே ‘ மஹாதமநா’ எனகிற விஸேஷணத்துக்கு அந்வயம்
வரும் விஸேஷணநாம பரதூநாந்வய வயுத்ததே இனி இவ்விடத்தில் மாஹாதமயமாவது
ததூநிவாதயாந்தூகார நிவாதகதவமே என்றபடி c (ஆந்தரமான அநதூகாரத்தையிதி) பூதூதூ
சேதநபரதவே பரகருதி ஸம்பூந்தூதால வந்த அஜனாநாநதூகாரம் நிதயமுத்தபரதவே
அகாலகாலயமான வஸது காலாதீநே விரோதிபூஹுளதேஸத்திலிருக்கிறதே! என வருகிறதோ!
என்னும் பரேமகார்யாந்தூகாரம் அதனை ஸௌயஸீரயபராகரமாதூகளாலே நிரஸித்துக்
கொண்டிருப்பனென்றபடி பூகூவதபரதவே என்னுடைய சேதநோஜஜீவநாததூ ஜகத்
ஸருஷ்டிரூபகருஷி பூலிக்கிறதோ! இலையோ! என்னும் ஆகுலஹருதூயதவருபாநதூகாரம்
அதனை நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி

d (அபபடியே இவரும்) எனகிறவிடத்தில் 1 தமோ பூஹயம் விநய்யேது பாலகாதித்ய
ஸநநிதெள | ஸபூஹயாப்யநதரஞ்சைவ விஷணுபூகதார்க்க ஸநநிதெள ||’ எனகிறபடியே
பூஹயாப்யநதரதமோ நிரஸந பூவகமாக ஸவாதிஸயத்தை எங்குமுண்டாகிக்கொண்டிருப்ப
ரெனகிற அததூங்கண்டுகொளவது தூருஷ்டாநதாநுருணமாக இவ்விடத்தில் பூஹயதமஸ
ஸாவது ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜனாநகலபமான யதூர்த்தஜனாந விரோதிபூதபூஹய குதூ
ருஷ்டி ஸாஸ்தரஸ்ரவணஜநயஜனாநம் e 1 (ஊருமநாடுமித்யாதி) eகூராமஸதூரும தேஸஸதூரும
லௌகிகஜநமும பூகூவத ஜனாநபரேமாந்தூரான தம்மைப்போலே கஜஜனாந பரேமாந்தூராமபடி

ஈ—gA பாலேய தமிழிசைகாரா பத்தர்பரவும்படியாயும் hB “கேடடாரார் வானவர்கள்” என்றும் iC ‘பண்ணார் பாடலினகவிகள் யானுய்த் தனனைத் தான பாடித்தெனனுவென்னும் என்னமமான’ j எனனுமபடியே k தமமுடைய நனமை எங்குமுண்டான l எல்லாக்கும் உண்டாமபடி பண்ணிக் கொண்டாயிறறிருப்பது

அ—போலே ததுஜூநாந பரேமாநத்யுரம்படி. fஅசேதநங்கனான வருஷங்கனும் ஜூநாந பரேமாநத்யுயததாலே ஆர்துரமாய சரிதி லமாயக கூப்பிடுமபடி g பாலபோலே பேராக்யமமான தமிழிலே நிருபகராய ஸ்வரராக்யாபிஜூநானவரும் புகதரும் ஜூநாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுததாலே ஸதுதிக்கு மாமிரம் h இபரபுநத்யுததைக கேட்டு நித்யரும் முக்தரும் தருபதராகார i ஸ்வரத்தினாலே பூணமான பாட்டுகள் ரூபமான பேராக்ய கவிகளைத் தனக்கு பரகாரபூதனான யானுயக்கொண்டு ஸதவயனான ஸதவபரியனான தனனை ஸதோதாவாயக்கொண்டு தானே பாடி திருமாலிருஞ்சோலையானுய நிறுகிற என ஸவாமியானவன தன மேனமை பாராதே பாட்டில் ரஸாதிரியயததாலே தெனன தெனனுவென்று ஆளத்தை வையாநிறகுமென்று பொருள் j (என்னமமரன்னென்னுமபடியிதி) என்று சொல்லுமபடி என்று யோஜிப்பது

k (தமமுடைய நனமை) D சொனமரேகனேறற நோநபேறகினியென்ன குறையெழுமை யுமே E மாறறமரேய புனைநீதத்தி நாளும் மகிழுவையதினேன இதயாதிபிபுருகத பரபுநத்யுநிர்மாணஜநிதாசியை l ஸசாதிரியோ நாகூர ஜாநபத்யு லௌகிகஜநவிஷயே ஸதூவரவிஷயே ச ஜூநாநபரேமரூப நிதய முகதேஸ்வரவிஷயே நிரதிரியாநநத்யுரூப புகதவிஷயே ஜூநாந நிரதிரியாநநத்யுரூப துரவிடஜூநாகூநிஷ்டுவிஷயே ஜூநாநபரேமநிரதிரியாநநத்யுரூப ஏதேந ஸ்வபரபுநத்யுநிர்மாண ஜநிதம் ஜூநாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுரூபம் ஸவஸம்பந்த்யுதிரியம யதூயோக்யம் ஸாவதேஸ்வராதிஸகலசேதநாநாம ஜநயந வாத்தத இத்யுகதம் புவதி k யதூவா (தமமுடைய நனமை) ஸவஸமிந வாத்தமாந ஜூநாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுஸஜாதீய ஜூநாநபரேம நிரதிரியாநநத்யு இதி (ப 125) y இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே இதிவாக்ய கூத z சேதநஸப்துஸ்ய (ப 126) a ததோகில இதிவாக்யகூத ஜகூசசுபுத்யுஸ்ய ச ப ததூசேதந

ஜீ—fஅசேதநமான வருஷங்கனும் ஜூநாந பரேமாநத்யுயததாலே ஆர்துரமாய சரிதி லமாயக கூப்பிடுமபடி g பாலபோலே இனியதமிழில் நிருபகரும் இசையறியுமவாகனும் புகதருங்கொண்டாடுமாயிரம் h இபரபுநத்யுததைககேட்டு நித்யரும் முக்தரும் தருபதராகார i ஸ்வரத்தால பூணமான பாட்டு ரூபமான இனிய கவிகளைத் தனக்கு பரகாரபூதனான யானுயக்கொண்டு ஸதவயனான தனனை ஸதோதாவாயக்கொண்டு தானே பாடி திருமாலிருஞ்சோலையானுமிருக்கிற என ஸவாமியானவன பாட்டில் ரஸாதிரியயததாலே தெனனுவென்று ஆளத்தை வையாநிறகுமென்று பொருள் j (என்னுமபடி) என்று சொல்லுமபடி

k தமமுடைய நனமையாவது பரபுநத்யுநிர்மாணததால் வந்த அதிரியம் அது l எல்லார்க்கும் உண்டாமபடி பண்ணுகையாவது அநத அதிரியம் நாகூர ஜாநபத்யு லௌகிக ஜநவிஷயத்திலும் ஸதூவர விஷயத்திலும் ஜூநாநபரேமரூபம் நிதயமுகதேஸ்வர விஷயத்தில நிரதிரியாநநத்யுரூபம் புக்தவிஷயத்தில ஜூநாநநிரதிரியாநநத்யுரூபம் துரவிடஜூநாகூநிஷ்டுவிஷயத்தில ஜூநாந பரேமநிரதிரியாநநத்யுரூபம் இப்படி ஸ்வபரபுநத்யுநிர்மாண ஜநிதமான ஜூநாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுரூபஸவஸம்பந்த்யுதிரியம் யதூயோக்யம் ஸகலதேஸ்வரீத்தி ஸகலசேதநாக்கும் உண்டாமபடி பண்ணிக்கொண்டிருப்பவரென்படி (ப 125) z சேதனர்பண்ணின ஸுகருதபுலம்'' எனகிறவிடத்திலே சேதநஸப்துமும் a''ததோகில''இத்யாதி லாக்யகூத ஜகூசசுபுத்யுமும் பதூதூதூ

A 1 5 11 B 10 6 11 C 10 7-5 D 4 5 1 E 4 5 5

¶—m1 “हसित भाषिन् चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम्। तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्सम्पद्यति॥” (ஹஸிதம் பூஷிதம் சைவ க்ஷுத்ரியா யச்ச சேஷ்டிதம் | தத் ஸர்வம் துர்மவீர்யேண யதாவத் ஸம்பர பஸ்யதி ||) என்கிறபடியே / (புரஹ்மாவின் பரஸாத்விதாலே n ஸ்ரீவாலமீக புகுவான ஸாவத்தையும் ஸாக்ஷாதகரிததாபபோலே இவரும்) புகுவத்பரஸாத்விதாலே ஸாக்ஷாத் கருதமான புகுவத் ஸவ்ருபருபுக்ஷண விபூதிகளையுடையராயிருப்பா

அ—மாதரபரதவே B கேட்டாரா வானவர்கள் C தென்னவென்னுமெனமமான இதயேதது துவயஞ்ச அதிசயபரம் அஸமிந் பக்ஷே கருஷ்ணவதாரஸாமயம் ஸ்ரீமத்பராங்குஸாராயாவதாரஸய வத்துமுத்யமய அதிசயமேவோகதவாநாஸிதி துரஷ்டவயம்

இப்படி 76a ஸ்ரிய பதியாய என்று தொடங்கி 120k இவ்வாழ்வார என்னுமளவாலே பரபுந்தததுக்கு ததவஜ்ஞாந மூலதவமும் க்யாதயாத்விமூலதவாபூவமும் சொல்லிவர பரபுந்த துத்தினுடைய உபாதேயதையை ஸமாததித்து 120l இப்படியிருக்கிற என்று தொடங்கி 128l பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது என்னுமளவாலே ஸாவோபஜீவயதையை ஸமாததி தது நினரூ n இனிமேல் பரபுந்தமூலதயா பரதமவாகய விவக்ஷிதங்களான ஜ்ஞாநபுக்திகளுடைய வைபவதையுப்பாதிக்கிரூர் (ஹஸிதமித்யாதி) — என்று பரிஷ்காரம் உபாஸகை ருஷிபி ஸாமயம் தேப்யோதிரயம் சாஹ (ஹஸிதமித்யாதி) என்னவுமாம் தமக்குண்டான நனமையை எல்லாக்குமுண்டாகுகைக்கு ஹேதுவேதெனன (ஹஸிதமித்யாதி) என்கிறாராகவு மாம் ஹஸிதம் ஹஸநம் பூஷிதம் பூஷணம் நபுமஸகே பூவே கத துர்மவீர்யேண— சதுர்முக ஸங்கலபாநுகுருஹித தபோபுலேந n வாலமீகயபிதூநம் ருஷிமாதரோபலக்ஷணம் : ஆர்ஷஜ்ஞாநஸய அவதாரமாதரவிஷயதவாபிதூநேந ஸங்குசிதவபரகாஸநாத (துர்மவீர் யேண) இதி ஸவயதநஸாத்யதவாபிதூநாத பராங்குஸாராய ஜ்ஞாநஸய புகுவத்பரஸாத்வி லபுத்தவாநவச்சிந் விஷயத்வாபிதூநாசச ததூரதிக்க்யமேவ ஹி பரகாஸ்யதே

ஜீ—சேதநமாதர பரமானபோது B கேட்டாரா வானவர்கள் C தென்னவென்னு மெனமமான என்கிற இரண்டும் அதிசயபரம்

இப்படி 76a ஸ்ரிய பதியாய என்று தொடங்கி 120k இவ்வாழ்வார என்னுமளவால இப்பரபுந்தததுக்கு ததவஜ்ஞாந மூலதவமும் க்யாதயாத்வி மூலதவாபூவமும் சொல்லி பரபுந்த துத்தினுடைய உபாதேயதையை ஸமாததித்து 120l இப்படியிருக்கிற என்று தொடங்கி 128l பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது என்னுமளவாக ஸாவோபஜீவயதையை ஸமாததித்து நினரூர் n இனிமேல் பரபுந்தமூலதயா பரதமவாகய விவக்ஷித ஜ்ஞாநபுக்தி வைபவததை உப்பாதிக்கிரூர் (ஹஸிதமித்யாதி) — என்று பரிஷ்காரம் யதாவ ஜ்ஞாநவைபவததை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறா (ஹஸிதமித்யாதி) பூலகாண்டே தருதீயஸாக்கே ஹஸிதம் - ஹஸநம் பூஷிதம்—பூஷணம் நபுமஸகே பூவே கத துர்மவீர்யேண—சதுர்முக ஸங்கல பாநுகுருஹிததபோபுலேந

¶—m श्रीबालकाण्डे द्वितीये ब्रह्मणि प्रयाते सति वात्मीकिः “रामलक्ष्मणसीताभिः राज्ञा दशरथेन च। सभार्येण सराशेण यत्प्राप्तं तत्र तत्स्वतः॥३॥ हसितं भाषितं चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम्॥

ஈ—o 1 “ज्ञानी त्वामैव मे मतम्” (ஜ்ஞானீ தவாத்மைவ மே மதம்) p ஐஸ்வாயம், q ஆதம் லாப்யம், ஏதேனுமொரு புருஷாதத்யுமாகவுமாம் நம் பகவதிலே கொள்ளும்வாக்கள் r உதாரர், ஜ்ஞாநியானபன் எனக்கு தூரகன் என்று ஸாவேஸ்வரன் அருளிச் செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அக்ரேஸரராயிருப்பா

அ— o உக்தஸாக்ஷாதகாரப லப்யத புகுவதபராபதிகாமநாம அக்ரேஸரதவமாஹ (ஜ்ஞானீதி) ஜ்ஞானீ—புகுவத பராபதிகாம p1 ஆத்தோ ஜிஜ்ஞாஸுராதத்யுராத்ஜி ஜ்ஞானீ ச பூரதாஷப்ய | உதாராஸ ஸாவ ஏவைதே என்றதைக கடாக்ஷிதது (ஐஸ்வர்யமிதயாதி) p ஆாதத — பூரஷ்டைஸ்வாயகாம, அாதத்யுராத்ஜி அபூவைஸ்வாயகாம என்றாத் மாகையாலே (ஐஸ்வாயம்) என்றது q ஜிஜ்ஞாஸு ஆதம்பராபதிகாம என்றாதத்யுமாகையாலே (ஆதம்லாப்யம்) என்றது r (உதாரர்) ஸாவ ஏவ மாமேவோபாஸத இத்யுதாரா வத்யுநயா யே மதத யதகிஞ்சித்யபி க்ருஹணந்தி தே ஹி மம் ஸாவஸவத்யாமிந o [ஜ்ஞானீ தவாத்மைவ மே மதம் | ஆஸதிதஸ ஸ ஹி யுக்தாதமா மாமேவாநுத்தமாம் க்ருதிம்] தத்யுயததத்யுரணேஹம் இதி மநயே யஸ மாத மயா விநா ஆதமத்யுரணஸம்பூவநயா மாமேவாநுத்தமம் பராபயமாஸதித அத தேந விநா மமாபயாதமத்யுரணம் ந ஸம்பூவதீத்யதோ மமாதமா ஸ இதயர்த்தது

ஜி— o அநநயபரயோஜநதவருப வைபுவத்தை அருளிச்செய்கிறா (ஜ்ஞானீ த்வித்யாதி) அன நிககே, ஜ்ஞாநாதிக்யததால் ப்லிதாமஸத்தை அருளிச்செய்கிறாதல் (ஜ்ஞானீ த்வித்யாதி) 1 ஆத்தோ ஜிஜ்ஞாஸுராத்ஜி ஜ்ஞானீ ச பூரதாஷப்ய | உதாராஸ ஸாவ ஏவைதே ஜ்ஞானீ தவாத்மைவ மே மதம் || இதி க்ருதாஸு ஸபதமே ஜ்ஞானீ—புகுவதபராபதிகாம p ஸிலோகததையெல்லாங் கடாக்ஷிதது அாதத்யுராத்ஜிச்செய்கிறா (ஐஸ்வர்யமிதயாதி) ஆாதத — பூரஷ்டைஸ்வாயகாம அர்த்தத்யுராத்ஜி—அபூவைஸ்வாயகாம p ஆக இரண்டும் ஏகாகாரமாகையாலே ஐஸ்வாயமென்கிறார் q ஜிஜ்ஞாஸு -ஆதம் பராபதிகாம என்றாதத்யுமாகையாலே (ஆதம் லாப்யம்) என்கிறது r [உதாரா] ஸாவ ஏவைதே மாமேவோபாஸதே இத்யுதாரா -வத்யுநயா யே மததோ யதகிஞ்சித்யபி க்ருஹணந்தி தே ஹி மம் ஸாவஸவத்யாமிந o [ஜ்ஞானீ த்வித்யாதி மே மதம் | ஆஸதிதஸ ஸ ஹி யுக்தாதமா மாமேவாநுத்தமாம் க்ருதிம்] தத்யுயததத்யுரணேஹம் இதி மநயே யஸமாத் மயா விநா ஆதமத்யுரணஸம்பூவநயா மாமேவாநுத்தமம் பராபய மாஸதித அதஸதேந விநா மமாபயாதமத்யுரணம் ந ஸம்பூவதீத்யதோ மமாதமா ஸ இதயர்த்தது

पर-तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्संप्रपश्यति ॥ ४ ॥ स्त्रीवृत्तयेन च तदा यत्प्राप्तं चरता वने । सत्यसन्धेन रामेण तत्सर्वं चान्ववैक्षत ॥ ५ ॥

o श्रीगीतासु सप्तमे “उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वामैव मे मतम् । आस्थिनः सहि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥” अस्यार्थः—“सर्व एव मामेवोपासते इत्युदाराः-वदान्याः, ये सत्तो यत्किञ्चिदपि गृह्णन्ति ते हि मम सर्वस्वदायिनः । ज्ञानी त्वामैव मे मतम्—तदायत्त-धारणोऽहमिति मन्ये - यस्मा-मया विना आत्मधारणासम्भावनया मामेवानुत्तमं प्राप्यमास्थितः, अतस्तेन विना समाप्यात्मधारण न सम्भवति । ततो समात्मा हि सः ॥” इति ॥

ஈ— s 1 “वाल्यात्प्रभृति सुसिग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः” (பூலயாத் பரபுருதி ஸுஸ நிக்ஸ்தோ லக்ஷமணோ லக்ஷமிவர்தந) என்று பூலயம்தொடங்கி பெருமான திருத் தொடடிலோடு அணையத் திருத்தொடடில இடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளைய பெருமானைப்போலே இவரும் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்பே புகுவதற்குக் கைதாரகராயிருப்பா டு. ‘அறியாககாலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அனபு செயவித்து என்றும்,

அ—s ஏவம் ஜஞாநாதிகய ததகாரயரூப வைலக்ஷணய மபிஹிதம் (1)அது நிரதிரய புகதியுத்த தவரூபம் வைலக்ஷணயமாஹ (பூலயாத் பரபுருதீதயாதி) இதி மஹாவாக்யஸங்கதி ஸாக்ஷாக பூர்வவாக்யேந ஸங்கதிஸ்து -பூர்வவாக்யே ஸ்ரீமதபராங்குஸாராய பரபதி நிஷ்டா அபிஹிதா அக்யரேஸரபதேந ஸாச ஜஞாநகாரயபூதா புகதிகார்யபூதா ச B C எனனை செய கேன—எனகிறவிடத்திலே இம்முன்றுமுண்டு D புகதிபாரவர்ய பரபநநராழ்வார்கள் இதிச அபித்யாதாத் தஸமாத பூவவாக்யோகத பரபதிதேஹதுதவேந பரஸதுத புகதிவைலக்ஷண யமாஹேதி இவருடைய புகதிவைபுவததை அருளிச்செய்கைக்காக புகுவதவிஷயத்திலே அதி பரவணராயிருக்கிற இளையபெருமான தொடக்கமானருடைய படிகளெல்லாம் இவாகுண்டென்று அருளிச்செய்யக்கோலி பரத மம் (1)புக்திகும (2)ததேகதாரகத்வத்துக்கும (3)வைராக்யதத்துக் கும (4)ததேகஸர்வவிதபூநதுதவத்துக்கும (5)கைவகாயமநோரத் தத்துக்கும இளையபெருமானோடு ஸாமயத்தை அருளிச்செய்கிறா (ப136) r(தூரியாத தனமையராயிருப்பர்) என்னுமளவும் (லக்ஷமிவர் தந)கைங்காயவாதந: t’ ஸுஸநிக்ஸ்து இதிபத்குதோபஸாக்ஷாராத் தமாஹ (பெருமாள் திருத் தொடடிலோடிதி) ஏத்துப்பாத்குரந்தே 2 ந ச தேந விநா நித்யராம லபுதே புருஷோத்தம இதி ஹி வக்ஷயதே ததராபி 1 பூலயாத பரபுருதி இதிபத்குமநுஷஜயதே u(அறியாவிதயாதி) இந்த ஸேஷத்வமறிகைக்கு ஸம்பூரவநையிலலாத காலத்திலே ததபூலமான ஸேஷவருத்தியிலே ஆதாரத்தைப் பிறப்பித்து v(முலையோவிதயாதி) யௌவந ஸூசகமான முலையானவை மிகவும்

ஜீ s (1)இனிமேல (1)புகதிகும (2)ததேகதாரகத்வத்துக்கும (3)வைராக்யதத்துக்கும(4) ததேக ஸாவவிதபூநதுதவத்துக்கும (5)கைவகாயமநோரத்வத்துக்கும இவாக்கு இளையபெருமானோடுள்ள ஸாமயத்தை அடைவேயருளிச்செய்கிறார் (பூலயாத் பரபுருதி) என்று தொடங்கி (136)r(எல்லாவடி மைகளுஞ்செய்தலலது தூரியாத தனமையராயிருப்பர்)என்னுமளவாக 1 ராமஸய லோகராமஸய பூராதா ஜயேஷ்டஸய நித்யஸ: இதயுத்தராதாம இதம் பூலகாண்டேஷ அஷ்டாதஸே லக்ஷமி வாதந -கைங்காயவாதந t ஸுஸநிக்ஸ்து இதிபத்குதோபஸாக்ஷாராத் தமாஹ (பெருமா ளிதயாதி) 2 ந ச தேந விநா நித்யராம லபுதே புருஷோத்தம என்று ஏத்துப்பாத்கு க்ஷரந்தத் திலே சொல்லுகிறதிறே u (அறியாவிதயாதி) ஸேஷத்வ ஜஞாநத்துக்கு ஸம்பூரவநையிலலாத காலத்திலே ததபூலமான ஸேஷவருத்தியிலே ஆதாரத்தைப் பிறப்பித்து v (முலையோவிதயாதி)

பர— s श्रीबालकाण्डे अष्टादशे सर्गे “वाल्यात्प्रभृति सुसिग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः। रामस्य लोकरामस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य नित्यशः॥ २७॥ सर्वप्रियकरस्तस्य रामस्यापि शरीरतः। लक्ष्मणो लक्ष्मिसम्पन्नो बहिः प्राण इवापरः॥ २९॥

ஈ— vA “முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில - பெருமான மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே, w 1 “न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव । मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ॥” (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக்ஷ । முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஹலாந்மத்ஸ்யா விவோத்ஹூத், ருதௌ ॥) “உமமை ஒழிந்தவனறு x பிராடடியுமில்லை, அடியேனுமில்லை, y ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம் எனப்போலே என்றால், ஹலாந்மத்ஸ்யாருதமான மதஸ்யம் z நீர் நசையனுமளவும் ஜீவிகுமாப்போலே நீர் நிறுத்திப் போகிறோமென்கிற வார்த்தை உமமுடைய திருவுள்ளத்திலே உண்டென்றறியுமளவுங் காலும் நாங்கள் ஜீவிப்பது” என்றாரிறே

அ— முழுக்கத தோற்றினவிலலை முழுமுற்றும் என்று மீமிசையாய் மிகுதியைக் காட்டுகிறது ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடமென்று சந்தை சொல்லுவாரைப்போலே பல காலும்படியளிக்கிற பாசரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே ! (2) w ததேகதாராகதவமாஹ (ந ச ஸீதேதி) ஸீதா ச நேதி த்ருஷ்டாநதத்வேநோகதம் த்விதீயஸ் சகாரோ஽வதாரணே அபியத்யயர்க்த்ய ஹே ராக்ஷ ! த்வயா ஹீநா ஸீதா ச ந அஹமபி தைவ யகி ஜீவாவோ முஹூர்த்தம் இதயநவய x பிராடடியுமில்லை அடியேனுமில்லை என்று வாக்யபேதேந யோஜனைக்கும் y ஜீவித்தோமோ என்று அபியினுடைய யத்யர்க்த்யத்துக்கும் ‘அஹமபி முஹூர்த்தமபி’ என்கிற நிபாதத்வயாவருத்தி நிமித்தம் z நீர்நசை ஆர்க்ரதை

ஜீ— யெளவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும் முழுக்கத தோற்றினவிலலை ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடம் என்றபடியளிக்கிற பாசரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே ! (2) w ததேகதாராகதவமாஹ (ந ச ஸீதேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சாஸே ஸீதா ச நேதி த்ருஷ்டாநதத்வேநோகதம் த்விதீயஸ் சகாரோ஽வதாரணே அபிஸப்தேந யத்யாதத்யக ஹே ராக்ஷ, த்வயா ஹீநா ஸீதா ச ந அஹமபி தைவ யகி ஜீவாவ முஹூர்த்தமபி இதயநவய x பிராடடியுமில்லை அடியேனுமில்லை ‘என்று வாக்யபேதேந யோஜனைக்கும் y ஜீவித்தோமோ என்று அபியினுடைய யத்யர்க்த்யத்துக்கும் ‘அஹமபி, முஹூர்த்தமபி’ என்கிற நிபாதத்வயாவருத்தி நிமித்தம் z நீர்நசை ஆர்க்ரதை

பர—w श्रीमदयोध्याकाण्डे [५३-सर्गे] शृङ्गिवेरपुरे राम प्रति लक्ष्मणः—“नैतदौपयिक राम यदिद परितप्यसे । विषादयसि सीतां च माञ्छेव पुरुषर्षभ॥ ३० ॥ न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव । मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ॥ ३१ ॥ नहि तात न शत्रुघ्न नसु मित्रा परतप । द्रष्टुमिच्छेयमद्याह स्वर्गं चापि त्वया विना॥ ३२ ॥

ஈ— உ அததலையில நினைவாலையிறே இத்தலை லீவிப்பது, bA “எத்தேவா வாலாட்டு மெவவாறு செய்கையும்போதொழியும்” என்கிறபடியே அவ்வுன நினைவிலலாதவனறு c இவையுமில்லையிறே d அப்படியே இவரும் eB “நினைவாலிலேன காண்” எனறிருப்பாரொருவர்

அ— a ததிலுதம் புகுவததுருதுயாதீநஸ்ததாகவம் கேவலம் பரேம திஸயேநோசயதே இதி ந கிறது தகவஸ்தி திரமி த கதலேவதயாஹ (அததலையிலிதி) 1 ஏதஸய வா அசுரஸய பரஸாஸநே காராகி ஸுலாயாசநதூரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத இதயாதிபரமாண பரஸிதூதி ருதர விவஷிதா ததேகரகூயதாக்கோசரதா நிமிததகமான ஜுநந வைபுவத்தைக கேவலதூராஷ்டாநதிகத்திலே அருளிச்செய்கிருா (அததலையிலிதயாதிஸயலே) எனனவுமாம b உக்தாரத்தததுகரு பரமாணம் (எத்தேவரிதயாதி) நாலாம திருவநதாதி (38) —A அகைப்பில மனிசரை ஆறுசமயம் புனைத்தான பொருகடல நீர வண்ணன உகைக்குமேல எத்தேவா வாலாட்டு மெவவாறு செய்கையும் அப்போதொழியுமழைப்பு அளவிலலாத மனிசரை ஆறு சமயத்தாலும் மதிக்கெடுத்தான—திரைகளாலே ஸபர்த்திககிற ஸமுதூரஜலம்போலே நீலவாணான ஸர்வேஸ் வரன அவன ரகுகளனறிககே உபேக்ஷித்தேறவாங்கினபோது வாலாட்டு-புச்சுதூநம் அததாலே காவத்தை லக்ஷிக்கிறது எவ்வாறு செய்கையும்—அவாகளைக் குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் அழைப்பும்—2 இநதூர ஆகூச்சு ஹரிவ ஆகூச்சு’ எனகிற ஆஹவா நமும் இவையெல்லாம் அப்போது—உபேக்ஷிக்குமபோது ஒழியும்—அதூரோததரமாமெனறபடி c கூர்வாதி ராஹித்யாதிதூநம் ஸத்தாதி ராஹித்யஸயாபயுபலக்ஷணம் இதயபிபராயேனாஹ (இவையுமில்லையிறேயிதி) d(அப்படியே) அநத பரமாணத்தினபடியே அதூவா இனையபெருமானைப் போலே e (நினைவாலிலேன காண்) இப்படி நிரதிஸயபேக்ய பூதனன உளையொழிந்தால எனக்கு ஸத்தையிலலைகாண்!

ஐ— a இவா ஸநேஹத்தாலே ததேகதூரகராயிருக்கிற மாதரமனறு ததவஸ்திலுதியும்படியே யெனகிருா (அத்தலையிலிதயாதி) அததலையில நினைவாலையிறே என்கிறவிததில 1 ஏதஸய வா அசுரஸய பரஸாஸநே காராகி ஸுலாயாசநதூரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத இதயாதி பரமாண பரஸிதூதி விவஷிதம் b உக்தாரத்தததுகரு பரமாணம் (எத்தேவரிதயாதி) எவ்வகைப் பட்ட தேவதைகளுடைய காவமும் அவாகளைக் குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் 2 ‘இநதூர ஆகூச்சு ஹரிவ ஆகூச்சு’ எனகிற ஆஹவாநமுமிவையெல்லாம் அப்போதே யொழியும் ஸர்வேஸ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் எனறபடி பாட்டடி A ‘அகைப்பில மனுசர்’ இதயாதி அகைப்பு ஜுநநம் உகைக்குமேல உபேக்ஷிக்குமாகில் c கூர்வாதி ராஹித்யஞ சொன்னது ஸத்தாதி ராஹித்யததுகரும் உபலக்ஷணம் என்னுமபிபராயத்தாலே அருளிச்செய கிருர் (இவையுமில்லையிறே) எனறு d (அப்படியே) அநத பரமாணத்தினபடியே யதூவா இனைய பெருமானைப்போலே e (நினைவாலிலேன காண்) நிரதிஸய பேக்யனன உளையொழிந்தால எனக்கு ஸத்தையிலலைகாண்

III—[तत्रैव एरुविशे गमं प्रति लक्ष्मणः “यदि गन्तु कृता बुद्धिः वन मृगजयुतम् । अहं त्वानुगमिष्यामि वनमग्रे वनुर्धरः ॥ ३ ॥ मया समेतोऽरण्यानि बहूनि विचरिष्यसि ।

ஈ— f1 “न देवलोकक्रमण नामरत्नमह वृणे। ऐश्वर्यं वापि लोकानां कामये न त्वया विना॥”
(ந தேவ லோகாக்ரமணம் நாமரத்னமஹம் வருணே। ஐஸ்வர்யம் வாபி லோகாநாம
காமயே ந த்வயா, விநா॥) g ‘வானவர் நாடு என்கிற பரமபதம், ஆத்மலாபம், லோகா
நாமஸ்வாயம் இவையிதனையும் h உமக்குப் புறம்பாய் வருமன்று வேண்டேன
என்ற இனையபெருமான்போலே, இவரும் 1A “திருவொடுமருவிய இயற்கை மாயாப
பெருவிறலுலகம் மூன்றினொடு நலவிடு பெறினுங் கொளவதெண்ணுமோ? என்றும்

அ—(3)fஅது வைராக்யாதிசயமாஹ (ந தேவலோகேத்யாதி) புருஷாததநதர வைதருஷண்ய
ஹேதுதா நிபுநதநமான ஜனாநவைபுவபரம் (ந தேவலோகேத்யாதி) என்னவுமாப 2 தேவா
நாம பூரயோத்யா 3 யத்ர, பூரவே ஸாத்யாஸ ஸந்தி தேவா: என்று சொல்லப்படுகிறவாகளைக்
காட்டுகிறது தேவ ஸப்தம் அவாகளுடைய லோகம் பரமபதம் அமரத்வம் கைவலயம்
g ஸ்லோகாரததம் (வானவாநாடித்யாதி) h உமக்குப் புறம்பாயிதி தவயா விநா தவசுஷிஷ்ய
ஸேஷத்வ ஸஹகருத பாரதந்தர்யம் விநேத்யாதத பூர்வம் (130) o ஜனாநீ தவாதமைவ மே
மதம் இதயதர ஆததத்யா வைராக்யமுக்தம் அதரைவ கண்டதோடபித்யதே 1 திருவாசிரி
யம்(2)-திருவொடு - ஐஸ்வரயததோடே மருவிய யுக்தமான இயற்கை ஸமயக் ஸ்வபூர்வம்
மாயா நிதயமாய பெருவிறல் ஐஸ்வரயாத்யபேக்ஷயா மஹத்தாய ஆத்மாவுக்கு நிதயநிநாஸ
ரூபமான கைவலயம் யத்வா மாயாபெருவிறல் பேரகதாவினுடைய நிதயதவாடபரிமித
பேரகதருதவ ஸகதியையுமுடததான உலகமென்று அதுக்கு விஸேஷணமாகவுமாம் இப்பக்ஷத்
தில் நலவிடு என்கிறவிடத்தில விடு நலவிடு என்று கைவலயபுகுவல் லாபுங்களைச் சொல்லு
கிறது உலகம் மூன்றினொடு தரைலோக்யஸ்வாயத்தோடே ஆக ஐஹலெளகிக பாரலெளகிக
கைஸ்வர்ய கைவலயங்களோடே நலவிடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான விடுண்டு
பரமபதம் அது லபித்தாலும் அது நனளுன புகுவதபராபதியன்று 2 தனக்கேயாக எனைக்
கொள்ளுமீதே என்று நிர்ணயித்த புருஷாதததமொழிய அஹங்காரகூர்ப்புமான புகுவத
பராபதியும் அபுருஷாதததமென்கை தெளளியோர் குறிப்பு ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞருடைய
ஸூக்ஷ்மவிசார பரிகரமான மநஸஸு கொளவதெண்ணுமோ இவற்றை ஸவீகரிக்க

ஜீ—(3)f வைராக்யாதிசயமாஹ (ந தேவலோகேதி)அயோத்யாகாண்டே ஏகதரிமஸே 2 தேவாநாம
பூரயோத்யா என்றத்தைப்பற்ற தேவலோகமென்று பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது
அமரத்வம் கைவலயம் g ஸ்லோகாரததம் (வானவர்நாடித்யாதி) h உமக்குப் புறம்பாயிதி
தவயா விநா தவசுஷிஷ்ய ஸஹகருதபாரதந்தாயம் விநா 1 (திருவொடித்யாதி) ஐஸ்வரயத்
தோடே கூடின ஸமயக்ஸ்வபூர்வம் மாயா நிதயமாய பெருவிறல் ஐஸ்வரயாத்யபேக்ஷயா
மஹத்தாய, ஆத்மாவுக்கு நிதயவிநாஸரூபமான கைவலயம் உலகம் மூன்றினொடு தரை
லோக்யஸ்வாயத்தோடே, ஆக ஐஹலெளகிக பாரலெளகிகைஸ்வர்ய கைவலயங்களோடே
நலவிடு பெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபித்தாலும் தெளளியோர்
குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய ஸாராஸார விவேகஜ்ஞராயிருக்கும்வாகளுடைய விசாரபரிகரமான

PA—पश्चिमिर्मुगयूथैश्च संघुष्टानि समन्ततः ॥ ४ ॥ न देवलोकक्रमण नामरत्नमह वृणे। ऐश्वर्यं वापि
लोकानां कामये न त्वया विना” ॥ ५ ॥

ஈ—jA “எமமா வீட்டுத் திறமும் செபபம்” என்றும், kB “பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப்படுப பாயோ” என்றும் இதர புருஷார்த்தபுரஸ்தாவத்திலே l வெருவும் ஸவபுவருமாயிருப்பர் m 1 “अह तावन्महाराजे पितृष्व नोपलक्ष्ये । आता भर्ता च बन्धुश्च पिता च मम राघवः ॥” (அஹம் தாவந்மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே) பூராதா பூராதா ச பூந்துஷுச பிதா ச மம ராகுவ ॥) என்று பெருமாளையே n எல்லாவுறவுமாகப் பற்றின இளைய பெருமானைப் போலே, இவரும் oC “சேலேய கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன் மகளுமே மேலாத் தாய்தந்தையுமவரே” என்று p புகுவதைக்காந்தயவீமையாயிருப்பா

அ நினைக்குமோ? |(எமமாவீட்டுத்திறமுஞ்செபபம்)எவ்வகையாலும் உதகருஷ்டமான மோக்ஷபரகார மும் சொல்லக்கடவோமல்லோம் வீடு மானீடு எமமாவீடு இதி ஐஸ்வரய கைவலய புகு வல்லாபுகள சொல்லப்படுகிறன k பல பூஹுமுகூமான சிறுநின்பங்களை - ஐஸ்வரய கைவல யாதிசுளை காட்டி - பரகாஸிப்பித்து நீ - அவற்றைக் கழிக்கவல்ல சுகதியையுடைய நீ, பாவி யேனை-நிரதியாரந்த்யோகூயனாய வைத்து நித்ய து ககூலயதேஹத்திலே வாததிக்குமபடியான பாபத்தைப் பண்ணின என்னை படுப்பாயோ முடிக்க நினைக்கிறாயோ? l (வெருவும்) பூயப்படும (4)n ததேகபூந்துதவமாஹ (அஹம் தாவதிதி) புகுவதைக்காந்தய பரயோஜகதாருபமான ஐஞாநவைபூவபரம் (அஹம் தாவதித்யாதிசு) என்னவுமாம் n (எல்லாவுறவுமாக) ஸாவஸித்ய பூந்துஷுமாக o (சேலேய கண்ணியருமித்யாதிசு) ஒளபாதிசு பூந்துசுகளைப்போலன்றியே விலக்ஷண த்ருஷ்டிகளான ஸதீர்களும் அதிஸயிதமான ஐஸ்வரயமும் குணாதிசுகரான புதரர்களும் பரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும் அவனை ஆஸ்ரயித்தபின்பு ஆவாரவரே p (புகுவதைக்காந்தய வீமையாயிருப்பர்) புகுவாதேக ஏவ பராபய இதி அந்த -நிம்சயோ

ஜீ—மநஸஸு கொளவதெண்ணுமோ-ஸனீகரிக் நினைக்குமோ? |(எமமாவீட்டுத் திறமும் செபபம்) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷ பரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம் k பல - பூஹு முகூமான சிறுநின்பம் ஐஸ்வரய கைவலயாதிசுகள் காட்டி-பரகாஸிப்பித்து நீ-அவற்றைக் கழிக்கவல்ல சுகதியையுடைய நீ பாவியேனை பாபத்தைப்பண்ணின என்னை படுப்பாயோ முடிக்க நினைக்கிறாயோவென்றபடி l (வெருவும்)பூயப்படும (4)nததேக பூந்துதவமாஹ (அஹம் தாவதி த யாதிசு) இதமயோத்யாகாணடே அஷ்டபஞ்சாஸே ஸ்ருங்கிபேரபுராதூகூத ஸுமந்த்ரேண த்ஸுரத்யம் பரத்யுத்தம் q அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி இதயபி ததகாண்டே ஏவ ராமம் பரதி லக்ஷமண n எல்லாவுறவுமாக ஸாவஸித்ய பூந்துஷுமாக o (சேலேய கண்ணியருமித்யாதிசு) மத்ஸயம் போன்ற கண்களையுடைய ஸதீர்களும் அதிஸயிதமான ஐஸ்வரயமும் குணாதிசுகரான புதரர்களும் பரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும் இனி அவனை ஆஸ்ரயித்தபின்பு அவரேயாவாரென்றபடி p (புகுவதைக்காந்தயவீமையாயிருப்பா) புகுவாதேக ஏவ பராபயஇதி

பர—m तल्लैव [५८] राममनुगम्य प्रत्यागतस्सुमन्त्रो दशरथ प्रत्याह-असमीक्ष्य समाख्य विरुद्धं पुद्विलाघमात् । जनयिष्यति सक्रोश राघवस्य विवासनम् ॥ ३० ॥ अह तावन्महाराजे पितृष्व नोपलक्ष्ये । आता भर्ता च बन्धुश्च पिता च मम राघवः ॥ ३१ ॥ सर्वलोकप्रिय त्यक्त्वा सर्वलोकहिते रतम् । सर्वलोकोऽनुगम्येत कथं त्वानेन कर्मणा ॥ ३२ ॥

ஈ—q1 “अह सर्वं करिष्यामि जाग्रतस्स्वपतश्च ते। भवास्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रस्यते” (அஹம்
ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ ஸ்வபதஸ்ச தே | புவாஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா க்ரி
ஸாநுஷு ரமஸ்யதே) என்று இளையபெருமான ஸர்வவித்ய கைங்கர்யங்களும் செய்தலுலது
தூரியாதாபபோலே இவரும் 1A ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய மனனி வழுவிலா
அடிமை செய்யவேண்டும் ” என்று எல்லாவடிமைகளும் செய்தலுலது தூரியாத தனமை
யரா யிருப்பா ॥ 2 “विस्त्रेणात्मनो योगं विभूतिं च जनादेन (விஸ்தரேணாதமநோ யோக்யம்

அ—யஸ்ய ஸ -புகுவதேகாந்த தஸ்ய பூரவ -புகுவதைகாந்தயம் தஸ்ய ஸீமா புகுவதை
காந்த்யே பராங்குஸாயாதூதிக கஸ்சிநநாஸதீதி யாவத

(5)q கைங்கர்யைகதூரகத்வரூப வைலக்ஷண்யமாஹ (அஹம் ஸர்வமிதி) கைங்கர்யபரார்த்
தநாருப கைங்கர்யமுகூததாலே ஜனாந புகதிக்ரீனுடைய வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்
(அஹமிதயாதி) எனனவுமாம் [ஜாக்ரத ஸ்வபதஸ்ச தே இதி] ஸாவாவஸ்தூபுவகைங்கர்ய
முச்யதே ஸாவஸ்பூதூத ஸாவதேஹ ஸாவகாலபுவ கைங்கர்ய முச்யதே கரிஷ்யாமி இதி
பரஸமைபதூபரயோகூத துவயோத்திர வாக்யகூத நமஸஸ்பூதூதாதத பூத கைங்கர்யதேஹ
நிராஸ கரியதே r (ஒழிவிதயாதி) அஸாதூரண ஸேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத கால
மெல்லாவறறிலும் ஸர்வதேஹததிலுமுடனாய ஸாவாவஸ்தைதிலும் பீரியாது நின்று ஒன்றும்
நழுவாதபடி ஸாவஸேஷ வருத்திகளையும் பண்ணவேணும் ஒழிவில் காலமெல்லாம் இதி
ஸாவகால உச்யதே உடனாய இதயதேந-ஸாவதேஹேஷவிதயாததேஹ லப்யதே மனனி
இதயதேந-ஸர்வாவஸ்தூஸவிதயாததேஹ லப்யதே வழுவிலா இதயதேந நம் பதேஹகத
தேஹஷ நிராஸ கரியதே வேண்டுமிதி - பராததநாயா ஆஸாதிரேகரூபத்வாத கைங்கர்யா
லாபே ஸத்தாததூரணஸாமர்த்யம் பூலிதம் 5 அருபுவததில் தருபதியில்லாதபடியைக காட்டு
கிருா (விஸ்தரேணேதயாதி) 2 பூய கத்ய தருபதிா ஹி ஸ்ருணவதோ நாஸதி மேடமருதம்

ஜீ—அநத -நிஸ்சயோ யஸ்ய ஸ புகுவதேகாந்த தஸ்ய பூரவ புகுவதைகாந்தயம் தஸ்ய
ஸீமேதி யாவத

(5)qகைங்கர்யைக மநோரதத்வரூப வைலக்ஷண்யமாஹ (அஹம் ஸர்வமிதயாதி) ‘ஜாக்ரத
ஸ்வபதஸ்ச என்று ஸாவாவஸ்தூ ஸம்புவத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது ஸாவஸ்பூதூத்
தால ஸாவதேஹ ஸாவகால ஸம்புவத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது r (ஒழிவிதயாதி) அஸா
தூரண ஸேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத காலமெல்லாவறறிலும் ஸாவதேஹததிலுமுடனாய
ஸாவாவஸ்தைதிலும் பீரியாமல் நின்று ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸர்வஸேஷ வருத்திகளையும்
பண்ணவேணும் வேண்டும் எனகிற பராததூணே ஆஸாதிரேக கர்யமாகையாலே
கைங்கர்யாலாபுததில் ஸத்தாததூரணஸாமர்த்யம் பூலிதம் 5 கூணே கூணே அபூர்வவதூருபு
விக்கைக்கு தூருஷ்டாநதம் (விஸ்தரேணேதயாதிநா) இதும் கீதாஸு தூஸமே 2 “பூய

பர—q तत्रैव [३१] सीताया विश्लेषासहवचनान् पश्चाद्रामं प्रति लक्ष्मणः—आहरिष्यामि
ते नित्यं मूलानि च फलानि च। वन्यानि यानि चान्यानि स्वाहाराणि तपस्विनाम्॥ २४॥
भवास्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रस्यते। अह सर्वं करिष्यामि जाग्रतस्स्वपतश्च ते॥ २५॥

ஈ—விபூதிஞ்ச ஐநாதந) s 1 “न तर्प समायान्तं पश्यमानो नराधिप” (ந ததாபப ஸமாயாநதம பஸயமானோ நராதிப) என்றும் சொல்லுகிற t அர்ஜுநத்யுஸரதாதிஃகளைப்போலே கால ததவமுள்ளதனையும் அநுபூதியாநினரூலும் uA ‘ அபபொழுதைக்கப்பொழுதெனனாராவமுதம்” எனனுமபடி v மேனமேலெனப் பெருசிவருகிற wB *ஆராத காதலையுடையராயிருப்பா

அ—எனகிற உததராததத்திலே தாதபாயம் யோக்யமெனறது - ஸருஷ்டயாதிஃகுணயோக்யம் எனறபடி விபூதிம் விபூதிநியமநட அமருதம் தவநமாஹாதம்யாமருதம் t (அர்ஜுந த்யுஸரதாதிஃகளைப்போலே) விஸதருதமாக குணயோக்யாதிஃகளைக கேடடும் தருபதியிலலை என்ற அர்ஜுநன போலவும் s₁ ந ததாபப என்று வெயயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வாஷுக வலாஹகங்ண்டால் தருபதி பிறவாதாப்போலே பெருமானை ஸேவித்தால் அதருபதனுமிருக்கும் சகரவாதததையப்போலேயும் இவரும் எனறபடி u (அபபொழுதைக்கப்பொழுதெனனாராவமுதம்) அப்போதைக்கப்போது எனனுள்ளே கலநது அதருபதிகரமான அமருதம் v (மேனமேலென) உததரோததரம் w (ஆராத) அபூர்ணமான (காதல்) புக்தி

ஜீ—கத்ய தருபதிஹி ஸருணவதோ நாஸதி மே஽மருதம் இதயுகதராததம் s₂ 1 [ந ததாபப] இத யயோத்யாகாண்டே தருதியே 1 காமாபிதபதா பரஜநயம் ஹலாத்யநதமிவ பரஜா இத்யுதத ராராததம் ஆதமனோ யோக்யம் தவ ஸருஷ்டயாதிஃ கலயாணகுணயோக்யம் விபூதிம் விபூதிநியம் நஞ்ச பூய விஸதரேண கத்ய தவயோசயமாநம் தவநமாஹாதம்யாமருதம் ஸ்ருணவதோ மே தருபதிநாஸதி ஹீத்யாதத t அர்ஜுநத்யுஸரதாதிஃகளைப்போலே) எனகிறதுகரு, கீழிரண்டு ஸலோ கததிலும் உததராததத்திலே நோகரு விஸதருதமாக குணயோக்யாதிஃகளைக கேடடும் தருபதி யிலலையென்ற அர்ஜுநனைப் போலவும் s₁ ந ததாபப என்று வெயயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வாஷுகவலாஹகங்களை கண்டால் தருபதி பிறவாதாப்போலே பெருமானை ஸேவித்தால் அதருப தனுமிருக்கும் சகரவாதததையப் போலவும் இவருமெனறபடி u (அபபொழுதைக்கப்பொழுதெனனாராவமுதம்) அப்போதைக்கப்போது எனக்கு அதருபதிகரமான அமருதம் v (மேனமேலென) உதத ரோததரம் w (ஆராத) அபூர்ணமான (காதல்) ஆகை

பர— s श्रीगीतासु दशमे “विस्तरेणात्मनो योग विभूतिं च जनार्दन । भूयः कथय तृप्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम्॥१८॥” अस्यार्थः—“अह सर्वस्य प्रभवो मत्तस्सर्वं प्राप्नोते” [१९ ७३] इति सक्षेपेणोक्तं तव सृष्ट्यादिगुणयोग विभूतिनियमनश्च भूयः—विस्तरेण, कथय । त्वयोच्यमान त्वन्माहात्म्यामृतं शृण्वतो मे तृप्तिर्नास्ति हि ; ममाऽतृप्तिः त्वयैव विदितेत्यभिप्रायः—इति.

s, अयोध्याकाण्डे तृतीये “चन्द्रकान्ताननं राममतीव प्रियदर्शनम् ॥ २८ ॥ रूपौदार्यगुणैः पुसां दृष्टिचित्तापहारिणम् । घर्माभितप्ताः पर्जन्य ह्लादयन्तमिव प्रजाः ॥ २९ ॥ न तर्प समायान्तं पश्यमानो नराधिप ॥ २९ ॥

ஈ— x 1 “धर्मा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा। उपमानशेषाणा साधूना यस्सदाऽभवत्॥” (தர்மாத்மா ஸத்யஸௌசாதி, குணநாமாகரஸ ததா। உபமானசேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸஸ்தாஸ்யத்) என்று, ஸ்ரீ பரஹ்லாத்நாமவாணீ, ஸாதூக்களுக்கெல்லாம் உபமானபூமியாகச் சொல்லுகிறப்போலே எல்லார்க்கும் தம்முடைய y ஓரோவகைகளாலே உபமானபூமியாயிருப்பர்

z 2 “अहमस्यास्यो भ्राता गुणैर्दस्यमुपागत” (அஹமஸ்யாவரோ பூராதா குணைத் தாஸ்யமுபாகுத) என்று குணங்களுக்குத்தோற்று a அடிமைபுக்க இனையபெருமானைப் போலே இவரும் புகுவத்து குணங்களிலே தோற்று bA “உயாவறவுயர்நலமுடையவன் - துயரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே” என்றார்

அ— x ஸர்வோபமான பூமித்வத்துக்குத் துருஷ்டாந்தம் (தர்மாத்மேத்யாதி) y (ப121) ! இவருக்கொப்பு ஒருவருமில்லை என்று கீழ்குளிச்செய்து இப்படி சிலரை உபமானமாகச் சொல்லுகிற தெனனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஓரோவகைகளாலே) என்று ஏகைக் குணத்தாலே என்றபடி பரஹ்லாத்நாமவாணீ அப்படி சொல்லக் கூடுமோவென்னில் கும்பபூததிலே நாரதேஜாபதேஸுத்தாலே வந்த ஜஞாநமாகையாலும் அதுதான் ஒருபடிப்பட்டிராமையாலும் சொல்லக் குறையிலலை யென்று கண்டுகொள்வது x அதிலா கிம்பஹுநா ஸவருபநுருபதயா பரஸித்ஸதேஷு குணேஷு அஸமிந்நவித்யமாந கஸ்கிந்நாஸதீதயபிபராயேணஹ (தர்மாத்மேதி) விரோத பரிஹாஸது ஆநுஷங்கிக

z (ப 136) q ‘அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி இதி வாக்யே பராங்குஸார்யஸ்ய ஸவருபபரயுகத தாஸ்ய மாஹாதமயமபிஹிதம் அதா குணக்குததாஸ்யமாஹ (அஹமஸ்யேதி) a (அடிமைபுக்க) தாஸ்யத்திலே அகப்பட்ட b (உயாவறவித்யாதி) இதரோச்சுராயமறுமபடி உச்சுரிதமான

ஜீ— x ஸர்வோபமான பூமித்வத்துக்குத் துருஷ்டாந்தம் (தர்மாத்மேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபூரணே பரஹ்லாத்ஸரிதே அயம் ஸ்லோக கீழே y (ப121) ! இவருக்கொப்புச் சொல்லலாவா ‘இத்யாதி வாக்யத்திலே உபமானநாஹித்யத்தைச் சொல்லிவைத்து இங்கே சிலரை உபமானமாகச் சொல்லுகை வயாஹதமனரே? என்கிற ஸங்காபரிஹாரார்த்தமா (ஓரோவகைகளாலே) என்றது ஏகைக் குணத்தாலே என்றபடி

z குணக்குத தாஸ்யத்துக்குத் துருஷ்டாந்தம் (அஹமஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே ஹநுமந்தம் பரதி லக்ஷ்மணேக்த ஸ்லோகோதயம் 2 கருதஜஞஸ்ய பஹுஜஞஸ்ய லக்ஷ்மணே நாமநாமத இத்யுத்தரார்த்தம் (ப136)q அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி இத்யாதி வாக்யத்தில் ஸவருப பரயுகத தாஸ்யம் இங்கு குணக்குததாஸ்யமென்று கண்டுகொள்வது a(அடிமைபுக்க) தாஸ்யத்திலே அகப்பட்ட b(உயர்வறவித்யாதி) இதரோச்சுராயமறுமபடி உச்சுரிதமான ஆந்தத்தத்தை

பர— x श्रीमति वैष्णवे पुराणे प्रह्लादचरिते [१-१५] “धर्मा सत्यशौचादिगुणाना माकरस्तथा। उपमानशेषाणा साधूना यस्सदाऽभवत्॥ १५॥

z किष्किन्धाकाण्डे चतुर्थे, पम्पातीरे हनुमन्त प्रति लक्ष्मण-“राज्याब्रष्टो वने वस्तुं मया सार्वमिहागतः॥१०॥ भार्यया च महातेजास्सीतयाऽनुगतो वशी। दिनक्षये महातेजाः

ஈ இப்படி d புகுவதஸ்வரூப d ரூபகுண விபூதிகளை e விஸத் விஸத்ர விஸத்ரதமமாக அருபுவித்து, அது உள்ளடங்காமை வழிந்து புறப்பட சொல்லாயிற்று இப்படித்தங்கள்

அ-ஆநததத்தையுடையன ஸர்வேஸ்வரனுடைய புகதகலேஸங்களாகும் நிரதியயதீபதியுத்த மான திருவடிகளை ஸேவித்து உஜஜீவி

c வகதரு வைலக்ஷணயத்தை நிக்மியாநின்றுகொண்டு பரபுந்த வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதயாதி) பரபுந்தநிராமாணே வகதருகூத ஜஞாநேந புகதயாதே பரயோஜகதவாத பரபுந்ததேவவலம்பி வகதருவைலக்ஷணயம் பரதமம்பிஹிதம் அநததரம் பரபுந்தபரதிபாத்யாபேஷ்யா பரபுந்தஸ்ய நிருபகதவாத நிருபகஜஞாநேந விநா நிருபயஜஞாநாஸம்புவாத நிருபயஜஞாந காரணபூத நிருபகஜஞாந நிஷய பரபுந்த வைலக்ஷணயம் பரதிபாத்யதே அநததரம் பரபுந்த பரதிபாக ய வைலக்ஷணயமிதி கரம் அவயவஹிதபூர்வாவாகயேந ஸங்க்யதிஸது-bA உயர்வறவுயாநஸம் இதயாதிநா பரபுந்தஸங்க்ய ரஹபூத ஆதிக்காதயா பரஸதுதவாத தத்பரஸங்கேந பரபுந்த வைலக்ஷணயமாஹேதி c (இப்படி) ஏவம் பரகாரேணேதயாத் d (புகுவதிதயாதி) புகுவநநிராஹேதுககடாஷலபுக இதரவிஷய வைராக்யஸஹக்ருத பரபுகதிபரஜஞாநபரமபுக்தயவஸதாந்ந ஜஞாநவிஸேஷ யுத்தஸஸந் இதி யாவத் B பொயநநிந்ர ஞானமாரப்ய பரபுக்தயாதி தரயமபயஸதி ததர ததர ததததகாரயதாரஸநாத C கமலக்கண்ணென்னு தொடங்கி கண்டு களிப்பவளவும் இத யாதிநா ஆசார்யஹகுத்யே பரதேஸநிஸேஷவயவஸதாபநம் ததர ததர ததததெளதகடயாபி பராயாதிஸி ஸம்பரதாய ஸங்கர்ஷணதிஷு பரதாரநுணத்யவயம் குணந்தரஞச யதார வாததே ததவத d ரூபம் திவ்யமங்குளனிகரஹ் உபரபுகதிநாயம் விஸத்ரத்வம் பரஜஞாந காயம் விஸத்ர தரத்வம் பரமபுகதிகார்யம் விஸத்ரதமத்வம் நநவயம் க்ரம் ஸவயதநஸித்யத் தவாபுரவாத கத ரூபபத்யத இதி சேத் புகுவத ஸாதமயபேகூபரததவாத D இவையுமவையும் இதயாதி E ஆறந் நல்லவகை காட்டுமமமாணே இதயாதி அநேந ஹேதுஜம் வைலக்ஷணயம்பிஹிதம் பரபுகதி பரஜஞாந பரமபுகதிகளாலே விஸத்ர விஸத்ரத்ர விஸத்ரதமமாக அருபுவித்தெனறபடி பர புகதியாவது-ஸம்ஸிலேஷ விஸ்ஸிலேஷை ஸுகுது க்குத்வம் 1 யஸதவயா இத்யாத்யநுஸந் தேயம் பரஜஞாநமாவது மாநஸஸாஷாத்காரம் பரமபுகதியாவது 2 ந ச ஸீதா இதயாதிப படியே F நினைலாவிஸேன எனநிருக்கை G குழனிசுமபணிமுகிலுகுக கிழெல்லாம் பரபுகதி G 'குழனிசுமபணிமுகில பரஜஞாநம் H முனியே நானமுகன பரமபுகதி

ஜீ-உடையவனுடைய து க்குநிவர்த்தகமாய நிரவதித தேஜோரூபமான திருவடிகளை ஆஸ்ரமித்து உஜஜீவி என்றர்த்தம்

c வகதருவைலக்ஷணயத்தை நிக்மியாநின்றுகொண்டு பரபுந்த வைலக்ஷணயத்தை பரஸங் கிர்க்கிறார் (இப்படி புகுவதஸ்வரூபேத்யாதி) (இப்படி) ஏவம் பூர்வோக்தபரகாரேண e (விஸத்ர விஸத்ரத்ர விஸத்ரதமம்) பரபுகதி பரஜஞாந பரமபுகதிகள் ஸம்ஸிலேஷவிஸ்ஸிலேஷை ஸுகுது க்குத்வம் பரபுகதி ஸபூடஸாஷாத்கார பரஜஞாநம் விஸ்ஸிலேஷததில ஸததாஹாநி பிறக்கை - பரமபுகதி ஆக, விஸத்ரத்வாதிசுன பரபுக்தயாதி கார்யமாகையாலே பரபுகதி பரஜஞாந பரமபுகதிகளாலே விஸத்ர விஸத்ரத்ர விஸத்ரதமமாக அருபுவித்து என்றபடி

பா-प्रभयेय दिवाकरः ॥ ११ ॥ अहमस्यावरो आता गुणैर्दास्युपागतः । कृत्तस्य बहुज्ञस्य लक्ष्मणो नाम नामतः ॥ १२ ॥ सुखार्हस्य महार्हस्य सर्वभूतहितात्मनः । ऐश्वर्येण विहीनस्य वनवासाश्रितस्य च ॥ १३ ॥

A 1 1 1 B திருவிரு-1 C ஆசார்யஹகுத்யம் 290 D 1-9-1 E 4 5 5 F 2-3 7 G 10-9 H 10-10

ஈ— f இங்ஙனேயாகில இரபயந்தூங்குகுப பாடமே, ஸங்க்யையும், பாட்டுக்கு நாலடியானையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் gA “எழுததசை சீர் பந்தமடி தொடை பாவினம்” என்றபுபோலே சொல்லுகிற பரபயந்தூலக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி. எங்ஙனேயெனலில், ஸோகவேகத்தாலே பிறந்த 1 “மானிஷாத” (மாநிஷாத) இதயாதி. ஸலோகமானது h 2 “மச்சுந்தாதேவ” (மச்சுந்தாதேவ) என்கிற ஸலோகத்தினபடியே 1 அததிககாயிலறுமானபோலே புகுவதுவிபூதிமில் ஏகதேஸஸத்யானை பூரஹமானின

அ— f3 பதச்சேத பதாரத்தோகத்திர் விக்ரஹோ வாகயயோஜநா | ஆக்ஷேபஸய ஸமாதாநம் வயாக்யயாநம் பஞ்சலக்ஷணம் || ஆகையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களைப் பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலிதயாதி) இங்ஙனேயாகில ஸவாதீநதவ வயதினேகேன கேவலம் அநுபூவ பரவாஹரூபாஸ்சேத் இதயாத் து g எழுதது அக்ஷரங்கள் அசை அவயயம் சீர் கணங்கள் பந்தம் - பூந்தூங்குகள் அடி பாதுங்கள் தொடை ஸந்தார்ப்பு விஸேஷங்கள் பா - வருத் தங்கள் இனம் - சூந்தூஸஸமுஹம்

h (மச்சுந்தாதேவ) மதபரஸாதாதேவ 14 ஊர்துவமலமதூஸ்ஸாக்யம் அஸவததம் பராஹுரவயயம் | ச நதூமஸி யஸய பாணாநி யஸதம் வேத ஸ வேதவித || இதயாதிநா மூலபரக்குதே அஸ்வததவேதநாபிதாதாத் ததவத உதுமபூரமஸக பத இதயாதி பரஸிததயா தாம் உதுமபூரதவேந, அண்டாநி ததபூலத்வேந ச, பூரஹமாதீநத் ததநதாககத மஸகத்வேந ச ஹருதி ந்தாயாஹ - (அத்திககாயிலிதி) அததிககாயில உதுமபூரபூலத்தில (அறுமான) கொசு மஸகவிஸேஷம்

ஜீ— f3 பதச்சேத பதாரத்தோகத்திர் விக்ரஹோ வாகயயோஜநா | ஆக்ஷேபஸய ஸமாதாநம் வயாக்யயாநம் பஞ்சலக்ஷணம் || என்கையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களைப் பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலிதயாதி) புகுவதுபூவ பரவாஹரூபமாகில g எழுதது அக்ஷரங்கள் அசை - அவயயம் சீர் - கணங்கள் பந்தம் பூந்தூங்குகள் அடி - பாதுங்கள் தொடை ஸந்தார்ப்பு விஸேஷம் பா சூந்தூஸ இனம் *சூந்தூஸஸமுஹம் பூரலகாண்டே த்விதீயே 1 மாநிஷாத பரதிஷ்டாம் த்வமக்யஸ ஸாஸ்திஸ் ஸமா | யத்கரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதி, காமமோஹி தம் ||” ததரைவ h2 ‘மச்சுந்தாதேவ தே பூரஹந பரவருத்தேயம் ஸரஸவதி | ராமஸய சரிதம் ஸர்வம் குரு த்வம் ருஷிஸத்தம் || மச்சுந்தாதேவ மதபரஸாதாதேவ | உதுமபூர மஸகவத்’ எனறத்தைப்பற்ற (அத்திககாயிலறுமான) என்றது அறுமான கொசு

பா—f बालकाण्डे द्वितीये, ब्रह्मणोऽन्तर्धानानन्तरं वाल्मीकिशिष्याणां सहर्षवचनम्—“समाक्षरैः चतुर्भिर्यः पादैर्गीतो महर्षिणा। सोनुव्याहरणाद्भूयःश्लोकः श्लोकत्वमागतः॥४०॥” 1 अस्मिन् सर्गे पुरस्तात् “ततः करुणवेदितात् अधर्मोऽयमिति द्विजः। निशम्य रुदतीं क्रौञ्चीमिदं वचनमब्रवीत्॥१४॥ मानिषाद् प्रतिष्ठा त्वमगमश्शाश्वतीस्समाः। यत्क्रौञ्चमिधुनादेकमवधीः काममोहितम्॥१५॥” h 2 अतैव तदुपरि वाल्मीकिं प्रति ब्रूयात्—“क्षुवाच ततो ब्रूया प्रहसन् मुनिपुङ्गवम्। श्लोक एव त्वया बद्धो नात्र कार्यो विचारणो॥३०॥ मच्छन्दिदेव ने ब्रह्मन् प्रष्टुं ये सरस्वती। रामस्य चरितं सर्वं कुरु त्वमृषिमत्तम॥३१॥

f/(பா)தோசை நிரையசைகள் (பா)சூந்தூஸஸஜாதீயம், அவை தாழிசை துறை விருத்தம் எனபன

ஈ பரஸாதூத்தாலே ஸர்வலக்ஷணேபேதமானுபபோலே புகுவத் பரஸாதூமடியாகப் பிறந்த இரபுநதங்களுக்கு இவற்றில் கூடாததிலை

j இவை k என்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட பரபுநதங்கள் ?
l இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே ? m இவற்றுக்கு மூலமென் ? n ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் அது மூலமென்றறியுமபடி எங்ஙனே ? o இவை

அ - j அதஃ காமஸித வைலக்ஷணய விஸேஷாத—ஜிஜ்ஞாஸு பரஸாதூததரத்வேந பரவருத்த சிரோபாஸித ஸத்யவருத்தூத வாகயமுக்ஷேநாஹ — (இவையென்ன கோடியிலேயிதயாதிஃநா) ஸவருபோபாய புருஷார்த்தநாம ஸாஸ்த்ரபரதூத பரதிபாத்யதவாத ஸவருபபரதிபாதாக பரபுநதேஷ்வந்தர்பூதா வா? உபாயபரதிபாதாக பரபுநதேஷு அந்தாபூதா வா? புருஷார்த்தே பரதிபாதாக பரபுநதேஷ்வந்தர்பூதா வா? ததராபி வேதூவத பரதூத கோடயந்தர்பூதா வா? உபபுருமஹணவத அங்குகோடயந்தர்பூதா வா இதயர்த்த k (என்ன கோடியிலே) அாததுவாதுகோடியிலே அடைக்கப்பட்டதோ? தத்வோபதேஸகோடியிலே அடைக்கப் பட்டதோ? என்றபடியென்னவுமாம் அதூவா காமஸாஸ்த்ரம் நீதிஸாஸ்த்ரம் தூர்மஸாஸ்த்ரம் மோக்ஷஸாஸ்த்ரமென்று ஸாஸ்த்ரங்களான அநேகவர்க்குங்களாயிறே யிருப்பது இதெந்த வர்க்குத்திலே அநதர்பூதிதது? என்றபடி l (இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே?) என்றதுக்கு— இரபுநதம் நாமிடவேணுமென்று புத்ஃகியூர்வகமாக இவாபககல நின்றும் பிறந்தவையோ? அன்றிகே புகுவதூருணுபூவ பரீவாஹததாலே அவஸமாகப் பிறந்தவையோ? என்றபடி இதுக்கு உததரம் (ப143) புகுவதூருணுபூவ எனகிற வாகயம் யத்வா க்யாதிஸிப ஸாதிஃ பரஸந m (இவற்றுக்கு மூலமென்) என்றது - இரபுபரீவாஹருபேண பிறந்த பரபுநதங்கள் லக்ஷணேபேதங்களாகைக்கு மூலம் தம்முடைய ஸுக்ருதமோ? ஈஸ்வர பரஸாதூமோ? என்றபடி ஒளபதேஸிக ஜஞாநமூலமோ? நாடகாதிசுள் போலே ஒளத் பரேஷிக ஜஞாநமூலமோ? என்றபடி என்றுமாம் n (ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்றறியுமபடி எங்ஙனே) என்றது - இந்த ஹேதுதூவயததிலும் வைத்துக்கொண்டு ஈஸ்வர பரஸாதூமாகிற ஒன்றை இரபுநதங்கள் லக்ஷணேபேதமாக வாய்க்கைக்கு ஹேது வாகச் சொன்னால், அது இவற்றுக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் எத்தாலே அறிவோமென்றபடி.

o (இவை பரமானமென்றறிவதெத்தாலே) என்றது ஸவருபேரபாய புருஷார்த்தங்களில் ஜஞாதவயாமஸங்களை நிர்ணயித்து பரதிபாதிக்கிற இவை ஆபதபரமானமென்று எந்த ஹேது வாலே அறிவோமென்றபடி இதுக்குத்தரம் (ப143) w 'வேதூர்த்த விததுக்களான' எனகிற வாக்

ஜீ - j இனிமேல் சில வைலக்ஷணய விஸேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸு பரஸாதூதர முகூத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் j (இவையென்ன கோடியிலே இதயாதிஃ) l பரதிபதந பரகாரேண ஹி பரஸநார்த்தோ லர்ணநீய' எனகிற ந்யாயததாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்தே பரதிபாதாக பரபுநதங்களில் வைத்துக் கொண்டு என்ன கோடியிலே என்றபடி l (இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே) ஸவஸாமாயோ? பரஸாமாயோ? பிறந்தபடி எங்ஙனே? என்றபடி m (இவற்றுக்கு மூலமென்) ஸவதபோபுலமோ? புகுவத் பரஸாதூமோ? என்றபடி n (ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இதயாதிஃ) புகுவத் பரஸாதூமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இவற்றுக்கு இது மூலமென்னு மிடம் எத்தாலே அறியலாமென்றபடி.

புதிதான கேள்வி

ஈ—பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? p இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா? இபரபுநத்யங்கள் கறகைக்கு q அதிகாரிகளார்? இவற்றுக்கு r பேரக்தாக்களார்? s இவை எதுக்காகப் பண்ணப் பட்டன? என்று சில அவயுதபந்தர் கேட்க, அந்நிஷயவுஷயம்

அ-யம் p(இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா) என்றது ஏகாயநனைப்போலே ஈஸ்வரனோ? ஸரிய பதியான வஸதுவோ? இதுககா பரதிபாத்யா? என்றபடி இபரபுநத்யங்களுக்கு உத்தரம் (ப149) எல்லார்க்கும் பரமபராபய பூதானை 'என்கிற வாக்யம் ஸரிய பதி பரதிபாத்யனென்னுமத்தை A திருமாலவன கவி யாதுகறனே என்று இவ்வாழ்வார்தாமே அருளிச்செய்தாரிறே q அதிகாரிகள் அராதத் ஜிஜ்ஞாஸுக்கள் r - பேரகதாக்கள் ஸபுதாராதத்யரளிகர் q கறகைககதிகாரிகள் என்று வைத்துத் திரிய r பேரக்தாக்களார்' என்கிறதற்குக் கருத்தென? கறகைதவிர புஜிகைகளும் உண்டோ? எனன இபரபுநத்யங்களுக்குத்தான மோஷுஸாத்யநவமும் ஸவயம் பேரக்யத் வமுமாகிற இரண்டாகாரமுமுண்டு B திருவடியே யடைவிகும் என்கையாலே ஸாத்யநவ மும், C கேட்டாரார்' என்றும் D தொண்டாக்கமுதுண்ண' என்றுஞ்சொல்லுகையாலே பேரக்ய யதவமுமுண்டாகையாலே ஸாத்யந புஜ்யத்யா கறகைக்கு அதிகாரிகளாரெனந்து கீழ இதிலே பேரக்யயத்வபுஜ்யத்யா இழிகிறவாக்யைப்பற்ற பேரகதாக்களார் என்கிறது ஆகையாலே விரோத்யமில்லை

s (இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன) புருஷார்த்தபரகாஸகமான பரபுநத்யங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்க இவை எதுக்கு என்றபடி யத்யவா (ப141) | இவை எனன கோடியிலே 'என்றதுககு புருஷார்த்தபரகாஸகமான பரபுநத்யங்களில் பரத்யாநபரபுநத்யங்களென்று உத்தரமாயிருக்க s இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன என்கிறதற்குக் கருத்தென்னென்னில், புருஷார்த்தப் பரதிபாத்ய பரபுநத்யங்கள்' என்றால் புருஷார்த்தபுநதான பலவகைப்பட்டிருக்கையாலே எந்தப் புருஷார்த்தப் பரதிபாத்யதயா பண்ணப்பட்டதென்றும் ஒரு பரஸ்நமுதிக்கும் ஆகையாலே அதைக் கடாஷித்து எதுக்காக' என்கிறது அதாவது - t "இவை புருஷார்த்தப் பரதிபாத்யமான என்கிற வாக்யத்தில் நிர்ணீதமான கைங்கர்யம் அபிமதவிஷயபரிசர்யைபோலே ஸவ ரஸததுக்குடலாயிருக்குமென்னுமத்தை பரதிபாதிக்கிறதோ? இவனுடைய பாரதநத்யாநு குணமாக அததலைக்குறுப்பாக விநியோகிக்கிற கைங்கர்யத்தை பரதிபாதிக்கிறதோ? எதுக காகப் பண்ணப்பட்டது? என்றபடி

ஜீ— p (இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா) ஏகாயநனைப்போலே கேவலேஸ்வரனோ? ஸரிய பதியோ? என்றபடி q (அதிகாரிகள்) அராதத்ஜிஜ்ஞாஸுக்கள் r (பேரக்தாக்கள்) ஸபுதாராதத்யரளிகர் q 'கறகைககதிகாரிகளார்' என்று வைத்துத் திரியவும் r பேரக்தாக்களார்' என்கிறதென? கறகை தவிர புஜிகைகளும் உண்டோ? எனன, இபரபுநத்யங்களுக்கு B 'திருவடியே யடைவிகும்' என்கையாலே மோஷுஸாத்யநவமும், C கேட்டாரார்' என்றும் D 'தொண்டாக்கமுதுண்ண' என்றும் சொல்லுகையாலே பேரக்யத்வமும் உண்டாகையாலே ஸாத்யநபுஜ்யத்யா கறகைக்கு அதிகாரிகள் ஆரெனந்து கீழ இதிலே பேரக்யதாபுஜ்யத்யா இழிந்து பேரகதாக்களாயிருக்கு மவர்கள் ஆரென்கிறது; ஆகையாலே விரோத்யமில்லை

s (எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன) என்றது 'தர்மார்த்தகாம மோஷாக்ய புருஷார்த்தப் பரதிபாதிக்கைக்காகப் பண்ணப்பட்டன என்றபடி

ஈ-உ இவை t_2 புருஷாத்தது பரகாஸகமான பரபுநதுங்களில் பரதாந பரபுநதுங்கள், p_2 வதுகுணாபுபுவ ஜநிதஹாஷபரரர்ஷபுலாதகாரம சொல்லுவிக்கப்பிறந்தன, u p_2 வது பரஸாத் l பபுதமான திவயசகாபு மூலமாகப் பிறந்தனவென்னுமிடம் v ஸவரவசந வயக்திகளாலே அறியலாம் w வேதார்த்து விததுக்களான ஸாவஸிஷ்டாகளும் பரிக்ர ஹிகையாலும், ஸமஸாரத்தில் உத்வேகம் பிறந்தார்க்கு x ஜனாதவயமான வேதார்த்த துங்களை இபரபுநதுங்களிலே காண்கையாலும் இவை உதக்ருஷ்டமமான பரமானமென றறியலாம் $\dagger$ எல்லார்க்கும் பரமபராபயபூதனான ஸரிய பதி இபரபுநதுங்களுக்கு பரதிபாத் யன ஸமஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான திருவடிகளிலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேனுமென்றிருக்குமவன இவை கறகைக்கு அதிகாரி y முமுக்ஷுக்களும்,

அ- t கீழ பண்ணின பரஸ்நங்களுக்குததரம் (இவை மிதயாதி) t_2 (புருஷாத்ததுபரகாஸகமான) புருஷாத்ததுபதும் ததவஹிதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் இததை p_2 வதுகுணாபுபுவ ஜநித மென்றது ஸவவஸமனறிக்கே பரவஸமென்கிறது ஸவவஸமாவது க்யாதிஸாபாதிஸாபேக்ஷதை u 'இவற்றுக்கு மூலமென? ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் அது மூலமென்றறியுமபடி எங்ஙனே?' (m n) என்கிற பரஸ்நதுவயததுக்கும் தநதரேண பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (p_2 வதுபரஸாத் l பபுத் மான இதயாதி) v (ஸவரவசநவயக்திகளாலே) A மதிநலமருளினன் B 'திருமாலாலருளப பட்ட' C 'என்றைக்குமெனனை' D 'யானாயத் தனனைத்தான பாடித் தென்னுவென்னும்' E என சொல்லால் யான சொன்ன இனகளியென்பிததுத் தன சொல்லால் தான தனனைக் கீர்த்திதத மாயன்' இதயாதி v (ஸவரேதி) 'ரேபும் பரதும் புஸ்தகலேகுக தேராஷத்தாலேயே வந்ததென்று கந்தாடை நாயன நிர்வஹித்தான' என்றருளிச்செய்வார் விசாயமானே ஸவராஸச அஸயாராத துஸய ஜனாபகா புவந்தீதி யதார்புநத பாடூஸ ஸமீரீந எனனுதல் பகாரத்தைக் கூட்டி ஸவபரவசந வயக்திகளாலே எனனுதல்

w (வேதார்த்துவிததுக்களான இதயாதி) வேதம் பரத: பரமானமென்கிற அஸிஷ்டரைப போலன்றிக்கே, ஸவத பரமானமென்கிற ஸ்ரீ லோகஸாரங்க மஹாமுநி நாதமுநி பரபுருதி களான ஸிஷ்டார்களென்றபடி x (ஜனாதவயமான வேதார்த்துங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிக்களை y (முமுக்ஷுக்களுமித்யாதி) F தொண்டர்க் கமுதுண்ண 'என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், G கேட்டா

ஜீ- t கீழ பண்ணின பரஸ்நங்களுக்கு உததரம் (இவை புருஷாத்தது பரகாஸகமான இதயாதி) u இவற்றுக்கு மூலமென (m) இதயாதியில சொன்ன ஸங்காத்துவயததுக்கும் தநதரேண பரிஹாரம் (p_2 வதுபரஸாதேதயாதி) v (ஸவரவசந வயக்திகளாலே) என்றது 1 'ஸவரதோபயர்த்து நிர்ணய என்கிறபடியே ஸவரத்தாலும் வசநவயக்திகளாலுமென்றபடி வசநவயக்திகளாவன- தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் அவையாவன A அருளினன் B திருமாலாலருளபபட்ட D 'யானாயத் தனனைத்தான பாடி' E 'தானதனைக் கீர்த்திதத மாயன்' இதயாதிக்கள் (ஸவரேதி) ரேபும் பரதும் புஸ்தகலேகுக தேராஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன நிர்வஹித்தான

w வேதார்த்துவிததுக்களான ஸிஷ்டராவார் வேதத்துக்கு ஸவத பரமானய வாதிக்களான ஸ்ரீ லோகஸாரங்க மஹாமுநி நாதமுநிபரபுருதிகள் x (ஜனாதவயமான வேதார்த்துங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிக்களை H திருமாலவனகமி' என்றத்தைப்பற்ற ஸரிய பதி பரதிபாத்யனென்றது F தொண்டாக்கமுதுண்ண என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும் G கேட்டாரார் என்கையாலே

ஈ முக்தரும், நிதயரும், எம்பெருமான தானும் இவற்றுக்கு போக்தாக்கள், z புகுவத கைங்காயமாகிற நிரதிசய புருஷார்த்தம் உ இன்னபடி பட்டிருக்குமென்று b அறிவிகைக காகப பிறந்த பரபூந்தங்குளியை—என்று c சிரோபாலித ஸத்வருத்தூராயிருப பாரகள் பரிஹரித்தார்கள்

d நிஷித்ஹ்யூபாஷையாகையாலும், இப்பரபூந்தங்களை e வேதத்தில் அநதிகாரிகள் அப்யவிகைக காகையாலும், f கலிகாலத்திலே g ஜனாநத்துக்கு h அடைவிலலாத

அ) - ரார வானவர்கள் என்கையாலே முக்தரும் நிதயரும் A தெனனவென்னும என்கையாலே எம்பெருமானும் போக்தாக்களென்கிறது z (புகுவதகைங்காயேதி) B அடிதொழுதெழு C ' உறேறனுகநது பணிசெயது D வழுவிவாவடிமை செயயவேண்டும் நாம E ஆளாயு யல்லால் F கண்ணன கழவினை நண்ணும் மனமுடைபீர இதயாதிசய அபிபிரேதங்கள் a (இன்னபடி பட்டிருக்குமிதி) G ' தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே இதயுத்தபரகாரேன ஸவபோகத்தருதவ கூத்தூரஸஹ ஸாவதேஸ ஸாவகால ஸாவாவஸதூரஸ வர்க்தூத இத யர்த்தது அயமபுருஷார்த்தது ஏவம்பரகார இதி ஸாஸத்ராததரேஷுவதிஸபூதோ ந புவதீதி பூவ c (சிரோபாலித ஸத்வருத்தூர) என்றது சிரோபாலிதாஸ ஸத்வருத்தூர யைஸதே - பிரகால முபாஸிக்கப்பட்ட ஸத்வருத்தூரையுடையவர்களென்றபடி அவர்களாகிருர் - மோர்முனனுக முப்பதினாண்டு ஆசாயஸுஸ்ருஷை பண்ணினவர்கள் என்றருளிச்செய்வா

d விஜிகீஷு பரஸ்நத்தை அநுவதிக்கிருர் (நிஷித்ஹ்யூபாஷையாகையாலும் நிதயாதிசய யதூவா பூஷா ரூபதவாதிசயநா கஸயசிதமதத்தூய விஸ்வாஸமாதேஸாபுலயம் ஜாயேதேதயாஸங்கய ஏதே பரபூந்தூ ஸுத்ருடபரமாணந்தீதி ஸாவேஷாம ருசிவிஸ்வாஸஜநநாய ஏததபரமாண யாதிசயம் ஆக்ஷேபஸமாதூநமுக்ஷேந தூருடிகரோதி (நிஷித்ஹ்யூபாஷையாகையாலும்) (ப 141) o இவை பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே இதி பரஸ்நோத்தர (ப 143 w) கூரநதேஷு அஸய மஹா வாகயஸய ஸங்குதி 1 ' 'பூஷாகூரம் ந கூரதவயம் இதயாதிசயநா நிஷித்ஹ்யூபாகையாலே நிஷித்ஹ்யூபாஷை என்கை e (வேதத்தில் அநதிகாரிகள்) ஸதீஸூதூராதிகள் வேதத்தில்

ஜ) - முக்தரும் நிதயரும் A தெனனவென்னு மென்னமமான என்கையாலே எம்பெருமான தானும் என்றபடி aபுருஷார்த்தமின்னபடி பட்டிருக்குமென்றது G தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே என்றத்தைப்பற்ற b அறிவிகைககாகப பிறந்த பரபூந்தங்குளியை என்றததுக்கு இந்த புருஷார்த்தம் ஏவம்பரகாரமாயிருக்குமென்று ஸாஸத்ராததரங்களிலே அதிஸபூடமாகாதென்று கருத்து c சிரோபாலித ஸத்வருத்தூரென்றது சிரம உபாஸிதாஸ ஸத்வருத்தூர யைஸதே ததேகாகதா என்று சிரகாலம் ஸேவிகப்பட்ட ஸத்வருத்தூரகையுடையவர்களென்றபடி அவர்களாகிருர் மோர்முனனுக முப்பதினாண்டு ஆசாயஸுஸ்ருஷை பண்ணின ஐயன போவ்வார்

d விஜிகீஷு பரஸ்நத்தை அநுவதிக்கிருர் (நிஷித்ஹ்யூபாஷை இதயாதிசயாலே) யதூவா பூஷா ரூபதவாதிசயங்களாலே சில மந்தும்பதிகளுக்கு விஸ்வாஸமாந்த்யம் பிறக்குமென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசி விஸ்வாஸங்கள் பிறக்கக்காக இப்பரபூந்தங்களை ஸுத்ருட பரமாணங்களென்று இதினுடைய பரமாணயாதிசயத்தை ஆக்ஷேப ஸமாதூநமுக்ஷேந தூருடிகரிகிருர் (நிஷித்ஹ்யூபாஷை இதயாதிசயாலே) என்னவுமாம் (ப 141) o ' 'இவை பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே ' என்கிற பரஸ்நோத்தர (ப 143 w) கூரநதூத்தோடே இந்த வாகயத்துக்கு ஸங்குதி 1 ' 'பூஷாகூரம் ந கூரதவயம் இதயாதிசயநா நிஷித்ஹ்யூபாகையாலே நிஷித்ஹ்யூபாஷையென்கை e வேதத்தில்

ஈ சதுர்த்துவாணததிலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும்,] தேவாந்தரங் களிலினறிககே பராத்தேவிகங்களாகையாலும், k அவைதிசுக் பரிசுரஹிக்கையாலும், ^{அவைதிசு} l ஸருதி ஸமருதி விருத்தமான ^{திசு} m காம புருஷாததத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகை யாலும், n ஸருதி ஸமருதிகளிலே புருஷாததத்தையா சொல்லப்படுகிற ஐஸ்வர்ய கைவல யங்களைக் காறகடைக் கொள்ளுகையாலும், இப்படித்தாங்கள் பரமானமாக மாட்டா ^{புருஷாதத}

அ—அநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிறுத்தார்த்தமாகையாலேயன்றே என்றபடி யதுவா இதுகருத் தாதபர்யம்—இவர்களப்யஸித்தபோதே இவை வேதார்த்தங்களாகமாட்டாவென்று நிர்மிதமாகையாலேயே என்று இவவாகயத்துக்கு இப்படி தாத்பர்யமாகையாலே மேல k' அவை திசுக் பரிசுரஹிக்கையாலும் என்றது புநருத்தமன்று f (கலிகாலத்திலே) இதயஸய l பிறந தார இதயநேநாந்வய g h ஜஞாநத்துக்கடைவிலலாத இதி கலிகாலஸயாபி விஸேஷணம் 1 கலெள ஜகூத்தபதிம விஷணும் இதயாதி h (அடைவு) யோக்யதை 2 'வேதாந்தஸ்ரவணேந ஹி வ்யுத்தபதி பூயதே தாத்ருஸவேதாந்த ஸ்வணயோக்யதவாதியாததா கலிகாலமாகை யாலும் வர்ணத்தாலும் ஜஞாநத்துக்கு அடைவிலலையென்று ஸங்காஹருத்யமாகக்கொள்வது

] (தேவாந்தரங்களிலிதி) பரமானஞ்சேத ராமாயணவத் ஸர்வதர புவேதிதி பூவா k அவைதிசுக் — வைதிசுகவிரோதிந — வேதபூரஹயா — வராதயபாஷண்டாத்ய: , யதுவா அவைதிசுகரென்றது மாயிகள முதலானாரை அவாகளும் விஜயார்த்தமாக A "ஆழியெழுச்சங்கும்" முதலானவை அப்யஸிப்பார்களிறே என்றபடி, l (ஸருதிஸமருதி விருத்தமான இதி) 3 "ஸாந்தோ தாந்த" 4 காமிநோ வர்ணயந் காமாந் லோப்யம் லூப்யத்யஸய வர்ணயந் | நர கிம் பூலமாப நோதி கூபேந்த்யமிவ பாதயந் ||' இதயாதி h ஸருதிஸமருதி விருத்தமானவென்றபடி n (காம புருஷாததத்தை) B "அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக, மடலெடுக்கை, தூதுவிடுகை முதலான காமபுருஷாதத்தத்தை என்றபடி n (ஸருதிஸமருதிகளிலேயித்யாதி) காமம்போலே காமோபயுக்த மான ஐஸ்வர்யம் நிஷித்தாமேயாகிலும் தேவஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான ஐஸ்வர்யம் 6 ஷண்ணம் து கர்மணம் என்றும் 6 'பரதிசுரஹாத்நா தநமாஜயேத்' என்றும் விவரிதமென்றபடி.

ஜீ—அநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிறுத்தார்த்தமாகையாலேயன்றே என்றபடி, g ஜஞாநத்துக்கு h அடைவிலலாதவென்றது-2 'வேதாந்த ஸ்வணேந ஹி வ்யுத்தபதி: பூயதே எனகிற வேதாந்தஸ்ரவணஜநிதஜஞாநத்துக்கு யோக்யதையிலலாத - என்றபடி, கலிகாலமாகை யாலும் வர்ணத்தாலும் ஜஞாநத்துக்கு அடைவிலலையென்று ஸங்காஹருத்யம்

] (தேவாந்தரங்களிலிதி) பரமானமானால் ஸ்ரீராமாயணதிகளைப்போலே ஸர்வதர உண்டாக வேணுமென்று கருத்து k அவைதிசுக் - ஸாக்யாதிசுக் அவர்களும் விஜயார்த்தமாக A "ஆழி யெழுச்சங்கும்" முதலானவற்றை அப்யஸிப்பார்களிறே என்றபடி l (ஸருதிஸமருதி விருத்த மான இதி) 3 "ஸாந்தோ தாந்த" 4 'காமிநோ வர்ணயந் காமாந்' இதயாதி h ஸருதிஸமருதி விருத்தமான - என்றபடி n (காம புருஷார்த்தத்தை) B அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக தூதுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷாதத்தத்தை என்றபடி n (ஸருதி ஸமருதிகளிலே இதயாதி) காமம்போலே ததுபயுக்தமான ஐஸ்வர்யம் நிஷித்தாமேயாகிலும் தேவஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான ஐஸ்வர்யம் 6 'ஷண்ணம் து கர்மணம் என்றும் 6 'பரதிசுரஹாத்நா தநமா

ஈ எனறு வைதிககோஷடியில் ௦ பழககமில்லாதார சில p அறிவுகேடர் வந்து பரதய வஸதநாம பண்ண,

சுத ஸுத
கதர்ஸுத
2/90

1 q மாதஸய புராணத்திலே, புராணநதரத்தாலே பாடாநினறுள்ள கைஸிகாதிக்களைத் தன நாட்டினினறும போகவிட்ட ராஜாவைக்குறித்து, 11 'हरिकीर्तिं विनैवान्यद्वाङ्मणेन नरोत्तम । भाषागान न गातव्य तस्मात्पाप त्वया कृतम्॥' (ஹரிகீர்த்திம் விநைவாநயத புராஹமணேந நரோததம் | புராஷாக்ஷாநம் ந காதவயம் தஸமாந் பாபம் தவயா க்ருதம் ||) 8 எனறு யமவசநத்தினபடியே புராஷாநிஷேதம் பூசுவத்வயதிரிகத விஷயங்களிலேயாகையாலும், ௧ அங்ஙனன்றியே புராஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களை அங்ஙனிகில ஸமஸ்க்ருத புராஷையான ப புராஹய ஸாஸத்ராதிகளபயலிகக

அ-2 'ஸவர்க்குகாமோ யஜேத 3 இதரயா யஜேத பஸுகாம ' 4 ' ஜராமரணமோக்ஷாய ' 6 யோகிநாமமருதம் ஸதநாம A ' கண்டுக்கேட்டுறமோந்து இதயாதிகளை யும கண்டுக்கொள்வது ௦ (பழககம்) பரிசயம் p (அறிவுகேடர்) அஜ்ஞாநிகள்

b q பரதமஹேதோரஸித்திமாஹ (மாதஸயேதி) ' மாதஸயபுராணததில இதயஸய s எனறு யமவசநத்தினபடியே இதயநேதநவய: r நரோத்தம் ஹரிகீர்த்திம் விநைவ புராஹமணேந ஸமஸ்க்ருத வயதிரிகத புராஷாக்ஷாநம் ந காததவயம் இதயாதத: t அலலாதபோது அதிஷ்ட பரஸங்குகாட்டுகிரா (அங்ஙனன்றியே மித்யாதி) 'இப்படி ஸாஸத்ரமர்யாதை யிலே நிலலாதவனறு ஸமஸ்க்ருதமுபாதேயம், புராஷாநதரமநுபாதேயம் எனறுவரும் ததவ பரதிபாத: ஸமஸ்க்ருதமுபாதேயம் அதத்வபரதிபாத:கமான ஸமஸ்க்ருதமநுபாதேயம் ததவ பரதிபாத:கமேயாகிலும் புராஷாநதரமாத்ரம் உபாதேயம் எனறு வாராது கௌரவாத' எனறு தாத்பர்யம் அங்ஙனன்றியேயிருந்தால் புராஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களைக் கொள்ள வேண்டுக்கை பர்யவஸிக்கையாலே எனறு யோஜதை p (புராஹயஸாஸத்ராதிகள) எனனுமாதி: ஸபத:த்தால் குத்ருஷ்டி ஸாஸத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது

ஜீ-ஜயேத் எனறும் விஹிதமெனறபடி 2 ஸவர்க்குகாமோ யஜேத 3 இதரயா யஜேத பஸுகாம 4 ஜராமரணமோக்ஷாய 6 யேத்வக்ஷரமநிந்தேதேயம் 5 யோகிநாமமருதம் ஸதநாம இதயாதிகளும் கண்டு கொள்வது ௦ (பழககம்) பரிசயம் p (அறிவுகேடர்) அஜ்ஞாநிகள்

b q பரதம ஹேதோரஸித்திமாஹ (மாதஸயேத்யாதி) (மாதஸயபுராணததிலே) எனகிற துக்கு s (யமவசநத்தினபடியே) இதயநேதநவய: r ஹே நரோத்தம் ஹரிகீர்த்திம் விநைவ புராஹமணேந ஸமஸ்க்ருதவயதிரிகத புராஷாக்ஷாநம் ந காததவயமிதயாதத: t அலலாதபோது அதிஷ்ட பரஸங்குகாட்டுகிரா (அங்ஙனன்றியே மித்யாதி) p (புராஹய ஸாஸத்ராதிகள) ஆதிஸபத:த்தாலே குத்ருஷ்டி ஸாஸத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது

பர-r मात्स्ये-हरिकीर्तिं विनैवान्यद्वाङ्मणेन नरोत्तम । भाषागान न गातव्य तस्मात्पाप त्वया कृतम्॥

4

ஈ-வேண்டுகையாலும், ^vஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிசயத்தாலே வேதத்தில் அநதிகாரிக ளான ஸ்திரீ ஸூத்ராதிகளும் w இழுவாதபடி வேதார்த்தத்தைத் தூராவிடப் பூனையாலே அருளிச்செய்கையாலும், xA எதிர்க்குழல்புக்கு y அநேக ஐந்தம்ங்கள் எம்பெருமான் z தானே தொடர்ந்து a விஷயிகரிக்கைக்கடியான பூக்யத்தை யுடையராய், b நிரந்தர பூக்யத் கடாஷுபாத்ர பூதருமாய், c தத்வஹிதங்களில் நிபுணராய், d அவற்றினுடைய உபதேசுத

அ- e v த்விதீயஸய ஆஷேபஸ்ய உத்தரமாஹ (ஆழ்வார் தம்முடைய இதி) w (இழுவாதபடி) நவியாதபடி. 1 ஸ்ராவயேச்சதுரோ வானூந் கருத்வா பூராஹமணமக்ரத இதி பரகாரேண சதுர்த்துவர்ணஜஜீவநாய க்ருபயா பரவருத்தேதிஹாஸபூராணாதி யதூர பரமாணதமாதி பூவத்தி தத்வதிபி பூவ ஏதேத-வேதூரதி,காரிபி, அப்யாஸ பரபூந்த்ஸய ஹிதயா த கித்து ஹிதஜம்நாமபி உஜ்ஜீவநாத்தம் க்ருபாதிசயேத ததூர கரணத் இத்தியுத்தம் பூவதி.

f, x (எதிர் குழல் புக்கித்தயாதி) த்ருதீயஸய ஆஷேபஸ்ய உத்தரம் y அஸயார்த்த (அநேக ஐந்தம்ங்களிலிதி) xA (எதிர் குழல் புக்கு) அவதரித்து z தானே 'இத்யவதூரணத் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வயாவர்த்தயதே a (விஷயிகரிக்கைக்கடியான பூக்யத்தை) A விதிசூழ்த்ததால்' இத்தியுத்தமாத பூக்யவத்க்ருபா பூக்யத்தை யுடையராய் ஸுக்ருத விஸேஷத்தை யுடையராய் வென்னுமதித்தால் நிர்ஹேதுகமென்கிறதெல்லாம் இவர் பன்னிள ஹேது பூலாந்ததுருப மாகையாலே என்று கொள்வது bB எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான் இத்யேதத் ஹருதி, திதூர யாஹ (நிரந்தரபூக்யவத்கடாஷுபாத்ரபூதருமாயிதி) அத ஏவ c தத்வஹிதங்களில் திபுண ராய் 'இத்யதூரஹ்ருத்ய யோஜநீயம் ஏதேத ஸஹேதுகம் பரவ்ருஸார்ய ஜ்ஞாதாதி,கயா பிதூரநாத் பூக்யவர்ண பரயுத்த ஜ்ஞாதமாத்நீயஸங்க பரிஹ்ருதா அத்ர 2 கலென க்ருத பூக்யம் தஸய கலிஸ்தஸய க்ருதே யுகே, யஸ்ய சேதஸி கே, ஸிந்தே, ஹுத்யே யஸ்ய நாச்யத ||' இத்யாதி, d (அவற்றினுடைய உபதேசுதத்திலும் பரவ்ருத்தான இதி) ஏதத் பரவ்ருஸார்யஸயைவ விஸேஷணம், e த்ரைவரணிகநாமேவ ஹி உபதேஷ்டருத்வம் இதி

ஜி- e v இரண்டாமாஷேபத்துக்கு உத்தரம் (ஆழ்வார் தம்முடைய வித்யாதி) w (இழுவாதபடி) நவியாதபடி. 1 ஸ்ராவயேச்சதுரோ வானூந் கருத்வா பூராஹமணமக்ரத என்கிறபடியே சதுர்த்த தூவநாய க்ருபயா பரவ்ருத்தேதிஹாஸபூராணங்கள் போலே இதுவும் பரமாணதமங்கள் இத்தால் வேதூரதி,காரிகள் அப்யவிக்விந்து பரபூந்த்ருத்துக்குக் குரையன்று, ஹிதஜம்நாமக், னும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிசயத்தாலே அப்படி பண்ணுகையாலே என்றபடி.

f x முன்னுமாஷேபத்துக்கு உத்தரம் (எதிர் குழல் புக்கித்தயாதி) xA எதிர் குழல் புக்கு திருவவ தரித்து z 'தானே' என்கிற அவதூரணத்தாலே ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வயாவர்த்திக்கப்படு கிறது a (பூக்யத்தை யுடையராய்) A 'விதி சூழ்த்ததால்' என்று சொல்லப்பட்ட பூக்யவத் க்ருபையை உடையராய் bB 'எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான் என்றத்தைப்பற்ற (நிரந்தர பூக்யவத் கடாஷுபாத்ரபூதருமாயென்று) அத ஏவ, c தத்வஹிதங்களில் திபுணராய்' என்று அத்யாஹரித் துக் கொள்வது இத்தால் பூக்யவர்ணபரயுத்தஜ்ஞாதமாத்நீய ஸங்கை பரிஹ்ருதையாவிற்று இங் விடத்திலே 2 'கலென க்ருதபூக்யம் தஸய கலிஸ்தஸய க்ருதே யுகே, யஸ்ய சேதஸி கே, ஸிந்தே, ஹுத்யே யஸ்ய நாச்யத ||' என்றது அதுஸந்தேயம் e த்ரைவரணிகர்க்கள்கு உபதேஷ்டருத்வம்

ஈ—திலும / பரவருத்தராய், விதுர ஸபுர்யாதிசுகளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார பக்கலிலே இபரபுநததுங்கள பிறக்கையாலும், ¹f இப்பாஷை நடையாடி ஸிஷடபரஈரமான தேஸுங்கு னெங்குமுண்டாய் g புரஷாந்தரங்களிலே பிறந்து h விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற்றின் வைலக்ஷண்யத்தைக் கேட்டு “இவற்றை அபுயவலிக்கைக்கீடான இயபாஷை நடையாடும் தேஸுத்திலே பிறக்கப் பெற்றிலோமே” எனறிருக்கையாலும், இவற்றின் i நனமை வையக்கண்டு வேதூர்த்து ஜஞாநத்துக்கு அடைவிலலாத j அவைதிசுருங்கூடபரிக்ரஹிகை

அ—மத்யே ஸககா ஜாதா தத்ரோத்தரம் (விதுரஸபுர்யாதிசுகளில் விலக்ஷணரான இதி) ஆதிசு ஸபுதேந ஸுதததூர்மவயாதூத்யோ விவக்ஷிதா தேபுத்யோ வைலக்ஷண்யம் (147) x ‘எதிர் குழல் புகு’ இதயாதிசுநா உகதபரகாரேண d / (உபதேஸுத்திலும் பரவருத்தராய்) என்று பாடலுமாவது உசிதம் 1 த்ரவிடேரபரிஷத் த்ரஜுரஸய யாதூர்த்தம்யமத்புதம் | ஸமயக் ச்ருதவதாம் நாத்ர ஸங்கநீய உபபலவ || 2 ‘கிம்பயத்ராபிஜாயந்தே யோகிநஸ ஸர்வ ஜந்மஸு | பரதயக்ஷிதாத்ம் நாதூநாம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதிசுகம் ||’ உபபலவ உபதூரவ, குலாதிதேஸுஷமென்றபடி g (புரஷாந்தரங்களிலேயிதி) புரஷாந்தரவத் தேஸுஷை இதயர்த்தது ஏததுபுரஷாரஹித தேஸுஷை இதி யாவத h (விலக்ஷணா) ஸ்ரீலோக ஸாரங்க்ய மஹாமுநி பரபுருதிகள் i (நனமை) சேதநருசயதுகுண பூலபரதத்வம் அந்யாபதேஸுருபதயா பேரூக்யதவம், ஸர்வ லக்ஷண ஸம்பநநதவம், ஸமஸ்தராக்ரோஹிகவஞ்ச சேதநருசயதுகுண பூலபரதத்வம் – A “ஆழியெழுச்சவகும்” B “வீற்றிருந்தேழலகும்” இதயாதிசுஷு பரஸிததூம் j (அவைதிசுருங்கூட இதி) வைதிசு பரிக்ரஹமினறிகேயிருக்க, அவைதிசு பரிக்ரஹித்தாலாயிற்று தேஸுஷ மாவது வைதிசு பரிக்ரஹமுண்டாயிருக்க அவைதிசு பரிக்ரஹமுண்டானால், பரதயுத அதிஸயா வஹமேவ எப்படி ஸஹஸரநாமாதிசுகளை ஸமஸாசிகள் வயாதிபரிஹாரார்த்தமாகவும் பரிக்ரஹித்ததால் அதுககதிஸயமாச்சது அப்படியென்றபடி வைதிசு பரிக்ரஹே ஸதி அவைதிசுபரிக்ரஹோபி ஸ்ரீராமாயணதிவத ஸ்லாக்யதாஹேதுரிதி பூாவ

ஜீ—மென்ன (விதுரேதயாதிசு) ஆதிசுஸபுதேந ஸுதததூர்மவயாதூத்யோ விவக்ஷிதா: விதுரரதிசுகளில் விலக்ஷணரென்றது சதுர்த்ததுவசீனஜர்க்கும் ஜஞாநயோக்யதையும் ததுபதேஸு யோக்யதையும் உண்டெனகைக்காக 2 “கிம்பயத்ராபிஜாயந்தே யோகிநஸ ஸர்வயோரிஷு | பரதயக்ஷிதாத்ம் நாதூநாம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதிசுகம் || 1 த்ரவிடேரபரிஷத் த்ரஜுரஸய யாதூர்த்தம்யமத்புதம் | ஸமயக் ச்ருதவதாம் நாத்ர ஸங்கநீய உபபலவ ||” இதயாதிசுகம் த்ரஷுடவயம் உபபலவ உபதூரவ குலாதிதேஸுஷமென்றபடி f ‘தேஸுநதரங்களிலின் றிக்கே’ (ப145) இதயாத்யாஷேபத்துக்கு உத்தரம் (இப்பாஷை நடையாடி யித்யாதிசு) g (புரஷாந்தரங்களிலே) புரஷாந்தரவத் தேஸுஷை ஏததுபுரஷாரஹித தேஸுஷங்களிலே என்றபடி h (விலக்ஷணா) ஸ்ரீலோகஸாரங்க்யமுநி பரபுருதிகள் i (நனமை) சேதநருசயதுகுண பூலபரதத்வம் அந்யாபதேஸுருபதயா பேரூக்யதவம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்பநநதத்வம் முதலானவை j (அவைதிசுருங்கூட இதி) வைதிசுபரிக்ரஹமினறிகே அவைதிசு பரிக்ரஹித்தாலாயிற்று தேஸுஷமாவது வைதிசு பரிக்ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிசு பரிக்ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமாயணதிசுகளைப்போலே பரதயுத ஸ்லாக்யதாஹேதுவென்றபடி

A 7 4 B 4 5 / (பா)முனபகக பரதீகத்தினபடி பரவருத்தரான என்று அ அரும்பதவுரைப பாடம்

ஈ ஸலாக்யதா ஹேதுவாகையாலும், k வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக் க்களிறு சொல்லுகிற k₂ புக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், k₃ ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை தூஷித்தது l அல்பாஸ்திரதவாத்வி தோஷத்தாலேயாகையாலும், m பரதிபாத்தியனா n எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும், o எம்பெருமானே ஸுஸ

அ— k (வேதநமென்று மிகயாதி) l 'யஸ்தத்வேதா யத் ஸ வேதா' இத்யாதென வேதநம 2 ஆத்மேத்யேவோபாஸீத' இத்யாதென உபாஸநம் k₂ புக்திம் காமத்வேந கிமர்த்ததமாஹ இதி சேத, உத்தமஸத்ரியா உத்தமநாயக விஷயாநுராக்யவத ஸவஸ்ய புக்யவதவிஷய பராவண் யாதிஸயாத், குடஹிஹவிகாநயாயேந மோக்ஷஸாஸதரே விஷயபரவண சேதநாகாஷண ஹேதுத வாத, பரம்புருஷாபேக்ஷயா 3 'ஸத்ரீபராயமிதரத் ஸர்வம் இதி ந்யாயாச்ச 4 'காமமஷ்ட குணம புகேத்' எனனக்கடவதிதே l (அல்பாஸ்திரதவாத்வி தோஷத்தாலே) ஐஸ்வர்யத்துக்கு இரண்டா தோஷம், கைவல்யத்துக்கு அல்பத்வதோஷம் வேதம் தரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை விதித்ததெனறபடி.

m பரதிபாத்திராஸக ஹேதுந் அபித்யாய ஸ்வபக்ஷஸாதகஹேதுநாஹ (பரதிபாத்திய னா இத்யாதிதா) n (எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும்) என்றவிடத்தில 6 'யஸ்யாக்ஷிலாமீவஹபிஸஸுமங்க்யுனீர் வாசோ விமிஸ்ரா குணகர்ம ஜந்மபி l பராணந்தி ஸும்புந்தி புநந்தி வை ஜகத் யாஸ்தக்யுஷிக்தாஸ்ஸவஸோபுநா மதா: ||' என்றது அநுஸந்தேயம் அமீவம் - பாபம் அததைப போக்குமவை அமீவஹங்களைன்று குணகர்ம ஜந்மங்களுக்கு விஸேஷணம் குணகர்ம ஜந்ம விமிஸ்ரா வாச ஜகத் பராணந்தி, ஸும்புந்தி புநந்தி— பூரஹம் ஜந்மாந்ரப ஸததாம் ஜநயந்தி, புக்திவைராக்யரூபஸோபுநாம் ஜநயந்தி, பரக்ருதி விதிர்முத்தம் குாவந்தீதயர்த்தா ஏதேந பூலர்ருதிஷு அர்த்தவாதோ நாஸதீயுத்தம் புவதி ஏகாமஸேபி அததவாத்ஸங்கா நாஸதீதி அஸய ஹேதோர் பூவ o (எம்பெருமானே ஸுஸபஷ்டமாக இதி) அவிமபேந பரமோதபாதகரூப அதிஸய அஸய ஹேதோராத்.

ஜீ— k 'ஸருதி ஸமருதி விருதகமான காமபுருஷார்த்தத்தை (ப 145) l m என்றதுக்கு உத்தரம் (வேதநமென்று மிகயாதி) l 'யஸ்தத்வேதா யத் ஸ வேதா' இத்யாதிகளில் வேதநம 2 ஆத்மே த்யேவோபாஸீத' இத்யாத்ஸாஸநம் k₂ புக்தியை காமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநம் உத்தமஸத்ரிக்கு உத்தமநாயக விஷயாநுராக்யம்போலே, தமக்கு புக்யவத்பராவண்யாதிஸயஸூச நார்த்தமாகவும் குடஹிஹவிகாநயாயேந விஷய பரவணருக்கு மோக்ஷஸாதரத்திலே ருசி பிறக்கக்காக்கவும் k₁ 'ஸருதி ஸ்மருதிகளிலே (ப 145) n இத்யாதிக்குத்தரம் (ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை இத்யாதி) வேதம் தரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை விதித்ததெனறபடி.

m விஜிக்ஷுபரஸ்ந பரிஹாராதந்தரம் ஸ்வபக்ஷஸாதகமாகப் பிணையும் சில வைபவாதி ஸயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரதிபாத்தியனா இத்யாதி) n (எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத் தாலும்) என்றவிடத்திலே 5 'யஸ்யாக்ஷிலாமீவஹபிஸஸுமங்க்யுனீர்' இத்யாத்யநுஸததேயம் இத்தால் இப்பரபுநத்தில் ஏகாமஸதிலும் அர்த்தவாத்ஸங்கையிலையென்று இந்த ஹேதுவுக்கு பூவம் o (எம்பெருமானே ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும்) எனகிறதுக்கு அவிமபேந பரதீதி ஜநகத்வம் அர்த்தம்

ஈ பஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும், புகதிக்கு உதபாதகங்களாகையாலும், q உத்பநநையான புக்திகு வாத்தகங்களாகையாலும், 1 ஸரவணத்திசுளில் அபபோதே 1 நிர்திஸய பரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றில் சொல்லுகிற அாததங்களுக்கு s வேதத்தில் பல விடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், t பூரஹமகாரண வாத்துதாலும்,

அ— p (புகதிக்கு உதபாதகங்களாகையாலும்) A இப்பத்தாற்பத்தராவர் துவளினறியே 'எனறத்தபபறற எதேந கராயபர்யநத பரமோதபாதகதவம் உகதம் q (உதபநநையான இத்யாதி) B உருகாநிறபா நீராயே எனறத்தைபபறற இதஞ்ச ஹேதுத்துவயம் பரமபரயா புருஷார்த்தபர்யவஸாயிதவபரம் விஸிஷ்டே ஸாத்யே விஸேஷணமஸ ஸாத்ய இதி யாவத r (ஸ்ரவணத்திசு) ஆதிஸப்யதேந உச்சாரணத்திசு அபிதீயதே அதர கரதலாமலகவத் ஸ்ரவணத்திசு வேளாயாமேவ ஸவாரததூவபே ரத்யுநநதவாரா பரீதிஜநகதவம் விவக்ஷிதம் தேந ஜ்யதி பரமஜநகதவரூப பராமான்யாதிஸய உசயதே C கேட்டாரா வானவாகள D எங்ஙனே சொல்லிலுமினபம் பயகருமே இத்யாதி

s (வேதத்தில்) வேதத்தை யத்வா இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்திற் பலவிடங்களிலுஞ்சொல்லுகையாலும் இதயந்வய E உளனகடாமிருசருதியுள் என்று உகதவக்ஷயமான குணவிஸிஷ்டன ஸ்ருதி பரஸிதத்தினென்கையாலே தததத்குணவிஸிஷ்ட புக்யவதபரதிபாதக வேதவாக்யங்கள் உதாஹருத பராயங்கென்று திருவுள்ளம் F ஒதம்போற கிளாவேதநீரன G 'வேதனை வெண்புரிநூலனை' H ஈட்டவெறிகொண்ட தண்டுழாயவேதியனை I முழுவேழலகுகும் நாதன வேதமயன J மதுவார தண்ணநதுழாயான முதுவேத முதலவ னுக்கு K மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை L மறையாயநால வேதததுள்நினற தயயாதிஸயிலும் இவ்வாத்நம் கண்டுகொள்வது F ஒதம்போறகிளர் வேதநீரன என்கிறவிடத் திலே 1 தீர்ணி பதா விசகரமே 2 விசகரமே திரிர் தேவ 3 ருத்ர யத தே ஜநிம சாரு சிதரம தவ ஸரியே மருதோ மாஜயநத I பதம் யதவிஷ்ணுருபம் நித்யாயி தேந பாஸி குஹயம் நாம கோநாம இத்யாதிகள விவக்ஷிதங்கள் 3 ருத்ர யததே இத்யாதி ஸ்ருதயர்த தங்கள் வேதாநத விஜயத்திலே கண்டுகொள்வது — ருத்ரஸய புக்யவதாயததமுநீகதவமாஹ (ருத்ரோதி) ஹே ருத்ர யத - யஸமாத தே - தவ ஜநிம ஜநம் சாரு ரமணியம் சிதரம் அத்யத்யுதஞ்ச, தஸமாத தவ ஸரியே - ஐஸவர்யாய மருத தேவா, மாஜயநத

ஜீ— p (புகதிக்கு உத்பாதகங்கள்) எனறது A இப்பத்தால் பத்தராவா எனறத்தைபபறற qB உருகாநிறபா நீராயே 'எனறத்தைபபறற (உதபநநையானவித்யாதி) இந்த ஹேதுத்துவய மும் பரமபரயா புருஷார்த்தபாயவஸாயிதவபரம் r (ஸ்ரவணத்திசுளிலிதி) ஆதிஸப்யதேந உச்சார ணத்திரபிதீயதே இவ்விடத்திலே ஸ்ரவணத்திவேனையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸபஷ்டார்த்த பேராத ஜநநதவாரா பரீதிஜநகதவம் விவக்ஷிதம் இத்தால் ஜ்யதி பரமஜநகதவரூபபராமான்யாதிஸயம் சொல்லுகிறது r₂ C 'கேட்டாரா' D இனபம்பயகரும 'எனறத்தைபபறற (நிர்திஸயபரீதி ஜநகங்களெனறது)

s (வேதத்தில்) வேதத்தை யத்வா இவற்றில் சொல்லுகிற அாததங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலுமியந்வய அதாவது E கடர்மிருசருதியுள் J 'முதுவேதமுதலவன' F வேதநீரன இத்யாதியை நினைக்கிறது

A 6 4 11 B 6 8 11 C 10-6 11 D 7 9 11 E 1 1 7 F 1 8 10 G திருநீரு 79
H பெரியதிரு 66 I 2 7 2 J 1 6 2 K 4 7 10 L 3-1 10

ஈ—u பூரஹமஜனாநாந்மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான பரபூந்த்ருங்குள் எல்லாவற்றிலும் இப்பரபூந்த்ருங்குளை துருடாதர பரமாணங்களாக உபபாதித்து வைத்துக்கொண்டிருப்பில் அபிபுத்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்

v பூகுவதபரஸாதூத்தாலே w அவனை அநுபூவித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபடநிக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எவ்வளவெனினில் x ஓரோருணத்தை அநுபூவித்தால் அநுபூதகுணங்களிலுண்டான

அ—மார்ஜயந்தி ஷுளிதவந்த கிம் மாஜயந்தீதயபேஷாயாமாஹ (பத்மிதி) உபமம் மேயதுலய மாநம் யதுவா மாஸபூதோ பூமிபர 1 மா விஸ்வா பருதிவீ இதிவைஜயந்தயாமஅபிக்ராத உபமமித்யவயயீபூவ பூமயாஸஸமீபே திவி கரமஸௌகர்ய பரதிபாதநாய உபமம் இத்யுகதம் தேந துவிதீய கரமோலப்யதே யதுவிஷ்ணோ பதும் நித்யாமி கிஞ்ச தேந—புணயேந ஜந்மநா கோநாம கியூராம பரகருதஸய விஷ்ணோ நாம்நாம மத்யே குஹயம் அத்யந்த ரஹஸ்யம் நாம் - தாரகாக்யம் பாஸி ஸாவதூர கோபாயஸீதயாதது

t (பூரஹமகாரணவாதூத்தாலும்) A தானேருருவே தனிவித்தாய B 'வேர் முதலாய வித்தாய C முனிமாபிரமமுதல வித்தாய D திடவிசம்பெரிவளி' E 'கரவிசம்பெரிவளி' F முந்தீர் ஞாலம் படைத்த G ஒன்றுந்தேவும் இதயாதிசயைப்பற்ற u (பூரஹமஜனாநாந்மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும்) H சிருநாரணனதாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துயம்மினோ ' I சிந்திப்பேயமையும் ' இத்யாதிசயைப்பற்ற

v பூர்வோக்த மஹாவாக்யே (ப 147) x 'எதிர்குழலபுகு இதயாத்யமஸம்வலம்பூய ஸங்கதே (பூகுவதபரஸாதூத்தாலே) இதி களிககிற இடங்களிலும் ஸம்ஸ்லேஷம் மாநஸாநுபூவமே மிறே அது காமமடியாக வந்ததனறிக்கே பூகுவதபரஸாதூ மடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதும் கூடாதென்று ஸங்காதாத்தபாயம் w கீழே விஸதூவிஸதூதர விஸதூதமமாக அநுபூவித்து (ப139) e என்று சொன்னதைப்பற்ற (அவனை அநுபூவித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவர்க்கு) என்றது

x (ஓரோருணத்தையித்தயாதி) 'ஓரோருணத்தை அநுபூவித்தால் என்றது ஸமுதூயேந குணங்களை அநுபூவித்தவளவனறிக்கே தனித்தனியே அநுபூவிக்கவேண்டுமென்று ருசி பிறந்தது

ஜீ— t (பூரஹமகாரணவாதும்) என்றது A' தானேருருவே தனிவித்தாய' B 'வேர்முதலாய வித்தாய' இதயாதிசயை நினைத்து u (பூரஹமஜனாநாந்மோக்ஷம்) என்றது H சிந்தித்துயம்மினோ ' I சிந்திப்பேயமையும் இதயாதிசயைப்பற்ற

v பூர்வோக்த மஹாவாக்யத்திலே (ப 147)x 'எதிர்குழலபுகு ' இத்யாத்யமஸத்தை அவலம் பிழைத்து ஸங்கிக்கிரூர் (பூகுவதபரஸாதூத்தாலே) இதயாதிசு (ப139)விஸதூ விஸதூதர விஸதூதமமாக அநுபூவித்துப் பரிபூர்ணரான இவர்க்கு என்றபடி இததால்—' இவருக்கு ஸம்ஸ்லேஷமாவது மாந ஸாநுபூவமேயிறே இது கர்மமடியாக வந்ததனறிக்கே பூகுவதபரஸாதூமடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதும் கூடாது'' என்று ஸங்காதாத்தபாயம்

x (ஓரோருணத்தை இதி) ஸமுதூயேந அநுபூவித்தவளவனறிக்கே தனித்தனியே அநுபூ வித்தாலென்றபடி z(ஸபருஹையே)ஸபருஹையையும் a b உகதத்துக்கு பரமானம்(பரமாத்மி

A 1 5 4 B 2 8 10 C 8 10 7 D 1 1 7 E 1 1 11 F 3-2 1 G 4 10 1 H 4 1 1
j 9 1 7

ஈ பரியத்வ பரகர்ஷம் y கூடூத்ர விஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து, குணநதரங் களிலே z ஸ்பருஹையைப் பிறப்பிக்கும் a 1 “**परमात्मनि यो रक्तो विरक्तोऽपरमात्मनि**” (பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரகதோऽபரமாத்மநி) என்றும் bA “**माहपात्रं मनोऽसृष्टिपत्रं**” (மாஹபாஸ் மனஞ்சுபிபம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, c பினை அக்குணங்களில் கரம்பராபதி பற்றது, யாதொருபோது ஆசைமிககது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடை யாமையாலும், புகுவதூபுவ விரோதியான d பரக்ருதி ஸம்பநத₄ ஸமரணாதி₅களாலும்

அ—ஒரு குணத்தை அநுபுவித்தாலென்றபடி யத்வா, B காதல் கடல்புரைய விளைகைக்காக குணவைஸத்யத்திலே தாரதமயத்தை ஸங்கலபிக்குமென்று கருத்து y குணநதரத்தில் வைஸத்யம் லபியாத் போது விஷயாநதரங்களிலே போதுபோக்கலாகாதோ? என்கிற ஸங்கை வாராமைக்காக (கூடூத்ர விஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து) என்றது z (ஸ்பருஹையை) ஸ்பருஹையையுமென்றபடி a b உக்தத்துக்கு பரமாணம் (பரமாத்மநி மாஹபாஸ்த்யாதி₅) a (அபர மாத்மநி) புகுவதூவயதிரிகத கூடூத்ரவிஷயே b திருவநதாதி (மாஹபாஸ்த்யாதி₅) ஸாவேஸ் வரன பக்கலிலே ஹருத்யம் பரவணமாக போகூயகளான ஸதீகளுடைய ஸௌந்தர்யாததில் நசையற்று (சுழிப்பவீதி) அத்ர குணந்தரஸ்பருஹாஜநக்த்வமபி ஸூசயதே குணநதராநு புவஸ்ச ததூபுவாஸ்தீஸ்வராதி₅ இதவத்யாஹாரயம் c அநத குணங்களில் ஸ்பருஹாமாத்ர மொழிய அநுபுவமிலையோ பினை? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பினை அக்குணங்களில் கரம்பராபதி பற்றது) என்று கரம்பராபதிபற்றது இதயஸ்யாநந்தரம் ‘இதரவிஷய வைராக்ய த்தைப் பிறப்பிக்கையாலே விஷயாநதரை காலக்ஷேபஸ்ச காத்தும் ந ஸகயதே’ இதி தூரஷ டவயம்

d (பரக்ருதிஸம்பநத₄ ஸமரணாதி₅களாலுமிதி) 2 ‘**कण्ठे पराहारा निपतन्त्यप्रीक्षणम्** தநக்ஷயே குபயதி ஜாடூராக்ஷி | ஆபத்ஸு வைராணி ஸமுத்பூவந்தி சூத்ரேஷவநர்த்தூர பஹுஸீபுவந்தி || இதி பரகரேண அபேக்ஷிதார்த்தாலாபஸ்ய நிமித்தம் கிமிதயாகாஹ கூடியாம் பரக்ருதிஸம்பநத₄ஸமரணாத்யோ புவந்தீதி பூவ ‘ஸமரணாதி₅களாலும் என்கிறவிடத்தில் ஆதி₅ ஸபூதூததாலே ஸமஸார ஸமரணம் விஷயஸமரணம் தொடக்கமான

ஜீ—மாஹபாஸ்த்யாதி₅) 3 ஸாவேஷண விநிமுகதஸஸ பைக்ஷம் போக்துமாஹதி” இதுயுத்த ரார்த்தம் இதும் பூாஹஸபத்யஸம்ருதௌ a (அபரமாத்மநி) புகுவதூவயதிரிகத கூடூத்ர விஷயே b (மாஹபாஸ்த்யாதி₅) ஸாவேஸவரன பக்கலிலே ஹருத்யம் பரவணமாக ஸதீகளுடைய தோளிணைகளில் நசையற்று இதயாதத₅ சுழிப்பவென்று குணந்தர ஸ்பருஹாஜநக்த்வமும் ஸூசிதம் c ஸ்பருஹாமாத்ரமொழிய அநுபுவமிலையோவெனன (பினைமித்யாதி₅)

d (பரக்ருதிஸம்பநத₄ ஸமரணாதி₅களாலுமிதி) அதர ஆதி₅ஸபூதேந ஸமஸார ஸமரணம் விஷயஸமரணம் தொடக்கமானவறறைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்திலே 2 “**कण्ठे पराहारा निपतन्त्यप्रीक्षणम्** தநக்ஷயே குபயதி ஜாடூராக்ஷி | ஆபத்ஸு வைராணி ஸமுத்பூவந்தி சூத்ரேஷவநர்த்தூர பஹுஸீபுவந்தி || என்கிறது அநுஸந்தேயம் f பரக்ருதிஸம்பநத₄ஸமர ணத்துக்கும் விஷயஸமரணத்துக்கும், ஸமஸாரஸமரணத்துக்கும் புகுவதூவைலக்ஷணயத்தை

பர—a **बाईस्पत्यस्मृतौ, “परमात्मनि यो रक्तो विरक्तोऽपरमात्मनि। सर्वेषां विनिर्मुक्तः स भैक्षं भोक्तुमर्हति।” इति.**

ஈ—மாக புகுவது விஷயத்தில் அநுபூவிதத அமரததையும் e இழந்து f A “எந்நாள் யானுனனை இனிவந்து கூடுவன”, என்றும், gB “பல நீ காட்டிப் படுபாயேன்” எனறும், hC “போர வைத்தாய் புறமே” என்றும், iB “கூவிக்கொள்ளும் காலமினனம் குறுகாதோ” என்றும் கூப்பிடாநிற்பா

j அவனை அநுபூவிககப்புககால் kD “அடியேனடைந்தேன முதன்முன்னமே” எனறும், lE “பருகிக்களித்தேனே” என்றும், mF “உண்டுக்களித்தேற்குமபரென குறை” என்றும், nG “தொண்டரெல்லீரும் வாரீர் தொழுதுதொழுது நினரூர்த்தம்” என்றும்,

அ-வறறைச் சொல்லுகிறது e ‘இழந்து எனகிறது அநுபூதகுணங்களில் (ப151)xஎனறத்தைப் பற்ற f i பரக்குதிஸம்பூநததுஸமரணததுக்கும் விஷயஸமரணததுக்கும் ஸமஸார ஸமரணத்துக்கும் புகுவது வைவலகூணயத்தை ஸமரித்து அது கிடையாமையாலே வந்த ஆரத்திக்கும் அடைவே நாலு சந்தை (எந்நாளிதயாதி) fA (எந்நாள யானுனனை யினிவந்து கூடுவன) அநுகூலிககத தந்த கரணங்களை பரதிகூலிக்கைக்கு உறுப்பாககின நான பரததுமோபகாரகனை உனனை இப்படி க்ருதகூநனபின்பு இந்நிலையைவிட்டு வந்து கூடுவது எந்நாளாயிருக்கிறது? நான அறியிலும் தூரிக்லாமென்று கருத்து gB (பல நீ காட்டியிதயாதி) லிகிதம் (ப135)k hC (போரவைத்தாய புறமே) உனக்குப் புறம்பான விஷய பரசுர ஸமஸாரத்திலே போரவிட்டு வைத்தாய நீ நினைத்தால் விடுவிககலாமென்று கருத்து iB கூவி நான அந்விசுக்கும்படி எனனை அழைத்து கொள்ளும்- அங்கீகரிக்கிற காலம் ஸமயம் இன்னம் விஷயாந்தரதூஸநம் விநாஸவேறுவென்னும் அவஸதை பிறந்தவளவிலும், குறுகாதோ ஸமீபியாதோ எனகை

j உகதவிலேஷதூஸாவருத்தாந்த பரதிகோடிதவேற உபஸதித ஸமஸிலேஷ தூஸாவருத் தாததமாஹ (அவனை அநுபூவிககப்புககாலிதி) kD அடியேன உனக்கு ஸேஷபூதமான ஸவ ரூபத்தை உடையனான நான முதலமுன்னம் முதலுக்குமுன்னே பரபரதம்மென்றபடி அடைந்தே னல்லவோ H மயாவறமதிநலமருளுவதுக்கு முன்னே பராபதியுடையேனல்லவோ? என்று கருத்து lE பருகி பெருவிடாயன தண்ணீர் குடித்தாப்போலே நிரம்ப புகுஜித்து களித்தேன நிரதிரயமான ஆநந்தத்தைப் பெறேன nF உண்டு இப்படி நித்யாநுபுவம் பண்ணி, களித்தேற்கு ஆநந்தித்த எனக்கு, உமபர்-மேலொரு தேஸ விஸேஷத்திலே போய்ப பண்ணும் அநுபூவதில் என குறை- குறைகிடந்ததேது? nG தொண்டர் புகுவதுபுகுவதவிஷயத்தில் அநுகூலரானவாகளே! எல்லீரும்

lE-ஸமரித்து அது கிடையாமையால் வந்த ஆரத்திக்கும் அடைவே நாலு சந்தை (எந்நாளிதயாதி) “fA நானுனனை இனிவந்து கிட்டுவதெந்நான? gB பல விஷயங்களை நீ காட்டி முடிக்கப்பாாக கிருயோ? hC உனக்குப் புறம்பான விஷய பரசுரஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டுவைத்தாய iB எனனை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலம் இன்னம் ஸமீபியாதோ’ கித்யாத்த

j விஸிலேஷ பரஸங்காத உபஸதிதம் ஸமஸிலேஷமாஹ (அவனை அநுபூவிகக இதயாதி) kD அடியேனிடயாதிக்கு — ஸேஷபூதனை நான் முதன்முன்னமே பரபரதம்மே அடைந்தேன், lE பருகி நிரம்ப புகுஜித்து களித்தேன் நிரதிரயாதந்தத்தைப் பெறேன nF உண்டுக்களித்தேற்கு நித்யாநுபுவம்பண்ணி ஆநந்தித்த எனக்கு உமபர் மேலொரு தேஸ விஸேஷத்திலே போய்ப பண்ணும்நுபுவத்தில் என குறை குறை கிடந்ததேது? nG தொண்டர் புகுவதுபுகுவத விஷயத்

ஈ—oA “எமா கீழ்மேலெழுபிறப்பும் மாசதிர் இது பெற்று நமமுடை வாழ்வு வாய்க்கினா றவா’ என்றும் தாமும தமமுடைய ஸம்புந்தி ஸம்புந்திகளுமாய்க் கூடக்களிப்பர்

p இப்படி பூஹுஞ்ஞான எம்பெருமான பகவதிலே நிரதிசய q புக்திமானா களாய், தத்ஸம்ஸலேஷ விஸ்வலேஷைக் ஸுகுதுக் கராாய், r அவனை யல்லதறியாதபடியாய், புகுவதுநுபுவ ஸுகும மிக்கபோது இதர பதூர்த்துங்களுமெல்லாம் s தமமைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று t ஸுகிக்குறனவாகவும், u விஸ்வலேஷமென்றெரு வகை உண்

அ—வாரீர் இப்பேரூக்யதை இழவாதே எல்லாரும் வாருங்கோள் தொழுது தொழுது நின்று - இந்த பரீதிபரவஸராயக்கொண்டு நிரந்தராவருத்தி பண்ணிநின்று ஆர்த்தம் ஸஹர்ஷ கோலாஹலம் பண்ணுவோம் oA (எமரித்யாதி) கீழேழு கீழேழு தரத்தாலும் மேலேழு-மேலேழு தரத்தாலும் அரத்தாத் மத்யே ஏழு தரத்தாலும், எமர் மதீயரானவர்கள் எழுபிறப்பும் ஸபத ஜம்மங்களிலும், கேசவனதமர் கேஸிமதநனவனுக்கு தூஸ்பூதரானா அத்தாலே இது - இந்த மாசதிர் - மஹத்தான நிர்ஹேதுக் புகுவதுங்கீகாரமாகிற அதிசயத்தை பெற்று - அடைந்து அததாலே நம்முடை வாழ்வு ஸ்வைஷணவ ஸ்ரீயானது வாயக்கின்ற வளா கிறது ஆ - ஆஸ்சர்யம்

p உக்த ஸம்ஸலேஷ விஸ்வலேஷஜித ஸுகுதுக் கராய் சரமாவதிமாஹ (இப்படி பூஹு ஞான இயாதி) q ‘புக்திமானகளாய்’ இயுக்தி குருஷு பூஹுவசநயிதி ந்யாயாத் புக்திமானகளாய் இத்யஸ்யாநந்தரம் ‘அத ஏவ இதி r அவனையல்லதறியாதபடியாய் இத்யஸ யாநந்தரம் இருக்கிற இவர்’ இத்சி அதுயாஹார்யம், யதூஸதிதமேவ வா s (தமமைப் போலே எம்பெருமானைப் பெற்று) இத்யாதி - B வாயுத்திரையுகளிறபடியே விஸ்வலேஷதூஸையிலே இதர பதூர்த்துங்களினுடைய இழவு தோற்றினால் ஸம்ஸலேஷதூஸையிலும் ஸம்ருத்யதி தோற்றத் தட்டிலையிறே ஆகையாலேயிறே C ‘உருமதாடும் உலகமும் தனைப்போல அவனுடைய பேரும தார்களுமே பிதறறக் கறபுவான்’ என்றது ஏவம் த சேத் புகுவதுநுபுவோபயஸதகலப் ஏவ ஸ்யாதிதி பாவ t (ஸுகிக்குறனவாகவுமிதி) அதர ‘‘நினைத்தும்’ இத்யத்யாஹார்யம்

ஜீ—தில சபலரானவர்களே! எல்லீரும் வாரீர் இப்பேரூக்யத்தை இழவாதே எல்லாரும் வாருங் கோள் தொழுது தொழுது நின்று பரீதிபரவஸராயக்கொண்டு நிரந்தர புகுவதுநுகூல வருத்திகளைப் பண்ணிநின்று ஆர்த்தம் ஸஹர்ஷகோலாஹலம் பண்ணுவோம் oA (எமரித யாதி) கீழேழு மேலேழு அரத்தாத் மத்யே ஏழு ஆக இருபத்தொரு ஜநமங்களிலும், எமர் மதீய ரானவர்கள் கேசவனதமரானார்கள் இது மாசதிர் பெற்று நிரஹேதுக் புகுவதுங்கீகாரமாகிற இந்த மஹாதிசயத்தைப் பெற்று, நம்முடை வாழ்வு நம்முடைய ஸ்வைஷணவ ஸ்ரீயானது வாயக்கின்றவா வளருகிறபடி என்!—என்று பொருள்

p உக்த ஸம்ஸலேஷ விஸ்வலேஷங்களினுடைய சரமாவதியை அருளிச்செய்துகொண்டு நிகு ஃகிக்ரிா (இப்படியித்யாதி) q (புக்திமானகளாய்) என்ற அநந்தரம் ‘அத ஏவ’ என்று அதுயாஹாராயம் r (அவனையல்லதறியாதபடியாய்) என்ற அநந்தரம் இருக்கிற இவர் என்றும் அதுயாஹாராயம் விஸ்வலேஷதூஸையிலே D நீயும் திருமாலால் நெஞ்சுக்கோடப்பட்டாயே’’ என்றி ருக்கையாலே ஸம்ஸலேஷ தூஸையிலும் s t ‘தமமைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கு

ஈ—டென்னுமறியாதே லேசகயாத்ரையோடொக்க மறந்து, விசலேஷ வயஸநம மிக்லால்
 ஈ ஸமஸலேஷரஸம உண்டென்னுமறியாதே இதர பதார்த்தங்களுமெல்லாம் தமன்மப
 போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு WA “நீயும் திருமாலால்
 நெஞ்சங்கோடபட்டாயே” இத்யாதியாலே அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பா

அ B மாயக்கூத்தனில இரண்டாமபாட்டில் C நனனுடு என்ற பதத்துக்குப் பிள்ளானநிர்வாஹம்—
 எம்பெருமானைப் பெற்றநுபுவிக்கிற நாடுகாண்—என்னுமாம் இலலையாகில் கூப்பிடார்களோ’
 [8-5 2 ஈடு] என்றிருக்கையாலே தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிச்சுகின்றன
 (s t) என்று ஸாப்தம், D ‘உன கைதவம் மண்ணும் விண்ணும் நனகறியும்’ என்றவிடத்திலே
 ‘‘வாயுந்திரையுகளில் வாஸநையாலே ஜகத்தெல்லாம் தமமைப்போலே நினைத்திருக்குமென்றிருக்
 கிருர்’’ [6 2 5 ஈடு] என்றிருக்கையாலே தம்மைப்போலே (s t) இத்யாதி ஆர்த்தமென்றும்
 கண்டுகொளவது

U, V நநு—அத்ர உசயமாநபுரமவிஸ்பருதீ E ‘மயர்வற இத்யதேந விருத்யேதே இதி
 சேநந கர்மக்குத்தவாபுரவேந விஷயக்குத்தவாத் யதவா இப்படி பஹுஞ்ஞான (154)p
 இத்யாதிகு—‘‘புகுவதஸம்ஸலேஷம் வந்தபோது இவருக்கு ஸுகிச்சுக கூடாது எங்ஙனே
 யெனனில் அப்போது துக் கிடுக்கின்றனவான சில வஸதுக்களுண்டாகையாலே அவற்றைக் கண்டு
 துக் கிடுக்க பராபதமாகையாலும் வந்த ஸம்ஸலேஷம் அநித்யமாகையாலே விஸ்லேஷம் வரப்
 போகிறதென்று துக் கிடுக்க பராபதமாகையாலும் விஸ்லேஷம் வந்தபோது வயஸதப்படவும்’
 கூடாது, எங்ஙனேயெனனில் அப்போது புகுவதநுபுவிவ்ரோதியான பர்க்ருதி ஸம்பந்த
 ஸம்ரண்திகளுண்டாயிருந்ததேயாகிலும் ஸுகிச்சுகின்றனவான சில வஸதுக்களைக் காண்கையாலே
 அதுகளைப்போலே தமக்கு வந்த விஸ்லேஷம் அநித்யமாகையாலே அதுபோய பூவம்போலே
 ஸம்ஸலேஷம் வருமென்று தேறியிருக்க பராபதமாகையாலே’’ எனகிற ஸங்கையை தமக்குண்
 டான புகுவதஸம்ஸலேஷ விஸ்லேஷபரயுக்த ஸுகுதுக் கருவகளினுடைய உத்கூலதையினுலே
 ஸவவயதிரிக்த ஸமஸதவஸதுக்களும் புகுவதஸம்ஸலேஷவிஸ்லேஷைக் ஸுகுதுக் கருவகளாயிருக்கு
 மென்றிருப்பா’ என்று விஸேஷகதநுமுகூத்தாலே பரிஹாரம் பண்ணிக்கொண்டு பரஸதுதார்த்
 துத்தை நிகழிக்கிருர்—என்று அவதாரிகை இத்தால ‘‘புகுவதஸம்ஸலேஷம் வந்தபோது ஸுகிச்
 கவுங்கூடும், தத்விஸ்லேஷம் வந்தபோது துக் கிடுக்கவுங்கூடும் எங்ஙனேயெனனில், தமக்கு
 உண்டான புகுவதஸம்ஸலேஷ விஸ்லேஷபரயுக்த ஸுகுதுக் கருவகளினுடைய உத்கூலதையினுலே
 ஸவவயதிரிக்த ஸமஸதவஸதுக்களும் புகுவதஸம்ஸலேஷவிஸ்லேஷைக் ஸுகுதுக் கருவகளாக
 நினைத்திருக்கிறவராகையாலே தமக்கு ஸம்ஸலேஷம் வந்தபோது துக் கிடுக்கிற வஸதுவைக்
 காணுமையாலும், விஸ்லேஷமென்றொரு வகை உண்டென்றறியாமையாலும் விஸ்லேஷம் வந்த
 போது ஸுகிச்சுகிற வஸதுவைக் காணுமையாலும், ஸம்ஸலேஷரஸமுண்டென்றறியாமையாலும்’’
 என்றதாயிற்று WA நீயும் அதுக்கு அடைவற்றிருக்கிற நீயும், ஆஸக்திமாத்ரமே ஹேதுவாக, திரு
 மாலால் ஸரிய பதியாலே, நெஞ்சம் மனஸைஸ், கோடபட்டாயே பறித்துக்கொள்ளப்படடாயோ?

ஜி கிறனவாக ‘என்று அர்த்தாத் எரித்துமாதல, யத்வா B மாயக்கூத்தனில் C ‘நனனுடு என்ற
 துக்கு எம்பெருமானை அநுபுவிக்கிற நாடுகாண், இலலையாகில் கூப்பிடார்களோ’ [8 5 2 ஈடு]
 என்ற பிள்ளான நிர்வாஹத்தைப்பற்ற முக்யமாகவுமாம் t(ஸுகிச்சுகின்றவாகவும)என்ற அநந்தரம்
 ‘நினைததும்’ என்று அத்யாஹாரம் WA [நியந்திருமாலாவிதி] நீயும் ஸரிய பதியாலே நெஞ்ச
 பறித்துக்கொள்ளப்படடாயே—என்றபடி

ஈ— x இவருக்கு பரியாபரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பர்யாயேண உண்டர் யிருக்கையாலே, இவர்க்கு சிந்தயநதிபபடி நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே இவரை 2 தீர்க்குக, சிந்தயநதி யென்றாயிற்று நம y முதலிகள் அருளிச்செய்வது

z ஆனால் சேதநர்க்கு a ஸத்ரயந்தபாநாதிக்களே தூரகபோஷக பேராக்யங்களாய்ச் செல்லாநிற்க, இவரை புகுவத்குணைகதூரகரென்னக்கூடுமோ? எனலில், b திருவயோத்யையிலும், கோஸலஜநபத்யத்திலுமுள்ள ஸதூவரஜங்குமங்களடைய b ராம குணைகதூரகங்களாயிருக்குமபடியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது

அ— x இவருக்கு பரியாபரியங்கள் மாறாதே செல்லுகையாலே சிந்தயந்தியில் இவர்க்கு வயாவருத்தி காட்டுகிறார் (இவருக்கு பரியாபரியங்களித்யாதி) 1 'தச்சித்தவிமலாஹலாத்ஷண புணயசயா ததூ! ததூபராபதிமஹாதூ கக்யிலீநாடேஷபாதகா ||' இத்யாதி பரியாபரியங்கள் பர்யாயேண நடக்கையைப் பற்றவிறே A 'வலவினையே மாளாதோ' என்று இவர்தாம் அருளிச் செய்தது y (முதலிகள்) ஆசராயா

z தது 'தத்ஸம்ஸீலேஷஸீலேஷைக ஸுகூது'க்கூராய அவனையல்லதறியாதபடியா யிருக்கிற இவர் (ப154) q r இத்தியுத்தம், 'அங்குளயகூரே ஹஸதியூதூஸதமாஸதே' இதிவத் கதூமித்யுமுபபத்யதே? 2 y ஏவ லௌகிகாஸத ஏவ வைத்யிகா 'அனரே லோகத்யுஷ்டாகார விருத்த்யுமாக B எல்லாங்கண்ணை' எனகிற இவருக்கியைக்கொண்டு புகுவத்குணைகதூரக ரென்னக் கூடுமோ? இத்யபிபராயேண ஸங்கதே (ஆனால் சேதநாக்கு இதி) a (ஸத்ரயந்தபாநாதி களிதி) ஸதரீகண பேராக்யைகள், அந்தம் தூரகம், பாநம் - போஷகம் என்று யதூயோக்யம் அந்வயித்துக்கொள்வது b நஹி த்ருஷ்டேடநுபபந்நம் நாம் இத்யபிபராயேண பரிஹரதி (திருவ யோத்யையிலுமிதி) ஸதூவர ஜங்குமேஷவயமாகாரோ த்ருஷ்டஸ்சேத பராங்குஸாராயஸய கிமுதேதி பூவ 3 அகாலபுலிநோ வருஷா: 4 'பரிஸுஷகபலாஸாநி வநாநயுபவநாநி ச' 5 'மம தவஸ்வா நிவருத்தஸய ந பராவர்த்தந்த வர்த்மநி | உஷணம்ஸுரு விமுஞ்சந்தோ ராமே ஸம்பரஸத்தே வநம் ||' 6 வயஸருஜந் கபுளாந நாகூர காவோ வத்ஸந் ந பாயந | பக்ஷிணோபி பரயரசநதே ஸர்வபூதா நுகம்பிநம் || 7 நிர்சேஷ்டாஹார ஸஞ்சாரா

ஜி— x சிந்தயந்தியில் வயாவருத்தி (இவர்க்கித்யாதி)

z தத்ஸம்ஸீலேஷஸீலேஷைக ஸுகூது'க்கூராய, அவனையல்லதறியாதபடி இருக்கிற (ப154) q, r என்று புகுவத்குணைகதூரகதவம் சொல்லிற்று அங்குளயகூரே ஹஸதியூதூஸதமாஸதே ' எனகிறுப்போலே லோகத்யுஷ்டாகார விருத்த்யுமாக புகுவத்குணைகதூரகரென்னக்கூடுமோ? எனகிற அபிபராயத்தாலே ஸங்கிக்கிறார் (ஆனலித்யாதி) b நஹி த்ருஷ்டேடநுபபந்நம் நாம்' இத்யபிபராயேண பரிஹரதி (திருவயோத்யையிலுமிதி) ஸதூவரஜங்குமங்களிலே இந்த ஆகாரங்கண்டால் ஆழவார்க்குக் கிமுத என்று கருத்து b (ராமகுணைகதூரகங்கள்) எனகிற இடத்திலே 8 அபி வருஷா பரிமலாநா 4 'பரிஸுஷகபலாஸாநி 5 'மம தவஸ்வா நிவருத் தஸய ந பராவர்த்தந்த வர்த்மநி | உஷணம்ஸுரு விமுஞ்சந்த 6 வயஸருஜந் கபுளாந நாகூர:

ஈ— c இப்படி இருக்கிற இவர்க்கு எமபெருமானோடு ஸமஸலேஷமாவது d பரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமான e ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் விஸலேஷமாவது பூஹய ஸமஸலேஷா பேனைக்ஷ பண்ணி அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம்,

f ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸாவஸக்தியாய், ஸர்வநியந்தாவாய், நிர்வதிகக்ருபாவானா யிருந்த எமபெருமான இவருடைய அநுபுவத்தை முடிய நடத்தாதே, இவ்வநுபுவத்தை

அ—ஏகைகஸதாநநிஷ்டிதா 1 'அலமத்ய ஹி புக் தேந பரமார்த்தை ரஸஞ்ச ந | யதா பர் யாம நிர்யாந்தம் அபிஷித்தம் ரக்ஷத்தமம் || இதயாதி;

c ஏவம் புகுவதபரஸாத்ஸுலபுது பரிபூர்ணநுபுவஸயாஸய புகுவத்ஸிஸ்லேஷோபபததி கத்யம் ததகார்யத்வேந ஆக்ரோஸோபபததிஸ்ச கத்யமிதி ஸங்காயாம விஸ்லேஷோபபததிம ததகார்யத்வேந ஆயாத ஆகரோஸபரகாரம் தத்பரதிகோடிதவேந உபஸதித ஸமஸ்லேஷ காலீந ஸந்தோஷாதிஸயம் ததுப்ய சரமாவதிம ததபரயுக்த நாமவிஸேஷம், தத்ர பரஸக தாயாஸ் ஸங்காயா பரிஹாரஞ்ச ஜகாத், அது புகுவத் பரஸாத்ஸுலபுது பரிபூர்ணநுபுவஸய அஸய ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷெள நாம காவித்யதராஹ (இப்படியிருக்கிறதயாதி) குணநு புவம் ஸம்ஸ்லேஷம், குணந்தராநுபுவாலாபம்-விஸ்லேஷமென்று ஓரோ குணத்தை ' (ப 151) x இதயாதியாலே கீழருளிச்செய்தபடியன்றிகே, மாநஸாநுபுவம் ஸமஸ்லேஷம் பூஹய ஸமஸ்லேஷாபேனைக்ஷ பிறந்து அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம் விஸ்லேஷமென்று யோஜநாததர மருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிற இவர்க்கியாதி) என்னவு மாம் c (இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு) என்றது புகுவத் குணைகதாரகராயிருக்கிற இவருக்கு என்றபடி d (பரத்யக்ஷதயாதி) பரத்யக்ஷஸபுத்யம் சாக்ஷாஷஜ்ஞாநபரம் ஸபெளடயாதிஸயே தாதபர்யம் e ஜ்ஞாநபத்யம் மாநஸதவபரம்

f (ஸர்வஜ்ஞனாய் இதயாதி) விஸேஷண சதுஷ்டயம் விஸேஷயஞ்ச அவிச்சேதேந அநுபுவ பரவர்த்ததே ஹேதுகர்ப்பம், அஜ்ஞத்வ அஸகத்தவ பரதந்தரத்வ நித்யதவ நிஸஸம்பநத்யத் வங்கள் விச்சேத்யேஹேதுக்களானையாலே அறிகைக்கும், அறிநதபடியே தலைக்கட்டுகைக்கும் ஸக்தியுண்டானாலும் பரதந்தரணால் பரயோஜநமிஸ்யே, அதுககாக நியமிகைக்கும் அதுக குறுப்பாக இரங்குகைக்கும் நிாபப்யமாக ஸம்பநதிகைக்கும் உபயுக்தங்களிறே இக்குணங்கள்

ஜீ—காலோ வத்ஸந ந பாயந் | பக்ஷிணோபி பரயாசந்தே' 1 'அலமத்ய ஹி புக் தேந பரமார்த்தை ரஸஞ்ச ந | யதா பர்யாம நிர்யாந்தம்' 2 'நஷ்டம் த்ருஷ்டவா நாப்யநந்தந விபுலம் வா துநாக்யம்' இதயாத்யநுஸந்தேயம்

c குணநுபுவம் - ஸமஸ்லேஷம், குணந்தராநுபுவாலாபம் - விஸ்லேஷமென்று ' ஓரோ குணத்தை' (ப 151) x இதயாதி வாக்யத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடியன்றிகே மாநஸாநுபுவம்- ஸமஸ்லேஷம், பூஹய ஸமஸ்லேஷாபேனைக்ஷ பிறந்து அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம்-விஸ்லேஷமென்று பரகாராந்தரேண விசுரஹ பரயுகத ஸமஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களை அருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிற இதயாதி) c இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு புகுவத் குணைக தாரகராயிருக்கிற இவர்க்கு

f ஸர்வஜ்ஞனாய் ' இதயாதி விஸேஷணங்களுக்கு கருத்து — அஜ்ஞத்வ அஸகத்தவ பரதந்தரத்வ நித்யத்யத்வ நிஸஸம்பநத்யத்வாதிகளானருவிச்சேத்யேஹேதுக்களென்று

ஈ விச்சேத்ரித்ததுககு பரயோஜந்மென்னென்னிலி² திருவயோத்யையிலும் திருக்குரலையிலும் பிரிந்த 'பிரிவுபோலே இவர்ககு h (அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவும்) (1 மேனமேலென தருஷணை பிறக்கைக்காகவும்)

j எம்பெருமானபக்கல பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து, நினைத்தபடி பெருவிடவாரே k ஸோக மோஹங்கள் பிறக்கும்

அ— தாதாசார்யாஸது — மயர்வற மதிநலமருள்ப பெற்றவராகையாலே உபயவிதமான விம்லேஷமும் இவருடைய துஷகர்மமூலமாக வந்ததென்கை அநுபபந்தமாகையால், ஸ்ஸ்வரணே இவறறை உண்டாக்கினுன்னென்று திருவுள்ளமபற்றி இவர்படுகிற வயஸந்ததை அறியாதிருக்கையனறிக்கே ஸாவஜ்ஞனாயிருந்தான அறிந்தாலும் போககமாட்டாதிருக்கினுன்னென வேண்டாதபடி ஸாவஸக்தியாயிருந்தான ஜ்ஞாநஸக்திகளுண்டானாலும் பரதந்தரனாகையாலே அவர்கள் சொன்னது கேட்கிருக்கிருள் எனனவேண்டாதபடி ஸாவதியந்தாவாயிருந்தான அவன இவையெல்லாமுண்டானாலும் உதூரஸீநனாயிருக்கிருன்னெனனாதே நிரவதிக கருபாவானாயிருந்தான, இப்படிப்பட்ட குணங்களுடையவன அநுபபவத்தாலே இவரை மேன்மேலென பரீதராக்காதே இவ்வதுபபவத்தை விச்சேத்ரித்ததுக்கு ஹேதுவேதெனபாருடைய ஸங்கையை அநுவதிக்கிரு (ஸாவஜ்ஞனாயியதாயிதி) g இப்படி பண்ணின ஸங்கைககு இரண்டுவகையாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத்யையிலிதயாதி) ' உந்மஸதகமான அநுபபவம் ஸாத்மிக்கைக்காகப் பிரிந்தானென்றிறே இதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்தது இப்படியானால் நியயவிபூதியில் பிறக்கும் பரிபூரணபுவம் ஸாத்மிக்கைக்காக அங்கும் பிரியவேண்டி வாராதோ? அதிலலாமையாலே அங்குததையில் அநுபபவம் அஸாதமயமாய முடியும்படியான துஸை வினாயாதோ?' என்று ஸ்ரீபாதத்தில் முதுலிகள் கேட்க, அந்த ஸங்கையை 'கூத்யவயாக்யாநத்திலே பிள்ளையும் பரிஹரித்தருளினார்' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்த இரண்டு ஸ்லோகத்தையும் அருளிச்செயவர் 1 'மஹாநந்தம்ஹிம்நா ச பராக்ஷு² ககூ³வேஷு⁴ணது⁵பி | மோஹது⁶க்கே⁷ ததூ⁸ ஸயாதாம இதி மூ⁹விஜலபிதம் || ஸுகூஸய மோஹநத்வம் ஹி¹⁰ தாமஸத்வாத்யுபாதி¹¹பி | * நஸுகூய புவேத் க்வாபி பூர்வது¹² க்கூ¹³பி, மாஸநம் || ' * நஸுகூம்-து¹⁴ க்கூ¹⁵ம்—இதி வயாக்யாநம் சகரு

hA ' ஆற்றநல்லவகை காட்டுமமமாணை இதயேதத் ஹருதி¹⁶ நித்யாஹ (அநுபூத குணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவுமிதி) IB 'காதல கடலின மிகப் பெரிதால்' C 'காதல கடல் புரைய விளைவித்த' இத்யாதி¹⁷கம் ஹருதி¹⁸ நித்யாஹ (மேனமேலென தருஷணை பிறக்கைக்காகவுமிதி) பிறக்கைக்காகவும் என்ற அநந்தரம் விச்சேத்ரிப்பித்தான்' என்று கருத்து.

| ஏவம் ஹிதபூத்யா புகூவாநேவ கரோதி சேத ஸோகமோஹௌ கதம் புவத, இதயதராஹ (எம்பெருமானபக்கலிதி) இவவாகயத்தின அடியிலே ஆகையாலே' என்று

ஜீ— g கீழ ஸங்கைக்கு இரண்டு வகையாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத்யையிலி¹⁹ மித்யாதி) h (அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவும்) என்றது A 'ஆற்ற நல்ல வகை காட்டுமமமாணை' என்றத்தைப்பற்ற IB காதல கடல்புரைய விளைவித்த' இத்யாதியைப்பற்ற (மேனமேலென தருஷணை பிறக்கைக்காகவும்) என்றது (பிறக்கைக்காகவும்) என்ற அநந்தரம் விச்சேத்ரிப்பித்தான் என்று கூட்டுவது

| இப்படி ஹிதபூத்யா செயதானாகில ஸோகமோஹங்கள் உண்டானபடி எவ்வளவு என்ன (எம்பெருமான பக்கலிதயாதி) இவவாகயத்தின அடியிலே 'ஆகையாலே' என்று கூட்டுவது

A4 5 5 B7:3-6 C5 3 4 • 'ஸுகூய ச புவேத்' என்று கூத்யபூஷயத்தில் காணும் பாடும் உசிதம்.

ஈ— 1 இப்படியுள்ள n கலவியாலும் n பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்கு வந்த துஸை
2 அந்யாபதேஸுபபேசகைப பேசுவிக்கும்

o இரபபுந்தங்குளில் ஸலிக்குகள் p பராயனான எம்பெருமானுடைய ஸவருப
பரதிபாதநபரமாயிருக்கும் சில, q பராபதாவான பரத்யகூர்தம் விஷயமாயிருக்கும்

அ—கூட்டுவது k ஸோகமோஹங்குள பிறக்கும்'' எனறவிடத்தில் மோஹமாவது அவனுடைய
ரக்ஷைதவத்தையும், தம்முடைய ரக்ஷைதவத்தையும் உணரமாட்டாத துஸை ஸோகமோஹங்கு
ளுக்கு ஹேது விஷய வைலக்ஷணயமென்றபடி

1 பிராட்டிமார் துஸையை பராபதராய, அவர்கள் பாசரங்களாலே சொல்லுகிறதுக்கு ஹேது
அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுள்ள இத்யாதி) 1 m n கீழே ஸமஸ்லேஷமும் பரஸக்தமாகையாலே
அத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு (இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும்) என்கிறார் n கலவியால்
வந்த துஸையாவது அத்தியவஸதை, n பிரிவால் வந்த துஸையாவது ஸோக மோஹா
வஸதைகள் கலவியில் அந்யாபதேஸும் A கருமாணிகமலையும் B வேய்மருதோளிணையும் C அஞ்
சிறைய மடநாரை தொடக்கமானவையெல்லாம் பிரிவில் அந்யாபதேஸும் 1 யத்வா (இப்படியுள்ள
விதி) இப்படிப்பட்டிருக்கிற கலவியினுடைய விச்சேத்யுமாகையாலே என்று தாற்பாயம் ஏவம்
''இப்படி புகுவதஸவருப ருபகுணவிபூதிகளை'' (ப 139) c இத்யாதிவாக்யேந பரபுந்தாவை
க்ஷணயம் பரஸதாவய, பரஸதுதம் பரபுந்தாவைலக்ஷணயம் இங்ஙனேயாகில்'' (ப 140) f இத
யாதிநா பரஸ்நோத்தரத்தேந ஆகேப ஸமாத்யாந முகேந ச ஸத்ரூணநிகுந ந்யாயேந த்ருட
க்குத்ய ''புகுவதபரஸாததாலே'' (ப 151) v இத்யாதிநா விஸ்லேஷோபபததிம் ததகார்ய
பூத ஆக்ரோஸபரகாரம் தத்பரதிகோடித்தேந உபஸதிதஸம்ஸ்லேஷகாலீநஹர்ஷபரகாரம்
ததுப்யசரமாவதி, பர்யாயேண ததுப்யாநுவருத்தயா ஆகதநாமவிஸேஷம் ததீச பரஸகத-
ஆஸங்காபரிஹாரம் ஸமஸ்லேஷவிஸ்லேஷஸவருபம், ததுப்யாபரி பரஸக்தாஸங்காநாம பரிஹாரம்
ச ஐக்யாத்

o t இனிமேல இரபபுந்தங்கள் அர்த்தபஞ்சகத்தையும் பரதிபாதிக்கிறன என்கிறார் (இரபபுந்த
தங்களிலித்யாதி) pD உயாவற வ்யாநஸமும் E திண்ணன வீடும F அனைவதரவணையும் G ஒன்றுந்

ஜீ— 1 இந்த ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களே அந்யாபதேஸுப பேசுக்கும் ஹேதுவென்கிறார்
(இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியில் அந்யாபதேஸும் A கருமாணிகமலையும் B வேய்மருதோளிணை
யும் C அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவை பிரிவில்அந்யாபதேஸும் ஆக 'இப்படி புகுவத
ஸவருபருபகுண விபூதிகளை'' (ப 139) c இத்யாதி வாக்யம் தொடங்கி இவ்வளவாலே பரபுந்த
வைலக்ஷணயத்தை பரஸதாவித்து பரஸதுதமான வைலக்ஷணயத்தை ஆகேப ஸமாத்யாநமுகேந
த்ருடிகரித்து அநந்தரம் விஸ்லேஷோபபதி, தத்கார்யாகரோஸபரகாரம், தத்பரதிகோடித்தேந
உபஸதித ஸம்ஸ்லேஷஹர்ஷம், ததுப்யசரமாவதி, ததுப்யாநுவருத்தயா S S கதநாமவிஸேஷம்
ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷ ஸவருபம் ததுபரி பரவருத்த ஸங்காபரிஹாரங்களுமெல்லாம் அருளிச்
செய்து நிகுமித்தார்

o t இனிமேல இரபபுந்தங்கள் அர்த்தபஞ்சகத்தையும் பரதிபாதிக்கிறன என்று பரதி
பரத்ய வைலக்ஷணயங்களை அருளிச்செய்கிறார் (இரபபுந்தங்களிலித்யாதி) ' சில சில
என்றது H உயா திண்ணனையென்று இத்யாத்யாசாரயஹருத்யோக்தியிலே விஸத்யம்
அதாவது D உயாவற E திண்ணனவீடு F அனைவது G ஒன்றுநதேவுமாகிற நாலு திருவாயமொழி

A 8 9 B 10 9 C 1 4 D 1 1 E 2 2 F 2 8 G 4-10 H ஆசார்யஹருத்யம் 211

ஈ—சில, r பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லும் சில, s பூலத்தைச் சொல்லும் சில, t பராபதி
 விரோதியைச் சொல்லும் சில u அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாதகங்களா
 யிருக்கும் v இவற்றில் உத்தேசமாய் பூலம், w ததூர்த்தமாக மறுபுள்ள நாலர்த்த
 மும் சொல்லுகிறது

அ—அதேவுமாகிற நாலு திருவாயமொழிகளிலும் பரஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (பராபயனான
 எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப பரதிபாதநுபரமாயிருக்கும் சில) எனகிருா qA பயிலும்சுடரொளி
 B ஏறாறுமிறையோன C கண்களசிலதது D கருமாணிக்கமலையாகிற நாலு திருவாயமொழிகளிலும்
 ஆதமஸ்வரூபத்தை பரதிபாதிக்கையாலே (பராபதாவான பரதயக்ராதம் விஷயமாயிருக்கும்
 சில) எனகிருர் rE நோற்றநோனபு F ஆராவமுது G மானேயதோக்கு H பிறந்தவாறும் எனகிற நாலு
 திருவாயமொழியில் உபாயஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லும்
 சில) எனகிருா sI எம்மாளிடு J ஒழிவிலகாலம் K நெடுமாறகடிமை L வேயமருதோளினை எனகிற
 நாலு திருவாயமொழியும் பூலத்தைச் சொல்லுகையாலே (பூலத்தைச் சொல்லும் சில)
 எனகிருர் tM வீடுமினமுற்றவுடி N சொன்னால் விரோதம் O ஒரு நாயகம் P கொண்டபெண்டி
 எனகிற நாலு திருவாயமொழியும் விரோதி ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (பராபதி
 விரோதியைச் சொல்லும் சில) எனகிருா, u மற்ற எண்பது திருவாயமொழியும் இவவர்த்த
 பஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாதகங்களா
 யிருக்கும்) எனகிருா

v நறு அர்த்தபஞ்சக பரதிபாதகாஸ்சேத் 'புருஷார்த்த பரகாசகமான பரபூந்தங்குளில்
 பரதாத பரபூந்தங்குள்' (ப 143) t இதி பூர்வோகத வாக்யேத, 'புகுவத கைங்கர்யமாகிற நிரதியு
 புருஷார்த்தம் இன்னபடிப்பட்டிருக்கும் என்றறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த பரபூந்தங்குள்'' (ப 144) z
 இதி வாக்யேதச விருத்தியேத இத்தயதராஹ (இவற்றிலுத்தேசியமிதி) அதாவது கைங்கர்யத்துக்கு
 ஆஸ்ரயபூதனான பரதயக்ராதம் ஸ்வரூபம் சொல்லவேணும் கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபம்
 சொல்லவேணும் கைங்கர்யாவர்பதௌ தத்துவரூப உபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணும் இப்படிப

யீ—கனம் பராபயபுகூலத்ஸ்வரூப பரதிபாதநுபரம A பயிலுஞ்சுடர் B ஏறாறும் C கண்கள D கரு
 மாணிக்கமாகிற நாலும் பரதயக்ராதம் விஷயம் E நோற்றநோனபு F ஆராவமுது G மானேய
 தோக்கு H பிறந்தவாறுகளாகிற நாலும் உபாயபரம் I எம்மாளிடு J ஒழிவிலகாலம் K நெடுமால
 L வேயமருதோள்கிற நாலும் பூலபரதிபாதகம் M வீடுமின N சொன்னால் O ஒருநாயகம் P கொண்ட
 பெண்டி என்கிற நாலும் விரோதி ஸ்வரூப பரமௌறபடி u மற்ற எண்பது திருவாயமொழியும்
 இவவர்த்த பஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாத
 கங்கள்) எனகிருா

v புருஷார்த்த பரதிபாதகமென்று கீழே (ப 143) t சொல்லிவைத்து, இங்கே அர்த்தபஞ்சக
 பரதிபாதகமௌரூப வயாஹதமௌரூவெனன (இவற்றிலுத்தேசியமிதியாதி) உத்தேசியம் -
 ஆகாங்குதம் w (ததூர்த்தமாகனிதி) கைங்கர்யத்துக்கு ஆஸ்ரயபூத பரதயக்ராதம் ஸ்வரூபம்
 சொல்லவேணும் கைங்கர்ய விஷயதயா பரஸ்வரூபம் சொல்லவேணும் கைங்கர்யாவர்பதௌ
 தத்துவரூபோபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணும், ஏதாத்ருஸகைங்கர்யத்தின் விரோதி ஸ்வரூபம்
 சொல்லவேணும், ஆகையாலே மற்ற நாலாததும் ஏததுபயுத்ததயா வந்ததெனறபடி

A 97 B 48 C 88 D 89 E 57 F 58 G 59 H 510 I 29 J 88 K 8-10.
 L 108 M 12 N 89 O 41 P 91.

ஈ— x இவற்றில் பரதும் பரபுந்தமான திருவிருத்தத்தில y தவதுநபுவவிரோதி யான ஸமஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேனுமென்று எம்பெருமானை அரத்திக்கிறார்

திருவாசிரியத்தில் நிவருத்த ஸமஸாரர்க்கு பேராக்யமான தன்னுடைய ட வடிவழகை உகலம்பகன மாலையைய b பணியாக எடுத்துக் காட்டுமாபோலே காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு அநுபூவித்தார் பூர்ணமாக

அ—பட்ட கைங்காயத்தின விரோதிஸவருபய சொல்லவேனுமே ஆகையாலே மற்ற நாலாத்தும் உபயுக்தையா வந்தது என்றபடி அனறிக் கே யோஜநாதந்தரபாகவுமாம் v (உத்யுதேஸ்வரன்) ஆகாங்குதிமென்றபடி இத்தால் பராப்யம் பரதாநம்சாகையாலே தந்திஷுகர்ஷாரததுமான A எம்மாவிலே ஸாவபரபுந்த பரதாநம்மென்றபடி ஆகையாலே B கடிக்கைதடங்குன்றினமிசையிருந்த அக்காரக்களியினுடைய பரதாநம்யம் எடுத்துத்

x பரபுந்தாநாம் பரத்யேகபுரதிபாத்யஜிஜ்ஞாஸாயாமாஹ (இவற்றில் பரதும் பரபுந்தமான இதயாதி) உபக்ரமே C 'இந்நின்ற நீரமை இனியாமுருமை' இதி ஸவயம் ஸமஸார திவ்ருத்தி பார்த்துநாத், D 'அழுந்தார்' பிறப்பாம் பொல்லாவருவினை மாய வன சேற்றனனத் பொயந்நிலதே' இதயுபஸம்ஹாரே பூலத்வேதாபித்யாநாச்ச 1 'உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோடபூர்வதா பூலம் | அத்த்வாதேபாபத்தி ச லிங்கம் தாத்தபாயநிர்ணயே ||' இதி ந்யாயேத ஸமஸாரநிவருத்தெள பரபுந்தாஸய தாதபாயமிதி பூவ y அநுபூவ விரோதி எனனதே தவத் எனது விசேஷிக்கிறதுக்குக் கருத்து கேவலனுக்கும் ஸவாத்மாநுபூவ விரோதியான ஸமஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தரச்சொல்லுகை ஸமாதமசாகையாலே தத்யவயாவருத்தயர்த்துமாக (தவதுநபுவ) எனகிறது

z (வடிவழகையிதி) அத்ர அவயவஸௌந்தர்யம் ஆபுரணஸௌந்தர்யம் சோச்யதே aE 'செக்கர் மா முகிலுடுத்து' இதயாதிநோக்தாவயவாபுரணாதாம் பரஸபரபரபூக்யதவவிவக்ஷண உச்யதே - (கலம்பகனமான) நானாபுஷ்பக்யுரதிதவேந தாத்வாணஸரக் b (பணியாக) வகுப்பாக, பேராக்யமாக என்றபடி யத்வா கர்த்தவ்யமாக அஸ்ய பரதாநம்யம் இக்ஷ வஸிகர்த்தவ்யபூக்யேதி யாவத் உபஹாரத்வேதேதி வா அத்வா, ஆபுரணதவேத ஆபுரணவத்வேபூக்யதவேதேதி யாவத்

ஜீ— x இபரபுந்தங்களுக்கு பரத்யேகம் பரதிபாத்யபாரத்தும் ஏதெனன (இவற்றில் பரதும் பரபுந்தமானஇதயாதி) 1 உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோடபூர்வதா பூலம் | அத்த்வாதேபாபத்தி ச லிங்கம் தாத்தபாயநிர்ணயே || ' எனகிறபடியே C இனியாமுருமை' D அழுந்தார்' என்று உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்கொண்டிலும் பரக்குதி ஸம்பந்த நிவருத்தியைச் சொல்லுகையாலே, இதுவே திருவிருத்தத்துக்கு பரதாநதாத்பர்யம் y (தவதுநபுவவிரோதியான) என்றது—கைவல்யவயாவருத்தயர்த்துமாக

z (வடிவழகை) எனகிறவிடத்தில் அவயவ ஸௌந்தர்யமும் ஆபுரண ஸௌந்தர்யமும் சொல்லுகிறது aE 'செக்கர் மா முகிலுடுத்து' இதயாதியையப்பற்ற - (கலம்பகனமான) நாதர் வர்ணங்களான புஷ்பங்களைத் தொடுத்த மால் b (பணியாக) வகுப்பாக; பேராக்யமாக என்றபடி

ப—21 A 2 9 B பெரியதிருமொழி 8 9 4 C திருவிரு 1 D திருவிரு 100 E திருவாசிரியம்—L

ஈ— பெரிய திருவந்தாதியில் o நிரதிசயபேராக்யனான எம்பெருமானை d அநுபூவிக் கையாலே, ததுநுஞ்ஞமாக e த்ருஷணை பிறந்து த்ருஷணுநுஞ்ஞமாகப் f பேசியும் நினைத்தும் துரிக் கிறார்

g திருவாய்மொழியில் இவருடைய g த்ருஷணுநுஞ்ஞமாக—h ஸரிய பதியாய், i ஸமஸ்த கலயாணஞ்ஞாதமகஞய், தனக்குத் தகுதியான j திவ்ய தேஹத்தை யுடையனுமாய் k திவ்யபூஷண பூஷிதனுமாய், l ஸங்கசக்ராதி திவ்யாயுத, துரனுமாய், m பரம

அ—cA நற்பூவைப் பூவீனற வண்ணை இதயாதிசயம் ஹருதி நித்யாயாஹ (நிரதிசயபேராக்யனான இதி) d (அநுபூவிக் கையாலே) அநுபூவிததுப் பிரிகையாலே என்றபடி e (த்ருஷணை பிறந்து) என்றது B அனபே பெருகும் மிக விதுவென பேசீர் என்றதைப் பற்றி A வண்ணைப் புகழ் நயப்புகடைய நரவீன தொடைக்கிளவி உடபொதிவோம் நீ எம்மொடு கூடி இயற்றுவாய் C நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மறநிறிதோர் D ஏத்தமுயல் E நீ கதியாய் நெஞ்சே நினை இய்யாதிசயைப் பற்றி (பேசியும் நினைத்தும்) என்றது

g (த்ருஷணுநுஞ்ஞமாக இதி) அஸய 'தனை நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக்கண்டு' (ப166)q இதுததரோன அந்வய h (ஸரிய:பதியாய்) என்றது F உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் என்றதைப் பற்றி 1 ஹரிஸ்ச தே லக்ஷமீஸ்ச பத்நயெள 'இத்யாத்யுக்தமான ஸரிய பதிவத்தை நினைத்து F' உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் 'என்றது—என்றாரிதே ஆருமிரத்திலே பிள்ளான h (ஸரிய பதியாயிதி) அச்ச உததரார் ஸ்ரீமாத்நா நாராயணனே பரததவம்' (ப168) இதி பரதிபாத்யுக்யாக்யகூத லக்ஷமீஸ்சம்பந்த, பரதிபாத்யுக ஸர்வகூத்யாஸ்சாதர விலக்ஷிதா IG 'நலமுடையவன' என்றதைப் பற்றி (ஸமஸ்த கலயாணஞ்ஞாதமகஞய்) என்றது J G' சுடரடி என்றதைப் பற்றி (திவ்யதேஹத்தை யுடையனுமாய்) என்றது k IG சுடரடி என்ற விக்ரஹயோக்யுத்திலே திவ்யபூஷண திவ்யாயுதங்கள் அந்தர்ப்பூதங்கள் k யதவா H அந்தாமதகனபு இத்யாதிசயம் ஹருதி நித்யாயாஹ (திவ்யபூஷணைதி) II' சங்கு வில வான் தண்டு சக்கரக்கையறகு'] ஒண்சங்கதை' இத்யாதிசயம்

ஜீ—cA நற்பூவைப் பூவீனற வண்ணை இத்யாதிசயைப் பற்றி (நிரதிசய பேராக்யனான) என்றது d (எம்பெருமானை அநுபூவிக் கையாலே) அநுபூவிததுப் பிரிகையாலே என்றபடி e (த்ருஷணை பிறந்து) என்றது - B' அனபே பெருகும் மிக என்றதைப் பற்றி A' 'நரவீன தொடைக்கிளவியுட பொதிவோம் இயற்றுவாய் எம்மொடு கூடி' D ஏத்தமுயல் E நீ கதியாய் நெஞ்சே நினை இத்யாதிசயைப் பற்றி (பேசியும் நினைத்தும்) என்றது

g (திருவாய்மொழியிளீதி) இவருடைய g த்ருஷணுநுஞ்ஞமாக என்றதுக்கு 'நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டு' (ப166)q என்கிறததோடந்வயம் h ஸரிய:பதியாய் என்றது F உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் ' என்றதைப் பற்றி 1 ஹரிஸ்ச தே லக்ஷமீஸ்ச பத்நயெள 'இத்யாத்யுக்தமான ஸரிய பதிவத்தை நினைத்து F' உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் என்றது—என்றாரிதே ஆருமிரத்திலே பிள்ளான IG' நலமுடையவன என்றதைப் பற்றி (ஸமஸ்த கலயாணஞ்ஞாதமகஞய்) என்றது JG சுடரடி' என்றதைப் பற்றி (திவ்ய தேஹத்தை உடையனுமாய்) என்றது k, l G' சுடரடி என்ற விக்ரஹயோக்யுத்திலே திவ்யபூஷணயுதங்கள் அநுதர்ப்பூதங்கள் k யதவா H அந்தாமதகனபு இத்யாதிசயைப் பற்றி (திவ்யபூஷணைதி) II சங்கு வில வான் தண்டு சக்கரக்கையறகு'

A பெரியதிருவ 1 B பெரியதிருவ 8 C பெரியதிருவ 53 D பெரியதிருவ 87 E பெரியதிருவ 46, F 117 G 111 H 251 I 662 J 881

ஈ வயோமத்திலே ஆநந்தம்மயமான திவ்யாஸத்தாந ரத்நமண்டபத்திலே n பெரியபிராடபு யாரும் தானும், பிராடபுமாருங்கூட திவ்ய லிமஹாஸநததிலே ஏழுலகும் o தனிக் கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி, அஸ்தாநேபயஸங்கிகளான அயாவறும் p அமரர்களாலே அநவரத பரிசாயமான சரணநளிநனாயக்கொண்டு, அங்கு அங்ஙனே செல்லாநிற்க, q ஸவஸங்கல்பாயத்த q ஸவருப r ஸதிதி s பரவருத்தி நிவருத்திகமான t ஸவேதர ஸமஸ தத்தையும் தனக்கு u ஸரீரதயா ஸேஷமாகவுடையனும், அந்தராத்மதயா சேதநாசேதநம்

அ—ஹருதி நிதாயாஹி (ஸங்குச்சுரேதி) n (பரமவயோமத்திலே) என்றது A மாக வைகுந்தம் B அந்தமில் பேரினபத்து இதயாதிசயைப்பற்ற n (பெரிய பிராடபு யாரும்) என்றது C தேவிச ராவார திருமகள் பூமி என்றதைப்பற்ற o (தனிக்கோல்) ஏகாஜனை p (அமரர்களாலே) என்றது C மறமரராட்சையவார் D “அயர்வறும் அமரர்கள அதிபதி இதயாதிசயைப்பற்ற

இவ்விடத்திலே ‘ஸ்ரீஸாஸத்ரத்திலே ஈஸ்வரன் பரமபதத்திலே இருக்கும் இருப்பெல்லாம் விஸதரேண சொலறிற்று’ என்று அருளிச்செய்வார் 1 வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநாத்ந | உபாபயாம பூமிநீளாபயாம ஸேவித பரமேஸ்வர || மஹாயோஜே ஜகத்யாதா திவ்யஸம்ஹாஸநோபரி | திவ்யஸம்ஸதரஜேபேதே ஸேஷாஹிபுணிமண்டிதே || பஞ்சோபநிஷதாமநாத திவ்யம்மங்குள விக்ரஹ | அபராகருததநர் தேவ நிதயாக்ருதிதரோ யுவா | நிதயாதீதோ ஜகத்யாதா நிதயைர் முக்தைர்ச ஸேவித: | பக்த்யாஜஸிபுண்டா ஹருஷடை நாமலோ நிருபதரவை | சதுர்புஜ ஸ்யாமளாங்கு ஸ்ரீபூபயாம நீளயா ஸஹ || விமலேர் பூஷணேர் நிதயை: பூஷிதோ நிதயங்குரஹ | பஞ்சாயுதைய ஸேவயமாந ஸங்கு சக்ரதரோ ஹரி: | ஸஹஸரஸதுண ஸமயுக்தே மண்டபே பரமேஸ்வர: | விநயஸய வரம் பூாஹும் ச ஆஸநே வாமபாஸ்வகே | த்ஸுமிணம் ஜாநுகே நயஸதம் மமப்யந ஜகதாம பதி || 2 ஸவயம் பாதம் பரஸார்ய ஸ்ரிததுரிதஹரம் த்ஸுமிணம் குஞ்சயதீவா ஜாநுநயாதாய ஸவயே தரம் இதரபுஜம் நாக்யோபாக்யே நிதாய | பர்சாத் பூாஹுத்வயேந பரதிபுடஸமநே தாரயந் ஸங்குச்சுரே தேவீபூஷாதிஜுஷ்டோ ஜநயது ஜகதரம் ஸர்ம வைகுண்டநாத || இதயாதிநி த்ரஷ்டவயாநி

q E ஆமவை ஆயவையாய நின்ற அவர் என்றதைப்பற்ற (ஸவருப) என்றது rF “அடைய நின்றனரே” என்றத்தைப்பற்ற (ஸதிதி) என்றது sG “நின்றனரிருந்தனர் இதயாதி யைப்பற்ற (பரவருத்திநிவருத்தி) என்றது t (ஸவேதரேதி) ஸமஸதஸபதஸய அந்யத் ஸங் கோசகம் நாஸதீதி ஜஞாபநாத்தம் u (ஸரீரதயா சேஷம்) என்றது H “உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்தி” என்றதைப்பற்ற v (வயாபிதது) என்றது I புலனெடு என்றதைப்பற்ற

ஜீ—1 ஒண்சங்கதை ‘இத்யாதிசயைப்பற்ற (ஸங்குச்சுரேதி) ஆதல n பரமவயோமநிலயதவரும் n திவ்யமஹிஷி விஸிஷ்டத்வமும் D “அயர்வறும்மரர்கள் என்றத்திலே ஸதித்யம் o தனிக் கோல்- ஏகாஜனை p (அமரர்களாலே) என்றது - C மறமரராட்சையவார் இத்யாதிசயைப்பற்ற

q (ஸவஸங்கல்பாயத்தேதி) ஸவருபாதிசயைப்பற்ற ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம பாட்டுத் தொடங்கி மூன்று பாட்டிலே கணடுகொள்வது u (ஸரீரதயா ஸேஷம்) என்றது H “உடல்மிசை உயிரென” என்றத்தைப்பற்ற v வயாபிதியும் w தேவாஷாஸபர்ஸமும் I “புலனெடு புலனலன்”

ஈ களை v வயாபித்து, w தத்கூததேஹைஷரஸமஸ்பருஷ்டஞய், x நாராயணதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையஞய் y ஏவமவித்யுகை zD 'உள்ளன சடாமிகு சுருதியுள்' எனகிறபடியே உபநிஷத்ஸித்த்யனுமாய், ஂ இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து ஃஆஸ்ரித o வாதஸலயத்தாலே தேஹ மநுஷ்யாதி ஸஜாதீயஞய் வந்து தன்னுடைய d பரமக்ருபையாலே e திருவவதாரமபண்ணும் ஸவபூவனுமாய், f தன்னுடைய அவதாரங்களி

அ- w (தத்கூததேஹைஷரஸமஸ்பருஷ்டஞய்) என்றது- A புலனலன்'' என்றத்தைப்பற்ற xB வண் புகழ்நாரணன் ' C செலவநாரணன் ' இத்யாதி'கம் ஹருதி' நித்யாயாஹ (நாராயணதீ'தி) y(ஏவமவித்யுகை) என்றது கீழேயும் மேலேயும் கடாஷித்து zD(உள்ளன சடாமிகு சுருதியுள்) என்றது உத்தத்தையும் வக்ஷ்யமானத்தையும் கடாஷித்து உள்ள-உளனுவான் கடர் நிரதீயஸ்யதீபதி யாலே மிகு - மிகுந்த சுருதியுள் ஸ்ருதியிலே aE அளிபொறையாய் என்றத்தைக் கடா ஷித்து (இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து) என்றது b கீழ் பரத்வத்தைச் சொல்லிற்று இனி விபுவத்தைச் சொல்லுகிறது (ஆஸ்ரிதவாதஸலயத்தாலே) என்று தொடங்கி (ஆஸ்ரித வாத ஸலயத்தாலே) என்றது ஆஸ்ரிதரோடு ஸமஸ்ஸேஷித்தலலது நிறகவொண்ணாத வயாமோஹாதி ஸயத்தாலே என்றபடி l வரத்யம் ஸமாஸ்யேஷுக 'இதே b e' ஆஸ்ரிதவாதஸலயத்தாலே ஃயம் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும் தேஹமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயஞய்வந்து திருவவதாரம பண்ணும் ஸவபூவனுமாய் ' இத்யந்தவய F நிலைவரம்பில் பலபிறப்பாய ஒளிவருமுழு தலம் G அரணயனென'' H பத்துடையடியவாக்கெளியவன்' இத்யாதி' c வாதஸலயம் தேஹஷ்பேராக்யதவம் இத்யேவார்த்ததே ஸத்யபி தேஹஷத்யுர்ஸநேந குதஸாயாம் ஸத்யாம் அவதாரணுப்பததே பரதிபூந்தகாபூவருபேண அவதரணஹேதுதவம் ஸம்புவதி d பரமக்ருபா தாம் சேதநகூததி' ககூத்யுர்ஸநேந தத்யு' ககூநிரஸந பூவக தத்யஜஜீவநைக பரயோஜநதயா உத்திதர உத்தூலகருபா eF ' எளிவருமியலவினன்'' என்றத்தைப்பற்ற (திருவவதாரம் பண்ணும் ஸவபூவனுமாய்) என்றது

f இனி I அஞ்சிறைய மடநாரை தொடக்கமான திருவாயமொழிகளில் அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டு போகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையும் சொல்லுகிறது (தன்னுடைய அவதாரங்களிலும் என்று தொடங்கி) g க்ர்ப்பு'நிர்ப்பூக்ஷ்யா க்ர்ப்பே'பி பூக்ஷ்யஹீநா சக்ஷுர்விஷயாவதாரேபி த்'ஸநாலாபூாத் j' கருவிலே திருவிவாதீர்''இத்யுத்தரீத்யா க்ர்ப்பூவஸத்யாபரபூருதி அத்யந்த

ஈ-என்றத்தைப்பற்ற x நாராயணதி நாமவாச்யத்வம் B 'வண் புகழ் நாரணன்'' என்றத்தைப் பற்ற y ஏவமவித்யுள் என்றது கீழேயும் மேலேயும் கடாஷித்து zD (சுடர்மிகு சுருதியுளுள்) காத்தி மிக்க ஸ்ருதியிலே உளனுவனெனறபடி aE 'அளிபொறையாய் நின்று பரன்'' என்றத்தைப் பற்ற (இப்படி விஸஜாதீயனுமாய்) என்றது b கீழ் பரத்வத்தைச்சொல்லி o மேல் விபுவத்தைச் சொல்லுகிறது b e 'ஆஸ்ரிதவாதஸலயத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும் தேஹ மநுஷ்யாதி ஸஜாதீயஞய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸவபூவனுமாய்' இத்யந்தவய eK பத்துடையடியவரில் ப்ரமேயம் (திருவவதாரம்பண்ணும் ஸவபூவனுமாய்) என்றது

f இனி I அஞ்சிறைய மடநாரை தொடக்கமான திருவாயமொழிகளின் அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டு போகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையும் சொல்லுகிறது (தன்னுடைய அவதாரங்களிலும்) என்று தொடங்கி g (க்ர்ப்பு'நிர்ப்பூக்ஷ்யர்) என்றது j' கருவிலே திருவிவாதீர் ' எனகிற

ஈ—லும உதவப்பெறாத டகூர்ப்புநிபபபுாக்யுர்க்கும h இழக்க*வேண்டாதபடி, i ஸர்வா யராத்ஸஹனாய், பதரபுஷபாதிசுளாலே j ஸவாராத்ஸஹனாய்க்கொண்டு k ஆஸரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்தரனாய், அவர்களுடைய l இச்சூாநுருணமான பேராஜநஸ்யநாதிசுள உடையனாய், m ஸமஸ்தகலயாணாகுண பரிபூாணான தானே n ஆஸரிதஸுலப்த்வார்த்து மாகக o கோயிலகளிலே வந்து நின்றருளியும், p இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும்

அ பாக்யு ஹீநா இதி யாவத் 'ராமக்ருஷ்ணாதி கடாஷபாத்ரபூதா யா வயகதய தாஸாம கூர்ப்பே வர்த்திதும்பி அநுருபபுாக்யுஹீநா இதி வா இதி வதூநதி h (இழக்கவொண்ணாதபடி) இத்த்யஸ்ய o "கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்" இத்யுத்தரேணநவய l (ஸாவாபராத்ஸஹ னாய்) எனறது A அஞ்சிறையமடநாரையில பரமேயம் j (ஸவாராத்ஸஹ) எனறது B பரிவதிஸீசனில் பரமேயம் k (ஆஸரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்தரனாய்) எனறதுவும் B பரிவதிஸீசனில் பரமேயம் யத்வா C "அவரால் புடையுன்னும்" என்றததைப்பறற l (இச்சூாநுருணமான பேராஜநஸ்யநாதிசுள) என்றது D ஓடுமபுள்ளேறி பரமேயம், 1 'ததிச்சூயா மஹாதேஜா புங்க்தே வை புகதவதஸல l ஸநாநம் பாநம் ததூ யாத்ராம் குருதே வை ஜகத்பதி ll 'இதயாதி mE 'நமபியைத தெனகுறுங் குடி நின்ற" F கிளரொளியிளமை G ஒழிவிலகாலமித்தயாதிசுளம் ஹருதி ந்தியாயாஹ (ஸமஸ்த கலயாணேத்தயாதிசு) H வளவேமுலகித்தயாதிசுளகத ஸௌரீலயாத்யயம் சாதர விவக்ஷிதா n (ஆஸரிதஸுலப்த்வார்த்துமாக) ஆஸரிதசுஷுர்விஷயத்வருப ஸௌலப்ய ஸித்யுத்யே oI பொரு மா நீள் படையில பரமேயம் (கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்) எனறது அனறிக்கே j தண்ணூர் வேங்கட விண்ணூர் வெற்பளில் என்றுமாம்

p ஆக ஆயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான அர்த்தத்தை அருளிச்செயதுகொண்டு K அவாவறறு வீடுபெற்ற" எனறத்தோடே நிகுமிக்கிருர் (இப்படியித்தயாதிசு) ஆக, ஆயிரத்துக்கு ஸங்க்ரஹ மான முதல பததில் அர்த்தத்தை அருளிச்செயதுகொண்டு K "அவாவறறு வீடுபெற்ற" எனறத் தோடே நிகுமிக்கிருர் (இப்படியித்தயாதிசு) எனறும் சொல்லுவர் அதுவும் இதிலே ஸங்க்ர ஹிக்கப்பட்டது (ப162) h 'ஸரிய பதியாய' என்று தொடங்கி (ப164) a இப்படி விஸஜாதீயனுமா யிருந்துவைத்து' என்னுமளவும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொலவிறறு, (ப164) b, c "ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே" என்று தொடங்கி o "கோயில்களிலேவந்து நின்றருளி

ஜி—படியே கூர்ப்புபரபுருதி நிர்பாக்யுரென்னுதல அவதார காலத்திலே கூர்ப்புஸ்துதையாகிற பாக்யுயமில்லாதவர்களுன்னுதல h (இழக்கவேண்டாதபடி) எனறதுக்கு o வந்து நின்றருளியும்' எனறத்தோடு அந்வயம் l அபராத்ஸஹதை A அஞ்சிறையமடநாரையிலும், j ஸவாராத்ஸஹ B பரிவதிஸீசனிலும், k அத்யந்த பாரதந்தாயம் D ஓடுமபுள்ளிலும், o அவஸிஷ்டங்கள் I பொருமாநீள் படையில E "நமபியைத தெனகுறுங்குடி நின்ற" எனறதிலும் கண்டுகொளவது

p ஆக, ஆயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான முதலபததில் அர்த்தத்தை அருளிச்செயது K அவா வற்றுவிடுபெற்ற" எனறத்தோடே சோத்து நிகுமிக்கிருர் (இப்படியுள்ளவித்தயாதிசு) (ப162) h "ஸரிய பதியாய' என்று தொடங்கி (ப164) a 'இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து' என்னுமளவும் ஸாவேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொலவிறறு (ப164) b c "ஆஸரிதவாதஸலயத் தாலே" எனறதொடங்கி o கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்' என்னுமளவும் ஆஸரிதாநு

* (பா) வொண்ணாதபடி. A 14 B 16 C 17 3 D 18 E 110 9 F 2-10 G 3 8 H 15 I 1-10 J 1 8 3 K 10-10 11

ஈ—ஆஸரிதாநுகூரஹததுக்கும ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனான எம்பெருமான, தனனை q நிரஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டநுபுவிதது, தம்முடைய பரக்ருதி ஸம் பூந்த்யமாஹ பரதிபூந்த்யமற்று எம்பெருமானைப் பெற்று r முடிக்கிறார் s இனிச சொல்ல வேண்டுமவையெல்லாம் அவ்வவ திருவாய்மொழிகள் தோறும் சொல்லக்கண்டு கொள்வது

t முதல திருவாய்மொழியில் சொல்லிறறவது - நாநாரத்த பரிபூர்ணமாய், அபரிச் சேத்யமான கடலை முந்திற u திரளக்கண்டாப்போலே v ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாய், w எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு, x ஸாவேஸ்வரனாய், y ஸ்ரிய பதியாக, அபௌருஷேயமான ஸுத்ருடமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள

அ—யும் 'என்னுமளவும் ஆஸரிதாநுகூரஹததுக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிறறு qA வரவா ருள்ளில்லையால் B 'வெறிதேயருள்செய்வார்' C 'எனவாயமுதலப்பனை' D 'என்னவாவறச் சூழந்தாயே இதயாதிசும ஹருதி; நித்யாயாஹ (நிர்ஹேதுகமாக இதயாதி) r (முடிக்கிறார்) தலைக்கட்டுகிறார் s நநு அர்த்தபேதாத் கஷ்ட ஸதகதஸகத்வமாயாதம், தேடர்த்தா கே? தேஷாம ஸங்குதிஸ்ச கதம்? இதயாகாங்குராயாமாஹ (இனிச் சொல்லவேணுமவையெல்லாமிதி)

t v முதல திருவாய்மொழி எல்லாவற்றுக்கும் ஸங்கூரஹமென்று விவக்ஷித்து, தத்துவகுண மாக த்ருஷ்டாந்தமும் தூர்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார் (நாநாரத்த பரிபூர்ணமாய் என்று தொடங்கி பரிபூரணனாயென்னுமளவும்) u (திரள்) ஸமுதூரயாகாரேண v பரத்யுக்ஷாதூரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகுணேத்யாதி) E 'யவன்' என்கையாலே ஸ்வரூபமும் E 'சுடரடி' என்கையாலே ரூபமும் E 'உயர்வற' இதயாதியாலே குணங்களும் E 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி' என்கை யாலே விபூதியும் சொல்லுகிறது w துவித்யகூரதூரமேயம் (எல்லாப்படியாலும் இதயாதி) F 'மிகுநரையிலன் என்கையாலே (எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு) என்கிறது x தருதீயகூரதூரமாரப்ய கூரதூரதூரதூரமேயம் (ஸ்ரவேஸ்வரனாயிதி) ஸகலவஸதுக்களி னுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதி பரவருத்திகள் முதலானவையெல்லாம் ஸ்வாதீநமாயிருக்கையாலே (ஸாவேஸ்வரனாய்) என்கிறது yG உளன சுடர் மிகு கருதியுள்' என்கையாலே (ஸ்ரிய:பதியாக

ஜீ—கூரஹததுக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிறறு qA 'வரவாருள்ளில்லையால் B வெறிதே அருள் செய்வார் D என்னவாவறச்சூழந்தாய்' இதயாதியைப்பற்ற (நிர்ஹேதுகமாக இதயாதி) r (முடிக்கிறார்) தலைக்கட்டுகிறார் s முதற்பத்தில் பரமேயகதநம் போருமோ? மற்ற திருவாய் மொழிகளுக்கு அர்த்தம் ஏதென்ன (இனிச்சொல்லவியத்யாதி)

t v முதல திருவாய்மொழி எல்லாததுக்கும் ஸங்கூரஹமென்று விவக்ஷித்து, தத்துவகுணமாக த்ருஷ்டாந்தமும் தூர்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார் (முதல திருவாய்மொழியிலீத்யாதி) u (திரள்) ஸமுதூரயாகாரேண v முதற்பாட்டில் பரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகுணேத்யாதி) E 'யவன்' என்று ஸ்வரூபமும் E 'சுடரடி' என்று ரூபமும் E 'உயர்வற' இதயாதியாலே குணங்களும் E 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி' என்று விபூதியும் சொல்லுகிறது wF 'மிகுநரையிலன் என்றத் தைப்பற்ற (எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு) என்கிறது x மூன்றும்பாட்டு தொடங்கி நாலுபாட்டிலும் ஸகல வஸதுக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகள் புகுவதத்தீருமென்கை யாலே (ஸ்ரவேஸ்வரனாய்) என்கிறது yG உளன சுடர் மிகு கருதியுள்' என்கையாலே (ஸ்ரிய:-

f எம்பெருமானை பூரணம் உருவாக்கியிருக்கின்றான் அவிசாலயமாமபடி அவனபரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அருபுவித்து, அவவருபுவழிநிதபீதி உள்ளடங்காமை அருபுவித்த படியே b ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, c ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்

d கடலைத் திரளக் கண்டானொருவன் அதிலுண்டான முத்துமானிககாதுகளையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல திருவாய்மொழியிலே திரள அருபுவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய குணங்களை e ஓரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாமதிருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம்

f இப்படிச் செய்தாரிவரேயல்லா பூரத ராமாயனாதிசுக்ளைப் பண்ணின வயா ஸாதிகளும் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலே தங்கள் பரபூந்திருங்களை g பரபூந்திருக்கரித்தார்கள

அ இத்தியாதி z a மேலிரண்டுபாட்டைக் கடாக்கித்து (பூரணயகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி) என்றது zA உளனெனிலுள்ள 'என்றத்தைப்பற்ற பூரணம்' என்றது aB 'சுரரறிவருநிலை' இத்தியாதியைப்பற்ற குத்ருஷ்டிகளென்றது x வயாபதி ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லுகிற பத்தாம் பாட்டில் பரமேயமும் 'ஸர்வேஸ்வரன' (ப 166)x என்றத்தாலே ஸூசிதம் bC அளிப்பொதையாய் நின்ற பரன' என்கையாலே (ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி) என்கிறது c (ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்திருர்) என்கையாலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டுக்கிரையையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது'' என்று அருளிச்செய்வார்

d பரதமதஸ்வகேதவ ஸவருபருபகுணவிபூதீநாம் பரதிபாதிதவராத் பரபூந்திருஷ்டிய விஷய க இதயத்ராஹ (கடலைத்திரளவிதி) e (ஓரோவகைகளிலே) என்றது பரதவம் பூஜநீயதை ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி 'ஓரோவகைகளிலே' என்ற அநந்தரம் சொல்லியென்று ஸேஷம்

f இவரிப்படி ஸங்க்ஷேபவிஸ்தர ரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படிச் செய்தார் நியாதி) இது ஸிஷ்டாசாரமென்று கருத்து ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரரூபேண பரபூந்திருஷ்டியரணம் ஸ்ரோத்ரு

ஜீ பதியாகவித்யாதி z aB 'சுரரறிவருநிலை' A 'உளனெனிலுள்ள' என்கிற இரண்டு பாட்டையும் பற்ற (பூரணயகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி) என்றது x வயாபதிஸௌகர்யபரதி பாதகமான பததரம்பாட்டில் பரமேயமும் 'ஸர்வேஸ்வரன' (ப 166)x என்றத்தினாலே ஸூசிதம் bC அளிப்பொதையாய் நின்ற பரன' என்றத்தைப்பற்ற (ஸவிபூதிகளுள் இத்யாதி) c 'ஏவம்- விதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்'' என்கையாலே 'பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில் கிரையையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது என்று அருளிச்செய்வார்

d ஸவருப ரூபாதிசுக்ளை முதல திருவாய்மொழியிலேதானே சொன்னால் குறை திருவாய் மொழிகளுக்கு விஷயமென்ன (கடலைத்திரளவிதி) e (ஓரோவகைகளிலே) என்றது - பரதவம், பூஜநீயதை, ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி

f இப்படி ஸங்க்ஷேபவிஸ்தர ரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படி செய்தாரித்யாதி) இது ஸிஷ்டாசார விஷயமென்று கருத்து g (பரபூந்திருக்கரித்தார்கள்) பண்ணினார்கள், ஸங்க்ஷேப

ஈ—h பரஸ்வரூபம் 1 அகில ஃ ஹேய k பரத்யநீகத்வத்தாலும், l கல்யாணைகதாநத்வத் தாலும் ஸவேதர ஸமஸதவஸது விலக்ஷணமாய், m விபுத்வாத் தேஸுத பரிச்சேத்ய

அ புத்திஸமாநாதார்த்தம் 1 பரஸித்தம் ஹி ஸ்ரோது: பர திபத்திஸௌகர்யாய வக்ருராத் த: பர திபாத்நஸய ஸங்க்ஷேபபூவக்ருதவம்' இதி ஹயசயதே 2 விஸ்தீர்யைதந்மஹத் ஜஞாநம் ருஷிஸஸங்க்ஷிபய சாபுரவீத் | இஷ்டம் ஹி விதுஷாம் லோகே ஸமாஸவயாஸதாரணம் ||' இதி ச g(பரபூந்தீகரித்தார்தகன்) எனதது பண்ணினுர்க்ளெனறபடி. அளறிககே வானஸமூஹம் பதம் பத்யஸமூஹம் வாக்யமாகையாலே பரபூநத்யங்க்ளென்று வாக்யங்க்ளாய தங்க்ளடைய வாக்யங்க்ளே பரபூந்தீகரித்தாரக்ளெனறபடி ஏவம்—ஸ்ரோதருபுத்திஸமாநாதார்த்தம் பகுவத் பரஸாத்யஸப்த தத்வஜஞாநவத பராங்க்ஸார்யாத் பகுவத்யுபபீவாஹத்வேத பரபூந்தீகர பரவருத்தா இதயபித்யாய தே ச அர்த்தபஞ்சகபரா இதி ஸமுத்யாயாபேக்ஷயா விஷயபரதி ஜஞாமாத்ரம் க்ருதவர ததததபரபூநத பரமேயோபதயாஸஞ்ச ஸங்க்ரஹேண க்ருதவாத்

h ஏததபரபூந்த பரவர்ததந்ஹேதுபூத தத்வஜஞாநவிஷயதத்வாநி ச பூர்வம் வகதருவைலக்ஷணய விரோஷ்ருப பகுவத் பரஸாத்யஸப்த தத்வஜஞாநவத்தவோபத்யாஸாவஸரே பரஸங்க்ராத் ஸங்க்ரஹேணோபந்யஸதாதி, இதாநீம் பரபூநத்யுபரதிபாத்யதவேத தத்வாநயாக்யாதுகாமஸஸந் ததர தத்வேஷு பரபூந்த பரதாநபரதிபாத்யதவேத பரத்யம் ஸர்வரததவம் விஸதரேணஹ (பரஸ்வரூபமிதயாதிநா) அத்வர த்விதீயஸ்ய பதிபர்யந்தம் பரதிபாத்யதவைலக்ஷணய பரமேவ, தத்ர ஸஹஸரக்ராதா பரமேயோபத்யாஸாவஸரே, ஸாஸதரபரதாநபரதிபாத்ய புருஷார்த்த ஹேதுதவேத ஸர்வரஸவ்ருபஸய பரதிபந்தத்வாத், தேநாகாரேண தஸய ச பரதாநபரதிபாத்யதவாத தத்வஸவ்ருபம் விஸதரேணபித்யாய தத்வாத் ஸேஷித்வபரதிஸம்பந்தி தத்வாந்தரே சோக்தவா தத்வபரஸங்க்ராத் தத்வயாத்ராத்மயவித்யாம் அக்ரேஸரோட்யமிதி பூர்வோகதம் ஸமாரயதி | ரக்த்யஸத்யாம் 3 'அகிலஹேயபரத்யநீக' இத்யாதி ரூர்ணம் ஹருதி க்ருதவாஹ (அகிலேதயாதி ஜஞாநாதந்தம்மயமாய) எனனுமளவும் k பரத்யநீகத்வம் த்விவித்யம் பூர்த்த்யபூர்த்தகபூராவ்ருபமெனும், ஸஹாதவஸத்யாந்ருபமெனும் l k அகிலஹேயபரத்யநீக னாகையாவது த்ரிவித்யாசித்தினுடையவும் த்ரிவித்யேதநருடையவும் ஹேயங்க்ளகரு பரதிபுடனாகை அதாவது அகிலருடைய அகிலதேஷங்க்ளும் தன பக்ஷத் தட்டாதவனென்று தத்ராஹிதயததைச் சொல்லுகிறது த்ரிவித்யாசித்தாவது ஸுத்த்யஸதவம், யிஸ்ரஸதவம் ஸதவஸூநயம், த்ரிவித்யேதநராகிரூர்-பூத்யுரும, முகதரும நித்யரும | அசித்துக்கு ஹேயமாவது விகாராதிகன் யிஸ்ரஸத்வத்துக்கு ஸததபரிணமிதவாத ஹேயமுண்டு நிதயவிபூதிக்கும ரத்யகோபுரமண்டப பராஸாத்யுபேண பரிணமிக்கையாலே ஹேயமுண்டு; காலத்துக்கும அஹோராதராத்வி விபூக்ய

ஜி—விஸதரூபேண பரபூந்தீகரணம் ஸ்ரோதருபுத்திஸமாநாதார்த்தம், இவவிடத்தில் 2 விஸ்தீர்யைதந்மஹத் ஜஞாநம் ருஷிஸ ஸங்க்ஷிபய சாபுரவீத் | இஷ்டம் ஹி விதுஷாம் லோகே ஸமாஸவயாஸதாரணம் || எனகிறது அநுஸந்தேயம்

h முனபு ஸங்க்ரஹேண சொனன தத்வத்ரயத்தையும் புதஸ்ச விவரிக்கக்கோலி முன்பு பரஸ்வரூபத்தை விஸதமாக அருளிச்செய்யாணையால அத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்வரூபமித்யாதி) | r க்ருத்த்யத்திலே 3 அகிலஹேயபரத்யநீக 'இத்யாதி ரூர்ணயை ஹருதீகரித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஜஞாநாதந்தம்மயமாய) எனனுமளவும் | அகிலரென்று தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களைச் சொல்லி அவர்கள் | ஹேயங்க்ளகரு k பரத்யநீகன் திராஸகனென்று பூர்த்த்யபூர்த்தகபூரவ லக்ஷண விரோதம் சொல்லுதல், | அகிலமான ஹேயமென்று, த்ரிவித்யேதநகருடையவாகாரம்,

ஈ-ரஹிதமாய், n நித்யதவாத் காலத் பரிசச்சேதுரஹிதமாய், o ஸர்வமும் தனக்கு p பரகார

அ—ருபேண பரிணதமாகையாலே ஹேயமுண்டு தரிவிதச்சேதநரில் பூத்துருக்கு ஹேயமாவது-அவித்யை முதலான க்லேஸங்கன், 1 அவித்யா ஸமிதாராக்ஷுலேஷாபிநிலேஸா: பஞ்ச கலேஸா ' அநித்யாஸுசித்து கக்ஷாநாதமஸு நித்யஸுசிஸுக்ஷாதமக்ஷயாதி அவித்யா, அஸமிதா-அஹமபிமாந ராக்ஷுலேஷௌ - பரஸிதௌ அபிநிலேஸமாவது - இதர விஷயங்களைப் பெற்றலது தரியாமை முக்தாகு ஹேயமாவது ஏறிக்கழிந்தது நித்யாகு ஹேயமாவது அணுத்வ பாரதந்தர்யங்கள் அணுத்வம் ஹேயமானபடி எனென்னில விபூவாயிருக்கிற ஈஸ்வரனை அபேக்ஷிததால் அணுத்வமும் ஹேயமிதே பாரதந்தர்யம் ஹேயமானபடி எனென்னில-புருஷனுக்கு ஸதநோத்பேதம் போலேயும் ஸதரீகளுக்கு ஸம்ஸ்குலோமங்களப்போலேயும் ஸ்வதந்தரான ஈஸ்வரனை அபேக்ஷித்து ஹேயமென்னத்தடிலையென்றபடி அதாவது பாரதந்தரனுக்கு ஸ்வாதந்தர்யம் ஹேயமானப்போலே; ஸ்வதந்தரான ஈஸ்வரனுக்கும் பாரதந்தர்யமும் ஹேயமென்றபடி ஆக இப்படிப்பட்ட ஹேயங்களுக்கு பரதிபுடனாயிருக்கும் என்றபடி அகிலரென்று தனை ஆஸ்ரமிததவர்களைச் சொல்லி அவர்களுடைய ஹேயங்களைப் போக்கும்வ ன்னென்று பூதத்ய பூதத்ய பூவ லக்ஷண விரோதத்தைச் சொல்லுதல்

1 கலயாணைகதாநத்வம் நாம - கலயாணஞ்ஞானகதாநத்வம் யத்வா பூவபரதூதேந் நிர்தேஸ கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்தத்வஸ்ய ஏகாஸபத்துத்வம் கலயாண ஸபத்துத்தாலே - கலயாணபரத்துத்வத்தை விவக்ஷித்து ஆஸ்ரிதர்க்குக் கலயாண பரத்துத்வத்தில் ஜாக்ஷுருக னென்னுதல் 2 ஆஸ்ரிதாநாம் கலயாணபரத்துத்வே ஜாக்ஷுருக இதி ஹி க்ஷ்யவயாக்ஷயாநத் தில் ஸ்ருதபரகாஸிகாகாரர் அருளிச்செய்தார் [ஜாக்ஷுருக] ஏகாக்ஷுர: 3 ஏகதாநோ஽நந்ய வருத்திரேகாக்ஷுரகாயநாவபி இதயமர n n o 4 நித்யம் விபூம ஸர்வக்ஷதம் ' எனகிற ஸ்ருதி பர க்ரியையாலே அநந்த ஸபத்துர்த்தமான த்ரிவிதபரிச்சேதூராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிருர் (விபூதவாத் தேஸுத பரிச்சேதூ) என்று தொடங்கி விபூதவாத் - ஸர்வக்ஷதவாத் என்றபடி n 4 நித்யம் ' எனகையாலே காலபரிச்சேதூ ராஹித்யமும் o 4 'விபூம' என்று விபூ பரபூ என்றாய் அத்தாலே நியதந்த்ருதவத்தைச் சொல்லி அது அந்த பரஸிம்ய செய்யுமதானையாலே அநந்தர்யமித்வம் சொல்லி அவ்வழியாலே ஸாவவஸது ஸாமாநாதிக்கரணயரூப வஸது பரிச்சேதூ ராஹித்யமும் n 4 ஸாவக்ஷதம் ' என்று தேஸுபரிச்சேதூராஹித்யமும் சொல்லுகிறது o வஸது

ஐ-தரிவிதச்சேதநகூத ஜ்ஞாநஸங்கோச ஸுகூதவது ககித்வங்கள் சேறுதோயந்து கழுவின ஆகா ரம் அணுதவபாரதந்தர்யங்கள் ஆகிறஇவறறைசொல்லி ஏதப்பரதயநீகனென்று ஸஹாநவஸதூந லக்ஷண விரோதத்தைச்சொல்லுதல் பாரதந்தர்யம் ஆத்மாலங்காரமாகிலும், ஸதரீகமும் புருஷ னுக்கும் ஸம்ஸ்குஸதநோத்பேதங்களைப்போலே ஸ்வதந்தரேஸ்வராபேக்ஷயா ஹேயமரகலாமிதே

1 கலயாணைகதாநத்வமாவது கலயாணஞ்ஞானநாம ஏகாஸபத்துத்வமென்னுதல், யத்வா, பூவபரதூத நிர்தேஸமாய கலயாணத்வஸ்ய ஆநந்தத்வஸ்ய ஏகாஸ்ரயமென்னுதல் கல யாணஸபத்துத்தாலே கலயாணபரத்துத்வத்தை விவக்ஷித்து ஆஸ்ரிதர்க்குக் கலயாணபரத்துத்வத் தில் ஜாக்ஷுருகனென்னுதல், 2 'ஆஸ்ரிதாநாம் கலயாணபரத்துத்வே ஜாக்ஷுருக ' இதி க்ஷ்யவயாக்ஷ யாநத்தில் ஸ்ருதபரகாஸிகாகாரர் அருளிச்செய்தார் ஜாக்ஷுருக ஏகாக்ஷுர 3 'ஏகதாநோ஽நந்ய வருத்திரேகாக்ஷுரகாயநாவபி இதயமர n, n o 4 நித்யம் விபூம ஸர்வக்ஷதம் எனகிற ஸ்ருதி

சுவாமிநாதர்
பிரபந்தம்

ஈ-மாகத் தான பரகாமியாய், q தனக்கொரு பரகாராயந்தரமில்லாமையாலே வஸதுபரிச்சேதந்
ரஹிதமுமாய், r ஜனாநாதந்தம்மயமாய் s ஜனாநபுலேஸ்வர்ய மீலாத்யநதந கல்யாணஞ்ஞ
கூண மஹோத்தியாய், t ஸ்ரிய பதியாய், ஸவேதரஸமஸ்தத்தையும் வயாபிக்குமிடத்தில-
u அபராக்ருதமாய், v ஸூத்ரதுஸத்வமயமாய், w ஸ்வாஸாதாரணமாய், x புஷ்பஹாஸ ஸுரு

அ-பரிச்சேதராஹித்யமாவது ஸாவஸது ஸாமாநாதிகரணயாரஹதவமும் தத்புலிதஸதுருஸ
வஸ்த்வந்தர ராஹித்யமுமாகையாலே அதிலே பரதும்த்தை அருளிச்செய்கிறா (ஸாவமுமித
யாதி) p (பரகாரமாக) அபருதுக்ஷிதது விசேஷணமாக 1 'ஸாவம் கூலவிதும் புரஹம்'
இதி ஸர்வவஸதுபரகாரத்வம் ஸித்ததுமாகையாலே ஸாவஸது ஸாமாநாதிகரணயார்ஹத
வேத வஸதுபரிச்சேதராஹித்யம் ஸித்ததுமென்று கருதது q த்விதீயத்தை அருளிச்செய்கிறா
(தனக்கிதயாதி) 2 'ந தத்ஸம்ஸ்சாப்யதிகரஸ த்ருஸ்யதே' 3 'ந தஸயேஸே கஸ்சந
இத்யாதி

r (ஜனாநாதந்தம்மயமாய்) ஜனாநாதந்தம்மயத்வம் நாம ஆநந்த்ருபஜனாந ஸவருபத்வம்
4 'அநநயாதீந பரகாஸத்வ ஆஹலாதுகரதவருப ஜனாநத்வமேவ யஸ்ய ஸவருபம் ஸ ஹி
ஜனாநாதந்தம்ஸவருப இதி ஹயுத்தம் அதஸ்தாத் (ப 168) | கல்யாணைகதாநதவததாலும்
இத்யதர பூரவபரதாநதநித்தேஸோ விவக்ஷிதந்சேத் r ஜனாநாதந்தம்மயமாய் 'இதி தத்
விவரணம் பூவேத அத்வா, 5 'ஆநந்தம் கல்யாண ஸபுதேஸ ஸவபராபேக்ஷயா அநு
கூலத்வபரௌ இதி கத்யவயாக்யநே ஸ்ருதபரகாஸிகா காரோகத விஷயவிபூக்யோ
த்ரஷ்டவய ஜனாநமயமுமாய் ஆநந்தம்மயமுமாயென்னுதல் s கல்யாணஸபுதேஸ (1) குணபர
இதி பகே (ஜனாநபுலேஸ்வர்யேத்யாதி) தத்விவரணம் பூவேத t உக்தாகாராணம் வநசந்த்ரி
காத்வநிவருதயர்ததும் தேஷாம் பேராக்ரீமாஹ (ஸ்ரிய பதியாதி)

u (அபராக்ருதமாய்) அத ஏவ v (ஸூத்ரதுஸத்வமயமாய்) 6 'ந தஸய பராக்ருதா மூர்த்தி
மாம்ஸமேதோஸதிஸம்பவா 7 'ந பூதஸங்குஸம்ஸததாரோ தேஹோஸய பரமாத்மந: '
8 'ஸித்யே ஸித்தே ததா காரே தத்பரத்வே ச பெளஷகர' இதயாதீநி த்ரஷ்டவயாதி

ஜி-பரக்கியையாலே அநந்தஸபுதாஸ்ததம்மான தரிவிதபரிச்சேதராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்
(விபூதவாதித்யாதி) o q வஸதுபரிச்சேதராஹித்யமாவது ஸதுருஸவஸ்தவநதரராஹித்யமும்
ஸர்வவஸது ஸாமாநாதிகரணயாரஹத்வமுமாகையாலே உப்யுத்தையும் தந்தரேண அருளிச
செய்கிறார் (ஸர்வமுமித்யாதி)

r ஜனாநாதந்தம்மயத்வமாவது ஆநந்த்ருபஜனாந ஸவருபத்வம் அநநயாதீந பரகாஸ
த்வாஹலாதுகரதவருப ஜனாநதவததையே ஸவருபமாக உடைத்தானவென்றபடி கீழ
கல்யாணைகதாந (168) | என்று பூரவபரதாந தித்தேஸமானபோது r ஜனாநாதந்தம்மயமாயென
றது தத்விவரணமாதல், ஸவபராபேக்ஷயா அநுகூலத்வபரமாக விஷயவிபூக்யமபண்ணுதல்
கல்யாணஞ்ஞபரமானபோது s (ஜனாநபுலேத்யாதி) தத்விவரணம் t கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரம்
காட்டிலெரித்த நிலாவாகாரமைக்காக தத்பேராக்ரீயைச சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய பதியாதி)

u (அபராக்ருதமாய்) அத ஏவ v (ஸூத்ரதுஸத்வமயமாய்) என்றபடி 6 'ந தஸய பராக்ருதா
மூர்த்தி' இத்யாதீநி பரமானாதி த்ரஷ்டவயாதி w (ஸ்வாஸாதாரணமாய்) ஏதாதுருஸ

ஈ—மாறமாய், y புண்யகூந்த, வாலிதாநததிக்கூந்தராளமாய் z ஸர்வபாஸ்யமாயிருந்துள்ள உ திவ்யவிக்ரஹமபோலே b வயாபித்து துரித்து நியமித்து, இப்படி ஸாவபரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு o சேஷியாயிருக்கும்

அ w (ஸவாஸாதாரணமாய) தாதுருஸவிக்ரஹம் ஒருவாக்கும் இலையெனறபடி x வேதார்த்த ஸங்க்ரஹாக் திவ்யவாங்க்ரஹநபரகாரேணஹ (புஷ்பஹாஸேத்யாதி) புஷ்பஹாஸமாவது புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம் அது புஷ்பத்திற்காடடில் ஸுகுமாரதரம் யதுவா புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்ததேயுத்திலே பரஸுத்தங்களாயிருக்கிற புஷ்பாவயவங்குள புஷ்பஹாஸஸப்தமத்துக்குப் பொருள் விகாஸார்யதவத்தாலே ஹாஸஸப்தம அவயவபரம் அவைகள் போலே மருதுவெனறபடி இவ்விடத்திலே 1 ரங்குபூர்த்துரபி லோசநசாச்சாம் ஸாஹஸாவளிஷு லேக்யமாநம் புஷ்பஹாஸ இதி நாம் துஹாநம் ஸௌகுமாயமதிவாங்மநஸம் ந: ||' எனறது அருஸந்தேயம் ந அஸமாகம் அதிவாங்மநஸம்-வாங்மநஸாகோசரம் புஷ்பஹாஸ - புஷ்பவிகாஸ ஸ ச புஷ்பாத்மி ஸுகுமாரதர ஸ்ரீரங்குநாயகஸ்ய தாதுருஸௌகுமார்ய யோகாத 2 ஆதாரவியோ தாதா புஷ்பஹாஸ பரஜாக்ர ' இதி கௌணஸஹஸர நாமஸதோதரே வயாஸோகதரீதயா 2 புஷ்பஹாஸ இதி பரஸித்தம - நாம் துஹாநம் ஸம்பாத்யமாநம் ரங்குபூர்த்து - ஸ்ரீரங்குநாயகஸ்ய ஸௌகுமாயம், லோசநசாச்சாமபி - இதர ஜநவீக்ஷாமபி, ஸாஹஸாவளிஷு - ஸாஹஸபங்கதிஷு லேக்யமாநம் க்ஷணயமாநம்-வீக்ஷாமபி ந ஸஹதே மலாயத இதி பூவ யதுவா ரங்குபூர்த்துரபி லோசநசாச்சாம் லோசநேந க்ரிய மாணம் பரீக்ஷாம், ரங்குநாத்ஸௌகுமாயம் விஸ்வவிலக்ஷணம் இதயேவமரூபாம் ந ஸஹதே, கிந்து பரீக்ஷயமாணம் ஸவயம் மலாயத இதி பூவ

y 3 'ஸர்வகூந்த' இதயாதி்யைப்பறற (புண்யகூந்தேத்யாதி) z (ஸாவாபாஸ்யமாய) 4 'பர்யைகாத்ஸ மே ருத்ராந தக்ஷிணம் பார்ஸ்வமஸர்ரிதாந் இத்யாதி்யைப்பறற அஸதரபூஷணத்தயாயத்திற்படியே ஸர்வவஸதவபிமாநிகளான அஸதரபூஷணதிகளுககு ஆதாரமெனனவுமாம் a (திவ்யவிக்ரஹமபோலே) திவ்யமங்குள விக்ரஹத்தைப்போலெனறபடி b 5 யோ லோகத்ரயமாவிர்ய பிபூர்த்தயவய ஈஸவர ' இதி பரகாரேணஹ (வயாபித்து துரித்து நியமித்து இதி) 6 வயாபநபுரணஸவாமயைராத்நந்தயா இதி ஹி தத்ர பூஷயம் c (சேஷியாயிருக்கும்) இப்படி ஸர்ரிதவேந சேஷியாயிருக்கும் எனறபடி

ஜீ—விக்ரஹம் ஒருவாக்குமில்லை எனறபடி x (புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய) புஷ்பஹாஸமாவது புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம் அது புஷ்பத்திற்காடடில் ஸுகுமாரதரம் ஆக, புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம்போல ஸுகுமாரமாயெனனுதல் யதுவா, புஷ்பஹாஸஸப்தம் - விகாஸார்யதவத தாலே புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்தத்திலுண்டான அவயவபரமாய அவைகள் போலே ஸுகுமார மெனறபடி இவ்விடத்தில் 1 ரங்குபூர்த்துரபி லோசநசாச்சாம் இதயாத்யருஸந்தேயம்,

y3 ஸாவகூந்த ' இதயாதி்யைப்பறற (புண்யகூந்தேத்யாதி) z (ஸாவாபாஸ்யமாய) எனறது - 4 பர்யைகாத்ஸ மே ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஸ்வமாஸதிதாந் ' இத்யாதி்யைப்பறறவாதல், அஸதரபூஷணதிக்ருகேவவாதல் a (விக்ரஹமபோலே) விக்ரஹத்தைப்போலே எனறபடி b 5 யோ லோகத்ரயமாவிர்ய ' இத்யாதி்ய பரகாரேணஹ (வயாபித்து துரித்து நியமித்து இதி) c (சேஷியாயிருக்கும்) இப்படி ஸர்ரிதவேந சேஷியாயிருக்குமெனறபடி

22/12

ஈ—d பரக்ருதி ஸவருபம் e மஹத்யாதிவிசிகாரங்கோபுடைத்தாய், f நித்யமாய், g தரிசுணாத்மிகையாய், h ஸுகல்க்ருஷண ரகதவர்ணையாய், i அநேக பரஜைகளுக்கு j பரஜநநபூதையாய், எம்பெருமானுக்கு k ஸரீரதயா ஸேஷமாய், l சேதநர் காமாநுஞ்ஞமாக இச்சிசுக்க,

அ— d ஸேஷியாயிருக்கும் (c) என்று நிகழிக்கையாலே உத்தஸேஷிதவஸ்ய ஸபரதியோகிசுகத வரக பரதியோகிசுகதவேநோபஸ்தித - அசிஜஜீவஸஸுரோபே ச — தயோ பூர்வோகதாகாரேஷு மத்தியே கைரீசித்யாகாரை தத்ராநுகதாகாராந்தரைஸ்ச ஸஹ அபித்யாதாதி (பரக்ருதி ஸவருபமித் யாதியநா) e (மஹத்யாதீதி) ஆதிஸபூதேந - அஹங்காரதத்மாநாத்ர பூதாத்யோ விவக்ஷிதா f i i அஜாமேகாம் என்கிற ஸ்ருதியைப்பற்ற (நித்யமாயித்தயாதிய) g (தரிசுணாத்மிகையாய்) இத யாதியாலே ஸத்ரீலிங்க தவேந நிரதேஸித்தது பரக்ருதி ஸபூத்யாபேஷ்யா g h பாட்யாநதரத்தில் தரிசுணாதமகமாய் அத ஏவ ஸுகல்க்ருஷணரகத வர்ணமாய் இதி h ஸுகல்க்ருஷணரகத ஸபூத்யுங்கள i ' லோஹித ஸுகல கருஷணம் என்ற ஸதவ ரஜஸ தமோஞ்ஞணங்களைச் சொல்லுகின்றன i i பூஹமீம் பரஜாம் ஜநயந்நிம் ஸருபாம் இதயாதியும் ஹருதிஃ நித்யாயாஹ (அநேகபரஜைகளுக்கு இதி) அநேந வயஷ்டிஜநகதவமுச்சயதே e ' மஹத்யாதீவிசிகாரங்களை உடைத்தாய் ' இதி ஸமஷ்டிஜநகதவமுச்சயதே 2 ' ஜநிதீ பூதபூமிநீ இதி ஹ்யுச்சயதே j பரஜநநபூதையாய் ' என்றவநதரம் ' என்கிற ஸ்ருதிபரதிபாத்யமாய் ' என்று ஸேஷம்

k3 ' யஸ்யாவயக்தம் ஸரீரம் யஸ்ய மருத்யுஸ்ஸரீரம் ' இத்யாதிகம் அவலம்பயாஹ (ஸரீரதயா ஸேஷமாய் இதி) மருத்யுஸபூத தமோவஸ்தாசித்வாசீ l (சேதநர் கர்மாநுஞ்ஞமாக இச்சிசுக்க இதி) சேதநாதாம் கர்மாநுஞ்ஞயேந புருஷார்த்தேநாபயோகி கரணகனேபுராணி ஸம்பூரவயிதவயாதீதி ஸவயமிச்சுந் ஸத் தாத்ருஸேச்சுநுஞ்ஞமாம் புகுவாத் ஸவயமேவ 4 ' பூஹு ஸ்யாம் ' இதி ஸங்கல்பத இதி தேந சதுர்விமஸிதி ததவதயா விகரோதீத்யர்த்தத சேதநர், கர்மாநுஞ்ஞமாக இச்சிசுக்க தத்யுஞ்ஞமான் புகுவாத் ஸங்கல்பத்தாலே என்னவுமாம், சேதநா பூர்வஸருஷ்டியாலே பூர்வகர்மாநுருபமாக தேவத்வ மறுஷயத்வ-ஸவர்க்கு ஸவாராஜய யுரஹமபத்யாந்ஹ-ஸரீரங்கள தனக்குண்டாகவேணுமென்று இச்சிசுத்து அதுக்கருஞ்ஞமான காமத் தைப பன்னிவைக்க தத்யுஞ்ஞமான் ஸர்வஜ்ஞான புகுவானுடைய ஸங்கல்பத்தாலே என்றபடி அதாவது-புகுவத்யுஷ்டாநத்தாலே விகரிக்கக்கடவதாய் என்றபடி m அதிஷ்டாநம் ஸங்கல்ப

ஜீ— d அநதரம் பரக்ருதி ஸவருபத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரக்ருதீதி) e ஆதிஸபூததாலே அஹங்கார தத்மாநாத்ராதிகள் விவக்ஷிதங்கள் f g i அஜாம்'' இதயாதியைப்பற்ற (நித்யமாயித்தயாதிய) h அத ஏவ (ஸுகல்க்ருஷணரகதவாணமாய்) இதி விவரணம் (ஸுகல்க்ருஷணேத யாதிய) ஆதல் i i ' பூஹமீம் பரஜாம் ஜநயந்நிம் ' இத்யாதியைப்பற்ற (அநேக பரஜைகளுக்கு இதி) e ' மஹத்யாதீவிசிகாரங்களை யுடைத்தாய் ' இதி ஸமஷ்டிஸருஷ்டி i ' அநேக பரஜைகளுக்கு'' இத்யாதியநா வயஷ்டிஸருஷ்டி

k 3 யஸ்யாவயக்தம் ஸரீரம் யஸ்ய மருத்யுஸ்ஸரீரம் ' இத்யாதியைப்பற்ற (ஸரீரதயா ஸேஷ மாய்) என்றது l (சேதநர் காமாநுஞ்ஞமாக இதி) சேதநருடைய காமாநுஞ்ஞமாகப புருஷாரத் தேநாபயோகி கரணகனேபுராதிசுக் உண்டாயிருக்கவென்று ஈஸ்வரன ஸவயமிச்சியாநின்று கொண்டு, தாத்ருஸேச்சுநுஞ்ஞமாக ஸவயமேவ 4 ' பூஹு ஸ்யாம் ' என்று ஸங்கல்பிக்க,

ஈ—இந்த இச்சூாநுஞ்ணமாக புகுவத் m ஸங்கல்பததாலே n சதுர்விம்ஸதி தத்வமாய்க் கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாய், இப்படி எம்பெருமானாகு 0 இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்கும்

p ஆதமஸவருபம் p_2 அணுபரிமாணமாய், q தேஜோத்ரவயமாய், r ஜ்ஞாதாவாய், s ஜ்ஞாதாநதத் குணகமாய், நிதயமாகையாலே காலபரிச்சேதூரஹிதமாய், t ஜ்ஞாதத்ரவய

அ—பூவகமாகையப்பற்ற (ஸங்கல்பததாலே) எனறது n (சதுர்விம்ஸதீதயாதி) A பொங்கைமபுலனும் பொறியைநதும் கருமேந்திரியம் ஐம்பூதம் இங்கிவவுயிரேய பிரகிருதி மாணங்காரமனங்கள் என்கிறபடியே சதுர்விம்ஸதித்தவங்களென்றபடி 0 (இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்கும்) 1 பரதூநசேத்ரஜ்ஞபதி 2 'ஜகத் ஸர்வம் ஸரீரம் தே' 3 தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸதநு 4 'தாநி ஸாவாணி தத்வபு' இதயாதிசுளில் ஸரீரமென்று சொல்லுகையாலே சேஷதவம் ஸரீரலக்ஷணம் இஷ்டவிநியோகாரஹதவம் சேஷதவம் என்றபடி

p_2 (அணுபரிமாணமாயிதி) முளபுத்தையில் லக்ஷணவாக்யத்திலே (ப 116) u 'அணுவாய்' எனறுவைத்து இங்கே அணுபரிமாணமாய் எனறது—5 'ஸவஸபுதோந்மாநாப்யாயம் ச' என்கிற ஸுத்ரஸித்திமான 6 ஏஷோணுராத்மா என்கிற ஸவஸபுதும், உத்ஸுருத்ய மாநம் உந்மாநம் என்றாய் 7 வாலாக்ரஸதபூகஸ்ய ஸதத்ரா கலபிதஸ்ய ச | பூகோ ஜீவஸஸ விஜ்ஞேய ஸ சாநததயாய கலபதே || 8 ஆராக்ரமாத்ரோ ஹயவரோபி த்ருஷ்ட இத்யாத்யுகதமான உந்மாநமும் ஆகிற அணுத்வஸாதக ஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற அத அணே பரிமாணமாவ பரிமாணம் யஸ்யேதி வயுதபத்தயா உந்மாநஸ்ருதி அத்ர விவக்ஷிதா, 6 'ஏஷோணு' இதி ஸ்ருதி ததர விவக்ஷிதேத்யநுஸந்தேயம் வால-நெல்லுமக்கு ஆரம் ஆயுதூக்ரம் q (தேஜோத்ரவயமாய்) எனறது ஜ்ஞாதஸவருபத்வம் சொன்னபடி 9 'அத்ராயம் புருஷஸவயம் ஜ்யோதிர் புவதி' இத்யாதி r (ஜ்ஞாதாவாய்) ஜ்ஞாத குணகனாய் என்றபடி 10 விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்' இத்யாதி s (ஜ்ஞாதாநதத் குணகமாய்) 'ஜ்ஞாதாவாய்' (r) எனறு ஜ்ஞாதகுணகத்வம் சொல்லியிருக்க, திரியவும ஜ்ஞாதாநதத் குணகமாயென்னும்போது புறருகதமனரோ? எனரால், 'ஜ்ஞாதாவாய்' (r) எனறு 'ஜ்ஞாதகுணகத்வமாத்ரம் சொல்லுகையாலே ஆநதத் குணகத்வம் சொல்லுகைக்காகத் திரியடடும் அநுவதிக்கிறாரென்று நிர்வஹிக்கக்கடவது

ஜீ—அந்த ஸங்கல்பததாலே சதுர்விம்ஸதி தத்வமாய்க் கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாயிருக்கும் எனறபடி 1 'பரதூநசேத்ரஜ்ஞபதி 2 ஜகத் ஸர்வம் ஸரீரம் தே' இத்யாதியைப்பற்ற (இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்கும்) எனறது

p அநந்தரமாதமஸவருபமாஹ (ஆத்மேதி) p_2 (அணுபரிமாணமாய் இதி) முளபுத்தையில் லக்ஷணவாக்யத்திலே (ப 116) u 'அணுவாய்' எனறுவைத்து, இங்கே அணுபரிமாணமாய் எனறது 5 'ஸவஸபுதோந்மாநாப்யாயாஸ' என்கிற ஸுத்ரஸித்திமான 6 'ஏஷோணுராத்மா' என்கிற ஸவஸபுதும் உத்ஸுருத்ய மாநம் உந்மாநமெனராய் 7 'வாலாக்ரஸத பூகஸ்ய' 8 'ஆராக்ரமாத்ர:' இத்யாத்யுகதமான உந்மாநமுமாகிற அணுத்வஸாதக ஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற வாலாக்ரம் வாலநெல்லிள துனி ஆராக்ரம் ஆயுதூக்ரம் q (தேஜோத்ரவயமாய்) எனறு - ஜ்ஞாதஸவருபத்வம் சொன்னபடி 9 'அத்ராயம் புருஷஸவயம் ஜ்யோதிர் புவதி' இத்யாதி r (ஜ்ஞாதாவாய்) ஜ்ஞாதகுணகனாய் 10 'விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்' இத்யாதி s (ஜ்ஞாதாநதத் குணகமாய்) கீழ் ஜ்ஞாதாவாய் என்கிற ஜ்ஞாத

1 பரணா
2 அநநயார்ஹஸேஷமுமாய்
3 எய்

ஈ மாகையாலே வஸதுபரிச்சேதூரஹிதமாய், u அபருதுக்ஸித்த்யாஹ v பருதுங்நிர்தேஸாநாஹ v₂ அநநயார்ஹஸேஷமுமாய், w பரஸேஷதைகரஸமுமாய், w₂ அத்யந்தபரதநதரமுமாய் இருக்கும் எம்பெருமானுக்கு, x இத்தையுள்ளபடி அறிவாரில தலைவராயிற்று இவா.

அ—q, r யத்வா, q (தேஜோதூரவயமாய) என்று விஷய பரகாஸகதவம் சொல்லிற்று r அந்த பரகாஸகதவந்தான பரதீபாதிக்களைப் போலனறிக்கே ஜ்ஞாநாஸ்ரயதயா என்கிறது (ஜ்ஞாதாவாய) என்று s ஜ்ஞாநாநந்த பதங்களைப் பாவபரதூநங்கள் r யத்வா, தேஜோதூரவயதவம் ஸவயம் பரகாஸதவம் தத்ர ஹேது—(ஜ்ஞாதாவாயிதி) ஜ்ஞாதருத்வம்—ஜ்ஞாநஸவருபதவம் q r, s யத்வா தேஜோதூரவயமாயிதி பரகாஸ ரூபத்வமபித்யாய தீபாதிவத் ஜடூத்வ வயாவருத்தயர்த்ததும் ஜ்ஞாதாவாயிதி—ஜ்ஞாந ஸவருபதவமபித்யாய, துர்மபூதஜ்ஞாந வயாவருத்தயர்த்ததும்மாஹ (ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாயிதி) r' ஜ்ஞாதாவாய' இத்யஸ்ய ஸபூதஸ்ய ஜ்ஞாநஸவருபதா வாசிதவம்—1 ' ஏவம் ஹி ஸுபதோத்திதஸ்ய பராமாஸ ' இதயாதி பூஷ்யே ' அஹமாத் தஸ்ய ஆத்மந ஸுக்ஷித்வம் ஜ்ஞாதருத்வஞ்ச ஜ்ஞாயதே ' இதி ஜ்ஞாதருத்வ ஸபூதஸ்யேவ உபபத்யதே பூஷ்யததில ஜ்ஞாதருத்வமாவது—துர்மபூதஜ்ஞாநாஸ்ரயத்வமாகையனறிக்கே ஸவஸமை ஸவயம் பரகாஸத்வமே ஜ்ஞாதருத்வமென்று ஸித்தித்திக்கையாலே, இவ விடத்திலும் 'ஜ்ஞாதாவாய' என்றதுக்கே ஸவஸமை ஸவயம் பரகாஸத்வம் அர்த்தமாய்க் குறையிலலை யென்றபடி ஜ்ஞாதருஸபூதஸ்ய குணவாசித்வபகே ஜ்ஞாநாநந்த குணகமாய' (s) இதயதர ஜ்ஞாநஸபூதோ துருஷ்டாநதாராதது, ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஸேஷபூதாநந்தோ குணே யஸ்யேதி வா ஜ்ஞாநாநந்தபதங்களைப் பாவபரதூநங்களேயாய், அனுக்ஷஜ்ஞாநகவருபமாநந்தத்வம், குண ஆகாரோ யஸ்யேதி வா

t (ஜ்ஞாநதூரவயமாகையாலே வஸது பரிச்சேதூரஹிதமாய) தூரவயஸபூதம் பராதூந்ய பரம் சித்தாகையாலும், துர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஸ்ரயமாகையாலும், அசித்தாலும் துர்ம பூதஜ்ஞாநத்தாலும் பரிச்சித்தநமன்றென்றபடி அசித்ததுர்மபூதஜ்ஞாநாபேஷ்யா உத்காஷே தாத்பர்யம் u பதூத்யஸித்ததூமான அநநயார்ஹஸேஷத்வாதிக்களை வயுத்க்ரமமாக அருளிச் செய்கிறார் (அபருதுக்ஸித்த்யுயர்ஹேத்யாதி) அதாவது பரணவோகதமான அநநயார்ஹஸேஷதவத்தை முததுத்சொல்லி அநந்தரம் நாராயணபதூஸித்ததூமான அநந்யபேரூகத்வத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் நம பதோகதமான அநந்யஸரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறார் என்றபடி u பருதுக்ஸித்த்யுயர்ஹமனறியிலேயிருக்கையாவது பிரிந்திருக்கைக்கு யோக்யமனறியிலேயிருக்கை v பருதுங்நிர்தேஸாநாஹமாகையாவது பிரியச்சொல்லுகைக்கும் யோக்யமனறி'

ஜீ—குணகத்வமாத்ரம் சொல்லுகையாலே ஆந்ததகுணகத்வமும் சொல்லுகைக்குத் திரியடும் அநுவதிக்கிறா என்றபடி, ஆகையாலே புநருத்தியிலலை

t (ஜ்ஞாநதூரவயமாகையாலே) ஜடூவஸதுக்களில வயாவருத்தமென்றபடி இததால் சித்தென்றபடி u w₂ திருமந்தரத்தில் பதூத்யாநததூத்தையும் வயுத்க்ரமமாக அருளிச்செய்கிறார் (அபருதுக்ஸித்த்யுயர்ஹேத்யாதி) v₂ அநநயார்ஹஸேஷமுமாயென்று பரணவாததும் w பரஸேஷதைகரஸமுமாயென்று சரணபதூர்த்தும் w₂ அத்யந்தபரதநதரமுமாயென்று நமஸ்ரபூதார்த்ததும், u அபருதுக்ஸித்த்யுயர்ஹமாவது பிரிககைக்கு யோக்யமனறியிலேயிருக்கை v பருதுங்நிர்தேஸாநாஹமாகையாவது பிரியச்சொல்லுகைக்கு யோக்யமனறியிலேயிருக்கை w ஸேஷதைகரஸத்வமடி—

ஈ— y இவ்வாழ்வார் திருவாய்மொழி பரபுநதூத்தால் z செய்ததாயற்ற அர்த்தம் ஏதெனினில, a முதல திருவாய்மொழியிலே bA “உயாவற ஷயர்நல முடையவன” என்று தொடங்கி, cB “உணாமுமுதலம்—மிகுநரையிலன” dC “நிலனிடெ விசும்பிடை உருவினன

அ—யிலேயிருககை W ஸேஷதைகரஸ்தவம் கைங்காயைகபேபாகுதவம் ஸேஷதா கைங்காயம் X ததவ பரஸங்கூரத ததவிஷய ஜனாநாதிகயருபம் வகத்ருவைலக்ஷணயம் ஸமாரயதி (இத்தை யுள்ளபடியிதி) இத்தை ததவதரயத்தை

y அதஸ்தாத் “இபரபுநதூங்களில் ஸமூக்திகள்” (ய159) oஇத்யாதிவாக்யை ஸாமாதயேந பரபுநதூசதுஷ்டயஸ்ய ச அராததபஞ்சகபரத்வம் பரதிஜனாதம் ததுபபாதூநஸ்ய பூஹுக்ரத்தூ ஸாதயத்வாத விஸதரபயாத தத்ததூவயாக்யாரநேஷு தேஷாம் அர்த்தபஞ்சகபரத்வஸ்ய தூரஷ்டம் ஸக்யகுவாச்ச இதரபரபுநதூநாம் அராததபஞ்சக பரதிபாதூநபரதவேபபாதூநம் கிஹாய தத்தபரபுநதூஸாதாரணபரதிபாதூயமாதரம் அபிதூய, ஸ்வவயாக்யேய பரபுநதூ பரதிபாதூய ஈஸ்வரவைலக்ஷணயம், ததூகூத ஸேஷிதவபரதிஸம்பூந்திதயா பரஸத்திதூசித்ஸவ ரூபம் ச அபிதூய, இதூதீம் வயாக்யேயஸ்ய பரபுநதூஸ்ய அர்த்தபஞ்சக பரதிபாதூந பரத்வம் ஆக்யாதுமுதூயமய ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிஷ்வபி அர்த்தபஞ்சகஸ்ய அபிஹிதவாத அர்த்தபஞ்சகவிஷயே ஏதத்பரபுநதூஸாதாரணக்ருத்யம் கிம்? இத்யாஸவகாபூர்வகம் தத்ததூ யாதூராத்யநிரணய ஏததபரபுநதூஸாதாரணக்ருத்யம் இதுததரம் ஹருதி நிதூய உபநயஸயதி (இவ்வாழ்வாரித்யாதி) z (செயததாயற்ற அர்த்தம்) பரதிபாதிதமாயத் தீர்ந்த பொருள்

a அதில் முதல பரஸவருபத்தை நிருபிக்கக் கோலி அநதப பரனாகிருன நாராயணனென கைக்காக நாராயணா ஸபுதூர்த்தத்தை முதல் திருவாய்மொழியாலே அருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதல திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி D “உயாதிண்ணை” என்று ஆசார்ய ஹருத்யத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று bA “உயர்வற” இத்யாதிக்கு பூர்வமேவ(ப188) bவிக்கிதம் cB (உணாமுமுதலம்) முமுவுணர்வும் முமு நலமுமான (மிகுநரையிலன) மிகுந்திருப்பாரையுடையனலனனவன, dC நிலனிடெ பூமியிலும் விசும்பிடை ஊர்துவலோகத்

ஜீ—கைங்கர்யபேபாகுதவம் ஸேஷதா கைங்கர்யம் x ததவபரஸங்கூரத ததவிஷயஜனாநாதிக்ய ரூபவக்தருவைலக்ஷணயத்தை ஸமரிப்பிக்கிறார் (இத்தையுள்ளபடியித்யாதி) இத்தை - ததவ தரயத்தை y1 ‘ஸங்கூபதஸ்ய ச விஸதாரோ விஸதரஸ்ய ச ஸங்கூரஹ’ எனகிற நயாயத தாலே கீழ் ஸங்கூரஹேனோகதமான அர்த்தபஞ்சகத்தை விஸதரிககிறா (இவ்வாழ்வாரித யாதிநா) z (செயததாயற்ற அர்த்தம்) பரதிபாதிதமாயத் தீர்ந்த பொருள்

a அதில் முதல் பரஸவருபத்தை நிருபிக்கக் கோலி அநதப பரனாகிருன நாராயணனென கைக்காக நாராயணாஸபுதூர்த்தத்தை முதல் திருவாய்மொழியிலே அருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதல திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி D “உயாதிண்ணை” இத்யாதி யாலே ஆசார்யஹருத்யத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று cB (உணாமுமு நலம்) முமுவுணர்வும் முமுநலமுமான (மிகுநரையிலன) மிக்காரையுடையனலன, dC நிலனிடெ பூமியிலும், விசும்பிடை ஊர்துவலோகத்திலுமுண்டான, உருவினன அருவினன ரூபவத்தான

A 1-11 B 1 1 2 C 1 1 3 D ஆசார்யஹருத்யம் 211

ஈ—அருவினை” eA “ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவா” என்று சொல்லிக்கொண்டு போந்து, fB “கரவிசம்பெரிவளி நீர் நிலமிவைமிசை வரனவில் திறல் வலி அளி பொறையாய் நின்ற பரன்” என்று தலைக்கடிகையாலே, நாராயணனே பரதத்வமெனக்கைக்காங் நாராயணஸப்தார்த்தத்துத்தை அருளிச்செய்தார், g ஸர்வாதிக்கத்வமும் ஸமஸ்த கல்யாணக்ருஷாத்மகத்வமும் உபயனிபூதிநாதத்வமுமிதே நாராயணஸப்தாராதத்வம் h இதினுடைய சேஷமிதே iC ஒன்றுந்தேவும் D திண்ணன்வீடும்

அ திலும், உருவினை அருவினை ரூபவததான அசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையும் பரகாரமாக உடையவனாய் eA (ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவா) ஆகாமிகளாயும் அத்தீதங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களும் தாமேயாய் நின்றவர் fB (கரவிசம்பித்யாதி) ஸ்லக்ஷமமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாசம், அகாசி வாயு, ஜலம் பூமி இவற்றை ஆஸ்ரயமாக உடையவையாய் இவற்றுக்கு ஸ்வபூரவங்களாயுள்ள ஸ்ரேஷ்டஸப்தார்த்தம் தூரஹதவம் பூலம், தண்ணளியான குளிர்ச்சி, தூரக் தவம் இததர்மங்களைத் தூரிகளோடு வாசியறத் தனக்கு பரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸமாந் பரனுடைய g எடுத்த பாகரங்களாலே நாராயண ஸப்தாராதத்வம் சொல்லப்படுகிறதென்றறியும்படி எங்கனெனென, அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிக்கத்வமுமென்று தொடங்கி) பூஹுவரீ ஹிபூலிதம் ஸர்வாதிக்கத்வம் அது E ‘மிகுநரையிலன் என்றதாலே சொல்லப்பட்டது F ஈறில் வண்புகழ் இதி தியக்ருஷாத் அபித்யாய அநந்தரம் F “நாரணன்” இத்யபித்யாதாத் ஸப்தஸுஸாமர்த்ய யாச்ச கல்யாணக்ருஷாயோக்யஸ்ச நாராயணஸப்தாராதத்வ ஏவ அதை G உயர்நலம்” என்று சொன்னார் உபயனிபூதிநாதத்வம் தத்புருஷஸித்த்யு அது A ஆமவையாயவை” இத்யாதி யாலும் B “கரவிசம்பெரிவளி இத்யாதி யாலும் G அயர்வறுமமரர்களதிபதி’ என்கையாலும் உத்தம் h தர்ஹி D திண்ணன்வீடும் இத்யாதிக்கம் புநருகதம் ஸயாத் இதயதராஹ (இதினுடைய சேஷமிதே இதி) பரத்வத்துலகே ஸ்ருதிச்சுராயோகதஸ்ய பரத்வஸ்ய இதிஹாஸ புராணாதி, பரக்ரியயா உபபததிபிஸ்ச தக்ர ஸதிர்காணத் ஏதச்சேஷபூதே இதி பூரவ, i (ஒன்றுந்தேவும் திண்ணன்வீடுமிதி) ஏதத H “அனைவதரவணை இத்யஸ்யாபயபலக்ஷணம்

ஜீ-அசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன் eA (ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவர்) ஆகாமிகளாயும் அத்தீதங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களும் தாமேயாய் நின்ற அவர் fB (கரவிசம்பித்யாதி) ஸ்லக்ஷமமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாசம் அகாசி வாயு ஜலம் பூமி, இவற்றின் மேலே யுண்டாய், இவற்றுக்கு ஸ்வபூரவமான ஸ்ரேஷ்டஸப்தார்த்தம் தூரஹதவ ஸக்தி, பூலம், குளிர்ச்சி தூரகதவம் இததர்மங்களைத் தூரிகளோடு வாசியறத் தனக்கு பரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸமாந் பரனென்று பொருள் g இவை நாராயண ஸப்தாராதத்வமானபடி எனெனென (ஸர்வாதிக்கத்வம் இத்யாதி) E மிகுநரையிலன் இத்யாதி யாலே ஸாவாதிக்கத்வமும், G உயர்வற உயர்நலமுடையவன் இத்யாதி யாலே ஸமஸ்தகலயாண குணதமகத்வமும், A ‘ஆமவை ஆயவையாய்’ இத்யாதி யாலும் B ‘கரவிசம்பெரிவளி’ இத்யாதி யாலும் G அயர்வறுமமரர்களதிபதி என்கிறதாலும் உபயனிபூதிநாதத்வமும் சொல்லிறறிதே hD திண்ணன்வீடிலும் C ஒன்றுந்தேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே எனென (இதினுடைய இத்யாதி) D திண்ணன் வீடு என்றது H அனைவதரவணைக்கும் உபலக்ஷணம்

A 1-14 B 1111 C 410 D 22 E 112; F 1-2 10 G 111 H 28

ஈ— அநநதரத் திருவாய்மொழியிலே— இவ்வர்த்துத்துக்கு வாசகமான திருநாமத் தனனை kA “வண்புகழ்நாரணன்” என்று அருளிச்செய்தா, l வயாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்துத்தை அறியலாயிருக்குமே, m அங்ஙனனறிக்கே, n இதுவே வாசகமென்று தம் திருவுள்ளத்திலே அறுதியிட்ட ஆகாரநதோற்றம் oB “செல்வநாரணன்” pC “திருநாரணன்” qD “நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்” rE “காராயின காள நனமேனியின நாராயணன்” sF “திண்ணம் நாரணம்” என்று ஆதாரிததுகொண்டுபோந்து tG “வாழ் புகழ் நாரணன்” என்று, u வழிப்போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் v தலைகட்டுகையாலே இதுவே வாசகமெனகிற நிர்ப்பநதத்தை அருளிச்செய்தார்

அ— l (இவ்வர்த்துத்துக்கு) ஸர்வாதிதவமும் (p176) g இய்யாத்யுத்தாரத்தத்துக்கு kA (வண்புகழ் நாரணன்) கலயாணஞ்ஞங்களை உடையனுகையாலே நாராயண ஸப்தவாச்யனான னுடைய l அர்த்தமருளிச்செய்தால் போராதோ? வாசகஸப்தமும் காட்டுவானென்னென்ன (வயாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) வயாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்துமிருக்க நாராயண ஸப்தமே வாசகமெனகிறது என்கொண்டென்ன (வயாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) என்னவ மசம் வயாபகாந்தரங்கள் வாஸுதேவவிஷ்ணுநாமநீ mH ‘வல்லனமபிரான விட்டுவே I மணிவண்ணன் வாசுதேவன் வலையுளே’ இதி விஷ்ணுவாஸுதேவநாமநீ ச உவாச கில, தாப்யாம ச அயமாத்தேஜா ஜனாதும் ஸக்யதே சேத த ஏவ நாமநீ ஸயாதாம் இதயத்ராஹ (அங்ஙனனறிக்கே இதி) n இதுவே என்கிற அவதாரணம் பராத்யாத்யபரம் o t அஸக்ருதுக்தி ஆதாரகாரியமென்று தோற்றுக்கக்காகப் பல சநதைகளையும் எடுக்கிறார் (செல்வநாரண னித்யாதி) oB செல்வநாரணன் ஸ்ரீமநநாராயணன் pC திருநாரணன் நிதயஸ்ரீயாய் நிருபாதிசு மேஷியான நாரணன் qD (நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்) நாராயண ஸப்தவாச்யன் ஸமஸதலோகநாதனுனவன் rE (காராயின இத்யாதி) காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய அபராகருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தை உடையனான நாராயணனுடைய sF (திண்ணம் நாரணம்) நிர்சிதமாக திருநாமமான நாராயண ஸப்தமே எண்ணுங்கோள் tG (வாழ்புகழ் நாரணன்) ஆநநதாவஹமான குணங்கையுடைய நாராயணனுக்கு u (வழி) அர்சிராதிமாரக்கம் v, w வழிப் போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் தலைகட்டுகையாலே இதி) 1 உபகரமோபஸம்ஹாரா-

ஜீ— l (இவ்வர்த்துத்துக்கு) ஸர்வாதிதவாத்யார்த்தத்துக்கு kA (வண்புகழ் நாரணன்) அழகிய குணங்கையுடைய நாரணன் l அர்த்துக்கத்தும் போராதோ? வாசகஸப்தமும் சொல்ல வேணுமோ? என்ன (வயாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) வயாபகாந்தரங்கள் - வாஸுதேவ விஷ்ணுநாமங்கள் n ‘இதுவே’ என்கிற அவதாரணம் பராத்யாத்யபரம் o t அஸக்ருதுக்தி ஆதார காரியமென்று தோற்றுக்கக்காகப் பல சநதைகளையும் எடுக்கிறார் (செல்வநாரணனித்யாதி) o p (செல்வநாரணன் திருநாரணன்) ஸ்ரீமானு நாராயணன் qD (நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்) நாராயண ஸப்தவாச்யன் ஸமஸதமான ஏழுலகுக்கும் நாதனுனவன் rE (காராயின இத்யாதி) காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய், அபராகருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தை உடையனான நாராயணன் sF (திண்ணம் நாரணம்) நிர்சிதமாக திருநாமமான நாராயணஸப்தமே எண்ணுங்கோள் tG (வாழ் இதி) ஆநநதாவஹமான குணங்கையுடைய நாராயணன் u வழி அர்சிராதிமாரக்கம் v, w (தலைகட்டுகையாலே) என்கிறதுக்கு 1 உபகரமோபஸம்ஹாரேள்’ இத்யாதியிலே நோக்கு

A 1 2 10 B 1 10 8 C 4 1 1 D 2 7-2 E 9 3 1 F 10 5-1 G 10 9 1 H 2 7 4 I 5 3 6
ப—23

ஈ—v இனி wA “மலாமகன விருமபும நம அருமபெறலடிகள்” என்று தொடங்கி xB “திருவுடையடிகள்” என்றும் yC “மையகண்ணுள மலர்மேலுறைவாளுறைமொயினன்” என்றும் zD “நமக்கும பூவினமிசை நங்கைக்கும இனபன்” என்றும் eE “கோலத்திருமாமகனோடுனைக் கூடாதே” என்றும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்து, bF “திருவாணை” என்றும் cG “கோலமலர்ப்பாவைக்கனபாகிய என்னனபே” என்றும் தலைக்கட்டுகையாலே ஸ்ரீமானுன நாராயணனை பரதத்வமென்றும் சொல்லிற்று d இத்தால நமமாசாரியர்கள்

அ வப்யாஸோட்யாவதா பூலம் | அர்த்தவாதோபபத்தி ச லிங்கம் தாதபர்யநிர்ணயே || ‘இதயத்ரஹருத்யம் ஏதேந இதுமேவ வாசகத்வேத அதுஸந்தேயமிதி நியமவித்யநாதத்யம் விஸிஷ்ய அவேசத் இத்யுத்தம புவதி நந்வயம் நியாமக க இதி சேத வாஸுதேவவிஷ்ணுநாமநோ அஸிஷ்டபரிக்ரஹோ வயாபயாத்யாஹாராத்யஸாபேக்ஷதவருபாபூரததிஸச அஸதி, நாராயணநாம் தஸது வயாபயாத்யாஹாராத்யநபேக்ஷயா ஜ்ஞாதவயஸகலார்த்த பரதிபாத்ஸகதவம் இத்யயமர்த்த ரஹஸயத்ரயே அபிஹித

v(இனி) அஸ்யோபரி w c வஸதுவுக்குப் பரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரிய பதித்வம் அதுக்கு உடலாகச் சொல்ல வேண்டுகையாலே அதை அருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளென்று தொடங்கி) wA தாமரைப் பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பிராட்டி விருமபுமபடியான பெறுதற்கரிய நம ஸ்வாமியானவன xB (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியினுடைய பேராக்யமான திருவடிகளை yC(மையகண்ணுளியாதிய) அஸிதேக்ஷணையான ஸவபுவததுக்கு மேலே மையணிந்ததென்னலாம் படியான கண்ணை உடையளாய இந்த ஆபிரூபயத்துக்கு மேலே தாமரைப்பூவில் பிறப்பாலும், வாஸததாலும் அபிஜாதையுமாய பேராக்யபூதையுமான பிராட்டி நித்யவாலம் பண்ணுகிற மார்பையுடையவன zD (நமக்குமித்யாதிய) நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கு இவ்வருகான நமக்கும நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகான பிராட்டிக்கும் ஆதந்த ஜநகனுனவன aE (கோல இத்யாதிய) உன் வடிவழகுக்கு ஈடான ஆபிரூபயத்தையுடையளான பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருக்கிற உன்னைக்கிடடி அதுபுவியாதே bF(திருவாணை) அதயந்த பேராக்யபூதையான பிராட்டியுடைய ஆணையானது ஸமஸத ஜகத்தையும உன்னுணையாலே நிர்வஹிக்கிற உனக்கு ஆணைகான் cG(கோலமலரித்யாதிய) வடிவழகையும பேராக்யதையையும் உடையளாய பத்மவாஸிநியாய, அதிஸுந்த்ரியான பிராட்டிக்கு அன்புன அத்தாலே, எனபக்கலிலும் அதிபராவணயதையுடையயாய d (இத்தால நம்மாசாரியர்களிட்யாதிய) ஆகையாலே த்வயததில் பூர்வோத்தர வாக்யங்

ஈ—v(இனி)இதுக்குமேலே w c வஸதுவுக்குப் பரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரிய பதித்வமும்அதுக்கு உடலாகச் சொல்லவேண்டுகையாலே அதையருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளிட்யாதிய) இப்பாசுரங் களுக்கார்த்தம்—wA தாமரைப் பூவிற்பிறந்த பிராட்டி விரும்பும்படியான, பெறுதற்கரிய நம ஸ்வாமியானவன xB (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியினுடைய yC(மைய இத்யாதிய)மையணிந்த கண்ணையுடையவளாய தாமரைப்பூவில் வளிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாலம் பண்ணுகிற மார்பையுடையவன் zD (நமக்குமித்யாதிய) நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும பத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கும் ஆதந்தஜநகனுனவனை aE(கோல இத்யாதிய) அழகிய பிராட்டியோடே கூடியிருக்கிற உன்னைக் கிடடாதே bF (திருவாணை) பிராட்டியுடைய ஆணை cG (கோலமலரித்யாதிய) அழகிய பத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கு அன்புன, அத்தாலே எனபக்கலிலும் அனபையுடையவனே! d (இத்தால நம்மாசாரியர்கள் இத்யாதிய) e (ரஹஸயத்தில) த்வயததில் e2 (பத்மத்வயததாலும்)

A 1 3 1 B 1 3 8 C 4 5 2 D 4 5 8 E 6 9 3 F 10 10 2 G 10 10 7

ஈ—(ரஹஸ்யத்தில்) ^{தவய} ^{தவய} பத்யதவயத்தாலும் f அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அர்த்தத் துக்கு அடி இவ்வாழ்வாராயிருக்கும் எனறதாயிற்று, g ஆசுரயண வேளையிலே A “மலர் மகள விரும்பும் நம அருமபெறலடிகள்” என்று தொடங்கி, பேராகுவேளையிலே B “கோல மலர்ப்பாவைக்கண்பாகிய என்னெனபே” என்று சொல்லுகையாலே, ஆசுரயண வேளையோடு பேராகுவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே உத்யேதேசயம் எனனுமிடம் சொல்லிறறாயிற்று

h இப்படி பரஸ்வரூபம் நிரணிதமாயிற்று, || (1 பரஸ்வரூபபரதிஸம்பந்தியான ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி எனெனெனில, kC “உடனமிசை உயிரெனக கரந்தெங்கும் பரந்து” என்று, ஸரீராதம்பாவத்தைத் தாம அநுஸந்தித்துப் பிறருக்கு உபதேசிக்கிற விடத்திலே mD “உமமுயிர வீடுடையானிடே” என்று அந்த ஸரீராதம்பாவந்தனையே உபதேசித்து, இந்த ஸரீராதம்பாவத்தால் பூலிக்கிறது அநநயார்ஹசேஷத்வமெனனு மிடத்தை nE “தனக்கேயாக எனைக கொள்ளுமீதே” என்றும் oF “அடியேனுள்ளான

அ—களில ஸ்ரீபத்யதவயத்துக்கு அரத்தம் புருஷகாரத்வமும் உபேயத்வமும் எனறதுக்கு அடி இவ்வாழ்வாராயிற்று என்றபடி e (ரஹஸ்யத்தில்) தவயத்தில் f (அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அரத்தம்) புருஷகாரத்வ பராயத்வங்கள் g உகதவிவரணம் (ஆஸ்ரயணவேளையிலே இதயாதி)

h ஸ்ரீரோதருபுத்யதிஸமாதநார்த்தம் ஸங்குதிஸ்புரணர்த்தகஞ்ச வருத்தம் திகுமயத் வர்த்திஷயமாணகாங்கை உபகூபதி (இப்படி பரஸ்வரூபம்) இதயாதி வாகயதவயேந | (ஸ்வ ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எனெனெனில) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்கனெ யெனனில என்றபடி kC (உடனமிசையிதயாதி) ஸரீரத்தில் ஆத்மா வயாபிகுமார்போலே கரந்து - வயாபித்து, இப்படி ஸகல பதாரததங்கனிலும் வயாபதனய | பரதமத்யுசகஸய ஸவாநுபுரூபபவாத (தாமநுஸந்தித்து) இதயுத்தம் mD (உமமுயிரித்யாதி) உங்களுடைய ஆத்மாவை வீடாகவுடையவன் nE (தனக்கேயாக இதயாதி) பிறாகும் அன்றியே, எனக்கும் அன்றியே, எனக்கும் தனக்குங்கூடவும் அன்றியே தனக்கே பரதந்தரமாயிடி எனனை அங்கீ கரிக்கும் இதுவே oF (அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான) சேஷத்தைகநிருபணீயமான அஹமர்த

ஜி—பூர்வோததரகூண்டாதிமில் ஸ்ரீமது ஸ்ரீமதே எனகிற பத்யதவயத்தாலுமென்றபடி f (அருளிச் செய்துகொண்டு போருமர்த்தம்) புருஷகாரத்வ பராயத்வங்கள் g உகதவிவரணம் (ஆஸ்ரயணவேளையிலே இதயாதி)

h ஸ்ரீரோதருபுத்யதிஸமாதநார்த்தமாகவும் ஸங்குதிஸ்புரணர்த்தமாகவும் வருத் தத்தை திகுமியாநினறுகொண்டு வர்த்திஷயமாணகாங்கையை உத்கேபிக்கிறார் (இப்படி பரஸ்வரூபம்) இதயாதி வாகயதவயத்தாலே | (ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி எனெனெனில) எனறது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்கனெயெனனில என்றபடி kC (உடன மிசையிதயாதி) ஸரீரத்தில் ஆத்மா வயாபிகுமார்போலே மறைந்து எங்கும் வயாபதனய | முதல திருவாயமொழி ஸவாநுபுரூபமாகையாலே (தாமநுஸந்தித்து) என்றது mD (உமமுயிரித் தயாதி) உங்களுடைய ஆத்மாவை வீடாகவுடையவன் nE (தனக்கேயித்யாதி) எனக்கும் தனக் கும் பொதுவாகை அன்றிக்கே தனக்கே பரதந்தரமாயிடி எனனை அங்கீகரிக்கும் இதுவே

ஈ—உடலுள்ளான்' என்றும் சொல்லி, இது தசசேஷதவத்தளவிலே நிறுப்தொனறல்ல, ததியேஸேஷத்வ பர்யநதமாளுலாயிறு தசசேஷத்வ லித்யுதியென்னுமிடத்தை Aயிலுளு கடரொளி B நெடுமாறகடிமையிலே p பரக்க அருளிச்செய்து, qC “அடியார்கள குழாங்களை உடனாக டுவதெனறுகொலோ” என்று பராத்தித்து, பராத்தித்தபடியே rD “அடியரோடிருந்தமை” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, பாகுவதேஸேஷத்வ பாயந்த மான பாகுவசசேஷதவமே ஸவருபமென்னுமிடம் சொல்லிறறு

s ஸவருபாநுரூபமான t புருஷார்த்தம் இருக்கும்படியென்னென்னில் H “தனக் கையாக எனைக்கொள்ளுமீதே” என்று தொடங்கி, F “வழுவினா அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்” என்றும் uG “பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட” என்றும், vH “முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்” என்றும் இப்படிகளாலே அடிமையே புரு ஷார்த்தம் w என்னுமிடத்தை நிர்ணயித்து, “இதுதான் x ஸாஸ்தரவிஹிதமென்று செய்யு

அ—ததுதினுடைய அகவாயிலே அந்தராதமதயா நிலலாதினருள அத்தத்தேமையமான ஸரீரத்தி னுடைய ஹருத்யாமஸததிலேயும் வாத்தியாதினருள pI கொளறுயிருண்ணும் விசாதி’ இத்தியாதிஸதலாததரேஷவபி ஸங்க்ரஹேண பாகுவதேஸேஷதவாபிக்ரநாத்ரஹ (பரக்க அருளிச்செய்து இதி) qC (அடியார்கள் இதி) நித்யத்யாஸயைக நிருபணீயரான ஸுரிகளுடைய ஸங்க்ரங்களை ஒருநீரம்படி உடன்பட்டுக் கூடுவதெனறே? rD (அடியரோடிருந்தமை) ஸுரிக ளோடே கூடியிருந்த பரகாரத்தை

t (புருஷார்த்தம் இருக்கும்படி என்னென்னில்) புருஷார்த்தம் இருக்கும்படியை அருளிச் செயதபடி எங்ஙனையென்னிலென்றபடி uG (பணிமானமிதயாதி) கைங்கர்ய வகுத்திகளில் ஓர் அளவு தப்பாதபடி அடியேனுன ஸவருபத்தையுடைய என்னை, அதுக்கீடாக அடிமைகொண்ட vH (முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்) உள் திருமுனபே அழைத்து அடிமை கொண்டருளவேணும் w (என்னுமிடத்தை) புருஷார்த்தம் கைங்கர்யமென்னுமிடத்தை x (ஸாஸ்தரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல) என்றவிடத்தில் 1 யோ மோ ஹாத்யத்யாலஸ்யாத்கருதவா தேவதாச்சநம் ।

ஜி- o (அடியேனித்யாதி) ஸேஷத்தைக நிருபணீயமான என ஆதமாவிடத்திலும் அந்தராத்மாவாய நிலலாதினருள தேமையமான ஸரீரத்தினுடைய ஹருத்யாமஸததிலேயும் வாத்தியாதினருள qC (அடியாதித்யாதி) நித்யத்யாஸயைக நிருபணீயரான ஸுரிகளுடைய ஸங்க்ரங்களை ஒரு நீரம்படி உடனகூடுவதெனறே? rD (அடியரோடிருந்தமை) நித்யஸுரிகளோடு கூடியிருந்த பரகாரத்தை

s மேல் புருஷாததது ஸவருபமாஹ (ஸவருபாநுரூபேதி) t (புருஷார்த்தமிருக்கும்படி என்னென்னில்) புருஷார்த்தமிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனையென்னில் என்றபடி uG (பணிமானமிதயாதி) அடிமையிலே ஓரளவும் தப்பாதபடி அடியேனை அடிமை கொண்டு vH (முகப்பேயித்யாதி) திருமுனபே அழைத்து அடிமை கொண்டருளவேணும் x (ஸாஸ்தர விஹிதம்) என்றவிடத்திலே 1 யோ மோ ஹாத்யத்யாலஸ்யாத்கருதவா தேவதாச்சநம் । புங்கதே

A 3 7 B 8 10 C 2 3 10 D 10 9 11 E 2 9 4 F 3 3 1 G 4 8 2 H 8 5-7 I 5 2 6

ஈ மளவல்ல ய ஸவரூப பராபதமென்று செய்யுமளவல்ல, ராகுபராபதம்" என்று சொல்லு கைக்காக, அடியிலே A "உயர்வற வுயாநலமுடையவன்" எனுகொண்டு உ பராபய மான குணங்களைச் சொல்லி, B "சுவையன் திருவின மனான" என்றும், bC "தூய பரமன் அமுதைப் பருகிப்பருகி" என்றும், குணவிஸிஷ்டவஸ்துவினுடைய பேராக்யதையையும் சொல்லி, D "அப்பொழுதைக்கப்பொழுது எனஞராவமுதம்" என்றும், E "ஆராவமுதே" என்றும், F "ஆராவமுதானயே" என்றும் இந்த பேராக்யத்தினுடைய நித்யாபூர்வத்தை யைச்சொல்லி, dG "உகந்து பணிசெய்துனபாதம் பெற்றேன்" என்று குணநுபுவ ஹநிதபீதிகாரித கைங்காயமே புருஷாத்தமென்னுமிடத்தைச் சொல்லி, இதுதான் யாவதூதம்பூர்வியான புருஷாத்தமெனக்கைக்காக eG "ஈதே இனனம் வேண்டுவதெந் தாய்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே புகுவத்குணநுபுவஹநித பீதிகாரித கைங் காயமே புருஷாத்தமென்று அருளிச்செய்தார்

f இப்புருஷாத்தத்துக்கு g இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே hH "விடுமின முற்றவும்" என்று 1 கட்டடங்கச் சொல்லி, அது

அ புங்கதே ஸ யாதி நரகாந் ஸுகரேஷுபிஜாயதே||' என்றது அநுஸந்தேயம் 1 ஸா கிமாத் தம் ந ஸேவயதே என்றதுவும் விவக்ஷிதம் y(ஸவரூபபராபதமென்று இதி) அத்ர 2 நாகிஞ்சித குாவதஸ் ஸேஷத்வம் ' 3 அகிஞ்சித்கரஸய ஸேஷத்வாநுபபத்தி: இதயாதி: z (பராபய மான)-பேராக்யபூதமான B (சுவையன் திருவின மனான) ரஸிகனான லக்ஷமீபதியானவன் bC(தூய இத்யாதி:)ஸுதூதாமருதமானவனை நிரந்தரமாக அநுபூவித்து cE(ஆராவமுதே)நிரந்தரம் அநுபூவியாநினரூபம், அநுபூவிதாவான எனக்கு த்ருபதி பிறவாதபடி அமருதவத பேராக்ய பூதனானவனே! dG (உகந்து பணிசெய்துனபாதம் பெற்றேன்) பீதிபரேரிதனாகக்கொண்டு வாசிக மான அடிமைசெய்து பரமபராபயபூதனான உன திருவடிகளைப் பெற்றேன் eG (ஈதேயினனம் வேண்டுவதெந்தாய்) இவ்வடிமையே இவ்வாதமாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம் எனக்கு நிரு பாதிபூந்நதுவானவனே!

g (இடைச்சுவா) மத்ய பிததி பரதிபூநதகமெனறபடி hH(விடுமினமுற்றவும்) பஜநீய வயதிரித்தங்களான ஸாத்யஸாதூநங்கள் எல்லாவற்றையும் ஸவாஸநமாக விடுங்கோள ! (கட்டடங்க) ஸாகலயேந ஸமுதூயாகாரேணேதி யாவத I ஒருநாயக பரவேஸே ' அஹம்

ஜீ ஸ யாதி நரகாந் ஸுகரேஷுபிஜாயதே||' என்றது அநுஸந்தேயம் z(பராபயமான) பேராக்ய மான B(சுவையனிட்யாதி:) ரஸிகனான லக்ஷமீபதியானவன் bC(தூயவித்யாதி:) பரிஸுதூத மான அமருதமானவனை நிரந்தரமாக அநுபூவித்து cF(ஆராவமுதானய) த்ருபதி பிறவாத அமருதம் ஆனய dG(உகந்தித்த்யாதி:) பீதிபரேரிதனாகக்கொண்டு அடிமைசெய்து உன திருவடி பெற்றேன் eG(ஈதேயித்த்யாதி:) இவ்வடிமையே இவ்வாதமாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம் எனக்கு நிருபாதிபூந்நதுவானவனே!

f விரோதி ஸவரூபமாஹ (இப்புருஷாத்தத்துக்கு இத்யாதி:) g(இடைச்சுவா) மத்ய குட்யம், பரதிபூநதகம் என்றபடி I (கட்டடங்க) ஸாகலயேந I ஐஸ்வரய கைவலயங்களை

A 1 1 1 B 1 9 1 C 1 7 3 D 2 5 4 E 5 8 1 F 10 10 5 G 10-8 10 H 1 2 1 I 4 1

ஈ—தனனையே மேல் மூன்று திருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தா, அவையெவை? என்னில்,—அஸேவயஸேவை - தயாஜயமெனறார் A சொன்னால் விரோத்திலே, ஐஸவர்ய கைவல்யங்கள் தயாஜயம் எனறார் B ஒரு நாயகத்திலே, ஸாரீரஸம்பந்த நியந்த நமக வரும் பரிக்ரஹங்கள் தயாஜயமெனறார் C கொண்ட பெண்டிரிலே அங்ஙனே சொல்லலாமோ? ஸாஸ்த்ரஸித்தமான ஐஸவர்ய கைவல்யங்கள் புருஷாரத்த மாகத் தட்டென்னென்னில், பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு D ஐங்கருவிகண்ட வினபமாகையாலும், D தெரிவரிதாய் k அளவிறந்திருந்ததே யாகிலும் புகுவதுபுலத்தையபற்ற D சிறிதினபமாகையாலும் முமுகுஷுவுக்கு இவை தயாஜயம் எனறா ஆக தயாஜயவேஷத்தை அருளிச்செய்தா.

I தயாகுபரகாரமிருக்குமபடி எங்ஙனெனென்னில், n தயாஜயமெனறால் விடுமத்தனையனறே, தயாகுபரகாரமிருக்குமபடி அறிய வேணுமோ? என்னில், வேணும், n விஷயங்களில் நின்றும தான கடக்க வரத்தக்கவோ? அன்றியே விஷயங்களை நஸிப பித்து வரத்தக்கவோ? என்றால், இரண்டும் ஒண்ணது, கடக்க வரத்தக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கு அவவருகே போகவேணும், நஸிபபித்து வரத்தக்கவோ? என்றால், புகுவதுவிபூதியை அழிக்கையாய்விடும், இரண்டுமொழிய விஷய ஸந்திதியில் நின்றும நிர்மாநுஷயமான காட்டிலே வரத்தித்தாலோ என்றால், ஸர்வததையும் விடிக் காட்டிலே இருந்த ஆதிபுரதனுக்கு o மானிபககலிலே ஸங்கம உண்

அ—காரமகாரங்கள் தயாஜயமெனறா வீடுமின முற்றத்திலே ' இதயாதிசும் வர்த்ததே, தததர ந விவக்ஷிதம் அதோ ந விரோத' D ஐஸவர்ய கைவல்யே கரமேண ஹருதி ந்தியாஹ— (ஐங்கருவி மிதயாதிசு) ஐங்கருவி - பஞ்சேநத்யூரியங்கள் k அளவிறந்தது அபரிச்சிதநம்

I ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நம் (தயாகுபரகார மிதயாதிசு) n தடஸத பரஸ்நம்—(தயாஜயமெனறவித யாதிசு) n விவரணம் (விஷயங்களில் நின்றுமிதயாதிசு) o o (மானிப பக்கலிலே ஸங்கமுண்டாய ஜஞாந பூரமஸம் பிறந்தது) 1 யம் யம் வாபி ஸமரந் பூரவம் தயஜத்யநதே கலேபுரம் I தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதூர தத்பூரவபூரவித II என்கிற நயாயத்தாலே என்றபடி p (ஸௌபூரீத்யாதிசு) 2 ரிாவேஷுகாமோஸயி நரேநத்ர கநயாம பரயச்சு மே மா பரணயம் விபூரங்கீ I ந ஹயாத்திந கார்யவஸாதுபேதா கருத்ஸத்யவமஸே விமுகா பரயாநதி II

ஜீ கரமேண அருளிச்செய்கிருா (ஐங்கருவி மிதயாதிசு) D ஐங்கருவி பஞ்சேநத்யூரியம் k (அளவிறந்தது) அபரிச்சிதநம் D ஐங்கருவிகண்ட இனபமெனறது பஞ்சேநத்யூரியங்களாலே அநுபூவிக்கப்பட்ட ஐஹிக ஸுகுமெனறபடி.

I ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நம் (தயாகுபரகார மிதயாதிசு) n தடஸத பரஸ்நம் (தயாஜயமெனறவித யாதிசு) n விவரணம் (விஷயங்களில் நின்றுமிதயாதிசு) o (ஜ்ஞாநபூரமஸம் பிறந்தது) என்றவிடத்திலே— 1 ' யம் யம் வாபி ஸமரந் பூரவம் தயஜத்யநதே கலேபுரம் I தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதூர தத்பூரவபூரவித II என்றது அநுஸந்தேயம் q (விஷயபரவணஞ்ஞான) என்றது 2 நிர் வேஷுகாமோஸயி நரேநத்ர கநயாம பரயச்சு மே மா பரணயம் விபூரங்கீ என்றதைப்

ஈ டாய், O_2 ஜனாநபுரமஸம் பிறந்தது, p ஸௌபுரி நீருக்குள்ளே முழுகிக்கிடக்கச்செய்தே, அங்கே சில மத்ஸய ஸஞ்சாரத்தைக் கண்டு q விஷயபரவணனான, ஆகையாலே த்யாகுபரகாரம் இவையல்ல ஆனால் ஏதாவதென்னில், rA “நீாநுமதெனறிவை வேர் முதல மாயத்து இறைசேர்மின” என்று தேஹததில் ஆத்மபுத்ஹித்யையும், தேஹாநு ப்ஹிதிகளான பதார்த்தங்க்களில் மமதாபுத்ஹித்யையும் தவிருகை த்யாகுபரகாரமென்று பிறருக்கு உபதேஸித்ததார், sB “யானே எனனை அறியகிலாதே யானேயெனறனதே எனறிருந்தேன” என்று தாமும் அநுஸந்தித்ததார் ஸௌபுரி நீருக்குள்ளே முழுகிக்கிடக்கச்செய்தே, அங்கே சில மத்ஸய ஸஞ்சாரத்தைக் கண்டு q விஷயபரவணனான, ஆகையாலே த்யாகுபரகாரம் இவையல்ல ஆனால் ஏதாவதென்னில், rA “நீாநுமதெனறிவை வேர் முதல மாயத்து இறைசேர்மின” என்று தேஹததில் ஆத்மபுத்ஹித்யையும், தேஹாநு ப்ஹிதிகளான பதார்த்தங்க்களில் மமதாபுத்ஹித்யையும் தவிருகை த்யாகுபரகாரமென்று பிறருக்கு உபதேஸித்ததார், sB “யானே எனனை அறியகிலாதே யானேயெனறனதே எனறிருந்தேன” என்று தாமும் அநுஸந்தித்ததார்

t 1 “निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम्” (நிவருத்தராகஸய க்ருஹம் தபோவநம்) என்று- நிவருத்தராகஸயிருக்குமவனுக்குத் தானிருந்த தேஸமே தபஸஸுக்கு ஏகாந்தஸ்துல மென்றதாயிற்று u இப்படி எங்கே கண்டோமென்னில், v ஸ்ரீ ஜநகராஜன பக்கலிலும் v_2 ஸ்ரீ குலஸேகரபபெருமான பக்கலிலும் கண்டுகொளவது, ஆகையாலே புத்ஹி, v_2 த்யாகுமே த்யாகுமென்றபடி

அ—இத்யாதி்யைப்பற்ற rA (நீாநுமதித்யாதி) ஆதமாத்மீயங்களிலுண்டான அஹங்காரமும் மமகாரமுமாகிற இவற்றை ருசிவாஸனைகளாகிற பக்கவேரோடே முதலறுத்து sB (யானேயித்யாதி) நான்தானே என விஷயத்தில் யாத்ராத்மய ஜனாநபிலலாமையாலே நான ஸ்வதந்தரனையாகவும் எனையொழிந்தவை எனனுடைமையாகவும் அஹங்கார மமகாரங்களைப் பண்ணி, முடிந்து போகாதே ஆத்ம நித்யதவமும் அநர்கதாவஹமாம்படி இருந்தேன்

t இப்படி அஹங்கார மமகாரங்களை இல்லாதவனுக்கு வஸதவ்யதேஸ நியமமில்லை என கிறது (நிவருத்தராகஸயேத்யாதி) u (இப்படியித்யாதி) உபாஸகாத்த்விஷ்ணு ப்ஹபரஸ்ரத பரம v (ஸ்ரீ ஜநகராஜனித்யாதி) ஸ்ரீ ஜநகராஜம் காமர்சித்ருஷீமர்ச உத்ஹித்யஸுக் ஜனாதோபதேஸம் பரகர்வதி ஸதி ஸ்ரீ ஜநகராஜமுகுமவலோக்யைவ உபதிஸதி ஸுக, ததார ராஜ தவாத த்ருஷ்டோபகாராபேக்ஷயா தந்ருகமவலோகையவோபதிஸதி இதி ருஷீணம் விசாரே ஸதி, ஸுக கயாசிதமாயயா ‘ஜநகபுரீ ஆஸ்ரமாஸச த்ஹயததே’

ஈ—பற்ற rA (நீாநுமது இத்யாதி) நீங்கள், உங்களது எனகிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிற இவற்றை வேரோடே முதலறுத்து sB (யானே இத்யாதி) நான்தானே எனனுடைய யாத்ராத மயத்தை அறியமாட்டாதே நான ” எனனது ” என்று அஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநர்கதாவஹமாம்படியிருந்தேன்

t திவ்ருத்தாஹங்கார மமகாரனுக்கு வஸதவ்யதேஸநியமாபுவததை அருளிச்செய்கிறா (நிவருத்தராகஸயேத்யாதி) இதிஹாஸஸமுச்சயே தரயோதஸாத்யாயே இதம் வசநம் 1 “வநேபி தேஷாஷா பரபுவநதி ராகிணம் க்ருஹேணு பஞ்சேநத்ஹிய நிக்ரஹஸதப | அருத லிதே காமணி ய பரவர்த்ததே இத்பூர்லாமஸ v (ஸ்ரீ ஜநகராஜன பக்கலிலும்) எனகிற

ப்ர—t 1 इतिहाससमुच्चये त्रयोदशाध्याये—“वनेऽपि दोषाः प्रभवन्ति रागिणा गृहेषु पञ्चेन्द्रिय- निग्रहस्तपः। अकुत्सिते कर्मणि यः प्रवर्तते निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम्॥”

ஈ— இவ்விரோதி, நிவருத்திகுகம் புருஷார்த்த ஸித்திக்கும உபாயமேதெனனில் :
 W தரைவர்ணிகாதி,காரமான புக்தியும் X அகிஞ்சநாதி,காரமான பரபததியுமென்றா
 Y இரண்டிறே; Z வேதாந்த ஸித்திமான உபாயம், உ இதில் பரபத்தியே உபாயமென்றது
 தமக்கு ஸித்திதாந்தமென்னும் ஆகாரந்தோற்ற உபாயவேஷத்தை அருளிச்செய்தார்

அ இதி தேஷாம் பரதிபுரூசகார, ததா ருஷய 1 ' மம க்ருஷ்ணஜிநம் தக்ஷதம் மம தக்ஷத
 கமண்டலி ' இதயாதிநா ' கமண்டலூதக்ஷத, கருஷ்ணஜிநம் தக்ஷதம் வலகலா
 தக்ஷதா விஷ்டரோ தக்ஷத, ' இதி அயதிபாயாகுலா ஸ்வாஸ்ரமேஷு கதவா ததர தாஹம்
 அபர்யந்த புநராக்கதய லஜ்ஜாவிஷ்டாஸ ஸதிதா ஸ்ரீ ஜநகராஜஸ்து நவதிதி, பரிபூண
 ஸ்வகோஸக்ருஹாந்த புராதிதாஹாவபூஸேடி 2 மிதிலாயாம் பரதிபதாயாம் ந மே
 கிஞ்சித் பரதூஹயதே இதி ஸ்வஸ்தேதாஸஸதித, ததாநீம் ' வைராக்யாதியஸரூப
 அதிகாரி பூாதயாதிகயாத் ததாஸ்வோசம் ' இத்யுவாச ஸுக யாஜஞவலகயேந ஜஞாதமுப
 திஷ்டமிதி ச வதநீதி V ஸ்ரீகுலஸேகூரஸது A ' ஊனேறு செலவத்துடறிநி யான வேண்டேன ' '
 இதயாரபய B ' இனபமருஞ்செலவமும் இவ்வரசம் யான வேண்டேன ' ' இதயாத்யவோசத்
 அதஸதயோர் த்ரஷ்டும் ஸகயதே

W (த்ரைவர்ணிகாதி,காரமான புக்தியும்) விஸிஷ்டவேஷ விஷயமாகையாலே என்றபடி
 X (அகிஞ்சநாதி,காரமான பரபததியும்) நிஷ்கருஷ்டவேஷ விஷயத்வேந ஸாவாதி,காரமாகையாலே
 என்றபடி பரபத்தே அகிஞ்சநாதி,காரத்வே பரமானம் 3 பரயதபாணிஸ் ஸரணமஹம்
 பரபத்யே இதி பரயதபாணி — ' உபாயாந்தர ஸ்பாஸ ராஹித்யாத் — விஸுதக்ஷதஹஸத '
 இதயாத் 4 பரஹமக்ஷத்ர விஸஸ்ஸத்திரா ஸத்ரியஸ்சாந்தரஜாதய | ஸர்வ ஏவ பரபத்யேந
 ஸர்வதாதாரமச்யுதம் || இதயாத்யஸ்ச Y (இரண்டிறே) என்றவிடத்திலே 5 ' ' புகத்யா
 பரமயா வாயி பரபத்யா வாமஹாமுநே | பராபயோ஽ஹம் நாந்யதா பராபயோ மம கைங்கர்ய
 விபஸுபி || ' இதயாத்யநுஸந்தேயம் Z (வேதாந்தஸித்திமான உபாயம் இதி) 6 ' ஸாந்தோ
 தாந்த உபரதஸ்திதிஷு ' 7 காரணமது த்யேய 8 ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத '
 இத்யாதிஷு 9 ' தஸ்மாநந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிகதமாஹு ' 10 ஒமிதயாத்மாநம்
 யுஞ்ஜீத 11 முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் பரபத்யே இதயாதி,காஸச் ச்ருதயோ஽பிரேதா

ஈ-விடத்திலே 2 மிதிலாயாம் பரதிபதாயாம் ந மே கிஞ்சித் பரதூஹயதே ' என்றத்தைக கண்டு
 கொள்வது V (ஸ்ரீகுலஸேகூரபெருமான பகவதிலும்) என்றது A ' ' ஊனேறு செலவத்துடறி
 நிறி இத்யாதிக்களைப்பற்ற

X (அகிஞ்சநாதி,காரமான பரபததியும்) இவ்விடத்திலே 3 ' பரயதபாணிஸ் ஸரணமஹம்
 பரபத்யே ' 4 பரஹமக்ஷத்ர விஸஸ்ஸத்திரா ஸத்ரியஸ்சாந்தரஜாதய | ஸர்வ ஏவ பரபத்யேந
 ஸர்வதாதாரமச்யுதம் || இதயாத்யநுஸந்தேயம் பரயதபாணி - உபாயாந்தரஸ்பாஸராஹித்
 யாத் விஸுதக்ஷதஹஸத இதயாத் Y (இரண்டிறே) என்ற இடத்திலே 5 புகத்யா பரமயா வாயி
 பரபத்யா வாமஹாமுநே | பராபயோ஽ஹம் நாந்யதா பராபயோ மம கைங்கர்யவிபஸுபி || ' இத
 யாதிஷு அநுஸந்தேயம் Z (வேதாந்தஸித்திமான) என்றது - 12 ' நிதித்யாஸிதவய ' '
 8 ' ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத 11 முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் பரபத்யே இதயாத்யைப

Aபெரு 4 1 B பெரு 4-5

ஈ— bA “நோற்ற நோன்பிலேன” என்று தொடங்கி, cB “ஆறெனக்கு நினபாதமே”² சரணாகத் தந்தொழிந்தாய” என்றும், dC “உழலையெனபின் பேய்ச்சி முலையுடு அவனை உயிருண்டான கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட” என்றும், eD “நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடியமேல் சேமங்கொள தென்குருகூர்ச் சடகோபன” என்றும், fE “நாகணைமிசை நம்பிரான சரணே சரண் நமக்கு” என்றும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தி, gF “ஆவிக் கோப பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறினறினிலேன” என்று தலைக கடடுகையாலே திருவடிகளே உபாயமென்று அருளிச்செய்தார்

அ—a (இதில் பரபததியே உபாயமென்று தமக்கு எடுத்துநீந்தம்) என்கையாலே புக்தி அநுபாயம் என்றபடி பரபததி - ஈஸ்வர

b g கதாமுவாசேதயதராஹ (நோற்ற நோன்பிலேனியாதி) bA நோற்ற நோன்பிலேன-புல வயாபதமாமபடி அநுஷ்டிதகாமயோகமுடையேனலேன cB (ஆறெனக்கு இதயாதி) எனக்கு பராபதிகு வழி உன திருவடிகளே புகலிடமான உபாயமாகத் தந்துவிட்டாய dC (உழலையித்யாதி) உழலை கோததாபபோலே இருக்கிற எலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயிலே அவனை பராணபஹாரமபண்ணின விரோதி திரஸந ஸவபுரவணை கருஷணனுடையவையாய் தமக்கு உபாயமாக முனடி பரகாஸிபித்த திருவடிகளையே அபிமதஸித்திக்கு உபாயமாக புத்திபண்ணிக கொண்ட, eD (நாமங்களித்யாதி) நாமாயண ஸபுத்திதினுடைய அம்ஸமான நாம ஸஹஸரதையும் உடையனாய் அவற்றை அநுபுவித்து நம ஸவாமியென்று ஸாவரும் பற்றும்படியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளினமேலே ஷேமங்கரத்வ புத்திபுருப வயவஸாயத்தையுடையராய், கட்டளைப்பட்ட திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் fE (நாகணை இதயாதி) 'திருவநந்தாழ்வானமேலே கண்வளாந்தருளின நமமுடைய ஸவாமியானவன திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு' என்று என்றுமொக்க மநோரத்ததை உடையராய்க்கொண்டு ஆழ்வார் தாமுனராகைக்காக அருளிச்செய்த அந்தரதியான ஆயிரத்துள் அந்நிதீயமான இப்பத தையும் gF (ஆவிக் கோரித்யாதி) என்னுத்தமாவுக்கு அபாஸ்யமாய இருப்பதொரு உபகூநமானது உனனையொழிய நானறிகிலேன

ஜீ—பற்ற a (இதில் பரபததியே உபாயமென்று தமக்கு எடுத்துநீந்தம்) என்கையாலே புக்தி உபாயம் அன்று என்றபடி பரபததி - ஈஸ்வர 1 'ந்யாஸ இதி பூரஹம(ா) என்றிருக்கையாலே

bA (நோற்ற இதயாதி) புலவயாபதமாமபடி அநுஷ்டிதகாமயோகமுடையேனலேன என்றபடி cB (ஆறெனக்கு இதயாதி) எனக்கு உபாயம் தருமிடத்தில் உன திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்துவிட்டாய dC (உழலையித்யாதி) உழலைத்தடி கோததாபபோலே இருக்கிற எலும்புகளை உடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயில் அவள் பராணன்களை உண்ட கருஷணனுடைய அந்தத் திருவடிகளையே உபாயமாக புத்திபண்ணிக கொண்ட eD (நாமங்களித்யாதி) நாமஸஹஸரதையு முடைய நமமுடைய ஸவாமியான ஸாவேஸ்வரனுடைய திருவடிகளினமேலே ஷேமங்கரத்வ புத்திபுருப வயவஸாயத்தையுமுடையராய் அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் fE (நாகணை இதயாதி) திருவநந்தாழ்வானுகிற படுகையினமேலே கண்வளாந்தருளின நமமுடைய ஸவாமியுடைய திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு gF (ஆவிக் கோரித்யாதி) என ஆத்மாவுக்கு அபாஸ்யமாய இருப்பதொரு உபகூநம் உனனையொழிய நானறியேன

சே.சே.சே.

ஈ— h இத்தைப பிறர்க்கு உபதேஸிக்கிறவிடத்திலும் 1A “திருநாரணனதான காலம் பெறச் சிந்தித்துயமமினே” என்றும், B “ஆறெனக்கு நின் பாதமே” என்றும், C “கழல்களவையே” என்றும், D “சரணே சரண் நமக்கு” என்றும் j அவதூரிகையாலே, k உபாயபூர்த்தியை அருளிச்செய்தார், l இவவுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவாராரென்னில், E “மயாவற மதி நலமருளினன்” என்ற இடத்தில் எனக்கருளினன் எனக்கெக்குத m தம்மைக் காணாமையாலே ஆகிஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, n உபாய நிர்ணயவேளையிலே F “நோற்ற நோனமிலேன நுண்ணறிவிலேன” என்று த்ரைவாணிகாதிக்காரமான உபாயாந்தரங்களில் அநந்ய முகூத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைப பேசி, ஆஸரயணவேளையிலே oG “புகலொன்றில்லாவடியேன” என்று சொல்லி, பேராகுவேளையில தமக்கு உண்டான தடங்க புகுவத பரஸாத்ஸபூதமெனக்கெக்காக pH “நீசனேன நிறையொன்றுமிலேன”

அ—h ஸவயம் சதுர்த்தவர்களுவதீர்ணத்தேவந ஸாத்ஸபூத்தாவநதிகாராத் பரபத்திநிஷ்டேரூபிச சேத், ஏதேந ‘புக்திருபாயோ ந புகுதி, பரபத்திரேவோபாய: இத்தயமாகார ஸபூரதி கிம்? இத்தயதராவம் (இத்தைப பிறர்க்கு இதி) 1A (திருநாரணனித்தயாதி) நித்தயபூரியாய் நிருபாதிக்க ஸேஷியான நாராயணன் திருவடிகளைக் காலவினமபூம் பிறவாமல சடக்கென அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள் j (அவதூரிகையாலே) அவதூரணமாக அருளிச்செய்கையாலே என்றபடி k (உபாயபூர்த்தியை இதி) உபாயபூதஸ்யேஸ்வரஸ்ய ஸஹாயாந்தரஸம்ஸாக்கூஸஹதவருபாம பூர்த்திமித்தயாததா அயமேகஸபூதார்த்தா l (இவவுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவாராரென்னில்)இதி ஸங்கா - ஸஹஸரகூதார பரபூத்தமவலம்பூயோதபூதா, தஸமாத் ‘ த்ரைவர்க்காதிக்காரமான புக்தியும் அகிஞ்சநாதிகாரமான பரபத்தியும்’ (ப 184) w, x இதி வாக்யேந அஸ்யாஸ்ஸங்க்யா நாரூததாரதஸங்காவகாலம் n (தம்மைக் காணாமையாலே) என்றது - ஹேதுவிலையெனகிருர் n ஆகிஞ்சந்யம் நாம் உபாயாந்தரஸூந்யத்வம் கூத்யநதரஸூந்யத்வஞ்சேதி விவக்ஷித்வா உப்யம் க்ரமேணஹ (உபாயநிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி) oG (புகலொன்றில்லாவடியேன) கூத்யநதரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதஞ்ஞான நான pH (நீசனேன நிறையொன்றுமிலேன)

ஜீ—h தாம் சதுர்த்த வானத்திலே அவதூரிகையாலே புகுதியில் அதிகாரமில்லாமல பரபத்தி நிஷ்டாராணல அததாலே புக்தி உபாயமன்று, பரபத்தியே உபாயம் என்று தோன்றுமோ? ‘என்ன (இத்தைப பிறர்க்கு இத்யாதி) 1A (திருநாரணனித்தயாதி) பூரிமானுன நாராயணனுடைய திருவடிகளை காலவினமபூம் பிறவாமல சடக்கென அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள் j (அவதூரிகையாலே) அவதூரணமாக அருளிச்செய்கையாலே k (உபாயபூர்த்தி) என்றது ஏகஸபூதார்த்தத்தைக் கடாஷித்து உபாயபூதஞ்ஞான ஸ்வரணனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸாக்கூஸஹதவருப பூர்த்தியை என்றபடி l கீழ் “அகிஞ்சநாதிகாரமான பரபத்தியும்” (ப 184) x என்கையாலே, இங்கே (இவவுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவாராரென்னில்) என்கிற ஸங்கைக்கு உத்தித்தியிலையென்னில், அங்கு ஸாஸ்தரார்த்தத்தை அவலம்பித்து ததஸவருபகதூநம் பண்ணினபடி இந்த ஸங்கை திருவாயமொழியை அவலம்பித்து உண்டானது, ஆகையாலே ஸங்கிக்கலாம் n ஆகிஞ்சந்ய மாவது - உபாயாந்தர ஸூந்யதையும் கூத்யநதர ஸூந்யதையும் என்று விவக்ஷித்து உப்யத் தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிருர் (உபாய நிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி) oG (புகலொன்றில்லாவடியேன) கூத்யநதரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதஞ்ஞான நான pH (நீசனேன நிறை

ஈ—எனறு, q கருந் தரையைப பேசி, rA “ஒபபிலாத் தீவினையேனை உயயக்கொண்டு” எனறு, ஸாபராத் ஐந்துக்களுக்கும் புருலாமெனறு தோறறுகையாலே ஸர்வாதி,கார மெனறதாயிறறு

s அதிகாரியைப பெறறுலும், உபாயம் ஸித்துமாநாலும், t ஸலீகாரமிலலாதபோது u ஜீவிககையாகாமையாலே, அந்த ஸலீகாரவேஷத்தை B “கழல்களவையே சரணாகக கொண்ட” எனறும, இதினுடைய ஸாங்காநுஷ்டாநவேனையிலே O “அடிக்கீழ் v அமர்ந்து புகுந்தேன” எனறும அருளிச்செய்தார், w இந்த ஸலீகாரஸித்துதிதானும் அவனாலே எனனுமிடத்தை D “நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்” எனறும, xE “அதுவுமவனதினனருளே” எனறும அருளிச்செய்தார், இந்த ஸலீகாத்தானினு டைய அதுவுமவஸாயவேஷத்தை yF “கனாவாய துன்பங் கனையாதொழிவாய கனகண மற றிலேன” எனறும, zG “நாடொறும் ஏகசிந்தையனய” எனறும அருளிச்செய்தார்

அ—அதயந்த நீசனான நான குணபூர்த்தி ழனுமிலலாதவன q (கருந்தரையை) பாழான பூமியை, ஸூந்யதாமிதயர்ந்த, rA (ஒபபிலாத் தீவினையேனை உயயக்கொண்டு) ஒபபறறிருப்ப தாய், க்ருரமான பாபததையுடையனான எனனை உஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு

s இது, ஸாவாதி,காரமாயிருக்க உபாயம் ஸித்துதோபாயமாயிருக்க ஸாவருக்கும் முக்தி வரவேண்டாவோவெனனில் (அதிகாரியைப பெறறுலும்) இதயாதி, அருளிச்செய்கிறா t (ஸலீகாரமிலலாதபோது) எனறவிடத்திலே 1 ‘ஸர்வஜனோடபி ழி ஸாவேஸ ஸதா காருணிகோடபி ஸந்! ஸம்ஸாரதந்த்ர வாழித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம பரதீக்ஷதே ||’ எனறது அநுஸந்தேயம் u (ஜீவிககையாகாமையாலே) ஜீவந ஹேதுவாகாமையாலே v (அமர்ந்து) அநந்ய பரயோஜநனயப பொருந்தி w யத்யேவம், தர்ழி நிர்ஹேதுகதவபுங்க, இதயதராழ (இந்த ஸலீகாரஸித்துதிதானும் இதி) xE (அதுவும் அவனதினனருளே) அந்த இச்சைதானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையடியாக உண்டானதே yF (கனாவாய்தியாதி) துக் கும் போக்குவாய், போக்காதொழிவாய் கத்யந்தரம் இலலாதவனயிருந்தேன zG (நாடொறும் ஏக சிந்தையனய) நாள்தோறும் ஏகபரகாரமான சிந்தையையுடையனய

ஜீ—யொனறுமிலேன) அதயந்த நீசனான நான குணபூர்த்தியொனறும இலலாதவன் q (கருந் தரை) பாழநிலம் ஸூந்யதை எனறபடி rA (ஒபபிலா இக்யாதி) ஒபபறறிருக்கிற க்ருர பாபததையுடைய எனனை உஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு

s இது ஸாவாதி,காரமாயிருக்க உபாயம் ஸித்துதோபாயமாயிருக்க ஸாவாகும் முக்தி வர வேண்டாவோ? எனன (அதிகாரியை இக்யாதி) t (ஸலீகாரமிலலாதபோது) எனறவிடத்திலே 1 ‘ஸர்வஜனோடபி ழி ஸாவேஸ ஸதா காருணிகோடபி ஸந்! ஸம்ஸாரதந்த்ர வாழித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம பரதீக்ஷதே ||’ எனறது அநுஸந்தேயம் u (ஜீவிககையாகாமையாலே) ஜீவந ஹேதுவாகாமையாலே v (அமர்ந்து) அநந்யபரயோஜநனயப பொருந்தி w இப்படியானால் நிர்ஹேதுகதவபுங்கும் வாராதோவென்ன (இந்த ஸலீகாரஸித்துதிதானும் இதி) xE (அதுவுமவனதின னருளே) அந்த இச்சைதானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே yF (கனாவாய்தியாதி) துக் கத்தைப்போக்குவாய், போக்காதொழிவாய் கத்யந்தரம் வேறிலலாதவன யிருந்தேன் zG (நாடொறும் ஏகசிந்தையனய) நாள்தோறும் ஏகபரகாரமான சிந்தையையுடையனய

ஈ— இவ்வுபாயத்தைப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறவிடத்திலே aA 'சிறறவேண்டா சிந்திப் பேயமையும்' என்று உபாயஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்து, இதுதனை b ஸபரகாரமாக அருளிச்செய்து இடத்திலே "இது புக்த்யங்குமன்று, ஸ்வதந்தரோபாயம்" எனக்கைக்கரக cB "சரணமாகும்" என்று தொடங்கி, cB "மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்" என்று பரமபதிபர்யந்தமாக முடிய நடத்தும் என்றருளிச்செய்தார், d இவ்வுபாயாத்யவஸாயம் பண்ணியிருக்கும்வனுக்குக் e காலக்ஷேப பரகாரமிருக்கும்படி எனனெனனில், fC "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொனமாலைகள் சொன்னேன்" என்று திருவாய்மொழிதானே காலக்ஷேபபரகாரம் என்று அருளிச்செய்தார்

இப்படி g உபாயத்தை ஸவீகரித்து, h இதுவே i போதுபோக்காகத் திரியும் அதி, காரிகுப j புலவேஷமிருக்கும்படி எனனெனனில், விதேந்தூரியத்வம் பரதும்மாய்

அ— aA (சிறறவேண்டா இத்யாதி) பரக்க ஆயாஸிக்கவேண்டா சிந்தாமாதரமே அமையும் 1 'ஆயாஸ ஸமரணே கோஸய' என்று பரஸித்தமன்றே b (ஸபரகாரமாக) ஸாவாதி, காரத்வ அதிஷ்ட நிவாததகதவ இஷ்டபரபகதவாநி பரகாரா cB (சரணமாகுமிய்யாதி) தன் திருவடிகளை குறித்து பரபத்திபண்ணின ஸர்வாதிகாரிகளுக்குத் தானே உபாயபூதனாயக்கொண்டு அவர்களுடைய மிரியமானதூஸையிலே அபுநராவருத்திலக்ஷணமான தேசத்தைக் கொடுக்கும் d புகுவதூதுபுவஜ்ஜித பரீதிகாரித கைங்காயமே புருஷார்த்தம் (ப181 d) என்றும் அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே (ப185) என்றும் அருளிச்செய்தார் இனி திருவாயமொழி எதுக்காக? என்று (இவ்வுபாய) இத்யாதி ஸங்காவாக்யத்துக்குத் தாதபர்யம் e (காலக்ஷேப பரகாரம்) என்றது காலக்ஷேப ஸாதூநம் என்றபடி fC (தொண்டாக்கு இத்யாதி) அவனடியார்க்கு உகந்து அநுபூஷிக்கலாமபடி ஸபூதூஸந்தூர்பபூருபமான வாகிக கைங்காயத்தைப் பண்ணினேன்

g (உபாயத்தை) ஸித்தூஸாதூநத்தை h (இதுவே) இத்திருவாயமொழியே i (போது போக்காக) காலக்ஷேபஸாதூநமாக j பரீதிகாரித கைங்காயமே புருஷார்த்தம்'' (ப181) d என்று கீழே அருளிச் செய்து 'புலவேஷமிருக்கும்படி எனனெனனில்' என்றது வயாஹதமனரோவென

ஜி—aA (சிறறவேண்டா இத்யாதி) பரக்க ஆயாஸிக்கவேண்டா, சிந்தாமாதரமே அமையும் b (ஸபரகாரமாக) B 'அடைந்தாக்கெல்லாம்' என்று ஸாவாதி, காரதவபரகார ஸஹிதமாக cB (சரணமாகுமிய்யாதி) தன் திருவடிகளை அடைந்தவாக்கெல்லாம் உபாயமாம் அவர்களுக்கு மரணமானால் பரமபதூததைக் கொடுக்கும் d (இவ்வுபாயாத்யவஸாயம் இதி) "கைங்காயமே புருஷார்த்தம் மென்றும் அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே என்றும் அருளிச்செய்தாராகையாலே இத் திருவாயமொழி எதுக்காக" என்று இஸஸங்காவாக்யத்துக்குத் தாதபாயம் e (காலக்ஷேப பரகாரம்) காலக்ஷேப ஸாதூநம் fC (தொண்டாக்கு இத்யாதி) அவனடியார்க்கு உகந்து அநுபூஷிக்கலாமபடி ஸபூதூஸந்தூர்பபூருபமானவற்றைச் சொன்னேன்

g (உபாயத்தை) ஸித்தூஸாதூநத்தை h (இதுவே) இத்திருவாயமொழியே i (போது போக்காக) காலக்ஷேப ஸாதூநமாக j 'பரீதிகாரித கைங்காயமே புருஷார்த்தம் (ப181) d என்று கீழே அருளிச்செய்து புலவேஷமிருக்கும்படி எனனெனனில்' என்றால் வயாஹதமனரோ

ஈ—கைங்காயலித்தி, சரமமாயிருக்குமித்தனையும் உபாய பூலமென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்தார் k பரதமத்திலே இழியும்போது ஜிதேந்த்ரியனாய்க்கொண்டு இழிய வேணும் உபாஸகனுக்கு l ஜிதேந்த்ரியத்வமும் உபாயபூலம் இவவதிகாரிகு n எங்ஙனே யெனனில், nA “எனனைத் தீமனங்கெடுத்தாய்” oB “மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்” என்று—ஜிதேந்த்ரியத்வம் அவனாலே என்னுமிடத்தைச் சொல்லி, ஜிதேந்த்ரியனான வானே, புகுவதுபுவத்துக்கு உபகரணமான புக்தயாதிகள தனக்குத்தானே உண்டாகிறதோ? எனனில், P “மயாவற மதிநலமருளினன்” என்று—புக்திருப்பாந்ந ஜ்ஞாநத்தையும் தானே தந்தானென்கையாலே புக்தயுத்தத்தியும் அவனாலே எனனுமிடமும் சொல்லிநின்றது, ஆனால் உதபநநையான புக்திக்கு வாத்தகர் ஆரெனனில், pD “காதல கடல் புரைய விளைவித்த காரமர்மேனி நங்கண்ணன்” என்று அவனே வாததகனென்னுமிடஞ்சொல்லி, வருத்திக்கு எல்லையெனனில், pE “அதனிற பெரிய என்னவா” என்று தத்வத்ரயங்களையும் q விளக்குகொளளும்படி பெருகிப்படி சொல்லி E “என 1 அவாவறச சூழ்ந்தாய்” என்று தம திருவாயாலே

அ—எனில், பூலத்தினுடைய பரதமசரமாவதியை தூர்ரிபபிக்கிரா (பூலவேஷமித்யாதி) பரதமா வதி - ஜிதேந்த்ரியத்வம் சரமாவதி - கைங்காயம் கீழே பூல ஸவருபத்தைச் சொல்லியிருக்க மீளவும் பூலபரஸ்நம் உபாஸகநிறகாடடில் பரபந்நனுக்கு பூலவிஸேஷம் சொல்லுகைக்காக அதை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிரா (பூலவேஷமிருக்கும்படி என்னெனனிலித்யாதி) எனனவுமாம் l இவனுக்கு விஸேஷமேதெனன (ஜிதேந்த்ரியத்வமும் இதயாதி) k பரதமா வதாரிகையிலே (பரதமத்திலே இத்யாதி) பரஸங்கோசிதம் n ஜிதேந்த்ரியத்வமும் உபாய பூலம் ” என்றத்தைக் காட்டுவாராக, ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நத்தை உத்பரேஷிக்கிரா (எங்ஙனே இதயாதி) எங்ஙனையெனறது எங்ஙனே அருளிச்செய்தார் என்றபடி nA (எனனைத் தீமனங் கெடுத்தாய்) எனனுடைய துஷ்டமான மதஸஸைப் போக்கினாய் oB (மருவி இதயாதி) அநநய பரயோஜநநாயப் பொருந்தி அடிமைசெய்யும் மதஸஸைக் கொடுத்தாய் pD (காதலித்யாதி) அபிவிவேசத்தைக் கடலபோலே ஸம்ருத்திமாக்கிப் பூலிக்குமபடி பண்ணின வரஷுகவலாஹக்

ஜி—எனனில், பூலத்தினுடைய பரதமசரமாவதியை தூர்ரிபபிக்கிரா (பூலவேஷமித்யாதி) அவாந்தர பரதாந பூலவேஷமிருக்கும்படி என்னெனனில் என்றபடி யத்வா, கீழே பூல ஸவருபம் சொல்லியிருக்க, மீளவும் பூலபரஸ்நம் உபாஸகநிறகாடடில் பரபந்நனுக்கு வாகி சொல்லுகைக்காக அதை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிரா (பூலவேஷமித்யாதி) எனனவுமாம் ஜிதேந்த்ரியத்வம் - பரதமாவதி - கைங்காயம் சரமாவதி l இவனுக்கு விஸேஷமேதெனன (ஜிதேந்த்ரியத்வமித்யாதி) n ஜிதேந்த்ரியத்வம் உபாயபூலம் என்றத்தைக் காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸுபரஸ்நத்தை உத்பரேஷிக்கிரா (எங்ஙனே இதயாதி) எங்ஙனே எங்ஙனே அருளிச்செய்தாரென்றபடி nA (எனனைத் தீமனங்கெடுத்தாய்) எனனுடைய துஷ்டமான மதஸஸைப் போக்கினாய் oB (மருவி இதயாதி) அநநய பரயோஜநமாயப்பொருந்தி அடிமை செய்யும் நெஞ்சைத் தந்தாய் pD (காதல இத்யாதி) அபிவிவேசத்தைக் கடலபோலே ஸம்ருத்தி மாய விளையும்படி பண்ணின வர்ஷுகவலாஹகஸவபூவதையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடைய கருஷணன pE (அதனிற்பெரிய என்னவா) அவா அபிவிவேசம் அதிறகாடடில்

A 2 7 8 B 2 7 7 C 1 1 1 D 5 3 4 E 10 10 10

ஈ அருளிச்செய்கையாலே ஸரீரஸம்பந்தத்தை அறுத்து, தேசவிசேஷத்திலே கொண்டு போய் ஸம்ஸாரேஷித்துத் தலைக்கட்டினான் என்றதாயிற்று

ச ஆக இவ்வைந்து அர்த்தமுமே திருவாய்மொழியால் பரதிபாதிக்கிறது; t அல்லாதவை u ஆறுஷங்குகளிலித்துமாய் வந்ததித்தனை, v எங்ஙனையெனனில் — பரததவம் ஸ்ரீமந் நாராயணனென்றும், அநந்யாஹ ஸேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும், குணரூபவஜ்ஜநிதபரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்கார மமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவருத்திக்கும் கைங்கர்ய லித்திக்கும் ஸாவஸுலபுனா ஸர்வேசுவரன திருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வம் தொடக்கமாக கைங்கர்ய பாயந்தமாக உபாய பூலமென்றும் w சொல்லிநின்றது

x 1 “प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्नुष्व प्रत्यगात्मन । प्राप्त्युपाय फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधि च । वदन्ति सखला देवास्सेतिहासपुराणका । सुनयश्च महात्मानो वेद्वेदार्थवेदिन ॥” (பராயஸ்ய பூரஹ்மணோ ரூபம் பராபதுஸச பரதயக்ராதமந । பராபத்யுபாயம் பூலம் பராபதேஸ்

அ—ஸவபூராவத்தையுடைததான திருமேனியையுடையனாய், நமக்கு புவயனான க்ருஷ்ணன q (விளாக்குலைகொள்ளுகை) தனனிலே அநதர்பூவிக்குமபடி பண்ணுகை r (அவா) அபிநிவேஸம்

s உக்தார்த்தநிகுமநம் (ஆகவிய்யாதி) t 2 ‘யதிஹாஸதி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸதி ந தத் கவசித்’ இதிபரகாரேண பரமததிராஸாதேரபி அதர த்ராஸநாத இதரவயவச்சேத்ய கதம் க்ரியத இத்யதராஹ (அல்லாதவை இதி) u (ஆறுஷங்குக ளித்தமாய்) அறுஷங்கு ளித்தமாய் என்றபடி v புதுதி ஸௌகர்யார்த்தமாக விஸதரேண சொன்ன அர்த்தத்தை 3 ‘ஸங்க்ரஹஸ்ய ச விஸதாரோ விஸதாஸ்ய ச ஸங்க்ரஹ’ என்கிற நயாயத்தாலே ஸங்க்ரஹேண பரஸ்நபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறா (எங்ஙனையெனனில்) என்று தொடங்கி எங்ஙனே — அர்த்தபஞ்சக ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனே எனற்படி

x “சொல்லிநின்றது” (w) எனனுமளவாலே அர்த்தபஞ்சக பரதவயோஜனையை அருளிச் செயது வங்கிப்புரத்துநம்பி அருளிச்செய்த வேதுங்குளினுடையவும் ததுப்பூரும்ஹணங்களி னுடையவும் அர்த்தபஞ்சகதாற்பாயநிததாரண பரதவயோஜனையை ஸம்வாதமாக அருளிச் செய்கிறார் (பராயஸ்யேதயாதி) யாலே) பராபதே: பரதநாதவாத ஸாவதர பராபதி ஸப்தாநு ஷங்கு இந்த பரமாணம் வங்கிப்புரத்துநம்பி அருளிச்செய்தது A உளன சுடாமிகு சுருதியுள்” என்று உகதவக்ஷயமாணார்த்த விஸிஷ்டன ஸ்ருதிபரதிபாத்யன என்கையாலே இங்ஙனும்

ஜீ—பெரிய என அபிநிவேஸம் q (விளாக்குலைகொள்ளுகை) தனனிலே அநதர்பூவிக்குமபடி பண்ணுகை

s உக்தார்த்த நிகுமநம் (ஆகவிய்யாதி) t 2 ‘யதிஹாஸதி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸதி ந தத் கவசித்’ இதிபரகாரேண பரமததிராஸாதேரபயத்ர த்ராஸநாத இதரநிஷேதம் எப்படிப பண்ணுகிறதெனன (அல்லாதவையிதயாதி) u (ஆறுஷங்குகளித்தமாய்) அறுஷங்குளித்தமாய் v புதுதி ஸௌகர்யார்த்தம் விஸத்ருதம் ஸங்க்ரஹணதி (எங்ஙனையெனனில் இதயாதி) அர்த்த பஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனையென்னிலென்றபடி

x உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிப்புரத்து நம்பி யோஜனையை ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (பராயஸ்யேதயாதி) ‘இந்த பரமாணம் வங்கிப்புரத்து நம்பி அருளிச்செய்தது என்று

ஈ—ததூ பராபதிவிரோதி ச|| வதூந்தி ஸகலா வேதூஸ ஸேதிஹாஸ புராணகா | முநயஸச மஹாத்மாநோ வேதூ வேதூர்த்துவேதிந ||) y என்று z ஸகலவேதூதாத் பாயம இவவர்த்துபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப் பெரியவங்கிபுரத்ததுநம்பி z திருவாய் மொழிகு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தார்

முதல சரிய பதி முற்றிறறு

அ யோஜிக்கக்குறையில்லை z ஸகலவேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்துபஞ்சகம் என்னுமிடத்தை y என்று z திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தாரென்று அநவயம் y (என்று) என்கையாலே என்றபடி அயம பூவ, அர்த்ததூதரயம் ஏகம வாக்யம் வதூந்தியதுஷங்குவிஸிஷ்டம் அர்த்ததூதரயம் அபரம கிம காமி பூர்வ வாக்யார்த்து ஏவ, உபஸ்திதேரிதி பூரும் முதிஸபூதூ ஸட கோபாதிஸுமிரிபர முதிஸபூதூ: ஸமருதி காதரு விஷய கிம ந ஸயாத்? இதிஹாஸ புராண கர்த்தரோநிர்தேஸாத் தயோரேவ வேதூவிஸேஷணதயா நிாதேஸாசச 'ஸேதிஹாஸ புராணஸம்ருதிகா இதயுபலக்ஷணஸயைவோசிதத்வாத் ந ஸயாத ஸம்ருதேராசாரபர தூநதயா ததவபராதூந்யாபூவேத ஸமருதயுத்தயபேக்ஷாவிஹாத் ததுபலக்ஷணஸய வா முதிஸபூதேத ஸமருதிகாதரு நிர்தேஸஸய வா நாவகாஸ 'வேதூர்த்துவேதிந' இத்யேவ பர்யாபதே வேதூஸபூதூ க்ருத்ஸநவேதூபர, அத ஏவ ததஸமபூவயாஹாராத தூவித்யவேதூ ஸபூதோபி கருதஸநவேதூபர வேதூவிஸிஷ்டதயா வேதூர்த்ததூ ஜனாதவந்த இதிவா அர்த்து அதீதவேதூவேதூர்த்தூ இத்யதுத்தவா 'வேதிந' இதயுத்திரபி முதிஸபூதூஸய ஸுமிரி பரத்வம் பிஸுநயதி விருபநிாதேஸாதஸ்ச அதர் வாக்யபேதூ ஏவ ஸவரஸ ஸ்லோகத துக்கு இநத அர்த்தத்தைத் திருவுள்மபறநியாபிறறு நம்பி இப்படி அருளிச்செய்தது ஸகல வேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்துபஞ்சகமென்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே, பெரியவங்கிபு புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தாரென்று கரமேண அநவயமா கவுமரம் ஸகல வேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்து பஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவவர்த்துபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாகவும, வங்கிபுரத்து நம்பி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்க வுமாம் z (திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக இதி) தூரமிடவேதூஸ்யாபயம வாக்யார்த் தேதூ யதூ பூவேத ததூ 'வதூந்தி ஸகலா வேதூ' இத்யவதூக், அந்யதூ 'வதூந்தி வேதூஸ் சதவார' இத்யபயவதிஷ்யத இதி பூவ. || அர்த்தபஞ்சகோபந்யாஸக்ரம வயுத்ததி தூஸாவலம்பூந, ஸ்லோகஸதூ: கரமஸது அநுஷ்டூநதூஸாவலம்பூந இத்யபி வதூந்தி ||

முதல சரிய பதி முற்றிறறு

ஐ—அரும்பதத்திலே இருக்கிறது 'ஹாரீத ஸம்ஹிதாயாம் துலாதூராஜாஜனி ஸமவாதே ஜாஜனிம் பரதி ஸருந்த' இதி பரமாணதிரட்டிலிருக்கிறது z ஸகல வேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்து பஞ்சகம் என்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிபுரத்து நம்பி z திருவாய் மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தாரென்று கரமேண அநவயமாகவுமாம் z ஸகலவேதூ தாத்பர்யம் இவவர்த்துபஞ்சகம் என்னுமிடத்தையும், z இவவர்த்துபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாகவும வங்கிபுரத்து நம்பி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்

முதல சரிய பதி முற்றிறறு

பா— हारीतसंहितायां—“प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्नुष्व प्रत्यगात्मनः। प्राप्त्युपायं फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधि च॥ वदन्ति सकला वेदाः सेतिहासपुराणकाः। मुनयश्च महात्मानो वेदवेदार्थवेदिनः॥”

ஈடு மஹாபரவேசம் - இரண்டாம் சீரியபதி

உ ஸ்ரிய பதியாய், அவாபத ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாதமகனான ஸர்வேஸ்வரன — A “மாறிமாறிப் பல பிறப்பும பிறந்து” என்கிறபடியே ஜந்மபரம பரைகளிலே தோள்மாறித் திரிகிற இவரை இவவர்த்தப்பஞ்சகத்தையும் விஸ்துதமமாக அறியவல்லராமபடி முதலடியிலே நிர்ஹேதுகமாக விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினான்

b நமமாழ்வார் திருவாயமொழி ப்ரபுநதத்தாலே துவயவிவரணம் பண்ணுகிறார், c இதில முதலிடு மூன்று பததாலே உததாரர்த்தத்ததை விவரிகிறார், மேலிடு மூன்று

இரண்டாம் சீரியபதி

அ— a ஏவம் ஸ்ரீமதஷ்டாஷ்டரமந்த்ரவிவரண ரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தது அபிஷித அத் துவயவிவரணரூபத்வாநுகுணம் மஹாவாக்யார்த்தது வக்ஷ்யந தாத்ருஸபரபுந்தநிரமாண ஸாமாத்யவேதுத்வேந வக்தருஜ்ஞாதாதிக்யம் புநராஹ (ஸ்ரிய பதியாய்) இதி ஸ்ரீஷ்ணு புராண—ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர-ஸாஸ்தரபரகரியயா கரமேண அர்த்தப்பஞ்சக பரபததி புகதி பரயோஜநாத்ரயாபிபராயேண ஸ்ரிய பதித்ரயமிதி ச வதநதி அத்வா தரிபரகாரம் ‘ஸ்ரிய பதி’ இத்த்யாகி அருளிச்செய்தது - மத்யேமத்யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல் மஹா பூஷ்யத்தில் பூவதிவஸோபந்யஸ்தாராததாநுவாத் பூர்வகமாக திவஸத்ரயம் உபநயஸிக்கையாகிற ஆஹநிகத்ரயபரகரியையாலேயாதல்

b திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் திருவநதாதியாகிற மூன்றும் திருமந்தரத்தினுடையவும் சரமஸிலோகத்தினுடையவும் அர்த்தமென்னுமத்தை ஹருதீகரித்துக்கொண்டு திருவாயமொழி துவயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) கீழ் அர்த்தப்பஞ்சக யோஜனையை அருளிச்செய்து துவயயோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) என்னவுமாம்

இரண்டாம் சீரியபதி

ஜீ— a இப்படி திருமந்தரவிவரணரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தத்ததை அருளிச்செய்தார் கீழ், மேல துவயவிவரணரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தத்ததை அருளிச்செய்வாராக தாத்ருஸபரபுந்தநிரமாண ஸாமாத்ய வேதுத்வேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாதாதிக்யத்தை மீளவும் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய பதியாயித்யாதி) ஸ்ரீ ஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர-ஸாஸ்தரபரகரியயா கரமேண அர்த்தப்பஞ்சக பரபததி புகதிபர யோஜநாத்ரயாபிபராயேண ஸ்ரிய பதித்ரயமென்றும் சொல்லுவார்கள் அத்வா ஸ்ரிய பதித்ரயாதிவாக்யத்ரயம் அருளிச்செய்தது மத்யேமத்யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல் மஹாபூஷ்யத்தில் பூர்வதிவஸோபந்யஸ்தாநுவாத் பூர்வகமாக திவஸத்ரயம் உபநயஸிக்கையாகிற ஆஹநிகத்ரய பரகரியையாலேயாதல்

b திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் திருவநதாதியாகிற மூன்றும் - திருமந்தரத்தினுடையவும் சரமஸிலோகத்தினுடையவும் அர்த்தமென்னுமத்தை ஹருதீகரித்துக்கொண்டு திருவாயமொழி துவயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) யத்வா கீழ் அர்த்தப்பஞ்சகயோஜனையை அருளிச்செய்து துவயயோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) என்னவுமாம் c (முதலிடு இதி) துவயார்த்தத்ததை கரமத்திலே அருளிச்செய்யாதே உததர

FF-பத்தாலே பூர்வாரததுததை விவரிக்கிறா, மேலிட்டு முனறுபததாலே உபாயோபயோகி யான குணங்களையும் eஜோதமாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடியையும், f அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிடக ஸம்பந்தத்தையும் அருளிச்செய்தா, மேலிறுபததாலே g தாம் பராரததித்தபடியே பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறா

அ- c (இதில் முதலிட்டு இதி) உபதேசுதநாயாம பூலம் பூவபூரணி ஸாதநம் பஸ்சாதபூரணி சபூலதி பரயோஜநமநுத்திசூர்ய ஸாதநஸ்ரவணபரவருதத்யஸம்பூவாத் 1 ஸவாககுகாமோ ஜயோதிஷ்டோமேந யஜேத இதி ஹயுச்சயதே அதோ வயுத்க்ரமேண விவருதம் 2 நிரஸதாங்குல தூக்ஷோஹம் இத்யாதிவத ஸாதநஸலீகாராநந்தரபூரணிதவாத பூலஸய துவயே ததூர அநுஸந்ததூரநம் dA கடல் ஞாலங்காக்கின்ற மினனு நேமியினுய' என்றதைப்பற்ற (உபாயோபயோகியான குணங்கள்) என்றது eB உவகனோடெங்கிளிடையிலை என்றதைப்பற்ற (ஆதமாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி) என்கிறது fC 'நாராயணன நங்கன பிரான எனறத தைப்பற்ற (அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிடக ஸம்பந்தத்தையும்) என்கிறார் g (தாம் பராரத்தித்தபடியே இத்யாதி) D துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என்று பராரத்தித்தபடியே E அவாவற்று வீடுபெற்ற' என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறாரெனப்படி

Refer 199

h பிண்டிதார்த்தபரதூரநமாத்ரேண நாலம் அபிது அநேந ஸதகேந அயமாததூ பரதி பாத்யத இதி விவிசய ஸோபபததிம பரதூரஸநீயமிதயதர-உததரவாகயகூத பரதூமதூனிதீய பதார்த்ததோடபிதீயதே பரதூமஸதகேந நமஸ்ஸபூகூர்த்ததோடபிதீயதே துனிதீயேத தாதூருஸம் ச கைங்கர்யம் பூகூவதஸேஷதவபர்யந்தமிதி நிஷகருஷ்ய நிஷகருஷ்டார்த்ததூநு குணஸவாநுஷ்டூநமுச்சயதே தருதீயேந ஸ்ரீமநநாராயணசரணௌ ஸரணம் இதி பதூ துவயம் விவருணேதி சதூர்த்ததூஸதகேந F 'திருநாரணனதாள் காலம்பெறச சிந்திததுயமமினே இதி ஹயுச்சயதே G ஆநெனகரு தினபாதமே சரணாகத் தநதொழிததாய' இதி H 'கழல் களவையே சரணாகக் கொண்ட குருகூசசடகோபன இதி பரகூதஸலீகாராநந்தரபூரணி ஸவ கூதஸலீகார இதி பரபதூயே இதயேததபதூம் விவருணேதி பஞ்சம ஸதகேந நிஷகருஷ்ட டார்த்ததூநுருணம் ஸாங்கம் ஸவாநுஷ்டூநமுச்சயதே ஷஷ்டுஸதகேந அவஸிஷ்டம் ஸதக சதுஷ்டயம் ஏதச்சேஷமிதி ச ததத்தூஸாதூரணாத்தூரஸ உபாயோபயோகியான குணங் களையும்' (d) இதி பூர்வவாக்யேநைவ ஸபூடா - இத்யேவம் தத்தசூதக பரதி

ஜீ- வாகயாரததூம் முனனாக அருளிச்செய்தது-அநுஷ்டூரந தூஸையிறபோலே உபாயம் முறபட்டு பூலம் பிறபடுகையனறிக்கே வயுதபத்திதூஸையில் 3 பரயோஜநமநுத்திசூர்ய ந மந்தோபி பரவாத்ததே இதிறயாயேந பூலம் முறபட்டு உபாயம் பிறபடவேணடுகையாலே 1 ஸவாக் காமோ ஜயோதிஷ்டோமேந யஜேத எனனககடவதிநே dA கடல் ஞாலங்காக்கின்ற மினனு நேமியினுய என்றதைப்பற்ற (உபாயோபயோகியான குணங்கள்) என்றது eB உவக னோடெங்கிளிடையிலை என்றதைப்பற்ற (ஆதமாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி) என்றது fC 'நாராயணன நங்கள் பிரானவன என்றதைப்பற்ற (அவனோடு தமக் குண்டான இதி) g (தாம் பராரத்தித்தபடியே இத்யாதி) D தொழுதெழு' என்று பராரத் தித்தபடியே E அவாவற்று வீடுபெற்ற' என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டு கிறார் என்றபடி

ப-25 A 7 1 2 B 8 2 7 C 9 3-1 D 1 1 1 E 10 10 11 F 4 1 1 G 5-7 10 H 5 8 11

ஈ— h இதில் முதற்பத்தாலே—A “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் அயர்வறு மமரர்களதி உதயவனவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழுமென மனனே” என்று ஸம்ஸத கலயாண குணதமகனும், ஸ்ரீமந் பௌத்தியனவனதிருவடிகளில் கைங்காயமே புருஷார்த்தமென்று நிர்ணயித்து, உக்தமான அர்த்தத்துக்கும் வக்யமானமான அர்த்தத்துக்கும் பரமமனம்—B ‘உள்ள சடாமிகு சுருதியுள்’ என்று நிரதோஷமான ஸ்ருதியே பரமமனம் என்றும், ஏவமவிதகுணவன் ஐரேனன, C “வண்புகழநாரணன்” என்றும், D “திருவுடையடிகள்” என்றும், E ‘செல்வநாரணன்’ என்றும் விசேஷித்து, A “தொழுதெழுமென மனனே” என்று உபக்ரமித்து, JF “அயர்ப்பிலனலறறுவன் தழுவு வன் வணங்குவனமர்நதே” என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் அடிமைசெய்து தலைக் கட்டுகையாலே k புகுவத கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம் என்று அறுதியிடலா

ஐ—பாத்யாந் வினிசய ஸோபபததிகம் உபபாத்யதி (இதில் முதல பத்தாலே இத்யாதிநா) ID (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானு ஸ்வாமியுடைய JF (அயர்ப்பிலன் இத்யாதி) ம்மயோஜநாததரத்தில் பராக்கறறு அமாந்து மறப்பிலலாதேனய அக்ரமமாக குணங்களை வரலாலே சொல்லுவன் அத்யந்த பரேமயுகதனயக்கொண்டு ஸம்ஸலேஷிப்பன் தலையாலே வணங்குவன் இப்படி கரணதரயத்தாலும் அநுபுஷிப்பன் எனகிரா k A உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு இத்யுபகரமாக, G சொறபணிசெயாயிரம் இத்யுபஸமஹாராத் F அயர்ப்பிலனலறறுவன் தழுவுவன் வணங்குவனமர்நதே’ இத்யப்யாஸாத் அஸ்யார்த்ததஸ்ய பரதயக்ஷாதிபரமாணுபராபதவேந அபூர்வத்வாத A ‘தொழுதெழு இத்யநேந பூலாரத்தவாத்யேரஸஸித்தித்தவாத, A தொழுதெழு இத்யஸமிந விதேயாரத்தே A ‘உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்’ இத்யாதேர்தேஹதுகூர்ப்பு விசேஷணதவேந உபபததிதாஸ தாத் துவிதீய துஸகாதீநாம் புகுவத கைங்காயஸ்ய புருஷார்த்தத்வ பரதிபாத்யந பரத வகச புகுவத கைங்காயமேவ புருஷார்த்த இதி நிர்ணயபரம பரதமஸதகமிதி பூவ நநு துவிதீய துஸகாதீநாம் புகுவத கைங்காயஸ்ய புருஷார்த்தத்வ பரதிபாத்யநபரத்வம் கதமிதி சேந்ற பரத்வே ஸதி ஸுலபும் ஹி புருஷேண அர்த்தித்யம் யோக்யதவேந புருஷோர்த்தேர வ்யவதி ந தவத்யந்ததுலபும் அதோ நித்யஸம்ஸாரிண புருஷஸ்ய அத்யந்த துர்லபும்

ஐ— h உக்தவிவரணம் (இதில் முதல பத்தாலே இத்யாதி) JF (அயர்ப்பிலனலறறுவன் இத்யாதி) அதந்ய ம்மயோஜநனயப பொருந்தி, மறப்பிலலாதவனய அக்ரமமாக குணங்களை சொல்லுவன், ஸம்ஸலேஷிப்பன் தலையாலே வணங்குவன் இப்படி கரணதரயத்தாலும் அநுபுஷிப்பன் நிரதல் பத்தாலே k புகுவத கைங்காயமே புருஷார்த்தம் என்று அறுதியிடலா என்றது 1 உபக்ரமோபஸமஹாராவப்யாஸோடபூர்வதா பூலம் | அர்த்தவாதோபபத்தி ச விவக்யம் தாத வ்ய நிர்ணயே || எனகிறபடியே A தொழுதெழு’ என்று உபக்ரமித்து G சொறபணி செயாயிரம்’ என்று உபஸமஹரிககையாலும் F ‘அயர்ப்பிலன் இத்யாத்யப்யாஸாததாலும் இந் அர்த்தம் பரதயக்ஷாதி பரமாணுபராபதவேந அபூர்வமாகையாலும், A ‘தொழு தெழு’ எனகிறவித்தால் பூலாரத்தவாத்யங்கள் ஸித்தித்திகையாலும் A தொழுதெழு’ என கிற இந் விதேயார்த்தத்திலே A உயர்வறவுயர்நலம்’ இத்யாதிக்கள் ஹேதுகூர்ப்பு விசேஷணமாகையாலே உபபததி உண்டாகையாலும் முதல பதது புகுவதகைங்காயமே புருஷார்த்தம் எனனுயிடத்தை பரதிபாதிக்கிறத்திலே தத்பரம் என்றபடி

A 1-11 B 1-17 C 1-2-10 D 1-38 E 1-10-8 F 1-3-10 G 1-10-11

ஈ— I இரண்டாம் பததால்—இந்த கைங்காயத்துக்கு விரோதியான n பரகருதிஸம்பத் துத்தநயபுயநழித்தி, nA ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய், இக்கைங்காயத்துக்கு தேஸிகரண A அபுயமாகவ குழாங்களை உடனகூடுவதென்று கொலோ? என்று தாமும் பராத்த ிக்தா, n B “நலமந்தமில்லதோ நாடு புருவீ” என்று பிறாக்கும் உபதேஸிக்கையாலே “ இவாகுப பரம்பத்துத்திலே நோக்காயிருந்தது ” என்று ஈஸவரன் பரம்பத்துத்தைக் கொடுக்கபுக, O “எமமாவீட்டுத்திறமும் செபபம்” என்று எனக்கு அதிலொரு நிர்ப்புத்தி மில்லை, I) “தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே என்று உனக்கேயாயிருக்கு மிருபயே எனக்கு வேண்டுவதென்று இயபுருஷார்த்துத்தை o ஓடவைத்தார்

p மூன்றாம் பததால்—இவருக்குக் கைங்காயத்திலுண்டான q ருசியையும் r தவரைண யும் கண்ட ஈஸவரன், கைங்காயத்துக்கு ஏகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக் காட்டிக்

அ— புகுவத் கைங்காயம் கதும் புருஷாரத்தே புகுவேத் இதயாஸங்காயம் பரபதிலபுயதவாத். ஸௌலபுய அபராதுஸஹத்வ ஸௌரீலய ஸவாராததவ பேபுகுருபாஸ்யணதவ ஆர்ஜன ஸாத்மயபேபுகுபரததத்வ நிரஹேதுகஸவாத்மபரததகவாதிகுருணவிரிஷ்டவிஷயதவாச்ச அதி ஸுலபும் புகுதி, அதி புருஷார்த்தே புகுதிமர்ஹதீத்யேததாததபரதயா நேதும் ஸகயதவாத்

I (இரண்டாம் பததால் இதி) n (பரகருதி ஸம்பந்தத்தையுங்கழித்து) என்றது—A கவிப் புங்கவர்ஷமற்றுப் பிறப்பபுபிணிமூபிற்றபு’ என்றதைப்பற்ற nA (ஒளிக்கொண்ட இதயாதி) ஆவிர்பூதமான ஜஞாநாதிகளாகிற ஒளிகளுக்கு பரகாஸகமான ஜயோதிமய விக்ரஹத்தை உடையோமாயகொண்டு நித்தயதாஸயைக் திருபணீயரான ஸுலிகளுடைவ ஸங்கடங்களை ஒழு நிரம்படி உடன்பட்டுக் கூடுவதெனரு? o (ஓடவைத்தார்) நிஷ்கர்ஷிததார் ததாநீமேவ ஏவத் நிர்ஸீத புருஷார்த்தாலாபாத அவஸதாந்தரம் பராபய (1), பரஸகதாநுபரஸகதம் ஈஸ்வரமபி தாய(2), வோயுந்நிரையுகளில் ஆர்த்திநிவருத்தயாத் துஸம்லேஷம் வதந் பரகருதகைங்காயஸை பூஹய விரோதிருப பரக்ருதிஸம்பந்தநிவருத்திம் கைங்காயதேஸிகை நிதயைஸ் ஸாஹித்யதூச பரார்த்தய(3), ததாநீமேவ பரார்த்திதாலாபாத அவஸந்நோ பூத்வா(4) அதந்தரம் ஸவஸம் லேஷ்ட புகுவத்ஸங்குாதிஸயம் (5) விஸ்லேஷாஸஹதவம் (6) ஸவஸம்பந்தி ஸம்பந்திபாயந்த பரவஹத்பரம் க்ருபாஞ்ச(7), அபிதாய, ஏவம் ஸவஸம்பந்திஸம்பந்திபாயந்தம் புகுவதகருப பரவஹ துர்ஸநாத், ஸம்ஸாரிணம்பி ஸவஸம்பந்ததேபஜநநாய மோக்ஷபரததவம்பிதாய(8) கைங்காயஸய ஆநந்தாவிரோதிபூத ஸவபேபாகத்ருத்வம் நிரஸய(9) ஏதாத்ருஸ கைங்காய ஸதா நம் வதகிர் இத்யபிதாநாத் (10), கைங்காய விரோதிநிவருத்திபரம் துவிதீய ரதகயிதி புகுவ -

p (மூன்றாம் பததால் இதி) qF ஈதே யானுனனைக் கொள்வது என்றத்தைப்பற்ற ருசி rG “ஓல்லை” என்று தவரை அநுபுலஜநித பரீதிகாரிததவாத கைங்காயஸய பரதமம் புகுவதத

ஐ— I (இரண்டாம் பததால் இதி) n (பரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையும் கழித்து) என்றது A கவிப் புங்கவர்ஷமற்று’ இத்தயாதியைப்பற்ற nA (ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்) தேஜோருபமரண விக்ரஹத்தையுடையோமாய் nB (நலமந்தமித்தயாதி) நனமைக்கு முடிவினறிகேமிகுககித நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர் o (ஓடவைத்தார்) நிஷ்கர்ஷிததார்

p (மூன்றாம் பததால் இதி) qF ‘ ஈதே யானுனனைக் கொள்வது என்றத்தைப்பற்ற ருசி rG “ஓல்லை” என்று தவரை

A 28 10 B 2-8-4 C 29 1 D 29 4 E 2 1 F 29 2 G 29 10

ஈ—கொடுக்கக் காண்டு, A “வழுவினாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம் என்று பாரிதது1, பாரிததுபடியே புகுவதேஷைத்வ பாயநதமாக வாசிகமாக அடிமைரெயது தலைக்கட்டுகிறார்

சுருஷ்ய
சுருஷ்ய

8 நாலாம் பததால், இப்பருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் B திருநாரணனதாளென றும், tC ‘குடிமன்னுமின சுவாககம்’ uD ‘எல்லாம் விட்ட இறுகல் இறப்பு’ என்று ஐஸ்ர வாய கைவலயங்களை விரோதி என்றும் பிறகுக்கு உபதேஸித்து, vE “ஐங்கருவி கண்டவினபம் தெரிவரிய அளவில்லாச சிறறினபம்” என்று தாமும் அநுஸந்தித்தார்

அ—மதுபூய(1) பரிசசித்யாநுபூவிதும் அஸகதவாத ‘இயம் பரிசசித்யாநுபூவிதும்ஸக்தி கரண ஸங்கோச பரயுகதா இதி ஸோசநதம் ஸவமாத்தமாதம் (2) கரணஸங்கோசரஹிதாஸ்ச மத்யு புவவேளாயாம் ஏவமேவ புவததி இதி பரிஹாத்துமுத்யமய ‘‘தவதிசுசூநுஞ்ஞம கைங் கர்யம் ஸவிகாததும் ஸ்ரீ வேங்கடாசலே திஷ்டாமி இதி ஸ்ரீ வேங்கடாசலஸ்திஷ்டிம் பரததர்ய்ய ஸமாநதநகரணத ஸமாஹிதோ பூத்வா ஸவேச்சூநுஞ்ஞம கைங்காயம் பரார்த்ய(3) பரார்த் தநாநுஞ்ஞம ஸாவாதமபூதே பரமாதநி வாசிககைங்கர்யம் கருதவா(4) ததபரயுக்த ஸந்தோ ஷாதிக்யாத அநுக லாந பரஸஸ்ய பரதிகலாந் பரதிநிந்த்ய (5) புநரபி ‘‘ஸவயமேவாநாத் த பாகிதோடஸமாபிரபி உபேக்ஷிதாஸ்சேத ஏஷாம் க்ஷிராநாஸதி’ இதி தாநபி மங்குளாஸாஸந பராத் காநதும் தேஷாமர்ச்சாவதாரபர்யநதம் ஸௌஸ்ப்யமுபதிஸ்ய, ததநாநிஸி ஸம்ஸாரிணம் புகுவத பராவண்யாதாஸநாத் F கனைகழல காண்பதெனுகொல இதயவஸநதோ பூத்வா (6), தத்பரதிகோடித்வேந புகுவதி அதயந்தபரவணத் புகுவத் பாநரேகாரூபாந புகுவதைவ பரதர்யிதாந புகுவதாந் த்ருஷ்டவா, தத்யவிஷய வாசிககைங்கர்யம் கருத்வா (7), புகுவத ஸவருபநிருபகதவேநாபிஹித புகுவதஞ்ஞணேஷு அத்யபிதிவிஷ்டோ பூத்வா(8) புகுவதஸலாபு க்வேஸஸஹாயதவேந ஸம்ஸாரிணேவலோக்ய ததநாததம் த்ருஷ்டவா தாந மங்குளாஸாஸந பராத் கர்த்தும் தேஷாம் ஹிதமுபதிஸ்ய (9) ததநாநிஸி தாந அநிவருததாந த்ருஷ்டவா ‘ஏவம பூதே ஸம்ஸாரே வயம் பரதமம் புகுவதவிஷயபரவண அபூம்’ இதி புகுவததர்ஹ கரணஸ்ச அபூம்’ இதி ச ஸவகாததாரத்யாபிதாநாத் (10), கைங்கர்யபரம் த்ருதீயஸதகமிதி பூவ

சுருஷ்ய
சுருஷ்ய

8 (நாலாம் பத்தால் இத்யாதி) tC (குடிமன்னுமின சுவாககம்) குடியிருப்பதையுடைத்தான ஸுகோத்தரமான ஸவர்க்குததை uD (எல்லாம் விட்ட இறுகலிறப்பு) ஆத்மவயதிரித்த ஸகல பருஷாரததங்களையும் விட்டவனாய், ஆதமமாதரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷததையும் இறுகல்- ஸங்கோசம் இறப்பு மோக்ஷம் vE (ஐங்கருவி இத்யாதி) ஐந்து இநத்யுரியமும் பரிசேத்தித்து அநுபூவிதத ஐஸ்வர்யஸுகமும், இந்த இந்த்யுரியங்களுக்கு க்ஷரஹிதது அநுபூவிக்க அரிதாய இவ வைஸ்வர்ய ஸுகுத்திறகாடடில் திதயத்வாதிக்களாலே அபரிச்சிநதமாய புகுவதநுபுவததைப பறத அதயல்பமான ஆதமாநுபுவஸுகமும் G ஒருநாயகத்தில் ஐஸ்வர்ய கைவலயங்களை விடச்

ஐ—8 (நாலாம் பததால் இதி) tC (குடிமன்னுமித்யாதி) குடியிருப்பதைய ஸுகோத்தரமான ஸவர்க்கும் uD (எல்லாம் இதி) ஆத்மவயதிரித்தவகளைவெல்லாம் விட்டவனாய், ஆதமமாதரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷம் இறுகல் ஸங்கோசம் இறப்பு மோக்ஷம் vE (ஐங்கருவி இத்யாதி) ஐந்து இநத்யுரியங்களும் பரிசேத்தித்து அநுபூவிதத ஐஸ்வர்யஸுகமும் இந்த இநத்யுரியங்களுக்கு க்ஷரஹிதது அநுபூவிக்க அரிதாய இந்த ஐஸ்வர்யஸுகுத்திறகாடடில் திதயத்வாதிக்களாலே அபரிச் சிந்தமாய புகுவதநுபுவாபேஷ்யா அதயல்பமான ஆதமாநுபுவ ஸுகமும்

A 3 8 1 B 4 1 1 C 4 1 9 D 4 1 10 E 4 9 10 F 3 6 10 G 4-1

ஈ— W அஞ்சாம பத்தால், இந்த இஷ்டபராபதிகும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும்
A “ஆற்றெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்” என்று தன் திருவடி
களையே உபாயமாகத் தந்தான் என்றார்

அ—சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்து புகழ்க்குக்களை முழுக்கூக்களாகுகுக்கேக்கும் அதிலும் அதன்ய
பரயோஜநராக்குகைக்காகவும் என்றபடி சதுர்த்துஸதகே பரதும்துஸகேந ஐஸ்வரய கைவலயயோ
புருஷாராததுவிரோதிநோஸ்தயாஜயதாம் புகுவத பரமபராபயதவஞ்ச உபநிஸ்ய புகுவத
மேவ ஸமாஸ்யேதோ இதயபித்யாநாத்(1) துவிதீயேந தாத்ருஸ பரோபதேஸமூலத்வேந ஸவ
ஸய ஜாதாயா புகுவததுவிஷயாராதேரபித்யாநாத்(2) தருதீயேந பரணமிதவ குணபித்யாநாத்(3)
சதுர்த்தேந புகுவததுவிஸ்லேஷாஸஹிஷணுதவ ஸமஸ்லேஷைகதாரகத்வாபித்யாநாத்(4)
பஞ்சமே அநுபுவ கைங்கர்யயோரபித்யாநாத்(5) ஷஷ்டே தேவதாந்தர மந்தராந்தர பரஸங்கா
ஸஹிஷணுத்வாபித்யாநாத்(6) ஸபதமே ஆபதஸகூத்வம் ஆபதாம நித்யாநம் அபிஜ்ஞாய பரி
ஹர்த்தும் ஸக்தத்வம் ஆபதஸகூத்வாநுஞ்ஞ பராபதிமததவம் ஸௌந்தர்யம் விரோதிநிவாத்த
கதவாநுஞ்ஞ ஸகதிமததவம் பரிகரவதத்வம் ஸாவரகூகதவஞ்சாபித்யாய ஆக்ரோஸாத்(7)
அஷ்டமே புகுவததுபித்யமததவே ஆத்மாதமீயயோரபி உபேகூயதவாபித்யாநாத்(8) நவமே ஸம்
ஸாரநிவருத்தி பராதத நாத்(9) துஸமே பரதவஸௌஸப்யோபதேஸாசச(10), ஜாயமாநகால
கடாஷு விஸேஷேண ஐஸ்வர்ய கைவலயவிஷய வைராக்யபூர்வகம் பராபயருசிமத (1) புகுவத
விஸ்லேஷாஸஹிஷணே (2 4) ததஸமஸ்லேஷைகதாரகஸய(3 4), புகுவததுபுவ கைங்கர்யைக
பரஸய(5), தேவதாந்தர மந்தராந்தர பரஸங்காஸஹிஷணே (6) அதயந்த பாரதத்தர்ய ஜ்ஞாந
வத (7 8) ஸம்ஸாரநிவருத்தயர்த்திந (9),அதிகாரிண பரணமிதவ ஸவாமிதவ ஸௌஸப்ய ஸௌ
ரீலயாதிஃ அநந்தகலயாணஞ்ஞவிஸிஷ்ட(10)ஸ்ரீமநநாராயண ஏவ உபாய இத்யாஹ இதயர்த்த

W (அஞ்சாம பத்தால் இதி) பஞ்சமஸதகே, பரதும்துஸகே ஸவகூதாதிஸயஸய புகுவத நிர்
ஹேதுக கருபாபயுக்ததவாபித்யாநாத்(1) துவிதீயே புகுவதவிஷயக மங்குளாஸாஸநகரணத்(2)
த்ருதீயே பராபயதவரௌதகடயாபித்யாநாத்(3) சதுர்த்தே விஸ்லேஷே ஸததாதாரண
ஸாமாத்யஸய குணஜ்ஞாநேந தாரணஸய ச அபித்யாநாத்(4) பஞ்சமே ஸ ஏவ ரகூக இதயத்ய
வஸாயேந ஸஹ பராபயருசயௌதகடயாபித்யாநாத்(5) ஷஷ்டே ருச்யநுஞ்ஞம பராபயாஸ
பூரத் அநுகாரேண தாரணபித்யாநாத்(6) ஸபதமே பரகூத ஸவிகாராபித்யாநாத்(7) அஷ்ட
மாநேஸ பரகூத ஸவிகாராநந்தரபூவி ஸவகூத ஸவிகாராபித்யாநாசச (8 9, 10) புகுவதநிர்
ஹேதுக கருபாபயுபூத ஜ்ஞாநாதிச்ய (1) புகுவததயநதபரியத்வ (2) தவராதிஸயாத்யவ
ஸாயவத (3 4 5 6) அதிகாரிண பரகூத ஸவிகாராநந்தரபூவி ஸவகூத ஸவிகார ஏவ முக்ய
(7 8, 9, 10) இதயாஹேத்யர்த்த

X புகுவததுபுவைகதாரக பராபயதவராததி விஸிஷ்ட பராங்குஸாய ஸவஸவருபாநு
ஸந்த்யாந பூர்வகம் க்டகாந் புரஸகருதய தீக்ஷா ஸௌரீலய அக்டித்க்டநாஸாமாத்ய
ஸவாமிதவ ஸௌஸப்ய வாதஸலயாத்யநந்த கலயாணஞ்ஞகூண விஸிஷ்டே புகுவதி
ஸாங்காம பரபதிம ரூர்வந் பூவ ஸதகத்வயோகதம அடதத்வம் ஸவாநுஷ்டாரேந ஸதிஃ
கரோதி ஷஷ்டஸதகேநேதயபிபராயேண ஆஹ (அவன தந்த உபாயததை இதி) உக்தாரதத்
ஜாதஸய ஆலம்பநதஸகாநி யதாஸம்புவம் க்ரஷ்டவயாநி நநு அதரோசயமாநம் அதிகாரி
விஸேஷணம் ஸாவேஷாமபி பரபதயதிசுகாரிணம் அவர்யம் ஸம்பாக்யம் கிம்? உதந்? பரதமே
அஸயோபாயஸய அதிக்ருதாதிசுகாரத்வ பரஸங்காத பூர்வோக்த ஸாவாதிசுகாரதவ விரோதி

ஈ— x அவன தந்த உபாயத்தை y க்டகரை முன்னிடடு பெரியபிராடடியார புருஷகார மாக A “அலர்மேல் மங்கையுறைமாற்பா—உன்னடிகீழமர்ந்து புகுந்தேன” என்று ஸவீகரித்தார் ஆறாம் பத்தால்

2 ஏழாம் பத்தால், இப்படி லித்ரேத்யாய ஸவீகாரமபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும், சடக்கென பூலியாமையாலே உ விஷண்ணராய், bB “கடல்ஞாலங்காக்கின்ற மினனுநேமி யினாய்” என்று தொடங்கி உபாயோபயோகியான சூணங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிட, cC “கூராராழி வெண்சங்கேந்தி-வாராய்” என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே dD வெள்ளைச் சுரிசங்கொடாழி ஏந்தி வந்த இது மாநஸாநுபுவமாத்ரமாய் பூஹய ஸமஸலேஷம கிடையாமையாலே, e விஸ்லேஷித்தபடியை அருளிச்செய்தார் f எட்டாமபத்தால், g கீழ்பு பிறந்த ஸமஸலேஷம் பூஹயஸமஸலேஷ யோக்யமல்லாமையாலே hE “உமருகந் துகந்த உருவம் நினைநுருவமாகி உனறனக்கனபரானார் அவருகநதமாநத செயகை உன மாயை” என்று—‘இப்படி ஆஸரிதாதீந ஸ்வரூப ஸதித்யாதிசுக்ளை உடையவன்

அ—தூலிதீயே ச ஏததூபித்யாநவையர்த்யம் இதிசேந்ந வத்து: பூர்ணதிசுகாரிணம் ஏதாதூருஸாதிசு காரபூரதயவல்யமபூவமாதரே தாதபர்யாத ரக்ஷயத்வானுமதேரேவ ரக்ஷணபேக்ஷிதவாத் அதிசுகாரபூர்ததோ பூக்ஷவந்முக்ஷோல்லாஸைக பரயோஜநதவாசச ஏவமேவ உததரஸாதக சதுஷ்ட டயஸயாபி ஸதகைகார்த்யம் தூரஷ்டவயம் y (க்டகரை முன்னிடடு) என்றது F வைகல பூங்கழிவாயில தூரகபரேஷணமுக்ஷேந ஆசாரயரை முன்னிடடு என்றபடி

z (ஏழாம் பத்தால் இதயாதி) a (விஷண்ணராயிதி) அஸ்ய G உண்ணிலாவிய இதயாதி தூஸகே ஹருத்யம் bB (கடலிதயாதி) கடலகுழந்த பூமியை அடங்கக்காதது உஜ்ஜவலமான திருவாழியையுடையயாய cC (கூராரித்யாதி) நிஸிதமான திருவாழியையும் அதிதூவளமான ஸ்ரீபாஞ்சஜநயத்தையும் தூரிதது வாராய dD (வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தி) வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜநயத்தோடே திருவாழியையும் ஏந்தி e (விஸ்லே ஷிததபடியை அருளிச்செய்தார் இதி) அஸ்ய H பாமருமூவுலகித்யாதி தூஸகபஞ்சகே ச ஹருத்யம் f (எட்டாமபத்தாலிதயாதி) g கீழ்ப்பிறந்த ஸமஸலேஷமெனறது I வெள்ளைச் சுரிசங்கில மாநஸாநுபுவத்தைப்பற்ற hE (உமருகநது இதயாதி) உனக்கு அஸரதூரண ஸேஷபூதரானவா எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய உன்னளவிலே அன்பை உடையரானவர்கள்

ஜீ— y (க்டகரை முன்னிடடு) என்றது F வைகல J பொன்னுலகாளீர்களில தூ தபரேஷணமுக்ஷேந ஆசார்யர்களை முன்னிடடு என்றபடி a (விஷண்ணராய) என்றது - G உண்ணிலாவியில பரமேயம் bB (கடலிதயாதி) கடல குழந்த பூமியை ரக்ஷிதத உஜ்ஜவலமான திருவாழியையுடையயாய cC (கூராரித்யாதி) கூர்மைமிக்க திருவாழியையும் வெளுத்த ஸங்குத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வாராய dD (வெள்ளையிதயாதி) வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சங்கோடே திருவாழி யையும் தூரிதது e (விஸ்லேஷித்தபடி) என்றது - H பாமருமூவுலகு K ஏழையரானிகளைப்பற்ற f கீழ்ப்பிறந்த ஸமஸலேஷமெனறது L ஆழியெழச்சங்கு M கற்பாரிராமபிரானகளைப்பற்ற hE (உமர் உகந்து இதயாதி) உனக்கு ஸேஷபூதரானவர்கள் எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய

A 6 10 10 B 7-1-2 C 6 9 1 D 7 9-1 E 8 1 4 F 6-1 G 7 1 H 7 6 I 7 8 J 6 8 K 7-7 L 7 4 M 7 5

ஈ—நமக்குத் தனனைக் காட்டி மறைகளைக்கு அடி ஆத்மாதமியங்கனில் ஏதேனும் நசை யுண்டாகவேனும்' என்று அதிசங்கைபண்ணி, 1. அவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார்] ஒன்பதாம் பததால் "நீர் k எனறிய அதிசங்கை பண்ணிப் படுகிறீர் இப்படி?" என்று தன்னுடைய நிருபாதிபுத்தத்தையும் காட்டி, "நான் நாராயணன், ஸாவஸக்தியுத்தன், உமமுடைய ஸாவாபேஷிதங்கனையும் செயது தலைக்கடங்கிறேம்" என்று அருளிச்செய்ய, A "சீலமெல்லையிலான" என்று அவனுடைய சீலகுணங் களிலே ஆழங்காறப்படரா] பத்தாம் பததால், ஆழ்வாருடைய ஆற்றமையையக்கண்டு ம் திருமோகூரிலே தங்குவேடையாக வந்து தங்கி, இவருக்கு n அச்சிராதிபுத்தியையும் காட்டிக்கொடுத்து, இவா பரார்த்தித்தபடியே oB "என்னவாவறச் சூழந்தாய" என்று இவர் திருவாயாலே அருளிச்செய்யும்படி பேறறைப் பண்ணிக்கொடுத்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்

இரண்டாம் சரிய பதி முற்றிற்று

அ—ஆதூரித்து அநநயபரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாயிருக்கிற உன்னுடைய ஆர்ச்சய சேஷிதங்களை i (அவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார் இதி) C "உங்கனோடெங்கனிடையிலையே" இதயதா ஹருத்யம்] (ஒன்பதாம் பத்தாலிதி) D ஓராயிரமாய்' இதித்யஸகே ஹருத்யம் k (என்றிய) எதுக்காக] (பத்தாம் பத்தால் இதி) n (திருமோகூரிலே இத்யாதி) பரத்யுத்தகதாதபர்யம் n அர்ச்சிராதிபுத்திக்கு-E சூழனிகம்பிலே நோக்கு oB (என்னவாவறச் சூழந்தாய) என அபிநிவேஸனது கெடுமபடி ஸாவபரகார பரிபூர்ணையக்கொண்டு ஸம்ஸ லேஷித்தாய

இரண்டாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஐ—உன்னளவிலே அனபையுடையரானவாகன ஆதூரித்து அநநய பரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாய இருக்கிற உன்னுடைய சேஷிதங்களை i (அவற்றில் நசையற்றபடியை) என்றது C "உங்கனோடெங்கனிடையிலையே" என்றதைப்பற்ற] ஒன்பதாம் பததுக்கு D ஓராயிரத்திலே நோக்கு k (என்றிய) எதுக்காக n திருமோகூரித்யாதிக்கு F தாளதாமரையிலே நோக்கு n அர்ச்சிராதிபுத்தியாதிக்கு E சூழனிகம்பிலே நோக்கு oB (என்னவாவறச் சூழந்தாய) என அபிநிவேஸம் கெடும்படி ஸம்ஸலேஷித்தாய ஆக முதற்பததாலே உத்தரவாக்யகூதபரத்யுத் துவிதீயபத்யார்த்தம் கெடும்படி ஸம்ஸலேஷித்தாய ஆக முதற்பததாலே உத்தரவாக்யகூதபரத்யுத் துவிதீயபத்யார்த்தம் மூன்றும்பத்தால் இந்த சொல்லப்படுகிறது, இரண்டாம் பத்தால் நம்ஸ்பத்யார்த்தம் மூன்றும்பத்தால் இந்த கைங்கர்யம் பாக்யவதஸேஷிதவ பாயநதமென்று நிஷகர்ஷித்து நிஷக்ருஷ்டார்த்தநுஞ்ஞமாக ஸ்வாநுஷ்டாநம் சொல்லுகிறது ஆகக் கீழ் மூன்று பததும் உத்தரக ண்டார்த்தம் தாலாம் பத்தால் பூவகூண்டஸத்ய பத்யூவயர்த்தத்யும், ஐந்தாம் பததால் கிரியாபத்யார்த்தத்யும், ஆறாம் பததால் உபாயத்தினுடைய ஸாங்கஸ்வாநுஷ்டாநமும் சொல்லுகையாலே மேல மூன்று பத்தா லும் பூர்வகூண்டார்த்தம் மேல தாலு பததும் இதுககு மேலமெனறபடி

இரண்டாம் சரிய பதி முற்றிற்று

A 9 3 11 B 10 10 10 C 8 2 7 D 9 3 E 10 9 F 10 1

ஈடு மஹாபரவேசம் - மூன்றாம் சரிய பதி

p ஸரிய பதியாய், அவாபத ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகலயாண குணாத்மகனான ஸாவேஸவரன, A “மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து” என்கிறபடியே, ஐநம்பரம்பரை களிலே தோளமாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவரை—A “அடியையடைந்து உள்ளந் தேறி ஈறிலின்பத திருவெளளம் யான முழ்கினன்” என்று கம் திருவாயாலே அருளிச்செய்யலாமபடி முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணியருளினான் q முதல்தன்னிலே சித்ஸவருபமாதல், அசித்ஸவருபமாதல், ஈஸவர ஸவருபமாதல் அறியாதேயிருக்கிற இவர்க்கு அசித்ஸமஸம் தயாஜயமென்னுமிடத்தையும், 1 சேதனன் உபாதேயன என்னுமிடத்தையும் தான் உபாதேயதமன என்னுமிடத்தையும், அவன் தானே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, அவனோடடை அநுபூவததுக்கு இத் தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, “தவதுநுபூவ விரோதியான இத் தேஹஸம்பந்தத்தை அறுத்துததந்தருளவேணும்” என்று அாததித்தா திருவிருத் தத்தில், ஸமஸாரஸம்பந்தம்ஒரு ஒரு தேஹவிசேஷத்திலே போனால் அநுபூவிக்கக் கடவ சித்தனனுடைய மேனமையையும், நீாமையையும், வடிவழகையும், t பரப்பற ஏழு பாட்டாலே அநுபூவிக்கலாமபடி இங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒரு துஸாவைஸத்யுதத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க, அவவழகை அநுபூவித்தார் திருவாசிரியத்தில், இப்படி அநுபூ வித்த விஷயத்திலே விஷயாநுரூபமான ஆசை கரைபுரண்டபடியைச் சொன்னார்

மூன்றாம் சரிய பதி

அ— p திருவிருத்தத்திலே கதவதரயமுண்டென்று அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி தத் வங்களை விஸதூமாக அறியவல்லராமபடி கடாக்ஷித்தார் (ப 87) t, u என்று முன்பு சொன்னததை அநுபூவிக்கிறார் (ஸ்ரிய பதியாய இத்யாதி) அதாவா பூகதிபரயோஜநாநுஞ்ஞம் வாகயாத் தும் வகதுமுபகரமதே (ஸ்ரிய பதியாயித்யாதி) q ஸ்ரீ பூரதாழ்வான துருஷ்டாநதீகரிக்கைக்காக பரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும² அாததும்ருளிச்செய்கிறார் (முதல் தன்னிலேயித்யாதி) r சேதநனுக்கு உபாதேயத்வம் அடியேன எனறததைப்பற்ற s (தனனுடைய மேனமையையும் நீாமையையும் வடிவழகையும்) என்று முதல் பாட்டில் தாதபாயம் t (பரப்பற) ஸங்க்ரஹமாக

மூன்றாம் சரிய பதி

ஜி— p ஸ்ரீ பூரதாழ்வான துருஷ்டாநதீகரிக்கைக்காக புநஸ்ச பரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும அர்த்தம் அருளிச்செய்வாராக மீளவும் வகதருவைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய பதி யாய இத்யாதி) யதுவா இப்பரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்களுடான துஸைக்கு ஸ்ரீபூரதாழ்வானுடைய துஸையை துருஷ்டாநதீகரிக்கிற முகேந திருவாயமொழியினுடைய பூக்தி யோக பரதிபாதபரதவத்தை அருளிச்செய்வாராக தாத்ருஸ பரபந்தநிர்மாண ஸாமாத்ய வேறுதுத்வேற மீளவும் வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யரூப வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய பதியாய இத்யாதி) என்னுதல் r சேதநனுக்கு உபாதேயத்வம் அடியேன எனறததைப்பற்ற s (தனனுடைய மேனமை) இத்யாதிக்கு—முதற்பாட்டிலே நோக்கு, t (பரப்பற)

ஈ—திருவந்தாதியில், உ ஆமத்தையறுதது பசியை மீகுததுச சோறிடுவாரைப்போலே
v தமக்கு ருசியைப் பிறப்பித்தபடியையும், அந்த ருசிதான் - பரபுக்தி பரஜனாந பரம
புகதிகளாய்க்கொண்டு பக்வமானபடியையும், பின்பு பரக்குதிஸம்புநதமும் அற்றுப்
பேறேறேடே தலைக்கடபுனபடியையும் சொல்லுகிறா திருவாய்மொழியில்

W கைங்காய மநோரதம் பண்ணிக்கொண்டு வரக்கொள்ள, கைகேயி x 1 “राजन्”
(ராஜந்) / என்ற சொற்கேட்டு ஸ்ரீபுரதாழ்வான பட்ட பாடுபோலே இருக்கிறதாயிற்று திரு
விருத்தத்தில் நிலை, அவன் திருச்சித்திரகூடத்திலே பெருமான எழுந்தருளியிருந்தா
ரென்று கேட்டு x 2 “एभिष सचिवैस्साधम्” (ஏபிஸச ஸசிவைஸஸார்த்தம்) என்கிற
படியே எனனொருவன் கண்ணில கண்ணீர் பொறுக்கமாட்டாதவர் இதனைப்பேர் ஆற
ருமை கண்டால் மீளாதொழிவரோ? 2 “शिरसा याचितो मया” (ஸ்ரிரஸா யாகிதோ மயா)
எனப்பிடிமதம் தம் தலையாலே இரந்து செய்யக்கடவ அவர், நான் என தலையாலே இரந்து

அ—u(ஆமத்தையறுதது) என்றது தூராஷ்டாந்திகத்துக்கு A மயாவற மதிநலம்ருளினன் எனறது
தைப்பறற v ஆமத்தையறுதது’ என்று தொடங்கிக்கொன்ன துருஷ்டாந்த தரயத்துக்கும்
அடைவே தூராஷ்டாந்திகத்தைக் காட்டுகிறார் (தமக்கு ருசியைப் பிறப்பித்த படியையும்) என்று
தொடங்கி

W இதிராலு பரபுநதததிலும் இவாக்குண்டான அவஸதைகள் ஸ்ரீபுரதாழ்வான அவஸ்
தைகள்போலே என்று அருளிச்செய்கிறார் (கைங்காய மநோரதமித்யாதி) x (ராஜந் என்று
சொன்ன சொற்கேட்டு) 3 ‘உத்திஷ்டேதாத்திஷ்டே கிம ஸேஷே ராஜந் புத்ர மஹாயஸ’

ஜீ—ஸங்குரஹமாக v(ஆமத்தையறுதது) என்று தொடங்கிச் சொன்ன துருஷ்டாந்ததரயத்துக்கும்
அடைவே தூராஷ்டாந்திக தரயத்தைக் காட்டுகிறார் - (தமக்கு ருசியை என்று தொடங்கி)
u(ஆமத்தையறுதது) என்றதுக்கு தூராஷ்டாந்திகம் A மயாவறமதிநலம் அருளுகையென்று
கண்டுகொள்வது

W இபரபுநதத சதுஷ்டயத்திலும் இவாக்குண்டான அவஸதைகள் ஸ்ரீபுரதாழ்வானுடைய
அவஸதைகள்போலே என்கிறார் (கைங்காய மநோரதமித்யாதி) x (ராஜந் என்ற சொற்
கேட்டு) 3 ‘உத்திஷ்டேதாத்திஷ்டே கிம ஸேஷே ராஜந் புத்ர மஹாயஸ | த்வத்வதா நஹி
ஸோசந்தி ஸந்தஸ ஸதஸி ஸத்தமா || என்கிற சொல்லைக்கேட்டு அயமம்லோக அயோத்யா

பர—x 1 अयोध्याकाण्डे मातुलकुलादागत्य पितृगृहे तमपश्यन्त तन्मरणश्रवणजनितशोकनिपतितं
भरत प्रति कैकेयी [७२] “माता मातङ्गसङ्काश चन्द्रार्कसदृशं भुवः। उत्थापयित्वा शोकार्तं वचनं
चेदमब्रवीत्॥ २३॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे राजन् पुत्र महायशः। त्वद्विधा नहि शोचन्ति सन्तस्सदसि
सत्तमाः॥ २४॥ दानयज्ञाधिकारा हि शीलश्रुतिवचोनुगा। बुद्धिस्ते बुद्धिसम्पन्न प्रमेवार्कस्य
मन्दरे”॥ २५॥

ஈ—கார்யத்தை y மறுப்பரோ? 1 “आतु” (புராத) நான தம் பினபிறந்தவனல்லேனோ? 1 “शिवस्य” (ஸிஷ்யஸ்ய) || பினபிறந்தவனென்று 2 z னுகொள்ள இருக்கிறேனோ? || ஆதல் மந்த்ரஸம்பந்தமும தம்மோடேயனறோ? 1 “दासस्य” (தாஸஸ்ய) ஸிஷ்யனாய் துரய விக்ரயார்ஹனனறிக் கேயிருக்கிறேனோ? 1 “प्रसाद कर्तुमर्हसि” (பரஸாதம் காத்துமர்ஹதி) ஆனபின்பு எனபக்கல பரஸாதத்தைப் பண்ணியருளாரோ? என்று மநோரதித்துக் கொண்டு போகிறபோதை துரிப்புப்போலே திருவாசியததில் நிலை, ஸ்ரீநந்தி க்ராமத்திலே 2 “रामागमनकाङ्क्षया” (ராமாக்ஷமநகாங்க்ஷயா) எனகிறபடியே பதின லாண்டும் ஆசை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே இருக்கிறது திருவந்தாதியில், மீனடெழுந்தருளி திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி, 6 அவனும் ஸவருபாநுரூபமான பேறுபெற்றபுப்போலேயிருக்கிறது இவர்களுத் திருவாய்மொழியில் பேறு

அ—எனகிற சொலைக்கேட்டு, y (மறுப்பரோ) திரஸகரிப்பரோ? 2 (கூறு) புராகும் a (மந்த்ரஸம் பந்தமும தம்மோடேயனறோ இதி) அவதாரதஸராவிக்ஷயா வா ஸரிய பதி ஸ்ரியை க்ஷய முபதிதேஸ ஸ்ரீஸ்ச விஷ்வகஸேநஸய இதி புராணபரஸித்திவத் ஸுதர்ஸநாவஸ்தா விவக்ஷயா வா பரதம்மபக்ஷ வஸிஷ்டேர ராமஸய மந்த்ரநுபதிதேஸ ராம கநிஷ்டாநாமிதி த்ரஷ்டவயம் (ப 201) x_1 ஏபிஸ்ச’ இதயாதிஸ்லோகம் சிதரகூடத்திலே பெருமாள் ஸநதிதி கிலே 1 பரஸாதம் கர்த்துமாஹஸி என்று மத்யமபுருஷனாக விண்ணப்பஞ்செயத்தேயாகிலும் 3 யத்தி மநஸா த்யாயதி ததக்ஷாசா வததி’ எனகிறபடியே வழியில் மநோரதித்த படியே விண்ணப்பஞ்செயவேண்டுகையாலே—(1 பரஸாதம் கர்த்துமாஹதி’ என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதை துரிப்புப்போலே) என்று மநோரதபரமாக வயாக்யாத மென்று கண்டுகொள்வது 6 (அவனும்) ஸ்ரீபுரதாழ்வானும்

ஐ—காண்டே மாதூலகுலாதாக்ஷதம் புரதம் பரதி கைகேயயுக்தி y (மறுப்பரோ) திரஸகரிப்பரோ? 2 (கூறு) புராகும் a (மந்த்ரஸம்பந்தமும தம்மோடேயனறோ இதி) அதர வஸிஷ்டர் பெருமா னுக்கு மந்த்ரங்களை உபதேஸித்தார பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக்கு உபதேஸித்தாரென்று கண்டுகொள்வது (ப 201) x_2 (ஏபிஸ்சேத்யாதி) அயம் ஸ்லோக அயோத்யாகாண்டே இது பெரு மாள ஸமக்ஷத்திலே விண்ணப்பம் செயத்தேயாகிலும் வழியிலும் நினைவு இதாகையாலே மநோரத பரமாக வயாக்யாதம் உபபந்தம் 2 ஸ காமமநவாபயைவ ராமபாதாவுபஸபருஸந் | நநதி க்ராமேகரோத்ராஜயம் ராமாக்ஷமநகாங்க்ஷயா ||’ இதி ஸங்க்ஷேபே 6 (அவனும்) ஸ்ரீபுரதாழ்வானும்

பர- (ப 201) x_3 1 तत्रैव चित्रकूटे राम प्रति भरतः [१०१] “एभिश्च सचिवैस्सार्धं शिरसा याचितो मया। आतुशिवस्य दासस्य प्रसाद कर्तुमर्हसि॥१२॥ तदिदं शाश्वतं पितृं सर्वं सचिवमण्डलम्। पूजितं पुरुषव्याघ्रं नातिकामितुमर्हसि॥१३॥

2 संक्षेपे—स काममनवाप्यैर रामपादावुपसृशन्। नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्य रामागमन-काङ्क्षया॥ ३९॥

ஈ— c திருவாய்மொழிக்காக ஸங்க்ரஹம் முதல் திருவாய்மொழி முதல் திருவாய் மொழியினுடைய ஸங்க்ரஹம் முதல் மூன்று பாட்டு, முதல் மூன்று பாட்டினுடைய ஸங்க்ரஹம் முதல்பாட்டு, d முதல் பாட்டினுடைய ஸங்க்ரஹம் முதலடி எனப்போல் என்னில், 1 "अचो यजूवि सामानि तथैवाय्विणानि च । सर्वमष्टाक्षरान्तस्य यथायवपि चाङ्मयम्" (ருரோ யஜூமஸி ஸாமாநி ததேவாய்வீணாநி ச । ஸாவமஷ்டாக்ஷரான்தஸஸ்தம் யச்சாந் யத்யபி வாங்மயம் ||) என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ரஹம் திருமந்திரமாய், e அதி னுடைய ஸங்க்ரஹம் பரணவமாய், அதினுடைய ஸங்க்ரஹம் அகாரமாஹுபபோலே. f மற்றும் பாரத ராமாயணநிகழையும் ஸங்க்ஷேப விஸதரங்களாலே செய்தார்களிறே

மூன்றாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஈடு மஹாபரவேசம் முற்றிற்று

அ— c ஸ்ரோத்ருபுத்தியாக்ருடமாகைக்காக இதில் ஸங்க்ரஹ விஸதரங்களைக் காட்டுகிறா (திருவாய்மொழிக்காக இத்யாதி) d முதல் பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாமபோது விக்ரஹ விபூதிகள் எங்கே சொல்லிறதென A நலம் ' என்று ஆநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹ விபூதிகளும் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே அர்த்தாத வித்யங்கள் பரதம்பாதே அர்த்த பஞ்சகஸ்யாபி த்ரஷ்டும் ஸக்யதவாத, பராயதவ பராயதவோபயோகி ஸமஸதகஸ்யாண குணவிபிஷ்டஸஸதுவாசிடயா த்வய ஸரீரஸய த்ரஷ்டும் ஸக்யதவாத, கஸ்யாணகுண விபிஷ்டஸஸயவ பரதவேத பஸபர்யந்த பக்திவாத் தகத்வஸித்தே பக்யவத்ஸவருபருபகுண விபூத்யாதிதாநாச்ச ஸஹஸரகூதாஸங்க்ரஹபூத கூதாதாய ஸங்க்ரஹபூதாயா பரதம் கூதாயா ஸங்க்ரஹ பரதம் பாது இத்யுக்தம் e (அதினுடைய ஸங்க்ரஹம் பரணவமாய்) என்றது - 2 ' யத்வேதாதேன ஸவர என்றத்தைப்பற்ற f இப்படி ஸங்க்ரஹ விஸதர ருபேண பரபூதங்கள் பண்ணின பேருண்டோவெனன (மறுபித்யாதி)

அடையவளை நதான அருமபதவுரையில்

மூன்றாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஜீ— d முதல் பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாமபோது விக்ரஹவிபூதிகள் எங்கே சொல்லுகிற தென்ன, விக்ரஹவிபூதிகள் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே A ' நலம் என்று ஆநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹவிபூதிகளும் அர்த்தாத வித்யங்கள்

ஜீயா அருமபதவுரையில்

மூன்றாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஸவயாக்யாநமான ஈடு மஹாபரவேசம் முற்றிற்று

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

திருவாய்மொழியின் ஒரோ துஸ்காத்தத் ஸங்குரஹமாக
பரமகருணிகரான வேதாந்ததேசிகர் அருளிச்செய்த
தர்மமீடேரபநிஷத் தாத்பாய ரத்நாவளியின்
அவதாரிகை

- 1 ஸாரஸஸாரஸவதாநாம ஸடூரிபுபுணிதிஸஸாந்திஸுதூதாந்தவமோ
மாயாமாயாமிநீபிஸஸவகுணவிததிபிபுந்தயந்தீம தயநதி |
பாரம பாரமபரீதோ புவஜலதிபுவந்மஜநாநாம ஜநாநாம
பரத்யக் பரதயக்ஷயேநந பரதிநியதரமாஸந்நிதாநம் நிதாநம் ||

1

தர்மமீடேரபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளிக்கு

வேங்கடாசாயா செயதருளின மண்பரவாள வயாகயாநம்

- 2 விகுாஹே நிகுமாந்தார்ய தயா திவ்யதரங்குணீம |
ஸமஸாரகாமஸந்தபதஸஞ்ஜீவநவிசக்ஷணம் ||
3 ஸடூரி ஸகித்தி தாத்பாய ரத்நாவளிமிமாமஹம் |
வேதாந்தாசாயவிஹிதாம் விவருணுமி ஸதாம் முதே ||

அவ — 4 ஸாக்ஷாந நாராயணே தேவ க்ருதவா மாதயமயீம தநம் | மக்ஷாநாநுத்தரதே
லோகாந் காருணயாச்சுதாஸத்ரபாணிநா || எனறும் 5 மக்ஷாநாநம் புவநாம புவாணவ
ஸமுத்தாராய நாராயண எனறும், 6 க்ஷணடா ஹரேஸ ஸமஜிஷ்ட யதூதமநேதி' என
றும், 7 வேங்கடேஸாவதாரோதயம தத்க்ஷணடாமஸோததூவா புவேத்' எனறும் சொல்லு
கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்க்ஷணடாவதாரமாகவும்
ஸுபரஸித்ததூராய 8 விமலத்யபுதே விஸ்ருத் நாநாவித்யுவித்ய எனறும், 9 'தரிமஸத்
வாரம ஸ்ராவித ஸாரீரகபூஷய எனறும் சொல்லுகிறபடியே இருபது திருநக்ஷத்திரத்திலே
அதிக்கத் ஸகலவித்யா' என்றும் 'முபபதுதரம ஸ்ரீபூஷயத்தை ஸச்சிஷ்யாகளுக்கு ஸாதிக்
தருளினா' எனறும் ஸாவஜநங்களாலே ஸ்லாக்யநியராய ஸ்ரீரங்குராஜ திவ்யயாஜஞாலபுத்
மான வேதாந்தாசார்யரெனகிற திருநாமத்தையுடையராய, கவிகத்குஞ்ஜர கண்டூரவர்
என்று பரதிதிஸம் பரக்யாத வைபுவராய, ஸாவதந்த்ரங்களிலேயும் ஸவதந்தரரான சீர்
நின்ற தூரபில திருவேங்கடமுடையான - அகிலஜகதேக சேஷியாய அகில ஜகதூந்தாயாமி
யாய அகில ஜகதூதாரணய அகில ஜகதேக காரணபூதணய அகில ஹேயபரதயநீக
கலயாணைகதாநணய அபாரகாருண்யஸௌரீலய வாதஸலயௌதூராயைஸ்வாய ஸௌந்தராய
மஹோத்யுதியான ஸ்ரிய பதியாலே மயாவற மதிநலம் பெற்ற நமமாழ்வார ஸர்வஜநோஜ்ஜீவ
நார்த்தமாக அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை, ஸ்வாஸரித ஜநங்கள்
ஸுக்ஷமாக அநுஸந்தித்து வாழும்படி ஸஹருதய ஹருத்யங்குமங்களான பத்யங்களாலே
ஸங்குரஹமாக அருளிச்செய்யக்கடவராய, அடியிலே ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திதானே
ஸகலகலயானஞ்ஞ ஷ்ரிஷ்டஞ்ஞ எம்பெருமான ஷ்ரீதூதமாக பரகாஸிபகிகக்கடவதென்று
கொண்டு தத்ஸதோத்ரருபமான மங்களத்தை ஆசரித்தருள்கிறா

- 1 பரஜ்ஞாக்ஷே மந்த்ஸுஸே பரதித்ருணருசிம நேத்ரயந ஸம்பரத்யாயம்
தததஸ்ஸபுதிபரஸகதரநுபதி விபுததார்த்திதோ வேங்கடேஸ |
தஸ்பம் கஸ்பாந்தயூநஸஸடஹிதுபநிஷததுக்ஷதவநிநதும விமத்நந்
க்ஷரதநாதி ஸவாதுக்ஷதாலஹிதஸஸதீநிாகுதம் ரத்நஜாதம் || 2
- 2 பாஞ்சாலீக்ஷாத்ரஸோபாஹருத ஹருதய வதூவர்க்கு புமபூவநீத்யா
பத்யெள பத்மஸாஸஹாயே பரணயிநி பஹுத பரேயஸீபாரதந்தர்யம் |

1 ஆழவாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியானது ஸரஸ்வதீ வில்லிதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம்
:3 ' ' யத்ஸாரபூதம் ததுபாததீத ' ' என்றும், 4 ' ' பஹுத'ஸாரதம் ஸாஸத்ரம் ' ' என்றும்
சொல்லுகிறபடியே ஸாவோபாதேய ஸாஸ்தர ஸாரமென்றபடி ஸாந்திரஸத்துக்கு ஆவாஸ
பூமி இதர ரஸங்கள் ததுபயுக்தங்களாய் பரதிபாதிக்கப்படும் (ஸுதூதாநத ஸீமா) என்கை
யாலே - ஸாந்தியானது ஆழவாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியை விட்டு அந்யதர சலியாதென்று
ஸூக்திக்கப்படுகிறது அதிசங்களை ரஜஸதமோருண விஸ்தாரங்களாலே எல்லாரையும்
பூந்தியாநிறுகிற பரகருதியைப் பரதமபண்ணிப் பொகடாநிறுகிறது நிவாரணம் பண்ணுகிறது
என்றபடி இதை அத்யயநம் பண்ணினவாகள் பரக்குதி வேதாஸீபரவஸராகாரென்றதாயிற்று
பரம்பரயா புவஸாக்ஷரத்திலே பராபதம்ஜஜநரான ஜநங்களுக்குக் கரையாகிறது இவற்றை
ஆஸ்ரயியாத போகள் ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திலே நியமமாக முழுகிக்கொண்டு நிற்பர் என்றபடி
ஏவம்ருபையான ஆழவாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி ததஸம்பரத்யாயஸ்தூரான நமக்கு—நிரதியய
பரகாஸயுக்தனாய், பெரிய பிராடடியாரோடு பிரிவிலலாத எம்பெருமானாகிற நிதியை பரகாஸிப்
பிக்கக்கடவது (ந பரதயக்ஷேத்) என்கையாலே ஏததஸம்பரத்யாய ரஹிதராய உபர்யுபரி
ஸஞ்சரியாநிறுகிற இதரஜநங்கள் அநந்தகுண விபூதி விஸிஷ்டமான இமமஹாநிதியைக்
காணமாட்டார்களென்று சொல்லிறுயிறு 1

2 திருவேங்கடமுடையான விபுதூர்களாலே பராரத்திக்கப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்
கடலைக் கடைந்ததில் ஸாரமான அம்ருதத்தை அவர்களுக்கு பரஸாதித்ருளினுப்போலே, நாமம்
இந்த லோகத்தில் விபுதூர்களாலே பராரத்தித்ராயக்கொண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருப்
பாறகடலைக் கடைந்து அதிலே உண்டான தததத்ஸூராத்ராத்ரங்களாகிற ரதநங்களை எல்லாரும்
அநுபூஷிக்குமபடி பண்ணுகிறோமென்றருளிச்செய்கிறா — அநந்தத க்ஷாதூர்த்தங்களாகிற
ரத்நங்களை அநுபூஷிக்கிறத்திலே அநுரகதரான பெரியோர்களாலே பராரத்திக்கப்பட்ட வேங்கட
நாததேயுஸிகர் - தமமுடைய ஜஞாநமாகிற மந்த்ஸுஸலத்திலே பரஸித்ருணருடைய ரூசியை
யுடைத்தான அத்வா பரஸித்ருணஸோபையை யுடைத்தான ஸம்பரத்யாயத்தை யோகதர
மாக்கி, நியனாகையாலே பரளயகாலத்திலும் யுவாவாமிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸ
ஸ்தூநமாகையாலே திருப்படுக்கையாகிற தூமிடோபநிஷததாகிற திருப்பாறகடலை மதியா
நினுக்கொண்டு, அதிமதுரைகளான க்ஷாநைகளாகிற ஆயிரம் அலைகளினின்றும் உதப்பநங்களாய்
ததூராத்ரங்களான - எம்பெருமான திருக்கலயான குணங்களாகிற ரதநங்களை எல்லாரும்
ஹருதயத்திலே தூரித்தநுபூஷிக்குமபடி மாலாஸுபமாகப் பண்ணியருளினார் 2

3 ஆழவார புருஷராய வைராக்ய நிஷ்டடூராய ததுபதேஷ்டாவாய, எம்பெருமானே
ஸர்வதூர அநுபூஷியாநிறக இவர்க்கு ஸத்ரீபூவமும் வைராக்ய விரோதியான வயாபார
மும் கதூரித்ரஹமும், அபேஷித்ததைக்கேட்டு எம்பெருமான பக்கவிலே சொல்லுகைக்கு

புக்திஸாஸருங்காரவருத்தயா பரிணமதி முநேர்புரவபுந்தபுரதிமநா
யோகூத பராசூகதபாவஸ்திதிநிற விரஹோ தேஸிகாஸதத்ர தூதா || 3-

- 1 புராஷாஹிதி பரஸஸ்தா புகூவதி வசநாத்ரஜவச்சோபசாராத்
ஸா சாகூஸத்யபரஸஸ்தா த்விதி பரிஜகூருஹே பூமிகாபேத்யோக்யா |
யத்தத க்ருதயம் ஸருதிநாம முநிகூணவிஹிதைஸ ஸேதிஹாஸை புராணை
தத்ராஸௌ ஸத்வஸீமநஸாஸடூநமுநேஸ ஸமஹிதா ஸாவபெளமீ || 4-
- 2 ஆதெள ஸாரீரகாத்தகூரமமிஹ விஸதூம விமஸதிா வகதி ஸாகூரா
ஸங்கேஷபோஸௌ விபாகூம பரதூயதி ச ருசாம சாருபாடோபபந்தம் |

அஸம்பூவிதங்களான பக்ஷிகளை தூத்யத்திலே நியோகிக்கிறதும் அதயந்தாநுபநதமனரோ ? எனன அருளிசெய்கிறார் — 3 ' பாஞ்சாலயா பத்மபத்ராஷ்யா: ஸநாபந்த்யா ஜகூநம் க்யநம் | யா ஸத்ரீயோ த்ருஷ்டவதயஸ்தா புமபூலம் மநஸா யயு || என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய க்யுதரஸோபையைக்கண்டு அபஹருதஹருதூயைகளான ஸத்ரீகளுக்கு புருஷபூவத்திலே அபிலாஷமுண்டாஹபோலே—நிரதிய ஸௌந்தர்ய விஸிஷ்டஞய ஸ்ரிய பதியாய, ஆஸ்ரித சிடத்திலே அதயந்த பரணயியான எம்பெருமானிடத்திலே, ஸத்ரீகளைப்போல பாரதந்த்யத்தை பஜியாநிறகிற ஆழ்வாருடைய அநுராகூதியயத்தாலே புகதிதானே ஸ்ருங்கூர வயாபாரமாகப் பரிணயியாநிறகிறது இவாதான யோகூதூஸமீலிண்டான ஸாகூதகாரத்தாலே பூரஹய ஸம்ஸலேஷஸாபேஷராய அது கிடையாமையாலே கிருநநராக அந்த ஸாகூதகாரம ஸங்குசிதமாம், அதுதானிவர்க்கு விஹமென்று சொல்லப்படும் அந்த ஸமயத்திலே கூடகரான ஆசாராயர்களைத்தானே தத்ததூருணயோகூததாலே ஹம்ஸஸாரஸாதிபக்ஷிகளாக நிரூபித்து தூதராக பரேஷியாநிறபா இப்படியாகையாலே எல்லாம் உபபநதமென்று கருதது 3

4 ஸத்ரீஸுதராகளுக்கொழிய பூராஹமணருக்கு புராஷாகூநம் நிஷித்தூமாயிருக்க இதை ஸர்வோபாதேயமென்று சொல்லக்கூடுமோ? என்றும், ஸ்ருதிஸமருதிஹாஸ புராணங்க-
விரூக்க இதுக்கு பரயோஜநமென? என்றும் வரும் எங்கைகளைப் பரிஹரிதருளுகிறார் —
எம்பெருமானிடத்திலே புராஷாகூநம் பரஸஸ்தம் அநயத்ர நிஷிதூதூமெனறபடி. 4 ஹரி
கோத்திம் விநைவாநயத் பூராஹமணேந நரோததம் | புராஷாகூநம் ந கூரதவயம் தஸ்மாத் பாபம்
தவயா கருதம் ||' என்கிற மாதஸய புராணவசந்தத்தாலேயும் ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை
உபசரிககச்சொல்லுகிற ஸாஸதரததாலேயும் ராஜஸந்தோஷார்த்தூமாக ராஜஸேவகா எல்லா
பூரஷையாலும் ஸதோதரம் பண்ணுவாகளிறே அந்த பூரஷைகளிலே தூரமிட பூரஷையானது
அகூஸதயருஷி நிர்மிதையாகையாலே பூராஹமணயாதி பூமிகாபேத்ய யுக்தரான ஸர்வ
வாணங்களுக்கும் யோகூயையென்று ஆசாராயர்களாலே பரிசூரஹிககப்பட்டது ஸகல ருஷிக
ளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸ புராணங்களாலே வேதங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான
கார்யம் யாதொன்றுண்டு அந்தக் கார்யத்திலே ஸதவநிதியான ஸடூகோபருடைய பூரிஸைகதி
தானே மூர்த்தபூஷிகதையாயிருக்கிறது அவைகளைப்போலே உபபூரும்ஹணமாகிற
தெனறபடி 4

5 இபரபூக்தமதான வேதோபபூருமஹணமாதரமன்று வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸத்ரூஸமாய்
இருக்கும் எனனும் அர்த்ததூததை இபரபூக்தமதானே ஸுசிபபிககிறதென்று அருளிசெய்கிறார் —

ஸமயக்ஷீதாநுபுத்தீதம ஸகலமநுகுதம ஸாமஸாகுஸஹஸரம
ஸமலக்ஷயம ஸாபிதீதேயர்யஜுரபி துஸகைபுரதயதூவா ரஸைஸச || 5

1 பராச்யே ஸேவாநுசுணயாத் பரபுமிஹ ஸதகேமமஸத முக்தேருபாயம
முக்தபராபயம த்விதீயே முநிரநுபுபுதே, போக்யதாவிஸதரேண |
பராபயத்வேபாயபுவௌ ஸுபுஸுபுகுதநோரித்யவாஜீத தருதீயே
நந்யபராபயஸசுதாத்தே, ஸமபுவதிதரைரபயநந்யாதுபாய || 6

2 தேவ ஸ்ரீமாந் ஸவஸித்தே, கரணமிதி வதநநேகமர்த்தம ஸஹஸரே
ஸேவயத்வாதீந் துஸார்த்தாந பருதுக்ஷிஹ ஸதகை வக்தி தத்ஸதூபநார்த்தாந |
ஐகைகஸயாத பரத்வாதிஷு துஸகருணேஷவாயதந்தே ததூ தே
தததத்கூரதூருணாநாமநுவிதீதி தத்பங்க்தய பங்க்திஸங்க்யா || 7

அடியிலே இருபத்தொரு கூரதை வேதாரந்த ஸாஸ்தராததகரமததை விஸதூமாகச்சொல்லுகிறது
இந்த ஸங்குரஹந்தான-ஏகவிமஸதிஸாகைகளாகப் படிக்கப்படுகிற குக்குகளுடைய பேதுத்தை
பரகாஸிபயிநிறகிறது இதில் கூரதூஸஹஸரத்தாலே கீதத்தோடே கூடி ஸமக்ரமான ஸாம
ஸாகுஸஹஸரமும் பினசெல்லப்படுகிறது பரதிபாத்யமான ஓர் அர்த்தத்தோடு கூடியிருக்கிற
துஸகங்களாலே ஏகஸதஸாகுமான யஜுஸஸும் காணப்படுகிறது ஸாந்தி பரதூநமான
இபரபுந்தீததிலே அதுககு உபயுக்தமாக இதரரஸங்களெடும் பரதிபாதிக்கப்படுகையாலே அஷ்ட
ஸாகுமான அதூவணவேதும் தோனறுகிறது இப்படியாய், இது ஸர்வவேதஸதுரும
எனப்படி 5

6 இப்படி நிரவதிக வைபுவமான இபரபுந்தீததிலே எம்பெருமானுடைய உபாயதவ
பராபயதவங்களையும், தமமுடைய அநந்யபராபயதவாநந்யோபாயதவங்களையும் ஆழ்வார
வெளியிட்டருளினார் என்று அருளிச்செய்கிறார் — ஆழ்வார் பரதூமஸதகத்திலே ஸேவயதவாநுசுண
மாக எம்பெருமானே மோக்ஷோபாயமென்று அதுவலித்தருளினார் துவிதீயஸதகத்திலே
அவனுடைய போக்யதையை விஸதரித்துக்கொண்டு முக்தபராபயனுமவனே என்று நிஷ்காஷித
தார் இவ்வுபாயதவ பராபயதவங்களிரண்டும் திவ்ய மங்குள விகுரஹவிஸிஷ்ட னுக்கேயென்று
த்ருதீயஸதகத்திலே அருளிச்செய்தார் நாலாம் ஸதகத்திலே எம்பெருமானையொழிய வேறு
பராபயாநதரமில்லை என்று தமமுடைய அநந்ய பராபயத்வத்தை வெளியிட்டருளினார் ஐந்தாம்
ஸதகம் முதலாக, தமமுடைய அநந்யோபாயத்வாதிகளை அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார் 6

7 இப்படி எம்பெருமானே உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் உகதமான அர்த்தத்தை
இன்னபடியென்று விஸதரித்து பரதிபாதித்தருள்கிறார் — கூரதூஸஹஸரதையுடையதான
திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமானான தாராயணன ஸவபராபதியிலே ஸவயமேவோபாயமாவெனென்று
பரதூநமாயிருப்பதோராததத்தை ஆழ்வார பரதிபாதிப்பாதினறுகொண்டு தத்ஸதூகங்களான
ஸேவயதவம் முதலான பதது அர்த்தங்களைப்பதது ஸதகங்களாலே தனித்தனியே அருளிச்செய
தார் அநத ஸேவயதவாதிகள பததும் ஒரொருக நூறு துஸகங்களாலே பரதிபாதிக்கப்படுகிற
பரத்வாதிகளான நூறு குணங்களுடைய அதிநவங்களகிற பததுபத்தாக பரதிபாதிக்கப்
படுகிற பரத்வாதிகள நூறும் தததத்கூரதூ பரதிபாத்யங்களான ஆயிரம் குணங்களைப் பின
செல்லாநிறகிற இத்தாலே எனசொல்விறசூயிறெனெனில ஆயிரம் கூரதைகளாலே பரதி

- 1 ஸேவயதவாத் பேராக்யபூவாச்சுபுதுவிபூவாத ஸர்வபேராக்யாதிகதவாத்
ஸரேயஸததுதேதுதாநாத் ஸரிதவிவஸதயா ஸவாஸரிதாநிஷ்டஹருத்தவாத் |
புக்தச்சந்தாநுவருத்தோ நிருபதிகஸுஹருத்பூவதஸ ஸதபத்யவயாம
ஸாஹாயயாச்ச ஸவலித்தேஸஸவயமிஹ கரணம் ஸ்ரீதூர பரதயபாதி || 8-
- 2 ப்ரூதே க்ராதாஸஹஸரம் முரமதுநகுணஸதோமக்யாபப்யம் முநீந்தூர
பரத்யேகஞ்சாத்ர க்ராதா பரதிதவிபூருண ஸபஷ்டமத்யசக்யாம |
தத்ராஸங்கிண தத்தத்த்ஸகருணஸத ஸத்யாபநௌசித்யயுக்தாந்
ஹத்யம்பாயாவருத்தாநகணிதகுணிதாமஸததகுருணாநுத்ய்க்ருணீம் || 9
- 3 இச்சாஸாரத்ய ஸத்யாபிதகுண கமலாகாந்த க்ரோந்தலித்தத்யச
க்ரூத்யாந்தாசார ஸுததேரீயமநகருணக்ரந்திபூந்த்யாநுபுத்யாந |
தத்தாத்ருகதாமரபாணிதடக்யுதஸுஜித்த்ருஷ்ட ஸர்வீயஸாக்யா
க்ராதாநாதபாயரத்நாவளிர்ஜெலப்யோத்தானிஸீ தூரணீயா || 10

தூரமிடேர்பாநிஷததாத்தபாய ரதநாவளியின அவதாரிகை முற்றிறு

பாதிக்கப்படுகிற நிஸஸீமோத்யதகுணத்வாதிக்களான ஆயிரம் குணங்கள் நூறு துஸகங்களிலே
பரதவாதிக்களான நூறு குணங்களை ஸத்யாபியாநிறுகிறன நூறு துஸகங்களாலே பாதிபாதிக்கப்
படுகிற பரதவாதிக்களான நூறு குணங்களை பதது ஸதகங்களிலே ஸேவயத்வாதிக்களான பத்து
குணங்களை ஸத்யாபியாநிறுகிறன பதது ஸதகங்களாலே பரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸேவயத்வாதி
க்களான பத்து குணங்கள் ஸ்ரீமானுந நாராயணன ஸவபராபதௌ ஸவயமேவோபாயபூத
னென்று இபரபூந்த்யதில் பரதூரநமான அர்த்தத்தை ஸத்யாபியாநிறுகிறன என்று ஆழ்வாருக்
குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிறுயிறு || 7

8 இப்படி ஸ்ரீயப்பதியினுடைய உபாயத்வோபேயதவத்தை ஸத்யாபியாநிறுகிற ஸேவயத
வாதிக்களான பத்து அர்த்தங்கள் ஏதெனன அருளிச்செய்கிறா — ஆழ்வார இபரபூந்த்யதில் பரதூம
ஸதகத்திலே ஸேவயதவதையும த்விதீய ஸதகத்திலே பேராக்யத்வதையும தருதீய ஸதகத்
திலே ஸுபூரஸ்ய திவ்யஸிக்ரஹவத்தவதையும சதுர்த்த ஸதகத்திலே ஸர்வபேராக்யாதிகத்
வத்தையும, பஞ்சமஸதகத்திலே புருஷாரத்த ததுபாய ஹேதுவத்தையும ஷஷ்ட ஸதகத்திலே
பரபத்யஸுலப்யத்வத்தையும ஸபதம் ஸதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவாதகத்வத்தையும
அஷ்டம ஸதகத்திலே ஆஸ்ரிதச்சந்தாநுவர்த்திதவதையும நவம் ஸதகத்திலே நிருபாதி
ஸுஹருத்த்வத்தையும, த்ஸமஸதகத்தில் ஸத்பத்ய ஸஹாயதவதையும அருளிச்செய்துகொண்டு
ஏவம்பூதகலயாணகுணங்களுடையனாகையாலே எம்பெருமான ஸவபராபதியிலே ஸவயமேவோ
பாயபூதனென்று பரதிபாதித்தருளினரென்கிறார் || 8

9 இப்படி ஸேவயதவம் முதலான பதது குணங்களையும் பரதிபாதித்தருளி அநந்தரம்
ஏதஸுதூபகமான பரதவாதிக்குண ஸதகத்தையும் தத்ஸாதூகமான க்ராதாபரதிபாதித்ய
குணஸஹஸரத்தையும் பரதிபாதிக்கிறுமென்றருளிச் செய்கிறா — யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவ
ரான ஆழ்வார் திருவாயமொழியிலே க்ராதாஸஹஸரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கலயாணகுண
க்ரப்படியாக அருளிச்செய்கிறார் அப்படியே தாமும் அதை க்ராதைகளை பரத்யேகம் பரதிதய்க

திருவாய்மொழியின ஓரோ துஸகார்தது ஸங்குரஹமாகப
பெருமாள்கோயில் (வாதிகேசரி) அழகியமணவாரச சீயர் அருவிச்செய்த
தூமிடேபநிஷத ஸங்குதியின உபோதுகூதம்

தனியன

- 1 யஸசகார ஸகலாத்ததுஸம்பதாம் வயஞ்ஜநீம் தூமிடேவேதுஸங்குதிம் |
தம் தூவிநியஸட்கோபமந்வஹம் ஸதெஸமி ஸுந்தரவரஹவயம் முநிம் ||
- 2 ஆசாயோதிதபத்துத்யா தூமிடேமநாயஸங்குதிம் |
அபித்யாஸயே, விஸேஷஜ்ஞைராதூராத் க்ருஹயதாமிஹ || 1 ||
- 3 மீமாந் குணமபுதிர்வாபதஸஸ்தகாம் ஸௌரி ஸடூரிமநுஜநம் பரிபுரமநதம் |
ஆகஸமிகேசு ணவஸாதூதிநித்யமுகதம் ப்ருந்தாத்ருணீகரணஸுகதிதூரசகார || 2 ||
- 4 ஆத்யே வயஸயபி ததோடநுபுவந்முராரிம் அஸதநயபாநரலிகஸஸடூஜிந்முநீந்தூர |
ஆஸதூய மௌநமஸதீர்ய ச லோகவருததம் ஆஷோடூஸாபுதுமதிவாஹிதவாந்
திநாநி || 3 ||
- 5 யே ராகுவே ப்ரதஸக்ஷமணஜாநநீநாம் யே கேஷமுக்து ஸுதூருஸாமிபி
நந்தஸூநௌ |
பூவா ரஸைவபுஷ பரதிதா ஸடூரிஸ தானேவ வா ததுதிக்காநுத தத்ர லேபே || 4 ||
- 6 பரஹஸாதூநாரதூபுகுபரபுவா ச புகதி
ஸநேஹஸ ததூ துஸரதூர்ஜுநபூந்துவோதது |
ஸர்வே ச தே ஸடூஜித புருஷே பரஸமிந
ஆநந்தூநே பதுஜுஷாம் அதிமாத்ரமாஸந || 5 ||

ளான புகுவதூகுணங்களை உடைத்தானதாக ஸபஷ்டமாகக் காணுநின்றோம் அதிலே அபுதருக்
தங்களாக தத்தது துஸகங்களாலே பரதிபாதிக்கப்படுகிற பரதவாதி குண ஸதகததிலுடைய
ஸதூபததிலே யோக்யங்களாய் ததேக்ஷரதவ திர்புந்தங்களாய் புநருகதங்களானாலும்
உபயோக்யாதிஸயம் உடைக்கையாலே தோஷரஹிதங்களாய் தத்ததுகூரதைகளாலே பரதி
பாதிக்கப்படுகிற ஸஹஸரகுணங்களையும் ஸங்குரஹித்துச் சொல்லுகிறோம் 9

10 இப்படி உகதபரகாரததாலே திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தபரகாரிகையாகத்
தாம் அருளிச்செய்கிற இநத தாத்பர்ய ரதநாவளியை ஸத்வஸதுரேலலாரும் தூரிகக்கடவர்கள்
என்கிறார் — தனனை ஆஸ்ரிதத பாண்டுவாக்களுக்கு ஸாரதூயதூயத்யாதிகளைப் பணணி, அத
தாலே ஆஸ்ரிதபாரதந்தர்யருபகுணத்தை எல்லாரும் விரிவளிகளும்படி பரகாரிபிதத
க்ருஷணனருளிச்செய்த சரமஸ்லோகத்தில் ஸிதூதித்ததாய் சக்ரவாததித திருமகனிடத்திலே
ந்யஸதபூரையான பிராடடி-7 தத தஸய ஸதூருஸம் புவேத்' என்றும் 8 ஏகஸதூஹருத்யா
நூநம் ராமமேவாஸுபர்யதி என்றும் சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணததுக்கு அவன கையைப்
பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின அநத்யோபாயதவாநந்யபரயோஜநதவங்களாலே பரிஸுத்த
ரான பரமைகாந்திகளாலே ஸிலாக்யகுண ஸம்பநதூயவருத்தியையுடைத்தாய் ஸமஸ்தராஸ
ஹாரிணியாய் தாமரபாணி நதி யத்ர என்கிறபடியே புகுவத்பரவணபராதூர்புவபூமிதவேத
பரஸிதூதவைபுவ தாமரபர்ணிதீரநிகேதந ஸடூகோபமுநிதூருஷ்ட ஸர்வாதிகாரியோக்ய தூர
மிடேவேதுகூரதாத்பர்ய ரதநாவளியான இது ஹருத்யததிலே தூரிகப்படுவது 10-

தூமிடேபநிஷத தாத்பர்ய ரதநாவளியின அவதாரிகை வயாக்யானம் முற்றிறு

- 1 இததும் ஹரேரநுபுவாமருதவாரிராஸி அந்தர்முநே ஸடூரிபோரமித ஸரீரே |
ஸூகதயா பூஹி பரிவஹந ஸுதராம ஜகந்நி ஸத்ய ஸிஷேச
கடநஸமஸரணநலாநி || 6 ||
- 2 மாதாபிதரு பரபுருதிதோடபி ச வத்ஸலத்வாத
ஸர்வோபகாரசபலாச்சுடூஜிநமுநீந்த்நாத |
வேத்யுஸ சதுர்வித்யுதயா விதிதஸ ஸ ஸாக்ஷாத்
ஆவிரபூபூவ ஹி நிபுந்தசதுஷ்டயாத்மா || 7 ||
- 3 ஸபுத்யஸய ஸமஸக்ருததயா யத்யு கௌரவம ஸயாத்
பெௌத்துதாதி ஸாஸத்ரவசஸாமபி தத்பரஸங்கு |
வாசபேந சேத கதிதமுததமவாச்யமேஷு
பூஷாநிகாஷ இஹ தேந ந ஸக்யஸங்க || 8 ||
- 4 புமஸதவம நியமய புருஷோததமதாவிஸிஷ்டே
ஸ்தரீபராயபூவகதநாத ஜகதோடகிலஸய |
புமஸாஞ்ச ரஞ்ஜகவபு குணவத்தயாடபி
ஸௌரே ஸடூரியமிநோடஜநி காமிநீத்வம || 9 ||
- 5 யா பரீதிரஸதி விஷயேஷவவிவேகபூஜாம ஸைவாச்யுதே புவதி
புகதிபத்யாபிதேயா |
புக்திஸது காம இஹ தத்கமநீயருபே தஸமாந்முநேரஜநி காமுகவாக்யபூங்கு || 10 ||
- 6 யஸசேதஸைவ விஸுதாநுபூவ பரஸமிந்
ஸமஸலேஷ ஏஷ குணரத்நமஹாமபுராஸௌ |
விச்சிததிரஸய விரஹஸத்விஹ யாங்குஸங்காட-
லாபுவயதூவிரசிதா முநிபுங்குஸஸய || 11 ||
- 7 தத்ராத்ந யத புவஸமம பரத்யுமே பரபுநதே
ஸௌரேர்குணம ஸடூஜிதநவபூவத் துவிதீயே |
த்ருஷணமவாத்நயத பேராக்ருமிமம த்ருதீயே
யாவந்மநோரத்யுமஸபூத்யுலம் சதுர்த்தே || 12 ||
- 8 கைங்கர்யமஸய நியமாவதி வைர்யபாயதஸவீக்ரியா விஷயபூதநிராஸாதே ச |
ஸீலம ஹரேரதிசுதாதிசுமம ஸடூரிஸ துர்யபரபுந்த்யுஸதகைர் த்யுஸபி
ஜக்யாத || 13 ||

த்யுமிடேபநிஷத்ஸங்குதியின உபோத்யக்யதம முற்றிறு

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த
தீருவரயமொழி நூற்றந்தரதி

தனியனகள்

நேரிசை வெண்பா

அல்லுமபகலு மனுபவிப்பார தங்களுக்குச்
சொல்லும பொருளும் தொகுததுரைததான—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன மாறனமறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தரதி தான
மனனு புகழ்சோ மணவாளமாமுனிவன
தன்னருளா லுட்பொருள்கள் தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாயமொழி நூற்றந்தரதியாம தேனை
ஒருவாதருந்து நெஞ்சேயுறறு

ஸ்ரீ
பரபந்தஜநகூடஸ்தூரான நமமாழ்வார அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி

1 உயாவற வுயர்நழைடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநமைருளின் யவனவன்
அயர்வறு மறரர்க ளத்தி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தெழுந்தெழுன் னினனே

பரமகாருணிகரான திருக்குருகைப் பிரான் பின்னான் அருளிச்செய்த
ஆரூயிரப்படி வயாக்யாராம

திருவாய்மொழி—1-ப, 1-தி, 1-உயாவற பாடலை அவதாரிகை

1 அவ —(உயர்வறவுயர்நலம்) அபராக்குதஸவாஸாதாரண திவ்ய ரூப பூஷணயுத,
மஹிஷி பரிஜந ஸதூந விசரிஷ்டனாய நிசில ஜகத்யுத்யவிபவாதி, லீலனாயிருந்த டரம
புருஷனை, உளபடிபே ஆழவார்தாம தமமுடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபூதித்து அவ
வநுபூவ ஜநிதமான நிரவதிக பரிசியாலே அவனை அநுபூதிதகபடியே பேசுகிறார்

வயா — அஸேஷ தோஷ பரதயநீகமாய 1 'சீ' 'ஜீ' 'ஜா' (தேயே ராதம்) இதயநுகரமத்தி
னாலே நிரதிரயத்யுஸாஸிரஸகமாக அப்யஸயமாநமாயிருந்த ஆநந்தாத்யுபஸங்க்யேய கல்யாண
குணமஹோத்தியாய, இந்த ஆநந்தாத்யு கல்யாணகுணங்களை உடையனான தான மேலே
பொன்னுமாய் நாநிநுபபோலே நிர்ஹேதுகமாக எனக்குத் தனத்திறத்தில் அஜநூந கந்த்யபில
லாததொருபடி தனனை உளபடி அறிவித்துத் தன திருவடிகளிலே நிரவதிக புக்தியை
உண்டாக்கின் இமமஹாகுணத்தை உடையனாய் இந்தக் கல்யாணகுணங்களை உடையனான
தனனை—ஸவபாவத ஏவ நிரஸதஸமஸத தோஷராய அவகவிதஜநூநராய இருந்துள்ள
ஸேஷஸேஷாஸந வைரதேய பர்ப்ருதயஸங்க்யேய திவ்ய புருஷர்களுக்குக் கொடுத்ததுக்
கொண்டிருக்கிற பரமௌத்யாரியத்தை உடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய ஆஸரித ஜந
ஸமஸத துஷ்க்கூபநோதூந ஸவபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேய ஸர்வகால
ஸர்வாவஸதோசித ஸர்வஸேஷ வருத்தியையுமபணனி உஜ்ஜீவி—என்று தமமுடைய
திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்

ஒன்பதினாயிரப்படி—உயாவற-அவதாரிகை

அவ — முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து அஃலஹேயபரத்யநீக கல்யாணகுணனாய்,
குணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்கவற்றான திவ்யதேஹயுக்தனாய், ஸரிய பதியாய், ஸௌந
த்யாயாத்யுங்களுக்கு பேராகதாக்களான அயாவறுமமராகளதிபதியாயிருந்துவைத்துத்
தன்னுடைய நிரவதிக க்ருபையாலே, என்னுடைய தோஷாகரதையைப் பாராதே,
என்னுடைய அஜநூநமெல்லாம் நீங்குமபடி ஸவவிஷய புக்திருபத்நூநத்தை
நிர்ஹேதுகமாக ஸாதூரனாய்க்கொண்டு தந்தருளினை, ஆனபின்பு, அவன திருவடி

களிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடேகூட எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்கையிலே பரவருததராகிறா இத்தால பரபூநதாரம்புத்திலே வஸது நிர்ந்தேஸ நமஸ்காரங்களும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது

வயா, — (உயாவற உயாநலமுடையவன்) ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிறபடியாலே ஓரோருணத்தின ஸந்நிதியிலே வயதிரிகத ஸகலார்த்ததுக்ஷதமான எல்லாப் படியாலுமுள்ள எல்லாவுயர்த்தியும்—ஆதித்ய ஸந்நிதியில் நகுகதராதிக்களைப்போலே யுண்டாய், அவற்றை இலையென்னலாமபடியாய் அவை தனக்கு அவதிபுண்டாயிருக்கையன்றியே, காலத்தவமுள்ளதனையும் அருஸந்தியாநினாலும் மேனமேலென உயர்ந்து காட்டாநிற்பனவான கல்யாணகுணங்களையுடையான (நலம்) என்றவிடத்தில் ஏக வசநம் குணஜாதிபரம் நலமாவது குணவிபூத்தியாதிக்களை அருபுவிக்கையாலே வந்த ஆநந்தகுணமாகவுமாம், ஆநந்தமென்று ஆநந்தஸூருதிகளில் பரஸித்ததுக்ஷத குணநிரபேக்ஷமாகத் தானே விலக்ஷணமாய், தனனைப்பற்றி குணங்கள் நிறம் பெறுமபடியான துவயாத்ம் ஸவருபத்தினுடைய உபநிஷத் பரஸித்ததுக்ஷதச் சொல்லிறதற்குமாம் (அவன்) முன்புசொன்ன நன்மைகளிற்காடடில் மேற்பட்டதொரு நன்மை சொல்லுகைக்காக அவனென்று நிர்ந்தேஸிக்கிறது இப்படியே மேல் யவன வனகளுக்கும் பொருள் (அவன்) என்று பலகால் சொல்லுகிறதற்குக் கருத்து - இப்பாடடில் பரதிபாதிக்கிற குணங்கள் தனித்தனி ஈஸ்வரத்வஸாதாக்களென்று தோற்றுகைக்காக

(மயாவற) ஸ்வவிஷயத்திலே எனக்கு அநாதியாய்வருகிற அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படி (மதிநலம்) புக்திருபாபந்நஜ்ஞாநம் (அருளினன்) இத்தலை நன்மை தீமை பாராதே நிர்ஹேதுகமாகத் தன க்ருபையாலே தந்தருளினை எனக்குத்தந்தருளினை எனனொதொழிவான என்னென்னில், 1 “असंख्यं स भयति” (அஸந்தேவஸ புவதி) என்று சொல்லுகிற கணக்காலே புகுவத்விஷயிகாரத்துக்குமுன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே

(அயாவறுமமராகளதிபதி) புகுவதஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சேதுமில்லாமை ஸவபூவமாய், அவவருபுவதத்துக்கு ஒருநாளும் விச்சேதுமின்றிக்கே இருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி (அமராகள) எனகிற பூஹுவசநத்துக்கு முக்யார்த்தத்துவம் பராபதமாகையால், அவர்களதங்களுக்கு எண்ணில்லை எனகிறது

(துயரறு சுடரடி) துயரறும் ஸ்வபூவமாய், அபராக்குத தேஜோரூபமான திருவடிகளை திருவடிகளுக்குத் துயருண்டோவெனனில், ஆஸரிதருடைய துயா திருவடிகளுக்குத் துயர் அவனைத் தொழுதெழு எனனதே திருவடிகளைத் தொழுதெழு என்பா னென? எனனில், ஸ்தநந்தயபரஹ முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே அடியுனைவனுக்குத் திருவடிகளிலே தலைமடுக்கை முறைமையாகையாலே (தொழுதெழு) அடிமையா லல்லது செல்லாத தன்மையாயிருக்கச்செய்தே அநாதிகாலம் அடிமையிழந்து, உறுவி,

இல்லாதார் கணக்காயிருக்கிற நியே! எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே அடிமை செய்து உஜ்ஜீனி எம்பெருமானோடு பரதயாஸநநமான திருவுள்ளத்தோடே தமக்கு ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டு (என மனனே) என்கிறார்

“ஸந்மாத்தரமே வஸ்து” என்கிற வாதுமும், “ஜீவபர்களுடைய பேதும் ஒளபா திகம, மோகததுஸாயில் ‘எஸ்லாம ஒன்று’ என்கிற வாதுமும் இவர்க்கு லித்தாந்த மனது எனனுமிடம் வயக்தம் இயபாட்டில், பரராம அவர்களுக்கு விருத்தாமாகையால் இயபாட்டில் “அவன், அவன்” என்கிற முன்று பாயாயத்திலும் “துயரறு சுடரடி தொழுதெழன்மனனே” என்று, வாக்யபேதும்பண்ணி யோஜிபபர் 1 “நமோ நம (நமோ நம) இத்யாதி ஸலோகவத் பரதிவிசேஷணம் ஈடுபடுகையாலே 1

பன்னிராயீரபபடி—உயாவற-அவதாரிகை

1 அவ, —இததிருவாயமொழிகு ஸங்கரஹமான முதற பாட்டில்—பரதவ பரதானோபபாதுகமான நிரவதிக கலயாண குணயோகத்தைபும், நிரஹேது கோபகார கதவதையும, நிதயஸூரி நிரவாஹகதவதையும, நிதய மங்குள விகுரஹ யோகத்தைபும் உடைய ஸாவேஸவரனதிருவடிகளிலே நிரந்தர சேஷவருத்தி யைப் பண்ணு என்று தன நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்

உயர்வு—(ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) அல்லாத உயாததி கள், அற—அஸ்தகலபமாமபடி, உயர்—அவாங்கமஸ்கோசரமாய உயாநத, நலம்— ஆநந்தத்தை, உடையவன்—உடையனாக, யவனவன்—பரமான பரஸித்தான வன் யாவனெருவன், மயர்வு—(ஸமஸயபிபாயயாதி ரூபமான) அஜஞாநம், அற— நபிக்குமபடி, மதிநலம்—ஸவாபுரவிக்ஷஞாநபரேமங்களை, அருளினன்—(தன்னரு ளாலே) தந்தருளினவனாக, யவனவன்—(2 “பரஜஞா ச தஸமாத் பரஸ்ருதா புராணீ என்கிற) பரஸித்தியையுடையவன் யாவனெருவன், அயர்வு—விஸ்மரண பர ஸங்கம, அறும்—இல்லாத, அமர்கள்—நிரந்தராநுபவயுகதரான நிதயஸூரிக ளுக்கு, அதிபதி—நிரவதிகசேஷியானவன், யவன்—யாவனெருவன், அவன்— அவனுடைய, துயரறு—ஸமாஸரித துக்கநிவாதகமாய, சுடா—நிரந்தரௌஜ்ஜவலய விஸிஷ்டமான, அடி—திருவடிகளைக்குறித்து, தொழுது—(3 “புத்தாஞ்ஜலி புடா” என்கிறபடியே) சேஷதவாநுரூபவருத்தியைப்பண்ணி, என மனனே—“என மனஸஸே, எழு—நிதயோசசுராயரூபமான உஜ்ஜீவநத்தைப்பெறு” (என்று தம முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஸாஸித்தருளினாராயிற்று)

இதில் முதலடியில் “நலம்” என்று ஆநந்த குணத்தையாதல், ஆநந்த ஹேதுவாக உபநிஷதத்தில் சொன்ன புவதவாதிக்குணவிபூதிகளையாதல் சொல்லு கிறது இரண்டாமடியில் “நலம்” என்று புகுதிருப ஸநேஹத்தைச் சொல்லு கிறது இப்பாட்டில் முன்றடியிலும் “யவன்” என்கிற ஸபுத்தோடே “அவன்”

என்று தொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அநவயிதது, மூன்று வாக்யமாகவும் சொல்லுவா, முதலடியில் பவனோடே “அவன” என்று தொடங்கி இரண்டாமடியைக் கூட்டி வாக்யமாகி, அவ்விரண்டாமடிதனை ஆவாததிதது யசச்சுபுதுத்தாலே நிரதேஸரிதது, அதை “அவன” என்று தொடங்கி மூன்றாமடியோடே கூட்டி, அதுதனையும் ஆவாததிதது ‘யவன’ என்று நிரதேஸரிதது, அதனோடே “அவன” என்று தொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடிதது வாக்யாக் வாக்யமாகவும் சொல்லுவா அங்ஙனன்றியே 1 “स यथाय पुनरे यथासावादित्ये स एकः” (ஸ யஸாயம புருஷே யஸாஸாவாதித்யே ஸ ஏக) என்கிற கணக்கிலே ‘யவனவன’ என்று, யசச்சுபுதுராதத மாய பரஸித்யுதியைக் காட்டி, அதை “அவன” என்று தொடங்கி நாலாம பாதத்தாலே பராமாஸரிதது முடிகையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவா || இப்பாட்டு - ஸாவஸாஸதரோபபுருமஹணமான இப்பரபூத, ஸங்குரஹமாகையாலே, ஸகஸாஸதர ஸங்குரஹரூபமான மந்தர ரஹஸ்யாராதது தாதபாயத்தை பரகாஸிப்பிக்கிறது, எங்ஙனெனினில், “உயர் நலமுடையவன்” என்கிற ஸாவாதிக ஸேஷிதவத்தாலே பரதும்பதூராததுமான அந்நயாஹஸேஷிதவ பரதிஸம்பநதிதவத்தையும், “மதிநலமருளினன்” என்று கருபாசாராயமாகச் சொன்ன உபகாரகதவத்தாலே, மத்யமபதூராததுமான உபாயபூவதத்தையும், ‘அமராகுதிபதி’ என்று, நிதயஸூரிஸேவயதவத்தாலே சரமபதூராததுமான பராபயதவத்தையும், “தொழுதெழு” என்கையாலே சதூத்யாததுமான கைங்ஸாயதத்தையும் சொல்லிறுயிறறு

1

இருபத்துநாலாயிரப்படி—உயாவற-அவதாரிகை

அவ,—முதற் பாட்டு ‘ஸ்ரீய பதியாய, ஸம்ஸதகலயாண குணாதமகனாய, அககுணங்களுக்கு பரகாஸகமான திவ்ய விக்ரஹததையுடையனாய, அவற்றை அநுபூவிகும நிதயஸூரிகளுக்கு நிரவாஹகனாயிருக்கிற இருபபை தன்னுடைய நிராஹேதுக் கருபையினாலே அநுபூவபோக்யமாமபடி, நமக்கு புகதிரூபாபந் ஜஞாநததைத் தந்தருளினான் அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிககப் பாரா” என்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தது அநுஸாஸிக்கிறா

வயா,— (உயர்வு) உயாததி, அதாவது தனையொழிந்த ஸகலபதூராத துங்களிலும் எல்லாப்படியாலும் உண்டான எல்லாவுயாததியையும் சொல்லுகிறது (அற) ஆதித்யஸநிதியிலே நக்ஷத்ராதிக்களைப்போலே உண்டாய, அவற்றை இலையென்னலாமபடியிருக்கை, 2 “ज्योतीं व्यादित्यवत्” (ஜயோதீமஷ யாதித்யவத்) இதயாதி, (உயர்) உயராநிறகை காலத்தவமுள்ளதையும் அநுபூவியா நின்றலும் அவவருகாயக்கொண்டு வாங்மநஸங்களால் பரிசுசேதிக்கவொண்ணு திருக்கை அநுபூதாமஸம் அலப்பாய அநுபூவயாமஸமே விஞ்சியிருக்கை (நலம்) குணவிபூதயாதிக்களை அநுபூவிகையால் வந்த ஆநந்தகுணம், ஏகவசநம் ஜாதம்

பிரபாயமாய் குணஜாதிபரமாகவுமாம் ஆநந்தாவஹமான குணவிபூதயாதி, பரமாகவுமாம் நலமெனசையாலே கட்டடங்க நனமையேயாயி நுகை (உடைய வன்) ஆகநதுசமனறிககே ஸவருபாநுபுநதியாயிருசுகை இதுரத ஆரயாநா “ஸவாபுரவிகாநவதி,காதிஸயாநுங்குயேயகலபாணகுணசுண” என்று அநுரிச செய்வா “குதுருஷ்டிகளுடைய மிடறறைபபிடித்தாப்போலே ‘நலமுடையவன்’ என்று ஆழ்வார அருளிச்செய்தபடி கண்டாயே” என்று பிள்ளையிளையபழ்வா னுக்கு ஆழ்வான் பணித்தான் (யவன்) இககுணங்ஸங்குத ஆஸாயமான தியாயாதமஸவருபகதினுடைய ஸருதி பரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது இநத குணங் களதானும நிறம்பெறுமபடியான ஸவருபவைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லிறருகவு மாம் (அவன்) முன்பு சொன்ன நனமைகளிற்காட்டில் மேறபட்டதொரு நனமை சொல்லுகைக்காக “அவன்” என்று உத்யுதேஸிககிறது (மயாவு) அஹ்நாநம் இததால் ஜ்ஞாநாநுத்ய அநயதூஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந நபமான அஜ்ஞாநதாநச சொல்லுகிறது (அற) ஸவாஸநமாகப் போகும்படி (மதி நலம்) மதியென்று ஜ்ஞாநம், நலமென்று புகதி, புகதிரூபாபநஜ்ஞாநமென்றபடி (அருளினை) இததலையில் நனமைதீமை பாராதே, நிராஹேதுக கருபையாலே தநதருளிஞன், முலைககடுபபாலே தரையிலே பீச்சமாபோலே எனக்குத் தநதருளிஞன் எனது தொழிநதது—புகுவதுவிஷயீகாரததுக்கு முன்பு தமமை அஸதகலபராக ரிதை திருககைபாலே (யவன்) இப்படி உபகாரகளுக ஸருதிபரஸித்துதுனவன் (அவன்) அதுசகுமேலே ஒரு நனமை சொல்லுகைக்காக அவனென்று உத்யுதேஸிககிறது

(அயர்வறும) புகுவதுஜ்ஞாநததுக்கு விஸமருதியிலலாமை ஸவபூவமாயிருககை (அமராகள்) மரணமினறிககே இருபபவாகள் அவர்களுக்கு மரண மாவது—புகுவதுநுபுவ விசசேதம், அதினறிச்சேயிருககை (அமரர்கள்) என்கிற பூஹுவசநததாலே—அவர்களுக்கு எண்ணிலலை என்கிறது (அதிபதி) அதிக னுன பதி அஸங்குயாதரான நிதயஸூரிகள நிதயாநுபுவம் பண்ணினரும பரிசசேத்திககவொண்ணுத பெருமையுடையவன் (யவன்) நிதயவிபூதி யோகத்தாலே வநத ஸருதிபரஸித்தி, (அவன்) அதுசகுமேலே விகரஹததால் வநத வைலக்ஷணயம் சொல்லுகைக்காக உத்யுதேஸிககிறது (துயரறு) துயரறறவென்றபடி இவா மயாவற அவன் துயரறறபடி (கடரடி) நிரவதிக்க தேஜோரூபமான தீவய விக்ரஹம் (அடி) சேஷபூதா அநுபுவிகக இழியும் துறை (தொழுது) சேஷியைக் கண்டால் பிறக்கும் வருத்திவிசேஷம் (எழு) உஜ்ஜீவி தொழப்பெருதபோது 1 “எசனவ” (அஸந்நேவ) என்னுமபடியாயிற்ற இருபபது (என மனனே) புகுவதபரதயாஸததியாலே தமக்குத் திருவுள்ளத் தோடே ஒரு ஸம்பநதத்தை ஆசைப்படுகிறா

தனித்தனியே “அவன்” என்கிறது — ஓரோவொன்றே ஸாவரதவ ஸாதூகங்களென்று தோற்றுகைக்காக முன்று பாயாயத்திலும் “துயரறு

சுடரடி தொழுதெழென மனனே” என்று வாகயபேதூமபண்ணி யோஜிக்கவுமாம். 1 “नमो नमो वाञ्छमनसासिभूषये” (நமோ நமோ வான்மநஸாதிபூமயே) எனனுமாபோலே, தனித்தனியே பரீதியாலே ஈடுபடுகையாலே “உயாவற உயா நலமுடையவன் யவன், அவன் மயாவற மதிநல மருளினன், மயாவற மதிநலமருளினன் யவன், அவன்யா வறு மமராகளதிபதி, அயாவறு மமராகளதிபதி யவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென மனனே” என்று வாகயைகவாகயநயாயததாலே யோஜிக்கவுமாம் 1

சுடு—உயாவற வயாக்யாந அவதாரிகை

உவ-உ முதற்பாட்டு ‘b தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தமகனாயிருக்கிற இருபபைக காட்டி உபகரித்தான் d (அககுணங்களும் தன்னையப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டுமபடியாய் இருக்கிற துவயாத்ம ஸவரூபவைகக்ஷணயததைக் காட்டி c உபகரித்தான் e இப்பேற்றுக்கு

அடையவனை ந்தானருமபதவுரை—முதற்பாட்டு

a இப்படி அவதரிப்பித்த பரபூநதத்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபகரமிககிருர் (முதற்பாட்டு இதி) முதற்பாட்டு வயாக்யாயதே என்றபடி இப்படியே எங்கும் கண்டு கொள்வது b ஸவாநுபூவபரமான இத்திருவாயமொழியிலே தான் கைங்கர்யம் பண்ணுகிறேன் எனன அமைந்திருக்கத் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்தது - கைங்கர்யம் புகுத்தி மூலமாய வருகிறதாய்கையாலே இவ்விஷயத்தில் புகுத்தி பிறகைககு உறுப்பான அவனுடைய உபகார பரம்பரைகள் தோற்றுக்கைக்காகத் தன் திருவுள்ளத்தை அபிபுக்ஷிக்கையாலே என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (தான் ஸமஸ்த கல்யாணகுணத்தமகனாயித்தயாதி) வாக்யைக வாக்யதாயோஜநாநுஞ்ஞமரக அவதாரிகை யதுவா, ‘அடி தொழுதெழு இதயஸமிந விதேயராததே மதியருளினன் இத்யேதத ஹேதுகூர்ப்படியிதி ச, 2 ‘ அத்தேஜநைவ விஸேஷோஹி நிராகாரதயா த்யாயம் இதி ச ஸவரூப ரூப குணவிபூதய ஏவ அர்த்தா இதி ச ஹருதிர் ஸித்தாய ஸவரூபாதிவாசகபத்யாதி க்யாத்யாக்ரமேண பராமருந் வாக்யார்த்தமூஹ (தான் ஸமஸ்த கல்யாணகுணத்தமகனாய் இத்யாதி) தொழுதெழு’ என்று கைங்கர்யம் பரீதிகாரித மரகவேண்டுமையாலே பரீதிஹேதுதவேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது, c அருளினன் என்றத்தை பரதிவாக்யம் அநவயித்து (உபகரித்தான், உபகரித்தான், உபகரித்தான்) என்கிறாராதல இப்பரபூந்தம் அநுபூவ பரீவாஹரூபமாகையாலே உபகரித்தமை அர்த்தாஸித்த்யுமாதல b (தான் ஸமஸ்த) இத்யாதிக்கு “உயாவறம் என்றதிலே நோக்கு d (அககுணங்களும் தன்னையப்பற்றி) எனகிற இடத்திலே 3 ‘ குணயத

ஜீயரருமபதவுரை—முதற்பாட்டு

a இப்படி அவதரிப்பித்த பரபூநதத்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபகரமிக கிருர் (முதற்பாட்டு இதி) முதற்பாட்டு வயாக்யாயதே என்றபடி இப்படி எங்கும் கண்டு கொள்வது b வாக்யைகவாக்யயோஜநாநுஞ்ஞமரக அவதாரிகை (தான் ஸமஸதேத்தயாதி) ‘ தொழுதெழு எனகிற கைங்கர்யம் பரீதிகாரிதமாகவேண்டுமையாலே பரீதிஹேதுதவேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது c ‘அருளினன்’ என்றத்தை பரதிவாக்யம் அநவயித்து (உபகரித்தான் உபகரித்தான்) என்கிறாராதல இப்பரபூந்தம் அநுபூவ பரீவாஹரூபமாகையாலே உபகரித்தமை அர்த்தாஸித்த்யுமாதல b (தான் ஸமஸ்த) இத்யாதிக்கு “நலம் என்றதிலே நோக்கு d (அககுணங்களும் தன்னையப்பற்றி) எனகிற இடத்திலே, 3 ‘ குண

ஈ—எனபககல சொல்லலாவதொன்று மினறிக்கேயிருக்க, நிரேறுதுகமாகத் தானே
 c உபகாரகளுன, f ஸ்வஸ்வருபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கிற
 இருபபைக காட்டி c உபகரித்தான, g தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹவைலக்ஷணயத்
 தைக காட்டி c உபகரித்தான” என்று அவன பண்ணின உபகாரங்களையச
 சொல்லி, “இப்படி உபகாரகளுனவன திருவடிகளிலே நித்யகைங்காயததைப
 பண்ணி h உஜ்ஜீவிக்க வாராய்” என்று தம் 1 திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகிருா

அ தம் லோகே குணிகு ஹி மதம் மங்குளபதம் விபர்யஸதம் ஹஸதிசுஷிதிதரபதே தத தவயி புந
 குணஸ ஸதயஜஞாந பரபுருதய உத த்லத்க ததயா ஸுபீபூயம் யாதா இதஹி நிரணைஷம்
 ஸ்ருதிவஸாத் ||’ எனகிற ஸ்லோகமும் ஹேமாரநிந்த பரிமளநயாயமும் அதுஸந்தேயம்
 மங்குளபதம் மங்குள பதபரயோக ஸுபீபூயம் ஸுபுத்வம் ஸருதிவஸாத 1 ‘ஜயோதிஷாம்
 ஜயோதி 2 பவிதரானும பவித்ரம் யோ மங்குளநாஞ்ச மங்குளம் இதயாதிஸ்ருதிஸம்ருதி
 வஸாத d (அககுணங்கனும்) இதயாதிக்கு யவன எனகிற விஸேஷயாமஸத்திலே நோககு

e (இப்பேற்றுகு) இதயாதி— ‘அருளினை’ என்றதைபபற்ற f (ஸ்வஸ்வருபாபந்ந
 ராய) இதயாதி— ‘அயாவறும்மரர்களதிபதி’ என்றதைபபற்ற (ஸ்வஸ்வருபாபந்நராய)
 என்றது - தங்களுடைய அஸாதாரணகாரத்தை அடைந்தவர்களென்றபடி அதாவது -
 அபஹதபாபமத்வம் தொடக்கமானவை இததால் பரமஸாம்யாபந்நர் என்றபடி g ‘துயரறு
 சுடரடி’ என்றதைபபற்ற (தன்னுடைய இதயாதி) 1 திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகையாவது -
 A முந்துற நெஞ்சான தம் திருவுள்ளத்தோடே என மனனே’ என்று உறவுகொண்டாடுக
 என்று மேலே ஸுவயக்தம் (தம் 1 திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகிருா) என்றது-தொழுதெழுக்கையாகிற
 க்ரியையிலே அந்வயிக்கிருனெனவுமாம்; அனறிககே i ‘கூடுகிருா’ என்று பாடாமாய,
 “தொழுகையைத் திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிருா கூடுகையாவது உபதேசரிக்கை’ என்னவு
 மாம் உபகாரத்துக்குத்தோறால் 3 பூயோ நம்’ என்று ஆளவந்தாரைப்போலே தாம்
 தொழாதே நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது பரிதயதிரயததாலே உசாவவேண்டி அதுக்கு இவ
 விபூதிமில் ஆளிலலாமல் A முந்துற நெஞ்சாகையாலே என்று கணடுகொள்வது i கூடுகிருர்
 என்னுமபோது h (உஜ்ஜீவிக்க வாராய) என்றது நான் உஜ்ஜீவிக்மபடி வாராய’ என்றபடி

ஜீ—யததம்’ இதயாதி ஸ்லோகர்ச ஹேமாரநிந்த பரிமளநயாயசாநுஸந்தேய மங்குள
 பதம் - மங்குளபதபரயோக ஸுபீபூயம் ஸுபுத்வம் ஸருதிவஸாத என்றது 1 ஜயோதிஷாம்
 ஜயோதி என்றதைபபற்ற d (அககுணங்கனும்) இதயாதிக்கு ‘யவன’ என்ற விஸேஷ
 யாமஸத்திலே நோககு

e (இப்பேற்றுகு) இதயாதி— ‘அருளினை’ என்றதைபபற்ற f (ஸ்வஸ்வருபாபந்ந
 ராய) இதயாதி— ‘அயாவறும் அமரர்களதிபதி’ என்றதைபபற்ற ஸ்வஸ்வருபாபந்நராய -
 தங்களுடைய அபஹதபாபமத்வாத்யஸாதாரணகாரத்தை அடைந்தவர்களாய g துயரறு
 சுடரடி’ என்றதைபபற்ற (தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹேத்யாதி) i கூடுகை உபதே
 சரிக்கை உபகாரத்துக்குத் தோறால் 3 பூயோ நம்: என்றபோலே தாம் தொழாதே
 நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது - பரிதயதிரயததாலே உசாவவேண்டி அதுக்கு இவவிபூதிமில்
 ஆளிலலாமல், A முந்துற நெஞ்சாகையாலே 1 (திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகிருா) என்று

ஈ— j “ஆறு k கிண்ணகமெடுத்தால் l நேர்நின்ற மரங்கள் பறியுண்டுபோயக கடலிலே புகும், m நீவஞ்சி தொடக்கமானவ வளைந்து பிழைக்கும் அதுபோலே புகுவதும் n குணங்களினுடைய, o எடுப்பிருந்தபடி p கண்டோமுககு எதிரே நானென்று பிழைக்க விரகிலை, அவன திருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப் பிழைக்க வாராய் நெஞ்சே” எனகிறா o “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழப்பாராய (நெஞ்சே)” எனகிறார்

p 1 “அஹமஸ்யாவரோ பூராதா குணோதூஸ்ய முபாகுத) எனனுமாயோலே q இனையபெருமானே r “நீர் இவாக்கெனனாவீ” என்ன,

அ— j வாக்யபேத்யோஜனைக்குச் சேர அவதாரிகாந்தரம் அருளிச்செய்கிறா (ஆறு கிண்ணகம் எடுத்தால்) என்று தொடங்கி ‘ உயர்வற வுயர்நலமுடையவன எனகிற பதும்மாதரத்திலே நோக்காக இந்த அவதாரிகை, j அங்ஙனனறிக்கே—அவன பண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி

தொழு எனகிறுரெனரா (தான ஸம்ஸத கலயாண குணாதமகனாமித்யாதி; ப 216 b) அவன பண்ணின உபகாரங்களுக்கு நாம் தொழமாட்டோம் என்றிருந்தாலும் குணங்களினுடைய உத்யுரேகங்கண்ட நமக்கு, தொழுதலவது ஜீவிக்க விரகிலை என்று சொல்லுகிறார் எனகிறார் (ஆறு கிண்ணகமெடுத்தால்) இத்யாதி; — என்றங்ஙனனே யோஜிக்கவுமாம் இவ்விரண்டு பஷத்திலும் ‘ ஸார்வஜ்ஞய ஸர்வஸக்தித்வ துண்டுதூர்த்வாதிக்கைக் கண்டால் எதிரே திறக விரகிலை, ஸம்ஸாரஸாகூரத்திலே தள்ளிவிடுமாகையாலே அவன திருவடிகளிலே தலைசாய்க்கப்பாராய ’ என்ற படி k (கிண்ணகம்) பரவாஹம் l (நேர்) எதிரே m (நீவஞ்சி இதி) 2 அநமராம ஸமுத் தூர்த்துஸ தஸ்மாத ஸிந்தூரயாதி; வ | ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸுஹமை வகுத்திமாஸ்ரித்ய வைதஸீம் ||’ இதி ஹயுகதம் n (எடுப்பு) அதிஸயம் ஒளத்தூத்யம் வா o உகதார்த்தூஸய ஸபூதூகாங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வற வுயர்நலம் இதி)

p தாத்பர்யாந்தரம் (அஹமஸ்யேத்யாதி;) j o அத்வா 3 அவஸா பரதிபேதி; ரே’ எனகிற ந்யாயத்திலே தாத்பர்யம் (ஆறுகிண்ணகமீத்யாதி; தொழுதெழப்பாராய நெஞ்சே என கிறானெனனுமளவுக்கும்) அதாவது—புகுவதும் குணங்கள் 3 அவஸா: பரதிபேதி; ரே எனனுமபடி

ஜீ—பாட்யமானால் ‘என மனனே’ என்று உறவுகொண்டாடுகிறா என்றபடி இந்தப் பாட்யத்தில் n (உஜ்ஜீவிக்க வாராய) என்றது நான உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாராய என்றபடி

j வாக்யபேத்யோஜனைக்குச் சேர அவதாரிகாந்தரம் (ஆறு கிண்ணகமீத்யாதி;) இதுக்கு ‘ உயர்வற வுயர்நலமுடையவன ’ எனகிற பதும்மாதரத்திலே நோக்கு யதூவா (தான ஸம்ஸத) (ப 216b) இத்யாதி; வாக்யத்திலே உபகாரங்களை அநுஸந்திக்கில் அவஸ்யம் தொழவேணுமெனகிறாய் இதில் நேரே நான தொழாதொழியிலும் குணோத்யுரேகம் தொழித்துக்கொள்ளும் எனகிறா என்று யோஜிக்கவுமாம் k (கிண்ணகம்) பரவாஹம் l (நேர்) - எதிர் m (நீவஞ்சி இதி) அதர் 2 ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸுஹமை வகுத்திமாஸ்ரித்ய வைதஸீம் ’ என்றது அநுஸந்தேயம் n (எடுப்பு) அதிஸயம் ஒளத்தூத்யம் வா n₂ (குணங்களுடைய எடுப்பு) எனகிற விடத்திலே 3 த்ருஷ்டவா கருஷணம் ததூா ’ இத்யாத்யநுஸந்தேயம் n₃ (கண்டோமுககு) - கண்ட நமக்கு o உகதாரத்தூஸய ஸபூதூகாங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வற இத்யாதி;)

p குணகருததூஸயஸ்ய த்ருஷ்டாந்த: (அஹமஸ்யேத்யாதி;) q உபபாதகம் (இனைய பெருமானே இத்யாதி;) r (நீர் இவாக்கெனனாவீரென்ன) என்றதுக்கு 4 ‘ ராஜயாத்பூரஷ்டோ வநே

ஈ-1: “பெருமானும் ஒருபடி நினைத்திருப்பா, நானும் ஒருபடி நினைத்திருப்பேன்” என்றார்; “அவர் நினைத்திருக்கும்படியென? நீர் நினைத்திருக்கும்படியென?” எனன, “அவர் தம் பின்பிறந்தவன் என்றிருப்பர், நான் அவாஞ்ஞாங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்” என்றாரிநே, 8 அப்படியே இவரும் “உயர்வற உயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழுப்பாராய் நெஞ்சே” என்கிறார்

t இவர் தாம் u முற்பட குணங்களிலே இழிவானென எனனில் v தாமகப்பட துறை அதுவாகையாலே w இவரை x குணத்தை இட்டாயிற்று வணங்குவித்தது

அ பண்ணுமவையாகையாலே 1 ‘ந நமேயம்’ எனறிருக்க விரகில்லை ஆகையாலே நாமே முத்துற இசைவேரம் நெஞ்சே என்கிறார் - என்றபடி q உபபாதகம் (இனையபெருமானே இத்யாதி) r (நீர் இவாககெனனென) 2 ‘ர ரஜயாதுபுரஷ்டோ வநே வஸ்தும் மயா ஸாாகதுமிஹாகுத புராயயா ச மஹாதேஜா ஸீதயாதுகூதோ வரீ’ திருநகையே மஹாதேஜா பரபுயேவதிவாகர II’ என்று பிதருவசந்ததாலே அவர் வந்தாரென்றும், புராயயாகையாலே பிராட்டி வந்தாளென்றும் ‘மயா ஸஹ என்றும் சொல்லுகையாலே, இரண்டு நிமித்தமுமின்றிகேயிருக்க, நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூத ஸம்பந்தமேதென்கிற பரஸ்நம் திருவடியுடைய முகூனிகாஸத்தாலே உந்நீதமென்று தாத்தாயம் (p அஸயாவரோ புராதா) 3 ‘நையாயிகஸய வாயுரபரத்யக்ஷ’ 4 ‘யஸயாமதம்’ இத்யாதிவத் இவ்வாததம் ஸப்தததிலே தோற்றதிருக்கசெயதேயும் புத்திபேதத்தாலே என்று வயாக்யாநம் பண்ணுகைக்கடி - ‘விருத்தி தாமங்களான புராதருத்வதாஸதவங்களுக்கு ஏகாஸ்யத்தில் அநுஸந்தாநம் கூடாமையாலே’ என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வா, இதுக்கு நியாமகம் அஹம் அஸ்ய என்ற பதங்கள் புராதருத்வமாவது - தனனோடு தோள தீண்டியான அதிஸயவத்த்வம் தாஸத்வம் - கரயவிக்ரயாஹத்த்வம் s பரக்குதத்திலே ஏதெனன (அப்படியே இவரும் இத்யாதி)

t புத்தியாரோஹகரமாநுஸாரின்யா 5 யதோவா இமாஸி’ இத்யாதி ஸ்ருதிபரகரியயாக காயாகார ஜகத்பூவகம் 6 காரணநது த்யேய இதி காரணவஸது உபாஸயமிதி வக்தவயம் நசேத் 7 அகிலஹேயபரதயநீக இத்யாதி கத்யோகத பரகாரவத ஸவருபருபே

ஜீ வஸ்தும் மயா ஸாாததுமிஹாகுத புராயயா ச மஹாதேஜா ஸீதயாதுகூதோ வரீ” என்கிற படியே பிதருவசந்ததாலே அவர் வந்தார் புராயயாகையாலே பிராட்டி வந்தாள் இரண்டு நிமித்தமுமின்றிகேயிருக்க 2 ‘மயா ஸாத்தம்’ என்று நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூதஸம் பந்தம் ஏதென்று தாதபர்யம் r புராதருத்வமாவது தோளதீண்டியான ஆகாரம், தாஸத்வமாவது க்ரயவிக்ரயாஹத்த்வம் ஒருவனுக்கு ஏகவிஷயத்தைக் குறித்து இந்த உதகர்ஷா பகர்ஷருப புராதருத்வ தாஸதவ புத்திகள் விருத்திங்களாகையாலே பிந்தபுத்தியாதீநங்களாக அருளிச்செய்கிறார் (பெருமானும் இத்யாதி) ஏதந்நியாமகம் - 8 ‘யதீ பரீதா மஹாராஜ யத்யநுகூரஹயதா மயி’ என்றது பரீதி - புராதருத்வ நிபந்தனை அநுகூரஹயதை - தாஸதவ நிபந்தனை p அஸயாவரோ புராதா அஹம் குணோதுஸயமுபாகுத’ என்று ஸப்தநிவாஹம் என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வார் s பரக்குதத்திலே ஏதெனன (அப்படியே இவரும்) இத்யாதி

t கத்யத்தில் 7 அகிலஹேய இத்யாதிப்படியே ஸவருபம் முனனாகச் சொல்லாதே குணத்திழிவானென என்றபடி u (முற்பட) ஸவருபாபேஷயா என்றபடி w துணித்யாவம்

ஈ-வயா (உயர்வற இதயாதி) யபுகுவதநாநந்தததைப பேசபபுக்க உவேதுங்கன மமருஷயா

அ-அபிதயா அநந்தரம் குணாபிதயாதேந பாவயம் உபயபரகார வயதிரேகேண பரதமம் கேந ஹேதுநா குணாபிதயாதி இதயபிராயேண ஸங்கதே (இவாதாம முறபட இதி) U (முறபட) ஸவருபாபேஷயா என்றபடி V பரிஹாரம் (தாமகப்பட இதயாதி) X (குணத்தை இடடாயிறு) சாடு ததுஸஸை குணத்தை இடடிதே வணங்குவிப்பது இவவாகயம் பூவ விவரணம் W ஸவருபுப விபூதிநாமபயாகாஷகதவாத குணவரீகருததவே கோ ஹேது இதயத ராஹ (இவரை இதயாதி) என்னவுமாம் ததர ஹேதுபரஸ்தஸய அவகாரோ நாஸதி ஸவ தந்தரஸய அபர்யதுயோஜயதவாதிபி பாவ

Y உயர்வறவுயர்நலம் என்ற ஆநந்த குணத்தினுடைய அபரிசேஷ்யத்தைக்கு பரமானம் (புகுவதநாநந்தததை இதயாதி) அன்றிகே உயர்வறவுயாநலம் என்ற வர்ணனைக்குத தாதபர்யமாகவுமாம் Y (ப 232) உயர்வா வேதாந்ச அபரிசேஷ்யமாநந்தகுணம் அபரிசேஷ்யத்வேநாநிஜஞாய ததபரிசேஷ்யார்த்தம் அநேகயதநம் க்ருதவா புநரஸகதயா நிவருததா பராங்குஸாயஸது பரதமத ஏவ அபரிசேஷ்யத்வேநாஹ கிமிதம் ஜஞாநாதிக்கயம்! இதி வித்தேதா வயாக்யாதா பராஹ (புகுவதநாநந்தததை இதயாபய—நிலமாயப பேசகிருா இத் யந்தம்) Z 1 அநந்தா வைவேதா 'இதிந்யாயாத் ஸாக்நதரேஷவபயாநந்தவலஸீஸதபு வாபிராயாதுவா 2 வேதா புமஸி ச பூம்ந்யேவ 'இதயபிராயாதுவா (வேதுங்கன்) இதி பஹுஸசந பரயோக்ய Y 3 ஸைஷாநந்தஸய மீமாமஸா புவதி ' எனகிற ஸ்ருதியை ஹருதீ கரித்துக் கொண்டு (புகுவதநாநந்தததைபேசபபுக்க வேதுங்கன்) எனகிருர் a 3 'யுவா ஸயாத் ஸாது யுவாத்யாயக ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த' என்று தொடங்கி 3 ஸ ஏக பரஜாபதேரா நந்த' எனனுமளவும் கடாஷித்து (மநுஷயாநந்தம் தொடங்கி பரஹமாநந்தத்தளவுஞ் சென்று)

ஜீ தாரிகைக்குச சேர பாவாந்தரம் (இவரை இதயாதி) X சாடுவுக்கு-குணம்-கயிறு குணத்தை இடடிதே ததுஸஸை வணங்குவிப்பது என்றபடி.

Y (ப 222) உ ஸ்ருதியாலும் அபரிசேஷ்யமான ஆநந்தத்தை உயர்வற' இதயாதி யாலே வாணித்து நிலமாகப பேசுகையால வந்த ஜஞாநாதிக்கயத்திலே வயாக்யாதா ஈடுபடுகிருர் (புகுவதநாநந்தததை இதயாதி நிலமாயப பேசுகிருரீதே இவா எனனுமளவாக) அதாவது வேதத்தைப்போலே பரிசேஷ்யக்க என்றிழிந்து நிலமலலாமை மீளுகையனறிகே, முதலிலே அபரிசேஷ்யநமென்று சொல்லவிழிகையாலே நிலமாயப பேசுததடிலலை என்றபடி Y அதாவா ஆநந்தகுணாபரிசேஷ்யத்தைக்கு பரமானம் (புகுவதித்யாதி) a 3 யுவா ஸயாத் ஸாது யுவாத்யாயக ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த' என்று தொடங்கி 3 ஸ ஏக பரஜாபதேராநந்த' எனனுமளவும் கடாஷித்து (மநுஷயாநந்தம் தொடங்கி பரஹமாநந்தத்தளவுஞ்

பர— a (மநுஷயாநந்தம் தொடங்கி இதயாதி) தैत्तिरीये [आ. व. ८] “युवा स्यात्साधुयुवाध्यायकः” इत्यादि श्रूयते। अस्याः श्रुतेरर्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैर्विस्तरेणोक्तः—(युवा) पञ्चविंशतिवर्षिकः. (साधुयुवाध्यायकः) साधु यथाविधि, सम्यक्संप्रदायसिद्धतया स्वरवर्णादिभ्रंश रहित वा; युवशब्देन प्रत्यग्रत्वं विवक्षितम्, अविस्मरणात् नित्यं यथा भवति तथा अध्ययनवान् इत्यर्थः। यद्वा स्वसमवयस्कानां सर्वेषामध्यायकः—तदधिकज्ञान इत्यर्थः। (आशिष्ठः) आशुतरक्रियः; यद्वा अशनक्षमः—अरोग इत्यर्थः; यद्वा आशीर्वादविषयभूतः—सर्वानुरञ्जक इत्यर्थः. “सर्वान् देवान्

18—நந்தம் தொடங்கி பூரஹ்மாதந்தத்தளவும் சென்று பிள்ளையும் அவருகே உத்பரே

அ—எனகிருர் b (பிள்ளையும் அவருகே உத்பரேக்ஷித்து) 1 உபாயுபர்யபுஜ புலோபி பூருஷாந

ஸ்—சென்று எனகிருர் b (பிள்ளையும்வவருகே உத்பரேக்ஷித்து) என்றவிடத்திலே—1 ‘ உபாயுபர்

பா—நமஸ்யந்தி” [ரா. அ. 2 42] इतिवत्; (बलिष्ठः) मनोबलवान्; द्रढिष्ठ इति शरीरबलस्योक्तत्वात्. यद्वा (द्रढिष्ठः) दृढतरः. न त्वव्यवस्थितस्वभाव इत्यर्थः (बलिष्ठः) शारीरमानससर्वविबलवान् (वित्तस्य पूर्णा) वित्तेन पूर्णा; “पूरणगुणसुहितार्थसदव्ययतव्यसमानाधिकरणेन” [अष्टा 2] इति पष्ठ्यनु ज्ञानात्. (स एको मानुष आनन्दः) एवं गुणसमुदायं विभूतिपौर्ण्यञ्चोक्त्वा, स एको मानुष आनन्द इति श्रुत्या स्वरसतस्तस्यैवानन्दत्वमुक्तम्; अनुकूलत्वं हि-आनन्दत्वम्, निवर्त्यानिष्टत्वेष्टाधनत्वान पेक्षमिष्टत्वं अनुकूलत्वम्, उक्तलक्षणयोगात् गुणविभूत्योरानन्दत्वमुपपद्यते, तस्याप्यनुकूलत्वं विषयानुकूल त्वकृतमिति अन्वयव्यतिरेकसिद्धम् एव सति श्रुतिस्वारस्यश्च सिद्ध्यति, गुणविभूतिप्रकर्षमुक्त्वा स आनन्द इति ह्युक्तम्, न तु द्विषयज्ञानमिति, युवत्वाद्यनेकगुणान् विभूतिमप्युक्त्वा तत्समुदायमानन्दशब्देन निर्दिश्य, तस्यानन्दस्य निरतिशयत्वप्रतिपादनात् सर्वगुणानां विभूतेश्च अनवधिकातिशयत्व प्रतिपादितं भवति अनुकूलज्ञानत्वमेवानन्दत्वमिति गुणविभूतिविषयज्ञानस्य आनन्दत्वेऽपि तस्यानन्दस्य निरतिशयत्वोक्त्या गुणविभूत्योः अनवधिकातिशयत्व अर्थादुक्तं भवति. तदानन्त्यस्य गुणविभूत्यानन्त्यनिबन्धनत्वात्।

एवं “स एको मानुष आनन्दः” इत्यारभ्य “स एकः प्रजापतेरानन्दः” इत्यन्तेन क्षेत्र ज्ञान-दातिशय उक्तः, “स एको ब्रह्मण आनन्दः” इति भगवदानन्द उच्यते, “ते ये शतम्” “स एकः” इति कथं परिच्छिन्नत्वमिति चेत् न परिच्छिन्नत्वम्, एकक्षणार्थं बहूनि योजनानि गच्छतो रवेः “क्षिप्तेषुरिव सर्पति” इत्यादिषु साम्यकथनं यथा गतिमान्द्यनिवृत्तिपरं न परिच्छिन्नत्वपरं, तद्वत्, “ते ये शतं” “स एकः” इति निर्देशोऽपि चतुर्मुखानन्दमिप्रायः, न तु परिच्छेदपर इति. यद्वा, “ते ये शतम्” “स एकः” इत्यस्य निर्देशस्य सङ्ख्याविशेषरत्वेऽपि आनन्दस्यापरिच्छिन्नत्व फलितम् अण्डानामनन्तत्वेन तत्र तत्र चतुर्मुखानामपि आनन्त्यात् कालत्रयवर्तिसमस्तब्रह्माण्डगतचतुर्मुखा नन्दापेक्षया शतगुणत्वाच्च भगवदानन्दस्य अत्यन्तमानन्त्यसिद्धेः; एव सत्येव हि “यतो वाचो निवर्तन्ते, अप्राप्य मनसा सह” इत्यनन्तरवाक्याविरोधः। तत्र “यतः” इति यच्छब्देन प्रकृतमानन्द निर्दिश्य तस्य वाङ्मनसयोरविषयत्वप्रतिपादनात् निरतिशयत्वमेव हि प्रतिपादितम्॥

b (பிள்ளையும் அவருகே உத்பரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று)
அதாய ஶ்லோகோஸுசन्धेयः—“उपर्युपर्यब्जभुवोऽपि पूरुषान् प्रकल्प्य ते ये शतमित्यनुक्रमात्। गिरस्त्वदेकैकगुणावधीप्सया सदा स्थिता नोद्यमतोऽतिशेस्ते॥” इति.

ஈ-கூறிதுக்கொண்டுசென்று, பிள்ளையும் பரிச்சேத்துக்கமாட்டாதே 1 “यतो वाचो निषत्सि
(யதோ வாசோ நிவாத்தநதே) என்று மீண்டனவிறே, 0 இது ஆநந்தகுணமொன்று
நிலுமிறே, 1 குணங்கள் எல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது, 0 இக்குணங்கள் எல்லா
தமக்கு நிலமாய்ப் பேசுகிறிறே இவர்

அ-பரகலபய தே யே ஸதமித்யநுகரமாத் கிரஸத்வதேகைக குணவதிபஸ்யா ஸத்ரா ஸதிதா
நோத்யமதோ஽திதோரதே || 2 மாத்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிசுமுபரி சோத்பரேக்ஷய
மீமாம்ஸமாநா ரங்கே ந்த்ராநந்தபூவலீ தவ குணநிலஹம் யௌவநாநந்தபூர்வம் | ந ஸ்வாரத்தூப
ஸபரஷ்டுமீஷ்டே ஸக்யஸி பதி பரம மூகலாயம் நிலிலயே ஹந்தைவம் த்வத்ரகுணநாமவதிசுக்ஷண
நயோ கா கதூர சித்தவாசோ || இதயாதெள தாதபாயம்

1 யதோ வாசோ நிவர்த்தநதே என்கையாலே காலதவமுள்ளதனையும் ஏதாந்ருசோத
பரேக்ஷைக்கு இந்த விஷயம் யோக்யமென்று பரதமஸ்ஸோக தாதபாயம் 3 ஆஸிஷ்டே
தூரடிஷ்டே என்று இந்த ஆநந்தத்துக்கு குணநிபந்தநத்வம் தோற்றுக்கையாலே, இவ
வாநந்த விஷயமாக 1 யதோ வாசோ நிவர்த்தநதே என்கையாலே, குணந்தரங்களிலு
இவ்வாததும் துலயமாகையாலே ஏகைக்குணவதிபஸ்யா என்றது ஸத்ரா ஸதிதா கிர
எப்போதும் உண்டாயிருக்கிற வேதஸப்தாங்களைவைகள் அபுஜ்ய பூருஷாந் பரகலபய
புரஹமாதிசுமேப புருஷர்களாக்கி அதாவது புரஹமாகளினுடைய ஆநந்தத்தை மநுஷ்ய
ஸத்ராநேயாக்கி உபாயுபரி அதுக்கு மேலே மேலே தே யே ஸதமித்யநுகரமாத் பரகலபயாபி
அப்படி கலபயமான மநுஷ்யாநந்தத்தினுடைய நூறு மடங்கு மநுஷ்யாகூந்தர்வாநந்தமென்கிற
கரமத்தாலே கலபித்திருக்கச்செய்தேயும் உத்யோகூந்தைப்பற்ற அதிஸமிக்கமாட்டிற்றிலையென்று
ஸ்ஸோகத்துக்குப் பொருள் 2 மாத்யோத்தாயம் மாத்யாதுத்தாயம் ஸயயோத்தாயமிதிவத்
மாத்யமாரப்யேதி யாவத யௌவநாநந்தபூர்வம் மாநுஷாநந்தாவயவபூத யௌவநாநந்த
மாரப்ய பதி பரதிபாநந்தமார்க்கே மூகலாயம் நிலிலயே மூக இவ விலீநேதயாத்த 3 'யுவா
ஸயாத்' இதயாதிஸ்ருதியிலே இன்றிக்கேயிருக்க இப்படி கறபித்தருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்து-
3 யுவாஸயாத் என்று தொடங்கி மநுஷ்யாநந்தம் முதலாக கலபித்துவருகிற பரகரண
மாகையாலே புரஹமாவுக்கு அவ்வருகேயும் தே யே ஸதமித்யநுகரமாத் என்று உதபரேக்ஷை
கிறது ஸ்ருதிக்கு விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம்

c (இது ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே) மறற குணங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதை
சொல்லவிலையே என்று ஸங்கையைப் பூரிப்பது d (குணங்களெல்லாம் இப்படியே) என்றது-
ஆநந்தாபரிச்சேத்யதாஹேது குணவிபூத்யபரிச்சேத்யதையாகையாலே ஆநந்தம்

ஜீ-யபுஜ்ய புவோ஽பி பூருஷாந் 2 மாத்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிசுமுபரி சோத்பரேக்ஷய மீமாம்
ஸமாநா இதயாதிசு அநுஸந்தேயம் 3 யுவாஸயாத் இதயாதிஸ்ருதியிலே அவ்வருகே
உதபரேக்ஷித்தமை இவ்விடத்திலும் ஊஹந்யாயஸித்தம் அதாவது 3 'யுவாஸயாத்'
இதயாதிசுமேப மநுஷ்யாநந்தம்புரஹிதா காரத்தைச் சொன்னபோதே புரஹமாவையும் மநுஷ்ய
ஸத்ராநே கலபிக்கை ஸ்ருதிக்கு விவக்ஷிதம் என்றபடி

c (ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே) மறற குணங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதை சொல்லவிலையே
என்னவென்று ஸங்கையைப் பூரிப்பது d (குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே) என்றது-ஆநந்தம்
பரிச்சேத்யதாஹேது குணவிபூத்யபரிச்சேத்யதையாகையாலே, ஆநந்தம் அபரிச்சித்தம்

ஈ— f (உயாவு) வருததம் g எல்லார்க்கும் உயாத்தியுண்டாமபோது வருதத முண்டு, அப்படி வருந்தவேணுமோ? என்றால், h உயர்வற உயராநிற்கும் i இத்தைப

அ—அபரிச்சித்தநமென்றபோதே தத்பரிச்சித்தநதாவோதுவான குணந்தராபரிச்சேத்யதையும் அர்த்தஸூத்ரமென்றபடி இது 1 'யுவா ஸ்யாத்' இத்யாதிச் சூத்திர வயாக்யாநத்திலே வயக்தம் e ஆனால் இது இவா பரிச்சேத்யித்துப் பேசுமபடி எனனெனனில் (இக்குணங்களெல்லாம் இதி) அதாவது - வேதம் பரிச்சேத்யிகக எனறிழிகையாலே நிலமில்லாமல் மீண்டது இவர் அபரிச்சித்தநமென்று சொல்ல இழிந்தவராகையாலே இவருக்கு நிலமாகப் பேசத்தடையிலையென்றபடி அனறிக்கே சூத்திர ஆதந்தம் குணமொன்றையுமிதே விஸ்தரித்துச் சொன்னது இவா அவ்வளவனறிக்கே ஓரோ திருவாயமொழியிலே ஓரோ குணமாக குணந்தரங்கடையும் விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தாரிதே அதாவா சூத்திர ஆதந்தம் குணமொன்றையுமிதே 2 யதோ வாசோ நிவர்த்தநதே'' என்று அபரிச்சித்தமாகச் சொல்லிற்று இவா அங்ஙனனறிக்கே உயா நலம் என்று எல்லா குணங்களையும் அபரிச்சித்தநமென்கிறோ — என்று வேதங்களுக்கும் நிலமல்லாதததைப் பேசுகிற ஆழ்வாருடைய ஜனாத வைபவம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்

f உயாவென்று வருத்தமாதல் உச்சுராயமாதல் அதில பரதம்த்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வு வருத்தம்தியாதி) ''உயர்வே அனுக்கம் கவரல் உயங்கல் உயாவே ஆகுமணங்கு - கசிலே அயர்வென்றிவை வருத்தமாகும்' என்று திகுண்டு g வருத்தத்துக்கு பரஸக்தியேதெனன

ஜீ—என்றபோதே, தத்பரிச்சித்தநத்வ ஹேதுவான குணந்தராபரிச்சேத்யதையும் அர்த்தஸூத்ரமென்றபடி இது 1 'யுவா ஸ்யாத்' இத்யாதிச் சூத்திர வயாக்யாநத்திலே வயக்தம் e ஆனால் இவர் பரிச்சேத்யித்துப் பேசுமபடி எனனெனனில் (இக்குணங்களெல்லாம் இத்யாதி) என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம் தைத்திரியகே 1 ''யுவா ஸ்யாத ஸாத்யுவாத்யாயக ஆஸிஷ்டோ த்ரடிஷ்டோ ப்ரிஷ்டஃ, தஸ்யேயம் பருதிஸீ ஸாவா வித்தஸ்ய பூண ஸ்யாத் ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்தஃ தே யே ஸதமித்த்யாதி'' யுவா பஞ்சமஸதிவார்ஷிக: ஸாது ஸ்வரவாணதி ப்ரம்ஸரஹிதம் யுவாத்யாயக: - ஸ்வஸம்வயஸகாநாம் ஸர்வேஷாம் அத்யாயக தத்யிகஜ்ஞாந இத்யர்த்தம் ஆஸிஷ்ட: - அஸநக்ஷம் - அரோக இத்யர்த்தம் த்ரடிஷ்ட: - காயபுலவாந ப்ரிஷ்ட: - மநோபுலவாந வித்தஸ்ய பூண - வித்தேந பூண ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்தம் ஏவம் குணஸமுதாயம் விபூதி பௌஷ்கல்யம் சோக்தவா ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்தம் இதி தத்ஸமுதாயம் ஆநந்தம் ப்ரபுதேந நிர்திஸ்ய துயாநந்தஸ்ய நிர்திஸ்யக்வ பரதிபாதுநாத ஸர்வகுணநாம் விபூதேஸ்ச அநவதிக்காதிஸ்யத்வம் பரதிபாதிதம் புவதி தச ஜ்ஞாநபித்தஸ்ய குணவிபூத்யாதே கதம் ஆநந்தத்தவம்? இதி ஸங்க்யம், அநுகூலத்வம் ஹி ஆநந்தத்தவம் தச்ச ஸ்வத ஏவேஷுத்வம் தச்ச குணவிபூத்யோரபி ஸம்புவதி சூத்திரா ஸ்வரஸதஸ தஸ்யைவ ஆநந்தத்வமுத்தம் அநுகூலஜ்ஞாநத்வமேவ ஹி ஆநந்தத்தவமிதி குணவிபூதிவிஷய ஜ்ஞாநஸ்ய ஆநந்தத்வமேவ தஸ்யாநந்தஸ்ய நிர்வதிக்காதிஸ்யத்வோகத்யா குணவிபூத்யோரபநவதிக்காதிஸ்யத்வம் அர்த்ததாதுக்தம் புவதி தத்யாநந்தஸ்ய குணவிபூத்யாநந்தய நிபுந்தத்தவாத் ஏவம் ஜ்ஞாநந்தாதிஸ்ய உகத ''ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆநந்தம்'' இதி புகுவத்யாநந்தம் உச்சயத இதி 1 'யுவா ஸ்யாத்' இதி சூத்திர வயாக்யாநம்

f உயாவென்று வருத்தமாதல், உச்சுராயமாதல் அதில பரதம்த்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வு - வருத்தம்) என்று g வருத்தத்துக்கு பரஸக்தியேதெனன (எல்லாக்குமித்யாதி)

ஈ பறறவிதே] ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சந்தை k புகுவத வயதிரிக்த ஸமஸதவஸது
கூதமான ஸாவபரகாரததாலுமுண்டான l உச்சுராயத்தை — உயர்வென்கிறது (அற)
இனறியிலேயொழிய n இததால் அத்யந்தாபாவத்தைச சொல்லுகிறதனறு, பினனை
எனசொல்லுகிறதெனனில், n தன்னுடைய உச்சுராயத்தையும் இவறறையும் பார்த்
தால், ஆதித்ய ஸநநிதியில் நகூத்ராதிக்கோப போலவும், மேரு ஸிகூரத்திலே நின்ற
வனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிக்கள் இருக்குமாபோலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே
இலையெனனலாமபடி இருக்கை

அ (எல்லாக்குமிதயாதி) இவ்விடத்திலே 1 'யுகுகோடி : ஸஹஸராணி விஷணுமாராத்ய
பத்மபூ | புநஸ தரைலோகயதாதருத்வம் பராபதவாநிதி ஸுஸ்ரும || 2 மஹாதேவஸ ஸர்வமேதே
மஹாத்மா ஹுத்வாஸ்த்மாநம் தேவதேவோ பபூவ எனகிற ஸ்லோகங்களும் 3 'விஷணு
ரேஷஸய பரபுருதே ஹவிடீ: விதே ஹி ருத்ரோ ருதூரியம் மஹதத்வம் என்ற ஸ்ருதியும்
அநுஸந்தேயம் h (உயாவற உயராநிறகும்) வருத்தமற்றிருக்கையாலே ஸவாபுரவிகமா
யிருக்கும் என்றபடி l ஸவாபுரவிகமாயிருக்கும் எனகைக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூகதியை அருளிச்
செய்கிறார் (இததைப்பற்ற இதயாதி) இததைப்பற்றவிதே என்றது வருத்தமற உயராநிறகும்
என்ற இவ்வாதத்ததைப் பற்றவிதே என்றபடி] அஸ்யாமேவ கூததூயாம உததர்த்ர
குணதாம பரமாணுபத்யாஸாவஸரே 4 'ஸவாபுரவிகாநவதிக்காதிரயாஸங்க்யேயகலயாண
குணகூண இதி ஸபஷ்டமுச்ச்யதே 5 ஸவாபுரவிகாநவதிக்காதிரயேஸரித்ருத்வம்''
இதயாதிஸ்லோகமெனனவுமாம் k தூஷித்யமாததூம் பரதியோகி விஸேஷ பரகார விஸேஷா
நபிதூநஞ்ச ஹருதி, நிதூயாஹ (புகுவதவயதிரிகதேதி) l உச்சுராயமெனறு-அதிரயமாய
இதரருடைய குணங்களினுடைய அதிரயத்தைச சொல்லுகிறது இந்த அர்த்தத்துக்கு 'அற''
எனறதுக்கு அதயல்பதையிலே தாதபர்யம் n பூவயோஜனையில் வயாவருத்தி (இததாஸிதயாதி)
புகுவதவயதிரிகதாக்களுக்கு காலதரயத்திலும் உச்சுராயமில்லையோ எனன (இததாஸிதயாதி)
எனனவுமாம் n (தன்னுடைய உச்சுராயத்தையும் இதி) 6 'பாணௌ க்ருஹீத்வா விதுரம்
ஸாதயகிஞ்ச மஹாயஸா l ஜயோதீமஷ்யாதித்யவத்ரஜந குருந பரச்சூத்யந ஸிரியா ||'
இதயாதி

ஜி-1 யுகுகோடி ஸஹஸராணி விஷணுமாராத்ய பத்மபூ | புநஸ தரைலோகய தாதருத்வம்
பராபதவாநிதி ஸுஸ்ரும || 2 மஹாதேவஸ ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாஸ்த்மாநம் தேவ
தேவோ பபூவ இதயாதிப்படியே பரஹமாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டு என்றபடி h (உயர்வற
உயராநிறகும்) வருத்தமற்று உயராநிறகும் இந்த அர்த்தத்தில் அற'' என்று அத்யந்தா
பாவத்தைசசொல்லி வருத்தமற்று என்றபடி வருத்தமற்றிருக்கும் எனகையாலே-ஸவாபுரவிகம
என்றபடி l இந்த அர்த்தத்துக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூகதியை அருளிச்செய்கிறார் (இததைப்
பற்ற இதயாதி) 'வருத்தமற உயராநிறகும் எனகிற இவ்வாதத்ததைப் பற்றவிதே என்ற
படி] ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தையாவது-4 ஸவாபுரவிக இதயாதிசந்தை என்ற
படி இது மேலே சொல்லுகிறதிதே k உயாவெனறு ~ உச்சுராயமாக அர்த்தநதரம் (புகுவத
வயதிரிகதேதயாதி) இவ்வாதத்துக்கு 'அற' என்று அலபதையிலே தாதபாயம் n பூவ
யோஜனையில் வயாவருத்தி (இததாஸிதயாதி) இவ்விடத்திலே 6 பாணௌ க்ருஹீத்வா விதுரம்
ஸாதயகிஞ்ச மஹாயஸா l ஜயோதீமஷ்யாதித்யவத்ரஜந குருந பரச்சூத்யந ஸிரியா' என்றது
அநுஸந்தேயம்

ஈ— ௦ இப்படி அல்லாதவற்றை இல்லையெனனலாமபடி பண்ணினால், தனக்கோரெலலை உண்டாயிருக்குமோவெனனில், (உயா) p காலத்தவமுள்ளதனையும் அநுபுஷியாநின்ற லும அவவருகாய்க் கொண்டு வாங்மநஸஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி உயராநிற்கும q ஆனால் 1 “सर्वे श्रयान्ता निचयाः पतनान्तास्समुच्छ्रयाः। सयोगा विप्रयोगान्ताः मरणान्तश्च जीवितम्॥” (ஸ்ர்வே ஸ்ஷயாந்தா நிசயா பதநாந்தாஸஸமுச்ச்ரயா | ஸமயோக்ஷா விபரயோக்ஷாந்தா மரணாந்தஞ்ச ஜீவிதம் ||) எனகிறபடியே இருக்கிறதோவெனனில், r அன்று, s இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி.

t இப்படி கரைகட்டாக காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரபெல்லாம பரயோ ஹநமாயிராதே காடுபட்டுக்கிடக்குமோவெனனில், (நலம்) t₂ கண்டிடமெங்கும் u பயிரா

அ— ௦ (இப்படி இத்யாதி) 2 ' ந ததர ஸாஸ்யோ பூதி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பூநதி குதோடயமகூரி ' எனுகொண்டு அல்லாத தேஜஸஸுக்களைப்பற்ற பரமபதத்தில் தேஜ ஸஸு அளவிறந்திருந்தேயாகிலும், ஸர்வாதேஜஸஸைப்பற்ற ஓரவுதியுண்டாகாநின்றதிறே அப்படியே இகஞ்ஞங்கனும் இதரருடைய குணங்களினுடைய அதிசயத்தை இலலை யெனன லாமபடி இருந்தால், தனக்கு ஓரெலலையுண்டாயிருக்குமோ? என்னில் என்றபடி p நலபதத்தைக் கடாஷித்து அருளிசெய்கிறார் (காலத்தவமுள்ளதனையும் அநுபுஷியாநின்றலும இத்யாதி) காலத்தவமுள்ளதனையும் எனகிறது—' உயர் ' எனகிற வர்த்தமாந நிராதேஸ தாத்தாயம் q மந்தசு ஸங்கை (ஆனலித்யாதி) அத்யுச்சுரிதமானுலென்றபடி அத்யுச்சுராய பதநஹேதுரிதி விவக்ஷிதம் r நலபதத்தைப் பாராமல் ஸங்கிதத்துக்கு நலபத்கடாஷித்தாலே பரிஹாரம் (அன்று இத்யாதி) s (இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி) என்றதுக்குக் கருத்து— உச் சுராயம் பதநஹேதுவெனது துரவய கதோச்சுராய விஷயம், குணகூதமான உச்சுராயம் பதநஹேதுவென்று என்று இயத்தாராஹித்யம்— பேரூக்யதேயத்தாராஹித்யம்

t குணஸமுஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவென்னால வரும் ஸங்கையை அநுவ தித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமெனகிற பதத்தை அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி கரைகட்டா

ஜீ— p உயா எனகிற வர்த்தமாநாததும் (காலத்தவமித்யாதி) q மந்தசுஸங்கை (ஆனலித்யாதி) 1 இதும் வசநமயோத்யாகாண்டே பூரதம் பரதி ராமஸய q (ஆனால்) அத்யுச்சுராயமானால் என்றபடி அத்யுச்சுராய பதநஹேது ' என்று விவக்ஷிதம் r s நலபதத்தைப் பாராமல் ஸங்கிதத்துக்கு நலபதத்தைக் கடாஷித்துப் பரிஹாரம் (அன்று 'இயத்தேத்யாதி) இதுகரு- க்ஷரவயகதோச்சுராயம் பதநஹேது குணகூதோச்சுராயம் பதநஹேதுவென்று என்று பரிஹாரம்

t குணஸமுஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவென்னால வரும் ஸங்கையை அநுவ தித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமெனகிற பதத்தை அவதரிப்பிக்கிறார்—(இப்படி கரை கட்டா

பா—1 अयोध्याकाण्डे पञ्चशततमे चित्रकूटे राम दृष्ट्वा अतिदुःखित भरत प्रति रामः—“तमेव दुःखितं प्रेक्ष्य विलपन्त यशस्विनम्। राम' कृतात्मा भरत समाश्वासयदात्मवान्॥१५॥ नात्मन' काम कारोऽस्ति पुरुषोऽयमनीश्वरः। इतश्चेतरतश्चैन कृतान्तः परिकर्षति॥१५॥ सर्वे श्रयान्ता निचयाः पतनान्तास्समुच्छ्रयाः सयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्त च जीवितम्॥१६॥”

ஈ—பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க பூ உபாதேயமாயிருக்கும் நலமென்று
 ஏ ஆநந்தக்குணமொன்றையும் சொல்லுகிறதென்னுதல், ஈ குணஸமுஹத்தைச் சொல்லு
 கிறதென்னுதல், ஏ ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறதென்னுதல்

(உடையவன்) y_2 இக்குணங்கள்தனை z அஸ்தி என்றுவிடுமளவன்றிகே
 ஈ இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டுமபடியாய் இருக்கும் அதாவது ஆகநதுகமன்றிக்வே
 ஈ ஸவரூபாநுபூந்தியாய் இருக்கும் என்றபடி b ஆழ்வான், பிள்ளைப் பிள்ளையைப்

அ—இதயாதி) குணஸமுஹத்தை விவக்ஷித்தால் அந்த குணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமு
 ஹைக தேயமான ஓரோகுணங்களிலே அபேக்ஷயதையும் பரஸங்கிக்குமிதே என்று ஸங்காதாத்
 பாயம் u (பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க உபாதேயமாய் இருக்கும்) என்றது
 'நலம் என்ற ஸபூதத்தினுடைய மூன்று பொருளுக்கும் ஸமுதாயம் w 'நலம் என்று
 கலயான வாசகமாய் கலயானமாவது பேக்ஷயமாகையாலே பேக்ஷயதவேற குண ஸமுஹத்தைச்
 சொல்லுகிறது இப்பக்ஷத்திலே 'ஏகோவீஹி' இதயாதிப்படியே நலம் என்று ஜாத்யேக
 வசநம் A நலந்தானொன்றுமிலேன்' என்னக்கடவதிதே v ஆநந்தக்குணமொன்றையுந்
 சொன்னபோது மஹ குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் x மூன்றும் t_2 தத்திலே விபூதிமானுககிறே
 ஆநந்தமுள்ளது ஆகையாலே 1 'ஆயுர்வைக்ருதம்' என்றபேராலே கார்யவாசி ஸபூதத்தாலே
 காரணமான விபூதியை லக்ஷிக்கிறது y (பற்ற) பற்றி விவக்ஷித்தேயந்தத் 2 ஆநந்தாவஹ
 மான ஆகாரத்தைப்பற்றி லக்ஷணயா விபூதியைச் சொல்லுகிறது இதி யாவது

z (அஸ்தி என்று) இதி 2 பூமநிந்தாரபரஸமஸாஸு நித்யயோகேஹிஸாயநே | ஸமஸாக
 கேஹிஸிவிவக்ஷாயாம் பூவந்தி மதுபூத்ய || ' என்கிற ஸ்லோகத்தில் அஸ்தி என்கிறத்தை
 பரத்யபிஜ்ஞை பண்ணிப்படி உடையவன் என்கிற மதுபு நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிற
 தென்று கருத்து a b (இவற்றையிட்டு) இதயாதிநா- a_2 குணங்கள் ஸவரூபாநுபூந்திகளா
 யிருக்குமென்கையாலே குணவிபூதிகள் ஒளபாதிக்கமென்று சொல்லுகிறவர்கள் பக்ஷம்

ஜீ—இதயாதி) குணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமுஹைகதேயமான ஓரோ குணங்களிலே
 அபேக்ஷயதையும் பரஸங்கிக்குமிதே என்று ஸங்காதாத் பாயம் t_2 உயர்குணமென்னாதே 'உயர்
 நலம்' என்றதுக்கு வரஸதை (கண்டிடமிதயாதி) u (உபாதேயமாயிருக்கும்) என்றது நலம்
 என்ற ஸபூதத்தினுடைய மூன்று பொருளுக்கும் ஸமுதாயம் w ஸமுஹவாசித்வப்பக்ஷத்தில்
 'ஏகோவீஹி' இதிவத 'நலம்' என்று ஜாத்யேகவசநம் A நலந்தானொன்றுமிலேன்''
 என்னக்கடவதிதே x தருதீயார்த்தத்துக்கு 1 'ஆயுர்வைக்ருதம்' என்றபேராலே கார்யவாசி
 ஸபூதத்தாலே காரணமான விபூதியை நினைக்கிறது v ஆநந்த குணமொன்றையும் சொன்ன
 போது மஹ குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் y (பற்ற) பற்றி விவக்ஷித்து என்றபடி

y_2 2 பூமநிந்தாரபரஸமஸாஸு நித்யயோகேஹிஸாயநே | ஸம்பந்தேஹிஸிவிவக்ஷாயாம்
 பூவந்தி மதுபூத்ய || என்கிறவற்றில் வைத்துக்கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயா அன்றிகே நித்ய
 யோகே மதுபு என்கிறார் (இக்குணங்கள்தனை இதயாதி) இத்தால் 'உடையவன்''
 என்கிற மதுபு நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து a_2 b (குணங்கள் ஸவரூபாநு
 பூந்திகளாய் இருக்கும்) என்கையாலே குணமில்லை என்கிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸதமாயிற்று

A பெரியதிருமொழி 1 9 4

ஈ பார்த்து “நிாகஞ்ஞமெனபார்மிடறறைப பிடித்தாற்போலே ஆழ்வாரா ‘நலமுடையவன்’ என்றபடி கண்டாயே!” என்று பணித்தான

c இததால d1 “समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ” (ஸமஸ்தகலயாண குணாதமகோடஸௌ) என்றபடி, e 2 “वर्षायुतै” (வாஷாயுதை) இதயாதி. f 3 “धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो

அ—நிரஸதமாயிற்று எனகைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூகதிகைய அருளிச்செய்கிறா (ஆழ்வானிதயாதி.) y துவார, நலமுடையவன் குணபரதவே ஸமமதிமாஹ (ஆழ்வானிதயாதி.)

c நலமுடையவன்’ என்றவித்தால மறுமுண்டான பரமாணங்களுமெல்லாம் ஸூசிதங்கள் எனகிறார் (இததாலிதயாதி.) d1 (ஸமஸ்த கலயாண குணாத்மக) என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் அதாவது ஸமஸ்தாஸ்ச தே கலயாணகுணாஸ்ச தே ஆதமா ஸ்வபூரவே யஸய ஸ: எனதுதல் அனறிககே கலயாணஸபூதம் பூவபரதாநமாய, கலயாணத்வத்தை குணமாக ஸ்வ பூவமாக உடைய திவயாதமஸவருபம யாதொருவனுக்கு அவன் ஸமஸ்தகலயாணகுணாத்மகன குணமென்று ஸ்வபூவம் ஆத்மஸபூதம் ஸவருபபரம் ஸமஸ்தகலயாணத்வமாவது ஸமஸ்தபர தேஸமம கலயாணமாயிருக்கை அதாவது கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை இததால் ஆநததமயன என்றபடி திவயாதமஸவருபமென்றும், அததை உடையவனஎன்றும் இரண்டு இல்லாமையாலே ‘உடையவன் எனகிற பஹுவரீஹி ஒளபசாரிகம் இவ்விடத்துக்கு பரதம்விவகையே வேண்டு வது e 2 ‘வர்ஷாயுதை’ யஸய குண ந ஸக்யா வகதும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை | மஹாத் மநஸ ஸங்க்ஸகரரஸிபானேர் விஷ்டேனா விஷ்டேனா வஸுதேவாதமஜஸய || விஷ்டேனா குண ஸாவலோகைஸஸமேதைரபி வர்ஷாயுதை வகதும் ந ஸக்யா இதயந்வய f 3 (தூதா

ஜீ—எனகைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூகதிகைய அருளிச்செய்கிறா (ஆழ்வானிதயாதி.) ய துவார நலமுடையவன் குணபரதவே ஸமமதிமாஹ (ஆழ்வானிதயாதி.) ஆதல்

c d நலம் என்று குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிற அதுக்கு பரமாணம் அருளிச்செய கிறா (இததால ஸமஸதேதயாதி.) வைஷ்ணவே புராணே—d 1 ‘ஸமஸ்தகலயாண குணாத்ம கோடஸௌ’ ஸ்வராகதிலேஸாத்ரததூதஸாகக் | இச்சுக்ருஹீதாபி,மதோருதேஹஸ ஸம் ஸாதி,தர்ஸேஷஜக்தி,தோடஸௌ || மஹாபூரதே பீஷமபர்வணி காண—e 2 வர்ஷா யுதை யஸய குண ந ஸக்யா வகதும் ஸமேதைரபி ஸாவலோகை | மஹாத்மநஸ் ஸங்க்ஸகரரஸி பானேர் விஷ்டேனா விஷ்டேனா வஸுதேவாத்மஜஸய || f 3 கிஷ்கிந்தாகாண்டே பஞ்சதேஸ

பர- d1 (நலமுடையவன்) श्रीमति वैष्णवे पुराणे [६५] “समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ स्वशक्तिलेशाद्भूतभूतसर्गः। इच्छागृहीताभिमितोरुदेहः ससाधिताशेषजगद्वितो य” [८४] अर्थः श्रुतप्रकाशिकारैरभिहित —समस्तकल्याणगुणात्मक इति कल्याणगुणवचमुच्यते चेत्-आत्मशब्दः स्वभाववाची स्यात्। आत्मशब्दस्य स्वरूपवाचित्वे कल्याणशब्दो भावप्रधानपर, समस्तकल्याणत्वं गुणः यस्य सः समस्तकल्याणगुणः। “द्वयैकयोर्विवचनैकवचने” इत्यत्र द्वयैकशब्दवत्। “द्विवैकवयोः” इति हि वृत्तिः। समस्तकल्याणगुणः आत्मा - धर्मस्वरूप यस्य, सः समस्तकल्याणगुणात्मकः। बहुव्रीहिरौपचारिकः-शिलापुत्रकस्य शरीरमिति निर्दिशवत्। दिव्यात्मस्वरूपमेव स्तोति (स्वशक्तीति)

ஈ—மஹாந்” (தூதூநாமிவ ஸைலேந்த்ரோ குணநாமாகரோ மஹாந்) 1 “यद्वो नृप कल्याणगुणा पुत्रस्य सन्ति ते” (புஹுவோ ந்ருப கல்யாணகுண புத்ரஸய ஸந்தி தே)

அ நாமிய)என்கிற ஸ்லோகத்தில் ஜனாநவிஜனாநஸபுத்ரங்கள் அலெளகிக லௌகிகஜனாநபரங்கள் 2 ‘மோக்ஷே தீர ஜனாநமந்யத்ர விஜனாநம் ஸிலபஸாஸத்ரயோ:’ இதயமரகோஸ: இஸ்லோ கததுக்குக் கீழ் 3 ‘நிவாஸவருக்ஷ:’ இதயாதி: சதுர்வித: புருஷஸமாஸ்யணியனென்னுதல அதாவது ஸாதூநாம நிவாஸவருக்ஷ: - அநந்யபரயோஜநரான புகூலத் பராபதிகாமர்க்கு இளைப்பாறும் நிழலமரமாயிருக்கும் 3 ‘ஆபந்நாநாம பரா கூதி’ ஆதமபராபதிகாமாக்குப் பரையான கூதியாயிருக்கும் 3 ‘ஆத்தாநாம ஸமஸ்யஸ்ச புரஷடைஸ்வர்யகாமர்க்கு ஆஸ்ரயமாயிருக்கும் 3 யஸஸ்சைகபுராஜநம் நூதஸைஸ்வர்யகாமர்க்கு ஓர் இருபபிடமா யிருக்கும் அதாவா தாரையானவன் ‘அநந்ய பரயோஜநர்க்கு இளைப்பாறும் நிழல மரமா யிருக்குங்காண் எனன நான அதந்ய பரயோஜநனனறே எனறு வாலிக்குக் கருத்தாக அவ்வளவு போராதுகாண் ஆபந்நனாகவும் வேண்டுங்காண் எனன, ‘ஆனல தமபியாலே ஆபந்நனானேனிலையோ எனன, ‘கேவலம் ஆபந்நனானவளவு போராதுகாண் ஆர்த்தனாகவும் வேண்டுங்காண் எனன, ‘ஆனல வேறெருவரை ஆஸ்ரயிக்கிறோம்’ எனன வேறெருவ ருடைய யஸஸஸும் இவனிடட வழக்காயிருக்குமாகையாலே அவகாயே பறறப்பார் எனறபடி

ஜீ-வாலிநம் பரதிதாரா நிவாஸவருக்ஷஸஸாதூநாம’ இதயாரபுய ‘தூதூநாமிவ ஸைலேந்த்ரோ குணநாமாகரோ மஹாந்’ 1 அயோத்யாகாண்டே: துஸரதம் பரதி ராஜாந தே தமுகர்

PA-खाश्लेशात् धृतभूतसर्गः ; यद्वा, शक्तिः-सामर्थ्यम्, स्वगुणरूपधृतभूतजात इत्यर्थः । भूतसर्गः-भूतसमूहः, यद्वा सृज्यत इति सर्गः-कार्यस्तुजातमित्यर्थः । विग्रहवैलक्षण्यमाह - (इच्छेति). अमिमत्त्व-अमिमत्यर्हत्वम्; अमिमत्तस्य अननुरूपत्व, अनुरूपस्य अनमिमत्त्वश्च दृश्यते, तद्वथावृत्त्यर्थ इच्छाशृद्दितामिमतशब्दौ । निरुपपदेच्छाशब्दो नित्येच्छाया अवतारजन्येच्छायाश्च साधारणः, असङ्कत्वात् । अथ अवतारद्वारेण साध्य विग्रहप्रयोजनमाह (ससाधितेति)॥

(p 227)e2 महाभारते मीमपर्वणि कर्णः—“वर्षाघृतैर्यस्य गुणा न शक्या वक्तु समेतैरपि सर्वलोकैः । महात्मनश्शङ्खचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य॥”

(p 227)f3 किष्किन्धाकाण्डे पञ्चदशे सुग्रीवेण पुद्वायाहूत वालिन प्रति तारा—“निवास वृक्षसाधूना आपन्नाना परा गतिः॥ १९॥ आर्तानां सश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनम् । ज्ञानविज्ञानसम्पन्नो निदेशो निरतः पितु ॥ २०॥ धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो महान् । तत्क्षम न विरोधस्ते सह तेन महात्मना ॥ २१॥ दुर्जयेनाप्रमेयेन रामेण रणकर्मसु॥”

1 अयोध्याकाण्डे [२] दशरथं प्रति राजानः । “कथन्तु मयि धर्मेण पृथिवीमनुशासति । भवन्तो द्रष्टुमिच्छन्ति युवराजं ममात्मजम्॥ २५॥ ते तमूर्चमहात्मान पौरजानपदैस्सह । बहवो नृप कल्याणगुणाः पुत्रस्य सन्ति ते॥ २६॥”

ஈ—ஆ 1 “சாபாவிசானவதிகாதிசாயாசங்குதேயகலயாணகுணணா” (ஸவாபுரவிகாநவதிசாகாநிஸயா - ஸங்குதேய கலயாணகுணகூண) எனறு இதுக்கு ஆ ஆளவந்தார் அநுஸிச்செய்யும சந்தை

அ—உ (ஸவாபுரானிகேதயாதி) ஸவாபுரானிக என்கையாலே - 'உயர்வற என்கிறவதின் அந்தத் தம் ஸுசிதம் (அநவதிசுதிசய) என்கையாலே - உயர் ' என்கிறவதின் அந்தத் தம் ஸுசிதம் (அஸங்குயேய கலயாணகுணகூண) என்கையாலே "தலம் என்கிறவதின் அந்தத் தம் சொல்லுகிறது" இப்படி 'உயர்வற வ்யாதலமுடையவன் என்றதுக்கு பரதிபத்யம் பிழம்புபரதிபத்யம்புருபேண விவரணமாயிருக்கிற ஸதஸம்பரத்யாய பரவர்த்தக்குடைய வாக்யமாகையாலே (ஆளவநதார் அருளிச்செய்யும் சந்தை) என்கிறார்

ஜி—மஹாத்மாநம் பெளரஜாநயதைஸஸஹ பஹுவ 'இத்யாதிஃ ஜி' ஸ்வாப்யாகிகாதவதிஃகாதி
 ரயாஸங்க்யேய கலயாணஞ்ஞகண இதி யாமுதாசாய வசநம்

(ப277)d(ஸம்ஸதகல்யாண குணத்தமகோஸௌ) அஸ்ய அர்த்தத்வம—ஸம்ஸதாஃ தே கல்யாணகுணாஃ ஸம்ஸதகல்யாணகுண தே ஆத்மா ஸ்வபுரோ யஸ்ய ஸ இதிவா: அதாவது ஸம்ஸத கல்யாணகுணங்களை ஸ்வபுவமாக உடையவன என்றபடி அஸமித்தர்த்தே, குண ஸபுதோ குணபர ஆத்மஸபுத: ஸ்வபுவவாசீ அனறிகே கல்யாணஸபுதம் புவ ஸபுதமாய, கல்யாணதவத்தை குணமாக - ஸ்வபுவமாகவுடைய திவயாத்மஸ்வரூபம் யாவனொருவனுக்கு, அவன் ஸம்ஸதகல்யாண குணத்தமகளெனதுதல குணம் - ஸ்வபுவம் ஆத்மஸபுதம் - ஸ்வரூபபரம் ஸம்ஸத கல்யாணதவமாவது ஸம்ஸத பரதேஸமும் கல்யாணமா யிருக்கை அதாவது கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை ஆந்தத்தமயனென்றபடி திவயாத்ம யிருக்கை அதுவாது கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை ஆந்தத்தமயனென்றபடி திவயாத்ம ஸ்வரூபமெனலும் அதை உடையவனெனலும் இரண்டு இவலாமையாலே உடையவன் என்கிற பூஹுவரீஹி ஒளபசாசிகம ஸிலாபுத்ரகஸ்ய ஸரீரம் இதிவத, அமயிக் குழிவினுடைய ஸரீரமெனலுமார்போலே திவயாத்மஸ்வரூபமேவ ஸதெனதி [ஸவஸத்தீதி] ஸவஸத்திலேஸாத் - ஸவாமஸலேஸாத யத்வா ஸக்தி - ஸாமாத்யம் ஸவகுணஸவத்ருதபுத்ரஜாத இத்தயத்த: பூதஸர்க்க: பூதஸுருஹ யத்வா ஸருஜயத இதி ஸாக்ஷ - காமயஸதுஜாதமிய்யத்த: விக்ரஹவைலக்ஷண்யமாஹ [இச்சேதி] இச்சாக்ஷகுஹீதமெனகையாலே - அபிமதத்வம் அபிமதமெனகையாலே - அநுரூபத்வம் அத: அவதானே ஸாத்யம் விக்ரஹபரயோஜதமாஹ [ஸம்ஸாதிதேதி]

(ப 227) உ (வர்ஷாயுதைரித்யாதி) 'விஷ்ணோ குண: ஸர்வலோகைஸ ஸமேதாபி வாஷாயுதைர் வக்தும ந ஸக்யா' இத்யநவய: 'தாதாதாம்' என்கிறதற்கு முன்னே 2 ஜனாநவீஜனாநஸமபந்நோ நிதேஸே நிரத பிது 'என்கிறவிடத்தில ஜனாநவீஜனாநஸப, துங்கள் அலௌகிக லௌகிக ஜனாநபரங்கள் 3 மோக்ஷ தீர் ஜனாநமந்வதர் விஜ்ஞாநம் பிலபஸாஸத்ரயோ: 'இத்யமரகோஸ

प्र- १ “स्वाभाविकानवधिकातिशयासङ्ख्येयकल्याणगुणराज” इति यामुनाचार्यवचनम्

ஈ—h இப்படி குணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால், இக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாமபடி இருக்குமோ தீவயாதம் ஸவருபமெனினில், அங்ஙனிராது, 1 அஸ்வருபததைப பற்றி குணங்களுக்கும் நிறம்பெறவேண்டுமபடி இருக்கும் என்று ஸவருபவைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லுகிறது (யவன்) என்று 11 “यथा सैन्धवघ्नः” (யதூஸைந்தவக்ஷந) என்கிற பரமாண பரஸித் தீயைய பற்ற “யவன்” என்கிறா

அ—h “நலமுடையவன் இதயதரைவ ஸாமாந்யேந தூர்மிஸவருபஸ்யாபி பரதிபந்நதவாத புந பரஸித் தீயபர யச்சுபுத பரயோக்தூர் பூவமாஹ (இப்படி குணங்கள் இத்யாதி) 17 அஸ்வருபததைப பற்றி) என்கிற இடத்தில் 2 “குணயத்தம் லோகே என்கிற ஸ்லோகமும் ஹேமாரவிந்த பரிமளநயாயமும் கண்டுகொளவது 1 ஸவருபம் குணநிரபேக்ஷமாய பேராசுயமாயிருக்கும் என்கைக்கு ஸ்ருதியை தூர்மிபபிக்கிருர் - (யதேத்யாதி) யதூவா குதரத்யபரஸித் தீயமவலம்புய யச்சுபுதம் பரயுங்கதே? இதயதராஹ (யதேத்யாதி) 1 ‘யதூஸைந்தவக்ஷநோநநதரோடபூஹய கருதஸநோ ரஸக்ஷந ஏவ — அநந்தர எனறது — அந்தரங்குவயதிரிக்தமான தூர்மபூத ஜஞாநததை தூர்ஷ்டாநதிகத்திலே சொல்லுகிறது அபூஹய பூஹிரங்குவயதிரிக்தமாய அந்தரங்கமான ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது இந்த ஸ்ருதி 3 உத்தூய வநஸ்யதி என்கிற மேலில் பதுஸாமர்த்யததாலே ஜீவபரமே யாகிலும் பரகாரவாசி ஸபுதம் பரகாரிபாயநதாதிதூநம் பண்ணக்கடவது எனனுமதைப பற்ற பரமாதம் பரமாகக் கண்டுகொளவது / ஏததூவயாக்யானே — ஏகரூபமான ஆத்ம வஸதுவுக்கு

ஜீ—h ‘நலமுடையவன் என்கிற இடத்தில் ஸாமாந்யேந தூர்மிஸவருபம் பரதிபந்நமாயிருக்கச்செய்தே திரியவும பரஸித் தீயபர யச்சுபுத பரயோக்யபூவம் அருளிச் செய்கிருர் (இப்படி குணங்களித்யாதி) 1 ஸவருபம் குணநிரபேக்ஷமாய, பேராசுயமாயிருக்கும் என்கைக்கு ஸ்ருதியை தூர்மிபபிக்கிருர் - (யதேத்யாதி) 1 யதூவா ‘யவன்’ எனற யச்சுபுதத்தால் எந்த பரஸித் தீயையச் சொல்லுகிறது என்ன?—(யதேத்யாதி) எனனுதல் இயம் ஸ்ருதிர பூருஹதூரணயகே மைதரேயீ பூராஹமணே 1 ஸ யதூஸைந்தவக்ஷநோநநதரோடபூஹய கருதஸநோ ரஸக்ஷந ஏவ | ஏவம் வா அரேடயமாதமாநநதரோடபூஹய கருதஸந பரஜஞாநக்ஷந ஏவ || 4 ‘விஜ்ஞாநக்ஷந ஏவ (அநந்தர இதி) அநதரங்குவயதிரிக்த தூர்மபூத ஜஞாநம் தூர்ஷ்டாநதிகே உச்சயதே (அபூஹய) பூஹிரங்குவயதிரிக்த அநதரங்க ஆத்மேர்சயதே ஆக ‘அநந்தரோடபூஹய’ என்று தூர்மதூரமிகளைச் சொல்லுகிறது கருதஸநஸபுதம் இவவிரண்டுக்கும் ஏகதேஸ ஜடூதவ ஸங்காவயதூஸாரத்தம் இததால் தூர்மதூரமிகளெல்லாம் ஜஞாந ஸவருபமாய இருக்கும் என்றபடி

பர— 11 (யவன்) बृहदारण्यके [६५]—मैत्रेयीब्राह्मणे “स यथा सैन्धवघ्नोऽनन्तरोऽवाहः कुन्तो रसघ्न एव, एव वा अरेऽयमात्माऽनन्तरोऽवाहः कुत्सः प्रज्ञानघ्न एव”. [४४]—“विज्ञानघ्न एवैतेभ्यो भूतेभ्यस्समुत्थाय नान्योवानुविनश्यति। न प्रेत्य सज्ञास्तीति अरे ब्रवीमीति होवाच याज्ञवल्क्यः” अस्यायमर्थ — (अनन्तरः) अन्तरङ्गव्यतिरिक्तः, (अवाहः) बहिरङ्ग

/ பரமாணத்திரட்டில் உள்ள வயாக்யானத்தில் உள்ளது மூலத்துக்கும் பரதீகங்களுக்கும் ஒத்த குறிகள் போடப்பட்டுள்ளன

அ—ஒருள்ளும் புறம்புமாவதென்னென உள்ளென்று-ஜஞாந ஸவருபமான ஆத்ம வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது, புறம்பென்று - தூர்மபூத ஜஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்கிறார் * (தூர்ஷ்டாநதிகவிஷய) என்று தொடங்கி இத்தால தூர்ம தூர்மிகளெல்லாம் ஜஞாந ஸவருப மாய இருக்கும் என்றபடி நித்யமாயிருக்கிற ஆத்ம வஸ்துவைக்கு அநித்யமான இந்த உபபுக் கட்டியை தூருஷ்டாநதமாகச் சொல்லுகிறபடியென்னென † (அதர ஸர்வதர ஏகரூபதவமேவ) என்று தொடங்கி ஏகரூபத்வமே தூருஷ்டாநதத்திலே உபஜீவயமென்று சொல்லுகைக்கு வேறுவேதென ‡ (தூருஷ்டாநததாராட்டாந்திக இதயாதி) இத்தால உள்ளும் புறமும் ஏகரூப மாய இருக்குமென்கிற மாதரத்திலே தூருஷ்டாநதம் என்றபடி.

1 ஏதேப்யோ பூதேப்யஸ ஸமுத்தாய தாநயேவாநுவிநர்யதி என்று - இந்த பூதங்களினின்றும் கிளம்பி, இந்த பூதங்கள் இந்தூரியங்கள் நரிக்ருமபோது இதுவும் கூட நசிக்குமென்று அதாவது - ஜஞாந ஸங்கோசத்தை அடையும் என்று சொல்லுகையாலே இந்த ஸ்ருதி ஜீவாதம் ஸவருப பரமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழ்மேலும் பரமாதம் ஸவருபத்தை யாஜஞுவலக்யா மைதரேயிகு உபதேயரிகையாலே 'புகூவாந நருஸிம்ஹமூர்த்தி: ஸ்வேத னாருஸிம்ஹத்வத்தையும் ஸ்வேதத்வத்தையுமுடைய விகூரஹத்வத்தையுடைய புகூவா னென்று விகூரஹத்வாரா நருஸிம்ஹத்வமும் ஸ்வேதத்வமும் புகூவத் ஸவருபத்தளவும் செல்லுகிறுபபோலே ஜஞாந ஸவருபான ஜீவாதமாவும் பரம விசேஷமான பரமாதம் ஸவருபத்துக்கு விசேஷணமாகையாலே விசேஷண தூவாரா ஜீவாதம் ஸவருபாந்தர்யாயியான பரமாதம் வாசகமென்று அருளிச்செய்கிறார் † (அதர விஜ்ஞாந கூநஸபூத:) என்று தொடங்கி இத்தால இந்த ஸ்ருதி பரமாதம் பரமெனறே கொள்ளவேணும் முத்தனுக்கு 2 ஸர்வம் ஹ பர்ய பர்யதி" என்று ஸாவஜஞுவலம் சொல்லாநிறக ஸம்ஜஞையிலையென்று சொல்லுகிறபடி. என் னென்ன, தேஹேநதூரியாதிகளோடே கூட்டி அநுஸந்திககைக்கு ஜஞாநமில்லை இத்தால தேஹதம்ரபிமாநருபஜஞாநமில்லை என்கிறார் / (ஆத்மநோ தேஹேநதூரியாதிபி:) என்று தொடங்கி 3 'பரேத்ய ஸமஜ்ஞாநாஸதி என்று-மோக்ஷதூயையில் ஆத்மாவுக்கு தேஹேந

ஜீ- இந்த ஸ்ருதி 1 பூதேப்யஸ ஸமுத்தாய இதயாதி மேலில் பதஸாமர்த்த்யத்தாலே ஜீவபரமேயாகிலும் பரகாரவாசி ஸபூதம் பரகார்பாயநதாபிதாதம் பண்ணும் என்னுமத்தைப் பற்ற பரமாதம் பரமாகக் கண்டுகொள்வது

पर-व्यतिरिक्तः, एव व्यतिरेकनिर्देशेन निशेषग्रहणं कृतम्, तदेवाह (कृत्स्न) इति; * दार्ष्टान्तिक विषयोऽवाह्यशब्दः धर्मिपरः, अनन्तरशब्दो धर्मपरः, कृत्स्नशब्दः तयोरेकदेशजडत्वशङ्काव्युदासार्थः। † अत्र सर्वत्र एकरूपत्वमेव दृष्टान्तोपजीव्यम्-न त्वन्यत्, § दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकविषयवाक्यद्वयेऽपि-“अनन्तरः” “अवाह्यः” इति ह्युक्तम्। ‡ अत्र विज्ञानघनशब्दः-“नृसिंहमूर्तिर्भगवान् इवेतः” इत्यादिवत् विशेषणद्वारा परमविशेष्यस्य विशेषणत्वात् ज्ञानाकारत्वस्य, जीवात्मस्वरूपेणाप्यथितपरमात्मवाचकः। नचाव्यवधानेन परमात्मपरो विज्ञानघनशब्दः, “उत्थाय विनश्यति” “प्रेत्य” इति श्रवणात्॥ (४४) (तान्येगानुविनश्यति) तेषु भूतेषु नश्यत्सु एष नश्यतीत्यर्थः, विनाशो नाम - अत्यन्त ज्ञानसङ्कोचः “अविनाशी वाऽरे अयमात्मा” इत्यनन्तरवाक्याविरोधात्। (न प्रेत्य सञ्जास्तीनि) प्रेत्य-मोक्षदशाया, सञ्जा नास्ति-आत्मनो देहेन्द्रियादिमिरेकीकृत्य अनुसंधानरूपज्ञान नास्तीत्यर्थः;

ஈ—k இத்தால் l குணநிரபேக்ஷமான ஸவருபபரஸித்தியைச் சொல்லுதல், m குண விரிஷ்டமான ஸவருப n வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுதல் (அவன்) இதுககவவருகே ஓர் உபகாரத்தைச் சொல்ல நினைத்துக் o கீழ் நின்ற நிலையை p அமைத்து மேலே q தோளபடி கொள்ளுகிறார்

அ—தூரியாதிருகளோடே கூட்டி அதுஸந்திகுகும் ஜனாநமிலையென்று சொல்லுகையன்றிக்கே 1 “ஏதேப்யோ பூதேப்யஸ ஸமுததாய தாந்யேவாநுவிந்யதி” என்றததை அநுவதிக்கிற தெனருலோவெனன்; அங்ஙன சொன்னால் பெளநருகத்யம் வருமென்று பரிஹரிக்கிறார் * (ந ச பரேத்ய ஸபுதேந) என்று தொடங்கி ஆனால் ஸவர்க்குலோகாத்யநுபுவத்தை நிஷேதிக்கிற தெனருலோவெனன் / (நாபி லோகாந்தரே) என்று தொடங்கி ஆனால் 1 ‘தாந்யேவாநு விந்யதி’ என்று நைமித்திக பரளயத்தைச் சொல்லுகிறது, 2 ‘பரேத்ய ஸமஜ்ஞா நாஸதி’ என்று பராகருதபரளயத்தைச் சொல்லுகிறதெனருலோவெனன் § (நாபி நைமித்திக) என்று தொடங்கி இத்தால் “பரேத்ய” என்று மோக்ஷதூராவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது

k (இத்தால்) ‘யவன்’ என்கிற இத்தால் என்றபடி l குணநிரபேக்ஷ ஸவருப பரஸித்தி யைச் சொன்ன பக்ஷத்தில் ‘யவன் உயாவற உயா நலமுடையவன்’ என்று அநவயித்துக் கொள்வது n மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அநவயம் என்று அருளிச்செய்வார் n மேலில் யவன் களுக்கு அதுகுணமாக அர்த்ததூந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (குணேதயாதி) n (வைலக்ஷண்யத்தை இதி) வைலக்ஷண்யக்ஷதாம் பரஸித்தியிமிதி யாவத் o, p கீழ் நின்ற நிலையை அமைக்கையாவது— ‘அவன்’ என்று பராமர்ஸிக்கை யதூவா, o (கீழ் நின்ற நிலையை), கலயாணகுணயோகூத் தையும், ஸவருபத்தையும், p (அமைத்து) திருவுள்ளத்திலே நிறுத்தி q (தோளபடி கொள்ளுகை இதி) ஸார்வபௌமோ ராஜா ஸாமந்தராஜஞாம அம்ஸாந் ஸோபாநத்வேந ஸலீக்ருதய க்ஷாதிநாரோஹதி, ததூவத் ஸமஸதகலயாண குணக்ஷண விரிஷ்ட ஸவருபாநுபுவே ஸதிஃ த்வா திர்ஹேதுக விஷயீகாரவைபுலம் வக்தும் உத்யுங்க்தே - இத்தயர்த்தஃ q யதூவா, தோளபடி கொள்ளுகையாவது - ஒருவன் தோளைப் பிடித்துக்கொண்டு -மேலே கிளம்ப உத்யோகிசுக்கை அபபடியே அவன்’ என்று விஸேஷணநதரத்தைச் சொல்ல நினைக்கிறாரென்றபடி இது-வாகையக வாக்யதாபக்ஷத்திலே q தோளிலே படி கொள்ளுகை-அதிஷ்டிசுக்கையென்று ஸபுதூராததம்

ஜீ—k (இத்தால்) ‘யவன்’ என்கிற இத்தால் l குணநிரபேக்ஷ ஸவருப பரஸித்திபரமான போது ‘யவன் உயாவற உயாநலமுடையவன்’ என்று அந்வயிப்பது, n மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அந்வயம் n (குணவிரிஷ்டமான ஸவருப வைலக்ஷண்யத்தை) வைலக்ஷண்ய க்ஷத பரஸித்தியை p (அமைக்கை) ‘அவன்’ என்று பராமர்ஸிக்கை o கீழ் நின்ற நிலையாவது கலயாண குணயோகூமும் ஸவருப வைலக்ஷண்யமும் q (தோளபடி கொள்ளுகையாவது) ராஜாவானவன் க்ஷாரோஹண தூஸஸயில் ஸாமந்தர் தோளைப் படியாகக் கொள்ளுகை அதிஷ்டிசுக்கை என்றபடி

प्र-अनच प्रेत्यशब्देन पूर्वोक्तविनाशस्यानुवाद इति वाच्यम्, देहविगमदशायां अज्ञानस्य “तायेवानुविनश्यति” इत्युक्त्वात् । / नापि लोकान्तरे ज्ञाननिषेधः, कर्मफलभोगावगमकशास्त्रान्तरविरोधात् । § नापि नैमित्तिकप्राकृतप्रलययोरज्ञानमुच्यते; तयोरप्रस्तुतत्वात् । अतः “नोपजन सरन्” इत्यनेन वाक्येन ऐकाग्र्यात्, अत्रापि “एतावदेव खन्वरेऽमृतत्वम्” इत्यमृतत्वस्योक्तत्ववचनाच्च, प्रेत्यशब्दस्य मोक्षविषयत्व युक्तमभ्युपगन्तुमिति ॥

ஈ— அந்த உபகாரம்தான ஏது எனில், (மயாவற) 1 ஜஞாநாநுத்யம், அந்யதூ ஜஞாநம், விபரீதஜஞாநம் எனகிற இவை வாஸநையோடே போம்படியாக “8 ஜஞாநா நுத்யமாவது தேஹாதமாபிமாநம் 6 அந்யதூஜ்ஞாநமாவது தேவதாநதர ஸேஷ மென்றிருக்கை 2 விபரீதஜ்ஞாநமாவது ஸவதந்த்ரமாகவும், ஸவபேக்யமாகவும் நினைத் திருக்கிற கேவலனுடைய ஜ்ஞாநம்” என்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர் 5 தம் வாயாலே “மயாவற” என்று சொல்லலாமபடியானும் அவனதான இவாககு அஜ்ஞாநத்தை வாஸநையோடே போக்கின்படி.

(மதிநலம்) “ஜ்ஞாநபுக்திகளிரண்டையும் தந்தான்” என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; W அனறிக்கே, “நலமான மதியைத் தந்தானேனாய், X முளைக்கும்போதே X₂ வயிரம் பற்றி X₂ முளைக்கும் பதூர்த்தம்போலே புக்திருப்பாநநஜ்ஞாநத்தைத் தந்தானென

அ— r (ஜ்ஞாநாநுத்யம் இதயாதி) இவற்றுக்கு தத்வதரயோகத் லக்ஷணமொழிய இங்கே லக்ஷணந்தரமென்று கண்டுகொள்வது s தேஹாத்மபுரமம் - அந்யதூஜ்ஞாநமேயாகிலும், பூவாந்தரம் அபூவமாகையாலே தேஹாதம் விவேகருப ஜ்ஞாநாநுத்யமாகச் சொல்லலாமிறே; தேவதாந்தரஸேஷத்வபுக்தி தேஹாத்மவிவேகாநந்தரபூனியாகையாலே ஜ்ஞாநாநுத்யமாக மாட்டாதிதே t அந்யதூஜ்ஞாநம் ஸவபூவஸிபாயாஸ் இத்யபிராயேணஹ (அந்யதூ ஜ்ஞாநமாவது இதி) u ஸேஷத்வஸையவ ஆத்மத்வ ஸவருபநிருபகதவாத, தத்வஹாய ஸவதந்தரத்வேதாநுஸந்த்ராதம் துர்மிஸிபாயாஸ் இத்யபிராயேணஹ (விபரீதஜ்ஞாநமாவது இதி) யத்வா நிரதிஸயபேக்யத்தை பராபிக்கவேணுமென்று அபேஷித்து, அதத் பேக்யந்தான ஏதென்று நிரூபித்து பேக்யம் தானே என்று நிர்ஸயிக்கையிலே கேவலன பேக்யத்திலே ஸவாபே தூத்யவஸாயம் பண்ணுகிறான் அது தூமயாரோபருப விபரீதஜ்ஞாநமென்று திருவுள்ளம் v வாஸநையோடே போக்கினதுக்கு மூலத்தில் ஸ-ஸகமிலஸையென்ன, தம்முடைய திருப்பலனத் தாலே ‘மயாவற’ என்று அருளிச்செய்கையாலே தன்னடையே வருமென்று அருளிச்செய்கிறார் (தம் வாயாலே இதயாதி)

W மதியையும் நலத்தையும்’ என்று சகாராதூயாஹார தேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அனறிக்கே இதயாதி) இந்த யோஜனையில் ‘நலம் எனகிற ஏக ஷதம் ஸவரஸம், அர்த்ததூதிஸயமும் உண்டு இத்தைக் கடாஷித்திறே 1 ஸேஷப் புக்திருபா” என்றது X ஆனால் ஜ்ஞாநமுண்டாயே புக்தியுண்டாகவேண்டாவோ? எனகிற ஸங்கையையும் பரிஹரித்து அருளிச்செய்கிறார் (முளைக்கும்போதே) என்று தொடங்கி X₂ (வயிரம்பற்றி) ஸாரம் அவலம்பய கருங்காலியுடைய உத்பத்தி அபபடியேயிறே y நறு 2 “உபபுபரிசுமித் ஸவாநதஸய

ஜீ— r (ஜ்ஞாநாநுத்யம் இதயாதி) ஜ்ஞாநாநுத்யாதிக்களுக்கு தத்வதரயோகத் லக்ஷணமொழிய இங்கே லக்ஷணந்தரமென்று கண்டுகொள்வது v வாஸநையோடே போக்கினதுக்கு ஸபுத் மிலஸையே எனன (தம் வாயாலே) இதயாதி

W பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு ஏகவசந ஸவாரஸயமும் அர்த்ததூதிஸயமும் உண்டு இத்தைக் கடாஷித்திறே 1 ஸேஷப் புக்திருபா என்றது X ஜ்ஞாநமுண்டாய புக்தி உண்டாகவேண்டாவோ? எனன—(முளைக்கும்போதே) என்று தொடங்கி X₂ (முளைக்கும்பதூர்த்தம்) கருங்காலி 5-30

ஈ—கிறா” என்று படா அருளிச்செய்யும்படி. y கர்மஜஞாநாநுக்ருஹீதையான y_2 புக்தி ஸத்ராநத்திலே புகுவத் பரஸாத்மாய், அநநதரம் z கைங்காயத்துக்குப் பூர்வக்ஷண வர்த்தியான புக்தியாயிற்று இவரது

உ “ஆழ்வார் பரபந்நரோ? புக்திநிஷ்டரோ?” என்று எம்பாரைச் சிலர் கேட்க, “ஆழ்வார் பரபந்நா, புக்தி இவர்க்கு b தேஹயாத்ராஸேஷம்” என்று அருளிச்செய்தா, c எனப்போலவெண்ணில், நாமுமெல்லாம் பரபந்நராயிருக்கச்செய்தே, d ஆண்டாறு

அ-ஐகாந்திகாதயநதிக புக்தியோகைகலப்ய இதி ஹயுசயதே காமாநுஷ்டாநரூப காரணேந விநா புக்தி கதம் ஜாயதே? புக்திர்வா கீதூரஸீ? பரபநஸ்யாஸய புகதே பரயோஜநம் வா கிம்? இத்தயதராஹ (கர்மஜஞாநேதி) புக்த்யாமேவ பர்வபேதாத உததரோததராவஸ த்ராம் பரதி பூவபூர்வாவஸத்ராயா காரணதவமஸதீதி பூவ, கைங்கர்யம் பரயோஜந மிதயுகதம் புவதி y யத்வா புக்தி ஜஞாநஸாத்யையாகையாலே முந்தின யோஜனையிறே உசித மெனன — (கர்மஜஞாநேத்யாதி) எனனவுமாம் அத்வா ஸாத்நபுக்தியென்று தோறநு மைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (கர்மஜஞாநேத்யாதி) (கர்மஜஞாநாநுக்ருஹீதையான புக்தி ஸத்ராநத்திலே) என்றது - மேலவருகிற பரபுக்த்யாதிக்குக் காரணமான அங்குராவஸ்தை யான புக்திஸத்ராநத்திலே என்றபடி.

z , a இவருடைய புக்தி கைங்கர்யத்துக்குப் பூவக்ஷணவர்த்தி எனனுமதுக்கு ஸமவாதம் (ஆழ்வாரித்யாதி) a யத்வா, இவருடைய புக்திவைபுவத்தை உபபாதிக்கிறார் (ஆழ்வாரித யாதி) அத்வா, கேவல புகுவதபரஸாத்நிஷ்டரான இவர் பரபந்நரென்னுமத்தை அபியுகதோகதியாலே த்ருக்ருகரிக்கிறார் b (தேஹயாத்ரா) தேஹஜீவநம் ஏதேந கைங்கர்ய முச்யதே கைங்கர்யைகதாரகதவாத யத்வா தேஹயாத்ரையாவது - தேஹத்ராணத்ரயாதத்ர பேராஜநாதிவ்யாபாரம் இவர்க்கு அது புகுவதநுபுவம் அது தேஹயாத்ரையாகைக்கு ஹேது புக்தியாகையாலே தேஹயாத்ராஸேஷம் எனகிறது

c நநு புகுவத பரவருத்திநிவர்த்தக ஸவபரவருத்தி நிவருத்தி பரபதி, தத்ராச புகுவதேக் நிர்வாஹயதவாத்யவஸாயயுகதஸய தத்ரநிரிகத தேஹாநுவருகதயங்க்யபூத புக்த்யநவயோ றிருத்ரீத்யதே இத்யாஸங்கய அவிரோதமாஹ — (எனப்போல இத்யாதி) யத்ரா புகுவாதேவ ஸவகீயை கரண ஸவபேதாய்பூதம் ஸவயமேவோபாதத்தே, ஸவபுகதஸேஷேண ஸவ கீயாதபயுஜ்ஜீவயதீதி புத்ரீத்யா அஸமமாகமிரோத ஏவம் ஸ ஏவ அபாரகாருண்யஸௌ ரீலயாநநத கலயாண குணநிதி ஏதந்முக்ஷேந ஸாவமபி லோகம் உஜ்ஜீவ்யஷே ஜஞாநி நாம் அக்ஷேரேஸரமேநம் ஸவிக்ரஹம் ஆக்யியமாண ஸவயமேவ ஏதாம் புகதிம் பராயச்சுதிநி ந விரோத இதி பூவ d (ஆண்டாறு மாஸத்துக்கு) என்றது ‘ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்

ஜீ—முதலானவை y இவாபுக்திக்கு அடியேது? தத்ரநிதியோக்யந்தானேது? எனன (கர்மஜஞாநேத யாதி) y_2 (புக்திஸத்ராநத்திலே) பரபுகத்யாதி ஹேதுபூத புக்த்யங்குர ஸத்ராநத்திலே

a புக்தி - கைங்கர்யேபகரணம் எனனுமதுக்கு ஸமவாதம் (ஆழ்வாரித்யாதி) b (தேஹயாத்ரா) என்றது அநுபுவகைங்காயங்களை d (ஆண்டாறு மாஸத்துக்கு) “ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும்” என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வார் இது தேவ மாத்ருக நதீமாத்ருக தேவஸிபூகததைப்பற்ற தேவமாத்ருகம் ஒருபூவினை

ஈ—மாஸத்துக்கு ஜீவநம் தேடுகிறுப்போலே, eA உண்ணுஞ்சோறு பருகு நீர் தினனும் வெற்றிலையுமெல்லாம் f கண்ணனிறே இவாக்கு

(அருளினன) g நிரஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிறக்கண்டவிதனை, h எனக்கு அருளினனெனனொதொழிந்தது புகுவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தமமை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே (அருளினன) 1 இத்தலை அர்த்திகுவவனறிககே

அ—கும்'' என்று பின்னே அருளிச்செய்வா இதுதளையே ' ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும் வினாகிற தேவமாதருக நதீமாநருகருபமான தேவஸிஸேஷத்தையபற்ற என்று அப்பு நிர்வஹிப்பது, தேவமாதருகத்திலுள்ளார் வர்ஷாவதிக்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள் நதீமாநருகம் இரண்டுபூவினையுமாகையாலே ஆறுமாஸத்துக்கு ஜீவநம் அவனிடத்திலுள்ளார் தேடுவர்கள் 'ஜீவநத்தேடுகிறுப்போலே' என்ற அதந்தரம் இவர் அவனைதேடுவா' என்று அதுயாஹாரம் இத்தாலே c ' எனபோலவெண்ணில் என்ற பரநதத்துக்கு ' த்ரவயாதி ஸம்பாதநம்போலே ' என்று அர்த்தாத த்ருஷ்டாந்தம் எதித்திடுக்கிறது e த்ரவயாதிக்கை தண்டுலாதிக்கை பேராஜநாதி, வயாபாரோபயுகதமாகுகிறுப்போலே, புக்தி ஈஸ்வரனை அநுபூவோபயுகதமாகுகிறது என்றபடி அநுபூவகைங்கர்யங்கள் தேஹயாத்ரையாய இருக்குமோ புக்தி இதுக்கு ஸேஷமாயிருக்குமென்கைக்கு? எனனில் அருளிச்செய்கிறார் (உண்ணும் சோறு) என்று தொடங்கி f (கண்ணனிறே இதி) க்ருஷ்ணாநுபூவஸய தாரகத்வாபித்யாநம் தஜஜநித கைங்கர்ய தாரகத்வபரம்

g (நிரஹேதுகமாக) ஹேத்வதுக்திஸித்தாரத்தாய் h எனக்கருளினன என்னுதே ' அருளினன் ' என்ற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டுவிதம் அதில முத்தினது விதம் (எனக்கருளினனெனனது இதயாதி) அதாவது—அங்கீகாரஹேதுவான ஸாத்யநாநுஷ்டாநம் இல்லை என்றதுககாக என்றபடி இத்தால் உபாஸகவயாவருத்தி, | இரண்டாம் விதம் (இத்தலை அர்த்திகுவவனறிககே இதயாதி) அதாவது பரபத்தியும் தமமிடத்திலில்லை என்கைக்காக என்றபடி இத்தால் பரபந்த வயாவருத்தி h யதவா (எனக்கருளினன இதயாதி) புகுவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு ஆத்ம ஸவருபம் அஸத்கல்பம் எனகிற அர்த்தத்தை த்யோதிப்பிக்க வேண்டி எனக்கெனனொதொழிந்தது என்று தாத்பர்யம் இப்பாசரம் அருளினபின்பாகையாலே தமமை உளராக நினைக்கக் கூடுமிறே | நிரஹேதுகத்வமாதரமனறிககே அருளாதபோது துரியாமையும் ஹேத்வதுகதியாலே எதித்தமெனகிறார் (இத்தலை இதயாதி) 1 பரயோஜநம் நுத்தியஸ்ய

ஜீ—கையாலே வாஷாவதிக்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள் நதீமாநருகம் இரண்டுபூவினையாலே ஆறு மாஸத்துக்கு ஜீவநம் தேடுவாக்கள் என்றபடி e அப்படி அநுபூவ கைங்கர்யங்கள் தேஹயாத்ரையாய் இருக்குமோ புக்தி இதுக்கு ஸேஷமாய இருக்கு மென்கைக்கு? எனன — (உண்ணுஞ்சோறு) இதயாதி f கண்ணனிறே என்று — க்ருஷ்ணாநுபூவதாரகத்வாபித்யாநம் தஜஜநித கைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம்

g (நிர்ஹேதுகமாக) என்றது—ஹேத்வதுக்தி ஸித்தாரத்தாய் h எனக்கருளினனென்னுதே அருளினன என்றதுக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டு விதம் அதில முத்தினது (எனக்கருளினன என்னது இதயாதி) அதாவது அங்கீகார ஸாத்யநம் தம் பக்கவிலையென்றபடி இத்தால் உபாஸக வயாவருத்தி | இரண்டாவது (இத்தலை அர்த்திகுவவனறிககே இதயாதி) அதாவது—பரபத்தியும் தமமிடத்திலில்லை என்றபடி இத்தால் பரபந்தவயாவருத்தி | அந்நிககே

1 முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே k பீச்சுவாரைப்போலே அருளிக்கொண்டு நிறக்கக்கண்டவித் தனை, 11 'धातु प्रसादात्महिमानमीशम् (தூது பரஸாதாந்மஹிமாநமீஸம்) எனகிறபடியே 11 நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிறக்கக்கண்ட இத்தனை

அ—ந மநதேதாபி பரவாத்ததே ' ஆகையாலே தூரிக்கமாட்டாமையைப் பரிஹரிக்கையிறே பூலம் 'h,1 அன்றிக்கே எனக்கெனனொழிந்ததுக்குத் தாத்பர்யம்—கீழில் வாக்யம் அருளினை என்ற பதமாத்தரத்துக்கு தாத்பர்யம் (இததலை அததிக்கவனறிககே இதயாதி) என்று இங்ஙனையாக வுமாம் 1 (முலைக்கடுப்பு) ஸதநபீடை k (பீச்சுவார) தேரஹிப்பார

1 நிர்ஹேதுகமாக அருளும் ஸ்வபூவம் அவனுக்கு உண்டோவெனன (தூது பரஸாதா) இதயாதி 2 ' யம் பரஜாபதிரேதே ஸ புண்யோ புவதி' எனனக்கடவதிறே 1 தமகரகூம்

ஜீ—கீழ் எனக்கு எனனத்ததுக்கு பூவமாய் "அருளினை" என்ற பதமாத்தரத்துக்கு பூவம் (இத்தலை இதயாதி) எனனுதல் k (பீச்சுவார்) கற்பபார

1 நிர்ஹேதுகதவத்துக்கு பரமாணம் (தூது பரஸாதாதிதயாதி) 2 யம் பரஜாபதிரேதே ஸ புண்யோ புவதி" எனனக்கடவதிறே தைத்திரியே ஸ்ரீநாராயணே 1 அருளரண்

பர—11 (அருளினை) तैत्तिरीयके श्रीनारायणे [१०] "अणोरणीयान् महतो महीयान् आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः। तमक्रतु पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीशम्॥" अस्यार्थः—
 "अणोः—सर्वेभ्यस्सुक्ष्मादात्मनोपि, अणीयान्—अणुतरः, महतः—पृथिव्यादेस्सर्वसात्, महीयान्—महत्तरः, विपुलतरः, आत्मा—अणुतरत्वेन व्यापित्वात् सर्वेषां भूतानां आत्मा, सर्वाणि भूतानि अस्य शरीरम्, अस्य जन्तोः—जननादिधर्मिणः सर्वस्य प्राणिजातस्य, गुहायां—हृदय गुहायाम् निहितः—सर्वोपमोगेऽपि अक्षयो निधिवत् प्रतिष्ठितः, हृदयगुहानिहितत्वात्मत्वाभ्या अस्य नारायणत्वं सुस्पष्टम्। तस्मात् *अयमप्यनुवाकः नारायणानुवाकवत् तत्प्रतिपादकत्वेन बोद्धव्यः। (तमक्रतु पश्यति वीतशोकः) तम्—परमात्मानम्, (अक्रतुम्) क्रतु—सङ्कल्पः; तद्रहितम्-अवाससमस्तकामत्वात् स्वार्थं किञ्चिन्न सङ्कल्प्यमस्ति, अथवा एवंजातीयकं एतद्गुणकं एववृत्तं अहं रक्षिष्यामि नान्यमिति सङ्कल्पहीनम्, सर्वसंरक्षणैकदीक्षमित्यर्थः, यदा पश्यति, तदा वीतशोको भवति, अथवा, यदा वीतशोकः, तदा पश्यति, वीतशोकत्व नाम सासारिकभोगेषु निस्पृहत्वात् तत्संप्रयोगविप्रयोगेषु निस्पृहत्वाविकारित्वे, तद्दर्शनहेतुमाह (धातुः प्रसादादिति) धातुः सर्वेश्वरस्य, प्रसादात्—'यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः, तस्यैव आत्मा विवृणुते तन् स्वाम्' [क-२ २३] इति हि श्रुतिः, (महिमानमीशम्) महिमानम्—स्वासाधारणमहामहिमयुक्तम्, ईशम्—आत्मस्वामिनम्, सर्वशेषिणम्, अनेन मन्त्रेण जगत्कारणभूतस्य सर्वव्यापित्वम्, सर्वात्मत्वम्, सर्वनियन्तृत्वम्, नारायणत्वम्, तत्प्रसादादेव तज्ज्ञानादिक इति प्रतिपादितम्॥" इति नारायणमुनीन्द्रैः प्रतिपादितः॥

ஈ— n இததலையில நினைவினறிககேயிருக்க வந்து அருளிணவன, தன்னருள கொள வாரில்லாதானொருவனெனவெனனில, (அபாவறுமமராகளதிபதி) o தானருளாதவனறு ஸததையினறிககே இருப்பாரை p ஒரு நாடாகவுடையவன, q அயர்வாகிறது—

அ பஸ்யதி வீதஸோகோ தூது பரஸாதூநமஹிமாநமீஸம் '—(அக்ரதும்) கரதவநாராதிதமெனறு பொருளென்று திருவுள்ளம் தநமஹிமாநஞசே த்யர்த்து கரதுவென்று—ஸங்கல்பமாய அவாபத ஸமஸதகாமதையைச் சொல்லுமபோதும் பரஸாதூததுக்கு ஹேதவநுகதியாலே நிராஹேது கத்வம் ஸித்திமெனறு தாத்பர்யம் இதின வயாக்யாநததிலே (ப 236 பர) (• அயமபயநுவாக) எனறது 1 அமபஸ்யபாரே' எனகிற அதுவாகமும் நாராயணநுவாகத்தைப்போலே நாரா யணனையே பரதிபாதிக்கிறது பிளனை — அருளிள்ள எனகிற பதஸாமர்த்த்யலபு தூர்த்தம் நாலுவிதும்—புகதவயாவருத்தியும், பரபந்வயாவருத்தியும், அநயயோக்யவயவச்சேதூ மும், அயோக்யவயவச்சேதூமும் எனறு அதெப்படியெனனில, கர்மஜஞாதாதியுஹேதுவினறிககே யிருக்க, பரமபுக்திருப்பாந்நஜஞாதத்தை அருளிணெனறு புகதவயாவருத்தி, 2 ரக்ஷா பேக்ஷாம்' எனகிறபடியே இத்தலையில அபேக்ஷாருபஹேதுவினறிககேயிருக்க அருளிண எனறு பரபந்வயாவருத்தி n நிராஹேதுகமாக இதயாதிநா அநயயோக்யவயவச்சேதூமும், p இததலையித்தயாதிநா கேவலகருபைகல்பதூமான புகதிக்கு அயோக்யம் வர பரஸகதியிலலரமை அயோக்யவயவச்சேதூமும்—எனறு கண்டுகொளவது இது பிளனை நிர்வாஹம் இந்த நாலு அாத தூமும் எனககருளிண எனளுமையாலே ஸித்ததும்

(யவன) 3 'பரஜஞா ச தஸமாந் பரஸருதா புராணீ இத்யாதி ஸ்ருதிபரஸித்ததூன யச்சுபூதம் 1 தூது ப்ரஸாதூத' இத்யாதிபரமானபரஸித்திபரம் — எனறு சதுரவிம்ஸத ஸஹஸரத்திலே நிர்வாஹம் o 'அமரர்கள்' எனறதுகருத தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (தானருளாதவன்று) என்று தொடங்கி 'அமரர்களதிபதி என்கையாலே அதிபதியானவ னுடைய அருளே அமரதவதுகரு நிமித்தமெனறு தாத்பர்யம் அதாவது - அருளாதவன்று அமரரன்று எனறபடி p பூஹுவசநதாத்பர்யம் (ஒரு நாடாக) எனறு

q r(அயாவ இத்யாதி) பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத, அனரே, அப்படி விஸமருதி பரஸக்தி தானுண்டோவென ஈஸ்வரன நித்யநிதோஷனுயிருக்கச்செயதேயும் 4 'அபஹத பாபமா' இத்யாதியாலே ஹேயங்களைக் கழியாதினறதே இங்கும் அப்படி சொல்லக் குறையிலையாகை

ஜீ—யாந 'இதயாரப்ய 1 'தமக்ரதும் பஸ்யதி வீதஸோகோ தூது பரஸாதூநமஹிமாநமீஸம் ' அஸயார்த்து —(அக்ரதும்) கரத்வநாராதிதம் யதூவா க்ரது -ஸங்கல்ப, அக்ரதும் - ஸங்கல்ப ரஹிதம் அவாபத ஸமஸதகாமமிதிதூவாத மஹிமாநம் - மஹிமஸிஸிஷ்டம் 2 தமீஸம் - பர மாத்மாநம் தூது பரஸாதூத - ஸாவேஸ்வரஸய நிர்ஹேதுக கருபயா, யதூ பஸ்யதி, ததூ வீதஸோகோ புவதீதி

யவன ' எனற யச்சுபூதம் 3 'பரஜஞா ச தஸமாந் பரஸருதா புராணீ' எனகிற ஸ்ருதி பரஸித்திபரம் யச்சுபூதம் 1 'தூது பரஸாதூநமஹிமாநம்' இத்யாதி பரமான பரஸித்திபரம் ' எனறு இருபததுநாலாயிரத்திலே நிரவாஹம் 'எனக்கருளிண' எனளுமையாலே — புகதவயாவருத்தியும் பரபந்வயாவருத்தியும் அநயயோக்யவயவச்சேதூமும், புக்திகரு அயோக்ய வயவச்சேதூமமாகிற நாலு அர்த்ததூம ஸித்ததும் n அவதாரிகை (இத்தலையில நினைவினறிககே இத்யாதி) o அயர்வறுகையாலே அமரர் எனறு விவக்ஷித்து பூாவம் (தானருளாத இத்யாதி) அதாவது-அருளாதவன்று அமரர்களன்று எனறபடி p பூஹுவசந தாத்பர்யம்(ஒருநாடாக)எனறு

ஈ—விஸமருதி, அதிநறிக்கே இருபபவர்கள் r பராகுபூவத்தைப s பறறச் சொல்லு கிறது, t பரத்வமஸாபூவமுண்டிறே முக்தாகு

(அமரர்கள்) u புகுவதுநுபுவ விசேஷேதுத்தில தாங்களுளரனறிக்கே இருக்குமவாகள v1 “n च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव” (ந ச வீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகுவ) எனகிறபடியே (அமரர்கள்) w த்ரிபாதுவிபூதியோகூததைப பறறச சொல்லுகிறது x பரமஸாமயாபந்நராயிருக்கையாலே ஓலக்கமிருந்தாலாயிறறு

அ—யாலே பராகுபூவத்தைப பறறச் சொல்லுகிறதெனறபடி r பராகுபயபூவ; பராகுபூவ இதி பராகுபூவஸபூதேந அதயநதாபூவ உச்சயதே பராகுபயபூவ பராகுபூவ என்று பரதிவாதிபூயங்கரம் அண்ணா நிர்வஹித்தருளும்படி என்று பரஸாதிபபர் s (பறற) பறறி ஏவம் யத்ராகுசசுதி தத்ர ஸர்வதராபி A வினையெஞ்ச கிளவியும் வேறு பல்குறிய’ இதயேதத் வாகயமடிபரேதம் த்ரஷ்டவயம் t பராகுபூவத்தைப பறறவென்று விசேஷிக்கிறதென னெனன அருளிச்செயகிருர் (பரத்வமஸாபூவமென்று தொடங்கி) அவர்களுக்கு உண்டாயச் சுழிந்ததெனறபடி u அயர்வறுறிருக்கையாலே அமரர்கள் என்று விவக்ஷித்து அந்வயத்தாலே அருளிச்செயதார கீழ, அயர்வுண்டானால் அமரரன்று என்று வயதிரேகத்தாலே சொல்லுகிருர் (புகுவதுநுபுவ விசேஷேதுத்தில் இதயாதி) அனறிக்வே விவரணமெனனவுமாம u யத்வா, அயர்வறுறிருக்கையாலே அமரர்களென்ற ஸமடிவயாஹார தாதபாயம் அருளிச்செயகிருர் (புகுவதுநுபுவ விசேஷேதுத்தில் இதயாதி) v இதுககு பரமாணம் (ந ச ஸீதேத்யாதி)

w “அமரர்கள்” என்ற பஹுவசந தாத்பாயம் (த்ரிபாதுவிபூதி இத்யாதி) யத்வா அமரர்களென்றது ஆக்கரான தேவர்களையன்றே எனகிருா (த்ரிபாதுவிபூதி இத்யாதி) x2 “அமரா நிர்ஜரா தேவா” இதி நிகுண்டுவசநாத அமரத்வரூபதேவத்வம் ஸுரீரீணமுக்தம் 3 ஸ்ரத்த்யா தேவோ தேவத்வம்ஸுருதே”இதி ஸர்வரஸய தேவத்வமுசயதே கிஞச விஸமருதிராஹிதயம் நாம புகுவதுநுபுவாவிசேஷேது புகுவதுநுபுவோ நாம - புகுவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதயநு புவ, ஏதாத்ருஸாநுபுவ விசேஷேதுராஹித்யாத் அமரத்வாச ஸுரீரீணமபி பரமஸாமயா பந்நதவாத கதம் பேதேது ஜஞாதும் ஸக்யத இத்யதராஹ (பரமஸாமயேத்யாதிநா) யத்வா—

ஜீ— பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத அனரே? அவர்களுக்கு விஸமருதி பரஸக்திதானுண்டோ? எனன (பராகுபூவத்தை இத்யாதி) ஸர்வரன நிதய நிர்தேவாஷணயிருக்கச்செயதேயும் 4 “அபஹதபாபமா” இத்யாதிபூவாலே ஹேயங்களைக் சுழித்தாபபோலே, இங்கும் ‘பராகுபய பூவ - பராகுபூவ” என்றய அத்யந்நதாபூவத்தைச் சொல்லுகிறது — என்று பரதிவாதி பூயங்கரம் அண்ணாநிர்வஹம் t ‘பராகுபூவத்தைப பறற என்று விசேஷிக்கிறதென னெனன (பரத்வம்ஸேத்யாதி) அயர்வுண்டாயக் சுழிந்ததெனறபடி u “அயர்வறுகையாலே அமரர்கள்” என்று விவக்ஷித்து அந்வயமுகூத்தாலே அருளிச்செயதார் கீழ, அயர்வுண்டானால் அமரரன்று என்று வயதிரேகத்தாலே அருளிச்செயகிருா (புகுவதுநுபுவேத்யாதி) v இதுககு பரமாணம் (ந ச ஸீதேத்யாதி)

w பஹுவசநாத்ரத்தம் (த்ரிபாதுவிபூதி இத்யாதி) அமரஸபூதத்தாலே, 2 ‘அமரா நிர்ஜரா தேவா:” என்று அமரஸபூதபர்யாயமான தேவஸபூதத்தை விவக்ஷித்து 5 பர்யந்தி ச ஸதா தேவம்” 6 ‘ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:” எனகையாலே உபயர்க்கும் தேவஸபூதம் த்யோ

A தொலகாபடியம் 61

ஈ அவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியலாவது, y பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்து யுத்திகளாலேயாதல் சேஷியென்றறியுமத்தனை

அ-அதிக பதிரித்யுச்சயதே உகதபரகாரேண பரமஸாமயாபநநேப்ய ஸூரிப்ய அஸயஆதிக்க்யம கேந ஹேதுநா ஜஞாதும் ஸக்யத இத்தயத்ராஹ(பரமஸாமயேத்யாதி)ஸிமஹாஸநஸத்ய்வாதியுபீர் ஜஞாதும் ஸக்யதே - இதி பாவ யத்வா 'அமராகளதிபதி' எனகிற வாக்யார்த்தம் (பரம ஸாமயேத்யாதி) அதாவது 'கூவாம கருஷ்ணா கௌ' என்று கேராதவேந ஸாமயாபநதமாக்கி, அவற்றுக்குள்ளே ஒன்றை க்ருஷ்ணரூபாபநதவேந பரிசேஷித்தறியுமாபோலே 'அமரா களதிபதி' என்ற அவதாரணாஷ்டியாலே அமராதவேந பரமஸாமயாபநதராய இருக்கிறவர் களுக்குள்ளே ஈஸ்வரனைப் பிரித்தறியலாவது ஆதிக்க்யத்தாலென்றபடி அமரதவமாவது - மரண ரஹிதத்வம் மரணமாவது - புகுவத்யுபவாதத்தாவிச்சேத்ய அது இவலாமையாலே பரம ஸாமயம் என்றபடி $x1$ 'அமரா நிர்ஜராதேவா' என்று அமரஸப்தம் தேவஸப்தப்பாயாமாய, 2 வைகுண்டே துபரே லோகே நித்யத்வேந வயவஸந்திதம் | பர்யந்தி ச சத்ரா தேவம் நேத் ரைர் ஜஞாநேந வாமரா ||' என்று ஈஸ்வரனையும் 3 ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா' என்று நித்யஸூரிகளையும் சொல்லுகிற த்யோதமாததவரூப ஸாம்யத்தைப்பற்ற (பரமேத்யாதி) என்று பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி 4 க்ருநஸாரஸ் சந்த்ராஸமஜஞ' என்று சந்த்ரா ஸம்ஜஞகமான கர்ப்பூரத்தை சந்த்ரா ஸப்தாபர பர்யாயமான ஸஸிஸப்தத்தாலே 5 'மலயஜஸரிபிதம்' என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர், 'கழுக்காணிக்கண்ணாள் என்றுமுண்டிறே கழுக்காணி உலககை வேங்கை, புலி புண்டரீகம் தாமரை என்று பர்யாயமாகத் தமிழர் சொல்லுவார்கள் x அங்ஙனன்றிக், 'அதிபதி' என்று - அதிக பதி ஆய், ஸாம்யமுண்டாய ஆதிக்க்யம் சொல்ல வேண்டுகையாலே 'அதிபதி' எனதபோதே பரமஸாமயாபநதரெனகிறது' என்று அப்பு நிர்வஹிக்குமபடி யத்வா 'அதிபதி' எனகிற பத்யத்தைக் கடைபித்தது, இவர்களுக்கு அதிபதி என்னுமபடி இவர்களுக்கு வந்த ஏற்றமென்னென்ன 'அயாவறு மமராகள்' எனகிற பத்யத்தில் அர்த்தாஸித்தமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரமஸாமயேத்யாதி) x, y 'ஸவ ஸவரூபாபநதராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவவருகாயிருக்கிற இருபபைக் காட்டி உபகரித்தான்' (ப217f)என்ற அவதாரிகையில் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாமபடியைக் காட்டுகிறார் (பரமஸாமயேத யாதி வாக்யத்துவத்தாலே) என்று அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம் y ஆஸதாதநவஸதாத த்ஸாயாம கதம்?கிஞ்ச 6 தவத்யபுத்தோஜ்ஜிதரோஷபேரஜிநா இதி ஸ்ரீலோகோபதயாலேஸாகத பரகாரேண ஸ்ரீ பூய்யாதீதாம் அஸநநிதாரநே ச கத்யமித்யதராஹ (பிராட்டிமாராலே இத்யாதி)

ஜ-தமாதத்வாதிருண ஸாமயத்தைப் பற்றவென்று ஸாமயாபநதி தேரனுகையாலே x இப்படி ஸாமயாபநதரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி எங்ஙனெனென்ன (பரமஸாமயாபநத ராய இத்யாதி) என்று ராமாநுஜம் பிள்ளை 4 க்ருநஸாரஸ் சந்த்ராஸமஜஞ' என்றிருக்க 5 'ஸஸி லிபதம்' என்று சந்த்ராஸப்தப்பர்யாய ஸஸிஸப்தத்தாலே காப்பூரத்தை நிர்தேவரித்ததும், கழுக்காணிக்கண்ணாள் என்று உலககை, வேங்கை புலி, புண்டரீகம், தாமரை, என்றிவ வளவு பர்யாயம் தமிழர் சொன்னதும் இதுக்கு உத்ராஹரணம் x 'அதிபதி' என்று - 'அதிக பதி' என்று விசேஷிக்கையாலே ஸாமயம் பரஸகதமாகையைப்பற்ற (பரமஸாமயேத்யாதி) என்று அப்பு நிர்வாஹம் x, y ஸவஸவரூபாபநதராயிருக்கும்வாக்களுக்கும் அவவருகாய் இருக்கிற இருபபைக்காட்டி உபகரித்தான் (ப217f) என்று அவதாரிகையில் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாம படியைக் காட்டுகிறார் (பரமஸாமயேத்யாதி வாக்யத்துவத்தாலே) என்று அழகப்பங்கார் நிர் வாஹம் y ஓலகமிராதபோது அறியும்படியென்னென்ன (பிராட்டிமாரித்த்யாதி)

ஈ— z ஆனால் a இப்படியிருக்கிற அவர்கள் பலராய், தானொருவனானால், இவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸேஷிதவமாமபடி இருக்குமோ? என்னிஸ் (அதிபதி) b அவர்களுக்கும் c “தொட்டுக்கொள், தொட்டுக்கொள்” என்னவேண்டுமபடி. d ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து அவவருகாயிருக்குமென்னுதல், ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்

f இதுக்கு அவவருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் சொல்ல g ஒருபபட்டு, h கீழ் நின்று நிலையை i குலுக்கி “அவன்” என்று அவவருகே போகிறார் (துயரறு) j “துயரறுக்கும்”

அ— z ‘அதி’ என்கிற உபஸர்க்குத்துக்குத் தாத்தாயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால் இத்யாதி) a ‘ஆனால்’ என்கிற பதத்துக்கு விவரணம் (இப்படி இத்யாதி) z யத்வா ‘அமரர்கள்’ இதி பஹுவசநம் ‘அதிபதி’ இதயேகவசநஞ்ச ஹருதி ந்த்யாய ஸங்கதே (ஆனால் இதி) b e அவயயாதாம் அநேகார்த்துதவாத் ‘அதிபதி’ என்றதாய – அபரிச்சேத்யனாயிருக்கும் என்னுதல், ஸ்வாமியென்னுதல் ‘அதிபதி’ – உபரிஸதிபதி எனறு ஸப்தார்த்தமென்று மாம e ஸ்வாமி என்ற பக்ஷத்திலே ‘அதிபதி’ என்று அகூண்டபதம் b அதிக பதிரிதி விக்ரஹ ஸித்ததம் அதிகரமய வர்த்தத இதயமுமார்த்தம் ஹருதி ந்த்யாயாஹ (அவர்களுக்கும் இதி) c (தொட்டுக்கொள் இத்யாதி) ‘தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொள்’ என்னவேண்டுமபடி, d ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து நடத்தும் நயாயத்தாலே என்றபடி அதாவது—கஜத்தினுடைய வேக பரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையை முன்னே நடத்தி ஆனையைப் பின்னே நடத்துவார்கள் ஆனையும் துதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடுமபடி கிட்டக்கிட்டச் சென்று பின்னையும் தொடமாட்டா தொழியும், அப்படியே பரமஸாமயாபந்நராய இருந்தும் அவனுக்கு ந்யூதங்களாய இருப்பார்கள் என்றபடி

f (இதுக்கு) தரிபாந்யூதியோகத்துக்கு g (ஒருபபட்டு) உத்யோகித்து ஏகாக்ரசித்த ராய என்றபடி h (கீழ் நின்று நிலையை) நித்யவியூதியோகாநுபுவத்தை i (குலுக்கி) விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுபுவத்துக்கும் இடமுண்டாம்படி பண்ணி த்யாந்யாத்யாஸ்யபூதபேடிகாதிசம் ஆக்ரமித்யாந்யாவகாஸபரதாராய பரசாலயந்தி, தத்வத் ஆக்ரமின்க்ரஹாநுபுவாவகாஸ பரதம் க்ருத்வேத்யாத் து ய (துயரறுக்கும் இத்யாதி) ஹேயபரத்யநீகமான வஸ்துவுக்குத் துயர்

ஜீ— z ‘அதி’ என்கிற உபஸர்க்கார்த்தம் (ஆனால் இத்யாதி) a ஆனாலென்றதின விவரணம் (இப்படி இத்யாதி) z யத்வா ‘அமரர்கள்’ என்ற பஹுவசநத்தையும் ‘அதிபதி’ என்ற ஏகவசநத்தையும் ஹருதீகரித்தது ஸங்கிக்கிறார் (ஆனாலித்யாதி) என்னுதல் b e அதிபதி ‘என்றது-அதிக பதி’ என்றதாய, அபரிச்சேத்யனாய இருக்கும் என்னுதல் ஸ்வாமி என்னுதல் இரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கும் இத்யாதி) d (ஆனைக்குகுதிரை வைத்து) என்றது - பிடி கொடுக்குமாபோலேயிருந்து பிடி கொடாமையைப்பற்ற ஆனைக்குக் குதிரைவைக்கையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையை முன் நடத்தி ஆனையைப் பின் நடத்துவார்கள் ஆனையும் துதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடுமபடி கிட்டக் கிட்டச் சென்று பின்னையும் தொடமாட்டாதொழியும் அப்படியே பரமஸாமயாபந்நராயிருக்கும்வர் களுக்கு அவவருகாயிருக்கும் என்றபடி

f (இதுக்கு) தரிபாந்யூதியோகத்துக்கு g (ஒருபபட்டு) உத்யோகித்து h (கீழ் நின்று நிலையை) நித்யவியூதியோகாநுபுவத்தை i (குலுக்கி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யாநுபுவத்துக்கும் இடமுண்டாம்படி பண்ணி j (துயரறுக்கும்) ஆஸிரிதருடைய துயரறுக்கும் n எம்பெருமானார்

ஈ—என்று முனபுள்ள முதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி, k ஸமஸத துக் ககாபநோதந ஸவபூவமான திருவடிகள், l ஸகலாதமாக்களுடையவும் துக் ககூத்தைப போக்குகையே ஸவபூவமான திருவடிகள் m “துயரறு கடரடி” என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்யும்படி, n 1 “व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः” (வயஸநேஷு மநுஷ யாணம் பருஸம் புவதி துக் ககூத) என்றால் துக் ககூநிவருத்தியும் அவனதாய் இருக்கு மிறே o இவா துயரறத் தான துயர்தீரந்தானாயிருக்கை p இத்தால இவர் மயாவற, அவன துயரறறபடி

அ—உண்டாயிலலை என்று சொல்லவேணும் ஆகையாலே ஆஸ்ரிதருடைய துயரறுக்கும் என்று முதலிகளுக்குக் கருத்து k விவரணம் (ஸமஸதேத்யாதி) l ததூவிவரணம் (ஸகலேத்யாதி) ஸமஸதேத்யாதி பாடும்பிலையானால் ஸமஸததுக் ககூபநோதந ஸவபூவமான திருவடிகள் ஸகலாதமாகளுடையவும் துக் ககூத்தைப போக்குகையே ஸவபூவமான திருவடிகள் எனது யோஜித்துக் கொளவது n எம்பெருமான் திராவாஹததிலே துயரறு” என்றதுக்கு தன துயரறும் என்றபடி ஆஸ்ரிதருடைய துயரடியர்க்கத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர் தீரந தால் தனக்கு துக் ககூநிவருத்தி உண்டாகையும் குணமாமித்தனை என்று எம்பெருமானார் திராவாஹம்

n அகிலேஹையபரத்யநீகனுனவனுக்குத் துயருண்டோவென்ன (வயஸநேஷுவித்யாதி) யதூவா, துக் ககூநிவருத்தி ஆஸ்ரிதரதாயிருக்கத் தனனதானபடி என்னென்ன (வயஸநேஷுவித யாதி) பெருமாள் பரவயஸநங்களில் துக் ககூதராயிருப்பர் இப்படியிருப்பது அந்தரங்கூரான திருவடி திருவதந்தாமவான அந்த புரவாஸிகள் போலவார விஷயத்திலோவென்னில் (மநுஷ்யாணம்) ஷுதூரபுருஷர்களுக்கு அவனுக்கு இவனளவு துக் ககூமுண்டோவென்னில் (பருஸம் புவதி துக் ககூத) மிகவும் நம் காவல சோர்வாலே வந்ததனறே என்று மிகவும் இவனைக் கர்ட்டில் துக் ககூதனாயிருக்கும் ‘புவதி’ என்கிற வர்த்தமாந் திர்தேஹத்தாலே-இவனுக்கொரு துக் ககூமுண்டானால் இன்னொரு படியாய் நானே ஒரு படியாய் ஆற்பேபோம் அங்ஙனனறிக்கே எப்போதும் அது திருவுள்ளத்திலே உறைத்திருக்கும் என்னுமிடம் தோற்று கிறது o பூலிதம் (இவா துயரற இத்யாதி) யதூவா ஏததூவிவரணம் (இவரித்யாதி) தரத் பாயாந்தரமாகவுமாம் p இவர்க்குத் துயரேதென்றால் துக் ககூஹேதுவான அஜ்ஞாநமென்கிறா

ஜீ—நிர்வாஹத்தில் (துயரறு) தான் துயரறும் என்றபடி அதாவது-ஆஸ்ரிதருடைய துயரடி யாகத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர் தீர்ந்தால் தனக்கு துக் ககூநிவருத்தி உண்டாகையும் குணமாமித்தனை என்று எம்பெருமானார் நிர்வாஹம்

n துக் ககூநிவருத்தி ஆஸ்ரிதரதாயிருக்கத் தனனதானபடியினனென்ன (வயஸநேஷுவித யாதி) l ‘உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி இத்யததரார்த்தம் இதம்யோத்யா கர்ணடே தூவித்யே தூஸரதம் பரதி ராஜாந பெளரா ஜாநபதூய்ச் o பூலிதம் (இவர் துயரற இத்யாதி) p ஏததூவிவரணம் (இததாலித்யாதி)

பர்— n1 (துயரறு) अयोध्याकाण्डे [२] दशरथं प्रति राजपौरादयः, “व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः॥ ४० ॥ उत्सवेषु च सर्वेषु पितेव परितुष्यति॥ ४० ॥”

ஈ— (சுடரடி) q நிரவதிக தேஜோரூபமான துவயமங்குள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சுடா) 1 பஞ்ச ஸக்திமயமான புகரைச் சொல்லுகிறது (அடி) 8 ஸேஷபூதன ஸேஷபக்கல் t கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே u ஸதநந்த்யபரஹை முலையிலே வாய் வைக்குமாபோலே v இவரும் wA “உன தேனே மலருந திருப்பாதம்” என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார்

அ—(இததாலென்று தொடங்கி) யதுவா இவருடைய துயாதனைச் சொல்கிறதே பின்னே? என்ன (இத்தாலித்யாதி)

q ‘அடி’ என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதிகேதயாதி) r நிரவதிக தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ (பஞ்சஸக்தீதி) புகுவச்சுஸதரே 1 ‘பரமேஷ்டு புமாந வில்வோ நிவருத்தஸ ஸாவ ஏவ ஹி’ பஞ்சைதாஸ்ஸக்தய பரோக்தா பரஸய பரமாத்மந: || என்கிற பஞ்சோபநிஷததுக்கள பஞ்சஸக்திஸபூதார்த்தம் r யதுவா தாதபாயாந்தரம் (பஞ்சஸக்தீதி) அதாவது முன் யோஜனையில் பரபூவயதிரேகேண தேஜோமாத்ரம் சொல்லிற்று, இப்பக்கத்தில் பரபூவைவிஷ்டயம் சொல்லுகிறது என்றபடி s விக்ரஹமானால் திருமேனி என்னுதே அடியென்கிறதென்னென (ஸேஷபூதனியாதி) இத்தால பராபதியாலும் பேராக்யதை யாலும் திருவடிகள் உத்தேஸ்யமெனக்கக்காக என்றபடி யதுவா s ‘இவர் துயரஹத் தான துயர்தீர்த்தானாயிருக்கை (ப 241) o இதி சரண விஸேஷணஸய ஈஸ்வரபர்யந்தாபித்யாநாத் 2 “துவயமங்குள விக்ரஹமபித்யாதி இதயபித்யாநாசச அயம் சரணவாசிஸபூத: சரணோப லக்ஷித விக்ரஹவிஸிஷ்டேஸ்வரம் தூஸயதீதி பூலதி s தர்ஹி “துயரஹ சுடா” இத்யேவ வக்தவயம் இதயத்ரஹ (ஸேஷபூதனியதி) t (கணிசிப்பது) ஆசைப்படுவது

u ஏவம் ஸவருபமவலம்ப்ய பரிஹாரமுக்த்வா பேராக்யதாமவலம்ப்ய பரிஹாராந்தரமாஹ (ஸதநந்த்யேதி) v அப்படி இங்கே ரஸாஸவாதத்துக்கு விஷயம் உண்டோ? என்ன (இவரும் இத்யாதி) wA (உன தேனே மலருந திருப்பாதம்) உன்னுடைய மதுவ உத்ஸமாய விகாஸியான திருவடிகளை

ஜீ—q ‘அடி’ என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதிகேதயாதி) r தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ (பஞ்சஸக்தீதி) புகுவச்சுஸதரே 1 ‘பரமேஷ்டு புமாந வில்வோ நிவருத்தஸ ஸாவ ஏவ ஹி’ பஞ்சைதாஸ்ஸக்தய பரோக்தா பரஸய பரமாத்மந: || “இதயுகத பஞ்சோபநிஷத: பஞ்சஸக்தி ஸபூதார்த்தம் s விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகில திருமேனி என்னுதே “அடி” என்கிறதென? என்ன (ஸேஷபூதன இத்யாதி) இததால பராபதியாலும் பேராக்யதையாலும் திருவடிகளில் வாய் வைக்கிறார் என்றபடி t (கணிசிப்பது) ஆசைப்படுவது, o அப்படி இங்கே ரஸாஸவாதத்துக்கு விஷயமுண்டோ? என்ன (இவருமியாதி) wA (உனதேனே இத்யாதி) உன்னுடைய மதுஸயத்தியாய விகாஸியான திருவடிகளை

பர— r (சுடா) भगवच्छास्त्रे, “परमेष्ठी पुमान् विश्वो निवृत्तस्सर्व एव हि। पञ्चैताश्शक्तयः प्रोक्ताः परस्य परमात्मनः॥”

ஈ— (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாயபோந்த இழவெல்லாம் தீருமபடி ஸவருபாநு ரூபமான வருததியிலே அந்வயித்து (எழு) x1 “அசந்நேவ ஸ புவதி” எனனும நிலை கழிந்து 1 “ச-தமேன ததோ விது” (ஸந்தமேநம ததோ விது) எனகிறவாகள கோடியிலே எண்ணலாமபடியாக உஜ்ஜீவிக்கப் பாரா y அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசம் தீருமபடி அடியிலே தொழுது உஜ்ஜீவி எனகிறா

(என மனனே) z இப்போதாயிறு தமமைக கண்டது, ஊ “அருளினை” எனறு நிறை இத்தனையிறே முனபு b இருவர் கூடப o பள்ளியோதி இருந்தால், அவர் களிலே ஒருவனுக்கு உத்கர்ஷமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கு அவனோடே ஒரு

அ— x “தொழுதெழு” எனகிற பதச்சேர்த்தியாலே பூலித்த தாதபர்யத்தை அருளிச்செய்கிறா (அஸந்நேவேதயாதி) y அடியெனகிற பதத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு முதலின் அர்த்தத்தை ரஸோகதியாலே அருளிச்செய்கிறா (அடியிலே இதயாதி) (அடியிலே) பூர்வகாலத்திலே z எனக்கு அருளினை என்னவேண்டியிருக்க அப்படி சொல்லாதவர் இப்போது என மனம் எனகிறதென்னென (இப்போதாயிறு இதயாதி) (இப்போதாயிறு) அருளின பிற பாடாயிறு இதுவும் புகுவத் விஷயீகாரமுண்டானால் ஸததாவித்யாதி எனகிறதுக்கு ஸஞ்சகம் a ஹருக்ஷதம் பூர்வம் விஸத்யதி (அருளினை இதி)

b 2 “தவ்யக்ஷரஸது பூலேநமருத்ய” என்று மமகாரம் பண்ணலாமோவென்ன, புகுவத்விஷய பராவண்யத்தாலே உத்க்ருஷ்டராயிருக்குமவர்கள் விஷயத்தில் அந்த நிரப்பந்தம் இல்லை என்கைக்காக மநஸஸுக்கு உத்க்ருஷ்டத்வஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (இருவர் கூட) என்று தொடங்கி A ‘என்னவாவதச சூழ்நதாயே’ என்ற நிக்மதத்திற சொன்ன இரண்டு அர்த்தத்துக்கும் சேர இங்கே இரண்டு அர்த்தம் அருளிச்செய கிறார் என்று தோனுகிறது இவ்விடத்தில் த்ரோணத்ருபத்ருபதய கதையை நினைப்பது b யத்யவா (இருவரித்யாதி) — மனனையென்ன ஏற்றமுடைய மனம் என்று தன்னடையே வருமிதே, அங்ஙனிருக்க “என மனனே” என்ற இதுக்கு இதுவிறே கருத்தென்று திருவுள்ளம் c (பள்ளியோதி) அக்ஷராப்யாஸம் கருத்வா

ஜீ— x “தொழுதெழு” என்கிற பதச்சேர்த்தியாலே பூலித்த தாதபர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேதயாதி) y ரஸோகதி (அடியிலே இதயாதி) (அடியிலே தொழாமை) என்றது சாடு அடியிலே பூர்வகாலத்திலே z கீழ் எனக்கருளினை என்னாதவா இப்போது “என்மனனே” என்பானென்னென (இப்போதாயிறு இதயாதி) (இப்போதாயிறு) அருளின பின்பாயிறு,

b 2 “தவ்யக்ஷரஸது பூலேநமருத்ய” என்று மமகாரம் நிஷித்யமன்ருவென்ன (இருவர் கூட இதயாதி) இத்தால் புகுவத்பரவணவிஷய மமகாரம் உத்ரதேய்யமென்று கருத்து இவ்விடத்திலே த்ரோணத்ருபத்ருபத கதையை நினைப்பது c (பள்ளியோதி) அக்ஷராப்யாஸம்

பர— x1 (எழு) वैत्तिरीयके-[आ ६] “असन्नेव स भवति असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्देद सन्तमेन ततो विदुरिति॥”

ஈ ஸம்பந்தத்துதைச சொல்லிக்கொண்டு கிடடுமாபோலே c₂ 1 “मन एव मनुष्याणा कारण बन्ध मोक्षयो (மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ) எனகிறபடியே நெடுநாள பந்தத்தோடுவாய்ப்போந்தது இப்போது A முந்துற நெஞ்சாய முற்பட்டு நிற்கிறபடியாலே, அதனோடே தமக்கொரு ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டு “என மனனே” என்கிறார்

d பாடடை முடியச சொல்லி “அவன” எனன அமையாதோ? அடிதோறும் சொல்லுகிற இதுக்குக் கருத்து என்னென்னனில், e இவர்தாம் இத்திருவாய்மொழிதனனில் ஈஸ்வரதவமாயிறு பரதிபாதிக்கிறது, அந்த ஈஸ்வரதவத்துக்கு, ஓரோ குணங்களே நிரபேகக்மாகப் போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்

f “உயாவறவுயா நலமுடையவன்—யவன், அவன் மயாவற மதிநல மருளினன்” என்று இங்ஙனே வாக்யைக வாக்யபூர்வததாலே யோஜிக்கவுமாம்

அ— d அடிதோறும் அவன அவன எனறதுக்கு தான் ஸம்ஸதகல்யாண குணதமகனய’ (ப 216 b) இதயாத்யவதாரிகாவாக்யததிலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குப் பாயாபத்மென்று ஸித்தி திகையாலே இங்கே தாதபாயாந்தரம் (பாடடையிதயாதி) தருதீய பாதாந்த தச்சுபத எவாலம், தத பூவதச்சுபததவயனச கிமர்த்துமிதி ஸங்கிதரபிபராய e (இவா தாம் இதி) தத்ததபாதோக்தாகாரஸித்தி ஈஸ்வரதவபரமிதி, தவிதீயபாத பூலிதமோக்ஷபரததவம் ச ஈஸ்வராஸாதாரணமிதி ச பூவ e யதவா வாக்யபேதயோஜநாபிபராயேண பரிஹரிககிறார் (இவர்தாமிதயாதி)

f அவதாரிகையில் ‘தான் ஸம்ஸதகல்யாண (ப 216 b) இதயாதிதயாலே சொன்னபடியே உபகாரம் தொழுகைக்குப் பாயாபத்மென்று யோஜநாதததாலே பரிஹரிககிறார் (உயர்விதயாதி); இதுவே அமைத்திருக்கப் பிணையும் உபகரிப்பதே என்று இந்த யோஜனைக்குத் தாதபர்யம்

ஜி—பண்ணி c₂ (மந ஏவேதி) 1 பந்தாய விஷயாஸங்கி முத்தயை நிர்விஷயம் மந’ இத்யுத தரார்த்தம் இதம் வசநம் ஸ்விஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டே அமஸே ஸபதமே க்ஷாண்டிக்யம் பரதி கேஸித்வஜோக்தம்

d அடிதோறும் யவனவன்’ எனறதுக்கு “தான் ஸம்ஸதகல்யாண குணதமகனய” (ப 216 b) இதயாத்யவதாரிகாவாக்யததிலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குப் பாயாபத்மென்று ஸித்தி திகையாலே இங்கே தாதபாயாந்தரம் (பாடடை இதயாதி) தருதீய பாதாந்த தச்சுபதமே போருமே தத்பூவ தச்சுபததவயம் கிமாததம்? இதி ஸங்கிதரபிபராயம்; e (இவா தாம் இதயாதி) தத்ததபாதோக்தாகார ஸித்திதேஈஸ்வரதவ பரமென்றும் இரண்டாமுபாதததாலி பூலிதமான போக்ஷ பரததவம் ஈஸ்வராஸாதாரணமென்றும் கருதது

பா—c₂ 1. (எளிமனனே) श्रीविष्णुपुराणे षष्ठांशे सप्तमे विखण्डिक्यप्रति केशिबजः—“मन एव मनुष्याणा कारण बन्धमोक्षयोः। बन्धाय विषयासङ्गि मुक्त्यै निर्विषयमसं। ॥१२८॥”

A பெரியதிருவ 1

ஈ— ௨ அன்றிக் கே, “உயாவறவுயாநலமுடையவன யவன, அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழுன மனனே” என்று வாக்யபேத்யமபண்ணி யோஜிக்கவுமாம் h 1 “नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते” (நம புரஸ்தாதத்ய பருஷ்டதஸ்தே) எனனுமாபோலே

அ—இந்தப் பக்ஷத்தில் “உயாவற உயாநலமுடையவன யவன, அவன் மயர்வற மதிநல மருளினன மயர்வற மதிநலமருளினன யவன அவன் அயர்வறும் அமரர்களதிபதி அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யவன அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு ” என்று ஆவருத்தயா யோஜிக்கவுமாம் “உயாவற உயாநலமுடையவன யவன அவனான மயாவறமதிநல மருளினன யவன, அவனான அயர்வறும்மரர்களதிபதி யவன அவன் துயரறு சுடரடி தொழு தெழு ” என்று அநாவருத்தயா யோஜிக்கவுமாம் இதில் பூவயோஜனையிலே உத்தரவாக யத்தில், பூவ வாகயார்த்தத்தை அருவதித்துக்கொண்டு அர்த்தநாதத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைவாக்யமென்கிறது “ஆகையாலே ” என்று அத்யாஹரித்து அததாலே பூவவாக்ய த்வயார்த்தத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லி ‘அயர்வறும் அமரர்களதிபதியவன அவன் துயரறு’ என்று வாக்யைவாக்யமாகவுமாம் அநாவருத்திப்பக்ஷத்தில் பரதிபாதும் ஒரு ஸம்ஸாக்கம தோற்றுதையாலே ஏகைகஸம்ஸாகக் பரதிபாதகாமஸங்களிலே வாக்யதவோபசாரமபண்ணி வாக்யைவாக்யமென்கிறது இது “உத்யூர்ய வித்யநமுண்டானதே வாக்யம்” என்கிற பக்ஷத் திலே சொல்லிற்று “ஸம்ஸாக்க்யபேதாத்யபத்யவயம வாக்யம் என்கிற பக்ஷத்தில் தன்னடையே சேருமிதே, 2 “ஸ யஸ்சாயம் புருஷே யஸ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக ” என்கிற கணக்கிலே யவனவனென்று யசசுபுதார்த்தமாக பரஸித்தியைக் காட்டி, அததை ‘அவன் ’ என்று தொடங்கி நாலாம் பாதத்திலே பராமர்சித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவா

௨ வாக்யபேத்ய யோஜனைக்குத் தாதபாயாந்தரம் அருளிச்செய்வாராக அந்த யோஜனை அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இதயாதி) h ‘இவாதாம்’ (ப 244 e) என்கிற வாக்யத்திலே தொழுகை மரணவரணம் என்று அபிபிரேதம் ஈஸ்வரன வரணியற்கையாலே ஈஸ்வரத்வே ஏகைக விஸேஷணமே பர்யாபதமென்று தோற்றுக்ககாக அவன் என்கிற பத்யாவருத்தியென்று சொல்லிற்று, இப்போது 1 “நம புரஸ்தாதத்ய பருஷ்டதஸ்தே” என்று பரதயேகம் தத்வயவ ஸௌந்தர்யத்தை அருபுவித்து தத்தத் ஸௌந்தர்யத்துக்குத் தனனை எழுதிக் கொடுக்குமா

ஜீ— f வாக்யைக வாக்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறார் (உயாவற இதயாதி) யோஜிக்கவுமாம் எனனுமளவும)

௨ வாக்யபேத்ய யோஜனைக்குத் தாதபர்யாந்தரம் அருளிச்செய்வாராக அந்த யோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இதயாதி) h இப்படி பலகாலும்-தொழுகைக்கு அடியென-என்ன (நம புரஸ்தாதத்யாதி) ஆதாராதிஸயத்தாலே என்றபடி கீதாஸவேதாத்யே 1, “நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்குதவ புநஸ பூயோடதி நமோ நமஸ்தே | நம புரஸ்தாதத்ய பருஷ்டதஸ்தே நமோஸது தே ஸாவத ஏவ ஸர்வ ||

பர- h1 (வாக்யபேத்யமபண்ணி யோஜிக்கவுமாம்) भगवद्गीतास्वेकादशे, “नमो नमस्तेस्तु सहस्रकुतवः पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते । नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोस्तु ते सर्वतः एव सर्वः । अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्व सर्वः समीभोषि ततोऽसि सर्वः ॥४०॥”

ஈ— 1 ஆனால் “உயாவறவுபா நலமுடையவன்—அயாவறும் அமரர்களதிபதி—மயாவற மதிநலமருளினை” எனனவேண்டியிருக்க “உயாவற உயாநலமுடையவன்” என்ற அநந்தரம் “அயாவறும் அமரர்களதிபதி” என்று அவ்வளவும் போமாட்டாமை உபகாரஸமருதியாலே “மயாவற மதிநலமருளினை” என்கிறார்

1 குணமில்லை விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை, என்று சொல்லுகிறவர்களை எல்லாரும் நிரஸதா இப்பாட்டாலே k அவர்களை l எதிரிகளாக்கிச் சொல்லவேண்டாவிடேறே ஸ்வபகூததை ஸதாபிச்சுவே பரபகூதம் நிரஸதமாமிடேறே, m நெறசெய்யப் புல தேயுமா போலே தனானடையே நிரஸதராவர்களிடேறே அவர்கள்

அ—போலே 1 அவரை பரதிபேதிடேரே 2 குணந்தாஸயமுபாகூத என்கிற நயாயததாலே ஏகைக்குணத்துக்கு எழுதிக்கொடுத்தமையைச் சொல்லுகிறதென்று தாதபாயம் h இப்படி பலகாலும் தொழுகைக்கு அடி என்னென்ன (நம் புரஸதாதித்யாதி) அதாவது ஆதாராதி நயததாலே என்றபடி என்னவுமாம்

1 ஸங்காந்தரத்தை உத்புவிபித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இதயாதி) உயாவற உயாநலமிதி பரதம்பாத்ஸயேவ தருதியபாத்ஸயாபி புகுவதபரத்வாத் பரதமாநந்தரம் த்விதீயாத் பூவம் தருதியபாதே வகதவயேடீத்யர்த்தம் ஏவஞ்ச யோஜநாத்ஸயேடீத்யம் ஸங்குச்சுதே

1 நறு 3 அத்விதீயஸ்துதி குணதோடபி ஸத்விதீயதாம் ந ஸஹதே” இதி மாயிந் புகுவத்விதீயஸயாபி ஸாவயவத்வேந அநிதயத்வபராபதௌ தஸ்ய ச கார்யத்வவயாபத்யா கார்யஸ்ய ச ஸகல பூவகார்யத்வமஸரூபபரளயே விநாஸாத ஸருஷ்டௌ ச ஸங்கலஸ்ய விக்ரஹாபேஷுத்வே கலபயமாநே தாத்ருகூஷிக்ரஹேநாத்தாத்ஸக ஸங்கலஸயாபி ததாதவேந அதவஸதாநாத ஸவரூபத ஏவ ஸங்கலபோடவஸ்யாங்கிகாராய ததாச தேநைவ ஜகூத் ஸருஷ்டயுபபதௌ அநதரா விக்ரஹகலபநா ந பரமாணபத்ஸீமதிடேரோஹதி - இதி நையா மிகா ஸ்வரஸ ஸாஷிதயா ஜோஷமாஸதே ததஸாந்நித்யாத் பரதாநமேவ ஸவதந்தர தயா ஜகூத்காரேண பரிணமதே அதோ விபூதீஸ்வரயோ ந ஸவஸவாமிபூவாத்யஸ ஸமபந்தா இதி ஸேஸ்வரஸங்க்யா ஏவம் பரபுலபரதிபகேஷு ஜாகூரத்ஸம் மந்தம்மதீ நாம் உகதேடீர்த்தே விஸ்வாஸதௌபுலயம் ஜாயேதேதயாஸங்காம் ஹருதி ந்தாய தேடபி அநேநைவ நிரஸதா இத்யாஹ (ருணேதி) k அவர்கள் பரதயவஸ்தாநம் பண்ண இவர் நிரஸித்தாரோவெனன (அவர்களை இதயாதி) l (எதிரிகளாக்கி) தந்தமதாநி பூவபகூத் வேந உபநயஸ்யேதயர்த்தம் n நெறசெய்யப் புல் தேயகையாவது - களத்திலே நெறபடுககப்

ஜீ— 1 ஸங்காந்தரத்தை உத்புவிபித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இதயாதி) முதறபாதம் போலே தருதியபாதம் புகுவதபரமாகையாலே முதறபாதாநந்தரம், த்விதீயபாதாத் பூவம் தருதியபாதம் சொல்லவேண்டியிருக்கசெய்யேயும் என்றபடி இது யோஜநாத்ஸயத்திலும் கூடும்,

1 இப்பாட்டால் பரஹமத்துக்கு குணதீகளில்லை என்கிறவர்கள் நிரஸதரென்கிறார் (குணமில்லாதயாதி) k அவர்கள் பரதயவஸ்தாநம் பண்ண, இவா நிரஸித்தாரோவெனன (அவர்களை இதயாதி) l (எதிரிகளாக்கி) தந்தம்மதங்களைப் பூவபகூத்வேந உபநயஸித்து.

ஈ—n “உயரவற உயர்நலமுடையவன்-அயர்வறும் அமரர்களதிபதி” என்கையாலே-யராயவேஷம் சொல்லிற்று, “மயர்வற” என்கையாலே - விரோதி போனபடி சொல்லிற்று, “அருளினன்” என்கையாலே அவனே ஸாத்நமென்றது, “தொழு தெழு” என்கையாலே பராபதிபூலமான கைங்காயத்தைச் சொல்லிற்று

o “எனமன்னே” என்கையாலே பரிஸ்ரூபத்தாந்த கரணனே அதிகாரி என னுமிடம் சொல்லிற்று

அ—படுககத தரையிலே முளைத்த புல் தன்னடையே போகை n (நெற்செய்ய) என்றது நெற் பயிர்க்கு நீர் கட்டவென்றபடி. எனவுமாம்

n அர்த்தபஞ்சக பரதிபரதூந பரமான பரபூந்தூத்தில் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாடடில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ரஹீதமான பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வற இத்யாதி)

இ ப பா ட டு—ஸர்வஸாஸத்ரோபபூரும்ஹணமான இபரபூந்தூஸங்க்ரஹமாகையாலே 1 “ருசோ யஜ்-அமஷி” இத்யாதிட்களில் சொல்லுகிறபடியே ஸகலஸாஸத்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்தர ஹஸயார்த்த தாதபர்யத்தை பரகாஸிப்பிக்கிறது எங்ஙனையெனினில், ‘உயர்நல முடையவன்’ என்கிற ஸர்வாதிட்களேஷித்வத்தாலே பரதூமபதூர்த்தமான அநநயார்ஹ ஸேஷத்வ பரதிஸம்பூந்தித்வத்தையும், மதிநலமருளினனென்று கருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யம பதூர்த்தமான உபாயபூவத்தையும், அமரர்கள் அதிபதியென்று - நித்ய ஸூரி ஸேவயத்வத்தாலே சரமபதூர்த்தமான பராயதவத்தையும் “தொழுதெழு” என்கையாலே - சதுர்த்த்யார்த்தமான கைங்காயத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று

ஜீ—n (நெற்செய்யப் புல தேயக்கையாவது) களத்திலே நெல் படுககப்படுக்கத் தரையிலே முளைத்த புல்லும் தன்னடையே போகை n யதூவா (நெற்செய்ய) நெற்பயிருக்கு நீர் கட்ட

n அர்த்தபஞ்சக பரதிபரதூந பரமான பரபூந்தூத்தின் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாடடில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ரஹீதமான பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வற இத்யாதி)

இப்படி பரபூந்தூ ஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகல ஸாஸத்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்தரஹஸ யார்த்தத்தை பரகாஸிப்பிக்கிறது எங்ஙனையெனினில் ‘உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்’ என்கிற ஸர்வாதிட்களேஷித்வத்தாலே பரதூம பதூர்த்தமான அநநயார்ஹ ஸேஷத்வ பரதி ஸம்பூந்தித்வத்தையும், “மதிநலமருளினன்” என்று கருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதூர்த்தமான உபாயபூவத்தையும், “அமரர்களதிபதி” என்று ஸூரிஸேவயத்வத்தாலே சரமபதூர்த்தமான பராயதவத்தையும், “தொழுதெழு” என்கையாலே சதுர்த்த்யார்த்தமான கைங்காயத்தையும் சொல்லிற்று

இப்பாடடில் பரேக்ஷாவத்பரவருத்தயங்குத்வேத வக்தவயமான விஷய பரயோஜந ஸம்பூந்தி அதிகாரி ரூப அநுபூந்தி சதுஷ்டயமும் உகதம்

இன்னமும் அனிக்நபரிஸமாபதி பரசயகமநார்த்தமாக ப்ரபூந்தூரம்புத்தில் பண்ணக் கடவ வஸதுநிராதேஸ நமஸகார ஆஸீஸஸுக்களும் “அடிதொழுதெழு” என்கையாலே இதிலேயுள்ளது

2 மனனகமலமற மலர் மிசையெழுதரும
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர் வவையிலன்
இனனுணர்முமுநல மெதிர் நிகழகழிவினும்
இன்னிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே

ஆ— 2 அவ —(மனனகம்) இந்த சூணங்களுக்கு ஆஸரயமான திவ்யாதம்ஸவருபததி¹ னுடைய ஹேயபரதயநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா உள்ள விஸஜாதியதவம் சொல்லுகிறது

வயா —புறஹேயேதூரிய ஜநய ஜஞாநவிஷயமான அசேதநததிற காடடில யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருக்கும் அப்படியே யோகூடபயாஸ் பரிஸுத்தூநத:கரணஜநயஜஞாநைக் விஷயமான பரிஸுத்தூநதம் ஸவருபததிற காடடிலும் விஸஜாதியனாய் காலதரயததிலும் ஒரு படியிலும் ஒப்பிலலாதானாய் ஸமாப்யதி:கரவிதனாய், பரிபூர்ண ஜஞாநாநநத: ஸவருபனாய் எனக்கு தூரகனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிபைத தொழுதெழு என மனனே எனகிறார்

ஓ— அவ,—இரண்டாம் பாடடில் அகிலஹேய பரத்யநீகதையாலும், கல்யாணை கதாநதையாலும் சேதநாசேதநங்களிற காடடில் அதயந்த விலக்ஷணமாய், ஜஞாநா நநத:ங்களே தனக்கு வடிவாய், முதற பாடடில் அநுபூவித்த சூணங்களுக்கு ஆஸரயமா யிருந்துள்ள நிஷக்ருஷ்டமான திவ்யாதம்ஸவருபததை ஸோபாநக்ரமத்தாலே அநுபூ விக்ஹா—(மனனகம்) என்று தொடங்கி

அ— ௦ நநு 1 'ஸாஸதரபுலம் பரயோகதரி இதி நயாயாத அதிகாரிஸவருபம் வகதவயமித் யத்ராஹ (என மனனே இதி) யதூவா விஷய பரயோஜந ஸம்பநதூதி:காரிருபாநுபூந்த: சதுஷ்டயஸய பரேக்ஷாலத்பரவருததயங்கூதவேந, வகதவயதவாத ததராந்யேஷாம் பூவ வாகயையேவ விதூதூதவாத அவஸிஷ்டம் அதிகாரிணமாஹ (என மனனே இதி)

அஸயாம க்ஷாத்யாம ஆஸீரநமஸகரியா வஸதுநிர்தேஸரூப மங்குளதரயம் தூரஷ்டவயம்- உயாவறவென்று தொடங்கி தொழுது எனமனனே எழு ' என்று உரையினுடைய அந்வயம் 1

ஜீ— வாகயைக வாக்யபக்ஷத்தில் உயாவற வுயர்நலமுடையவன யவன, அவன மயர்வற மதிநலமருளினன மயர்வறமதிநலமருளினன யவன அவனயர்வறு முமராகளதிபதி அயாவறும் அமரர்களதிபதியவன, அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழு ' என்றந்வயம் இந்த யோஜனையில் உத்தரவாகயத்தில் பூர்வ வாக்யத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கை யாலே வாக்யைக வாக்யமெனகிறது வாக்யபேத: யோஜனையில் 'உயாவற உயர்நலமுடையவன யவன அவன துயரறு சுடரடி, மயாவற மதிநலமருளினன யவன, அவன துயரறு சுடரடி அயாவறும் அமரர்களதிபதி யவன, அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழுமனனே ' என்றநவயித்து முன்று வாகயமாகக்கடவது அங்ஙனனறியிலே 1, 'ஸயஸ்சாயம் புருஷே யஸ்சா ஸாவாதித்யே ஸ ஏக எனகிற கணக்கிலே ' யவனவன ' என்று யச்சுபூதூர்த்ததூமாய், அது பரஸித்தூதியைக காட்டி அதைத் அவன ' என்று நாலாம் பாடத்திலே பராமர்ஸிதது: முடிக்கையாலே ஏகவாகயமாகவும் சொல்லுவர்கள் 1

ஓ— வயா —யோக்யாப்யாஸத்தாலே, மநஸஸிலுண்டான அவித்யாதி தோஷங்கனெல் லாம போங்காடபி ல, விகலிதமாய் மேனமேலெனக் கிளராநினனுள்ள மாநஸஜ்ஞாநக்யமய மான ஆத்மாவின் படி அல்லாதான (பொறியுணாவவையிலன்) இநதூரியங்கனால அறியப்படும் பராக்ருத பதூராததூங்கனின் படி அல்லாதான சேதநிறாடபி ல வில க்ஷணனென்றபோதே அசேதந வலக்ஷணயம் சொல்லிறருகாதோவென்னில் அவனோடு ஒவவாமைகரு அசேதநத்தோடு சேதநத்தோடு ஒருவாசியிலல் எனனுமிடம தோற்றுக்கைக்காக தூருஷ்டாந்ததயா சொல்லிறரு சேதநாசேதநங்கிற காடபி ல விலக்ஷணமென்ன அமையாதோ? அவற்றைக் காணும் பரமாணங்கனாலும் காண முடியாதான என்பானென? எனனில், ஏகபரமாணக்யமயதவஸாமயமுமில்லை என்று கொண்டு அத்யந்த வலக்ஷணயம் தோற்றுக்கைக்காக

(இன்ன) எனகிறது இப்படியுபபடானென்று மேறசொலக்கடவ படியைச் சொல்லு கிறது (உணாமுமுநலம்) கடடடங்க ஜ்ஞாநமும் ஆநந்தமுமாயிருக்கும் (எதிர நிகழ கழிவினுமின்னிலன்) பூதபூவிஷயத்வாததமான காலத்யத்திலும் ஒத்தாரையில்லா தான சேதநாசேதந வலக்ஷணயம் முதலிலே சொல்லிறநே, மீளவும் தனனோடு ஒத்தாரில்லாதான என்பானென? எனனில், “திரள ஒப்பிலையேயாகிலும் ஒரு வகையாலும் ஒத்தாரை இல்லாதான எனகிறது” என்றார்கள சிலா அதுவும் சேதநா சேதந வலக்ஷணயம் சொன்னபோதே சொல்லிறரும், ஆனபின்பு, அவனோடு ஒவவாதென்று சொல்லுக்கைக்கு ஸதூருஸமாயிருப்பதொரு பதூர்த்தத்தையுடைய னல்லன எனகிறது

(மிகுநரையிலன்) மிகுநரையில்லாதான ஒத்தாரையில்லாத நிலத்திலே மிக்காரையில்லானெனகிறது மிக்கா ஸமபூவியாதாப்போலே ஒத்தாரும் ஸமபூவியாது என்று தோற்றுக்கைக்காக (என்னுயிர) இங்ஙனேயிருக்கிற இவன் எனக்கு 2 தூரகன்

ப— 2 அவ,— அநதரம், “யவன்” என்று சொன்ன ஸவருபத்தினுடைய ஸவேதர ஸமஸத வலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறா

மனனகம—மநஸஸினிடத்து, மலம்—மலமான காமசுரோதூதிகள், அற— கழிய, மலர்—அத்தாலே மலாநது மிசை—மேலே, எழுதரும்—வளாநது வரக கடவதான, மன்னுணர்வு—மாநஸஜ்ஞானமாகிற யோகஜ்ஞாநத்தாலே, அளவிலன்— (அளவிடப்படும் ஆத்மாவின் படியன்றியே) அளவிறநதிருப்பானாய், பொறியுணர்வு அவையிலன்—(பூஹபேநதூரிய ஜநிதமான ஜ்ஞாநங்கள் தனபக்கல தட்டாதபடி யாலே) இநதூரியகோசரமான அசித்தில் வயாவருத்தனாய், இன்ன—இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனவனாய், உணர் முமுநலம்—முழு உணர்வும் முழு நலமு ப—32

ப—மான ஐஞ்ஞாநாநதது நிரூபணியனாய், எதி—எதிரான ப்விஷயதகாலத்திலும், நிகழ்—நிகழ்நான வாததமான காலத்திலும், கழிவினும்—கழிவான பூதகாலத்திலும், இன்னிலை மிகுநரையிலை—இனத்திருப்பாரையும் மிகுத்திருப்பாரையும் உடையனல்லனாவன, எனனுயிர்—எனக்கு தூரக பூதன

‘அவன் நுயரறு சடரடி தொழுதெழு’ என்று கீழில் பாட்டில் வினையோடே அநவயம் இப்படிப் பததுப்பாட்டிலும் அநவயமாகக்கடவது இததாலே சோதகமான ஸத்யஜ்ஞாநாதி, வாகயத்திலே ஸத்யஸப்ததூராததமான சேதநாசேதந வைஸத்யஸத்யததையும், ஜ்ஞாநஸப்ததூராததமான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாநதது ரூபதவததையும், அநதஸப்ததூராததத்தில் காலாபரிசேததூ ரூபமான நித்ய ஸமாப்யதிசராஹித்யததையும் சொல்லிறறியிறறு முதல “இனை” என்றது இப்படிப்பட்டவனென்றபடி அநதரம் “இன்னிலை” என்றது-ஒத்தாரில்லாதவன் என்றபடி

2

இ—அவ—இரண்டாமபாட்டில், கீழ் “யவன்” என்று பரஸ்துதமான திவ்யாதமஸைரூபத்தை அகிலஹேயபரதயநீகதையாலும் சலயாணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநாநததுமே ஸைரூபமாயிருக்கமென்று ஸோபாகரமததாலே அநுபூவிககிரு

வயா—(மனை) மனமென்றபடி (மனனகம்) மனனில் மனஸஸிலென்ற படி, நிரவயவமாயிருக்கிற இதுக்கு உளவாய புறவாயில்லாமையாலே அவ்வன்னறிககே,இமமநஸஸு பராகூராதததுவிஷயமாயும் பரதயகூராததது விஷயமாயும் போருகையாலே பரதயகூராதததுவிஷயமானத்தை “அகம்” என்று சொல்லிறறகவுமாம (மலம) யோக்யாயாஸததாலே, மனஸஸிலுண்டான அவித்யாதிதேவாஷங்ககள் கழியக கழிய

(மலாமிசையெழுதரும) விகஸிதமாயக்கொண்டு மேனமேலெனக கிளரானினுள்ள (மனனுணாவளவிலை) மானஸஜ்ஞாநகூமயனான ஆதமாவின் படியல்லாதான (பொறியுணாவளவிலை) இநதூரியங்களால் அறியப்படும் பராகருதபதூராதத நுகளின் படியல்லாதவன் சேதநவைலக்ஷணயம் சொன்னபோதே அசேதந வைலக்ஷணயம் கிம்புநாநயாய ஸிததூமனரே? எனனில், அவனோடு ஒவ்வாமைக்கு இரண்டிலும் ஒருவாசியில்லை எனனுமிடம் தோற்றுகைக்காக தூருஷ்டாநததயா சொல்லிறறு ஆனால் சேதநாசேதந விலக்ஷணனென்னவமையாதோ? அவற்றைககாணும் பரமாணங்களால் காணமுடியாதென்பானென? எனனில், ஏகபரமாணகூமபதவ ஸாமயமுமில்லை என்று கொண்டு அதயநதவைலக்ஷணயம் தோற்றுகைக்காக 1 “मनसा तु विद्युदेन” (மநஸா து விஷுதேந) என்று ஸுதூதமான மனஸஸாலே ஈஸ்வரன க்ரூஹயனெனகிறவிடம் ஜ்ஞாநவிஷயம் என்கைக்காக, இங்கு அளவிலென்கிறது பரிசேததூககவொண்ணாதென்று

இ— (இன்ன) இப்படிப்பட்டான இது கீழ்க்கும மேலுக்கும பொது (உணர் முழுநலம்) சட்டடங்க ஐஞாநமும ஆநநதமுமாயிருக்கும, ஆநநதருப ஐஞாந மென்றபடி (எதிர்நிகழ்கழிவினுமின்னிலன) சாலதரயத்தினும ஒத்தாரிலலாதான இன்ன—ஒப்பன இனமென்றபடி சேதநாசேதந வைலச்சுணயம் சொன்ன போதே இதுவும உகதமனரேனெனில, அவனோடு இது ஒவ்வாதென்கைக்கு ஸ்துருஸமாயிருப்பதொரு பதாராததும்மில்லையென்று ஐதாரமய துருஷ்டாநதத தாலே சொல்லுகிறது (மிகுநரையிலனே) மிசகாரையிலலாதான ஒத்தாரில லாத நிலத்திலே மிககாரிலையென்கிறது—மிககாரிலலாதாப்போலே ஒத்தாருமில்லை யென்று தோற்றுக்கைக்காக (என்னுமிர்) எனக்கு தூரகன மனனக மலமற மலாமிசை பெழுதரும மன்னுணாவளவிலன, பொறுப்புணாவளவையிலன, எதிர நிகழ கழிவினு மினனிலன மிகுநரையிலன, உணாமுழுநலம், இன்ன, என னுயிர, “என்னுயிர இன்ன, அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழென மன்னே” என்றுசொண்டு கீழோடே தலைக்கடவுமாம

2

ஈ— அவ —இரண்டாமபாட்டு a1 “यतो वा इमानि” (யதோ வா இமானி) இதயாதி, ஸருதி பரகரியையாலே காரணமாகாரமான ஜகததைப்பிடித்து ஜகத்காரணவஸ்து உபாஸ்ய மென்னுதல், b அனறிககே, ஸவருபத்தை முறபடச்சொல்லிப் பினனை விபூதியிலே போருதல் செய்யாதே முறபட குணங்களிலே இழிவானெனெனனில,

அ— இரண்டாமபாட்டு (மனனகமியாதி) a யதோவேதயாதி வாக்யம் - புத்தூயாரோஹ க்ரமத்தைப்பற்ற அதாவது இமாதியென்று பரிதருஸ்யமான ஜகததைப் பிடித்து இதுக்குக் காரணபூதமான ஸவருபத்தைச் சொல்லுகை புத்தூயாரோஹ கரமமென்றபடி b ஸதி தூர்மிணி தூர்மாஸ்சிந்தயநதே இதி ஸாஸ்தரகரமத்தை அவலம்பய அருளிச்செய்கிறார் (அனறிககே இதி) ஸவருபத்தை முறபடச்சொல்லுகைக்கு பரமானம் 2 ஸதேவ இதயாதி, 3 அகிலஹையபரத்யநீக இதயாதி ஆக பருஞ்ஞவலலியிலே விபூதியைச்சொல்லி ஸவருபத் தைச் சொல்லிப் பினப்பிறே 4 ஆநநதோ பரஹ்மேதி வயஜாநாத 5 ஆநநதமய மாத்மாநமுபஸங்க்ரமய என்று குணத்தைச் சொல்லிற்று ஸருதயநதரத்திலே 6 பரஹ்ம

ஐ— இரண்டாமபாட்டு (மனனகமியாதி) a புத்தூயாரோஹண க்ரமத்தைப்பற்ற (யதோ வா இதயாதி) அதாவது இமாதியென்று பரிதருஸ்யமான ஜகததைப்பிடித்து இதுக்குக் காரணபூதமான ஸவருபத்தைச் சொல்லுகை புத்தூயாரோஹணகரமம் b ஸதி தூர்மிணி தூர்மாஸ்சிந்தயநதே என்று ஸவருபாதி பரதிபாதகஸாஸ்தரகரமத்தைப்பற்ற அருளிச் செய்கிறார் (அனறிககே ஸவருபத்தை இதயாதி) ஸவருபத்தை முறபடச் சொல்லுகைக்கு பரமானம் 2 ஸதேவ இதயாதி 3 அகிலஹைய இதயாதி ஆக பருஞ்ஞவலலியிலே விபூதியைச்சொல்லி ஸவருபத்தைச் சொல்லிப் பினப்பிறே 5 ஆநநதமயமாத்மாநம் என்று

பர—(மனனகமியாதி)a1 तैत्तिरीयके [३१] “यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रय-त्यमिसविशन्ति। तद्विज्ज्ञासस्व। तद्वत्”

ஈ— c ஸர்வேஸ்வரன் d தம்மை வரீகரித்தது d₂ குணங்களைக்காட்டியபாகையாலே தாம் அகப்பட்ட துறையிலே முற்பட இழிந்து பேசினார். அக்குணங்கள்தான் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியல்லதிராமையாலே அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை “அவன்” என்று ப்ரஸங்கீதத்தார் முதற்பாட்டில்;

அங்கு ப்ரஸங்கீதமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் e ஹேய ப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாண குணிகதாநதையாலும் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாபிருக்குமென்று அந்த ஸ்வரூபத்தை அநுபூவிக்கீரார் இப்பாட்டில்.

அ—வித்யாப்நோதி பரம்” என்று ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி 1. “தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:” என்று விபூதியைச்சொல்லி 2. “அந்யோந்நர ஆத்மா஽நந்தம்ய:” என்று குணத்தைச் சொல்லிற்று. இங்கு அப்படியன்றிக்கே குணத்தை முற்படச்சொல்லுவானென் என்றபடி.

c (ஸர்வேஸ்வரன் இத்யாதி) ப்ருகுவல்லியிலே 3. “அதீஹி புகுலோ ப்ரஹ்மேதி” என்று ப்ரஹ்மம் ஜிஜ்ஞாஸிதமாகையாலே லக்ஷணமுகேந ஸ்வரூபம் நிர்தூரிதமாக வேண்டுகையாலே விபூதியைச் சொல்லி லக்ஷணமுகேந ஸ்வரூபத்தை நிர்தூரித்து, லக்ஷணத்தாலும் தூர்மிவிலேஷப்ரதிபத்தி வாராமையாலே தூர்மிவிலேஷப்ரதிபத்தியர்த்தமாக குணத்தைச் சொல்லிற்று; ஸ்ருத்யந்தரத்திலே 4. “ப்ரஹ்மவித்யாப்நோதி” என்று ப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லி, தத்ஸ்வரூபநிர்தூராணர்த்தமாக பஞ்சகோடத்தை அவதரிப்பித்து, பின்னை குணமுகேந 2. “ஆநந்தம்ய:” என்று ஸ்வரூபத்தை நிர்தூரித்தது. இக்குணங்கள் தம்மை வரீகரித்தபடியாலே முந்துற குணங்களைச் சொல்லிற்று என்றபடி. இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மூன்றாம் பாட்டுத்தொடங்கி விபூதியைச் சொல்லுகையாலே ஸ்ருதிச்சூயையாலே குணங்களை அநந்தரம் சொல்லவேண்டாவோ? என்று இரண்டாம் பாட்டிலே ஸங்கை உதிக்குமிதே. d (தம்மை வரீகரித்தது குணங்களைக் காட்டியபாகையாலே) என்றத்தால் - ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின யோகிகுவ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகிறது.

e (ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும்) என்றது - “முமுநலம்” என்று கல்யாணிகதாநத்வம் சொன்னபோதே ஸித்தமும். இப்பாட்டிலே ஏகப்ரமாணகூம்யத்வரூப ஸாம்யாபூவத்தைச்

ஜீ—குணத்தைச் சொல்லிற்று; ஸ்ருத்யந்தரத்தில் 4. “ப்ரஹ்மவித்யாப்நோதி” என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி 1. “ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:” என்று விபூதியைச்சொல்லி 2. “அந்யோந்நர ஆத்மா஽நந்தம்ய:” என்று குணத்தைச் சொல்லிற்று. இப்படியன்றிக்கே இங்கு குணத்தை முற்படச் சொல்லுவான் என்னென்னில் என்றபடி. குணங்கள் தம்மை வரீகரித்தபடியாலே முந்துற குணத்தைச் சொல்லிற்று என்றபடி. இஸ்ரங்கை உதிக்கக்கடியேதென்னில்; இரண்டாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மூன்றாம்பாட்டுத் தொடங்கி விபூதியைச் சொல்லுகையாலே ஸ்ருதிச்சூயையாலே குணங்களை அநந்தரம் சொல்லவேண்டாவோ என்று இரண்டாம் பாட்டிலே ஸங்கையுதிக்குமிதே. d₂ (குணங்களைக்காட்டி) என்கையாலே-ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின யோகிகுவ்யாவ்ருத்தி.

e (ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும்) என்றது - “முமுநலம்” என்று கல்யாணிகதாநத்வம் சொன்னபோதே ஸித்தமும்.

ஈ— வயா — (மனனகமிதயாதி) i ஜீவாத்ம ஸவரூபத்தில் புகுவத்ஸவரூபம் வில் ஸ்ஷணம் எனகிருா g ஆனால் “மனனகம்” என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற இதுகருக கருத்து எனனெனனில், h ஸவரூப வைலக்ஷணயத்தை அநுபுவிக்கிற இவருடைய i பரதிபத்தி கரமமிருக்கிறபடி

j மனனென்றது-மனமென்றபடி (அகம்) k நிரவயவமாய் இருக்கிற மநஸஸுக்கு ஒருளளும் புறம்புமில்லாமையாலே மனனகமென்றது — l மநஸஸிலே என்றபடி

அ—சொல்லுகையாலே, விலக்ஷணெனன்று சொல்லுகிறாரென்று அவதாரிகையாகவுமாம் யத்வா, ‘மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன் என்று ஹேயாஸபர்ஸபரமென்று தாத பாயம் அன்றிககே கீழ்ப்பாட்டிலே வஸதுவை நிரதேஸரித்து இப்பாட்டிலே லக்ஷணஞ்சொல்லு கிருா எனனவுமாம் அனறியே ஏகபரமாண க்யமயதவமே ஹேயமாய, இதுகரு பரத்யநீக னென்று யதாவஸதிதமே அவதாரிகையாகவுமாம்

f ‘மனனுணர்வளவிலன்’ எனனுமளவுக்குத் தாதபாயமாயப பதாவதாரிகை (ஜீவாத்மேதயாதி) g (ஆனலிதயாதி) ஜீவஸவரூபத்தை மனனகம் என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிகக வேணுமோ? என்றபடி h (ஸவரூப வைலக்ஷணயத்தை) என்றது பரஸவரூப வைலக்ஷணயத்தை என்றபடி i (பரதிபத்தி கரமமிருக்கிறபடி) பரிஸுத்தமநோக்ரஹயனான ஜீவாத்மாவிற்காட்டிலும் விலக்ஷணமெனருயிறு இவா புகுவதஸவரூபத்தை பரதிபத்தி பண்ணுவது (பரதிபத்திகரமம்) அநுபுவபரகார:, யதாநுபுவமவத்யதி பூவ அநுபுவபரகாரோ வா கிமாத்தமேவமாஸீதி சேத் வயாவாதயக்யதாதிஸயஸய வயாவருத்தவஸது ஸவரூபாதிஸய பரதவாத யதா ராவணாதிஸயவர்ணநம் ராமாதிஸயபரம, தத்வத புக்யதாரோஹகரமம் ஸீத்திக்கும என்றபடி

j (மனனென்றது மனமென்றபடி) என்றது—A “மனக்களுழறிவரும” என்கிற ஸமாதியைப்பற்ற உழறுகை—மாருடுகை ஆனால் ‘எனமனனே’ என்கிறவிடத்திலே ஸிக்ஷியா தொழிவானெனெனனில் அங்கே மநஸஸைச சேதந ஸமாதியாக்கி உபதேஸரிக்கிறதாகையாலே, அவவிடத்திலே மனமென்று அசேதநவத சொலல்பபோகாது இவவிடத்தில் ஸவரூப

ஜீ— f ‘மனனுணர்வளவிலன்’ எனனுமளவுக்குத் தாதபாயமாயப பதாவதாரிகை (ஜீவாத்மேதயாதி) g (ஆனலிதயாதி) ஜீவாத்மஸவரூபத்தை ‘மனனகம் என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிககவேணுமோ? என்றபடி

h (ஸவரூப வைலக்ஷணயத்தை) பரஸவரூப வைலக்ஷணயத்தை i (பரதிபத்தி கரமமிருக்கிறபடி) பரிஸுத்தமநோக்ரஹயமாயிருக்கும் ஜீவஸவரூபம் என்று ஜீவஸவரூப வைலக்ஷணயம் சொல்லி இதேதாபயதிக விலக்ஷணம் பரஸவரூபமெனருல் புக்யதாரோஹ கரமம் ஸீத்திக்கும என்றபடி j (பரதிபத்தி கரமம்) அநுபுவ பரகாரம் யதாநுபுவம் சொன்னார் என்றபடி

j (மனமென்றபடி) என்றது—A “மனக்களுழறிவரும” என்றதைப்பற்ற உழறுகை—மாருடுகை ஆனால் கீழே ‘எனமனனே’ என்றவிடத்தில் இப்படி ஸிக்ஷியாதொழிந்தது—சேதந ஸமாதியாக உபதேஸரிக்கையாலே இங்கு ஸவரூப கதநமாகையாலே சொல்லுகிருா k நிரவயவ

A தொல்காப்பியம்

n (மலமற) மன்னகத்திலுண்டான மலமுண்டு o அவித்யாதிடுகள், அவையற அவையாவன—1 “காம க்ஷேத்ர லோக ஹீமாத்மனா குணா । விஷாடாபும மாக் ஷேத்ர மனசோ மலா: ||” (காம கரோத்யுபாச லோபுபாச ஹாஷமானமத்யா குஸு) விஷாதுபாச சாஷ்டம பரோகத இத்யேதே மநஸோ மலா) p ஆதமஸவருபமும நித்யமாய், ஜுநாந

2 நறு — அளித்யையாவது 2 ' அநாதம்ந்யாதம்புத்திர்யா ஷஸவே ஸவமிதி யா மதி ' இத்யாதியுபபடியே மதிவிசேஷமாகையாலே ஆதமகூதமாயாதல் ஸவோபாதாரந பூதத்யுர்மபூத ஜஞாநகூதமாயாதல் இருக்கும் கர்மமாவது புணயபாபங்களாகையாலே அதுவும் ஆத்மகூதமாயிருக்கும் வாஸநாருசிகளும் ஜஞாநாவஸத்யா விசேஷங்களாகையாலே ஆத்மகூதங்களாயாதல் ஜஞாநகூதங்களாயாதலிருக்கும் இப்படி இருக்கிற இவைகளை மனோக தங்களென்கிற தெனெனெனில ஸம்பந்தத்யுநதரேண ஆத்மகூதங்களாகிலும் அவித்யாதியதோஷேண துஷ்டம மநஸஸாகையாலே தத்கூதங்களென்கிறது நறு - இவைகள் ஆத்மதத்யுக்ருணங்களுக்கு நோஷமாகத் தடெனெனெனில ஆதம தோஷமாகில் ஆத்மஸவரூபத்துக்கு வைகலயத்தைப் பண்ணவேணும் ஜஞாநதோஷமாகில் ஜஞாநஸவரூபத்துக்கு வைகலயத்தைப் பண்ணவேணும் அதிரண்டுங் கூடாது உபயோரபி நிதயத்வாத ஆனால் மநஸஸுக்கு வைகலயத்தைப் பண்ணுகிறதோவெனெனில? இலலை மனோஜந்ய பரகாஸ பரதிபுந்த்யுகதவாத் மனோதோஷமென்கிறது தஸ்ய ஆதமஜஞாநோப்யஜந்யபரகாஸே பரதிபுந்த்யுகதவாத் ஆதமதோஷமாதல் ஜஞாநதோஷ

o (அவத்யாபீஜி) ஆதிசுப்பரத்ததாலே காமவாஸநாருசீகள் செல்லப்படுகிறது p அவத்யாபாதிசுகள் ஆதமகூதங்களாதல், ஜனாநகூதங்களாதலானாலோ பென்ன (ஆதமஸவரூபமியாதிசு)

A தொல்காப்பியம்-21

ஈ—மும நித்யமாகையாலே இத்தோஷம q ஸவருபகூதமுமல்ல, ஜஞாநகூதமுமல்ல, r ஆத்மாவினுடைய தூர்மபூதஜஞாநததுக்கு உத்யாஸதமயவயவஹாரம் பண்ணுகிறது, s ஜஞாநபரஸருதிதூவாரத்தைப் பற்றவாயிறு, ஆக t ஜஞாநபரஸருதிதூவாரமான மநஸஸைப் பற்றிகவிடக்கிற தோஷமானது, யோக்யஸாதரததில் சொல்லுகிற கரமத்திலே பூஹயவிஷய பரவணமான நெஞ்சை பரத்யக்ஷிஷயமாகக் u யமநியமாதி கரமத்தாலே அநுஸந்திக்குப் புககவாறே கழியக்கடவது

அ மாதலாகாதோவெனனில் ஆகாது பரகாஸ பரதிபூந்தகூஸய கரணதோஷதவாத நது அவித்யாதிசுள் துக் கூராதிஜநகங்கலாகையாலே ஆத்மதோஷமாகத் தட்டென்னெனனில் அஸதுது கக ஜநகத்வாத்யாகாரேண ஆத்மதோஷ பரதிபூந்தகூதவாகாரேண து மநோதோஷா ஏவ அவித்யாதிசு இதி நது ஒரு வஸது ஒன்றைக் குறித்து தோஷமாய ஒன்றைக் குறித்து தோஷமாகாம லிருக்குமோவெனனில், பீதஸ் ஸங்க இதி பூரஜநகபதயம் ஸவஸிஷயஜஞாநம் பரதிசுணமாயிருக்க கண்ணினரேமிறே—என்று இதெல்லாம் திருவுளளத்திலே வைத்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸவருபமும நித்யமாயித்யாதி) q (ஸவருபகூதமுமல்ல) கூதஸபூத பரயுகத்தவபர r நது ஜஞாநம் நித்யமாகில் மம ஜஞாநம் நஷடம் மம ஜஞாநமுதபநம் இதி வயவஹாரம் கூடுமபடி எங்ஙனே? எனகிற ஸங்கைக்கு உததரம் (ஆத்மாவினுடைய இத்யாதி) இத்தால ஜஞாநபரஸருதயுத்தி — ஜஞாநோத்திவயவஹாரவிஷயம் பரஸருதஜஞாந ஸங்கோசம்—அஸதமய வயவஹார விஷயம் என்றபடி s (ஜஞாநபரஸருதி தூவாரத்தை) என்றது ஜஞாநபரஸருதி முகூத்தை என்றபடி t (ஜஞாநபரஸருதிதூவாரமான) என்றது ஜஞாந பரஸருதி காரணமான என்றபடி

u (யமநியமாதி க்ரமத்தாலே இத்யாதி) அத்ர யமநியமாதீநாம் ஸவருபம் ஸங்கீர ஹேணோசயதே ததர யமாதீநி சதவாரியங்கூரதி பூஹயாதி, பரதயாஹாரதூரணதீந்யாந்தரானி த்யாநஸரீராதபூரவாத தேஷாம் ஆநதரத்வம் ததுபகாரகதவேந யமாதீநாம் பூஹயதவம் ததர யமாஸ்ச நியமாஸ்ச பஞ்சேத்யுகதம் பராஸரேண— 1 பூரஹமசர்யமஹிமஸாஞ்ச ஸத் யாஸதேயாபரிக்ரஹாந | ஸேவேத யோகீ நிஷ்காமோ யோக்யதாம் ஸவமநோ நயந || ஸவாத்யாய ஸௌச ஸந்தோஷ தபாமஸி நியதாத்மலாந | குர்வீத பூரஹமணி ததூர பரஸமிந்

ஜீ—q (ஸவருபகூதமுமல்ல ஜஞாநகூதமுமல்ல) என்றது ஸந்திகூதம் மஹாபரளயத்தில் மநஸஸிலலாமையாலே யதூவா மநஸஸு அவித்யாதி தோஷேண துஷ்டமாகையாலே மநோகூதங்கள் எனகிறது ஆக, மநோஜநயபரகாஸபரதிபூந்தகூதவாத்மநா தோஷமெனகிறது q (ஸவருபகூதமுமல்ல) கூதஸபூத பரயுகத்தவபர r ஜஞாநம் நித்யமானால் உத்யாஸதமய வயவஹாரம் எப்படியெனன (ஆத்மாவினுடைய இத்யாதி) s (ஜஞாந பரஸருதிதூவாரத்தை) ஜஞாந பரஸருதிமுகூத்தை

பர—u (யமநியமாதி க்ரமத்தாலே இத்யாதி) अत्र यमनियमादीनां स्वरूपं सङ्गहेणोच्यते । तत्र यमादीनि चत्वार्यङ्गानि बाह्यानि, प्रत्याहारधारणादीन्यान्तराणि, ध्यानशरीरान्तर्भावाच्चेष्टा आन्तरत्वम्, तदुपकारकत्वेन यमादीनां बाह्यत्वम्, तत्र यमाश्च नियमाश्च पञ्चेत्युक्तं पराशरेण— [वि. पु. ६ ७] “ब्रह्मचर्यमहिंसां च सत्यास्तेयापरिग्रहान् । सेवेत योगी निष्कामो योग्यतां स्वमनो नयन् ॥ स्वाध्यायशौचसन्तोषतां सि नियतात्मवान् । कुरीत ब्रह्मणि तथा परस्मिन् प्रवण मनः॥

அ) — பரவணம் மந | ஏதே யமாஸஸநியமா பஞ்ச பஞ்ச ச கோத்திதா || இதி பூரஹம்சாயம் — மைத்ருந்த்யாக்ஷ அஹிம்ஸா பரபீடாவாஜநம் ஸதயம் யதோத்ருஷ்டார்தததுவிஷயவறிதருப வசதம் அஸதேயம் பரதூரவயாபஹரணபூவ நிஷிததூத்ருவயாநாதூநம் அபரிக்ரஹ ஸவாத்யாய — ஸவகீயஸாக்ஷாத்யயநம் மௌசந்து துவிவிதம் பூரஹயமாப்யநதரஞ்சேதி ம்ருஜ்ஜலாப்யாயம் ஸுதூதி பூரஹயம் பூவஸுதூதிஸது ஆநதரம் ஸந்தோஷ — யத்ருச்சூர லாபே ஸந்துஷ்டதா தப — உபவாஸாதி ததூர பூரஹமணி பராவண்யமேகோ குண ஆஸநஞ்சு — ஸவஸதிகாதி 1 ஸவஸதிகம் கோமுகம் பத்மம் வீரம் ஸிமஹாஸநம் ததூர | மாயூரம் குக்குடஞ்சைவ பூதூரம் கூர்மாஸநம் ததூர | முகதாஸநம் ததைதேஜாம் பருதூக் கஷ்யாமி லக்ஷணம் || இதி வஸிஷ்ட வசநாத பராணாயாமஸ்ச தரிவித — ரேசகபூரக கும்புக பேதூராத 2 பராண ஸயாத் தேஹஜோ வாயு ஆயாமஸதநநிரோதூநம் | ததூரேசகம் பூரகஞ்ச கும்புகஞ்ச தரிதேயாச்யதே || இதி வாயுவசநாத 3 நாலிகாபுடம் அங்குலயா ரிஷ்பீடூயைகம் பரேண து | ஓளதூரம் ரேசயேத் வாயும் ததூரடஸௌ ரேசகஸஸமருத || பூரஹயேந வாயுநா தேஹம் த்ருதிவத பரிபூரயேத் | நாஸாபுடேநாபரேண பூரணத பூரகம் மதம் || ந முஞ்சதி ந க்ருஹணாதி வாயுநதா பூஹிஸஸதிதம் | பூர்ணகும்புகவத் திஷ்டேத் அசலஸஸ து கும்புக || இதி ரேசகாதூரம் லக்ஷணஞ்சோகதம் விஷயேப்யோ விநிவர்தய சிததாநுகாரிதவேந இந்தூரியாணம் கரணம் பரதயாஹார 4 “ஸபூதூர்திஷ்வநூரக்தாநி நிக்ருஹயாக்ஷாணி யோக்யவித் | குயாச்சித்தாநுகாரீணி பரதயாஹாரபராயண ||” இதி ஏவம் பராணாயாம் பரதயாஹாராப்யாயம் வாயுஷ்விந்தூரியேஷு ச வரீக்ருதேஷு ஸுபூர்யபூதே

பர — || ३७ || एते यमास्सनियमाः पञ्च पञ्च च कीर्तिताः ||” इति. ब्रह्मचर्यं—मैथुनत्यागः, अहिंसा-परपीडावर्जनम्. सत्यम्—यथादृष्टार्थविषय हितरूपवचनम्. अस्तेयम्—परद्रव्यापहरणाभावः. निषिद्धद्रव्यानादानम्-अपरिग्रहः. स्वाध्यायः—स्वकीयशाखाध्ययनम्. शौचं तु द्विविधम्-बाह्यमाभ्यन्तरञ्चेति. मृज्जलाभ्यां शुद्धिः—बाह्यम् भावशुद्धिस्त्वान्तरम्. सन्तोषः—अल्पसन्तुष्टता. तपः—उपवासादि. तथा ब्रह्मणि प्राचण्यमेवो गुणः. आसनञ्च स्वस्तिकादि. “स्वस्तिकं गोमुख पञ्च वीरं सिंहासनं तथा । मयूर कुक्कुटञ्चैव भद्रं कूर्मासनं तथा । मुक्तासनं तथैतेषां पृथग्बुद्ध्यामि लक्षणम् ||” इति वसिष्ठवचनात्. प्राणायामश्च त्रिविधः—रेचकपूरककुम्भकभेदात्. “प्राणः स्यादेहजो वायुः आयामस्तन्निरोधनम् । तद्रेचक पूरकञ्च कुम्भकञ्च त्रिधोच्यते ||” इति वायुवचनात्. “नासिकापुटमङ्गुल्या निष्पीड्यैक परेण तु । औदर रेचयेद्वायुं तदाऽयं रेचकः स्मृतः । बाहोन वायुना देहं दृतिवत्परिपूरयेत् । नासापुटेनापरेण पूरणात्पूरक मतम् || न मुञ्चति न गृह्णाति वायुमन्तर्बहिस्स्थितम् । पूर्णकुम्भकवत्तिष्ठेत् अचलस्स तु कुम्भकः ||” इति रेचकादीनां लक्षण चोक्तम् । विषयेभ्यो विनिवर्त्य चित्तानुकारित्वेन इन्द्रियाणां करणं—इत्याहारः. तदाह पराशरः—[वि पु ६ ७] “शब्दादिष्वनुरक्तानि निगृह्याक्षाणि योगवित् । कुर्याच्चित्तानुकारीणि प्रत्याहारपरायणः || (४३)” इति. एवं प्राणायामप्रत्याहाराभ्यां वायुष्विन्द्रियेषु च वशीकृतेषु शुभाश्रयभूते भगवति पुरुषोत्तमे मनसो निश्चलत्वेनावस्थानं—धारणा. “शुभे ह्येकत्र दिपये चेतसो यच्च धारणम् । निश्चलत्वात् सा सद्भिः

அ-புகுவதி புருஷோத்தமே மநஸோ லக்ஷநத்வேநாவஸ்தாநம்-தூரண 1 முபேஹயேகதர விஷயே சேதஸோ யசச தூரணம்! நிர்சலதவாசச ஸா ஸத்யபிதா தூரணேதயபி தியதே || இதி ஸௌநகவசநாத ஏவமுகதா யமநியமாஸநபராணயாமபரதயாஹாரை நிஷ்பாத்யா நிரநதரஸமருதிஸநதாநருபா ஸைவ த்யாநமிதாபசயதே 2 தத்ருபபரதயயே சைகா ஸநததிஸ சாநயரி ஸபருஹா | தத்யாநம் பரத்யுமைரங்கைஷ ஷட்பிதா நிஷ்பாத்யதே நருப || இதி பராஸரவசநாத தசச த்யாநம் பஞ்சஸித்யம் — (1) அஸ்தரபூஷண விஸிஷ்டமேகம் (2) ததஸதிதௌ அஸ்தரஹிதம் துவித்யா (3) உருதீயம் அங்குபரதயங்குவிஸிஷ்டவிஷயம் (4) பரத்யங்குவிஷ்டுர பரத்யாநாங்கு விஸிஷ்டவிஷயம் சதுர்த்தம் (5) பஞ்சமநது கோமுகாகார-அவயஸிமாதராவலம்பநம் ஏவமருபேண த்யாநேந ச ஸபாதித்யாவதி ஸமாதிஸச ததஸவருப க்ருஹணம் தசசோகதம் புகுவதா பராஸரேண 3 தஸயைவ கலபநாஹிநம் ஸவருபகரஹணம் ஹி யத | மநஸா த்யாநநிஷ்பாத்யம் ஸமாதிஸ ஸோடபித்யதே || இதி தஸயைவ விக்ரஹாதிவிஸிஷ்டதயா த்யாதஸயைவ கலபநா -ருப வர்ண க்ய விநாஸாத்ய அத்ர அஸ்தர பூஷணதிராஹிதயேந உததரோததர த்யாநவசநம், அந்யத்யா தஸயாகயதவாத நுதயாஜ்ய தவாத தேஷாம் அஸ்தரபூஷணதிவிஸிஷ்டதயைவ பராபயதவாத ததக்ரதுந்யாயேந தேஷாமபி த்யேயத்வ வசநாசச [§ புரஹமசாயமிதயாதி] யோகீ நிஷ்காமஸஸந் ஸவம் மந யோக்யதாம் த்யாநயோக்யதாம் நயந ஸந் புரஹமசாயாதீந் ஸேவேத மந பரவணம் குர்வீத அபரிக்ரஹ — நிஷித்யத்யுரவயங்களைப பரிக்ரஹியாதிருக்கை 4 குலடா ஷண்டபுத்திவைபிப்ய காகணீமபி | தத்யதாமபி க்ருஹணீயாத நபத்யபி கத்யாசந || தேஹததினினும் உணடான வாயு பராணாகக்கடவது அத்தை நிறுத்துகை ஆயாமமாவது ஏகம் நாளிகாபுடம் அங்குளயா நிஷ்பீட்ய அபரேண நாளிகாபுடேந ஓளதரம் வாயும் ரேசயேத 'இந்த்ரியாணம்' எனறது கர்மணி ஷஷ்டியாய இதத்யிரியங் களை விஷயங்களினினும் மீட்டு சிததத்தைப பினைசெனறதாகப பண்ணுகை [ஸைவ தூரண த்யாநம்] அந் ததூரணதானே த்யாநமாவது தூரணீயினுடைய முறறுதல தானே த்யாநம் எனறபடி [* தத்ருபபரதயயே] அநத திவயமங்குள விக்ரஹத்யாநத்திலே ஏகா அநயநிஸஸபருஹா யா ஸநததிஸிஷ்டா தத்யாநம் ஷட்பிதா பரத்யுமைரங்கைஷ நிஷ்பாத்யதே அங்குமெனறு திருமேனி பரதயங்குமெனறு - அவயவங்களை அஸ்தர பூஷணதி விஸிஷ்டனாக த்யாநம்பண்ணக்கடவன அநந்தரம் அஸ்தரஹிதனாக த்யாநம்

11- धारणेत्यभिधीयते॥” इति शौनकरचनात् एरमुक्तैर्यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैः निष्पाद्या निरन्तरस्मृतिसन्तानरूपा सैव धारणा ध्यानमित्युच्यते. “*तद्विरूपप्रत्यये चैका सन्ततिश्चान्यनिरस्पृहा । तद्व्यानं प्रथमैरङ्गैर्बुद्धिनिष्पाद्यते नृप॥” [वि. पु. ६-७-९१] इति पराशरवचनात् तच्च ध्यान पञ्चविधम्. अस्त्रभूषणविशिष्टमेकम् तस्थितौ अस्त्ररहित द्वितीयम्. तृतीयश्चाङ्गप्रत्यङ्गविशिष्ट विषयम्. प्रत्यङ्गविधुरप्रधानाङ्गविशिष्टविषय चतुर्थम्. पञ्चम तु गोमुखाकारायविमात्रावलम्बनम् एवरूपेण ध्यानेन समाधिर्भवति. समाधिश्च-तत्स्वरूपग्रहणम्. तच्चोक्तं भगवता पराशरेण— [वि पु ६ ७] “तस्यैव कल्पनाहीन स्वरूपग्रहणं हि यत् । मनसा ध्याननिष्पाद्यं समाधिस्सोऽभिधीयते॥९२॥” इति. तस्यैव-विग्रहादिविशिष्टतया ध्यातस्यैव. कल्पना-रूपवर्णाः. अपक्षय-

ஈ— v (அறவற) என்றது—அறவற என்றபடி அநந்தரம் மலா w விகலிதமாய்
மலா s—x மேலநோக்கி y எழுதரும்—கொழுந்துவிட்டு z மேனமேலெனக் கிளராநினை
றுள்ள z மலா y நொவுண்டு—மாநஸஜஞாதம், இப்படி விகலிதமாய்க் கொழுந்து
விட்டு மேனமேலெனக் கிளராநின்றுள்ள உ மாநஸஜஞாத கம்யமாயிருக்கும் ஆத்மா,
b அளவு மலா s—அதினளவல்லன ஈஸவரன

அ—பண்ணக்கடவன என்று இங்ஙனே விக்ரஹத்தை விட்டு ஸ்வரூபத்திலே போகச்சொல்லுகை
யாலே விக்ரஹம் காலபதிகம் நெஞ்சிலேயுள்ளதுகக்காகச் சொன்னவிதத்தை கலபநாஹீநம்
என்கிறதற்கும் இங்ஙன கலபிதமான விக்ரஹத்தையொழிந்த ஸ்வரூபத்தை—என்று அவன
பொருள் சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்தென எனன இத்தைவிட்டு மேலே த்யாநம் பண்ணின
லொழிய விக்ரஹத்தையே த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டேயிருந்தால் ஸ்வரூபகுணத்தில் நெஞ்சு
சொல்லப்பட்டதெனக்காக இத்தை விடச்சொல்லுகிறதிதனைப் போக்கி அவைகள் இலலை
என்கிறதல்லவென்று பரிஹரிக்வினா [• அதராஸத்ரபூஷணத்தி ராஹித்யேத என்று தொடங்கி]

v (அறவற) யோக்யஸாதரத்தில் சொல்லுகிறபடியே கரமேன கழியவேண்டுகையாலே
அறவெனந்து - அறவறவென்றும் கரமத்திலே போகப்போக என்றபடி w (விகலிதமாய்)
என்றது நிஷ்பரத்யஹம் விஷயாவக்ராஹநோந்முக்யமாய் என்றபடி x (மேலநோக்கி) என்றது
ஒருகால அவக்ராஹிதத பரகாரத்திலே அழிந்துகிடவாமல் பரகாராந்தராவக்ராஹநோந்முக்யமென
படி y (எழுதரும்) என்றது பரகாராததராவக்ராஹநோந்முக்யமானபோதும் ததபரகாராவக்ராஹ
பூர்வகம் புந புந மேனமேலென பரகாராந்தரேண அவக்ராஹநோந்முக்யமாகாநின்றுள்ள என்ற
படி z (மாநஸஜஞாதகம்யமாயிருக்கும் ஆத்மா) உணர்வென்று-விஷயலக்ஷகமெனற்படி b அள
வென்கிறது - பரகாரத்தை ஏகேந்த்ரியக்ராஹயத்வமும் ஒரு பரகாரமிதே யத்வா, மன
னுணர்வு மாநஸஜஞாதம் அததாலே அளவு பரிச்சேதம் அததையுடையவன ஜீவாத்மா
அதிலலாதவன ஈஸவரன

c (மாநஸேதயாதி) ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அநேகாகாரத்தாலே அத்யந்த
வைஷம்யமுண்டாயிருக்க அவவாகாரங்களாலே வைஷ்ணவஞ்சொல்லாதே மாநஸஜஞாதா

ஜீ— v (அறவற) கரமத்திலே போகப்போக w (விகலிதமாய்) விஷயாவக்ராஹநோந்முக்யமாய்
x (மேலநோக்கி) பரகாராததராவக்ராஹநோந்முக்யமாய் z (மேனமேலெனக்கிளராநின்றுள்ள)
தத்பரகாராவக்ராஹநோந்முக்யம் புந பரகாராததராவக்ராஹநோந்முக்யமாகாநின்றுள்ள ஆக' மலர்''
இத்யாதி விஸேஷணக்ரயத்தாலும் ஆத்மவிஷயக் ஜஞாதத்தினுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக
விஸேஷம் சொல்லுகிறது z மனனுணர்வென்று ஜஞாதகம்யமாதம் பரியந்தம் விவக்ஷிதம் b அளவு
பரகாரம் ஏகேந்த்ரியக்ராஹயத்வமும் ஒரு பரகாரமிதே

c (மாநஸேதயாதி) ஜீவோஸ்வரர்களுக்கு அநேகாகாரங்களாலே அத்யந்தவைஷ்ணவம்
உண்டாயிருக்க அவவாகாரங்களாலே வைஷ்ணவஞ்சொல்லாதே மாநஸஜஞாதாகோசரத்வரூப

ப||—विनाशाय च, *अस्रभूषणादिराहित्येन उत्तरोत्तराभ्यान्वचन, अन्यथा तस्याशक्यत्वात्, ननु
त्याज्यत्वात्तपाम्, अस्रभूषणादिविशिष्टविग्रहवत् एव प्राप्यत्वात्, तत्कतुन्यायेन तेषामपि ध्येयत्व
वचनाच्च ||

ஈ— c மாநஸஜஞாநக்யமயமாயிருக்கும் ஜீவாதமஸவருபம், புக்யவதஸவருபம் அங்ங
னிராது எனறுதுக்குக் கருதது எனனெனனில், d ஏகேந்த்ரிய க்யூரஹயத்வமும் இலலை
எனகை e பொன்னுக்கும் f கரிக்கும் அதயநதம் வைஷமயமுண்டாயிருகச்செயதே,
க்யூரஹிககைக்கு g ஸாமக்யரி ஒன்றுயிருக்குமிறே அபபடி ஏகபரமானக்யமயத்வ ஸாமயமு
மில்லை எனகை

h ஆனால் 1 “मनसा तु विशुद्धेन” (மனஸா து விஸுத்தேந) என்று பரிஸுத்தது
மான அந்த கரணத்தாலே க்யூரஹிககலாமெனனறினறதே, அத்தோடு விரோதி
யாதோவெனனில், 1 2 “नेति नेति” (நேதி நேதி) என்று க்யூரஹிக்குமததநையலலது
1 ஈத்ருக்தயா, இயததயா, பரிச்சேதித்தது க்யூரஹிககப்போகாதெனகை

அ கேசரதவருப வைலக்ஷணயஞ்சொல்லவேணுமோவென்று ஸங்காபிபராய d லோகத்திலே அத
யந்த வைஷமயமுண்டாயிருகச்செயதேயும் சில பத்யார்த்தங்களுக்கு ஏகபரமானக்யமயத்வ
ஸாமயமுண்டாயிருக்குமாகையாலே அவவாகாரத்தாலேயும் ஸாமயமில்லையெனனும் அர்த்த
மும் சொல்லவேண்டுமையாலே அததை அருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்யூரஹயத்வமில்லை
எனகை) என்று ஏகேந்த்ரிய க்யூரஹயத்வமும் எனறுதுக்கு - ஏகபரமான க்யமயத்வருப
ஸாமயமும் என்று கருதது இத்தால ஜீவஸவருபத்திற்காடடில் அதயநதவிலக்ஷணம் ஈஸ்வர
ஸவருபமெனறதாயிறு e பரஸபரவைலக்ஷணயே ஸதி ரூபஸயோரிவ ஏகேந்த்ரியக்யூரஹ
யத்வாப்யாவோடபி ஸவயமேவ ந ஸித்தத்யேத கிம்? இதயதராஹ (பொன்னுக்கும் இதி) f (கரிக்கும்).
இங்கூரலத்துக்கும் g (ஸாமக்யரி ஒன்று) சக்ஷுரிந்த்ரியம் ஒன்று

h விஸுத்ததமநோக்யூரஹயத்வமுண்டே? என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிககிறார் (ஆனால்
மநஸாதவிதயாதி) இதுக்கு ஆதமாவைக காணுமபோது அஷ்டாங்க யோக்யததாலே
ஸம்ஸகருதமான மதஸஸாலே காணலாம் 2 “நேதி நேதி” என்று ஈஸ்வரனைக் காணும்போது
போராது 3 “विशेष-विमोक्ष-अप्युपास-कुर्यात्-कलयाण-अनवஸरत-अनुत्तराक्षेप्य

ஜீ-வைலக்ஷணயஞ்சொல்லவேணுமோ என்று ஸங்காபிபராயம் d லோகத்திலே அதயநதவைஷம்
யம் உண்டாயிருக்கச்செயதேயும் சில பத்யார்த்தங்களுக்கு ஏக பரமானக்யமயத்வஸாமயமுண்டாகக்
காண்கையாலே அவவாகாரத்தாலேயும் ஸாமயமில்லையெனனும் அர்த்தமும் சொல்லவேண்டும
யாலே அததை அருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்யூரஹயத்வமில்லை எனகை) என்று
ஏகேந்த்ரியக்யூரஹயத்வம் - ஏகபரமான க்யமயத்வம் இத்தால ஜீவனிறகாடடில் அதயநத வில
க்ஷணம் ஈஸ்வர ஸவருபம் எனறதாயிறு e உத்க்ருஷ்ட நிகருஷ்ட வஸதுக்களுக்கு ஏக பரமான
க்யமயத்வபரஸகதியுண்டோவெனன (பொன்னுக்குமிதயாதி) g (ஸாமக்யரி) சக்ஷுரிந்த்ரியம்

h விஸுத்ததமநோக்யூரஹயத்வமுண்டே என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் மத
ஸாதவிதி) 1 “न सक्षुणां कुरुष्वये नृपि वासा — मन्सा तु विशुद्धेन” இதி
ஸ்ருதி இங்கே ஜீவாதமாவைப்போலே அஷ்டாங்கயோக்யமாதரத்தாலனறிக் கே விவேகாத்
யருக்ருஹித மதஸஸாலே, அது தனனிலும் 2 நேதி நேதி என்று க்யூரஹிக்குமததநை

பர— 1 “मनसा तु विशुद्धेन” — विवेकादिसाधनसप्तानुगृहीतपरमात्मोपासननिर्मलीकृतेन
मनसा ग्राह्य इत्यर्थः

ஈ— k முதலிலே ஜ்ஞாநவிஷயம் அனநெனனில துச்ச தவம் வருமிநே l அனுத்ர வயததை க்ரஹிக்குமாபோலே விபுத்ரவயததை க்ரஹிக்கப்போகாது என்கை

அ என்கிற விவேகாதிசுக்ளோடே கூடின புகுவதுபாஸந்ததாலே நிாமலமான மநஸஸு வேணு மென்று பரிஹாரம் அதியாஹரித்துக்கொள்வது l 1 (நேதி நேதி) ஏதாவந்மாதரம் ப்ரஹமஸவ ரூபம் ந ஏதாவந்மாதரம் ந என்று பொருள் இரண்டாம் நேதிஸப்தம் இப்படி இயத்தா ரஹிதமான வஸ்தவநதரமிலையென்று சொல்லுகிறதென்கிற இவ்வாததும் அநநதரவாக்யத திலே சொல்லுகிறது—1 ந ஹயேதஸமாதிசுதி நேத்யநயத் பரமஸதிதி என்று இதிறேதி பரகாரேண ஏதஸமாத்ராதேஸோத அந்யத பரம உத்கருஷ்டம் நாஸதீத்யர்தத ஆதிஸ்யதே அநேநேத்யாதேஸ - என்று கரணவயுதபத்தியாய, ஈஸ்வரணை சொல்லுகிறது l (ஈத்ருகதயா) இத்யாதிசுக்கு கருதது ஆத்மஸவரூபம் தனனோடொத்த ஆதமாக்களுண்டாகையாலும் அணுவாகையாலும் இப்படியிருக்கும், இம்மாதரமாயிருக்குமென்று பரிச்சேதிசுத்து க்ரஹிக்கலாம் அப்படி ஈஸ்வரஸவரூபம் க்ரஹிக்கப்போகாதென்று l (ஈத்ருகதயா இயத்தயா) ஸவரூபத் ஸவபுரவத் என்றபடி.

k 'மனனுணர்வளவிலன்' இத்யஸயாநுஞ்ணம் 2 'மநஸா து விஸுத்ரதேந' இத் யதராபி துஸப்தம் அபிஸப்தாராததும் க்ருதவா காஃவபிபராயேண மநோகூமயதவாபூவ ஏவோச்யதே இத்யஸிரோதேந நேதும் ஸகயதே கிம்? இத்யாஸங்க்ய பரிஹாதி (முதலிலே இத்யாதிசு) உக்தாராதத்ரநங்கீகாரே அநிஷ்டபரஸஞ்ஜநம் வா l உக்ததாக்கஸய விபர்யயே பர்யவஸாதமாவஹ (அனுத்ரவயததை இதி) 1 'நேதி நேதி' என்கிற வாக்யம் பரிச்

ஜீ-என்று பரிஹாரம் கண்டுகொள்வது l (ஈத்ருகதயா இயத்தயா) என்றது-ஸவரூபதஸஸவபூவ துச்ச என்றபடி ப்ரஹதாரண்யகே 1 'அதாத ஆதேஸோ நேதி நேதி ந ஹயேதஸமாதிசுதி நேத்யநயத் பரமஸதி' இதி அஸயார்ததா - ஆதிஸ்யதேநேநேதி கரணவயுதபத்தயா ஆதேஸ - நியநதா பரமாதமா இதிந - நைதாவந்மாதரம் அஸௌ பரமாதமா பூவம் யதா வாணித , நைதாவந்மாதரமிதி பரதமநேதிஸப்தஸயாராதத இதிந இதிறேதி இததம் இயத்தாரஹிதம் வஸ்தவந்மாதரம், த - நாஸதீதி துஸ்தீயநேதிஸப்தஸயார்தத இம்மாததமநந்தரவாக்யே ஸ்ருதிராவதாதி [நஹயேதஸமாதிசுதி] ஏதஸமாத ஆதேஸாத் இதிறேதி - இதிறேதிபரகாரேண அந்யத் பரம - உத்கருஷ்டம் நாஸதீதி

k 'மனனுணர்வளவிலன்' என்கிறதற்கு அநுஞ்ணமாக மநோகூமயதவாபூவமே சொல்லுகிறதெனவொண்ணாதோவென (முதலிலேயித்யாதிசு) l பரிச்சேதிசுத்து க்ரஹிக்கப் போகாமெக்கு ஹேதுவேதென (அனுத்ரவயததையித்யாதிசு) l அபரிச்சேத்யதைக்கு 'நேதி

பர—1 बृहदारण्यके [४३] “अथात आदेशो नेति नेति न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्ति” इति. अस्यार्थ — इति नेत्यन्वयः. इतः पूर्वं यथा परमात्मा वर्णितः नेत्यमसौ, नैतावन्मात्र-इति पूर्वस्य नेति शब्दस्यार्थः. उत्तरस्य तु इत्यमियत्तारहितं वस्तुन्तर नास्तीति. इममेवार्थमनन्तरवाक्येन व्याचकार श्रुतिः - (न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्तीति) एतस्मात् - आदेशात्, इतिनेति - इतिनेति-प्रकारेण, अन्यत् परम्-उत्कृष्ट नास्तीति.

—n (பொறியுணாவவையிலன்) பொறியெனறு சக்ஷுராதிசுரணங்களை அவற்றால் அறியப்படும் பதார்த்தங்களுக்கினை n படியலலன் o 1 “யமாதமா ந வேது” 2 “ய பருதிவீ ந வேது” (யம பருதிவீ ந வேது) என்கிறபடியே, p இவ்வோபாதி ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் விலக்கண்ணென்றதுவும் என்கை, q ஜாத யந்தன 1 பதார்த்தத்தூதாஸநம் பண்ணிறறிலன்னென்பதும் கண்ணில் வைஸத்யமுடைய வனும கண்டிலன் s எனபதும், t காணமைகரு இருவருமொக்குமிதே அபபடியே அசித்துவிலக்கண்ணென்றவோபாதி சித்துவிலக்கண்ணென்றதுவும் என்கைககாகச சொல்லுகிறது

அ—சேதுதித்தறியப்போகாமைகரு பரமானமாகக்காட்டி உபபத்தியும் காட்டுகிறா (அணுத்ரவ யததைஇதயாதி) எனனவுமாம் n (பொறியுணாவவை) என்று உணரப்படும் பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது n (படியலலன்) பொறியுணாவை அளவிலெனறு அநுகருஷ்யாதவயம் இங்கும் உணாவெனறு-விஷயலக்ஷகம் p 1 “யமாதமா ந வேது” 2 “யம பருதிவீ ந வேது” என்கிற படியே என்று ஈட்டிலே உண்டானபோது ஜீவவயாவருததயபித்யுநாதேவ அசித்துவயாவருத்திரபி ந ஸித்துத்யதி கிம்? இதயதராஹ (யமாதமேத்யாதி)

p அபேதுஸங்காயோக்ஷயமான ஜீவனைக்காட்டில வைலக்ஷணயம் சொல்ல அமையாதோ? அசித்துவைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லவேணுமோவெனன, அது த்ருஷ்டாந்தாதததம் என்கிறார் (இவ்வோபாதி) என்று இந்த வாக்யம் பரோபதேஸகூர்பபுதாநிமித்தம் உபயவிலக்ஷணமாகத தாம் அநுஸந்திதகிநிதத்தில் த்ருஷ்டாந்தாதததமாகவேண்டாவிறே q ஜனாநாதந்தார்த்மக னுன சேதநவைலக்ஷணயததை ஜடூமாய ஹேயமான அசித்துவைலக்ஷணயததேரபாதி எனன லாமோவெனன (ஜாத்யந்த்னித்யாதி) r (பதார்த்தம்)மாவது - ஸித்துத்யாந்ஜநாதி த்ருஸயமான நிஷேபம் இததால் — அவதாரிகையில ஹேயபரதயநீகத்வ கலயாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷணயமும், ஏகபரமான க்ஷயதவததாலே வரும் ஸாமயாபுரவமுமெனறு தாதபாயத்வ யம் — என்று அருளிச்செயவர் s (எனபதும்) எனறவநநதரம் ஒகருமென்று அத்யாஹாரம் t அதுக்கு உபபாதகம் (காணமைககெனறு) அசிஜஜீவயோ பரஸ்பரவைலக்ஷணயே ஸதயபி புகுவத்ஸவரூபாவமாஸதே ஜீவகூதம் வைலக்ஷணயம் ந வைலக்ஷணயதவேந ஸபுரதீதி யாவத்

ஜீ—தேதி ' என்கிற வாக்யம் பரமான பரதூஸநபரம் | அணுத்ரவயேத்யாதி வாக்யம் உபபத்தி பரதூஸநபரம் n (பொறியுணாவவை) என்றது உணரப்படும் பதார்த்தங்களுக்கெனறபடி n (படியலலன்) பொறியுணாவை அளவிலன் என்று அநுஷங்கித்து அந்வயம்

p சித்துவிலக்ஷணமெனறால் அசித்துவைலக்ஷணயம் தனனடையே ஸித்துத்யாதோ? என்ன, அது த்ருஷ்டாந்தம் என்கிறா (இவ்வோபாதி இத்யாதி) இந்த வாக்யம் பரோபதேஸகூர்ப பதாநிமித்தம், உபயவிலக்ஷணமாகத தாம் அநுஸந்திதக இது த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டா விறே q இவ்வோபாதியெனபானென? ஜீவனுக்கு வாகியிலையோவெனன (ஜாத்யந்த்னித்யாதி) r (பதார்த்தம்) நிஷேபம் இத்தால் அவதாரிகையிலே ஹேயபரதயநீகத்வ கலயாணைக தாநத்வங்களாலே வைலக்ஷணயமும், இங்கே ஏகபரமான க்ஷயதவமுமில்லை என்றும் தாத்பாய த்வயம் s (எனபதும்) எனறவநநதரம் 'ஒகரும் எனறு அத்யாஹாரயம் இததால் சித்திததுகக ளுக்குப் பரஸ்பர வைலக்ஷணயமுண்டாயிருந்தாலும், புகுவத்ஸவரூபத்தை விசாரித்தால் ஜீவகூத வைலக்ஷணயம் வைலக்ஷணயமாயத் தோனருது எனறபடி

ஈ— இப்படி உபயவிலக்கண்ணாயிருக்குமாகில் அவனை பரதிபத்தி பண்ணும்படி என னென்னில் (இன்ன) u ஏவமவிதன எனனுமிதனை v உகதததைச சொல்லவுமாம், வகசுயமாணத்தைச் சொல்லவுமாம்

எப்படிப்பட்டவன்? என்னில் (உணாமுமுநலம்) உணாவென்று — ஐஞாநம் நலமென்று ஆநந்தம் முமுநென்று இரண்டிடத்திலும் அந்வயிகிறது கட்டடங்க ஐஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்தமுமாயிருக்கும் இத்தால் ஸவருபத்தில் அபரகாஸமாயாதல் அந்நுகூலமாயாதலிருக்குமிடமில்லை என்கை அனறிககே, ஆநந்தமாகிறதும் ஐஞாநவீசேஷமாகையாலே ஆநந்தத்தைச் சொன்னபோதே ஐஞாநத்தையும் சொல்லிறதும் வருமிறே, ஆகையாலே (இன்னுணா முமுநலம்) w நேர்கொடுநேர் தனனை அறியப்போகாமையாலே, என்றும் ஓகச இன்னாலே-உபமாநத் தாலே அறியப்படுவதான முமுநலமாயிருக்கும், x 1 “यथा सैन्धवघ्न” (யதா ஸைந்தவ-கூந) என்கிறபடியே y நிரதிஸாயாநந்தமுமாயிருக்கும் z 2 “आनन्दो ब्रह्म” (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) என்றும் 3 “आनन्दमय” (ஆநந்தமய) என்றும் சொல்லக்கடவதினே

அ— u, v ஏவமவிதன என்றது எத்தைப்பற்ற எனை (உகதததையித்யாதி) உக்தவகசுய மாணங்கள் இரண்டையும் சொல்லவுமாம் என்று கூட்டிக்கொள்வது

w (நேர்கொடுநேர்) ஸாக்ஷாத இரண்டாமாதத்தில் இன்னென்று உபமானம் அத் தாலே உணர் - உணரப்படும், முமுநலமென்று அறியப்படும் என்கை x உபமாநத்தாலே அறியும் வகை எப்படியென்னில் (யதா ஸைந்தவேத்யாதி) y இத்தால் ப்ரலிதம் (நிரதிஸயேதி) z அத்ர பரமானங்கள் (ஆநந்தோப்ரஹ்மேத்யாதி)

a உபமாநாத்ரம் (கடிசேரித்யாதி) [கடிசேர் நாரற்றததுளளாலையித்யாதி] விலக்கணமான க்ஷத்தங்களெல்லாம் சோந்த பரிமள ஸமுதாயத்தை அவகூரஹித்து அநுபூவிதத இனபத்தி

ஜீ— u, v ஏவமவிதன என்றது எத்தைப்பற்ற எனை (உகதததையித்யாதி) உக்தவகசுய மாணங்கள் இரண்டையும் சொல்லவுமாம் என்று கூட்டிக்கொள்வது

w (நேர்கொடுநேர்) ஸாக்ஷாத் துஷிதீயாத் தே இன்ன - உபமானம் அத்தாலே உணர் உணரப்படும் முமுநலம் என்று அறியப்படும் என்கை x உபமாநத்தாலே அறியும் வகை எப்படி என்ன (யதா ஸைந்தவேத்யாதி) இயம் ஸ்ருதிஸஸார்ததா பூர்வமேவ (ப 230) லிகிதா z ஆநந்தரூபத்தைக்கு பரமானங்கள் (ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேத்யாதி) தைத்திரியகே 2 ‘ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வயஜாநாத’ ஏதத்பூர்வாவாகே 3 ‘அந்யோ஽ந்தர ஆத்மா஽நந்தமய’

பர-x 1 (முமுநலம்) बृहदारण्यक-मैत्रेयीब्राह्मणे [६-५] “म यथा सैन्धवघ्नोऽनन्तरोऽवाह्यः कृत्स्नो रसघ्न एव एवं वा अरेऽयमात्मा” इति.

z 2 तैत्तिरीयके [३ ६] “आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्” एतत्पूर्वानुवाके (५) “अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः”

ஈ—உஅ [கடிசோ நாற்றததுள்ளாலை] கடியும் நாற்றமும், இரண்டும பரிமளம் ஆலை யென்பது மது, ஸர்வரஸத்துக்கும் உபலக்ஷணம் ஸாவகூந்தத்துக்கும் உபலக்ஷணம்-நாற்றம் b A “கடிசோ நாற்றததுள்ளாலை இனபததுனபககழிநேர்மை ஒடியா இனபப பெருமையோன” என்று c பூவில கூந்தததையும், மதுவில ரஸததையும் d பிடித்து, e அவைதனனிலும் அல்பாஸதிரதவாதிதேஷங்களைக் கழித்து, ஸதிரமாககிச் சேர்த்துப்பார்த்தால் சிறிதொப்பாம எனனுமபோலே ஒருபமாந்தத்தாலே அறியில் அறியலாமததனை, f தனனையே இழிநது அறியப்போகாது என்றபடி (உணாமுமுநலம்)

அ-னுடைய அல்பாஸதிரதவாதிதேஷந்தாமான துனபத்தினுடைய கழிவையுடைத்தான ஸலிகு மாமஸத்தினுடைய விசேஷதூஷிதமாகையாலே நிதயமானஆநந்தத்தினுடையஅபரிச்சேஷதயதை யுடையனா கூந்ததாநுபூவஸகூத்ருஷடாநதம் பரதிபதயீர்த்தகமாகச சொல்லுகிறது உபய விங்கு விஸிஷடமாய ஸவேதரஸமஸதவஸது விலக்ஷணமான ஜஞாநாநந்தம் மாஹாதமயததுக்கு த்ருஷடாநதமில்லாமையாலே இதோராத்தம் b ஸபூதார்த்தத்தை அருளிச்செய்து பினனையும் அந்வயாநுருண தாத்தபாயம் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தை எடுக்கிறா (கடிசேரித்யாதி) c கடி நாற்றததாலையுள் துனபங்கழிந்த இனபநோமைசோ ஒடியா இனபபபெருமையோன” இத் தயந்வயம் ஹருதி ந்திரயாஹ (பூவிஸித்யாதி) மதுகூந்ததயோரபித்யாநாத் ஆஸ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்ததயதி d (பிடித்து) - எடுத்து e (அவைதனனிலும்) அவற்றில உண்டான ஸகூந தனனிலும் நேர்மைசேர் - நேர்மையொத்த இனபபபெருமையோன என்றபடி ஸகலலோகங் களிலும் உண்டான ஸகல கூந்ததங்களையும் ஸகல ரஸங்களையும் திரட்டி அதில அல்பாஸதி ரத்வாதி தேஷங்களைக் கழித்து ஸதிரமாககி, இப்படி நிதயமாய நிரதிஸயமான கூந்த ரஸங்களை அநுபூவிக்கையால வந்த ஆநந்தம் சிறிதொப்பாம எனனுமபோலேயிருக்கிற - நித்யமாய நிரதிஸயமான ஆநந்தத்தையுடையவன என்றபடி அத்ர ஸவயதநைர் துர்ஜஞே யதவம் புகூவத்பரஸாதாத ஜஞாயமாநத்வம் ததூநீமபி உபமாநமுகேதவ ஜஞாய மாநத்வம் ச ஸலசயதே f A “அடியேனுள்ளான” இத்யாதிநா உபமாநததாலே அறியவேணும் என்றதுக்குக் கருத்து எனனென (தனனையேயித்யாதி)

g முந்தின அர்த்தமே முக்யமென்று விவரிக்கிறார் (முமுவுணர்வுமாய இத்யாதி) h விவரணம் (கட்டடங்க இத்யாதி) i ஜஞாநமே ஆநந்தமாகையாலே இப்பூவயோஜதை கூடினபடி எங்கனே

ஜீ— a உபமாநவேத்யதைக்கு பரமாணந்தரம் (கடிசேரித்யாதி) b ஸபூதார்த்தத்தை அருளிச் செய்து பினனையும் அந்வயாநுருணதாத்தபாயம் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தை எடுக்கிறார் (கடிசேரித்யாதி) c “கடிநாற்றத்தாலையுள் துனபங்கழிந்த இனபநேர்மைசோ ஒடியாவினபப பெருமையோன” என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பூவிஸித்யாதி) மதுகூந்ததங்களைச் சொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்ததிக்வும் d (பிடித்து)- எடுத்து நேர்மைசேர் ஸலிகுமாமஸத்தோடொத்த ஆக, ஸகல லோகங்களிலுமுண்டான ஸகல கூந்ததங்களையும் ஸகல ரஸங்களையும் திரட்டி அதில அல்பாஸதிரதவாதி தேஷங்களைக் கழித்து ஸதிரமாககி இப்படி நிதயமாய நிரதிஸயமான கூந்தரஸங்களை அநுபூவிக்கை யால வந்த ஆநந்தம் சிறிதொப்பாம எனனுமபோலே இருக்கிற - நித்யமாய, நிரதிஸயமான ஆநந்தத்தை உடையவன என்றபடி f உபமாநததாலே அறியவேணுமென்றதுக்குக் கருத்து ஏதென (தனனையே இத்யாதி)

ஈ—g முழுவுணர்வுமாய், முழுநலமுமாயிருக்கும் h கட்டடங்க ஐஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநநதமுமாயிருக்கும் i அநுசூல ஐஞாநமேயாகிலும், ஆநநதமுமாகிறது பிரிதது j வயவ ஹரிகக்க கட்டவதாயிருக்குமிதே (எதிர் நிகழ கழிவினுமின்னிலன்) k காலதரயத்திலும், இன்னுண்டு ஒப்பு, அதிலலாதான சித்சித்யுசுவர தத்வதரயமேயாயிற்று நம த்யுசு நததுக்கு உள்ளது, அதில சித்சித்யுவின்கண்ணம் எனனுமிடம் முன்பே சொல்லிற்று இங்குச் சொல்லிற்றுக்கிறது எனனென்னில் “ திரளவொப்பிலையாகில ஒருவகையாலே தான ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவும் இல்லையென்கிறது ” என்று நிர்வஹிப்பாரும்

அ எனன(அநுகூலேதயாதி)கேவல பரகாஸத்தையும்ஆநுகூலயத்தையும்பற்ற பேத்யுவயவஹாரம் எனறபடி j (வயவஹரிகக்ககட்டவதாயிருக்குமிதே) ஸாஸ்தரங்களிலே இதி ஸேஷ

k(காலதரயத்திலும் இதி)காலதரயத்திலும் அதிலலாதானென்றுஅந்வயம் இன்னுணர்முழு நலம் இன்னிலன் என்கிறவிதங்கு 1 ஈத்யுசுராய ஸவாஹா இதயாதி ஸ்ருதிபரக்கியையிலே கருத்தென்று திருவுளம் (ஈத்யுசுராய ஸவாஹா) 2 யத்யா ஸைந்த்யக்யந் என்று சொல்லி இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன் (கீத்யுசுராய ஸவாஹா) நேரே உபமாநமில்லாமையாலே ‘கீத்யுசுராய’ எனனுமிதத்தை ஒன்றிப்படியும் அல்லன் எனறபடி (தாத்யுசுராய ஸவாஹா) 3 ஆகாஸவத் ஸர்வக்யதஸ்ச நித்ய என்று பின்னை ஓராகாரத்துக்குப் பின்னை ஒன்றைச்சொல்லி இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன் [விஸ்த்யுசுராய ஸவாஹா] உபமாநஸூத்ரியன் எனறபடி [ஸுஸ்த்யுசுராய ஸவாஹா] வைத்யாமய த்யுஷ்டாந்த ஸூத்ரியன் எனறபடி ஸௌஸாத்யுசுராயம் வைத்யாமயாபூரவ நியதமிதே [ஈத்யுசுராய தாத்யுசுராய] கதிர் பொறுக்குகிறபடி ஓரோராகாரத்தைப் பற்றச் சொல்லுமத்தனை [ஈத்யுசுராயதாத்யுசுராய] ஸப்த்யங்களுக்கு உபமாநத்தாலே நிரூபிக்கபடுமவன் என்று அர்த்தங்கொள்ளாதபோது உபமாந விஸேஷ நிர்நேயமில்லாமையால் இதோரர்த்தம் எந்தியாதியதே ஆகையால் இப்படி

ஜீ— g முந்தின் அாதத்யுமே முக்யமெனக்ககாக அத்தை விவரிக்கிறா (முழுவுணர்வுமாய் இதயாதி) h விவரணம் (கட்டடங்க இதயாதி) i ஐஞாநமே ஆநநதமுமாகையாலே பூவயோஜக் கூடினபடி எங்ஙனெனென (அநுகூலேதயாதி) கேவல பரகாஸத்தையும் ஆநுகூலயத்தையும் பற்ற பேத்யுவயவஹாரம் எனறபடி j (வயவஹரிகக்ககட்டவதாய இருக்குமிதே) ஸாஸ்தரங்களிலே ” இதி ஸேஷ

k (காலேதி) காலதரயத்திலும் அதிலலாதானென்று அந்வயம் இன்னுணர் முழுநலம் இன்னிலன் என்கிற இதுககு 1 ஈத்யுசுராய ஸவாஹா கீத்யுசுராய ஸவாஹா தாத்யுசுராய ஸவாஹா விஸ்த்யுசுராய ஸவாஹா, ஸுஸ்த்யுசுராய ஸவாஹா என்கிற ஸ்ருதி பரக்கியையிலே தாதபாயம் இந்த ஸ்ருதிக்கு அர்த்தம் [ஈத்யுசுராய ஸவாஹா] 2 ‘யத்யா ஸைந்த்யக்யந்’ என்று சொல்லி, இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன் [கீத்யுசுராய ஸவாஹா] நேரே உபமாநமில்லாமையாலே கீத்யுசுராயனென்னுமிதத்தை ஒன்றிப்படியும் அல்லன் எனறபடி [தாத்யுசுராய ஸவாஹா] 3 ஆகாஸவத் ஸர்வக்யதஸ்ச நித்ய என்றப்போலே பின்னை ஓராகாரத்துக்குப் பின்னையொன்றைச் சொல்லி இப்படிப்பட்டவன் என்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன் [விஸ்த்யுசுராய ஸவாஹா] உபமாந ஸூத்ரியன் எனறபடி [ஸுஸ்த்யுசுராய ஸவாஹா] வைத்யாமய த்யுஷ்டாந்த ஸூத்ரியன் எனறபடி ஸௌஸாத்யுசுராயம் வைத்யாமயாபூரவ நியதமிதே ஆக, [ஈத்யுசுராய தாத்யுசுராய] என்று ஓராகாரத்தைப்பற்ற உபமாநத்தாலே நிரூபிக்கபடுமவனென்று

ஈ—உண்டு, அங்ஙனனறிககே, புடடர்—[ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் இல்லை என்றது முன்பு, ம வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தமில்லை என்கிறது இங்கு] என்று வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தத்துக்கு உதாரணம்—n 1 “न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिमुखा इव”

அ—பொருள்கொள்ளாதபோது வாகயவையாத்ரபம் பரஸங்கிக்கும்—என்று அருளிச்செய்வா கீத்ருஸாய என்று உபமாந ராஹித்யத்தைச் சொல்லி, திரளவும் உபமாநமில்லையே யாகிலும் ஒரோராகாரத்தாலேயாகிலும் உபமாநமுண்டாகலாமிதே, அதுவும் இல்லை என்கிறது—[விஸ்த்ருஸாய] விஸ்த்ருஸாய என்றவநந்தரம் ஸுஸ்த்ருஸாய என்றது வயாஹத மல்லாமைக்காக இதுக்கு வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தாபூவத்திலே நோக்கு—என்று அருளிச்செய்வா

! A என்று மொனுகி ஒத்தாருமிககாரகனும் தனறனககினறி நினருனை ' என்கிறபடியே ஒரோர வகையாலும் ஒபமில்லை என்று பூர்வாகன நிரவாஹம் (ஸாதாரமயேத்யாதி) அது போலே இருக்கும் இது என்றது ஸாதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் அதுபோல அல்ல இது என்றது வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் -வயதிரேக த்ருஷ்டாந்தம் யதராக்நிர நாஸதி ததர தூமோபி நாஸதி யதூர மஹாஹரத இதி ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் - அநவயத்ருஷ்டாந்தம் யதர தூரம் தத்ராக்நி, யதூர மஹநஸ இதி தூரமாவது அக்நி மததவம் இநத அக்நிமத்தவதார்மம் மஹாநஸத்திலே உண்டாகை - ஸாதாரமயம் அவவக்நி மததவதூரம் மஹாஹரதத்தில் இல்லாமை வைதார்மயம் n (வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தமும் இல்லை என்கிறது) சில ஆகாரங்களாலே ஸாதார்மயமுண்டாகிலிறே வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் சொல்ல பரஸங்குமுள்ளதென்று தாத்தபாயம் பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத சண்டூரவத் ந பூவதி வஸிஷ்ட இதி வக்தும் ஸக்யதே கிம்? இதி பூவ n இதுக்கு உதாரணம் (நபரேஷ்வித்யாதி) / த்ருஷ்ட சோரணுக்கு ஐஸ்வாயம் உண்டானால் எப்படி பரஹிம்ஸை பண்ணு வனோ அப்படி மஹாதேஜஸனிகளுக்கு பூலமுண்டானால் பரக்ஷணம் பண்ணுவா என்று பொருள்

ஸீ சொல்லி [கீத்ருஸாய] என்று உபமாநராஹித்யத்தைச் சொல்லி திரளவும் உபமாநமில்லையே யாகிலும் ஒரோராகாரத்தாலேயாகிலும் உபமாநமுண்டாகலாமிதே அதுவும் இல்லை என்கிறது [விஸ்த்ருஸாய] என்று விஸ்த்ருஸாய என்றவநந்தரம் ஸுஸ்த்ருஸாய என்றது வயாஹத மல்லாமைக்காக, இதுக்கு வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தாபூவத்திலே நோக்கென்பர்கள்

n(வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் இல்லை என்கிறது) ! ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தமாவது - அது போல இருக்கும் இது' என்கிறது 'அதுபோலல்ல இது என்கிறது வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தமும் இல்லையாவது சில ஆகாரங்களாலே ஸாதார்மயமுண்டானாலிறே வைதார்மய த்ருஷ்டாந்தம் சொல்ல பரஸங்குமுள்ளது பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத சண்டூர னனைப்போல அல்ல வஸிஷ்டுன்னென்றுதான சொல்லப்போமோ? ஆகையால் அத்தயநத விலக்ஷண மாகையாலே ஈஸ்வரஸவரூபம் இவற்றின்படி அல்லவென்று எடுத்துக் கழிக்கவும் யோக்யதை இல்லை என்றபடி n(நபரேஷ்விதி) 1 பரஹித பரதநாய மாதூவாநஹமாகாரயிதும் மஹிபுருதா ' இதி பூர்வார்த்தம் இதம் மாக்யகாவயே(18 52) / த்ருஷ்ட சோரணுக்கு ஐஸ்வாயம் உண்டானால் எப்படி.

பர—n 1 (வைதார்மயத்ருஷ்டாந்தம்) माधकाव्ये (१६ ५२)–“ग्रहितः प्रधानाय माधवा- नहमाकारयितु महीभृता। न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिमुखा इव॥”

ஈ (ந பரேஷ) மஹேஷஸுஸாஸ லாத்யபஞாவந்தி மலிமலுசா இவ) o[என்னுயிரி] இப்படி இருச்சிறவனா எனக்கு தூரகன p1 “यस्यान्मा शरीरम्” (யஸ்யாதமா ஸரீரம்) என்கிறபடியே q இதைத் தனக்கு ஸரீரமாகக்கொண்டு, தான ஸரீரியாய், தூரகன யிருக்கும் என்னும் அர்த்த முஞ் சொல்லவேண்டுமது ஒன்றிறே

அ— o [என்னுயிரென்றது எனக்கு தூரகனென்னுதல் p ஸகலாதமாககளுக்கும் உபலக்ஷண மாதல் என்று இரண்டு அர்த்தம்] என்று அருளிச்செய்வா தூரகனென்றபோது உடரடி தொழுதெழு என்று அநவயம் p (யஸ்யாத்மேதயாதியு) ஸவருபவைலக்ஷணய பரகரணத்திலே என்னுயிரி எனபானென்னென என்னுயிரி என்றது ஸாவாதமாககளுக்கும் உபலக்ஷணம் என்று கருத்து q மேற்பாட்டிலே அந்த பரஸிய வயாபதி சொல்லுகையாலே இங்கே சொல்ல வேண்டுவானென்னென (இத்தை இதயாதியு)

ஸமரிலை என்ற அநந்தரம் மிககாரிலை என்றது ‘இன்னிலன் என்றதுக்கு துருஷு டாநதாதத்து’ அதாவது மிககாரில்லாதாபேயே ஸமருமில்லை என்றபடி r ‘மிகுநரை’ - மிககாரை s பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத இதயதராஹ (தான ஜீவாத்மாலை இதி)

ஜீ—பரஹிமஸ பண்ணுவார்களோ அப்படி மஹாதேஜஸவிகளுக்கு பூலமுண்டானால் பரரக்ஷணம் பண்ணுவரென்று ந பரேஷு இதயாதியுக்குப் பொருள்

o என்னுயிரி எனக்கு தூரகனென்னுதல் p ஸகலாதமாககளுக்கும் உபலக்ஷணமாதல் என்று இரண்டு அர்த்தம் q ஸவருப வைலக்ஷணயகத்துந பரகரணத்திலே ‘என்னுயிரி’ எனபானென? எனன் (இத்தை இதயாதியு)

r ‘மிகுநரை’ - மிககாரை s பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத இதயதராஹ (தான ஜீவாத்மாலை இதி) (மிகுநரையிலன்) என்றது ‘இன்னிலன்’ என்றதுக்கு துருஷுடாநதம், அதாவது மிககா ரில்லாதாபேயே ஸமருமில்லை என்றபடி

பர—p1 (என்னுயிரி) बृहदारण्यके (६ ७) “य आत्मनि तिष्ठन् आत्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मानमन्तरो यमयति स त आत्माऽन्तर्याम्यमृतः” अर्थाः श्रुत-प्रकाशिकाकारैर्निस्तरेणामिहितः— “य आत्मनि” इति पर्यायेण परिशुद्धात्मनो भगवच्छरीरत्व-मुच्यते, नक्षत्रचन्द्रादित्यादीनां अचित्संसृष्टचेतनविशेषाणां परमात्मशरीरत्वस्य पृथगुक्तत्वात्. “यस्सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्” इत्यनुक्तानां अचित्संसृष्टजीवानां परशरीरत्वस्य पृथगुक्तत्वाच्च. “आत्मनि तिष्ठन्” इत्युक्ते वेद्यामग्नितिष्ठति, तिले तैले तिष्ठति इतिवत् बहिरबहिस्स्थितिसाधारण्य-स्यादिति, तद्वैशद्यार्थमाह - (आत्मनोऽन्तर इति) यमात्मा न वेदेति, इयत्तया वेदननिषेधः, भगवत्प्रसादेन विना तज्ज्ञानस्य शक्यत्वनिषेधो वा क्रियते. “अन्तरो यमयति” इत्यनेन-शरीरलक्षणमुक्तम्। तस्मात्तन्नियाम्यं तच्छरीरमित्यर्थः. नच शिलापुत्रस्य शरीरमितिवत् अयं निर्देशः, अपवादकाभावे व्यतिरेकनिर्देशस्वारस्यभङ्गायोगादिति ॥

ஈ— 1 (மிகுநரையிலனே) மிககாரை உடையனல்லன 9 தான ஓவாதமாவை ஸரீரமாசககொண்டு தூரகனாய் நியாமசனாய் இருக்கிறுப்போலே, தனையும நியமிக்கக கடவதொரு வஸத்வநதரம உணடோவென்னில, தனக்கு மேற்பட்டாரை உடைய னல்லன, t 1 “न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते (ந ததஸம்ஸாப்யதிகஸ்ச த்ருஸபதே) எனனுமபோலே

u ‘ மனனகமலமற மலாமிசை யெழுதரும மன்னுணாவளவிலன, பொறியுணர் வவையிலன, எதிர் நிகழ் கழிவினுமின்னிலன மிகுநரையிலன, உ நாமுழுநலம இன்ன எனனுயிர ” என்று அந்வயம, v அன்றிக்கே, “என்னுயிரானவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழென மனனே ” என்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்வயம 2

அ— v மனனக மலமறவென்று தொடங்கி இன்னிலன மிகுநரையிலன எனனுயிர எனக்கு தூரகபூதன அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழு—என்று கீழிற்பாட்டில் வினையோடே அந்வயம இப்படி பததுப்பாட்டிலும் அந்வயமாகக் கடவது என்று உரையனுடைய அந்வயம 2

ஜீ—v தூரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழு என்று அந்வயம u ஸகலாதமோபலக்ஷணமான போது பரகாராந்தரேண அந்வயம எனகிருர்(மனனகமதயாதி) p ப்ருஹதூரணயகே2 ய ஆதமநி திஷ்டுந் ஆத்மநோநதரோ யமாதமா ந வேத்யஸயாத்மா ஸரீரம ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தாயாமயம்ருத இதி t ஸ்வேதாஸ்வதரே 1 ‘ந தஸய காமய கரணஞ்ச வித்யதே ந தத்ஸம்ஸாப்யதிகஸ்ச த்ருஸ்யதே | பராஸய ஸகஜாவிவிதைவ ஸ்ருயதே ஸவாப்யாவிஜி ஜஞாந பூல கரியா ச இதி ஸ்ருதித்யஸயாபயாத்நா: p ஆதமநி திஷ்டுநநித்யுகதே வேத்யாமக்யநிஸ்திஷ்டுநி திலே தைலம திஷ்டுநி இதிவத பூஹிரபூஹிஸஸ்திதி ஸாதூரணயம ஸயாதிதி தத்யஸைஸத்ய யாராததூமாஹ [ஆதமநேந்நதர இதி] [யமாதமா ந வேதேதி] இயத்தயா வேத நநிஷேத பூக்யவத பரஸாதேந விநா தஜஜஞாநஸய ஸக்யத்வநிஷேதே4 வா கரியதே அநதரோ யமயதீத்யதேந ஸரீர லக்ஷணமுக்தம தஸமாததநநியாமயம் தசசூரீரமிகயர்த்தா [ந தஸ்யேதி] கார்யம் ஸரீரம கரணம இந்நூரியாதி t நதகஸம்ஸ்சேத்யாதிநா ஸமாப்யதிகநிஷேத4, பராஸ்யேதயாதிநா ஜஞாந ஸக்யத்யாதிநாம ஸவாப்யாவிசுதவமுச்ச்யதே கரியா நிபமநம இதி இப்பாட்டால் ஸோதக வாக்ய மான ஸத்யஜஞாநாதி வாக்யத்தில் ஸத்யஸபூதூராததூமான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யமும் ஜஞாந ஸபூதூராததூமான அஸங்குசித ஜஞாநாதிருபதையும், அநந்த ஸபூதூராததூமான காலாத்யபரிச்சேதூருப நித்யஸமாப்யதிகரஹிதத்வமும் சொல்லிறுயிறு பொறி இந்நூரியம முதல இன்னென்றது இப்படிப்பட்டவன என்றபடி யதுவா, இன்ன உபமாதம் அநந்தரம் இன்னிலனென்றது ஒத்தாரிலலாதவன என்றபடி 2

பர—t 1 (மிகுநரையிலனே) इवेताश्चतरे (६) “न तस्य कार्यं करणञ्च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते। परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च॥” असार्थः— कार्यं-शरीर, करण-इन्द्रियादि, “कार्यकारणकर्तृत्वे” [गीता, १३-२१] इति प्रयोगात्, “न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते” इत्यनेन-समाभ्यधिकनिषेधः; “परास्य” इति ज्ञानशक्त्यादीनां स्वाभाविकत्वमुच्यते, क्रिया-नियमनम्.

3 இலனது வுடையனி தெனநினை வரியவன்
நிலநிடை விசுமபிடை யுருவின னருவினன்
புலனெடு புலனை னெழிவிலன் பரந்தவந்
நலனுடை யொருவனை நனுகினம் நாமே

ஆ— 3 அவ —(இலனது) இப்படி ஸவேதர ஸமஸத வஸது விலக்ஷண ஸவருப குணவிபூதி களுன எம்பெருமானுடைய ஜக்தைத் தூவரீயம் சொல்லுகிறது

வயா —பருதி வயநதரிசுநாதி, ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாதமக ஸமஸத வஸதுக்களுக்கும் சோஷியாய ஸர்வஜக்தாதம பூகனாய தத்குத தேஜாஷைஸமஸபருஷ்ட னாய ஸவரஸீரபூத ஜக்தூநியமநருபைபரவரீயதகை உடையனாய, ஸவேதரஸமஸத விஸஜாதீ யனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம பெற்றோம் அவன துயரறு சுடரடி தொழுதேழென மனனே எனகிறார்

8

ஒ— அவ,—மூன்றாம் பாடில், முதல பாடில் சொன்ன நிதயவிபூதி யுத்தனான எம்பெருமானுக்கு லீலார்த்தமான ஜக்துவிபூதியோக்ததைச் சொல்லுகிறது

வயா, (இலன)என்று தொடங்கி ஒன்றைச்சுட்டி அத்தையுடையனல்லன் எனனில், ஐஸ்வர்யத்தில் சிறிது குறைந்து தோற்றும், ஒன்றைச்சுட்டி இத்தையுடையன எனனில், இத்தொழிய அல்லாதது எல்லாம் இவனது அல்லாமையாலே அத்யலப விபூதிகளும், இவ்விரண்டு படியாலும் கருதமுடியாதான பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதெனனில், கீழில் லோகங்களிலும் மேலில் லோகங்களிலும் உண்டான சேதநாசேதநங்களை யு மெல்லாம் உடையான நிலமும், விசுமபுமென்று-கீழும் மேலும் உண்டான லோகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம் “உருவினனருவினன்” என்றால் சேதநாசேதநங்களை உடையன என்னும் பொருளுக்கு வாசகமாமோ? எனனில், A “காராயின காளநன மேனியினன்” என்றபபோலே இதுவும் வாசகமாம்

(புலனெடு) என்று தொடங்கி பரமாணகோசரமான பதூர்த்துங்களோடே அந்தராதமதயா கலந்து நின்றனையாகிலும், அவற்றின் தோஷங்கள் தன பக்கல் தட்டாதபடியாய், இப்படி எல்லாப் பதூர்த்துங்களிலும் வயாபித்திருப்பதும் செய்து, இந்த லீலாவிபூதியோடே—முதல பாடில் சொன்ன அதயந்த விலக்ஷணதமமாய், அந்தரங்குதமமாயிருந்துள்ள நிதய விபூதியை உடையனாய், அத்விதியனாவனை — அநாதிகாலம் ஸமஸாரத்திலே மங்கி புகுவத்புகி கருதரஹிதரான நாம பரிபூரணமாக அருபுவிக்கப்பெற்றோம் என்று திருவுள்ளத்தோடேகூட 1 “मंथे मासः स त देशम्” (மந்யே பராபதா ஸம தம தேஸம) என்ற புரதாழ்வானைப் போலே பரீதராய் விஸமிதராகிறா 3

ஈ— 3 அவ,—அநந்தரம் வஸதுபரிசுசேதூராஹிதயததுக்கும் தேஸபரிசுசேதூ ராஹிதயததுக்கும் உபபாதுகமான லீலாவிபூதியோக்ததை அருளிச்செய்கிறார்

ய— இலனது—“ விபரகருஷ்டமாகையாலே அஸநநிஹிதமான வஸதுவை உடையனல்லன் உடையனது—ஆஸநநதையாலே ஸநநிஹிதமான வஸதுவை உடையவன் ” என—என்று சில வஸதுவாலே பரிசுசேதுதிதது, நினைவரியவன்—நினைக்க அரியவனாய், நிலநிடை—பூமியிலும், விசம்பிடை—ஊர்துவலோகத்திலும், உருவினன் அருவினன்—ரூபயோக்யமான அசித்ததையும், ரூபரஹிதமான சித்ததையும் பரகாரமாக உடையவனாய், புலனெடு—இப்படி பரமாண பரஸித்துத்தயா புலப் படும் பதாராததுங்களுடே கலந்து நிறகச்செயதே, புலனலன்—அவற்றின் ஸவ பாவம் தனக்கு உடையவனல்லனாய், ஒழிவிலன் பரந்த—ஒன்றும் ஒழியாமல் பரந்து வயாபித்திருக்கும்வனாய், அநநலனுடை—கீழ்ச்சொனை * உயாவற உயாநலத்தை யுடையனான ஒருவனை—அத்விதீயனை, நாம நனுநினம்—நாம கிட்டப்பெற்றேம்

இப்பாடடில் முதற்கூற்றால் வஸது பரிசுசேதுராஹிதபத்தைச் சொல்லி, மேல வயாபதியாலே தேஸுபரிசுசேது ராஹிதபத்தையும் சொல்லிற்றுமிற்று, ஆக, இப்பாடடில் லீலாவிபூதியோகம் சொல்லுகிறது 3

இ— அவ, —மூன்றாம் பாடடில், முதற்பாடடிற சொன்ன நிதய விபூதிபுககனான ஸாவேஸவரனுக்கு லீலாததமான ஜக்துவிபூதியோகம் சொல்லுகிறது

வயா, —(இலனது) அதிலலாதான, ஒன்றைத் தான அநுபூவிதது, அததை ஸமரிதது அது இவனுக்கு இலலை என்றால், ஐஸவாயத்திலே சிறிது குறைந்து தோற்றும் (உடையனது) இததை உடையவன் ஒன்றை பரதயக்ஷிதது, இது இவனுக்கு உண்டென்றால் அல்லாததெல்லாம் இவனுக்கு இல்லாமையாலே அலப் விபூதிகனென்று தோற்றும் (என நினைவரியவன்) இரண்டு படியாலும் நினைக்க முடியாதவன் பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதென்னில் (நிலநிடை) பூமி முதலான கீழுள்ள லோகங்களில் (விசம்பிடை) மேலுள்ள லோகங்களில் (உருவினன் அருவினன்) இரண்டு கோடியிலுமுண்டான சேதநாசேதநங்களைபெல்லாம் உடையவன் நிலனும், விசம்புமென்று கீழுள்ள லோகங்களுக்கும், மேலுள்ள லோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் உருவென்று - அசேதநம் அருவென்று - ஆதமா உருவினனென்று - உருவையுடையவனென்கிற அாதத்துத்துக்கு வாசகமாமோ? எனனில், A “காராயின காளநனமேனியினன்” என்றபுபோலே இதுவும் வாசகமாம்

(புலனெடு) புலனென்று புலப்படும் பதாராததுங்களைச் சொல்லுகிறது பரமாணவிஷயமான ஸகலபதாராததுங்களுடே அநதராதமதயா கலந்துநின்று ஸததையை நோக்கும் (புலனலன்) அநத பதாராததுக்தமான தேஸுஷங்களை தன பககல் தட்டாதபடியிருக்கும் தத்துமாவல்லன், 1 “**इा सुपर्णा सयुजा सखाया समान वृक्ष परिष्वजाते । तयोन्म्यः पित्तल स्वादस्यनहनस्यो असिचाकशीति ॥**” (தூவா ஸுபாண ஸயுஜா

இ—ஸக்யாஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே | தபோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்யவத்தய நஸ்தந்தந்போ அபிசாகஸீதி ||) என்று ஒட்டை நீங்கி விளங்காநிற்குமென்று. (ஒழிவிலன் பரந்த) பரந்தே ஒழிவிலன். இப்படி ஸகலத்திலும் வ்யாபித்துநிற்கும். (அந்நலனுடையொருவனை) முதற்பாட்டில் சொன்ன - அத்யந்தவிலக்ஷணமாய் அநதரங்குதமமாய் இருந்துள்ள நித்யவிபூதியையும், இரண்டாம்பாட்டில் சொன்ன அத்யவீத்யமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் உடையனவனை. இந்த லீலாவிபூதியோடேகூட. (நனுக்ஷணம்) கிட்டப்பெற்றோம். (நாமே) அநாதிகாலம் ஸமஸாரத்திலே மங்கி, புகுவத்கதூகூந்தூணிதரான நாம், இப்படி உபயவிபூதியுத்தனயிருந்துள்ள ஸர்வேஸ்வரனைப் பூணமாக அநுபூவிக்கப் பெற்றோம். “அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென்மனனே” என்று அர்வயம். 1. “मन्वे प्राप्ताः स तं देशं भरद्वाजो यमववीत्” (மந்வே ப்ராப்தா: ஸம் தம் தேஸம் ப்ரத்யவாவோ பயம் ப்ரவீத்) என்கிற ஸ்ரீ ப்ரதாழ்வானைப்போலே, இப்படி பெறுவோமே என்று விஸ்மயதராகிருர். 2. “वानराणां नराणाञ्च कथमासीत्समागमः” (வானரானாம் நரானஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகம:). (நாமே) 3. “किन्तु स्याच्चित्तमोहोऽयम्” (கிந்து ஸ்யாச்சித்த மோஹோத்யம்) இது ஏதேனும் ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோ? என்றப்போலே. 3.

ஈ—மூன்றாம் பாட்டு. அவ:—a முதற்பாட்டிலே-ப்ரதாந்யேந கல்யாணகுண யோக்யத்தை யும், நித்ய விபூதி யோக்யத்தையும், விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையும் அநுபூவித்து, அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் சித்சித் விலக்ஷணமுமாய், உபமாந ரஹிதமுமாய் இருக்குமென்று இரண்டாம் பாட்டாலே அருளிச்செய்து நின்றார்; அவற்றோடே சேர ஒரு கோர்வையாப்த் தோற்றுமிதே தத்யத்வாகாரத்தாலே லீலா விபூதியும் இவர்க்கு. b 4. “नोपजनं सरसिंदं शरीरम्”-(நோபஜநம் ஸ்மரந்நீத்யம் ஸரீரம்)

அ— மூன்றாம் பாட்டு. (இலனியாதி) a நநு-கல்யாண குணங்களையும் நித்ய விபூதியையும் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையும் இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தையும் ஒரு பெரியதிருநாள்போலே அநுபூவியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது அதிஹேயமான லீலாவிபூதி யோக்யத்தை அநுபூவிக்க ப்ரஸக்தி யென்னென்னில், உத்தரம் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி) b அவற்றோபாதி இதுவும் உத்தேஸ்யமாயிருக்குமோ? என்ன, உத்தரம் (நோபஜந மித்யாதி) இதுக்குக்கீழ் 1. “ஸ உத்தம: புருஷ:”இத்யாதி. ஸ:-ப்ரஜ்யோதிஸ்ப்ரத்யவாச்யனான

ஜீ— மூன்றாம் பாட்டு. (இலனது) a பேராக்யமான கல்யாணகுண யோக்யாதிகளையும், அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தையும் அநுபூவியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது ஹேயமான லீலா விபூதி யோக்யத்தை அநுபூவிக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, உத்தரம் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி) b அவற்றோபாதி லீலாவிபூதியும் உத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுமோவென்ன (நோபஜநமித்யாதி) சூரந்தேஸாக்யே 1. “ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர

ப்ர— b (இலனியாதி) छान्दोग्ये (८-१२) “स उत्तमः पुरुषः। स तत्र पर्येति जक्षत्क्रीडन् रममाणः स्त्रीभिर्वा यानैर्वा ज्ञातिभिर्वा नोपजनं सरस् इदं शरीरम्”

ஈ—எனனாநிறகச்செய்தே ததீயதவாகாரததாலே லீலா விபூதியும் c உத்ரதேஸ்யமாகா நின்றதிதே முக்தனுக்கு, d இவாகும், காம நிபுந்தநுமான ஆகாரமும் கிடககச்செய்தே மயாவற மதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே ததீயதவாகாரமும் தோற்றி அருபுவிக்கிறா

e ராஜாககளுக்கு நாடெங்குஞ் செல்லா நிறகச்செய்தே மஹிஷிகளும் தாங்களும் மாகச் சில பூநதோட்டங்களைக் குட நீர் வார்த்து ஆகுவதழிப்பதாய், லீலாரஸம் அருபு விகுமாபோலே fA “திருவிண்ணகா சோந்தபிரான பெய்த காவு கண்ணா பெருந் தேவுடை மூவுலகு” என்கிறப்படியே ஸாவேஸவரனும் பெரிய பிராட்டியாருமாகக் கடைகித்தபோது உண்டாய், இல்லையாகில இல்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாய் இருக்கிற லீலாவிபூதியை அருபுவிக்கிறார்

அ—ஸ்வரன - உத்தம புருஷ ஸ -ஜீவபுருஷனுனவன் ஜக்ஷத் - ஜக்ஷ பக்ஷணே இதே தூது ஸங்குசிதமான பேராகுங்களை புஜியாநின்றுகொண்டு ஸதீயி கீட்டூந யாதநாவா ஜனாதிபிர்வா ரமமாணஸஸந் உபஜநம் ஜநஸமீபே ஸதீதம் இதம் ஸரீரம் ந ஸமரந் ஸமரியாதவனாகக்கொண்டு, தத்ர - ஸ்வரனிடத்திலே, பாயேதி - இதஸ்ததஸஸஞ்சரியாநிற கும ஸமரியாமைக்கு ஹேது இரண்டு - (1) அகாமநிபுந்தநதவமாதல, (2) 1 யத்ர நாநயத் பஸ்யதி இதயாதிப்படியே அருபுவயவிஷய பேராகுயதாதிஸயமாதல c (உத்ரதேஸ்யமாகா நின்றதிதே) d ஸாவம ஹ பஸ்ய பஸ்யதி என்று உத்ரதேஸ்யமாகாநின்றதிதே யெனறபடி ஆனால் முகதரோவெனன (இவர்க்குமிதயாதி) இததால லீலாவிபூதி, ஸவருபேண ஹேய மாணாலும் ததீயதவாகாரத்தாலே பேராகுயமெனறதாயிற்று

e இததை லீலாவிபூதியெனகைக்கு அடியெனெனனில உத்தரம் (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) யத்வா, அவாபத ஸமஸ்தகாமனான ஸ்வரனுக்கு லீலையுண்டோவெனன (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) அத்வா, அவனுக்கு லீலாஸாவஹமாகையாலும் இவாக்கு உத்ரதேஸ்யமெனகிறா (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) f (திருவிண்ணகரிதயாதி) திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேஸ வரன வைத்த லீலோத்யாநங்கிடிகோள் பரஹமாத்யுதக்ருஷ்ட தேவர்களை உடைத்தான தரை லோக்யமும்

ஜீ—பாயேதி ஜக்ஷத் கீட்டூந ரமமாண ஸதீயிவா யாதநாவா ஜனாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸமரநிதம் ஸரீரம்” அஸ்யாததது - ஸ பரஜயேதில்ஸபுத்வாச்ய ஸ்வர உத்தம புருஷ ஸ ஜீவ, ஜக்ஷத் - ஜக்ஷ பக்ஷணே இதி தூது: ஸமருத்ரதேபேராகுந் புருஜா நஸஸந ஸதீயி கீட்டூந யாதநாவா ஜனாதிபிர்வா ரமமாணஸஸந் உபஜநம் - ஜந ஸமீபே ஸதீதமிதம் ஸரீரம் ந ஸமரந் ஸந், தத்ர - ஸ்வரே, பாயேதி - இதஸ்ததஸஸஞ்சரதி ஸமரண நிஷேதம் (1) காமநிபுந்தநதவாகாரேணவாதல (2) 1 யத்ர நாநயத் பஸ்யதி இத யாதிப்படியே அருபுவய விஷய பேராகுயதாதிஸயததாலே ஆதல உபநநம் c (உத்ரதேஸ்யமாகா நின்றதிதே) d ஸாவம ஹ பஸ்ய பஸ்யதி என்று உத்ரதேஸ்யமாகாநின்றதிதே எனறபடி ஆனால் இவர் முகதரோவெனன (இவாக்குமிதயாதி) இததால லீலா விபூதி ஸவருபேண ஹேயமாணாலும் ததீயதவாகாரேண பேராகுயமெனறதாயிற்று

e இதுக்கு எவவாகாரத்தாலே ததீயதவமெனன (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) யத்வா ததீய மான இதுக்கு விநியோகமேதெனன (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) ஆதல f (திருவிண்ணகரிதயாதி)

ஈ— வயா, — (இலனது உடையனிது என நினைவரியவன) “அது இலன, இது உடையன” என நினைவரியவன g அதுபூதமாயிருப்பதொன்றைச் சொல்லி, அது இலன்னென்றவாறே அதொழிந்தததை உடையவன்னென்று தோற்றும், ஒன்றைக் காட்டி இததை உடையவன என்றவாறே இதொழிந்தது இல்லையாய்த தோற்றும், h ‘இலனது’ என்றால் பரிசுதிநந விபூதிகளும் “உடையனிது” என்றால் இதொழிந்ததிலலாமையாலே அலப்பிபூதிகளும், இரண்டு வழியாலுமாக ஐஸவாயம் குறைந்து தோற்றும் (என) இப்படி இருக்குமென 1 (நினைவரியவன) 2 அநுபபந்நங்களைச் சோத்து நினைக்கலாமிறே, k ஓர் ஊசி நிறகிறதாகவும், அதினமேலே கலஸமிருக்கிறதாகவும், அதினமேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதினமேலே மஹாமேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி அநுபபந்நங்களைச் சோத்து நினைக்கலாமிறே 3 அப்படியேதான் மநோரதத்ததுக்கு விஷயமாயிருக்கமுமோ வென்னில மநோரதது ஸமயததிலும் பரிசுசேதிகக அரியனாயிருக்கும்

ஆனால் இவ்வையவததைப் பேசுமபடி என்னென்னில (நிலனிதயாதி) m 1 “पति विषय” (பதிம் விஸவஸய) என்னுமித்தனை n “நிலனிடை” எனகிற இது

அ— g விவரணம் (அநுபூதமாயிதயாதி) h இத்தால பூலிதததெனென்ன (இலனது இத்யாதி) 1 எனவரியவன எனாதே ‘நினைவரியவன’ என்று விஸேஷிதததுக்குத் தாதபாயம் (அநுபபந்நங்களை இத்யாதி) y ததூவா, நினைவரியவன்னென்று பிரித்து பூவமாதல k ததேவ விவருணேதி (ஓர் ஊசி) இதி ஊசி ஸூசி சால கலஸவிஸேஷம் 1 அஸது பரகருதே கிமாயாதம்? இதயதராஹ (அப்படியே இதி) அதரேதும் ததவம் ஸூசியாதென ததூர் ஆரோபஸ ஸம்பூவதி அநயத்ராபூதஸய அநயதாரோபயிதும் ஸகயத்வாத அதர து பூரஹமன பரிச்சித்தநிபூதிகதவே ஸமாயமானே பூரஹமனியுதயநந்தர்கூத வஸதவாரோபோ பூவதி, ஸஸவிஷாணவத அபூரஹமாதமக வஸதுந துச்சுத்வாத ததூரோபோ ந ஸக்யத இதி 1 நினைவு நினைவிலென்றபடி

n வாகய தாதபர்யம் (பதிமிதயாதி) n ஸபூதூராததம் (நிலனிடை இதயாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே விசுமபிடை - விசுமபிலே என்றபடி n நிலன்னகிறது - கீழிலுண்டான

ஜீ— திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸாவேஸ்வரன வைத்த லீலோத்யாநங்கிடிக்கோள் பூரஹமாதயுத் க்ருஷ்ட தேவர்களை உடைத்தான த்ராலோகயமும

g விவரணம் (அநுபூதமாய இதயாதி) h இத்தால பூலிதததெனென்ன (இலனது எனருல இத்யாதி) 1 எனவரியவன எனாதே நினைவரியவன என்றதுக்கு பூவம் (அநுபபந்நங்களை இத்யாதி) k ததேவ விவருணேதி (ஓர் ஊசி இத்யாதி) சால கூடவிஸேஷம் 1 பரகருதே கிமாயாதமிதயதராஹ (அப்படியே இதயாதி) இத்தால ஸூசியாதிமிலே அப்படி ஆரோபம் கூடும் அநயத்ர அநுபூதததுக்கு அநயத்ர ஆரோபம் ஸகயமாகையாலே இவ்விடத்திலேயோ வென்றால் பூரஹமம் ஸமர்யமானமாகிறபோது தூமிக்கூரஹக பரமாணததாலே அபரிசுதிநந விபூதிகமாகவே ஸமாயமானமாகையாலே அபூரஹமாதமக வஸதுவிலலாமையாலே பூரஹம் விபூதயநந்தர்கூத வஸத்வாரோபம் ஸகயமனறென்றபடி 1 (நினைவரியவன) நினைக்கவரியவன

n வாகயதாதபர்யம் (பதிமிதயாதி) n ஸபூதூராததம் (நிலனிடை இதயாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே விசுமபிடை - விசுமபிலே o ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்ரம் (இன்னென்ன இத்யாதி)

ஈ—பாதாளத்தளவும் நினைக்கிறது “விசம்பிடை” என்கிற இது பரமபத்துததுக்கு இவ வருகுளளததையெல்லாம் நினைக்கிறது (உருவினை) உருக்களை உடையான (அருவினை) அருக்களை உடையான o “இனை” எனன, உடையவன என்று காட்டுமோ? எனனில், pA “காராயின காளநன்மேனியினன்” என்றால் மேனியை உடையவன என்று காட்டுமாபோலே q ஆக, கீழ் மேலுண்டான சேதநாசேதநங்களை உடையான என்றபடி 1 இத்தால் s பராதேயுரிசமான ஐஸ்வரியம் உடையவாகளதன்று லீலாவிபூதி, ஸாவாதிசனது என்கை

இப்படி ஸாவததையும் உடையனாப தான பேராகுத்திலே அந்யபரனய்க் t கோயிறசாநது பூசி நிதய விபூதியிலே இருக்குமோவெனனில் u (புலவெருடு) v இவை

அ—லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் விசம்பிடைதது பேலுண்டான லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் என்கிறா (நிலனிடை என்கிற இது இதயாதி) o ஜீஜ்ஞாஸுபராதம் (இனை எனனை இதயாதி) p பரயோகூநதரததாலே பரிஹாரம் (காராயின இதயாதி) காளமேகும் போலே ஸயாமளமாய அபராகாதமான திவ்ய விக்ரஹத்தை உடையவன q பூலிதம் (ஆக இதயாதி) r வயதிரேகாநவய பரயோகும் பண்ணினதுக்கு பரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் இதயாதிவாக்யதவ்யத்தாலே) (இத்தால்) ஸமஸத கலயாணஞ்ஞாதமக ஸூரி ஸேவய ஏவ அகிலசேதநாசேதநஸவாமி இதயாதிதூநாத் s (பராதேயுரிசமான ஐஸ்வரியம்) ததததபரதேயுரிசபதயாகுத - ஸ்வரபூரவம் என்றபடி

t(கோயிறசாநது) அநாக்கூரங்கூராகுப இது பேராகோபகரணத்துக்கு உபலக்ஷணம் u புல னெனததுக்கு முக்யாரத்தம் இநத்யூரியங்கள் புலப்படும் பதூரத்ததுங்களை லக்ஷணயா சொல்லு

ஜீ—p பரயோகூநதரததாலே பரிஹாரம் (காராயின இதயாதி)காளமேகும்போலே ஸயாமளமாய லீலக்ஷணமான விக்ரஹத்தை உடையவன q பூலிதம் (ஆகஇதயாதி) r வயதிரேகாநவய பரயோ கும் பண்ணினதுக்கு பரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் இதயாதி வாக்ய தவ்யத்தாலே) இத்தால் ஸமஸதகலயாண ஞ்ஞாதமகனாய ஸூரிஸேவயனாயிருக்கும்வன சேதநாசேதந ஸவாமி என்கையால் என்றபடி s (பராதேயுரிசமான ஐஸ்வரியம்) ததததபரதேயுரிசமாதரதி பதயாகுத ஸ்வரபூரவம் என்றபடி

t(கோயிறசாநது) அநாக்கூமான சநததுமை இது பேராகோபகரணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் u புலனெனததுக்கு முக்யார்த்தம் இநத்யூரியங்கள் புலப்படும் பதூர்த்ததுங்கள் லக்ஷணயா

பர—m1 (நிலனிடையிதயாதி) नारायणानुवाके (११) “पतिं दिश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्”. पतिशब्दः शेषिवाची। “नच “पारक्षणे” इति धातोर्व्युत्पन्नत्वात् पतिशब्दो रक्षकवाची, नतु शेषिवाचीति ग्राह्यम्। शेषिणि रूढत्वात्, अन्यथा गच्छतीति गोरिति व्युत्पत्त्या गोशब्दस्य मनुष्यादिवाचकत्वप्रसङ्गः। गतिमत्सु सर्वेषु प्रयोगाभावात् तिष्ठत्यपि गवि प्रयोगाच्च तत्र रूढिराश्रीयत इति चेत्, एवमसति पितृसरक्षके पुत्रे पित्रपेक्षया पतिशब्दप्रयोगाभावात्, गृहावरक्षके स्वामिनि पतिशब्दप्रयोगाच्च शेषिणि पतिशब्दो रूढः, अतो यथाक्त एव पतिशब्दार्थः” इति श्रुतप्रकाशिकाकरैरस्यार्थ उक्त (जिज्ञासाधिकरणम्)

ஈ—பட்டத்தைத் தானும் பட்டு W உடன்கேடனாய் நின்று நோக்கும் என்கிறது “புலன்” என்கிறது புலப்படும பதூராததங்களை x1 “ $\text{दृश्यते अयतेऽपि वा}$ ” (தருஸ்யதே ஸருயதே:பி வா) என்கிறபடியே பரமாண கோசரங்களான பதூர்த்தங்களை (ஒடு) 2 “ तत्सृष्टा ” (ததஸருஷ்டவா) என்கிறபடியே இவற்றை உண்டாக்கி, y ஜீவதூவாரா அநுபரவேஸித்து, பின்னை இவற்றுக்கு z வஸ்துதவ நாமபூக்த்வங்களுண்டாமபடி பண்ணி 3 ‘ $\text{अन्तःप्रविष्टशक्ता जनानां सर्वात्मा}$ ’ (அந்த பரவிஷ்டஸ ஸாஸ்தா ஜநா நாம ஸாவாதமா) என்கிறபடியே ஸர்வாநதராதமாவாய் நிறகுமபடியைச் சொல்லுகிறது

அ கிறது v வாகயாததம் (இவை இதயாதி) (இவை பட்டத்தைத் தானும் பட்டு) 4 வயஸநேஷு மநுஷ்யாணம் பருஸம் புவதி துக் கித | உதஸவேஷு ச ஸாவேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி ||’ என்றபடி W (உடன்கேடன) கூடக்கிடக்குமவன என்றபடி (உடன கேடனாய் நின்று) இவற்றுக்கு வருகிற ஹாநி தனக்கு ஹாநியாமபடியை உடையனாய் நின்று என்னவுமாம் x இதுக்கு பரமானம் (தருஸ்யதே இதயாதி) y 5 அநேந ஜீவேந இதயாதி: விவக்ஷயா (ஜீவ தூவாரா அநுபரவேஸித்து) என்றது அன்றிகே 2 ததூநுபரவிஸ்ய’ என்றது அநுவாத மனறிகே A இவையும் என்கிற பாட்டிறபோலே நியமநாராததம் அநுபரவேஸமாதல 5 அநேந ஜீவேநாதமநாநுபரவிஸ்ய’ 2 ததூவாநுபரவிஸத் என்கிற இவை இரண்டும் ஸருஷ்டயாததமான அநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது 3 அந்த பரவிஷ்ட என்று ஸதி:த யர்த்தமான அநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது என்றும் அநுஸிசசெயவா z (வஸ்துதவநாம பூக்த்வங்கள்) என்றது 2 ஸச்ச தயசசாபுவத் என்றதைப்பற்ற ஸத் என்று வஸ்து ஸவருபம் த்யத என்று - அந்யத்தாய, நாமத்தைச் சொல்லுகிறது

ஜீ—சொல்லப்படுகிறன v வாக்யாததம் (இவை இதயாதி) (இவை பட்டத்தைத் தானும் பட்டு) இதயத்ர 4 வயஸநேஷு மநுஷ்யாணம்’ இதயாத்யதுஸநதே:யம் W (உடன கேடன) /கூடக் கிடக்குமவன ஸமதுக் கஸுகீ வா x இதுக்கு பரமானம் (தருஸ்யதே இதயாதி) தருஸ்யதே ஸருயதே என்றது - பரதயக்ஷுகமயாசிததையும் ஸாஸ்தரகமயாத்மாவையுமாதல் தேவமநுஷயா களையாதல y 5 அநேந ஜீவேந இதயாதி: விவக்ஷயா (ஜீவதூவாரா அநுபரவேஸித்து) என்றது அன்றிகே 2 ததூநுபரவிஸ்ய’ என்றது அநுவாதமனறிகே A இவையுமவையும் என்கிற பாட்டிறபோலே நியமநாராததம் அநுபரவேஸபரமாதல 5 அநேந ஜீவேநாதமநாநுபர விஸ்ய 2 ததஸருஷ்டவா ததூவாநுபரவிஸத் என்கிற இவையிரண்டும் ஸருஷ்டயாததமான அநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது 3 அந்த பரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாம என்றது ஸதி:தயர்த்தநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது என்பாகள z (வஸ்துத்வநாமபூக்த்வங்கள்) என்றது 2 ஸச்ச தயசசாபுவத்’ என்றதைப்பற்ற ஸத் சேதநம் தயத் அசேதநம் பூரஹமநதானே சேதநாசேதந நாமருபபூக் புவதி என்றபடி

பர—2 तैत्तिरीयके उपनिषदि [आ ६] “तत्सृष्टा तदेवानुप्राविशत्, तदनुप्राविश्य सच्च त्यच्चाभवत्” (तत्रैव होतारे) “अन्तःप्रविष्टशक्ता जनानां सर्वात्मा” अन्तःप्रविष्टशक्ता-इत्येतत् सर्वात्म-शब्दविवरणम् अन्तःप्रविष्ट, शक्ता, इत्याभ्यां पदाभ्यां नृपनभोव्यावृत्तिः, अनेन शरीरात्म-भावः फलितः, अन्तःप्रविश्य नियाम्यत्व हि शरीरत्वम्-इति अस्यार्थः.

पर—b1 (पुनः पुनः) ऋग्वेदे “द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिपस्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति” । अस्यार्थः श्रीमद्वेङ्कटाचार्यैः वेदार्थसङ्ग्रहव्याख्यानेऽभिहितः—
सुपर्णा—शोभनशरीरौ जीवस्यापि मुक्तौ इच्छोपात्तशरीरत्वात् । सयुजा—समानौ—अपहतपाप्मत्वादि-
गुणकौ सखाया—शेषशेषित्वरूपबन्धयुक्तौ, यद्वा, सुपर्णौ—शोभनगतिसाधनौ—शोभनज्ञानावित्यर्थः ।
सयुजा—सदृशशेषशेषित्वसम्बन्धौ । जीवशेषत्वेन सम्बन्धार्हः, परः शेषित्वेन सम्बन्धार्ह इत्यर्थः ।
“स्वत्वमात्मनि सञ्जात स्वामित्वं ब्रह्मणि स्थितम्” इतिवत् । सखाया—शेषशेषिणावपि मित्रत्वेन
वर्तमानौ, समानं वृक्षं शरीरम्, पिप्पलं—कर्मफलम्, अभिचाकशीति—स्वयमनश्नत्वादाशयितृ-
त्वाच्च भृशतरं भातीत्यर्थः ।

ஈ— d (ஒழிவிலன பரந்த) e ஒரு வஸ்துக்கள ஒழியாமே இப்படி வயாபித்திருக்கும் எனனவுமாம் அனறியே, காலபரமாக்கி, எக்காலத்திலும் f எல்லா வஸ்துக்களிலும் வயாபித்திருக்கும் எனனவுமாம்

f₂ (அநலனுடையொருவனை) கீழ் இரண்டு பாடலும் சொன்ன குண விஸிஷ்ட ஸ்வரூபத்தை நினைத்து “அநலனுடையொருவனை” எனகிறா (நனுசினம்) “மபாவறமதிநலமருளினன” எனகிற g ஜஞாநமாதரம் அனறிககே

அ— d ஒழிவிலன பரந்த என்றதுக்கு விடாதவனாகக்கொண்டு வயாபித்திருக்கும் என்று ஸப்தார்த்தமும் e, f இன்னத்தை விடாதவன என்று நிர்ந்ததூரியாமையாலே வஸ்துக்களை விடாதவன காலத்தை விடாதவன என்று இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வஸ்துக்கள இதயாதிஷ வாக்யத்துவயத்தாலே) f பரந்த எனகிற இடத்திலே இன்ன வஸ்துவிலே வயாபித்திருக்கும் எனனாமையாலே (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) எனகிறா

h (கிட்டப்பெற்றேம) என்றது ஜஞாநம் பிறந்தமாதரமாகாமே அநுபூவபாயநதமாகப் பெற்றேம என்றபடி உபாயதவோபேயதவேந அத்யவஸிக்கப்பெற்றேம எனனவுமாம்

i நாமே எனகிறது - பிரிநிலை ஏகாரமாய தமக்கு இவ்வநுபூவம் நிரோதேதுகமாகக் கிடைத்தபடியைக் கண்டு இது நமக்கு அஸம்பூர்ணிதம் என்று ஸங்கிக்கிறார் எனனும்து ஏவகாரத்துக்குத் தாதபர்யமென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (இது பொய்யோ) என்று j இனி நாம் பெருமானாக் கிட்டமாட்டோம் என்று ஸோகாகராத்நதயாய வேணயுத்துக் கூரத்துநத் திலே ஒருபபட்டு முடிவதாக அத்யவஸித்திருக்கிற அளவிலே திருவடி ராம் ஸங்கீர்த்தநத் தைப் பண்ண அததைக் கேட்ட பிராட்டி இந்நிலத்தில் இது ஸம்பூஷிப்பதொன்றல்ல நம்முடைய சித்தமோஹாதிஷ்களாலே வந்ததோ? என்று அவள் ஸங்கித்தபடியை இதுக்கு

ஜீ— d (ஒழிவிலனபரந்த) என்றதுக்கு விடாதவனாகக்கொண்டு வயாபித்திருக்கும் என்று ஸப்தார்த்தமும் e f இன்னத்தை விடாதவன என்று நிர்ந்ததூரியாமையாலே வஸ்துக்களை விடாதவன காலத்தை விடாதவன என்று இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வஸ்துக்களிடயாதிஷ வாக்யத்துவயத்தாலே) f இன்ன வஸ்துவிலே எனனாமையாலே (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) எனகிறா f₂ (அநலனுடையொருவனை) கீழ் இரண்டு பாடலும் சொன்ன கலயாணகுண விஸிஷ்டஸ்வரூபத்தை அத்வீதீயனை என்று ஸப்தார்த்தமும்

g h (ஜஞாநமாதரமனறிககே கிட்டப்பெற்றேம) ஜஞாநம் பிறந்தமாதரமாகாமே அநுபூவ பாயநதமாகப் பெற்றேம என்றபடி

i ‘நாமே என்றது - பிரிநிலை ஏகாரமாய (இது பொய்யோ) எனகிறா பிரிநிலை வயதிரேகம் A தேற்றம் வினாவே பிரிநிலையெண்ணே ஈற்றைச் இவ்வைந்து ஏகாரமே எனனககடவதிரே தேற்றம் நிர்ஷயம் வினாவே-பரஸ்நம், பிரிநிலை வயதிரேகம் எண்ணே ஸங்க்யை ஈற்றைச் பாதபூரணம் அவயயம் என்றபடி இவற்றுக்கு உதூஹரணம் ஏகாரத்துக்கு அர்த்தமும் அருளிச்

பர— j 1 (நாமே) सुन्दरकाण्डे चतुस्त्रिंशसर्गे हनूमदर्शनानन्तरे “नाह स्वप्नमि मन्वे स्वप्ने दृष्टा हि वानरम्। न शक्योऽभ्युदयः प्राप्तुं प्राप्तवाभ्युदयो मम॥ किन्तु स्याच्चित्तमोहोऽय

A தொலகாபடியம்

ஈ—h கிடப்பபெற்றோம் (நாமே) 1 இது பொய்யோ? j1 “किं-चु स्याच्चित्तमोदोऽयम्” (கிந்து ஸயாச்சித்தமோஹோடயம்) இது ஏதேனும் k பூரமஸவபநாதிக்களோ? என்றபயோலே 1 இவர் “ஈஸ்வரோ஽ஹம்” என்றால் அவனுக்கும் m குடிவாங்கவேண்டுமபடியாயிற்றே

அ—தூருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (கிந்துஸயாதித்தயாதி) A தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்றசை இவனைந்து ஏகாரமே தேற்றம் - நிர்சயம் வினாவே - பரந்நம் நிர்சயம் - அல்லவே என்றால் அது அல்லவென்று பொருளாம் அர்த்தத்திடுவே பரந்நம் இது நல்லதே? பிரிநிலை வயதிரேகம் நனருகச் செயதாயே? இலலை என்றபடி எண்ணே ஒன்றே இரண்டே ஈற்றசை அவயயம் பாதுபூரணம் B கொள்கையினுனே C நீகடலானே இதயாதி 1 (இது பொய்யோ) நாமே’ என்கிற ஸ்வரத்திலே தாதபாயம் பொய்யோ என்கிற ஓகாரம் - ஸ்வரத்திலே 1 நாமம் ஸவபநமிமம் மநயே ஸவபநே தூருஷ்டலா ஹி வாநரம் | ந ஸகயோட்புதுய பராபதம் பராபதம்சாபுதுயோ மம் || கிந்து ஸயாச்சித்தமோ ஹோடயம் புவேதூவாதகூதிஸ்தவியம் | உந்மாதூஜோ விகாரோ வா ஸயாதி்யம் மருகூத்ருஷணிகா || அதுவா நாயமுந்மாதூ இதயாதி - இது உந்மாதூமல்ல எங்ஙனே எனன் உந்மாதூலக்ஷண மாவது - மோஹமிறே நானதான் எனையும் அறியாதினறேன இத்தத் திருவடியையும் அறியா நினறேன, ஆகையால் இது உந்மாதூமல்ல என்றபடி k சித்தமோஹோந்மாதூஜ விகாரங்களுக்கு பேதும் அருளிச்செய்கிறார் (பூரமஸவபநாதிக்களோ என்று) இது வயுதகரமமாக விவரண மாய இருக்கிறது வாதகூதியாவது வேணுரந்தூரங்களிலே காற்று வரும்போது தைவாத வாணஸாரூபயம் தோற்றலாமிறே [ஸயாதி்யம் மருகூத்ருஷணிகா] என்று சொன்னவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பரகாரத்திலே பூரமாமித்தனையொழிந்து பரமையாகமாட்டாதிறே என்றபடி மருகூத்ருஷணிகையும் ஒரு பரகாரம் உண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே, கலக்கதாலே அது காணுவென்று ஸங்கிக்கிறுள்ளெனவுமாம்

1 n தாம் அஸம்பூரணமென்று ஸங்கிப்பானேன்? தமக்கு யோக்யதை இல்லையோ? எனன் மயாவத மதிநலமருளப் பெறுவதற்கு முன்பு ஸவத்தரராய தேஹாதமாடிமாநியாய இருக்கிற தமக்கு இது ஸம்பூரண யோக்யதை உண்டோ என்கிறார் (இவர் ஈஸ்வரோ஽ஹமிகயாதி வாக்ய

ஜி செய்கிற இடங்களிலே கண்டுகொள்வது j p v இப்படி ஸங்கித்தத்துக்கு உதூஹராதரயம் (கிந்து ஸயாத, மநயே பராபதாஸஸம் வாநராணம் இதயாதி) 1 கிந்து ஸயாச்சித்தமோஹோடயம் புவேதூவாதகூதிஸ்தவியம் | உந்மாதூஜோ விகாரோ வா ஸயாதி்யம் மருகூத்ருஷணிகா || இதி ஸுநதூரகாண்டே சதுஸ்திரிமஸே ஸாக்கேஹநாமததூரநாந்ந்தரம் ஸீதா k சித்தமோஹோந் மாதூஜ விகாரங்களுக்கு பேதும் அருளிச்செய்கிறார் (பூரமஸவபநாதிக்களோ) என்று வாத கூதியாவது வேணுரந்தூரங்களிலே காற்று வரும்போது தைவாத வாணஸாரூபயம் தோற்றலா மிறே (ஸயாதி்யம் மருகூத்ருஷணிகா) என்றது சொன்னவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பரகாரத் திலே பூரமாமித்தனையல்லது பரமையாக மாட்டாதிறே என்றபடி யதுவா, மருகூத்ருஷ ணிகையும் ஒரு பரகாரம் உண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே கலக்கதாலே அதுதானே என்று ஸங்கிக்கிறுள்ளெனவுமாம்

பா—भवेद्वातगतिस्त्रिवयम्। उन्मादजो विकारो वा स्वादिय मृगतृष्णिका॥ अथवा नायमुन्मादो मोहोप्युन्मादलक्षणः। सम्बुद्धये चाहमात्मानमिमं चापि वनौकसम्॥”

A தொல்காப்பியம் B 1-6-4 C 1-6-6

ஈ—இருபபது n அஹமெனருல அவனளவிலே பர்யவலிககவேண்டுமபடியாயிருக்க, o தேஹத்தளவிலேயாஈ படியாகவிநே முனபு போந்தது p 1 “मन्ये प्राप्तास्स त देशं भरद्वाजो यमब्रवीत्” (மநயே பராபதாஸஸம் தம் தேஹம் பரத்வாஜோ யமபுரவீத) கைகேயி p₃ “ராஜந்” என்று ஸம்யோதிசுகுமபடி பிறந்து, q ஸ்ரீபரத்வாஜ புகுவான “1 அவள மகனாக சீழவயிறுசுகழலை அறுக்க t வருகிருளே” என்று 2 “कश्चिन्न दुष्टो व्रजसि”

அ-தவ்யததாலே) n (குடிவாங்கவேண்டுமபடி) ஸநிவேஸநநிர்க்குமநம் யதா புவதி ததா அதர நிவேஸநம் ஜீவ n (அஹமெனருல) ஈஸ்வரோஹமெனருல o (தேஹத்தளவிலே) என்று- ஸவாதநதாய தேஹாதம் பரமங்களைச் சொன்னபடி.

] p v இப்படி ஸங்கிதத பேருண்டோ? எனன உதாஹரணத்தரயம் (கிந்நு ஸயாதிதயாதி₃)] யதவா இப்படி ஆநந்தாதுபுவம் மிக்கால் அது ஸவபரதயக்ஷமாயிருக்கசெயதே ஸமஸயிக்கும் படியிருக்குமோவெனன ஸமபாவதை (கிந்நு ஸயாதிதயாதி₃) ஹநுமதததாஸநாநந்தரம் ஸீதாநுஸந்தாநம்

p மநயே எனந்து-ஸங்கே எனறபடி q (ஸ்ரீபரத்வாஜ புகுவாநிதயாதி₃) 2 “கச்சிந்ந தஸயா பாபஸய பாபம் காததுமிஹேசசுஸி இதயாதி₃யிலே கடாக்கம் r (அவள மகனய இதி) கைகேயீ புத்தி₃மநுவாததமாநஸநநிதி யாவத் s (கீழவயிறுசுகழலை) அத குஷிவரணம் t வரு கிருளேவென்று என்ற அதநதரம் ஸ்ரீ குஹபபெருமாளெனகிற பதும் லேகுகதேஷாஷாத் பதிதம் பரத்வாஜ வாகயம் பிந்தினதேயாநாலும் அங்கே விஸதரமாகையாலே அத்தை முநதுற அருளிச செயதார p₃ ராஜந் எனறதோடடை கரெளாயமுண்டிதே பரத்வாஜ வாகயத்துக்கு ஸ்ரீ குஹபபெருமாள் வேடராகையாலே ஸங்கிக்கவும் கூடும் மஹர்ஷி ஸங்கிக்கை அதிக்ரமிதே அததாலும் பூவபுவம் உசிதம் கைகேயி ‘ராஜந்’ என்ற சொல்லு-மிடறறுகமுலைபோலே ஸாவதா அநுவர்த்திகையாலே அதுக்கு பரதும் ஸமருதி உசிதம் பரத்வாஜோகதி ஸந்நிஹிதமாகையாலே குஹோக்திக்கு முன்னே இதுக்கு ஸமருதி விஷயத்வம் உசிதமெனனவு மாம ஏவம் பராஹுஸ்ய கரெளாய ஸந்நிதாநாநி பராதமய காரணநி p (ஸங்கியாநினதேன) 3 மநயே ஸங்கே த்ருவம் பராயஸ ஸமஸயார்த்ததேஷு வர்த்ததே என்கையாலே மநயே என்று ஸமஸயத்யோதகமென்று தாதபர்யம் 2 கச்சிந்ந துஷ்டோ வரஜஸி’ இதி

ஜீ—1 n இப்படி ஸமஸயிக்கைக்கு அடி ஏதென்ன, ஸவாதநதர்யாதி₃மாநமும் தேஹாத்மாதி₃மாநமும் எனகிருர் (இவா ஈஸ்வரோஹமிதயாதி₃ வாகயத்வயததாலே) n (குடிவாங்கவேண்டுமபடியாயிதே) ஸநிவேஸந நிர்க்குமநம் பண்ணவேண்டுமபடியாயிதே p (மநயே இதயாதி₃) 1 ஸதருகநருசா பரவீத₃ருஷ்டஸதாநமாத்யாமர்ச ஸர்வஸ 1 மநயே பராபதாஸ ஸம் தம் தேஹம் பரத்வாஜோ யமபுரவீத || இதயயோத்யாகாண்டே சிதரகூடமார்க்கே பரதவசநம் மநயே எனந்து- ஸங்கே எனறபடி 3 மநயே ஸங்கே த்ருவம் பராயஸ ஸமஸயார்த்ததேஷு வர்த்ததே’ இதி துண்ம₃ q (ஸ்ரீபரத்வாஜ புகுவாநிதயாதி₃) 2 கச்சிந்ந தஸயாபாபஸய பாபம் கர்த்து

ப|| p1. अयोध्याकाण्डे [९६] चित्रकूटमार्गे भरतस्य वचनम् “शतं च ब्रवीद्दृष्टं तानमात्यांश्च सर्वशः॥ मन्ये प्राप्तास्स तं देशं भरद्वाजो यमब्रवीत्॥ ८१॥” “मन्ये शङ्के नृव प्रायस्सशयार्थेषु वर्तते” इति दण्डी.

2 “नातिदूरे तु मन्येऽहं नदी मन्दाकिनीमितः॥” एतदधस्तात् “कश्चिन्न दुष्टो व्रजसि रामस्याक्लिष्टकर्मणः। इयं ते महती सेना शङ्का जनयतीव मे ॥ ८५ ७॥” इति गुह्यवचनम्.

ஈ—(கச்சிநந துஷ்டோ வரஜஸி) எனனுமபடியான நான, அவன சொன்ன ஆஸர மத்திலே புருநதேனோ? என்று ப ஸங்கியாதினேன எனருளிநே v 1 “वानराणां नराणां च कथमासीत्समागमः” (வாநராணாம் நராணஞ்ச கதுமாவீத ஸமாகும்) “காடடிலே வாத்திக்கக்கடவ குரங்குகளுக்கும், நாகுரிகரான சகரவர்த்தி பிள்ளைகளுக்கும், ஒரு சேர்த்தியுண்டானபடி w எங்ஙனே?” என்ன x 2 “रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येव समजायत” (ராமஸுகுரீவயோரைக்யம் தேவயேவம் ஸமஜாயத) y பெருமானும் மஹா

அ—ஸ்லோகஸய குஹவசநதவேபி ஏதத் ஸமாநார்த்தத்துதயா பூரதூவாஜேநாபயபி, ஹிததவாத் ததோஸய ஸபஷ்டாடாத்தத்துவாச்சாயம் ஸ்லோக உதூஹருத இதி யதூஸ்ருதமபி யோஜயநதி

v ஸீதாபரஸ்நம் (வாநராணாம் இத்யாதி) y, z கதுமாவீத 'இதயதர கதுமஸபதூ பரகாரபரோ, ஹேதுபரஸ்சேதி ஹருதி ந்திரய ஏவம்ஸபதூஸயாபி பூவமாவா (பெருமானு மித்யாதி வாக்யதூவயேந) அத்ர வாநராணாம் இத்யாதி ஸங்கோததர க்ரந்தேன— ஸிததூஸய கார்யஸய அஸம்பூரவிதத்வ ஸங்காயாம் 'நணுகினம் இதயுச்சமாத பராபதி கிதூருரீதயாகாங்குடியாஞ்ச ஸவஸம்பூந்திஸம்பூந்திநோ஽பி பூகூவதூநதரங்கு கைங்காய யோக்யா யதூர பூவேரந் ததூர பராபதி இதயாததூஸய, பராபதேர் நிர்ஹேதுகதவஸய ச தூருஷ்டாநததவேந அபிஹிதேன நராணாம் இதி பூஹுவசநம் கௌரவிகம் அதுவா இவர்களோடடைச சோததியே ரகூவமஸத்திலுள்ளார் அயோத்யாஜநங்கன இத்தனை பேரோடும் சேர்த்தியாகையாலே நராணாம்' என்று இவர்களெல்லாரையும் சொல்லுகிறது w கதும ஸபதூஸய அர்த்ததூதூவயபரதவம் (எங்ஙனே) என்ற பதூத்தாலே ஸூசிதம் எங்ஙனே—கிம் பரகாரம் எவவளவு ஸநேஹமெனறபடி என்ன ஹேதுவெனறபடி x திருவடிவாக்யம் (ராமஸுகுரீவயோ இத்யாதி) ஏவம்—2 'ததோ நிஹதய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே | ஸர்வரக்ஷஹரிஸங்காநாம் ஸுகுரீவமகரோத் பதிம் ||' இத்யாத்யுகதபரகாரேணேத்யாததூ

ஜீ—மிஹேச்சுஸி" இத்யாதியிலே நோக்கு r (அவள மகனய) கைகேயியினுடைய பூதூதியை அநுவாதிககிறவனய s (கீழவயிறுக்கழலை) அத, குஷிவரணம் (கச்சிநந துஷ்டோ வரஜஸி) எனறது குஹவசநமேயாகிலும் பூரதூவாஜோக்த்திலுயாராததூகமாகையாலே அபபடி அருளிச செய்யகருறையிலலை

1 கவ தே ராமேண ஸமஸர்க்கு கதும ஜாநாஸி லக்ஷமணம் | வாநராணாம் நராணஞ்ச கதுமாவீத ஸமாகும் ||" இதி ஸுநதூரகாண்டே பஞ்சதீரிம்ஸே ஹநாமந்தம் பரதி ஸீதா ஏததூபரிஷ்டாத் பரஸ்நோத்தரே 2 ததோ நிஹதய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே | ஸாவாஷு ஹரிஸந்யாநாம் ஸுகுரீவமகரோத் பதிம் | ராமஸுகுரீவயோரைக்யம் தேவயேவம்

பர—v1 सुन्दरकाण्डे पञ्चविंशे रामकथाश्रवणानन्तरे “ता तु रामकथा श्रुत्वा वैदेही वानरर्षभात् । उवाच वचनं सान्त्वमिदं मधुरया गिरा ॥ १ ॥ क ते रामेण ससर्गः कथं जानासि लक्ष्मणम् । वानराणां नराणाञ्च कथमासीत्समागमः ॥ २ ॥” x2 एतदुपरिष्ठात् प्रश्नोत्तरे “ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे । सर्वैश्चहरिसङ्घानां सुग्रीवमकरोत्पतिम् ॥ ५१ ॥ रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत ॥”

ஈ—ரானும் சோந்த சோததி, பின்னே பிறந்த y_2 இனையபெருமான நிறக, அடியேன அந்த புரகார்யத்துக்கு வரும்படியாகவிநே 7 நானும் உ இங்ஙனே கூடிகொண்டு நிறகக் கண்டேனிதனை

(நாமே) b இவ்வநுபுவததுக்குப் புறம்பான நாம ௦ புகுவத்கதூக்யந்த, ரஹித ரான நாம (நாமே) d இது பொயயோ? 3

அ—z ஏவமெனறது பரகருத பராமாஸியன்று புத்திஸ்துபராமர்ஸியெனகிருர் (நானும் இங்ஙனே இதயாதி) யதுவா இப்படி பரீதியுண்டாகிறதுக்கு ஹேதுவென்னென்ன 'ஸமஜாயத' என்றத் தாலே திருவடி ஸம்ஸமித்தபடி தோற்றுகிறதென்று காட்டுகிருர் (நானும் இங்ஙனே இதயாதி) அதாவது ஸமஜாயத என்று பூதார்த்த பரதயயத்தாலே - இவாகு இப்படி பரீதியுண்டான பின்பு நானும் அதைக கண்டேனதையொழிய ஏதாந்ருபரீதிஹேது இதென்று அறிந்திலேன என்று தோற்றுகிறதென்று தாத்பாயம் அத்வா ஜநீ பராதுபாபாவே எனகிற தூதுவிலே உதபந்நமாகையாலே ஸமஜாயத என்றது - பராதுபாபூதமெனறபடி அதாவது கூபே ஜலம் பராதுபாபூதமிதிவத தோற்றியெனறபடி இததால ஐக்யமே தோற்றிறறு அதுக்கு ஹேதுவினனதென்று தெரிந்ததிலே னெருயிறறு யதுவா (ஸமஜாயத) ஸம்யகதவ மாவது—இது இன்ன ஹேதுவாலே வந்ததெனறறியவொணராதபடி அதிஸயிதத்வமென்னவுமாம் a (இங்ஙனே கூடிகொண்டு நிறகக்கண்டேன இத்தனை) ஏவம் ஸமஜாயத எனகிற வசோ புகுகி அஸம்பாவநாத்யோதகம் என்று தாதபர்யம் என்னவுமாம்

b இவர் ஈஸ்வரோ஽ஹம் எனருல (277 | 278 n) இத்யாதி வாகயதூவயததிற் சொன்ன ஸவாதநத்யமும் தேஹாதமாடிமாநமும் பாலத விவரிககிருர் (இவ்வநுபுவததுக்குப்

ஜீ ஸமஜாயத || 'y, z 'கதூமாரீத் இதயத்ர கதூமஸபுதூ: பரகாரபரோ ஹேது பரஸ்சேதி ஹருதி: க்ருகவா ஏவமஸபுதூஸ்ய பாவதூவயமாஹ (பெருமானுமித்யாதி வாகயதூவயேந) நரானும் இதி பஹுஸகதம் கௌரவிகம் யதுவா இவர்களோடடைச்சேர்த்தியே ரகுஸமஸததிலுள்ளார் திருவயோதூயயிலுள்ளாரித்தனைபேரோடும் சேர்ந்த சோத்தியாகையாலே நரானும் எனகிறதாதல W கதூமஸபுதூஸ்ய அராததூதூவய பரத்வம் (எங்ஙனே) இதிபதேந ஸ்சிதம் எங்ஙனே - கிம்பரகாரம் எ வ வ ன வு ஸநேஹமெனறபடி என்ன ஹேதுவெனறபடி x திருவடி வாகயம் (ராமஸுகூரீவயோரித்யாதி) y கிம்பரகாரம் என்றதுக்கு உததரம் (இனைய பெருமானித்யாதி) z என்ன ஹேது என்றதுக்கு உததரம் (நானும் இங்ஙனே இதயாதி) இச்சோத் திக்கு ஹேது அறிந்திலன என்றபடி இந்த அர்த்தம் ஸமஜாயத எனகிற பூதார்த்தப்பரத்ய யத்தாலே தோற்றுகிறதென்று பூவம் ஏவம் - ததோ நிறதய 'இதயாரபூய 'ஸுகூரீவ மகரோத பதிம இதயாதூயுக்தபரகாரேன என்றபடி z ஏவம் என்றது - பரக்ருதபராமா ஸியன்று புத்திஸ்துபரமெனகிருர் (நானுமிங்ஙனே இத்யாதி) ஏவம் ஸமஜாயத ' எனகையாலே திருவடி ஸங்கிததமை கோற்றுகிறது (வாநரானும் நரானஞ்ச) எனகிற ஸிலோகம் ராமஸுகூரீவயோரைக்யம் என்றதுக்கு உபோதூகூதமாக வந்ததிதனை (ராமஸுகூரீவ யோரைகயம் தேவயேவம் ஸமஜாயத) எனறவிதுவே இவ்விததுக்கு வேண்டுவது

b, c இவா ஈஸ்வரோ஽ஹம்" (ப 277 | 278 n) இத்யாதி வாகயதூவய விவரணம் (இவ வநுபுவததுக்கு இத்யாதி வாகயதூவயததாலே) b யதுவா நாம என்றதுக்குத் தாதபர்யம்

4 நாமவ னிவனு வனவளிவ னுவளெவள்
தாமவ ரிவருவ ரதுவிது வதுவெது
வீமவை யிவையுவை யவைநலந் தீங்கவை
ஆமவை யாயவை யாய்நின்ற வவரே

ஆ— 4 அவ -(நாமவன)* இனி இததிருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாடடை விஸதரிக்கிறது.
வயா — விவிதநிர்தேசங்களாலே நிர்தீசயமான ஸமஸதவஸதுகளினுடைய ஸவருபம் புகுவதத்தீநமென்று சொல்லுகிறது 4.

ஐ— * இத்திருவாய்மொழியில் சேஷித்த பாட்டுக்களால் இம்முனரும் பாட்டின் பொருளே விஸதரிக்கப்படுகிறது

அவ,— நாலாமபாட்டு நாநாவிதமான சொற்களாலே சொல்லப்படுகின்ற எல்லாப் பதார்த்தங்களினுடைய ஸவருபவபுரவம் புகுவதத்தீநமென்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே சொல்லுகிறது

வயா —(நாமவனிவனுவன) என்கிறது-தநதாமையும், தூரஸத்யனையும், ஸநநிஹிதனையும், அதூரவிபரகருஷ்டனையும் சொல்லுகிறது (அவளிவளுவளெவன்) என்கிறது-தூரஸத்யரயும், ஸநநிஹிதையாயும், அதூரவிபரகருஷ்டையாயும், வினவப் படுமவளுமான ஸத்ரீலிங்க பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது (தாமவரிவருவா) பூஜ்யராயுள்ளாரில் தூரஸத்யராயும், ஸநநிஹிதராயும், அதூரவிபரகருஷ்டராயுமுள்ளாரைச் சொல்லுகிறது (அதுவிதுவதுவெது) என்கிறது - தூரஸத்யமாயும், ஸநநிஹிதமாயும், அதூரவிபரகருஷ்டமாயும், வினவப்படுவதுமான நபுமஸக பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது (வீமவையிவைபுவை) நஸவரமான பதார்த்தங்களில் ஸநநிஹிதமாயும்

அ—புறப்பான நாம) இத்யாதியாகயத்யவயத்தாலே அனறிக்கே, 'நாம' என்றதுக்கு அர்த்தநாம தரம் (இவவநுபுவததுக்கு இத்யாதிய) என்னவுமாம் c தத்வீவரணம் (புகுவத்தே த்யாதிய) b(இவவநுபுவததுக்கு) என்றது ஸமஸத சேதநாசேதங்களையும் உடையவன் என்கிற இவவநுபுவததுக்கு என்றபடி d நாமே என்கிற ஸவரதாதபர்யம் (இது பொய்யோ) என்று யத்யவா நாமே என்கிற ஏகாரம் ஸவரததிலனறிக்கே அவதாரணமாய நணுகினமே என்கிற அந்வயத்தைத் திருவுளம் பற்றித் தாதபர்யாதரம் அருளிச்செய்கிறார் (இது பொய்யோ) என்று இங்குத்தையில ஓகாரம் ஆஷேபத்திலே 'இலனது என்று தொடங்கி நாமே நணுகினம்' என்று உரையினுடைய அந்வயம் 3.

ஐ—இவவநுபுவததுக்கு இத்யாதிய) c ஏதத்வீவரணம் (புகுவத்தே த்யாதிய) d நாமே என்கிற ஸவரத்துக்குத் தாதபர்யம் (இது பொய்யோ) என்று இப்பாட்டில் முறகூறருலே வஸதுபரிச் சேதாராஹித்யமும் சொல்லி, மேல வயாபதியாலே தேஸபரிச்சேதாராஹித்யமும் சொல்லிற்று ஆக இப்பாட்டால் லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லுகிறது ஆக இவவிரண்டு பாட்டாலும் 1 ஸத்யம் ஜஞாநமநதம் புரஹம் என்கிற ஸவருபஸோதக வாக்யார்த்தம் சொல்லப்பட்டது. 'இலனது' என்று தொடங்கி நாமே நணுகினம் இத்யநவய 3.

ப—36 * இவவாகயம் முநதிய பாசுரவயாக்யானத்தின் கடைசியில் இருக்கலாம்

ஓ—அத்ரூரவிபரகருஷ்டமாயும் தூரஸ்தமாயுமுள்ள பதூர்த்த நக்ஷத்ர சொல்லுகிறது (அவைநலநதீங்கவை) அவற்றில் நல்லனவும் தீயனவும் (ஆமவை ஆயவை ஆய நின்ற அவரே) ஆகக்கடவனவும், பண்டே ஆனவையும் ஆயநின்ற பதூர்த்த துங்கள் அவரே

இப்பாடடிற்சொன்ன பரயோஜகங்கள் ஓரிடத்திலுண்டாய ஓரிடத்திலினறிக்கே யொழிந்தவை இல்லாதவிடத்தில் யோக்யமானவை கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது 4

ய— 4 அவ,— அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூதயநதாகுத ஸமஸ்தவஸ்துக களினுடைய ஸவருபஸ்திதி பரவருத்தயாதிகள புகுவதூதீநங்கள் எனகிருா அதில் முதற்பாட்டில், ஸமஸ்த பதூராததூங்களினுடைய ஸவருபமும் ததூதீந மென்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே அருளிச்செய்கிருா

நாம—மேல சொல்லுகிற தூரதவாதூபாதிகளுக்கு தூருவமான தாமும், அவன்—அதிகு தூரஸ்தமும், இவன்—அநதிகஸ்தமும், உவன்—அத்ரூர விபரகருஷ்டமும் என்று புல்லிங்கு ஸபூதூநிராதிஷ்ட பதூராததூமும், அவன்—ஸதூரலிங்குஸபூதூ நிராதிஷ்டையான தூரஸ்தமும், இவன்—ஸநநிஹிதையும், உவன்—அத்ரூரவிபரகருஷ்டமும், எவன்—வினவபபடுமவளும், தாம—கௌரவய தயா பூஜயரும், அவா—அவர்களில் விபரகருஷ்டரும், இவர்—அநதிகஸ்தமும், உவா—அநதித்ரூரவாதிகளும், அது இது உது—நபுமஸ்கலிங்கு ஸபூதூ நிராதிஷ்ட மான தூரநதிகாவித்ரூரஸ்தமும், எது—வினவபபடும வஸ்துவும், வீமவை—நஸவரமாய அபரகருஷ்டங்களான, இவை உவை அவை—ஆஸநந அநதித்ரூர விபரகருஷ்ட வஸ்துகளும், நலமதீங்கவை—உதகாஷாபகாஷரூப தூமங்களும், ஆமவை—ஆகாமிகளாயும், ஆயவை—அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம் விதவஸ்துக ளும், ஆய் நின்ற அவர்—தாமேயாய நின்ற அவர்

இதூரநதநங்களான இவவஸ்துகளும் ஆனா என்றதாயிற்று “ எவன், எவா ” என்று இல்லாதவிடங்களுக்கு அழைத்துச் சொல்லிக்கொள்வது இததால் காலதரயவாததி ஸகலபதூராததூங்களும் ததூதீநமென்று கருத்து 4

இ— 4 அவ,— இனி இததிருவாயமொழியில் குறையும் இநத லீலாவிபூதியை விஸதரேண பேசுகிருா நாலாம பாட்டில், இதினுடைய ஸவருபம் ததூதீந மென்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே சொல்லுகிருா

வயா—(நாமவனிவனுவன்) தநதாமும், தூரஸ்தமும், ஸநநிஹிதமும், அத்ரூர விபரகருஷ்டமும், (அவளிவளுவளெவன்) தூரஸ்தமும், ஸநநிஹிதமும், அத்ரூரவிபரகருஷ்டமும், வினவபபடுமவளும் (தாமவரிவருவா) பூஜயராயுள்ளாரில் தூரஸ்தமும், ஸநநிஹிதமும், அத்ரூரவிபரகருஷ்டமும் (அதுவிதுஷதுவெது) தூர ஸ்தமாயும், ஸநநிஹிதமாயும், அத்ரூரவிபரகருஷ்டமாயுமுள்ளவையும், வினவப

A 1-1-1

௧—செல்லுமதாய் இருக்கும், dA “ஒண்டொடியான திருமகளும் நீயுமே நிலாநிறப்” எனனுமபடியாயிற்றே இருப்பது, காமநிபுந்தநுமான அசிதஸம்ஸாக்ஷத்தோடே கூடி ஈசுவர ஜஸங்கலபத்தைப் பிளசெல்லுமதாயிருக்கும் இந்த விபூதி h அந்த விபூதியில் வந்தால் அவ்விருப்புக கண்டு உகக்குமதுக்கு 1 அவ்வருகு ஒன்றுமில்லை, அநயசேஷதவ ஸ்வஸவாதந் தாயங்களை நடையாடுகிறது இவ்விபூதியிலேயாகையாலே, இரண்டையும் தவிர்த்து புகுவதுதிருமென்று 1 சொல்லவேண்டுவது இங்கேயாய் இருந்தது

1 இனி, ஒரு மூன்று பாட்டாலே, இதிலுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி பரவருத்தி விவருதிகள் புகுவதுதே நமாயிருக்கும் என்று, ஜகத்துக்கும் ஈசவரனுக்கும் ஸம்பந்தம் ஸரீராதம் பாவம் என்று, குத்ருஷ்டிகளை நிரலித்து, ஸூநயவாதி்யை நிரலித்து, வயாபதி ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லி, பூலத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டு

அ-அபிபராயத்தை d அவ்விபூதி சூந்தாநுவரத்தியோ எனன பரமாணம் (ஒண்டொடியாள் இத்
பாரதி) விலக்ஷணமான முனக்கைசரியை உடையளாய, ஸர்வஸம்பத்ஸம்ஷ்டி பூதையாகை
பாலே திருவென்று சொல்லப்பட்ட நாரீணமுத்தமையும் புருஷோத்தமனான நீயும்

௨ இவ்விபூதி இருக்கும்படி என்னென (கர்மதிபூந்த, தேதயாதி) f (சஸ்வரஸங்கலபத்தை) எனறது - கர்மாநுகுணமான் சஸ்வரஸங்கலபத்தை எனறபடி g (ஸங்கலபத்தைப் பிளசெல்லும) எனற இடத்திலே 1 அஜஞோ ஜந்தூரீஸோ஽யமாத்தமநஸஸு+க்யது கக்யோ | சஸ்வரபரேரிதோ கசுச்சேத் ஸவாககும் வா ஸ்வபுரமேவ வா || யத்திஞ்சித் கரியதே லோகே தத்ஸர்வம் வித்தி, மத்தகரும | அந்யோ ஹயநயசசிந்தயதி ஸவச்சந்த்யம் வித்தி, தாமயஹம் || ' எனறது அநுஸந்தேயம் ஸ்வபுரம் - நரகம் h (அந்த விபூதியில் இதி) ஆகையாலே அந்த விபூதியில் என்று கூட்டிக்கொள்வது | (அவ்வருகு ஒன்றும் இல்லை) எனறது ஸிஷிக்கவேண்டுவது இல்லை எனறபடி i (சொல்லவேண்டுவது) உபதேஸிக்கவேண்டுவது (சொல்லவேண்டுவது) எனறது ' இவாகருப பரோபதேஸகூபப, ஸவாநுப, வம் எனறும் ஸவாநுப, வகூபப, பரோபதேஸமென்றும் ஆகாரத்வய னுண்டு, அதில் இத்திருவாயமொழி கேவலாநுப, வமனறிககே பரோபதேஸ கூபப, மானக யாலே பரகச்சொல்லவேண்டுமெனறபடி ' என்று சொல்லுவர்

இ—பராயத்தை d அவ்விபூதி சூந்திராநுவாததி எனனுமதுக்கு பரமாணம் (ஒன்டொடியாள் இத்
யாதி) விலக்ஷணமான முனக்கச்சரியை உடைய பிராடடியும் நீயுமே ஒருபடிப்பட்டு வர்த்திக்கக்
கடவதாக நீ பார்த்துவைத்த நல்ல விரகைக்கண்டு

இவ்வியூதி இருக்கும்படி எனனென (கர்மநிபுந்த, நேதயாதி) (சர்வர ஸங்கல்பத்தை) கர்மாநுருணமான சர்வரஸங்கல்பத்தை ௪ (பிள செல்லும்) எனறவிடத்திலே- 1 அஹ்நோ ஜந்தாரநோயம்' இத்தயாத்யநுஸந்தேயம் இஸ்லோகத்தில ஸ்வபுரம்' எனகிறது நரகம் 2 'ஆகையாலே அந்த வியூதியில எனறு கூட்டிக்கொளவது 1 (அவவகுரு ஒன்றுமில்லை) ஸிக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை 2 (சொல்லவேண்டுவது) உபதேஸிக்கவேண்டுவது (சொல்லவேண்டுவது) என்றது - இவருக்குப் பரோபதேஸகூர்ப்பு, ஸ்வாநுபுலமென்றும் ஸ்வாநுபுலகூர்ப்பு, பரோபதேஸமென்றும் ஆகாரத்வயமுள்ளது அதில இத்திருவாயமொழி கேவலாநுபுலமன்றிகே வரோபதேஸ கூர்ப்புமாயகையாலே பரக்கச சொல்லவேணும் எனறபடி

ஈ—கிறார் அதில் ஸ்வரூபம் அவனதீநம எனகிறார் இப்பாடபுல 1 அதாகிறபடி எவ்வளவே யெனனில், ஸருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாறே இவற்றை உண்டாக்கி, ஜீவத்வவாரா அநுபரவேஸித்து, ம வஸதுத்வ நாமபுகதவங்களும உண்டாமபடி பண்ணியும், இது அடங்கலும் அழிந்தவனறு ம ஸக்தயவஸத பரபைபோலே தன பக்கலிலே ஸக்சும ரூபேண கிடக்குமபடி ஏறிட்டுக்கொண்டு துரிததும், காரணதூஸையோடு கார்யதூஸையோடு வாகியறத தனனைப்பறறி ஸ்வரூபஸதித்தயாதிகளாமபடி இருக்கையாலே ஸ்வரூபம் அவனதீநமெனகிறது

அதில், லோகத்தில் ஸகலபதூர்த்துங்கடையும் தனித்தனியே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூபம் அவனாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபம் அவனாலே எனனில், o பணிபபடுமிறே ஜீவாநநதயத்தாலே, இனி p பரயோஜகத்திலே சொல்லிவிடுமென்று பரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது, ஆகையாலே, தூவாதிபதூர்த்துங்கடே q நாலுமூன்று வகையாலே சேர்த்தது, அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநம எனகிறார்

அ— k இனி புஷ்டிஸௌகர்யார்த்தமாக மேலிறபாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இனி ஒருமூன்றென்று தொடங்கி) 1 (அதாகிறபடி) ஸ்வரூபம் அவனதீநமாகிறபடி என்றபடி m (வஸதுத்வம்) 1 நாமரூபே ' எனகிறவிடத்தில் ரூபம் n (ஸக்த்ய வஸதுபரபை) என்றது - ஸாணகூஷணத் பராசீநதூஸையிலே மணிபரபை என்றபடி யத்வா ஸக்த்யவஸதுபரபை என்றும் விகாஸாவஸதுபரபையென்றும் இரண்டுண்டு அதில் ஸக்த்ய வஸதுபரபை என்றது - ஸக்திமாத்ர பரபையென்றபடி அதாவது பொடிமூடுதனல

o (பணிபபடும) ஸவயத்தகௌரவமாம, விஸ்தராமெனதுமாம p (பரயோஜகம்) ஸங்க்ஷேபம் யத்வா, (பரயோஜகத்திலே) சேதநத்வாதி ஸாமாநயதூர்மத்திலே ஸாமாந்யமாகச் சொன்னால் பராமிகாபிபராயமென்று ஸங்கிக்கவும் கூடுமென்று தாத்பர்யம் யத்வா, பரயோஜகம் உபாதிபதியுசயதே, சேதநத்வாவசேசேதேந, அசேதநத்வாவசேசேதேந இத்யுசயமாநே இதி யாவத் q (நாலுமூன்று வகையாலே ஏழு வகையாலே) என்றபடி அதாவது ஸதீபுந்நபுமஸகதி மூன்று, பூஜயபதூராததும் ஒன்று, நஸ்வர பதூர்த்ததும் ஒன்று, நனமைதீமை ஒன்று கால பேதும் ஒன்று ஆக ஏழு நாலுமூன்றென்று சாடு

r ' அவனிவன்' என்றால் நானென்னவிறையடுப்பது, நாம என்றால் அவரென்னவிறே யடுப்பதெனன (நானென்றும் இக்யாதி) தூரஸதூத்வாதிகஸதூதவாட்தூரவிபரக்குஷடத்

ஜீ— k புஷ்டிஸௌகர்யார்த்தமாக மேலிறபாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இனி ஒருமூன்றென்று தொடங்கி) 1 (அதாகிறபடி) ஸ்வரூபம் அவனதீநமாகிறபடி m (வஸதுத்வம்) என்றது ரூபமாய, ரூபநாமங்கள் உண்டாமபடிபண்ணி என்றபடி n ஸக்த்யவஸது பரபை, விகாஸாவஸதுபரபை என்று துவிவிதம் ஸக்த்யவஸது பரபையாவது - பொடிமூடின தனல

o (பணிபபடும) யத்தகௌரவமாம, பரயாஸமாம என்றபடி p (பரயோஜகம்) ஸங்க்ஷேபம் q (நாலுமூன்று வகை) ஏழுவகை அதாவது ஸதீபுந்நபுமஸகம மூன்று பூஜயபதூராததும் ஒன்று, நஸ்வரபதூராததும் ஒன்று நனமைதீமை ஒன்று காலபேதும் ஒன்று, ஆக ஏழு நாலுமூன்றென்று சாடு

ஈ— வயா — (நாமவனிதயாதி) 1 நானென்றும், நாமென்றும், யானென்றும், யாமென்றும் தந்தாமைச் சொல்லக்கடவது ஸநநிஹிதமெனன, தூரஸ்துமெனன, அதூரஸிபரக்ருஷ்டமெனன வினவபபடுகிறதெனன (அவளிவருவளெவள) ஸகஸிங்குநிராதிஷ்ட வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது 8 (தாம்) t பஹுமந்தவயரை (அது) நபுமஸகலிங்குநிராதிஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது u (வீமவை) நஸவர பதாராததங்கள் v (நலநதீங்கு) நனமை தீமை எனறுதல, நனருனவை, தீதானவை எனனுதல w (ஆமவை ஆயவை) x கழிந்தவறறிலும் வருமவறறிலும் y அடைப புண்ணுநீறே வாததமாநம் z (ஆயநின்ற) ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களை, ஊ இவறறைப

அ—வங்க ஸவாபேஷ்யாவாகையாலே நாம் என்று தமமை முந்துறச் சொல்லுகிறது அவன தூரஸ்தன இவன ஸநநிஹிதன உவன அதூரஸிபரக்ருஷ்டன எவனெனறது— வினவபபடுமவன என்றபடி இப்படியே மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொளவது எவள் எனறும் எது என்றும் இருக்கையாலே எவனென்றும் எவரென்றும் கூட்டிக்கொள்வது t (பஹுமந்தவயா) பூஜயர் s தாம் எனகிறதற்குள் விபாகும் 'அவர் இத்யாதி

u வீமவை எனகிற இதுகளுள் விபாகும் 'அவை இத்யாதி v (நலநதீங்கு) முந்தினது தாமபரம் இரண்டாவது தூமிபரம் பதூரகரண ஸவாரஸ்யத்தைப்பற்ற இப்பக்கத்துவயம்

w ஆமவை-புவிஷ்யத x வாததமாநத்தைச் சொல்லவேண்டாவோ எனன (கழிந்தவறறிலும் இத்யாதி) y (அடைப்புண்ணும்) என்றது அநதர்பூதமாம் என்றபடி புவிஷ்யதகாலாபேஷ்யா பூதாராததூர புவநதி பூதகாலாபேஷ்யா புவிஷ்யதாராததூர புவநதி இதி பூரவ

z ஆயநின்ற என்றது ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களைச் சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தாயாமி யான ஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லி ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய நின்ற அவர் என னுதல அன்றிககே அவர் ஆமவை ஆயவையான பதூர்த்துங்களெல்லாமாய நினரா எனனுதல

ஜீ— r அவளிவள் என்றால் நானென்னுதே “நாம் எனகிறதெனெனன (நான் என்றும் இத்யாதி) தூரஸ்துவா஽நதிகஸ்துவா஽தூரஸிபரக்ருஷ்டதவங்கள் ஸவாபேஷ்யாவாகையாலே நாம் என்று தமமை முந்துறச் சொல்லுகிறது அவன தூரஸ்துன இவன ஸநநிஹிதன உவன அதூரஸிபரக்ருஷ்டன எவன வினவபபடுமவன இப்படியே மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொளவது 'எவள் என்றும் எது என்றும் இருக்கையாலே வர்க்கூரதரங்களிலும் எவள், எவா எவை என்றும் கூட்டுவது t (பஹுமந்தவயர்) பூஜயர் s தாம் எனகிறதற்குள் விபாகும் அவர் இத்யாதி u வீமவை எனகிறதற்குள் விபாகும் 'அவை இத்யாதி v (நலநதீங்கு) முந்தினது தாமபரம் இரண்டாவது தூமிபரம் பதூர்த்து பரகரண ஸவாரஸ்யத்தைப்பற்ற இப்பக்கத்துவயம்.

w ஆமவை ஆக்கடவவை 'ஆயவை பண்டேயானவை x வாததமாநம் சொல்லாதொழிவா னெனெனன (கழிந்தவித்யாதி) y (அடைப்புண்ணும்) அநதர்பூதமாம் புவிஷ்யதகாலாபேஷ்யா பூதாராததூர புவநதி பூதகாலாபேஷ்யா புவிஷ்யதாராததூர புவநதி என்றபடி

z ஆயநின்ற என்றது ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களைச் சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தாயாமியான ஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லி ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களுக்கு அந்தாயாமியாய நின்றவர் எனனுதல, அன்றிககே அவர் ஆமவை ஆயவையான பதூர்த்துங்களெல்லாமாய நினரா எனனுதல

ஈ—பதார்த்தத்தனவிலே கொண்டபோது bமேல ஐக்யஞ் சொல்லப் போகாது, c அசித்தும், அசிதுபிமாநியான ஹ்வனும், ஹ்வாந்தர்யாமியான பரமாதமாவுமான இஸஸங்காதம் இததனைகும் வாசகமாயிருக்கிறது இஸஸபுதும் d (அவா) e இவையாய் நிறகிருர் அவர் f 1 “इदं सर्वं ब्रह्म खलु” (இதம் ஸாவம் பூரஹ்ம க்லு) எனனுமாபோலே g 2 “तत्त्वमसि” (தத் த்வமஸி) என்றபபோலே இருக்கிறது

அ—அநதராதமதயா ஸததாஹேதுவாய நினரூர் என்றபடி a முந்தின பொருளிலே ஆயநின்ற பதார்த்தங்களுக்கு அந்தராயாமியாய நிறகிறவர் என்று ஈஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லுகிறதென? பதார்த்தமாதரம் சொன்னாலோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (இவறறை இத்யாதி) இவறறை—ஸந்நிஹிதத்வாதிக்களை b ஐக்யஞ் சொல்லுகை அவரென்கை b (மேல ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) விஸேஷண விஸேஷயங்கள் பிந்நங்களாய விழுக்காடில் விஸேஷயமொன்றிலே பாயவளிக்கை யாகிற ஸாமாநாதிகரணயத்தால வந்த ஐக்யம் மேறசொல்லுகிற பூரஹமததுக்கும் இவற றுக்கும் சொல்லப்போகாது என்றபடி c ஆனால் ஆயநின்ற என்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஸபுதும் ஈஸ்வரபாயந்தம் சொல்லும்படியென்னென்னில் அருளிச்செய்கிருர் (அசித்தும் இத்யாதி)

d e ‘அவர்’ என்கிற ஸாமாநாதிகரணயத்தால பூலிதததேதென்ன (இவையாய் இத்யாதி) f ‘ஆயநின்ற’ என்ற பதார்த்த வாகஸபுதும் ஈஸ்வரபாயந்தஞ்சொல்லி, பதார்த்தங்களுக்கு அந்தராயாமியாய நிறகிறவர் அவரெனதுக்கு பரமாணம் (இதம் ஸாவம் பூரஹ்மேத்யாதி)

ஐ—அநதராதமதயா ஸததாஹேதுவாய நினரூர் என்றபடி a முந்தின அாதத்துதிலே ஆயநின்ற பதார்த்தங்களுக்கு அநதர்யாமியாய நிறகிறவர் என்று ஈஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லுகிறதென? பதார்த்தமாதரம் சொன்னாலோவென்ன (இவறறை இத்யாதி) இவறறை ஸந்நிஹிதத்வாதி பதார்த்தங்களை b (ஐக்யஞ் சொல்லப்போகாது) ‘ஆயநின்ற அவர்’ என்று ஸாமாநாதிகரணயத்தால வந்த ஐக்யம் மேறசொல்லுகிற பூரஹமவஸதுவுக்கும் இவறறுக்கும் சொல்லப் போகாதென்றபடி c ஆனால், ஆயநின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஸபுதும் ஈஸ்வர பர்யந்தம் சொல்லும்படி என்னென்ன (அசித்தும் இத்யாதி)

d e ‘அவர்’ என்கிற ஸாமாநாதிகரணயத்தால பூலிததது என்னென்ன (இவை இத்யாதி) f முந்தின அாதத்துக்கு பரமாணம் (இதம் ஸாவம் பூரஹ்மேத்யாதி) g அவர் இவை

பர—f 1. (நாமவனித்யாதி) छान्दोग्यe (3-18) शाण्डिन्यविद्याया “सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त उपासीत। अथ खलु क्रतुमयः पुरुषः यथाक्रतुरसिंहोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति॥” अत्र ब्रह्मशब्दः—कारणावस्थसूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टब्रह्मपरः। सर्वशब्दः कार्यरूप-जगद्विशिष्टब्रह्मपरः। तयोस्सामानाधिकरण्येन तादात्म्य प्रतिपाद्यते। तज्जत्व-तल्लत्व-तदन्तैः सर्वमिदं ब्रह्म खल्विति प्रतिपादनात्, सामानाधिकरण्यं कार्यकारणभावनिवन्धनमिति निश्चीयते। तदन्तत्वेन आत्मशरीरभाव एवेद सामानाधिकरण्यमिति च सिद्धम्॥

g 2 तत्रैव [६-१२] सविद्यायाम्—“स य एषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि इवेतकेतो” इति। (तत्त्वमसीति) अस्यायमर्थः—“तत् त्वम्” इति सामानाधिकरण्यवृत्तयोर्द्वयोरपि

ஈ h ரு து) பாட்டிலே கலயாணகுணையோகத்தையும் நித்யவிபூதி யோகத்ததை
 பிரபஞ்சவெலகண்ணத்தையும் சொல்லி, இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபவைவக
 பதத்தையும் சொல்லிற்று, 1 தச்சுபுத்தம் பரகருத பராமாஸரியாகையாலே “அவ
 னாறு கல்பாணகுண விஸிஷ்டவேஷத்தைச் சொல்லி, “ஆயாநினற” என்
 டிபுலிவெஸிஷி பரமாத்மாவைச் சொல்லி, 2 ஸாமாநாதிக்கரணயத்தாலே ஐக்

அ—8 அவர் இவை எல்லாமாய நினறா என்ற அர்த்துந்நர விவகையா பரமாணம் (தத்தவம
 னறது) 1 யதுவா உகதாதத்தத்தக்கு பரமாணம் (இதும் ஸாவமித்யாதி) 2 இதில சேதநவ
 பபுத்தம் விபுத்தமனறென்று பரமாணநதரம் (தத்தவமவீதி) 1 (தச்சுபுத்தம்) ‘அவா’ இதிலபுத்த
 2 தச்சுபுத்தபரயோகஸாமயமவலம்புயாஹ (தத்தவமவீதியாதி) எனவெமாம்

h அங்கு 1 ஸதேவ ஸோமயேதம்கூர ஆஸீத் என்று ஜகத்காரணத்வேந பூரஹம
 பரஸ்துதமாகையாலே தத எனகிற நிாதேஸம் கூடிற்று; இங்கு அப்படி பரகருத பராமாஸ
 கூடுமோ? எனன (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி) ஜகத்காரணதவாதிக்குணவிஸிஷ்ட பரகரு
 பராமாஸம் உபயதர துலயமெனறபடி இததால ஸாமாநாதிக்கரண ஸ்ருதிவாக்யங்கள் எல்லா

ஜ—எல்லாமாய நினறெனற அர்த்துந்நர விவகையா பரமாணம் (தத்தவமவீதி) எனறது
 1 சூததேசாகுயே ஸாண்டிலய வித்யாயாம ஸாவம் கலவிதம் பூரஹம் தஜஜலாந்
 இதி 2 தத்தரைவ ஸதவித்யாயாம ‘ஜததாதமயமிதம் ஸாவம் ததஸதயம், ஸ ஆதம்
 தத்தவமவீதி ஸவேதகேதோ’ இதி

அங்கு 1 ஸதேவ ஸோமயேதம்கூர ஆஸீத் என்று ஜகத்காரணத்வேந பூரஹம
 பரஸ்துதமாகையாலே தத எனகிற நிாதேஸம் கூடும் இங்கு அப்படி பரகருதபராமாஸம்

பா—पदयोर्ब्रह्मैव वाच्यम्। तत्र तत्पदं जगत्कारणभूत सर्वकल्याणगुणाकर निरवयव निर्विकारमाचष्टे।
 त्वमिति च तदेव ब्रह्म जीवान्तर्यामिसशरीरजीवप्रकारविशिष्टमाचष्टे। तदेवं प्रवृत्तिनिमित्तभेदेन
 एकस्मिन् ब्रह्मण्येव “तत् त्वम्” इति द्वयोरपि पदयोर्वृत्तिरुक्तेति॥

1 (ஸாமாநாதிக்கரணயத்தாலே ஐகயம் சொல்லுகிறது) பகவதா பதஜலினா
 மஹாமயே சாமானாபிகரண்யஸ லக்ஷணமுகம் — “மினப்ரவூதிநிமித்தானா ஷ்ண்டானா
 வூதிஸ்தாமானாபிகரண்யம்” இதி. அஸ்யா:—ப்ரவூதிநிமித்தம்—ப்ரவூதிநிமித்தம். ப்ரகூஷா
 ப்ரவூதி:। ஷ்ண்டஸ்ய அயே வூதிநாமி-தக்ஷணம். தத்ர விஷேயபூதப்ரதானாஸ்யவிஷயா
 வூதி: ப்ரவூதி:,
 தஸ்யா: ப்ரவூதிநிமித்தம்-தாரம். தத்ர விஷேயபூத ஜாதிபுணாபிகம். சமான-அகம்
 அபிகரண-
 விஷேயானாமாஹாரபூத விஷேயம். அகஸிந்யே வூதிரிதி அகஸ்த்வேன சமானஸ்த்வோ
 வ்யாக்யாத:।
 அஸ்யஸ்த்வ விஷேயபூதப்ரதானாபிதேயர:॥

एतदुक्तं भवति—विविधाश्चब्दाः; केचिद्विशेषणतो विशेष्यतश्च भिन्नार्थाः गौरवो महिष-
 इत्यादयः; केचिद्विशेषणतो विशेष्यतश्चैकार्थाः- घटः कुम्भ इत्यादयः, केचिद्विशेषणतो भिन्नार्थाः,

5 அவரவர் தமதம் தறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்
அவரவ ரிறையவர் குறைவின ரிறையவர்
அவரவர் விதிவறி யடையநின் றனரே

ஆ— 5 அவ — கர்மங்களுக்கு ஆராத்ய ஸவருபம் புகுவதத்திநமென்று சொல்லுகிறது

வயா — (அவரவர்) ஸவர்க்குபதிஸாத்யுத ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்ம விஷ்ட ரான அவவவ புருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜனாநாநுக்ருணமாக அவவவ இநதராஜிகளைத் தந்தா முடைய கர்மங்களுக்கு ஆராத்யராகவும் ஸவாபிலஷிதப லபரத்யராகவும் அநுஸந்தித்துக் கொண்டு, அநதக கர்மங்களாலே ஆராயிப்பார்கள் ஆராயிக்கப்பட்ட அவவவ இநத்யராதி.

ஈ—சொல்லுகிறது, k ஆக,ஸதரீபுந்நபுமஸகபேத்யுததாலும், பூஜயபத்யாததநுகள நஸவர பத்யார்த்தநுகளெனநிற பேத்யுததாலும், விலகநுடவிலகநுண பேத்யுததாலும், பூத பவிஷயத்யவர்த்தமாந காலபேத்யுததால வந்த விசேஷங்களாலும் ஸகல சேதநா சேதநங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றினுடைய ஸவருபம் புகுவதத்திநமெனதாய் விட்டது 4

அ—இங்கே க்ரூபபிதங்களென்று சொன்னதாயிற்று k அவர் இத்யாதியும் அவை இத்யாதியும் அவன இத்யாதியோடும் அது இத்யாதியோடும் புநருக்தமனரே வெனன அவரித்யாதி — கௌரவயாவாந்தரவிபாக்யமெனறும் அவையித்யாதி - நஸ்வரா வாநதரவிபாக்யமெனறும் தாதபாயத்தாலே வித்யாபேத்யுபரிக்ருணநம் பண்ணுகிருா (ஆகவித்யாதி) யத்யாகரமம் உரையினுடைய அநவயம் 4

ஜீ—கூடுமோ? எனன (முதல் பாட்டிலே இத்யாதி) ஜகத்காரணத்வாதி குணவிரிஷ்ட பரகருத பராமர்ஸப உபயதர துலயமெனறபடி இத்தால அபேத்யு ந்ருதிகளெல்லாம் இங்கே க்ரூபபிதங்கள் என்றதாயிற்று k நாலு முன்று வகையாலே [ப 285q] எனறத்தை முதலிககிருா (ஆக இத்யாதி) அவர் இத்யாதியும் அவை இத்யாதியும் அவன இத்யாதியோடும். “அது இத்யாதியோடும் புநருக்தமனரேவெனனில, அவா இத்யாதி கௌரவயா வாநதர விபாக்ய அவை இத்யாதி நஸ்வராவாந்தர விபாக்யமென்று தாதபாயம் 4

॥—विशेष्यतश्चैकार्थी ; यथा नीलसुत्पलमित्यादयः. तत्र पूर्वकोटिद्वयव्यावृत्ततृतीयकोटिनिविष्टानां शब्दानां सामानाधिकरण्यमिति, “भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानाम्” इत्यनेन वाक्येन प्रतिपाद्यते। तत्र “भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानाम्” इत्यनेन-विशेषणतो विशेष्यतश्चैकार्थीनां घटः कुम्भ इत्यादीनां न सामानाधिकरण्य इत्युच्यते। “एकस्मिन्नर्थे वृत्तिः” इत्यनेन च, उभयतो भिन्नार्थानां गौरजो महिष इत्यादीनां न सामानाधिकरण्यमित्युच्यते। तस्माद्विशेषणतो भिन्नार्थानां विशेष्यतश्चैकार्थीनां नीलसुत्पलमित्यादीनामेव सामानाधिकरण्यमित्युक्तं भवति—इति॥

ஆறே வறதகரும கதஸுமாராதகாபிஷித பலபரதூநததிலே குறையுடையருமல்லர் எததாலே எனளி — பாஸதரோகத மார்க்குத்தாலே அநதநதப புருஷர்கள் இநதூராகி, கலோ ஆரயிகது ஸவாபிஷித பலங்களைப் பெறுமபடி பரமபுருஷனதானே அநத இநதூராகி தேவகைகளுக்கு அநதராதமதயா நின்று ஸகல கர்மபல பரதூனய ஸர்வகர்ம ஸுமாராதய நுயிருக்கையாலே

இவ்வந்தகததில பரமாணமென்னெனினில 1 “इष्टापूर्तं बहुधा जात जायमान विश्व विमर्ति भुवनस्य नामि (இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் விஸ்வம் பிபுராததி புவநஸ்ய நாமி:) 2 “चतुष्टानां यत्र सपद गच्छन्ति देवैः” (சதுஸ்தானா தா ரோ யத்ர ஸம்பதம் கச்சுநதி தேவைய) 3 “यो यो या या तनु मन्त्रश्चयार्चितुमिच्छति” (யோ யோ யாம் யாம் தனும் புகதஸரரத் தயாரச சிதுமிச்சதி) 4 “अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च (அஹம் ஹி ஸாவயஜ்ஞானாம் பேரகதா ச பரபுரேவச) 5 “भक्षार यज्ञतपसाम्” (பேரகதாரம் யஜ்ஞதபஸாம்) 6 “ये यजन्ति पितॄन् देवान्” (யே யஜநதி பிதருந தேவாந) என்று தொடக்கமாயுள்ள ஸருநிஸமருதயாதிசுள ஆக இப்பாட்டாலே சொல்கிறருயிறேதெனினில எமபெருமான ஸர்வதேவதாநதராத்மதயா ஸர்வகர்ம ஸுமாராதானுய ஸகலபலபரதூனயிருக்கையாலே ஜகதூரக்ஷணமும் தத்துத்திரமும் எனகிறது 5

ஒ — அவ — அஞ்சாமபாட்டில, ஸகல பதூராத் துங்களுடைய ஸதித்தியும் எமபெருமானாலே எனகிறது

வயா — (அவரென்று தொடங்கி) தநதம் பரக்ருத்யநுசுணமாக விவிதபூலாபி, ஸநதியையுடைய அதிக்காரிகள், தந்தாமறிநத மாகக்யபேதங்களுடைய தங்களுடைய அபேக்ஷித பலபரதூநஸகதரான அவவவ தேவதைகளை இவர்களே நமக்கு அஸாதாரண ஸவாமிகளென்று ஆஸரயிப்பாகள்

(அவரென்று தொடங்கி) ஆஸரயணீயா ஆஸரயிக்கிறவர்களுடைய அபேக்ஷிதம் செய்கைக்குக் குறையுடையரல்லர், ஆஸரயிக்கிறவர்கள் ஆஸரயணீயரை வித்யுத்தபரகாரமே ஆஸரயிக்கவும், அவர்கள் அவர்களுக்கு பலபரதூநஸகதராகவும், ஸர்வேஸவரண அந்தராதமதயா நின்று 5

11 — 5 அவ, — அநதரம் ரக்ஷணருபையான ஸதித்தி தத்துத்திரையென்று வையதி, கரணயததாலே அருளிச்செய்கிறா

அவரவா — (அவ்வோ புருஷாராததுங்களுக்காக) அதிகாரிகள், தமதமது — தநதாமுடைய, அறிவறி வகைவகை — அறிவினறிவின வகையாலே, அவரவர் — ருசிககீடான தேவதைகளை, இறையவரென — பூலநதரும ஸேஷிகளாக, அடியடைவார்கள் — ஆஸரயிப்பார்கள் அவரவா — அவவவ தேவதைகள், இறையவா — பூலங்கொடுத்து ஸவாமிகளாக, குறைவிலா — குறையிலலை, இறையவா — ஸாவ ஸவாமியானவா, அவரவா — அவ்வோ அதிகாரிகள், விதிவழி — விதிமாரககூததாலே,

ப—அடைய—ப லத்தைபடையுமபடி, நின்றனா—அததேவதைகருசகு அநதராத மாவாய நினரா

அன்றியே (அவரவர் விதிவழியடைய) என்று அவவோ தேவதைகள் தந்தா முடைய பூலபரதூதவாதி பதுஸிதூத்யாதத மாக வித்யுசதமாராககூததாலே ஆஸரயிககுமபடி இறையவா ஆஸரயணீயராய நினரா என்றுமாம் 5

இ—அவ—ஸதிதியும் புகுவதூதீநையென்று வைபதிசுரணயததாலே சொல்லுகிறது

வயா,—(அவரவா) ஸதவாதிசூணபேதூததால வந்த பரகருதிபேதூததைச சொல்லுகிறது (தமதமது) சூணபேதூததாலே வந்த ப லபேதூததைச சொல்லுகிறது (அறிவறி) அதுககடியான ஐஞாநபேதூததைச சொல்லுகிறது (வகைகை) மாராககூபேதூதங்களாலே (அவரவா) அபவோ ப லபரதூநததுசகு ஸகத ராக ஸவீகரிதத தேவதைகளை (இறையவரென) அவரவாகளே தந்தாமுககு ஸவாமிகளென்று (அடியடைவாகள்) ஆஸரயிப்பாகள் அடியடைவாசளென்று - ஸவகோஷடி பரஸிதூத்யாலே அருளிச்செய்கிறா

(அவரவரிறையவர்) அவவோ தேவதைகள் (குறைவிலா) ஆஸரயிசுகிறவா களுடைய பூலங்கொடுகைகக்கு குறையுடையரல்லா (இறையவா) நிருபாதிசு ஸாவேஸவரன (அவரவர் விதிவழியடைய) ஆஸரயிகுகிறவாகள் வித்யுகத பரகாரத தாலே ஆஸரயிககவும், ஆஸரயணீயா அவாகளுக்கு பூலபரதூநததுசகு ஸகத ராகவும் (நின்றனர்) அநதராதமதயா நினரா 5

ஈ—அவ—அஞ்சாம பாட்டு ஸவருபம் அவனதீநமானவோபாதி ஸதி தியும் அவனதீநை எனகிறார் (அவரவரிதயாதி) a ஒருவன ஒரு கருஹத்துக்குக் கடவனயிருக்கும் ஒருவன ஒரு கருமததுக்குக் கடவனயிருக்கும், ஒருவன ஒரு ஐநபதூததுக்குக் கடவனயிருக்கும், ஒருவன தரைலோகயத்துக்குக் கடவனயிருக்கும், ஒருவன சதூதூஸபூவ நத்துக்குக் கடவனயிருக்கும், ஆக சதூதூஸபூவநத்துக்குக் கடவனவனே ஒரு கருஹத்துக்குக் கடவனவனே வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை

அ—அஞ்சாம பாட்டு—(அவரவா) ஸதிதி அவனதீநை எனகிறதென? பிதராதிகளனேரு ரக்ஷகராகிறார்களென (ஒருவனிதயாதி) யதூவா அவரவா இதி ஸாமாந்ய ஸபூத பரயோகம் பூஹுவசநம் வீபஸாம ச ஹருதி நித்யாஹ (ஒருவனிதயாதி) கருஹாதி ஸபூதங்கள் ததரதயாகளைக் காட்டுகின்றன b c புகுவதேசு ரக்ஷகத்வே பரமானம் தூஸயதி

ஜி—அஞ்சாம பாட்டு—(அவரவரிதயாதி) a ஸதிதி அவனதீநை எனகிறதென? பிதராதிகளனேரு ரக்ஷகராகிறார்களென (ஒருவனிதயாதி) கருஹாதி ஸபூதங்கள் ததரதயாகளைச் சொல்லுகிறன b c அவர்கள் ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களெனக்கக்கும் ஈஸ்வரனே ரக்ஷகனென்று

ஈ—ரக்ஷயமாய உபகாரங்கொண்டதாகிறது, ஸாவேஸ்வரன அந்தராதமாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவன் இப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவனறு இவர்கள் ரக்ஷக ராகமாட்டார்கள் என்கிறா *b 1 “न सम्पदां समाहारे विपदां विनिवर्तने । समर्थो दृश्यते कश्चित् तं विना पुरुषोत्तमम् ॥” (ந ஸம்பத்யாம் ஸமாஹாரே விபத்யாம் விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தத்யோ த்யுருஸ்யதே கஸ்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம் ॥) c 2 “नहि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वर हरिम्” (நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம் ருதே ஸர்வேஸ்வரம் ஹரிம்) d எல்லா நன்மைகளையும் பண்ணித்தர வல்லனாய் விரோதிகளையும் போக்க வல்லனானவனையொழிய வேறொருவர் பக்கலில் இந்த ரக்ஷகதவம் இடவாது

அ—(ந ஸம்பத்யாமிதி) ஸருதே பூரவம் புராணவசநாபித்யாதம் புராணவசநஸய ஸபஷ்டாராத தத்வாத d புரு பஹு ஷ்ணு த்யானே புரு ஸுநோதீதி புருஷ 'இத்யவயவார்த்தத் துவக்யா 3 ஹரண்தேவ துக்ஞாநாம் ஹிரித்யபித்யதே இதி ஹரிஸப்த்யாராதத்நிருகதி ஷ்வக்யா ச புருஷோத்தமஹரிஸப்தேள ஹருதி ந்திராய வசநதவ்யஸயார்த்தமாஹ (எல்லா நன்மைகளையும் இதயாதி) பரதயேகம் ஏகைகஸ்லோகேபயயமாததே துர்டும ஸகயதே தச்ச பத பரஸித்யிபரத்வாத விரோதிநிரஸந ஸமாததபர த்வித்யஸ்லோகஸய உததராராதே 2 ஸதிதெள ஸதிதம் மஹாத்மாநம் புவதயநயஸய கஸ்யசித் இதி வர்த்ததே d யத்வா (எல்லா நன்மைகளையும் இதயாதி) புருஷோத்தமபத்யும ஹரிபத்யும ஹேதுக்யாபப மென்று தாதபர்யம் புருஷஸப்தேந பஹு பரதத்வமும் உத்தம் ஸப்தபத்யுமலத்தாலே ஆபத்ய விநிவர்த்தத ஸாமர்த்த்யமும் தோற்றுகிறது அநிஷ்டநிவருகதிபண்ணுமல இஷ்டபராபதிமாதரம் பண்ணுகிறவன் உததமன்னநிறே [ஹரதீதி ஹரி ஆஹரதீதி ஹரி] அநிஷ்டநிவாததநமும் இஷ்ட பராபணமும் ஸாவேஸ்வர ஸப்தத்தாலே இஷ்ட பராபணமாகவுமாம் ஈஸ்வரோ ஹி நியநதா

உஸ்வர ஏவ ரக்ஷக இதயதர மூலபரமாணம் துரஸயதி (யத்வேதாதாவிதி) யசக்யபத்யும ஸுநத்யுஸ ஸவர பரணவ பரணவஸய பரக்ருதி அகார 'வேதாதெள வேதாநதே ச

ஜீ-மிடத்துக்கும் பரமாணம் (ந ஸம்பத்யாமித்யாதி) c (நஹி) 'ஸதிதெள ஸதிதம் மஹாத் மாநம் புவதயநயஸய கஸ்யசித் இதயுததராராதத் இத்யம் ஸ்ரீஷ்ணுபுராணே பரத்யேமேமே துவாவிமஸேத்யாயே ஸ்ருதிக்கு முன்னே புராண வசந கத்யும ஸபஷ்டார்த்தமாக்கையாலே d புருஷோத்தமம் ஹரிம் ' என்ற பத்யுவயார்த்தம் (எல்லா நன்மைகளையும் இதயாதி) அதாவது ஷ்ணு த்யானே என்று த்யாவாய 'புரு பஹு ஸுநோதீதி புருஷ' என்றாய், பஹுபரத்யுனென்றபடி 3 ஹரண்தேவ துக்ஞாநாம் ஹிரித்யபித்யதே என்கிற நிருகதி யாலே விரோதிநிவாதத்தகன என்றபடி

பர-b1 (அவரவரித்யாதி) “न सम्पदां समाहारे विपदां विनिवर्तने । समर्थो दृश्यते कश्चित् तं विना पुरुषोत्तमम् ॥”

c2 श्रीविष्णुपुराणे प्रथमेशे द्वाविंशोऽध्याये “नहि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वर हरिम् । स्थितौ स्थित महात्मान भवत्यन्यस्य कस्यचित् ॥ २१ ॥”

* b 1 இபரமாணம் பரமாணத்திரட்டில் முழுவதும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், ஈட்டில் ஏகதேஸமே எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்

ஈ— 61 “यदेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः” (யதவேதோதொள ஸவர பரோக்தோ வேதோந்தே ச பரதிஷ்டித) f செபபிலே கிடந்த ஆபுரணத்தை வாங்கிப்பூண்டு, பின்னையும் அவ்வாபுரணத்தை வாங்கிச் செபுகளுளே இட்டுவைக்குமாடபோலே h ஆத்யநத பீஹமாயிருக்கிறது யாதொன்று [तस्य प्रकृतिलीनस्य तस्य परकருतिलीनस्य] அதுதன்னுடைய பரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாஹது அகாரம் அது ரக்ஷகனக் காட்டுவ தொன்றிறே [य परस्स महेश्वर य परस्स महेस्सवर] அதுக்கு 1 வாச்சயதயா பரனாயிருக்கிறுன யாவனொருவன, அவன ஸாவேஸ்வரனென்றதிறே

அ—என்றது வேதோத்யயநாதிஷிலும் வேதோத்யயநாந்தத்திலும்மென்றபடி அல்லது2 அநந்தா வை வேதோ என்று வேதோததுக்கு ஆத்யநதங்களிலையிறே f ஆதொள பரோகத அந்தே பரதிஷ்டித என்றதின் தாதபாயத்தை அருளிச்செய்கிறா (செபபிலேயித்யாதி) g போலே யென்று பேயுதம் பரணவத்தை உச்சரித்து வேதத்தை அநுஸந்தித்து பின்னையும் பரண வத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே அதில் பரதோமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாணவேதாரத் துங்களெல்லாம் இதுக்குளே இருக்கிறதென்று ஸூசிபிபிதது, அந்த அர்த்தங்களை வேதோ முகூத்தாலே அநுஸந்தித்து அதீதார்த்தங்களெல்லாம் இதுக்குளே என்று த்ஷிதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிபிக்கையாலே மஞ்ஜுஷா பூஷாஸமாதி தோனறுகிறதென்று கருதது h (ஆத்யநதபீஜம்) ஆத்யந்தோச்சாராயமாணமான பீஜம் (ஆத்யந்தபீஜமாய) எனகிறதுக்கு பரமாணம் 3 பூரஹமண பரணவம் குர்யாத ஆத்யாவந்தே ச ஸாவத்யா | ஸர்வதயநோங்கருதம் பூாவம் பரஸதாச்ச விரீயதே || இதி பூரஹமண வேதஸ்ய (தஸ்ய பரக்ருதிலீநஸ்ய) பரக்ருதிலீநஸ்ய தஸ்ய பரணவத்துக்கும் காரணமான அகாரத்திலே லீநமானபரணவமானது அகாரமென்றபடி 1(வாச்சயதயா பரனமிதி)A இதிலஅகாரம் ஸகலபுத்த

ஜீ— e பரமாணுந்தரம் (யதவேதேத்யாதி) (வேதோதொள வேதோந்தே ச) என்றது வேதோத்ய யநாதிஷிலும் அத்யயநாந்தத்திலும் என்றபடி அல்லது 2 அநந்தா வை வேதோ ' என்று வேதோததுக்கு ஆத்யநதங்களிலையிறே இங்கே 3 பூரஹமண பரணவம் குர்யாதோத்யாவந்தே ச ஸர்வத்யா | ஸர்வதயநோங்கருதம் பூாவம் பரஸதாச்ச விரீயதே || என்றது அநுஸந்தேயம் பூரஹமண வேதஸ்ய f ஆதொள பரோகத , அந்தே பரதிஷ்டித என்றதின் தாதபர்யம் (செபபிலே இத்யாதி) பரணவத்தை உச்சரித்து, வேதத்தை அநுஸந்தித்து பின்னையும் பரண வத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே அதில் பரதோமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாண வேதாரத் துங்களெல்லாம் இதுக்குளே இருக்கிறதென்று ஸூசிபிபிதது அந்த அர்த்தங்களை வேதோ முகூத் தாலே அநுஸந்தித்து, அதீதார்த்தமெல்லாம் இதுக்குளே என்று த்ஷிதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிபிக்கையாலே செபபிலே ஆபுரண ஸமாதி தோனறுகிறது என்றபடி h (ஆத்யந்தபீஜம்)

பர— तैत्तिरीयके श्रीनारायणे (१०) “यदेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परस्स महेश्वरः॥” अस्यार्थो वेदार्थसङ्ग्रहे भाष्यकारेणामिहितः—“सर्वस्य वेदजातस्य प्रकृतिः प्रणवस्समृता, प्रणवस्य च प्रकृतिः अकारः. प्रणवविकारो वेदः स्वप्रकृतिभूते प्रणवे लीनः. प्रणवोऽप्यकारविकारभूतः स्वप्रकृतावकारे लीनः. तस्य प्रणवप्रकृतिभूतस्य अकारस्य, यः परः-वाच्यः, स महेश्वरः” इति।

ஈ— வயா — 1 (அவரவா) நமமுடைய அநாத்ரமும், அவாகளுடைய வைவித்யமும் தோலுறுகிறது (தமதமது) 1 குணபேதத்தால் வந்த பூலபேதத்தைச் சொல்லுகிறது (வகை வகை) (அறிவறி) 13 அதுகடியான ஜனாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது (வகை வகை) மாகக்யபேதங்களுளாலே (தமதமதறிவறி வகைவகை) k சேதநபேதத்தோபாதி யும் போருமாயிறு ருசிபேதங்களும 1 தந்தாமுடைய குணாகுணமாகப் புறம்பே யுபயோகப்பாரும ஆஸரயணியராய இருப்பாருமாய் இருக்குமிநே மரஹோகுண பரசரராய் இருப்பாரும, தமோகுண பரசரராய இருப்பாரும n அளாவனான ஸதவத்தை உடையரா மிருப்பாருமாயிறே இருப்பது, o அப்படியே குணாகுணமாகப் பிறந்த ஜனாநமும்

அ—துக்கும் காரணமாய நாராயணபத்யத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே ஸகலஜக்யத்துக்கும் காரணமாய ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது இத்யேதத அதர் த்ரஷ்டவ்யம்

1 (அவரவரித்யாதி) ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயும் உளளவர்கள் தந தாமுடைய பல் பேதங்களுக்கடியான ருசிபேதங்களுக்கு அநுகுணமான ஸாத்நபேதங்க ளாலே என்று ஸப்யத்யாதத ஆக குணாகுணமான ருசிகளும் ருசயநுகுணமான பூலங்களும், பூலங்களுக்கிடான ஸாத்நபேதங்களும் என்று அர்த்தக்ரமம் k கீழ்ச்சொன்ன ஜனாநம் ருசி ரூபஜனாநமெனும் ததையும் அறிவறி என்கிற வீபஸையின கருததையும் அருளிச்செய கிருா (சேதநபேதத்தோபாதியும் இத்யாதி) 1 இந்த ருசிபேதங்களுக்கடியேதென்ன (தந்தா முடைய இத்யாதி) n இததை விவரிககிருர் (ரஜோகுணபரசரராயித்யாதி) n (அளாவனான) மிஸ்ர மான o ஆகக்கீழ் சேதந பேதத்தோபாதியும் போருமாயிறு ருசிபேதங்களும் (k) என ததை ஸஹேதுகமாக நிகழிககிருர் (அப்படியே இத்யாதி)

p அறிவறி வகை வகை என்றதுக்கு ஆதத்யாநதரம் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே) என்று அதாவது அவவோ அதிகாரிகள தந்தாமுடைய பூலவிஷயமாக அறிந்த அறிந்த மாகக்யபேதங்களாலே என்றபடி ஏகபூலவிஷயமாகவும் அநேக ஸாத்நங்களுண்டாகையாலே (அறிந்த அறிந்த) என்கிறது அப்போதைக்கு உபாய விஷயமான ஜனாநம் என்றபடி இப்படி இரண்டாதத மாகக கூட்டுகிறதற்கு அடி— அறிவறி என்றதுக்கு முந்தின ஆதத்யம் 'அதுககடி யான ஜனாநபேதத்தை 13) என்று பூலத்துக்கு அடியாகவும் இரண்டாமாததும் அறிந்த

ஜீ-ஆக்யநதோச்சார்யமான பீஜம் [பரகருதிலீநஸய தஸய] பரணவத்துக்குக் காரணமான அகா ரத்திலே லீநமான பரணவமானது அகாரமென்றபடி ஸ்வர பரணவ யசக்யபூதஸக்யாந்தஸஸ

1 (அவரவரித்யாதி) 13 (அதுககடியான) பூலபேதத்துக்கு அடியான ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுள்ள அவவோ சேதநர் தந்தாமுடைய பூலபேதங்களுக்கு அடி யான ருசிபேதங்களுக்கு அநுகுணமான ஸாத்நபேதங்களாலே என்று ஸப்யத்யாதத ஆக குணாகுணமான ருசிகளும் ருசயநுகுணமான பூலங்களும் பூலங்களுக்கிடான ஸாத்ந பேதங்களும் என்று அர்த்தக்ரமம் அவரவர் அடியடைவாகள என்று அநவயம் k கீழ்ச் சொன்ன ஜனாநம் ருசிரூபமெனும் அறிவறி என்கிற வீபஸையால் பூலிதத ஆதத்தத்தை யும் அருளிச்செய்கிருர் (சேதநபேத த்யாதி) 1 இந்த ருசிபேதத்துக்கு அடியேதென்ன (தந்தா முடைய இத்யாதி) n ஏதத்விவரணம் (ரஜோகுணேத்யாதி) n (அளாவனான) மிஸ்ரமான o ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிற வழியாலே அதிகாரிபேதமும் ஸித்ததிகையாலே அததை ருசிபேதத்துக்கு த ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிருர் (அப்படியே இத்யாதி)

ஈ—p அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே, (அவரவரிறையவரென) அவவவா ஆஸ்ரயணீய ரெனாறு (அடியடைவாகள்) q அவவவ தேவதைகளாதான துராராத, தேவதை களாய, “பரஜைய அறுத்துததா, ஆடடை அறுத்துததா” எனனாநிறகசெய்தே யும், ஆஸ்ரயணமாவது அவறறின காலிலே குனியுமதுக்கு அவவருகிலையென்று இருசகிரா இவா—1 ஸவகோஷை பரஸித்யுதியாலே s ஓர் அஞ்ஜலிஸாத்யவஸதுவோடே யிறே தமக்கு வாஸநை t 1 “अज्ञि परमा मुद्रा क्षिप्र देवप्रसादिनी” (அஞ்ஜலி பரமா முத்ராரா சரிபரம தேய்வபரஸாதிநீ) t 2 “कृतापरायस्य हि ते नान्यपद्यास्यह क्षमम्”

அ—அறிந்தவகைகளாலே (p) என்று உபாயததுக்கு அடியாகவும் அருளிச்செய்கை p (அறிந்த அறிந்த இதி) உததர்த்ர சலதாரத்தம் உகதாறுவாதேவா வா

l₃ (குணபேயுதததால இதயாதி₃)—“குணபேயுத்தால வந்த பூல பேயுதம்” என்னை யாலே அவரவா’ (l) எனகிறவிடத்திலே குணபேயுத₃ நிபுநத₃ந வைவித்யம் விவக்ஷிதம் தத் ததகுணபேயுத₃பி₃நநரான அதிகாரிகள் தத்ததகுணாநுகுணமாக அபிஷிஷிதமான தங்கள் தங்க ளுடைய பூலாநுகுணமான அந்த அந்த அறிவுகளாலே அறியப்பட்ட அந்த அந்த மரக்கூங்க ளாலே என்றபடி k அவரவா’ எனகிற சேதநஸம்பிவயாஹாரததாலே தமதமது எனகிற விடத்திலே விவக்ஷிதமான ததததப்பூலகோசர ருசிபேயுத₃த்தினுடைய ஆநநதயத்தை அருளிச் செய்கிறார் (சேதநபேயுததோபாதி₃யுமென்று) l o ஜ்ஞாநவைவித்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தந்தா முடைய என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநமுமென்னுமளவாலே) l n n அதில (ஸதவத்தை உடையரா யிருப்பாருமாயிறே இருப்பது) என்னுமளவாக ஜ்ஞாநவைவித்யத்துக்கு உபபாதுகம் l (தந்தா முடைய குணாநுகுணமாக) எனகிறது—ஆஸ்ரயிப்பாரிடத்திலும் ஆஸ்ரயணீயரிடத்திலும் அநவயிக கிறது o (அபபடியே) ஆஸ்ரயிப்பாரைப் போலவும் ஆஸ்ரயணீயரைப் போலவும் பூஹுபேயுத₃ங்களை உடைததாயிருக்குமென்றபடி p ‘அறிவறி வகைவகை’ என்று அந்த அந்த அறிவுகளினுடைய அந்த அந்த வகைகள் எனறிறே பொருள் அந்த ஷஷ்டயாதத₃த்தை விஸ்தீகரிக்கிறார் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே என்று) ஷஷ்டயாதத₃ம் விஷயதவமென்றபடி—இதி ச விவருண்வந்தி

q அவர்களை ஆராதிப்பவரெனாதே அடியடைவாகளெனகிறதென்னெனன (அவவவ தேவதை கள் இதயாதி₃) r (ஸவகோஷை₃) பரமவைதி₃க பரபநநஜநகோஷை₃ s ஸவகோஷை₃யில் பரஸித் திகு ஹேதுவேதெனன (ஓர்அஞ்ஜலிஸாத்யவஸது இதயாதி₃) அன்றிக்கே தம்முடைய வாஸநை யாலே அருளிச்செய்கிறார்’ என்றும் அருளிச்செய்வார் t t₃ அஞ்ஜலி ஸாத்யமான வஸதுவென

ஜீ—p அறிவறி வகை வகை என்றதுக்கு அர்த்ததார்த்தம் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே) என்று அவவோ அதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பூலவிஷயமாக அறிந்த அறிந்த மார்க்குபேயுத₃ங்க ளாலே என்றபடி ஏகபூல விஷயமாகவும், அநேகஸாத₃நங்களுண்டாகையாலே (அறிந்த அறிந்த எனகிறது) அப்போதைக்கு உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி முந்தின அர்த்தத₃த் திலே பூலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொளவது ‘அதுககடியான ஜ்ஞாநபேயுத₃ந் தைச சொல்லுகிறது’ [ப294 l₃] என்று பூலததுக்கு அடியாகவும் கீழே அருளிச்செய்கையாலே

q ஆராதிப்பார்களெனாதே ‘அடியடைவாகள்’ எனகிறதென்னெனன (அவவவ தேவதை கள் இதயாதி₃) r (ஸவகோஷை₃) பரமவைதி₃க பரபநநஜநகோஷை₃ s பரிஹாரார்த்தம் (ஓர்அஞ்ஜலி இதயாதி₃) தம்முடைய வாஸநையாலே அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி யதுவா ஸவகோஷை₃யில் பரஸித்யுதி₃க்கு ஹேதுவேதெனன (ஓர்அஞ்ஜலி இதயாதி₃) t, t₃ அஞ்ஜலிஸாத்யவஸது என்றதுக்கு

॥ अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥' (க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நானயத பஸ்யாமயஹம் க்ஷமம்। அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பூதுதுவா லக்ஷ்மணஸ்ய பரஸாதநாத ॥) u இனாயபெருமா ளுடைய ஜ்யாகேடாஷத்தைக் கேட்டு மஹாராஜா கழுத்தில் மாஸையை அறுத்துப் பொகட்டுக் காபேயமாயச் சில வயாபாரங்களைப் பண்ணி அருகே நின்ற திருவடியைப் பார்த்து, “இவ்வளவில் நமக்குச் செய்யவடுபடுதென?” எனன, “அபராதகாலத் திலே அறுதாபம் பிறந்து மீண்டோமாய், எளியன சில செய்கிறோமல்லோம், v தீரக் கழிய அபராதம் பண்ணினபின்பு இனி w ஓரஞ்ஜலி x நேராமறபோகாது” என்றானிறே y இப்படி குணத்தினால், பராபதனயிருக்கிறவனோடே வாஸனையாலே “அடியடை வாகள்” என்கிறார் zA மாமலர் நீராசனா தூபங்கொண்டு தொழுதெழுதுமென்னுமிது மிகையாயிறே இவா பற்றின விஷயமிருப்பது

அ—றதுக்கு பரமாணதவயம் (அஞ்ஜலிரித்யாதி) யச்சீல ஸ்வாமீ தச்சீலோ தாஸ என்கை யாலே ‘க்ருதாபராதஸ்ய என்கிற ம்லோகம் ஈஸ்வரன அஞ்ஜலி ஸாத்யனயிருக்குமென்ற துக்கு பரமாணம் அஞ்ஜலிம் பூதுதுவா லக்ஷ்மணஸ்ய பரஸாதநாதநதரேண எனறு அநவயம் u ‘க்ருதாபராதஸ்ய எனறதுக்கு அரத்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இனாயபெருமாளுடைய இத்யாதி) v தாதபர்யம் (தீரக்கழிய இத்யாதி) தீரக்கழிய அத்யந்தாதிக்கமாக x நேராமல எதி ராமல பண்ணாமலென்றபடி w (ஓரஞ்ஜலி நேராமறபோகாதெனானிறே) திருவடி சகரவர்த்தி குமாராளுடைய பாவஜ்ஞனாகையாலே மஹாராஜர்க்குச் சொன்ன இது அவர்களுடைய அஞ்ஜலி ஸாத்யதைக்கு பரமாணமாகிறது ஓரஞ்ஜலி நேராமறபோகாது எனறு ஸுகரமான அஞ்ஜலியை துஷ்கரமாகச் சொன்ன இது—‘நீ கனக்க நேரப்புகிறாய் எனறு உபாலம்ப தாத்பர்யத்தாலே y உகதாத்தந்தை நிக்ஷிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதி) z அஞ்ஜலி ஸாத்யனான

ஜீ—பரமாணதவயம் (அஞ்ஜலிரித்யாதி) இதும் பூரதவாஜஸமஹிதாயாம t (க்ருதாபராதஸ்யேத் த்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாணடே துவாதிரிமஸே ஸுகரீமம் பரதி ஹநுமத்வசமம் யச்சீல ஸ்வாமீ தச்சீலோ தாஸ என்கையாலே க்ருதாபராதஸ்ய என்கிற ம்லோகம் ஈஸ்வரன அஞ்ஜலிஸாத்யனயிருக்கும் எனறதுக்கு பரமாணம் க்ருதாபராதஸ்ய தே அஞ்ஜலிம் பூதுதுவா லக்ஷ்மணஸ்ய பரஸாதநாதநதரேண எனறு அநவயம் u ‘க்ருதாபராதஸ்ய எனறதுக்கு அரத்தம் (இனாயபெருமான இத்யாதி) v ‘க்ருதாபராதஸ்ய எனற பூதநிர்த்தேஸத் துக்கு பாவம் (தீரக்கழிய இத்யாதி) தீரக்கழிய அத்யந்தாதிக்கமாக x (நேராமல) பண்ணாமல (போகாதெனானிறே) திருவடி சகரவர்த்தியின்களுடைய பாவஜ்ஞனாகையாலே என்றபடி ‘நேராமறபோகாது எனறு—ஸுகரமான அஞ்ஜலியை துஷ்கரமாகச் சொன்ன இது நீ கனக்க நேரப்புகிறாய் எனறு உபாலம்பதாத்பர்யத்தாலே y உகதாத்தந்தை நிக்ஷிமம் (இப்படி இத்யாதி) z அஞ்ஜலிஸாத்யனான அளவனறிகே அஞ்ஜலிதான மிகையாயிருக்குமென்கிறார்

॥— भरद्वाजसहितायाम्—“अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी ॥” किष्किन्धाकाण्डे द्वाविंशे लक्ष्मणस्य किष्किन्धाप्रवेशानन्तरे सुग्रीवं प्रति हनुमाद्—“त्वं प्रमत्त इति व्यक्तं लक्ष्मणोऽयं मिहागतः ॥ १५ ॥ आर्तस्य हृतदारस्य परुषं पुरुषान्तरात् । वचनं मर्षणीयं ते राघवस्य महात्मनः ॥ १६ ॥ कृतापराधस्य हि ते नान्यत्पश्याम्यहं क्षमम् । अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥ १७ ॥”

ஈ— (அவரவரிதையவா குறைவிலா) ஆஸரயிக்கிறவர்களுடைய இறையவரென னுதல், அவ்வவ ஆஸரயணியரானவாகளென்னுதல் அவாகளுக்கு ஆஸரயணியரான வாகள அவர்களுக்குப் பூலபரதாநஸுகதராகைக்குக் குறையுடையரல்லர் அதுக்கடி எனெனெனில், (இறையவா) உபொதுவிலே 'இறையவா' எனகிறார், அவாகளோடு, அவாசள ஆஸரயிக்கிற தேவதைகளோடு, தமமோடு வாசியற எல்லாக்குமொக்க இறையவராகையாலே, b1 'पति विश्वस्य' (பதிம் விஸ்வஸய) எனகிறபடியே எல்லாக்கு மொக்க ஸ்வாமியானவா (அவரவா விதிவாழியடைய நின றனரே) e அவ்வவ ஆஸரய ணியா d தந்தாமுடைய ஆக்யமாதிசுரீலே e விதிததுவைத்த பரகாரவகன்லே f அடையும் படியாக நம் இறையவா அநதராத்தமாவாய் நினரா

அ—அளவனறிககே அபூஜலிதான மிகையாயிருக்கும் எனகிறா (மாமலரிதயாதிசு)யத்யவா *மயாவற மதிநலமருளபபெறறவருடைய திவ்யஸ உகதியையும் அஞ்ஜலிஸாத்யவஸதுவென்னுமதுக்கு பரமாணமாக அருளிச்செய்கிறா (மாமலரிதயாதிசு) ஸ்லாக்யமான புஷ்பத்தையும் அரக்யாதிசு ஜலததையும் தூபதீபங்களையும் ஸலீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக உத்யோக்யுப்போம் எனனுமிது—உன ஸீலாதிஸயததாலே மிகையாயிருந்தது தொழுதெழுதும் என்று அநவயித்தா

a இனனருக்கு எனனாதே இறையவா எனறதுக்குக் கருத்து (பொதுவிலே இதயாதிசு) b விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்கிறா (பதிமிதயாதிசு) c (அவ்வவ ஆஸரயணியர்) த்ஷிநீயாநதம் d(தந்தாமுடைய) அவ்வவ ஆஸரயணியருடைய e(விதிததுவைத்த) 2 மாமுபாஸவ 'போலே விதிதது வைத்த f(அடையும்படியாக) ஆஸ்ரயித்து பூலமடையும்படியாக

g பரதாமாத ஸவாரஸயாநுசூணமாக அர்த்ததாந்தரம்(அனறிககே இதயாதிசு) h(ஸர்வேஸ் வரன காமநாதிசுகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே)யாவது—3 யோ யோ யாம யாம் தநுமபுகத ஸரத்ய த்யாசசிதுமிச்சுதி | தஸய தஸயாசலாம் ஸ்ரத்யத்யாம் தாமேவ வித த்யாமயஹம் || ஸ தயா ஸ்ரத்ய த்யா யுகதஸ தஸயாராத்யநமீஹதே | லப்யதே ச தத காமாந மயைவ விஹிதாந ஹி தாந || இத்

ஜீ—(மாமலரிதயாதிசு)ஸ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும், அரக்யாதிசு ஜலததையும், தீபதூபங்களையும் ஸலீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக உத்யோக்யுப்போம் எனனுமிது—உன ஸீலாதிஸயத தாலே மிகையாயிருத்தலால் என்றபடி தொழுதெழுதும் என்று அநவயித்தா

a இனனருக்கெனனாதே இறையவர் எனறதுக்கு பூரவம் (பொதுவிலே இத்யாதிசு) b விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (பதிமித்யாதிசு) e (விதிததுவைத்த) 2 மாமுபாஸவ போலே விதிததுவைத்த f(அடையும்படியாக) ஆஸ்ரயித்து பூலமடையும்படியாக

g அரததாந்தரம் (அனறிககே இதயாதிசு) h (காமநாதிசுகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே) ஸர்வேஸ்வரன காமநாதிசுகாரத்தில் விதிததபடியே அதாவது கீதாயாமஸபதமே 3 யோ யோ யாம யாம் தநும புகத: ஸ்ரத்யத்யாசசிதுமிச்சுதி | தஸய தஸயாசலாம் ஸ்ரத்யத்யாம் தாமேவ வித்ய த்யாமயஹம் | ஸ தயா ஸ்ரத்யத்யா யுகதஸதஸயாராத்யநமீஹதே | லப்யதே ச தத: காமாந மயைவ விஹிதாந ஹி தாந || இதயாதிசு அவரவர் விதிவழி அடையநின்றனா எனறதுக்கு அநத அநத

பர—b1 (இறையவர்) "पति विश्वस्य" इत्यादि पूर्वमेव लिखितम्.

ஈ— ஸ்ரீமனாக்ரீ, ஹஸாவேஸவரன காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே அவர்
கனா ஸ்வையம்புபாக என்னுதல ஹஸாவேஸவரன ஸ்ரீராமமூடவாரைப்போலே முகம்

அயாதி அருத அருத தேவதைகள் தந்தாமுடைய ஆகும்பங்களிலே மாமுபாஸவ போலே விதித்த
பரகாரங்கிலே தமமை ஆஸ்ரயிக்கும்படியாகவும் ஆஸ்ரயணியா அவரவர்களுக்கு பூலபரதாத
கதராகவும் ஆஸ்ரயணியாகவும் ஆஸ்ரிதர்க்கும் அந்தாயாமியாய நின்றனா என்று பரதமயோஜ
னைக்கும் அருத அருத அதிகாரிகள் காமநாதிகாரமான யோ யோ யாம் யாம் இதயாதி
கிலே ஸ்வரன விதித்த பரகாரத்திலே தத்தத தேவதைகளை ஆஸ்ரயிக்கும்படி உபயர்க்கும்
அதததாமாவாய நினருரென்று துவிதியயோஜனைக்கும் நிஷ்கருஷ்டமான பொருள முந்தின
அதததத்தில் தேவதாநதர்யாமித்வமும் துவிதியார்த்த ததில் சேதநாநதாயாமிதவமும் சொல்லு
கிறதெனலுமது பாட்டு யோஜனையோடு விரோதிக்கும்

ஐ—ஆஸ்ரணிய தேவதைகள் தந்தாமுடைய ஆகும்பங்களிலே மாமுபாஸவ போலே விதித்த பரக
ரங்களிலே தங்களை ஆஸ்ரமித்து பூலமடையுமபடியாகவும் ஆஸ்ரயணியா அவர்களுக்கு பூலபரதாத
கதராகவும் ஆஸ்ரயணியாகவும் ஆஸ்ரிதர்க்கும் அந்தாயாமியாய நின்றனரென்று பரதமயோஜ
னைக்கும் அருத அருத அதிகாரிகள் காமநாதிகாரமான 'யோ யோ யாம் யாம்' இதயாதி
கிலே ஸ்வரன விதித்த பரகாரத்திலே தத்தததேவதைகளை ஆஸ்ரயிக்கும்படி உபயர்க்கும்
அதததாமாவாய நினருரென்று துவிதியயோஜனைக்கும் நிஷ்கருஷ்டமான பொருள முந்தின

ஐ— ஹ (காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே) भगवद्गीतासु सप्तमे “कामै
स्तैस्तैर्हृत्तज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः। त तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया॥ २०॥ यो यो यां
स्तनु भक्तश्च श्रद्धया चित्तुमिच्छति। तस्य तस्याचला श्रद्धा तामेव विदधाम्यहम्॥ २१॥
स तथा श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते। लभते च ततः कामान् मयैव विहितान् हि तान्॥ २२॥
अन्तवत्तु फल तेषा तद्भवत्यल्पमेधसाम्।” सर्व एव हि लौकिकाः पुरुषाः स्वया प्रकृत्या-वासनया
मुष्मयभावविषयया, नियताः-नित्यान्विताः, तैस्तैः स्वयासनारूपगुणमयैरेव कामैः-इच्छाविषयभूतैः
इतमत्स्वरूपविषयज्ञानां तत्तत्कामसिद्धयर्थं अन्यदेवता-मद्वयतिरिक्ताः केवलेन्द्रादिदेवताः, तं तं नियम
मास्थाय-तत्तदेवताविशेषमाश्रयिणासाधारणनियममास्थाय प्रपद्यन्ते-ता एवाश्रित्य अर्चयन्ते। ता
वपि देवता मदीयास्तनव-“यमादित्यो न वेद यस्यादित्यश्शरीरम्” [बृ ५-७-१३] इत्यादिश्रुतिभिः
प्रतिपादिताः। मदीयास्तनव इत्यजानन्नपि यो यो या याम्-इन्द्रादिका तनुं भक्तः श्रद्धयाचितु
मिच्छति, तस्य तस्य-अजानतोऽपि मत्तनुविषया एषा श्रद्धेत्यनुसन्धाय तामेवाचला-निर्विघ्नं
विदधाम्यहम्। स तथा-निर्विघ्नया श्रद्धया युक्तस्तस्य-इन्द्रादेराराधनं गति ईहते-चेष्टते। ततः-
मत्तनुभूतेन्द्रादिदेवताराधनात्, तानेव हि-स्वामिलपितान् कामान् मयैव विहितान् लभते।
यद्यप्याराधनकाले इन्द्रादया मदीयास्तनवः तत एव तदर्चनञ्च मदाराधनमिति न जानाति; तथाऽपि
अस्तुतो मदाराधनत्वादागच्छामिलपितमहमेव विदधामि॥

6 நினைவா ரிருந்தனா கிடந்தனர் திரிந்தனர்
நினைவா ரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்
என்றுமொ ரியல்வின ரெனநினை வரியவா
என்றுமொ ரியல்வொடு நினைவெம திடரே

ஆ — வபா — (நினைவா) சேதநாசேதநாதமக ஸமஸதவஸதுககளினுடைய ஸமஸத பர
வருகதி ரிவருததிகளும் பரமபுருஷஸங்குபாதி, நமென்று சொல்லுகிறது 6.

ஈ — கோலுதே அந்தராதமாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவர்களும் ஆஸ்ரயித்தானாக
ளாய், இவர்களும் பலபரதூநா ஸக்தராகிருககளிதனை, அவனை ஒழிந்தவனான
இவர்களை ஆஸ்ரயிக்கவும் மாட்டார்கள், அவர்கள் பலபரதூநாம பண்ணவும் மாட்டார்கள்
என்கிறா k ஐயனபாழியில் ஆனை போர்க்கு உரித்தாமனாயிற்று, அவ்வோ தேவதா
மாகரங்களுக்குப் பலபரதூநாஸக்தி உள்ளது 5.

அ — 1 | இந்த அர்த்ததூதவயத்தாலும் புலித்த அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவேஸ்வரனா
இராமமூடடுவாரா இத்யாதி) இது பாட்டின அவதாரிகைக்கும் சேருவது கீழிரண்டு வாக்யத்
தாலும் — ஆஸ்ரயணியர்க்கு அநதாயாமியாய இருக்கமுமென்றும், புலிதார்த்தம் | (இராமமூடடுவாரா
இத்யாதி) என்றும் சொல்லக் கேட்டோம் என்றும் சொல்வாரும் உண்டு இது அவர்கள் ரக்ஷக
ராகிறதும் இவை ரக்ஷயமாய உபகாரங்கொண்டதாகிறதும் ஸாஸ்ரீஸ்வரனா அந்தராதமாவாய்
[ப 291 292] இத்யாதி பாட்டு யோஜனையோடே விரோதிக்கும் | (இராமமூடடுவாரிதி) மாத்ராதி
பிர்வீருத்தா மாத்ராதிதூர்ஸநாஸஹிஷணவோ விஷயபரவண ராதாயாம மடேஷு வாத
தந்தே தநா ஸவாசுமபரதூர்ஸநாஸஹிதம் தாந் பேராஜயந்தி மாத்ராதய, த உசயந்தே k இப்படி
சொல்லுவானேன? 1 'வாயவயம் ஸ்வேதமாலபேத' இத்யாதிகளிலே அவ்வ தேவதைக
ளானோ பலபரதூநம் பண்ணுகிறார்களாகச் சொல்லுகிறதெனன (ஐயனபாழியில் இத்யாதி 1
(ஐயன) ஸாஸதா (பாழி) ஸதூநமெனப்படி

நாலாமபாதம் முதல அநுஸந்திதது மறறை மூன்று பாதமும் அடைவே அநுஸந்திப்பது
அநவயம் அவரவா என்று தொடங்கி கரமேன உரையந்வயம் 5.

ஜீ — அர்த்தத்தில் தேவதாநதர்யாமிதவமும், இரண்டாம் அர்த்தத்தில் சேதநாநதர்யாமிதவமும்
சொல்லுகிறதெனமது பாட்டு யோஜனையோடு விரோதிக்கும்

1, | இந்த அர்த்ததூதவயத்தாலும் புலிதம் (ஸ்ரீவேஸ்வரனிட்யாதி) | (இராமமூடடுவாரா
போலே) விஷயபரவணரான பிள்ளைகளை வாதஸலயத்தாலே ராத்ரியில் ஸதரங்களிலே தாங்கள்
அவர்கள் கண்படாமல் புஜிப்பிக்கும் மாத்ராதினைப்போலே ஏனப்படி k மாட்டார்களென்கிற
தென? 1 'வாயவயம் ஸ்வேதமாலபேத' இத்யாதிகளிலே அவ்வ தேவதைகளானோ புலி
பரதூநம் பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகிறது எனன (ஐயனிட்யாதி) (ஐயன) ஸாஸதா
(பாழி) ததஸதூநம் கரமேனந்வயம் 5.

ஓ — அவ — ஆறும் பாட்டில் - சேதநாசேதநாதமக ஸமஸ்த வஸ்துக்களுடைய ஸமஸ்த வருவருத்தி நிவருத்திச ஸம பூசுவதஸங்கலபாதிநமென்கிறது

வயா — (நின்றனரிருந்தனரென்று தொடங்கி) (என்றுமொரியலவின ரொன்று தொடங்கி) அநேக பரகாரனயிருக்கையாலே ஒரு பரகாரத்தைச்சொல்லி இதுவே படியென்று ஒருநாளும் பரிச்சேத்துக்க அரியனும், அபரிச்சேதுயதைக ஸவருபனும், இப்படி ஸுதுருட, பரமாண ஸித்துதுயுள்ளவா “எம்” என்று ஸவலாபுத்தைக் கொல்லுகிறது நாலாம் பாட்டிலே ஸவருபதாதுதீந்யம் ஸித்துதுமாகையால் இப்பாட்டில் பரவருத்தி நிவருத்த்யம்ஸ தாதுதீந்யத்திலே தாத்பாயமாயிறு, “अणया पिक्वाद्या सांम क्षाति” (அருணயா பிங்குக்ஷயா ஸோமம் கரீணதி) என்கிறவிடத்தில் ஆருண் யாதிருளே விதேயமானாபோலே

6

ப — 6 அவ — அநாதரம் ஸாவ பரவருத்தி நிவருத்திகளும் ததூதீநைகளென்று ஸாமாராதிசுரணயததாலே அருளிச்செய்கிறா

நின்றனாரிருந்தனா கிடந்தனா திரிந்தனா—நிறறலும் இருத்தலும் கிடத்தலும் திரித்தலுமாகிற பரவருத்திக்கு ஆஸரயமான பதூராததுங்களும, நினநிலர் இருந்திலா கிடந்திலா திரிந்திலா—நிவருத்திக்கு ஆஸரயமான பதூராததுங்களுமாய (இததாலே), என்றும்—என்றுமொக்க, ஓரியல்வினா—ஒரு ஸவபூவததையுடையவா, என— என்று நினைவு—நினைக்கைக்கு, அரியவர்—அரிபராயிருப்பா, என்றும்—என்று மொசக, ஓரியல்வொடு நின்ற—ஸவேதர ஸமஸ்த வயாவருத்தமான, எம் திடர்— நமமுடைய துருட, பரமாண ஸித்துது

பரவருத்தி நிவருத்திகளான தூமங்களினுடைய ததூதீநதவம் சொல்லா நிறக, தூமிபாயநதமாகச சொல்லிற்று—இத்தூமங்கள ஆஸரயத்தை யொழிய பரதிபத்தி பண்ணவொண்ணாமையாலும், கீழே தூமிஸவருபம் ததூதீநமென்று சொல்லுசையாலும், தூமிபாயநத ஸபூதூமேயாகிலும் தூமத்திலே தாத்பாய மாககசடவது இவ்விடத்தில் பரவருத்தி ஈஸவராதிநையானாலும் ஏறிட கடடி விழுச்சசகு பரேரகா வேண்டாதாபபோலே நிவருத்திக்கு ததூபேகைஷ்யுண்டோ வென்னில, தரிஸங்குநிவருத்திக்கு பரதிபூநதம் காண்கையாலே நிவருத்திக்கும் ஈஸவராபேகைஷ்யுண்டு இப்படி பாபாதிசுகளில் பரவருத்தருடைய நிவருத்திக்கும் ஈஸவராபேகைஷ்யுண்டாகையாலே ஸாவபரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கும் ஈஸவராபேகைஷ்யுண்டு

6

இ — அவ — ஆறும் பாட்டில் - பரவருத்தி நிவருத்திகள் பூசுவதஸங்கலபாதிநைக ளென்று ஸாமாராதிசுரணயததாலே சொல்லுகிறது

இ— வபா — (நினைநரிதயாதி) ஸகல சேதநாசேதநங்களுடைய ஸகல பரவருத்தி நிவருத்திகளும் விசேஷய பாயநதாபித்யாநம் பண்ணு நிறக, இஙஙனே சொல்லுவ தென்னென்னில, “நாமவன” எனகிற பாடடிலே ஸவருபஞ்சொல்லுகையாலே இப்பாடில பரவருத்தி நிவருத்திமாதரததையே நினைக்கிறது அருணாதிசுரணத தில் ஆருணயாதிசுளே விதேயமாறாபோலே (நினைநரிதயாதி) ஸகல பர வருத்தி நிவருத்திகளும் தத்யுதீநைகளெனகிறது நிவருத்தி தத்யுதீநையாவதென? ஏறிட்ட கடடி விழுமபோது ஒரு நிபாமகா வேணுமோ? என்னில, வேணும், ஸவாகசுத்தினின்று விழுகிற தரிசங்குவுக்குத் தனனால முடிய விழ்வொண்ணு மையாலே (என்றுமொரியல்வினரென நினைவரியவா) அநேக பரகாரனுகையாலே ஒரு பரகாரததையே சொல்லி, இது இப்படி யென்று ஒருநாளும் பரிசுசேதுக்கக அரியவா (என்றுமொரியல்வொடு நினை) என்றுமொகக இப்படி அபரிசுசேது யதைகஸவபாவராயிருக்கை (எம திடரே)இப்படி ஸுத்யுருட பரமாண ஸித்யுத்யா (எம) என்று தமக்கு இவ்வாதத்யு பரகாஸிககையாலே ஸவலாபுததைசசொல்லுகிறது 6

ஈ—அவ — ஆருமபாட்டு ஸலீலாவிபூதியினுடைய ஸதித்யுத்யும புகுவதஸங்கல்பாதிநமென ருா கீழ, அதினுடைய பரவருத்திநிவருத்தியும் புகுவதஸங்கல்பாதிநமெனகருர் இதில

வயா —b (நினைநரிதயாதி) c நிறைல், இருததல், கிடததல், திரிதல் என்றும், நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை என்றும் சொல்லக்கடவதினே பரவருத்தி நிவருத்திகளை, d புகுவதஸங்கல்பாதிநமென ஸமஸதவஸதுக்களுடையவும் பரவருத்தி நிவருத்தி களைச் சொல்லுகிறது இப்பனமையால்

அ— ஆருமபாட்டு (நினைநரிதயாதி) a உக்ததை அநுபூஷியாநின்றுகொண்டு, இப் பாடடில பூவார்த்தததைக் கடாஷித்து அவதாரிகை அருளிச்செய்கிருர் (ஸலீலாவிபூதியினுடைய) இதயாதிவாகயத்யவததாலே

b அதர பரவருத்திநிவருத்தியாஸ்யபூத வஸதுபரதிபூஸே ஸத்யபி சேதநாசேதநஸவ ரூபம் புகுவதத்யுதீநயிதி சதுரதத்யுதீநயாநாமேவ உக்ததவாத் பரவருத்தி நிவருத்திமாத்ரதத்பரா இமே ஸபூத்யா இதயபூபராயேணஹ (நினைநரிதயாதி) c யத்யுதீநயா நினைநர் இதயாதித்யாலே பரவருத்தி நிவருத்தி தாத்யுதீநயம் சொல்லுமபடியெங்ஙனே? இந்தப் பதங்களில பரவருத்தி நிவருத்திகளைச் சொல்லக்காணேமிறேயெனன (நிற்றலிதயாதி) நினைநர் இதயாதி யாலே அவறறையிறே விசேஷணமாக நிர்தேஸிககிறதென்று தாதபாயம் d பூஹுவசநதாத பாயம் (புகுவதஸங்கல்பாதிநமென)

ஜீ— ஆருமபாட்டு (நினைநரிதயாதி) a உக்தாநுவாத பூவகமாக இப்பாடில பூவாரதத்யுதீநயம் தைக் கடாஷித்து அவதாரிகை (ஸலீலாவிபூதியினுடைய) இதயாதிவாகயத்யவததாலே

c மூலத்தில் விசேஷய பாயநதமாயிருக்கசெய்யேத்யும நாலாம்பாடில ஸவருபதாத்யுதீநயம் உக்தமாகையாலே பரவருத்தி நிவருத்தி மாத்ரததிலே தாதபாயமென்கிருர் (நிற்றலிதயாதி) யத்யுதீநயம், பரவருத்தி நிவருத்திகள இங்கு தோற்றுக்கிறதோவெனன (நிற்றலிதயாதி) என்னுதல் d பூஹுவசநதாதபாயம் (புகுவதஸங்கல்பாதிநமென)

ஈ— e பூக்குதிவாசகஸப்தம் வயக்தியிலே பாயவலிததுநிறகுமாபோலே f பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கும் வாசகமான ஸபத்யூம், g அபர்யவஸாநவருத்தயா அவனானிலே செறாஸல்லது நிலலது

அ— e நிறுறலிருத்தலென்று துரமமாநரததைச சொல்லாதே துர்மியான சேதநரென்று சொல்லு வானென்னென்ன அருணாதிசுரணத்தில் பூஷயகாரா ஸித்தூந்தித்த பரகரியையைய உப ிதேதே இந்த ஸவகையைப் பரிஹரிககிருா (ஆகருதிவாசகஸப்த்யூமிதயாதி) யதூவா தாஹி ஸர் வரவாசிப்யதேந கதம் தேஷாம ஸாமாநாதிசுரணயமிதி சேத ததராஹ— (ஆகருதி வாச கேதி) யதூ ஆகருதிவாசகாஸப்த்யூ—ஆகருதோ வயகதிம் விநா பருதூஸ்தித்யுபலமபாபா வாத அபாயவஸாநவருத்தயா வயகதிபர்யவஸிதா பூவநதி ததூவக பரவருத்தி நிமித்ததயா பராதூநயேந பரவருத்தி நிவருத்திவாசகாஸசேமே ஸப்த்யூ— ததூர்யபூதம் வஸதவியூதாய, தஸ்யாபி பூகூவத்பரகாரதவாத பூகூவதபாயந்தமபூதூதூதீத்யாத்தூ அபர்யவஸாநவருத்திர் நாம—பாயவஸாநரஹிதா பேரூதூநஸக்தி ததூக்தமாநந்தூமயாதிசுரணே 1 பரகாரோ ஹி நாம இதுமித்த மிதி பரதீயமாநே வஸதுநி இததூமிதி பரதீயமாநோடமஸ தஸய ததூவஸதவ பேசுத்தவேந தத்பரதீதே ததூபேசுத்தவாத தஸமிநநேவ பர்யவஸாநம் யுக்தமிதி தஸய பரதிபாதூகோடபி ஸபதூ தஸமிநநேவ பர்யவஸயதி அத ஏவ கௌரஸ்வோ மநுஷ்ய இத் யாதிபரகாரபூதூடகருதிவாசிநஸஸப்த்யூ பரகாரிணி பிண்டே அபாயவஸயந்த பிண்டர ஸ்யாபி சேதநரீரத்தவேந தத்பரகாரதவாத பிண்டூஸரீரகசேதநஸ்யாபி பரமாத்மபரகாரதவாசக பரமாத்மநயேவ பாயவஸயந்தீதி ஸாவஸப்த்யூநாம பரமாத்மவ வாச்ய இதி பரமாத்மவாசி ரபூதேந ஸாமாநாதிசுரணயம் முக்யமேவ இதி, பூவம் க்வசித வயாபருதஸய ததர அது பரமய தகூநவயிநி அந்யதர வயாபார—பாயவஸாநமிஹ ஸிவகூதிதம் நது வயாபாரோபரம யதூவா ஆகிலும் தாதூதீநயம் ஸித்தூதிததபடியெங்ஙனெனென f (ஆகருதிதயாதி) (பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு வாசகமான) விஸேஷணதயேதி ஸேஷ 'ஸப்த்யூம்' எனனுமளவும் வாக்யம் g பாயவஸாநபூமி ஏதெனன உததரமருளிசெயதுகொண்டு வயதிரேகமுகூத்தாலே அததை தூருடிகிககிருா (அபர்யவஸாந இதயாதி)

h அருணாதிசுரணத்தில் பூஷயகார ஸித்தூந்தி பரகரியையாலே அருளிசெயது, பூவ பகூதத்தில் பராபூகரமதாநுஸாரேன சில ஆசாயாகள சொல்லுகிற பகூத்தை அநுவதிசுகிருர்

ஜீ— e பரவருத்தி நிவருத்திதாதூதீநயம் சொல்லுகிறதாகில துர்மியாயந்தம் சொல்லுவா னென்னென்ன (ஆகருதிதயாதி) ஆகருதி— ஜாதி g அபர்யவஸாநவருத்தி— பாயவஸாந ரஹிதபேரூதூநஸக்தி

பர— e (ஆக்குதிவாசகஸப்தம் வயகதியிலே பர்யவஸித்து நிறகுமாபோலே) ஸ்ரீமாஸ்யே [அ-அ] "गौरवो मनुष्य इत्यादिप्रकारभूताकृतिवाचिनःशब्दाः प्रकारिणि पिण्डे अपर्यवस्यन्तः, पिण्डस्यापि चेतनशरीरत्वेन तत्प्रकारत्वात् पिण्डशरीरकचेतनस्यापि परमात्मप्रकारत्वाच्च परमात्मन्येव पर्यवस्यन्तीति, सर्वेषां शब्दानां परमात्मैव वाच्य इति परमात्मवाचिशब्देन सामानाधिकरण्यं मुख्यमेव" इति॥

ஈ— h 1 “अरुणया पिङ्गाक्ष्या सोम क्रीणाति” (அருணயா பிங்காக்ஷ்யா ஸோமம் கரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே 1 குணவிரிஷ்ட வஸ்து தோற்றநிறகச்செய்தேயும், ஆருண்யாம ஸததிலே தாதபர்யமாகிருப்போலே, பரவருத்திநிவருத்திகளுக்கு ஆரூண்யமான வஸ்துக்களினுடைய ஸவருபமும் அவனதீநமென்று முன்னே சொல்லுகையாலே 2 பரவருத்திநிவருத்தயம்ஸததிலே நோக்கு என்று சொல்லுவாரும் உண்டு, 3 அப்போது

அ— (அருணயேத்யாதி) இதுகருத தாத்பர்யம் 1 க்ஷவா கரீணாதி என்று பசுவைக் கொடுத்து ஸோமத்தைக் கொள்ளக்கடவெனென்று கீழே கேள்விகு கரயஸாத்நத்வம் சொல்லியிருக்க திரியடமும் 1 “அருணயா பிங்காக்ஷ்யா ஸோமம் கரீணாதி என்கையாலே கரீணாதி” என்கிற கரியைக்கு ஆருண்யாமஸததிலே நோக்காகையாலே ‘அருணயா என்கிற ஸபூதம் ஸாபூத மாக விஸேஷணத்தையே சொல்லுகிறது, விஸிஷ்டத்தைச் சொல்லாது என்றான அப்போது ஆருண்யரூப விஸேஷணம் விஸேஷயத்தோடே கூடினாலொழிய கரியையோடே அநவயியாதே 2 “குணே த்ரவயவயபேசேஷு து த்ரவயே ச குணகாங்க்ஷிணி என்று - த்ரவய குணங்கள் நஷ்டாஸ்வதூக்ஷதூதநயாயேந பரஸபர ஸாகாங்க்ஷங்களாகையாலே, விஸிஷ்டத்ரவயம் ஆாததூமாக ஸித் திகுருமென்று பராபூகரனுடைய ஸித்தூதநதம் குணமென்று விஸேஷணம் த்ரவயமென்று - விஸேஷயம் அப்படியே ஸவருபம் அவனதீநமென்று கீழே சொல்லுகையாலே இங்கு பரவருத்திநிவருத்திமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது விஸிஷ்டத்தைச் சொல்லாது என்றாகள என்றபடி 1 (குணவிஸிஷ்டேதி) குணவிஸிஷ்டவஸ்து தோனருநிறகச்செய்தேயும், அது இவ விடத்திலே தாதயர்யமனறிகே கேவலம் ஆருண்யாமஸதத்தைச் சொல்லுகிறதெனரூபபோலே என்றபடி 2 (பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸததிலே நோக்கு) என்றது பரவருத்திநிவருத்திகளைச் சொல்லிற்று என்றபடி ஆகருதிவாசக ஸபூதத்துக்கு வயகதிவாசகதவமில்லை என்கைக்கு 3 “விஸேஷயம் நாபிதூ க்ஷசேஷத் க்ஷிணஸக்திா விஸேஷணே” என்றும் சொல்லுவர்கள் என்றபடி ஸோமமென்றது ஆட்டாங்கொடி 2 (பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸததிலே நோக்கு இதி) விஸேஷயபூதம் சேதநம் பரமவிஸேஷயபூதம் பரமாத்மாநஞ்ச ந பரதாஸயநதீதி பூாவ

ஜீ— h அருணாதி, கரணத்தில் பூவியகார ஸித்தூதநத பரகரியையாலே அருளிச்செய்து பூாவபக்ஷ மதாநுஸாரேண சொல்லுகிற பக்ஷத்தை அநுவதிக்கிறார் (அருணயேத்யாதி) 2 குணே த்ரவய வயபேசேஷு து த்ரவயே ச குணகாங்க்ஷிணி என்று நஷ்டாஸ்வதூக்ஷதூதநயாயேந பரஸபர ஸாகாங்க்ஷையாலே விஸிஷ்டத்ரவயம் பரதீதமத்தனை 1 ‘க்ஷவா கரீணாதி’ என்று கேள்வியரூபம் முன்னே பரதிபந்நமாகையாலே அருணாதி, ஸபூதங்கள் ஆருண்யாதி, த்ரபமாதர வாசகங்களென்று பூாவபக்ஷயபிபராயம் குணமென்று விஸேஷணம் த்ரவயமென்று - விஸேஷயம்

यजुषि [का ६ प्र १ प ४५] “एरुहायन्या क्रीणाति वाचैर्वन सर्वया क्रीणाति तसा देरुहायना मनुष्या वाच वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽकाणयाऽश्लोणयाऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वैर्वैन क्रीणाति यच्छ्वेतया क्रीणीयात् दुश्चर्मा यजमानः स्यात्, यत्कृणयाऽनुस्तरणी स्यात्, प्रमायुको यजमानः स्यात्, यद्दिरूपया वार्त्रिणी स्यात्, स वाऽन्य जिनीयात् त वाऽन्यो जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपं स्वयैर्वैन देवतया क्रीणाति॥”

ஈ—k ஸாமாநாதி, கரணயம் ஸித்தியாது, l ஆக, பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு m வாசகமான இஸ்ஸப்யத்வம் அவற்றுகு ஆஸ்ரயமான சேதநனைக காட்டி, அவனதனக்கு ஈஸ்வரனை ஒழிய பருத்தூக்ஸதி தியாதல் n உபஸம்புமாதல் இல்லாமையாலே அவனளவும் காட்டுகிறது, o ஆக, விஸிஷ்ட வஸ்துவவையே காட்டுகிறது p “பரவருத்தி அவனதீ, னையாகிறது வேனுமாகில், நிவருத்திக்கு அவன வேனுமோ?” என்று எம்பாரைக் கேட்க “ஸவர்க் கத்திவின்றும் விழுகிற தரிசங்குவை ஸகதிமான நிறகச்சொல்ல நிறகவேண்டிறறுக கண்டாயே, அப்படியே நிவருத்திக்கும் அவன வேனுங்கான்” என்று அருளிச்செய்தார்

அ—k நின்றனர் இதயாதிக்கு பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸத்திலே நோக்கென்னும்போது விஸேஷயம்ஸத்திலே தாத்பர்யமன்றிகே ஒழிகையாலே எம திடா என்ற பதத்தோடே ஸாமாநாதி, கரணயம் ஸித்தியாது என்கிறா (அப்போதென்று தொடங்கி) / தவம் ஸப்யத்திக்கு ஈஸ்வரவாசகதவம் முக்யமாகக்கொள்கையாலேயன்றே தச்சப்யத்தோடே ஸாமாநாதி, கரணயம் உபபநமாயிற்று அப்படியே நின்றனர் என்றதுக்கும் விஸேஷயவாசகதவம் கொள்ளில் 1 பிந்நபரவருத்திரிமித்தாநாம் ஸப்யதாநாம் ஏகஸமிந் அததே வருத்தி ஸாமாநாதி, கரணயம் என்று லக்ஷிதமான ஸாமாநாதி, கரணயம் முக்யமாம் என்றபடி l ஆகருதி [ப 302 e] இத்தயாதி, வாகயோகதமான ஸவஸித்தீ, நத்ததை வெளியிடுகிறா (ஆகவிதயாதி) (ஆக பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு வாசகமான இஸ்ஸப்யத்வம்) என்றது பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸத்திலே ஊற்றமான இஸ்ஸப்யத்வம் என்றபடி யதுவா ஆனால் பின்னை எப்படியாகவேனுமென்றால் ஸவாடி, பரேதமானத்தை அருளிச்செய்கிறா (ஆகவென்று தொடங்கி) அத்வா தத்பர்யநதமாகச் சென்றாலும் சேதநதாத், தீ, நயமொழிய பரவருத்தயாதி, தாத், தீ, நயம் ஸித்தி, க்குமபடி எங்ஙனே? என்கிற ஸங்கையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸவபக்ஷத்தை உபஸம்ஹரிகிறார் (ஆகவென்று) n வாசகஸப்யத்வம் தாத்பர்யபரம் ஸாமாநாதி, கரணயத்தாலே அபருத்தூக்ஸித்தி, ஸித்தி, க்கை யினாலேயிறே தாத், தீ, நயம் ஸித்தி, க்கிறது அபருத்தூக்ஸித்தி, விஸேஷணசேதந ஸாமாநாதி, கரணயத்தாலே விஸேஷண விஸேஷய ஸாமாநாதி, கரணயம் ஸித்தி, க்கையாலே பராபதாபராபத விவேகேந விஸேஷணதாத், தீ, நயத்திலே ஸாமாநாதி, கரணயத்துக்கு நோக்கென்று கொள்ளக் கடவது விஸேஷய தாத், தீ, நயம் முன்னே சொல்லிறிறே n உபஸம்பும தோற்றரவு o பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறா (ஆக விஸிஷ்ட என்று) விஸிஷ்டவஸ்துவவையே காட்டுகிற தென்றது - விஸேஷணம்ஸத்திலே ஊற்றமானாலும் விஸிஷ்டத்துக்கே வாசகம் என்றபடி ஆகக் கீழ் யோஜனைக்கும் இதுக்கும் பே, த்வும் குணகுணியே, தத்தாலே ஜாதி வாசகஸப்யத்வம் வயகதி பாயந்தம் பே, தி, க்கிருப்போலே பே, த், கதயாவென்று புரட்ட பரகரியை அன்றியே ஸரீர ஸரீரிபுராவத்தாலே வநமென்கிற ஸப்யத்வம் வருக்ஷஸமூஹத்துக்கு வாசகமாகிருப்போலே இந்த பரவருத்தி நிவருத்தி வாசகஸப்யத்வமும் சித்துசித்தீஸ்வர ஸமூஹத்துக்கும் ஸாக்ஷாத், வாசகதயா என்று ஸ்வமதம் p நிர்வயாபாரதாருபையான நிவருத்திக்கும் அவன வேனுமோ? ”

ஜீ—k (ஸாமாநாதி, கரணயம் ஸித்தியாது) எம திடா என்ற பதத்தோடே ஸாமாநாதி, கரணயம் ஸித்தியாது l ஆகருதி [302 e] இத்தயாதி, வாகயோகத ஸவஸித்தீ, நத்தமாஹ (ஆகவிதயாதி) l n (பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு வாசகமான) பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸத்திலே தாத்பர்யமான n (உபஸம்பும) தோற்றரவு o பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உபஸம்ஹரிகிறா (ஆக விஸிஷ்டவென்று) விஸேஷணம்ஸத்திலே ஊற்றமானாலும் விஸிஷ்டத்துக்கே வாசகமென்றபடி p நிர்வயாபாரதாருப நிவருத்திக்கும் அவன வேனுமோ? என்கிற ஸங்கையை அடியுக்கதோக்தியாலே

/ தத் த்வமஸி’ [சாரு 6 8 7] எனனும் வாக்யத்தில் த்வம் ஸப்யத்வம்

ஈ— (என்றுமொரியலினரென நினைவரியவா) இப்படி q அநேக பரகாரராயிருக்கையாலே, காலதத்வமுள்ளதனையும் ஆராயாநின்றமும், இன்னப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவரென்று நினைக்கவுங்கூட அரியவர் (என்றுமொரியலவொடு நின்ற) 1 வருஷலவிவாஹ மந்தரமபோலே என்றும் ஓரியலவொடு நின்றவராவதென்னெனினில, என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவரென்று நினைக்க அரிதான நிலை என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும் என்கை (எந்திடா) 8 அபெளருஷேயமான வேதபுரதிபாதுயனாகையால வந்த தூட்டயததைச சொல்லுகிறது t இப்படி ஸுத்ருடபுரமான ஸித்துரான நிலை தமமுடைய லாபுமாய்த தோற்றுக்கையாலே (எந்திடா) என்கிறா

ஹ [நினைவரிருந்தனா கிடந்தனர் திரிந்தனா நினைவரிருந்திலா கிடந்திலா திரிந்திலரான v இவையெல்லாம், என்றுமொரியலினரென நினைவரியவராய என்று மொரியலவொடுநின்ற எந்திடரானவா]

6

அ) என்கிற ஸங்கையை அடியுகதோகதியாலே பரிஹரிககிருா (பரவருத்தியிதயாதி) விழுகையாகிற பரவருத்திக்கு விழாமை நிவருத்தியிறே அது ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தனனால முடியாதே ஸக்திமதூதி நமாக வேண்டிறென்னுதல பதநமே நிவருத்தியாய அதுதானும் ஸக்திமத்பரதிருத்தமாயிறென்னுதல நிறகை பதநநிவருத்தி என்றுமொரியலினரென நினைவரியவா என்றத்தை / முடிச்சோதியிலே வடிவமு குஷ்யமாக எடுக்கையாலே ஸர்வபரகாராபரிச்சேத்யதவத்துக்கும் உபலக்ஷணம் q (அநேக பரகாரராயிருக்கையாலே) நினைவார் இதயாத்யநேக பரகாரராயிருக்கையாலே என்றபடி r கீழே நினைவரியவா ' என்று வைத்து வருஷலவிவாஹமந்தரமபோலே — என்று கூட்டுவது r வருஷலவிவாஹ மந்தரமாவது அரசாணியைத் தொட்டுத் தொட்டிலேன பாயந்திட்டுப் பாயந்திலேன சொல்லிட்டுச் சொல்லிலேன என்று s த்ருடதவமாவதென்னென (அபெளருஷேயமான இதயாதி) t 'எம்' என்றதுக்குத் தாதபாயம் (இப்படியிதயாதி) u ஸ்ரோதருடதூதிஸமா தூநாததும் அந்வயம் (நினைவரியதயாதி) v (இவையெல்லாம்) ஸங்கூதாதமகமான இவையெல்லாம் என்றபடி இவையெல்லாமென்றது-அந்விதமாகைக்காக

6

ஹ—பரிஹரிககிருா (பரவருத்தி இதயாதி) ஸ்வாக்ஷத்தினின்றும் விழுகையாகிற பரவருத்திக்கு விழாமைநிவருத்தியிறே அது, ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தனனால முடியாதே ஸக்திமதூதி நமாக வேண்டிறென்னுதல பதநமே நிவருத்தியாய அதுதானும் ஸக்திமத்பரதிருத்தமாயிறு என்னுதல q (அநேக பரகாரராயிருக்கையாலே) நினைவார் இதயாத்யநேக பரகாரராயிருக்கையாலே ' என்றுமொரியலினரென நினைவரியவா என்றத்தை / முடிச்சோதியிலே வடிவமு குஷ்யமாக எடுக்கையாலே இது ஸர்வபரகாராபரிச்சேத்யதவத்துக்கும் உபலக்ஷணம் r கீழே நினைவரியவர் என்று வைத்து, வருஷலவிவாஹ மந்தரமபோலே — என்று கூட்டுவது r வருஷலவிவாஹ மந்தரமாவது — 'அரசாணியைத் தொட்டுத் தொட்டிலேன பாயந்திட்டுப் பாயந்திலேன சொல்லிட்டுச் சொல்லிலேன' s த்ருடதவமாவதென்னென (அபெளருஷேயமான இதயாதி) t 'எம்' என்றதுக்குத் தாதபாயம் (இப்படி இதயாதி) u ஸ்ரோதருடதூதிஸமா தூநாததும் அந்வயம் (நினைவார் இதயாதி) v (இவையெல்லாம்) ஸங்கூதாதமகமான இவையெல்லாம் இவையெல்லாம் என்றது - அந்விதமாகைக்காக

6.

7 திடவிசும பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
படாபொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தென்கும பரந்துள்ளி
சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே

ஆ—அவ (திடவிசுமபு) கீழ்மூன்று பாட்டாலும் ஜகததினுடைய ஸவருபஸ்திதி பரவருத்தி கள புகுவதகீழ்ம எனனுமிடத்தை ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொல்லிற்று இனி இந்த ஸாமாநாதிகரணயமானது ஜகதீஸ்வரயோ: ஸரீராதமதவ பிபுநதநமென்று சொல்லுகிறது

வபா —இந்த ஸரீரத்தை இவ்வாதமா நியந்தருதயா வபாபித்திருநதாறபோலே எமபெரு மாணும் அபூதித பரமாணவீதத்தமான பருதி வ்யாதி பூதபஞ்சகங்கனையும் ததாரபுதங்க ளான ஸமஸ்தவஸ்துககனையும் நியந்தருதயா வபாபித்திருக்கும் இப்படி கார்யகாரணோபயாவ ஸதூசிதவஸ்துவிற காட்டிலும் புக்த, முக்த நியஸிதத்த, தரிவித, சேதநீற காட்டிலும் விலக்ஷண ஜஞாநாநதாமல ஸவருபனாய, ஹையபரதயநீககலயாணைகதாநாபரிமிதகுண விபூதிக னாய, அகி லபுவநரீர்மாண தராண ஸமஹரணதி லீலானோதனாய ஸர்வஜகதூத்மாவாய, ஸர்வஜகசசரீரனாய ஸவத ஏவ அகர்மவஸ்யனாகையாலே ஸவஸரீரபூதசேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துகத ஸுக்த, க்க, விகாராதி, ஸர்வதோஷைரஸமஸ்பருஷ்டனாய இருந்த பரம புருஷன்—1 “सत्यं ज्ञानमनन्त ब्रह्म” (ஸத்யம் ஜநாநமநந்தம் பரஹ்ம்) 2 “आनन्दो ब्रह्म” (ஆநநதோ பரஹ்ம்) 3 “यस्सर्वज्ञस्सर्ववित्” (யஸஸர்வஜஞஸஸாவவித்) 4 “परास्य शक्तिर्विविधैश्च श्रयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च” (பராஸய ஸக்திர் விவிதைவ ஸருயதே ஸவாபூவிஜீ ஜ்ஞாநபுலகரியா ச) 5 “मनोमय प्राणशरीरो भारूपस्सत्यसङ्कल्पः आकाशात्मा सर्वकर्म सर्वकामस्सर्वगन्धस्सर्वरसस्सर्वसिद्धमभ्यासोऽवाक्यनादर” (மனோமய பராணஸரீரோ பூரூபஸஸத்யஸங்கல்ப ஆகாஸாத்மா ஸர்வகாமா ஸாவகாமஸ ஸர்வகூந்தூஸ ஸர்வ ரஸஸ ஸர்வமீதம்பூயாததோடவாக்யநாதூர) 6 “तस्य नाम महद्यश” (தஸய நாம மஹத்யஸ) 7 “अथ परा यया तदक्षरमधिगम्यते यत्तद्देह्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुश्चोत्र तद्व्याणिपादम्। नित्यं विभु सर्वगत सुसूक्ष्म तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः” (அத்ய பரா யயா ததக்ஷரமதிக்கூமயதே யததததூரேஸயமக்ரூஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஸ ஸரோத்ரம ததூபாணிபாதூம் | நித்யம் விபூம் ஸர்வகூதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் யதூபூதயோநிம் பரிபஸ்யந்தி தீரா) 8 “अपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासस्सत्यकामस्सत्यसङ्कल्पः” (அபஹதபாபமா விஜரோ விமருதயூவிஷோகோ விஜிகுத ஸோடபிபாஸஸ ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப) 9 “य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्यं पुरुषो दृश्यते हिरण्यमश्रुहिरण्यकेश आग्रणखात् सर्व एव सुवर्णः। तस्य यथा कप्यास पुण्डरीकमेवमक्षिणी (ய ஏஷோடந்தராதித்தியே ஹிரண்மய புருஷோ தூருஸயதே ஹிரண்மயஸமஸருர் ஹிரண்ம கேஸ ஆபரணகூராத ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண | தஸய யதூ கபயாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ) 10 “सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युत पुरुषादधि” (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்நிரே வித்யுத புருஷாததி) 11 “आदित्यवर्णं तमसाः परस्तात्” (ஆதித்யவாணம் தமஸ பரஸதாத) 12 “आदित्यवर्णं तमसस्तु परे” (ஆதித்யவாணம் தமஸஸது பாரே) 13 “नीलतोयदमध्यस्थ”

ஆ-வித்யுஜேவ ஹிஸா' (நிலதோயதமத்யஸததா வித்யுலலேகே வ பூஸவரா) 1 "மஹர்ஜன் வாச" (மஹாரஜநம் வாஸ) 2 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 3 "அஸ்யேஷானா ஜாதோ விஷ்ணுபதந்" (அஸ்யேஷானா ஜாதோ விஷ்ணுபதந்) 4 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 5 "யத் பூர்வீ சாஹ்யஸந்தி தேவா" (யத் பூர்வீ சாஹ்யஸந்தி தேவா) 6 "யத்வய- ப்ரயமஜா யே புராணா" (யத்வய ப்ரயமஜா யே புராணா) 7 "தத்விபராஸோ விபநயவோ ஜாக்ருவாமஸஸ ஸமிந்ததே விஷ்ணோயத் பரமம் பதம்" (தத்விபராஸோ விபநயவோ ஜாக்ருவாமஸஸ ஸமிந்ததே விஷ்ணோயத் பரமம் பதம்) 8 "தத்விபராஸோ விபநயவோ ஜாக்ருவாமஸஸ ஸமிந்ததே விஷ்ணோயத் பரமம் பதம்" (தத்விபராஸோ விபநயவோ ஜாக்ருவாமஸஸ ஸமிந்ததே விஷ்ணோயத் பரமம் பதம்) 9 "யோ வே நிஹித குதாபா பரமே வ்யோமந்" (யோ வே நிஹித குதாபா பரமே வ்யோமந்) 10 "யோ வே நிஹித குதாபா பரமே வ்யோமந்" (யோ வே நிஹித குதாபா பரமே வ்யோமந்) 11 "ப்ரதாந க்ஷேத்ரஜனபதிசுஷோ" (ப்ரதாந க்ஷேத்ரஜனபதிசுஷோ) 12 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 13 "ச காரண கர்ணாபிபாபி" (ஸ காரணம் கர்ணாபிபாபி) 14 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 15 "சமானே வுஷே புவோ நிமஸ்னோ அநிஷயா ஷோசி" (சமானே வுஷே புவோ நிமஸ்னோ அநிஷயா ஷோசி) 16 "புஷாந்மந் ப்ரதாரஜ் மத்வா" (புஷாந்மந் ப்ரதாரஜ் மத்வா) 17 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 18 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 19 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 20 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 21 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 22 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 23 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 24 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 25 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 26 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள) 27 "ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள" (ஹிஸு தே லக்ஷிஸு பதநயெள)

ஆ—भूतानि जायन्ते' (யதோ வா இமாநி பூதாநி லாயநதே) 1 'ब्रह्म वा इदमेक एवात्र आसीत्' (புரஹ்ம வா இதுமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்) 2 "सर्वाणि ह्यवा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते" (ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாந்யாகாஸாதேவ ஸமுத்பத்யநதே) 3 "आत्मा वा इदमेक एवात्र आसीत्" (ஆதமா வா இதுமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்) 4 "एको ह्यै नारायण आसीत्, न ब्रह्मा नेशानो नेमे द्यापृथिवी न नक्षत्राणि" (ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத், ந புரஹ்மா நேஸாநோ நேமே த்யாவாபருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி) 5 'न तम्येशो कश्चन' (ந தஸ்யேஸோ கஸ்சந) 6 "पतिं विश्वस्यात्मेश्वरम्" (பதிம் விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம்) 7 'यच्च किञ्चिज्जगत्यस्मिन् दृश्यते अयतोऽपि वा। अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायण स्थित' (யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் ட்ரீயதே அயதோ஽பி வா | அந்தர் பஹிஷ்ச தத்ஸர்வ் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தித) 8 "स ब्रह्मा स शिव सेन्द्र सोक्षरः परमः स्वराट्" (ஸ புரஹ்மா ஸ ஸிவ ஸேந்த்ர ஸோக்ஷர பரம் ஸவராட்) இதயாதி, 9 "अविकाराय शुद्धाय" (அவிகாராய ஸுத்ஹாய) 10 "शुद्धे महाविभूत्याख्ये" (ஸுத்ஹுதே மஹாவிபூதயாக்யே) 11 "स सर्वभूतप्रकृति विकारान्" (ஸ ஸர்வபூதபரகருதிம் விகாராந்) 12 "रूपमात्रं स्वधीगम्यम्" (ருக்மாபூம் ஸ்வபநதிக்ருமயம்) 13 "समस्ता शक्तयश्चैता नृप यत्र प्रतिष्ठिताः। तद्विश्वरूपधैरूप्य रूपमन्यद्वरेमहत्॥" (ஸமஸ்தா ஸக்தயஸ்சைதா ந்ருப யத்ர பரதிஸ்திதா | தத்விஸ்வரூபவைரூபயம் ரூபமந்யதத்ரேர்மஹத் ||) 14 'भूषणास्त्रस्वरूपस्थम्' (பூஷணாஸ்தரஸவரூபஸ்தம்) 15 'न भूतसङ्गसंस्थानो ब्रह्मोऽस्य परमात्मन' (ந பூதஸங்க, ஸமஸ்தானோ தேஹோஸ்ய பரமாத்மந) 16 "तमस परमो धाता शङ्खचक्रगदाधर। श्रीवत्सषष्ठा नित्यश्रीरजयश्शाश्वतो ध्रुवः॥" (தமஸ பரமோ தாதா ஸங்க்ஸக்ரக்தாத்ர | ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீரஜய் ஸாஸவதோ த்ருவ ||) 17 'नित्यैवैषा जगन्माता विष्णोः श्रीरनपायिनी' (நிதயைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ ஸ்ரீரநபாயிநீ) 18 "तेषा तत्परम स्थान यद्वै पश्यन्ति सुरय" (தேஷாம் தத் பரமம் ஸத்யாநம் யத்ஸவை பஸ்யநதி ஸூரய) 19 'दिव्य स्थानमजरञ्चाप्रमेयं दुर्विश्य चागमैरस्यमाद्यम्' (திவ்யம் ஸத்யாநம் ஜரஞ்சாபரமேயம் துர்விஜ்ஞேயஞ்சாக்ருமையமாத்யம்) 20 "वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पति। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥" (வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரியா ஸாத்யம் ஜகத்பதி | ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிநதயாதமா பக்தை பாக்ருவதைஸ ஸஹ ||) 21 "कलामुहूर्तादिमयश्च कालः" (கலாமுஹூர்தித்யாதிமயஸ்ச கால) 22 'काल स पचते' (காலம் ஸ பசதே) 23 "पू प्राणिनस्सर्वे एव गुहाशयस्य" (பூ பராணிந ஸர்வ ஏவ குஹாஸ்யஸ்ய) 24 "सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः" (ஸாவம் ஸமாபநோஷி ததோ஽ஸி ஸாவ) 25 "तानि सर्वाणि तद्वपु" (தாநி ஸாவாணி தத்வபு) 26 "तत्सर्वं वै हरेस्तनु" (தத் ஸாவம் வை ஹரேஸ்தநு) 27 "स एव सर्वभूतात्मा विश्वरूपो यतोऽव्यय" (ஸ ஏவ ஸர்வபூதாத்மா விஸ்வரூபோ யதோ஽வ்யய) 28 'जगत्सर्वं शरीर ते' (ஜகத ஸர்வம் ஸரீரம் தே) 29 "जगद्धापावरजं प्रकरणादसन्निहित्वाच्च" (ஜகத்யாபாரவரஜம் பரகரணாத்ஸந்நிஹிதத்வாச்ச) 30 "भोगमात्रसांख्यलिङ्गाच्च" (பேகாமாத்ரஸாமயலிங்காச்ச) 31 "जगद्धापावरजं समानो ज्योतिषा" (ஜகத்யாபாரவரஜம் ஸமானோ ஜ்யோதிஷா) 32 "इह ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधस्यमागताः। सर्वोऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च॥" (இதம்

ஆ—ஜஞாநமுபாஸரித்ய மம ஸாத்யாமயமாகுதா | ஸர்க்கேபி நோபஜாயந்தே பரளயே ந வயத ந்தி ச ||) 1 “विश्वेऽस्मादनुभूतम्” (விஷ்வேஸ ஸகாஸாதுத்ஸூதம்) இத்த்யதி, ஸமருதீதிஹாஸபுராணோபநுமஹிதமாய அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்தேஸாஷ மாய அபுாதி,தபராமாண்யரூபதேஹ பரசுரமாயிருந்த ஸருதிகளிலே உன்னெனகிருர் ஆத லால லோகாயத மாயாவாத, புாஸகரீய யாத,வபரகாஸாதி, வேத,விருத,த,ஸமயங்கனெலலாம நிரஸதமாயின

7

ஓ— அவ — ஏழாம பாடடில - கீழ் மூன்று பாடடிலாக சேதநாசேதந பதூர்த்தங் களினுடைய ஸவருபஸ்திதி பரவருததிகள புகுவதூதி,நமென்று ஸாமாநாதி,கரணயத தாலும், வையதி,கரணயத்தாலுமாகப் பேசி, அந்த ஸாமாநாதி,கரணயததுக்கு நிபுந் த,நமான ஐகூதீ,ஸவராகளுக்குண்டான ஸரீரஸரீரிபு,ரவ ஸம்புந்த,ததைச சொல்லு கிறது “ஐகூததினுடைய ஸவருபஸ்தி,த்யாதி,கள் புகுவதூதி,நமாகையாலே இந்த ஐகூத்து அவனுக்கு ஸரீரமெனகிறது” என்றும் சொல்லுவா

வயா — (திடவிசுமபென்று தொடங்கி) ஸவகராயமான பூ,தசதுஷ்டயங்கள் உண் டாவதற்கு முன்பேயுண்டாய், அவை நஸிததாலும் தான சிலநாள நிறகுமதான ஆகா ஸம முதலான பூ,தபஞ்சகங்களையும் உபாதூநமாகக்கொண்டு கார்யமாய் விஸத்ருதமாகா நின்றனாள் தேவாதி, பதூர்த்துங்களையெல்லாம் உண்டாக்கி, இங்கு ஆகாஸத்துக்குச சொன்ன தூாட்யம் லோகாயதாதி,மத நிராஸபரம எரியாவது - தேஜஸஸ் வளி யாவது காற்று (அவையவைபென்று தொடங்கி) அவவவ பதூர்த்துங்களதோறும் ஸரீரத்தில் ஆத்மாவைப்போலே - தூரகனுமாய் நியந்தாவுமாய்க்கொண்டு வயாபய பதூர்த்துங்களுக்குத் தெரியாமே வயாபித்து, அவவளவனறிக் கே அபபதூர்த்துங்க ளுடைய புறமபும வயாபித்து, காலத்திலே இவற்றை ஸமஹரிப்பதும் செய்த ஸாவேஸ வரன — முதறபாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்னபடியே, பெளருஷேயத்வ நிபுந்த,நமான விபரலம்புாதி,தேஸாஷரஹிதமுமாய், அபுாதி,த பரமாணமுமாகையாலே மிக்க தேஜஸஸை உடைததாய், ஒருவரால் பண்ணப்பட்டதனறிக் கே என்றும் கேட்டேவருகையாலே ஸருதி யென்று சொல்லப்படுகிற வேத,ததிலே பரதிபாது,யனய்க்கொண்டு உளன தாம அநு ஸந்தி,த்த அர்த்தத்துக்கு ஸருதியை ஸாக்ஷியாகச சொல்லுகையாலே, ஸருதியில சொல்லுகிற ஸரிய பதித்வமும் நாராயண ஸபூத,வாசயதவமும் அநுஸந்தி,த்தாராக வேணும் இவவாத்த,ததில் நிர்தேஸாஷ,ஸருதியே பரமாணமாகப்பிடிக்கையாலே வேத, விருத,தூரான பூாஹ்யரும் ஐகூதீ,ஸவரர்களுக்கு அநயதூஸம்புந்த,ஞ்சொல்லும் குத்,ருஷடிகளும் அர்த்தாத பரதிக்கிபதராணர்கள்

7

ப— 7 அவ — அநதரம இந்த ஸாமாநாதி,கரணயம் ஸரீராதம்பு,ரவ ஸம்புந்த, நிபுந்த,நம் எனகிருா

திடம்—பூ,தாநதரங்களிறகாடடில சில காலம் நிறகையாகிற சிககனவை உடைததான, விசுமபு—ஆகாஸமும், எரி—அகூநியும், வளி—வாயுவும், நீா—

ப—ஓலமும, நிலம்—பூமியும், இவைமீசை—இவை ஆஸரயமாகக்கொண்டு, படா—பரந்த, பொருள முழுவதும்—பெளதிக பதாராததந்களுமெல்லாம், ஆய்—தாமைபடி-அவற்றுகுத உபாதநாமாய, அவை அவைதொறும்—அவ்வோ பதாராததந்கள்தோறும், உடல் மீசை—ஸரீரத்தில், உயிர என்—ஆதமா வயாபிகுமார்போலே, கரந்து—கரந்து வயாபிதது, எங்கும் பரந்து—இப்படி ஸகலபதாராததந்களிலும் வயாபிதனாய, சடர்—ஸவத பராமாணயெளஜ்வலயததாலும், மிகு—மிககிருப்பதாய, சுருதியுள்—கௌவியாலை வருவிககப்படுவதான ஸருதியினுடைய, உளன்—உள்ளான் பொருளாயக்கொண்டு தோற்றமவன், இவையுண்ட—இப்பதாராததந்களை [ஸமஹருதிகாலத்திலே 1 अत्ता चराचरद्वयात् (அத்தா சராசர க்ரஹணாத) என்று] தன்னுள்ளே விழுங்ஸின், சரன்—தேவஸப்துவாசபன் 2 “तमः परे देव एकीभवति” (தம் பரே தேவ ஏகீபவதி) என்னக்கடவதிறே

விசமபுகு அநந்தரம் வளியை எடாதே எரியை எடுத்தது - தைத்திரீயோபரிஷத்திலே 3 ‘आमन आकाशसम्भूत’ (ஆதமந ஆகாஸஸம்பூத) எனகிற ஆகாஸபராத மயமும, சாநதேக்யபதத்தில் 4 ‘तत्तजोऽसृजत’ (தத்தேஜோஸருஜத) எனகிற தேஜ பராத மயமும தோற்றுகைக்காக இததால ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களும அநுபரவேஸ நிபுநதநமான அநந்தராதமதவமும தததீநமெனறதாயிறறு 7

இ— அவ,—ஏழாமபாட்டில் - கீழ் மூன்று பாட்டிலே சேதநாசேதநங்களுடைய ஸவருப ஸத்தி பரவருதகி நிவருத்திகள புகுவததீநைகளென்று ஸாமாநாதிகரணயததாலும் வைபதிகரணயததாலும் சொல்லிறறு, அநத ஸாமாநாதிகரணயததுக்கு நிபுநதநம் ஜகதீஸவராகளுடைய ஸரீராதமபாவ ஸமபுநதம் எனகிறது ஜகததினுடைய ஸவருபாதிகள புகுவததீநங்களாகையாலே இநத ஜகதது அவனுக்கு ஸரீரமென்று சொல்லிறருகவுமாம்

வயா,—(திடவிசமபு) துருடமான விசமபு ஸவகாராயமான பூதசதுஷ்டயததுக்கு முன்பே உண்டாய, அவை நஸித்ததாலும் சிலநாள நிறக்ககடவதாகையாலே ஸதிரமான ஆகாஸமெனகிறது, இதுமுதலான பூதபஞ்சகங்களென்ன, (இவை மீசை படா பொருள்) இவற்றின் காராயமாய, விஸதருதமாகாநின்றுள்ள தேவாதிக பதாராததந்களென்ன, (முழுவதமாய்) இநத ஸகல பதாராததந்களையும் உண்டாககி ஆகாஸததுக்குச சொன்ன தாராடயம் லோகாயதாதிக மதநிராஸபரம் வளி - காற்று (அவையவைதொறும்) அவ்வவ பதாராததந்கள்தோறும் (உடல் மீசை உயிரென்) ஸரீரத்தில் ஆதமாவைப்போலே தாரகனுமாய, நியநதாவுமாய, ஸேஷியுமாய 5 “भूतेन्द्रियान्तं करणपुष्पाख्यं हि यज्जगत्। स एव सर्वभूतानामाधिपतिर्यतोऽयम् ॥” (பூதேநத்நியாந்த கரண புருஷாக்யம் ஹி யஜ்ஜகத் | ஸ ஏவ ஸர்வபூதாத்மா விஸவருபோ யதோஸவயம் ||) (கரந்து) வயாபய பதாராததந்களுக்குத தெரியாமே (எங்கும் பரந்து) உள்ளும் புறமும் வயாபிதது-

இ—(இவையுண்ட சரண) பரளயத்துஸையிலே இவற்றை ஸமஹரித்த ஸாவேஸ வரன் (உள்ள சடர்மிகு சருதியுள்) முதற்பாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அரத்தங்ஙசள எல்லாவற்றுகும பரமாணம நிரதோஷஸருதி என்கிறது சுடா மிகுக்கையாவது பெளருஷேயதவ நிபுநதநுமான விபரலம்புர்தி தோஷரஹிதமு மாய, பரமாணுநதரங்களைக்கொண்டு பூஹயகுதுருஷ்டிகளால் அவிசாலபமாகையாலே மிகக் தேஜஸஸை உடைத்தாகை ஒருததரால் பண்ணப்பட்டதனறிககே என்றும் கேட்டேவருமதாகையாலே ஸருதிபென்கிறது (உள்ள) இப்படிப்பட்ட ஸருதியிலே பரதிபாத்யனயக்கொண்டு தோற்றினவன் தாம் அநுஸந்தித்த அரத்தங்ஙசள்கு ஸருதியை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலே, அதிற் சொல்லுகிற ஸரிய பதிதவமும் நாராயணஸப்துஷ்வாசயதவமும் அநுஸந்தித்த தாராகவேணும், இவாககு நிரதோஷஸருதியே பரமாணமாகையாலே—பூஹயரும, ஜகதீஸுவராகளுக்கு அநயதூ ஸம்புநதம் சொல்லும் குதுருஷ்டிகளும் அரத்ததா பரதிக்கிபதராணாகள்

7

ஈ— அவ — ஏழாமபாட்டு (திடவிசம்பிதயாதி) கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொன்ன இது—b பூனிபரதிஸந்தநாயயததாலேயாய், c அத்தால் d பூலித்த ஸம்புநதம்

அ— ஏழாமபாட்டு a f (திடவிசம்பிதயாதி) இப்பாட்டிலே ஸீராதம்பூவஞ்சொலலுகிறதுக்கு பரயோஜநம் இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறா (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் இதயாதிவாகயதரயத்தாலே) கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிற இடத்தில் ஹருதீக்ருதமான ஸீராதம்பூவததை இங்கே வெளியிடுகிறார் என்று முந்தின அரத்தம் b (பூனிபரதிஸந்தநாயய)மாவது—மேலே இந்தப் பாட்டிலே ஸீராதம்பூவததை அருளிச்செய்யப்போகிறோம் என்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, கீழே 'நாமவன [4] என்கிற பாட்டிலும் 'நினறனர் [6] என்கிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தார் அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸீராதம் பூவநிபுநதநுமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி c (அத்தால்) என்றது—ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் என்றபடி d (பூலித்த ஸம்புநதம்) காரணதயா பூலித்த ஸம்புநதம் என்றபடி

ஜீ— ஏழாமபாட்டு a f (திடவிசம்பிதயாதி) இப்பாட்டிலே ஸீராதம்பூவம் சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறா (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் இதயாதிவாகயதரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிற இடத்தில் ஹருதீக்ருதமான ஸீராதம்பூவததை இங்கே வெளியிடுகிறார் என்று முந்தின அரத்தம் b (பூனிபரதிஸந்தநாயயததாலே) இந்தப் பாட்டிலே ஸீராதம்பூவததை அருளிச்செய்யப் புகுகிறோமென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, கீழே 'நாமவன [4] என்கிற பாட்டிலும் 'நினறனர் [6] என்கிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தார் அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸீராதம் பூவநிபுநதநுமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி c (அத்தால்) ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே d (பூலித்த ஸம்புநதம்) காரணதயா பூலித்த ஸம்புநதம்

ஈ—ஸரீரா தம்புராவமெனகிருராதல், அன்றியே கீழே e ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் வையதிகரணயத்தாலும் சொன்னா f அபபடி சொன்ன ஐகயத்துக்கு நிபந்தநம் ஸரீராதம்புராவம் எனகிருராதல்

அ— e பேத்யுஸ்ருதி என்றும் அபேத்யுஸ்ருதி என்றும் க்டகஸ்ருதி என்றும் மூன்று உண்டு அதில் பேத்யுஸ்ருதியாவது- 1 பதிம வில்வஸயாதமேஸ்வரம் 2 பரதூநதேஷதாஜருபதி ' இதயாதிகுள அபேத்யுஸ்ருதியாவது - 3 ஸர்வம் கலவிதம் பூரஹம்' 4 தத் தவமஸி' இதயாதிகுள க்டகஸ்ருதியாவது - 5 யஸயாத்மா ஸரீரம் இதயாதிகு இலனது ' [3] அவரவா [5] எனகிற இரண்டு பாடடும் பேத்யுஸ்ருதயாதததம் 'நாமவன [4] எனகிற பாடடும் நினறனா [6] எனகிற பாடடும் அபேத்யுஸ்ருதயர்த்ததம் அததை அருளிச்செய்கிருர் (ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் வையதிகரணயத்தாலும் சொன்னா) என்று சொன்னா-விஸிஷ்டை கயததை என்றபடி சொல்லுகை - நிரதேஸ்ஸிக்கை இத்தம்பூரவே தருதீயை f இந்த பேத்யு பேத்யுங்குள இரண்டும் கூடும்படி எஙஙனே? எனகிற ஸங்கையிலே க்டகஸ்ருதயர்த்ததமான ஸரீராதம் பூரவதை அருளிச்செய்கிருர் எனகிருர் (அபபடி சொன்ன இதயாதிகு) (அபபடி சொன்ன) வையதிகரணய நிரதேஸ்ஸஹசரிதஸாமாநாதிகரணய நிர்ததேஸ்ஸ ஸித்ததமான என்றபடி அபபடி சொன்ன ஐகயத்துக்கும் பேத்யுத்துக்கும் நிபந்தநம் என்று கூட்டுவது ஆக கீழ 4 'தத் தவமஸி' 3 ஸாவம் கலவிதம் பூரஹம் இதயாத்யபேத்யுஸ்ருதயர்த்ததமும் 6 பேராகதா பேராக்யம் பரேரிதாரம் 7 பருதகூராத்மாநம் பரேரிதாரம் 8 நிதயோ நிதயாநாம்' 1 பதிம வில்வஸய 9 ஜஞாஜஞௌ துவாவஜாவீஸநீஸௌ 10 துவா ஸுபாண ஸயுஜா ஸகூயா' 11 ஸோஹுதே ஸாவாந காமாந ஸஹ பூரஹமணா விபஸ்சிதேதி ' இதயாதிகு பேத்யுஸ்ருத யாத்மமும் சொல்லிறருய, இப்பாட்டிலே 5 'யஸயாத்மா ஸரீரம் 5 ய ஆத்மநி திஷ்டந்' இதயாதியான க்டகஸ்ருதயர்த்ததமும் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்வா வையதிகரணயத்தால பேத்யம் ஸிக்ஷயிதே ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே சொன்ன ஐகயத்துக்கு நிபந்தநமேதென்ன அதுக்கடி ஸரீராதம்புராவம் எனகிருராதல் 12 ஆதெள பேத்யுஸ்ருதிநாமநருதவிஷயதா லக்ஷணை சைகயவாசாம் தூரே தாவத் பரஹாணம் தத்யப்யக்டநாதத்பராணஞ்ச வாசாம் | பரத்யக்ஷாதிகு பரமாணஸவரஸகூதிஹதிஸ தாககபூராத்மிச பூயாந மாயாவாதே ததேதத ஸகலமிதரதூ லக்ஷணஞ்சாயபகே || என்று அம்மாளருளிச்செய்த ஸ்லோகம் அநுஸந்தேயம் 'நாமவன' [4]

ஜீ— e (ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் இதயாதிகு) 'நாமவன' [1] நினறனா [6] எனகிற பாட்டுகளிலே ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் இலனது [3] அவரவா [5] எனகிற பாட்டுகளிலே வையதிகரணயத்தாலும் சொன்னா என்றபடி f இந்த பேத்யுபேத்யுங்குள இரண்டும் கூடும்படி எஙஙனே எனகிற ஸங்கையிலே க்டகஸ்ருதயர்த்ததமான ஸரீராதம்பூரவதை அருளிச்செய்கிருர் எனகிருர் (அபபடி சொன்ன இதயாதிகு) (அபபடி சொன்ன) வையதிகரணய நிரதேஸ்ஸஹசரித ஸாமாநாதிகரணய ஸித்ததமான என்றபடி ' அபபடி சொன்ன ஐகயத்துக்கும் பேத்யுத்துக்கும் நிபந்தநம் என்று கூட்டுவது ஆக கீழ 4 'தத் தவமஸி' 3 ' ஸாவம் கலவிதம் பூரஹம் இதயாத்யபேத்யுஸ்ருதயர்த்ததமும் 6 பேராகதா பேராக்யம் பரேரிதாரஞ்ச ' 7 'பருதகூராத்மாநம் பரேரிதாரம் 8 நிதயோ நிதயாநாம் 1 பதிம வில்வஸய இதயாத்யபேத்யுஸ்ருதயாத்மமும் சொல்லிறருய, இப்பாட்டில 5 'யஸயாத்மா ஸரீரம்' 5 'ய ஆத்மநி திஷ்டந் இதயாதியான க்டகஸ்ருதயாத்மமும் சொல்லுகிறது இங்கே 12 'ஆதெள பேத்யுஸ்ருதிநாம இதயாதிகு அநுஸந்தேயம்

ஈ— g 1 “अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि (அநேந ஜீவேநாதமநாநாநு பரவிஸ்ய நாமருபே வ்யாகரவாணி) எனகிறபடியே h தரிவருதகருதமான அசித்திலே ஜீவதூவாரா அநுபரவேஸிதது வஸதுதவநாமபூக்தவங்களுண்டாமபடி பண்ணி

அ—எனகிற பாடடிலே ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே அவரவா [5] எனகிற பாடடிலே வையதிகரணயத்தாலே சொன்னார் ஐக்யம் சொல்லக்கூடுமோ? எனனில இறையவரடைய நினறனர் [5] என்று—இவனோ அநதராதமாவாய நினருன எனகையாலே அவர்களுடைய பரகாரத்வமும் இவனுடைய பரகாரிதவமும் பரகார பரகாரிகளுடைய ஐக்யமும் எடுத்துதுமாகையாலே கூடுமென்னவுமாம்

g ஸரீராதமபூவாரு சொல்லுகிற பாடடிலே ஸருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது-2 தத ஸருஷ்டவாததேவாநுபராவிஸாத ததஃநுபரவிஸ்ய ஸச்ச தயச்சாபுவத எனகிற ஸருதயர்க்கதும் தோற்று கைக்காக என்று அருளிச்செய்கிறா—(அநேந ஜீவநேதயாதி) h 1 ஹந்தாஹமிமாஸதிஸரோ தேவதா —தாஸாம் தரிவருதம் தரிவருதமேகைகாம் கரவாணி எனறதா தப்பற்ற (தரிவருதகருதமான அசித்திலே) எனகிறார் இந்த ஸ்ருதியிலே தேஜோ஽பூநநங்கள் மூன்றையும் சொன்னது—ஆகாஸ வாயுக்களிரண்டுக்கும் உபலக்ஷணமாய பஞ்சீகருதமான அசித்திலே எனகை 3 ஏவம் ஜாதேஷு பூதாநி பரதயேகம் ஸயுர்துவீதா ததா | சதூதா பிநநமேகைகமாத் தமாத் ததா ஸதிதம் || வ்யோமநோடாததபூகாஸ்சதவாரோ வாயுதேஜ பயோபுவாம | அததாநி யாநி வாயோ ஸது வ்யோமதேஜ பயோபுவாம || ஆக இது பஞ்சீகரண பரகரியை எகிழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரணயத்துக்கு நிபூந்தநம் ஸரீராதமபூவம் எனபானென? ஸவருபைக்யம் எனருலோ? எனன், ஸ்ருதியும், ஸாமாநாதிகரணயத்துக்கு நிபூந்தநம் ஸரீராதமபூவம் என்று சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (அநேந ஜீவேந எனறு தொடங்கி) எனனவுமாம் யதூவா பரமாண கதூநமுகேந பூர்வவாக்யம் விவருணோதி (அநேந ஜீவேநேதயாதி) இமாஸதிஸரோ தேவதா; அஹம் அநேந ஜீவேநாதமநா அநுபரவிஸ்ய நாமருபே வ்யாகரவாணிதி ஸேயம் தேவதைக்ஷத இத்யநவய [ஸேயம் தேவதா] அநதாஸ்வரணன தேவதையானது ஐக்ஷத பார்த்தது ஸங்கல்பிததெனறபடி

ஜீ பரமாண கதூநமுகேந உகதாராததூவிவரணம் (அநேநேதயாதி) h சாநதேராக்யே ஸதூஸித்யாயாம 1 ஸேயம் தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸதிஸரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாதமநா ஽நு பரவிஸ்ய நாமருபே வ்யாகரவாணிதி தாஸாம் தரிவருதம் தரிவருதமேகைகாம் கரவாணி எனறத்தைப்பற்ற (தரிவருதகருதமான அசித்திலே) எனகிறார் இந்த ஸ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோ஽பூநநங்கள் மூன்றும் ஆகாஸ வாயுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய பஞ்சீகருதமான அசித்திலே எனறபடி ‘இமாஸதிஸரோ தேவதா அஹம்நேந ஜீவேநாதமநாநுபரவிஸ்ய நாமருபே வ்யாகரவாணிதி ஸேயம் தேவதைக்ஷத இத்யநவய [ஸேயம் தேவதா] அநத ஸ்வரணன பரதேவதை,

பர—g 1 (தீடவிகமபரிவாதி) छान्दोग्ये सद्विद्याया [६-३] “सेय देवतैश्च हन्ताहमिमास्तिस्रो देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति।” जीवेनात्मना—जीवशरीरकेण मया ; “सिहेन भूत्वा बहवो मयात्ताः” इतिवत्। “तदनुप्रविश्य सच्च त्यचाभवत्” [तै आ ६] इति जीवेऽनुप्रवेशेन तन्नामभाक्त्वश्रवणादित्यर्थः ॥

ஈ-1 இவை 'தான' என்னலாமபடியிருந்தால் 'மருதூர்தமகோ சூட' எனனுமபடியிருக்கையனறிககே, 11 "अन्तः प्रविष्टशस्ता जनानां सर्वात्मा" (அந்த பரவிஷ்டஸா ஸாஸதா ஜநாநாம ஸாவாதமா) எனகிறபடியே ஸாவேஷாமாதமாவாய, k இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில்—இந்த ஸரீரத்துக்கு இந்த ஆதமா தூரகனய நியாமகனய ஸேஷியா யிருக்கிறுபபோலே 2 "यस्यात्मा शरीरम्" (யஸ்யாதமா ஸரீரம்) 3 यस्य पृथिवी शरीरम्" (யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம்) எனகிறபடியே தான இரண்டுக்கும் 1 தூரகனய 1₂ நியாமகனய

அ-திஸர எனகிறது தேஜோ஽பூநநங்களை இவைகளை தேவதைகள் எனகிறது அக்ஷந்யாதி தேவதாதிஷ்டி தங்களாகையாலே இமமூனறும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் 'ஜீவே நாதமநா ஜீவஸரீரகேண மயா 4 ஸிமஹேந பூதவா பஹுவோ மயாத்தா இதிவத [ஸிமஹேந பூதவா] ஸிமஹஸரீரேண பூதவா எனறபடி ஜீவஸவருபேண மயா என்னவேண்டாவோ? என்ன ஸரீராதமபூரவபரதூஸநபரமிதம் வாக்யமாகையாலே g | அஸமிந வாக்யே அநேந ஜீவேந இதயாரப்ய இவை தான என்னலாமபடி இருந்தால் இத்யந்தேந ஏதக்ஷாரதூ பூர்வார்த்ததூராததேஜோ஽நுஸநதீயதே அநத பரவிஷ்ட இத்யாதிநா தருதீய பாதூர்த்ததேஜோ஽நு ஸந்தீயதே | (இவை தான என்னலாமபடி இருந்தால் இதி) அதர 5 ஸசச த்யசசாப்யத இதி ஸ்ருதிர்விவக்ஷிதா | (அந்த பரவிஷ்டஸாஸதேதி) அநேந நருபநபேரவயாவருததிருச்சயதே k | ஸரீராதமபூரவலக்ஷணமாக பூரஷ்யகாரரருளிச்செயத ஆதூராதேயபூரவ நியநதருநியாமய பூரவ ஸேஷஸேஷிபூரவங்களாகிற மூனறும் "உடலமிசை உயிரென எனகிற இதிலே விவக்ஷித மென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில் என்று தொடங்கி, ஸேஷியாய நின்று நடத்திக்கொண்டுபோகும் எனனுமளவாக)

ஜீ-ஐக்ஷத பாராதத்து ஸங்கலபிதததென்றபடி திஸர பருதிவ்யபதேஜாமளி இவை தேவதைகள் எனகிறது-அக்ஷந்யாதிதேவதாதிஷ்டி தங்களாகையாலே ஜீவேநாதமநா ஜீவஸரீரகேண மயா 4 ஸிமஹேந பூதவா பஹுவோ மயாத்தா இதிவத [ஸிமஹேந பூதவா] ஸிமஹஸரீரகேண பூதவா ஜீவஸவருபேண மயா" எனனதொழிந்தது இந்த வாக்யம் ஸரீராதமபூரவ பரதூஸந பரமாகையாலே g, | 'அநேந ஜீவேந இதயாரப்ய' இவை தானென்னலாமபடி இருந தால் எனனுமளவும் இப்பாட்டில் பூர்வார்த்ததூததை அருளிச்செய்தபடி | அநத பரவிஷ்ட" இத்யாதிநாலே மூனரும் பாதூராத்தம் சொல்லுகிறது | (இவை தான என்னலாமபடி) என்றது 5 ஸசச த்யசசாப்யத என்றதைப்பற்ற | 'அந்த பரவிஷ்டஸாஸதா எனகிற இது ஸாவாதமஸபூத ஜீவரணம் அநத பரவிஷ்டஸாஸதா இதயநேந ந்ருபநபேரவயா வருததி k | ஸரீராதமபூரவலக்ஷணமாக பூரஷ்யகாரர் அருளிச்செயத ஆதூராதேயபூரவ நியந் தருநியாமயபூரவ ஸேஷ ஸேஷிபூரவங்களாகிற மூனறும் உடலமிசை உயிரென எனகிற இதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில் என்று தொடங்கி ஸேஷியாய நின்று நடத்திக்கொண்டு போருமெனனுமளவாக) 2 3 பஹுவதூ

யர-1 [आर हो] "अन्तः प्रविष्टशस्ता जनानां सर्वात्मा"

2 3 बृहदारण्यके [५-७] अन्तर्यामिब्राह्मणे "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरम् यः पृथिवीमन्तरो यमयति स त आत्माऽन्तर्याम्यमृतः-य आत्मनि तिष्ठन् आत्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मानमन्तरो यमयति स त आत्मान्तर्याम्यमृतः ॥"

ஈ—] ஸேஷியாய் நின்று நடத்திகொண்டு போருமென்று சீழ்ச்சொன்ன மஸாமாநாதி,

அ—| 1 யஸ்ய சேதநஸ்ய இதயாதீது வயாக்யயாதே யதூதரவயம ஸர்வாதமநா ஸவாததேது நியநதுமென்று தொடங்கி அருளிச்செய்யப்போராநோ? யஸ்ய என்று ஷஷ்ட்யநத பதூத துகரு பரயோஜநமென்னென்ன ஸரீரமெனருல கஸ்ய ஸரீரமென்று பரதியோகியஸாடே கூடி மாகையாலே அருளிச்செய்கிருர்—[யஸ்யேதி ஷஷ்ட யநதேந பதேந என்று தொடங்கி] * யஸ்ய என்று ஸ்பரதியோகியாகாக அருளிச்செய்ததுசகு பரயோஜநமென்னென்ன 2 ஆத்மந ஆகாஸஸம்பூத எனகிறவிடத்தில் ஆத்மஸபூதமும் ஸ்பரதியோகியுமென்று காட்டுகிறதற்காக அருளிச்செய்கிருர் [தசச என்று தொடங்கி] ஆத்மா கஸ யாதமா? ஸவையதிரிகதஸம்ஸதவஸதுவுக்கும் ஆத்மா என்றபடி [க்ரியாதீநாம] எனகிற ஆகியஸபூதத்தாலே குணங்களைச் சொல்லுகிறது / யஸ்ய சேதநஸ்ய யத தூரவயம் என்று ஸரீரஸுண்ணொசொன்னால் பரமாத்மாவிடத்திலுட ஸரீரஸுண்ணம் வருமென்று பரிஹரிககைக்கு நியநதுமிதயாதீது என்றருளிச்செய்கிருர் [அநியாய்ய என்று தொடங்கி] அஸுஷ்யே லக்ஷணஸ்ய

ஜீ—ரணயகே அநதாயாமிபுராஹுமணே ய பருதிவயாம திஷ்டந பருதிவயா அநதரோ யம் பருதிவீ ந வேதா யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம், ய பருதிவீமநதரோ யமயதி—ய ஆத்மநி திஷ்டந ஆத்மநோநதரோ யமாதமா ந வேதா யஸ்யாத்மா ஸரீரம் ய ஆத்மாநமநதரோ யமயதி இதி ம (ஸாமாநாதீகரணயததுக்கு நிபந்தநம் ஸரீராத்மபாவம் எனகிருர்) என்றது 1 யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூதரவயம் ஸாவாதமநா ஸவாததேது நியநதும் தாரயிதுஞ்ச மகயம் தசசேஷை தைகஸவருபஞ்ச தத தஸ்ய ஸரீரம் என்ற பூரூப வாக்யத்தைப்பற்ற

பர— ம (ஸாமாநாதீகரணயத்துக்கு நிபந்தநம் ஸரீராத்மபாவமென்கிருர்) भगवान् भाष्यकार: “चेष्टेन्द्रियार्थाश्रयशरीरम्” इति न्यायसूत्रोक्त शरीरलक्षणत्रयं सर्वज्ञाननुगत मत्वा लोकिज्ञादिकसकलशरीरव्याप्त लक्षणान्तरत्रयं दर्शयति “यस्य चेतनस्येत्यादि” [श्रीभाष्यम्, २१४] यस्य चेतनस्य यद्द्रव्यं सर्वात्मना स्वार्थं नियन्तु धारयितुञ्च शक्यं, तच्छेपतैकस्वरूपञ्च, तत्तस्य शरीरम्। † यस्येति पृष्ठयन्तेन पदेन शरीरत्वं न घटत्वादिवत् अप्रतियोगिकम्, किन्तु पितृत्वादिवत् सप्रतियोगिकमिति दर्शयति; * तच्च “तस्माद्वा एतस्मादात्मनः” [तं आ-१] इत्यादिषु केचलात्मशब्दप्रयोगेऽपि तद्व्यतिरिक्तस्य अस्तुन तच्छरीरत्वं विवक्षितमिति ज्ञापनाय। धारयितुं शक्यं, शेपतैकस्वरूपमिति लक्षणद्वये प्रभाप्रभावतोः, लक्षणत्रयेऽप्यात्मवर्मभूतज्ञानयोश्च शरीरशरीरिभावव्युदासार्थं चेतनस्येतिपदम्, (चेतनस्य) चैतन्यविशिष्टस्येत्यर्थः। (यदिति) धर्मनिर्देशः। द्रव्यशब्देन—जीवगतः क्रियादीनां शरीरत्वं व्युदस्यते। सर्वात्मनिति—कादाचित्कनियाम्यत्वादिमता गर्भदासवस्त्राभरणगृहक्षेत्रादीनां शरीरत्वं व्युदस्यते। सर्वात्मना—यावद्द्रव्यभावितायेत्यर्थः, अत एव परकायप्रविष्टं प्रति परकायस्य देहत्वव्यावृत्तिश्च। आकाशादिदेशगमनादिष्वर्थेषु नियमनाऽसम्भवात् तद्व्यावृत्त्यर्थं “स्वार्थे” इत्युक्तम्, स्वशब्दश्चशरीरपरः, तत्तच्छरीरसम्पाद्ये कार्येऽपि यावत्। / अनियाम्याधार्याशेषभूतेषु परमात्मादिषु अतिव्याप्तिपरिहाराय नियन्तुमित्यादिपदम्। रुणादि-

ஈ-கரணயததுகரு நிபுந்தநம் ஸரீராதம்பூவமெனகிருர் n'வருகூத்திலே தேவதுததன நினாருன' எனாருல அங்கு ஸரீராதம்பூவமில்லை o ஜாதிசூணங்கள வயக்தியிலே கிடந்தது

அ-வர்த்தநமதிவயாபதி லக்ஷயமென்று ஸரீரம் ஸரீரமல்லாததிலே ஸரீரலக்ஷணமிருகை-
அதிவயாபதி லக்ஷயைகதேயே லக்ஷணஸயாவாததநம் அவயாபதி அதாவது ஸர்வஸரீரங்
களும் லக்ஷயம் லக்ஷயத்திலே ஒருஸரீரத்திலே ஸரீரலக்ஷணம் வர்த்தியாதிருகை - அவயாபதி
/நியநதும் தூரயிதும் தச்சேஷத்தைகஸவரூபமென்று கூட்டிச் சொல்லாமல் பிரித்துச்சொல்ல
வானென்னென்ன [தச்சேஷத்தைகஸவரூபமிதி என்று தொடங்கி] 1 அவயவங்களுக்கும் இந்த
லக்ஷணமுண்டாகையாலே அதுகரும் ஸரீரதவமுண்டோவென்ன [வேதூரநிந என்று தொடங்கி]
1 யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூதூரவயம் ஸர்வாதமநா யாதொரு தூரவயமானது தானுள்ள காலமெல்
லாம், ஸ்வார்த்தே-தத்தச்சுரீரங்களினுலே ஸம்பாதிசூகவல்ல கார்யங்கள் யாதோரளவும் நியநதும்
நியமிககைகரு ஸகயம் ஸகதிவிஷயமாயிருக்கிறது அது அந்த சேதநதுகரு ஸரீரம் 2 யஸ்ய
சேதநஸ்ய யதூதூரவயம் ஸாவாத்மநா ஸ்வாததே தூரயிதும் ஸகயம் தத தஸ்ய ஸரீரம்
3 யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூதூரவயம் தச்சேஷத்தைக ஸவரூபம் தத் தஸ்ய ஸரீரம் என்று மூன்றும்
தனித்தனியே - ஓரொன்றே ஸரீரலக்ஷணமாகையாலே இங்ஙனே அநவயிததுகொளவது
பருதூக்ஸதிதயநர்ஹாதூராதேயபூரவ , நியநத்ருநியாமயபூரவ ஸேஷஸேஷிபூரவஸ்ச
எனகிறது- யஸ்ய சேதநஸ்ய இதயாதிஷ்வாகயததினுடைய விவரணம் தூரவயதவே ஸதி
பருதூக்ஸதிதயநர்ஹாதூராதேயபூரவ நியநத்ருநியாமயபூரவ ஸேஷஸேஷிபூரவஸ்ச
அஸ்ய ச மூலம் - உடலமிசையுயிரென'' இத்யேததபதம் அஸ்யாம் கூரதூரயாம் ஸரீ
ராதம்பூவலக்ஷணஞ்ச உசயதே - தூரவயத்வே ஸதி அபருதூக்ஸதிதூதூராதேயத்வம்
ஸரீராதமதவமிதி அஸ்யாம் கூரதூரயாம் ஆதமலக்ஷண லக்ஷிதஸ்ய உள்ள சுடர் இதி
சேதநத்வேந விஸேஷணத - யதூபேஷ்யா, யத தூரவயதவே ஸதி அபருதூக்ஸதிதூதூராதேயத்வம் தத்
தஸ்ய ஸரீரம் யஸ்ய ய சேதநதவே ஸதி அபருதூக்ஸதிதூதூராதேயத்வம் தஸ்ய ஸ ஆதமேதி
லக்ஷணபேத திடவிகமபெரிவளி நீர நிலமிவைமிசை படர்பொருளமுமுவதும்' இதயந்
தேந தூரவயத்வே ஸதீதி விஸேஷணமஸ உசயதே அவையவைதொறுமுள்ள இதயநேந
அபருதூக்ஸதிதூதூராதேயத்வமுச்சயதே 1 3 யதூவா அதர தூரகனய இதயாதிபதூ
த்ரயேண பூக்ஷவதூ பூஷ்யகாரோகத ஸரீரலக்ஷணதரயகூதம் பதூத்ரயம் ஸூசயதே அதஸ்

II-शरीरेषु नियमनाद्यदर्शनेन लक्षणस्याव्याप्तिपरिहाराय शक्यमित्युक्तम्। रुग्णशरीरेष्वपि नियम
नादिशक्तिः विद्यत एव, कार्यानुदयस्तु रोगादिप्रतिबन्धात्, शक्तिप्रतिबन्धात् अग्न्यादेर्दहनादि
कार्यानुदयवत्। शक्य-शक्तिविषयभूतमित्यर्थः। / (तच्छेषतैकस्वरूपमिति) मित्रवाक्यतया
निर्देशस्तु-स्वार्थे, शक्य इति पूर्ववाक्यस्थपदद्वयान्वयात्। (तच्छेषतैकस्वरूपमिति) अत्र एक
शब्देन सर्वात्मनेति पदार्थ उक्तः। § वेदान्तिनः सत्कार्यवादितया हस्ताद्यवयवानां समुदितानामेव
अवयवित्वेन शरीरत्वात्, न तेष्वतिव्याप्तिः शङ्कनीया। नियाम्यत्वादिक हि समुदितानामेव दृश्यते,
न तु विभक्तानाम्। एवमिन्द्रियेष्वपि नातिव्याप्तिः, मृतशरीरस्य चेतनवियोगक्षणे एव विशरितु-
मारभ्य क्षणान्तरे विशीर्णत्वेन अशरीरत्वात् नाव्याप्तिः। तत्र शरीरशब्दप्रयोगस्तु, पूर्वं शरीरतयाऽ-
वकलसंज्ञातैरुद्देशगोचरत्वेनौपचारिकः। तस्मादिदमेव समीचीनं शरीरलक्षणत्रयमिति॥

ஈ—எனனால் அங்கு ஸரீராதம் பூவமிலலை p விஸிஷ்டத்திலேயே ஸரீராதம்பூவம் கொள்ளலாவது

அ—சாதர ஆதமலக்ஷணதர்யம் ஸரீரலக்ஷணதர்யஞ்ச விவக்ஷிதம் | ததாஹி—தூரகத்ய இத யாதெள புலலிங்க நிரதேஸேந சேதநத்வம் விஸேஷாஸ்வணத் ஸாவாதமநா தூரகதவாதி, பரகாஸதே (ஸாவாதமநா) யாவதூரவய பூனதேயதயாதது அவயவஹிதம் தூரயதவாதி, தூரவயாணமேவ சூனதேஸ்து தூரவயதூவாரகம் ஸரீரதவஞ்ச தூரவயாணமேவ ததா ச யாவதூரய தூரவயஸதத்வம் தூரகசேதநத்வம் ஆதமதவம் சேதநத்வம் ஆதமதவமித யுகதே ஸாவஸரீராபேக்ஷயா ஸர்வேஷாம் சேதநாநாம் ஆதமதவபரஸங்கு தூரகசேத நத்வம் ஆத்மத்வமித்யுகதே, பரகாயபரவிஷ்டஸ்ய ததகாயாபேக்ஷயா கூரபபூவாரி வஸகரா பூரண - கருஹக்ஷேதராத்யபேக்ஷயா ச ஆதமதவ பரஸங்கு சேதநாநாம் நிதயதவேந யாவதஸவஸதத்வம் தூரணபூரவாத பூகூவநநிதயஸிக்ரஹவயதிரிகதேஷு அவவயபதிபரி ஹாராய (தூரயதிமிதி) சூனதூரவதிவயாபதி பரிஹாராய (தூரவயேதி) ஸவதூரமபூதஜ்ஞாநா பேக்ஷயா ஸவஸ்ய ஸரீரத்வ பரஸங்கு வயதூரஸாய (சேதநஸ்யேதி) சேதநத்வம் ஹி சைதந்ய விஸிஷ்டத்வம் ந ஹி விஸிஷ்டம் விஸேஷணஸ்ய தூரகம் பூவதி ஆத்மஸர்வபரஸங்கூரத் அத, யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூரவயம் யாவதஸதத்வம் தூராயம் தத தஸ்ய ஸரீரமிதி ஸரீர லக்ஷணம் இதும் லக்ஷணதூவயம் தூரகத்ய [1] இதயதர ஸலிசயதே ஏவம் யாவந்நி யாமய தூரவயஸதத்வம் நியாமகசேதநத்வம் ஆதமதவம் நியாமகத்வம் - நியமந ஸகதி யுகதத்வம் அதோ ருக்ஷணதெள நாவயாபதி நியமநஞ்ச யோக்யவிஷயே அதோந்நதிரிஷு கும்நாதெள நியமந ஸகத்யபூரவேபி நாவயாபதி யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூரவயம் ஸாவாத மநா ஸ்வார்ததே நியநதம் ஸகயம் தத தஸ்ய ஸரீரமிதி ஸரீரலக்ஷணம் இதும் லக்ஷண தூவயம் ' நியாமகத்ய ' [2] இதயதர ஸலிசயதே யாவசேஷ தூரவயஸதத்வம் ஸேஷிசேத நத்வம் - ஆதமதவம் யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூரவயம் ஸவஸத்தாவதி, ஸேஷபூதம் தத தஸ்ய ஸரீரமிதி லக்ஷணதூவயம் ஸேஷியாய [3] இதயதர ஸலிசயதே மூலலாக்யே அபருதூக விதூதூராதேயதூரவயசேதநத்வம் ஸரீராதமதவமிதி ஸரீராதம்பூவலக்ஷணம் விவக்ஷிதம் ' முழுவதுமாய ' இதயதேந அபருதூகஸிதூதூராதேயத்வம் என்கும் பரநதுளன ' இதயதேந தூரவயசேதநத்வம், தூரவயேஷவேவ பூகூவதூவயவஹித வயாபதி

n அதர தூரவயத்வே ஸதி ஆதூராதேயத்வமாதரம் ஸரீராதம்பூவலக்ஷணம் ஸயாத் அபருதூகஸிதூதூரவயேணேந கிம்? இதயாஸங்காயாம் அபருதூகஸிதூதூரவயாவாதயமாஹ (வருக்ஷத்திலே இதி) o தாஹி அபருதூகஸிதூதூராதேயத்வ மாதரமேவ லக்ஷணம் ஸயாத தூரவயத்வே ஸதீதி விஸேஷணம் கிமாததம் இதயாஸங்காயாம் தூரவயபதூவயாவாதயமாஹ (ஜாதிகுணேதி) p ஆனலெங்ஙனேயெனன (விஸிஷ்டத்திலே இதயாதி) தூரகதவாதி விஸிஷ்ட தூரவயத்திலே ஆத்மபூவமும் தூராயதவாதிவிஸிஷ்டதூரவயத்திலே ஸரீரதவமும் எனறபடி

ஜீ— n அபருதூகஸிதூதூரவயாவாதயமாஹ (வருக்ஷத்திலே இதி) பருதூக்ஸதிதயாஹமாகை யாலே எனறபடி o தூரவயபதூ வயாவாதயமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்கள் அதூரவயங்க ளாகையாலே எனறபடி p ஆனால் எங்ஙனேயெனன (விஸிஷ்டத்திலே இதயாதி) தூரவயத்வே ஸதி பருதூக்ஸதிதயநர்ஹாதூராதேயபூரவ நியநதரு நியாமயபூரவ ஸேஷஸேஷிபூரவ விஸிஷ்ட தத்திலேயெனறபடி இதனால் தூரகதவாதி விஸிஷ்ட தூரவயத்திலே ஆதமபூவமும் தூராயத்வாதி விஸிஷ்டதூரவயத்திலே ஸரீரதவமும் எனறபடி அவஸிஷ்டம் பரமாணத்திரட்டிலே வயத்தம்

ஈ—வயா—(திடவிசுமபு) q இதுதான் அல்லாதவற்றிலும் ஏறி, த்ருட₄மான எரி, த்ருட₄மான காற்றென்று கிடக்கிறதாகவுமாம் r அன்றிக்கே 1 “आत्मन आकाशस्सम्भूत” (ஆதமந ஆகாஸஸஸம்பூத) என்று சொல்லுகிறபடியே அல்லாத பூதங்களுக்கு முன்னேயுண்டாய், அவை அழிந்தாலும் 1₂ சிலநாள நிறக்ககடவதாயாலே த்ருட₄மான விசுமபென்னவுமாம், s அன்றிக்கே, 2 “चत्वार्यं व भूतानि” (சத்வாரயேவ பூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறாராகவுமாம் ஆக, பூதபஞ்சகங்களையும் சொல்லுகிறது

t (இவைமிசை படா பொருள் முழுவதுமாய்) u இவற்றை அடியாகக்கொண்டு மேல விஸ்தருதமாகாநின்றுள்ள பதூராத்₂ங்களுள்ளாவற்றையும் உண்டாக்கி

அ—q (இதுதான்) ‘திடம்’ என்கிற இவ்விசேஷணநதான் q r s த்ருட₄தவத்தை மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறா (இதுதான் இதயாதி₃ வாக்கியதரயத்தாலே) r இரண்டாம் அரத்தத்ததுக்கு த்ருட₄மென்கிறது சிரகாலஸதூயிதவத்தைப பற்ற 3 “ஆகாஸாத்வாயு இதயாதி₃ ஸருஷ்டி பரக்ரியாஸ்ருதயஸ்ச 4 பருதி₂வயபஸு பரஸீயதே இதயாதி₃ லயபரசரியாஸ்ருதயஸ்ச அதர க்யாபி₂தா s திடம் என்று ஸ்ருதியிலே த்ருட₄மாகச் சொல்லப்படுகிற இதைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே 2 சத்வாரயேவ என்றவனை நிராகரிக்கிறா என்றபடி 2 சத்வாரயேவ பூதாநி என்கிறவன் - லோகாயதிகள்

t (இவைமிசை) இவற்றின் மேலே u (இவற்றை அடியாகக்கொண்டு) என்றது பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு என்றபடி v ஆய என்கிற பதும் உண்டாகக்கி என்கிற அரத்தத்தைச் சொல்லுமோ என்ன (ஆய என்றது இதயாதி₃) w (ஆக்கி) என்றபடி என்றது ப₂லீ

ஜீ— q (இதுதான்) ‘திடம்’ என்கிற இவ்விசேஷணநதான் q r s த்ருட₄தவத்தை மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறா (இதுதான் இதயாதி₃) r இரண்டாம் அரத்தத்ததுக்கு த்ருட₄மென்கிறது சிரகாலஸதூயிதவத்தைப்பற்ற 1 தஸமாத்₂வா ஏதஸமாத்₂ாதமந ஆகாஸஸஸம்பூத ஆகாஸாத்வாயு இதயாதி₃ தைத்திரீயகே r₃ (சிலநாள நிறக்ககடவதாகையாலே) என்றவிடத்தில் 4 பருதி₂வயபஸு பரஸீயதே இதயாதி₃லய ஸ்ருதி₂ரிவகிதா s மூன்றாம் அரத்தத்தில் த்ருட₄மென்று ஸ்ருதியிலே த்ருட₄மாகச் சொல்லப்படுகிற இதைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே 2 சத்வாரயேவ பூதாநி என்கிறவனை நிராகரிக்கிறா என்றபடி 2 சத்வாரயேவ பூதாநி மிதுஸஸம்பூத₂தாநி ஸமாஸாதி₃தசைதநயாநி, தாநயேவாத்மா என்கிறவன் லோகாயதிகள்

t (இவைமிசை) இவற்றின்மேலே u (இவற்றை அடியாகக்கொண்டு) பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு v ஆய என்கிற பதும் உண்டாகக்கி என்கிற அரத்தத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (ஆயென்றது இதயாதி₃) w ஆக்கியென்றபடி என்ற இது ப₂லீதாரத்தம் x ஜிஜ்ஞாஸு

பர—1 (அன்றிக்கே இதயாதி₃) தைச்சிரியகே [அ 1] “तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्सम्भूत, आकाशाद्वायु, वायोरग्निः, अग्नेरापः, अद्भ्यः पृथिवी”

2 “चत्वार्यं व भूतानि मिथस्संनद्धानि समासादित्थैतानि। तान्येवात्मा॥” [वा. सु.]

¶ v “ஆய” என்றது w ஆககி என்றபடி x “ஆய” என்பானென்னெனினில் y1 ‘उत्तु स्यान् (புஹு ஸ்யாம்) எனகிற தன விகாஸமேயாகையால், z வைதிக நிர்தேஸமிருகிறபடி

(அவையவைதொறும்) அவ்வோ பதார்த்தங்களதோறும் a அவற்றிலே வயா பிக்குமிடத்தில் பல தூணுக்கா ஒரு உத்திரம் சீடந்தாப்போலேயனறிக்கே, b ஜாதி வயக்திதோறும் பரிஸமாபய வாததிகுமாபோலே எல்லாவற்றிலும் தனித்தனியே குறை வற வயாபிததுநிற்கும் இப்படி வயாபிததுநிற்குமிடத்தில் (உடலமிசை உயிரென) இஸஸரீர்த்துககு ஆத்மா தூரகனாய் நியாமகனாய் சேஷியாயிருக்குமாபோலே இஸ ஸரீராத்மாக்களுகுத தான தூரகனாய், நியாமகனாய், சேஷியாயிருக்கும் c (கரந்து) இப்படி இருக்கச்செய்தே 2 “यमात्मा न वेद (யமாத்மா ந வேத) எனகிறபடியே அந்யைரத்ருஸயனாயிருக்கும் (எங்கும் பரந்து) அநதர்புஹிஸச வயாபிதது

இதில பரமாணம் எனென்னினில் (உளன சுடாமிகு சுருதியுள்) d அபௌரு ஷேயமாய், e நிாதேஸாஷமாய் இருக்கிற வேதூத்தாலே பரதிபாதிக்கப்படடிருக்கும்

அ—தார்த்தம் x ஜிஜ்ஞாஸுபரஸ்நம் (ஆய இதயாதி) y உத்தரம் (புஹு ஸ்யாம் இதயாதி) ‘பரஜாயேய’ என்று ஸமஷ்டிஸருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது z (வைதிக நிர்தேஸம்) வைதிக ஸமாந நிர்தேஸம்

a தாதபர்யார்த்தம் (அவற்றிலே வயாபிக்குமிடத்தில் இதயாதி) b அவையவற்றிலே என்னுமல ‘தொறும்’ என்றதின தாதபாயம் (ஜாதீதயாதி) c (கரந்து) வயாபயபதூர்த்த தங்களுக்குத் தெரியாதே

d f ஸ்ருதிககுத தேஜ பராசர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (அபௌருஷேய மாய இதயாதி வாக்யதூவயததாலே) f (பரதயக்ஷாதி பரமாணங்கள்) எனகிற இடத்தில் ஆதிஸுபதூத்தாலே அநுமாநத்தைச் சொல்லுகிறது d யதூவா ஸ்ருயதே நிதயமிதி—ஸருதிரிதி வயுத்பத்திம் ஹருதி நிதாயாஹ (அபௌருஷேயமாய இதி) e அபௌருஷேயதவபுலிதமாஹ

ஜீ—பரஸ்நம் (ஆயிதயாதி) y உத்தரம் (புஹுஸ்யாமிதயாதி) புஹுஸ்யாமென்று வயஷ்டி ஸருஷ்டி பரஜாயேயவென்று—ஸமஷ்டிஸருஷ்டி z (வைதிக நிர்தேஸம்) வைதிக நிாதேஸம் போலே என்று கூட்டுவது

a தாதபர்யார்த்தம் (அவற்றிலே வயாபிக்குமிடத்தில் இதயாதி) b அவையவற்றிலே என்னு மல அவைதொறும்” என்றதின தாதபாயம் (ஜாதீதயாதி) c (கரந்து) வயாபயபதூர்த்ததூங் களுக்குத் தெரியாதே

d f ஸ்ருதிககுத தேஜ பராசர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார்—(அபௌரு ஷேயமிதயாதி வாக்யதூவயததாலே f (பரதயக்ஷாதி இதி) ஆதிஸுபதூத்தாலே அநுமாநத்தைச் சொல்லுகிறது பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களிதயாதி வாக்யம் ‘சுடா’ என்றதுக்கு அததூர்த்தம்

1 (ஆய்) तैत्तिरीयके [आ. 6] “बहु स्यां प्रजायेयेति”

ஈ—f பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களபோலே ஹேத்வநதரத்தாற கழிக்கவொண்ணாத ஒளியை உடைத்தாயிருக்கை (சுருதி) g பூர்வபூரவோச்சாரணக்ரமத்தைப் பற்றி உத்தரோத்தரோச்சாராயமானதவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது h இததால முதறபாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அராததங்களுக்கெல்லாம் பரமாணம் நிராதேயாஷ ஸருதி என்கிறது

(இவையுண்ட சுரன) i இவற்றை ஸமஹரித்த தேவன j முன்பே ஸருஷ்டி ஸத்திதிகள் அவனதிருமென்று சொல்லிற்று, k ஸமஹாரம் வேறொரு சேதநாதீநமாகில்

அ) (நிராதேயாஷமாய இதி) f சுடாமிகு இதி பதஸ்ய அர்ததமாஹ (பரதயக்ஷாதீதி) அதாவது ஜவாலையக் க்ரஹீயான பரதயக்ஷதத்துக்கு ஜவாலாபேதூதூநுமாநததாலே பூரதனுண்டிறே அக்நிரநுஷண பதூர்த்தத்வாத ஜவ வத என்ற அநுமாநதத்துக்கு பூரதனுண்டிறே என்றபடி. g புஸ்தக நிரீக்ஷணதிநா க்ரஹீதும் அயோக்யா'இதயாத்ஷாததரமாஹ (பூரவபூரவேதி) dயதவா ஸருயதே நித்யமிதி ஸ்ருதிரிதி வயுதபத்திவிவக்ஷயா (அபௌருஷேயமாய) இதயுத்தம் g ஸப்தாநுபாயா ஸ்ருதே த்ரிக்ஷணதவமஸ்திவாத் நிதயத்வம் கதூமிதயதராஹ (பூரவபூரவேதி) கரமநிதயதா விவக்ஷிதேதி பூரவ h ஏததூக்ஷாதேகதாராதேதே பரமாணம் கிமிதயபேக்ஷாயாம் வேதூர இதயுத்தம் பரதூமக்ஷாதூரபரபுருதி உகதேஷ்வாததேஷு கிம் பரமாணமிதயத் ராஹ (இததால இதி)

i (இவற்றை ஸமஹரித்த தேவன) j தம் பரே தேவ ஏகீபுவதி என்கிற ஸ்ருதி பரதயபிஜனஞக்காக சுரன ' என்கிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே தேவன என்கிறார் 2 யஸ்ய பூரஹம் ச இத்யாதிஸ்ருதியில் ஒதூநோபஸேசந ஸூசிதா஽த்தாவை வேதூர சாராயன 3 அத்தா என்று ஸூத்ரத்தில் நிராதேயரித்ததாபபோலே உண்ட என்கிறார்

j, k ஸரீராதமபூரவ பரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதாதூதீநயம் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் -- (முன்பே இதயாதி வாக்யதூவயததாலே) l (இது தன்னதல்லாமையால்

ஜீ-ஜவாலாபேதூநுமாநததாலே ஜக்யக்ரஹீ பரதயக்ஷமும் பரதயக்ஷததாலே வஹந்யநுஷணத்வாநுமாநமும் பூரதிதமிதே g ஸ்ருயதே நிதயமிதி - ஸ்ருதி என்றயக்ஷணதவம் ஸியான ஸப்ததூதூக்கு நிதயதவம் எப்படி என்ன (பூரவபூரவேதயாதி) கரமநிதயதவம் விவக்ஷிதம் h இப்பாட்டிற்சொன்ன அர்ததூததில் பரமாணம் ஏதெனருல வேதூங்கென்று சொல்லிற்று முதறபாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அர்ததூங்கிலே பரமாணமேதென்ன (இததாலேஇத்யாதி)

i (இவற்றை ஸமஹரித்த தேவன) j தம் பரே தேவ ஏகீபுவதி என்கிற ஸ்ருதி பரதயபிஜனஞக்காக சுடா ' என்கிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே தேவன என்கிறார் 2 யஸ்ய பூரஹம் ச ' இத்யாதிஸ்ருதியில் ஒதூநோபஸேசநஸூசிதா஽த்தாவை ஸூத்ர காரா 3 அத்தா ' என்று ஸூத்ரத்தில் நிராதேயரித்ததாபபோலே உண்ட என்கிறார்

பர— g (உளவீ சுடாமிகு ஸ்ருதியுள்) “एतदेव च वेदस्य अपौरुषेयत्वं नित्यत्वं च-यत्पूर्व-पूर्वोच्चारणक्रमजनितसंस्कारेण तमेव क्रमविशेषं स्मृत्वा तेनैव क्रमेण उच्चार्यमाणत्वम्” इति भगवता भाष्यकारेण वेदस्यापौरुषेयत्वं [श्रीभाष्ये, १-३-७] प्रतिपादितम्॥

ஈ—1 இது தன்னதல்லாமையால் வரும் ஐஸ்வரியம் குறையுமிதே, அதுசகாச மஹாரமும அவ்விடட வழக்கு என்கிறா 11 இததால் - ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை பரஹ்மாதிருகளை நடத்துகிறார்கள என்கிற குத்துருஷ்டிகளை நிரவலிக்கிறா 11 திடீர்சமபு' என்கிற இத்தால் அவைதிருகமாயாதையிலே நடக்கிற ஸோகாயதிகளை நிரவலிக்கிறா " உடல மிசையுமிட என்கிற இததால் ஸவருபேண தாத்ராதமயம் சொல்லுகிறவர்கள் நிரவலிக கிறா " உடமிகு சருதியுள்' என்கையாலே நாராயணநுவாகாதிருகையில் சொல்லுகிற பரதமம், ஸபுமீஸமபுநதம் இவையெல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்தாராடு 7

அ—வரும் ஐஸ்வரியம்) என்றது ஸமஹாரம் தன்னதல்லாமையாலே ஸமஹாரம் தாத்ராதமென்று வருகிற ஐஸ்வரியம் இததால் இததிருவாயமொழியில் ஈஸ்வரதவமாயிற்று பரதிபாதிருக்கிறதாகையாலே இததைச சொல்லாதொழியில் ஐஸ்வரியம் குறைந்தது தோற்றுமிதே என்றபடி 1 (முனபடி) என்றது முழுவதுமாய எங்கும் பரந்துள்ள என்றதைச கடாகடிகது யதூவா ஸம்ஹாரமும குணமோ? இததைச சொல்லுவானென்னென்ன (முனபே தியாதிரு) நது ஸம்ஹார கிமத்தம் மகர அபிதீயதே? இதி ஸங்காயாம் உத்தரமபிதீயதே அந்தந வாகையேந ஸரீராதமபுராவ பரதிபாதக க்ராத்ராயாம் ஸருஷ்டி: கிமாததமபிதீயத இதி ஸங்காயா கிமுததர மிதி சேத ஸரீராதமபுராவஸய அநுபரவேஸகாரணத்வாத ஸருஷ்டிபரகரண ஏவ அநுபரவேஸா பிதீயாதாசச இதயுத்தம்

ஜீ—1 ஸரீராதமபுராவபரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதாத்ராத்ரதீயம் சொல்லுவானென்னென்ன (முனபே இத்யாதிரு) (முனபே) படர்பொருள் முழுவதுமாய 'கரந்தெங்கும் பரந்து' என்றவிடத்திலே 1 (இது தன்னதல்லாமையால் வரும் ஐஸ்வரியம்) ஸம்ஹாரம் தன்னதல்லாமையாலே ஸம்ஹாரம் தாத்ராதமென்று வருகிற ஐஸ்வரியம் இததால் இததிருவாயமொழியில் ஈஸ்வர த்வமாயிற்று பரதிபாதிருக்கிறதாகையாலே இததைச சொல்லாதொழியில் ஐஸ்வரியம் குறைந்தது தோற்றுமிதே என்றபடி ஸரீராதமபுராவ பரதிபாதகமான இப்பாடலிலே ஸருஷ்டியைச சொல்லுவானென்னென்னில ஸரீராதமபுராவம் அநுபரவேஸகாரணமாகையாலும் ஸருஷ்டிபரகரணத்திலேயே அநுபரவேஸம் சொல்லுகையாலும் சொல்லுகிறது

11 (இததால்) படர்பொருள் முழுவதுமாய என்றும் உண்ட கரண என்றும் சொல்லுகிற இததால் என்றபடி 11 பரபக்ஷதிரஸநமும இததாலே ஸவபக்ஷஸதி தியும் உண்டாயிற்று என்கிறா (திடீர்சமபித்யாதிரு) ஸவருபேண தாத்ராதமயவாதிரு யாத்ரதீயா 2 (பூவபூவோசசாரணத் தைப பற்றி) என்கிற இடத்திலே 1 ஏததேவ ச வேதூஸய அபெளருஷேயத்வம் நிதயத்வஞ்ச யத் பூவபூவோசசாரணகரணஜநிதஸம்ஸகாரேண தமேவ கரணவிஜேஷம் ஸமருதவா தேநைவ க்ரமேண உசசாராயமாணத்வம் என்கிற பூஷயவாகயம் அநுஸநதேயம் 0 (ஸவருபேண தாத்ராதமயம் சொல்லுகிறவர்களை) என்கிற இடத்திலே-2 ஸாமாநாதிகரணயஸய ஸவருபைக்ய

பர— 0 (ஸவருபேண தாத்ராத்ரதீயம் சொல்லுகிறவர்கள் இத்யாதிரு) சாமானாதி-
करणस्य स्वरूपैक्यनिश्चयनत्वे प्रवृत्तिनिमित्तमेदाभावात् सामानाधिकरण्यलक्षणहानिः, पदान्तर
प्रयोगवैयर्थ्यं, पदाना पर्यायत्वं च स्यात्, ब्रह्मणः सत्यसङ्कल्पत्वादिकल्याणगुणैकताना, निखिलहेय-
प्रत्यनीकता च बाध्येत॥

8 சுரரறி வருநிலை விண்முதல் முழுவதும்
வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரபரன்
புரமோரு முன்றெறித் தமர்க்கு மநிவியநது
அரளய னெனவுல கழித்தமைத் துளனே

ஆ— 8 அவ — (சுரரறிவரு நிலை) இப்படி ஸ்ருதிபரஸித்தானுகிற ஸர்வேராவரனாகிறான பூரஹமாவாக அடுக்கும் ஜகதஸருஷ்டி க்ஷமனாகையாலே எனருதல ருத்ரனாக அடுக்கும் ஸமஹாரக்ஷமனாகையாலே எனருதல சொல்லுகிற ருத்ருஷ்டிகளை நிராகரிகிறது

வ்யா:—எங்ஙனையென்னில 1 “तस्मिन्पठेऽभवद्भ्रष्टा सर्वलोकपितामह” (தஸமிந்நணடேஃ புவத் பூரஹமா ஸாவலோகபிதாமஹ) 2 “कल्पादावात्मनस्तुल्य सुत प्रयायतस्तत । प्रादुरा-सीत्प्रभोरङ्गे कुमारो नीललोहित ॥” (கலபாதூவாதமநஸ்துலயம் ஸுதம் பரத்யாயதஸதத । பராதூராவலீத் பரபேராரங்கே குமாரோ நீலலோஹித ॥) 3 “यस्य प्रसादाद्ब्रह्मच्युतस्य भूतः प्रजासृष्टिकरोऽन्तर्कारी । क्रोधाच्च रुद्रः स्थितिहेतुभूतो यस्माच्च मन्त्रे पुरुष परस्मात् ॥” (யஸ்ய பரஸாதூர துஹமசயுதஸ்ய பூத பரஜாஸருஷ்டிகரோ஽ந்தகாரீ । க்ரோதூரஸ்ச ருத்ர ஸதிதி ஹேதுபூதோ யஸமாசச மத்யே புருஷ பரஸமாத் ॥) 4 “एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ । तवावर्शितपद्मानौ सृष्टिसह्यारकारकौ ॥” (ஏதௌ த்வௌ விபுத்யுரேஷ்டௌ பரஸாதூகரோதுஜௌ ஸமருதௌ । ததூதூர்ஸிதபநதூநௌ ஸருஷ்டிஸமஹார காரகௌ ॥) 5 “यं न देवा न मुनयो न चाह न च शक्रः । जानन्ति परमेशस्य तद्विष्णोः परम पदम् ॥” (யம் ந தேவா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஸங்கர । ஜாநந்தி பரமேஸஸ்ய தத் து விஷ்ணௌ பரமம் பதம் ॥) 6 “अहं भवो भवन्तश्च सर्वं नारायणात्मकम्” (அஹம் புவோ புவந் தஸ்ச ஸர்வம் நாராயணாதமகம்) 7 “तवांतरात्मा मम च ये चाऽये वेदिसंज्ञिताः” (தவாந்த ராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸமஜ்ஞிதா) இதயா திவாக்யங்கள்-அண்டத் துகளுளே பூரஹமா பிறந்தானென்றும், அந்த பூரஹமாவின் பக்கவிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும் சொல்லுகையாலே அண்டநாதர்க்குதரான பூரஹமருத்ரராகிகள் அண்டராதபூஹிர்பூதமான

அ - ம (இத்தால) என்றது படர்பொருள் முழுவதுமாய என்றும் உண்ட சுரன எனலும் சொல்லுகிற இத்தால என்றபடி ன பரபக்ஷ நிராஸமம் இத்தாலே ஸ்வபக்ஷஸதித்தியும் உண்டா யிறறு எனகிறார் (திடவிசும்பிதயாதி) ௦ ஸ்வருபேண தாதூராத்மய வாதிந —யாதூஸீயா

‘இவை உண்ட சுரன திடவிசும்பென்று தொடங்கி சுடாமிகுருதியுள் உள்ள என்று அநவயம் உரையினுடைய அநவயம் யதாகரம் 7

ஜீ-நிபுநதநத்வே பரவருத்திநிமித்தபேதூபூரவாத் ஸாமாநாதிகரணயலக்ஷணஹாநி பதூநதர பரயோக்யவையர்த்யம் பதூநாம பாயாயதவஞ்ச ஸயாத பூரஹமண ஸத்யஸங்கலபதவாதி கலயாணஞ்ஞேகதாநதா, அகிலஹையபர்த்யநீகதா ச பூரத்யேத எனகிற [ஜீ - அ] பூரஸ்யவாக்யம் அநுஸந்தேயம் இவையுண்ட சுரன திடவிசும்பென்று தொடங்கி சுடர்மிகு ஸ்ருதியுள் உள்ள இத்யந்வய

ஆ—பரகருகிமஹதஹவகாராதி பதார்த்தங்களை அறியமாட்டாமையாலும் அவற்றினிடைய ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும் அவற்றினிடைய ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங் களை எம்பெருமான பண்ணுகையாலும், 1 “यो ब्रह्माण विदधाति पूर्वं” (யோ பூரஹ்மானம் விததாதி பூர்வம்) என்றும் 2 “विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामिततेजस” (விஷ்ணுராத்மா பகுவதோ புவஸ்யாமிததேஜஸ) என்றும் இப்படி பரமாணங்களாலே சதுர்முக நுதூரந தர்பூதனாபககொண்டு அமரஜநஜநாநபரதூரநமும் தரிபுரதஹநமும் பண்ணினாப்போலே அண்டூரநதர்குதமான பதார்த்தங்களுக்கிடைய ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்பு சொன்ன நயாயத்தாலே சதுர்முகநுதூரநதர்பூதனாய் அத எவ ததவாசகஸபகுவாச்ய னாயக கொண்டு அவர்களுக்கும் தெரியாத டிரிணை எம்பெருமானதானே செயதருளுகையாலும் எம்பெருமானே பூரஹமருத ராசிகளுக்கும் ஈவரன எனகிறார் 8

ஓ—அவ —எட்டாமபாட்டு —இப்பாட்டில்—இப்படி ஸருதிஸித்தூனான ஸாவேஸவர னுகிறான, ஸருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்தாக்களாக பரஸித்தூரான பூரஹமருதூராதிகளிலே ஒருவனானவோ? என்று சொல்லுகிற குதூருஷ்டிகள் நிரஸிக்கப்படுகிறார்கள்

வயா —(சுரரென்று தொடங்கி) பூரஹ்மாதிடிகள் அறியவொண்ணாத ஸதிதியை உடைத்தாயிருந்த பரக்ருதி தொடக்கமாக மேலுள்ள பராகருத பதூராததூங்குகள் எல்லா வற்றுக்கும் வரிஷ்டுமான காரணமாய், விண்ணென்று பரக்ருதிகாயமான ஆகாஸ வாரி ஸபதூதத்தை காரணமான பரக்ருதியிலே பரயோகிக்கிறார் (அவை முழுதுண்ட) ஈஸவரனாலும், அவன காட்டின வழியை உடைய பூரஹ்மாவாலும் ஸருஷ்டமான பதூராததூங்குகளில் நுதூரனான ஸம்ஹாரியமாவது ஏகதேஸம், ஸம்ஹாரத்தாவான நுதூரன தனையும், அவனுக்கு நிலமன்றிக்கே இருந்துள்ள மஹதூதிகளையும்கப்பட ஸம் ஹரித்தவன (பரபரன) அவன காட்டின வழியாலே ஏகதேஸ ஸருஷ்டியையும் ஏகதேஸஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணுகையாலே அஸமதூதிகளைக்காட்டில் பரராயிருக்கிற பூரஹமருதூரர்களுக்கு நிலமல்லாத ஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலே அவா களுக்கும் பரனென்றவாறு (புரமொரு மூன்றெரிதது என்று தொடங்கி) நுதூரன தரிபுரதஹநம் பண்ணினானென்றும், பூரஹ்மா வைதிக ஜ்ஞாநத்தை தேவர்களுக்கு உபதேஸித்தானென்றும், அவர்களுக்கு பரஸித்தூதியைக் கொடுத்து, அந்தராத்மதயா நின்று தானே அவுபகாரங்களை லோகத்துக்குப் பண்ணினாப்போலே ஸம்ஸதஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களையும் தானே செய்தருளுகையாலே வேறேயும் சிலா ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங் களைப் பண்ணுவாருண்டென்று சொல்லமுடியாது 8.

ப—8 அவ —அநந்தரம் வயஷ்டிஸரஷ்டருஸம்ஹா ததாக்களான பூரஹம் நுதூரா களும ததூதீநா எனகிறார்

சுரர்—தேவர்களான பூரஹ்மாதிடிகளுக்கும், அறிவரும—அறியவொண்ணாத, நிலை—நிலையையுடைத்தான, விண்முதல்—ஆகாஸம் முதலாயுள்ள, முழுவதும்— ஸம்ஷ்டிஸுபஸம்ஸத வஸதுகளுக்கும், வரனமுதலாய்—வரிஷ்டுமான காரணமாய்,

ப—அவை-அவற்றை, முழுது—நிஸேஷமாக, உண்ட-உபஸம்ஹரிப்பதும் செய்கையாலே, பரபரன்—வாபஷ்டிஸருஷ்டிஸம்ஹார காததாக்களாய்கொண்டு பரரான பூரஹம் ருத்ராதிருக்கருங்கும் பரனானவன், அரன்—ருத்ரனும், அயன்—பூரஹமாவும், என்—என்று பரஸித்தூராமபடி, புரம் ஒரு மூன்று—அதுவிதீயமான புரதரயத்தை, எரித்து—சுஹிததும், அமராகு—தேவர்களுக்கு, அறிவு—ஞானத்தை, இயந்தம்—உபதேசரித்ததும், உலகு—அண்டாநாதாவாத்தி லோகங்களை, அழித்து—ஸம்ஹரித்து, அமைத்தது—அவற்றை ஸருஷ்டித்ததும், உன்ன—அவர்களுக்குள்ளே ஆதமாவாய நிற்கும்வன்

“விண்” என்று 1 “कस्मिन् खवाकाश ओतश्च ओतश्च” (கஸமிந்நு கலவாகாஸ ஓதஸ்ச பரோதஸ்ச) என்று கூராககிவித்யையியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே மூல பரகருதியாகவுமாம் இயத்தல்—கொடுத்தல் இததால் - பூரஹம்ருத்ராதிருக்களபக்க லிலே பரதவஸங்ஹை பண்ணுசிற குத்ருஷ்டிகளை வயாவாத்திக்கிறது 8

இ—அவ —எட்டாம் பாட்டில், இப்படி ஸருதி பரஸித்தூன ஸாவேஸவர னைகிருள் ஸருஷ்டியாதிருக்களிலே பரஸித்தூரான பூரஹம்ருத்ராதிருக்களிலே ஒருவன் ஆனாலோ என்கிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறா

வயா — (சுரரறிவருநிலே விண்) பூரஹமாதிருக்களால் அறிய அரிதான ஸத்தியையையுடைய முதல் பரகருதி கூராககிவித்யையியில் 1 “कस्मिन् खवाकाश ओतश्च ओतश्च” (கஸமிந்நு கலவாகாஸ ஓதஸ்ச பரோதஸ்ச) என்று ஆகாஸ ஸபூதத் தாலே முதல் பரகருதியைச் சொல்லுகையாலே, இங்கும் ஆகாஸ ஸபூதத்தாலே மூலபரகருதியை அருளிச்செய்கிறா (விண்முதல் முழுவதும் வரன்முதலாய்) மூலபரகருதி தொடக்கமான மேலுள்ள பதூராததங்கள் எவ்வாவற்றுகும் வரிஷ்டுமான காரணமாய வரன் வரம் (அவை முழுதுண்ட) ஈஸவரனும் அவனடியாக பூரஹமாவாலும், ஸருஷ்டமான பதூராததங்களில் ருத்ர னால் ஸம்ஹாராய்வது ஏகதேசம், ஸம்ஹாததாவான ருத்ரனையும், அவனுக்கு நிலமல்லாத மஹதூதிருக்களபுமகப்பட ஸம்ஹரித்தவன் (பரபரன்) ஈஸவர னடியாக ஏகதேசஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகிற பூரஹமாதிருக்கள அமைதூதிருக்களில் பரா, அந்த பூரஹமாதிருக்களுக்கும் பரனாகையாலே பராதபரன் (புரமொரு மூன்றெரித்து என்று தொடங்கி) ருத்ரனுக்கு அந்தாயாமியாய்க கொண்டு தரிபுரதஹநம் பண்ணி, பூரஹமாவுக்கு அந்தாயாமியாய நின்ற வைதிகஜ்ஞாநத்தை தேவர்களுக்கு உபதேசரித்தது இயநது-நது அறிவைபீநது (அரன் அயனென்) தரிபுரதஹநம் பண்ணினான ருத்ரனென்றும், வைதிக ஜ்ஞாநபரவாததகன் பூரஹமாவென்றும், அவர்களுக்கு பரஸித்தூதியைக் கொடுத்தாப்போலே (உலகழித்து அமைத்தாளே) பூரஹமாவுக்கு அந்தாயாமியாய நின்ற அண்டாநாதாவாத்திகளை ஸருஷ்டித்ததும், அவனுக்கு நிலமல்லாத பரகருத

இ—ஸருஷ்டியை ஸவேந ரூபேண பண்ணியும், ருத்ரனுக்கு அநதாயாமியாய் நின்று அவனாலே ஸமஹாராயமான அமஸத்தை ஸமஹரித்தும், அவனுக்கு நிலமல்லாத பராகருதஸமஹாரத்தை ஸவேந ரூபேண பண்ணினான் ஸாவேஸவரனே 1 “एतौ द्वौ विश्वेश्वरौ” (ஏதௌ துவௌ விபுத்யுஸரேஷ்டௌ) இப்படி ஸமஸத ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களையும் தானே செய்கையாலே வேறேயும் சிலா ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களுக்குக் கடவார உண்டென்று சொல்லமுடியாது [சுரநிவருநிலை விண்முதல் முழுவதுக்கும் வரன் முதலாய் அவைமுழுதுண்ட பரபரன் அரனென்ப புரமொருமூன்றெறித்து உலகழித்து, அயனென அமராககறிவியந்து உலகமைத்து முள்ள] 2 “विष्णुराप्ता भगवत्” (விஷ்ணுராதமா பகுவத்) 8

ஈ— அவ — எட்டாமபாட்டு (சுரநிதயாதி) a ஸருதிஸித்தான அவனே என்றும், b ஸாவ ஸாரீரியாய் நிறகிருன அவனே என்றும் சொல்லாநின்றீர் c அல்லாதாரும் ஓரோ காராயங் களிலே அதிகரித்து, அவையும் நடத்தியனரே போருகிறது, d பூரஹமா ஸருஷ்டிக்குக் கடவனாய், ருத்ரன் ஸமஹாரத்துக்குக் கடவனானரே போருகிறது இவற்றை ஒரு வயகதியிலே ஏறிட்டால், நீர் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னீராகீரோ? எனன் ஒரு வயகதியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொல்லுகிறேனல்லேன் பரமானாகூதிகளை ஆராய்ந்தால் அவை அவாகள்பக்கலில் கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேன் எனகிறார்

அ— எட்டாமபாட்டு—(சுரநிதயாதி) a d வரன்முதலாய் அவை முழுதுண்ட பரபரன் எனகிற பதங்களையும் அரனயனென உலகழித்தமைத்து எனகிற பதங்களையும் கட்டாக்கித்து பரஸ்நோத்தாரூபேண ஸங்கூதி அருளிச்செய்கிறார் (ஸருதிஸித்தான அவனே என்றும் இதயாதி) ஸருதிஸித்தான அவனே என்றது சுருதியுள் உள்ள எனறத்தைப்பற்ற b (ஸாவஸாரீரியாய்) இதயாதர—ஸாரீரபூதநாம பூரஹமாதிநாம ஸவதநந்தரதயா காதருதவம் நாஸதீதி பூலிதம் c ததர ஸங்கதே (அல்லாதாரும் இதி) d விவரணம் (பூரஹமா இதயாதி)

e (சுரநிவருநிலை) இதி விஸேஷணம்—பூரஹமருத்ரயோ ஸருஷ்டிஸமஹாரௌ ஆஸார்வ துரிகௌ இதி பரகாஸநாராததம் f ஸபூதாராததம் (பூரஹமாதிசுக்ளால இதயாதி) g நிலை - ஸவ பூாவம் h (விண்ணுண்டு மூலபரகருதி) கீழ்ப்பாட்டிலே பூதாததர ஸமபிவயாஹாரததாலே “விசம்பு” எனகிறது காராயகாஸபரமாகை உசிதமாகையாலும் இநதப பாட்டில் பூதாததராஸம் பிவயாஹாரததாலும், கீழே பூதஸருஷ்டியைச் சொல்லுகையாலே தம் பரேரணம் முதலான மஹதூரதி ஸருஷ்டி இநதப பாட்டிலே சொல்லுகிறது உசிதமாகையாலும் ‘ சுரநிவருநிலை என்று பூரஹமாதிசுக்குத் தம் பரேரகதவம் கூடாதென்று ஸஞ்சிபபிக்கை ஸவரஸமாகையாலும்

ஐ— எட்டாமபாட்டு—(சுரநிதயாதி) a d வரன்முதலாய் அவை முழுதுண்ட பரபரன் எனகிற பதங்களையும் அரனயனென உலகழித்தமைத்துள்ள எனகிற பதங்களையும் கட்டாக்கித்து பரஸ்நோத்தாரூபேண ஸங்கூதி (ஸருதிஸித்தான அவனே இதயாதி) (ஸருதிஸித்தான அவனே என்றும்) எனறது— சுருதியுள் உள்ள எனறத்தைப்பற்ற b (ஸாவஸாரீரியாய்) இதயாதிசுயாலே ஸாரீரபூத பூரஹமாதிசுக்கு ஸவதநந்தரதயா காதருதவம் இலையென்று ப லிதம் c ததர ஸங்கதே (அல்லாதாரும் இதயாதி) d விவரணம் (பூரஹமா இதயாதி)

ஈ— வயா —e (சுரரிதபாதி) f பூரஹமாதிர்களால் அறியவரிய g ஸவபூவத்தை உடைத்தாயிருக்கிற h விண்ணுண்டு—மூலபரக்குதி, அதுதொடக்கமாக உண்டான i எவ் லாவறறுகுகும் வரிஷ்டுமான காரணமாய் j l “அக்ஷரமம்புராந்த- துருதே) என்று அம்புராந்தம் என்று k சொல்லக்கடவதினே, l காராக்கிவித்யையிலே

அ—விண்ணென்று—மூலபரக்குதியைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம் i முழுவதும் என்றது— முழுவதுகும் என்றபடி.

j விண்ணென்று மூலபரக்குதியைச் சொல்லுமோ எனன (அக்ஷரமம்புராந்தேதயாதி) அம்புராந்தமென்று மூலபரக்குதியைச் சொல்லுகிறது தம்ஸ்புத்யவாசயமாக மறறும் ஸபுத்யாந தரேண சொல்லாமல் 1 அம்புராந்தம்’ என்று சொல்லுவான எனனெனன 2 கஸநிந்நு கலவாகாஸ ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச எனகிற இடத்திலே ஆகாஸஸபுத்யம் கார்யாகாஸத்தைச் சொல்ல விலகி மூலபரக்குதியைச் சொல்லுகிறது எனக்கககாக 1 ‘அம்புராந்தத்துருதே’ என்று ஸுதரகூண்டும் 3 ‘அம்புராந்ததாதாரத்வேந என்று பூஷயம் அம்புராந்தம்— அம்புரகாரணம் என்றபடி j (1 அக்ஷரமம்புராந்த துருதே என்று) என்ற அநந்தரம் ஆகாஸ ஸபுத்யநிரதிஷ்டத்தை என்று ஸேஷம் k (சொல்லக்கடவதினே) என்ற அநந்தரம் ஆகை யாலே என்று ஸேஷம் ஆகாஸகாரணமான மூலபரக்குதியை ஆகாஸ ஸபுத்யத்தாலே இவர் சொன்னது கு ஸமவாதம் (கூர்க்கிவித்யையிலே இதயாதி) 2 கஸநிந்நு கலவாகாஸ

ஜீ— e சுரரறிவருதிலை எனகிற விஸேஷணப பூரஹமருத்யூர்களுக்கு ஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் ஸார்வதரிகங்கள் அன்று என்று அறிவிக்கக்ககாக ஸபுத்யாரத்தும் (பூரஹமாதிர்களால் இதயாதி) g நிலை ஸவபூவம் h (விண்ணுண்டு மூலபரக்குதி) பூரஹமாதிர்களால் துர்ஜுரேய ஸவபூவமான ஆகாஸம் என்ற பீபாதே மூலபரக்குதிபரமென்று ஸித்ஷம் i முழுவதும் முழுவதுகும் அர்த்தத் ஸௌகரியாதத்யமாக ஸ்ருத்யநந்தரம் ஸுதரம் அநுஸந்தேயம் i ஆகாஸவாசிரஸபுத்யத்தாலே மூலபரக்குதியைச் சொன்ன இடமுண்டோவெனன (காராக்கி இதயாதி) பூரஹதாரணயகே காராக்கிபரஸநே 2 யதூர்த்தம் காராக்கி துலோ யதூவாக பருதிவயா யதூநதரா துயாவா பருதிவீ இமே யதூபுதருச புவச்ச புவியைச்சேதயாச்சுதே ஆகாஸ ஏவ ததேதாருச பரோ

பர—j1 (சுரரறிபித்யாதி) (அறிவருநிலைவிண்) उत्तरमीमासाया प्रथमाध्यायस्य तृतीये पादे [सू-९] “अक्षरमम्बरान्तधृतेः”. अस्य सूतस्यार्थः श्रीभाष्यकारेण सुस्पष्टमभिहितः—“अक्षरं-परब्रह्म, कुतः (अम्बरान्तधृते) अम्बरस्य-आकाशस्य अन्तः-पारभूतमव्याकृतम्-अम्बरान्तः। तस्य धृतेः-तदाधारतया अस्याक्षरस्य उपदेशादिति यावत्। अयमर्थः—“कस्मिन्नु खन्वाकाश ओतश्च प्रोतश्च” [बृ. ५-८-६] इत्यत्र आकाशशब्दनिर्दिष्टं न वायुमदम्बरम्। अपितु तत्पारभूतमव्याकृतम्। अतः तस्य अव्याकृतस्याप्याधारत्वेनोच्यमानं अक्षरं नाव्याकृतं भवितुमर्हति” इति।

1 बृहदारण्यके गार्गीप्रश्ने [५-८-६] “सहोवाच यदूर्ध्वं गार्गी दिवो यदूर्ध्वं पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतञ्च भवञ्च भविष्यञ्चेत्याचक्षते; आकाश एव तदोतञ्च प्रोतञ्चेति; कस्मिन्नु खन्वाकाश ओतश्च प्रोतञ्चेति।”

ஈ-1 “कस्मिन्नु सत्त्वानाश ओतश्च प्रोतश्च” (கஸமிந்நு க்ஸ்வாகாஸ ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச) என்று ஆகாஸஸப்தத்தாலே மூலபரகருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஸஸப்தத்தாலே மூலபரகருதியை அருளிச்செய்கிறார், மூலபரகருதிகாரயமான ஆகாஸவாசிஸப்தத்தையுடனே, சாரணமான மூலபரகருதியை உபசரிக்கிறது

(வரன முதலாய) ௦ காரணத்துஸையிலும் ஸுகூமருபேண வயாபிதது தன மேலே ஏறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், கார்யமாமளவிலே வந்தவாறே அவயகதம்,

அ—ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச ' என்றால் 1 அக்ஷரே ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச எனறுகொண்டு அக்ஷரஸப்தவாச்ய பூரஹமத்திலே ஒதமும் பரோதமும் என்றதிறே பரகருதியை என்றபடி இந்த ஆகாஸஸப்தமும் வாயுவுக்குக் காரணமான ஆகாஸத்தைச் சொல்லுகிறதன்று அதுகருமுடிவான நாமருப விபூகூநர்ஹமான மூலபரகருதியைச் சொல்லுகிறது ஆகாஸஸப்தம் வாசயமான மூலபரகருதியானது எவ்விடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸுஸ்ஸிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டுக்கிடக்கிறது? அதுக்கு ஆதாரமான வஸ்து ஏது என்றபடி ௩ ஆகாஸஸப்தம் மூலபரகருதியை முக்யமாகச் சொல்லுகிறதோ? என்ன, ஸுதரத்தில் அம்பூராதஸப்தம் விவக்ஷிதமான ஸம்பந்தம் நிபந்தம்மூலலக்ஷணையாலே என்கிறார் (பரகருதிகாரயமான இத்யாதி) காரணே கார்யோபசாரம் என்றபடி வரிஷ்டமான காரணமாய் என்கிறது [ப 328 p] என்ற அநந்தரம் 'கூராக்கிவித்யையிலே [ப 326] இத்யாதிவாக்யத்தை யோஜிதது அநந்தரம் 'பரகருதி காரயமான' (௩) இத்யாதிவாக்யத்தையும், அநந்தரம் 'அக்ஷரம் [ப 326] இத்யாதிவாக்யத்தையும் யோஜிக்கவும் ஆகாஸவாசியான 'விண்' என்கிற ஸப்தத்தாலே இவா மூலபரகருதியை அருளிச்செய்தது 1 'கஸமிந்நு க்ஸு' இத்யாதிஸ்ருதிச்சூரையாலே அங்கே அப்படி சொன்னது காரணே காரயோபசாரத்தாலே கார்யகாரணபூரவம் ஸுதரபூஷயங்களாலே என்று கருத்து

௦ காரணத்துக்குப் பரதவமாவதென்னென்ன? (காரணத்துஸையிலும் இத்யாதி) ௧ ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச் சொல்லுமோ என்ன (யஸ்ய பூரஹமேத்யாதி) 2 'அத்தா சராசரகூரஹணத்

ஜீ தஞ்சேதி கஸமிந்நு க்ஸ்வாகாஸ ஒதஸ்ச பரோதஸ்சேதி' ஆகாஸஸப்தவாச்யமான மூலபரகருதி எவ்விடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸுஸ்ஸிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டு கிடக்கிறது? என்ன, அக்ஷரஸப்தம் வாசயமான பூரஹமத்திலே ஒதமும் பரோதமும்மாகக் கிடக்கிறது என்றதிறே பரகருதியை என்றபடி [இஸருதியில் ஆகாஸவாசிஸப்தம் மூலபரகருதிக்கு வாசகமென்னுமதுக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உததரமீமாம்ஸாயாம பரதமாத்த்யாயஸ்ய தருதீயபாதே நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உததரமீமாம்ஸாயாம பரதமாத்த்யாயஸ்ய தருதீயபாதே இதம் ஸுதரம் 1 கஸமிந்நு க்ஸ்வாகாஸ ' என்ற ஆகாஸவாசிஸப்தம் மூலபரகருதி வாசி என்னுமது தோற்ற 3 'அம்பூராத' என்றதிறே ஸுதரகாரர் என்றபடி அம்பூராதம்—அம்பூரகாரணம், ஆகாஸகாரணம் அவயாகருதம், தஸ்ய த்ருதே ததாரதாரதயா அஸயாக்ஷரஸ்ய வயபதேஸாத், அக்ஷரம் பரம் பூரஹமேதி ஸுதரார்த்தம் ௩ 'விண்' என்று மூலபரகருதிக்கு வாசகமான கரமமேதென்ன (பரகருதிகாரயமான இத்யாதி) [3] அக்ஷரம்பூராதத்ருதே என்று என்ற வாக்யாநந்தரம் 'ஆகாஸஸப்தம் நிாதிஷ்டத்தை' என்று லேஷம் ௩ (உபசரிக்கிறது) காரணே கார்யோபசாரம்

௦ காரணத்துக்குப் பரதவமாவதென? என்ன (காரணத்துஸையிலும் இத்யாதி) ௧ ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச் சொல்லுவானென? என்ன (யஸ்ய பூரஹமேத்யாதி) க்ஸுவல்லயாம—

ஈ—மஹாந், அஹங்காரமென்கிற இவற்றிலும் ஸகிஷ்மருபேண வயாபித்தும், காரண பரமபரையோடு காராயபரமபரையோடு வாசியறத தானே நின்று நடத்திகொண்டு போருகையாலே p வரிஷ்ட மான காரணமாய் என்கிறது (அவை முழுதுண்ட)ஸமஹாரத திலும் வந்தால் முழுக்க ஸமஹாத்தாவாகிருமும் அவனே q1 “यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदन । मृत्युर्यस्योपसेचन ।” (யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே புவத ஒதந | மருதயுர் யஸ்யோபஸேசநம் |) யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்மக்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற இதெல்லாம் ஒதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு மருத்யு உபஸேசநகோடியிலே நிற்கிறான், 1 “क इत्था वेद यत्र स ॥” (க இததா வேத்ய யத்ர ஸ ||) அப்படியிருக்கிறவனபெருமை ஒரு வாக்கும் அறிய நிலமோ? என்கிறதினத்திறே

(பரபரன்) ப்ரஹ்மாகிடுகள் அதிகாரிபுருஷர்களாயிருக்கையாலே நமமைக் குறித்து அவர்கள் பரராயிருப்பதொன்றுண்டிறே 1 2 “परः पराणाम्” (பர பராணாம்)

அ—என்றிறே ஸகிதரம் இதுககு விஷயஸ்ருதியும் 1 யஸ்ய ப்ரஹ்மச இதயாதிஃ முருவதும் வரன் முதலாய் என்கையாலே அவை என்ன அமைந்திருக்க பின்னையும் முழுது என்கிறது 1 யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச - மருதயு யஸ்யோபஸேசநம் என்றதைக கடாக்கித்தென்று திருவுள்ளம் q ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச என்றது ஸமஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ம்ருத்யுவைச சொன்னது ஸமஹாததாக்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ஸவயமத்யுய மாநம் ஸத அந்யாதந்ஹேது உபஸேசநம் ஸ யத்ர—யஸமிந் பரகாரே ஸதிஃ தம் பரகாரம் இததா—இதத்யமிதி கோ வேத்ய—என்றபடி ஸ யத்ர மஹிமநி ஸதிஃ தம் மஹிமாநம் இதத்யமிதி கோ வேதேதி வா

r (பர பராணாமித்யாதிஃ) 2 பர பராணாம் பரம் பரமாத்மாதம்ஸஸ்திஃ | ரூபவாணாதிஃ நிாதேஸுவிஸேஷண விவாஜித || [பராணாம் பரம் பர - ஆதம்ஸஸ்திஃ] தனக்குத தானே

ஜீ-1 “यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदन । मृत्युर्यस्योपसेचन ।” இதி q1 ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச என்றது ஸமஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ம்ருத்யுவைச சொன்னது ஸமஹாததாக்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ஸவயமத்யுயமாநம் ஸத பராதந்ஹேது - உபஸேசநம் உபஸேசநம் தத்யாதிஃ ஸ யத்ர யஸமிந் பரகாரே ஸதிஃ , தம் பரகாரம் இததா - இதத்யமிதி கோ வேத்ய என்றபடி ஸ யத்ர மஹிமநி ஸதிஃ தம் மஹிமாநம் இதி கோ வேதேதி வா

r 2 “परः पराणाम्” பரம் பரமாத்மாதம்ஸஸ்திஃ | ரூபவாணாதிஃ நிாதேஸு விஸேஷண விவாஜித ||” இதி ப்ரவிஷ்ணுபுராணே பராணாம் பரம் பர ஆதம்ஸஸ்திஃ தனக்குத தானே

பர-q1 (அவை முழுதுண்ட) कठवल्क्याम्[१-२-२५] “यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदन । मृत्युर्यस्योपसेचन । क इत्था वेद यत्र सः॥” इति । अस्यायमर्थः—स यस्मिन् प्रकारे स्थितः—यत्प्रकारविशिष्टः, त प्रकार को वेदेत्यर्थ—इति ।

r2 विष्णुपुराणे प्रथमेशे द्वितीयाध्याये “परः पराणां परमः परमात्मात्मसंस्थितः । रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः ॥ १२ ॥”

ஈ—என்கிறபடியே, அவர்களதங்களுக்கும் பரனயிருக்குமவன ஈA “மனிசாக்குத் தேவா போலத தேவாக்கும் தேவா எனனககடவதிநே

t (புரமிதயாதி) u ருதூரன தரிபுரதூஹநம பண்ணினுன்னெறும் — (அமராகும அறிவியநது) u அறிவை ஈந்து அனற்ககே, வியததல கடத்தலும், கொடுததலுமாகையாலே அறிவைக்கொடுதது எனனவுமாம u புரஹமா தேவாருக்கு ஐஞாநபரதூரநம

அ—ஆதாரம் [ருபவாணதீதயாதி] பராக்குதருபவாணதீரஹித s ஸம்வாதம் (மனிசர்க்கு இதயாதி) மருஷயாதிசங்கு தேவாகள உத்யேசயரானவோபாதி தேவாகளுக்கும் உத்யேச்யதயா ஆஸரயணியயை

t (புரமொரு முனறெறித்து) என்று தொடங்கி மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி — முழுவதும் வரனமுதலாய அவை முழுதுண்ட பரபான என்று ஸமஷ்டிஸருஷ்டிஸமஹாரங்கன ஈஸ்வரனதா னாலும் வயஷ்டிஸருஷ்டிஸமஹாரங்கன புரஹமருதூராகளே பண்ணினாகள எனறனரே பரஸித்யதீயெனன அதுவும் அவர்களுக்கு அந்தராதமாவாய ஈஸ்வரன பண்ணுகிருன — என்று கணடுகொளவது இந்த ஸங்கதிக்கு அரனயனென உலகழிததமைததுளன என்றதிலே நோகரு ஆனால் புரமொரு முனறெறித்து அமராகும அறிவியநது என்கிற பதங்களுக்கு கருத்தெனெனனில அவர்களுக்கு அந்தராதமாவாய நின்று தரிபுரதூஹநத்தையும் ஐஞாந பரதூரநத்தையும் தானே நடத்தினுப்போலே ஸருஷ்டிஸமஹாரங்கனையும் தானே நடத்தினுன என்று துருஷ்டாநதாராதத மென்று கணடுகொளவது u (ருதூரன தரிபுரதூஹநம பண்ணினுன்னெறும்) என்ற சமஸ்தம் — u (புரஹமா தேவாகளுக்கு ஐஞாநபரதூரநம பண்ணினுன) எனறமத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது u அறிவு இயந்தென்று பிரித்து இயந்தென்றது ஈந்து என்றதாய கொடுதது எனனுதல அனற்ககே வியததென்று பதமானபோது வியததல கடத்தலும் கொடுததலுமாகையாலே

ஐ—ஆதாரம் பராகருதருபவாணதீரஹித s ஸம்வாதம் (மனிசர்க்கு இதயாதி) மருஷயாதிசங்கு தேவதைகள் உத்யேசயரானவோபாதி தேவர்களுக்கும் உத்யேச்யதயா ஆஸரயணியயிருக்குமவனே !

t சுரறிவருநிலை இதயாதியால் சொன்ன ஸமஷ்டிஸருஷ்டிஸமஹாரங்கன பத்யவததீதங்கனாகிலும் வயஷ்டிஸருஷ்டி வயஷ்டிஸமஹாரங்கன புரஹமருதூராதீதங்கனென ஐஞாந பரஸித்யதீயெனன அவற்றையும் ததாதயாமியாய ஈஸ்வரனே செய்கிருனென்கிறா (புரமொரு முனறெறித்து இதயாதி) என்று மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி கணடுகொளவது இந்த ஸங்கதிக்கு அரனயனென உலகழிததமைததுளனே என்றதிலே நோகரு ஆனால் புரமொரு முனறெறித்து அமராகும அறிவியந்து என்கிற பதங்களுக்கு கருத்தெனெனனில அவர்களுக்கு அந்தராதமாவாய நின்று தரிபுரதூஹநத்தையும் ஐஞாந பரதூரநத்தையும் தானே நடத்தினுப்போலே வயஷ்டிஸருஷ்டியாதிசங்கையும் ததாதராதமாவாய நின்று தானே நடத்தினுனென்று துருஷ்டாநதாராதத மென்று கணடுகொளவது u (ருதூரன தரிபுரதூஹநம பண்ணினுன்னெறும்) என்ற சமஸ்தம்—u (தேவாகளுக்கு ஐஞாநபரதூரநம பண்ணினுன்னெறும்) என்றதை ஸமுச்சயிக்கிறது u அறிவு இயந்து என்று பிரித்து இயந்து என்றது ஈந்து என்றதாய கொடுதது எனனுதல அனற்ககே அறி வியந்து என்று பத்யேசயரானவோபாது வியததல—கடத்தலும் கொடுததலுமாகையாலே அறிவைக்கொடுதது எனறபடி அர்த்த்யேசயமில்லை பத்யேசயமே

ஈ—பண்ணினுனென்றும்—ஒரு பரலித்தியுண்டிதே நாடடிலே அவாகளுக்கு , அங்ங
னனறே? எனனில , அவறறை ஆராய்ந்தால் v 1 “विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामिततेजसः।
तस्माद्भुज्यांसस्पृशं स विषेहे महेश्वरः॥” (விஷ்ணுராதமா புகுவதோ புவஸ்யாமிததேஜஸ |
தஸமாத்த்யுநாஜயாஸம்ஸபர்ஸம் ஸ விஷேஹே மஹேஸ்வர ||) எனனாநினறார்களிறே
w அத்தையடியறிவாரா xA ‘நண்ணா நகரம் விழ நனிமலை சிலை வளைவு செய்து அங்கழல்
நிற அம்பது ஆனவனே’ எனனாநினறார்களிறே—மயாவற மதிநலம்ருளப்பெற்றவர்கள்,
y தான பூட்டின நாணி தன் கழுத்தை அறுத்துக்கொண்டு போகாதொழியும்போதும்
ாஸவரன அந்தராத்மாவாய் நிறகவேணும் z பரஹ்மா தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாந
பரதூநம் பண்ணினுனென்றெரு பரலித்தியுண்டு, அதுககடி ஆராய்ந்தால்

அ—அறிவைக கொடுத்து என்றபடி அந்தத்யுபேதமில்லை, பத்யுபேதமேயுள்ளது w (அத்தையடி
யறிவாரா) வயாஸாதிசுகள் x பரமாணுநதரம் (நண்ணரித்யாதிசு) பெரியதிருமொழி (நண்ண
ரித்யாதிசு) அஸுரபரக்குதிகளுடைய தரிபுரமாகிற படைவிடு நலிகுமபடியாகப் பெருத்த மேரு
கலபமான விலலை வளைத்து அந்நகூரியிலே நெருப்பு நிரம்பும்படி அம்புகுக்கு கூமையாய்ப்
போய்ப் புகு பரதிபகூததை அழியச்செய்து அந்த விஜயாபதூநத்தை அவன் செய்தானென்று
விருதாதித்திரியும்படி பண்ணினவனே! y 1 தஸமாத்த்யுநாஜயாஸம்ஸபர்ஸம் என்றதுக்குத்
தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறா (தான பூட்டின நாணி என்று தொடங்கி) யத்வா விலநாணி
யுடைய ஸபர்ஸம் ஸஹிகுமபோதும் அவன் அந்தராத்மாவாய் நிறகவேணுமோ? எனன அருளிச்
செய்கிறா (தான பூட்டின இத்யாதிசு)

z பரமாணகதூநரீத்தூமாக உகதாநுவாதம் (பரஹ்மா தேவர்களுக்கு இத்யாதிசு) யத்வா
பரஹ்மா தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநபரதூநம் பண்ணினதுக்கும் இப்படி அநயதூரலித்தியுண்டோ

ஜீ—உளளது w (அடியறிவாரா) வயாஸாதிசுகள் v 1 “विष्णुरात्मा இத்யாதிசுஸிலோகோ
பாரதே காணபாவணி ததரைவ நாராயணீயே நாமநிர்வசநாத்யாயே” ஏதெள த்வெள [ப381c]
இத்யாதிசு x பரமாணுநதரம் (நண்ண இத்யாதிசு) ஸத்ருக்களுடைய தரிபுரமாகிற படைவிடு
நலிகுமபடியாக, பெருத்த மேருவான விலலை வளைத்து அந்நகூரங்களிலே நெருப்பு நிரம்பும்படி
அம்புகுக்கு கூமையாய்ப் புகு அழியச்செய்து, அந்த விஜயாபதூநத்தை அவன் செய்தா
னென்று விருதாதித் திரியும்படி பண்ணினவனே! y 1 ‘ தஸமாத்த்யுநாஜயாஸம்ஸபர்ஸம்
ஸ விஷேஹே ’ என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தான பூட்டின இத்யாதிசு)

பர—v1 (அவற்றை ஆராய்ந்தால்) महाभारते कर्णपर्वणि [३५]—“विष्णुरात्मा भगवतो
भवस्यामिततेजसः। तस्मात् धनुज्यांसस्पृशं स विषेहे महेश्वरः॥५१॥”

z, z2 1 (பரஹ்மா தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநபரதூநம் பண்ணினுனென்று)
इवेताश्चतरे ॥६॥ “यो ब्रह्माण विदधाति पूरं यो वै वेदाश्च ग्रहिणोति तस्मै। त ह देव
मात्मबुद्धिप्रसादं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये॥”

A பெரியதிருமொழி 6-1 8 y தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் (1 5) 2 அதிதாமராணி வாஸாமஸி ,
என்று தொடங்கிக் கூறப்பட்டுள்ள—ருதூரன தலை அறுந்த செய்தி இங்கு கருதப்படுகிறது

ஈ—z₂1 “यो ब्रह्माण विदधाति पूर्वम्” (யோ பூரஹமாணம் வித்யதாதி பூாவம்) எனகிறபடியே z₃ அவனடியாயிருக்கும் (அரளிதயாதி) அரண செய்தான, அயன செயதானென உ உல கழித்தமைததுளன b[சுரரறிவரு நிலை விண்முதல முழுவதும் வரனமுதலாய அவைமுழு துண்ட பரபரன அரனென புரமொரு முனறெறிதது உலகத்தை அழிதது, அயனென அம ராக்கும் அறிவியந்து உலகத்தை அமைத்து b₂ உளன] c2 “एतौ द्वौ विबुधश्रष्टौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादशितपन्थानां सृष्टिसहारकारकौ।” (ஏதௌ துவௌ விபுத்யுஸரேஷ்டௌ பரஸாத்ய கரோத்யுஷௌ ஸ்மருதௌ। ததாத்யாஸிதபந்த்யானௌ ஸருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ ||) எனகிறபடியே பரமாணகூதிகளிருந்தபடியால் d ஏகதேயஸருஷ்டியும் ஏகதேயஸம் ஹாரமுமே பூரஹமாதிசுருக்கு உள்ளது, அதுதானும் இவாகளுக்கு அந்தராதமாவாய்

அ—வெனன (பூரஹமேதயாதி) z₃ z₃ 1 யோ பூரஹமாணம் இதயாதி₃ ஸகுதியில் [ஆதம் பூத்யதி₃ பரஸாத்யம்] ஆதம்பூத்யதி₃ பரஸாத்யம் தம் தேவம் முமுக்ஷுரஹம் ஸரணம் பரபத்யே [வித்யதாதி பூர்வம்] எனறது வேத்யாமாச பரஹிணேதி தஸமை எனனுமளவுக்கும் உப லக்ஷணம் அதாவது தான பூரஹமாவுக்கு ஜ்ஞாநபரத்யாநம் பண்ணி அவனுக்கு அந்தராதமா வாய் அவனையிட்டு தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநபரத்யாநம் பண்ணினான் எனறபடி.

a அழிக்கை-ஸம்ஹாரம் அமைக்கை-ஸருஷ்டி b இப்படி பதங்களினுடைய அர்த்தங்களை அருளிச்செய்து வாக்யயோஜனை அருளிச்செய்கிறா (சுரரிதயாதி) c கீழே திரிபுரத்யுஹந்தததுக்கும் ஜ்ஞாநபரத்யாநத்துக்கும் அடி அவன எனறதுக்கு பரமாணங்காட்டி, வயஷ்டிஸருஷ்டி வயஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கும் அடி அவனெனறதுக்கு பரமாணங்காட்டுகிறார் (ஏதௌ துவௌ இதயாதி₃) யத்யவா, அவதாரிகையிலே பரமாணகூதிகளை ஆராயந்தால் [ப 325] எனருரே அதிலே பினை யும் ஒரு பரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (ஏதாவதயாதி) ‘விண்முதல முழுவதும்’ என்றும் முழுதுண்ட என்றும் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸம்ஹர்த்தருதவமும் ஸர்வஸருஷ்டருதவமும்

ஜீ—z பரமாணகூத்யநார்த்தமாக உகதாருவாதம் (பூரஹமா தேவர்களுக்குஇத்யாதி₃ z₂1 யோ வை வேத்யாமாச பரஹிணேதி தஸமை எனனுமளவும் விவக்ஷிதம் இதும் ம்வேதாஸ்வதரே தம் ஹ தேவமாதம்பூத்யதி₃ பரஸாத்யம் முமுக்ஷுரவை ஸரணம்ஹம் பரபத்யே இதயந்தம் [ஆதம்பூத்யதி₃ பரஸாத்யம்] ஆதம்பூத்யதி₃ பரஸாத்யம் z₃ (அவனடியாயிருக்கும்) எனறது - தான பூரஹமாவுக்கு ஜ்ஞாநபரத்யாநம் பண்ணி அவனுக்கு அந்தராதமாவாய் அவனையிட்டு தேவர்க ளுக்கு ஜ்ஞாநபரத்யாநம் பண்ணினான் எனறபடி.

a அழிக்கை ஸம்ஹாரம் அமைக்கை ஸருஷ்டி b இப்படி பதங்களினுடைய அர்த்தங் களை அருளிச்செய்து வாக்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறா (சுரரிதயாதி) c கீழே திரிபுர த்யுஹந்தததுக்கும் ஜ்ஞாநபரத்யாநத்துக்கும் அடி அவனென்னுமதுக்கு பரமாணங்காட்டி வயஷ்டி ஸருஷ்டி வயஷ்டிஸம்ஹாரங்களுக்கும் அடி அவனென்னுமதுக்கு பரமாணம் காட்டுகிறார் (ஏதௌ துவௌ இதயாதி₃) யத்யவா ‘பரமாணகூதிகளை ஆராயந்தால்’ [ப 325] எனறு அவதாரிகா விவக்ஷித பரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (ஏதௌ துவௌ இதயாதி₃) ஆதல

பர—c 1 महाभारते मोक्षपर्वणि नारायणीये, नामनिर्वचनाध्याये ॥ १६९ ॥ “एतौ द्वौ विबुधश्रष्टौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादशितपन्थानौ सृष्टिसहारकारकौ॥”—तदन्तरात्मतयाऽवस्थितनारायण-दशितपन्थानौ ब्रह्मद्रौ सृष्टिसहारायकरावित्यर्थः॥

9 உளனெனி றுளனவ றுருவமிவ வருவுகள்
உளனெ னெனிலவ னுருவமிவ வருவுகள்
உளனென விலனென விவைகுண முடைமையி
உளனிநு தகைமையொ டொழிவின பரந்தே

ஆ- 9 அவ —(உளனெனிலுளன) இப்படி வேதாவலம்பிக்குத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பரமாணமுமிலலை பரமேயமுமிலலை ஸாவமும ஸாநயம் ஆகையாலே வேதமும் வேத வேத்யனுன ஈரவரனும், அவனுடைய ஐரவரயமான ஜகத்துமிலலை” என்கிற ஸாநய வாதியை நிராகரிகிறது

வயா —ஸாநயவாதியான உனனைக் கேட்போம் ஈரவரனுடைய இல்லாமைகளை ஸாதிக்கிற நீ, ஈரவரன உளனெனெனேரு இலனெனெனேரு பரதிஜைஞ பண்ணுவது? இவை இரண்டு பரகாரத்தாலும் நீ நனைக்கிற இல்லாமை ஸம்பவியாது எத்தாலேயெனனில வேலாகத்தில் பாவாடபாவ ஈபுதங்களும பாவாடபாவ பரதிகளும வித்யமாந வஸதுவினுடைய அவஸதாவிசேஷ சேதாசரமாகக் காண்கையாலே ஆதலால்—ஈரவரனுளனெனனில அஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டனாய் இருக்குமென்று சொல்லிறறாய வரும் ஈரவரனுளனெனனில நாஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டனாய் இருக்குமென்று சொல்லிறறாய வரும் இப்படி ஈரவர வயதிரிகதபதார்த்த நங்கையும் உளவெனனில இவையும அஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டங்களாய்க் கொண்டு உளவென்று சொல்லிறறாய வரும் தத்வ்யதிரிகத பதார்த்த நங்கை இல்லையெனனிலும் அவை நாஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டங்களென்று சொல்லிறறாய வரும் அந்த அஸதி நாஸதிரூபபதார்த்தங்களும் அவனுக்கு ரூபமாயிருக்கும் — கீழ்ச்சொன்ன பரமாணங்களாலே இப்படி அஸதிதவ நாஸதிதவங்களாகிற சூணங்கையுடையெனென்று சொல்லுகையாலே—அஸதியெனனிலும் உளன நாஸதியெனனிலும் உளன உளனுமிடத்து ஸர்வாதராதமா வாயக்கொண்டு உளனெனெனெனா இப்படி ஸாநயவாதியை நிரஸித்தது

ஈ நின்று ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களைப் பண்ணுகிறுன ஸாவேஸரவரனாகையாலே சொன்னேனத்தனை ஒரு வயகதியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னேனல்லேன என்று குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறார் 8

அ-ஈரவரனுக்கே உள்ளது பூரஹமாதிகளுக்கும் அலபாநயமுண்டானாலும் அநதர்யாமியாயததானே செய்து அவர்கள் செய்தாரென்று பரஸித்தமாகும் என்றபடி d சுரறிவருநிலை இதி விசேஷணத முழுவதும் வரனமுதலாய முழுதுண்ட இதி பதாரப்யாஞ்ச பூலிதமாஹ (ஏகதேஸஸருஷ்டியும் ஏகதேஸஸமஹாரமுமே இதி)

சுரறிவரு - என்று தொடங்கி பரபரன அரனயனென ஒருபுரம் மூன்றெறித்து அமரர்க்கும் அநிவியந்து உலகழித்தமைததுளன என்று உரை அந்வயம் 8

ஜீ- சுரறிவருநிலை ' (b)—இதயாதிவாகயத்தில் அந்வயம் அருளிச்செய்கையாலே அந்த வாகயத்திலே பாட்டுக்கு அந்வயம் கண்டுகொளவது b₂ (உளன) பூரஹமருத்ராகளுகளுளே அந்தராதமாவாய நிறுகுமவன என்றபடி 8

ஓ—அவ —ஒன்பதாம்பாட்டில்—இப்படி பரமாணமும் பரமேயமும் ஒருபடி உள்வாகக் கொண்டு, ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்திலும் ஈஸ்வர விசேஷணத்திலும் விபரதிபத்தி பண்ணின வாதிட்களை எல்லாம் நிராகரித்து “பரமாணமும் இல்லை, பரமேயமும் இல்லை, ஸாவமும் ஸாந்யமாதலால் வேதமுமில்லை, வேதபரமேயமாயுள்ள ஈஸ்வரனும் அவனுடைய விபூதியாயுள்ள ஐக்யத்துமில்லை” என்கிற ஸாந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது

வயா —என்பாணையெனனில், ஸாந்யவாதியான உன்னைக் கேட்போம் ஈஸ்வரன இல்லாமைகை ஸாதிக்க நினைக்கிற நீ, நினைத்த பொருளை ஒரு வாகயத்தாலே பரதிஜைஞ பண்ணி, பின்னை ஹேதுவாலே அத்தை ஸாதிக்கவேணுமிதே, அவ்விடத்தில் நீ ஹேது சொல்லுவதற்கு முன்பே உன் பரதிஜைஞகைக்கொண்டு ஈஸ்வரனுள்ளென்னு மிடமே ஸாதிப்பான், அதுக்காக—ஈஸ்வரனுடைய இனமையை பரதிஜைஞ பண்ணுவது உளனென்ற சொல்லாலேயோ, இல்லென்ற சொல்லாலேயோ? என்ன, இப்படி கேட்கைக்குக் கருத்தென்னென்னில், உளனென்ற சொல்லால் இனமையைக் காட்ட வொண்ணாதுபொயலே இல்லென்ற சொல்லால் நீ † கிறற நினைத்த இனமை காட்ட வொண்ணாதென்றவாறு அது எங்ஙனையெனனில், உண்டென்ற சொல்லாலும் இல்லை என்ற சொல்லாலும் லோகத்தில் யாதொரு பொருள் விளையக் கண்டோம், அப் பொருளே உன் சொற்களுக்கும் பொருளாக வேணுமிதே, கண்டறியாத ஒரு பொருளை இஸ்ஸப்யதூங்கக் காட்டமாட்டாதிதே, லோகத்தில் குடம் உண்டென்றால் குடம் என்று சொல்லப்படுகிற பொருள் உண்மை என்பதொரு தர்மத்தை உடைத்தென்று தோற்று நின்றது, அவ்விடத்தில் குடமாவது—மண்ணாலே பண்ணிறொன்று அதினுடைய உண்மையாவது—மண்ணும் உருகியுமன்றியே இரண்டுகும் நடுவில் அவஸதையாய வயிறும் வாயும் உடைத்தான மண்ணுமிருக்கை இப்படியால், ஈஸ்வரன் உளனென்னில் உளனாய் வரும், இச்சொல்லால் அவனுடைய இனமை காட்டவொண்ணாது இப்படி ஈஸ்வரன் உளனென்னவே, ஐஸ்வரயத்தையொழிய ஈஸ்வரன் உளனாகக் கூடாமையால் அவனுடைய விபூதியான ஐக்யத்தும் உண்டாம், ஆமிடத்திலும் அவனுக்கு ஸாரீரமாயே உளதாம் இப்பொருள் (அவனுருவமிவருவுகள்) என்றவிடத்தாலே சொல்லப்பட்டது இனி, ஈஸ்வரன் இல்லென்ற சொல்லாலே அவனுடைய இனமை காட்ட நினைத்தாயாகில், இல்லை என்ற பொருளிலும் லோகத்திற கண்டபடி பொருள் கொள்ளவேணும் லோகத்தில், குடம் இல்லை என்றால், இங்கிலையென்னுதல், இப்போதில்லையென்னுதல், மண்ணுருகியாய் இருந்தது, குடமாய்ப் பிறந்ததில்லை யென்னுதல், தளாந்து ஓடுகளாய்க் கிடந்ததென்னுதல், இவ்வனைத்திலொன்று பொரு ளாகக் கண்டோம், இப்படியன்றியே, வெறுமனே குடம் இல்லையெனனில், என்றும் எங்கும் எப்படியும் குடம் இல்லை என்று சொல்லிறருகவேணும், அப்படியாகில், எப்படியும் குடம் என்றொன்று அறிய உபாயம் இல்லையாகையால் குடம் என்று சொல்ல டும் கூடாது, நினைக்கவும் கூடாது ஆதலால், ஒன்றில்லை என்பானுக்கு ஒருபடியாய்

† கிறற—ஸமாததிகக்

ஓ—இளறியே மறறபடியால் உண்டாக இசையவேணும் ஆதலால் இங்கிலை என்றது—
அப்பாலே உண்டென்றவாறு இப்போதிலை என்றது - மறறெருபோது உண்டென்ற
வாறு குடமில்லை என்றது—மண்ணுருளையாயாதல், ஓடுகளாயாதல் இருந்ததென்றவாறு
இப்படியால் இன்மையாவது மறறெருபடியால் உண்மையாய்த் தோற்றிற்று இப்படி
யால் ஈசுவரனில்லை என்றது கரும அவனதன்னையும் அவனை ஈசுவரனாகளையும்
ஒருபடியால் உளவாசககொண்டு அப்படியால் உண்மையிலை என்ற சொல்லாலே
சொன்னாகவேணும், ஆதலால் உளனென்ற சொல்லால் அவனும் அவன ஈசுவராய
மும லித்துதித்ததாப்போலே இலனென்ற சொல்லாலும் அவனதன்னுடைய உண்மை
யும் அவனை ஈசுவரத்தின் உண்மையும் லித்துமாய வந்தது இப்பொருள்
(உள்ளனெனினில் அவனருவமிவவருவுகள்) என்றத்தால் சொல்லப்பட்டது அவனருவம்
என்றது அப்பாவமென்ற சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதான உளதாயிருந்த அது என்ற
வாறு இப்படியால் உண்மையும் இன்மையுமாகிறன—உள்ள வஸ்துவுக்கே இரண்டு
குணமாய் முடிந்தன ஆதலால் ஈசுவரன் உளனென்றதல், இலனென்றதல், இரண்டு
படியாலும் உளனும் இவ்வழியாலே வேதம் உண்டாயிற்று, அதில் சொன்னபடியே
அவனதான் எங்கும் பரந்துள்ளான இப்பொருள் இப்பாட்டில் மேல் இரண்டடியாலும்
சொல்லுகிறது இப்பாட்டு ஆழ்வான் யோஜித்தபடி 9.

ப—9 அவ — அநந்தரம் ஈசுவரத்தவததை இசையாதே வேதப்பாஹயரில்
பரதும்புகூணயராய ஸாவஸு உநயவாதிக்களான மாத்யமிகபெளத்யுரை நிரா
கரிககிருா

உளனெனில்—ஸவமத்ததாலே உளனெனிலும், உள்ளனெனில்—பரமத்த
தாலே உள்ளனெனிலும், உளன்—ஸத்யப்பாவாஸத்யப்பாவ த்யாமங்களுக்கு ஆசாரப
விதுரஸத்தியிலல்லாமைபாலே பரதிஜ்ஞாவேனையிலும் உளனென்றாய ஸத்யப்பாவம்
கொள்ளவேணும்,—ஆனபின்பு, உளனென இலனென இவை—உளனென்றும் இல
னென்றும் சொல்லுகிற இவற்றை, குணமுடைமையில்—குணமாக உடையனாகை
யாலே, இவ்வுருவுகள் இவ்வுருவுகள்—ரூபவததாயும் அரூபவததாயுமுள்ள இஜ
ஜகத்தில் வஸ்துக்கள், அவனுருவம், அவனருவம்—தனக்கு பரகாசரூபமாயும்
அபரகாசரூபமாயுமுள்ள பரகாரமாயிருக்கிற, இரு தகைமையொடு—இரண்டு ஸவ
ப்பாவத்தோடும், உளன்—உளனாய், பரந்து—அவற்றை வயாபித்து, ஒழிவிலன்—
ஒழிவின்றியே நிற்குமவன் 9

இ—அவ ஒன்பதாமபாட்டு ஒருபடியாலே பரமாணபரமேயங்களைக்கொண்டு ஈசுவர
ஸவரூபத்திலும் ஈசுவர விசேஷணத்திலும் விபரதிபத்திபண்ணினவர்களை நிரா
கரித்தது கீழ், இப்பாட்டில் பரமாண பரமேயங்கள் இரண்டும் இல்லையென்ற ஈசுவர
வாதிக்கை நிராகரிகிறது ஈசுவரவாதி ஹேது சொல்லுவதுக்கு முன்பே, பரதிஜ்ஞா
மாதரத்திலே ஸவிபூதிகளுள் ஸாவேஸுவரனுடைய உண்மையை ஸாதிக்கிருா.

இ— வயா — (உள்ளெனில்) உள்ளென்று பரதிஜனஞயாகில் (உள்ள) அஸ்திதவ விஸிஷ்டனாயககொண்டு உள்ளும், ஈஸ்வரன் உள்ளும்போது ஐஸ்வர யததையொழிய உள்ளுக்க கூடாமையாலே விபூதிபான ஜக்ததுமுண்டாம் (அவனுருவம் இவருவுகள்) உண்டாமிடத்தில், பரமாணம காட்டுகிறபடியே ஸரீர மாயக கொண்டு உள்வாம் “இல்லாமைபை ஸாதிக்கிற நான் அஸ்திஸ்பூதத் தாலே பரதிஜனஞ பண்ணுவனோ?” எனில், “உள்ள” என்கிற ஸ்பூதம் இல்லாமைபைக காட்டமாட்டாதோபாதி, “இல்லை” என்கிற ஸ்பூதமும நீ நினைக்கிற அதயநதாபூவததைக காட்டமாட்டாதென்கை (உள்ளெனெனில்) நாஸ்திஸ்பூதத்தாலே அவனுடைய இல்லாமைபை பரதிஜனஞ பண்ணில், லோகத்தில் நாஸ்திஸ்பூதாததும் உனக்கும் அதகூமாகவேணும், “கூடோ நாஸ்தி” என்றால் இங்கிலையென்னுதல், இப்போதிலையென்னுதல், மருதபிண்ட மாய, உதபததயபூவததாலே இல்லையென்னுதல், கபாலாவஸ்துமாயிலையென் னுதல், இவற்றிலே ஒன்று நாஸ்திஸ்பூதாததகூமாகக கண்டோம், ஆகையாலே ஒருபடியாலே இல்லையானது பரகாராநதரத்தாலே உண்டாயிருக்கையாலே ஈஸ்வரனும் நாஸ்திதவவிஸிஷ்டனாயககொண்டு உள்ளும் (அவனுருவமவருவுகள்) அவனுடைய விபூதியும் ஒரு பரகாரத்தாலே இல்லையானவை பரகாராநதரத்தாலே உண்டாகையாலே அபூவவிஸிஷ்டமாயககொண்டு உள்வாம் (உள்ளென இல் னென இவை குணமுடைமையில்) அஸ்திதவ நாஸ்திதவங்கள் உள்ள வஸ்துவுக்கு, இரண்டும் குணமாய முடிகையாலே (உள்ள இருதகைமையொடு) ஈஸ்வரன் உள் னென்னருதல், இல்லென்னருதல், இரண்டுபடியாலும் உள்ள (ஒழிவிலன் பரந்தே) இவ வழியாலே விபூதியையும் வயாபிததுககொண்டே ஒழிவிலன் 9

ஈ— அவ — ஒன்பதாமபாட்டு ஸர்வஸூத்நயவாதிஸ்ய நிரஸிக்கிருா நிரஸிக்கிறபடி தானென்னெனனில், ௨ பூஷ்யத்திலே ஸூத்நயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே

அ— ஒன்பதாமபாட்டு (உள்ளெனில் இதயாதி) ௨ (பூஷ்யத்திலே ஸூத்நயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே) எனறது—1 ‘ஸர்வதூரூபபத்தேஸ்ச’ எனற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து A பூஷ்ய காரா இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கள் ஒருங்கவிடுவர் எனறிருக்க பூஷ்யத்திலே ஸூத்நய

ஜீ— ஒன்பதாமபாட்டு (உள்ளெனில் இதயாதி) ௨ (பூஷ்யத்திலே ஸூத்நயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே) எனறது—1 ‘ஸர்வதூரூபபத்தேஸ்ச’ எனற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து A பூஷ்யகாரர் இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கள் ஒருங்கவிடுவர் எனறிருக்க பூஷ்யத்தில்

பர— ௨ (உள்ளெனிலீத்யாதி) (ஸ்ரீபூஷ்யத்திலே ஸூத்நயவாதிஸ்ய நிர ஸித்த க்ரமத்திலே) उत्तरमीमांसाया द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयादे “सर्वथाऽनुपपत्तेश्च” [௪-30]

ஈ--b இவ்வாழ்வாராதாம அபுயாச பூஷயகாராக்கு அவனை நிரஸிககலாம், c இவாதாம அவனை நிரவிராசாசுரது அபுயெனனெனனில் d அதுவும் d இவ்வாழ்வாராதாம(தம)பக்க விலை உண்டு e புறம்பே சிலா பரஸமாதிசுளபக்கவிலை ஈஸவரத்வ பரநிபத்தியைப் பணணி பரமாணாசீயம அதுக்கு ஈடாச நியதித்துக்கொண்டு வந்து தோற்ற, தாம அபிசரிநுவனோ ஸாவஸமாதபரனென்றும், ஐகூத்து அவனுக்கு ஸரிதயா ஸேஷ மென்றும், நதபரநிபாதசுபரமாணம் வேதுமென்றும் தமமுடைய மதததை f உபநயஸிததுநினரா ித

அ--பாதிசுய நிரஸிதத கரமததிலே எனகிறதெனெனனில் * பூஷயகாராக்கு அநந்தரகாரான இந்த வயாக்யாதாவுக்கு இப்படி அருளிச்செய்யக் குறையிலலை என்று அருளிச்செய்வா கரமை கயத்திலே காதபர்யம் எனவருமாம் b ஸங்காததரம் (இவ்வாழ்வாராதாமடியாக இதயாதி) c (இவா தாமதயாதி) ஈநியவாதிசுய நிரஸிக்கைக்கு பரஸங்குமெனெனறபடி d (அதுவும்) என்றது பரஸங்குமம் என்றபடி e அதுவும் என்றத * த உபபாதிசுக்கிரா (புறம்பே சிலா இத் யாதி) ஸவீபூதிசுன ஸவரனுடைய உணமையையும் வேதுபராமானயத்தையும் இவா கீழ் ஸாதிசுக்கையாலே அவாகள பரதயவஸதாநம் பண்ணுகிறார்களென்று திருவுள்ளம் f (உபந யஸிததுநினரா கீழ்) என்றது-எழாம் பாடும் எட்டாம் பாடும் நினைக்கிறது

ஜ--தி. ஸநகரம் மதை துருஷ்டாந்நீகரிப்பாரென எனன பூஷயகாராக்கு அநந்தரகாலநிரான வயாக யாதாவுக்கு துருஷ்டாந்நீகரிகலாமென்று பரிஹாரமாதல கரமைகயமாதரத்திலே தாதபாயமாகல b ஸங்காததரம் (இவ்வாழ்வாராதாமடியாக இதயாதி) d (ஆழ்வாராபக்கவிலை உண்டு) என்றது * மயாவறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே நிரஸிக்க அறியலாம் என்றபடி. e நிரஸிககும் பரகாரமேதென (புறம்பே இதயாதி) c e யகுவா -- c (இவாதாம அவனை நிரஸிக கை கதுஅபுயென எனனில்) என்றது ஸநியவாதிசுய நிரஸிக்கைக்கு பரஸங்க மேது என்றபடி d d (அதுவும் இவ்வாழ்வாராபக்கவிலை உண்டு) என்றது - அந்த பரஸங்குமம் இவாபக்கவிலை உண்டு என்றபடி e பரஸங்குமுண்டென்றததை உபபாதிசுக்கிரா (புறம்பே சிலா இதயாதி) ஸவீ பூதிசுன ஸவரனுடைய உணமையையும் வேதுபராமானயத்தையும் இவா கீழ் ஸாதிசுக்கை யாலே அவாகள பரதயவஸதாநம் பண்ணுகிறார்கள என்றபடி-என்று இங்ஙனே ஸங்குதியாதல e அருவா இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (புறம்பே சிலா இதயாதி) ஆதல f (உபநயஸிததுநினரா கீழ்) எழாம் பாட்டிலும் எட்டாம் பாட்டிலும் உபநயஸிததுநினரா என்றபடி

பர--अर्थ --“सर्वयानुपपत्तः सर्वशून्यत्वं च भवदभिप्रेतं न सम्भवति। किं भवान् सर्वं सदिति वा प्रतिजानीते, असदिति वा, अन्यथा वा, सर्वथा तत्राभिप्रेतं तुच्छत्वं न सम्भवति, लोके भावाभावाशङ्कया तत्प्रतीत्याश्च विद्यमानस्यैव वस्तुनः अस्याविशेषोचरत्वस्य प्रतिपादितत्वात्, अतः सर्वं शून्यमिति प्रतिजानता सर्वं सदिति प्रतिजानते च सर्वस्य विद्यमानस्यावस्थाविशेषयोगितैव प्रतिज्ञाता भवतीति, भवदभिप्रेता तुच्छता न कुतश्चिदपि सिध्यति। किञ्च, कुतश्चित्प्रमाणात् शून्यत्वमुपलभ्य शून्यत्वं सिमावधिपता, तस्य प्रमाणस्य सत्यत्वं अभ्युपेत्य, तस्याऽसत्यत्वे सर्वं सत्यं सादिति सर्वथा सर्वशून्यत्वं च अनुपपन्नम्।” इति॥

ஈ— g இவை இத்தனையும் இல்லை எனனுமபோது பூவபகடிமாக இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபூஷித்து h கழிக்கவேணுமிதே, h₂ அதில் 1 இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபூஷித்து அவனால் 1₂ இல்லை எனப்போகாது j முதலிலே ஸூந்யமென்னில் k ஸாவ ஸூந்யவாதும் ஸித்தியாது

அ— g (இவை இத்தனையும்) என்றது கீழ வாக்யத்திலே சொன்ன பரமாதரு பரமேய பரமாணங்களை தூஷணீம் ஸூந்யமிதி வகதும் ந ஸகயதே கூலு-இதி பூவ g (இவை இத்தனையும் இல்லை எனனுமபோது) என்று தொடங்கி k (ஸூந்யவாதும் ஸித்தியாது) எனனுமளவும் ஆழவாருடைய விசாரம் h₂ ! 1₂ (அதில் இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபூஷித்து அவனால் இல்லை எனப்போகாது) என்றது—அநுபூஷித்து இல்லை எனனுமபோது இப்போதில்லை இங்கேயில்லை இன்ன பரகாரத்தாலேயில்லை—என்னவேணுமிதே அதில் இப்போதில்லை என்றால் காலாநதரத்திலே உண்டாம் இங்கிலலை என்றால் தேஸாநதரத்திலே உண்டாம் இன்ன பரகாரத்திலே இல்லை என்றால் பரகாராநதரத்திலே உண்டாம் ஆகையாலே இல்லையெனப்போகாது—என்று கருத்து h₂ ஏவம் வா ஏததபரதிபாதிதம் ஸாவம் அங்கீகருத்ய இதம் ஸாவம் ஸூந்யமிதி ஸாத்யதி வா அநங்கீகருத்ய கேவலம் ஸூந்யமிதி வதூதி வா இதி பக்ஷதூவயம் பராபதம் ஏதத் பக்ஷதூவயமாஹ (அதில் இதி) அஸமிந் பக்ஷதூவயே இத்யர்த்த₂ 1 பரதூமம் பக்ஷம் தூஷயதி (இவற்றை அங்கீகரித்து இதி) தூமிக்ஷராஹக மாநபூதாத், ஸூந்யதவஸாதகவேஹதாநாம் ததஸீத₂ நிர்ணயஸய ச தநமதே துசசுதவாத் j தூநிதீயம் பக்ஷம் தூஷயதி (முதலிலே இதி) (முதலிலே) அங்கீகரித்து அநுபூஷியாத முந்தியே என்றபடி ஏதத் ஸர்வம் அநங்கீகருத்ய தூஷணீம் ஸூந்யமித்யபிதூநே ஜகூச்சூந்யதவம் ந ஸித்தியேத் ஜகூத ஆஸ்ரயதவேந அங்கீகருத்ய தத்ர ஸூந்யதவாஸாத₂நாத ஸூந்யபூதம் ஸஸனிஷாணதிகமேவ ஸூந்யம் புவேத நநு பரைஸ ஸத்யத்வேந உசயமாநம் ஜகூத அஸத்யத்யுசயதே இதி சேந்ந பரத்யக்ஷிநுத் துதவாத், பரத்யக்ஷ விருத₂ஷிஷயே பரமாணுநதராபரவருத்தேஸ்ச இத்யாதிசும் அத்ர விவக்ஷிதம்

ஜீ— g (இவை இத்தனையும்) என்று தொடங்கி k (ஸூந்யவாதும் ஸித்தியாது) எனனுமளவும் ஸவகூதமாக ஆழவாருடைய விசாரம் g (இவை இத்தனையும்) என்றது கீழ்சொன்ன பரமாத்ரு பரமாண பரமேயங்களை h (கழிக்க வேணுமிதே) வெறுமனே ஸூந்யம் என்று சொல்லப்போகாதே என்று கருத்து 1₂ (இல்லை எனப்போகாது) என்றது அநுபூஷித்து இல்லை எனனுமபோது இப்போதில்லை இங்கேயில்லை இன்ன பரகாரத்தாலில்லை—என்ன வேணுமிதே, அதில் இப்போதில்லை என்றால் காலாநதரத்திலே உண்டாம் இங்கிலலை என்றால் தேஸாநதரத்திலே உண்டாம் இன்ன பரகாரத்தாலேயில்லை என்றால் பரகாராநதரத்தாலே உண்டாம் ஆக லோகதூருஷ்ட பரகரியையைப் பாரத்தால பூவாந்தரம் அபூவமாகையாலே தேஸாத்யுபாதி₂ரவரிதமாக இல்லையெனப்போகாது என்றபடி j (முதலிலே ஸூந்யமென்னில்) உலலோகமாக ஸூந்யமென்னில் k (ஸர்வ ஸூந்யவாதும் ஸித்தியாது) என்றது ஸூந்யதவபரதீதிக்குப் பாரமாரதூயம் அங்கீகரிக்கையாலே என்றபடி அனறிககே j (முதலிலே) இத்யாதிக்கு அங்கீகரித்தும் அநுபூஷியாதே வெறுமனே ஸூந்யமென்னில் ஸூந்யபூதமான ஸஸனிஷாணதிகமே ஸூந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஸூந்யவாதும் ஸித்தியாது ஸாவத்தையும் ஆஸ்ரயதவேந அங்கீக

ஈ— | இனி உனனைக் கேட்போம் நீதான், ஈஸ்வரனுள்ளன என்கிற n சொல்லாலே அவனிலலாமையை ஸாதிக்கப் பராக்கிறயோ? இல்லை என்கிற n சொல்லாலே இல்லாமையை ஸாதிக்கப் பராக்கிறயோ? என்ன n இங்ஙன விகலபிகைக்குக் கருத் தென? என்ன உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்னால் உனக்கு அபிமதமான அபுாவம் o ஸித்துதியாத ஓபாதி, p இல்லை என்கிற சொல்லாலும் உனக்கு அநபிமதமார்த்தமேகாண்

அ— 1 பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா ந நிகிலநிஷேதேதா யதி ந கோ நிஷேதத்தாடதோ நேஷ்டோ நிருபதிநிஷேதஸ ஸதுபதௌ | நிஷேதேதந்யத ஸித்யேத் வரத க்ஷபங்ஷே ஸகலவத் பரமாஸந்யே பகே ஸ்ருதிரபி மதேஸமிந விஜயதாம் || பரதீதி - கருதஸநம் ஜகநநாஸதி ஸந்யமேவ தத்வம் இதி பரதீதி இஷ்டா சேத் தாஹி நிகிலநிஷேதேதா ந-பரதீதேரங்கீ காராத புவத்பிமதோ நிகிலநிஷேதேதா ந ஸித்யதீத்யாததா யதி ந - பரதீதிர் நேஷ்டா சேத் கோ நிஷேதத்தா-நிஷேதகஸய ஜஞாநஸயாநங்கீகாராத புவத்பிமதோ நிகிலநிஷேத ந ஸித்யதீதயர்த்தா அத - காரணாத பரதீதோ நிஷேதாயோகாத நிருபதி, நிஷேத - உபாதி, ரஹிதோ நிஷேத நேஷ்ட - ந ஸித்யதீதயர்த்தா ஸதுபதௌ நிஷேதே அந்யத ஸித்யேத அதரேதம் நாஸதீதி தேஸகாலாயுபாதி நிகிலநிஷேதே ரஜநிஷேதே ஸுக்திவத ஸந்யவயதிரித்தம் அந்யத நிஷேதாதிக்கரணம் ஸித்யேத்யாததா க்ஷபங்ஷே ஸகலவத இஹ கபாலேஷு க்ஷப பரத்வஸத இதி க்ஷபநிஷேதே யதா கபாலபரிஸேஷ ததேத்யாததா பரமாஸந்யே பகே - பரமாநங்கீகாரபகே நிகிலநிஷேதாபாவ , அப ஸித்யாநதஸ்ச அதிக தஸமாத ஸந்யபகே நிஷேதிகாயா பரமாயா அபாவாத க்ருத் ஸநஜகநஸித்யதௌ தத்வநதர்க்ஷதா ஸ்ருதிரபி அஸமிந மதே-வைதிகமதே விஜயதாம் இத யாததா

| கீழ் ஸவக்யதமாக விசாரித்து இனி அவனை அபிமுகீகரித்து விகலபித்து தூஷிக்கிறா (இனி உனனை இதயாதி) ஏவம் பரஸகதாஸங்காயா உததரமபிதாய பரக்ருதமநுஸரத் வாக்யதாதபர்யமாஹ (இனி இதயாதி) என்னவுமாம் இனி-ஏவம் ஸவமதே உபந்யஸதே ஸதீதயர்த்தா அத்வா (இனி இதயாதி) புத்திஸௌகர்யாததா பரமேயோபந்யாஸம் n இந்த நிர்தேஸம் அர்த்தபரமாகில கோடித்வம் கூடாதிதே ஆகையாலே ஸப்தபரம் என்கிறா (சொல்லாலே என்று) n பூரவோ விகலப அநுத்தோபாலம்ப க்ஷு இத்யாஸங்கய த்ருஷ்டாந தார்த்தா இதி பரிஹரதி (இங்ஙன விகலபிக்கைக்கு இதயாதி) o (ஸித்யுத்யாத ஓபாதி) என்கிற இடத்தில் அநபிமதஸித்யும விவக்ஷிதம் தூர்ஷ்டாநதிகததில் அபிமதாஸித்யும விவக்ஷிதம் p (இல்லை என்கிற சொல்லாலும் இதயாதி) ' க்ஷ்டோ நாஸதி எனரூல பருதுபுத்தேநாதூராகாரம்

ஜீ-கரித்து அவற்றில் ஸந்யதவத்தை ஸாதி்யாமையாலே - என்றது அர்த்தமாதல் அதர் 1 பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா இதயாதி அநுஸந்தேயம்

| கீழ் ஸவக்யதமாக விசாரித்து இனி அவனை அபிமுகீகரித்து விகலபித்து தூஷிக்கிறா (இனி உனனை இதயாதி) இனி - ஏவம் ஸவமதே உபந்யஸதே ஸதி இத்யாததா n பூரவ விகலப அநுத்தோபாலம்ப க்ஷு இதயாஸங்கய த்ருஷ்டாநதார்த்தா இதி பரிஹரதி (இங்ஙன விகலபிக்கைக்கு இதயாதி) o (ஸித்யுத்யாதவோபாதி) என்கிற இடத்தில் அநபிமத ஸித்யும விவக்ஷிதம் தூர்ஷ்டாநதிகததில் அபிமதாஸித்யும விவக்ஷிதம் p (இல்லை என்கிற சொல்லாலும் இதயாதி) ' க்ஷ்டோ நாஸதி எனரூல பருதுபுத்தேநாதூராகாரம் போய கபாலா

ஈ—ஸ்தித்திபபது, ஆனபின்பு நீ இலலை என்கிற சொற்கொண்டே அவன உணமையை ஸாதிப்பன

q லோகத்தில் பாவாபாவ ஸப்தங்களுக்கு யாதொருபடி பொருள்கொள்ளு கிறோம் அப்படி கொள்ளில் நீ நினைக்கிற அர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது 1 அங்ஙனே கொள்ளாயாவில் வாதுநதனனில் உனக்கு அதிகாரமில்லை

வயா —(உள்ளெனில்) s ஈஸ்வரஸ்துபாவம் முதலிலே இலலை என்கிற நீ, அவன உணமைக்கு இசையாயிறே t நான உள்ளென்கிறுப்போலே u சொல்லில்தானே உள்ள

அ—பேரய கபாலாவஸ்துமாய இருக்குமாபோலே அவஸ்தூந்தராபநநமாய ஸித்திதிக்கையாலே உனக்கு அநபிமதார்த்தமே ஸித்திதிக்கும் என்றபடி

q ஸாதிக்கிறபடியைக காட்டுகிறா (லோகத்தில் என்று தொடங்கி) இன்ன வஸ்து இங்கே உண்டு இப்போது உண்டு இன்ன பரகாரத்திலே உண்டு - என்கிறது பாவம் இங்கேயிலலை இப்போதிலலை இன்ன பரகாரத்திலேயிலலை - என்கிறது அபாவம் இப்படி கொள்ளில் பாவா பாவங்கள் இரண்டாலும் உணமை ஸித்திதிக்கையாலே நீ நினைக்கிற அர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது என்றபடி 1 (அங்ஙனே இதயாதி) பாவாபாவங்களுக்கு இப்படி அர்த்தங் கொள்ளாதே வெறுமனே இலலை என்றபோது, நீ சொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாதுந தனனில் உனக்கு அதிகாரம் இலலை என்றபடி இவ்விடத்திலே 1 அதிகாரோடுபாயத்வாத் த வாதுந ஸூந்யவாத்ந 1 ஸாவதூ ஸதுபாயாநாம் வாதுமாகக் பரவர்த்ததே || என்கிற பூரட்டவசநம் அநுஸந்தேயம் என்று ஆளவநதார் அருளிச்செய்தபடியே * நிஷேதிக்கிற பரமாணத் தையும் ஸூந்யம் என்கையாலே அதிகாரமில்லை என்றபடி என்றும் அருளிச்செய்வா

s (ஈஸ்வர ஸதுபாவம் இதயாதி) * எனிலின தாத்பர்யம் t ஸாமவருதிக ஸதயதையை யிட்டு அவனுக்கும் உள்ளென்று சொல்லலாமிறே அததை வயாவர்த்ததிக்கிறார் (நான் இதயாதி) ஸம்வருதி - ஜஞாநம் u (சொல்லில்தானே) என்று - முழுசு சொல்லாய சொல்லில் என்றபடி

ஜீ—வஸ்துமாய இருக்குமாபோலே அவஸ்தூந்தராபநநமாய ஸித்திதிக்கையாலே உனக்கு அநபிமதார்த்தமே ஸித்திதிக்கும் என்றபடி

q ஸாதிக்கிறபடியைக காட்டுகிறா (லோகத்தில் இதயாதி) இன்ன வஸ்து இங்கே உண்டு இப்போது உண்டு இன்ன பரகாரத்தாலே உண்டு-என்கிறது பாவம் இங்கிலலை இப்போ திலலை இன்ன பரகாரத்தாலேயிலலை-என்கிறது அபாவம் இப்படி கொள்ளில் பாவாபாவங்கள் இரண்டாலும் உணமை ஸித்திதிக்கையாலே நீ நினைக்கிற அர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப் போகாது என்றபடி 1 (அங்ஙனே கொள்ளாயாகில் இதயாதி) பாவாபாவங்களுக்கு இப்படி அர்த்தங்கொள்ளாதே வெறுமனே இலலை என்றபோது நீ சொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாதுநதனனில் உனக்கு அதிகாரம் இலலை என்றபடி இங்கே 1 “ஸாவதூ ஸதுபாயாநாம் வாதுமாகக் பரவர்த்ததே | அதிகாரோடுபாயத்வாத் த வாதுந ஸூந்யவாத்ந || என்கிற பூரட்டவசநம் அநுஸந்தேயம்

s எனில் என்கிற யதிஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஈஸ்வர ஸதுபாவம் இதயாதி) t ஸாம வருதிக ஸதயதையை யிட்டு அவனுக்கும் உள்ளென்று சொல்லலாமிறே அததை வயாவர்த்ததிக்கிறார் (நான் உள்ள இதயாதி) ஸம்வருதி - ஜஞாநம் u (சொல்லில்தானே) என்று முழுசு சொல்லாய்

ஈ (vஅவனுருவம் v இவவுருவுகள்) x ஈஸிதவய நிரபேக்ஷமாகவனறிநே ஈஸவரன உளனா வது, அவனுளனாமிடத்தில் 1 “यस्यात्मा शरीरम् यस्य पृथिवी शरीरम्” (யஸ்யாதமா ஸரீரம், யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம்) எனகிறபடியே ஐகூத்து அவனுக்கு y ஸரீரதயா y₂ (ஸேஷமாய் உண்டாம் z உளனலன எனபாயோ?, a அப்போது அபூவதூர்மியாய்த் தோற்றும்

அ—v (அவனுருவம்) அவன வடிவு W உரு ஸத்ரூபரூபம் வஸது அரு நாமரூபவிபூகரஹிதம் ஸுக்ஷ்மரூபம் வஸது W (இவவுருவுகள்) இவவுருவுகள் அவனுருவாயக்கொண்டே உள என்று உள என்றத்தை அத்யாஹரித்து அந்வயம் X அவனுளன என்றால் இவைகளும் உளவாக வேணுமோ? எனன (ஈஸிதவய என்று தொடங்கி) W உருவென்று - சேதநாசேதநாத்மக பரபஞ்சத்தைச சொல்லு கிறது y (ஸரீரதயா) ‘அவனுருவம்’ என்ற இடத்தில் உரு ஸபூதூர்த்ததும், y₂ (ஸேஷமாய்) என்றது ஷஷ்ட்யர்கதும் W இவவுருவுகள் எனகிற உருவு ஸத்ரூபஸுக்ஷ்மயாவத் பதூர்த்தபுரமென்றுமாம் விஸிஷ்டத்துக்கு உண்மை எதித்தித்தால விஸேஷணமஸத்தில் உண்மை எதித்திக்குமிநே

z (உளனலன எனபாயோ இத்தயாதி) அத்ரைவம் விகல்போடபிரேத -ஸோபாதிநிஷேத க்ரியதே? உத நிருபாதிநிஷேத? ஸோபாதிநிஷேதபக்ஷேடபிரகாரோபாதிநிஷேத க்ரியதே வா? தேஸோபாதிநிஷேதேதா வா? காலோபாதிநிஷேதேதா வா? இதி தரேதா விகல்ப அபிரேத a h ஏததூவிகல்பதரயஸ்ய நிருபாதிநிஷேதபக்ஷஸ்ய ச கரமேண தூஷணமாஹ (அப்போது அபூவதூர்மியாய்த் தோற்றும்) இத்தயாதிநா z யதூவா (உளனலன எனபாயோ) ஈஸ்வரனலனென்னில தூர்ம்யந்தரத்திலே ஈஸ்வரபேதூந்தான ஈஸ்வரனிடத்திலே தூர்ம்யந்தர பேதூந்தான எதித்திக்குமாகையாலே அங்ஙன நிர்தேஸரிக்கக்கூடாது ததூதேதூஷ பரிஹாராராத தும் ஈஸ்வரனுளனலன எனனவேணும் அப்படி சொல்லும்போது ஈஸ்வரனே தூர்மியும் பரதி யோகியுமாக எதித்திக்கும், அலனெனகிற இதுக்கு பரதியோகியாகவேண்டுகையாலே உள னென்று ஸத்ரூபலவஸதூர்மியேஷம் எதித்திக்கும், அப்படிப்பட்டவன அலலன எனனும் போது ஸுக்ஷ்மாவஸதூர்மியேஷம் எதித்திக்கும், அலனெனகிற இது பேதூ விஷய

ஜி-சொல்லில என்றபடி v (அவனுருவம்) அவன வடிவு W உரு ஸத்ரூபரூபம் வஸது அரு நாம ரூப விபூகரஹிதம் ஸுக்ஷ்மரூபம் வஸது v, W இவவுருவுகள் அவன உருவமாயக்கொண்டே உளவென்று உளவென்றத்தை அத்யாஹரித்து அந்வயம் X அவன உளனாகில இவையும் உளவாகவேணுமோவெனன (ஈஸிதவயேத்தயாதி) W (இவவுருவுகள்) என்று சேதநாசேதநாத்மக மான ஐகூத்தைச சொல்லுகிறது y (ஸரீரதயா) என்றது உருஸபூதூராததும் y₂ (ஸேஷமாய்) என்றது - v அவன எனகிற ஷஷ்ட்யர்கதும்

z (உளனலன எனபாயோ?) எனகிற இடத்தில் ஏவம் விகல்போடபிரேத -ஸோபாதிநிஷேதமே பண்ணுகிறதோ? நிருபாதிநிஷேதமோ? ஸோபாதிநிஷேதத்திலும் பரகாரோ பாதிநிஷேத க்ரியதே? உத தேஸோபாதிநிஷேத? காலோபாதிநிஷேதேதா வா? இதி தரேதா விகல்ப a ஏததூவிகல்பதரயஸ்யாபி நிருபாதிநிஷேதபக்ஷஸ்யாபி கரமேண தூஷண மாஹ (அப்போது அபூவதூர்மியாய்த் தோற்றும்) இதயாதிநா a (அபூவதூர்மியாய்) அபூவரூபதூர்ம் விஸிஷ்டமாய்

பர — [ஐ-4-9] “यस्यात्मा” इत्यादि पूर्वमेव (३१४ पुटे) लिखितम् ।

ஈ— b (அவனருவம் இவவருவுகள்) c அபபோது நாஸதிஸப்துவாச்யமாய் அவஸ்தாந தர பூக்காயக்கொண்டு இவற்றின் உண்மை தோற்றமும் d “கூடோஸதி” என்றால் வாயும் வயிறுமான ஆகாரம் தோற்றமும் “கூடோ நாஸதி” என்றால் e நாஸதித்வதூர்ம் விஸிஷ்டமாய்த் தோற்றமும், f இங்கிலை என்றதாகில் வேறொரிடத்திலே உண்டாம், g இப்போதிலை என்றதாகில் வேறொரு காலவிசேஷத்திலே உண்டாம், h எங்கும் எப்போதும் ஒரு பரகாரத்தாலும் கூடமில்லையெனனக் கூடாமையால் நிருபாதிக்கநிஷேதம் இல்லையிறே

(உள்ளென இலனென இவைகுணமுடைமையில்) உள்ளெனகிற இத்தையும், இலனெனகிற இத்தையும், இவையிரண்டையும் 1 குணமாக உடையனாகையாலே, 2 இவை

அ-மாகிலும் பரதியோகி தூமியாகையாலே விநாஸம் ஆததூமாய் ஸித்திக்கும் அபூவதூர்ம் யாவது அபூவருபதூர்ம்விஸிஷ்டமாய் என்றபடி.

b(இவவருவுகள் அவனருவமுள்) நாஸதி ஸப்துவாச்யமான சித்சிதூர்த்தமக பரபஞ்சமானவை அவனுக்கு அவஸ்தாந்தர பூக்காயக்கொண்டு ஸேஷமாய்த் தோற்றமும் என்றபடி. c (அபபோது) என்றது - அபூவ தூர்மிதவேந அவனுடைய ஸத்பூவநதோற்றம்போது என்றபடி. d அபூவ தூர்மியாய்த் தோற்றமும் (a) என்றத்தை விவரிக்கிறார் (கூடோஸதி என்றால் என்று தொடங்கி) யதூவா, உண்மை தோற்றமும் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கூடோஸதியெனருவென்று தொடங்கி) e நாஸதித்வமாவது அவஸ்தாந்தரபத்தி, (நாஸதித்வ தூர்மவிஸிஷ்டமாய்) கபாலாவஸ்தூமாய் என்றபடி. f, g h பரதூவம்ஸாபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாது என்றார் கீழ் ஸம்ஸர்க்கூரபூவத்தாலும் நாஸதியெனப்போகாது என்கிறார் மேல f அதில் தேஸாதஸஸம் ஸர்க்கூரபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாதென்கிறார் (இங்கிலை என்றது இத்யாதி) g காலதஸஸம்ஸர்க்கூரபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாதென்கிறார் (இப்போது இத்யாதி) h ஒரு பரகாரவிஸிஷ்டமாயிலாவிட்டாலும் பரகாராந்தரவிஸிஷ்டமாயிருக்கையினாலே பரகாரதஸ ஸம்ஸர்க்கூரபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாதெனறதுவும்கூடடி நிகுமிக்கிறார் (எங்கும் எப்போது இத்யாதி) f g h யதூவா ஈஸ்வரனிலை என்னுமொரு கோடியுண்டேயெனன (இங்கிலை இத்யாதி)

i (ஆகையாலே) என்கிற இது * இலஸப்தூர்த்தம் | குணமுடைமை என்று சொல்ல லாமோவெனன, இரண்டும் இரண்டு தூர்மமாய் ஸித்திக்குகிற பரகாரம் உப்பாதித்தமாகை

ஜீ-b(இவவருவுகள் அவனருவமுள்) நாஸதிஸப்துவாச்யமாய் ஸஞ்ஜமரூபமான சித்சிதூர்த்தமகபர பஞ்சமான இவை அவனுக்கு அவஸ்தாந்தரபூக்காய் அபரகாஸரூபமாயக்கொண்டு ஸேஷமாய்த் தோற்றமும் என்றபடி. v, w (அவனருவம் இவவருவுகள்) அஸதிஸப்துவாச்யமாய் ஸதூலரூபமாய் சேதநாசேதநாத்மகமான இவவஸதுக்கள் அவனுக்கு ஸரீரதயா ஸேஷமாய் பரகாஸரூபமாய்க் கொண்டு தோற்றமும் என்றபடி. இப்படி ஸப்தூர்த்தம் கண்டுக்கொள்வது c (அபபோது) அபூவதூர்மி தவேந அவனுடைய ஸத்பூவம் தோற்றம்போது d உண்மை தோற்றமும் பரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் (கூடோஸதி என்றால் இத்யாதி) e (நாஸதித்வதூர்ம்விஸிஷ்டமாய்) கபாலாவஸ்தூமாய் f g h பரதூவம்ஸாபூவத்தைப்பற்ற நாஸதியெனப்போகாதெனார் கீழ் தேஸாதித்யால உண் டான ஸம்ஸர்க்கூரபூவத்தாலும் நாஸதியெனனக்கூடாதென்கிறார் (இங்கிலை இத்யாதித்யால)

i (குணமாகவுடையனாகையாலே) ஆகையாலே என்கிறது * இலஸப்தூர்த்தம் | குண முடைமை” என்று சொல்லலாமோவெனன இரண்டும் இரண்டு தூர்மமாய் ஸித்திக்குகிற

ஈ—இரண்டும் இரண்டு தூமமாயிற்று k (உளனிருதகைமையொடு) உளனென்கிற சொல்லாலும் இலனென்கிற சொல்லாலும் சொன்ன இரண்டு ஸவபூவத்தாலும் உளனான (ஒழிவிலன பரந்தே) l நான உளனென்கிற சொல்லாலே உண்மையை ஸாதித்தேன நீ இலனென்கிற சொல்லாலே உண்மையை ஸாதித்தாய், ஆக இருவருமாக உண்மையை ஸாதித்தோம் m இனி n அவன o உளனானால் உளனாமா போலே p ஸவிபூதிகளையே உளனாக அமையாதோ? என்கிறார் 9

அ யாலே சொல்லலாம் என்கிறா (இவை இரண்டும் என்று) k (உளனிருதகைமையொடு இதயாதி) உளனென்கிற இதயாலே ஒரு குணமும் இலனென்கிற இதயாலே ஒரு குணமும் ஸித்தித்தகையால் நான அவனுள்ளு என்று சொல்லுகையாலே விபூதிவையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும், நீ இலன என்கையாலே ஸுக்ஷ்மாவஸ்துவஸ்து வையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஆகையால் இலனென்று ஸுக்ஷ்மாவஸ்து வையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஸுக்ஷ்மாவஸ்து ஸமஸ்தவஸ்து வையியாயக்கொண்டு ஸவிபூதிகளையிருக்குமெனன அமையாதோ? என்று வாக்யார்த்தம் தகைமை ஸவபூவம் | ஒழிவிலனாகக்கொண்டு பரந்தே உளன இதயநவயம் ஹருதி நியாயாஹ (நான உளனென்கிற சொல்லாலே இதயாதி) யத்வா வாதித்துவய வாக்யத்தாலும் ஏகைகார்த்தம் ஸித்திக்குமதொழிந்து அதத்தத்துவம் ஸித்தியாதிறேயெனன இருதகைமையொடு என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்துகொண்டு அததை ஹேதுவாக நிர்நேயசிக்கிறா (நானுள்ள இதயாதி) n (இனி) என்கிறது-ஹேதுத்வபரம் வாதித்துவய வாக்யங்களும் பரஸ்பர பரதிஷேபங்களல்லாமையாலே இரண்டும் ஸித்திக்குமென்று தாத்பர்யம் n (அவனிடயாதி) o உளனானால்-உளனென்று சொன்னால் என்றபடி எனமத்ததிலென்று தாத்பர்யம் p ஸவிபூதிகளாக உள மத்திலேயென்று தாத்பர்யம் நீ இப்படி அங்கீகரிக்க அமையாதோ? என்றபடி. n o யத்வா, (அவன உளனானாலி) ஸ யத்வா பூவதி தத்வா விபூதிரபி ஸயாத் தத்வாஹி — ஸ அஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத, விபூதிரபயஸதித்வதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத ஸ நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத விபூதிரபி நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத பூவேதி பூவ

ஜீ பரகாரம் உபபாதித்தமாகையாலே சொல்லலாமென்கிறா (இவை இரண்டும் என்று) k (உளனிருதகைமையொடு இதயாதி) உளனென்கிற இதயாலே-ஒரு குணமும் இலனென்கிற இதயாலே-ஒரு குணமும் ஸித்தித்தகையால் நான 'அவன உளன' என்று சொல்லுகையாலே விபூதிவையிஷ்டயரூபஸவபூவமும் நீ 'இலன என்கையாலே ஸுக்ஷ்மாவஸ்துவஸ்துவையிஷ்டயரூபஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஆகையால் இலனென்று ஸுக்ஷ்மாவஸ்துவையிஷ்டயரூபஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஹேதுவாக உளனென்று ஸுக்ஷ்மாவஸ்து வையியாயக்கொண்டு ஸவிபூதிகளையிருக்கும் எனவமையாதோ? என்று வாக்யார்த்தம் தகைமை ஸவபூவம் | ஒழிவிலனாகக்கொண்டு பரந்தே உளனென்று அங்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறா (நான உளனென்கிற சொல்லாலே) இதயாதி n (இனி) என்கிறது ஹேதுபரம் n (அவன உளனானால் உளனாமா போலே) நான உளனெனானால் உளனாமாபோலே என்றபடி p (ஸவிபூதிகளையே உளனாக அமையாதோ) நீ இப்படி அங்கீகரிக்க அமையாதோ? என்றபடி. n o யத்வா (அவன உளனானால் இத்தயாதி) ஸ யத்வா பூவதி தத்வா விபூதிரபி ஸயாத் அதாவது-அவன அஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத விபூதியும் அஸதிதவ தூர்மவிரிஷ்டாப்சேத கடவது அவன நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத விபூதியும் நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டாப்சேத கடவது என்றபடி.

10 பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துள்ள
பரந்தவண் டமிதென நிலிசும பொழிவறக்
கரந்தசி விடந்தொறு மிடந்திகழ பொருடொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துள னிவையுண்ட கரனே

ஆ—அவ:—(பரந்த) ஸமுத்ரஜல பரமானுககளிலும் பருதிவயநதரிஷ்ணதி, லோகநதர்வர்த்தி யாய அதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்த அசித்வஸதுக்களிலும் வயாபிதது அவற்றினுள்ளே பரகா ஸிககிற சித்வஸதுக்களிலும், ஸதூ லமான அண்ட, ததில வயாபிததாபபோலே அநாயாஸத் தாலே அஸங்குசிதனாய, அந்யைரத்ருஷ்டனாயக்கொண்டு ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவுமாய ஸுத்ருட், பரமாண ஸித், தனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடாடி தொழுதெழுந மனனே என்கிறார் 10

ஓ—அவ —பததாம பாடபில-கீழ்ச்சொன்ன புகுவத்துவயாபதியினுடைய ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

வயா —(பரந்த என்று தொடங்கி) பரந்து குளிர்ந்திருந்த கடலில் ஜல பரமானுதோறும் அஸங்குசிதமான அண்டாவகாஸததிறபோலே வயாபிததிருக்கும் (நிலிவிசுமபு என்று தொடங்கி) இப்படி எல்லா பூதங்களிலும் பௌதிகமான க்ஷுத்ர ஸரீரங்களிலும் ததந்தாவர்த்திகளாய் ஸவயம்பரகாஸமாயுள்ள ஆத்மாக்கள் தோறும் அந்யைரத்ருஷ்டனாயக்கொண்டு ஸமஸத் வஸதுக்களிலும் வயாபித்திருக்கும் இவற்றை எல்லாவற்றையும் தன திருவயிறுநிலே வைத்து ஸமஹரிதவனகிடர் பரமானுக்களிலும் வயாபிததுநிறகிறான் என்று கருத்து 10

ப—10 அவ —அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வயாபதியினுடைய ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

பரந்த—எங்குமொக்கப பரந்த, தண்—பூதநதரகாராயமான விகாரமில்லாமை யாலே ஸவதூரமமான ஸைதயததையுடைத்தான், பரவையுள்—காரணஜலரூப மான ஏகாரணவத்தின, நீர் தொறும்—அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமானுககள் தோறும், பரந்த அண்டம் இது என—மஹாவகாஸமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாபோலே, பரந்து உளன—அஸங்குசிதமாக இருக்கும்வனாய், நிலம்—(இப்படி) பூமியிலும்,

அ— ‘‘உள்ளெனில் உளன இவ்வுருவுகள் அவனுருவமாயுள் உள்ளெனெனில் உளன அவனருவம் இவ்வுருவுகளுள், உள்ளென இலென இவைகுணமுடைமையில் இருதகைமை யொடுள்ள, ஒழிவிலன பரந்தே உளன’ இதயந்வய 9

ஜீ— ‘உள்ளெனில் உளன இவ்வுருவுகள் அவனுருவமாயுள் உள்ளெனெனில் உளன இவ்வுருவுகள் அவனருவமுள், உள்ளென இலென இவைகுணமுடைமையில் இருதகைமை யொடு உளன, ஒழிவிலன பரந்தே உளன இதயந்வய 9

ப—விசுமபு—ஊர்துவலோகங்களிலும், ஒழிவு அற—ஒன்றொழியாமே, கரந்த—அதிஸூக்ஷ்மமாய், சில இடந்தொறும்—அலபமான ஸத்துலங்களதோறும், இடம்—அநத ஸத்துலங்களிலே, திகழ—ஸவயம்பரகாஸதயா உஜ்ஜவலமான, பொருள தொறும்—ஆதமவஸதுக்களதோறும், கரந்து—வயாபயவஸதுக்களும் அறியாதபடி மறைந்து, எங்கும்—எங்குமொகக, பரந்து உளன—வயாபதனாயிருக்கும், இவையுண்ட கரன—இவவஸதுக்களை ஸமஹாரதஸையிலும் தனக்குள்ளே அடக்கித் தான் ஸதிராய நின்றவன

இததால காரணதஸையோடு காரயதஸையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலும் அஸங்குசிதமாக வயாபிததிருக்கும் என்றதாயிற்று

இ—அவ —பத்தாம பாடல—கீழ்ச்சொன்ன புகுவதவயாபதியினுடைய ஸௌகாயததைச் சொல்லுகிறது

வயா —(பரந்த தண் பரவையுள நீர்தொறும் பரந்துளன பரந்த அண்டமிதென) பரந்து குளிராத கடலில் ஜலபரமானுகளதோறும், சதூதஸ புவநாதமகமான அண்டாவகாஸத்திலே ஓர் ஏகாகி வாததிகுமாபோலே அஸங்குசிதமாக வயாபிததிருக்கும் இதரபூதங்களிலும் வயாபதி இப்படியே என்கிறது—(நில விசுமபு) முதலான பூமிடையும, முடிவான ஆகாஸததையும் சொன்னபடி இது அநுகதமான பூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் (ஒழிவற) ஒன்றொழியாமே வயாபிததிருக்கும் பூதகாரயங்களில் அதிகுதூரமான ஸரீரஸரீரிகளிலும் உண்டான வயாபதி சொல்லுகிறது — (கரந்த சிலிடந்தொறும்) அதிகுதூரஸரீரங்களிலும் (இடந்திகழ் பொருள தொறும்) ததூநதாவாததிகளாய ஸவயம்பரகாஸமான ஆதமாகளதோறும் (கரந்து) அநயைரதூருஷ்டனாயிருக்கை (எங்கும் பரந்துளன) இப்படி ஸமஸதவஸதுக்களிலும் வயாபிததிருக்கும் (இவையுண்ட) இவறறை எல்லாவறறையும் தன திருவயிறறிலே வைத்து உபகரித்தவன (கரன) இப்படி தூருட்பரமாண ஸித்துதான இப்படி எல்லாவறறையும் தன திருவயிறறிலே வைத்து உபகரித்தவனகிடா பரமானுகளதோறும் வயாபிததிருக்கிறுன என்று கருத்து 10

ஈ— அவ —பத்தாம்பாட்டு a (பரந்த இதயாதி) ஐகூத்தை ஸரீரதயா ஸேஷமாக உடையனய், எங்கும் வயாபித்து, தாரகனய், நியாமகனய், ஸேஷியாய் இருக்கும் என்று b கீழே சொன்னார், இப்படி வயாபித்துநினுல அசிதஸமஸர்க்குத்தாலே c சேதநனுக்கு

அ— பத்தாம்பாட்டு a (பரந்ததண்ணிதயாதி) அத்ர பரதிவஸது பூர்ணவயாபதிஸௌகாயம் அபிதீயதே அயம் க்ரந்தகாராணம் பக்ஷ இதி மந்தவயம் b (கீழே சொன்னார்) என்றது—ஏழாம்பாட்டிலே உயிரெனக கரந்து எங்கும் பரந்துளன' என்று சொன்னார் என்றபடி c (சேதந

ஜீ— பத்தாம்பாட்டு (பரந்த இதயாதி) b (கீழே சொன்னார்) என்றது—ஏழாம்பாட்டிலே சொன்னார் என்றபடி c (சேதநனுக்கு ஒரு ஸங்கோசம்) ஜ்ஞாநஸங்கோசம் சேதநஜ்ஞாநஸங்கோசம்

ஈ—ஒரு ஸங்கோசம் பிறவாநின்றதிறே, அப்படியே அவனுக்கும் இவற்றோடடை ஸம்ஸாக் கத்தாலே d ஸங்கோசம் பிறக்குமோவென்னில், அது செய்யாது, e அஸங்குசிதமாக வயாபிததுநிறகும்—என்று வயாபதிஸௌகாயத்தை அருளிச்செய்சிறா

வயா —f (பராத தண பரவை இதயாதி) பரந்து குளிர்ந்திருநதுள்ள கடலில் ஜலபரமானுகளதோறும் வயாபிததிருக்கும் g நீர்ச்செறிவாலே திரண்டு தோற்றுநிற இததனையிறே பரமானுஸங்கூதமிறே h 1 “अयानन्तरिक्षात्” (ஜயாயாநநதரிஷாத) எனகிற வஸது ஜலபரமானுக்களிலே வயாபியாநின்றால் அஸபாவகாஸமாய் நெருக்குப்படிருக்குமோ என்னில் (பரந்த அண்டமிதென) அந்த ஜலபரமானுக்கள் தான பரந்த அண்டமிது எனவாயிறறு வயாபிததிருப்பது 1 ஓரண்டித்தைச சமைத்து, அதிலே ஓர் ஏகாசிய வைததரப்போலே இருக்கும்

அ—னுசகு ஒரு ஸங்கோசம்) என்றது ஸவபூவாநயதபூவம் என்றபடி. ஸவபூவம்—ஜஞாதம் ஒரு ஸங்கோசம் எனகிற இடத்திலே ஒரு எனகையாலே ஸங்கோசத்தேந ஸாதபூவம் விவக்ஷிதம் ஜீவனுடைய தூமபூதஜஞாநஸங்கோசம் ஸவரூபஸங்கோசத்துக்கு துருஷ்டாந்தம் d (ஸங்கோசம் பிறக்குமோவென்னில்) என்றது விபூவான ஈஸ்வர ஸவரூபத்துக்கு காரயரூப ஸங்கோசம் பிறக்குமோ? என்றபடி e (அஸங்குசிதமாக வயாபிதது) என்றது விபூவான ஸவரூபம் அணுவுக்குள்ளே வயாபிததால் விபூவான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராது என்றபடி.

f ‘கரந்த சில’ என்று மேலே காரயத்தைச் சொல்லுகையாலே பரந்த தண பரவையுள் என்றது காரண ஜலமான ஏகாண்வததைச் சொல்லுகிறது அனறிககே காரணமான பூத பஞ்சகததுக்கும் உபலக்ஷணமாய அததாலே ஆரபூதமான அண்டத்தை நினைகிறது என்னுதல் இதுவே முக்யம் யதூவா பரந்த தண்பரவை ஜலத்தவம் அது அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணமாய நிலம் முதலானவற்றில் எங்கும் ததபரமானவமரங்களில் வயாபதி விவக்ஷிதம் g ஜலஸமுதூய மொழிய பரமானுகள் உண்டோ எனன (நீர் இதயாதி) செறிவு-நிபிட்டுதை h 1 ஜயாயாநந் தரிஷாத் இதி) அதர மனனுணர்வளவிலன (1 1 2) இத்யேததூபயநுஸநதேயம்

ஜீ—ஈஸ்வர ஸவரூபஸங்கோசத்துக்கு துருஷ்டாந்தம் d (ஸங்கோசம் பிறக்குமோ) விபூவான ஈஸ்வர ஸவரூபத்துக்கு கார்யரூப ஸங்கோசம் பிறக்குமோ? e (அஸங்குசிதமாக வயாபிததுநிறகும்) விபூவான ஸவரூபம் அணுவுக்குள்ளே வயாபிததால் விபூவான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராது என்றபடி

f ‘கரந்த சில’ என்று மேலே கார்யத்தைச் சொல்லுகையாலே பரவை என்றது—காரணமான ஏகாண்வததைச் சொல்லுகிறது g ஜலஸமுதூயமொழிய பரமானுகள் உண்டோ எனன (நீர்ச்செறிவு இதயாதி) செறிவு-நிபிட்டுதை h சூரநதேரக்யே ஸாண்டிக்ய விதூவாயாம் 1 ஏஷ ம ஆத்மாநந்தர்ஹருத்யே ஜயாயாந பருதிவயா ஜயாயாநநதரிஷாத ஜயாயாத

பர—h1 (பரந்த தண்பரவையித்யாதி) [छान्दोग्यe, 3-18] शाण्डिल्यविद्यायां “एष म आत्मान्तर्हृदये ज्ञायान् पृथिव्या ज्ञायान्तरिक्षाज्ज्ञायान् दिवो ज्ञायान् एभ्यो लोकेभ्यः” इति ॥
ப—44

ஈ—இப்படி ஜலபரமானுக்களிலே வயாபிததுவிடுமித்தனையோ எனனில் j (நிலவிசம்பு j ஒழிவற) பூமயந்தரிகுங்கனிலும் அயபடியே k இவை மூன்றும் அஞ்சுக்கும் உப லக்ஷணமாய், அஞ்சாலும் ஆரபுதுமான அண்டத்தளவும் நினைத்து, மேல காயமான பதூராததுநரவில வயாபிததிருக்கும்படி சொல்லுகிறது—l_o (கரந்த சிலிடநதொறும்) l இமையோடு இமை பொருந்தும்போதைக காற்றிலே முடியும்படியான ஸலக்ஷணமான அல்பஸரீரங்குளதோறும் (இடநதிகழ பொருளதொறும்) அவ்வவ ஸரீரங்களிலே ஜஞாநாநததுலக்ஷணமாய்க்கொண்டு m மிளிருகிற ஆதமாககுளதோறும்

(கரந்த) வயாபயபதூராததுங்களுக்குத் தெரியாதபடி, அநையரதுருஷ்டனாய் n (எங்கும் பரந்துளன்) o சேதநன் ஸரீரத்திலே வயாபிக்கும்போது அதில் ஏகதேயஸத் திலே நின்று ஜஞாநத்தாலே எங்கும் வயாபிக்கக கடவனாயிருக்கும் இவன் அங்ங னனறிக் கே ஸவரூபத்தாலே எங்கும் வயாபிததிருக்கும் p விபுத்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி, அனுதவத்தை இவனுக்குச் சொல்லி, இதுக்குள்ளே அவன் குறைவற வயாபிததிருக்கும் என்றால் அது கூடுமோவெனனில் q (இவையுண்ட கரனே) r சிறு

அ—இஸருதிகுக்க கீழ ஏஷம் ஆத்மா” இத்யாதி; ‘மே அந்தர்ஹருதயே வஸநநேஷ ஆத்மா பருதிவயாதிபுயோ ஜயாயாந் என்று அந்வயம் | விவரணம் (ஓரண்டத்தை இத்யாதி;)

j₂ ஒழிவற ஒழியாதே k இம்மூன்றிலுமோ வயாபதியுள்ளதெனன (இவை மூன்றும் இத் யாதி;) ஆகாஸமும் ஸாவயவமாகையாலே பரமானு ஸங்குாதாதமகமாயிருக்கும்” என்று பரஸங்குாத சிலா பரஸ்நத்துக்கு உததரமருளிச்செயவர் k₂ கரவென்று – ஸலக்ஷணமாய், “சில” என்றும் ஸலக்ஷணமாய் இடமென்று ஸரீரமாய், அத்யல்ப ஸரீரங்களில் என்றபடி | கரந்த சில” என்றததால் தாத்பர்யம் (இமையோடு இத்யாதி;) இமை பக்ஷம் n மிளிருகை பரகாஸிக்கை

n எங்கும் பரந்துளன்னென்று பஹிர்வயாபதியும் சொல்லுகிறது o (சேதநனித்யாதி;) எங்கும் என்றதுக்கு இது தாதபாயம் p (விபுத்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி இத்யாதி;) 1 நித்யம் விபு₂o’ இத்யாதியாலே விபுத்வமும் 2 ஏஷோ஽ணுராத்மா இத்யாதி; யாலே அனுதவமும் சொல்லியிருக்க என்றபடி q இவை என்றது பரதயக்ஷ பரித்ருய்யமான

ஜீ—தூவோ ஜயாயாநேபுயோ லோகேபுய இதி மே அந்தர்ஹருதயே வஸந் ஏஷ ஆத்மா பருதிவயாதிபுயோ ஜயாயாந் இத்யந்வயம் | விவரணம் (ஓரண்டத்தை இத்யாதி;)

j₂ ஒழிவற ஒழியாதே j நிலவிசம்பொழிவற பூமியிலும் அந்தரிகுத்திலும் ஒன்றொழியாதே இதி ஸபுதூர்த்தது k இவை மூன்றிலுமோ வயாபதி உள்ளதெனன (இவை மூன்றும் இத்யாதி;) ஆகாஸமும் ஸாவயவமாகையாலே பரமானுஸங்குாதாதமகமாயிருக்கும் k₂ கரந்தவென்றும்— ஸலக்ஷணமாய் சில என்றும் ஸலக்ஷணமாய், இடமென்று ஸரீரமாய் அத்யல்பஸரீரந்தோறும் என்றபடி | இதின் சரமாவதி₄ (இமையோடு இமை இத்யாதி;) இமை பக்ஷம் n மிளிருகை பரகாஸிக்கை

n எங்கும் பரந்துளன்னென்று பஹிர்வயாபதியும் சொல்லுகிறது p 1 நித்யம் விபு₂ம 2 ஏஷோ஽ணுராத்மா’ இத்யாதியைப்பற்ற (விபுத்வத்தை—அனுதவத்தை—சொல்லி)

11 கரவிசும பெரிவளி நீர்நிலை மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளிப்போறை யாயநின்ற
பரனா மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே

ஆழவார திருவடிகளே ஸரணம்

ஆ— 11 வபா:— (கரவிசுமபு) ஸீலோபகரண பேராகோபகரணோபயனிதவிடதிவிரிஷ்ட
னான எம்பெருமானை பரதிபாதிக்கிறது இத்திருவாயமொழி—என்கிற இப்பொருளை ஓளசித
யத்தாலே அவன திருவடிகளை பரதிபாதிக்கிறது என்கிறார் இத்திருவாயமொழியின்
சொற்களின் அழகையும் ஸந்தர்ப்பத்தின் அழகையும் பொருளின் சீர்மையையும் இசையின்
அழகையும், இச்சேர்த்திகளினுடைய நிரதிசய பரேம கூர்ப்பத்தவத்தையும் இவை A பொய
யில் பாடலாயிருக்கிறபடியையும் பார்த்து இப்படியாலே B தமிழர் இசைகாரர் பததர்பரவும்
படி நிரதிசயகவையானமாயிருப்பன எம்பெருமானாகுத இப்பர்யாதமாகவேண்டுமென்று தம்
முடைய அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரம் என்றருளிச்செய்கிறார் 11

திருக்குருகைப்பிரானிளான திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ வடிவைக்கொண்டு பெரியவறறையெல்லாம் தன் வயிறுநிலே வைத்தால் sC “தயிருண்ட
பொன் வயிறு இவவேழல்குமுண்டே இடமுடைத்தால்” என்கிறபடியே பின்னையும் அவ
வயிறே இடமுடைத்தாமபடி இருக்கவல்ல ஸர்வஸகதி, சிறியவறறிலே குறைவற
இருக்கமாட்டானோ? என்கிறார் t (கரன) இப்படி ஸுத்யுருடபரமாணஸித்ததன்
u “இவையுண்ட கரன பரந்த தன் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்த அண்டமிதெனப்
பரந்துள்ள, நிலவிசம்பொழிவறப் பரந்துள்ள, கரந்த சில இடந்தொறும் இடந்திகழ்
பொருள்தொறும் எங்கும் கரந்து பரந்துள்ள” என்று அநவயம் 10

அ—இவை என்றபடி r இவையுண்ட கரன என்கிற மாதரத்துக்குக் கருத்து அருளிச்செய்கிறார்
(சிறு வடிவைக்கொண்டு என்று தொடங்கி) s பெரியதிருமொழி—(தயிரித்தயாதி) துதி்யை புஜித்த
ஸபருஹணீயமான குஷியானது - சிறு வயிருளது இஸஸபதலோகங்களையும் புஜித்து
பின்னையும் அவகாஸமுடைத்தாயிருக்கும், ஆஸ்சர்யம் t கரன் கரன த்யுருடன என்றபடி
பரந்த தன்னென்று தொடங்கி பரந்த அண்டமிதெனப் பரந்துள்ள நிலவிசம்பொழிவறக்
கரந்த சிலிடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துள்ள இவையுண்ட
கரனே” என்று உரையினுடைய அநவயம் 10.

ஜீ—எனறது q இவை பரத்யகூமானவை r இவையுண்ட என்கிற மாதரத்துக்கு பூரவம் (சிறு
வடிவை இத்யாதி) s (தயிரித்தயாதி) தயிரை உண்ட ஸபருஹணீயமான வயிருளது இந்த
ஸபத லோகங்களையும் புஜித்தும் பின்னையும் அவகாஸமுடைத்தாயிருக்கும் ஆல ஆஸ்சர்யம்
t கரன கரன-த்யுருடன த்யுருடபரமாணஸித்ததன் என்றபடி u பாட்டுக்கு அநவயம் (இவை
உண்ட இத்யாதி) 10.

A 4 8 11 B 1 5 11 C பெரியதிரு 11 5 3

11 ஆழ்வாரா, சொல் அருளிச்செய்ததாய், நிரனிற்ற ஆயிரதது சொல்லும் பொருளும் இயலும் இசையும் தாளமும் அபிநயமும் ஒன்றுக்கொன்று சேருகையாலே நிரந்த நிறைந்த ஆயிரதது, இவை பத்தும்—பரதவபரதிபாதுகமான இவை பத்தும், வீடு—(பரனடிமேல்) விடப்பட்டன, ஸமாப்பிகசப்பட்டன என்றபடி.

இவை பத்தும், வீடான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாலே “வீடு” என்று சாரணத்திலே கார்போபசாரமாகவுமாம் 1 “**वाल्मीकिप्रवाच**” (வால்மீகிர் புகுவாந் ருஷி) என்று அநுபுவததாலும் ஜஞாநாதி வைபுவததாலும் அவனுக்குப் பூததி சொனரூபபோலே “குருகூச்சடகோபன்” என்று பரபுகாததாவான ஆழ்வாருடைய ஆபதி சொல்லுசிறது “நிரனிற்ற” என்று அடைவே நிறைந்த என்றுமாம் “ஆயிரம்” எனசிற ஸங்கக யானிராதேஸததாலே காததாவான இவ ருடைய புகுவததூததவம் ஸூசிதமாகிறது இததிருவாயமொழி நாற்சீராய அளவடி நான்கும் ஒத்திருக்கையாலே கலிவிருத்தம் எனபது 11

வாதிசேஸரி அழகியமணவாளச் சீயா திருவடிகளே ஸரணம்

இ— 11 அவ — நிகுமத்தில்— இப்படி உபயவிபூதி நாததவமான பரதவத்தை பரதிபாதித்த இப்பத்தும் எம்பெருமான திருவடிகளிலே பரிசாயாரூபமாகப் பிறந்தன எனகிறது

வயா —(கர விசுமபு) துருடமான விசுமபு ஸூக்ஷ்மமான ஆகாஸம் (எரி வளி நீர் நிலம்) இந்த பூதங்களைந்தும் நிதயவிபூதிக்கும், ஸவகாராயமான அண்டாதி களுக்கும் உபலக்ஷணம் (இவையிசை வரனவில திறல் வலி அளி பொறை) இந்த பூதங்களின் ஸவபாவமான, வரனவில இவவாகாஸகுணமாய வரிஷ்டுமான ஸபூதம் திறல் அகூநியினுடைய ஸவபாவமான தூஹகதவஸகதி வலி - வாயுவினுடைய ஸவபாவமான பூலம் அளி ஜலத்தினுடைய ஸைதயததாலே வந்த தண்ணளி பொறை பூமியினுடைய ஸவபாவமான க்ஷமை (ஆய்நின்ற பரன்) இந்த உபயவிபூதியையும் ஸரீரவத பரகாரமாக உடையருகையாலே ஸாவஸமாத பரன் (அடிமேற் குருகூச்சடகோபன் சொல்) திருவடிகளிலே பரிசாயா ரூபமாக அருளிச்செய்தது 1 “**वाल्मीकिप्रवाच**” (வால்மீகிர் புகுவாந் ருஷி) என்னுமாபோலே தம்முடைய ஆபதியைத் தாமே அருளிச்செய்கிறா (நிரனிற்ற) ஸபூதபெளஷ்கலயமும், அாததூபெளஷ்கலயமும் சொல்லும், பொருளும், இசை யும், தாளமும், அநதாதியும் அடைவே நிறகப் பாடுகை என்னவுமாம் (இப்பத்தும் பரனடி மேல் வீடு) ஸாவேஸவ்ரன் திருவடிகளிலே ஸமாப்பிககப்பட்டது இப் பத்தும் வீடு மோக்ஷபரதும் என்னவுமாம் இச்செய்யடைய நெல்லென்னுமா போலே, மோக்ஷமென்றது மோக்ஷபரதும்மென்றபடி 11

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ— வயா —நிகுமததில்—உ முதறபாடடிலே கலயாணகுணயோகூததையும், நித்ய விபூதியோகூததையும் விகுரஹவைலக்ஷணயத்தையும் சொல்லி, இரண்டாமபாடடிலே இவற்றுக்கு ஆஸரயமான திவ்யாதமஸவருபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணம் என்று, மூன்றாம் பாடடிலே நித்யவிபூதியோபாதி ததீயத்வாகாரத்தாலே அவனுக்கு அநதரங்குமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகூததை அநுபுவித்தா, நாலாம் பாடடிலே அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸவருபம் அவனதீநம் என்றா, அஞ்சாம் பாடடிலே அதினுடைய ஸதி தியும் அவனதீனை என்றா, ஆறாம் பாடடிலே பரவருத்தி நிவருத்தியும் புகுவததீநம் என்றா, ஏழாமபாடடிலே ஸரீரஸரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம் ஜகத்துக்கும் ஈஸவரனுக்கும் உண்டாகையாலே, இதுக்கும் அவனுக்கும் சொன்ன ஐக்யததுக்கு நிபுந்தநம் ஸரீராத்மபூாவம் என்றா, எட்டாம் பாடடிலே குத்யருஷ்டிகளை நிரஸித்தார், ஒன்பதாம் பாடடிலே ஸூந்யவாதியை நிரஸித்தா, பத்தாம் பாடடிலே வயாபதிஸௌகயத்தை அருளிச்செய்தா, இப்படிகளாலே அவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்காஷித்தாராய் நின்றா கீழ் இததிருவாய்மொழியில் அநவயித்தவாகளுக்குத் b தாம் பெற்ற பேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறா

வயா — (கரவிசம்பு) c க்ரமான விசம்பு, d த்ருடமான விசம்பு என்றபடி அனறியே (கரவிசம்பு) கரந்த விசம்பு அச்சுமான விசம்பு என்னுதல் e 1 “अथ यथा: पतति” (அதர க்ருத்ர பததி) என்று நிரூபிக்கவேண்டுமடியாயிருக்குமிதே (எரி) தேஜஸ் ததவம் (வளி) காற்று (நீ) ஜலம் (நிலம்) பூமி (இவைமிசை) f இவற்றின மேலே உண்டான (வரன) வரனான—ஸரேஷ்டமான (நவில) வரிஷ்டமான ஸபுதம் அக்யநியினுடைய தூஹகத்வஸகதி, காற்றினுடைய மிடுக்கு, ஜலத்தி

அ— நிகுமததில்—(கரவிசம்பத்யாதி)-a ஸ்ரோத்ருபுததி ஸமாதாநார்த்தமாப பாட்டுக்களில் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறா (முதறபாடடிலே இதயாதி) b (தாம் பெற்ற பேறு) என்கைக்கு இங்கு ஸபுதம் எங்கே என்ன இங்கிலையாகிலும் வீடுபெற்ற (10 10-11) என்று தாம் பேறு பெற்றாராக மேலே சொல்லுகிறதைப்பற்ற அருளிச்செய்தாராதல் அனறிக் கே ‘தொழுதெழெனமனனே (1 1 1) என்று உபக்ரமித்து ‘நணுகினம் நாமே’ (1 1 3) என்றத் தச் சொல்லுகிறார்தல்

c (க்ரம்) என்ற தூர்டயம் சிரகாலவாததித்வமாதல் பரமான லிததமான தூரடயம் என்னுதல் e அப்படி ஆகாஸம் ஸவச்சுத்ரவயமாயத் தோற்றுமோ என்ன (அதர க்ருத்ர: பததி என்று) பததி ‘பதல் கடுதெள’ சரதீத்யர்த்த f (இவற்றின மேலே உண்டான) இவற்றி

ஜீ— நிகுமததில்—(கரவிசம்பத்யாதி)-a ஸ்ரோத்ருபுததி ஸமாதாநார்த்தமாப பாட்டுக்களில் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறா (முதறபாடடிலே இதயாதி) b (தாம் பெற்ற பேறே) என்றது. ‘அவாவறறு வீடுபெற்ற’ (10 10 11) என்று தாம் பெற்ற பேறு என்றபடி. ‘தொழு தெழெனமனனே (1 1 1) என்று உபகரமித்து ‘நணுகினம் நாமே’ (1 1 3) என்றது ஆதல்

d ‘த்ருடமான’ என்ற தூர்டயம்—சிரகாலவாததித்வமாதல், பரமான தூரடயமாதல் e அச்சுமானபடி என்னென்ன (அதர க்ருத்ர பததீத்யாதி), f (இவற்றின மேலே உண்டான)

ஈ—னுடைய தண்ணளி, பூமியினுடைய பொறை இப்படி ஸஸவபூவமான பூதபஞ்சகங் களையும் சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூதியைச் சொல்லிறறைய, ஐ ரஜஸ்தமஸஸுக்களைக் கழித்தது நிஷக்ருஷ்டஸ்தவமேயாய இருக்குமிதே நித்யவிபூதி, அதுக்கும் இது தானே உபலக்ஷணமாய், ஆக உபயவிபூதியுத்தனையிருக்கிற ஸாவஸமாத்தபரன திருவடிகளிலே (இவை பததும் பரனடி மேல வீடு) அவன திருவடிகளிலே விடப்படன ஸமாபபிக்கப்படன (குருகாசசடகோபன) h 1 “वाल्मीकिर्गवानुषि:” (வாலமீகி புகுவாந் ருஷி) எனனுமார்போலே ஆபதிகு உடலாக அருளிச்செய்கிறார்

1 நிரல நிறை எனனுதல், நிரன நிறை எனனுதல் நிரல நிறை என்ற போது - ஸபூதங்களும நிறைநது, அாததங்களும புஷகலமாயிருக்கை நிரன நிறை என்றபோது - j நேரே / நிறுத்தப்படுகை k 2 “प्रमाणैस्त्रिमिरन्वितम्”

அ—னுடைய குணங்களான என்றபடி ஐ உபலக்ஷயதா பரயோஜகமாஹ (ரஜஸ்தமஸஸுக்களை இதி) சிலா— ‘பரக்ருதி மண்டலத்துக்குள்ளே நித்யவிபூதி என்று சொல்லுகிற யாதவபரகாரண பக்ஷத்தை நிரஸிகைக்காக (ரஜஸ்தமஸஸுக்களைக் கழித்து நிஷக்ருஷ்டஸ்தவமேயாய இருக்குமிதே நித்யவிபூதி) எனகிரு—என்று சொல்லுவா h ஸவபரஸமஸை பண்ணலாமோ? எனன (வாலமீகிரித்யாதி) யதுவா 3 ஏகாந்தீ வ்யபதேஷ்டவ்யோ நைவ க்ராமகுலா திபி, இதி ஹயச்யதே இதயத்ராஹ (வாலமீகிரிதி) இதுக்குக்கீழ்மேலும்1 பராபதராஜயஸய ராமஸய ‘இத்யாதி ராமஸய என்றது - ஸதி ஷஷ்டியாய, ராமரானவா பராபதராஜயராயுள்ளவளவில ஆதமவாந் ருஷி க்ருத்ஸநம சரிதம் விசிதரபதம் சகார, ருஷி ஸ்லோகாநாம் சதுர்வீம்ஸத ஸஹஸராணி ச, ததூ பஞ்சஸாக்ஷஸதாநி ச ததூ ஷ்டகாண்டூநி ச ததேதாதரம அபபடியே உததர ஸ்ரீராமாயணததையும் பண்ணினுன என்றபடி

1 முந்தின அர்த்தத்தில், ‘நிரல, நிறை என்ற இரண்டும் பௌஷ்கலயபரம, இரண்டா மர்த்தத்தில் நிரன’ என்று - நேராய நிறையென்று நிறுத்தப்படுகை, j (நேரே) க்ரமத

ஜீ—இவற்றினுடைய குணங்களான என்றபடி ஐ (ரஜஸ்தமஸஸுக்களைக் கழித்து) இத்யாதியாலே விஸேஷிதது—பரக்ருதிமண்டலத்துக்குள்ளே நித்யவிபூதியெனகிற யாதவபரகாரண மத வயாவருததிக்காக 4 ‘தமஸஸது பாரே 5 தமஸ பரஸதாத்’ என்னகடலதிறே h ஸவபரஸமஸை பண்ணலாமோவெனன (வாலமீகிரித்யாதி) பூரலகாண்டே சதுர்த்தே1 ‘பராபத ராஜயஸய ராமஸய வாலமீகிர் புகுவாந் ருஷி | சகார சரிதம் க்ருத்ஸநம விசித்ரபதமாத்தமவாந|| k தத்ரைவோபரிஷ்டாத 2 “பாட்யே கேயே ச மதுரம பரமாணஸத்ரிபிரநந்தம் | ஜாதிபிஸ

பர- h1 (குருகாசசடகோபன) बालकाण्डे चतुर्थे सर्गे-“प्रासराज्यस्य रामस्य वाल्मीकिर्मग वानुषिः। चकार चरितं कृत्स्नं विचित्रपदमात्मवान्॥१॥ चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्त- वानुषिः। तथा सर्गशतान् पञ्च षट् काण्डानि तथोत्तरम्॥२॥”

k2 (நிரனிறை) त्रैवोपरिष्ठात् “पाठ्ये गेये च मधुरं प्रमाणैस्त्रिमिरन्वितम्। जातिमि- स्सप्तभिर्वद्वं तन्नीलयसमन्वितम्॥८॥” अस्यायमर्थः—पाठ्य नाम-प्रगीतसज्ञः केवलस्वरूपो चारणविशेषः, तथाऽऽह भरतः “षडलङ्कारसयुक्तं कलाकालसमन्वितम्। यत्पठ्यते नाटकादौ

/ நிற்கப்படுகை - என்ற இருபத்து நாலாயிரப்படி இங்கு குறிக்கொள்ளத்தக்கது

ஈ-(ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிதந்விதம்)k₁1.“பாதவத்யோ஽க்ஷரஸமஸ்தந்நீலயஸமந்வித:”(பாதபுத்யதோ஽க்ஷரஸமஸ்தந்நீலயஸமந்வித:) என்கிறபடியே லக்ஷணங்களிற் குறையாமே எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அந்தாதிபும் க்ரமத்திலே நிறுத்தப்படுகை.

(ஆயிரம்) 12. “काव्यं रामायणं कृत्स्नमीदृशैः करवाण्यहम्” (காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத்ருஸை: கரவாண்யஹம்) என்னுமாபோலே. * மயர்வற மதிநல மருளப்

அ—திலே. k நேரே நிறுத்தப்படுகையாவதென்னென்ன (ப்ரமாணைத்தியாத்ரி) “த்ரிபி:” என்றது-த்ருதமத்யவிலம்புங்கள்; தர்யபீர சதுரபீர மிபீரஸம்ஜ்ஞகங்களென்னுதல். “ஜாதிபிஸ்ஸப்தபி:” என்றது - திஷாத்ரிஸப்தஸ்வரங்களை.

l,m,n தொடங்கினவுடனே ஆயிரமென்பானென்னென்ன, அதுக்கு இரண்டு வகையாகப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்க்ருர் (காவ்யமென்று தொடங்கி நாலு வாக்யத்தாலே) n அப்படி தோற்றி

ஜீ-ஸப்தபிபுத்த்யம் தந்த்ரீலயஸமந்விதம்||”k₂ தத்ரைவ த்விதீயே1.“பாதபுத்யதோ஽க்ஷரஸம: தந்த்ரீலயஸமந்வித: | டோகார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ட்லோகோ புவது நாந்யதா ||” இதி. i முந்தின அர்த்தத்தில், “நிரல், நிறை” என்றிரண்டும் பெளஷ்கல்யபரம். இரண்டா மர்த்தத்தில் நிரன் என்று-நேராய், நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை; j நேரே - க்ரமத்திலே. k விவரணம் (ப்ரமாணைஸ்த்ரிபித்யாத்ரி)

l பூலகாண்டே த்விதீயே ஸர்கே 2.“தஸ்ய புத்யதூரியம் ஜாதா வால்மீகேர்பூவ்ஹிதாத்மந: | காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத்ருஸை: கரவாண்யஹம் ||” n அப்படி தோற்றினால் ஒருகாலே

பீ-तपाख्यमभिधीयते||” इति। गेयम्-गानम्; “अर्थप्रदर्शकं पाख्यं तालमित्यभिधीयते। गेयं तालाभिसंयुक्तं अर्थव्यक्तिविवर्जितम्||” इति। तयोः पाख्यगेययोर्मधुरम्। (प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम्) प्रमाणानि-गानध्वनिपरिच्छेदकानि व्यश्रचतुरश्रमिश्रसंज्ञकानि, द्रुतमध्यविलम्बितानि वा। एतैस्त्रिभिः प्रमाणैरन्वितम्। (जातिभिस्सप्तभिर्वद्धम्) शुद्धविकृतसङ्कीर्णास्वष्टादशजातिषु षाड्जप्रभृतिभिः प्रधानभूताभिः सप्तभिर्जातिभिर्वद्धम्। अत्र शाण्डिल्यः—“सर्वगीतिसमाधारो जातिरित्यभिधीयते। षाड्जी चैवाथ नैषादी दैवती पाञ्चमी तथा। माध्यमी चैव गान्धारी सप्तमी त्वार्षभी मता।” इति। (तन्त्रीलयसमन्वितम्) तन्त्र्या लयेन च समन्वितम्; तन्त्री-विपञ्ची; लयः-तालः-भेयादिध्वनीनां तूर्येण सह विरामः; ताभ्यां समन्वितं-ग्रन्थसन्दर्भसौकुमार्येण तन्त्र्यामारोप्य वादयितुं वैशुवाद्यादिभिश्च सह गातुं योग्यमिति यावत्।

k₁1. अत्रैव काण्डे द्वितीयसर्गे “पादवद्वोऽक्षरसमस्तन्त्रीलयसमन्वितः। शोकार्तस्य प्रवृत्तो मे श्लोको भवतु नान्यथा ॥ १८ ॥

12.(ஆயிரம்) அத்வை சரீ உபரிஷாட் “तस्य बुद्धिरियं जाता वाल्मीकिर्भावितात्मनः | काव्यं रामायणं कृत्स्नमीदृशैः करवाण्यहम् ॥ ४१ ॥ तत्र चतुर्थे “चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्तवानृषिः। तथा सर्गशतान् पञ्च षट् काण्डानि तथोत्तरम् ॥ २ ॥

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ—பெற்றவராகையாலே, மேலுள்ளதையத தோற்றநின்றது ம வாச கரமவரத்தித வாது அடைவே சொல்லுமத்தனையாகையாலே 'ஆயிரம்' என்கிறது ௩ அனறிககே, ஆயிரமும் சொல்லியலலது நிறகவொண்ணுத விஷய ஸவபுவத்தாலே சொல்லுகிற ராதல் ௦ (இவை பததும் வீடே) இவை பததும் பரனடிமேல் விடப்படனவென னுதல், அனறிககே 'இச்செய்யடைய நெல்' என்றால் நெல்லே வினாகுமதெனறு காட்டுமார்போலே, இவை பததும் வீடெனறு வீடடை வினைக்குமெனறபடியாய், மோக்ஷபரதும்மெனகிறாராதல்

௩ புகுவத்பரஸாதத்தாலே தமக்கு ௧ பரதவஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும், ௨ அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோக்ஷம் எனனுமிடததையும், ௪ இபரபுந்தத்தில் ஏதேனும் ஒருபடி அந்வயமுடையார்க்குப் பூலம் தம்முடைய பல்மெனனுமிடததையும் அருளிக் செய்கிறார்

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

அ—னால் ஒருகாறசொல்லலாகாதோவெனன (வாச கரமவரத்திதவாதியாதியாதி) ௩ பரதும் நிரவாஹத்துக்கு விவரணம் (அனறிககே இதயாதியாதி) ௦ இவை பததும் வீடு என்கிறதுக்கு 1 ஆயுர்வை க்ருதம் 2 'கஷாயபகதி காமாணி' என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது

௩ முதற்பாடடில் அரத்தத்தோடே கூட்டி இப்பாடடில் அரத்தத்தை நிகழிக்கிறார் (புகுவத் பரஸாதத்தாலே இதயாதியாதி) யதவா 3 விஸதரஸய ச ஸங்கரஹ 'இதி நயாயேந ஏதத துஸகதாத்பாயார்த்ததும் ஸங்கரஹேணஹ (புகுவத்பரஸாதேதி) ௧ கரவிகமபு என்று தொடங்கி 'அளிபொறையாய நின்ற பரன' என்றதாகையாலே (பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்த படியையும்) என்றும் ௪ 'இவை பததும் வீடே' என்கையாலே (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பூலம் மோக்ஷம் எனனுமிடததையும்) என்றும் ௫ 'இவைபததும் என்கையாலே (இபரபுந்தத்தில் ஏதேனும்) என்று தொடங்கியும் அருளிக்செய்கிறார் ௪ யதவா (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோக்ஷம் எனனுமிடததையும்) இத்யஸய துயரறு சடரடி இதயத்ர ஹருதயம் புகுவந நித்யகைங்காயமேவ ஹி மோக்ஷ யதவா யதூகதஞ்சித அஸமிந பரபுநதே அந்வயவதாம் பூலம் மோக்ஷஸ்சேத ஏததபரபுந்தநிர்மாணஹேதுபூத ஜ்ஞாநஸய மோக்ஷ பூலம் இத்யதர கிமுதேதி பூலிதாரத்தோவா யதவா (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு) 'நணுகினம் நாமே (3) என்ற திலே தாதபர்யம் வீடு' என்கையாலே (ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோக்ஷம்) என்றது ௫ 'இவை

ஜீ—சொல்லலாகாதோவெனன (வாச கரமவரத்திதவாதியாதியாதி) ௩ பரதும் நிரவாஹ விவரணம் (அனறிககே இதயாதியாதி) ௦ இவை பததும் வீடு' என்றதுக்கு 1 'ஆயுர்வை க்ருதம்' என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது

௩ முதற்பாடடில் அரத்தத்தோடே இப்பாடடில் அர்த்தத்தைச் சேர்த்து நிகழிக்கிறார் (புகுவத்பரஸாதேதியாதியாதி) ௧ 'கரவிகமபு' என்று தொடங்கி 'ஆயுநின்ற பரன' என்றத்தைப் பற்ற (பரதவஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும்) என்றது ௪ 'இவை பததும் வீடு' என்கையாலே (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோக்ஷம் எனனுமிடததையும்) என்றது ௫ 'இவைபததும்' ப—46

தூரமிடோபநிஷத ஸங்குதி - உயாவற

तत्रादिमे तु शतके दशके तदाद्ये सम्बन्धगुणाकृतिविभूतिसमेतमीशम् ।

अध्यक्ष्यन् परमनुग्रहतस्तदीयात्तदास्ययोजितमनाश्शठजिह्वन् ॥ १ ॥

1 தத்ராதிமே து ஸதகே தசகே ததாடியே ஸமயக்ஞகுணக்ருதிவிபூதிஸமேதமீஸம்

அத்யக்ஷயந் பரமநுக்ரஹதஸ்ததீயாத ததூத்யாஸயயோஜிதமநா ஸடஜித பஜ்ஜுவ ||

அழகிய மணவாள ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

தூரமிடோபநிஷத தாதபாயரதநாவளி - உயாவற

निस्सीमोद्यद्गुणत्वादमितरसतयाऽनन्तलीलास्पदत्वात्

स्वायत्ताशेषसत्तास्थितियतनभिदावैभवाद्वैश्वरूप्यात् ।

अक्षयब्रह्मात्मभावात्सदसदवगतेस्सर्वतत्त्वेषु पूर्तेः

पश्यन् योगी पर तत्पदकमलनतावन्वशादात्मचित्तम् ॥ २ ॥

- 2 நிஸ்ஸீமோத்யத்யக்ஞகுணத்வாத் அமிதரஸதயாநந்தலீலாஸ்பதத்வாத்
ஸவாயததாஸேஷஸத்தாஸ்திதியதநபித்யாவைபுவாத் வைஸவரூபயாத் ।
தர்யக்ஷபுரஹமாத்மபாவாத் ஸதஸதவக்தே ஸர்வததவேஷு பூர்த்தே
பஸ்யந் யோஜீ பரம் ததபத்யகமலநதாவந்வஸாத ஆதமசித்தம் ||

அவ — இப்படி பதது ஸ்லோகத்தாலே திருவாயமொழியின் தாதபாயத்தை ஸம்பூர்ணித
யங்காபரிஹார பூரவகமாக நிஷ்காஷித்தருளி அநந்தரம் அடைவிலே தததத்யக்ஞகார்த்த
ததத்தை அருளிச்செய்யக்கடவராய பரதம்மம் பரதம்மஸதகத்தில் பரதம்மத்யக்ஞகார்த்தததத்தை
ஸங்க்ரஹித்தருள்கிறார்

வயா — (1) (நிஸ்ஸீமோத்யத்யக்ஞகுணத்வாத்) உயர்வறவுயாநலமுடையவன் இதோபி உத்
க்ஞகுடமில்லாதபடி உதக்ருஷ்ட கலயாணக்ஞகுணங்களை உடைத்தாகையாலும் (2) (அமிதரஸதயா)
ஹ்ருநலம் நிரவதிக்காநந்தஸவரூபனாகையாலும் (3) (அநந்தலீலாஸ்பதத்வாத்) நிலநிடை
வீகம்பிடை உருவினனருளினை பாதாளமாரபய பரமபத்யபர்யந்தமாக உண்டான சேதநாசேதந
விபூதிகளுக்கையாலும் (4 5 6) (ஸவாயத்தாஸேஷஸத்தாஸ்திதியதநபித்யாவைபுவாத்) இது

அ—பததும் ' என்கையாலே (இபரபந்நதத்தில் ஏதேனும் ஒரு படி) என்றது இபரபந்நதத்தில்—
இத்திருவாயமொழியிலே இதுக்கு உரையநவயம் கரமேன கண்டுள்ளவது

ஆத்தானஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

ஜீ—என்கையாலே (இபரபந்நதத்தில் ஏதேனும் இத்யாதி) இபரபந்நதத்தில் — இத்திருவாய
மொழியிலே கரமேனநவயம்

ராமாநுஜஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாயமொழி முதற்பத்து முதல திருவாயமொழி வயாக்யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன

நாமவனிவனுவன (4) அவரவர்தமதமது (5) நின்றனரிருந்தனா (6) எனற மூன்று பாட்டின் அர்த்தம் வினிதநிர்ந்தேயுந் நிரத்யுயமாந ஸமஸ்தவஸ்துஸவருபம் புகுவுத்திநமென்றும் எங் பெருமான ஸகலதேவதாநதராதமதயா ஆராத்யனாய ஸகலபுலபரதனுக்கையாலே ரக்ஷணமும் தத்திநமென்றும் சேதநாசேதந ஸமஸ்த வஸ்து பரவருத்தி நிவருத்திகளும் ததஸங்கலபாத்ந மென்றும் காரதாரயத்திலே சொல்லுகையாலே ஸ்வாதீந தரிவிதசேதநாசேதந ஸவருப ஸத்தி பரவருத்தி பேதுனுகையாலும் (7) (வைஸ்வரூபயாத) திடவிசம்பெரிவளி ஜகததுக்குத் தனக்கும் ஜகயருசொல்லுகிற சூதருஷ்டிபகம் அஸங்குதமென்று தோற்றும்படி தான ஸரீரியாய் ஜகததை ஸரீரமாகவுடைத்தாகையாலும்

(8) (தாயகூ பூரஹமாத்ம் பூவாத்) அரனயினென இந்த ஜகத்துக்கு நிரலாஹகத்வேத ஸங்கிதரான பூரஹமருத்ரர்களுக்கு அந்தராதமாவாய நிறகையாலும் (9) (ஸதுஸ்துவகதே த் உளனெனிலுள்ள ஏவமபூதனான ஈஸ்வரஜே இலஃயென்று மூநியவாதிசுளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி அவஸ்தாரபேதுததாலே ஸதுஸ்ச்ஹபூதுவாச்யனாய அறியப்படுகையாலும் (10) (ஸர்வதத்வேஷு பூகதே) பரந்த தண் பரவையுள சேதநன ஸரீராகதேஸுததிலே நினு ஜனாததாலே எங்கும் வயாபிக்குமபடியனறிகே ஸாவஸ்துக்களிலேயும் ஸவருபேன எங்கு மொகக வயாபிதது நிறகையாலும் (பரயந யோகீ பரம) எம்பெருமான ஸர்வஸமாநுபர னென்று ஸாக்ஷாதகரியாநின்றுகொண்டு யோகிய்ரேஷ்டரான ஆழவார தம்முடைய திரு வுள்ளத்தைக் குறித்தது அவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழு என்று பரதமதஸுரகத்திலே அருளிச்செய்தார என்கிறார்

வேதாநத தேஸிகர் திருவடிகளே ஸரணம்

பிள்ளைகளுக்கியருளிச்செய்த திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வயாக்யாந அவதாரிகை

ஸரிப பதியான ஸாவேஸவரன A “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன” எனனுமபடி ஆழவாருக்கு * மயாவற மதிநலமருள, இப்படி நிரஹேதுக கடாக்கூ பாதரபூதரான ஆழவாரும்—B “அருள்கொண்டாயிரம் இன தமிழ் பாடினான்” என னுமபடி திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய பரபுநதங்களை O பண்ணா பாடலாம்படி பாடியருளி, அநநதரம் தமமுடைய நிரவதிக்கருபையாலே மதுரகவிப்பருதி ஸஜஜநங்களுக்கு D “அநதாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழபொருளைச் சிந்தாமற்கொண் டமின நீர் தேர்நது” எனனுமபடி உபதேஸித்தது, அவவளவுமன்றிகே E ஊரும் நாடும் உலகமும் தமமைப்போலேயாமபடி F செயல நனருகத் திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்த அநநதரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இதுதிவ்ய பரபுநதங்களை ஸங்குசிதமாயப் போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, “இதுக்கு ஆவாரார்” என்று பார்த்தது, நாதுமுநிகளை G “அருளபெற்ற நாதமுனி” எனனுமபடி தமமுடைய கடாக்கூவிசேஷத்தாலே கடாக்கூத்தருளி, இவாகு திவ்யஜனாநததையுமுண்டாககி, அநத திவ்ய சக்ஷாமூலமாகவே ஸரணாகுதிபுரஸ்ஸரமாக தீராகுஸரணாகுதி யான திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய பரபுநதங்களையும் பரகாஸிப்பித்தருளினான்

A 8 8 11 B கண்ணி 8 C 10 7 5 D நான திருவ 1 E 6 7 2 F கண்ணி 10 G உபதேச 36

இப்படி ஆழ்வாருடைய திவ்ய கடாசுஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுனிஸ்
 ளும் A “அழித்தலுற்றவன்று இசைகளாக்கினான்” என்னும்படி இத்தமிழ்மறைகள்
 இயலிசையாக்கி நடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யக்
 கொண்டார் தொடக்கமான ஆஸ்திகரைக்குறித்து, ப்ரபத்தயர்த்துஸஹிதமாஸு
 இத்தை ப்ரஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே அவர் திருப்பேரனார்க்கு மணக்காஸ்
 நம்பிமுகேந ப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு B “ஆளவந்தாராகி அவை வளர்த்தோன்”
 என்னும்படி அவரும் அதை வர்த்திப்பிக்க, அவர் கடாசுஷலக்ஷயபூதராய்
 C மாறனடி பணிந்துபிந்த எம்பெருமானார் D “வளர்த்த இத்ததாய்” என்னும்படி-
 வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு * ராமாநுஜபதூம்பேராஜ ஸமாஸ்ரயஸா
 ஸாலிகளான கேராவிந்துகூராதிப பட்டார்ய நிகுமாந்தமுநிபர்யந்தமாய் உபதேஸ
 பரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யாநமாக நடந்து சென்ற இது—E திருமால் சீர்க்கடலை
 உட்பொதிந்து F இன்பத்திருவேள்ளம் முழுகின நம்மாழ்வாரவதாரமாய், நம்பிள்ளை
 யென்று பேர்பெற்ற லோகாசார்பராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி.
 G தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி விஸ்தவ்யாக்யாநரூபமாய் ப்ரவஹிசு,
 அது H “ஆங்கவர்பால்” என்று தொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்த்ருதமாயிற்று.
 இப்படி தீர்க்குஸரணாகுதியான திருவாய்மொழி நாத்யாமுநயதிவராதிசுளாலே
 வர்த்திப்பித்துக்கொண்டு போந்தமையைப்பற்ற I “திருவருள்மால்” என்றும்
 J “நாதும் பங்கஜநேத்ர” என்றும் இத்தனியன்களாலே வந்த இந்த ஸம்ப்ரதாய
 க்ரமம் தேவாதிபரளவும் தூர்ஸிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயா நடந்துவந்த
 திருவாய்மொழியின் ஈட்டின் ஸம்ப்ரதாய க்ரமந்தான்—அதுக்கு தேஸிகரான தேவப்
 பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிநே 1. “காந்தோபயந்த்ரு
 யமிந: கருணைகலிந்தேயா:” என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே K “மணவாளமாமுனி
 யான ஏரிதேங்கி” என்னும்படி தேங்கிற்று. அதைப் பற்றவிநே—2. “ஆசார்யாத்
 ஸீஸலநாதாத்மதிகுத ஸடஜித் ஸக்திபூஷயோ மஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதா
 ரோத்யமிதி ஹி கதித:” என்றும், L “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருத்தாள் சேர்ந்து
 அங்குரைகொள் தமிழ்மறைக்கும் மறைவெள்ளத்துக்கும் ஓடமாய் ஆரியர்களிட்ட
 நூலையுள்ளுணர்ந்து” என்றும், M “தமிழ்வேதமாகிய ஓதவெள்ளங் கரைகண்ட
 கோயில் மணவாளமாமுனி” என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி முப்பத்தாருயிரப்
 பெருக்கராகையாலே D “மதிரளங்கர் வண்புகழ் மேலான்ற தமிழ்மறைகள்”
 என்னும்படி தம் விஷயமான திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை இவரிடத்திலே
 கேட்கவேணுமென்று, பெருமாஸ்தாமும் திருவுள்ளமாய் 3. “ஸ்ருத்வா ஸ்டூம்
 ஸடூரிபுகூராம் அர்த்ததத்வம் த்வதுக்தம்” என்னும்படி ஆழங்காற்பட்டுக் கேட்டருளி
 னாரிநே. அதின் பின்பு பட்டநாதமுனி, வாக்மஹாத்ஸரியோகி தொடக்கமான

A B C இரா-1 D தி-தனியன்-5 E பெரியதிருவ-69 F 2-6-8. G 7-10-11
 H:உபதேச 49 I தனியன் 7 J தனியன் 6 K L M

ஆசாராயாசனாகிற காலகளாலே புறப்படடுக காடுங்கரம்புமெங்கும் ஏறிப்பாய்ந்து பூலித்தது இப்படி ஈசேசிதவய விபூகும்ற வைஸூகதிபாலே வஸீகரிகக் வல்ல வைபுவமானது A “மணவாளமாமுனி தோற்றிய பின்னல்லவோ தமிழ் வேதநுலங்கியது” என்றும், B “மணவாளமாமுனி வந்திலனேல் ஆற்றிறகரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே” என்றும் அநவயவயதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசப்பட்டது இவாதாமும C “எகதை திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின்னருளால் வந்தவுபதேசமாசகம்” என்றும், D “மாறனகலையுணவாகப் பெற்றேம” என்றும், 1 “வகுளபூஷணவாக்யமருதாஸநம்” என்றும் தாமும அருளிச்செய்தார ஏவமவித்யுமாஹாதமயுகதரான இவா தமமுடைய அநுபூவததுக்குப் போககுவீடாகவும், திருவாய்மொழியினுடைய தூக்கூரஹமான அாததூங்களை எல்லாரும்றியும்படி ஸுகூரஹமாகவும், ஸுவயகதமாகவும், E “சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான” எனனுமபடி ஸங்க்யுதியாக இப்பரபூநதத்திலே அருளிச் செய்கிறார் ஈட்டில் ஸங்க்யுதியேயாயிற்று இவாதாம இப்படி ஸங்கூரஹித்து அருளிச் செய்கிறது இப்பரபூநதங்களுக்கு அநேக நிரபூநதங்களுண்டாயிறேயிருப்பது, அதெங்ஙனையென்னில், வெண்பா என்கிற சூநதூஸஸாகையும், இப்படியான இப்பாட்டில் முறபாதியிலே ஓரோ திருவாய்மொழியின் தாதபாயமும, ததஸங்க்யுதி களடைகையும், பாட்டுக்களதோறும் ஆழ்வார திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாதபாயங்களைத் ததபாயநமாகப் பேசுகையும், அநதாதியாய் நடக்கு கையுமாகிற ஐந்து நிரபபூநதமும உண்டாயிருக்குமாயிற்று இதுதான F பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழியின் ஸாரமாகையாலே G “திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதிபாநதேனை” எனனுமபடி ஸரஸமான நிரூபகமாய், ஆயிரத்தின் ஸங்கூரஹமாகையாலே ஓரோ திருவாய்மொழியின் அாததூத்தை ஓரோ பாட்டாயருளிச்செய்கையாலே அதுதான நூறுபாட்டாய், E அல்லும் பகலும் அநுபூவிப்பார்க்கு நிரதிஸயபேடாக்யமாய், அவவளவுமன்றிகே உடையவா நூற்றந்தாதியோபாதி ஆழ்வார நூற்றந்தாதியும் உதூதேஸயமாகையாலே ஆழ்வார திருவடிகளிலே பரேமமுடையார்க்கு அநவரதாநுஸந்தேயமுமாயிருப்பதொன்று யிற்று இதில் சரம்பாவமான ஆழ்வார திருவடிகளையிறே பராபய பராபகங்களாக நிஷ்காஷிக்கிறது, அதுதான H பராங்குஸபாத் புகுதராய I சடகோபா தேமலாத தாடகேயந்தினிய பாதுகமாமெநதையிராமானுசனளவும் வந்திருக்குமிதே ஆழ்வாரதாம தீவயமஹிஷிகளுடையவும், தீவயஸூரிகளுடையவும், முகதருடையவும், முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிக்கையுடையராயிருக்கையாலே உடையவரும் இவா விஷயத்திலேயாயிற்று ஈடுபட்டிருப்பது

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வயாக்யான அவதாரிகை முற்றிற்று

A B ஸம்பரதூரயசந்தூரிகை 11 C உபதேச 1 D ஆர்த்தி 55 E திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி தனியன 1 F 8 6 11 G தி நூ த 2 H யதி விம-1 I ஆர்த்தி 10

திருவாயமொழி நூற்றந்தாதி

- 1 உயர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாம் தான்கண்டு
உயர்வேத நோகொண் டுரைத்து—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரை வாழவிகும மறந்சொல்
வேராகவே வினையும் வீடு

அவ — முதற்பாட்டு (உயாவே பரன்படி இதயாதி) இதில் — “ஸாவ ஸமாதபரன திருவடிகாரிலே தொழுதெழுப்பாராய” என்று பரதவபரதிபாதுகமாயிருக்கிற ஆழ்வார தீவ்யஸூகதியான இத்திருவாயமொழியடியாகவே சேதநாகருமோக்ஷலாபம எனனும் அரத்தத்ததை அநுவதித்தது அருளிச்செய்கிருா அது எஙஙனெயெனலில் ஸவருபருபகுணவிபூதிகளால் பரிபூரணனாய, ஸாவ ஸமாதபரனாய, ஸாரிய பதியாய, அபெளருஷேயமான ஸுதுருடபரமாண ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானே, பூரஹயகுதுருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி அவனபரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாதகரித்தருபுவித்து அநுபுவித்தபடியே ஸவிபூதிகளுன எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே 1 “சூணீர்தூஸய முபாகுத” எனனும்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியெனறு தம் திருவுள்ளத்தை அநுஸாஸித்தருளிச்செய்த முதல திருவாயமொழியின் அரத்தத்ததை அநுவதித்தது, * உயாவேபரன்படியாலே அருளிச்செய்கிருரெனகை

வயா — (உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாம் தான கண்டு) பரதவததில் பரதவமாயிறு இத்திருவாயமொழியில் பரதிபாதிக்கப்படுகிறது “ஆமவையாயவை யாய நின்ற அவா”(4) என்றும், “முழுதுண்ட பரபரன”(8) என்றும், “அளிபொறையாய நின்ற பரனடிமேல்”(11) என்றும் பரதவததையாயிறு இதில் சொல்லுகிறது ‡ உயாவேபரன்படியாவது — 2 “தமீஸவரானும் பரமம் மஹேஸவரம்” என்றும் 3 “பர பரானும் பரம்” என்றும் சொல்லுகிற ஸாவஸமாதபரதவததையாயிறு ‡ “உயாவற உயாநலம்”(1) என்று அருளிச்செய்தது, அததை அடியொற்றியாயிறு இவா இப்படி அருளிச்செய்கிறது “உயாவே” என்கிற அவதூரணத்தாலே - அல்லாதார உயாததிக்கைப்போலே தாழகைபனறிககே மேனமேலென என்றும் உயாததியேயாயிருக்கை 4 “நேதிநேதி” 5 “நோத்யமதோ஽திஸேரதே” A “நலத தாலுயாநதுயாநதப்பாலவன” B “அயாவறும் அமராகளதிபதி” C “தேவாகும தேவாவோ” எனனககடவதிநே அனறிககே, உயாவென்று உச்சராயமாய, “ஏ” என்று ஏயகையாய பொருநதுதலாய, அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநருருப

* இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலும் ஸமீகிநபாட்டத்தை கோஸாநதரத்தில் கண்டுகொள்வது எனபர் - A 17-2 B 11-1 C 815

மாயிருப்பதனறிககே, ஏயபரனென்று அதுருபமாய், பொருநதியிருக்கிற பரனென்று மாம இப்படி உயாததியாயிருக்கிற பரனபடியாவது பரதவைகாந்தமான ஸ்வபூவம் உள்ளதெல்லாமாவது முதற்பாட்டில் கலபாணகுணயோகமும் நிதய விபூதியோசும் விக்ரஹ வைலக்ஷணயமும், இரண்டாமபாட்டில் இவற்றுக்கு ஆசரயமான திவ்யபாதமஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்றாமபாட்டில் நிதயவிபூதியோபாதி ததீயதவாகாரத்தாலே அவனுக்கு அந்த ரங்கமாயத தோற்றுசிற லீலாவிபூதி யோகமும், நாலாமபாட்டில் அந்த லீலா விபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநம் என்னுமதுவும், ஐந்தாமபாட்டில் அதினுடைய ஸத்தியும் அவனதீநமென்னுமதுவும், ஆறாமபாட்டில் அதினுடைய பரவருத்தி நிவருத்தியும் அவனதீநமென்னுமதுவும், ஏழாமபாட்டில் ஜகததுக்கும ஈசுவரனுக்கும உண்டான ஈராதம்பூவமும், எட்டாமபாட்டில் இதுக்கு இசையாத குதூருஷ்டி நிரஸநமும் தரிமூத்தி ஸாமபவாத நிரஸநமும், ஒன்பதாமபாட்டில் ஈநாயவாதி நிரஸநமும், பத்தாமபாட்டில் வயாபதிஸௌகாயமுமாகிற இவை, இப்படி உள்ளதெல்லாவற்றையும் (தான கண்டு) 1 திவ்யம் துத்யாமி தே சக்ஷ பஸ்ய மே யோக்யமைஸ்வரம்” என்னுமபடி * மயாவற்றமதிநலமருளி, அவன பரஸாத் துத்தாலே காட்டக கண்டு இப்படி அவன காட்டினவைகள் எல்லாவற்றையும்

(உயர்வேத நேர்மொண்டுரைத்து) அபௌருஷேயமாய் நிதயநிதோஷமாய் பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களபோலே ஹேதவநதரங்களால் அழிக்கவொண்ணாதாகையாலே ஸாவபரமானேதகருஷ்டமான ஈருதிச்சூயையாலே அருளிச்செய்து, அதாவது—2 “ஸோஸநுதே ஸர்வாந காமாந்” என்று கலபாணகுணயோகத்தை “நலமுடையவன்” (1) என்றும், 3 “தூது பரஸாதூந மஹிமாநம்” என்கிற கருபாவைபுத்ததை “அருளினை” (1) என்றும், 4 “தத்விஷ்ணோ பரமம் பதம் ஸத்யா பஸ்யந்தி ஸூரிய” என்கிற விக்ரஹ விபூதியோகத்தை “அயாவறும் அமரர்களதிபதி யவனவன துயரறு சுடரடி” (1) என்றும், 5 “ஸத்யம் ஜனாநமநந்தம் பூரஹம்” 6 “ஆநந்தோ பூரஹம்” 7 “ஆநந்தமய” என்கிற திவ்யபாதம ஸ்வரூபவைலக்ஷணயத்தை “உணாமுமுநலம்” (2) என்றும், 8 “பாதோஸ்ய விஸவா பூதாநி தரிபாத ஸயாமருதம் திவி” என்று உபயவிபூதியையும் சொல்லி, 9 “பத்ரி விஸவஸ்ய” என்று சொன்ன அந்த உபயவிபூதி நாதத்துவத்தாலே லீலாவிபூதியும் அவனது என்னுமத்தை “இலனது” (3) என்று தொடங்கி தாஸிப்பித்தும், 10 “ஸர்வம் கல்விதம் பூரஹம்” 11 “நேஹ நாநாஸதி கிஞ்சந” 12 “ஸ ஆத்மா அங்குந்யந்யா தேவதா” என்கிற ஸாவ பரகாரிதவத்தையும் ஸாவாநதாயாமிதவேந ஸாவஸமாராத்யதவத்தையும் “நாமவன்” (4) “அவரவா” (5) என்கிற பாட்டுக்களிலே பரகாஸிப்பித்தும், 13 “தேந விநா தருணக்ரமபி ந சலதி” 14 “ஈஸ்வரஸ ஸாவபூதாநாம ஹருத தேஸோர்ஜுந திஷ்டுதி பூராமயந் ஸாவபூதாநி யந்த்ராருடாநி மாயயா ||” என்ற பரவருத்தி நிவருத்திகள் ததீநமென்னுமத்தை “நினறனா இருநதனா” (6) என்றும்,

1 “யஸ்யாதமா ஸரீரம் யஸ்ய பருதி வீ ஸரீரம்” என்ற ஸாவஸரீரதவததையும், 2 “அந்தா பூஹிஸச தத் ஸாவம் வயாபய நாராயண ஸதி த” என்ற ஸாவவயாபதியையும், 3 “ஹிஸச தே லக்ஷமீஸச பதந்யௌ” என்ற ஸாரிய பதிதவததையும், “திடவிசுமபு” (7) என்கிற பாட்டாலே காட்டியும், 4 “தமீஸவராணாம் பரமம் மஹேஸவரம் தம் தேவதாநாம் பரமஞ்ச தைவதம்” 5 “நாராயண பரம் பூரஹம் ததவம் நாராயண பர” என்று ஸாவஸமாதபரதவததை ஸாதித்தது தரிமூர்த்தி ஸாமயததை நிவாததிப்பித்தபடியை *சுரரறிவருநிலையாலே (8) ஸுவயகதமாக்கியும், வேதபூரஹயனான ஸூநயவாதியை “உளனெனில்” (9) இதயாத்யுகதியாலே நிரஸித்தும், 6 “அனோரணியாந” என்கிற வயாபதி ஸௌகாயததை *பரநததண பரவையிலே (10) பேசியும், இப்படி வேதமாக்கூரநுஸாரியாயாயிற்று முதற்பாட்டு தொடங்கி அருளிச்செய்தது, அததைப்பற்றவிநே (உயாவேத நேர்கொண்டோரைதது) என்று இவா அருளிச்செய்கிறது “சுடாமிகு சுருதி” (8) என்றிறே ஸருதிபரமாணததை அங்கீகரித்தருளிறு 7 “அஹந்தா பூரஹமணஸதஸய” என்று ஸவருபாநதாபூரவம் உண்டாகையாலே ஸவருபம் புககிடததே ஸவருப நிருபகபூதையான பிராட்டியும் உண்டாகக் குறையிலலை

(மயாவேதும் வாராமல்) மயாவாவது - அஜ்ஞாநம் அது அதயலபமும வாராதபடி “மயாவற” என்று தம்முடைய அஜ்ஞாநததை ஸாவேஸவரன ஸவாஸந மாகப போககிண்போலே இவாகளுடைய ஜ்ஞாநாநுத்யாநயத்யாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநங்களை ஸவாஸநமாகப போககி, இப்படி பரதவவிஷயமான அஜ்ஞாநகூநத்யம் வாராதபடி (மானிடரை வாழவிகும மாறனசொல்) பரோபதேஸகூரப்படி ஸவாநுபூவ பரகாஸகமான ஸ்ரீஸூகதியாலே, மநுஷ்ய ஜநமாககளாய உள்ளவர்களை வாழவிகும வாழவிகையாவது - புகுவதேகபரராககி, 8 “ஸந்தமேநம்” என்னும்படி. பண்ணுகை, தம்மைத் தொழுதெழப் பண்ணிண்போலே (மாறன சொல் வேராகவே விளையும் வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜஜீவந ததபரமான—ஆழ்வாரா திவ்யஸூகதி அடியாக புகுவதஜ்ஞாநமுண்டாய, அதடியாக மோக்ஷலாபும் என்றபடி, ஸூகதிமூலமாகவே முகதி பூலிகுமிநே “பரனடிமேல குருகாசசடகோபன சொல் நிரனிறையாயிரத்திவை பதனும் வீடே” (11) என்றததைக் கடாக்கித்தது அருளிச்செய்தபடி அன்றிககே, ஆழ்வாரா திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்திக்கும என்கிறூராகவுமாம் ததுக்கதியாலேயாதல் ததவிஷயமான உகதியாலேயாதல் ஆகலாமிநே A “தென்குருகா நகா நம்பிக்கனபனாய மதுரகவி சொன்னசொல் நம்புவாரபதி, வைகுநதம் காணமினே” என்னக்கடவதிநே

பெரியஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

முதற்பததில் முதல் திருவாயமொழி முற்றிற்று

வீடுமின - ஆருயிரப்படி அவதாரிகை

(வீடுமின முற்றவும்) இப்படி பரம்பருஷ யாதாதமயாநுபவஹ்ரித நிரவதிக பரீதியானது புகுவதேகபேராகுராயிருப்பார் பலரோடே கூட புகுவதஸவருட ரூப குண சேஷத்த விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்கும் அநுபுஷிக்கவேண்டுமென்னும் அபேசையைப் பிறப்பிக்கையாலே அந்த அபேசைநுதூனமாக அநுபுஷிக்கைக்கு இந்த லோகத்தில் ஆதமாதசனில் புகுவதேகபேராக ராயிருப்பாரிலாமையாலே இவர்களை புகுவதேகபேராக ராசவிர நொண்டாதினும் அநுபுஷிக்கவேண்டும்” என்று இந்த ஆதமாதகளைக் குறித்து புகுவதேகபேராகத் தோடாயமான புகுதியோரத்தை புகுவதவயகிரித்தவெய வவராகுயுராவகமாக உபதேசிக்கிறார்

வீடுமின - ஓணபதினாயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாய்மொழியில்—இப்படி எம்பெருமானுடைய பரதவரதை அநுஸந்தித்த ஆழ்வார, அவ்வநுபுஷத்தித ஹாஷபரசாஷத்தாலே 1 “ஓணபதினாயிர” (பேராத்யந்த பரஸ்பரம்) என்னும்படியாலே சிலரோடே உசாவியல்லது துரிதமாட்டாத துணை வருகையாலும், அதிக்கு டாடானரை சாணமையாலும், எல்லாரையும் தமக்குப் பாங்காமப்படி திருத்தியாகிலும் அவாகளோடேகூட எம்பெருமானை அநுபுஷிக்க நினைத்து, அவர்களைத் திருத்தும் விரகு எவ்வனையென்று பார்த்துநீ, சேத்தந ராகிரா பொல்லாதது கண்டால் கைவிடவும், நல்லது கண்டால் கைசகொள்ளவும் கடவராயிருப்பா, ஆனபின்பு அவாகள பற்றின நிலத்தில் பொல்லாங்குகளாக காட்டிக் கொடுத்தும், புகுவதூணங்களுடைய நன்மையைக் காட்டிக்கொடுத்தும் இவர்களைத் திருத்தியோம்” என்று இவாகள பற்றின நிலங்களினுடைய அஸ்திரத்தாதி, நேராஷங்களை உபதேசரித்து, அகில ஹேயபரதயங்களுய ஸம்ஸதஸ்யாநா குருதமகளுய ஸாவை ஸபருஹனியான எம்பெருமானப்படியையும், இவ்வினப்பற்றுமிடத்திலுள்ள அந்த ராய பரிஹார பூவகமாக மற்றும் பஜநத்துக்கு வேண்டுமுறுபுக்களெல்லாம் உபதேசரித்தருளி, இப்படி அவரை புகுஷிக்கோளென்று புகுதியோகூததை அருளிச்செய்கிறார்

வீடுமின - பன்னிராயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாய்மொழியில்—இப்படி ஸாவஸமாதபரணவனே ஆஸரயணீ யனாகையாலே, ஆஸரயணரூபமான புகுவதபுஜநத்துக்கு உபயுகதமான ததித்தர ஸகலதயாகூததையும், புகுநபரகாரததையும், அஸதைதாயததையும், தயாகூ பரகாரததையும், தயாகூபூவகமாக ஆஸரயணீயனுடைய ஸவருபவைலக்ஷணயத தையும், அதிசயித புருஷாததத்துவததையும், ஸாவஸமதவததையும், விலக்ஷண ஸவருபமான ஆஸரயணபரகாரததையும், ததபுலமான அநிஷ்டநிவருத்தியையும், ஆஸரயணீயனுடைய அபிமதபுலருபதவ பூதத்தியையும் சொல்லிக்கொண்டு ஆஸரயணரூப புகுநததைப் பரோபதேசமுததாலே அருளிச்செய்கிறார்

வீடுமின் - இருபத்திருவாயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாய்மொழியில்—இப்படி எம்பெருமானுடைய பரதவத்தை அநுபூவித்தவா, அநுபூவஜ்ஜிதஹாஷ்பரகாஷத்தாலே 1 “वेद्यन्त परम्पर (வேத்யந்த பரஸ்பரம்) பணஸியல்லது தூரிகசமாட்டாத துஸை வருசையாலும், 2 “एक खादु न रूपा” (ஏக ஸ்வாது ந புருஜீத) என்கிறபடியே தனிபேய் அநுபூவிக்கும் விஷய மல்லா மையாலும், இவாதாம் தனிபேய் அநுபூவிக்க கூடமரல்லா மையாலும் துணதேடி, அதுககு டாடாருரை ஸம்ஸாரத்தில் சாஸூமையாலே “எல்லாரையும் திருத்தியாகிலும் சுவாசீனா டே அநுபூவிப்போம்” என்று ரிணதது, திருத்தும் விரகு எங்ஙனேபென்று பாரத்தருளி, “சேதநராகிரா பொல்லாதது கண்டால கைவிடவும், ஈல்லது கண்டால கைகிகாளளவும் சடவாகளாயிருப்பாகள, ஆனபின்பு, ஸம்ஸாரத்தினதணமையைக் காட்டியும், புகுவதுவிஷயத்தின நனமையைக் காட்டியும் திருத்துவோம்” என்று பாரத்தருளி, இவாகளுக்கு ஸம்ஸாரத்தினுடைய அல்பாஸதி ரதவாதி துஷங்களை யும், ஸாவராலும் ஸபருஹணீயனான எம்பெருமானபடியையும் உபதேஸித்தருளி, அவனை பூஜிப்புகோளென்று புகதியோகூத்ததை அருளிச்செய்கிரா

வீடுமின் - ரடு அவதாரிகை

(வீடுமின் முற்றவும்) உத்தவபரமாயும் உபாஸநபரமாயுமிறே மோக்ஷஸாதரந் தானிருப்பது, அதில் ததவபரமாகச சொல்லவேண்டுமெல்லாம் உ சொல்லிறது

வீடுமின் - அடையவளைந்தான் அருமபதவுரை

வீடுமின்முற்றின் பரவேஸம் a s கீழில் திருவாய்மொழிக்கும் இததிருவாய்மொழிக்கும் இரண்டு விதமாக ஸங்கூதி அருளிச்செய்கிருர் அதில் முற்பட வேத்யந்த ஸாஸ்தர் பரகரியை யைப்பற்ற ஸங்கூதிபேண ஸங்கூதி அருளிச்செய்கிருர் (ததவபரமாயுமென்று தொடங்கி - பிறர்க்கு உபதேஸிக்கிருராக அமையும்) எனனுமளவும் (ப 369 t) மேல அநுபூவோபதேஸரூபத்வத்தைப் பற்ற விஸதரஸங்கூதி அருளிச்செய்கிரா (கீழில் திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி a b மோக்ஷஸாதரமான வேத்யந்தஸ-உதரம் நாலு அக்யாயமாகையாலே அதுககு பூவதூனிக மென்றும் உத்தரதூனிகமென்றும் இரண்டு வகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றிற் சொல்லுகிற பரமேயங்களை அருளிச்செய்கிருர் (ததவபரமாயும் இதயாதி) பூவதூனிகத்தில் பரதிபாதித்த பரமேயம் — ஸாவவேத்யந்த வாகயங்களும் பூரஹமத்தினிடத்திலே நனருகச்சேரு மென்னுமதுவும் அப்படி நிரணமித்த வஸதுவுக்கு பூரஹயகுருஷ்டிகளால் ஒரு பூரதையில்

வீடுமின் - ஜீயரமபதவுரை

வீடுமின் முற்றவும் பரவேஸே — a s கீழில் திருவாய்மொழியோடு இததிருவாய்மொழிக்கு இரண்டு விதமாக ஸங்கூதி அதில் வேத்யந்த ஸாஸ்தர் பரகரியை ஸங்கூதிபேண முந்தின ஸங்கூதி—(ததவபரமாயும்) என்று தொடங்கி (பிறர்க்கு உபதேஸிக்கிருராகவமையும்) எனனு மளவும் (ப 369 t) கீழ்தாம் அநுபூவித்தார இதில் பரோபதேஸம் பண்ணுகிருரென்று விஸத ரேண இரண்டாம் ஸங்கூதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி a, b மோக்ஷஸாதர மான வேத்யந்தஸ-உதரம் நாலு அக்யாயமாகையாலே அதுககு பூவதூனிகமென்றும் உத்தர தூனிகமென்று இரண்டும் வகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றில் சொல்லுகிற பரமேயங்களை அருளிச்செய்கிரா (ததவபரமாயும் இதயாதி) (ததவபரமாயும் உபாஸநபரமாயுமிறே)

வினா எண் 1- ஸ்வசேஷாஸேஷாததேநா நிரவதிக ரிபுபாதமஹிமா பஸாநாம தோதாய பஸு மிதி சஸாரீரகமித ! ஸ்ரியம ததஸத ரீசீம தது பஸதநதராஸஸமநீம அபிஷ்டௌதி ஸதுதயாம அவிததம்திரா யாமுநமுரி || எனறு சது ஸ்லோகீ வபாக் யானோபக்ரமததில பிளனை அருளரிசசெயத படியே ஸமநவய அவிரோத்ய ஸாதந பஸருப அராத்ய பரதிபாத்யகாத்யாயசதுபுடயாதமகமான வேதநத ஸாஸதரந்தான பூவத்க்விததாலே ததவபரதிபாத்யகமாயும் உததரத்யகிததாலே உபாஸந பரதிபாத்யகமாயுமிதே இருபபது என்றபடி உபாஸநபரம் உபாயபரம் பூவ த்யகிததில் பரதிபாத்யகத பரமேயங்கள் - ஸர்வவேதநத வாக்யங்களும் பூரஹமததினிடத்திலே நனருகச் சேருமெனனுமதுவும் அபபடி நிர்ணயித்த வஸதுவுக்கு பூரஹயகுத்யருஷ்டிகளால் ஒரு பூராத்ய இலலாமையும் இரண்டு அத்யாயததுகும் ஸமந்வயம் என்றும் அவிரோத்யம் என்றும் பேர் அதில முதல ஏழு பாட்டாலே ஸமந்வயாத்யாயத்தில அரததம் சொல்லப்பட்டது 'சுரரறி' (8) உளனெனில (9) எனகிற இரண்டு பாட்டாலும் பூரஹயகுத்யருஷ்டிகளால் வரும் பூராத்யிலலரணம் சொல்லப்பட்டது இது அவிரோத்யாத்யாயாராத்யம் உததரத்யகித துகு, ஸாதநாத்யாயம் என்றும் பூலாத்யாயம் என்றும் போ ஸமந்வயாவிரோத்ய பரதிபாத்யக மான பூவத்க்விதம் தத்வபரம் உபாய பஸபரதிபாத்யகமான உததரத்யகிதம் உபாயபரமென்றபடி பஸபரத்தையும் உபாயபரம் எனறுது - பஸம் உபாயஸாத்யமாரகையாலே

அ- d) பத உபாயம் புகதிபரபத்திருபேன து நித்யமாக்கையால எந்த உபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன (இது நிரவாயமொழிகளை இதயாதிசு) அதாவது - பரபத்தியுபாயத்தைச் சொல்லி 3) பரபாயம் (பூஷ்யம் தஸ்கடகினிபிசுபு) இதியாதிசு) பரபதி வேதகுருமய ரஹஸ் யோபாயமாகையானே 4) பதத் வெரிமிடிலொண்ணுதென்று பரபத்தயபரபாயமான ஸாத்ய புகதியாலே மறைந்துப் போடுதான் என்றபடி திணைமுல் சோ (10) என்றது - பரபத்திபரம என்கிறது 5) வசகம் f (புகதி விஷயமாக) புகதிபரயோஜநாயா ஆலம்புநாறி எலலை மீட்டுதலும் புது பறந்தி (4) பற்றிப்பாய அவள முற்றிலிடங்கே (6) எடைபெருச்சந் தலசு (10) இன்பாதிசு e யதுவா (பூஷ்யம் தஸ்கடகினிபிசுபு) பூஷ்யத்திலே விவேகாதிசு ஸாக்ரு ஸ்பந்த மட்டையா யுறுகித்வம் உபாஸதத்துக்கே என்று 1 ஆஹாரஸ த்துதெள்ள ஸத்வ குருதி 2 ஆதமநயேவாதமானம் பர்யேத இத்யாதிசு வாசயங்கையிட்டு நிர்ணயிக்கை யாலே பரபத்தியுக்குத் தாஷ்குதவம் திருவுள்ளமல்லவிறே ஆகையாலே வீடுசெய்து வீடு செய்வார் (1) என்கிற வாசயத்தாலே 3 ஸநாதவா புருஷீத என்னுமாபோலே அங்குராங்கிசு பூராம கோற்றுக்கையாலும் A ஆற்றெனக்கு நின்பாதமே சரணாக B அடிச்சீழமானது என்கை யாலே பரபத்திநகூடஸதராக அத்யவஸிதரான இவர் பரபத்திரோ? புகதரோ? என்று ஸம்மாயிக்குடைய விஷயாதநகர வைதகுஞ்சைய பரிஷ்கருதையான புகதியை—C மயர்வறமதிநல மருளினை என்கையாலே அவன் கருபையாலே உடையராயிருக்கையாலே இவருடைய பரபத்தி வைராக்ய ஸஹசிதையாகையாலும் இவருடைய உகதயநுஷ்டாதங்ககளாலே இவா புகதி

A 5 7 10   B 6 10 10   C 1 1 1

ஈ— g இவருடைய புகதிபரபததிகளதான h விகலபிக்கலாயிறேயிருப்பது

அ—ஸமகூமாத்யங்கிகையாய இருக்கும் என்று ஸங்கிக்கவரும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி பரபய புக்திபரமாக நிரவஹிததருளிஞா என்றபடி பித்தோபஹதனுக்கு நாக்கில தித்ததைப்போக்கிப் பாநம் பண்ணு விசிலிறே சஹீரம் ரஸிப்பது ஆகையாலே வீடுசெய்து வீடுசெய்யமின (1) என்கிற நென்றும் இவருடைய வைராக்யம் விஷயதோஷ தூர்ஸநத்தால வநத இத்தனை என்றும் கருதது என்று திருவுள்ளம்

g (1) எம்பெருமானா ஸ்ரீபூஷயததுக்குப் பூவம் பரபயதிபரமாக நிர்வஹிததுசுகொண்டு போநது அநநநரம் இதின சீர்ஸமயிலே புகதிபரமாக நிரவஹிததுக்கொண்டு போநதார என்றால் ஒன்றில் பரபததிபரமாகவேணும் ஁னறில் புக்திபரமாகவேணும் இவை இரண்டும் ஒன்றிலே யோஜிக்குமபடி எனனெனனில் அருளிச்செய்கிருர் (இவருடைய இதயாதி) அதாவது இவருடைய பரபத்தி ஆரத்தபரபத்தியாகையாலே பராவணயம் மிக்கிருக்கும் அறினிலே புகதி என்றும் சொல்லலாய பரபத்தி என்றும் சொல்லலாயிருக்கும் g(2) யதூவா நநவேகஸ்ய தூஸகஸ்ய நிவருத்தயங்஑பரபததிபரதவம் காமஜ்ஞாநாங்கூதயா பரவருத்தயங்஑ புகதிபரதவருச சத ம கட்டே? இதயத்ர ஸாத்யநபுகதிம் வயாவாததயநநாஹ (இவருடைய இதி) பரமாசாயபரபத்தோ புக்திபரவஸ்யகராயதவாத கராயகாரணயோரபேதேந வயபதேஸோ யுஜயத இதி பூவம் g (3) அதூவா பரபததிபரா ஏவ ஸபூதூர் கிம் புகதிபரதயா நிரவோடும் ஸகயந்த இதயநராஹ (இவருடைய இத்யாதி) h (விகலபிக்கலாயிறே இதி) இவருடைய புக்தி பரபததிகளிரண்டும் கட்டளைப்படனவாகையாலே இவருக்கு புக்தி மோக்ஷஸாத்யமோ? பரபததி மோக்ஷஸாத்யமோ? என்று விகலபிக்கலாயிருக்கும் என்றபடி g (4) அதூவா முனியே நானமுகனிலே (10 10) புகதிக்கு இரங்கி ஸர்வரண இவாகு முகங்காட்டுகையாலே புகதிபரபததி களிரண்டும் இவாக்கு பூலஸாத்யநதவேந விகலபிக்கலாயிருக்கும் - துலயமெனனலாயிருக்கும் என்றபடி g(5) யதூவா, பரபயபரபகங்களிரண்டும் ஸர்வரணே என்றிருக்கையாலே புக்திபரபததி களிரண்டும் இவாக்கு பூலஸாத்யநதவே துலயமெனனலாயிருக்கும் என்றபடி எல்லாமாகக் குறையற்ற புகதி பரபததிகளிரண்டும் இவவாழ்வாருக்கு உண்டு என்றபடி

i | k இந்தத் திருவாயமொழி பரோபதேஸமாகையாலே ஸாத்யநபுகதியை உபதேஸிக கிருா என்னவொண்ணுதோ? என்கிற ஸங்கையிலே இவவாழ்வாருடைய புகதிஸவருபம் இன்ன தென்னுமத்தை ஸபரமாணமாக உபபாதி்யாநின்றுகொண்டு தமமுடைய புக்தியை விட்டுப் பிறாகு ஸாத்யநபுக்தியை உபதேஸிக்கிருரென்று கொள்ளுமளவில் இவாக்கு விபரலம்பகத்வம் பரஸங்கிசகுமெனகிருா (மயர்வறமதிநலமருளினன இதயாதி வாகயதரயத்தாலே) | யதூவா இவருடைய புகதி'' இதி ஸ்ரேஷ்ணத ஸாத்யநபுக்திர் வயாவாத்யதே தத கத்யமிதயதராஹ

ஜீ—உகயயருஷ்டாநங்களாலே ஸமதூமாத்யங்஑ிகையாய இருக்குமென்று ஸங்கிக்கவரும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி பரபயபுக்திபரமாக நிர்வஹிததருளிஞா என்றபடி பித்தோபஹதனுக்கு நாசகில தீற்றிப் பித்தத்தைப் போக்கிப் பாநம் பண்ணுவிக்கிலிறே சஹீரம் ரஸிப்பது ஆகையாலே ' வீடுசெய்து வீடுசெய்யமின (1) என்கிறதென்றும் இவருடைய வைராக்யம் விஷய தோஷ தூர்ஸநத்தால வநத இத்தனையென்றும் கருதது என்று திருவுள்ளம்

g ஒன்றில் புகதிபரமாகவேணும் இல்லாவிட்டால் பரபததிபரமாகவேணுமேயொழிய நினைத்தபடி நிரவஹிக்கக் கூடுமோவெனன (இவருடைய இதயாதி) அதாவது-ஆழ்வாருடைய பரபத்தி, புக்திபரவஸ்யததாலே வநததாகையாலே கராயகாரணங்களை அபேதேந வயவஹிக்கலாம் என்று கருதது

ஈ— 1 A “மயர்வறமதிநலமருளினை என்று இவா தாம் பெற்றது புக்திருப்பாநந ஜனாநமாயிருந்தது 2 தாம் பெற்றது ஒன்றும் பிறாக்கு உபதேசரிப்பது ஒன்றுமாக வெண்ணுதே 3 அப்போது விபரலம்புகோடியிலேயாவரே 11 “उभयपरिकर्मितस्वान्तस्य” (உபயபரிகாமிதேதவாநதஸ்ய) எனகிறபடியே காமஜனாந ஸம்ஸக்ருதாநத கரணனுக்குப் பிறகுகுமதிநே பரபுக்தி, 11 அந்த ஜனாநகாமகவரினுடைய ஸ்தானே புகுவதரஸாத்ம மாய, அதடியாக 11 அநநதரம் விளைந்ததிநே இவருடைய புகதிதான

அ—(மயர்வற ஆதி) தஸமாத பராங்குராய ஜனாநஸ்ய யதூவஸதி தவஸ்துவிஷயதவேந ததேக ரச ப்யத்வாத்யவஸாயரூபதவம் விஷயபவைஸக்ஷணயாதீந பராவண்யரூபதவஞ்சாஸதி ஸாத்யந புக்திஸ்சாபி ந புகதி ஜனாநலாபுகூஸாயாமே 1 பரபுக்திருப்பாநதவாத ஸா சேத ஜனாநாநதகரபுகாவிநீ ஸயாத தஸமாத அஸ்ய புகதிபரததி விகலபயோச்யே தஸமாத ஏதததஸ்கஸ்ய உபயபரதவம் கட்டகு துதி பூவா:

2 k ஆனால் பின்னை உபாயபுகதியை உபதேசரிக்கிறா என்னலாகாதோ எனன (தாம் இத யாதி) 3 ஆறெனக்கு நின் பாதமே சரணுகத தநதொழிந்ததாய என்று நிரபாயமாய அவிலம்பித மாகத தாம் கண்ட உபாயததைவிட்டு பிளையொலறை உபதேசரிக்கில் விபரலம்பும் வரும் என்ற படி 1 11 காமஜனாநங்களாலே பிறந்த உபாஸக புகதியிறகாட்டில் புகுவதரஸாத்மதாலே பிறந்த இவருடைய புகதி வயாவருததையாயிருக்கும் எனகிறா (உபயபரிகாமிதேதயாதி வாகய த்வயத்தாலே) 1 (உபயபரிகாமிதேதி) காமஜனாநங்களிரண்டாலும் பரிகாமிதமாய அலங் கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வாநதஸ்ய அந்த கரணத்தையுடையவனுக்கு ஒன்றிலே ஒருவிஷ யத்திலே நியதமாயிருப்பதாய ஆதயந்திக - நியமாயிருக்கிற புகதியோகும்மொன்றினாலும் லப்யன என்றபடி 11 (அநநதரம் விளைந்தது) இதி பதாவயேந ச காலகரமேண பாவகரமேண ச வாத்யமாநாயாஸ ஸாத்யநபுக்தோ வயாவருததிருசயதே (அநநதரம்) அநநதரக்ஷண ஏவேத யாததூ பராங்குராயஸ்ய புகதயாகும்மாமாககூபரஸநஸ்ய ச உததரமிதும் வாகயம் அஸமிந் பக்ஷத்வயே ச A மயர்வற மதிநலமருளினை (1) 11 தி பூரவோக்தவாகயஸ்ய ஹேதவமிதூரதே தாதபாயம் நாஸதீதி தூரஷ்டவயம் அதர C செயத நனறி தேடிககாணுதே இதயாத்யாசாராய ஹருத்யவாகயம் அநுஸந்தேத்யம் அநநதரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபுகதி என்றபடி

ஜீ— 1 இவாக்கு புகதியுண்டோவெனன (மயர்வற இத்யாதி) அன்றியே ஸாத்யநபுகதியை உபதேசரிக்கிறாரானாலோவெனன (மயர்வற இத்யாதி) என்னவுமாம் 2 தாம் பெற்றது ஸாத்ய புக்தியானாலும் பிறர்க்கு ஸாத்யநபுகதியை உபதேசரிக்கிறாரானாலோவெனன (விபரலம்புகேத் யாதி) 1 காமஜனாநங்களடியாகவனரே புகதியுண்டாம் இவர்க்கு புகதி வந்தபடி என்னெனன (உபயபரிகாமிதேதயாதி) ஆத்மஸித்ததேன யாமுநாசாரயவசநம் — 1 உபயபரிகாமித ஸ்வாநதஸ்ய ஐகாந்திகாதயநதிகபுகதியோகை, கலப்ய இதி அஸயாராத்ம - காமஜனாநங் களிரண்டாலும் அலங்கருதமான ஸ்வாநத கரணத்தையுடையவனுக்கு ஒரு விஷயத்திலே நியத மாயிருப்பதாய நியமாயிருக்கிற புகதியோகும் ஒன்றிலும் லப்யனென்றபடி 11 (அநநதரம்) அநநதரக்ஷண ஏவ அநநதரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபுகதி என்றபடி

பர-11 आत्मसिद्धौ यामुनाचार्यवचनम् “उभयपरिकर्मितस्वान्तस्य ऐकान्तिकात्यन्तिकभक्तियोगैकलभ्यः”

ஈ-0 இதுதான் வேதாந்த விஹிதையான புகதிதானேயானாலோவெனினில், p ஸாவேஸ்வரனருள் இவாபெற்றாராஈ ஏற்றம் போம், q அபஸுத்ராதி, கரணந்யாயமும பரஸங்கிக்ருதம்

அ-0 o பராஹ்ருஸாயபுக்த்தோ ஹேதுபேதாநாத ஸவருபபேதாநாச்ச ஸாதாநபுகதிவயாவருத்தம் அபிக்ருதாய விபக்ஷே பூதாநாம வகதாம் விபக்ஷஸங்காமநுவந்நி (இதுதான் இதி) இதுதான்-இவருடைய புகதிதான் என்றபடி இப்படியாக வேணுமோ? இததிருவாயமொழி உபாஸநபரம என்றனரே அடியிலே பரதிஜ்ஞை பரணிறுது ஆகையாலே இவருடைய புகதியும் உபாஸந புகதியாய் இந்த உபாஸநபுகதியையே பிறாஃகு உபதேஸிக்விதநானால் விபரஸம்பூதாதி ஸங்கய மில்லையே ஆனபின்பு இதுதான் வேதாந்த விஹிதையான புகதியானாலோ? எனினில் என்றபடி o p q A சார்வேதவநெறி பரவேஸத்திறபடியே அபஸுத்ரா இதயாதி, வாக்யத்தை முந்தற அநுஸந்திதது அநந்தரம் 'ஸாவேஸ்வரனருள் இதயாதி, வாக்யத்தையும் அநுஸந்திதது விதுராதி, களைப்போலே இவருடைய பரபூராவததாலே உபதேஸிக்கக்கூடாதோவெனன (ஸாவேஸ்வரனருள் இதயாதி) என்று கண்டுகொள்வது அபஸுத்ராதி, கரணமாவது - ஜாநஸ்ருதியெனகிற ராஜா பஹ்வநநபரதனுமாய பஹுவித்த பரதனுமாயிருக்க புலல புலலாகுரெனகிற இரண்டு ருஷிகள் இந்த ராஜாவினிடத்தில் அநுகூரஹத்தாலே ஸுஷகதாநங்கொண்டு கார்யமில்லை பஹ்மஜஞாநம் உண்டாகவேணும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி இரண்டு ஹமஸருபிகளாய் அந்த ராஜாவினமேலே பறந்துகொண்டு போகிறவிடத்திலே புலலாகுரை புலலரெனகிறவா ஜாநஸ்ருதிமேலே நிழலபடாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் ' எனன புலலாகுரெனகிறவா நிழல படடால் வந்ததென்ன? ரைகவனாகப்போகிருனோ? ' என்று அநாதரம் பண்ணிக்கொண்டு போக அத்தைக்கேட்டு ஜாநஸ்ருதி துக் கிகிதனய ரைக்வனைத தேடி சிரங்குஞ்சொரியுங்கொண்டு கார்ப்பண்யத்தோடே பரசுநநபரபூராவராயிருக்கிற அவரைக

ஜி-0 விபாயயே அநிஷ்டம் காட்டுகிருா (இதுதான் இதயாதி) இதுதான்-இவருடைய புகதிதான் q (ந்யாயம் பரஸங்கிக்ருதம்) ந்யாயவிரோதம் பரஸங்கிக்ருதம் o p, q A சார்வேதவநெறி பரவேஸத்திறபடியே அபஸுத்ரா இதயாதி, வாக்யத்தை முந்தற அநுஸந்திதது விதுராதி, களைப்போலே இவருடைய பரபூராவததாலே உபதேஸிக்கக்கூடாதோவெனன (ஸாவேஸ்வரனருள் இதயாதி) என்று கண்டுகொள்வது அபஸுத்ராதி, கரணமாவது-1 ஸுகுஸய ததநாதரம் வணுத ததநாதரவணுத ஸுச்சயதே ஹி எனகிற அதிகரணத்திலே ஜாநஸ்ருதியெனகிற ராஜா பஹ்வநநபரதனுமாய பஹுவித்தபரதனுமாயிருக்க புலல புலலாகுர எனகிற இரண்டு ருஷிகள் இந்த ராஜாவினிடத்தில் அநுகூரஹத்தாலே ஸுஷக தாமங்கொண்டு காராயமில்லை பஹ்மஜஞாநம் உண்டாகவேணும் ' என்று எண்ணி இரண்டு ஹமஸருபிகளாய் அந்த ராஜாவினமேலே பறந்துகொண்டுபோகிற இடத்திலே புலலாகுனை புலலெனகிறவன ஜாநஸ்ருதிமேலே நிழல படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் எனன புலலாகுன எனகிறவன நிழல படடால் வந்ததேது? ரைகவனாகப் புகுகிருனோ? என்று அநாதரம் பண்ணிக்கொண்டுபோக அத்தைக்கேட்டு ஜாநஸ்ருதி துக் கிகிதனய ரைகவரைதேடி சிரங்கு சொரிந்துகொண்டு கார்ப்பண்யத

பர-q (அபஸுத்ராதி, கரணந்யாயமும பரஸங்கிக்ருதம்) उत्तरमीमांसाया प्रथ-
माध्यायस्य तृतीयपादे "शुभस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्रवणात्सूच्यते हि" [सू-३३] अस्यार्थो भाष्य
कारेणाभिहितः—ब्रह्मविद्यावैकल्येन हंसोक्तानादरवाश्रयश्रवणात् तदैव आचार्यं प्रत्याद्रवणात्,
आचार्येण अस्य शुश्रूषोर्विद्याऽलाभकृता शुक् सूच्यते हि। हिशब्दः-हेतौ। यसादस्य शुक् सूच्यते,

அ—கண்டு அநுவாதிதது பரஹ்மவித்யை உபதேஸிககவேணும் எனன ஸுஸருஷாஹீந் னுக்குச் சொல்லப்போகாது எனன பரஜாரக்ஷணத்தபரணு எனக்கு ஸுஸருஷைக்கு அவகாஸம் காண எனன ஆத்மரபீக்ஷாரத்தமாக ஆனால் பூஹுதூரவ்யம் கொண்டுவா எனன அபபடியே ஸாவஸவததையும் கொண்டுவந்து ஸமாப்பிக்க அந்த ராஜாவினுடைய ஆத்மரங்குட ரைவர் 1 ஆஜஹாரேமாம்ஸுத்ர அநேநைவ முகேந ஆலாபயிஷ்யதா எனறதுக்கு பூஷ்யம் பண்ணுகிற பூஷ்யகாரா—உபநயநாதி ஸம்ஸகாரமுடையவனுகொழிய பூரஹ்மோபதேஸத்திக்கு யோக்யதைமில்ல பின்னே ஸுதிதூரனெனறதுக்கு கருத்தென எனனு ஸாதிதது ஸோசநாசகு தூர என்று—ஸோகமுடையவனுகையாலே ஸுதிதூர நெனகிறொரு நிஸ்சயித்தா அந்த ஸோகமாவது—புல்லாஷ்ருடைய அநாதரத்தாலும் பூரஹ்ம வித்யாராஹிதயததாலும் உண்டான ஸோகம் இது ஸருதி பரஸிதூத்யமான ஜிஹ்யம் 9 (நயாயம் பரஸங்கிக்ரு) என்றது—நயாய விரோதம் பரஸங்கிக்ரும என்றபடி ஆக இரண்டு தூஷணம் மதவா (பரஸங்கிக்ரு) அபஸுதிதூராதிரோசதூததவாணஸய ஸாத்யபயதா வதிக்காரோ தேநி யோ நயாய உத ஸோததராபி பரஸஜயே தீததயாதத (நயாயமும இதி)அதர் அபி அநவாசயே p ஸாவேஸவரனருள இதிவாகயோகதபூதக ஏவ பூதக பராகுஸாராயா பிபராயேண அயயபி பூதக 10 பூவ 9 (நயாயமும பரஸங்கிக்ரும) இதயஸயநததரம் தஸமாந பராகுஸாராயஸய புகதி ஸாத்யபுகதிரேவ இதி தூஷ்டவ்யம் ஏவம் இதிருவாய மொழி தனனை (ப 361 d) இதயாரபய பிறாகு உபதேஸிககிருராக அமையும் (ப 369 s) இதயநதேந அஸய தூஸகஸய உபாயத்யவயபரதவம் ஸாதிதம் பூவதி

ஜீ தோடே பரச்ச ந்த பரபூவராபிருக்கிற அவரைக கண்டு அநுவாதிதது பூரஹ்மவித்யையை உபதேஸிககவேணும் எனன ஸுஸருஷாஹீந்னுக்குச் சொல்லப்போகாது எனன “பரஜா ரக்ஷணத்தபரணு எனக்கு ஸுஸருஷைக்கு அவகாஸம் காண எனன ஆத்மரபீக்ஷாரத்தமாக ஆனால் பூஹுதூரவ்யம் கொண்டுவா எனன அபபடியே ஸாவஸவததையும் கொண்டுவந்து ஸமாப்பிக்க அந்த ராஜாவினுடைய ஆத்மரங்குட ரைகவன 1 ‘ஆஜஹாரேமாம் ஸுதிதூர அநேநைவ முகேந ஆலாபயிஷ்யதா எனறதுக்கு பூஷ்யம் பண்ணுகிற பூஷ்யகாரா—உபநய நாதிஸம்ஸகாரம் உடையவனுகொழிய பூரஹ்ம வித்யோபதேஸத்திக்கு யோக்யதை இல்லை பின்னே ஸுதிதூரன எனகிறதுக்கு கருத்தேதென்று ஸங்கிதது ஸோசநாத ஸுதிதூர என்று ஸோக முடையவனுகையாலே ஸுதிதூரன எனகிறதென்று நிஸ்சயித்தா அந்த ஸோகமாவது புல்லா ஷ்ருடைய அநாதரத்தாலும் பூரஹ்ம வித்யாராஹிதயததாலும் உண்டான ஸோகம் ஆக இதை அதிகரணத்திலே ஸுதிதூரனுக்கு பூரஹ்மவித்யாயோக்யதை இல்லை என்று நிஷ்காஷிக்கையாலே அந்த விரோதம் பரஸங்கிக்ரும என்றபடி p q நயாயமும எனகிற இடத்தில் சஸ்பதம் ‘ஏற்றம் போம்’ என்றததே டே ஸ்மச்சயிக்கிறது ஆக ஸாத்ய புகதி என்றால் பூதகதூவ்யம் வருகையாலே ஸாத்யபுகதியே என்று கருத்து

பா—अतश्शोचनाच्छूद्र इति कृत्वा आचार्यो रैकं जानश्रुतिं “शूद्र” इत्यामन्त्रयते; न जातियोगेन इत्यर्थः अध्ययनविधिसिद्धस्वाध्यायाधिगतज्ञानस्यैवोपासनोपायत्वात् शूद्रस्य ब्रह्मोपासनसामर्थ्यं नास्ति । इति हासाद्यपि—स्वाध्यायसिद्धमेव ज्ञानमुपवृहयतीति ततोऽपि नास्य ज्ञानलाभः । श्रवणानुज्ञा तु पापक्षयादि-फला । विदुरादीनां तु भवान्तरवासनया ज्ञानलाभात् ब्रह्मनिष्ठत्वम् । तस्मादनधीतवेदस्य अश्रुतवेदान्तस्य ब्रह्मस्वरूपतदुपासनाद्यनभिज्ञस्य उपासनाङ्गभूतयज्ञादिजननधिकृतस्य शूद्रस्य उपासनोपसहारसामर्थ्यासम्भवात्, अर्थित्वसद्भावेऽपि उपासनोपसहारशक्तिविरहाच्च ब्रह्मविद्यायां शूद्रस्य न कथञ्चिदप्यधिकारः—इति ।

ஈ—1 ஆனபின்பு 8 தாமபெற்றத்தையே பிறாக்கு உபதேசிககிருராக அமையும் 6 கீழில்

அ— 1 கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக்கொண்டு தாம பெற்ற புகதியை உபதேசிக்கிறாரென்கிறார் (ஆனபின்பு இதயாதி) ஆனபின்பு என்று உபய (ப 366 l) இதயாதி வாக்யாராதத்ததைப் பராமர்ஸிக்கிறது 8 (தாம பெற்றத்தையே) பராயபுகதியையே

இப்பத்துப்பாட்டிலும் ஸங்கரஹேண பரபத்திஸீரமும் ததுபயுத்தாரத்தங்கனையும் சொல்லி பரபத்தியிலே தாற்பாயத பாயவஸிக்கிறதென்று பரமாசாரயர் நிரவாஹம் பராயபருசிகு உபயுத்தமான அரத்தங்களைச் சொல்லி பராயபருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பூஷ்யகாரர் நிரவாஹம் என்றதாயிற்று இந்த அர்த்தத்தில் வீடுசெய்யமினாவது புத்தியை அவன பக்கலிலே வையுங்கோள் என்றபடி அத்வா பூஷ்யம் தலைக்கட்டினபு (ப 366 e) என்றதுக்கு—ஸாத நோபாஸநபரமாக நிரவஹிததார என்று பொருள் தத்வஹிதங்களிறே ஸாஸ்தரங்களில் பரதி பாதிக்கிறது ஹிதமாவது அலெனிக புருஷார்த்த ஸாதநமிதே ஆகையாலே புருஷார்த்தம் ஹிதத்துக்குள்ளே சொருகியிறேயிருப்பது அதில் பூரஹமீமாமஸையில் பூர்வதூஷிக்கத்தாலே ததவததை நிருபித்து உத்தரதூஷிக்கத்தாலே ஹிதத்தை நிருபித்ததிறே அநதச சாயையாலே இங்கும் முதல திருவாயமொழியிலே ததவததை நிருபித்து இரண்டாம் திருவாயமொழியிலே ஹிதத்தை நிருபிக்கிறார் 'வீடுமின முற்றவும் (1) என்று 1 ஸமதூமாத்யுபேத ஸயாத என்கிற ஸூத்ரார்த்ததூஷிக்கைச்சொல்லி மினனினநிலை (2) என்கிற பாட்டிலே வைராக்யபாதார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும் புலகு'' (4) என்று புகுவதூறுஸநதார்த்தத்துக்கு பரீதிருபதவம் தோன்றுகையாலும் அற்றது பற்றெனில்'' (5) என்கிற பாட்டிலே உற்றது வீடுயிர் (5) என்று யோக ஸாஸ்தரத்தில் சொல்லுகிற பரகாரத்திலே ஜஞாநயோகத்தில் ஆதமாலை ஸாக்ஷாத்கரிகும போது ஆத்மாவுடைய பேராக்யதை ஆவிஷகருதையாகையாலே அங்கே காலதாமுமபடி வரும் அங்குன செயயாதேயுங்கோளென்று உபதேசிக்கையாலும் இந்தத் திருவாயமொழி உபாய புகதிபரதாரமும் முதற்பாட்டு — அங்குபரபத்திபரமாகவுமாம் பராயபருசி யோஜனைப்படியே பொருளாகவுமாம் (ப 365) 8 இப்படி யோஜநாத்வயம்கூடனபடி எங்ஙனெனென அருளிச்செய்கிறார் (இவருடைய இதயாதி) புகதிபரபத்திகள் புகதிபரபத்யுபதேசங்கள் என்றபடி இவர்க்கு ஸமஸாரத்தில் அடிக்கொதிப்பு உந்மஸதகமாகையாலே பரபத்யுபதேசம் பண்ணுமபோதும் வைராக்யத்தை பூஹுவாக உபதேசிக்கையாலே ஆரத்தினிஷ்ட பரபத்தியை உபதேசிக்கிறார் என்னவுமாய ஸமதூமாத்யுங்குபுகதியை உபதேசிக்கிறாரெனவுமாயிருக்கும் என்றபடி (ப 366) 8 இப்படி யோஜநாத்வயததையும் அருளிச்செய்து பரமாசார்ய யோஜனை அப்யர்ஹிகமென்று தமக்குத் திருவுளமாய்படியை அருளிச்செய்கிறார் (மயாவற இதயாதி) மினனினநிலை (2)

ஜீ— 1 பூர்வோகத ஹேதவதுவாத பூர்வகமாகத் தாம பெற்ற புகதியை உபதேசிக்கிறார் என்கிறார் (ஆனபின்பு இதயாதி) ஆனபின்பு என்று உபய (ப 366 l) இதயாதி வாக்யாராதத்ததைப் பராமர்ஸிக்கிறது 8 (தாம பெற்றத்தையே) பராயபுகதியையே ஆக இந்தப் பத்துப்பாட்டிலும் ஸங்கரஹேண பரபத்தி ஸீரமும் ததுபயுத்தார்த்தங்கனையும் சொல்லி பரபத்தியிலே தாற்பாயத பாயவஸிக்கிறதென்று ஆளவநதார் நிரவாஹம் பராயபருசிகு உபயுத்தமான அரத்தங்களைச் சொல்லி பராயபருசியிலே பாயவஸிக்கிறதென்று பூஷ்யகாரர் நிர்வாஹம் என்றதாயிற்று இந்த அர்த்தத்தில் வீடுசெய்யமினேயாவது - அவன பக்கலிலே புத்தியை வையுங்கோள் என்றபடி பூஷ்யம் தலைக்கட்டினபு (ப 364 e) என்றதுக்கு காலவிஸேஷ பரதூஸநமே பூலமாகவுமாம்

ஈ—திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரதவத்தை அநுபூவித்து ஒரு பெரிய திருநாளப்போலேயிறே போந்தது, இவர் இப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறாககு உபதேசரிகிறபடி எங்ஙனேதான்? தாம் அநுபூவித்த விஷயத்தை எல்லை கண்டோ, அன்றிகளே தாம் அவவிஷயத்தில் விரக்தராயோ? எனனில், விஷயமோவென்றால், t A “தனாகும் தன தனமை அறிவறியான்” என்கிறபடியே அபரிசிந்த விஷயம், uB சொள்ளமானா இனப்பெள்ளமிறே v இனி, தம் அபிநிவேசமோவென்றால், uC ‘காதல் கடலின மிகப்பெரிதால்’ என்றும், wD ‘மண்திணி ஞாலமும் ஏழ் கடலும் நீளவிய மபும் கழியப்பெரிதால்’ என்றும், xE ‘சூழ்நததனிற்பெரிய’ என்னவா’

அ—இதயாதிசு - இவ்விடத்திலே ஸநேஹத்தை விட்டு அவ்விடத்திலே ஸநேஹத்தைப் பண்ணு எனிறிறே தாதபாயம் அதாவது - உபாயபுகதியிறே எனன தமக்கு உண்டான பராய புகதி விஸிஷ்டமான பரபத்தியையே உபதேசரிப்பாரென்பாராயக்கொண்டு முந்தறு அவருடைய புகதியுண்மையை அருளிச்செய்கிறா (மயர்வற இதயாதி) (ப 369)s (தாமபெற்றததையே) பராய புகதி விஸிஷ்டமான பரபத்தியையே (ப 365) g k அத்வா புகத்யுபகரமமான பராயபுகதியை உபதேசரித்தாலாகாதோ? உபாயபுகதியை உபதேசரிகவேணுமோ? எனன (இவருடைய இதயாதி) இவருடைய புகதி பராய புகதியோ? உபாய புகதியோ? என்றும் இவருடைய பரபத்தி அங்குபரபத்தியோ? ஸ்வதந்தரபரபத்தியோ? என்றும் ஸமஸயிக்குமபடியிறே இவருடைய புகதி பரகாஷமிருக்குமபடி இதையிறே F மயாவற மதிநலமருளினன எனறது, இப்படிப் பட்ட புகதியைப்பெற்ற தாம் புகத்யுபகரமாதரத்தை உபதேசரித்தால் விபரலமபுகராவர் எனறபடி (ப 366) | ஆனால் இவருடைய புகதி உபாயபுகதியானபடி எங்ஙனெனென (கர்ம ஜ்ஞாந இதயாதி) பரபுகதியிறே ஸாத்நம் அது புகதருக்கு ஸாத்நாதரததர்லே பிறகும் இவருக்கு புகுவத்பரஸாத்நத்தாலே வந்தது எனறபடி ஆனால் பரபத்தி இவர்க்கு மோக்ஷஸாத்ந மனளே எனனில் இவா அதில ஸாத்நதவபுகதி தியைத கவிநது அவனையே உபாயமாகப் பற்று கையாலே இதுக்கு ஸ்வரூபயோக்யதை உண்டாயிருக்கவும் அவனே உபாயமானான (ப 367) o (வேதாந்த விஹிதையான) விதிபூத்யும்-ஸாங்க்ஷதிக்ரம எல்லா யோஜனையிலும் பூஷயம் தலைக்கட்டின பின்பு (ப 364 e) எனறதுக்குக் காலவிஸேஷபரத்யாஸநமே பூலமாகவுமாம்

t கீழில் திருவாய்மொழி ஸவாநுபூவமாயிருக்க, இங்கு பரோபதேசத்தாக்கு பரஸங்க்ஷமேது எனறு பலபடியாக ஸங்கிக்கிறா (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இதயாதிசுயாலே) u நநு, யத்யபய பரிச்சிந்தநம் ததாபி பஹுமகாலாநுபுவேந க்ரமேண பரிச்சித்தி ஸயாதேவ யத்யா லோகே அபரிச்சிந்தநயா வ்யவஹரியமாணத்யாந்யாதேசரிதயதராஹ (கொள்ளமானா இதி) v விரகதராய பரோபதேசம் பண்ணவொண்ணாதென்கிறா (இனி தம் அபிநிவேசம் இதயாதி) w (மண்திணி இதயாதி) மண்செறிந்த பூமியும் அததைச சூழ்ந்த கடலேழும், இதெல்லாவற்றுக்கும் இடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஸமான ஆகாஸமும் தனக்குள்ளேயாம்படி அவ்வருகே பெருத்திரா

ஜீ—t இரண்டாம் ஸங்குதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இதயாதி) t₂ (தனாகும் இதயாதி) தனாகும் தன்னுடைய ஸ்வபூவத்தை அறிய அரியவன u (கொள்ள இதயாதி) அநுபூவிக்க எலகைகாவொண்ணாத ஆநநதஸமுதரம் u₂ (காதல் இதயாதி) ஆசையானது கடலிற காட்டிற பெரியது w (மண்திணி இதயாதி) மண்செறிந்த பூமியும் அத்தைசசூழ்நத ஏழ்கடலும் எல்லாததுக்கும் இடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஸமான ஆகாஸமும் தனக்குள்ளேயாம்படி அவ

ஈ—என்னுமபடி பெருகியிருந்தது y ஆகிலும் ஒருகால ஓன்றிலே அபிநிவேசம் பிறந்தால் அப்படியப்பட்ட z விஷயந்தானே காலாந்தரத்திலே விரக்தி பிறக்கக் காணுநின்றோம், அப்படியே, எலகாலம் அநுபூவித்துப் பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவெனவில அப்படியும் சொல்லவொண்ணாது, 2A “எப்பொழுதும் நாஸ்திகளாண்டுழியுழிதொழும் அப்பொழுதைப்பொழுதென ஆராவமுதம்” என்னுமபடி நிதயாபூர்வமாயிருக்கும் ஓனி b ஆசாயபதும் நிர்வஹிக்கக்கூக அன்று க யாதிலாப பூஜைகளுக்காக அன்று, c1 “प्रपुन्यात्” (பரபுருயாத்) என்றொரு விதிபரதந்தரராயன்று ஆனால் இதுபின்ன எததாலேயாவது? என்னில், ஸ்வாநுபூவ பரகாஷமீருக்கிறபடி

அ—நின்றது x (குழந்து இத்யாதி) அந்த தத்வதரயத்தையும் வளைத்துக்கொண்டு அதுகரு அவருகாமபடியாயிருக்கிற என அபிநிவேசமானது

y (ஆகிலும் ஒருகால இதி) அதர 2 ததேவ பரீதயே பூத்வா புநாது ககூரய ஜாயதே 1 ததேவ கோபாய யத பரஸாதாய ச ஜாயதே || இகயநுஸந்தேயம் z (விஷயந்தானே) என்றது— விஷயந்தனனிலே என்றபடி a (எப்பொழுதும் இத்யாதி) எல்லா க்ஷணம் எல்லா நாள எல்லா மாஸம் எல்லா ஆண்டு எல்லா வகைப்பட்ட ஊழி ஊழிதோறும் அவவோ அவவோ காலங்களில் எனக்குளளே கலந்து அதருபதிகரமான அமருதமானவன் b (ஆசாயபதும் நிர்வஹிக்கக்கூக அன்று) என்றதுக்கு ஹேது ஆசாயபதும் நிர்வஹிக்கவேணுமென்கிற நினைவு இவாகரு இல்லாமையாலே என்கை B' நீசனேன நிறையொன்றுமிலேன என்று தமமைத தாழ நினைக்கிற வராகையாலும் C கொள்ளென்று கிளாந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக என்று அவர்கள் தருகிற ஸம்பதது தமக்கு அநாததத்கரமாக நினைக்கையாலும் D ஓதவல்ல பிராககள் என்று தமமோடே அதிகரிக்கிறபாககை தமக்கு ஸேஷிகளாக நினைத்திருக்கையாலும் கயாதிலாப பூஜைகள் மூன்றும் இவாகரு இலகியென்னுமிடம் ஸம்பரதிபந்தம் 3 'பரோவாச தாம் தத்வதோ பரஹமவித்யாம்' என்று தமமை அநுவாததித்தவர்களுக்கு பரஹமவித்யையை உபதேஸிக்கக்கூக

ஜீ—வருகே பெருத்திராநின்றது x (குழந்து இத்யாதி) அந்த தத்வதரயத்தையும் வயாதித்துக் கொண்டு அதுக்கும் பெரிதான என்னுடைய அபிநிவேசமானது

z (விஷயந்தானே) விஷயந்தனனிலே இங்கே 2 ததேவ பரீதயே பூத்வா புநாது ககூரய ஜாயதே இத்யாதி; அநுஸந்தேயம் a (எப்பொழுதும் இத்யாதி) எல்லா க்ஷணம் எல்லா நாள எல்லா மாஸம் எல்லா ஆண்டு எல்லா வகைப்பட்ட கலபம் கலபந்தோறும் அவவோ அவவோ காலங்களில் எனக்குளளே கலந்து அதருபதிகரமான அமருதமானவன் E ஏபாவம் பரமே என்கையாலே ஆசாயபதும் நிர்வஹணர்த்தமாக அன்று B நீசனேன C பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக F' தொண்டர் தொண்டன் D ஓதவல்ல பிராககள் என்கையாலே கயாதிலாப பூஜைகளுக்காக அன்று வீடுமினமுற்றவும் (1) என்று பலரைக்குறித்து உபதேஸிக்கையாலே 1 'பரபுருயாத்' என்றொரு விதிபரதந்தரராயல்ல என்றபடி c (பரபுருயாத்) என்றது 3 'பரோவாச தாம் தத்வதோ பரஹமவித்யாம்' என்கிற முண்டோபநிஷதஸ்குதியில் 'பரோவாச'

பர—c1 (பரபுருயாத் எளிது) मुण्डकोपनिषदि [१-२-१३] “तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक् प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय। येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच ता तत्ततो ब्रह्मविद्याम्” इति। “प्रोवाच-प्रब्रूयादित्यर्थः” इति भाष्यकारेण सारे अभिहितम् ॥

ஈ—d தாம் அநுபூவிதத விஷயம் தனியே அநுபூவிகுமதனறிககே இருந்தது, இனி, நமககு d 1 பேராத்யந்த பரஸ்பரத்துக்கு ஆளாவா ஆ? என்று ஸம்ஸாரிகள் பகலிலே கணவைத்தார், e தாம் புகுவத் விஷயத்திலே பரவணராயிருக்கிறபேராலே அவர்கள் ஸப்தாதி விஷயங்களிலே பரவணராயிருந்தார்கள, f இவர்கள்நர்த்தம் பரிஹரித்தலலது நிறகவொண்ணுதாபிருந்தது g “ஒருவனுக்கு வைஷ்ணவத்வம் உண்டு, இல்லை எனனுமிடம் தனககே தெரியுங்காண்” என்று ஜீயா பலகாலும் அருளிச்செய்வா — பிறநாததம் கண்டால், “ஐயோ!” என்றிருந்தானாகில் “நமககு புகுவதஸம்பந்தம் உண்டு” என்றிருக்க h அடுக்கும், “i இத்தனையும் j படடிடுவானுக்கு” என்றிருந்தானாகில் நமக்கு புகுவதஸம்பந்தமில்லை என்றிருக்க அடுக்கும் — என்று

அ—கடவன எனகிற ஸாஸ்தரமாயாதையிலே உபதேஸிககிருரென்னவொண்ணது வீடுமின முறறவும் (1) என்று பலரையுங் குறித்து உபதேஸிககையாலே c 2 ‘பரோவாச—பரபுருயாதி த்யர்த்தது இதி வேதாராதது ஸங்குரஹோக்த பரோவாச ஸப்தாராதது (பரபுருயாதிதி)

d ஸவாநுபூவ பரகர்ஷமிருக்கிறபடி என்றதை விவரிககிருர் (தாம் அநுபூவிதத விஷயம் இதயாதி) e ஆனால் அவர்களும் உசாததுணையாகார்களோ எனன (தாம் புகுவத் விஷயத்திலே இதயாதி) f இவர்கள் உசாத்துணையல்லாவிடால் இவர்களுக்கு உபதேஸிப்பானென எனன தமமுடைய த்யாதிஸயத்தாலே எனகிருர் (இவர்களநர்த்தம் இதயாதி) g புகுவதஸம்பந்தம் ஸப்தாதி விஷய பரவணராயிருக்கிற இவர்களநர்த்தம் பரிஹரிகக வேண்டுவானெனெனென (ஒருவனுக்கு) என்று தொடங்கி 3 ‘ஸுஹருதம் ஸர்வபூதாநாம் என்று அவன இருந்தால் 4 யசகீல ஸவாமீ தசகீலோ தாஸ என்று இருக்கவேணும் இவனுக்கும் என்று கருத்து g இவர்களிடத்தில் த்யாதிஸயம் வருகைக்கு அடி—புகுவதஸம்பந்தம் ஜநாநமுடையவ ராகையாலே எனனுமதை ஆபத வசநத்தாலே த்யாதிபிககிருர் (ஒருவனுக்கு இதயாதி) எனனவுமாம் h அடுக்கும் பராபதம் i (இத்தனையும்) ஏதாவந்தம்நர்த்தம் j (படடிடுவானுக்கு) பராபநுயாத ஏவம் பரோபதேஸாநுபபத்தி பரிஹருதா

ஜீ என்கிறதுக்கு அர்த்தத்தவேந சொன்ன வேதாராதது ஸங்குரஹ வாக்யததையாதல 5 நாஸம் வத்ஸரவாஸிநே பரபுருயாத என்றததையாதல

d விவரணம் (தாம் அநுபூவிதத விஷயம் இதயாதி) d 1 “மசசித்தா மத்குதபராணு பேராத்யந்த பரஸ்பரம் | கத்யந்தஸ்ச மாம நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ||” இதி கீதாஸு த்யுமே ஸதிதம் வசநமவலம்புய (பேராத்யந்த பரஸ்பரத்துக்கு) என்றது e ஆனால் அவர்கள் உசாத் துணையாவர்களோ எனன (தாம் புகுவத் விஷயத்திலே இதயாதி) f ஆனால் அவர்களுக்கு உபதேஸிப்பானெனெனென தமமுடைய த்யாதிஸயத்தாலே எனகிருர் (இவர்களநர்த்தம் இதயாதி) g பிறநாததம் பரிஹரிககவேணுமோ? எனன (ஒருவனுக்கு இதயாதி) அதாவது 3 ‘ஸுஹருதம் ஸர்வபூதாநாம்’ என்று அவன இருந்தால் 4 ‘யசகீல ஸவாமீ தசகீலோ தாஸ’ என்று இவனுக்கு இருக்கவேணுமிநே என்று கருத்து h அடுக்கும் பராபதம் i, j (இத்தனையும் படடிடுவானுக்கு) இவளவு அநாததமும் படக்கடவன

பர-d 1 (பேராத்யந்த பரஸ்பரத்துக்கு) भगवद्गीतासु दशमे “मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम्। ऋययन्तश्च मा नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च॥”

ஈ— k இவர்களை இவர் மீட்கப்பார்க்கிற l வழிதான் என்னென்னில், m இவர்கள் சேதந்
ராயிருந்தார்களா, n ஸப்தாதி விஷயங்களில் வாசியறிந்து, o தீயவை கழித்து,
நல்லவை பற்றிப்போருகிறதொன்று உண்டாயிருந்தது அவற்றினுடைய ஹேயதையை
யும், ஸர்வேஸ்வரனுடைய உபாதேயதையையும் இவர்களுக்கு அறிவித்தால் அவற்றை
விட்டு இவனைப்பற்ற அடுக்குமென்று பார்த்து o ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையும்,
இவர்கள் பற்றின விஷயங்கள் p அலபாஸ்தி ரதவாதீதோஷதுஷ்டங்கள் என்னுமிடத்
தையும், பற்றுமிடத்தில் வரும் q அநதராய பரிஹாரததையும், பற்றுமிடத்தில் இன்று
புதிதாகச் செய்ய வேண்டுவதொன்றில்லை—பழைய 1 ஸம்பந்தத்ததை உரை அமையும்
என்னுமிடத்தையும், பற்றுவார்க்கு அதுஸந்திக்ஷபபடம் 8 மந்த்ரம் இன்னதெனது
மிடத்தையும், அவனுடைய 6 புகூவதையையும் அருளிச்செய்யாதினனுகொண்டு
n இதரவிஷய வைராக்யபூவகமாக v புகூவத்புகூவதிக்ஷபபண்ணி ஆஸ்ரயியுங்கோள்
என்று பரோபதேஸ் பரவருத்தராகிரு

அவதாரிகை (1-2) முற்றிற்று

அ— k புகூவதுவைலக்ஷணய ஜ்ஞாநகூந்தமும இல்லாதவர்களை எவ்வழியாலே ஸப்தாதி
விஷயத்தில் நின்று மீட்கப்பார்க்கிறார் என்கிற ஸங்கையை அநுவதிக்கிறார் (இவர்களை இவர்
இத்யாதி) l வழி-பற்றுக n ஸப்தாதி விஷயத்தில் ரஸிகதவஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிறார்
என்று இந்த ஸங்கைக்கு உததரமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி வாக்யத்துவத்தாலே)
n (தீயவை கழித்து நல்லவை பற்றிப்போருகிறது) என்றவிடத்தில் ஒரேதிஹயமருளிச்செய்வார்
அதாவது 'ஒருவன் ஸதீயினுடைய கண்ணழகிலே ஈடுபட்டிருப்பானாய் அவன் - தானும்
ஸதீயுமாக ஆற்றிலநின்றும் வாராநிறக அடிசடுகையாலே அவன் கண்ணழகுக்கு ஒரு
வாட்டம் வாராமைக்காக தன் ஆடையை விரித்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறபடியை பட்டரெழுந்
தருளாநிறக்க கண்டு, இப்படி செய்யவேண்டுவானென என்று அவனை கேட்டருள, அவனும்
தன்னுடைய வருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல அவனை பார்த்து கண்ணழகுகளேரு இப்பாடுபடு
கிறாய் இதைப் பாராக நல்ல கண்ணைக் காட்டினால் இத்தை விடலாமோ என்று கேட்டு, பெரிய
பெருமானுடைய A கரியவாகிப் புடை பரந்து என்கிற கண்ணழகைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு
களித்து நிவருத்ததையத் தீர்த்தான் என்று பரஸித்துமிதே இதுக்கு உத்யாஹரணம் B 'மாதரார்
கயறகணென்னும் வலையுட்பட்டமுந்துவேனை, போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியிற புருந்து
தனபால் ஆதரம் பெருகவைத்த அழகன்' என்னகடவதிதேயென்று o எல்லையிலந்நலம் (4)
என்றதைப்பற்ற (ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையும்) என்றது p மின்னின் நிலை' (2) என்றத்
தைப்பற்ற (அலபாஸ்திரதவாதீதோஷதுஷ்டங்கள்) என்றது q (அநதராயபரிஹாரம்) என்றது

ஜீ— k புகூவதுவைலக்ஷணய ஜ்ஞாந கூந்தயிலலாதவர்களை எவ்வழியாலே ஸப்தாதி விஷயங்
களில் நின்று மீட்கப்பார்க்கிறார் என்கிற ஸங்கையை அநுவதிக்கிறார் (இவர்களை இவர் மீட்க
இத்யாதி) n ஸப்தாதி விஷயங்களில் ரஸிகதவஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிறார் என்று ஸங்கைக்கு
உததரமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் சேதநராய இத்யாதி) o எல்லையிலந்நலம் (4) என்றதைப்
பற்ற (ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையும்) என்றது p மின்னின் நிலையில் (2) என்றதைப்பற்ற
(அலபாஸ்திரதவாதீதோஷதுஷ்டம்) என்றது q அது சென்று (5) என்றதைப்பற்ற (அநத

A அமலனாதி 8 B திருமலை 16

1 வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய துமமுயிரி வீடுடை யானிடை வீடு செய்மமினே

ஆ— வயா — புகுவத வயிரிசத ஸர்வவிஷய ஸங்க்யததையும விட்டு இவ்வாதமாவை
பேஷதவேந ஸமாப்பியுங்கோள ஸமாபபிசுருமிடத்தில் இத்தையுடையவனபககலிலே
ஸமாப்பியுங்கோள ஸமாபபணமாவது-இவ்வாதமா அபனுசகு பேஷமென்று ஸமவதிக்கை
என்கிறா

1

ஐ— அவ — முதற்பாடபு — புகுவதவயதிரிசதமான ஸர்வவிஷயங்கோயும் அற
விட்டு ஸர்வசேஷியான எம்பெருமான திருவடிகளிலே ஆதமாவை ஸமாப்பியுங்கோள
என்கிறா

வயா — (வீடுமின்) பற்றிநின்ற நிலத்தினுடைய தயாஜயதாதிஸயம் தோற்று
சைசாக முதலிலே விடுங்கோள என்கிறா (முற்றவும்) பண்டு பற்றின் விஷயங்களில்
சில ஹேயமும், சில உபாதேயங்களுமாயிருக்கிறனவல்ல எல்லாம் தயாஜயமே
(வடுசெயது) என்று அதுபுராட்சிறந்து பற்றினவற்றை விடுகையே பரயோஜநம் போந்
திருக்கசெயதே அதுககுமேலே ஒரு நனமை உபதேஸிக்கைக்காக என்னுமிடம்
தெரிகைக்கு (உமமுயிரென்று தொடங்கி) உமமுயிரை விடுமிடத்தில் உறவிலலா
நிலத்திலன்றிகே உடையவன பககலிலே விட இசையுங்கோள

1

ப— அவ — இதில் முதற்பாடபு ஸகலேதரபரிதபாக் பூவகமாக புகுவது
விஷயமான ஆதமஸமாபபணததை விதிக்கிறா

முற்றவும்—புஜந விரோதியான ஸாத்ய ஸாத்யங்கள் எல்லாவற்றையும்,
வீடுமின்—ஸர்வாஸநமாக விடுங்கோள, அவ்வளவில் நிலலாதே, வீடுசெயது—
அவற்றை விட்டு, உமமுயிரி—உங்களுடைய ஆதமாவை, வீடுடையானிடை—மோக்ஷ
நிர்வாஹகளுன ஸர்வாமி பககலிலே, வீடு செய்மமின்—விடுதலைப் பண்ணுங்கோள
“வீடு இசைமினே” என்றும் சொல்லுவா

1

அ— அது செற்று (5) என்றத்தைப்பற்ற r அடங்குக உள்ளே (7) என்றத்தைப்பற்ற
(ஸம்பந்தத்தை உணர அமையும்) என்றது s வணபுகழ நாரணன் (10) என்றத்தைப்பற்ற
(மந்த்ரமினது) என்கிறது t 'இறைசோமின் (3) இதயாதி பதங்களைக் கடக்கித்து
(புஜநீயதையையும்) என்றது u 'வீடுமின் முற்றவும்' (1) என்றத்தைப்பற்ற (இதரவிஷய
வைராக்ய பூவகம்) என்றது v (புக்தியைப்பண்ணி) என்றது- புலகு பற்றற்றே' (4)
பற்றிலையாய்' (6) இதயாதியைப்பற்ற

1

ஜீ—ராய பரிஹாரம்) என்றது r அடங்குகவுள்ளே (7) என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்பந்தத்தை
உணர) என்றது s வணபுகழ நாரணன் (10) என்றத்தைப்பற்ற (மந்த்ரமினது) என்கிறது
t 'இறைசோமின்' (3) என்றத்தைப்பற்ற (புஜநீயதையையும்) என்றது u 'வீடுமின் முற்றவும்' (1)
என்றத்தைப்பற்ற (இதரவிஷய வைராக்ய பூவகமாக) என்றது v அந்நலம் புலகு' (4)
என்றத்தைப்பற்ற (புக்தியைப்பண்ணி) என்றது

1.

இ—அவ —முதற்பாட்டில்—புகுவதும்வயதிரிகதமான ஸாவ்விஷயங்களுமும் விட்டு ஸாவஸேஷிபான எம்பெருமானதிருவடிகளிலே ஆதமாவை ஸமாப்பியுங்கோள எனகிறா

வயா — (வீடுமின) விடுமின என்றபடி இன்னததை விடுங்கோளென்னு தொழிவானென? எனனில், சிறு பரணை ஸாப்பததைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், விட்டுக்கொள்ளென்று, பின்னையிறே ஸாப்பமென்பது அதுபோலே விடுகிறவற்றி னுடைய தயாஜயதாதிசயம் தோற்றுக்கக்காக முதலிலே விடுங்கோள எனகிறா உபதேசம் அஷ்டகாணமாயிருக்க, பூஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலா தூநதராய அாததிசகச சொல்லுகிருரல்லாமையாலும், அநாததம் ஸாவஸாதாரண மாகையாலும், எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறா எததைவிடுவதென்னும் அபேக்ஷையிலே (முற்றவும்) எனகிறா, 1 “अहं ममेति चादौ” (அஹம் மமேதி சண்டாள) சண்டாளா குடியிருப்பை பூராஹமணனுக்கு ஆக்குமபோது சண்டாள ஸபாஸமுள்ள பதூராததம்மடைய தயாஜயமாண்போலே, அஹங்காரகூப்பமுமாக ஸவீகரித்தவற்றில் தயாஜயமல்லாதன இல்லையென்கை இனி (உமமுயிர் வீடுடையானிடை) எனன அமைந்திருக்க (வீடுசெய்து) என்று அநுபாஷிக்கிறது- விடுகைதானே பரபோஜநம் போந்திருக்கை ராஜபுதரன சிறையிலே கிடந்தால் முடிசூடுவதிலும் சிறைவிடுகைதானே பரபோஜநமாயிருக்குமிதே (உமமுயிர் வீடுடையானிடை) உங்கள் ஆதமாவையும் ஸரீரததையும் உடையவனபக்கலிலே, உங்கள் ஆதமாவைத் தனக்கு ஸரீரமாகவுடையவனபக்கலிலே என்னுதல், உங்கள் ஆதமாவை விடுமிடத்தில், உடையவனபக்கலிலேயென்னுதல், மோக்ஷ பரதூனபக்கலிலே என்னுதல் (வீடு) விடுகையை - ஸமாப்பிக்கையை (இசைமினே) இசையுங்கோள அவன நினைவு நித்யமாயிருக்க, நீங்கள் இசையாமையாலேயிறே இழநதுபோந்தது, 2 “यमो वैष्वतो राजा यस्त्वैष हृदि सियत । तेन चेद्विधावस्ते मा गङ्गा मा कुरुन् गम ॥” (யமோ வைவஸவதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி ஸதித । தேந சேத- விவாத்ஸதே மா கங்காம மா குருந் கம் ॥)

1

ஈ—அவ —முதற்பாட்டு a இதர விஷயங்களை விட்டு, b உங்களுக்கு வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றப் பாருங்கோள எனகிறா

அ—முதற்பாட்டு (வீடுமின இதயாதி) a ‘வீடுமின உமமுயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ய மினே’ எனனுமளவும் கடாக்கித்து அவதாரிகை (இதர விஷயங்களை இதயாதி) b (வகுத்த விஷ யத்தை) என்றது உடையான என்றததைப்பற்ற

ஐ—முதற்பாட்டு (வீடுமின இதயாதி) a ‘வீடுமின உமமுயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ய மினே’ எனனுமளவும் கடாக்கித்து அவதாரிகை (இதர விஷயங்களை இதயாதி) b (வகுத்த விஷயத்தை) என்றது - ‘உடையான’ என்றததைப்பற்ற

ஈ— வயா - (வீடுமின்) c “வீடுமின்” என்றொரு சொல்லாய்க் கிடக்கவுமாம், d வீடுமின் என்றததை நீட்டி “வீடுமின்” என்று கிடக்கிறதாகவுமாம் e முதலிலே “வீடுமின்” என்பானென்? எனில், e சிறு பரஜை கைமிலே ஸாபபத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடந்தால், பொய்யுச்சொடு நிறைச்சொல்லி, பின்னை “ஸர்ப்பம்” என்பாரைப்போலே பும, f ஒருவன் சூருஹத்துக்குள்ளே கிடந்து உறங்காநிறக, நெருப்புப் பற்றிப் புறம்பே எரியாநின்றால் புறம்புடன்கொள்கிடாய் என்று, பின்னு “நெருப்பு” என்பாரைப் போலவும், முந்தாறு விடுகோள்’ என்கிறா டுறநம்மரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவை தான நொவுபடுகிறது h 1 “एवञ्च पुनश्च दाराश्च” (தயக்தவா புதராமஸ்ச தூராமஸ்ச) என்றாம், 1 2 ‘परित्यक्ता मया रक्षा’ (பரித்யக்தா மயா லங்கா) என்றாம், விடுகை முன்கை விநே புரனுப் பற்றினவாகளும் பற்றிறறு

அ— c (ஒருசொல்லாய்) வீடுமின் என்றொரு ஸப்தமுண்டாய் என்றபடி d (வீடுமின் என்றததை நீட்டி) என்றது— நீட்டுவழி நீட்டல் குறுக்குவழி குறுக்கல் என்ற தமிழா மாயாதையுயைப்பற்ற இரண்டாலும் ப லிதம் ஏகாததமே A நச்சராவணைக் கிடந்த இதி B தூங்கு தனை பலனின்கனி இதி ச உதூஹரணம் e f த்யாஜயஸவருபகத்தூந பூவகமாக தயா கத்தைச் சொல்ல அமைந்திருக்க தயாகுத்தை முறப்படச் சொல்லுகிறது தயாஜய வஸதுக்களி னுடைய கரௌயாதிஸயம் தோற்றுகைக்காக என்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரகத நமுகேந த்யாபிபிக்சிரா (முதலிலே இதயாதிஃ பாகயதஸ்யததாலே) அதர 3 விஷஸய விஷயாணஞ்சு’ இதயாதிஃ தயாஷ்டவயம் f அக்திநா தஹயமாநகூருஹாநதர்வாதிஸமாதிஃ த்யர்ஸயதி (ஒருவன் இதயாதிஃ) g இவர்களுக்கு அநாகத ம ஏதெனன (ஜந்மமரண இதி) ஏதததஸ்யோகதி விகாரஷ்டகஸ்யாபி உபலக்ஷணம் f கூருஹஸதூநே தேஹ 4 ‘புநத்யாய விஷயாஸங்கி’ இதி

ஜீ— c (ஒரு சொல்லாய்) வீடுமின் என்றொரு ஸப்தமுண்டாய் d (வீடுமின் என்றததை நீட்டி) என்றது நீட்டுவழி நீட்டல் குறுக்குவழி குறுக்கல்’ என்ற தமிழா மாயாதையுயைப்பற்ற இரண் டாலும் ப்லிதராததம் ஒன்று e (முதலிலே) தயாஜயத்தைச் சொல்லாதே—முதலிலே என்று கூட்டுவது e பரிஹாரம் (சிறு பரஜை இதயாதிஃ) தயாஜய வஸதுக்களினுடைய கரௌயாதிஸயம் தோற்றுகைக்காக என்றபடி g இவர்களுக்கு அநாததமேதெனன (ஜந்மமரண இதயாதிஃ) h த்யாகுத்தூந பூவகமாக தயாஜயத்தைச் சொன்ன இடமுண்டோவெனன (தயக்தவா இதயாதிஃ) 1 ‘ஸோஹம் பருஷிதஸதேந த்யாஸவச்சாவமாநித | தயக்தவா புதராமஸ்ச தூராமஸ்ச ராக்ஷம ராணங்கத ||’ இதி யுத்தூகாண்டே ஸபததஸே விபீஷணவசநம் 1 2 பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச | ப்லதகூதம் மே ராஜயஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகூரி ச || இதி ததரைவ ஏகோநஸிமே விபீஷணவசநம்

பர-(வீடுமின்முற்றவும்) h1 युद्धाण्डे सप्तदशे सुग्रीवमुखान् वानरान् प्रति विभीषणः— “मोऽहं परुषितस्तेन दासवचावमानितः। त्यक्त्वा पुत्राश्च दाराश्च राघव शरणङ्गतः॥१४॥”

1 2 तत्र एकोनविंशे राघवेणाऽभये दत्ते सति विभीषणः— “अनुजो राघवस्याह तेन चास्म्यवमानितः॥४॥ भवन्त सर्वभूतानां शरण्य शरणं गतः॥ परित्यक्ता मया लङ्का मित्राणि च धनानि च॥५॥ भवदत्त मे राज्यं च जीवितञ्च सुखानि च॥”

A திருச்சுந்த 85 B பெரியதிருமொழி 9 10 8

ஈ— j “வீடுமின” என்கிற k பனமையால் சொல்லுகிறது என்னென்னவில, ஒருவன் தூந்தனாய வந்து நிற்க, அவனுக்கு உபதேசிக்கிறாரன்றே ஸம்ஸார l வெக்காயம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே ஒருவரல்லா ஒருவருக்காலும் ருசி பிறகருமோ என்று எல்லார்க்கும் உபதேசிக்கிறா எததை விடுவதென்னில m (முற்றவும்) n சண்டூளா இருப்பிடத்தை பூராஹமணாககு ஆகும்போது சில சட்டிச சில கழித்ததன்றே கொள்ளுவது, அப்படியே, o அஹங்கார p மமகாரங்களாலே தூஷிதமானவற்றிலே, சில கூட்டிக்கொள்ளவொண்ணாதே, ஆகையாலே கட்டடங்க விடுங்கோள என்கிறார்

(வீடுசெய்து) வீடுமின முற்றவும்” என்றாராகில, திரிய ‘வீடுசெய்து’ என்கிற இதுக்கு கருத்தென்னென்னவில, q மேலொரு பேறு பெறுவதிலும் இவற்றை விட்டு

அ-விஷயஸங்கூதேவ விகாரஷடகமுதபத்யதே ஜயதூவா அப்படி இங்கு அபாயமென்னென்ன (ஜநம் மரணங்களுக்கு என்று) h விஷயங்களை விட்டு அவனைப் பற்றுங்கோள என்று சொன்ன க்ரமத்துக்குக் கருத்தென்னென்ன (த்யகதவேதயாதி) த்யாஜயத்தினுடைய கரௌயாதியயம் க்ரம நியாமகமென்று தாதபாயம் ராவணனுடைய பராதிகூலயம் நிலைநின்றமை கண்ட பின்பு ஆக மளவும் சென்று புதர தூராராதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு செல்லவும் கூடப்பெருதபடியிலே லங்கை அடிகொடுத்தபடி h l இமே பரமணே த்யாஜயாத பூவம் த்யாகூபித்யாதே ச ஸம்வாதேள புவத

j உபதேசம் அஷ்டகர்ணமாயிருக்க, பூஹுவசந்ததாற சொல்லிற்று — சிலர் தூந்தராய அாததி ககச சொல்லாமையாலும் அநாததம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும் எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறா என்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரமுக்கேந அருளிச்செய்கிறா (வீடுமின என்கிற இத்யாதி) k (பனமை) பூஹுவசநம் l (வெக்காயம்) ஒளஷணயம்

m முற்றவும்-கட்டடங்க ஸாகலயேந விஹிதாவிஹிதனிபூகூரஹிதமிதி யாவத n ஏவம் ஸகலபரித்யாகே கோ ஹேதுரிதயத்ரஹம் (சண்டூளா இருப்பிடத்தை இதி) l அஹம் மமேதி சண்டூளா இத்யேதத்தூர விவக்ஷிதம் 2 அஹங்காரஸது சண்டூளா இதி ச o அஹங்காரதூஷிதம் — ஸீரம் p மமகாரமென்கிறது ~ தேஹாதம்பூரமாதீந மமகாரத்தை ஏதேந பூகுவது வயதிரித்த ஸம்ஸத ஸாத்யாந்தர ஸாத்யாந்தரதயாகேள விஹிதோ புவதி

q (மேலொரு பேறு இதி) அஸ்யைவ பூலத்வஸூசநார்த்ததேநாயமநுவாத இதி பூாவ ரத்யாகும் பூலமாகக் கூடுமோவென்ன த்யாஜயத்தினுடைய க்ரௌயாதியயத்தைப் பார்த்தால்

ஜீ— j உபதேசம் அஷ்டகர்ணமாக வேண்டியிருக்க பூஹுவசந்ததாலே சொல்லிற்று—சிலர் தூந்தராய அாததி ககச சொல்லாமையாலும், அநாததம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும் எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறாரென்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரமுக்கேந அருளிச்செய்கிறா (வீடுமின என்கிற இத்யாதி) k (பனமை) பூஹுவசநம் l (வெக்காயம்) ஒளஷணயம்

m முற்றவும்-கட்டடங்க ஸாகலயேந n இப்படி ஸகலபரித்யாகுத்தில அடியேதென்ன (சண்டூளா இத்யாதி) இங்கே 1 அஹம் மமேதி சண்டூளா 2 அஹங்காரஸது சண்டூளா இத்யாதி விவக்ஷிதம் இத்தால் பூகுவதுவயதிரித்த ஸாத்யாந்தர ஸாத்யாந்தர த்யாகுத் தைச சொன்னபடி

q (மேலொரு பேறு இத்யாதி) விடுகைதானே பூலமென்கைக்காக வீடுசெய்து” என்று அநுவதிக்கிறதென்பபடி r விடுகைதானே பரயோஜநமாமோ என்ன இதுதான் பரயோஜநமா ப—48

ஈ—நிறுகும நீலைதானே பேருசப போருகையாலே, விடுகையாகிற பேறறைப பெற்று என கிறபடி, 1 ராஜபுதரன் 8 அடிகுசிறையிலே கிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம் பண்ணுவதி லும் சிறைவிடுகைதானே பரயோஜநமாயிருக்குமிறே

(உமமுயிரி வீடுடையானிடை) இதுக்குப் t பலபடியாக u அருளிச்செய்வா 1 “यस्यात्मा शरीरम् v यस्य पृथिवी शरीरम्” (யஸ்யாத்மா ஸரீரம் v யஸ்ய பருதி வீ ஸரீரம்) என்கிறபடியே உம உயிரையும், w அதினுடைய வீடடையும் w₂ உடையவன் எனனுதல், உம உயிரை வீடாக உடையவன் எனனுதல், உம உயிரை விடுமிடத்தில்—ஸமர்ப்பிக்கு மிடத்தில், உடையான பக்கலிலே எனனுதல் x வீடுடையான-பரமபத்யநிலயன் பக்கலிலே எனனுதல்

x₂ (உமமுயிரி) y அநித்யமான ஸரீரத்துக்கு நனமை பார்க்கச் சொல்லுகிறேனோ? நித்யமான ஆதமவஸ்துவுக்கனறே நான் நனமை பார்க்கச் சொல்லுகிறது z அது

அ—பரமபத்யத்திலும் இதுவேயன்றே பூலமாமிருப்பதென்னுமத்தை லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்தாலே தூஸிப்பிக்கிறா (ராஜபுதரன் இதயாதி) 2 நகாமனா ந பரஜயாதேநே இதயாதி யத்வா வஷ்யமாணாத நிரதிஸயாநந்ததூவஹாத் விஷயவைலக்ஷணயேந ஸவயம்பி நிரதிஸயாநந்ததூவஹ ஶுபாத் புகுவதஸமாஸ்யணாத் தயாஜயபரிதயாக் ஏவ அதிஸயபூலம் புவதி கிம்? இதயதர த்ருஷ்டாநதமாஹ (ராஜபுதரன் இதி) s (அமுகுசிறை) அமுகியே போம்படியான சிறை நாஸைக பர்யவஸாயி காராக்ருஹ நிக்ஷபநத₂ இதி யாவத

t (பலபடியாக) சதுர்தா u (அருளிச்செய்வார்) நஞஜீயரிதி ஸேஷ v பருதிவீகார்யம் ஹி ஸரீரமீத்யபிபராயேணேகதம் (யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரமிதி) w (அதினுடைய வீடடையும்) என்றது—ஸரீரத்தையும் என்றபடி முந்தின அர்த்தத்திலே உடையவன் என்றது ஸரீரமாக உடையவன் என்றபடி என்றும் சொல்லுவார்கள x துரீய யோஜனையில் உமமுயிரி வீடு செய்மின என்று அந்வயம்

y ‘ உயிரி ’ என்றதுக்குத் தாத்பாயம் (அநித்யமான இதயாதி) z ‘ உம ’ என்றதுக்கு யாவம் (அதுதானும் இதயாதி) x₂ (உமமுயிர் இதயாதி) தருதீய சதுர்த்தயோஜநாஸேஷம்

ஜீ—யிருக்குமென்னுமத்தை லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்தாலே தூஸிப்பிக்கிறா (ராஜபுதரன் இதயாதி) 2 ‘ நகாமனா ந பரஜயாதேநே இதயாதி s (அமுகுசிறை)-அமுகியே போம்படியான சிறை

t (பலபடியாக) நாலுவிதமாக u (அருளிச்செய்வார்) நஞஜீயரிதி ஸேஷ v பருதிவீகார்யம் ஹி ஸரீரம் எனனும் அபிபராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம் எனனு) w (அதினுடைய வீடடையும்) என்றது ஸரீரத்தையும் என்றபடி w₂ முந்தின அர்த்தத்திலே (உடையவன்) என்றது—ஸரீரமாக உடையவன் என்றபடி x துரீயயோஜனையில் உமமுயிரி வீடுசெய்மின என்று அந்வயம்

y ‘ உயிரி ’ என்றதுக்குத் தாத்பாயம் (அநித்யமான இதயாதி) z ‘ உம ’ என்றதுக்கு யாவம் (அதுதானும் இதயாதி) a நாராயணனைணாதே பொதுவிலே ‘ உடையான் ’ என்றது—

பர— “यस्यात्मा” [बृ. 2-4-9] इत्यादि पूर्वमेव (३१४ पुटे) लिखितम्।

ஈ—தானும் என்னுமிக்கோ? உமமுயிரககனறே (உடையானிடையிலே) உயொதுவிலே உடையவன எனகிறா—ருசிபிறந்து 'அவன் ஆ' எனருல் "வண்புகழ் நாரணன்" எனபாராக b அவன் உடையவனாய் c உங்கன் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போரா நிறக, நீங்கனும் "நான், என்னது" என்று அகலப்பாராதே, உங்களை அவன் பக்க லிலே ஸம்பபிக்கப் பாருங்கோள d அவன் உடையவனானபின்பு அவனோடு அவிவாதும் உங்களுக்கு வேண்டுவது

அ 2 நாராயணனென்னுதே பொதுவிலே உடையான என்றது—ருசிபிறப்பிக்கைக்காக இவ்விடத்திலே—ஜநமேஜயனை வைஸம்பாயநா ஸாகலயேந பூரதகதையைச் சொல்லுகிறேன கேள் என்ன அவகாஸமில்லை என்ன ஓரதயாயநதான கேள் என்ன 'அதுக்கும் அவகாஸமில்லை' என்ன ஒரு ஸ்லோகநதான சொல்லுகிறேன என்ன ஆனால் சொல்லும் என்ன 1 துவா விமெள புருஷௌ மூடெள துர்யோதநதுஸாநநேன | கேடாகூரஹம் வநபுங்குஞ்ச துருஷ்டவா யுத்யதம் புந புந || என்று ஸாகாங்குமாகச சொல்ல அதிலே ருசிபிறந்து கேடாகூரஹணமேது? வநபுங்குமேது? என்ன ருசிபிறந்தபின்பு அடி தொடங்கி பூரதமெல்லாம் சொன்னாடு போலே ருசிபிறக்கக்காக—என்று அருளிச்செயவர் 2 பராத மிகார்த்ததே தருதீயாராததே ச சலதி (பொதுவிலே இதி) பொதுவிலே - திருநாமத்தைச் சொல்லாமல் என்றபடி b பராதமிகார்த்ததம் த்விதீயாராததஞ்ச ஹருதி ந்தியாய பூரவாநதரமாஹ (அவன் உடையவனாய் இதி) வீடுசெயமமின என்றதுக்கு அர்த்தம் (அவன் உடையவனாய் இதயாதி) என்னவுமாம் c (உங்கன் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு) என்றது - உமமுயிர வீடாக உடையவன் எனகிறத்தையக் கடாக்கித்து d நநு 'உடையான இதயுத்தம் அதஸஸர்வம் தச்சேஷமிதி பூவிதம் புநராதம் ஸமாபபணம் நாம் கிம்? கஸய பதூர்த்ததம் கஸஸமாபயதி? கிஞ்ச ஏதாவநமாதரேண அநிஷ்ட நிவருதபிபூர்வகேஷ்டபராபதிர் பூவிஷயதி கிம்? இதயத்ர 'உடையானிடையிலே வீடுசெயமமின இதி யோஜநாம் ஹருதி ந்தியாயாஹ (அவன் உடையவனானபின்பு இதி) e ததர பரமாணமாஹ (யம் இதி) உனக்கு அவனோடே அவிவாதமுண்டானால் போகவேண்டா என்கையாலே அவிவாதம் இனறிக்கேயிருக்க போனாலும் பரயோஜநமில்லை என்றபடி f யமயதீதி யம் நிருபாதிசும நியமநம் யஸமிந் ஸோடதா விவக்ஷித இத்யபிபராயேணஹ (பராதேஸிகேதி) யதுவா யம்

ஜீ—ருசியைப் பிறப்பிக்கக்காக இவ்விடத்திலே— ஜநமேஜயனை வைஸம்பாயநா ஸாகலயேந பூரதகதையைச் சொல்லுகிறேன கேள் என்ன அவகாஸமில்லை என்ன ஓர் அதயாயநதான கேள் என்ன, அதுக்கும் அவகாஸமில்லை' என்ன ஒரு ஸ்லோகநதான சொல்லுகிறேன என்ன ஆனால் சொல்லும் என்ன 1 ' துவா விமெள புருஷௌ மூடெள துர்யோதநதுஸாநநேன | கேடாகூரஹம் வநபுங்குஞ்ச துருஷ்டவா யுத்யதம் புந புந || என்று ஸாகாங்குமாகச சொல்ல அதிலே ருசிபிறந்து கேடாகூரஹணமேது? வநபுங்குமேது? என்ன, ருசிபிறந்த பின்பு அடிதொடங்கி பூரதமெல்லாம் சொன்னாடுபோலே ருசி பிறக்கக்காக எனபாகள் 2 (பொதுவிலே)—திருமந்தரத்தைச் சொல்லாமல் b முந்தின அர்த்தத்தையும் இரண்டாம் அர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி ' வீடுசெயமமின ' என்றதுக்கு அர்த்தம் (அவன் உடையவனாய் இதயாதி) c (உங்கன் ஸத்தையை நோக்கிக் கொண்டு) என்றது உயிரை வீடாக உடையவன் எனகிறத்தைப்பற்றி d ஸமாபபணமாவதென்னென்ன (அவன் உடையவனான பின்பு இதயாதி) e உகத்ததுக்கு பரமாணம் (யம் இதி)

ஈ— e 1 (யம யம்) f பராதேஸிகமான நியமநததை உடையவனை அன்று சொல்லுகிறது f 2 “प्रभवति संयमने ममापि विष्णु” (பரபுவதி ஸமயமநே மமாபி விஷ்ணு) என்று அவனதன்னையும் நியமிச்சுமவனாயிற்று இவன் 1 (वैद्यस्वत வைவஸவத) g விவஸவானுடைய குலத்திலே பிறநதவனென்னுதல், ஆதித் யாந்தரவஸதி தனென்னுதல் 1 (राजा राजा) h அவனைப்போலே “துஹ பச” என்கையன்றிகே எஸஸாககும் இனியனாயிருக்குமவனாயிற்று இவன் 1 (य) அநதா யாமி பரஹ்மனாதிசுரளில் பரஸித்தி 1 (तथा हृदि स्थित தவைஷ ஹருதி ஸதித்) அவன் எங்குறருன்? என்ன, i கண்டிலையோ? உன்னுடைய ஹருத்யத்திலே புகுந்து j ஆட்சியில் k தொடாச்சி நனறென்றிருக்கிறான் ஆனால் செய்யவேண்டு வதென? என்னில் 1 (तेन चेद्विवादस्ते தேந சேத்யவிவாதஸ்தே) உடையவனா யிருக்கறவனோடே உனக்கு அவிவாதமுண்டாகில் இத்தால பேறு என? என பாயோ,— 1 (मा गङ्गा मा कुरुन् गम मा கங்காம மா குருந கம்) ஒரு தீர்த்தம்

அ—ஸப்தம் பிதருபதிவாசகமனரோவென்ன (பராதேஸிகமான இதயாதி) g (வைவஸவத) என்ற துக்கு கோதரபதயாராததே அண்பரதயயமும ஸம்பந்தாராததே அண்பரதயயமுமாக்கி இரண்டு அர்த்தமும கண்டுகொளவது எனகிருர் (விவஸவானுடைய இதயாதி) h ரஞ்ஜயதீதி - ராஜே தயபிராயேணஹ (அவனைப்போலே இதி) அதர பராஸங்கிகம் 3 யதா பரஹ்மநாச சந்தர இதயாதி i ஏஷ என்றதுக்கு அர்த்தம் (கண்டிலையோ என்றது) j ஆட்சியாவது - ஸேஷதவஜ்ஞாந பூர்வகமான அடிமைகொள்கை k தொடாச்சியாவது - ஹருத்யாந்தரவஸதி i அவிவாதமுண்டானால் கங்காதீர்த்தங்களில் போகவேண்டா என்கையாலே விவாத முடையவன் கங்காதீர்த்தங்களிலே போனாலும் நிஷ்பரயோஜநமென்று— வயதிரேகஸித்தமான

ஜீ—1 யமோ வைவஸவதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹருதி ஸதித் i தேந சேத்யவிவாதஸ்தே மா கங்காம மா குருந் கம் ii’ இதி மாநவே தாமஸாஸத்ரே f யமயதீதி யம் நிருபாதிசும நியமநம் யஸமிந ஸ யம் என்று விவகிதமென்னும் அபிபிராயேணஹ (பராதேஸிகேதி) f (பரபுவதீதி) 2 அஹமமரவராச்சிதேந தாதரா ஸம் இதி லோகஹிதாஹிதே நியுகத i ஹரி குருவஸகோடஸமி ந ஸஸதநதர பரபுவதி ஸமயமநே மமாபி விஷ்ணு ii’ இதி ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணே தருதீயேட்பே யமகிங்கரஸமவாதே g வைவஸவத என்றதுக்கு கோதரபதயத்தில் அண்பரதயயமாதல் ஸம்பந்தாராததே அண்பரதயயமாதல் என்று இரண்டு அர்த்தமும கண்டுகொளவது எனகிருர் (விவஸவானுடைய இதயாதி) h ரஞ்ஜயதீதி ராஜேதயபிராயேணஹ (அவனைப்போலே இதயாதி) i ஏஷ என்றதுக்கு அர்த்தம் (கண்டிலையோ என்றது) j ஆட்சி யாவது - ஸேஷதவஜ்ஞாநபூர்வகமான அடிமையைக் கொள்ளுகை k தொடாச்சியாவது - ஹருத்ய யாந்தரவஸதி

பர—e1 (விஞ்ஞெயமயினே) மானவே ஧ர்மஸாஸ்தே [௮]—यमो वैश्वतो राजा यस्तपैव हृदि स्थित । तेन चेद्विवादस्ते मा गङ्गा मा कुरुन् गमः ॥ ௧௨ ॥

f 2 श्रीविष्णुपुराणे तृतीयेशे [9] यमकिङ्करसवादे—“अहममरवराचितेन धारा सम इति लोकहिताहिते नियुक्तः । हरिगुरुशगोऽस्मि न स्वतन्त्रः प्रभवति संयमने ममापि विष्णुः ॥”

நீ—தேடிப் போதல், புண்யகேசுத் தரம் தேடிப் போதல் செய்யவேண்டா, | அஹங்காரமகாரங்களை விடாக பராயஸித்தம் பண்ணுகையாவது—நிஷித்யத் தூரவயத்தை உள்ளேவைத்து மெழுகூட்டினவோபாதிமிநே ௩ உடையவனுக்கும் உடைமைக்கும் தக்கபடியிநே பராயஸித்தமும், உடையவன் ஸாவேஸவரன், ௨ தூரவயங்களில் பரதூநமான ஆத்மதூரவயத்தையிநே அபஹரித்தது ௪ அபஹரித்த தூரவயத்தைப்பொகட்டு பராயஸித்தம் பண்ணவேண்டுமே ௪ பொகடுகிற தூரவயம் தானாகையாலே, பராயஸித்தம் பண்ணுகைக்கு

அ—அர்த்தத்தைத் துருஷ்டாநதமுகே ந தூர்ஸிப்பிக்கிறா (அஹங்காரமகாரங்களை இதயாதி) சேச்சுபுத்தூஸித்தோடயமர்த்த இவ்விடத்தில் 1 சேஷதரஜஞ்ஞஸயேஸ்வரஜஞ்ஞநாத் விஸுத்தி, பரமா மதா 2 யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸமரந்தி ச கேஸவம் | ந தேஷாம் புண்யதீததேஷு க்யதிஸ ஸமஸாக்கிணுமபி || இதயாதி கமநுஸநதேயம் | யதுவா அவிவாதத் தாலே ஸித்தி, ககிற அர்த்தம் விவர்த்தமுண்டானால் தீர்த்துஸநாதாதிக்களாலே ஸித்திக்குமோ? எனன் (அஹங்காரேதயாதி) ௩ மெழுகூட்டுகையென்று பாடாமானபோது, மெழுகை—பூசுகை ௩ ஸேஷத்வஜஞ்ஞநமுண்டானால் பராயஸித்தம் பண்ண யோக்யதையிலையென்கிறா (உடையவனுக்கும் இதயாதி) ௩ கிஞ்ச அஸய தேஷுஷஸய பராயஸித்ததஸபுத்தூவாசயம் கிஞ்சி துங்கீக்ருதய தஸய அநிஷ்டநிவாத்தகத்வம் நாஸதீதயேதாவதபர்யந்தம் கிமர்த்தம் ஷந்த வயம்? ஆதமாபஹாரதேஷுஷஸய அதிரித்தம் பராயஸித்ததஸபுத்தூவாச்யமேவ அஸம்புவி இத்தியுப பாத்யதி (உடையவனுக்கும் இதயாதி) எனன்மாம 3 'தருணகாஷ்டாபஹரணே யோ தேஷு: பரிசீர்த்தித | ஸவாணரத்தநாபஹாரேடபி தாவாநேவ ப்யேத் கதம் || ஸ்வபாகதூரவய ஹரணே யோ தேஷு: பரிசீர்த்தித | ஸ்ரோத்ரியஸவாபஹாரேடபி தாவாநேவ ப்யேத் கதம் | ஆத்மவஸது யதோடநாக்யம் ஆதமேஸஸது பர: புமாந | தஸமாதூஸயாபஹரணே தேஷுஸ யாநதோ ந வித்யதே || இதயாதி ௦ (தூரவயங்களில் பரதூநமான) என்றவிடத்தில் 4 மணி வர இவ் என்கிற ஸலோகம் அருஸநதேயம் ௪ ஸவதநதரகர்த்தூரபூவாசச அதிரித்தம் பராயஸித்தம் நாஸதீதயாஹ (அபஹரித்த இதி) ௩ யதுவா ஆனால் அஹங்காரத்துக்கு பராயஸித்தம் பண்ணிக்கொண்டு தீர்த்துஸநாதாதிக்கள் பண்ணினாலேவெனன் (உடையவனுக்கும் இதயாதி) தத்யோக்ய பராயஸித்தம் கிடையாதென்று கருத்து ௪ ௪வேதவந்தரம் (அபஹரித்த இதயாதி) அபஹரித்த தூரவயத்தைப் பொகடுகைதானே ஸர்வபராயஸித்தமாகையாலே பராயஸித்ததாந தரத்துக்கு அதிகாரியிலையென்று கருத்து அதாவது—பொகடுகிற தூரவயம் தானாகையாலே,

ஜீ—| அவிவாதஸ்சேந மாக்யம் 'என்கையாலே விவாதிக்கில் கங்காதிக்கம்நமும் அகிஞ்சித்தரம் எனனுமத்தை ஸதூருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்கார இதயாதி) சேச்சுபுத்தூஸித்தோடயமர்த்தம் அதர் 1 'சேஷதரஜஞ்ஞஸயேஸ்வர ஜஞ்ஞநாத் விஸுத்தி, பரமா மதா 2 யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸமரந்தி ச கேஸவம் | ந தேஷாம் புண்யதீததேஷு க்யதிஸ ஸமஸாக்கிணுமபி || ' இதயநுஸநதேயம் ௩ மெழுகூட்டின என்று பாடாமானால் மெழுகை—பூசுகை இதயாதத் ௩ இது பாபவிமோசகமான மாதரமனறிகே வேறு இதுக்கு ஸதூருஸபராயஸித்தமுமில்லை என்கிறா (உடையவனுக்கும் இதயாதி) ௪ பராயஸித்தமுண்டானாலும் அதிகாரியிலை என்கிறார் (அபஹரித்த இதயாதி) ௦ (தூரவயங்களில் பரதூநம்) என்கிறவிடத்தில் 4 மணிவர இவ் ஸௌரோ நித்யஹருத்த்யோடபி ஜீவ ' இதயாதி அருஸநதேயம் 3 'தருணகாஷ்டாபஹரணே யோ தேஷு: பரிசீர்த்தித | ஸவாணரத்தநாபஹாரேடபி தாவாநேவ ப்யேத் கதம் | ஸ்வபாகதூரவயஹரணே இதயாதி அருஸநதேயம் ௪ (பொகடுகிற தூரவயம்)

2 மின்னின் நிலையில மன்னுயி ராகைகள் என்று மிடத்திறை யுன்னுமின் நீரே

ஆ— 2 வயா —(மின்னினநிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விடமுடியுமோ? எனனில, இவ்வாதம ஸம்பந்நியான ஸாராதி, பராகருத விஷயங்களினுடைய அஸ்தி ரதவாதி, தேஷஷங் களை நீங்களை ஆராய்ந்து உணருங்கோள உணரவே எளிதாக விடலாம் எனயிருர் 2

ஈ—வேறு அநிகாநியுமிலலையே 9 ஆகையாலே 1 நீங்கனும் உடையவன பக்கலிலே வீடு செய்மமினே 8 வீடு ஸமாபபிக்கை, அதாகிறது இசைகை 1

அ உடையவனுமிருக்கிற ஈஸ்வரனபகசலிலே பொருகையாவது-அவனதென்று இசைகையானபடியால் பின்னை இசைநதால தான அவனதீநனய தான எனருரு ஸவதந்த்ரனிலலாதபடியாலே பராயஸ்சித்ததாதிகாரி இலலை—என்றபடி

9(ஆகையாலே) இதி வாக்யஸய- அவன உடையவனுன பினபு (ப 379 d) இதி பூவதந வாகயேந ஸங்கதி 1 அரத்ததஸ்திதிஸ்சைவம் பூவதநஸ்ச ஏவமேவ குாவந்து இதயாஸயேநாஹ (நீங்கனும் இதி) ஸவத்வேநாநுஸநதாதார பூகூவதா ஸமுச்சய இதி பூவ 8 இருபத்துநாலா மிரத்திலே வீடு இசைமினே எனந்ருநதாலும் வீடு செய்மமினே என்று இவ்விடத்திலே நிர்வாஹம் அதாவது வீடு செய்மமினென்று-ஸமாபபியுங்கோள என்றய அதாவது-இசைகை என்றபடி யத்வா வீடுசெய்மமின இதயுகதே - அளிவாதும் குருதவம் இதி கதம் ஸித்யதீயதீயதர பூகூவதபருத்யக்ஸித்தபரகாரபூதததவஸய முக்யதோடபஹாரஸமாபபண யோரபூவத ததநநயாரஹஸேஷபூதஸய வஸதுந அநயஸேஷதவ ஸவஸவாதநதாயஜனாநம் அபஹார ஸமாபபணம் நாம் தவம் பூகூவதீய இத்யாசாராயர் பூகூவததாவா அபார காருண்யாதிலயேந பரதிபாதிதே தத ததைவேதி ஸமவாத இதி பர்யவஸயதீய்யபிராயேணஹ (வீடு - ஸமாபபிக்கை அதாகிறது - இசைகை இதி)

இத்திருவாயமொழி பரமேயம் - பூகூவதாஸ்ரயணம் ஸகலேதரபரிதயாக, பூவகமாக பூகூவதவிஷயமான ஆதம் ஸமாபபணம் - இப்பாட்டுக்கு பரமேயம் முற்றவும் வீடுமின வீடுசெய்து உடமுயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்மமினே இதயநவய இப்படியே உரை யினுடைய அநவயம் 1

ஐ-இதயாதிக்கு பொருகிற தூரவயம் தானாகையாலே உடையவனுமிருக்கிற ஈஸ்வரன பக்கலிலே பொருகையாவது அவனதென்று இசைகையானபடியால், பின்னை இசைநதால தான அவனதீநனய தான எனருரு ஸவதந்த்ரனிலலாதபடியாலே பராயஸ்சித்ததாதிகாரி இலலை என்றபடி

9 ஆகையாலே என்றுதுக்கு- அவன உடையவனுன பினபு (ப379d) என்ற பூவதநவாகயத தோடே ஸங்கதி 1 அர்த்தத்தவம் இதுவான பினபு நீங்கனும் இப்படியே செய்யுங்கோள என்னும் ஆஸயத்தாலே அருளிச்செய்கிருர் (நீங்கனும் இத்யாதி) நீங்கனும் என்ற ஸமுச்சயம்-ஸவத்வேந அநுஸநதிக்கிற ஈஸ்வரனோடே வீடு இசைமின என்று இருபத்துநாலாமிரத்தில் பாட்டும் "வீடுசெய்மமின" என்று இவ்விடத்தில் பாட்டும்

இத்திருவாயமொழி பரமேயம் - பூகூவதாஸ்ரயணம் இப்பாட்டுக்கு பரமேயம் - ஸகலே தரபரிதயாக, பூவகமாக பூகூவதவிஷயத்தில் ஆதம் ஸமாபபணம் முற்றவும் வீடுமின வீடு செய்து இத்யாரபுய கரமேணவய 1.

ஒ—அவ —இரண்டாம் பாட்டில்—நெடுங்காலம் பழகின விஷயங்களை விடவொண்ணுமோ? எனனில், அஸ்திரதவாதி, தோஷங்களை அநுஸந்திக்கவே விடுகை எளிது எனகிறா

வயா —(மினனின் நிலையில்) மினனுகுள்ள நிலையும் இல்லை எனகிறது, அஸ்திரமாயிருந்தே ஸ்திரங்களபோலே சிலநாள செல்லுகிலும் செல்லும் என்ற வாறு (மன்னுயிராக்கைகள்) ஆதமாதான தனக்கு உபாதேயமாகக் கொண்டு விடேனென்று பற்றிக்கிடக்கிற தேஹங்கள் “ உயிர் ” எனகிற ஏகவசந்ததுக்கும் “ஆகைகள்” எனகிற பூஹுவசந்ததுக்கும் கருத்து - ஓர் ஆதமாவே காமாநுகுணமாக அநேக தேஹங்களிலே நலிவுபடுமென்று தோற்றுகைக்காக (எனனுமிடத்தென்று தொடங்கி) எனனும் இஸ்துலததில் தோஷப்பரப்பெல்லாம் அநுஸந்திக்க வேண்டுவதில்லை, தோஷத்தினுடைய ஏகதேயராநுஸந்தநததாலே விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறக்கும் (நீரே) தோஷாநுஸந்தநததுக்கு பரமானுபேகையில்லை, உங்களுக்கே அநுஸந்திக்கலாம் 2

ப— அவ —அநாதரம் தயாக்புத்தி, ஸௌகரியத்துக்காக தயாஜயங்களுடைய நிலையாமையை அருளிச்செய்கிறா

உயிர்—ஆதமா, மன—தனக்கு அபிமதமாகச் செறிந்த, ஆகைகள்—புந்தக ஸரீரங்கள், மினனின்—மின்னிலுங்காட்டில், நிலை—தோன்றியே மாயக்கடவதான நிலையையும், இல்—உடையவல்லவாயிருக்கும், எனனுமிடத்து—என்று சொல்லுமபடியாதலில், நீரே—நீங்கள், இறை—ஸவாமியை, உன்னுமின்—மனமபண்ணுங்கோள்

“ மன்னுயிராக்கைகள் ” என்று—ஆதமாவுக்கு மாறிமாறி வரும் ஆகைகள் என்றமாம் “ இறை உன்னுமின் நீரே ” என்று—“ நீரே நிலையாமையைச் சிறிது நிரூபிப்புகோள் ” என்றும் சொல்லுவா, இது பூவோததரமான இரண்டு பாட்டிலும் சொல்லுகிற புகுவதாஸரயணபாயநதைக்குச் சேராது 2

இ அவ இரண்டாம்பாட்டில்—நெடுங்காலம் பழகின விஷயங்களை விடவொண்ணுமோ வென்னில், அஸ்திரதவாதி, தோஷங்களை அநுஸந்திக்கவே விடலாம் எனகிறா

வயா —(மினனின் நிலையில்) மினனுகுள்ள நிலையுமில்லை 1 “सर्वः खमसङ्काशा यौवनं कुसुमोपमम्। तटिच्चञ्चलमायुश्च कस्य स्याज्जनतो धृतिः॥” (ஸம்பத, ஸவந ஸங்காஸா யௌவநம் குஸுமோபமம்। தடிச்சஞ்சலமாயுஸ்ச கஸ்ய ஸயாஜ்ஜாநதோ துருதி ||)அது தோற்றி நஸிக்கும் இது கூப்பத்திலே நஸிக்கும், தோற்றினபோதே மாயக்கடவதாய இருப்பதொரு வயவஸதை, உண்டு அதுக்கு, இது, சில நாளிருக்கிலும் இருக்கும் அஸ்திரமென்று ஹிதத்தில் பரவாததிகவொட்டாது, ஸ்திரமென்று விஸவஸிக்கப்பண்ணி நஸிப்பிக்கும் (மன்னுயிராக்கைகள்) உயிர் மன்னி விடேனென்று பற்றிக்கிடக்கிற ஸரீரங்கள், நிதயனான ஆதமாவினுடைய ஸரீரங்கள்

இ—எனவெனாம ‘உயி’ எனசிற ஏகவசநததுக்கும், “ஐக்கைகள்” எனகிற பூஹுவசாததுசமு சருதது—ஓர் ஆதமாவே காமாநுஞ்ஞனமாக அநேக ஸரீரங் சரிலே ஈலிஷ்டபட்டுப் போருகிறுன என்று தோற்றுக்கைசகாக, A “மகிழல்கொன்றே பால்”, 1 “आसारी जीर्णानि” (வாஸாமஸி ஜீர்ணாநி) அனறிககே, ஜாதயேசவசநமாகவு மாம் (என்னுமிடது) என்னும் ஸத லததில், என்னும் இவ்வாதத ததிலே என்னவு மாம், ஆனபிரபு என்னவுமாம் (இறை உன்னுமின) இதின்னுடைய தோஷமெல லாம் அறியவேண்டா ஏகதேயுஸாநுஸநதநததாலே விரகதி பிறக்கும் (நீரே) தோஷாநுஸாதநததுக்கு ஸாஸதரம வேண்டா, தோஷம் பரதயக்ஷமாதை யாலே உங்களுக்கே தெரியும 2

ஈ— அவ —இரண்டாமபாட்டு உபகூவதூவயதிரிக்த விஷயங்களை விட்டு ஸாவேஸவர னான எம்பெருமான பச்சுலிலே ஆதமஸமாபணம் பண்ணப்பாருங்கோள என்றா முதற்பாட்டில் உபகூவதூவயதிரிக்த விஷயங்களை விடச்சொல்லாநிநாநிர் அநாதிகாலம் வாஸனைப்பணிப போததவறறை இப்போதாக விடப்போமோ? என்ன, அவற்றினுடைய தோஷதூஸநம் பண்ணவே விடலாம் எனகிறா இதில்

வயா —(b மினனின் c நிலையில்) d மினனோபாதியும் நிலையுடைத்தலல e அலப மாய அஸதி ரமாயிருக்குமிறே அது இதுவும் அஸதி ரமாயிருக்கசெயதேயும் ஸதிர

அ— இரண்டாம் பாட்டு (மினனின் நிலையிதயாதி) a முதற்பாட்டிலே தயாஜயததை அடங்க விடுங்கோள் என்று சொல்லி அநந்தரம் அலபாஸதிரத்தவாதி தோஷங்களைச் சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநம்—ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பிறந்த ஸங்கையைப் பரிஹரிக்கை எனகிறார் (உபகூவதூவயதிரிக்த விஷயங்களை விட்டு) இதயாதி வாகயதூவயததாலே

b d எலையேதுவமை நீக்கம் இதி தூரமிடோக்த பரகரியயா பஞ்சமயா அநேகார்ததூவாத் அதர உபமாதததவம் ஹருதி நித்யாயாஹ (மினனோபாதியுமிதி) தடிச்சேத பூதவா நஸ்யதி இமாநி து க்ரப்பேட்டி நஸ்யந்தீதி பூவ d (மினனோபாதியும் நிலை) ஸதைர்யம், இவ்விடத்தில் 2 க்ரப்பேட்டி லீயதே பூயோ ஜாயமாநோஸதமேதி ச ஜாதமாத்ரோட்டி ம்ரியதே பாஸ்பூவேதே யௌவநே! மத்யமஞ்ச வய: பரபய வாரத்தகே வா த்ருவா மருதி ||’ என்றும் 3 ஸம்பத

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு (மினனின் இதயாதி) a கீழே தயாஜயததை அடங்க விடுங்கோள் என்று சொல்லி அநந்தரம் அலபாஸதிரத்தவாதி தோஷங்களைச்சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநம்— ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பிறந்த ஸங்கையைப் பரிஹரிக்கை எனகிறார் (உபகூவதூவயதிரிக்தேதயாதி)

b d எலையேதுவமை நீக்கம் என்று தமிழர் சொன்னபடியே பஞ்சமிகு அநேகார்ததும் உண்டாகையாலே இவ்விடத்தில் உபமாததே பஞ்சமி எனகிறார் (மினனோபாதியும் இதயாதி) c நிலை - ஸவபூவம்

e நிலையுடைத்தலலமை எப்படியெனன (அலபமாய இதயாதி) b யதூவா மினனிறகாட்டில் என்று அரத்தூந்தரமாதல 2 க்ரப்பேட்டி லீயதே பூயோ ஜாயமாநோஸதமேதி ச இதயாதி

A முதல திருவ 49

ஈ—புதுதியைப் பிறப்பித்து, அநாதைத் தோடே தலைகட்டுவித்துவிடும் f சந்தநபுராந்தியாலே நாற்றம் குளிர்த்தி மெனமைக்கைகொண்டு ஸாப்பத்தினமேலே கையை வைத்துக்கொண்டு கிடந்து உறங்காதினாலு ஒரு தூர்மிகை இது ஸாப்பங்கிடாய்” என்று அறிவித்தால், மினனே அதில்நின்றும் கைவாங்கியலலது நிற்கவொண்ணாதினே அப்படியே இதர விஷயங்களிலே பேராக்யதாபுதுதி பண்ணிப்போருநே இவனுக்கு, ‘இது அலபம் அஸ்திரம்’ என்று இதனுடைய தோஷதாஸநததைப் பண்ணு விககவே விடலாயிருக்குமினே

(மன்னுபிராகைகள்) g உயிர மன்னுகிற ஆக்கைகள் என்னுதல், h நித்யமான ஆதமவஸ்து பரிசுரஹிகிற தோஷங்கொன்னுதல் i திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும்

அ—ஸவநஸங்காரா யெளவநம் குஸுமோபமம் | தடிச்சஞ்சலமாயுரச கஸய ஸயாத ஜாநதோ தருதி || இதயாதியும் அருஸந்தேயம்

eநிலையுடைததல்லாமை எப்படியெனன (அலபமாய இதயாதி) b e (அலபமாய இதி) மினனிற காட்டில் என்று அராததூந்தரமாதல் c நிலை-பரகாரம் e அலபதை பேராக்யதாலபதை மினனுகு அலபாஸதி ரதவ தோஷம் உண்டாயிருந்ததேயாகிலும் தத்பரகாஸகதவ குணமுண்டினே அதுககு இதுககும் அந்த தோஷம் உண்டாயிருக்கவும் தத்பரகாஸகதவருப குணமில்லை என்றபடி f நறு தோஷோபதேய க்ரியதே த்யாக்ய பேராக்யதாபுதுதியா விஷயாஸகதாந பரதி தோஷோபதேய கருதஸசேத் தாவந்மாதரேண தே தயகதும் ஸக்யநதே கிம்? இதயதராஹ (சந்தநபுராந்தி இதயாதி) அநாதிக்காலம் வாஸிதங்களான வஸ்துகளினுடைய தோஷங்களை தூர்ஸித்தால் ஸுக்யமாக விடலாம் என்றபடி

g (உயிர மன்னுகிற ஆக்கைகள்) என்றது - ஆதமாவைப் பற்றி விடேன என்றிருக்கிற ஸரீரங்கள் என்றபடி h (நித்யமான) மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதலாய காலவிஸேஷஞ் சொல்லாமையாலே ஸாவகால ஸம்பந்தம் விததிக்கிறது i உயிர என்று ஏக வசநமாய

ஆக்கைகள் என்று பூஹுவசநமாயிராநின்றது ஓர் ஆதமவஸ்துதானே அநேக தோஷ பரிசுரஹம் பண்ணக்கூடுமோவெனன அருளிச்செய்க்ருர் (திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும்

ஜீ— மின தோற்றி மறையும் அதுவுமில்லை இதுககு என்று வயாக்யாநத்தில் அராததும் e பேராக்யதாலபதை அலபதையாவது யதவா (அலபமாய) இதயாதிக்கு அலபாஸதிரதவாதி தோஷம் உண்டாயிருக்கசெயதேயும் தத்பரகாஸகதவ குணமுண்டினே மினனுக்கு இதுக்கும் அந்த தோஷம் உண்டாயிருக்கவும் தத்பரகாஸகதவருப குணமில்லை என்றபடி f தோஷ தாஸநம் பண்ணினால் விடலாமோ எனன (சந்தநபேத்யாதி) அநாதிக்கால வாஸிதமான வஸ்துகளினுடைய தோஷங்களை தூர்ஸித்தால் ஸுக்யமாக விடலாம் என்றபடி இதுக்கு அவதாரிகையோடே சேர்த்தி

g (உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்) ஆதமாவைப் பற்றி விடேன என்றிருக்கிற ஸரீரங்கள் h துவிதீயார்த்தத்துக்கு, மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதல் நித்யமான என்றபடி i உயிர் என்று ஏகவசநமாயிருக்க “ஆக்கைகள் என்கிற பூஹுவசநம் சேரும்படி என்னெனன (திறந்து கிடந்த இதயாதி) j நுழைந்து-பரவேஸித்து k திரியும் பதாராதம் - ஸ்வா-
ப-49

ஈ--j நுழைந்து k திரியும் பதூர்த்தும்போலேயிறே இவன் திரிவது. lA மகிழலகொன்றே மோல் மனமும் பல் யாக்கையிறே; m ஓரலகுதானே காணிஸ்தூநத்திலே நிற்பது, கோடி ஸ்தூநத்திலே நிற்பதாமிறே. அப்படியே ஓராத்தாமானே கர்மபேதூத்தாலே தேவாதி ஸ்தூநத்திலே நிற்பதுங்களைப் o பரிசுரஹிக்குமிறே. p அன்றியே “உயிர்” என்கிற ஏகவசநம் ஜீவா நத்தபந்தங்கு உபலக்ஷணமாய், ஆத்மாக்கள் பரிசுரஹிக்கிற ஸரீரங்கள் என்னவுமாய்.

q (என்னுமிடத்து) r புகுவதுகுணங்களைப் பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப் போகாதபிறறு தோஷப்பரப்பு. s இவ்விடையாட்டத்து என்றபடி. (இறையன் னுமின்)

அ--என்று தொடங்கி j நுழைந்து - ப்ரவேஸித்து. k திரியும் பதூர்த்தும்-ஸ்வா. l ஓர் ஆத்மாவே அநேக ஸரீர பரிசுரஹம் பண்ணுமதுக்கு ப்ரமானம் (மகிழலகு இத்யாதி) மகிழலகு-வகுளபீஜம். m உக்தமர்த்தம் உபாத்த ப்ரமானாருடயா ஆஹ (ஓரலகுதானே இத்யாதி) அதாவது-நாட்டிலே ஜ்யோதிஷிகாதிக்கள் மகிழ்விரையை அலகாக வைத்து எண்ணக்கடவர்கள்; அவர்கள் முந்துற காணி ஸ்தூநத்திலே வைத்து, பின்னை பத்துஸ்தூநத்திலே வைத்து, நூறுஸ்தூநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்தூநத்திலே வைத்து, இப்படி வரக்கடவதிறே; அதைச் சொன்னபடி. இவ்விடத்திலே 1. “படுநைக வராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தூலயோ: காகணிகா ஸுவர்ணகோட்யோ: l புவமோக்ஷண யோஸ் த்வயைவ ஜந்து: க்ரியதே ரங்குகிதே த்வமேவ பாஹி||” என்றது அநுஸந்தேயம். n (தேஹு பேதூங்களை இதி) 2. “வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி” இத்யாதியை இவ்விடத்திலே கண்டுகொள்வது. o இறே-ஸ்ருதிஸ்மருதிப்ரஸித்திதீர் விவக்ஷிதா. வகுளபீஜத்ருஷ்டாந்தேந தத்ர ப்ரவேஸஸ்ய அந் யாதீநத்வம் ஸுசிச்யதே. p (அன்றியே) என்கிறது-“உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்” (g) என்கிற ப்ரதூமயோஜநாஸேஷம். ஸங்கா பூர்வவத். யோஜநாத்வயத்துக்கும் மூலம்-ஏகவசநஸ்வாரஸ்யமும், ஸ்தூநாத்வயமும். h த்ருவீதீயயோஜநாயில் நித்யத்வோக்திக்குப் ப்ரயோஜநம்-தேஹாத்தம் விவேகம்.

q (என்னுமிடத்து) என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே என்றபடி. என்னுமிடம் என்றபோதே தோஷபூஹுன்யம். யத்வா, என்னுமிடத்து என்று - இதுமுதலான தோஷப்பரப்பு என்றபடி.

ஜீ-ஓர் ஆத்மாவே அநேக ஸரீரபரிசுரஹம் பண்ணும் என்னுமதுக்கு ப்ரமானம் (மகிழலகு இத்யாதி) மகிழலகு - மகிழும்விரை. m உக்தார்த்தத்தை உபாத்த ப்ரமானாருடயாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (ஓரலகுதானே இத்யாதி) அதாவது-ஜ்யோதிர்வித்துக்கள் மகிழும் விரையை அலகாக வைத்து எண்ணக்கடவர்களிறே, அவர்கள் முந்துற காணிஸ்தூநத்திலே வைத்து, பின்னை பத்து ஸ்தூநத்திலே வைத்து, நூறுஸ்தூநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்தூநத்திலே வைத்து, இப்படி வரக்கடவதிறே; அதைச் சொன்னபடி. அத்ர 1. “படுநைகவராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தூலயோ: காகணிகா ஸுவர்ணகோட்யோ:” இத்யாதி அநுஸந்தேயம். n (தேஹுபேதூங்களைப் பரிசுர ஹிக்குமிறே) அத்ர 2. “வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி” இத்யாதி த்ருஷ்டவ்யம். o இறே இதி-ஸ்ருதி ஸ்மருதி ப்ரஸித்திதீர் விவக்ஷிதா. மகிழலகு த்ருஷ்டாந்தேந தத்தத்ஸ்தூந, ப்ரவேஸஸ்ய அந்யாதீ நத்வம் ஸுசிச்யதே. p (அன்றியே) என்கிற யோஜனையும் “உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்” (g) என்கிற ப்ரதூம யோஜநாஸேஷம். யோஜநாத்வயஸ்ய மூலம்-ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்ச ஸ்தூநாத்வயம். h த்ருவீதீயயோஜநாயாம் நித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்-தேஹாத்தம் விவேகம்.

q (என்னுமிடத்து) என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே. “என்னுமிடம்” என்னும்போதே தோஷ பூஹுன்யம் ஸுசிதம். r “என்னுமிடத்து இறையன் னுமின்” என்றத்தால் ப்ருதிதம் (புகுவது) A முதல் திருவ 49

3 நீர்நும தென்றிவை வேர்முதல் மாயத்திறை சோமின் உயிர்க்கத னேர்நிறை யில்லே

ஆ—3 வயா —(நீர்) ஆதமநாசுரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸ்வாஸநமாக விட்டு
ஸ்ரவேஸவரனை ஆஸரயியுங்கோள இவ்வாதமாவுக்கு அத்தோடொத்த சீரியதொன்றுமில்லை
என்கிறார் 3

ஐ—அவ —முன்னும் பாட்டில் — தயாலயத்தைச் சருங்க உபதேசிக்கிறார்

வயா —(நீர்நுமதென்று) அநர்த்ததுகரமான அஹங்கார மமகாரங்களைச் சொல்லு
கிறது (இவை வோமுதல் மாயத்து) அஹங்கார மமகாரங்கள்தான் செல்லா
நின்றனவேயாகிலும், ஆசார்ய ஸேவா பராசாயத்தாலும் ஸாஸ்தராப்யாஸத்தின
மிக்குதியாலுமாக இவை அபுருஷாததமென்று அதுயவலிக்கை — இவற்றினுடைய
வோமுதல் மார்க்கையாவது ஸ்வாஸநமாக இவற்றை விட்டு எம்பெருமானை ஆஸர
யிக்கை துஷ்கரமாகையால் இதுவே பொருளாகை உசிதம் (இறை என்று தொடங்கி)
ஸ்ரவேஸவரனை ஆஸரயியுங்கோள, ஆத்மாவுக்கு அத்தோடொக்கும் சீரியதில்லை
சீரியதாவது - ஹிதமும பரியமும 3

ப—அவ —அநாதரம் தயாகுபரகாரத்தை ஸங்கரஹேண அருளிச்செய்கிறார்

நீர் நுமதென்றிவை- (ஆதமாதமீயங்களிலுண்டான) அஹங்காரமும் மமகாரமு
மாகிற இவற்றை, வேர் முதல் மாய்த்து—ருசி வாஸனைகளாகிற பக்கவேரோடே
முதலறுத்து, இறை—ஸ்வாமியை, சோமின்—சேருங்கோள, உயிர்க்கு—ஆதமா
வுக்கு, அதனதோ—அத்தோடொத்த, நிறையிலே—நிரப்பமில்லை 3

ஈ—6 இதிலே அலபத்தை ஆராயுங்கோள் (நீரே) ௩ இதுதனக்கு ஒரு பரமானுபேகைக்கும்
இல்லை ஸத்யாசாரயோபதேசமும வேண்டா 2

அ—௪ யத்யவா எனனுமிடத்தை உன்னுமின இதயநபித்யாய எனனுமிடத்து இறை உன்னு
மின் இதயநேந பூலிதமாஹ (புகுவத்குருணங்களை இதி) s(இவ்விடையாட்டத்து) அஸமிந் விஷயே
இத்யர்த்தத் t(இதிலே அலபத்தை இதி) தாவந்மாதரேண பரிதயகதும் ஸக்யத இதி பூவ
u 'நீரே இதயவத்யாரண க்ஷாபபிதமாஹ (இதுதனக்கு இதி) தோஷாணம பரதயக்ஷத்வாதிதி
பூவ வயாக்ஷபாந்தரேஷு எனனுமிடத்து 'இதயஸ்ய—ஏவந்தவாத இதயர்த்ததே ஈட்டிஹித
இறையுன்னுமின் இதயதர ச பூவோததர க்ஷாத்ரூகுண்யாத ஸ்வாமிந்மாய்ரயேத்யா
இதி ச உயிர்மன்னு ஆக்கைகள் மின்னினனிலையில—என்னுமிடத்து நீரே இறையுன்னுமின் 'இத
யநவய புகுவதபர்தவபக்ஷே ஏகார பாதுபூரணாத் 2

ஜீ—குருணங்களை இத்யாதி s(இவ்விடையாட்டத்து) அஸமிந் விஷயே t(இதிலே அலபத்தை இதி)
தாவந்மாதரேண விடலாம் என்றபடி u 'நீரே' என்கிற ஏவகாரசர்த்தம் (இது தனக்கு இத்யாதி)
தோஷம் பரதயக்ஷமாகையாலே என்று கருத்து ' உயிர் மன்னு ஆக்கைகள் மின்னின நிலையில
என்னுமிடத்து நீரே இறை உன்னுமின் ' இதயநவய 2

இ—அவ —மூன்றாம் பாடடி 1—அநாதிகாலம் பற்றிப்போகத் விஷயங்கள் விடும் போது பற்றின் காலமெல்லாம் வேண்டாவோ தனித்தாயியே விடுகைக்கு ? எனவில அதுவேண்டா, எளிதாக விடலாம் என்று தயாஜயத்தை இரண்டு ஆகாரத்தாலே எருங்க உபதேசிக்ககிருர்

வயா — (நீர் நுமது) அநாதத் தரமான அஹங்கார மமகாரங்களை “நான், என்னது” என்னும் அாதத்துதைப் பிறாககு உபதேசிக்கப் புச்சால் “நீங்கள்” என்றும், “உங்களது” என்றுமிதே சொல்லுவது அதாகிறது—அநாதமநி ஆதம் பூத்துதியும், அஸவே ஸவதவபூத்துதியும் “நான், என்னது” எனவில ரா வேமிதே, 1 “अनाद्यात्म्युद्धिर्वा अस्ते स्वमिति या मति । अविद्यातस्सभूतिवीजमेतत् द्विधा स्थितम्॥” (அநாத்மநயாதம்பூத்துதியா அஸவே ஸவமீதி யா மதி । அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜ மேதத் த்வித்யா ஸதி தம் ||) என்று ஸமஸாரபீஜத்தைபும் 2 “अव्युताह सवासमिति सैव ससारमेवजम्” (அவ்யுதாஹம் தவாஸமீதி ஸைவ ஸமஸாரபேஷம்) என்று பரி ஹாரத்தையும் சொல்லிறிறே (இவை வேர்முதல் மாய்த்து) இவற்றை ஸவாஸந மாகப்போககி இது *அகூநிகா ஸிஞ்சேதபோலே துஷ்கரம், இவை நேராகவிடும் போது புகுவதுவிஷயத்தைப் பற்றி விடவேணும், அவைப்பற்றும்போது இவற்றை விடலலது பற்றவொண்ணது, ஆகைபாலே இதரேதராஸரயகூரஸதம் ஆனால் இதுக்குப்பொருளென்னென்னில, ஆசாயஸேவையாலும் ஸாஸ்தராப்யாஸத் தாலும் இவை அபுருஷாதத்மென்று அத்யவஸகை இரண்டு வருஷம் சேர கின்றால் ஒன்றிலே குட்டமிட்டுப் பெருங்காயத்தை வைத்தால் மறறையது நிறக, இது கரமத்தாலே உலாந்துபோமாபோலே, இந்த ஜ்ஞாகம் பிறந்தால் இவை ஸவகாராயம் செயயமாட்டாது 3 “वीजाव्यव्युपद्धानि” (பீஜாநயக்ந்யுபதூக்தாநி) இதயாதி ரக்ஷகன் அவஸர பரதீக்ஷ்நாயிருக்க, இவன்பக்கலிலே விலக்காமை யுண்டானால் விரோதிபோகைக்குத் தட்டிலைபெனகை (இறைசேர்மின) ஸாவேஸ வர்க் ஆஸரயிபுங்கோள் கெடுமரக்கலம் கரைசோநதாப்போலேயிறே ஸம ஸாரிககு புகுவதஸமாஸரயணம் (உயிர்க்கு அதனதோ நிறையிலலே) ஆதமாவுக்கு அததோடொத்த சீரியதிலலை பரதூமத்தில் ஹிதமாய உதூக்கத்தில் பரியமா யிருக்கும் நோ ஒப்பு, நிறை மிகுதி, ஒத்ததும் மிக்கதுமில்லை என்னவுமாம் 4 “ससारानिवमनाना” (ஸமஸாராணவமக்நாநாம்) 3

ஈ—அவ —மூன்றாம் பாட்டு 2 “தேஷதூர்ஸநம் பண்ணவே விடலாமென்றீர், 3 காலம் அநாதி, 0 மேலஅநததமாயிராநின்றது, பற்றின் காலமெல்லாம் வேணுமிதே விடுகைக்கும்”

அ—மூன்றாம் பாட்டு (நீர்நுமது) 2 அஹங்கார மமகார நிவருத்தியையும் புகுவதஸமாஸர யணத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநத்தை ஸங்காபரிஹாரமுகேந தூர்ஸிபிக்கிருர்

ஈ—மூன்றாம் பாட்டு (நீர்நுமது) 2 அஹங்கார மமகார நிவருத்தியையும் புகுவதஸமாஸர யணத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநத்தை ஸங்காபரிஹாரமுகேந தூர்ஸிபிக்கிருர்

ஈ—என்ன, தயாலயாமஸத்தைச டிசருங்க அருளிச்செய்கிறோ, e ஸம்ஸாரபீஜம் இன்ன தென்றும் f அதுக்கு g பேஷஜம் இன்னதென்றும் அருளிச்செய்கிறோ

வயா — (நீரநுமது) h அநந்தத சரமான அஹங்காரமமகாரங்க 1 'நான என்னா' என்னுமத்தைப பிறர்க்கு உபதேஸிகமபோது 'நீர நுமது' என்றிறே சொல்லுவது j "நான, என்னது என்று கம் வாககாலே சொல்லமாட்டாரே நாகு k வேமென்று

அ (தேஷாஷதாஸநம் இதயாதி, b (காலம் அநாதி) அநாதிகாலராஜிதமானத்தை விடக்கூடாதிதே என்று ஸங்கை c அநாதிகாலமாக ஆர்ஜிதத்தாகையால விடுகைக்கு அததனை காலம் வேணுமெனகிறீரோ? ஆகில அநந்தகாலமுண்டேயென்ன அததை அருவதித்தது உண்டெனகிறது மெய்யே அதில் குறையிலலை அது விடுகைக்கே போருமத்தனை ஆஸ்ரயணத்துக்குக காலமெங்கே என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிககிருா (மேல் இதயாதி) b யதஸ்வா வாஸிதகாலபூரஹுளயாத தேஷாஷதாஸந மாதரேண வாஸித ஸகலபரிதயாக் கர்த்தம ந ஸகயத இதயபிபராயேணஹ (காலம் அநாதீதி) c இதாநீமேவ தயகதஞ்சேத தயகதம் அத் தயகதம் ந ஸகயத இதி நிர்பூநதேர நாஸதி காலக்ரமேண தயகதம் ஸகயத இதயபிபராயேணஹ (மேலிதயாதிநா) d சுருங்க ஸங்கூரஹமாக e சுருங்க அருளிச்செய்கிறபடியைக காட்டுகிருர் (ஸம்ஸாரபீஜம் இதயாதி) (ப 391v) (அநாதமநி இதயாதி) ஆத்மாவல்லாத தேஹத்திலே யாதொரு ஆத்ம புத்தியுண்டு ஸவமல்லாத கேஹாநுபூநதிகளான பதார்த்தங்களிலே யாதொரு ஸவதவபூத்தியுண்டு இவ்விரண்டு வகைப்பட்டதாயிருக்கும்து வித்யாநயமான காமமாகிற வருஷத்தினுடைய உத்பத்திககு விரை என்றபடி இத்தால் அஜ்ஞாநம் கர்மத்துக்குக காரணம் என்றபடி e நீரநுமது' என்கையாலே ஸம்ஸாரபீஜம் g வோமுதல மாயத்து என்கையாலே பேஷஜம் e ஏவம் ஸங்க்யுதிம் அபித்யாய வாக்யார்த்தமாஹ (ஸம்ஸாரபீஜேதி) என்னவுமாம் உகதவிவரணபூவகமாக 'இறைசேர்மின இதயாதிபத பரயோஜநம் ஸம்ஸாரேதயாதி என்னவுமாம் f அதுக்கு ஸம்ஸாரத்துக்கு

h நாஸபரதியோகித்வ ஸஞ்சகமாததமாஹ (அநாததசரமான இதி) i அஹங்காரமமகாரா ஷ்யேதே சேத நான என்னது—என்றிவை இத்யேவ ஹி வக்தவயமித்யத்ராஹ (நான என்னது என்னுமத்தை இதி) j யூயம் அஹங்காரமமகாரொள தயஜதவமித்யுத்தே஽பி அஹங்காரமமகாரயோ

ஜீ—(தேஷாஷதாஸநம் இதயாதி) b (காலம் அநாதி) அநாதிகாலராஜிதமானத்தை விடக்கூடாதிதே என்று ஸங்கை c அநாதிகாலமாக ஆர்ஜிதத்தாகையாலே விடுகைக்கு அததனை காலம் வேணுமெனகிறீரோ? ஆகில அநந்தகாலமுண்டே என்ன அததை அருவதித்தது, உண்டெனகிறது மெய்யே அதில் குறையிலலை அது விடுகைக்கே போருமத்தனை, ஆஸ்ரயணத்துக்கு காலம் எங்கே? என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிககிருா (மேல் அநந்தமாய இதயாதி) d சுருங்க ஸங்கூரஹமாக e சுருங்க அருளிச்செய்தபடியைக காட்டுகிருா (ஸம்ஸாரபீஜம் இதயாதி) e நீரநுமது' என்கையாலே - ஸம்ஸாரபீஜம் g வோமுதல மாயத்து என்கையாலே பேஷஜம் f (அதுக்கு) ஸம்ஸாரத்துக்கு

i 'நான என்னது' என்றனரே அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதென்ன (நான என்னது இதயாதி) j பரிஹாரநதரம் (நான என்னது என்று இதயாதி) k (வேம்) தக்கூதமாஹ இது கரெளயாபிபராயம்

ஈ— | 'என உடைமை எனனுமது வேணுமாகில் தவிருகிறுன, "நான" எனனுமது | தவிருமபடி எனெனெனில் |n இவன அஹம் என்றால் ராவணாதிக்கள் |n நான் என்றபபோலே |o பிறருடைய நாளைத் தவிர்த்துக்கொண்டிறே இருப்பது |தேஹத்தில அஹம்புத்தி பண்ணிப்போருமது தவிரவேணுமே !

அ—உபதேசிய நிஷ்டுதவம் ஸித தயதீதயதராஹ (நான் எனனதென்று இதி) இத்யஞ்ச கரெளயாபிபராயம் |k (வேம) துக்ஷதாமம் புகுவத ஸதோத்தரோபகரணபூதாயா ஜிஹ வாயா புகுவதபரகாரகாவிஜேஹேண ஸவாதந்தாயாபிமாநவத்வஸ்தவபித்யாநம் ஸவருப நாஸகமேவ ஹி புவதி

| நநு பரக்ருதிபராகருதவிஷயோ மமதாவயவஹார தயகதும் ஸக்யதே 1 அஹம்நந மஹம்நநம் |இதி மோக்ஷதூஸாயாமபி அநுவர்த்தமாநஸய ஸவருபாநுபூந்தியோ஽ஹங்காரஸய தயாக்ய கதும் ஸக்யத ததயபிபராயேண ஸங்கதே (என உடைமை இத்யாதி) ஆதமீயமானது பருத க்ஷத்ரவயமாகையாலே மமகாரம் தவிரலாம் அஹம்ஸபூதம் ஆதமாநுபூந்தியாகை யாலே அஹங்காரம் ஆதமாவுள்ளதையும் தவிரப்போகாக்கென்று நினைத்துப் பண்ணுகிறவாக ளுடைய மங்கையை அநுவதிக்கிறா (எனனுடைமையெனனுமது இத்யாதி) எனனவுமாம் |n1 அஹம்நநம் இதயஹங்காரோ யத்யாவஸ்திதஸவாதமவிஷய ஸது நாதர நிஷித்யதே கிந்து ஜீவதூவாரா பரமாதமபர்யந்தாபித்யாமிதவநிரேஹேண கேவலதேஹமாத்திரே வா புகு வதபேக்ஷயா தேஹபூதசேதநமாகிரே வா யோடயமதயுதகடாஹந்தாவயவஹார ஸோடதர நிஷித்யத இதயபிபராயேணஹ |இவன அஹமெனரால் இத்யாதி) 2 ஆத்மந்யேஷ ந தோஷாய ஸபூதோ஽ஹமிதி யோ துவிஜ | அநாத்மநயாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸபூதோ வா பூராநதி லக்ஷண || இத்யாதி அநுஸந்தேயம் |n (நான் என்றபபோலே) எனந்து ஸவதந்த்ரோடஹ மெனருப்போலே என்றபடி |o பிறரெனகிறது—ஈஸ்வரனை 3 உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய எனனக கடவதிறே A பிறா நனபொருள் எனனக்கடவதிறே ஆக இத்தால பரதந்த்ரமான வஸ்துவில ஸவாதந்தாயபூதத்தியைத் தவிரச்சொன்னபடி அன்றிக்கே தேஹத்தில் அஹம் பூதத்தியைத் தவிரச் சொன்னபடியாகவுமாம் நநு ஸஹகராயநதராஸஹஸய பரபதயுபாயஸய கிஞ்சிதஸாபேக்ஷதவம் உச்சயத இதி பூதீதி சேநந தேஹாத்மாபிமாந ஸவாதந்தாயாபிமாந பரித்யாகூபூாவே தத்தத்யபிமாநாநுஞ்ண பூலேச்சூஸம்பூவாத் யதூகரதுந்யாயேந தத்தத பூலபராபதிபரஸங்கேந தயோர் புகுவதகைங்கர்யருப நிரதிஸயபுருஷார்த்த ஸிரோதிதவாத் பரிதயாக்யஸய நிவருத்திருபதவாச்சேதி பூாவ

ஜீ— | பரக்ருதி பராகருத வ்ஷய மமகாரம் விடலாம் நானெனனுமது ஸவருபாநுபூந்தி யாகையாலே அஹங்காரத்தை விடுமபடியென? என்று ஸங்கிக்கிறா (என உடைமை இத்யாதி) |2 (தவிருமபடி எனெனெனில்) நானெனனுமது அஹமர்த்தாநுபூந்தியாகையாலே தவிரும படி எனெனெனில் என்றபடி |n பரிஹாரம் (இவன அஹமெனரால் இத்யாதி) |n (நானெனருப் போலே) ஸவதந்த்ரோடஹம் என்றபபோலே |o பிறருடைய—ஈஸ்வரனுடைய 3 உத்தம புருஷஸ்த்வந்ய A பிறா நனபொருள் எனனக்கடவதிறே ஆக இத்தால 2 'ஆத்ம ந்யேஷ ந தோஷாய ஸபூதோ஽ஹமிதி யோ துவிஜ | அநாத்மநயாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸபூதோ வா பூராநதிலக்ஷண || எனகிறபடியே தேஹாத்மாபிமாந ஸவாதந்தாயாபிமாநருப் துவிவித்யா ஹங்கார நிவருத்தி வேணும் என்றபடி

ஈ—p (இவை p₁ வோமுதல மாயதது) q இவை வோமுதல மாய்க்கையாவது எனானெனில், 1 இது அபுருஷாதத மெனனும் பரதிபததியைச் சொன்னபடி s இரண்டு வருஷம் தன்னிலே சேரநின்றால் ஒன்றிலே துளைத்துப் t பெருங்காயத்தை வைக்க, சிலநாள ஒன்றுபோலே நின்று, பின்னைப் பட்டுப்போகாநின்றதிதே அப்படியே அஹங்கார மமகாரங்கள் த்யாஜ்யமெனனும் பரதிபததி உண்டாக u தன்னடையே ஸம்ஸாரம் அடியற்று நிற்கும் v 1 “**अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः । अविद्यातस्मभूतिवीजमेतत् द्विधा स्थितम् ॥**” (அநாத்மந்யாத்மபூத்திபீஜமேதத் துவித்யா ஸதித்வம் ||) என்று ஸம்ஸார பீஜமும் சொல்லி w 2 “**अच्युताहं तवासीति सैव ससारभेषजम्**” (அசுபுதாஹம்

அ—q (இவை வேர்முதல மாயக்கை இதி) இவற்றை வோமுதலோடே மாயதது - ருசிபரீதிகள் எனகிற ஊசிவேரோடும் பக்கவேரோடும் மாயத்து p₂ வேர்முதல எனகிற இரட்டிப்பாலே— ஸவாஸந நிவருத்தியைச் சொல்லுகிறது யத்வா வேரோடே முதலை மாயத்து - ஸமூலமாகப் போககி என்றபடி r (இது அபுருஷார்த்தம் என்று) இவை அபுருஷார்த்தம் என்றபடி அபுருஷார்த்தமிதி புருஷார்த்ததேதரத அநாததூவஹமிதி யாவத s நது அஸ்யாம க்ஷாந்யா யாம அஹங்காரமமகாரநிவருத்திபூவக புகுவதஸமாஸ்யணஸய பரக்ருதிஸம்பநதநிவருத்தி பூர்வக புகுவதகைங்காயரூப நிரதிஸயபுருஷார்த்த பரதூதவம் அபிதீயதே நிவருத்தாஹங்கார மமகாராணம் புகுவதநநயாஹஸேஷதவஜ்ஞாநவதாமபி தேஹாநுவருத்தி தருஸ்யதே க்ஷு இதயதராஹ (இரண்டு வருஷம் இதயாதி) t அஸங்கீரண அநதீதகால ஹிங்குதூவய விஸேஷோட்த்ர விவக்ஷித பரக்ருதிஸம்பநதநிவருத்திபூவக மே தேந தருடகர ஸம்ஸாரேஷவிஸேஷ விஸிஷ்டஸய ஆதமநோடபி நாலோ புகுவதயதீவ பாதீதி ஸங்காச நிரஸயதே s தூர்ஷ்டாநதிகத தில இரண்டு வருஷமாவது—அஹங்கார மமகாரங்களானும் ஆதமாவும் 3 பீஜாந்யகூந்யுப த்ஸூத்தாநி ’ எனனக்கடவதிதே u (தன்னடையே) ஸவத ஏவ v “ஸம்ஸாரபீஜம் இன்னதெனும் அதுககு பேஷஜமின்னதென்றும் (ப 389 e f g) என்று சொன்ன அவதாரிகாவாக்யத்துக்குச்சேர பரமரணம் காட்டுகிறா (அநாத்மநி இதயாதி) அன்றிக்கே மேலே இதைசேர்மின என்றத்

ஐ—p (இவை வேர்முதல மாயதது) இவற்றை ருசிபரீதிகளாகிற ஊசிவேரோடும் பக்க வேரோடும் மாயதது p₃ ‘ வோமுதல எனகிற இரட்டிப்பாலே - ஸவாஸநநிவருத்தியைச் சொல்லுகிறது

s பரதிபததிமாத்ரம் போருமோ என்ன (இரண்டு வருஷம் இதயாதி) தூர்ஷ்டாநதிகததில அஹங்காரமமகாரங்கள் ஒரு வருஷம் ஆதமா ஒரு வருஷமென்று கண்டுகொள்வது v w அவ தாரிகைக்குச்சேர பரமாணதூவயம் (அநாத்மநி இதயாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேதமஸே க்ஷாண்டிக்யம் பரதி கேஸரிதூவஜோக்தமிதம் அநாத்மநி—தேவேற யா ஆதம்பூத்திரஸதி அஸவே ஸவமிதி யா மதிரஸதி துவித்யா ஸதித்வமேதத அவித்யாதரு ஸம்பூதி பீஜம் அவித்யா—

பர—v1 (நீராமது இதயாதி) **श्रीविष्णुपुराणे पष्ठेऽंशे (७-११) खाण्डिक्य प्रति केशिध्वजः — “अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः । अविद्यातस्मभूतिवीजमेतत् द्विधा स्थितम् ॥”**

w 2 “अच्युताहं तवासीति सैव ससारभेषजम्”

ஈ—தவாஸமிதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஹம்) என்று பரிஹாரமும் சொல்லிறற்றே, x ரக்ஷகஞ்ஞவன அவஸரபரதீக்ஷசஞ்ஞயிருகக, y இவனபக்கலிலே விலக்காமை உண்டானால் விரோதி, போசைகமுத தடபிலலை என்கை

(இறை சோமின) z அபராபத விஷயங்களை விட்டு வகுத்த சேஷியானவனைப் பற்றப் பாருங்கோள a “சோமின எனகிருா காணும், b கெடு c மரக்கலம் கரைசோநதாப போலே இருசகையாலே ஸம்ஸாரிககு புகுவதஸமாஸரயணம்

(உயிராககு அதனனோ நிறை இலலே) d இத்தோடொத்த சீரியதிலலை என்னுதல், நேரெனறு ஒப்பாய நிறையென்று மிகுதியாய், உயிராக்கு இத்தோடொத்ததும் மிக்கதும்

அ—தையும் கடாக்கித்துக்கொண்டு உகதாாதத்துக்கு பரமானமாகவுமாம் அநாதம்நி யா ஆதம் புத்திரஸதி அஸவே ஸவமிதி யா மதிரஸதி குனிதா ஸதி தம் ஏதத அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜம் அவித்யா - வித்யாநயமான காமம் கர்மமாகிற வருஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரையாய இருக்கும் என்றபடி x அஸபாதுகூலயங்கொண்டே விரோதி, போகககூடுமோ என்ன (ரக்ஷகஞ்ஞவன இதயாதி) y வசுவா அசயுதஸபூதார்த்தமாஹ (ரக்ஷகன இதயாதிநா) y அஹம் தவாஸமிதி யா மதிரஸதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஜ்ஜமிதயஸய அராததமாஹ (இவன் பக்கலிலே இதயாதி)

z நீர்நுமது இதயாரப்ய சோமின இதயந்தஸய பூவமாஹ (அபராபதேதி) தயாஜயத்துக்கு பரதிகோடி-இறைசோகை a பற்றுங்கோளென்னுதே சோமின என்றதுக்குத் தாதபாயம் (சோமின எனகிருா காணும் இதயாதி) ஈடுபாடு (சோமின இதயாதி) என்னவுமாம் b c (கெடுமரக்கலம்) என்றது கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசோநதாபபோலே என்றபடி இததால மரக்கலத்தை ஆலம்புநமாகக கொண்டனரே வாயுவஸாத கரைசேருகிறது அப்படியே விஷ்ணுபோதமான ஸம்ஸரன கருபாவானாயக்கொண்டு கடத்தும் என்றபடி c மரக்கலம் - ஓடம்

d (இத்தோடொத்த இதயாதி) நேரெனறு - ஒப்பாய நிறை - பூததி அததாலே சீர்மை யாய, நித்யமாய ஜஞாநாநந்த லக்ஷணமான வஸதுவுக்கு இத்தோடொக்கும் சீரியதிலலை என்றபடி e இத்தோடொத்த சீரியதிலலாதபடி எனென்ன (பரத்யுமத்தில் இதயாதி) அதாவது 1 யத்தத்யக்ரேமருதோபமம் பரிணாமே விஷயிவ எனகிற விஷயங்களை வயாவர்த்திககிறது

ஐ—வித்யாநயமான காமம் கர்மமாகிற வருஷத்தினுடைய உத்பத்திகு விரையாய இருக்கும் என்றபடி x ந சயாவயதீதயசயுத என்றதைப்பற்ற (ரக்ஷகன எனறு) y தவாஸமி என்றதைப்பற்ற (விலக்காமை என்றது)

z நீர்நுமது இதயாரப்ய சோமின இதயந்தஸய பூவமாஹ (அபராபத இதயாதி) a பற்றுமின என்னுதே சோமின என்றதுக்கு பூவம் (சோமின எனகிருா இதயாதி) b c (கெடுமரக்கலம்) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசோநதாபபோலே என்றபடி இததால மரக்கலத்தை ஆலம்புநமாகக கொண்டனரே வாயுவஸாத கரைசேருகிறது அப்படி விஷ்ணு போதமான ஸம்ஸரன கருபாவானாயக்கொண்டு கடத்தும் என்றபடி c மரக்கலம் - ஓடம்

d (இத்தோடொத்த இதயாதி) நேரெனறு - ஒப்பாய நிறையென்றத்தாலே சீர்மையாய, விலக்ஷணமான ஆத்மவஸதுவுக்கு இத்தோடொத்த சீரியதிலலை என்றபடி e அர்த்தத்யவய பூஷிதம் (பரத்யுமத்தில் இதயாதி) இத்தால 1 விஷயேநத்யாய ஸமயோகூத யத்தத்யக்ரேமரு

அறங்கார மமகாரங்களை ஸ்வாஸநமாக த்யஜித்து பக்ஷவதாரஸ்ரயணம் பண்ணுக. ஸமாபயத்திகரவிதம் எனனுமது இப்பாட்டுக்குப் பரமேயம் 3

h ஸிமஹாவலோகநதநயாயேந மரக்கலம் கரைசோந்தாபபோலே நிருக்கை (b c) எனனு மதுக்கு பரமானம் (ஸமஸாரேத்யாதி) 1 ஸமஸாராணவ மகநாநாம் விஷயாக்ரந்த சேத ஸாம் | விஷ்ணுபோதம் ஸிநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸதி பராயணம் || இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே | விஷ்ணு - வயாபதென்' எனகிற தாத்வர்த்தமும் (இக்கரையும் இத்யாதி) கரமேணந்வய 3

μ-50   A 9 9 6   B 10 4 9   C 10 2 1   D 10-5-7   E 1-2 9

4 இல்லது முள்ளதும் அல்ல தவனுரு எல்லையி லந்நலம் புல்குபற றற்றே

அந்—1 வயா:—(இல்லதும்) தயாஜயமாகச் சொல்லப்படுகிற பராகருத விஷயங்களிற் காட்டில் ஸமாஜரயணியமாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயம் நனாருயிருக்கின்றே இதைவிட்டு அததைப் பற்றலாவதென்னில் ஹையபரதயங்கதயா கபாபாணைகதாநதயா இநதச சேதநாசேதநங்களிற் காட்டில் அதயநத விலங்குண ஸவருபனாய நிரவநிககலபாணகுண விரிஷ்டனாகையாலே நிரவநிகபேராகுபபுதனாயபிறறு அவனிருப்பது ஆகலால இநத ஹையமான விஷயங் களில் ஸங்குததை விட்டு அவனைப் புல்கு என்கிறார் 4

ஒ—அவ — நாலாம பாட்டில்—பற்றப்படுகிற விஷயத்தின் நனமை சொல்லுகிறார்

வயா —(இல்லதென்று தொடங்கி) ஏகரூபமல்லாமையாலே இல்லை என்னலாம படியிருக்கிற அசேதநத்தின் தனமையும், ஏகரூபமாகையாலே உண்டென்னலாமபடி யிருக்கிற சேதநா படியுமன்றிகளே இருக்கும் அவன ஸவருபம் அவன ஸவருபந் தான இருக்கும்படி எங்ஙனையெனனில் (எல்லையிலென்று தொடங்கி) அவங்க யேய கலயாண குணங்களை உடைத்தாயிருக்கும் புறம்புள்ள ஸங்குததை விட்டு, அவனை ஆசாரயி புல்கு” என்கையாலே ஆசாரயணம் இனிதென்று கருதது 4

ப—அவ —அநநதரம் இப்படி தயாகுபூரவகமாக புஜநீயமான வஸ்துவினுடைய ஸவருபவைலக்கணயத்தை அருளிச்செய்கிறார்

இல்லதும் உள்ளதும் — ஸவருபபரிணமத்தாலே ஒருபடிப்பட்ட அஸ்திதவம் இல்லாமையாலே அஸ்தயஸபுது வாசயமாயும், ஏகரூபத்தவத்தாலே ஒருபடிப்பட்ட அஸ்தித்தவத்தை உடைத்தாகையாலே ஸ்தயஸபுதுவாசயமாயுமுள்ள அசித்தி னுடையவும் சித்தினுடையவும் படி, அல்லது—அன்றியே, அவன—அவனுடைய, உரு—ஸவருபமானது, எல்லையில்—அபரிச்சிந்நமான, அநநலம்—கீழ்ச்சொன்ன ஆநநதத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும், பற்றற்று—(அததை) இதர விஷயங் களில் பற்றற்று, புல்லு—ஸநேஹபுகதமாகச் செறி

புல்லுதலாவது—ஸநேஹமான செறிவாகையாலே புஜநத்தினுடைய அதயாதத்து பரியதவம் சொல்லுகிறது “புல்கு” என்றும் சொல்லுவா கீழ மூன்று பாட்டிலும் பனமையாலே உபதேசிக்கிறது, இப்பாட்டுத் தொடங்கி ஒருமையாலே உபதேசிக்கிறது தயாஜயங்கள் பரஸ்பர விருத்தாங்குளாய்க் கொண்டு பலவாதலாலும், ஸ்தவாதிக்குண பேதத்தாலே ருசயாதி விரிஷ்ட ரான அதிகாரிகள் ஒன்றொன்று ஒவ்வாத புத்தி பேதத்தைபுடையராகையாலும், இதர தயாகுத்தில் பனமையாலே உபதேசிக்கவேணும், புகுவது புஜநத்தில் புத்தியைபகயத்தாலும், புருஷாததைபகயத்தாலும், அதிகாரைபகயம் உண்டாகையாலே ஒருமையாலே உபதேசிக்கலாம் 4

இ—அவ —நாலாமபாடில—பறறுகிற விஷயத்தின் நனமை சொல்லுகிறா

வயா —(இலலதுமுள்ளதும் அல்லதவனுரு) ஈசுவரமான அசுதநத்தின் ஸவ பூவமும், ஏகருபனான சேதநன படியுமன றிகசேயிருக்கும் அவன ஸவருபம் இலலது என்றது—துசச தவ மித்யுபாதவங்களைச் சொல்லுகிறதன்று நஸுபரதையைச் சொல்லுகிறது உள்ளது என்று—அஸ்திதவமாதரததைச் சொல்லுகிறதன்று, நிதயாதையைச் சொல்லுகிறது (எலலையிலந்நலம்) அவன ஸவருபம் இருக்கும்படி தான என்னென்னலில், அஸங்க்யேய கலயாணகுணங்களை உடைததாயிருக்கும். எலலையிலலாத அந்நலத்தை உடைதது என்னுதல, எலலையிலலாத அந்நலம் என்னுதல (புலகு) ஆஸரயி அபிமத விஷயத்தை அணததாபபோலே ஆஸர யணநதான இனிதாயிருக்கையாலே ‘புலகு’ என்கிறா (பறறறறே) பரகருதி பராகருதங்களில் ஸங்க்யத்தை விட்டு

4

ஈ—அவ —நாலாமபாட்டு a விடுகிறவைபோலே b அபேபூக்யமுமாய், c ஸதேபூஷமுமாயிராதென்று பறறப்படுகிற விஷயத்தினுடைய பேபூக்யத்தை அருளிச்செய்கிறா

வயா —(இலலதும்) d பரமாணயோக்யமல்லாமையால் வரும் d₂ துசச தவத்தைப் பறறவாதல், பரதிதிமாதரமாய் பூபூத்யோக்யமான d₃ மித்யுபாத்வத்தைப்பறறவாதல்

அ— நாலாம பாட்டு (இலலதுமுள்ளதும்) a (விடுகிறவைபோலே இதி) c தேபூஷம் - நரகா வஹத்வம் a (விடுகிறவை) விடப்படும் விஷயங்கள் யதூவா விடுகிறவை சித்யுசித்யுஸ்துக்கள b அபேபூக்யதவம் c ஸதேபூஷத்வஞ்ச அசித்யுஸ்துநி c சித்யுஸ்துநி து ஸதேபூஷத்வமாதரம் ஜஞாநாநநதூலக்ஷணதவாத தஸ்ய அதூவா தஸ்யாபயபேபூக்யதவம்ஸதி ஆகாரதரயஸரம் யாத் அநநயபேபூக்யதவருபத்வாதூதமந ஸவஸ்ய ஸவயம் ஸவாதந்தாயேண பேபூக்யோ ஹி ந பூவதி பரமாதமநோ஽பி ஸபாதந்தாயவிஸிஷ்டவேஷேண பேபூக்யோ ந பூவதி அசிதஸம்ஸருஷ்டதூஸாயாம் து ஸுதராம் பூக்யவத்யுதவேந சேத அசிதோபி ஸமாநமேதத தயாஜயமான ஸம்ஸாரகதில் விரகதியும் உபாதேயமான பூக்யவத்யுவிஷயத்தில் தருஷணையும் பிறக்குமபடி தருத்யாத்யாயத்தில் முதலிரண்டுபாதூததாலே ஸம்ஸாரத்தின் கேபூஷத்தையும் பூக்ய வத்யுவிஷயத்தினுடைய ஹேயபரதயநீகதவ கலயாணகதாதவருபமான வைலக்ஷணயத்தையும் சொன்னவோபாதி இவரும் முன்று பாட்டாலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய தேபூஷத்தை அருளிச்செய்து இப்பாட்டிலே பூக்யவத்யுவிஷய வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறா என்று அருளிச்செய்வா

d ஸஸவிஷாணமென்று சொல்லுகிற ஸுநியவாதியையும் ஸுகதிகாரஜதம் என்கிற மாயா வாதியையும் போலவும் இலலை என்கிறதல்ல என்கிறார் (பரமாண யோக்யமல்லாமையால்

ஜீ— நாலாம பாட்டு (இலலதும் இத்யாதி) a விடுகிறவை சித்யுசித்யுக்கள b c அபேபூக்யதவ ஸதேபூஷத்வங்கள் அசித்யுஸ்துவிஸே c ஸதேபூஷத்வமாதரம் சித்யுஸ்துவிஸே ஜஞாநாநநதூ லக்ஷணத்வேந பேபூக்யத்வாத தஸ்ய ஸதேபூஷத்வம் - நரகாவஹத்வாதி

d ஸஸவிஷாணம் என்கிற ஸுநியவாதியையும் ஸுகதிகாரஜதம் என்கிற மாயாவாதியையும் போலே இலலை என்கிறதல்ல என்கிறா (பரமாணயோக்யம் இத்யாதி)d₂ பரமாணஸம்பந்தூ

ஈ— இல்லது எனறதனறு, விநாஸிதவதைபபற்றச சொல்லுகிறது (உள்ளதும்) e இல்லாதான வஸதுவில் f வயாவருதத்யைபபற்ற உள்ளது” எனகிறது, g 1 “यदस्ति यदस्ति (யதஸ்தி யநநாஸதி) என்றும், h 2 “सत्यञ्चानृतञ्च” (ஸதயஞ்சாநருதஞ்ச) என்றும் சொல்லுகவதிறே சித்சித்துககளை 1 அன்றியே ஆதமாவுக்கு இருபபிடமான ஸநிரததா பபுபும அததை இருபபிடமாகவுடைய ஆதமாவின் பபுபுமலல என்றும்மா

அ—இத்யாசி) d₉ பரமாணஸம்பபுநததாநாஹதவம் — துச்சுதவம் d₉ பரதீததவே ஸதி பூரதயோக்யுயதவம் மித்யாதவம் இதி லக்ஷணாக்யவயமதர விவசுப்தம் e (இல்லாதான வஸதுவில்) என்றது — அதித்யமான வஸதுவில் என்றபடி f வயாவருததி — அவிநாஸிதவம் ந தவஸதிதவமாத்ரமவலம்புயேதி பூரவ g அசிததை அஸத்யஸபுத்யவாச்யமாகவும் சிததை ஸத்யஸபுத்யவாச்யமாகவும் சொல்லிறே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (யதஸ்தீத்யாதி) அஸத்யஸபுத்யவாச்யமாயிருக்கிற யாதொரு ஆதமவர்க்குமுண்டு நாஸத்யஸபுத்ய வாச்யமாயிருக்கிற யாதொரு அசித்தத்வமுண்டு ஸாவம் தத்யதீநம என்றபடி புவநாதி என்றவிடம் — காரயாவஸதை h (ஸதயஞ்சாநருதஞ்சேத்யாதி) ஸதயஸபுத்யவாச்யமான ஆதமவர்க்குமும அநருதஸபுத்யவாச்யமான அசித்தம் ஸதயஸபுத்யவாச்யஞான ஈஸ்வரனாயிறு

ஜீ—நாஹதவம் துச்சுதவம் d₉ பரதீததவே ஸதி பூரதயோக்யுயதவம்—மித்யாதவம் இதி லக்ஷணாக்யவயமதர விவசுப்தம் e (இல்லாதான வஸதுவில்) அதித்யமான வஸதுவில் f (வயாவருதத்யைபபற்ற) அவிநாஸிதவதைபபற்ற ந து அஸதிதவமாத்ரமவலம்புய என்றபடி g அபபடி அசிததை அஸத்யஸபுத வாச்யமாகவும் சிததை ஸதயஸபுத்யவாச்யமாகவும் சொன்னவிடம் உண்டோ என்ன (யதஸ்தீத்யாதி) 1 ஜயோதிமஷி விஷ்ணுர் புவநாதி விஷ்ணுர் வநாதி விஷ்ணுர் கிரயோதிஸம்ச | நத்யஸ ஸமுத்ராரம்ச ஸ ஏவ ஸாவம் யதஸ்தி யநநாஸதி ச ஷிபரவர்ய ||” இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேமஸே h தைத்திரீயகே 2 ஸதயஞ்சாநருதஞ்ச ஸதயம்புத்ய அஸத்யஸபுத்யவாச்யமான ஆதமவர்க்கும யாதொன்றுண்டு நாஸதி ஸபுத்யவாச்யமான அசிததவம் யாதொன்றுண்டு ஸாவமும் தத்யதீநமென்றபடி புவநாதி என்ற இடம் — காரயாவஸதை h (ஸதயஞ்சேத்யாதி) ஸதயஸபுத்யவாச்யமான ஆதமவர்க்குமும அநருத ஸபுத்யவாச்யமான அசித்தம் ஸதயஸபுத்யவாச்யஞான ஈஸ்வரனாயிறு 1 த்விதீயார்த்ததததுககு இல்லானதும் உள்ளானதும் என்றபடி இல்லென்று கருஹம் உள்ளானது — ஆதமா

பர—g1 (இஹதும் இத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே திதீயேஷே ட்வாடசே—“ज्योतीषि विष्णुर्भुवनानि विष्णुर्वनानि विष्णुर्विरयो दिशश्च । नद्यस्समुद्राश्च स एव सर्वं यदस्ति यन्नास्ति च विप्रवर्ध ॥ ९३ ॥

h 2 तैत्तिरीयके (आ-६)—“सत्यञ्चानृतञ्च सत्यमभवत्”, अत्र अचिद्वस्तुनि नास्त्यनृतशब्दो न तुच्छत्वमिष्यात्वपरो प्रयुक्तो, अपितु विनाशित्वपरो । तुच्छत्व हि प्रमाणसम्बन्धानर्हत्वम् । बाधोऽपि यदेशकालादिसन्धितया यत् अस्तीत्युपलब्धः, तस्य तदेशकालादिसन्धितया नास्तीत्युपलब्धिः, न तु कालान्तरे अनुभूतस्य कालान्तरे परिणामादिना नास्तीत्युपलब्धिः । तस्य कालभेदेन स्वविरोधाभावा । अतो न मिथ्यात्वमिति भाष्यकारैस्स्यार्थोऽभिहितः ॥

ஈ—(அல்லதவனுரு)] நஸ்வரமாயிருக்கிற அசித்தின படியுமன்று, k அசித்ஸம்ஸாககூத் தாலே “அஹம் ஸஃ, அஹம் துக் கீ ’ என்கிற சேதநனபடியுமன்று k₂ அவன ஸவருபம்

ஆனால் எங்ஙனேயிருக்கும்? எனனில் l (எல்லையில் அந்நலம்) 1 “आनन्दमय (ஆநந்தமய) என்றும், mA “உணா முழுநலம் என்றும், nB ஒடியாவினப்ப பெருமை யோன என்றும், oC “சடாஞானவினப்பம்” என்றும் p 2 “समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ”

அ — l இரண்டாம் அர்த்தத்துக்கு இல்லதும் என்றது இல்லானதும் என்றபடி இல்லென்று- க்ருஹம் உள்ளதும் என்றது — உள்ளானதும் என்றபடி அதாவது — ஆதமா யதுவா இல அதும் - அந்த இல்லென்றபடி

] k இவை இரண்டையும் பற்ற புகுவத ஸவருபம் வயாவருததமாயிருக்கும் பரகாரத்தை விஸத்யமாக அருளிச்செய்கிறா (நஸ்வரமாயிருக்கிற இதயாதிவாக்யத்யவயத்தாலே)] பூவ யோஜனையில் நஸ்வரமாய என்கிற இது-ஸப்து ஸாமாத்யலப்யம் k அசித்ஸம்ஸர்க்கூத்தாலே என்கிற இது-அர்த்து ஸாமாத்யலப்யம் த்விதீய யோஜனையில் மாருடியிருக்கும் அதாவது-] ஸரீரத்துக்கு நஸ்வரதவம் அர்த்து ஸாமாத்யலப்யம் k ஆதமாவுக்கு அசித் ஸம்ஸர்க்கூம் ஸப்து ஸாமாத்யலப்யம் என்றபடி உள்ளென்கையாலே-அசித் ஸம்ஸர்க்கூம் ஸப்தம்

l (எல்லையில் அந்நலம்) ஸவருபதூர்மாநந்தநுங்கன n (உணரிதயாதி) முழு உணர்வும முழு நலமும் n (ஒடியா இதயாதி) நஸரியாத ஆநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன o (சடரிதயாதி) கலயாணகுணேஜ்ஜவலமான ஜஞாநாநந்தநுலக்ஷண ஸவருபததையுடையவனே l p 2 (ஸம்ஸத கலயாணகுணத்தமகோ஽ஸௌ) என்றதுக்கு - ஸம்ஸதஞ்ச தத கலயாணஞ்ச ஸம்ஸதகலயாணம்

ஜீ —] k இவை இரண்டையும் பற்ற புகுவத ஸவருபம் வயாவருததமாயிருக்கும் பரகாரத்தை விஸத்யமாக அருளிச்செய்கிறா (நஸ்வரமாயிருக்கிற இதயாதி)] பூவ யோஜனையில் (நஸ்வர மாய) என்கிறது-ஸப்து ஸாமாத்யலப்யம் k (அசித்ஸம்ஸர்க்கூத்தாலே) என்கிற இது- அர்த்த ஸாமாத்யலப்யம் த்விதீய யோஜனையில் மாருடியிருக்கும் அதாவது] ஸரீரத்துக்கு நஸ்வரதவம் அர்த்து ஸாமாத்யலப்யம் k ஆதமாவுக்கு அசித்ஸம்ஸர்க்கூம் ஸப்து ஸாமாத்ய லப்யம் என்றபடி k₂ அவனுரு - அவனுடைய ஸவருபம்

l (எல்லையில் அந்நலம்) அபரிசகிந்தமாக்க கீழ்ச சொன்ன ஆநந்தத்தை வடிவாக உடைத் தாயிருக்குமென்று ஸப்துக்ாரத்தம் n (ஒடியா இதயாதி) நஸரியாத ஆநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன o (சடரிதயாதி) கலயாண குணேஜ்ஜவலமான ஜஞாநாநந்தநுலக்ஷண ஸவருபததையுடையவனே l p ஸம்ஸதகலயாணத்வம் குண ஸவபூவோ யஸ்ய என்கிற பூவபரதூந நிர்தேஸபரமான அர்த்தம் இவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்

PA-p 2 पृष्ठाशे पञ्चमे—“समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ”, समस्तकल्याणत्व गुणो यस्य, स समस्त-
कल्याणगुणः। समस्तकल्याणगुणः आत्मा-धर्मिस्वरूप यस्य, सः समस्तकल्याणगुणात्मकः। बहु-
व्रीहिरोपचारिकः। शिलापुत्रकस्य शरीरमिति निर्देशवदिति। अयमेवायौऽत्रामिप्रेतः॥

ஈ (ஸமஸ்தகலயாணகுணாதமகோடஸௌ) என்றும் சொல்லலாமபடி இருக்கும் (புலகு) q அங்குநாபரிஷ்வங்குமபோலே பேராசுரூபமாயிருக்கும்நே குணஜஞாநமுடையவனுக்கு 1 குணதிசு விஷயாநுபுவம் (பறறறறே) s அதுசெய்யுமிடத்தில் t இருக்கையானை யனறிசசே புறம்புள்ள பறறு அறறே புலகு uA பறறிலா பறற நினருனிறே அவன, புகையாலே பறறறறே புலசவேனும் 4

அ தலய புவ ஸமஸ்தகலயாணதவம் குண -ஸபபுவோ யஸய ஸ ஸமஸ்தகலயாணகுண ஸமஸ்தகலயாணகுண ஆத்மா துமிஸவரூபம் யஸய ஸ ஸமஸ்தகலயாணகுணதமக எனகிற புவபரததூந நாதேஸ்ர ரூபமான இரண்டாம் அர்த்தமும் விவக்ஷிதம்

q சோமின பறறுமின இத்யேவமநபிதூய பரிஷ்வங்குவாசிபுதேந கதமாஹ இதயதராஹ (அங்குநாபரிஷ்வங்கேதி) l குணதிசுவிஷயாநுபுவம் (r) இதயபிதூநாத ஸமஸ்தகலயாணகுணதமகோடஸௌ (p) இதி பரமானோபாதாநாசச நல ஸபுதஸய குணபரதவம் ச அபிபரேதம்

s பறறறறே எனகிற ஏவகாரததுக்கு அர்த்தம் (அது செய்யுமிடத்தில் இத்யாதி) t (இருக்கை) விஷயாந்தரமும் புகுவதவிஷயமும் பராபகாநதரமும் ஸித்தேதூபாயமும் இதொன்று u பராபகாநதர பரிதயாக்ஷ விவக்ஷயா புவாந்தரமாஹ (பறறிலார் இதி) ஸாத நாதர ஸங்குமிலலாதவா பறறுமபடி அஸரண்யஸரணயய நிறபானய

ஸர்வஸங்குபரிதயாக்ஷ பூர்வகமாக ஸவேதர ஸமஸ்தவஸது ஸிலக்ஷண ஜஞாநாநந்த ஸவரூப ஸமஸ்தகலயாண குணதமகனு புகுவானுடைய ஆஸரயணம் இப்பாடநுபரமேயம் l அந்நலம் - அழகிதான நலம் அந்நலம் பறறறறே புலகு என்று அநவயம் 4

ஈ- q பறறெனனதே புலகு எனறதுக்கு புவம் (அங்குநா இதயாதி) புலகுதலாவது - ஸநேஹயுகதஸமஸலேஷம் l குணதிசுவிஷயாநுபுவம் (r) எனகையாலே நலமென்று குணங்கையுடைத்து என்னவுமாம் கீழ மூன்று பாட்டாலும்-தருதீயாத்யாயத்தில் ஸமஸார தேஷஷ பரதிபாதக் பரதம்பாதார்த்தம் சொல்லிற்று இப்பாட்டில் கலயாணகுணவிபரிஷ்ட பூரஹம்பரதிபாதக் துஷீதீயத்ருதீய பாதாராததம் சொல்லுகிறது 1 ந ஸதூநதோடி பரஸய இதயாதி அநுஸந்தேயம்

s பறறறறே எனகிற ஏவகாரததுக்கு அர்த்தம் (அது செய்யுமிடத்தில் இதயாதி) u உபாயாநதர ஸமஸர்க்குமறறு என்று அர்த்தாந்தர விவக்ஷயா பரமானம் (பறறிலார் இதயாதி)

இலலதுமுள்ளதும் அலலதவனுரு எலலையிலந்நலம் பறறறறே புலகு இத்யநவய சித்சித்தினபடியனறியே அவனுடைய ஸவரூபமானது அபரிசுசிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஆநந் துத்தை வடிவாகவுடைத்தாயிருக்கும் அத்தை இதர விஷயங்களில் பறறறறு ஆஸ்ரமியுங்கோள இதயாதத2 தைத்திரீயகே 2 அநயோந்தர ஆத்மாடந்நத்யம் 3 ஸமஸ்தகலயாணகுண இத்யாதி புவமேவ விக்ஷிதம் 4

5 அற்றது பற்றெனி ஹறது வீடியர் செற்றது மன்னுறி ஸ்ற்றை பற்றே

ஆ—5 வயா:—(அறறது) விஷயத்தில் ஸங்குதகை விடுமளவிட பரக்ருதிவிநிர்முகதமாய ஸுகருபமாய இருந்த ஆதமா தோனறம அந்ர அகப்படாதே, புகுவசசேஷதைகரஸ மான உன்னுடைய ஸவருபத்தைபெற்று நிலைநிறகவேண்டியிருக்கில முதலிலே விஷய ஸங்குததை விடுமபோதே எம்பெருமானைப்பற்றிவிடுபது என்கிறா 5

ஓ—அவ —அஞ்சாம பாட்டில் — புகுவதஸமாஸரயணததுக்கு அநதராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

வயா —(அறறதென்று தொடங்கி) பராகருதவிஷய ஸங்கும அறுங்காட்டில் ஆதமா மோக்ஷத்தை உறறது—கையுறறது (செறறதென்று தொடங்கி) அநதப புருஷாத்தத்துத்தை தவிர்த்து நிரதிஸய புருஷார்த்துமான புகுவத கைங்கர்யத்தைப பெற்று நிலைநிறக வேண்டியிருந்தாயாகில ஆஸரயிக்குமபோது உனனை எம்பெருமா னுககே சேஷமாக அத்யவஸிதது ஸவாமியானவனை ஆஸரயிப்பது 5

ப—அவ —அநதரம புகுவதனுடைய அதிஸயித புருஷாத்தத்துவத்தை அருளிச செய்கிறார்

பறறு—புறமபுள்ள பறறு, அறறதெனில்—அறறதென்றபோதே, உயிர் — உயிரானது, வீடு—மோக்ஷத்தை, உறறது—உறறதாம, அது—அநத ஆதமபராபதி மோக்ஷத்தை, செறறு—செறுதது, மன்னுறில்—நிலைநிறகும்படி புகுவதவிஷயத தைக கிட்டப்பாக்கில, அறறு—இதர ஸங்குததை அறுதது, இறை—ஈஸ்வரனை, பறறு—ஆஸரயி

பறறறறதென்னில் உயிர் வீட்டை உறறதென்று ஸாமாநயததாலே சொல்லி, அநதப பறறறச செறறு நிதயபுருஷார்த்தத்துத்தைக கிட்டில் அறுதி உடையையாய இறையை ஆஸரயி என்றுமாம 5

இ—அவ —அஞ்சாம பாட்டில் —புகுவத ஸமாஸரயணததுக்கு அநதராய பரி ஹாரம சொல்லுகிறது

வயா —(அறறது பற்றெனில்) பறறு அறறதென்னில், இதர விஷயங்களில் பறறறற மாதரத்திலே, ஆதமா மோக்ஷத்தை உறறது—கையுறறது அநிதயமாய, ஜடூமான அசிதஸமஸாகுமறறவாரே,நிதயமாய,ஜஞாநாநததுலக்ஷணமான ஆதமா தன பககலிலே காலதாழ்பபண்ணும், நிஸசிதம (செறறது) அததை ஜயிதது— அததை முகும் சிதறப புடைதது (மன்னுறில்) நிரதிஸயமான புகுவதகைங்காயத தைப பெற்று நிலைநிறக வேண்டியிருந்தாயாகில (அறறு இறை பற்றே) இதர விஷ யங்களில் தொறறறறு ஸாவேஸ்வரனைப பறறு என்னுதல, ஆஸரயிக்கும்போதே உனனை புகுவசசேஷமாக அத்யவஸிதது ஸவாமியானவனை ஆஸரயி என்னவு மாம அனறிககே விபுகுதியை மாருடி, இறையைப்பற்றி அததைஅறுங்கோள 5

என்னவுமாம

ஈ— அவ — அஞ்சாமபாட்டு a பற்றுமிடத்தில் வரும் b அந்தராய பரிஹாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறா, c இந்த்ரபத்துத்தைக் கோலுமவன இவவருகுண்டான ஐஸ்வரயத்தைக் கோலான பூரஹம்பத்துத்தை ஆசைப்படுமவன இவவருகுண்டான இந்த்ரபத்துத்திற கண்வையான, ஆதமாருபுவத்தை ஆசைப்படுமவன ஐஸ்வரயாதிருகளிற கண்வையான ஸமஸ்த கலயாணகுணாத்மகஞய நியமங்குளவிக்ரஹயுகதனா யிருககுமவனை d பற்றுமவன e இவை இத்தனையிலும் கண்வையான f ஆக, இங்ஙன வரும் g அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறா

அ— அஞ்சாமபாட்டு (அறறுது இதயாதி) a செறறுது மன்னுறில எனறத்தைக் கடாக்கித்து ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இதயாதி) b (அந்தராய பரிஹாரத்தையும்) பற்று என்று அருளிச்செய்து அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறா என்றபடி c உதகருஷ்டமான புருஷார்த்தத்தை அந்தராயம் என்னலாமோ என்ன வாஸ்தவமான உதகர்ஷத்தை உடையது புகுவதுநுபுவமாகையாலே அதுகருக கீழான ஆத்மாருபுவத்தை அந்தராயம் என்னலாமென்று விவக்ஷித்து அநேக வாக்கியங்கள் அருளிச்செய்கிறா (இந்த்ரபத்துத்தை இதயாதி) உதகருஷ்டமான உததரோத்தர புருஷார்த்தங்களை இச்சிக்கிறவன பூவபூவ புருஷார்த்தங்களை அபேக்ஷியான ஆகையாலே நீயும் கைவலயத்தை இச்சியாதே கொள என்றபடி அதை அபேக்ஷியாதேயிருக்கையே பரிஹாரமென்று கருத்து d (பற்றுமவன்) பராயதயா பற்றினவன் என்றபடி e (இவை இத்தனையிலும் கண்வையான இதி) அதர் 1 வாஸுதேவே மநோ யஸ்ய ஜபேஹாமாசசநாதிஷு | தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிசுகம பூலம் || 2 பேராகூ இமே விதிஸிவாதிபத்யுச கிருச ஸவாத மாநுபூதிநிதி யாகில முகதிருகதா | ஸாலம் ததுஷஜலஜோஷமஹம் ஜுஷேய ஹஸதயத்ரிநாத தவ த்ராஸ்ய மஹாரஸஜரு || ' (ஊஷஜலஜோஷம் ஜுஷேய) ஊஷஜலஸம் ஸேவேய இத்தயாதது f (ஆக இங்ஙன இதி) ஏவம்பரகாரேண இயாதது g அந்தராயமென்றது புகுவத பராயதிமபேக்ஷயேதி யாவத f யத்வா (இங்ஙனவரும் பரிஹாரம்) இப்படி அநுஷ்டித்துப்போரும் பரிஹாரம் என்றபடி g அந்தராய கைவலயம் அதர் 3 துரித்ர: பராதத்யயதாத்த்மாத்த்வாந ராஜயமிசக்தி | ராஜா ச பருதி வீரதவம் பருதுவீரஸகர்வாத்திதாம் || இந்த்ரதவம் சகரவாத்தி ச ஸ சாஸமாத் பூரஹமண பதம் | தஸமாத்பி புநஸதஸமாத தஸமாத்பி புந புந | தஸமாத் துந்நதாம் துஷ்பூரம் தயஜ த்ருஷணமிமாம் துவிஜ || இதயாதி அநுஸந்தேயம்

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு (அறறுது இதயாதி) a செறறுது மன்னுறில எனறத்தைக் கடாக்கித்து ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இதயாதி) c நித்யபுருஷார்த்தமான ஆத்மாருபுவத்தை அந்தராயம் என்கிறதென? என்ன புகுவத பராயதி ரூபாதிஸயித புருஷார்த்தா பேக்ஷயா ந்யூநமாகையாலே அந்தராயதவம் கூடும் என்னுமத்தை ஸதுருஷ்டாநதமாகக் காட்டுகிறா (இந்த்ரபத்துத்தை இதயாதி) உததரோத்தர புருஷார்த்தங்களை இச்சிக்கிறவன பூவபூவ புருஷார்த்தங்களை அபேக்ஷியானாகையாலே நீயும் கைவலயத்தை இச்சியாதே கொள என்றபடி அதை அபேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரம் என்று கருத்து d (பற்றுமவன்) பராயதயா பற்றினவன் e (இவை இத்தனையிலும் கண்வையான) என்றவிடத்திலே— 2 ' பேராகூ இமே விதிஸிவாதிபத்யுச இத்தயாதி 1 வாஸுதேவே மநோ யஸ்ய ஜபேஹாமாசசநாதிஷு | தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிசுகம பூலம் || இத்தயாதி ச அநுஸந்தேயம் f (இங்ஙன வரும்) ஏவம்பரகாரேண வரும் g அந்தராயம் கைவலயம்,

ஈ— வயா — h (அறறது பறறெனில்) பரகருதிபராக்குதங்களிலுண்டான பற்று அறறது எனனுமளவிலே h₂ (உறறது வீடுயிர) 1 ஆத்மா] மோக்ஷத்தை பராபிதத்து k விலக்ஷண ஜஞாநத்தையும் l ஸவருபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதா நத்தைப் பண்ணுகிறது அசித்ஸமஸாக்ஸுமீறே m யோக்ஷாப்யாஸத்தாலே n கழிந்தவாறே o ஸவருபம் பரகாஸிக்கும், p அது நித்யமாய ஜஞாநாநந்த ஸக்ஷணமாயிருக்கையாலே “இதுதன்கையே அநுபுவிக்க அமையாதோ?” என்று தனபக்கலிலே q கால தாழ்ப

அ— h h பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறறது என்று அநவமிப்பது i (ஆத்மேத்யாதி) ஸபு தாராததம் j பராபிக்கை-இச்சிக்குகை] மோக்ஷத்தை பராபிதத்து என்றது பரகருதிவியோக்யரூப கைவலயத்திலே இச்சை பிறக்கும் என்றபடி இங்ஙனனறிககே மோக்ஷத்தை பராபிதத்தென்றால் அதனை முகும் சிதறப் புடைக்கக் கூடாதிதே h₂ யத்வா உறறது - ஒருபபடும

k அததைச் செற்று (402q₂) எனகைக்கு தன பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷணயம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோவெனன (விலக்ஷண இத்யாதி) யத்வா பரகருதி பராகருதங்களிலே நசையற்ற மாதரத்திலே நித்யமான புகுவத்பராபதியளவும் போகாதே கைவலயத்திலே இச்சை பிறக்கக் கூடுமோவெனன (விலக்ஷண இத்யாதி) ஜஞாநஸய வைலக்ஷணயம் நாம ஸர்வவஸ்து ஸாக்ஷாத்காரிதவம் l ஸவருபம் - ஜஞாநாநந்த ஸக்ஷணம் k யத்வா (விலக்ஷண இத்யாதி) தாதபாயாராததம் h கைவலயத்திலே போகும்மொன்றும் காணாமல் மோக்ஷமே ஸாரமாகையாலே கைவலயதாதபர்யேனா வீடு எனகிருா n மோக்ஷத்தை பராபிததால் அநத மோக்ஷம் நித்ய மாகையால் செறறது எனகிற பதத்திறசொன்ன பரிதயாகும் கூடாமையாலே இங்கே இருக்கசெய்தே பரகருதி பராக்குதங்களில் பறறறும் பரகாரமும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரமும் சொல்லவேணுமென்று விவக்ஷித்து. அது அறும் பரகாரத்தையும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தையும் அருளிச்செய்கிருா (யோக்ஷாப்யாஸத்தாலே இத்யாதி) யோக்ஷாப்யாஸோ நாம - பரகருதி வியுகதாதமஸவருபஸய நிரந்தராநுஸந்தநாம தச்சாவஸ்யகம் நாயி ஸவருபாதிரேகி தயாஜய பராபயஜிஹாஸாத்வராஜநகதவாத ஜஞாதருதவாநதிரேகாச்ச n (கழிந்தவாறே) திரோதாநம் கழிந்தவாறே என்றபடி யத்வா தேஹதேஹாநுபநதிஷு ஸவக்ஷாபக்யமமாத்ரம் விவக்ஷிதம் o (ஸவருபம் பரகாஸிக்கும்) என்றது-போக்யமாக பரகாஸிக்கும் என்றபடி பரகாஸ - தாமபூத ஜஞாநம் p ஏவம்பூதமான ஆத்மாநுபுவம் புகுவதநுபுவத்துக்கு அந்தராயமாம் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருர் (அது நித்யமாய இத்யாதி) q (கால தாழ்பபண்ணும்) என்றது தனபக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும் என்றபடி

ஜீ— h பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறறது’ இத்யநவய i ஸபுதாராததம் (ஆத்மேத்யாதி) j (மோக்ஷத்தை பராபிதத்து) பராபிக்க ஒருபபடும் இச்சிக்கும் என்றபடி இங்ஙனனறிககே பராபிதத்தென்று அராததமானால் அதனை முகும்சிதறப் புடைக்கக் கூடாதிதே

k ‘அததைச்செற்று (402q₂) எனகைக்கு - தனபக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷணயம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோ எனன (விலக்ஷண ஜஞாநத்தையும் இத்யாதி) n (கழிந்தவாறே) திரோ தாநம் கழிந்தவாறே o (ஸவருபம் பரகாஸிக்கும்) ஸவருபம் போக்யமாக பரகாஸிக்கும் p ஏவம் பூதமான ஆத்மாநுபுவம் புகுவதநுபுவத்துக்கு அந்தராயமாம் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருர் (அது நித்யமாய இத்யாதி) q (கால தாழ்பபண்ணும்) தன பக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும்

ஈ—மன்னும (செறறது) q_2 அததைச்செறறு அததை முச ம சிதறப புடைதது (மன்னுறில) q_3 மன்னவுறில 1 தனனைப்பறறினால் 'இன்னமும அதுக்கு அவவருகே ஒரு அதுபுவமுண்டு' என்றிருக்க வேண்டாதபடியான s நிலைநின்ற புருஷார்த்த ததைப் பற்றப்பாக்கில்

t (அறறினற பறறே) u ஆசரயண காலத்திலே அவனுக்கு என்று அத்யவ லிதது சேஷியான அவனைப் பற்றப் பாருங்கோள v அன்றியே, w விபுகதியை மாறடி இறையைப்பறறி x இததை அறப் பார என்னுதல yA மாறபால மனஞ் சுழிப்ப மங்கையா தோள கைவிட்டு 'என்னுமாபோலே' 5

அ— r மன்னுறில என்ற இது புகுவதுபுவம் எல்லையான புருஷார்த்தமாகையாலே பொருந்தவுறில என்ற இதனைபோக்கி ஆதமாநுபுவத்தினுடைய அறிதயதையை வயா வாததிகைக்காகச் சொன்னதலல எனகிருா (தனனைப்பறறினால் இதயாதி) ஸலாநுபுவமே அமையும் என்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேகை பிறக்குமோ? என்ன ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அடிமைசெய்து அங்குள்ளாகளிருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேகை பிறக்கும் பிறநதாலும் தத்கரது நயாயததாலே ஸர்வரன இத்தையே அநுபுவிப்பிக்கும் என்றபடி s (நிலைநின்ற) என்றது அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேனமேலென புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிற வாதபடி நிலைநின்ற என்றபடி

t இறை சேஷியானவனை u முந்தின அர்த்தத்தில் அற்று அது கீர்ந்து என்றபடி v இரண்டாமாத்தத்தில் இறையைப்பறறி அறு என்றபடியாய் அறப் பார என்றபடி w (விபுக தியை மாறடி) என்றது கதவாஸதூநத்திலே திங்விபுகதியை வைத்து அதினுடைய ஸதூநத் திலே கதலாபரதயயத்தை வைத்து என்றபடி t பறறி அறு என்றபடி பறறுதல் பராபயதயா x இததை அற ஸம்ஸாரத்தை அற x அநுபாத்ததவேட்பி பரதயகோபபீத்தவாத ஸம்ஸாரஸய காமாகாங்குபூரணஸாமர்த்த்யமஸதீதி த்யோதிப்பிக்கைக்காக (இததை) என்றது யதூவா, (இததை அற) என்றது கைவலயத்தை அற என்றபடி

ஜி— r கைவலயம் அறிதயம் எனகிற பகுவயாவருத்யர்த்தமாக மன்னுறிலென்றதுக்கு திதயபுருஷார்த்த த்தை பராபிகக வேண்டில் என்னுதே பொருந்தவுறில என்று அர்த்தம் அருளிச் செய்கிருா (தனனைப் பறறினால் இதயாதி) q_3 மன்னவுறில பொருந்தவுறில s நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப்பாக்கில் என்றபடி ஸலாநுபுவமே அமைடிமென்றிருக்கிற கேவல னுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேகை பிறக்குமோவென்ன, ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அடிமை செய்து அங்குள்ளாகளிருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேகை பிறக்கும் பிறநதாலும் தத்க்ரதுநயாயததாலே ஸர்வரன அததையே அநுபுவிப்பிக்கும் என்றபடி s (நிலைநின்ற) அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேனமேலென புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற

t இறை சேஷியானவனை u முந்தின அர்த்தத்தில் அற்று-அது தீர்ந்து v தூவிதீயாராத த்தத்தில் இறையைப்பறறி அறு என்றபடியாய் அறப் பார என்றபடி w (விபுகதியை மாறடி) அற்று எனகிற லயப்பை பறறு' எனகிறதிலேயும் பறறு என்றதில் விதியை அற்று எனகிறதிலேயும் மாறடி ஆக பறறி அறு என்றபடி பறறி பராபயதயா யற்றி x இததை கைவலயத்தை y புகுவதுவிஷய பரீதியால இதர விஷய பரீதிநிவருத்திக்கு

6 பற்றில் வீசனும் முற்றவும் நின்றனன் பற்றிலை யாயஅவன் முற்றி லடங்கே

ஆ—ரீ வயா —(பற்றிலன்) எம்பெருமானை நாம் பற்றினால் அவன் நமமை விஷயி கரிக்குமோ ? அவன் ஸர்வேஸ்வரனல்லனோ ? எனனில் ஸர்வேஸ்வரனேயாகிலும் ஆஸ்ரிதர் எல்லார்பகதலிலுமொக்க ஸநேஹ ஸவபூவனாயிருக்கும் ஆதலால் நீயும் அவன் பக்கலிலே ஸநேஹ ஸவபூவனாய், அவனுடைய ஸர்வபோஷ வருத்தியிலும் புது என்கிறார் 6

ஒ—அவ —ஆறும்பாட்டில்—விலக்கணரான நித்யாஸ்ரிதரையுடைய ஈஸ்வரன், அந்நி லக்கணராய் இன்றுவந்த அபூர்விகாக்கள் அங்கீகரிக்கிறாரோ? எனனில்,

வயா —நித்யாஸ்ரிதாபககல் அவன் ஸங்குத்ததைத் தவிராந்து, இன்று ஆஸ்ர யித்தவாகளையே தூரகாதிக்களாகக் கொண்டிருப்பாருளவன் ஆனபின், நீயும் அப்படியே புறம்புள்ள ஸங்குத்ததை அற்று, அவனையே தூரக போஷகாதிக்களெல்லா மாகக் கொண்டு பற்று நிரபேக்ஷண ஈஸ்வரன் க்குத் தூரரான நமமை அங்கீகரிக்கிறாரோ? எனனில், அங்ஙனே இருந்தானேயாகிலும், ஸங்குஸவபூவனாய் ஆஸ்ரிதரெல்லார் பக்கலிலும் ஒக்க ஸங்குத்திருக்கும் நீயும் ஸங்குஸவபூவனாய், அவனுடைய ஸாவ ஸேஷ வருத்தியிலும் அங்கீகரி என்றுமாம் 6

ப—ரீ அநந்தரம் பூஜநீயனுடைய ஸாவஸமதவததை அருளிச்செய்கிறார்

ஈசனும்—ஸாவேஸ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும், பற்றிலன்—பூர்வாஸ்ரிதரான மஹிஷி பரிஜநாதிக்களில் ஸங்குமற்று, முற்றவும்—அபூர்வாஸ்ரிதரான நம் பக்கலிலே

அ—γ மூன்றாதிருவந்தாதி (மாறபால இத்யாதி) ஸாவேஸ்வரன் பக்கலிலே மநஸஸு பரவண மாக — பேராக்யோக்யமான பருவததைக்காட்டித் துவக்கக்கடவ ஸதீகருடைய தோளோடு அணைந்து அறுபுளிக்கவேணுமென்னும் ஆசையை ஸவாஸநமாக விட்டு மங்கையாதோள் கைவிடுகையாவது ஸமஸார நிவருத்தி இப்படியும் ஒரு யோஜனையுண்டென்று திருவுள்ளம் γஅதாவா ஈஸ்வரனைப் பற்றுகையாலே ஸமஸார நிவருத்தி வருகைக்கு புகுவதுவிஷய பரீதியாலே இதர விஷய பரீதிநிவருத்தியை துருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாறபால இத்யாதி)

பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறந்து அது செற்று மனனுநில அற்று இறையைப் பற்று என்று அந்வயமாதல் இறையைப் பற்றி அறு என்று அந்வயமாதல் இதர ஸங்குத்யாகூட்டீவகமாக ஆதமாறுபடுவததை இச்சியாதே ஸாவஸேஷியை ஆஸ்ரமிக்கவேணு மெனறது இப்பாட்டுபரமேயம் 5

ஜீ—துருஷ்டாநதம் (மாறபால இத்யாதி) ஸாவேஸ்வரன் பக்கலிலே மநஸஸு பரவணமாக ஸதீகர்கள் தோளோடு அணைக்கையில் ஆசையைவிட்டு மங்கையாதோள் கைவிடுகையாவது ஸமஸார நிவருத்தியென்றும் ஒரு யோஜனையுண்டென்று திருவுள்ளம்

‘ பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறந்து, அது செற்று மனனுநில அற்று இறையைப்பற்று இதிவா, ‘இறையைப்பற்றி அறு இதிவா அநவ 5.

ய-தூரசதவ போ ஷசதவ பேராக்யதவா திகளெல்லாமாக, நினறன்ன-ரிலைநினருன, பற்றிலையாய—நீயும் ஸாமஸரிச ஸங்குததை விட்டு, அவன—அவனுடைய, முற்றில்—தூரகதவா தி, ஸமஸத ஸவபூரவங்ஸளிலும், அடங்கு—அநதாபபுவிசகப்பார

அன்றியே, ஸாவேஸவரனாபிருக்கச்செயதேயும் நமபசகல ஸங்குத்திலே உளனாய 1 “समोऽहं सर्वभूतेषु” (ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு) என்று ஆஸரயணீயதவத்தில் தாரதமயமற்று நினருன, நீயும் அவன பசகலில் ஸங்குத்திலே நிலையுடையையாய அவனுடைய ஸவருபருபகுண விபூதயாதி, ஸமஸதபரகார அநுபுவத்திலே அநதாபபுவி என்னவுமாம் 6

இ—அவ—ஆருமபாட்டில்—நாம புறம்புள்ளவற்றை விட்டு அவனைப் பற்றினால் அவன ஸாவேஸவரன்னரே! நமக்கு முகநதருமோ? எனனில், ஈஸவரதவம் வந்தேறி என்னுமபடி ஸங்குஸவபூரவன்காண எனசிறா

வயா—(பற்றிலன்) பற்றுண்டு—ஸங்கும அததை வாஸஸ்தூநமாக உடையவன் பற்றிலன்—பற்றிலான்—பற்றிலே உள்ளான் என்னவுமாம், ஸங்கு ஸவபூரவன் என்றபடி (ஈசனும) ஈஸவரனும் ஈஸவரதவத்தைத் தவிரக்க ஒண்ணுமையாலே கிடக்கும்ததனை, இஸஸங்கும குணமாகைக்காக கிடக்கிறது, பூயப்படுகைக்கு உடலன்று, 2 “प्रसादपरमौ नाथौ” (பரஸாதபரமௌ நாதௌ) (முற்றவும் நினறன்ன) 1 “समोऽहं सर्वभूतेषु” (ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஸரயணீயதவே ஸாவஸமானாபிருக்கை (பற்றிலையாய) நீயும் அவன் பசகலிலே ஸங்குஸவபூரவனாய (அவன் முற்றிலடங்கே) அவனுடைய எல்லா முற்றிலும் அடங்கு எல்லா சேஷவருத்தியிலும் அநவயி அதுவா, நிதயஸூரிகளுக்கு நிரவாஹகனவன் நிதயஸமஸாரிகளான நமமை அங்கீகரிக்குமோ? எனனில், இன்று ஆஸரயித்த நாம ஒருதலையானால் நிதயாஸரிதா பககல ஸங்குததைவிட்டு நமமையே தூரகாதிக்களாக நினைத்திருப்பானொருவன் என்கிறது (ஈசனும பற்றிலன்) நிதயாஸரிதரை உடையனாய இருந்தானே யாகிலும், இன்று ஆஸரயித்த நாம ஒருதலையானால் அவாசளபககல ஸங்குததை உடையவன்ல்லன் 3 “ययि किञ्चित्समापन्ने” (தவயி கிஞ்சித ஸமாபநநே) இதயாதி, (முற்றவும் நினறன்ன) நாமே தனக்கு தூரகாதிக்கள எல்லாமாக நினைத்திருக்கும் (பற்றிலையாய) நீயும் புறம்புள்ள ஸங்குததைத் தவிரந்து, நாஸகரமான நிதய ஸமஸாரத்தில் ஸங்குததை விட்டு என்கிறது, அவன் தனக்கு நிதயபேராக்யமான நிதயவிபூதியில் ஸங்குததையன்றே விடுகிறது (அவன் முற்றிலடங்கே) அவனாகிற எல்லாவற்றிலும் அடங்கு அவனே தூரகாதிக்களும் ஸாவவித்யுநதுவும் எல்லாமாகப் பற்று, 4 “माता पिता भ्राता” (மாதா பிதா பூராதா) 5 “वासुदेवसर्वम्” (வாஸுதேவஸஸாவம்) A ‘உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்’ B “சேலேய கண்ணியா” 6 “एकैक फलमाय” (ஏகைகபூலலாபயாய) இது பட்டா நிரவாஹம் 6

ஈ— அவ —ஆறும்பாட்டு d பறறுமிடத்தில் வரும் அந்தராயபரிஹாரம் சொன்னா கீழ், நீர் பரிஹாரம் சொல்லுகைக்கு d₂ அவாபதஸமஸ்தகாமனாய், சேஷியாய் இருக்கிற அவனதான நமக்குக b கைப்புகுந்தானோ? எனன, அவனபககல திருத்த வேண்டுவதொன்றிலிஸ, அவன ஸங்குஸவபூவன எனகிறார்

வயா —(பறநிலன)பறறுண்டு ஸங்கும் c அத்தை வாஸஸ்தூநமாக உடையவன d பறநிலான என்னுமத்தை “பறநிலன” என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது e “இன்னுன இங்குண்டோ? எனருல, “இங்கிலையவன, அகத்திலான” என்னக்கடவதிறே f (ரசனும) ஈஸ்வரதவம் கழற்றவொண்ணாமையாலே கிடக்குமித்தனை g இஸஸங்கும் குண

அ— ஆறும் பாட்டு (பறநிலன இத்யாதி) a ஆதமாநுபுலமாகிற அந்தராயத்தைத தப்புங்கோள என்ற அநந்தரம் ஸங்குஸவபூவனவனுடைய ஸர்வவித கைங்கர்யங்களிலும் அதவமி என்றதுக்கு பரயோஜநத்தை ஸங்கா பரிஹாரமுக்கேத தூஸிப்பிக்கிறார் (பறறுமிடத்தில் இத்யாதி வாக்யதவ்யததாலே) b (கைப்புகுந்தானோ) கையில புகுருமபடி நினருனோ? நீர் பரிஹாரமும் சொல்லி, நாங்களும் ஆஸ்ரயிக்கைக்கு அவன இப்போது கைப்புகுந்தானோ? என்றபடி.

c d பறறென்று - ஸங்குமாய இல்லென்று — வாஸஸ்தூநமாய ஸங்குஸவபூவன என்னுதல் பறநிலான என்றத்தை பறநிலன என்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய அகத்திலான என்னுமாபோலே முழுச் சொல்லாய பறநிலேயானவன-பறநிலான என்றய ஸங்குத்தை உடையவன என்னுதல் இவ்விருண்டையும் அடைவே காட்டுகிறார் (அத்தை இத்யாதி வாக்யதவ்யததாலே) அர்த்த தவ்யததுக்கும், பறறு - ஸங்கும் d யதவா பறநிலன எனருல் - உடையான என்று காட்டுமோ எனன (பறநிலான என்னுமத்தை இத்யாதி) என்று ஏக யோஜனையாகவு மாம ததூநீமேவ ஸப்ததூர்த்திரிதி பூரவ e பறநிலான என்று லோகத்திலே பரயோகமுண்டோ எனன (இன்னுன இங்கு உண்டோ இத்யாதி) f ஈஸ க்ஷுஸ இதி ஸங்காயா உததரம் ஈசனும” இதி பதும் ஈசனும என்ற அபிஸப்தம் ஸமுச்சய அந்வாசய இதரேதர யோக்ய ஸமாஹாரங்களில அந்வாசயம் சொல்லுகிறது ஸங்கும் பரதூமோபாததமாகையாலே ஈஸ்வரதவம் ததூபஸர்ஜநமென்று கருத்தி ஈசனும ஈஸனேயாகிலும் என்றபடி.

ஜீ— ஆறும்பாட்டு (பறநிலன இத்யாதி) a₂ ஈசனும’ என்றத்தைக் கடைக்கித்து (அவாபதேத யாதி) b (கைப்புகுந்தானோ) கைப்புகுருமபடி நினருனோ? நீர் பரிஹாரம் சொல்லி நாங்களும் ஆஸ்ரயிக்கைக்கு அவன இப்போது கைப்புகுமபடி நினருனோ? என்றபடி

c d பறறென்று ஸங்குமாய இல்லென்று வாஸஸ்தூநமாய ஸங்குஸவபூவன என்னுதல் பறநிலான என்றத்தைப பறநிலனென்று குறைத்துக் கிடக்கிறதாய, அகத்திலான என்னுமா போலே முழுச்சொல்லாய, பறநிலேயானவன பறநிலான என்றய ஸங்குத்தை உடையவனென்னுதல் இரண்டு அர்த்தத்தையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (பறறுண்டு இத்யாதி வாக்யதவ்யததாலே) அர்த்ததவ்யததுக்கும் பறறு - ஸங்கும் e பறநிலான என்று லோகத்திலே பரயோகமுண்டோ எனன (இன்னுன இத்யாதி) f ஈஸ்வரனனரே அவன? எனகிற ஸங்கையிலே உததரம் (ஈசனும) என்று ஈசனும என்ற ஸப்தம் ஸமுச்சய அந்வாசய இதரேதரயோக்ய-ஸமாஹாரங்களில அந்வாசயத்தைச் சொல்லுகிறது ஸங்கும் பரதூமோபாததமாகையாலே ஈஸ்வரதவம் ததூபஸர்ஜநம் என்று கருத்தி ஈசனும - ஈசனுமாகிறுன g கழற்றவொண்ணாதே

ஈ—மாகைக்காகச் சீடக்கிறது புயப்படுகைக்கு உடலன்று h பெரியவன் எளிமையிற்றே குணமாவது

[1 1 प्रसादपरमौ नाथौ பரஸாத்பரமௌ நாதௌ] j தண்ணளியே இவாகளுக்கு விஞ்சியிருப்பது, மேனமை கழற்றவொண்ணாமையாலே கிடந்த இதன்கே k இரண்டும் அவ்வாஸரயக்யுதமாயிருக்க, தண்ணளியே உள்ளதென்றறிந்தபடி என்னென்னவில, [1 मम गेहमुपागतौ மம கேஹமுபாக்யுதௌ] சேஷிகளாயிருப்பார்க்கு சேஷபூதரை அழைத்துக் காரியங்கொள்ளலாயிருக்க நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் l நானிருந்த

அ) கழற்றவொண்ணாதே கிடந்தாலும் புயாவஹமனரோவென்னவில அன்று என்கிருா (இஸ்ஸங்க்ய இதயாத்) 2 பரத்வே ஸதி ஹி லக்ஷயமாணகுணஸ் சோபநதே என்னக் கடவதிதே h ஸ்வரதவம் கிடந்தால் இஸ்ஸங்க்யம் குணமாம் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருா (பெரியவன் இதயாத்)

l ஸங்க்யமே ஸவபூவம் ஸ்வரதவம் அது குணமாகைக்காக வந்தது என்னுமதுக்கு பரமாணம் (பரஸாத்பரமௌ இதயாத்) j (தண்ணளியே) விசேஷணநவயதாதபாயக பரம் ஸபூத்யாதததம் k (இரண்டும்) என்றது பரதவஸௌஸபூயங்ஙன் உபாக்யுதி ஸமீபாக்யுதி மஹா நிதிஸமீபாக்யுதிரிதி தாத்பாயம் l ஆக்யுதௌ உபாக்யுதௌ கேஹமுபாக்யுதௌ மம கேஹ முபாக்யுதௌ என்று பிரித்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தினின்றும் A இருளதருமா ஞாலத்தில எழுந்தருளினபடியையும் ஸதருபூயிஷ்டுமான மதுரையில் எழுந்தருளினபடியையும் அதிலும் வீதியிலே போகையன்றிக்கே கூடூதூரக்யுருஹத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் அநுஸந்தித்தது அதிலும் ராஜவீதியிலே இருக்கிற கருஹத்திலே அன்றிக்கே கூடூதூரரான மநுஷ்யருக்கும் அருவருக்கும்படியான என்னகத்திலே வருமபடியே! என்றெண்ணி ஈடுபடுகிருள் என்கிற அாததூங்களை எல்லாம்

ஜீ—கிடந்தாலும் / புயஹேதுவோ என்ன (இஸ்ஸங்க்யமீதயாத்) h குணஹேதுதவம் எப்படியென்ன (பெரியவன் இதயாத்)

l ஸங்க்யமே ஸவபூவம் ஸ்வரதவம் அது குணமாகைக்காக வந்தது என்னுமதுக்கு பரமாணம் (பரஸாத்பரமௌ இதயாத்) j பரஸாத்பரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாக்யுதௌ t தநயோஹமாசசயிஷ்யாமீத்யாஹ மாலயோபஜீவந || இதி ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே பஞ்சமே஽மஸே ஏகோந்விமஸே஽த்யாயே j (தண்ணளியே இவாக்கு விஞ்சியிருப்பது) என்றது பரமஸபூத்யாதததம் k (இரண்டும்) பரதவஸௌஸபூயங்ஙன் l (நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி) ஆக்யுதௌ உபாக்யுதௌ கேஹமுபாக்யுதௌ மம கேஹமுபாக்யுதௌ என்று பிரித்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில நின்றும் A இருள் தருமாஞாலத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் ஸதருபூயிஷ்டுமான மதுரையிலே எழுந்தருளினபடியையும், அதிலும் வீதியிலே போகையன்றிக்கே கூடூதூரக்யுருஹத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் அநுஸந்தித்தது அதிலும் ராஜவீதியிலே இருக்கிற கருஹத்திலேயன்றிக்கே கூடூதூரரான மநுஷ்யருக்குப் அருவருக்கும்படியான என்னகத்திலே வருமபடியே! என்று ஈடுபடுகிற

பர—1 (பற்றிலன் இதயாத்) पञ्चमंशे एकोनविंशोऽध्याये—“विकासिमुखपद्माभ्यां ताभ्यां पुष्पाणि याचितः। भुवं विष्टभ्य हस्ताभ्या पस्पर्श शिरसा महीम् ॥ २० ॥ प्रसादपरमौ नाथौ मम गेहमुपागतौ। धन्योऽहमर्चयिष्यामीत्याह मास्त्योपजीवनः ॥ २१ ॥

ஈ முடுக்குததெருத்தேடி வந்தபோதே பரஸாத்மே விஞ்சியிருக்கும் எனனுமிடம் தெரிந்த தில்லையோ? [1 अथोऽहम् துநயோஹம்] 111 என்றுமொக்க ஸஞ்சரிகிற வழியிலே ௨ நிதியெடுப்பாரைப்போலே [1 अचिख्यासि அசசயிஷ்யாமி] எனனுடைய ஸவரூபாநு ரூபமான வருத்தியிலே அநவயிதது ௦ அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன [1 इत्याह இதயாஹ] pA சூட்டுநனமாலேகள் தூயனவேநதிநிறபா சொல்லக்கடவ பாசுரத்தை இவன சொல்லுவதே ' என்று ருளி கொண்டாடுகிறான் [1 माख्योपजीवन மாலயோபஜீவந] பூவில கணவைத்துத் தொடுச்சில சாபலம் பிறக்குமென்று கண்ணை

அ—ஹருதீகரிதது (நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி) என்று அருளிச்செய்கிறார்—என்று அருளிச் செய்வார் துநயோஹம்-துநவாநஹம் n (என்றுமொக்க) என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—எனனுடைய ஸவரூபம் அநாதியாயிருக்க இழந்த நான இப்போது நிரஹேதுகமாகக் காணப்பெற்றேன என்று யத்வா (என்றுமொக்க) என்றது-தூராஷ்டாநதிகத்தில் 1 மாலயோப ஜீவந: என்றதைக் கடைசித்து மாலிகா நிரமாணயாதரையைப் பற்ற n (நிதியெடுப்பாரைப் போலே) 2 துநகூணம் லபுதா என்கிற ஸுதரத்திலே திருவுள்ளம் 3 துநம் லபுதா— துநய: கூணம் லபுதா—கூணய எனநிறே தத்வருத்தி ௦ துநய இதயதர புகூலதோ துநத்வேநாபிதாநாத தத்ஸமாதிதா ஆஹ(அழித்துக் கெடுத்து இதி)அழிக்கை க்ரயம் பண்ணுகை கெடுக்கை—அவஸ்தாநதராததி இத்தால் யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி பராபய தவேந பராபகதவேந ச இத்யாதது துநஸய ஆபுரணதிரூபேண பராபயதவம் அபீஷ்டவஸ்து க்ரயஸாத்மநத்வேந பராபகதவம் p (சூட்டுநன மாலேகள் இதயாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலேகள் அபராக்ருதமாகையாலே அநுரூபமாய புழுகிலே தோயந்தாப்போலே அநுராக் ரஜ்ஜிதமாகையாலே நேரானவை தூயன—காதருதவமும் மமதையும் பரயோஜநாத்ரமுமாகிற புழுவும் மயிரும் தூராலுமில்லாமையாலே பரிஸுதத்மமானவை ஏந்தி—பாரதந்தர்யத்தாலே

ஜீ—அர்த்தங்களை எல்லாம் ஹருதீகரிதது 'நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி' என்கிறார் உபா குதௌ-ஸமீபாகுதௌ மஹாநிதிஸமீபாகுமநம் என்று தாத்பர்யம் துநயோஹம்-துநவாந் n (என்றுமொக்க) என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—எனனுடைய ஸவரூபம் அநாதியா யிருக்க இழந்த நான இப்போது நிரஹேதுகமாகக் காணப்பெற்றேன என்று n (நிதியெடுப் பாரைப் போலே) 2 'துநகூணம் லபுதா என்கிற ஸுதரத்திலே திருவுள்ளம் 3 'துநம் லபுதா— துநய: கூணம் லபுதா கூணய எனநிறே தத்வருத்தி ௦ துநய என்கிற விடத்தில் ஈஸ்வரனை துநத்வேந சொல்லுகையாலே துநஸமாதிதாலே சொல்லுகிறார் (அழித்து இதயாதி) அழிக்கை—க்ரய விக்ரயம் பண்ணுகை கெடுக்கை—அவஸ்தாநதராததி இத்தால் யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி பராபயதவேந பராபகதவேந ச இத யர்த்தத் துநத்துக்கு ஆபுரணதிரூபேண பராபயதவம் அபீஷ்டவஸ்துக்ரயஸாத்மநத்வேந பராபகதவம் ௦ அழித்து—ஸவபேக்ஷ்யம் அழியாதே ஸாத்மநமாக்கி கெடுத்து என்று—ஆபுரணமாகிப் பூண்கை அத்தால் பராபயதவம் சொல்லுகிறது p (சூட்டு நன மாலேகள் இதயாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலேகளை—பரிஸுதத்மமானவற்றை துரித்துக் கொண்டு நிறுத்தி நியஸூகிகள் q (பூவிறறு) பூவிக்ரயம் பண்ணி r (புலவியை) கூடித்திரை

ஈ—மாறவைத்துத் தொடுத்து q பூவிறறு ஜீவிரகும் அத்தனை 1 புல்லியன சொல்லும் வாராததையே எது' என்கிறார்

s (முற்றவும் நின்றனன்) t 1 “சமோ஽ஹ் சர்வபூதேஷு” (ஸமோ஽ஹம் ஸாவபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணியதவே ஸமனாய நின்றான் u இததலை இருந்தபடி இருக்க, தான எல்லாக்கும் ஒத்திருக்கை (பற்றிலையாய) நீயும் பற்றிலையாய — நீயும் பற்றையுடையாய—ஸங்குததையுடையாய (அவன் v முற்றிலடங்கே) w2 “அஹ் சர்வ கரீஷ்யமி” (அஹம் ஸாவம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடைய x எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அநவயி

அ—யாவதங்கீகாரம் துரிததுக்கொண்டு நிறகிற நிதயஸூரிகள் q (பூவிறறு) பூவை விக்ரயம் பண்ணி r (புல்லியன) கூடாதுரன

s முற்றவும் — எல்லாவற்றுகும் என்றபடி t 1 (ஸமோ஽ஹமித்யாதி—மயி தே தேஷு சாபயஹம்) அவர்கள் என்கிடத்திலே நிரதிரய பராவணயத்தை உடையராயிருக்கிருப்போலே, நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிரய ஸநேஹயுகதனையிருப்பன என்றபடி u1 ஸாவபூதேஷு ' என்ற பதங்களுக்குத் தாத்பாயம் (இத்தலை இத்யாதி) முற்றவும் நின்றனன் என்றதின் தாத்பாயமாகவுமாம் (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) என்றது — ஜநம் வருத்த ஜனாந ஸாஹித்ய ராஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க என்றபடி v x முற்றில்—ஸாவத்திலென்றாய் (எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும்) என்று தாத்பாயாததது

y நிதயஸூரிகளுக்கு நிரவாஹகனாவன நிதய ஸமஸாரியான நமமை அங்கீகரிக்குமோ? என்கில இன்று ஆஸ்ரயித்த நாம் ஒருதலையானால் நிதயாஸரிதாபககல ஸங்குத்தை விட்டு நமமையே துரகாதிசுளாக நினைத்திருப்பானொருவனாகிறது என்று இரண்டாம் நிர்வாஹததுக்கு ஸங்குதி z ' ஈசனும் பற்றிலன் என்று அநவயம் விவகித்து அருளிச்செய்கிருர்

ஐ— s முற்றவும் — எல்லாவற்றுகும் நின்றனன் — ஆஸ்ரயணியதவே ஸமனாய நின்றான் 1 ஸமோ஽ஹம் ஸாவபூதேஷு ந மே த்வேஷேயோ஽ஸதி ந பரிய | யே பஜநதி து மாம் புகத்யா மயி தே தேஷு சாபயஹம் || இதி கீதாஸு நவமே மயி தே தேஷு சாபயஹம்—அவர்கள் என்கிடத்திலே நிரதிரய பராவணயதையுடையராய் இருக்கிருப்போலே நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிரய ஸநேஹயுகதனையிருப்பன என்றபடி u 1 ஸமோ஽ஹம் ஸாவபூதேஷு என்றதுக்கு அர்த்தம் (இத்தலை இத்யாதி) (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) ஜநம் வருத்த ஜனாந ஸாஹித்யராஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க v x முற்றில்—ஸகலத்தில் என்றாய் (எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அநவயி) என்றபடி w 2 ' அஹம் ஸாவம் ' இத்யாதி பூர்வமேவ லிகிதம்

பர—t1 (முற்றவும் நின்றனன்) பகவதீதாஸு நவமே—“சமோ஽ஹ் சர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷேயோ஽ஸதி ந பரிய | யே பஜநதி து மாம் புகத்யா மயி தே தேஷு சாபயஹம் || இதி கீதாஸு நவமே மயி தே தேஷு சாபயஹம்—அவர்கள் என்கிடத்திலே நிரதிரய பராவணயதையுடையராய் இருக்கிருப்போலே நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிரய ஸநேஹயுகதனையிருப்பன என்றபடி u 1 ஸமோ஽ஹம் ஸாவபூதேஷு என்றதுக்கு அர்த்தம் (இத்தலை இத்யாதி) (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) ஜநம் வருத்த ஜனாந ஸாஹித்யராஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க v x முற்றில்—ஸகலத்தில் என்றாய் (எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அநவயி) என்றபடி w 2 ' அஹம் ஸாவம் ' இத்யாதி பூர்வமேவ லிகிதம்

w2 अयोध्याकाण्डे (१३) राम प्रति लक्ष्मणः “अहं सर्वं करिष्यामि” (२५) इत्यादि ।

ஈ—y அத்வா, பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி y_2 (பற்றிலன ஈசனும்) z 1 “वासुदेवोऽसि पूर्णः” (வாஸுதேவோஸி பூர்ண) என்கிறபடியே ஸமஸதகல்யாண குணாதமகஞய உஜ்ஞாநா நந்த்யாமல ஸவருபஞய, b திரைமாறின கடலபோலே, ஈஸிதவயரான நிதயஸூரிகளை உடையனும் பரமபத்யத்திலே c எழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்களபக்கல d பற்றுடைய வனாலலன e அவர்களபக்கல பற்றுடையவனன்னறிக்கேயிருந்தால் குறைபட்டிரானோ? எனனில் (f முற்றவும் நின்றனன) அவர்களெல்லாராலும் வரும் g ஏற்றமும் இன்று ஆஸ்ரயிக்கிற இவஞலேயாமபடி நின்றன

h 2 “त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीनया मम” (தவயி கிஞ்சித ஸமாபநநே கிம் காரயம் ஸீதயா மம்) என்னுமாபோலே 1 இன்று ஆஸ்ரயித்ததொரு தியாகுக்கு ஒரு வாட்டம்

அ—(வாஸுதேவோஸீதயாதி) பூண என்றுகொண்டு—குணத உண்டான பூர்த்தி a ஈசன என்றத்தைக கடாஷித்து (ஜ்ஞாநாநந்த்யாமல இதயாதி) b (திரைமாறின கடல) என்றது — 3 நிஸ்தரங்காரணவோபம் என்றத்தைப்பற்றி b c திரைமாறின கடலபோலே எழுந்தருளியிருக்கிற என்று அநவயம் d (பற்றுடையவனாலலன) ஸங்குமில்லாதவன என்றபடி e (அவர்கள பக்கல) நிதயஸூரிகள் பக்கல என்றபடி f முற்றவும் என்றது முற்றவுமாக என்றபடி அதாவது — தூரகபோஷகங்கெல்லாமாக என்றபடி g ஏற்றம் — அதிஸய

h அப்படி அநுஷ்டித்துக்காட்டின இடமுண்டோ எனன (தவயி கிஞ்சித்யாதி) நிதயாந பாயினியாய பராணேப்யோஸி காரியஸீயாய 4 பூஸகரேண பரபூயதா என்று உபயமதி

ஜீ— y நிதயஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகளுவன நிதயஸமஸாரியான நமமை அங்கீகரிக்குமோ? எனனில் இன்று ஆஸ்ரயித்தாரும் ஒருதலையானால் நிதயாஸ்ரிதாபக்கல ஸங்குததை விட்டு நமமையே தூரகாதிக்களாக நினைத்திருப்பானொருவனென்று துவிதீய நிர்வாஹஸய ஸங்குதி z ஈசனும்—பற்றிலன என்று அநவயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவோஸீதயாதி) பூண என்று—குணத உண்டான பூர்த்தி a ஈசன என்றத்தைக கடாஷித்து (ஜ்ஞாநா நந்த்யேத்யாதி) b (திரைமாறின கடல) என்றது — 3 நிஸ்தரங்காரணவோபம் என்றத்தைப் பற்றி b c கடலபோலே எழுந்தருளியிருக்கிற இதயநவய y_2 (பற்றிலன) d பற்றுடையவனாலலன ஸங்குமில்லாதவன என்றபடி e (அவர்கள பக்கல) நிதயஸூரிகள் பக்கல f (முற்றவும்) முற்றவு மாக தூரக போஷகபோஷகங்கெல்லாமாக நின்றனன நின்றன g ஏற்றம் — அதிஸய

h அப்படி நின்ற இடமுண்டோ எனன (தவயி கிஞ்சித்யாதி) 2 இத்யாநீம மா க்ருதா வீர ஏவமவித்யமசிந்திதம் | தவயி கிஞ்சித் ஸமாபநநே கிம் காரயம் ஸீதயா மம் | பூரதேந மஹாபூரஹோ லக்ஷ்மணேந யவீயஸா | ஸத்ருக்ருதேந ச ஸத்ருக்ருத ஸவஸரீரேண வா புந || இதி யுத்தாகாண்டே

பர-z1 “वासुदेवोऽसि पूर्णः”

h2 (முற்றவும் நின்றனன) युद्धकाण्डे एकचत्वारिंशे सर्गे रावणस्य मकुटभङ्ग कृत्वा आगत सुग्रीव प्रति रामः—“इदानीं मा कृथा वीर एवविधमचिन्तितम्। त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीनया मम॥४॥ भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा। शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्वशरीरेण वा पुनः॥५॥”

ஈ வரில் நிதியாஸரிதையான பிராட்டியாலும் கராயமிலலை] அன்று என்ற கனறின பகரல வாதஸலயத்தாலே முன்னணைக கனறையும் கொம்பிலே கொள்ளுமாபோலே

அ-ஸித்ததையாய 1 நைவ தம்மராத இதயாதிப்படியே வாசாமகேரகரமான வயஸநேநாத பாதுகமான விஸலேஷயுதையாய இருக்கிறவள நிமித்தமாகவிதே படுகிறது ஆகையால் இப்படிப்பட்டவள ஒருதையானால் படுவதெல்லாம் பட்டாலும் கே துமென்னென்ன உமக்கு கிஞ்சித அவமதி இவளநிமித்தமாக வரில் இவள நிமித்தமாகவிதே உமக்கு இப்படிப்பட்டவேண்டுமென்று இதுக்கு நிமித்தமான இவளையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல 2 தேயுசே தேயுசே இதயாதி ந்யாயத்தாலே அவளிலும் பரியரான இவளினையபெருமாள் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவரையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல நிராபுத்தியாமல நாமுகந்ததே செய்கையாலே இவளிலும் பரியனான புரதன நிமித்தமாகவும் உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன அவ்வளவுமன்றிகே, அவர்க்கு நல்லானாய நமமுடைய விஷயமாக இந்நூலியத்தை ஜமிககையிலே வீரனாகையாலே அவருக்கு பரியனான ஸதருக்நன நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல இவர்களை இத்தனைபேரும் ஒருதையாய அவர்கள் இத்தனைபேர் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன உமக்கு வாட்டம் வாராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவது இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவந மிதே திருமேனி ஸவஸபுத்தம் பிராட்டிமுதலான எல்லாரையும் சொல்லுகிறது தமமுடைய திருமேனி என்கிற அர்த்தம் ஸரீரம் என்றபோதே ஸித்ததாயிதே ஸவேஷாம் ஸரீரேண-இத்தனைபேருக்கும் ஜீவநமான தமமுடைய திருமேனியாலே என்றபடி 3 த்யஜேதேகம் குலஸ யாத்தே என்கிற மாயாதையும் இலலை 4 புரதேந மஹாபுரோஹ லக்ஷ்மணேந யவீயஸா | ஸதருக்நேந ச வீரேண ஸவஸரீரேண வா புந || என்று உத்தரஸிலோகத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு இவ்வாததும் | இஸ்லோகாததும் (இன்று ஆஸ்ரயித்தது இதயாதி) | உத்தமார்த்தம் லௌகிக தருஷ்டாரந்தேந ஸமாததாயதி (அன்று ஈனற இதி)

ஜீ-ஏகசதவாரிமஸே ஸாககே ராணமகுடபுங்கம் கருதவா ஆகதம் ஸுகூரீவம் பரதி ராம் iஸ்லோகாததும் (இன்று ஆஸ்ரயித்தது இதயாதி) இனருஸ்ரயித்ததொரு தியாகுக்கு ஒரு வாட்டம் வரில் பிராட்டியாலும் கராயமிலலை என்றதுக்கு-பிராட்டி நிமித்தமாகவிதே உமக்கு கிஞ்சித அவமதி பட்ட வேண்டுகிறது இதுக்கு நிமித்ததையான இவளையும் வேண்டேன அவளிலும் பரியதமரான இளையபெருமாள் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவரையும் வேண்டேன அவளிலும் பரியதமனான புரதன நிமித்தமாக உமக்கு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன அவனுக்கும் பரியனான ஸதருக்நன நிமித்தமாக உமக்கு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல இவர்களை இத்தனைபேர் நிமித்தமாகவும் ஒரு வாட்டம் வரில் இவர்களை இத்தனைபேரையும் வேண்டேன இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவநமிதே திருமேனி அத்தையும் வேண்டேன ஆன பின்பு உமக்கொரு வாட்டம் வாராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவது - என்று கருதது ஸவஸரீரேண - ஸவேஷாம் ஸரீரேண ஸவகீயரான பிராட்டி முதலான இத்தனைபேருக்கும் ஜீவநமான தமமுடைய திருமேனியால் என்றபடி ஸவஸபுத்தம் - பிராட்டி முதலானாரைச் சொல்லுகிறது தமமைச சொல்லுகிறதல்ல தமமுடைய திருமேனி என்கிற அர்த்தம் ஸரீரம் என்றபோதே ஸித்ததாயிதே | உத்தரஸிலோகத்தை லௌகிக தருஷ்டாரந்ததாலும் ஸமர்த்ததிக கிருர் (அன்று ஈனற இதயாதி)

ff-k (பற்றிலையாய) 1 விடவொண்ணுதாரை நீ ஒருதலையாக விடலான அவன 10 அவன ஒருதலையானால் விடலாமவற்றை விடத் தட்டென உனக்கு? 11 (அவன முற்றிலடங்கே) 0 அவனையே எல்லாமாகப் பற்றப் பார, p 1 "वासुदेवसर्व (வாஸுதேவஸ ஸர்வம்) என்கிறபடியே q 2 "माता पिता भ्राता निवासश्शरण सुहृदतिनारायणः" (மாதா பிதா பூராதா நிவாஸ ஸரணம் ஸுஹருத் து க்ருதிநாராயண) 1 3 "एकैकफललाभाय सर्वलाभाय केशव (ஏகைகபுலலாபாய ஸர்வலாபாய கேஸவ) 6

அ—k (பற்றிலையாய) நீயும் பற்றிலலாதவனாய 1 (விடவொண்ணுதாரை இதயாதி) அதாவது— நீ ஒருதலையும் நித்யஸூதிரிகள் ஒருதலையுமானால் நித்யஸூதிரிகளதலையை விட்டு உனதலையைப் பற்றினான அவன ஆவன மாணிக்கத்ததைவிட்டுக் கரியைப் பற்றிஞுப்போலே நித்யஸூதிரிகளைவிட்டு உனதலையைப் பற்றினால் நீயும் விடலான பரக்ருதிபராக்ருதங்கள் என்கிற கரியை விட்டு பரமபராயமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென உனக்கு? என்றபடி n (அவன ஒருதலையானால் இதி) புகுவாந் வா ஸவீகாத்தவய விஷயா வா இதி கோடிதவயே ஸதி ததர புகுவாந் ஏககோடியல் சேத இத்யாதத் n (அவன முற்றிலடங்கு) அவனுகிற முற்றில அடங்கு என்று ஸப்தாராததம் 0 (அவனையே எல்லாமாக) தூரச் போஷக பேராக்யத்வேந ஸாவனித்யபூநதுதவேந ச இத்யாத்தத் p அவன அப்படி எல்லாமாக இருக்குமோ? என்ன (வாஸுதேவஸ ஸர்வமித்யாதி) 1 பூஹூநாநாம ஜநமநாமநதே ஜஞாநவாந வாஸுதேவஸ ஸாவமிதி மாம பரபத்யதே ஸ மஹாத்மா ஸுதுலபி r (ஸாவலாபாய) ஸாவனித்ய பேராக்யதவமும் விவக்ஷிதம் 3 பிதருமாந்ரு ஸுதபூராத்ரு தூரமிதிராத்யோ஽பி வா | ஏகைகபுலலாபாய ஸாவலாபாய கேஸவ || ஸாவ

ஜீ—k (பற்றிலையாய) பற்றிலலாதவனாய - ஸங்குமிலலாதவனாய 1 (விடவொண்ணுதாரை இதயாதி) நீ ஒருதலையும் நித்யஸூதிரிகள் ஒருதலையுமானால் நித்யஸூதிரிகளதலையை விட்டு உனதலையைப் பற்றினான அவன இப்படி மாணிக்கத்தைவிட்டுக் கரியைப் பற்றிஞுப்போலே நித்யஸூதிரிகளைவிட்டு உனதலையைப் பற்றினால் நீயும் விடலான பரக்ருதி பராக்ருதங்களான கரியை விட்டு பரமபராயமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென உனக்கு? என்றபடி n (அவன ஒரு தலையானால் இத்யாதி) புகுவான ஸவீகாத்தவயனோ? விஷயங்களோ? என்று கோடிதவயே ஸதி ததர புகுவான ஏககோடியானால் என்றபடி n (அவன முற்றிலடங்கு) அவனுகிற முற்றில அடங்கு 0 (அவனையே எல்லாமாகப் பற்றப்பார்) தூரச் போஷக பேராக்யத்வேநவும் ஸாவனித்ய பூநதுதவேநவும் பற்றப் பார் என்றபடி p அவன அப்படி எல்லாமாக இருக்குமோ? என்ன (வாஸுதேவ இத்யாதி) 1 பூஹூநாநாம ஜநமநாமநதே ஜஞாநவாந மாம பரபத்யதே | வாஸு தேவஸ ஸாவமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுலபி || இதி க்ருதாஸு ஸபதமே q மாதா பிதேத்யாதி ஸுபூராலோபநிஷதி r (ஸாவலாபாய) ஸாவனித்யபேராக்யதவமும் விவக்ஷிதம் 3 பிதருமாந்ரு ஸுதபூராத்ரு தூரமிதிராத்யோ஽பி வா | ஏகைகபுல இத்யாதி

பர—p1 (அடங்கே) भगवद्गीतासु सप्तमे—“बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते । वासुदेवसर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः॥१९॥

q 2 सुवालोपनिषदि (६) —“माता पिता भ्राता निवासश्शरण सुहृदतिनारायणः”

r 3 “पितृमातृसुतभ्रातृदारमित्रादयोऽपि वा । एकैकफललाभाय सर्वलाभाय केशवः॥”

7 அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்ககண்டு ஈரன் அடங்கெழி ஸ்ஃதென்று அடங்குக வள்ளே

ஆ--7 வயா — (அடங்கெழில்) ஸநேஹஸவபூரவனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்த லீலோப கரணமான ஜகத்பிபூதியையும் போகோபகரணமான அபராகருத மஹாவிபூதியையும் உடையனாயிருக்கிற இருபடைக கண்டால் சென்று அணுகலாயிருக்குமோவென்னில் அந்த ஸம்பத்தெல்லாம் என ஸவாமியீனுடைய ஸம்பத்தென்று அநுஸந்திக்கவே, கூசாதே சென்று அணுகலாம் அப்படி அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கூசாதே போய் அடிமை செய்யுங்கோள் என்கிறார்

ஓ—அவ — ஏழாமபாட்டில் — ஸங்குஸவபூரவனேயாகிலும் அபரிசுசேத்யோபயவித, மஹாவிபூதியாயிருக்கையாலே, நம போலவாருக்குக் கொள்ளவொண்ணாது, ஆனபின்பு ஆஸ்ரயிக்கக்கூடாது என்கில், எம்பெருமானோடுள்ள ஸம்பநதத்தை அநுஸந்திக்கவே தன் சிறுமையால் வெருவாதே துரிதது ஆஸ்ரயிக்கலாம் என்கிறார்

வயா — (அடங்கெழிலென்று தொடங்கி) அடங்க எழிலான ஸம்பதது எல்லா வற்றையும் கண்டு (ராசனென்று தொடங்கி) அந்த விலகணமான ஸம்பத்தெல்லாம் என ஸவாமியது என்று அநுஸந்தித்து, தானும் அவனவிபூதநதாபபூததை அநுஸந்திப்பது

ப—அவ — அநந்தரம், அவன் விபூதிமஹததைபைக கண்டு இருபாதே, அவனுக்கு அததோடு உண்டான ஸம்பநதத்தை அநுஸந்தித்து அதினுள்ளே சொருகப்பார என்கிறார்

அடங்கெழில்—கட்டடங்க அழகிதான், சம்பத்து—ஸம்பததை, அடங்க—ஒன் றெழியாமல், கண்டு—அநுஸந்தித்து, ராசன—ராஸ்வரனுக்கு, அது—அது, அடங்க

அ—ஸமனான ஈஸ்வரன் ஸங்குஸவபூரவனாகையாலே அவனிடத்திலே ஸங்குமுடையவனாகக் கைங்காயத்திலே அநவயிகை இப்பாட்டுக்கு பரமேயம் இன்று ஆஸ்ரயித்தவனை நித்யஸூரிகளையும் ஸீட்டு புகுவான ஆதூரிகளுமாகையாலே விஷயங்களைவிட்டு ஸாவஸித்யபூநதுவுமாக அவனை ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று பரமேயமென்னவுமாம் ஈசனும் பற்றிலன் முற்றவும் நின்றன என்று தொடங்கி அந்வயம்

ஜீ—ஸமனாய இருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்குத்தை உடையனாய் எல்லாவற்றுக்கும் ஆஸ்ரயணீயதவே ஸமனாய நின்றான் நீயும் அவனபக்கல் ஸங்குத்தையுடையையாய் அவனுடைய எல்லாக் கைங்காயத்திலும் அநதாபவி என்று பரதும்பாதது புட்டர் யோஜனையில் ஸர்வேஸ்வரனாய் இருக்கச்செய்தேயும் ஸூரிகளபக்கல் ஸங்குமில்லாதவனாய் இன்று ஆஸ்ரயித்தவன் பக்கலிலே தூரகத்வாதிகள் எல்லாமாக நிலைநின்றான் நீயும் ஸாமஸாரிக ஸங்குத்தை விட்டவனாய் அவனுடைய தூரகத்வாதி ஸமஸதபூரவத்திலும் அநதர்ப்பூஷிக்கப்பார என்று அநததம் இதுவே அந்வயம்

ப—கெழில்—அடங்கெழிலாய அதிசயகரமான சேஷமாபிருக்கும், என்று—என்று ஸம்புநதத்தை அறிந்து, உள்ளே—அதினுள்ளே, அடங்கு—விபூதயேகதேயமாக்கச் சொருகு, ஸம்புநதஜ்ஞாநமுண்டானால் உள்ளே அடங்கலாமிறே

இ— அவ — ஏழாமபாடில் — ஸங்குஸவபூவனேயாசிலும், அபரிச்சே த்யோபய மஹாவிபூதிசுனாயிருக்கையாலே நமமால் முகங்கொள்ளவொண்ணுமோ? எனனில், அவனோடுள்ள ஸம்புநதத்தை உணர்வே கிட்டலாம் என்கிறது

வயா — (அடங்கெழில் சம்பதது அடங்கு கண்டு) அடங்க எழிலான ஸம்பததை ஒன்றெழியாமே கண்டு, புறம்பு ஓராஸரயத்தில் காணாத இஸஸம்பததை ஓரிடத்தே சேரக் கண்டு அவனவிபூதியாகில் கட்டடங்க உபாதேயமாபிறே யிருப்பது முகதனுகும் ததீயதவாகாரேண லீலாவிபூதி அநுபூவயமாபிறே யிருப்பது (ஈசனடங்கெழில் தென்று) என நாயகனுடைய ஐஸவாயம் ாதென்று அநுஸந்தித்தது (அடங்குகுள்ளே) அந்த ஸம்புநத ஜ்ஞாநமடியாகத் தானும் அவன விபூதியிலே ஒருவனென்று அநவயிக்கலாம், ஸமுதரம் அபரிச்சிந்நமானாலும், அதிலுள்ள ஸதவங்களுக்கு வேண்டின்படி புகலாமிறே, அதுபோலே, ஸம்புநத ஜ்ஞாநமுண்டாகவே கிட்டலாம் ஸம்புநதஜ்ஞாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடல கரையிலேயேறத் தள்ளுவது ஸம்புநத ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையிறே கட்டக்கருதயம் இங்கே பட்டா பிதாபுதராகளிருவரும் படவோடின கதையை அருளிச்செய்வா

7

ஈ— அவ — ஏழாமபாட்டு ஸங்குஸவபூவன என்றா கீழ், அவன ஸங்குஸவ பூவனாலும் அபரிச்சிந்நோபயவித்யமஹாவிபூதியை உடையனாயிருந்தான் அவன இவன அதிகுத்யரனாய் க்ஷுத்யரோபகரணாயிருந்தான், ஆனபின்பு அவனை இவனாலே சிட்டலாயிருந்ததோ? உ கடலிலே புகக் துருமபானது b இரண்டுதலையிலும் நினை வினறிககேயிருக்கத் திரைமேல் திரையாகத் தள்ளுண்டு போந்து கரையிலே சேருகிற

அ— ஏழாமபாட்டு (அடங்கு இதயாதி) a ஸங்குஸவபூவனானால் அவன பூர்த்தியும் இவனுடைய குறையும்கொண்டு கார்யம் என? இவை ஆராயாதே கிட்டவொண்ணுதோவெனன ஆனாலும் அவனஐஸவாயோத்யரேகம் இவனுக்கு பூயத்தை விளைவிக்கும் எனனும்தை ஸந்தித்யர்ஸநமாக அருளிச்செய்கிறா (கடலிலே புகக் இதயாதி) b (இரண்டு தலையிலும்) என்றது கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவிலை துரும்புகும் தள்ளப்போகிறது என்கிற நினைவிலை என்றபடி. b ஐஸ்வாய தரங்கும் இவனைத் தள்ளுகையாவது—A அவனெவ

ஜீ— ஏழாமபாட்டு (அடங்கெழில் இதயாதி) a ஸத்குஷ்டாந்த விவரணம் (கடலிலே இதயாதி) b (இரண்டுதலையிலும்) எனறது - கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவிலை துரும்புகும் தள்ளப்போகிறதென்கிற நினைவிலை என்றபடி. b ஐஸ்வாயதரங்கும் இவனைத் தள்ளுகையாவது—A அவனெவவிடத்தான யானா என்று அயோக்யதாநுஸந்ததாரத்தாலே

ஈ—தில்லையோ? அப்படியே அவனுடைய b_2 ஐஸ்வரியதரங்குமானது இவ்வீத தள்ளாதோ? எனில் இந்த ஐஸ்வரியமெல்லாம் நமக்கு வகுத்த சேஷியானவனுடைய ஐஸ்வரியம் என்று அநுஸந்திக்கவே, c தானும் அக்ஷய அநவயிச்சலாமிடே, ஆன பின்பு c ஸம்புநதஜஞாநமே வேண்டுவது என்கோ

↓ ஒரு வயாபாரி ஸதீ சூப்பிணியான ஸமயத்திலே, அத்த நாடும் பண்ண வேண்டுமென்று போவது அவளும் பிள்ளைபெற்று அவளும் பசுவாயுத தனக்கும் தம்பபனருடைய வயாபாரமே வந்தையாய் அவளும் போய், இருவரும் சரக்குப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து ஒரு பந்தலிலே தங்குவது அது இருவருக்கும் டிடம் போராமை யாலே c அம்பறுத்து எய்யவேண்டுமப்படி விவாதம் பரஸுதமான ஸமயத்திலே, இருவ ரையும் அறிவாடுவருவன வந்து இவன் உன் பிதா, நீ அவன் புதரன் என்று

அ—விடத்தான் யானார் என்று அயோக்யதாதுஸந்தாந்ததாலே பிறகாலிக்கை c_1 (தானும் அதுவாய்) என்றது அவ்விடத்திலுள்ளே ஒருவன் என்றபடி இத்தால் தானும் அவ்விடத்த யந்தாபபூதமுயக்கொண்டு ரோஷபூதமுல ஸபஸவாமி ஸம்புநதத்ததைக்கொண்டு கிட்டலாம் என்றதாயிற்று

d | ஸம்புநதஜஞாநமுண்டானால் தானும் அவ்விடத்திலுள்ளே ஒருவனாய் அநவயிக்ஷலாம் எனக்கைக்கு ஐதிஹயத்துவயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வயாபாரி என்று தொடங்கி) c (அம்பறுத்து எய்யவேண்டுமப்படி) அம்பாலே தலையறுமப்படி எய்யவேண்டுமப்படி தூர்ஷ்டாந்தத்திலே ஜீவ பராகள் ஸரீரமாகிற வருஷத்திலே ஸங்குதராயிருக்கச்செய்தே 1 த்வம் மேஹம் மே என்கிறபடியே ஸவாதந்தர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே இத்தெல்லாம் என்னது உன்னை வரவொட்டேன என்று அவ்வேடே ஸபாதிக்க அவளும் இவன் செயத அபராதமுடியாக 2 க்ஷிபாமி 3 நக்ஷமாமி என்று ஸபாதிக்க இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே ஈஸ்வர சேதநர்களுடைய ரோஷரேஷிபூவ ஸம்புநதத்தை அறியும் ஆசாராயன் வந்து நீ இவனுடைய ரோஷபூதன் இவன் உனக்கு ரோஷி என்று ஸம்புநதத்தை உணர்த்தி ஏன் ஸவாதந்தர்யாபிமாநம் பண்ணுகிறாய் என்று தன்னுடைய உபதேஸத்தாலே இவ்விடமா நம் போம்படி திருத்தி 'தேவர்க்கு ரோஷமான ஆதமவை இவன்அபராதத்தைப் பார்த்துத் தள்ளவொண்ணது என்று அவனதிருவடிகளிலே ஸரணம் புகுது இவ்வழியாலே இரண்டு

ஜீ பிறகாலிக்கை c_1 (தானும் அதுவாய்) அவ்விடத்திலுள்ளே ஒருவனாய் c_2 ஸம்புநதஜஞாநம்- ஸவஸவாமிபூவ ஸம்புநதஜஞாநம்

d | ஸம்புநதஜஞாநமுண்டானால் கிட்டலாமோ? எனின் துருஷ்டாந்தத்துவயம் (ஒரு வயாபாரி இதயாதி) c (அம்பறுத்து எய்யவேண்டுமப்படி) அம்பைத் தூனியினின்றும் வாங்கி எய்யவேண்டும படி தூர்ஷ்டாந்தத்திலே ஜீவபராகள் ஸரீரமாகிற வருஷத்திலே ஸங்குதராயிருக்கச்செய்தே 1 த்வம் மே என்றால் 1 அஹம் மே என்று ஸவாதந்தர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே அவ்வேடே ஸபாதிக்க அவளும் இவன் செயத அபராதமுடியாக 2 க்ஷிபாமி 3 நக்ஷமாமி என்று ஸபாதிக்க இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே இருவருடைய வும் ரோஷரேஷிபூவ ஸம்புநதத்தை அறியும் ஆசாராயன் வந்து நீ இவனுக்கு ரோஷபூதன் நீ இவனுக்கு ரோஷி என்று ஸம்புநதத்தை உணர்த்தி தன் உபதேஸத்தாலே இவன்அபிமாநம் போம்படி திருத்தி 'தேவர்க்கு ரோஷமான ஆதமவஸதுவை அபராதமுடியாகத் தள்ள வொண்ணது என்று அவனதிருவடிகளிலே ஸரணம் புகுது இவ்வழியாலே இரண்டுதலையும்

ஈ—அறிவித்தால், கீழ் இழந்த நாளைக்கு சேராதது இருவா சரக்குமொன்றும், அவன் ரக்ஷையை, இவன் ரக்ஷையாய் அநவமித்துவிடுமிறே

f 1 [समान वृक्ष परिचयज्ञाने - ஸமாநம் வருக்ஷம் பரிஷஸவஹாதே] ஐ ஜீவாதமாஷம் பரமாதமாஷம் தேஹமாகிற வருக்ஷத்தைப்பற்றி இருந்தால் ஒருவன் காம பலங்களை புலியாநிற்கும் h ஒருவன் புலிப்பித்து விளங்காநிற்கும் i அவன் நியாமகன் நாம் நியாமயனென்னும் முறையறியவே பொருந்தலாமிறே

அ—தலைபும் திருநதினதடியாக இருவரும் கூடினால் இப்படி ஸுலபுமான விஷயத்தை இழந்து அநாதிகாலம் அநாததபுபட்டோமே என்று A பற்றே பல பகலும் இத்தாதிப்படியே இவன் சேராதிக் நமக்கு அவர்ஜநீய ஸம்பந்தம் உண்டாயிருக்க காமத்தை வயாஜீகரித்து அநாதிக் காலம் தள்ளி விட்டோமே ' என்று அவனும் சேராதிக் இப்படி இருவரும் கீழ் இழந்த நாளைக்கு சேராதிக் இருவரும் ரக்ஷயரக்ஷை புரவேந சேருகை e அம்பறுத்தெயயவேண்டுமபடி—அம்பைத் தூணியில் நின்று வாகி என்னவுமாம்

f தூர்ஷ்டாநதிகத்தில் பந்தலாவது—ஸரீரம் என்னுமத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு எடுத்த பரமாணத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம் வருக்ஷமத்யாதி) g 1 தயோரந்ய பிபலம் ஸவாத்வத்தி அநந்நந்நயோ அபிசாகஸீதி இதயேதச்ச ஹருதி ந்தா யாஹ (ஜீவாதமாஷம் இதி) h (ஒருவன் புலிப்பித்து விளங்காநிற்கும்) என்றது—2 ருதம் பிபுந தெள எனகிற ஸ்ருதியைக் கடைசித்து 3 பிபுமஸ்ச பாயயமஸ்ச பிபுநதெள என்றிறே தத் வ்யாக்யாநம் i ஸவஸவாமிபுராவ ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார் நியநத்ருநியாமயபுராவ ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் இதில் (அவன் நியாமகன் இதயாதி)

ஜீ—திருநதினதடியாக இருவரும் கூடினால் இப்படி ஸுலபுமான விஷயத்தை அநாதிகாலம் இழந்து அநாததபுபட்டோமே என்று இவன் சேராதிக் நமக்கு அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமுண்டா யிருக்க காமத்தை வயாஜீகரித்து அநாதிகாலம் தள்ளிவிட்டோமே என்று அவன் சேராதிக் இப்படி இருவரும் கீழ் இழந்த நாளைக்கு சேராதிக் இருவரும் ரக்ஷயரக்ஷை புரவேந சேருகை

f தூர்ஷ்டாநதிகத்தில் பந்தலாவது ஸரீரமென்னுமத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு எடுத்த பரமாணத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம் வருக்ஷம் இதயாதி) இதும் பூவம் விகிதம் பந்தல ஸதாநத்திலே வருக்ஷமெனகிற தேஹம் h (ஒருவன் புலிப்பித்து விளங்காநிற்கும்) என்றது 2 ' ருதம் பிபுநதெள எனகிற ஸ்ருதியைப் பற்றி 3 'பிபுமஸ்ச பாயயமஸ்ச பிபுநதெள இதி ஹி தத்வ்யாக்யா 1 ஸம்பந்தஜஞாநமே வேண்டுவது (414 c) என்றவிடத்திலே ஸவஸவாமிபுராவ ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார் இதில் நியநத்ருநியாமயபுராவஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன் நியாமகன் இதயாதி) இததால் அபிசாகஸீதி ' என்றதால் புலித்த நியநத்ருநியாமயபுராவஸம்பந்தமும் இப்பாட்டுக்கு விவக்ஷிதமிதி தூர்ஷ்டவயம்

பர—f1 (அடங்கெழில் இதயாதி) "समान वृक्ष" इत्यादि पूर्वमेव (२७५ पुटे) लिखितम् ॥

A முதல் திருவ 16

ஈ— 1 ராஜபுத்ரன் ஒரு உத்யாநததைக கண்டு புக அருளிஞல், “உன தம்பயனது சான் என்னவே நீனைததபபு புகுப பரிமாறலாமிநே k ஆனபி னபு ததீயமென்னும யரநிபதநியே வேண்டுவுது தானும் அதுக்குள்ளே ஒருவனாய அநவயிசகலாம என்கிறா

வயா —(அடங்கெழில் சம்பதது அடங்கச கண்டு) 1 பேராகுபூமியாய இருக்கும் ந்தயவிபூதி காமநிபுநதநமாக அவனாலே n நியாமயமாய இருக்கும் இவவிபூதி, n அதில் ததீயமென்று அநுஸந்திக்கப புகவாறே o காமநிபுநதநமான ஆகாரம தோறுதே p ததீயதவாகாரமேயிநே தோறறுவது q (அடங்கெழில் இதயாதி) k கட்டடங்க நனறன ஸம்பததை எல்லாங் கண்டு நமக்கு வகுத்த ஸவாமியானவனுடைய ஸம்பதது இதெல்லாம் என்று அநுஸந்திதது 1 அவவிபூதிக்குள்ளே தானும் ஒருவனாய அந வயிச பபார்ப்பது s அப்போது t ஸேஷிகு அதிசயத்தை விளைத்தானாகலாமிநே

அ— 1 ஸம்பநதஜ்ஞாநமுண்டானால் நிர்ப்பயனாகுச சேரலாமென்னுமத்தை உத்யாநநாமுகுத் தாலே தெரிவிக்கிறா (ராஜபுத்ரன் இதயாதி) ராஜபுத்ரன் இதயாதி வாகயத்திலே 1 ஏக இதராஜா ஜகதோ பூபூவ என்றும் 2 ராஜாதி, ராஜஸ் ஸாவேஷாம் என்றும் 3 அவிஜ்ஞாதா குமாரகா என்றும் ஸாவேஸ்வரனை ராஜாவாகவும் ஆதமாவை ராஜ புத்ரனாகவும் உத்யாநம் A பெயத காவாகவும் ஜ்ஞாபகன ஆசாயனாகவும் கண்டு கொள்வது k உகதாத்தததை நிகுமிககிறா (ஆனபினபு இதயாதி)

1 கட்டடங்க நனறன ஸம்பதது (r) என்னலாமோ? லீலாவிபூதி நேறயமனரே என்ன (பேராகுபூமியாய இதயாதி) n நியாமயம் என்கையாலே லீலாவிபூதிதவம் துபோதிதம் பேராகு இதயாதி துருஷ்டாநதாரத்தம் n இவனுக்கு அநுகூலமானபடியை அருளிச்செய்கிறா (அதில் ததீயம் என்று இதயாதி) o காமநிபுநதநமான ஆகாரம தோறறுகையாவது பேராகு நாத்யுபயுகதாக்காரத்தாலே உத்யேஸ்யமாயத தோறறுகை p ததீயதவாகாரமே தோறறுகை யாவது ததீயதவாகாரமே உத்யேஸ்யதாபரயோஜகமாகை q ஸப்தாராத த்துக்காக மீளவும் பரதீகோபாத்ரநம் (அடங்கெழில் இதயாதி இதி) r கட்டடங்க ஸாகலயேந s அநவயித்தால பூலமெதென்ன (அப்போது இதயாதி) அப்போதாவது-தானும் விபூதிக்குள்ளே ஒருவனாய அந்நாப பூலித்தபோது என்றபடி யதவா ததீயதவேற அநுஸந்தித்ததால் பிறகாலிக்க வேண்டாவோ என்ன(அப்போது இதயாதி) t ஸேஷிகு அதிசயத்தை விளைக்கையாவது கைங்காயம் பண்ணுகை

ஜீ— 1 துருஷ்டாநதாரத்தம் (ராஜபுத்ரன் இதயாதி) ராஜபுத்ரன் இதயாதிவாகயத்திலே ஸாவேஸ்வரனை ராஜாவாகவும் ஆதமாவை புத்ரனாகவும் உத்யாநம் A பெயதகாவாகவும் ஜ்ஞாபகன ஆசாயனாகவும் துருஷ்டவயம் k உகதாத்தத நிகுமதம் (ஆனபினபு இதயாதி)

1 கட்டடங்க நனறன ஸம்பதது (r) என்னலாமோ? லீலாவிபூதி நேறயமனரேவென்ன (பேராகுபூமியாய இதயாதி) பேராகுத்யாதி துருஷ்டாந்தாரத்தம் n இவனுக்கு அநுகூலமான படியை அருளிச்செய்கிறார் (அதில் ததீயம் இதயாதி) p (ததீயதவாகாரமே தோறறுவது) ததீயத் வாகாரமே உத்யேஸ்யதாபரயோஜகமாகை q ஸப்தாராதத்தத்துக்காக மீளவும் பரதீகோபாத்ரநம் (அடங்கெழில் இதயாதி இதி) r கட்டடங்க ஸாகலயேந உபயவிபூதியும் என்றபடி q அஃதடங்க ஸ்வரனுடைய ஸம்பததென்று உள்ளே அடங்கு என்று அநவயம் அடங்குகை அந்நர்ப்புவிக்கை s அநவயித்தால் பூலமெதென்ன (அப்போது இதயாதி) அப்போது தானும் அவவிபூதிக்குள்ளே ஒருவனாய அந்நர்ப்புவித்தபோது t (ஸேஷிகு அதிசயத்தை விளைக்கை) கைங்காயம் பண்ணுகை

ஈ— ப ஸேஷபூதனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, ஸேஷிபககல் கிஞ்சிதகாரத்தாலேயா யிருக்குமே

அ— ப ஸேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைத்தால் ஸேஷபூதனுக்குப் பூலமேதெனன (ஸேஷபூதனுடைய இதயாதி) 1 ஸேஷ பராதத்தவாத என்று ஸூத்ரம் பரஸய பரயோஜநமேவ பரமபர யோஜநம் யஸய ஸ ஸேஷ என்று ஸூத்ரத்துக்குப் பரராலே அயதூவாகவயாக்யாநமபண்ணி னத்தை விசாரித்து ததவயாவருததயாத்தமாக்க யதூவான அர்த்தத்தை தூஸரிப்பித்து அருளிச் செய்கிறார்—2 பரகூதாதிசயாதாநேசசூயா உபாதேயதவமேவ யஸய ஸ்வரூபம்—ஸ ஸேஷ பர ஸேஷி என்று பர என்றது அநயனென்றபடி * ஸூத்ரத்துக்குத் தொகுத்துப் பொருளருளிச் செய்கிறார்—[அநயஸய பரயோஜநமேவ யஸய பரமபரயோஜநம்—ஸ ஸேஷி] என்று † [அநயஸ் ஸேஷி] என்றது இதுக்கு எதிர்த்தட்டானவன ஸேஷி என்றபடி. பரஸபூதம் உதகருஷ்டத்தையும் அந்யததையும் சொல்லுகையாலே இவ்விடத்தில் ஸேஷபூதனுக்கு அந்யனென்று பரதியோகி ஸாபேக்ஷமாகையாலே சொல்லுகிறது § [பரஸபூதாதிசய ஸபூத்யோ காமதூரயஸங்கா வயா வருததயாத்தேதா கூதஸபூத; என்று] கர்மதூரயம் சொன்னால் உதகருஷ்டமான அதிசயமென்ற தாம் அததை நிபாததிப்பிக்கிறது கூதஸபூதம் என்றபடி அலக்ஷ்யே விஷயமல்லாதததிலே லக்ஷணஸய வாததநமிதே அதிவயாபதியாவது ஆகையாலே பரகூதமென்று பரனுக்கு அதிசயத் தைப் பண்ணவேணுமென்கிற இதினாலே தனக்கு உதகருஷ்டமான அதிசயத்தை வேணுமென்ற ஸேஷிவிஷயத்திலே ஸேஷதவ லக்ஷணத்தைத் தள்ளுகிறதென்றபடி அதிசய என்றது—விஸேஷம் என்றபடி அதாவது—பரயோஜநரூபமான கிஞ்சிதகாரம் என்றபடி. பரயோஜநரூபமான அதிசயத் தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸேஷதவஸித்தி என்கிற இத்தாலே—ஸ்வரூபாநநூலமான விநா ஸாத்யதிரயததைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸேஷதவ ஸங்கையைத் தள்ளுகிறது / விநாஸாத்ய திரயததைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸேஷதவஸங்கை இல்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்— [பூலவிநாஸயஸய ஹி காமண ஸவகூதவிநாஸாத்யாகபூலம் பரதி ந ஸேஷிதவம் என்று]

ஜீ— ப ஸேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைத்தால் ஸேஷபூதனுக்குப் பூலமேதெனன (ஸேஷபூதனுடைய இதயாதி) ஸ்வரூபஸித்தியே பூலமென்றபடி 2 பரகூதாதிசயாதாநேசசூயா உபாதேயதவ மேவ யஸய ஸ்வரூபம் — ஸ ஸேஷ பர - ஸேஷி என்ற பூஷயகாரருடைய ஸூஸூக்தி அநுஸந்தேயம் ' பராதிரய ஏவ பரமபரயோஜநம் யஸய - ஸ பரம பரதி ஸேஷி என்று ஸேஷதவலக்ஷணம்

பர— ப (ஸேஷபூதனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, இதயாதி) மகாந் மாக்யகார: “शेषः परार्थत्वात्” [பூ-மீ] इति शेषशेषिभावलक्षणपरं जैमिनीयं सूत्रं परैरयथाव्याख्यातं मत्वा तद्व्यावृच्यर्थं तस्य सूत्रस्यार्थं यथावद्दर्शयति “परगतातिशयाधानेच्छया उपादेयत्वमेव यस्य स्वरूप - स शेषः, परः शेषी” [वे-स] इति। अस्यार्थः—* अन्यस्य प्रयोजनमेव यस्य परमप्रयोजनं, स शेषः, † अन्यशेषी इति। अत्र परशब्दोऽन्यपर्यायः। § परशब्दातिशयशब्दयोः कर्मधारयशङ्काव्यावृच्यर्थो गतशब्दः, तेन स्वगतातिशयाधायके शेषिण्यतिव्याप्तिव्युदासः। अतिशय-विशेष। किञ्चित्कार इति यावत्। “नाकिञ्चित्कुर्वतशेषत्वम्” इति हि मीमांसकानां प्रसिद्धिः। अनेन अतिशयशब्देन स्वरूपाननु कूलविनाशधायायकानां शेषत्वशङ्काव्युदासः, / फलविनाशस्य हि कर्मणः स्वगतविनाशधायकफल

சீ— v (அடங்குக உள்ளே) v ஸவஸவாமிபூவ ஸம்புநதது ஹூநமடியாகத் தானும்
அன்ன விபூதிமீலே ஒருவனும் அநவயிககலாமிநே, w ஸமுதூரம் அபரிசகி நநமாநாலும்

அ—அதாவது காமமானது—யாகூரதிசூரியையானது பூலத்துக்குக் காரணமாய் வேஷமாயிருக்கும்
பூலஸீகூதியுண்டானால் காமம் நபரிககக் கானகிருமே ஆகையாலே வேஷியான பூலம் வேஷ
ஹூதமான காமத்துக்கு விநாஸாத்யதிலாததைப் பண்ணை கானகையாலே பூலத்தினாலே விநாஸ்ய
மாய இருக்கிற காமத்துக்குத் தன்னுடைய விநாஸத்தைப் பண்ணுகிற பூலத்தைக் குறித்து
வேஷிதவமும் பலத்துக்கு வேஷிதவமும் கானேமை என்றபடி தனை வேஷமென்று அநுஸந்
திசூதால் ஸவருபாநுரூபமான கைவகாயத்தைப் பண்ணுகையொழிய பிறகாலிக யோகூயதை
விவலை என்றபடி

அஃதடங்க — இதடங்க எசனெழில் -- ஸர்வரணுவடய ஸம்பத்தென்று உள்ளே
அஃ நுகுக -- அநவயி என்று அநவயம் v இன்று அடங்குகையாவதென? அன்றே ஸர்வர
விபூதிக்குள்ளேயன்றே இருக்கிறது எனன (அடங்குக உள்ளே இத்யாதி) அடங்குகையாவது
ஸவஸய தத் விபூதிக்குலேந அநுஸநததூநமென்று தாதபாயம்

ஜீ— v₂ அன்றே ஸர்வர விபூதிக்குள்ளேயன்றே இருக்கிறது இன்று அடங்குகையாவதென
னெனன (ஸவஸவாமிபூவேத்யாதி) v அடங்குகை — ஸவஸய ததூவிபூதித்வேந அநுஸநததூநம்
w அவதாரிகையில் கடலிலே புக்க துருமபு (413 a) இத்யாதிஸங்காவாகயத்தைப் பரிஹரிக
கிருா (ஸமுதூரம் இத்யாதி) ஸதவங்கனும் ரக்ஷய ரக்ஷகபூவ ஸம்புநததுதாலேயின்றே ஸமுதூ

ய|| प्रति न शोपित्वम्, आधानशब्देन अतिशय प्रति अनधिकरणतया हेतुत्व विवक्षितम्, अनेन परगत
मतिशय स्वस्मिन्नापादयितु इच्छया उपादेयस्य शोपिणः शेषत्वशङ्कानिवृत्तिः। (इच्छयेति) परगतातिशयस्य
इच्छाविषयतया प्रयोजनत्वमवगम्यते। इच्छाशब्दस्य निरुपपत्त्वात् साक्षादेव इच्छाविषयत्वमपि
प्रेतम्, साक्षादिच्छाविषयश्च परमप्रयोजनम्, तच्च “परार्थत्वात्” इत्यर्थशब्देनोक्तम्; अर्थत इति
हि-अर्थः। इष्यत इति यावत्। निरुपपदश्च अर्थशब्द स्वतः परमप्रयोजनपरः, अनेन स्वाति
शयाधायके भृत्यादौ लक्षणाव्याप्तिशङ्काव्युदासः। भृत्यो हि स्वालङ्कारादिकमपि स्वाभ्यतिशयाय
भवतीति उद्बुद्ध्या स्वातिशयमाधत्ते, अतो भृत्येन स्वातिशयाधानस्य परातिशयः परमप्रयोजनमिति
नाव्याप्तिः। उपादेयत्व-स्वीकार्यत्वम्। इच्छास्वीकारो यथायोग्यः सम्भवति। शेषशेषिणोरुभयोरपि
चेतनत्वे तु इच्छास्वीकारो तद्वतौ स्तः; यथा राजभृत्ययोः। अन्यतरस्य चेतनत्वे अन्यतरस्यैव
इच्छास्वीकारो, यथा राजभवनयोः। उभयोरप्यचेतनत्वे तद्व्यतिरिक्तचेतनगताविच्छास्वीकारौ
यथायोग्यः सम्भवतः, यथा प्रभाप्रभावतो। उपादेयत्व-उपादातुमर्हत्वम्, तेन अकिञ्चित्कार
दशायामव्याप्तिपरिहारः। एवकारेण, कदाचित् परस्मिन्नापि अतिशयाधायकस्य शोपिणः पर प्रति
शेषत्वव्युदासः। (स्वरूपमिति) स्वरूपातिरिक्तगुणाद्युपाधिनिरामः, स्वरूपप्रयुक्तम्, नतु गुणादिधर्म
व्युक्तमित्यर्थः। परातिशय एव परमप्रयोजन यस्य, स पर प्रति शेष इति लक्षणमुक्तम्॥

8 உள்ள முறைசெயல் உள்ளிம் முன்றையும் உள்ளிக் கெடுத்துஇறை யுள்ளி ஸெடுங்கே

ஆ-8 வயா — (உள்ளம்) எனன உபகரணங்களைக்கொண்டு அடிமை செய்க
தென்னில ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே பண்டே ஸம்பாநமாயிருந்த வாங்கமா காயங்க
முன்றையும் - புகுவத்பரிசர்யா கரணர்த்தமாகப் பரிகலபிதமென்னுமிடத்தை அந்
ஸந்தித்து ததவயதிரித்த விஷயங்களிலென்றும் நிவாத்திபிதது பகுவதுவிஷயமாக்குவது
என்கிறார் 8.

ஒ-அவ — எட்டாமபாடபில-புஜநபரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்

வயா — (உள்ளம் என்று தொடங்கி) மனோவாக்காயங்களை தேடவேண்டாதே
ஸம்பநநமாய், விதேயமான முன்றையும் எனன பரயோஜநம் கொள்கைக்கு இனை
உண்டாக்கிறது என்று ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கு உண்டான அபராபதமான பூர்ணயவிஷய
பராவண்யத்தைத் தவிர்த்து, அவன பககலிலே நிவேசி என்கிறார் 8.

ஈ-அதினுள்ளில ஸதவங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பநந்த
ஐஞாநமடியாகக் கிடலாம், ஸம்பநந்தஐஞாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடல களை
யிலே ஏறத் தள்ளுவது x ஸம்பநந்தஐஞாநம் பிறப்பிக்கையிறே கட்டக்கூடுதல் 7.

அ-வ அவதாரிகையில் (418a) கடலில் புகு துரும்பானது என்று தொடங்கிச்சொன்ன ஸங்கை
யைப் பரிஹரிகிறார் (ஸமுத்ரமிதயாதி) யத்வா மஹததவமுண்டானாலும் ஸம்பநந்த ஐஞாநமடி
யாகக் கிடடுகைக்கு துருஷ்டாநதம் (ஸமுத்ரமிதயாதி) ஸத்வங்களும ரக்ஷய ரக்ஷகபூரவ ஸம்பநத்
தத்தாலேயிறே ஸமுத்ரத்தைக் கிடடுகிறது x ராஜபுத்ர துருஷ்டாநதத்தில் (416) பிதாபுத்ர
ஸம்பநந்தத்தை ஒருவன் உணர்த்தினபேரே துர்ஷ்டாநதத்தில் ஸேஷஸேஷிபூரவ
ஸம்பநந்தத்தை உணர்த்துகிறவர் யாரெனன (ஸம்பநந்தஐஞாநம் இத்யாதி) யத்வா ஸம்பநந்த
ஐஞாநம் உண்டானால் கிடடலாம் என்கிற அர்த்தத்தை பரகாராநதரேன உபபாதிக்கிறார்
(ஸம்பநந்தேத்யாதி) கட்டகனுக்கு க்ருத்யம் இவ்வளவானால் அததால் ஸுகூடிதமாகத் தட்டென
னென்று தாதபாயம்

ஆஸ்ரயணேபயுக்த ஸம்பநந்தஐஞாநம் வேணுமென்று இப்பாட்டுபரமேயம் அடங்
கெழில் என்று தொடங்கி அஃதடங்க ஈசனெழில் என்று உள்ளே அடங்குக என்று உரை
னுடைய அந்வயம் 7.

இரத்தைக் கிடடுகிறது என்றபடி x துருஷ்டாநதத்தில்(416)பிதாபுத்ர ஸம்பநந்தத்தை உணர்த்தி
னபேரே துர்ஷ்டாநதத்தில் ஸேஷஸேஷிபூரவ ஸம்பநந்தஐஞாநம் ஆரெனன—(ஸம்பநத்
தேத்யாதி) அன்றிக்கே ஸம்பநந்தஐஞாநம் உண்டாம்படி எனனெனன (ஸம்பநந்தஐஞாநம்
இத்யாதி) என்று கீழ் வாக்யத்தோடே ஸங்கதியாதல்

அடங்கெழில் என்று தொடங்கி அஃதடங்க ஈசனெழில் என்று உள்ளே அடங்குக
என்று அந்வயம் 7.

ப—8 அவ — அநந்தரம் பூஜநபரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

உள்ளம்-மனாதிசூரணமான மனஸஸும், உரை ஸ்துதயாதிசூரணமான வாக் கும, செயல்—பரணுமாதிசூரணமான காயமும், உள்ள—நமக்கென அடியிலேயுண்டாய், இம்முனறையும்—ஸநிஹிதமான இம்முனறையும், உள்ளி—இவற்றினுடைய ஸருஷ்டி பரயோஜனத்தை நிரூபித்து, கெடுத்து—இதர விஷயாநவபத்தைத் தவிர்த்து இறை உள்ளில்—ஸவாமியான பரபதவிஷயத்திலே, ஒடுங்கு—பரதந்தரனாய் ஒதுங்கு

“உரை செயல்” என்று—வருத்திகளையிட்டு தத்ததகரணங்களை லக்ஷிக்கிறது ‘உள்ளிக் கெடுத்து’ என்று—இவற்றினுடைய பூர்வவருத்தத்தை ஆராய்ந்து அநயபரதையைத் தவிர்த்து என்றுமாம் 8

இ—அவ — எட்டாமபாடில் பூஜநபரகாரம் சொல்லுகிறது

வயா — (உள்ளமுரை செயல்) மனோவாக்காயங்கள், உரைசெயலென்று— தத்ராஸரயமான கரணங்களை நினைக்கிறது (உள்ள) இன்று தேடவேண்டாதே ஸம்பந்நமாயிருக்கை (இம்முனறையும்) ஸநிஹிதங்களும் விதேயங்களுமான இம்முனறையும் இவற்றுக்கு அவ்வருகே ஒன்று தேடவேண்டா, இவையே அமை யும் (உள்ளி) இன்ன பரயோஜனம் கொள்ளுக்கைக்கு இவற்றை உண்டாக்கிற்று என்று ஆராய்ந்து 1 “ईश्वराय निवेदितम्” (ஈஸ்வராய நிவேதிதம்) என்று, சிநிபிததால புகூவதூவிஷயத்திலே ஸமாப்பிக்கைக்காகவாய இருக்குமிதே (கெடுத்து) அவற்றுகு உண்டான பூர்ஹயவிஷய பராவணயத்தைத் தவிர்த்து (இறையுள்ளில் ஒடுங்கே) வகுத்த விஷயத்திலே இவற்றையும் கொண்டுபுகு அடிமைசெய்யப் பாரா அன்றிக்கே ஒடுங்கென்று—மெல்லொற்றை வலலொற்றுக்கி அவன திருவடிகளிலே ஸமாப்பி என்றுமாம் இப்பாடில் பூஜிக்கைக்குப் புறம்பு ஓர் உபகரணம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, முன்னமே உண்டானவற்றின் வயிச்சாரத்தைத் தவிர்த்து வகுத்த விஷயத்திலே ஸமாப்பியுங்கோள் என்கிறார் 8

ந— அவ — எட்டாமபாட்டு 2 அவனுக்கு விபூதியாய் அந்வயித்தால், பின்னை தானும், தனக்கெனச் சில கரணங்களும் என்று உண்டாய், பூஜித்தானாக அரிதாயிருந்ததே! எனன, 2 பூஜநபரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

அ— எட்டாமபாட்டு (உள்ளம்தியாதி) 2 ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வமாக அவனவிபூதிகளுள்ளே ஒருவனாய் அந்வயிப்பதென்ற அநந்தரம் கரணதரயத்தையும் அபராபத விஷயங்களில் பரவண மாகாதபடி பண்ணி புகூவதூவிஷயத்திலே பரவணமாக்குவதென்று சொன்னதுக்கு பரயோஜ

இ— எட்டாமபாட்டு (உள்ளம் இதயாதி) 2 ஸம்பந்தஜ்ஞாந பூர்வமாக அவனவிபூதிக் குள்ளே ஒருவனாய் அந்வயிப்பதென்ற அநந்தரம் கரணதரயத்தையும் அபராபத விஷயங்களிலே பரவணமாக்காதே புகூவதூவிஷயத்திலே பரவணமாக்குவதென்று சொன்னதுக்கு பரயோஜ

ஈ— வயா — c (உள்ளமுறை செயல்) d பூஹயவிஷயங்களிலே பரவணமாகிற மநஸஸை e பரதயககாக்கினவாறே புகுவதுதுஸந்தாநத்துக்கு உடலாமே அவவது ஸந்தாநம் f வழிநது gA “பொங்கேழ புகழ்கள வாயவாய்” எனகிறபடியே சொல்லாய்ப புறப்படுகைக்கு உடலாமிறே வாக்கு, 1 “गुणैर्दृष्टिमागतः” (குணைந்தாஸய முபாகுத) எனகிறபடியே திருவடிகளிலே விழுநது ஸகல கைங்கர்யங்களும்

அ—நத்தை ஸங்காபரிஹாரகதநமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு விபூதி இதயாதி) b (புஜநபரகாரத்தை) எனறது “இறையுள்ளில ஒடுங்கே எனறத்தைப பறற புஜநபர காரமாவது — அவன தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாக்குகை

c ‘உள்ளமுறை செயல்’ —இது பரதிகோபாதாநமனறு பாட்டுக்கெல்லாம் உபாதாநம் மேல் மஹாவாக்ய தாதபர்யம் இத்தால ஏவமவிதமான ஆஸ்ரயணம் ஸுகரமென்று துயோ திதம் d தரிவித கரணங்களையும் இறையுள்ளே ஒடுக்குமபடியைக் காட்டுகிறார் (பூஹயவிஷயங் களிலே இதயாதி) யத்வா மநோவாககாயாந் தத்தத்கார்யவாசிஸபுதைத்ர லக்ஷணயா வக்துர் பூவமாஹ (பூஹயவிஷயங்களிலே இதயாதி) e பரதயககாக்கினவாறே — அந்தர்முகுமாக்கின வாறே f வழிநது — ஸரவிதது g (பொங்கேழிதயாதி) வர்த்திததுக கிளம்புகிற தன குணங்க ளானவை வாக்யவிஷயங்களாக 2 ‘யோ ந வித்தைநா ந விபுலவர் ந வாலோபிந பூஷணே | தோஷயதே ஹருத்யேநைவ கஸதமீஸம் ந பூஜயேத் ||’ இதயாதி 3 ‘இதோ பூஹி பஞ்ச பராஞ்சி க்ஷாநி பரத்யஞ்சி தாநி ஸயுரிதோந்தரித்தம் | ஔபாதிபேப்யோ நிருபாதி பேபாக்யே பரத்யாஹரத்வேதரவரம் வரஜாமி || இதயாதி இதோ பூஹி — ஸ்ரீரங்கநாத துலய விமாதத்வாரபரதேஸாதபூஹி — பஞ்ச க்ஷாநி — பஞ்ச பஞ்ச இந்த்ரீயாணி ஜஞாநகர்மேத்த்ரி யாணி த்யாத், பராஞ்சி ஸயு — பராக்ர்த்துவிஷயாணி பூர்வமாஸத் இதோந்த — அஸமாத் த்வாரபரதேஸாதநத பரதேஸே, பரத்யஞ்சி — பரதயகவிஷயாணி தாநி — இந்த்ரீயாணி ஸயு இத்தம் ஔபாதிபேப்ய — கர்மாநுரூபமநூப்யமாநேப்யோ விஷயேப்ய திருபாதிபேபாக்யே — ஸ்ரீரங்கநாதே பரத்யாஹரத் — விஷயேப்யோ திவர்த்தய புகுவத் பரவணம் குாவத் வேதர வரம் — த்வாரபரதேஸே விஸ்ருங்கூல பரவேஸநிரோதார்த்தம் திரயக் பரதிஷ்டாபிதம் வேதர த்ஸண்டுவரம் ஸரணம் வரஜாமீத்யர்த்தம்

ஜி—நத்தை ஸங்காபரிஹார கதநமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு இதயாதி) b (புஜந பரகாரத்தை எனறது) ‘இறையுள்ளிலொடுங்கே’ எனறத்தைப பறற புஜநபரகாரம் — அவன தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாக்குகை

c “உள்ளமுறைசெயல்” என்ற இது பரதிகோபாதாநமனறு பாட்டுக்கெல்லாம் உபா தாநம் மேல் மஹாவாக்யதாதபர்யம் இத்தால ஏவமவிதமான புஜநம் ஸுகரமென்று துயோதிதம் d தரிவித கரணங்களையும் இறையுள்ளே ஒடுக்குமபடியைக் காட்டுகிறார் (பூஹய விஷயங்களிலே இதயாதி) e பரதயககாக்கினவாறே — அந்தர்முகுமாக்கினவாறே f வழிநது ஸர விதது g (பொங்கேழிதயாதி) வாத்திததுக கிளம்புகிற குணங்களானவை வாக்யவிஷயங்களாக c உரையும் செயலும் ஸவகாரணமான வாக்யையும் காயத்தையும் லக்ஷிக்கிறது

பர 1 (உள்ளம் இதயாதி) “गुणैर्दृष्टिमागतः” [ர.கி 8 12] इत्यादि पूर्वमेव (132) लिखितम् ।

ஈ—பண்ணுகைசகு உடலாயிருசகுமிறே உடம்பு (உள்ள இமமுனறையும) h இவை தான இனருக ஸம்பாதிசக வேண்டாதே, சேஷியான தான இவற்றை உண்டாகக் கைவத்தானே i இவையும் வேறே சிலவும் தேடவேண்டாவே, j இங்கே A “தாமுளரே” B நாவாயிடுண்டே k இதயாதிசுகளை யோலித்துக்கொளவது, உள்ள இமமுனறையும் l உளநுதது m இவைதான எதுக்காகக் கண்டது? இவை தான இப்போது இருக்கிறபடியென என்று n ஆராயநது பார்த்தால், அபராபத விஷயங்களிலே பரவணமாயிருக்கும் (கெடுதது) o கெடுபபது - p அவற்றினினறும் மீடபது (இறையுள்ளில் ஒடுங்கே) q பாழிலே மேடிலே பாய்சிற நீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சவாரைப் போலே

அ— h உள்ள இதயஸய பூவமாவம் (இவைதான இனருக இதி) i பிரிதது மூனறையும் நிரத தேயுரித்திருக்க ஸங்க்யாகிராததந்ததுக்கு பரயோஜநமென்னென அருளிச்செய்கிறார் (இவையும் வேறே சிலவும் என்று) j உள்ள இமமுனறையும் என்றதுக்கு ஸமவாதம் (இங்கே இதயாதிசு) k ஆதிசுபதம் 1 அரணயே ஸந்தி பதராணி 2 நாராயணேதி ஸபுதேஜாஸதி 3 பதரேஷு புஷ்பேஷு பூலேஷு தோயேஷுவகீரீ லப்யேஷு ஸதேஷு ஸதஸு | புகத்யேக லப்யே புருஷே புராணே முத்தயை கிமர்த்தம் கரியதே ந யதந || இத்யாதிசுயைக கடாஷிதது

i உள்ளுகை-ஆராயகை n உள்ளும் பரகாரத்தையும் உள்ளினாலிருக்கும்படியையும் காட்டுகிறா (இவைதான எதுக்காக இத்யாதிசு) எதுக்காகக் கண்டது என்றது - அவனிடத்திலே ஸமர்ப்பிக்கக்காகக் கண்டதென்று கண்டுகொளவது n (ஆராயநது பார்த்தால்) என்ற அநந்தரம் புகுவத் ஸமார்யணர்த்துமாக ஸருஷ்டங்களாய என்று அத்யாஹாரம் o கெடுத்தர் என்றதுக்கு அர்த்தம் (கெடுபதென்று) p உக்தம் விவருணேதி (அவற்றினினறும் இதி) q புகுவத்யுவிஷயத்திலே கரணங்களை பரவணமாக்கினால் அது பரயோஜநமுமாய ஸவருபபராபதமுமாய இருக்குமென்னுமிடந்தோன்ற (பாழிலே மேடிலே பாய்சிற நீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சவாரைப் போலே) எனகிறா r கரணங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கெனதுதல அதாவது—கரணங்களைக்கொண்டு தான ஆஸ்ரயிக்கை s அனறிககே இவற்றை இறையுள்ளில் ஒடுக்கெனதுதல

ஜீ— h உள்ள என்றதுக்கு பூவம் (இவைதான இத்யாதிசு) i பிரிதது மூனறையும் நிரத தேயுரித்திருக்க புந இமமுனறையும் என்றதுக்கு பூவம் (இவையும் இத்யாதிசு) j உள்ள இமமுனறையும் என்றதுக்கு ஸமவாதம் (இங்கே தாமுளரே இத்யாதிசு) k ஆதிசுபதம்-1 அரணயே ஸந்தி பதராணி 2 நாராயணேதி ஸபுதேஜாஸதி இத்யாதிசுயைக கடாஷிதது

i உள்ளுகை-விசாரிக்கை n உள்ளும் பரகாரத்தையும் உள்ளினால் இருக்கும்படியையும் காட்டுகிறார் (இவைதான எதுக்காக இத்யாதிசு) எதுக்காகக் கண்டது - அவனை ஆஸ்ரயிக்கைக காகக் கண்டது என்று கண்டுகொளவது n (ஆராயநது பார்த்தால்) என்ற அநந்தரம் புகுவத் ஸமார்யணர்த்துமாக ஸருஷ்டங்களாய என்று அத்யாஹாரம் o கெடுதது என்றதுக்கு அர்த்தம் (கெடுபபது என்று) p உக்தவிவரணம் (அவற்றினினறும் இத்யாதிசு) q புகுவத்யுவிஷயத்திலே கரணங்களை பரவணமாக்கினால் அது பரயோஜநமுமாய ஸவருப பராபதமுமாய இருக்கமென்னுமிடந்தோன்ற அருளிச்செய்கிறார் (பாழிலே மேடிலே இத்யாதிசு) r கரணங்களைக் கொண்டு ஒடுங்கெனதுதல அதாவது - கரணங்களைக்கொண்டு தான ஆஸ்ரயிக்கை s யதவா கரணங்களை ஒடுக்கு எனதுதல அதாவது—கரணங்களை அவன விஷயத்திலே பரவணமாக்குகை t ஒடுங்கு”

A இர திருவ 21 B முதல திருவ 95

ஈ—பராபதவிஷயத்திலே ஆககப் பராபதது 1 ஒடுங்கெனனுதல், 8 ஒடுக்கெனனுதல், ௧ மெலலினமான நகரத்தை வல்லொறறுகி ௮ ஒடுக்கெனனு கிடக்கிறதாதல்

v (தாமுளரே) தந்தாமைத் தேடவேண்டாவே (தமமுள்ளம் உளளுளதே) w “எனக்குச் சற்றுப்போது புகுவதூவிஷயத்தை நினைக்கைக்கு நெஞ்சு தரவேனும்” என்று x தனிச் வாங்கவேண்டாவே y தாமுளரானால் உண்டான நெஞ்சுமுண்டே (தாமரையின பூவுளதே) z கைக்கெடும் பூவுண்டாககி வைத்தானே வட “கள்ளார் துழாய்” என்று அங்குத்தைக்கு அஸாதாரணமான திருத்துழாயைச் சொல்லி அத்தோடக்க “கணவலர்” என்று—காக்கணத்தையும் ஆம்பலையும் சொல்லுகையாலே அங்குத்தைக்கு ஆகாததிலலை என்றபடி, ஆகையாலே தாமரையின பூவுளதே என்றது—

அ—அதாவது—கரணங்களை ஸமாபதிகை ௧ ஒடுங்கு எனருல ஒடுக்கென்று காட்டுமோ எனன (மெலலினமான இதயாதி) ௮ (ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்) ஒடுக்கெனகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிறகுமெனனுதல் என்றபடி

v கீழ் எடுத்த பாட்டுகளுக்கு எரிமஹாலோகந நயாயததாலே வயாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (தாமுளரே இதயாதி) திருவநதாதி w தம்முள்ளமுளதே எனனதே உளளுளதே என்று— விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்குச் சற்றுப்போதென்று தொடங்கி) w சற்றுப்போது—கிஞ்சிதகாலம் x தனிச் குணம் y உள்ளமெனன அமைந்திருக்க தமமுள்ளம் எனபாபெனெனென (தாமுளரானுவிதயாதி) வயுதகரமமாகவும் அவதாரிகையுண்டு w, y அனறிகே வாக்யத்யவயமம் உளளுளதே என்றதுக்குத் தாதபாயமாதல் z தாமரையைச் சொன்னது சம்பகாதிக்கோபபோலே ஸாக்ஷாக்ஷரத்திலேயிருக்கையனறிகே தாமுநின்று ஸுக்ஷ்மமாகையைப் பற்ற எனகிற அபிப்பிராயததாலே (கைக்கெடும்) எனகிறார் a அங்குன சொல்லுவாபென? 1 யதர் பதமவநாதி ச என்று அவனுக்கு அதயந்த அபிமதமாகையாலேயனறே எனன (கள்ளாரிதயாதி) பெரியதிருமொழி A கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவினையும் முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலும் முன கண்டக்கால, புள்ளாயோரேனமாயப் புகிடந்தான பொன்னடிகென்று உளளதாருள்ளதை உள்ளமாக்கொள்ளோமே கூவின பில்வம் ஆம்பல்—குமுதம் முளரி தாமரை கணவலர் காக்கணம்பூ திருமொழி வயாக்யாநத்திலே கணவலர் என்றது—அலரியென்று வயாக்யாநம்

ஜி எனருல ஒடுக்கு என்று காட்டுமோ எனன (மெலலினமான இதயாதி) ௮ (ஒடுக்கென்று கிடக்கிற தாதல்) என்றது ஒடுக்கு எனகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிறகிறதெனனுதல் என்றபடி

v கீழ் எடுத்த பாட்டுகளுக்கு வயாக்யாநம் (தாமுளரே இதயாதி) w “தம்முள்ளம் என்றதுக்குத் தாதபாயம் (எனக்குச் சற்றுப்போது இதயாதி) y உளளுளதே என்றதுக்கு பூவம் (தாமுளரானால் இதயாதி) w y அனறிகே வாக்யத்யவயமம் உளளுளதே என்றதுக்கு பூவமாதல் w சற்றுப்போது—கிஞ்சிதகாலம் x தனிச்—கடன z (கைக்கெடும் பூ) என்றது— தாமுநின்று ஸுக்ஷ்மமாகையைப் பற்ற a கைக்கெடும்பூ என்றதென? ம்லாக்யபுஷ்பங் களுக்கும் உபலக்ஷணமானாலோவெனன (கள்ளாரிதயாதி) கணவலர்—காக்கணம்பூ கூவின— பில்வம் ஆம்பல்—குமுதம் முளரி—தாமரை

A பெரியதிருமொழி 11 7 6

ஈ—எல்லாப் புஷ்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணமான இதனை (ஏததும் செ முதுண்டே)
b காலத்தை உண்டாக்கிவைத்தானே, அது தனிச் வாங்கவேண்டாவே (வாமன)
c இதெல்லாம் வேண்டுவது d அவன அவனல்லவாகிலன்றோ ! e தன் உடைமை பெறு
கைக்குத் தான் இரப்பாளனாவான் ஒருவனாயிருந்தானே f (திருமருவுதான்) அவ
னுடைய g ஐஸ்வரய பரகாஸகமான திருவடிகளென்னுதல், h A வடிவினையிலலா
மலர்மகள் மறறை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி என்னுதல்

i (மருவுசென்னியரே) மருவுகை சேருகை இப்படிப்பட்ட திருவடிகளிலே
சேருகைக்குத் தலை ஆக்கிவைத்தானே (வாமன) j B அமரா சென்னிப்புவான்
திருவடிகளை நித்யஸமஸாரிகள் தலையிலும் வைப்பான் ஒருவனாய் இருந்தானே
இப்படி இருக்கச்செய்தே k (செவவே l அருநரகம் சோவதரிது) இவர்கள் ஸமஸாரத்
துக்கு m விலக்கடி தேடிகொண்டு போகிறபடி எங்ஙனையோ?

அ— b (காலத்தை உண்டாக்கிவைத்தானே) என்றவிடத்தில் 1 பராதா நிரி ததா ஸந்த்யா
மத்யாஹநாதிஷு ஸமஸமந | நரராயணமவாபநோதி ஸத்ய பாபக்ஷயம் நர || என்றது
அநுஸந்தேயம் c | வாமனென்று-இரப்பும் அளப்பும் தோன்றும் c இதெல்லாம் வேண்டுவது
இத்யாதி்யாலே-இரப்பையும் | அமராசென்னி இத்யாதி்யாலே-அளப்பையும் அருளிச்செய்தார
d (அவன் அவனல்லவாகில்) வாமநனாய ஸுலபுன்னறிககே மேனமையோடே இருந்தானாகில்
e அவன் அவனாகையாவதென்னென்ன (தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இத்யாதி) f திரு-ஐஸ்வர்யமும்,
பிராட்டியும் g ஐஸ்வர்ய பரகாஸகம் என்றது-தவஜாரவிந்ததாதிக்களைப் பற்ற h (வடிவினை இத
யாதி) i அஸிதேக்ஷண' என்னுமபடி வடிவழகுக்கு நீயும் தகுதியல்லாதபடியான அதிசயித
வைலக்ஷணயத்தை உடைய கமலவாஸிநியான லக்ஷமியும் ஏவமபூத வைலக்ஷணயத்தையுடைய
ஸ்ரீபூமியும் ஸவாபுரணிகமார்துவமான திருக்கைகளாலே பிடிக்குமபடியான நிரதிரய ஸௌகமார
யத்தை உடைய திருவடிகளை i சென்னியரே என்றது-ஸம்போதநமன்று பரோக்ஷம்-படர்க்கை
தாமுளரே' என்றிருக்கையாலே | அளப்பென்று தாத்பர்யாத்நரம் (அமரர் சென்னிப்புவான்
இத்யாதி) நநு யத்யபயுதபாதிதம் ஸிர: ததாபி நித்யஸமஸாரிண சேதநேந ஸவஸிரஸா
ஸூரிபேடாக்ய தச்சரணரவிந்தஸுபர்ஸோ ந ஸகயதே கர்ததுமித்யாஸங்கா ச அநேந பரிஹருதா
k (செவவே இத்யாதி) 3 ததாபி நரகே கேரே பதநீதி கிமத்புதம் இதிவத | அருநரகம்-
ஸமஸாரம் n விலக்கடி - பராபய பராபகாத்நரங்கள்

ஜீ—c, j வாமனென்று-இரப்பும் அளப்பும் தோன்றும் c இதெல்லாம் வேண்டுவது இத்யாதி்யாலே
இரப்பையும் | அமரா சென்னி இத்யாதி்யாலே - அளப்பையும் அருளிச்செய்தார d (அவன்
அவனல்லவாகிலன்றோ) வாமநனாய ஸுலபுன்னறிககே மேனமையோடே இருந்தானாகிலன்றோ
e அவன் அவனாகையாவதென்னென்ன (தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இத்யாதி) f திரு ஐஸ்வர்ய
மும், பிராட்டியும் g ஐஸ்வர்ய பரகாஸகம் என்றது - தவஜாரவிந்ததாதிக்கேகையைப் பற்ற
h (வடிவினை இத்யாதி) வடிவழகுக்கு ஒப்பிலாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்ற பூமிப்பிராட்டி-
யும் பிடிக்கும் மருதுவான திருவடிகளை j தாத்பர்யாத்நரம் (அமரர் சென்னி இத்யாதி) | அரு
நரகம் - ஸமஸாரம் n விலக்கடி பராபயபராபகாத்நரங்கள்

9 ஒடுங்க வவன்கன் ஒடுங்கு மெல்லம் விடுமபின்னு மாகை விடுமபொழு தென்னே

ஆ—9 வயா —(ஒடுங்க) இப்படி அவன பகலிலே கரணங்களை ஒடுங்கப்பண்ணவே புகுவதகைங்கரீய பரதிபுநதுசங்கனெல்லாம் போம பினையும் இவ்வர்தகமாநரீரம் போநதனையும் பாரததிரு அத்வேப விளம்புமுளளது எனகிருர் 9

ஒ—அவ —ஒணபதாமபாடில் —இப்படி ஆசாரிகக புகுவதபராபதி பரதிபுநதுகமான காமங்கனெல்லாம் நசிகும, சரீரபாயவஸாந மாதரமே இவனுக்கு விளம்பும் எனகிருா

வயா —(ஒடுங்கவெனயி தொடங்கி) அவனை ஆசாரயிககுங்ாடில் அவிதியாதி ஸங்கோசங்கனெல்லாம் போம ஆக்கை என்று சரீரததுசகுப போ 9

ஈ—n [நாவாயிலுண்டே] o இது முனனம் o புறம்பு தேடிப் போகவேண்டாவே [நமோ நாரணு என்று ஓவாதுரைக்கும் உரையுண்டே] o ஸஹஸராஷரீ மாலாமந்தரம்போலே யிருககையனறிக்ே, எட்டெழுததாய், நடுவே p விசசே,தியாதே சொல்லலாம் திருநாமம் உண்டாக்கி வைத்தானே q [மூவாத மாக்கதிககண் செல்லும் வகையுண்டே] புந ராவருத்தியிலலாத பராயததை உண்டாககி வைத்தானே [எனனெருவா தீக்கதிக் கண் செல்லும் திறம்] இங்ஙனே இருந்தபின்பு இவர தண்ணிய வழிதேடிப் போகிறபடி எங்ஙனேயோ? 8

அ—n திருவந்தாதி (நாவாயிலுண்டே இதயாதி) o' வாயில் இத்யேதத ஹருதி ந்தியாஹ (புறம்பு இதி) o ஸஹஸராஷரீமந்தர இதி—கஸ்சிந்மந்தர மாலாமந்தர இதி ச கஸ்சித 1 நாராயணேதி ஸபுதோடஸதி 'இதிவத் p' ஓவாது எனகிறதின தாத்பர்யம் (விசசே,தியாதே என்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌஸ்ப்யம் சொன்னபடி q மூவாத - நரியாத புநராவருத்தியிலலாத என்றபடி கமயத இதி—கூதி என்றய பராயம் என்றபடி கதிககண் - கூதியிலே செல்லும் வகையுண்டே—செல்லுகைக்கிடான உபாயமுண்டே யதுவா கீழ ஓவாதுரைக்கு முரை —என்று— ஸாத்நம் சொல்லுகையாலே மாக் கூதிககண் செல்லும்வகை உண்டேயென்று — செல்லலாமபடி புருஷாரததுததை உண்டாக்கி வைத்தானே என்று கருத்து

தரிவித,கரணங்களையும் அபராபத விஷயங்களிலே போகாமே ஸேஷிபககல பரவணமாக்குகை யாகிற ப்ஜநபரகாரம் இப்பாட்டுபரமேயம் உள்ளமுரைசெயல இதயாதிக்கரமத்திலே அநவயம் 8

ஈ—n (நாவாயிலுண்டே இதயாதி) o 'வாயில் எனதுக்கு பாவம் (இது முனனம் புறம்பு இதயாதி) o ஸஹஸராஷரீ மந்தரமென்றும், மாலாமந்தரமென்றும் தூண்டு மந்தரம் p ஓவாது எனகிறதின பாவம் (விசசே,தியாதே என்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌஸ்ப்யம் சொன்னபடி q மூவாத நரியாத புநராவருத்தியிலலாத என்றபடி கமயத இதி கூதி என்றய பராயம் என்றபடி கதிககண் கூதியிலே செல்லும் வகையுண்டே செல்லுகைக்கிடான உபாயமுண்டே யதுவா, ஓவாதுரைக்குமுரையென்று கீழே ஸாத்நம் சொல்லுகையாலே மூவாத இதயாதி— பராயபரம் 1 நாராயணேதி ஸபுதோடஸதி — இதயாதி பதந்திதி கிமத்புதம் 8
இதயநதம் கரமேனாநவய
ப—54

11—அவ — அநந்தரம் பூஜநப் பமான் விரோதி நிவருத்தியை அருளிச்செய்சிறா

அவனகண் — ஸ்வாமியானவனிடத்திலே, ஒடுங்க — அபருத்கஸித்துத் பரகார தயா அநதாபபுவிக்கவே, ஒடுங்கலும் — ஆதமாவின்னுடைய ஐஞாநாதிஸ்வபூவ னைக்கோசமும், எல்லாம்—ததேதுவான அவித்யாதிசுகளுமெல்லாம், விடும்— கிடருக்கழியும், பின்னும்—1 “கூதக்யா பரிஷத்” (கருதகருதயா பரதிக்ஷநதே) எனகிற பூயே பின்னையும், ஆக்கை — ஆரபுது ஸரீரஸேஷத்தினுடைய, விடும்பொழுது— முடிவை, எண்—பாரத்திரு

ஆக்கை விடும்பொழுது எண்ணோணுமோ? என்றமாம் அன்றியே, பூஜநத்துக்கு அங்குமென்று நினைத்து, “பின்னையும் அநதிமத்யஸையிலே நிக்” என்று அநதிமஸமருதியை விதிக்கிறது என்பாருமுளா 9

இ—அவ — ஒன்பதாமபாட்டில்—பூஜநம் எளிதானாலும், அநாதிகால ஸஞ்சிதமான அவித்யாதிசுகள் பூஜநபராபதிகளுக்கு விரோதியனரேவெனினில், “பூஜிப்போம்” எனக்கைக்கு அடியான ஸுகருதமே வேண்டுவது, அதடியாக பூஜநத்திலே இழியவே அவை அடங்கக் கழியுமென்கிறது

வயா — (ஒடுங்க அவனகண்) 2 “ஃவரோஃ” (ஈஸ்வரோஃ) என திருக்கை தவிராது, அவனுக்கு பரகாரமாய், அவனபிமாநததுக்குள்ளே அநதா பூவிக்கவே (ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்) ஒடுங்கல் - ஒடுக்கத்தைப்பண்ணுமவை ஆதமாவைக்கு ஸங்கோசகங்களான அவித்யாதிசுகளெல்லாம் போம் ஒடுங்கல் ஸந்தேறியாய் ஒடுங்கிக்கிடந்தவை என்னவுமாம் ஸவரூபாதிரேகியாய் ஒடுங்கிக் கிடந்த அவித்யாதிசுகளெல்லாம் போம் “எல்லாம்” என்கையாலே பூஜநவிரோதி போடு பராபதிவிரோதியோடு வாசியற ஸாவமும நஸிககுமென்கிறது (பின்னு னைக்கை விடும்பொழுதெண்ணே) பின்பு ஸரீராவஸானமே விளம்பும் காமிநி தன்னுடம்பில் அழுகைக்க கழற்றி, பேர்கூத்திலே அநவயிக்க அவஸர பரதீசைக் கைய இருக்குமாபோலே, ஸரீராவஸானத்தைப் பாரத்துக்கொண்டிருக்கை உடையவா குன்றத்துச் சீயரை “சிங்கப்பிரான! இன்று அயநமகிடாய” என்ன வித்யாநமறியாமையாலே திகைத்துநிற்க, “பராபதி பரதிபூநத்குமான காலத்திலே ஆறுமாஸம் போந்தது உனக்கு ஒன்றாயிருந்ததிலையோ?” என்றருளிச்செய்தார 1 “கூதக்யா” (கருதக்ருதயா) இதயாதி, எம்பார “அஸ்திரமான ஸரீரம் தானே ஸரீரானிறக, இவனுக்குத்தான மனோரதிக்க வேணுமோ?” என்றருளிச்செய்வா 9

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு (ஒடுங்க) 3 கீழ் இரண்டு பாட்டில் பரதிபாதித்த பரமேயத்தை அநு ஷ்டியாநின்றுகொண்டு இப்பாட்டில் ‘ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்’ எனகிற பதத்தைக்

இ— ஒன்பதாம் பாட்டு (ஒடுங்க இதயாதி) 3 கீழ் இரண்டு பாட்டு பரமேயத்தை அநுவதித்துக் கொண்டு இப்பாட்டில் ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும் எனகிற பதத்தைக் கடைசித்து ஸங்குதி

ஈ—ஒன்பதாமபாட்டு ஃஸம்புநதஜஞாநம் உண்டாகவே தன சிறுமை பாரதது அகக் வேண்டாவென்றும், பஹுநமாவதுதான், அவன் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாகுகை என்றும் சொல்லி நினுர் கீழ் இரண்டு பாடலே, இது தன்னரசநாடாய் பரபதவிஷயம் அவனல்லாமை பஹியாதிருக்கிறோமோ? b பஹு விரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றோ நாங்கள் பஹியாதொழிகிறது என்ன, நீங்கள் c அவனைக் கிடவே அவையடைய விட்டுபோமென்கிறா இதில்

வயா —d (ஒடுங்க அவனகண்) e பரகாரபூதரான நீங்கள் பரகாரியான அவன் பக்கலிலே சென்றுசேர f (ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்) பரபதத்தைச் செய்ய, g அபராபதமானவை எல்லாம் தன்னடையே விட்டுப்போம் h ஸவருபாநுருபமானத்தைச் செய்யவே, ஸவருப விரோதிகளடங்க விட்டுப்போம் ஒடுங்கல்” என்கையாலே 1 இது j ஸவருபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல ஸவருப விரோதியாய்க்கொண்டு வந்தேறி என்னுமிடம் தோற்றுக்கிறது அன்றிக்கே, “ஒடுங்கல் என்கிற k மெல்லொற்று ஒடுக்கலென்று l வல்லொற்றுகி இவனுக்கு ஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிக்குமவை என்னுதல்

அ—கடாஷிதது ஸங்குதி அருளிச்செய்கிறா (ஸம்புநதஜஞாநமுண்டாகவே) இதயாதி, வாக்யத்வயத்தாலே b பஹுநவிரோதிகள் பஹுநகராய விரோதிகள் புருஷாத்த விரோதிகள் என்றபடி c (அவனைக்கிடவே) கிடுகை ஆஸ்ரயணம்

d ஒடுங்க சேர அபருதக்ஷித்தது விசேஷணமான இவன் அவன்பக்கலிலே சேருகையாவது 1 ஈஸவரோ஽ஹம் என்றிருக்கையைத் தவிரகை என்றபடி e பஹுநக்ரியாயகாதருஸாபேஷதவாத கர்த்துஸவருபபரதாஸநபூர்வகம் ஸபூதாராததாமாஹ (பரகாரேதி f ஒடுங்கலென்று வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது g (அபராபதம்) வந்தேறி h உகதம் விவருஷேதி (ஸவருபாநுருபமான இதி) i இது விரோதியுமஷ்டி j (ஸவருபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல இதி) ஸவருபாநுபூந்தி, நீ நபுவதீதயாத்தது k (மெல்லொற்று) மருத்வக்ஷரம் l (வல்லொற்று) கடிநக்ஷரம் [ஒற்று ஸமயுகதாக்ஷரம் என்றபடி?]

m (அவித்யா) அஜஞாநம் n (விட்டுக்கழியும்) கார்யகரமன்றிககே ஒழியும் o ஏவக ஆஸ்ரயணநந்தரக்ஷண ஏவ ஸவயமேவ விரோத்யபக்யமே பரமாணமாஹ (வானே இதயாதி) பெரின

ஜீ—அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்புநதஜஞாநமுண்டாகவே) இதயாதி, வாக்யத்வயத்தாலே c (அவனைக்கிடவே) அவனை ஆஸ்ரயிக்கவே

d ஒடுங்க—சேர e அபருதக்ஷித்தது விசேஷணமான இவன் இன்று ஒடுங்குகையாவதென்னென்ன (பரகாரபூதரான இதயாதி) ஒடுங்க என்று பரகாரதவாநுஸத்தாநம் விஷ்ணுதம் f ஒடுங்கலென்று வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது g (அபராபதம்) வந்தேறி h விவருஷம் (ஸவருபேதயாதி) i இது—விரோதியுமஷ்டி j (ஸவருபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல) ஸவருபாநுபூந்தியன்று k மெல்லொற்று—மருத்வக்ஷரம் l வல்லொற்று—கடிநக்ஷரம் [ஒற்று—ஸங்குத்தாக்கரம் என்றபடி?]

m (அவித்யா) அஜஞாநம் o பக்யவதஸமாஸ்ரயணநந்தரம் விரோதிகள் போமென்கைக்கு பரமாணம் (வானே இதயாதி) பெரியதிருவந்தாதி (54) வானே அறிகடலோ மாருதமே

ஈ— (எல் லாம விடும்) in அவித்யாகாமவாஸநாருசிகள் ஸ்வாஸநமாக in விட்டுக் கழியும் oA “வானோ மறிகடலோ” இதயாதி,

pB மாடே வரபபெறுவராமெனறே வலவினையார இதயாதிகளை q யோஜித்துக் கொள்வது

அ சிருவந்தாதி A வானோ மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ காணோவொருங்கிறறுக்கண்டிலமால் ஆனீனற—கன்றுயரததாமெறிந்து காயுதிர்ந்தார தாள பணிநதோம வனதுயரையாவா மருங்கு பசுளின கனறை எறிகருவியாக எடுத்துத் தாம் உயர்வெறிந்து விளங்காயை உதிர்த்துப் பொகட்டவனுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தோம நமமோடு நெருகப் பழகிப்போந்த பரபுல துக் கக்குததை விளைக்கும் பராபதிபரதிபூந்ததுக் காமங்களை நமமுடைய ஸமீபத்திற கண்டிலோம இது ஆகாஸத்தில பறந்துபோயிறறே? திரைக்கிளப்பததையுடைய கடலிலே புகுக்கோ? காறறிலே உருதெரியாதபடி ரிதிமாயக கரந்துபோயிறறே? நெருப்பிலே தக்ஷுமாயப்போயிறறே? காடடிலே மஹாபரஸ்தூநமாயப்போயிறறே? எங்கே ஒருங்கிப்போயிறறே? ஆ ஆ ஆல்! ஹந்த ஹந்த! இதும் கிமாஸாயம்! துயா இதயநேந—அஜஹத்ஸவார்ததுக் கண்டினயா காரண ந்யுபலக்ஷயந்த இதி பூரவ 1 த்விஷந்த பாபகருத்யாம் இதி ஆஸ்ரயாததர ஸங்கரமண யோக்யதாம் விநேதி ஸஞ்சயதே

p பெரிய திருவந்தாதி B மாடே வரபபெறுவராமெனறே வலவினையார காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார் ஊடேபோய்ப் பேரோதம் சிநதுதிரைக் கணவளரும் பேராளன பேரோதச சிந்திக்கப் பேர்ந்து —ஊடேபோய்ப் பேரோதம் சிநதுதிரைகள் துடைகுத்தப் பள்ளிக்கொண் டருளும்வனாய ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் ஓரத்துக்கு எல்லையினறிகேயிருக்கிற பெருமையை உடையவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லவேணுமென்று மனோரதிக் நம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டு

ஜீ தீயகமோ காணோவொருங்கிறறுக் கண்டிலமால் ஆனீனற கன்றுயரததாமெறிந்து காயுதிர்ந்தார தாள பணிநதோம வனதுயரையாவாமருங்கு B மாடே வரபபெறுவராமெனறே வலவினையார், காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார் ஊடேபோய்ப்—பேரோதம் சிநதுதிரைக் கணவளரும் பேராளன பேரோதச சிந்திக்கப் பேர்ந்து o [ஆனீனற என்று தொடங்கி தாளபணிநதோம வனதுயரை மருங்கு கண்டிலம் காணோவொருங்கிறறு மறிகடலோ ஒருங்கிறறு மாருதமோ ஒருங்கிறறு தீயகமோ ஒருங்கிறறு, காணோ ஒருங்கிறறு? ஆ ஆ ஆல்] இதயநவய பசு ஈனற கனறை எறித்தடியாகத் தாம் உயர் எறிந்து விளங்காயை உதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தோம பரபுலதுக் கக்குததை விளைக்கும் பராபதிபரதிபூந்ததுக் காமங்களை நமமுடைய ஸமீபத்திலே கண்டிலோம இது ஆகாஸத்திலே போயிறறே? திரைக்கிளப்பததையுடைய கடலிலே போயிறறே? காறறிலே போயிறறே? நெருப்பிலே போயிறறே? காடடிலே மஹாபரஸ்தூநமாயப் போயிறறே? எங்கே ஒருங்கிப்போயிறறே? ஆ ஆ ஆல் —ஹந்த ஹந்த இதெனன ஆஸ்சாயம் எனறபடி துயரென்று — துயரை விளைக்கும் காமங்களைச் சொல்லுகிறது

p ஊடேபோய் என்று தொடங்கி சிந்திக்கப் போந்தது வலவினையார காடானும் ஆதானும் கைக்கொள்ளார் மாடே வரபபெறுவராமெனறே இதயநவய நடுவிலேபோய்ப் பெரியகடல் சிந்துகிற திரைகள் துடைகுத்தக் கணவளர்ந்தருளும் பெருமையை உடையவனுடைய திருநாமங் களைச் சொல்லவேணுமென்று மனோரதிக் நம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டு பராபதிபரதிபூந்ததுக்

A பெரிய திருவ-54 B பெரிய திருவ 59

ஈ—இவை போமாகில பின் இவனுக்குக் காததவயம் ஏதெனவில r (பினனுமாககை விடுமபொழுதெனணை) “உபாஸநத்தால வந்த s ராஜகுலங்கொண்டு பூலம் தபபாது, தன்னடையே வருகிறது’ என்று ஆறியிருக்கையனறிககே, ‘t ஹேதுவான அவித்யாதிசுகள கழிந்ததாகில அவற்றின் காயமான இசாஸாரீரமும் ஒருபடி போய், u தண்ணீர்த்துரும பற்று பராபதி கைபுகுந்ததாவது எப்போதோ?” என்று அதுக்கு v விரலமுடக்கியிருக்கு மித்தனை, w காமிநியானவள தன்னுடம்பில அழுகுக்குக்கழற்றி பேசுகுத்திலே அந்வயிகக அவஸரபரதிகையாய் இருக்குமாபோலே ஸாரீராவஸாநததைப பாததுக்கொண் டிருக்கை x A “கொங்கைமேற குங்குமத்தின் குழம்பழியப புகுந்தொருநாள தங்குமேல எனனாவி தங்கும” என்று y அழுகுக்குக்கழற்றி ஒப்பித்துப பார்த்திருந்தாளிறே z அப்படி

அ பராபதி பரதிபூததுக காமத்தினாரானவா தமக்குக காடாதல மலையாதல ஓரரண தேடிக்கொள்ளு கிறிலர் அதுக்கடி பண்டுபோலே நமயிடத்தே வரலாமெனனோ? வந்தாராகில தாமே படுகிருர் என்று கருத்து இத பரம தத் த ஸம்பவதீதி பூவா வலவினையாரிதி - அந்யேஷாமபயப லக்ஷணம் q (யோஜித்துக்கொள்வது) பரமானதயா யோஜித்துக்கொள்வது என்றபடி

r பினனும்-அவித்யாதிசுகள கழிந்தபினனும் என்றபடி ஏகாரம் ஈற்றசை s (ராஜகுலம்) ராஜக்ருஹாவஷ்டம்பும் t (ஹேதுவான) ஸாரீராதபததிகாரணமான u (தண்ணீர்த்துருமபற்று) பரதிபூததுகம போய என்றபடி v (விரல் முடக்கி) அங்குலம் ஸங்கோசய w பூசுவத்பரபதியை அபேக்ஷியாதே கேவலனைப்போலே ஸாரீரநிவருத்தியை அபேக்ஷிக்கிறதென்னெனன (காமிநி யானவள் இதி) அதாவது - பராபதிக்குறுப்பாக என்றபடி

x அழுகுக்குக்கழற்றி பேசுகுத்திலே அந்வயிக்கப பார்த்திருந்தவர்களுண்டோ? என்ன (கொங்கை இதயாதிசு) வெறும்புறத்திலே கண்டு ஆற்றவொண்ணாத முலைகள்மேலே அலங் கரித்த குங்குமத்தினுடைய கதம்பமாமனது போம்படி பரவேஸித்து ஒரு திவஸத்தில் நிறகுமாகில, என பராணனது நிறகும் பராணரக்ஷணத்துக்கு ஒருநாள வந்து அணையுமாகில தூரிககலாம என்று கருத்து y (அழுகுக்கு கழற்றி) அலங்கரிகையாலே அழுகுக்குக் கழித்தமை ஸிந்ததும

ஜீ—காமத்தினாரானவர், தமக்குக காடாதல மலையாதல ஓரரண தேடிக்கொள்ளுகிறிலர் இதுக்கடி- பண்டுபோலே நம் அண்டையிலே வரலாமெனனோ? வந்தாராகில தாமே படுகிருரென்று கருத்து வலவினையாரெனது-அவித்யாதிசுகளுக்கும் உபலக்ஷணம் q (யோஜித்துக்கொள்வது) பரமான தயா யோஜித்துக்கொள்வது

r பினனும்-அவித்யாதிசுகள் கழிந்த பினனும் s (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக்ருஹாவஷ்டம் பூங்கொண்டு t (ஹேதுவான) ஸாரீராதபததிகாரணமான u (தண்ணீர்த்துருமபற்று) பரதிபூததுகம் போய r ‘எண்ணை எனகிற ஏகாரம் ஈற்றசையாதல ஈற்றசை-பாதுபூசணம், அவயயம் என்றபடி யத்வா தேற்றேகாரமாய், எண்ணவேணுமென்றபடி தேற்றம்-நிர்சயம் w கேவலனைப போலே தேஹநிவருத்தியை அபேக்ஷிக்கிறதென்னெனன (காமிநி இதயாதிசு) அதாவது-பராப திக்கு உறுப்பாக என்றபடி

x இதுக்கு அநுஷ்டாநம் (கொங்கை இதயாதிசு) முலையினமேலே பூசின குங்குமக்குழம்பு அழியுமபடி பரவேஸித்து ஒருநாள நிற்குமாகில என்னுடைய பராணனது நிறகுமென்றபடி

ஈ—aA “அழுக்குடம்பு” எனகிற இவ்வழுக்குக் கழன்று, பராபயம் கைபுகுந்ததாவது எப்போதோ! என்று பார்த்திருக்குமித்தனை, b 1 “मृत्यु प्रियमिवातिथिम्” (மருத்யும் பரியமிவாதிதிம்) என்றிருக்குமித்தனை, [कृतकृत्या க்ருதக்ருதயா] o க்ருதகருதயராகிறா— ஸித்ஹுஸாதநபரிஹம் பண்ணினவாகளிறே d 2 “विदुः कृष्ण ब्राह्मणास्तस्वतो ये तेषा राजन् सर्वयज्ञास्समाप्ता” (விதுஃ கருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ ததவதோ யே தேஷாம் ராஜந ஸர்வயஜ்ஞாஸ ஸமாபதா) d₂ அவனை உள்ளபடி அறிந்தவாகளிறே

அ—அதர த்ராஷ்டாநதிகே பரதிபுந்தகருபமலாபகமாநந்தரக்ஷண ஏவ பராபதி ப்விஷயதீதி ததுவஸர ஏவ பரதீக்ஷணீய இதி விஸேஷ z மலாபநயநபூர்வகாநுபுலகாஙக்ஷா உபயத்ர ஸமாநேதயபேபராயேணஹ (அபபடி இதி) a (அழுக்குடம்பு) மலிந்தேஹ ஸம்புந்தம் என்றபடி.

b 3 நாநயதர மரணத்புயம் என்று மஹாபுயஹேதுவான மரணவிஷயமாக ஆககை விடுமபொழுது எண்ணலாமோ? எனன (மருத்யுமிதயாதி) க்ருதகருதயா மருத்யும் பரியமதிதிமிவ பரதீக்ஷந்தே இந்த அதிகாரிகுப புருஷாரத்தம் என்றபடி c1 பராயஸ: பாபகாரித்வாத்மருதயோ ருத்ஹிஜதே ஜந | க்ருதகருதயா பரதீக்ஷந்தே மருத்யும் பரியமிவாதிதிம் || என்ற ஸ்லோகத் திலே க்ருதகருதயாககனரே ஸரீரநிவருததி புருஷாரத்தமாகச் சொல்லுகிறதெனன (க்ருத கருதயராகிறா இதயாதி) d ஸித்ஹுஸாதந பரிஹம் பண்ணினவாகள் க்ருதகருதயரெனகைக்கு பரமாணம் (விதுஃரித்யாதி) 4 அநேநைவ பரபநநஸய புகுவநதம் ஸநாதநம் | தஸயாநு ப்நதா பாபமாந ஸர்வே நர்யந்தி தத்க்ஷணத் || க்ருதநயநேந ஸாவாணி தபாமஸி தபதாம் வர | ஸாவே தீர்த்தாஸ ஸாவயஜ்ஞாஸ ஸாவதாநாநி ச க்ஷணத் | க்ருதநயநேந மோக்ஷர்ச தஸய ஹஸதே ந ஸமஸய || 5 ஏவமருபம் ஸம்புயாசய பரக்ஷிணரேஷபாதக | அநுஷ்டித்க்ரதுஸதோ புவத்யேவ ந ஸமஸய || இத்யாதினைக கண்டுக்ொள்வது e பராபதி

ஈ—பராணரக்ஷணததுரகு ஒருநாள வந்து அணையுமாகில் துரிககலாம் என்று க்ருதது அலங்கரிக்கை யாலே அழுக்குக் கழித்தமை ஸித்ஹம்

b3 நாநயதர மரணத்புயம் என்றிருக்க இது பராபுயமோவெனன (மருத்யுமிதயாதி) 1 பராயஸ பாபகாரித்வாத்மருதயோருத்ஹிஜதே ஜந | க்ருதகருதயா: பரதீக்ஷந்தே மருத்யும் பரியமிவாதிதிம் || இதி மஹாபுரதே ராஜஸுயே த்ராமஸுநம் பரதி கருஷ்ண க்ருத கருதயா மருத்யும் பரியமதிதிமிவ பரதீக்ஷந்தே இந்த அதிகாரிகுப புருஷாரத்தம் என்றபடி c இஸ்லோகத்திலே க்ருதக்ருதயாககனரே இது உதேதேய்மென்கிறதெனன (க்ருதகருதயர் இத்யாதி) d ஸித்ஹுஸாதந பரிஹம் பண்ணினவர்கள் க்ருதகருதயரெனகைக்கு பரமாணம் (விது இத்யாதி) 2 ஸாவே வேதாஸ ஸாவவேத்யாஸ் ஸராஸத்ராஸ ஸர்வே யஜ்ஞாஸ ஸர்வ இஜயர்ச க்ருஷ்ண இதி பூவார்த்தம், இதம் த்ராநதர்மே வேதயுதாஹரணே d₂ இதுக்கு

பர—b1 (ஒடுங்க இத்யாதி) (எண்ணே) महाभारते राजस्ये धर्मसु प्रति कृष्णः— “प्रायशः पापकारित्वात् मृत्योरुद्दिजते जनः । कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते मृत्यु प्रियमिवातिथिम्॥”

d 2 दानधर्मे वेद्युदाहरणे —“सर्वे वेदास्सर्ववेद्यास्सशास्त्रास्सर्वे यज्ञास्सर्व इत्याश्च कृष्णः । विदुः कृष्ण ब्राह्मणास्तस्वतो ये तेषा राजन् सर्वयज्ञास्समाप्ताः॥”

10 எண்பெருக்கநலதது, ஒன்பெரு வீறில வன்புகழ நாரணன் திண்கழல் சேரே

ஆ—10 வபா:—(எண்பெருக்கு) இப்படி ஸகல ஸமாஸ்யணியனாகச் சொல்லப்பட்ட ஈஸ்வரனதான ஆரெனனில் அஸங்க யேயராய ஐஞாநாநதஸ்வபூவராயிருந்த ஸர்வாதமாக்களையும், நித்யஸித்த, கலயாணகுணங்களையும் உடையனாயிருந்த நாராயணன் அவனுடைய ஆஸரிதரை ஒருகாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபூவமான திருவடிகளை ஆஸரயி என்கிறார் 10

ஈ—எல்லாவற்றையும் அநுஷ்டி ததுத தலைகடடினாகளாகிறா ஓ ஓர் அயநத்தினனது குன்றத்துச் சீயா எம்பெருமானா ஸீபாத் ததிலே புக, அவருடைய சிறுபேரைச் சொல்லி “சிங்கப்பிரான! இன்று அயநங்கிடாய்” எனன திருவுள்ளத்திலே ஓடுகிறது இன்னதென்று அறியாமையாலே அவா பேசாதிருக்க, “இதேது ஸமநந்தரத்திலே பராபதி கண்ணழிவற்ற பின்பு, நடுவு விரோதியாய்ச் செல்லுகிற நாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்ற இது உனக்கு ஒன்றாய் இருந்ததில்லையோ?” என்று அருளிச்செய்தார் f அன்றியே எம்பா ஓர் உருவிலே (பின்னுமாககை விடுமபொழுதெண்ணே) என்று—இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காயமும தன்னடையே கழிந்ததேயன்றே , பராபதியும் இனிக் கைபுகுந்ததேயன்றே , இனி, சிந்தாவிஷயமுண்டோ? — என்று அருளிச் செய்தார் 9

அ—கைபுகுந்ததாவது எப்போதோ என்று விரல் முடங்கியிருக்கும் (ப429ப)என்றதுக்கு ஸம்வாத்மாக ஓர் ஐதிஹயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஓரயநத்தினனென்று தொடங்கி) சீயம் - சிங்கம் A ‘இளஞ்சீயந்தொடாந்து முடுகுதலும்’ இதி ஹபுச்சயதே ததர பூஜயவாசிடயா சீயரிதி வர்த்ததே

f ‘எண்ணே’ என்றதுக்கு முந்தின அாததும்—தேறதேகாரமாய எண்ணவேணும் என்றபடி இரண்டாம் அர்த்தம் (அன்றியே இத்யாதி) இவ்வர்த்தத்துக்கு எண்ணே என்றது * பிரிநிலை ஏகாரமாய எண்ணவேண்டாவென்றாய் சிந்திக்கைக்கு விஷயம் உண்டோ? என்றபடி B தேறறம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்றசை இவ்வைந்து ஏகாரமே தேறறம் - நிர்சயம் வினாவே - பரந்ரம், பிரிநிலை - வயதிரேகம் எண்ணே - ஸங்க்யை ஈற்றசை - பாதுபூரணம் இதயேகாரஸய அநேகார்த்தத்துவாத ஏகாரோ வயதிரேகஸூசக இதி த்ரூபித்யநிர்வாஹஸய பூவ ஆஸ்ரயணபூலம் விரோதி,நிவருததி என்று இப்பாடநுபரமேயம் ‘அவனகனெடுங்க ஒடுங்கலும் இத்யாத்யநவய 9

ஜீ—அாததும் (அவனை இத்யாதி) ஓ ஸரீரநிவருததி புருஷார்த்தம் எனகைக்கு ஐதிஹயம் (ஓரயநத்தின இத்யாதி)

f ‘எண்ணே’ என்றதுக்கு—தேறதேகாரமாய எண்ணவேணும் என்று ஓர் அர்த்தம் அருளிச் செய்து * பிரிநிலையேகாரமாய எண்ணவேண்டாவென்றாய் “இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?” என்று இரண்டாம் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (அன்றியே எம்பார் இத்யாதி) பிரிநிலை - வயதிரேகம் அவனகன் ஒடுங்க ஒடுங்கலும் இதயாரப்ய அநவய 9

A பெரியாழ்திரு3 5 2 B தொல்காப்பியம்9 * வினாவென்ற பொருளில் இவ்வாறு வருகின்றது எனபா

ஒ—அவ —பததாமபாட்டில்—ஸாராததமாகத் திருமந்தரத்தை அருளிச்செய்து, இத்தாலே யாவச்சுரீரபாதம் எம்பெருமானை ஆசரயியுங்கோள் என்கிறா

வயா —அஸங்க்யேயராய, ஜஞாநாதிசுலயாணகுணங்களை உடையருமாய், நிதயமாய் விலக்ஷணமான ஸவரூபத்தையுடைய ஸாவாதமாவையும், நிதயஸித்தூதகலயாணகுணங்களையும் உடைய நாராயணனுடைய, ஆசரிதரை ஒருகாலும் விடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸவபூவமான திருவடிகளை ஆசரயி

10

ப—அவ —அநந்தரம் பூஜரீயனுடைய பராபயதவபூரத்தியை அருளிச்செய்கிறா

எண்—(ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணகசிலே) எண்ணுசகு, பெருக்கு—அவ்வருகே பெருகியிருப்பதாய், அநந்ததூ—அந்த பூரஹமானந்தத்தோடு ஸமானமான ஆநந்ததூதிசுணத்தையுடைய, ஒண்பொருள் — * அகாமஹதஸரோதரியஸபூதவாசயமாய் ஆவிரப்பூத ஸவரூபமான விலக்ஷணதமவாகக்யமென்ன, ஈறில் — அஸங்க்யேயமாய் அபரிசுத்திநமான், வண்புகழ்—கலயாணகுணங்களென்ன, இவற்றை உடையனாகையாலே, நாரணன்—நாராயண ஸபூதவாசயனான ஸவாமியினுடைய, திண்—ஆசரிதரைக் கைவிடாதபடி ஸத்திரமான், கழல்—திருவடிகளை, சேர்—ஆசரயி

விலக்ஷணகுணவிபூதிவிஸிஷ்டனான நாராயணன்திருவடிகள் ஆசரயணீயமாகச் சொல்லுகையாலே, இங்குச் சொல்லுகிற ஆசரயணம் பூஜரபரபதநஸாதாரணம் என்னவுமாம் இப்படி கீழிற்பாட்டுக்களிலும் உபயாகார ஸாதாரணம் நிருபித்ததுகொள்க

10

இ—அவ —பததாமபாட்டில் — ஆசரயணத்திலே இழிவார திருமந்தரத்தை ஸாராததமாக அநுஸந்தித்ததுகொண்டு ஆசரயியுங்கோள் என்கிறா

வயா —(என்பெருகு) என்று ஜீவானந்தயத்தைச் சொல்லுகிறது (அந்நலம்) கலயாணமான ஜஞாநாதிசுணங்களை உடைத்தாகை (ஒண்பொருள்) ஸவயம்பரகாஸமாயிருக்கை (ஈறில்) நிதயமாயிருக்கை இப்படிப்பட்ட ஆதமவாகக்யத்தையும (வண்புகழ்) கலயாணகுணங்களையும் உடையனாயிருக்கை ஈறில்வென்று - குணங்களுக்கு விசேஷணமாகவுமாம் (நாரணன்) நிதயஸித்தூத கலயாணகுணங்களோபாதி ஜீவஸமுஹத்தையும ஸவாதீநமாக உடையவனாகையாலே நாராயணன் (திண் கழல்) இப்படிப்பட்ட ஸம்பூநதஜஞாநம் முனனாகப் பற்றினாரை ஒருகாலும் விடாத திருவடிகள் (சேர்) ஆசரயி

10

ஈ— அவ —பததாமபாட்டு அழகிது, அபபடியே ஆகிறது, a புகுநததுக்கு ஆலம்புநமான மந்தரமேதெனன, அது இன்னதெனறும், அதினுடைய அரத்தம் அநுஸந்தேயம் என்றும் சொல்லுகிறா b இதுதனைப b₂ புறமபுள்ளா ஜபேஹாமாதிக்களாலே காயம் கொள்ளாநிறபர்கள் நமமாசார்யாகள o 'ஸவருபாநுஸந்தாநத்ததுக்கு ஈடாமிருக்கிற இதினுடைய d அரத்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதாநம்" என்று தாங்களும் அநுஸந்தித்தது, தங்களைக் கிடபுஞர்க்கு உபதேஸித்ததுக்கொண்டு போருவாசன

e வேதங்களுக்கும் இவ்வாழ்வார்(களு)க்கும், இமந்தரம் பரஸ்துதமானவாறே, முனபே ஸப்துத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல், அன்றியே, முனபே அர்த்தத்தைச் சொல்லிப் பின்பே ஸப்துபரயோகும் பண்ணுதல் செய்யக்

அ— பததாமபாட்டு (எண்பெருக்கு இதயாதி) a (புகுநததுக்கு ஆலம்புநமான மந்தரமேதெனன) என்றது - 1 ஸாஸ்தராதிஷு ஸுத்ருஷ்டாபி ஸாங்க்யா ஸஹபுலோத்யா | ந பரஸீததி வை வித்யா விநா ஸதுபதேஸத || என்றத்தைப்பற்ற எனபா b ஸப்துமாத்ரம் சொன்னால் போராடோ? அர்த்தம் சொல்லவேணுமோ? எனகிற ஸங்கையிலே இதுக்கு பரயோஜநம் அருளிச்செய்வாராக ஸப்துமாத்ரங்கொண்டு விநியோகங்கொளவா இன்னா எனனுமததையும் அநந்ய ஸாத்யத்வருபமான ஸவருபத்துக்குச்சேர பூவாசார்யாகள அர்த்தாநுஸந்தாநத்திலே நிஷ்டாநாமிருக்கும் பரகாரததையும் அருளிச்செய்கிறார் (இது தனை இதயாதி வாக்க்யத்துவத்தாலே) b₂ புறமபுள்ளாரென்று - உபாஸகரைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்திலே 2 ஐஹலௌகிகமஸ்வாயம் ஸவாகக்ஷாந்யம் பாரலௌகிகம் | கைவலயம் புகுநதஞ்சு மந்த ரோத்யம் ஸாத்யிஷ்யதி || ' எனகிற ஸ்லோகத்தைக் கண்டுகொளவது c ஸவருபமாவது—ஆகார த்ரயம் அதாவது—அநந்யாஹஸேஷத்வம் அநந்யஸரணத்வம் அநந்யபோக்யத்வம் d (அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதாநம்) என்றது - அரத்தம் ஈஸ்வரனாகையாலே அவனே ஸாதாநம் என்றபடி யதுவா (மோக்ஷஸாதாநமிதி) மோக்ஷேஹேதுபூத புகுவத்பரஸாத்ய வயாஜதவேந மோக்ஷாபயோகித்வம் விவக்ஷிதம் ஏதாத்ருஸார்த்தாக்ஷாப்பபுதவேநைவ ஸப்து ஸயாபயுதேஸ்யத்வமிதயதர புழுகு சட்டம்போலே இதி த்ருஷ்டாந்தம் வதாந்தி

e இவர்களுக்கு அர்த்தமே பரதாநமெனகைக்கு ஆழவாருடைய ஸ்ரீஸூகதயநதரங்களும ஸருதியும் காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறா (வேதங்களுக்கும் இதயாதி) f உக்தநிர்புநதம்

ஜீ—பததாமபாட்டு (எண்பெருக்கு இதயாதி) a (புகுநததுக்கு ஆலம்புநமான மந்தரமேதெனன) என்றது 1 ஸாஸ்தராதிஷு ஸுத்ருஷ்டாபி ஸாங்க்யா ஸஹபுலோத்யா | ந பரஸீததி வை வித்யா விநா ஸதுபதேஸத || என்றத்தைப்பற்ற b மந்தரமாத்ரம் அமையாதோ? அர்த்தமும் அருளிச்செய்யவேணுமோ? என்ன (இதுதனை இதயாதி) b₂ புறமபுள்ளா - உபாஸகர் c ஸவருபாநுஸந்தாநத்துக்கீடாகை—அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வம் அநந்யஸரணத்வம் அநந்ய போக்யத்வருப ஸவருபாநுஸந்தாநத்துக்கு ஈடாகை d (அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதாநம்) என்றது—அர்த்தம் - ஈஸ்வரனாகையாலே அவனே ஸாதாநம் என்றபடி

e இவர்களுக்கு அர்த்தம் பராதாந்யவேது—ஆழவார்கள் நிஷ்டையும வேதமுமெனகைக் காக ததுக்தயுபாதாநம் பண்ணுவாராக அதிஷ்டிதகை இடுகிறா (வேதங்களுக்கும் இதயாதி)

ஈ—கடவதொரு நியுநதமுண்டாயிருக்கும், அதுககு அபி—அாததாநுஸந்தநாம உத் துேசயமாகையாலே fA 'யாவையும் யாவருநதானுமமைவுடை நாரணன்' எனனுதல், gB "நாரணன் முழுவேழல்குகும் நாதன்' எனனுதல் செய்வதொரு நியுநதமுண்டு, h1 "अन्तर्विश्य तत्सर्वं व्याप्य नारायण स्थित" (அந்தர் பூஹிஸ்ச தத ஸாவம வயாபய நாராயணஸ ஸதி த) எனனுதல் 12 "नारायणपरो ज्योति" (நாராயணபரோ ஜயோதி) எனனுதல் செய்யும் வேதும்

வயா — (எண்பெருக்கநலம் இதயாதி) 1 இப்பாட்டாலே நிருமந்தரத்தை ஸார்த்த மாக அருவிசசெய்கிறார் k ஆழவான இப்பாட்டளவுமவர பணிதது, இப்பாட்டள விலே வந்தவாறே 'இத்தை உந்தம் ஆசாயாகள்பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்' எனன், பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் எழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே, அவர்களை

அ—தூர்ஸயதி (யாவையும் இதயாதி) எல்லா அசேதநங்களும் எல்லாச சேதநங்களும் தானே ஆகும்படியான அமைவையுடைய நாரணன் g (நாரணன் இதயாதி) நாராயணஸபூத வாக்யனாய அதினுடைய அாததமான ஸமஸத லோகத்துக்கும் ஸவாமியானவன் h (அந்தர் பூஹிஸ்ச) பூஹுவரீஹி ஸித்ததமான ஸௌஸ்ப்யம் ! (பரோஜயோதி) தத்புருஷ ஸித்ததமான பரத்வம் ' நாராயணபர இதயத்ர விஸாஜநீயாபூரவஸ் சூந்தஸ் பரஸபூதேந ஸாவாதிக்கத்வாபித்தா நாத ஜயோதிஸ்பூதேந ச—3 அத் யதத் பரோதிவோ ஜயோதிா தீபயதே இதயத்ர உகதேந ந்யாயேந காரணத்வவயாபத நிரவதிகதீபதிமததயா உபுபஸிபூதிநாதத்வாபித்தா நாசச நாராயண ஸபூதாத்தேந ஸித்தியதே

1 பரதிபாத்யாராததஸ்ய அதயநதோத்ஸுயதமத்வம் ஹருதி நிதாய ஸிஷ்யபூத்தி ஸமாத்யநாதத்தம் பரத்வம் பரதிபாத்யம் விஸிஷ்ய தூர்ஸயதி (இப்பாட்டாலே இதி) k அஸ யார்த்துஸ்ய ஆசாயோபதேஸைகவேத்யத்வம் முமுக்ஷுனும் அவஸ்யாபேக்ஷிதவஞ்ச பரகா ஸயந ஜதிஹயமுகேந உக்தார்த்தே ஸமமதிமாஹ (ஆழவான இதி) அதர யாமுநமுநி ஸந்திதெள ஸகலஸம்பராத்யாய ஸ்வணுர்த்தம் பூஷ்யகாராகமநவேளாயாம யாமுநமுநே

ஜீ—f உக்த நிர்பூத்தம் தூர்ஸயதி (யாவையும் இதயாதி) எல்லா அசேதநங்களும் எல்லாச சேதநங்களும் தானேயாமபடியான அமைவையுடைய நாரணன் g (நாரணன் இதயாதி) நாராயண ஸபூதவாக்யனாய அதினுடைய அாததமான ஸமஸதலோகத்துக்கும் ஸவாமி யானவன் h (அந்தாபூஹிஸ்ச) பூஹுவரீஹி ஸித்ததமான ஸௌஸ்ப்யம் ! (பரோ ஜயோதி) தத்புருஷ ஸித்ததமான பரத்வம் நாராயணபர எனகிற இடத்தில் விஸர்ஜநீயாபூரவ ஸூந்தஸ் 2 நாராயண: பரோஜயோதி என்றபடி

1 ஏதத பரதிபாத்யாராததத்தினுடைய அதயநதோத்ஸுயதமத்வத்தைத் திருவுள்ளம் பறறி பரத மம் பரதிபாதயம் விஸிஷ்ய தூர்ஸயதி (இப்பாட்டாலே இதயாதி) k இப்பாட்டு திருமந்த ரார்த்தமென்னுமதுககு மந்தரார்த்தம் ஆசாயண பக்கலிலே கேட்டறியவேணும் எனனு

பர—h1 (எண்பெருக்கநலம் இதயாதி) तैत्तिरीयके श्रीनारायणे [११] "अन्तर्विश्य तत्सर्वं व्याप्य नारायण स्थित । नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायण. पर ।"

ஈ—அழைத்து, “இன்னபோது இன்றா இருப்பா, இன்றா போவா என்று தெரியாது இருந்து கேளுங்கோள்” என்று திருமந்தரத்தை உபதேசரித்து, இப்பாடடை நிவஹித்து, “இப்பாடடை இதுக்கு அாததூமாக நினைத்திருங்கோள் என்று பணித்தான

1 எண்பெருக்கெனகிற இததாலே ஜீவாநநதயத்தைச் சொல்லுகிறது 1₂ (நலத்து) n இவவஸதுக்களதான n ஜனாநகுணஸ்ரயமுமாயிருக்கக் கடவதிறே 0 பரணவத்தில

அ1 பரமபத பராபதி 1 யதூருச்சுயா ஸ்ருதோ மந்தரஸ சூநநேநாத் சூலேந வா | பத்ரேக்ஷிதோ வா வயாதத, ஸயாத பரத்யுதாநாததூதோ பவேத || இதி ஸலோகஸ்ச துரஷ்டவயௌ ஆழ்வானுடைய முந்தின வார்த்தைக்கு—கௌரவயதையிலே நோக்கு பிந்தின வார்த்தைக்கு—பேராக்யதையிலே நோக்கு

1₂ தூர்மபூதஜனாநம் அநுகூலமாகையாலே நலத்து என்றது 1₂ q நலத்து என்று ஜனாநகுணகத்வமும் ஒன்பொருளென்று ஜனாநஸவருபத்வமும் சொல்லுகிறது n ஒன்பொருளென்று ஜனாநஸவருபத்தைச் சொன்னால் போராதோ? ஜனாநகுணகத்வமும் சொல்லவேணுமோவெனன (இவவஸதுக்களதான இதயாதி) n (ஜனாநகுணஸ்ரயமுமாய) என்று சஸபூதூதாலே ஒன்பொருள் எனறதின ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜனாநஸவருபனுமாயிருக்கும் என்றபடி 0 ததர பரமானமாஹ (பரணவேதி) யதுவா அவதாரிகாநுகுண்யேத உகதமாததும் மந்தரே பரதூர்ஸயதி அதாவது பரணவததில் மகாரம் - மத ஜனாநே என்றும் மநு அவபேராதூநே என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜனாநவாசியாய இன்ன ஜனாநம் எனாமையாலே ஸவருப ஜனாநத்தையும் ஸவபூவஜனாநத்தையும் சொல்லிறதிறே

ஜீ—மதுக்கும் ஐதிறயம் (ஆழ்வான இத்யாதி) அதர 1 'யதூருச்சுயா ஸ்ருதோ மந்தரஸசூநநேநாத் சூலேந வா | பத்ரேக்ஷிதோ வா வயாதத, ஸயாத பரத்யுதாநாததூதோ பவேத || இதயது ஸந்தேயம் ஆழ்வானுடைய முந்தின வார்த்தைக்கு—கௌரவயதையிலே நோக்கு பிந்தின வார்த்தைக்கு—பேராக்யதையிலே நோக்கு

1 எண்பெருக்கு-எண்ணுகு அவவருகே பெருகியிருக்கிற என்று அாததூமாய ஆநநதயத்தைச் சொல்லுகிறது எண்பெருக்கு அநநலம் என்று பத்யுபேதூமாய எண்ணுகு அவவருகே பெருகியிருப்பதாய அநத பூரஹமாநந்தத்தோடு ஸமாநமான ஆநநதூதி குணத்தை உடைய என்று உரையில் அாததும் 1₂ ஸவதூர்மபூத ஜனாநம் அநுகூலமாகையாலே நலம் எனகிறது (நலத்து) அத்து சாரியைச் சொல் நலம்-நலத்தையுடைய 1 q நலத்தென்று-ஜனாந குணகத்வமும் ஒன்பொருள் என்று - ஜனாந ஸவருபத்வமும் சொல்லுகிறது n ஜனாந ஸவருபத்வத்தைச் சொன்னால் போராதோ? ஜனாந குணகத்வமும் சொல்லவேணுமோவெனன (இவவஸதுக்களதான இதயாதி) n (ஜனாந குணஸ்ரயமுமாய) என்ற சஸபூதும் - ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜனாந ஸவருபத்தைய ஸமுச்சயிக்கிறது அதாவது - ஜனாந ஸவருபனுமாய இருக்கும் என்றபடி 0 இதுக்கு நியாமகபரமானம் (பரணவததிலித்யாதி) அதாவது - மத - ஜனாநே' எனகிற தூதுவிலேயாதல் மநு - அவபேராதூநே எனகிற தூதுவிலேயாதல் ஜனாநவாசியாய, அதுதான இன்ன ஜனாநம் என்று விஸேஷியாமையாலே தூமதூர்மிருப

ஈ—தருதீயபத்யுமான மகாரததாலே ஜஞாநகுணாஸரயமுமாய் p ஜஞாதாவுமாயிருக்கு மென்று சொல்லிறிறே

q(ஒண்பொருள்) 1 அசைதநயம் அசிததுக்கு ஸ்வபூவமாகாநிறுக்கச்செய்தே வஸது தானா ஸுமுமாயிருக்குமிறே s அஸம்ஜஞாவததாயிருக்குமிறே s₂அங்ஙனனறிககே வஸது தான t ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸமுமாய், u தூமபூதஜஞாநமானதுவும் விஷயங்களை க்ர ஹிததுத தனையும் அறிவிக்கக்கடவதாய் இருக்கும், v அததைப பற்றச் சொல்லுகிறது (ஈறில்)எனகிற இது, ஈமும் மேலும் அநவயிததுக் கிடக்கிறது v₂ஈறில்வான ஒண்பொருளை யும், ஈறில்வான வண்புகழையும் உடையனுகையாபிறறு—நாராயணனுகையாகிறது

அ—எனறபடி p (ஜஞாதாவுமாய) ஸ்வஜஞாதாவுமாய ஸ்வபரகாஸத்தயாததே இதுக்கு நியா மகம்—1 ஸுகித்வம் ஜஞாந்ருத்வஞ்ச ஜஞாயதே என்ற பூஷய வாக்யததுக்கு ஸ்ருத பரகாஸிகாகாரர்—2 ஸ்வஸமை பூஸத இதி பூஸநபரதிஸம்பநதித்வரூப பரத்யகதவாபி பராயேண ஜஞாந்ருத்வயித்யுகதம் நது தூமபூத ஜஞாந ஸபூரணத் என்று அருளிச்செய்தது

q ஆனால் இங்கு இந்த ஸ்வபரகாஸத்வம் சொல்லவேண்டாவோவெனன அதுவும் இங்கே சொல்லிற்று எனகிறா (ஒண்பொருள் என்று) r நலத்து ஒண்' எனகிற பத்யூவயததாலும் அசித்யுவயாவருத்தி ஸித்யூமானபடியை அருளிச்செய்கிறா (அசைதநயம் இதயாதி) அசை தந்யம்—ஜஞாநாபூவ அசிதது ஜஞாநாபூவாஸ்யமாய ஜஞாநதிந்நமுமாய இருக்கும் s₃(அங்ஙனனறிககே)ஸவருபமும் ஜட்யுமாய ஜட்யூதூமாஸ்யமுமாய அசித்தினபடியனறிககே ஆக ஸவருபம் அஜட்யுமாய அஜட்யூதூமாஸ்யமுமாய இருக்கும் எனறபடி s (அஸம்ஜஞாவததாய) எனறது—ஜஞாநஸூந்யமாய எனறபடி இது அசைதந்யம்' (r) இத்யாதிக்கு விவரணம் t ஜட்யுமுமாய (r₂) எனறதுக்கு பரதிகோடி (ஸ்வஸமை ஸ்வயம் பரகாஸமுமாய) எனறது இத் தால ஜஞாநஸவருபத்வம் சொன்னபடி u அஸம்ஜஞாவததாயிருக்கும் (s) எனறதுக்கு பரதி கோடி (தூமபூதஜஞாநமானது என்று தொடங்கி) v (அததைப பற்ற) ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பர காஸத்வத்தைப பற்ற இததால் 'ஒண்பொருள் (q) என்று பரதிகோடாபூதநம் பண்ணினதின தாத்பாயத்தை அருளிச்செய்தாராயிறறு ஒண்மை—ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸத்வம்

ஈ—ஜஞாந த்யுவயத்தையும் சொல்லிறிறே எனறபடி p (ஜஞாதாவுமாய) ஸ்வயம் பரகாஸமுமாய எதநநியாமகம்—1 ஸுகித்வம் ஜஞாந்ருத்வஞ்ச ஜஞாயதே' என்ற பூஷய வாக்யததுக்கு ஸ்ருத பரகாஸிகையிலே 2 ஸ்வஸமை பூஸத இதி பூஸநபரதிஸம்பநதித்வரூப பரத்யக் த்வாபிபராயேண ஜஞாந்ருத்வயித்யுகதம், நது தூமபூதஜஞாந ஸபூரணத் என்ற வாக்யம் ஜஞாதாவுமாய எனறது ஸ்வஜஞாதாவுமாயெனறபடியாய ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸம் எனறபடி.

q ஆனால் அநத ஸ்வபரகாஸத்வம் இங்குச் சொல்லவேண்டாவோ எனன அதுவும் இங்கே சொல்லிற்று எனகிறார் (ஒண்பொருளென்று) r நலத்து ஒண்பொருள் எனகிற விஸேஷண த்யூவயததுக்கும் வயாவாதயமேதெனன (அசைதந்யம் இதயாதி) அதாவது—ஸவருபேண ஸ்வ பூவதஸ்ச ஜட்யுமான அசித்தில் வயாவருத்தம் எனறபடி அசைதந்யமாவது—அஜஞாநாஸ்யத்வம் s அசைதநய ஸ்வபூவ விவரணம் (அஸம்ஜஞாவத்தாய இதயாதி) அஸம்ஜஞாவத்தாய—ஜஞாந ஸூந்யமாய t ஜட்யுமுமாய (r₂) எனறதுக்கு பரதிகோடி (ஸ்வஸமை ஸ்வயம் பரகாஸமுமாய) எனறது இததால் ஜஞாநஸவருபத்வம் சொன்னபடி u 'அஸம்ஜஞாவத்தாய இருக்கும்' (s) எனறதுக்கு பரதிகோடி (தூமபூத ஜஞாநமானதுவும் என்று தொடங்கி) v (அததைப பற்ற) ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸத்வத்தைப பற்ற ஆக இவ்வளவால் ஒண்பொருள் (q) என்று

ஈ— w 1 “भावत्कमङ्गलुणा हि निर्द्शन न (பாவதகமங்குளகுண ஹி நித்யா ஸநம ந) ‘தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களோபாதி நித்யமுமாய் பரகாரமுமாய் இருக்கும் இவ்வஸ்து எனக்கெக்காக குணங்களை நித்யாஸநமாகச் சொல்லுகிறது x நித்யரான த்ரிவித்யேதநரையும் நித்யமான கல்யாணகுணங்களையுமுடையனாய் இருக்கையாயிற்று நாராயணனாகையாவது

அவனுடைய (திண கழல சேரே) இப்படி y ஸம்பநதம் காதாசித்தமகை தவிர்த்து y₂ நித்யமாயிற்றபினபு, ஸவருபஜநாநமுடையாரை அவன ஒருநாளும் y₃ விடா

அ— w ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே ஸ்வதந்தரமெனகிற ஸங்கை ஸம்பிவயாஹாரத்தாலே பரிஹருதமாயிறெனகிறா (பாவதகேத்யாதியாலே) யதவா குணநாம தாத்ரீநயே஽பி நித்யதாயாம பரமாணம் (பாவதகேத்யாதிய) ததர ஹி நித்யேசசூஸித்யதயா ததபரதநத் ராணம் நித்யதாயாம ஸவருபபரதந்தரகுணநாம நித்யதா ஸித்யதவதகாரேண நித்யாஸநதயா உக்தா 1 நித்யாஸநம ந என்ற அநந்தரம் என்று சொல்லப்பட்ட என்று ஸேஷம் அது— கல்யாணகுணங்களுக்கு விசேஷணம் அத்வா 1 பாவத்கமங்குளகுண ஹி நித்யாஸநம ந என்று—ஸ்லோகமாத்ரோபலக்ஷணமாய இருக்கும் இங்கு த்ருஷ்டாந்தததாலே ஆத்மநித்யதவம் ஸமாத்திதத தமககு த்ருஷ்டாந்தமாய இருக்கிறது நித்யாஸநம ந’ என்ற அநந்தரம் ஸ்லோகத்தினபடியே என்று ஸேஷம் x கீழே ஈறில (V₂) இதயாத்வாக்யத்தை விவரிக கிறா (நித்யரான இதயாதிய)

y y₂ (ஸம்பநதம் நித்யமாயிற்றபினபு) என்றது— நித்யமான வஸ்துகளினுடைய பரகார பரகாரிபாவ ஸம்பநதமாகையாலே ஸம்பநதம் நித்யம் என்றபடி யதவா கழலுக்குத் திண்மையாவதெனன (இப்படி ஸம்பநதம் இத்யாதிய) ஸம்பநதம் என்றது—ஸேஷஸேஷிபாவ

ஜீ—பரதீகோபாத்ராம பண்ணினதின தாதபாயத்தை அருளிச்செயதாராயிற்று ஒண்மை— ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸ்தவம்

w நாராயண ஸப்தத்துக்கு அாததங்கள் அநேகமுண்டாயிருக்க ஆத்மாவுக்கு அநந்தரம் குணங்களைச் சொன்னது— நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்தாயம் கூடுமெனகிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததவேத எனகிறார் (பாவத்கேத்யாதியாலே) 1 நித்யாஸநம ந என்ற அநந்தரம் ‘ஸ்லோகத்தினபடியே’ என்று ஸேஷம் x கீழே ஈறிலவான (V₂) என்ற வாக்யவிவரணம் (நித்யரான இதயாதிய) V₂ ஈறு—நாஸம், இல்லென்று—இல்லாமை, ஆக நாஸமினறிககே இருக்கிற நித்யமாயிருக்கிற என்றபடி

y y₂ (ஸம்பநதம் நித்யமாயிற்றபினபு) என்றது—நித்யவஸ்துகளுடைய பரகாரபரகாரிபாவ ஸம்பநதமாகையாலே ஸம்பநதமும் நித்யமென்றபடி y₂ (விடானிறே) ஆகையாலே’ என்று

பர—w1 (வண்புகற் நாரணஸி) श्रीवैकुण्ठस्त्वे—“इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता नित्य प्रियास्तव तु केचन ते हि नित्याः। नित्यं त्वदेकपरतन्त्रनिजस्वरूपा भावत्कमङ्गलुणा हि निर्द्शन नः॥”

11 சேர்த்தடத் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல் சீர்த்தொடை யாயிரத்து ஓர்த்தவிப பத்தே

ஆழ்வார திருவடிகளே ஸரணம்

ஆ—11 வயா —(சேர்த்தடம்) பகுவத்குண பரதிடாத்கமாயிருந்த இவ்வாயிரத்திலும் இததிருவாயமொழி எம்பெருமானை உணர்ந்து சொல்லிற்று 11

திருக்குகைப்பிரான்பிள்ளான திருவடிகளே ஸரணம்

ஓ—அவ —நிகுமத்தில-எம்பெருமானுடைய குணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் திருவாய் மொழியு(யிலு?)ம ஆராயந்து சொல்லப்பட்டன இவை என்கிறார்

வயா —(சோத்தடத்தென குருகூர்ச்சடகோபன்) திரண்ட தடங்களையுடைய திருநகரியையுடைய ஆழ்வார “சோத்தடங்களையுடைதது” என்றும் சொல்லுவார், “இப் பத்தைச் சோ’ என்று கரியாபத்யுமாகவும் சொல்லுவார் பரோபதேசம் பலரைக் குறித்து உபகரணிகையாலே மேல் ஏகவசநமான இடங்களுள்ளலாம் ஜாத்யபிபராயம் 11

நஞ்சியா திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ—னிறே 2 ஆஸ்ரிதரை ஒருகாலும் விட்டுக்கொடாத திண்மையைப் பற்ற “திண்கழல்” என்கிறது (சோ) ஆஸ்ரயி உன்னுடையதாய் உ உனக்கு வகுத்ததாயிருந்த பின்பு, நீ கடுக ஸவிகரி, b ‘நம்’ என்றபடி 10.

அ—ஸம்பநதம் என்றபடி 2 ஆஸ்ரிதரை என்கிறவிடத்தில் ஆகையாலே என்று கீழே கூட்டுவது a a₂ (உன்னுடையதாய்) என்றதுக்கு விவரணம் (உனக்கு வகுத்ததாய் என்று) இது நாரணன் திண்கழல் என்கிற ஸம்பிவயாஹாரலப்யம் யதுவா பஹு-வரீஹியிற சொல்லுகிற ஸௌ லப்யத்தையும் தத்புருஷனில் சொல்லுகிற ஸ்வாமிதவத்தையும் பற்றச் சொல்லுகிறார் (உன்னுடையதாய் இதயாதி) b சேர் என்றது - நம்ஸபக்தார்த்தம் பஹுநததுக்கு ஆலம்பநந்தரம் திருவஷ்டாஷரம் என்றது இப்பாட்டுபரமேயம் எண்பெருக்கநலத்தது ஈறிலவான ஒண்பொருளையும் ஈறிலவான வண்புகழையுமுடைய நாரணன் திண்கழல் சோ’ இதயந்வய 10.

ஜீ—கூட்டுவது a (உன்னுடையதாய்) உனக்கு பேராக்யமாய் இது கழல் என்றதைப்பற்ற a₂ நாரணன் என்ற பதத்தைக் கூட்டித் தாதபர்யம் (உனக்கு வகுத்ததாய்) என்றது a a₃ யதுவா (உன்னுடையதாய்) என்றதுக்கு விவரணம் (உனக்கு வகுத்ததாய் என்று) இது நாரணன் திண்கழல் என்கிற ஸம்பிவயாஹாரலப்யம் அனறிககே பஹு-வரீஹியிற சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தையும் தத்புருஷனில் சொல்லுகிற ஸ்வாமிதவத்தையும் பற்றச் சொல்லுகிறார் (உன்னுடையதாய் இதயாதி) ஆதல b சோ என்றது-நம்ஸபக்தார்த்தம் என்றபடி எண்பெருக்கநலத்தது ஈறிலவான ஒண்பொருளையும் ஈறிலவான வண்புகழையுமுடைய நாரணன் திண்கழல் சோ என்று அந்வயம் 10

11—அவ — அநநதரம் இததிருவாயமொழியினுடைய உபாதேயதமதவதைப பூலமாக அருளிச்செய்கிறா

சோ—செறிதலையுடைத்தான, தடம்—தடாகங்களையுடைய, தென—அழகிய குருகா—திருநகரியில், சடகோபன—ஆழ்வாரா, சொல்—அருளிச்செய்த, சோ—ஸப்த, லக்ஷண கூதமான சீரகளினுடைய, தொடை—தொடையை உடைய, ஆயிரத்து—ஆயிரத்திலும், இப்பத்து—ஆஸரயனோபதேயஸபரமான இப்பத்து, ஓாதத—நிருபிககப்பட்டன, ஓாதத இப்பத்தைச சோ என்று வினையாகவுமாம்

இததிருவாயமொழி இருசீராய குறளடி நான்கும் ஒத்திருக்கையால் வஞ்சிததுறை 11

வாதிசேஸரி அழகியமணவாளச சீயா திருவடிகளே ஸரணம்

இ—அவ — நிகுமத்தில்—புகுவதுகுணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் திருவாயமொழியிலும் ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவை என்கிறா

வயா —(சோத்தடம்) ஊரோடே சோநத தடம் தன்னிலே சோநத தடம் எனனுதல் (சீர்ததொடையாயிரம்) சீரென்று - கவிகு உறுப்பான அலங்காரங்களைச் சொல்லுதல், புகுவதுகுணங்களைச் சொல்லுதல் (ஓர்த்தவிப்பத்து) ஓநது சொல்லப்பட்டன இவை பரணைகள் தூக திபைக கண்டு, இவற்றினுடைய உஜ்ஜீவனோபாயத்தைத் திருவுள்ளத்தாலே ஆராய்ந்து அருளிச்செய்தது, “இப்பத்தைச சோ” என்று—கரியாபதூமாக ஒருவன் சொன்னான் இப்பத்தை நெஞ்சிலே சோ - அநுஸந்தி, பரோபதேயஸம் பலரைக் குறித்து உபகரணிகையாலே, ஏகவசநமானவிடம் ஜாதயபிபராயம் 11

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

11—அவ — நிகுமத்தில் — முதற்பாடில் வயதிரித்தவிஷயங்களை விட்டு ஸர்வேஸ்வரன பக்கலிலே ஆதமாவை ஸமர்ப்பிக்க இசையுங்கோள் என்றார், இரண்டாமாடில் வயதிரித்தவிஷயங்களினுடைய தோஷதாஸநம் பண்ணவே விலாமை என்றார், மூன்றாமாடில் த்யாஜ்யாமஸத்தைச் சுருங்க அருளிச்செய்தார், நாலாமாடில் - பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார் அஞ்சாமாடில் - பற்றாமிடத்தில் வரும் அந்தராயபரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார் ஆறாமாடில் அவன் ஸங்குஸவ்யாவன என்றா ஏழாமாடில் ஸம்பநதுஜ்ஞாநமுண்டாகவே பொருந்தலாம் என்றா எட்டாமாடில் வேறு உபகரணம் தேடவேண்டா, அவன் தந்த கரணங்களை அவனுக்காகக் அமையும் என்றா ஒன்பதாமாடில் அப்படி செய்யவே பூஜநவிரோதிகள் தன்னையே விட்டுப்போம் என்றா பத்தாமாடில் பூஜநததுக்கு

ஈ—ஆலம்பபுநுமான மநதரமின்னதெனறா உ இதுதான b வாயவந்தபடி சொல்லிறறென றல்ல, சேதநருடைய ஹிதத்துக்கு ஈடாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதெனனுதல் அனறிக் கே இதுதான ஹிதமாயிருப்பதொனருகையாலே எப்போதுமொகக ஓரப்படுவதொன்று எனனுதல்

வயா —(சோததடம் இதயாதி) “சேர்த்தடம்” எனகிற இததைச சோ தடமாககி, பொய்கைகளோடு பொய்கைகள் சோநதிருக்கும்படியைச சொல்லிறறகவுமாம் அனறியே, தென்குருகா’ என்று—ஊரா பரஸ்துதமாகையாலே தடாகங்கள் சேர்நதிருநதுள்ள தென்குருகா என்று—ஊருக்கு விசேஷணமாதல் அனறிக் கே, “சோ” எனகிற இது—கரியாபதும்பாய்க்கிடத்தல் (தென்குருகாச சடகோபன சொல்) o ஹிதஞ் சொல்ல என்றிழிந்து அஹிதத்தைச் சொல்லுவாறெருவன வாராததையன்று d ஆபத துமரானவர் சொன்ன வார்த்தை எனகை (சீரத்தொடையாயிரம்) e “எழுத்தசை சீர் பந்தம் அடிதொடை பாவினம் என்று கவிக்கு அவயவமாய் இருப்பன சில உண்டு, அவற றைச் சொல்லுதல் அனறிக் கே, f உபாஸகாநுகூரஹத்தாலே உபாஸயனுடைய கல்யாண

அ— நிகுமம் (சேரிதயாதி) a (இதுதான) என்றது - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் b (வாய வந்தபடி) இதயத்ர கைவந்தபடி இதி கேஷுசித ஸீகோஸேஷு வர்த்ததே தத லேக்யச தோஷாகுதம்

c ஆதமபரஸம்ஸநம் யுஜயதே கிம்? இத்யத்ர பூர்வமஹ (ஹிதஞ்சொல்ல இதி) d (ஆபததமரானவர்) எனகையாலே - திருநகரியிற பிறப்பும் ஆபததாஹேது என்று கருத்து e (எழுத்தசை இதயாதி) அதாவது குறமெழுத்து நெடடெழுத்து முதலான பதினமூன்றெழுத்தும் நேரசை நிரையசையாகிற இரண்டு அசையும் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் பொதுச்சீர் பதினாறும் ஓரசைச்சீர் இரண்டும் ஆக முப்பது சீரும் ‘பந்தமெனிலும் தனையெனிலுமொககும் என்று தமிழர் சொல்லுகையாலே நேரொன ருசிரியப்பந்தம் நிரையொனருசிரியப் பந்தமெனகிற ஏழு பந்தங்களும் குறளடி சிந்தடி முதலான அடி ஐந்தும் மோனை இயலவு எதுகை, முரண் அளபெடை எனகிற ஐந்திலும் அடிமோனை முதலாக ஓரொன்றிலே இவ்வெட்டுத்தொடையாக நார்பதும் அந்தாதித்தொடை இரட்டைத்தொடை செந்தொடை எனகிற மூன்றுமாக நார்பததுமூன்று தொடையும் பாவானது—வெண்பா ஆசிரியப்பா முதலான பாக்கள் இனமாவது—தாழிசை துறை விருத்தமெனகிற பாக்களின இனம் மூன்றும் என்று கண்டுகொளவது f (உபாஸகாநுகூரஹத்தாலே இத்யாதி) உபாஸகனிடத்தில ஆழவார்க்குண்டான அநுகூரஹத்தாலே, உபாஸயனுடைய கலயாணகுணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் என்றபடி

ஈ— நிகுமம் (சோததடம் இத்யாதி) a (இதுதான) கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்

c ஆதமபரஸம்ஸநம் கூடுமோ? என்ன (ஹிதஞ்சொல்ல இத்யாதி) d (ஆபததமரானவர்) எனகையாலே—திருநகரியிற பிறப்பும் ஆபததாஹேதுவென்று கருத்து f (உபாஸகாநுகூரஹத் தாலே) உபாஸகனிடத்தில ஆழவார்க்கு உண்டான அநுகூரஹத்தாலே

ஈ குணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரமெனனுதல் g (ஆயிரத்தோரத்த இப்பத்தே)h ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சேதநாகு ஹிதமாவது ஏதென்று நிருபிததுச் சொல்லப்பட்டது எனனுதல் அனநிககே, சேதநர்க்கு ஹிததமமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, எப்போதும் ஓரப்படுவதொன்று எனனுதல் i ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர் - அநுஸந்தி, பரோபதேஸம் j பலரைக் குறித்து உபகரமிக்கையாலே, மேல் ஏகவசநமான இடம் ஜாதயபிபராயம் 11

வடககுத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

அ- g (ஆயிரத்தோரத்த இப்பத்தே) ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்பட்டது - ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டது எனனுதல் ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்படுவது அதாவது-எப்போதுமொக்க அநுஸந்திக்கப்படுவது எனனுதல் ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேரெனனுதல் h இவவர்த்தத்யததையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறா (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இதயாதி) yத்வா அவதாரிகையிலும் அாததம் சொல்லுகிறவிடத்திலும் சொல்லப்பட்டதெனறது- ஓர்த்த என்று கரியரபரமாககிச சொன்னபடியன்று விசேஷணர்த்தத்ததைப் பிரித்துச் சொன்னபடி i ஆனால் இவவர்த்ததத்தில கரியை ஏதெனென அருளிச்செய்கிறா (ஓர்த்த இதயாதி) j (பலரைக் குறித்து உபகரமிக்கையால்) என்றது- வீடுமின என்று பன்மையாகச் சொல்லுக்கையாலே என்றபடி சேதந ஹிதார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்டதென்று இப்பாட்டுபரமேயம் சேர்த்ததத் தென்குருகூர் என்று தொடங்கி இப்பத்து ஓர்த்த என்று உரைமினுடைய அந்வயம் 11

ஆத்தான ஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

ஜீ- g (ஆயிரத்தோரத்த இப்பத்தே) ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்பட்டது - ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டது எனனுதல் ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்படுவது - எப்போதுமொக்க அநுஸந்திக்கப்படுவது எனனுதல் ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர் அதாவது-அநுஸந்தியென்னுதல் h இவவர்த்தத்யததையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறா (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இதயாதி) j (பலரைக் குறித்து) வீடுமின என்று பலரைக் குறித்து 'சேர்த்ததவென்று தொடங்கி இப்பத்து ஓர்த்த இத்யந்வயம் 11

ராமாநுஜஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

தூரமிடோபநிஷத ஸங்கதி - வீடுமின

१. संसारिणोऽप्यनुजिघृक्षुरसौ दयालुरन्पाथिरैतरपुमथंरुचिं निरखन् ।
तस्यागपूर्वहरिभक्तिसुधा बुधानामुदीपिनीमुपदिदेश मुनिर्द्वितीये ॥ २ ॥

- 1 ஸம்ஸாரிணோபயநுஜிக்ருக்ஷுரஸௌ தூயாநு அஸ்பாஸதி, ரேதரபுமாத்தருகிம் நிரஸயந் ।
தத்தயாகுபூர்வஹரிபுக்திஸுத, ராம பூத, ரநாம
உத், தூபிநீமுபதி, தேஸ முநிர்த், விதியே ॥ 2 ॥

அழகிய மணவாளச் சியர் திருவடிகளே ஸரணம்

தூரமிடேபாபநிஷத தாதபாயரதநாவளி - வீடுமின

स्वामित्वात् सुखित्वाभिखिलनिरुपधिसात्मविद्ग्राह्यभावात्
तादृक्सर्वानुकூल्यात् च्यवनवदितरप्राप्यवैषम्यवत्त्वात् ।
सर्वत्रापक्षपातात् शुभविभवतया मानसाद्यर्च्यभावात्
सङ्कोचोन्मोचकत्वाज्जगदयनतयोपादिशत् सर्वयोग्यम् ॥ २ ॥

- 2 ஸ்வாமிதவாத் ஸுஸ்திரதவாத்நிஷ்டநிபுதிஸ்வாதமவித்யுகூராஹயபூவாத்
தாத்யுருக்ஸர்வாநுகூலயாத் ச்யவநவதிதரபராபயவைஷமயவததவாத் ।
ஸாவத்ராபக்ஷபாதாத் ஸுபுவிபுவதயா மாநஸாத்யாச்யபூவாத
ஸங்கோசோநமோசகத்வாஜ்ஜகத்யநதயோபாதிஸுத் ஸர்வயோக்யம ॥

வயா — (1) (ஸ்வாமிதவாத்) உமமுயிர் வீடுடையான-எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும்
(2) (ஸுஸ்திரதவாத்) மின்னினநிலையில் - ஸ்வவயதிரிகதர் எல்லாரும் அஸ்திரராயத தானொரு
வனே ஸுஸ்திரதவாத் (3) (நிகூல நிருபதிஸ்வாதம வித்யுகூராஹய பூவாத்) நீரநும
தெனறவை வேர்முதல மாயதது - அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விரோதிகளை விட்ட போகளாலே
ஸுக்ரஹனாகையாலும் (4) (தாத்யுருக்ஸர்வாநுகூலயாத்) எல்லையிலந்நலம் புலகு பறறறறே -
அப்படி எல்லார்க்கும் அநுகூலனாகுகையாலும் (5) (ச்யவநவதிதரபராபய வைஷமயவத
தவாத்) உறறதுவீடுமின செறறது மன்னுறில் - நஸ்வரமான கைவலயத்திற்காடிலும்
விலக்ஷணமான ஸ்வபராபதிருப மோக்ஷத்தை உடைத்தாகையாலும் (6) (ஸாவத்ராபக்ஷ
பாதாத்) பறறில்லீசனும் முறறவும் நின்றனன-அநாதியாக ஆஸ்ரமித்த ஸூரிகளிற்காடிலும்
இன்று ஆஸ்ரமித்தசேதநரிடத்தில மிகவும் வாத்ஸலயத்தை உடைத்தாகையாலும் (7) (ஸுபுவிபுவ
தயா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்க நன்னுன ஸம்பத்தை உடைத்தாகையாலும்
(8) (மாநஸாத்யாச்யபூவாத்) உள்ளமுறை செயல உள்ள இம்முனறையும் - மநோவாக்காயங்க
ளாலே பூஜிக்கப்படுமவனாகையாலும் (9) (ஸங்கோசோநமோசகத்வாத்) ஒடுங்கலுமெல்லாம்
விரும் அவித்யாதிகளாலே உண்டான ஜ்ஞாதஸங்கோசத்தை விடுவிகையாலும் (10) (ஜக
த்யநதயா) வண்புகழ நாரணன - லோகங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமுமாய அநதர்யாமியுமாய
உபாயமுமாய உபேயமுமாய நிறையாலும் எம்பெருமான ஸாவாராத்யனாகுகும் அவனை
பூஜியுங்கோள்-என்று 'வீடுமின முறறவும் என்கிற துஸகத்திலே பரரைக்குறித்து ஆழ்வார்
உபதேஸித்தருளினா என்கிறார்

வேதாந்த தேஸிகா திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

2 வீடுசெய்து மறறெவையு மிக்கபுகழ் நாரணன்தாள்
நாடுநலத் தாலடைய நன்குரைக்கும்—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மானிலத்தோர் தாமவாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து

பெரியஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

அவ — இரண்டாம் பாட்டு (வீடுசெய்து) இதில் தம்முடைய திருவுள்ளம் போலே அநுபூவததுக்குத் துணையாய்த் திருநதுமபடி, ஸம்ஸாரிகளைச் சூழித்துப் பரோபதேஃஸம் பண்ணுகிற பாசுரத்தை † அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார் அது எங்ஙனேயென்னில், கீழ் எம்பெருமானுடைய பரதவத்தை அநுபூவித்தவா அநுபூவஜ்ஜிதஹாஷ பரகாஷத்தாலே * பேராத்யநத் பரஸபரம் பண்ணியல்லது தூரிககமாட்டாதே துணைதேட்டமாய், அதுககீடானாரை ஸம்ஸாரத்திலே காணுமையாலே, அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சோததுக்கொள்ளுவோமென்று பரோபதேஃஸம் பரவருத்தராய், புகுவதூவயதிரிகத் விஷயங்களின் தோஷபூஹுளயத்தையும், புகுவதூகுணவைலக்ஷணயத்தையும் உபதேஃஸியாநின்றுகொண்டு, அபராபதவிஷயங்களை விட்டு பராபதவிஷயமான எம்பெருமானை பூஜியுங்கொள்ள என்கிற * வீடுமினமுற்றத்தில் அாதத்துத்தை (வீடுசெய்து) இதயாதி்யாலே அருளிச்செய்கிறார் என்கை

வயா — (வீடுசெய்து மறறெவையும்) 1 “தயக்த்வா புதராமஸச தூராமஸச” எனனுமபடி † பரிகூரஹங்களுடையப் பரிதயஜிதது வீடுசெய்து-விடுகையைச்செய்து (மறறெவையும்) புகுவதூவயதிரிகதமாயிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது பூஜ்ஜவிரோதிகளாய் அஹங்கார ஹேதுவாயுள்ளதடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு தயாஜயமிறே “வீடுமினமுற்றவும் வீடுசெய்து” என்றத்தைப் பின்சென்றபடி “மின்னின் நிலையில் மன்னுயிராககைகள் எனனுமிடத்திறை உன்னுமின நீரே” “நீர்நுமதென்றிவை வோமுதலமாயதது” என்றும், “அதுசெறறு” என்றும், “உள்ள இம்முன்னையையும் உள்ளிக்கெடுத்து” என்றும் இப்படி ஸதோஷமாயிருக்கும்தெல்லாம் தயாஜயமாய், அததால் ஸகுணமாயிருக்கும்து உபாதேஃஸமாயிறே இருப்பது, அததைச் சொல்லுகிறது—(மிகப்புகழ் நாரணன்தாள்) என்று “நிலவண்புகழ் நாரணன்” என்றத்தைப் பின்சென்றபடி ஸமருத்தமான கலயாணகுண ஸஹிதனாய் ஸாவஸமாதபரணை நாராயணனுடைய சரணங்களை (நாடு நலத்தாலடைய நன்குரைக்கும்) “வீடுசெய்யமின்” “இறையுன்னுமின நீரே” என்று நாடாக(வே),

† (பா) அநுபூவிதது ‡ (பா) பரிதயஜிதத் பரிகூரஹங்களுடையவும்

விநே ஆஸரயிக்குமபடி உபதேஸிககிறது, அததை நினைத்திநே “நாடுநலத்தா லடைய” எனகிறது நலத்தாலடைகையாவது — “எல்லையிலநலம் புலகு” “அவ்னமுற்றிலடங்கே” “ஈசனடங்கெழில் தெனறடங்குகவுள்ளே” “இறை யுள்ளிலொடுங்கே” “ஒடுங்க அவனகண” என்று அங்குநா பரிஷ்வங்கும போலே அபிநிவேஸத்தாலே ஆஸரயிக்குமபடியை விதித்தபடி எனகை இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் புகதியாலே பூஜிக்குமபடி நனருக உபதேஸித் தருளும் உபதேஸத்தாக்கு நனமையாவது - நிரஹேதுகமாகவும், உபதேஸ யாரத்தங்குகளில் ஸங்கோசமினறிககே உபதேஸிககையும என்றபடி.

திருவாய்மொழிதோறும் திருநாமப்பாட்டு உண்டாகையாலே, அததையும் தத் பூலத்தோடே தலைக்கட்டாக அருளிச்செய்கிருா (நீடுபுகழ் வண்குருகூர் மாறணிந்த மாநிலத்தோர் தாம் வாழ்ப பண்புடனே பாடியருள் பத்து) என்று அதாவது ஸம்ஸாரிகள் வைமுக்யம் பாராமல பரோபதேஸம் பண்ணுகையாலே, நிதயமாய் நெடுகிப் போருகிற யஸஸையுடையராய, தூஸநீயமாய உதூரமான திருநகரிகு நிர வாஹகரான ஆழ்வாரென்னுதல், அன்றிககே வணமை A “வண்தென்குருகூர் வண்சடகோபன்” எனனுமபடி ஆழ்வார்க்கு விசேஷணமாதல் இப்படியான தம் ஓளதூராயத்தினுலே இந்த மஹாபருதிவியிலுண்டான வாகளெல்லாரும் புகுவதுபூஜநத்தாலே ஸத்தைபெற்று வாழும்படி பண்புடனே பாடியருள் பத்து பண்பு - ஸ்வபூவம் தம்முடைய கருபாஸ்வபூவத்தாலேயாதல், ஓளதூராய ஸ்வபூவத்தாலேயாதல், பரப்பறப் பாடியருளினது பத்து பாட்டாயிற்று “சோத் தத்தென்குருகூர் சடகோபன் சொல் சீரத்தொடையாயிரத்தோரத்தவிப்பத்து” என்றத்தைப் பின்சென்றபடி B “பாட்டுக்கு கரியையும், பத்துக்குக் கருத்தும்” எனகையாலே பத்துப்பாட்டுக்கும் உயிரப்பாட்டு பரதூநாயிருக்கும் அந்த நிதூநப்பாட்டுக்கு சேஷமாயிருக்கும் மற்றப்பாட்டங்களும், இது இததிருவாய் மொழி திவ்யபரபூநத்ததுக்கெல்லாம் உள்ளதொன்றிநே C “வீடுமினென்று - தயாஜயோபாதேய தோஷ்குண பரிதயாக, ஸமாபணகரமத்தை ஸாலம்பூந மநதரமாக உபதேஸித்து” என்று ஆசாரயஹருத்யத்திலே நாயனரும் அருளிச் செயதார இததை புகதிபரமாக யோஜித்து பூஷயகாரா பூஷயம் தலைக்கட்டி யருளினபின்பு, † புகதிபரமாக யோஜித்த கரமத்தைப் பற்றவாயிற்று ஆசாரயாக ளெல்லாரும் அப்படியே யோஜித்தாராக, இவரும் அப்படியே அருளிச்செய்தார

பிள்ளைலோகம் ஜீயா இருவடிகளே ஸரணம்

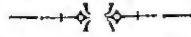
திருவாய்மொழி முதற்பத்தில

இரண்டாம் திருவாய்மொழி வயாக்யநங்கள் முற்றுப்பெற்றன

ஸ்ரீ
சுடபில இரணடாம திருவாயமொழியின் பரவேசுததிலே அருளிச்செய்த
பரத மஸங்குதி க்ரந்தத்திற்கு விவரணமரகிய

ஸ்ரீ பூஷய த்ரவிடாகுமாத்யத்சகத்வநத்வ ஐககணட்யம

- 1 ஸாரீரகத்ரமிடுவேதுஸிரஸஸுதீபத ஸவாபூவிக ஸவகுணரதநசயம ரமேஸம |
 ஹஸதயத்ரமிழாத்தந்யநிஸமாஸரிதரக்ஷணகதீக்ஷம வரஜாமி ஸரணம
 ரமணம யதிந்தோ ||
- 2 யோ வாஸய த்ர்ஸநவரஸய குலாதிநாதோ
 யோ பூரஹமனோ஽பி பரதத்வமிதி பரதீத |
 யஸயாபுவந் நிகுமமௌளிவரஸ ஸுவாசஸ
 ஸோடயம ஸடூரிர்வதாநமதுரை கடாசை ||
- 3 யதிந்த்ரஸ ஸடூரிம ஸதூர ஸேவமாந
 குத்ருஷ்டமஸச பூஷயாந் முதூர வாத்யுகதாந் |
 கதூமாத்ரஸேஷாந் விதூயாத் விபராந்
 த்ரயீமார்க்கு நிஷ்டாந் ஐயதயதர ஸோகே ||
- 4 ஸ்ரீவத்ஸசிஹநதநுஜாகுமமௌளியோகி -
 ஸ்ரீமத் கலிக்ரு வரயோகிமுகூர மஹாநத |
 வயாஸார்யவேதுஸிகூரார்ய மஹார்ய முக்யா
 வேதூாந்த யுகும குரவோ ஹருதி ஸந்நித்யு ||
- 5 ஸ்ரீமத்யதிந்த்ர வரயோகிதூயா ஸுபாத்ர வாதூலவமஸ கஸாம்புதிபூர்ண
 சந்த்ரௌ |
 காஞ்ச யதிஸ ஜநிபூமி க்ருதாவதாரௌ ஸ்ரீவேங்கடாபித்யுக்ரு ஸரணம ஸரயாம ||
- 6 ஸ்ரீபூஷய த்ரமிடாகுமாத்ய த்ஸகத்வநத்வகமதயம ஸுதி -
 கும்மயம பராக்குருவாய ஸமமதமிதும் தவம க்ரந்தத்தோ தாஸய |
 இத்யேவம யதிராஜ த்ர்ஸநரதை பருதுவீஸுரை பரேரித
 காஞ்ச ஸௌமய வராபிதேதகருத முநி ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்ததி ||
- 7 ந வேதூாத்தாந் வித்மோ ந க்ருவ கவிதாம வயாக்ருதிபதம்
 ந தர்க்கேஷவப்யாஸோ ந பரமதபுங்க்பரிசய |
 அதூாபி ஸ்ரீராமாவரஜ முநிவாயோக்தி நிசய-
 பரகாமாப்யாஸோ மே பரகடயதி ஸர்வத்ர திஷணம ||

முதல திருவாயமொழியும், இரணடாம திருவாயமொழியும் அத்யாய சதுஷ்
 டயாதமக ஸாரீரகமீமாமஸா ஸாஸதர ஸமாநாதததுக்மாயிருக்கும், ஸாரீரகாத
 த்நதான பூரஹமகாரணதவமும், தத்பூாத்யதவமும், முமுக்ஷுபாஸயதவமும்,
 முகத பராபயதவமும் 8 “காரணத்வமபூாத்யத்வமுபாயத்வமுபேயதா” எனனக
 கடவதிதே இவ்விரண்டு திருவாயமொழியும் வேதூாநதஸாஸதர ஸமாநாதததும்

என்னுமிடத்தை நம்பிள்ளை ஈட்டிலே * வீடுமின முற்றின பரவேஸுத்திலே, “ததவபரமாயும் உபாஸநபரமாயுமிறே மோக்ஷஸாஸதரநதானிருப்பது அதில ததவபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனலாம சொல்லிற்று கீழிலதிருவாயமொழி யிலே உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனவற்றுக்கெல்லாம ஸங்கூரஹ்மாயிருக்கிறது இததிருவாயமொழி” என்று அருளிச்செய்தாரா, இதைபுங்கொண்டு வேதாநதாசாராயரும் தூரமிடோபநிஷத தாதபாயரதநாவனியிலே 1 “ஆதெள்ள ஸாரீரகார்த்தத் கரமமீஹ விஸத்ஸம் விமஸ்திா வக்தி ஸாகூரா என்று அருளிச் செய்தாரா, இன்னமும் 2 ‘புரா ஸதீதரைர் வயாஸஸ ஸருதிஸதஸிரோர்த்தம் க்ரதித்வாந், விவவரே தம் ஸராவயம் வகுளதரதாமேத்ய ஸ புந | உபாவேதெள க்ரநதெள்ள கட்டிதமலம் யுக்திபிரஸௌ, புநாஜ்ஜே ராமாவரஜ் இதி ஸ பூரஹம் முகூர ||” என்று, ஸாமாநயேந ஸாரீரகததுகுகும் திருவாயமொழிகுகும் உண்டான ஓகமதயத்தை ஆசசானபிள்ளையும் அருளிச்செய்தாரா, ஆகையால் இரண்டு திருவாயமொழியும் பூாவோததர தூவிகாதமகமான ஸாரீரக ஸாஸதரஸமானாததும் என்று கொள்ளவேணும் இஸஸம்பரதூயாராததத்தை, பாட்டுக்களில் உப பத்தியுடனே ஏறிட்டு பரகாஸிப்பிக்கிறோம்

முதல திருவாயமொழி பூாவதூவிகத்தோடு சேருமபடியைத் தெரிவிக கிறோம் அது எங்ஙனென்பென்னில், முதலபாட்டு நாலடியும் சதுஸஸ்தாயாததத் மாகவும், “மன்னகம்” என்கிற இரண்டாம் பாட்டு ஈக்ஷதயாநததூமயாநதராதீத யாதிக்ரணாததூமாகவும், “இலனது” என்கிற மூன்றாம் பாட்டு, ஆகாஸ பராண ஜயோதிரிநதூரபராணாதிக்ரணாததூமாகவும், “நாமவன” “அவரவா” “நின்றனா” என்கிற நாலாம் பாட்டுத் தொடங்கி மூன்றுபாட்டும், தரிபாதூயாததூமாகவும், ஆக ஆறுபாட்டும் பரதூமாதூயாராததூமாய, “திடவிசுமபு” என்கிற ஏழாமபாட்டு தூவி தீயலக்ஷண பரதூமபாதூராததூமாகவும், “சுரரறி” “உளனெனில்” என்கிற எட்டாம் பாட்டும், ஒன்பதாமபாட்டும் தாக்கபாதூராததூமாகவும், “பரநததண” என்கிற பத்தாமபாட்டும், நிகுமநபாட்டும் வியத்பாதூ தூரியபாதூராததூமாகவும் ஆக ஏழாம பாட்டுத் தொடங்கி நிகுமததளவும் தூவிதீயாதூயாராததூமாய, இததிருவாயமொழி பூாவதூவிகாததூமாகக் காணலாம் அதில் முதற்பாட்டில், “உயாவறவுயா நலமுடையவன யவன” என்கிற சந்தை பரதூமாதிக்ரண ஸமானாததூம் அது எங்ஙனென்பென்னில், பராபூகரமதரீதயா ஸபூதூததுகுகுக் காராயாராததூத் திலே பேராதூகதவ ஸுகதியாகையாலும் பரிநிஷபந வஸதுவிலே ஸபூதூததுகுகு பேராதூகதவ ஸுகதியிலலாமையாலும், வேதாநதங்கள் பரிநிஷபநமான பூரஹ மத்திலே பரமாணமாகமாட்டாது பரமாணமல்லாமையால் ஸங்கூரதூயநம் பண்ணினவனுக்கும் அநநத ஸதூர பூலாபாதபரதீதி வரமாட்டாது 3 “அக்ஷயம் ஹ வை சாதூர்மாயயாஜிநஸ ஸுக்ருதம் பூவதி” இதயாதீ வாகயங்களில் சாதூர் மாயாதீ காமங்களுக்கும் அக்ஷயமான பூலம் ஸருதமாகையாலும், காமால்

பாஸ்திர பூலதவநிராணயம் ஸித்திதியாது, ஆகையால், காமனாம அலபாஸ்திர பூலவதவநிராணய ஸஹித அநநதஸ்திரபூலாபாதபரதீதிரூப விஸிஷ்டஹேது ஸித்திதியாமையாலே, வேத்யாநதாரமபூம கடிபாதென்கிற பூவபக்ஷத்திலே— அமபூா தாத மாதுலாதி, ஸபூத்யங்களில் ஸித்தித்யூபமான மாதாபிதராத்யாதத்யங் களில் பரத்யம் வயுதபத்தி காணகையாலும், அது காராயூபாராதத்யத்திலென்கிற நிரபூநத்யமில்லாமையாலும், வேத்யாநதங்களுக்குப் பரிநிஷ்பாந பூாத்ய ஸாமாத்ய முண்டாய, அதுகள் பரமானமாகையாலே, அநநதஸ்திரபூலாபாதபரதீதிரூப விஸேஷயாமஸம் லபிக்கும் காமவிசாரம் பண்ணினவனுக்கு ஆவருத்திவித்யாநாதி, களாலே காமங்களுக்கு ஸாதிஸ்ய பூலதவம் அவக்யதமாகையாலும், அக்ஷயதவ கீரததநம் சிரகால ஸத்யாபிதவாபிபராயமாக—1 “வாயுஸாந்திரிக்ஷஞ்சைதத்யமருதம்” என்கிறவிடத்தில் அமருததவம்போலே நிரவஹிக்க வேண்டுகையாலும், காம னாம அலபாஸ்திரபூலதவநிராணயரூப விஸேஷனாமஸம் ஸித்தித்யுக்கும் இப்படி விஸிஷ்டஹேது லபிக்கையாலே ஸாஸதாராமபூம கடிக்குமென்றிறே பரத்யமாதி, கரணாதத்யம் இனி “உயாவற வ்யாநலமுடையவன்” என்று அவதிக்காநத ஸ்திரபூலரூப குணவிபூதிமததையேச சொல்லி, “யவன்” என்று இவ்வாதத்ய துக்கு “ஆநதேதூ பூரஹம்” இதயாதி, ஸருதிபரமான பரஸித்தித்யுடையும காட்டுகையாலே, ஸித்தித்யவஸ்துவான பரபூரஹம் வேத்யாநத வேத்யமென்று ஸித்தித்யுக்கையால், இச்சநதை விஸேஷயாமஸமான அநநதஸ்திரபூலாபாதபரதீதியை ஸூசிப்பிக்கிறது, “உயாவற” என்கிற இது பூரஹமாதிக்குடைய காமாதீ, நோசசூராயம் பூக்யவதுச்சூராயாபேக்ஷயா “இலலை” என்னுமபடியிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, காமங்களினுடைய அலபாஸ்திரபூலதவ நிராணயததை ஸூசிப்பிக்கிறது, ஆக, “உயாவற உயாநலமுடையவன் யவன்” என்கிறவள வாலே விஸிஷ்டஹேதுவை ஸூசிப்பிக்கையாலே, ஸாரீரகாரமபூ ஸமாதத்யநபர பரத்யம் ஸூதராதத்யம் இச்சநதை என்னக்குறையிலலை, கிஞ்ச, பூரஹம்ஸபூத்ய பரவருத்திநிமித்தமான நிரதிஸ்ய பூருஹததவததை “உயாவற உயாநல முடையவன்” என்று முகதகண்ட்யமாக அருளிச்செய்து, “அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு” என்று அவன் திருவடிகளைத் தொழுது உஜ்ஜீவியென்று ஜிஜ்ஞாஸா பூல நிராணய காரயோகதிமுகேந ஜிஜ்ஞாஸா ஸபூத்யாதத்யததை ஸூசிப்பிக கையாலும் இச்சநதை பரத்யமாதி, கரணாதத்யம் இப்பாட்டுத்தான வாகயைக வாகயமாக ஓரவயததையும், வாகயதரயமாக ஓரவயததையும் உடைத்தாகையாலே, வாகயதரயபக்ஷத்தில் இவ்வாதத்யம் ஸவ்ரஸமாய ஸித்தித்யுக்கும்

“மயாவற மதிநலமருளினை யவன்” என்கிற இது ஜநமாதி, கரண பரமேய மானபடி எங்ஙனேயென்னில், பூரஹம்ஸித்தித்யியில் வேத்யாநதம் பரமானமான லும், லக்ஷணம் பூரஹமததுக்குக் கிண்டியாமையாலே பூரஹம்பரதிபத்தி வரமாட டாது, அது எங்ஙனேயென்னில், 2 “யதோ வா இமாநி” இதயாதி, வாகயம்

ஐநமகாரணதவாதிகளை லக்ஷணமாக அறிவிப்பிக்கமாட்டாது, ஐநமகாரணத் தவாதிகளை விசேஷணமென்கிறீரோ? உபலக்ஷணமென்கிறீரோ? விசேஷணப் பேதப்பரபுகத் விசேஷப்பேதம் பரஸங்கிககையாலே விசேஷணமென்கை கூடாது உபலக்ஷணப்பலக்ஷணவயதிரிகத் உபலக்ஷயகத் ஜஞாதாமஸம கிடையாமையாலே உபலக்ஷணமென்கைவும் கூடாது—என்று பூவபக்ஷம் பராபதமா மளவில, அநேகவிசேஷணவிசரிஷ்ட விசேஷபையஸய — “தேவதூதத் தயாமோ புவா லோஹிதாஷு” இதயாதிக்ஷு த்யாஸநாத, “கூண்டோ முண்ட, பூணஸருங்கோ கௌ” இதயாதிக்ஷு கூண்டுவமுண்டுவாதிக்ஷு விருதூத் விசேஷணநாமேவ விசேஷயப் பேதகத்வத்யாஸநாத, ஐநமாதிகாரணதவாதே காலப்பேதேந பூரஹமணி அவிருதூத்வாஸ விசேஷணதவம் உபபநம், உப லக்ஷணோபலக்ஷய வயதிரிகத் உபலக்ஷயகத் பூரஹமதவாதிக்யான தருதீயாகாரம லபிககையாலே உபலக்ஷணதவமும் கூடும் இப்படி ஐநமகாரணதவாதிகள பூரஹமலக்ஷணமாகையால் லக்ஷணங்களால் பூரஹமபரதிபத்தி வருகையாலே பூரஹமவிசாரம க்டிகுமென்றிறே ஐநமாதிகரணபரமேயம், இனி இவ்விடத்தில் “மயாவற மதிநலமருளினன யவன” என்று - அஜ்ஞாந அநயத்யாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநரூபமான மயாவுபோமபடி புகதிரூபாபநஜ்ஞாநத்தை அருளினென்று சொல்லுகையாலே, அநுகூராஹகத்வம் த்யேயதவவயாபதமாய, 1 “காரணம் து த்யேய” என்கிறபடியே த்யேயதவம் காரணதவாஷேபகமாயிருகையாலே, தத்யாஷேபகத்யேயதவாஷேபகமான அநுகூராஹகத்வரூப த்யாமகத்யுநம்கூந ஐநமகாரணதவரூப பூரஹமலக்ஷணத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலே, ஐநமாதிகரண பரமேயம் இசசநதை கிஞ்ச, “மயாவற” என்று அஜ்ஞாநநிவருத்தியைச் சொல்லுகை யாலே 2 “அவித்யாநிவருத்திரேவ ஹி மோக்ஷ” என்கிற முகதிகாரணதவம் கண்டோகதமாயிருக்கிறது அநத மோக்ஷநதான—3 “ஐக்யதூத்யுபவஸதி தி பரணஸ ஸமஸாரவிமோசநாத்ய” என்று உத்யுபவஸதிதிபரணஸங்களைப்போலே ஸம ஸாரவிமோசநததையும் பூரஹமகாராயமாக அபியுகதா அருளிச்செய்கையாலே பூரஹமகாராயமிறே, அதுதானும் ஐநமகாரணதவாதிகளைப்போலே பூரஹம லக்ஷணம், 4 ‘யத் பரயந்தயபிஸமவிஸந்தி’ என்கிற ஸருதியிலே 4 “யத்யுபிஸம விஸந்தி” என்று ஐக்யதபரளயகாரணதவததையும், ஸமஸாரவிமோசநகாரணத வததையும் சொல்லிறிறே, ஸருதபரகாஸிகையிலே பட்டடும், அப்படியே வயாக்யாநம் செயதருளிஞா ஆனால் ஐநமகாரணதவம், ஸத்திதிகாரணதவம், ஐக்யதஸமஹாரகாரணதவம் இவை இத்தனைபையும் விட்டு மோக்ஷகாரணதவ மாதரததையே அருளிச்செய்வானென? என்கில், ‘ஐநமகாரணதவாதிகள ஸமுதிதமே பூரஹமலக்ஷணமென்கிற நிரபூநத்யுமிலலை, ஏகைகமும் லக்ஷணமாம’ என்கிற அாததத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக, மோக்ஷகாரணதவமாதரததை அருளிச் செயதா ஆனால், ஐநமகாரணதவாதிகளில் அநயதமத்தை அருளிச்செய்தாலும் இநத பரயோஜநம் வித்யுதிக்குமே விசேஷித்து மோக்ஷகாரணதவத்தை அருளிச்

செய்வானென்னென்னில, வேதூநத ஸாஸ்தரததுக்கு பரபோஜநம மோக்ஷ மாகையாலும், தமசகு எமபெருமான மோக்ஷத்தைத் தந்தருளுரையாலும், மோக்ஷ காரணதவத்தை அருளிச்செய்தார பூரஹமத்தினுடைய ஸருஷ்டிகாரணத் வாதிட்கள் ஏசைகமே சித்துசித்துவயாவருத்தமாயிறேயிருப்பது ஸுதரபுஷ்யங் களில் ஜநமகாரணதவாதிட்களை ஸமுத்திதமாகச் சொல்லுக்ககு பரபோஜநம ஜிஹாஸய பூரஹமத்தினுடைய நிரதிஸய பூருஹதவ ஸித்துதியென்று ஸருத் பரகாஸிசையிலே ஸபஷ்டமாக புட்டா அருளிச்செய்ததைக் சண்டுகொளவது ஆகையால் “மயாவற” என்று—ஸமஸார விமோசந சாரணதவத்தை முகத் கண்டமமாக அறிவிப்பிக்கிற இச்சநதை ஐநமாதிகுரண ஸமாநாததமென்னக் குறையிலலை ஆக எல்லாவற்றாலும் “மயாவற மதிநலமருளினன்” என்கிற இரண்டாமடி ஐநமாதிகுரணபரமேயம்

“அயாவறு மமராகளதிபதியவன்” என்கிற மூன்றாமடி ஸாஸ்தரபோநயதிட்குரணாததமான்படி எங்ஙனே? என்னில — வேதூநதங்களுக்கு ஸித்துதமான பூரஹம வஸ்துவில் பேராதுகதவ ஸுகதிபுண்டாய ஜநமகாரணதவாதிட்கள் பூரஹம லக்ஷணமாய பூரஹம பரதிபத்தி லபித்தாலும் வேதூநதாரம்பும் கடியாது, ஸாஸ்தரஸுப் பரமாணம்—பரமாணநதரபராபதமுமாய, பரமாணநதர விரோதமு மினறிகேயிருக்கிற அரத்தத்திலே பேராதுகமாயிருக்கும், இனி, பூரஹமத் தினுடைய நிமித்ததவாமஸம், 1 “க்ஷித்யாதிகம ஸகர்தருகம், கார்யதவாத் கட்டவத்” என்கிற அநுமாததாலே ஸித்துதிக்கும், உபாதூநதவாமஸம்—நிமித்த பூதனான குலாலாதிட்களில் உபாதூநதவம் காணாமையாலே, பரதயக்ஷாதிட்கு பரமாண விருத்துதமாயிருக்குமாகையால், ஸாதூக பூாதூக பரமாண விரஹிதமல்லாமையாலே, பூரஹமகாரணதவத்தை வேதூநதங்கள் பேராதூபிக்கமாட்டாமையாலே ததூவிசாரம் அநாரம்புணீயமென்கிற பூவபக்ஷத்தில், அநுமாததாலே பூரஹ மத்தினுடைய நிமித்த காரணதவத்தை ஸாதிட்குமளவில் லோக தூருஷ்ட குலாலாதிட்குக்ஷேதரஜஞஸஜாதீயனய ஸித்துதிப்பெழுதிய விவக்ஷிதனான ஈஸவரன ஸித்துதியாமையாலே, அநுமாததாலே ஈஸவரனுடைய நிமித்ததவாமஸத்தை ஸாதிட்குக்கொணாமையாலே, அநுமாதம் ஸாதிட்குக்கமாட்டாது, அபரிமிதஸுகதி கனான நிமித்தேஸவரனுகே லோகாபரிதூருஷ்டமான உபாதூநதவாமஸமும் பரமாணநதரபூதிட்தமல்லாமையாலே, உபாதூநதவாமஸத்தில் பரமாணநதரம் பூாதூகமாகமாட்டாது ஆகையால், ஸாதூக பூாதூக பரமாண விரஹிதமான பூரஹம காரணதவத்தில் வேதூநதமே பரமாணமாகவேண்டுகையாலே, ததூ விசாரம் ஆரம்புணீயமென்றிறே ஸாஸ்தரபோநயதிட்குரண பரமேயம் இனி, “அயாவறும் அமராகளதிபதியவன்” என்று புகுவது விஸமருதியற்ற நிதயஸூரி சேஷிதவத்தை அருளிச்செய்தார, ஸூரிஸேவயதவந்தான பரமாணநதர பராபதமுமன்று, பரமாணநதர விருத்துதமுமன்று, இப்படி ஸாதூக பூாதூக பரமாண மீ—2

விரஹிதமான ஸூரிஸேவயதவததை அருளிச்செய்கையாலே, 1 “ததஸாமாந்யாதி, தரேஷு தத்யாதவம்” என்கிற நயாயமாக ஸாவஜ்ருதவாதிசூண்விஸிஷ்ட பூரஹமத்தி னுடைய ஜக்தகாரணதவத்துக்கும் வேத்யாநதமே பரமாணமாகவேணுமென்று அறி விப்பித்தருளினாராமத்தனை, ஆகையால், அபராபதாராததமும் அவிருத்யூராதத மும் ஸாஸ்தரமென்கிற அாதத்யூதாதக காட்டுகிற இச்சாதை ஸாஸ்தர யோந்யதி, கரண பரமேயமென்னத தட்டிலலை, கிஞ்ச “அதிபதி” என்கிறவிடத்தில் “பதி” என்கிற இததாலே பாலநகாதருதவருப நிமிதததவததை அருளிச்செய்து, “அதி, பதி அதி, பதி” என்று அநதப பதிஸப்யத்யவாசயனான நிமிதத பூதனுடைய ஆதி, கயததை அருளிச்செய்தாரா, அநத ஆதி, கயநதானும் - லோக ஸித்த, நிமிதத பூதரான குலாலாதி, வைலக்ஷணயம் தத்யுவைலக்ஷணயநதானும் - ஜக்த்யூபாத்யா நதவம் முதலானவை இப்படி நிமித்தோபாத்யாநகயததை “அதிபதி” என்று அருளிச்செய்கையாலே, பரமாணுநதராபராபத பரமாணுநதராவிருத்யூராததத்க ஸாஸ்தர பரமாணயததை இச்சநதை ஸூசிப்பிக்கிறது ஆக இவையெல்லாவற்றும் இது ஸாஸ்தரயோந்யதி, கரண பரமேயம்

“துயரறு சுடரடி தொழுதெழு” என்கிற நாலாமடி ஸமநவயாதி, கரண ஸமானாதத்யுமானபடி எங்ஙனே? எனனில், பரவருத்திநிவருத்திபரமாயிருக்கிற “அாதத்யூராததீ, ராஜகுலம் கச்சேத” “மநத்யாகூநிரா நாமபூ பிபேத” 2 “ஸவாககூ காமோ யஜேத” 3 “ந களஞ்ஜம் பூக்ஷயேத்” இதயாதி, வாகயங்களுக்கே பரயோஜந பாயவஸாயிதவமுண்டு, ஸித்த, வஸது பேராத்யகவாகயங்களுக்கு அது இல்லை, ஆகையால் ஸித்த, யுமான பூரஹம் பரதிபாத்யக வாகயங்களுக்கு பரயோஜந பாயவஸாநம் இல்லாமையாலே வேத்யாநத ஸாஸ்தரம் அநாரம்புணீயமென்று பூரவபக்ஷம் பராபதமாமளவில், நிதி, போலே பூரஹமமே ஸவயம்பரயோஜநரூபம், ததபரதி பாத்யக வேத்யாநத வாகயங்களே ஸாக்ஷாத பரயோஜந பாயவஸாயிகள், இஷ்டா நிஷ்டபராபதி பரிஹார ஸாத்யுந பேராத்யத்யவாரா, பரவருத்தி நிவருத்திபர வாகயங் களுக்கு பரயோஜந பாயவஸாயிதவமொழிய நேரே பரயோஜந பாயவஸாயிதவ மில்லை ஆகையால், அநத கலயாணகுண பரிபூரணமான பூரஹமமே பரயோஜந மாய, ததபரதிபாத்யகமான ஸாஸ்தரம் பரமாணமாய ஸித்த, திகையாலே, ஸித்த, பூரஹம்பரதிபாத்யகமான ஸாஸ்தரம் ஆரம்புணீயமென்றிறே ஸமநவயாதி, கரணத்தின் பொருள் இனி “துயரறு சுடரடி தொழுதெழு” என்று “தூ ககூநிவாத தகாய விகஸவர தேஜோரூபமான திருவடிகளிலே கைங்காயததைப்பண்ணி உஜ்ஜீவி” என்றருளிச்செய்தாரா, அததாலே A. “பொன்னடி” என்று சொல்லுகிற திருவடிகளே பரயோஜநமாய, ததபரிசாயையே புருஷாதத்யுமாக பராததி, தது, விலக்ஷணமான பூரஹமமே பரம்பரயோஜநமென்று அறிவிப்பிக்கையாலே, பூரஹ மத்தினுடைய ஸாக்ஷாத பரயோஜநதவததை ஸாதி, தது, ஸாஸ்தரம் ஆரம்புணீய

மென்று சொல்லுகிற ஸமநவபாதி, கரணாததம் இச்சநதை ஆகைபால், முதற பாட்டு-ஸவருபமாக ஸாஸதராரம்ப, ஸமாததநபரமான சதுஸஸிதாபாததமாக ஸதாசாய பரஸாத்ஸபுத, வேதநாததவய ஸரவணமுடையவர்களுக்குக் கைக் கொள்ளக் குறையிலலை

1 புக்தாமருதாத்யகூதாயாஸ சதுஸஸிதாயேககண்ட தர |

நிருபிதா வேதமௌளித்வநிஷ்டஸ்தாம முதே ||

இது பரதமகூதா சதுஸஸிதாயைக்கண்டயம

முதற்பாட்டு சதுஸஸிதாபாததமென்னுமிடம் உபபாதிக்கப்பட்டது, இனி, மேல இரண்டு பாட்டு 2 “ஈக்ஷதோ நாஸபுதம்” என்று தொடங்கி பாதுசேஷ ஸமாநாததமாயிருக்கும்படி உபபாதிக்கப்படுகிறது இப்பாதுசேஷநதானும-ஸாக்ஷாத காரணவாக்ய நிருபணபரமான பரதம்பேடிகை அதிகரண பஞ்சகாத மகமாய, துவீதீயபேடிகை அதிகரணத்வயாதமகமாயிருக்கும், பரதம்பேடிகை யும்—ஸாமாநய ஸபுதங்களுக்குப் பரமாதமரூப விசேஷபாயவஸாயிதவ பரதி பாதுகமாய ஒரு பேடிகையும், அததநாதர பரஸித்வங்காளான ஆகாஸ பராணதி, விசேஷ ஸபுதங்களுட்பட பரமாதமரூப விசேஷ பாயவஸாயி எனறொரு பேடிகையுமென்று இப்படி அவாநதரபேடிகாத்வய புகதமாயிருக்கும் இதில் “மன்னகம்” என்கிற இரண்டாமபாட்டு காரணவாக்ய நிருபணபரமாயுள்ள பரதம்பேடிகையில் ஸாமாநய ஸபுதங்கள் பரமாதமரூப விசேஷபாயவஸாயிகள் என்கிற ஈக்ஷதயாநததமயாநதராத்விதபாதி, கரணரூப அவாநதர பரதம்பேடிகா ஸங்கதாததமாயிருக்கும், “இலனது” என்கிற மூன்றாமபாட்டு—பரதம்பேடிகை யில் அவாநதர ரூபமான ஆகாஸ பராணதி, கரணரூப அவாநதரத்வீதீய பேடிகை யோடும், காரணத்வஸம்வயாபதமான தாமகதநமுகேந காரணவாக்ய நிருபண பரமாயுள்ள ஜயோதிரிநதூரபராணதி, கரணரூபமான பரதநாதத்வீதீய பேடிகை யோடும் ஸமாநாததமாயிருக்கும்

“மன்னகம்” என்கிற பாட்டு, ஈக்ஷதயாநததமயாநதராத்விதபாதி, கரண பரமேயமானபடி என்னென்னில், இம்மூன்று அதிகரணத்திலும், ஈக்ஷதயதி, கரணத் தில்—3 “ஸதேவ ஸோமயேதமகூர ஆவீத” இதபாதி வாக்யத்தில் ஜகதகாரண தயா பரதிபநநமான ஸச்சபுதவாசயவஸது பரதநாமாகவேணும், இதுமஸபுத வாக்யமான ஸதவரஜஸதமோமய ஜகததுக்கு தத்புகதமான பரதநாம காரணமா மொழிய, ஸதவரஜஸதமோவிதுரமான பூரஹமம் காரணமாகமாட்டாது, இன்னமும், அநுமாநாகாரவாக்யவேத்யதயா ஆநுமானிக பரதநாமே இவ்வாக யத்தில் காரணமாயத் தோறுகிறது—என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஜகத ஸாகக்ஷோபபுகத முக்யேக்ஷணம் பரதநாததுக்குக் கூடாமையாலும், ஸாவஜ்ஞமான பூரஹமததுக்கு உள்ளதொன்றாகையாலும் சித்சிதவிசிஷ்டபூரஹமம் ஜகதகாரண

மாசையால ஸரீரபூத சித்துசித்துவாரா ஸதவரஹஸ்தமோமயாநவயம் கூடுகையாலே, ஜகதஸூலக்ஷணயம் பூரஹமததுகுகும் உண்டாகையாலும், அநுமானாவயவங்களில் பரதூநமான ஹேதவவயம் அநுபாததமாசையாலே, இவ்வாசயததுக்கு அநுமானாகாரதவம் அஸித்துமாயகையாலும், ஸைச பூத்ய வாசயமான காரணம் பரதூநமனறு, பரமாதமாவென்று ஸித்துதூநதிதது, பூரஹமததினுடைய அசித்துவயாவருததி பரதிபாதிக்கப்பட்டது

ஆநந்தமயாதிக்கரணத்தில்—பூரஹம் அசித்துவயாவருததமேயாகிலும் ஜீவவயாவருததமாக மாட்டாது, 1 “தஸமாதுவா ஏதஸமாதுவிஜ்ஞாநமயாத அந்யோ஽நதர ஆதமா஽஽நததமய ” என்கிறவிடத்தில் ஆநந்தமய ஸபூத்யவாசயன ஜீவனுகையாலே அவன் ஜீவனுகைக்கு அடி—2 “தஸ்யைஷ ஏவ ஸாரீர ஆத்மா” என்று ஸரீரஸம்பூநத ஸரவணமும், 3 “அநேந ஜீவேநா஽஽தமநாநுபரவிஸய ” என்று ஸாமாநாதிக்கரணயததாலே ஜீவபூரஹமனோரைகயமும் ஆகையால, ஜகதகாரணதயா நிரதிஷ்டனான ஆநந்தமயன் ஜீவனே என்று பூவபக்ஷம் பராபதமாமளவில, ஸதகூணிதோததரகரமேண அப்யஸயமானாநந்தம், ஸுகூலவபூகியாய(அ)பரிமிதகாமவஸயனான ஜீவனுக்கு கடியாமையாலும், பரமாதமாவுக்கே அது உள்ளதொருகையாலும், “ஸாரீரன” என்கிறது ஜகதஸூரீரனென்கிறதாய காமகருத ஸரீரதவமல்லாமையாலும், ஸாமாநாதிக்கரணய நிரதேஃஸததாலே ஸரீராதம்பூவ நிபூநதூநமான ஐகயததைச சொல்லுகிறதொழிய ஸவருபைகயததைச சொல்லாமையாலே ஜீவபூரஹம்பேதம் ஸித்துதிக்கையாலும், ஜகதகாரணபூதனான ஆநந்தமயன் பூத்யத முகதாவஸத ஜீவனன்று, ததூவிலக்ஷணனான பரமாதமா என்று ஸித்துதூநதிக்கப்பட்டது

அநதராதியாதியாதிக்கரணத்திலே—கேவலஜீவன் ஜகதகாரணமாகமாட்டானேயாகிலும், உபசித புண்ய விசேஷாகளான ஆதித்யாதி சேதநாகளில் ஒருவன் ஜகதகாரணமாகலாம் அது எங்ஙனெயெனினில், 4 “ய ஏஷோ஽நதராதியே ஹிரண்மய புருஷோ த்ருஸ்யதே ஹிரண்மயஸமஸரு ” இதயாதி சூநதேஃகூயவாக்யததிலே கரசரணாத்ரூப ஸரீரஸம்பூநதம் காரணவஸதுவுக்கு பரதிபாதிதமாயிருக்கையாலும், அதுள்ளது காமகருத ஸரீரஸம்பூநதமுடைய ஜீவனுகையாகையாலும், விலக்ஷணஜீவனே ஜகதகாரணமென்று பூவபக்ஷம் வருமளவில, 5 ஸாவேயுய பாபமப்ய உதித ” என்று அபஹத பாபமதவம் ஸருதமாகையாலும், பரமாதமாவுக்கும் ஸருதிஸமருதி பரஸித்துமாய அபராகருதமாயிருந்துள்ள திவ்யமங்குளவிகூரஹங்களுண்டாகையாலும், விலக்ஷணவிகூரஹபுகதனாய இவ்வாகயத்தில் பரதிபாதிக்கப்பட்டவன் உபசிதபுண்ய விசேஷனான ஜீவனல்லன், ததூவிலக்ஷணனான பரமாதமாவென்று ஸித்துதூநதிக்கப்பட்டது

இனி “பொறியுணாவவையிலன்” என்று—ஐந்தூரியிக பரதயக்ஷவிஷயமான அசித்தினபடியல்லன் என்கையாலே, இசசநதை அசித்துவயாவருததமான பூரஹம்

ஸவருபத்தை ஸாதிககிற ஈக்ஷதயதிகர உபாததம் என்று அறியலாம் “மன்னச மலமற மலாமிசை யெழுதரு மன்னுனாவாவிலன்” என்று—மோரிக்ஷட மான அவித்யாதிசுகள யோக்யாப்யாஸபுலததாலே கழிபககழிய, மேலோககி அபி வருத்யுத்யாய வருகிற மாநுஜஞாநததுககு விஷயமான ஆதமாவினபடியல்லன் எனையாலே ஸுத்யுத்யுத்யுப்யாவஸ்து ஜீவயாவருத்தியை ப்ரஹ்மத துககு அறிவிப்பிக்கிற ஆநாத்யுத்யாதிசரண ஸமாநாதத்யு இசசநதையென்னு மிடம ஸபக்ஷடமாக அறியலாம், “உணாமுழுநலம்” என்று கட்டடங்க ஐஞாநத வாஸரயனாயும், ஆநத்யுதவாஸரயனாயும் இருப்பனென்று அருளிச்செய்கையாலே காரணவஸ்துவுக்கு அசேதநபரத்யுநவயாவாததகமான ஜக்தஸாகக்ஷேத்ரத்தி த்யாமததையும, ஜீவவயாவாததகமான நிரதிஸயாநத்யுப்யாஸததையும ஸூசிப்பித தருளிஞா ஆகையால், 1 ‘ஈக்ஷதே’ 2 ‘அப்யாஸாத்’ எனகிற ஹேதவமஸம் இசசநதையாலே ஸூசிதம் “எதிர நிகழ கழிவினும் இன்னிலன்—மிகுநரையிலன்” என்று—காலதரயத்திலும் தனனோடு ஒப்பாரையும் மிககாரையும் உடையனல்ல நென்றும், நிஸஸமாப்யதிகனென்றும் அருளிச்செய்கையாலே, புண்டரீகாக்ஷதவ அபஹதபாபமதவாதி த்யாமயோக்யததாலே நிஸஸமாப்யதிகனான ஆதித்ய மண்டூலாநதாவாததிபான புருஷன் விலக்ஷண ஜீவனல்லன் பரமாத்மாவேயென்று ஸித்யுத்யுநதிதத அநதராத்யுதயாதிகரணாதத்யு இசசநதையிலே ஸூசிதம்

ஆனால், ஈக்ஷதயதிகரண பரமேயமான அசித்யுவயாவருத்தியை முநதுற அருளிச்செய்யாதே, ஆநத்யுதயாதிகரண பரமேயமான ஜீவவயாவருத்தியை முநதுற அருளிச்செய்கைக்கு அடி எனென்னில, பரத்யுந ஜீவ வயாவருத்திகளில் பரத்யுந வயாவருத்தி ஸூக்ஷ்மபூத்யுதிகளுக்கு எளிதாய அறியப்படுமாகையால் அவாகளுக்கு அறிகைக்கரிதான ஜீவவயாவருத்தியை முநதுற அருளிச்செய்தார ஆனால் ஸூதரகாரா பரத்யுநவயாவருத்தியை முநதுறச் சொல்லுவானென்னென னில், அசித்யுவயாவருத்தியையும் அறியமாட்டாத எளியரானவர்களுக்கு முநதுற தத்யுவயாவருத்தியைக் காட்டி, அவவளவு தெளிவு பிறநதவனுக்கு அநநதரம் அதிலும் ஸூக்ஷ்மமான சேதநவயாவருத்தியைக் காட்டினா ஆகை யால் ஆழ்வாரா அருளிச்செய்கைக்கடி ஒரு கரமமும், ஸூதரகாரருக்கு மறறைப்படி ஒரு கரமமும் விவக்ஷிதமாகையாலே அவவிரணடுக்கும் விரோத்யுமிலலை ஆனால், அசித்யுவயாவருத்தி ஸபூடமாயிருநததாகில் “பொறியுணாவவையிலன்” என்று ஆழ்வாரா அசித்யுவயாவருத்தியை அருளிச்செய்வானென்னென னில, த்ருஷ்ட டாநதருபேண அருளிச்செய்தாராமிததனை, ஆகையாலிறே பிள்ளை “அசேதந வயாவருத்தியோபாதியும் சேதந வயாவருத்தி எனகைக்காக ‘பொறியுணா வவையிலன்’ என்று அருளிச்செய்தார” என்று த்ருஷ்டாநத பரமாக வ்யாக்ய யாநம் செய்தருளிஞா, ஆகையால் “மன்னகம்” எனகிற பாட்டும இவ்வதி கரணதரயமும் ஏககண்டமென்னுமிடம் ஸித்யுத்யு

“இலனது உடையனிது” எனகிற மூன்றும்பாட்டு-ஆசாஸாதி, கரணம் தொடங்கி அதி, கரண சதுஷ்டய ஸமாநாததம் எனனுமிடத்தைத் தெளிய அறிவிககிறோம் ஆகாஸாதி, கரணத்தில்—1 ‘ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநி ஆகாஸாதேவ ஸமுதபத்யநதே’ இதயாதி, சூநதே, சூக்ய வாகயத்தில் ஆகாஸ ஸபுத்வாசயமாயத் தோற்றுகிற ஜக்தகாரணவஸ்து பரஸித்தூகாஸமேயாக வேணும் ஆகாஸ ஸபுத்வம் பரஸித்தூகாஸத்திலே ரூடமாயகையாலும், பரமாத்மாவின்னிடத்தில் ஆகாஸ ஸபுத்வாசயதவம் அபரஸித்தூகமாயகையாலும் - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஸாவஸபுத்ததால் சொல்லப்படுகிற சேதநாசேதந கருதஸந பரபஞ்ச காரணதவம் எனன, “பராயணம்” என்று சொல்லப்படுகிற பராபயதவ பராபகதவங்கள் எனன, இவை இதத்தினையும் பரஸித்தூகாஸத்துக்குக் கூடாமையாலும், பரமாத்மாவாகக் இது உள்ளதொருகையாலும், 2 “ஆகாஸாதே, ஆகாஸயதி” எனகிற வயுதபத்தியாலே ஆகாஸஸபுத்வம் பரமாத்மாவின்னிடத்திலும் கூடுகையாலும், ஆகாஸஸபுத்வாசயம் பரஸித்தூகாஸமன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்தூகாநதிகபபட்டது

பராணாதி, கரணத்திலே—3 ‘ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநி பராணமேவாபி, ஸமவிஸநதி’ இதயாதி, வாகயத்தில், பராணஸபுத்வாசயமான ஜக்தகாரண வஸ்து பரஸித்தூகபராணாகவேணும், ஸாவவஸ்துவும் பராணதீநஸதி, திகமாகக் காண்கையாலே - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஸிலாகாஷ்டூரத்யசேதநங் களிலும் சேதநஸவருபத்திலும் பராணதீநஸதி, திகதவம் கூடாமையாலே, ஸாவ ஜக்தகாரணதயா நிரதிஷ்டமான பராணன பரஸித்தூக பராணனல்லன, பரமாத்மா என்று ஸித்தூகாநதிகபபட்டது

ஜயோதி, ரதி, கரணத்தில்—4 ‘அது யதத் பரோதிவோ ஜயோதி, ரதி, பயதே’ எனகிற சூநதே, சூக்ய வாகயத்தில் ஜயோதிஸஸபுத்வாசயம் பரஸித்தூகமான ஜயோதிஸஸாகவேணும், ஸவவாகயத்தில் பரமாத்ம வயாபதலிங்க விலேஷம் காண்கையாலும், கௌகேஷ்ய ஜயோதிரைகயோபதே, ஸததாலும் - என்று பூவ பக்ஷம் வருமளவில், ஸாவபூதங்களும் த்யுஸம்பநதியான ஜயோதிஸஸககுப் பாத்மாக வயபதே, ஸரிககையாலும், கௌகேஷ்யஜயோதிரைகயோபதே, ஸம் பல்லாததூமாக ததூதமகதவா ஸுஸநதூநவிதி, பரமாயகையாலும் நிரதியயதீபதி யுதமான ஜயோதிஸஸபுத்வாசயம் பரஸித்தூகஜயோதிஸஸன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்தூகாநதிகபபட்டது

இநதூரபராணாதி, கரணத்தில்—5 ‘பராணோஸமி பரஜனாத்மா தம் மாமாயுரம் ருதமித்யுபாஸவ’ இதயாதி, வாகயங்களில் ஹிததமோபாஸகாமதயா நிரதிஷ்ட னான இநதூரன ஜீவனாகவேணும், இநதூரஸபுத்வம் ஜீவவிஸேஷத்திலே ரூட

மாகையாலும் 1 “மாமுபாஸவ என்று ஸ்வாதமோபாஸநதை அமருததவ பராபதிஸாத்யுமாக உபதேயஸிககையாலும் - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், 2 ‘ஸ ஏஷ பராண ஏவ பரஜஞாதமாடநந்தேஜரோடமருத’ என்று இநதூர பராண ஸப்தநிராதிஷ்டனிடததில் ஆநதூரஜராமருதஸப்தஸாமாநாதிசுரணயம் அநவ யிககவேண்டுமையாலும், 1 “மாமுபாஸவ” என்று ஸ்வஸரீரகபரமாதமோ பாஸநதை விதிதததொழிய கேவலஜீவோபாஸந விதியலலாமையாலும், ஹித தமோபாஸநகாமதயா நிராதிஷ்டன சேதநனான இநதூரனலன, ஜகதகாரண பூதனான பரமாதமா என்று நிரணயிககப்பட்டது இனி “இலனது உடையனிதென நிகைவரியவன” என்று - தூரஸத்யுமாயிருப்பது ஒன்றைககாட்டி அததைபுடைய னலன, ஸநநிஹிதமாயிருப்பதொன்றைககாட்டி இதைபுடையவன என்று நிகைககவுங்கட அரியனென்று சொல்லி, “நிலனிட விசுமபிட உருவினன” என்று பூமயநதரிசுநாதி ஸாவதேயஸவாததிகளான ஸாவசேதநாசேதநங்களைபும உடையவனென்று அருளிசசெயகையாலே, 3 “ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநி ஆகாஸாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே, ஆகாஸம் பரத்யஸதம் யந்தி” 4 “ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூதாநி பராணமேவாபிஸம்விஸந்தி” 5 “பாதேயாஸய ஸாவா பூதாநி” இதயாதிஷ்டயவாகயங்களிலுள்ள பரஸித்யுதூகாஸ பராண ஜயோதிஸஸுகளுக்கு கடிபாதபடியான நிகிலசேதநாசேதநகாரணதவ பரகாரிதவாதிசுனை இவரும் வெளியிட்டருளினா

“உருவினன அருவினன” என்று சித்யுசிததுகளுக்கு சேஷிபென்று அதத்ய மாமொழிய பரபஞ்சகாரணதவம் அததத்யமனறே எனனில், காரயதவமும் தசசேஷதவ பரகாரமாகையாலே சேஷதவகதநததாலே ஜகததுகமும் பூரஹம் காரயதவம் ஸித்யுதிசுருமென்று உபஸாஜநதவருப சேஷதவதை அருளிச செயதார ஆனால் காரயகாரண பூாவேந சொல்லாமல் ஸம்பநத்யஸாமாநயாவ லம்பநம் பண்ணுவானென்னெனனில், 5 “பாதேயாஸய ஸர்வா பூதாநி” என்று ஜயோதிரதிசுரனோகதமான ஜகதசேஷிதவமும் ஸங்கருஹீதமாகவேணுமென னும் கருததாலே அருளிசசெயதார, ஆகையால் இவவதிசுரண தரயததுகமும் இசசநதைகமும் ஸமாநாதததவம் ஸித்யுத்யம் “அநலனுடையொருவனை” என்று அநத ஆநத்யுசுணததையுடைய அத்யுவிதியெனனையாலே, 2 “ஸ ஏஷ பராண ஏவ பரஜஞாதமாடநந்தேஜரோடமருத” என்று இநதூரபராணஸப்த நிராதிஷ்டனுக்கு ஆநத்யு-அஜர-அமருத ஸபத்யஸாமாநாதிசுரணயததாலே பரமாத்ம தவதை ஸாதிதத அததத்யம் இசசநதையிலே ஸுசிதமாகையாலே, இசசநதை இநதூரபராணாதிசுரணாதத்யுமாகலாம் கிருச “நணுகினம் நாமே”-“நாம பராபிககப் பெறறோம்” என்று உபாஸந பூலமான பராபயதவ கத்யுருகேந பரமாதமா வினுடைய உபாஸயதவதை ஸுசிப்பிககையாலே 6 “தமமாமயுரமருதயித்யு பாஸவ” எனகிற இநதூரபராணஸப்த்யுவாசயனுக்குப் பரமாத்மதவஸாத்யுமான

1 ஆயநாபமெளளியுக்களிவிஹாராணம் ஸதாம் முதே, |

நிருபிதா஽஽த்யபாதுஸ்ய க்ஷாதாதரயஸமாநததுதா ||

இதி அஃத்யபாதக்யாதூதரயைககண்டயம

பெரிய மூன்று பாட்டுக்கும் பரதமபாத்தூதருக்கும் ஐக்காதுயம் உபபாதித் தாமிற்று ஒளி மல, நாலாமபாட்டு தொடங்கி மேலமுன்று பாட்டுக்கும் தரி பாதிசுதம் ஐக்காதுயம் உபபாதிக்கப்படுகிறது, அதில் முதலிலே துவிதீய பாதுயம் நாலாமபாட்டும் ஏக்கண்டமானபுயை உபபாதிக்கிறோம் துவிதீய பாதுததுதப பொருளான ஐக்கசசீரதவததை இப்பாட்டிலும் ஆழ்வாரருளிச செய்கையாலே ஐக்காதுயமுண்டு துவிதீயபாதுயாததும் ஐக்கசசுரீரதவம் எனனுமிடத்தை 2 துவிதியே ஐக்கசசுரீரதவம் என்று வருதபரசாஸிசையிலும், 3 ஸரஷ்டா தேஹி ஸவநிஷ்டோ நிரவதிமஹிமா' என்று பரதமாதுயாயபாது ௪துஷ்டபததுசுதம் அடைவே பொருள சொல்லுமிடத்தில், துவிதீயபாதுததின் பொருளை "தேஹி" என்று ஸாராவளியிலும், ஸ்ரீமதஸுதூயநபுட்டரும ஸ்ரீமது வேங்கடநாதுரும வகுத்து அருளிச்செய்தார்கள்

இனி, துவீதியபாது பரதமாதி, கரணத்திலே—4 'ஸாவம கல்விதும் பரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஸாந்த உபாலித எனகிற ஸாண்டிலய வித்யாவாகயத்தில உப நிஷ்டமாந பரஹ்மம ஜீவனாகவேனும், நிாதுஷ்டனான பரமாத்மாவுக்கு ஹேயா கரமான சித்துசித்துரூப ஸாவபூரவம கூடாமையாலும், தேவமநுஷ்யாதி, ரூபேண காமகருதமாக ஜீவனுக்கு ஸாவாதமபூரவம கூடுகையாலும் - என்று பூரவபக்ஷம் பெருமளவில், ஸாவவேதூராத பரஸித்துதூமான ஸாவஜகூதகாரணதவத்தை உபதேஃ ஸிககையாலும், தஜ்ஜதவ தல்லதவ ததூநதவங்களாலே பரஹ்மததுககே தாதூதமயம உபபநகமாகையாலும், தேவமநுஷ்யாதி, பூரவேந ஜீவனுசகுத தாதூதமயம உண்டானாலும் அவனுக்கு ஜகூதகாரணதவம கூடாமையாலும், பரஹ்ம ஸபூதுவாசயன ஜீவனல்லன, ஸாவஜகூசசூரீரதயா ஸாவஸபூது வாசயனான பரமாத்மாவே என்று ஸித்துதூநதிகப்பபட்டது

தூவீதியாதி, கரணத்திலே—5 “யஸ்ய பரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே, புவத ஒத்ந 1 மருதபுர யஸ்யோபஸேசநம்” இதயாதி, கடவுல்லீ வாகயத்தில ஒதுநோபஸேசந ஸிசித்தனன அததா ஜீவனாகவேணும், போகதருதவம் காமநிமித்தமாயைலும், ஜீவனுககே அது உள்ளதொனருகையாலும்—என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில, சராசர நப கருதஸந ஜக்துத்தருதவம் ஜக்தஸம்ஹார சாதருதவமொழிய காமநிமித்த போகதருதவமல்லாமையாலும், தாத்ருஸம்ஹாரகாதருதவம் பரமாதம் தூம மாகையாலும் இவவாகயபரதிபாத்யன ஜீவனல்லன, பரமாதமாவே என்று ஸித்ததூநதிககப்பட்டது

தருதீயாதிகரணத்தில் — 1 “ய ஏஷோடந்தரக்ஷிணி புருஷோ த்ருஸயதே” எனகிற சூரநதோக்யபததிஸ அக்ஷயாதாராதயா நிரதிஷ்டனான புருஷன பரதி பிம்பு ஜீவ தேவதாவிஸேஷங்காரில் அநயதமனாகவேணும், பரஸித்யுத்யவநநிராதேயு ஸததாலும், “த்ருஸயதே” இதயபரோக்ஷாபித்யாநததாலும் பரதிபிம்புமபுமாசலாம, ஜீவனுக்கு சக்ஷுஸஸிலே விஸேஷ ஸநநித்யாநமுண்டாகையாலே ஜீவனதான ஆகலாம 2 “ரஸமிபிரேஷோடஸமிந பரதிஷ்டித” எனகிற ஸருத்பரஸித்யுதீயாலே சக்ஷு பரதிஷ்டிததேவதாவிஸேஷநதானாகலாம என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், 3 ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாச ஏதத்யுமருதமப்யமேதத்யு பூரஹமேதயாசக்ஷதே’ இத யாதீ வாகயததால பரதிபநநமான கலயாணகுணங்கள் பரமாதமாவுக்கேயுள்ள தொனருகையாலும், 4 “யஸசக்ஷுஷி திஷ்டந இதயாதீ ஸருதிபரஸித்யுத்யமான சக்ஷாவாததிதவததை 1 “ஏஷோடக்ஷிணி” என்று பரஸித்யுத்யவநநிராதேயுஸிககை யாலும், 1 “த்ருஸயதே” இதயபரோக்ஷாபித்யாநம் யோக்யுத்ருஸயதவாபிபராய மாகையாலும் பரதிபிம்புயாதீகளுக்கு நியமோ சக்ஷாவாததிதவம் இல்லாமையாலும், அக்ஷபுருஷன பரதிபிம்புயாதீகளில் அநயதமனலலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்யுத்யாநதிககப்பட்டது

சதூதத்யாதிகரணத்தில்—5 “ய பருதிவயாம திஷ்டந, பருதிவயா அநதரோ, யம் பருதிவீ ந வேத்ய யஸ்ய பருதிவீ ஸீரம் இதயாதீவாஜஸநேயக வாகயஸருதனான அநதாயாமி ஜீவனாகவேணும், வாகய ஸேஷததிலே கரணயததஜஞாநம் அநதாயா மிகு ஸருதமாகையாலே—என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஒருவனே ஸாவலோக ஸாவபூத ஸாவதேவாதீகளைபும நியமிககிருனெனகிற இது பரமாதமாஸாதாரண த்யாமமாகையாலும், 6 “துரஷ்டா ஸரோதா” என்று ரூபாதீஸாக்ஷாதகாரததைச சொல்லுகிறதொழிய கரணயதத ஜஞாநவததவததைச சொன்னதல்லாமையாலும், அநதாயாமி ஜீவனலலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்யுத்யாநதிககப்பட்டது

ஐநதாமதிகரணத்தில் — 7 “யத்தத்யுதேரஸயமக்ரஹயம்” இதயாதீவாகயத திலும் 8 “அக்ஷராத் பரத பர” எனகிற வாகயததிலும் பரதிபநநமான அத்ருஸயத வாதீகுணகமும், அக்ஷராத் பரத பரனும் பரகருதி புருஷாகளாகவேணும், அசேதந பருதிவயாதீக்யுதமான த்ருஸயதவாதீ பரதிஷ்டத்யு ததஸஜாதீய பரத்யாநததில் உசிதமாகையாலும், அதிறகாடடில் பரதவம் ஜீவனுக்கு உசித மாகையாலும் — என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், 9 “யஸஸர்வஜ்ஞஸ ஸர்வவித” இதயாதீ வாகயங்களில் அத்ருஸயதவாதீ குணகவஸதுவுக்கு ஸாவஜ்ஞதவாதீ குணங்கள் ஸருதமாகையாலும், அதிறகாடடில் பரதவம் ஜீவனுக்கு கடியாமையாலும் இவவிரண்டு வாகயததிலும் பரகருதி புருஷாகள பரதிபாத்யபரலலா, பரமாதமாவே பரதிபாத்யபனென்று ஸித்யுத்யாநதிககப்பட்டது

ஷஷ்டாதிசுரணத்தில — 1 “ஆத்மாநமேவேமம் வைஸ்வர்நம் ஸம்பரதயத்யேஷி இதபாதி லாகயத்தில ஸருதனா வைஸ்வாநரன பரமாதமா என்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாது, வைஸ்வார ஸப்துததை ஜாட ராசுநியெனன, பூத தருதீயமெனன, தேவதாவிசேஷமெனன, இவைகளிலும் பரமாதமாவிலும் வேநம் பரயோசியகையாலே என்று பூவபக்ஷம் வருமாவில், 2 ‘கோ ந ஆத்மா ம பூரஹம்’ என்று உபகரமத்திலே ஸாவாதமபூதபரபூரஹம்ஜிஜ்ஞாஸ்யா உபஸநந ரான ஓபமாயவாதி, முமுக்ஷுகளைக் குறித்து உபதேசிக்கப்படுகையாலும், பரமாதமதாமமான த்யுபரபூருதி பருதி வபநத ஜக்ச்சுரீரதவம் ஸருதமாகையாலும், ஜாடூராக்யநபாதிக்களில் இஸஸப்து பரயோக்யமுண்டானாலும் இவ விடத்தில் வைஸ்வாநரன பரமாதமாவே என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது

இப்பாதாராததமான ஜக்ச்சுரீரதவம் பரதமாதிகுரணத்திலே 3, ‘ஸர்வம் க்யலவித்யம் பூரஹம்’ எனகிற விஷயவாக்யத்திலே காணலாம் த்விதீயாதி, குரணத்தில — 4 ‘குஹாம் பரவிஷ்டேன்’ இதபாதி, ஸூதர விஷயமான 5 தம் துதாதர்ஸம் க்யுடமதுபரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் க்யஹவரேஷ்டம் புராணம்” இதபாதி, வாக்யத்திலே ஸௌபுரியைப்போலே ஜகதது ஜ்ஞாநாதிஷ்டித ஸரீரமென்று, ஸவருபத்தாலே ஸாவஸரீரங்களிலே ஹருத்ய குஹாபரவிஷ்டனா பரமாதமாவுக்கு ஸரீரம் என்று சொல்லப்பட்டது தருதீயாதிகுரணத்தில, 6 “ய ஏஷோ஽க்ஷிணி புருஷோ த்ருஸ்யதே’ எனகிற விஷயவாக்யத்திலே இநதூரியங்களுக்கும் பரமாதமஸரீரதவம் சொல்லப்பட்டது சதுரததூதி, குரணத்தில, கேவலம் இநதூரியங்களேயல்ல, பரதயேகம் ஸாவததவங்களும் பரமாதமஸரீரமென்று சொல்லப்பட்டது பஞ்சமாதிகுரணத்தில, ஸாவததவங்களும் ஸமுதூய ரூபத்தாலும் பூரஹம்ஸரீரமென்று 7 “ருபோபநயாஸாத்” எனகிற ஸூதரத்திலே சொல்லப்பட்டது ஷஷ்டாதி, குரணத்தில, ஜக்ச்சுரீரதவம் முமுக்ஷு பாஸ்யம் என்று பரபஞ்சிதம்

இப்படி ஷ்டாதி, குரணியான இப்பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜக்ச்சுரீரதவத்தை ஆழ்வாரும் “நாமவனிவனுவன அவளிவளுவளெவள, தாமவரிவருவா அது விது வுதுவெது, வீமவையிவையுவை அவைநலநீங்கவை, ஆமவையாயவை ஆய நின்ற அவரே” என்று-“தநதாமாயம், அஸநநிஹிதனாயம், ஸநநிஹிதனாயம், அதூர விபரகருஷ்டனாயமிருநதுளள புருஷெனென, தூரவாததநியாயம், ஸநநிஹிதையாயம், அதூர விபரகருஷ்டையாயம் வினவப்படுகிறவளாயமிருநதுளள ஸதரீஜாதி யெனன, பூஹுமநதவயரில் அவரென்றும், இவரென்றும், உவரென்றும் சொல்லப்படுகிறவர்களெனன, “அது இது உது எது” என்று நபுமஸகலிக்யு நிர்திஷ்டமான வஸ்துக்களெனன, நஸ்வரபதூராததங்களெனன, நல்லதாயும் தீயதாயும் இருநதுளள வஸ்துக்களெனன இவை இததனையுமாய, காலதரயவாததியான பதூராததங்களுமாய இருக்கிற பூவோகதரானவா” என்று ஸாமாநாதிகுரணயத்தாலே

ஐகததுககும் பரஹமததுககும் உண்டான ஸரீராதமபுவததை அருளிச்செய்கையாலே இப்பாட்டுக்கு துவிதீயபாததுதோடு ஐககண்டயம உண்டென்னுமிடம் ஸுஸபஷ்டம்

“அவரவா தமதமது’ என்கிற உதாமபாட்டுக்கு தருதீயபாததுகாத யம உண்டானபடியென்? என்கில, தருதீயபாததுததில் பரதிபாததுயமான ஸாவாதமதவ பரகாரததை இதிலும் அருளிச்செய்கையாலே ஐகாதபமுண்டு இப்பா துாதத ம ஸாவாதமதவபரகாரமென்னுமிடத்தை 1 “தருதீயே ஸர்வாத்மதவபரகார’ என்று ஸருதபரசாஸிகைபிலே பட்டா அருளிச்செய்தார

இப்பாததுததில் பரதமாதிசுரணததிலே — 2 ‘யஸமிந் துயெள பருதி வீ சாநதரிகுமோதம மநஸ ஸஹ பராணஸச ஸர்வை இதயாதபா தாவணிக வாக யததில் ஸருதனா துபுபுவாதபாயதநா ஜீவனாகவேனும் மந பராண ஸபபுநது நாடபாதாரதவ பஹுதாஜாயமானதவாதிகளாலே — என்று பூவபகும் வருமள வில, அமருதஸேதுதவ ஆதமதவ ஸாவஹுதவாதி தாமவாசக பரமாதமாஸாதா ரண ஸபுதுங்களாலே நிரதேஸிககையாலும், ஸாவாதாரனாகு மந பராணநாடபா தாரதவம கூடுகையாலும், ஐசசமான பஹுதாஜாயமானதவம இவனாககும் உண்டாகையாலும், துபுபுவாதபாயதனன ஜீவனலலன, பரமாதமாவே என்று ஸிததுதாநதிககப்பட்டது

துவிதீயாதிகுரணததில்—3 “யத்ர நாநயத் பஸயதி நாநயச் ச்ருணோதி நாநயத் விஜாநாதி ஸ பூமா’ என்கிற சூநதோக்ய வாகயததில் ஸருதனா பூமகுண விஸிஷ்டன ஜீவனாகவேனும், 4 “தரதி ஸோகமாத்மவித” என்று ஆதமஜிஜ்ஞா ஸபா உபஸநனா முமுக்ஷுவுக்கு பராணஸஹசாரிதவ நிபுநதுநேந பராணஸபுது நிரதிஷ்டனா ஜீவனிடததில் ஆதமோபதேஸம ஸமாபதமாகையாலும், அநத ஜீவனுடைய முகதாவஸதைதயில் ஆநதது வைபுலயததை பூமஸபுதுததாலே நிரதேஸிககையாலும் — என்று பூவபகும் வருமளவில, 5 “யஸ ஸதயேநாதிவதுதி என்கிற வாகயததில் ஸதய ஸபுதுததாலே ஸருதனா பரமாதமாவினிடததில் ஆதமோபதேஸம ஸமாபதமொழிய பராணஸபுதுவாசய ஜீவோபதேஸததில் ஸமாபதமலலாமையாலும், பரமாதமாவினுடைய ஆநததுவைபுலயததை பூம ஸபுதுததாலே சொல்லுகையாலும், பூமகுண விஸிஷ்டன ஜீவனலலன, பர மாதமாவே என்று ஸிததுதாநதிககப்பட்டது

தருதீயாதிகுரணததில் — 6 “ஏததுஸை ததுக்ஷரம காராகி பராஹமனா அபி வதநதி இதயாதி வாகஸநேய வாகயததில் ஸருதமான அக்ஷரம, பரதூந ஜீவாக ளாகவேனும், 7 “அக்ஷராத பரத பர” 8 “அக்ஷரம தமஸி லீயதே” இதயாதி ஸருதிகளில் பரதூநஜீவாகளிலும் அக்ஷரஸபுது பரயோகும் கானகையாலே — என்று பூவபகும் வருமளவில, தரைகாலயவாததி விகாரஜாதாதாரபூத ஆகாஸ

ஸப்தத்வாசய பரதூநாதூரதவததாலும், பரஸாஸந ஸரவணததாலும் அக்ஷர ஸப்தநிராதிஷ்டம் பரதூநமுமன்று, ஜீவனுமன்று, பரமாதமாவேயென்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது

சதுராததூதிகரணததில் — 1 ‘பரம புருஷமபித்யாயீத’ என்று தொடங்கி 2 ‘புரிஸயம் புருஷமீக்ஷதே’ என்கிற வாக்யத்தில் த்யாயபதீக்ஷதிகாமதயா நிராதிஷ்டனான பரமபுருஷன் சதுரமுக்குவேணும், மநுஷ்யலோகததுகுகும் அநதரிக்ஷலோகததுகுகும் உபரிதநமான பூரஹமலோகததில் ஈக்ஷணீயதவாதிஸிங்கததாலே - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், 3 ‘யததச்சாந்தமஜரமமருதமபயம்’ இதயாதி வாக்யததில் ஸாநததவாஜரதவாமருததவாதி தூாமங்க ஸருதமாகையாலும், ஸாவபாபநிரமுகதனான முகதனுகு பராயதயா உகதமான பூரஹமலோகம் சதுரமுக்குஸதூநமல்லாமையாலும், 4 ‘யத்தத கவயோ வேத்யந்தே’ என்று கவிஸப்தத்வாசயரான நித்யஸூரிகளாலே த்ருஸ்யமான வைஷ்ணவதததை பூரஹமலோக ஸப்தததாலே நிரதேஸிககையாலும் ததரதயனுவன சதுரமுக்குனலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது

பஞ்சமாதிகரணததில் — 5 ‘தூஹரோஸமிநநந்தர ஆகாஸ’ இதயாதி சூரநதோக்ய வாக்ய ஸருதமான ஹருத்யபுண்டரீக மத்யவாததிதூஹராகாஸம் பூதாகாஸமாதல, ஜீவனாதலாகவேணும், பூதாகாஸததில் ஆகாஸஸப்தபரஸித்தூதிக பராகாயததாலே பூதாகாஸமாகலாம், பரஜாபதி வாக்யததில் ஜீவனுகுகும் அபஹதபாபமதவாதிசுள ஸருதமாகையாலும், பரகாஸாதிபோக்ததாலே ஆகாஸஸப்தம் ஜீவனிடததில் கூடுகையாலும் ஜீவனதானுகலாம் - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், அபஹதபாபமதவாதிசுள பூதாகாஸததுகுகு கடியாமையாலும், பரஜாபதிவாக்யததில் ஸருதமான பரமாதமஸம்பததில்பூதூபஹதபாபமதவாதிசுள ஜீவனுகுகு உண்டானாலும், தூஹரவாக்யோகத அதிரோஹித நித்யஸித்தூதிக அபஹதபாபமதவாதிசுள வைஸிஷ்டயம் ஜீவனுகுகு கூடாமையாலும், பரமாதமாவினிடததிலும் ஆகாஸ ஸப்தபரயோக்யம் ஸருதயநதர ஸித்தூதமாகையாலும் தூஹராகாஸம் பரஸித்தூதாகாஸமுமன்று, ஜீவனுமன்று, பரமாதமாவே என்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது

ஷக்ஷடூதிகரணததில் — 6 ‘அங்குஷ்டமாத்ர புருஷோ மத்ய ஆத்மநிதிஷ்டி’ இதயாதி கடவலலீ வாக்யததில் ஸருதனான அங்குஷ்ட பரமிதன ஜீவனாகவேணும் அங்குஷ்ட பரமிததவம் ஜீவனுகுகு ஸருதயநதர ஸித்தூதமாகையாலே - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், பூதபுவயேஸாநதவம் ஜீவனுகுகு அநுபநநமாகையாலும், பரமாதமாவுககே உள்ளதொனருகையாலும் அங்குஷ்ட பரமிதன ஜீவனலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது ஸபதமாஷ்டமநவமாதிகரணங்களில் பூரஹமவித்யையிலே அதிகாராநதிகார விசாரம் பராஸங்கிகமாக பரவருததமாயிற்று

த்யுமாதிக்கரணத்தில் — 1 “ஆகாஸோ ஹவை, நாமருபயோ நிர்வஹிதா” இதயாதி சூநதேக்ய வாக்யத்தில் ஸருதனா ஆகாஸஸப்த்யவாசயன முக தாத்மாவாகவேணும், 2 “அஸவ இவ ரோமாணி வித்யாய்பாபம்” இதயாத்யநதர வாக்யத்திலே முகதன பரகருதனாகையாலும், முகதனுக்கும் பூவாவஸ்தையிலே காம கருதமாந நாமருபநிர்வாஹம் கூடுகையாலும் — என்றுபூவபக்ஷம் வருமளவில், ஸகலஜகநிர்மாண துரநத்யுரனா பரமாத்மாவககே நாமருப நிர்வோடருதவம் ஸருதிஸ்தஸமதிக்குதமாகையாலும், 3 “புரஹ்மலோகமபிஸம்பவாதி” என்று புரஹ்ம லோக ஸப்த்யவாசயனா பரமாத்மாவும் அநதரபரகருதனாகையாலும் ஆகாஸ ஸப்த்ய நிர்வோடன முகதனல்லன், பரமாத்மாவேயென்றுவித்யுத்யநதிக்ஷபட்டது

ஸாவாதமதவபரகாரத்தில் ஹேயாஸபருஷ்டதவம் பரத்யுமாதிக்கரணேகதம் துவிதீயாதிக்கரணத்தில் நிரதிஸ்யபாநத்யுபோக்யம் சொல்லப்பட்டது, இதுவும் ஸாவாதமதவ பரகாரமிதே தருதீயாதிக்கரணத்தில் பரஸாஸ்தருதவம் பரபஞ்சிதம், இது ஸாவாதமதவபரகாரமென்னுமிடம் ஸபூடமிதே சதுதத்யுதிக்கரணத்தில் முகத பராபயதவம் நிருபிதம், இதுவும் 4 “ஸ்வம் ஹ பஸ்ய பஸயதி” இதயாதிப்படியே ஸாவஸரீரியான புரஹ்மமே முகதபராபயமாகையாலே ஸாவாதமதவ பரகாரமென்னக குறையிலலை பஞ்சமாதிக்கரணத்தில் நிரதிஸ்யபேக்ய குணதவம் நிருபிதம், இதுவும் அபஹதபாபமதவாதி குணவததவமாகையாலே ஸாவாதமதவ பரகாரமென்னலாம் ஷஷ்ட்யுதிக்கரணத்தில் மாதாவைப்போலே அநதாவாதியான எம்பெருமானாகு ஜுஞ்ஞபஸ இல்லாமையும் பிதாவைப்போலே ஸிஷ்கதவேந ப்ய ஹேதுதவமும் சொல்லிற்று, இதுவும் அநதாயாமிதவ பரகாரமென்னுமிடம் வித்யுத்யம் அதிக்காராநதிகார விசாராதமக அதிக்கரணதரயமும் பராஸங்கியமாகையாலே இதில் ஸாவாதமதவபரகார பரதிபாத்யம் பண்ணவேணுமென்கிற நிர்வோட்யுமிலலை சரமாதிக்கரணத்தில் ஸுஷுபத்யாதி ஸாவாவஸ்தைகளிலும் பரமாதம் ஸம்பநத்யம் பரோகதம் இதுவும் ஸாவாதமதவபரகாரமென்னுமிடம் ஸபூடமிதே

இப்படி தருதீயபாத்யததாலே நிருபிதமான ஸாவாதமதவ பரகாரத்தை “அவரவா தமதமதறிவறிவகைவகை, அவரவரிதையவரென அடியடைவாகன, அவரவரிதையவா குறைவிலரிதையவா, அவரவா விதிவழி அடையநின்றனரே” — தததத்யுதிக்காரிகள் தநதாமுடைய ருசிபேத்யததாலே ராஜஸராயும் தாமஸராயும் மிஸரஸதவராயுமிருநதுள்ள தேவதைகளை ஆஸரயிப்பாக்கள் அநதநத தேவதை களை ஆஸரயித்தவாக்களுக்கு அத்யுதேவதைகள் தததத்யுத்ய பரத்யுநதத்தில் குறை யுடையரல்லா, அதுக்கு அடி ஸாவஸரீரியான ஸாவேஸவரன தததத்யுதேவதை களுக்கு அநதாயாமியாய, ஆஸரயித்த மநுஷ்யாக்கு, தததத்யுத்யம் பெறுமபடி இருக்கையாலே — என்று ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தாரா, அதில் பாத்யாதத்யுமான ஸாவாதமதவ பரகாரத்தில் பரத்யுமாதிக்கரணபரமேயமான ஹேயாஸபருஷ்டதவ

ரூபபரகாரத்தை “இறையவா” என்கிற பத்துத்தாலே பரகாஸிப்பித்தருளினா, அது எங்ஙனே யென்னில் “இறையவா” என்று - ஈஸ்வரதவம் சொல்லுகையாலே ஸகல ஹேயாஸ்பருஷ்டனென்று ஸித்திக்கும, த்விதீயாதிக்கரண பரமேயமான நிரதிஸ்யா நநத்யோக்யம் சேஷிதவவாசியான அநதப பத்துத்தாலேதானே ஸூசிதம், ஸாவ சேஷிக்கிறே நிரதிஸ்யாநநத்யதவமுள்ளது, ஆகையாலிறே ஆநநத்யவல்லியிலே 1 “தஸ்யேயம் பருதி வீ ஸாவா வித்தஸ்ய பூரண ஸயாத’ இதயாரப்ய, வித்தபூரண யான ஸாவபருதிவியுமுடையனாயிருக்கையை மநுஷ்யாநநத்யமாகச் சொல்லிற்று இனி ஸாவததையும் உடையவெனன்று சொல்லவே, ஸாவசேஷிதவ பரபுகத நிரதிஸ்யாநநத்ய யோக்யமும் தன்னடையே வரும் தருதீயாதிக்கரண பரமேயமான பரஸாஸிதருதவமும் நியந்தருநப சேஷிவாசியாகையாலே அப பத்துத்தாலேதானே ஸூசிதம் இன்னமும் “அவ்வா விதிவழி யடையநின்றனா” என்று-தேவதாநதாயாமிதவகதந முகத்தாலும் பரஸாஸிதருதவம் உசதமாகலாம், சதூதத்யாதிக்கரண பரமேயமான முகதபராபயதவமும் “இறையவா” என்று இன்னானுக்கு இறையவரென்று விசேஷியாதே ஸாமாநயேந ஸாவசேஷிபென்று சொல்லுகையாலே, இப்பத்துத்தாலே சொல்லப்பட்டதென்றறியலாம் ஆகையாலிறே பராபயபரமான உததரவாகயத்தில் நாராயணபத்துத்துக்கு சேஷிதவத்திலே நோக்கென்று முனபுள்ள முதலிகள் வயாக்யாநம் செயதருளிறு இநத “இறையவா” என்கிற பதம் ஸாமாநயேந ஸாவசேஷிதவவாசி என்னுமிடத்தை கலிவாரிதேஸிகா “பொதுவிலே ‘இறையவா’ என்கிறா, அவர்களோடு அவர்கள் ஆஸரயிக்கிற தேவதைகளோடு தம்மோடு வாசிபற எல்லாருக்குமொக்க இறையவராகையாலே” என்று புகுவத்யவிஷயத்திலே வெளியிட்டருளினா

பஞ்சமாதிகரண பரமேயமான நிரதிஸ்ய பேடாக்ய குணதவமும் தேவ தாநதாயாமிதவ கதநததாலே ஸூசிதம், அதெங்ஙனே யென்னில் 2 ‘யாவாந வா அயமாகாஸ 3 “உபே அஸமிந த்யாவாபருதிவீ - உபாவக்யநிஸச வாயுஸச ஸாயா சநத்யரமஸாஸ்பெள வித்யுநநக்ஷதராணி” என்கிற வாகயத்திலே புகருத த்ஹ ராகாஸததை 3 “அஸமிந’ என்று நிரதேஸித்தது, அக்நிவாயு ஸூய சநத்யர வித்யுநநக்ஷதரா த்யாதாரதவதைச சொல்லி, 4 ‘யச்சாஸ்யேஹாஸதி யச்ச நாஸதி ஸர்வம் ததஸமிந் ஸமாஹிதம்” என்று — பூவவாகயோகதமான ஸாவாதார த்ஹராகாஸததை 3 “அஸமிந” என்று பராமாஸித்தது, அநத ப்ரஹ்மோபாஸ நம் பண்ணுகிறவனுக்கு இஹலோகலப்யமாயும், பரலோகலப்யமாயும், மனோ ரத்யுமாதரவாததியாயும் இருநதுள்ள ஸாவபேடாக்யஜாதமும் இநத த்ஹராகாஸத திலே உண்டாயிருக்குமென்று சொல்லிற்று இவ்விரண்டு வாகயத்திலும் பூவ வாகயத்திற்சொன்ன அக்நிவாயு ஸூய சநத்யர பரபருதி ஸாவாதாரதவ ரூபமான ஸாவ ஸாரீரதவதை “இறையவரவரவா விதிவழியடைய நின்றனா” என்று அருளிச்செய்கையாலே, ததவயவஹிதாநதரத்யவிதீய வாகயத

திறசொன்ன ஸாவாதார வஸ்துவினுடைய நிரதிஸயபேடாக்யதவம் இசசநதை யாலே ஸூசிதமாகலாம

ஷஷ்டூராதிகரணோகதமான மாதருவத ஐசுபஸாராஹிதயமும், பிதருவத ஸிஷ்கதவேந பூயஹேதுதவமும், அநதாயாமிதயகத்யநததாலே தானே ஸித்யுதிசு கும் கிஞ்ச, தேவதாநதர ஸமாஸரயணம் பண்ணின அதிஹீநரையும் விடமாட டாதே ஐசுபஸையற்று தததததேவதாமுகேந ரக்ஷிப்பானென்று இசசநதை யால் அருளிச்செய்கையாலும், ஷஷ்டூராதிகரண பரமேயமிது என்றறியலாம், அதிகாராநதிகார விசாராதமகமான ஸபதமாஷ்டமநவமாதிகரண பரமேயமும், “அவரவா தமதமது” இதயாதியாலே அதிகாரி வைவித்யகத்யநததாலே ஸூசிதம் த்யுஸமாதிகரணபரமேயமான ஸுஷுபதயாதியு ஸாவாவஸ்தூஸு அபரஹாணமும், ஸவேந ரூபேண நின்று ரக்ஷிக்குமளவுமனறிககே தேவதாநதரமுகேநவும் ரக்ஷித தருளும் என்கிற இப்பாட்டாலே ஸூசிதமாகலாம், இப்படி தருதீய பாதூராதத்யு மான ஸாவாதமதவ பரகாரததை இப்பாட்டாலே வெளியிடுகையாலே இப் பாட்டுக்கும் தருதீய பாதூததுக்கும் ஐகமதயம் ஸித்யுத்யம்

சதூராதத்யுபாத்யுததுக்கும் “நின்றனரிருநதனா” என்கிற ஆருமபாட்டுக்கும் ஐகமதயம் உண்டாமபடி எங்ஙனெயென்னில், ஸாவவஸ்துவும் பூரஹமகாராயமு மாய, பூரஹமாஸரீரமுமாய, பூரஹமாதமகமுமாயிருக்கையாலே, ததகாராயமு மனறிககே தசசூரீரமுமனறிககே ததூராதமகமுமனறிககே இருக்கிற வஸ்து இலலே யென்று அபூரஹமாதமக வஸ்து நிஷேத்ய இப்பாத்யுபரதிபாத்யுராதத்யுமாயிருக்கும் இவ்வாதத்யுததையே இப்பாட்டில் அருளிச்செய்கையாலே ஐகாராத்யமுண்டு இப்பாதூராதத்யுமிது எனனுமிடத்தை 1 “அதத்கார்ய - அதசசூரீர அததூராதமகவஸ்தவ ஸம்பவ பரதிபாத்யுதே” என்று ஸருதபரகாஸிகையிலே புட்டா அருளிச்செய தார இததை முகூரநதரேண 2 “நிரவதிமஹிமா” என்று ஸாராவளியிலே வேதூராதாசாரயா அருளிச்செய்தார

இதில் பரத்யுமாதிகரணத்திலே—ஐகததினுடைய அதத்யுதீநதவம்—3 “தத்யுதீ நதவாதூராதத்யுத” என்கிற ஸூதரத்திலே பூரஹமாதமகதவம் ஐகததுக்கு ஸாதிசு கையாலே நிரஸதமாயிற்று த்விதீயாதிகரணத்திலே—4 “அஜாமேகாம் லோஹித ஸூக்லகருஷ்ணம்” இதயாதியு ஸவேதாஸவதரமநதரத்தில் ஐகததினுடைய அபூரஹமகாராயதவம் தோற்றுக்கிறதென்று ஸங்கிதது, தைத்திரீயத்தில் 4 “அஜா மேகாம்” இதயாதியு வாகயாநுகுணயேந பூரஹமகாராயதவத்தை ஸாதிதது அததகாராயதவத்தை நிரஸிததார தருதீயாதிகரணத்தில்—5 “யஸமிந பஞ்ச பஞ்ச- ஐநா” இதயாதியு வாகயங்களிற சொல்லுகிறபடியே ஸாங்க்யபரகரியையாலே ஐகதது அபூரஹமாதமகமென்று ஸங்கிதது, பூரஹமாதமகதவத்தை ஐகததுக்கு ஸாதிதது அததூராதமகதவத்தை நிரஸிததார 6 “தமேவம் மந்ய ஆத்மாநம்”

என்றிறே அந்த பரசரணத்தில் வாக்யம் ச தூததூதிகரணத்தில்—ஸ்துவயா கருதாதிஸப்யுத்ததாலே பரதிபந்மான வஸ்துவகரு அததூதமகதவததை ஸங்கிதது, அதுவும் பூரஹமாதமகமென்று பரிஹரிதது, ஜகததினுடைய அததூத மகதவததை நிரஸிததாரா பஞ்சமஷஷ்டாதிக்கரணங்களில், விஸேஷிதது சேதநன அததூதமகமென்று ஸங்கிதது, பூரஹமாதமகதவததை ஸாதிதது, ஜீவனுடைய அததூதமகதவததை நிரஸிததாரா ஸபதமாதிக்கரணத்திலே ஸேஸவரஸாங்க்ய யோகதமான ஜகததினுடைய அபூரஹமாதமகதவததை ஸங்கிதது, பூரஹமோ பாதூநதவ ஸமாததூந முகேந பூரஹமாதமகதவததை ஸமாததி தது, அபூரஹ மாதமகதவததை நிரஸிததாரா அஷ்டமாதிக்கரணத்தில், ஸமாததிதத அாததததுகரு ஸாராவதரிகதவம் சொல்லப்பட்டது

இப்படி ஸூதரகாரா ஜகததினுடைய பூரஹமாதீநதவ பூரஹமகாராயதவ பூரஹமாதமகதவ பரஸாதூநமுகேந அதாததீநய அததகாராயதவாதி நிரஸநம பண்ணி, பூரஹமகாரணதவ ஸத்தீரீகரணம் பண்ணின அதததததை, ஆழ்வாரா “நின்றனரிருநதனா கிடநதனா திரிநதனா, நின்றிலரிருநதிலா கிடநதிலா திரிநதிலா, என்றுமொரியலவினரென நினைவரியவா, என்றுமொரியலவொடு நின்றவெந திடரே” — “நிறுதலையுடையவா, இருததலையுடையவா, கிடததலையுடையவா, திரிதலையுடையவாகள, இவை இல்லாதவாகளென்று சொல்லப்படுகிற பரவருத்தி நிவருத்திகளையும் பரவருத்தி நிவருத்திமதவஸ்துகளையும் ஸவாதீநமாக உடைய வராய, என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸவபூவததை உடையவரென்று நினைக்கவுங்கூட அரியராய, இப்படி தூரஜஞேயராயிருக்கும் இருபடி என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸவ பூவமாகவுடையராயிருக்கிற என்னுடைய ஸவாமியாய, தூருட்பரமானமான வேதையு மைதிக்கூமயரானவரே” என்று பரவருத்தி நிவருத்திமத ஸாவ வஸ்துக களினுடையவும் பூரஹமாதீநதவ பூரஹமகாராயதவாதிக்களை ஸாமாநாதிக்கரணயேந அருளிச்செய்கையாலே, இப்பாட்டுக்கும் ச தூதததூபாதததுக்கும் ஜகமதயம் ஸபூடம் இங்கே “எந்திடரே” என்று சரமாதீக்கரண ஸிதததமான பரமான தூராத்யததோடே பரதூமாதூபாயாததததை நிக்மிததாராயிறு இப்படி முதலாறு பாட்டுக்கும் பரதூமாதூபாயததுக்கும் ஜகமதயம் வேதூநததவய ஸம்பரதூயமுடையவாக்களுக்கு திக்பரதூஸநம் பண்ணப்பட்டது, அநேகோட பத்திகளை உபபாதிக்கும்ளவில் க்ரநதம் விஸதருதமாமென்று ஸங்க்ரஹேண உபபாதிதமாயிறு

- 1 ஸாரீரகாத்யாத்யாயேந காதூஷ்டகஸமார்த்ததூதா |
யதிராண்மதநிஷ்டாநாம திஷ்மாத்ரம தூர்ஸிதா முதே ||

இதி ஸாரீரகாத்யாத்யாய பரதூமகாதூஷ்டகைக்கண்டயம்

துவிதீபாத்யாயபரத மபாததுகுகும ஏழாம பாட்டுகுகும ஸமநயமுண் டாமபடி எஙஙனே பெனனில பரதமபாத்யா ததுமான பரோதுபூவிததோஷ பரிஹாரத்தை இப்பாட்டிலே சொல்லுசையாலே ஐகமதயமுண்டு பரோது பூவிததோஷபரிஹாரம் இப்பாத்யாதத மென்னுமிடத்தை 1 “ததர பவருநுபூவி தாஸத தோஷா பரிஹருதா என்று புரஷயகாராதாமே அருளிச்செய்தார

இப்பாதநான துஸாதிசுரணதமகபாயிருகுகும, இப்பதது அதிசுரண ததிலும் பரதமாதிசுரணம் தொடங்கி அடைவே (1) ஸாங்க்யஸம்ருதி விரோதத்தாலும், (2) சதுராமுக வகதருகமான யோக்யஸம்ருதி விரோதத்தாலும், (3) சாராயகாரணங களான ஐக்ய பூரஹமங்களுசகு மருதுகூடாதிசுரணப்போலே ஸாலக்ஷணயதில லாமையாலும், (4) அநேசதநதரோசதமான பரமணுலுசுதகாரண தவநிரூபணத துககு பராயுலயம் சொல்லவேண்டுசையாலும், (5) சித்சித்யுருப சாராயகதமதன பரிணாமிதவ ஸுகிதவ துசுகிதவாதிதோஷங்கள பூரஹமததுககு பரஸங்கியகை யாலும், (6) காரயோபாத்யாநங்களுககு நையாயிகமதரீதயா பேதம் சொல்லவேண்டு கையாலே நிமிததோபாத்யாநகையம் கூடாமையாலும், (7) ஜீவன ஸவாஸ்பிகநனாகில ஹிதாசுரணதிதோஷம் பரஸங்கியகையாலும், (8) லோகததில தததத்காராயஜநந ஸகதியுகதனுகுகு உபகரணபேசைக் காணகையாலே ஸாவஸகதியுசதமான பர பூரஹமமும் உபகரணமில்லாதபோது காரணமாகமாட்டாமையாலும், (9) பூரஹமம் காராயமாயப பரிணமிகுகுமபோது நிரவயவமான கருதஸந பூரஹமமும் காராயமாகை பரஸங்கியகையாலும், (10) பரிபூரண பூரஹமததுககு (ஸருஷ்டியாலே பரயோஜந மில்லாமையாலும்?) ஐக்யதகாரணதவம் கூடாதென்று பூவபசும பராயதமாமளவில,

(1) வேதவிருதது ஸாங்க்ய ஸம்ருதி விரோதம் பூரதகமல்லாமையாலும், (2) யோக்யஸம்ருதியும் விலக்ஷணஞன சதுராமுகவகதருகமாகிலும் வேதவிருததுதயா பரமாணமல்லாமையாலும், (3) கோமயவருஸசிசாதி விலக்ஷண வஸதுசகளுகுகு காராயகாரணபூவம் காணகையாலே ஸலக்ஷண நிபமமில்லாமையாலும், (4) அநேக மதநிரூபித பரமணுகாரணதவமும் கேவல தாககமூலமாயசையாலே, வேதபரதி பாத்ய பூரஹமகாரணதவதுககு பூரதகமல்லாமையாலும், (5) பரளயகாலததில ஸலக்ஷம் சித்சித்ய விஸிஷ்டபூரஹமம் காரணமாய, ஸதூல சித்சித்ய விஸிஷ்ட பூரஹமம் காராயமாயிருககையாலே, சித்சித்யுருபகாராயகத தோஷங்கள விஸேஷம் மான பூரஹமததில பரஸங்கியாமையாலும், (6) காரயோபாத்யாநகையம் ஸருதிரத ஸமதிசுதமாகையாலும், (7) பூரஹமததுகுகு ஜீவனுகுகு விஸிஷ்டகயமொழிய ஸவருபகயம் இல்லாமையாலே ஹிதாசுரணதிதோஷம் பரஸங்கியாமையாலும், (8) கூராதியுகளில் உபகரண நிரபேசுமாக துத்யாதிபூவேந பரிணமம் காணகையாலே, பரபூரஹமததுககு உபகரணநைரபேசுயேண காரணதவம் கூடுகையாலும், (9) ஸருதி ஸித்யாத்யாததததிலே லௌகிக பரமாண ஸித்யாத்யாதத ஸாமயம் பர

ஸங்கியாமையாலும், (10) பரிபூரணமான பூரஹமததுகுகும் ஜக்தஸுருஷ்டி சேவல லீலாராததும்மாகக கூடுகையாலும், பூரஹம காரணவாதத்தில் பரோத்யுபாவித தேவாஷங்குள பரஸரிககாமையாலே ஜக்ததுகுகு பூரஹம காரணமாகலாமென்று ஸித்தூதாநதிககப்பட்டது

இப்பாத்யுதத்தில் பதது அதிகரணத்திலும் சொன்ன பரோத்யுபாவித தேவாஷங்குளையும் தநநிரஸநததையும்—1 “ஸங்கிய ஸமருத்யா விரோதாத்யுவிதிமத விஹதே காயவைருபயதோஸமிநநேகார்ததேநேகதந்தரோதிதவிஹதிதயா தேஹபேயாகா வியுத்தயா | கராயோபாதாந பேதாத் ஸவஹித விஹதித காரகஸதோம ஹாநே கருதஸ நாமஸாத்யுஹ பூதாத கருதி விபுலதயா வயர்த்திதம பரத்யவித்யத || எனகிற ஸரக்யுரைபாலே ஸாராவளியிலே வேதூநதாசாராயா ஸங்குரஹிததருளிஹா இப்பாத்யுராததும்மான பரோத்யுபாவிததேவாஷ பரிஹாரததை “திடவிசும பெரிவளி நீர் நிலமிவைமிசை படாபொருள முழுவதுமாய அவைவவைதொறும் உடலமிசை உயிரெனக கரநதெங்கும் பரநதுள்ள சுடாமிகு சுருதியுள் இவை உண்ட சுரனே” — “தூருடும்மான ஆகாஸம், தேஜஸஸ், வாயு, ஜலம், பருதிவி தொடக்கமாய விஸதருதமாயிருநதுள்ள ஸமஸத பதூராததங்களுக்கும் காரணமாய, அநத வஸதுகுகள எல்லாவற்றிலும், ஸரீரங்களதோறும் ஆதமா பரவேஸித்திருக்குமா போலே அநத பரவிஸய நியநதாவாய, அவைகளாலே தூஸிககப்படாதவனுமாய, ஸாவ பதூராததங்குளிலும் பரதயேகபரதயேகம் பரிபூரணவாததியாய, அபௌரு ஷேயதவ நிதய நிரதேவாஷதவாதி, குணங்களால் ஓளஜவலயததையுடைய வேதைக ஸமதி,கும்யனாய, சராசராதமக கருதஸந பரபஞ்ச ஸமஹாரியான ‘தேவன’ என்று ஆழவாரும் அருளிச்செயதார

இதில் பரதும் துவிதீய சதூததூதி,கரணேகதமான, ஸங்கியயோக்ய ஸமருத்யாத்யுருரோதம் பண்ணி பூரஹமகாரணதவததைச சலிப்பிககவொண்ணு தெனகிற அததததை “சுடாமிகுசுருதியுள்ளன” — “அபௌருஷேயதவாத்யுயௌஜ ஜவலயாதிக்யததையுடைய வேதூபரதிபாத்யுயன” — எனகிற இச்சநதையாலே வெளியிட்டருளிஹா தருதீயாதிகரணேகதமான ஸாலக்ஷணய நியமாபூவமும— “திடவிசுமபெரிவளி” என்று தொடங்கி விலக்ஷணமான ஆகாஸவாயவாதிகுளக்கும் பூரஹமகாரணதவம் பரதிபாதிதமாகையாலே ஸித்தூதி,குகிறது, கிஞ்ச, “திட விசுமபு” என்று காரணதவததால் வநத தூராத்யுததை ஆகாஸததுகுகு அருளிச செயதார 2 “ஆகாஸாத்யுயு” என்று-வாயவாதிகாரணதவம் ஆகாஸததுகுகுச சொல்லப்பட்டது ஸங்கியாதிகுளும்—ஆகாஸவாயுக்களுக்கும் ஸாரூபயமின நிககே ஓழிநதாலும் காயகாரண பூவததை அங்கீகரிததாரகள் அபபியே ஜக்த துக்கும பூரஹமததுக்கும ஸாலக்ஷணயமில்லாவிடிலும் காயகாரணபூவம் கூடுமென்று ஸூசிப்பிததருளிஹா “திடவிசுமபு” எனகிற இச்சநதையாலே ஆனால் பூஷயகாரா ஸாலக்ஷணய நியமாபூவததுகுகு கோமயவருஸசிகாதி,

த்யுருஷ்டாநதததை அருளிச்செய்வானென்னெனனில், ஸருதி ஸித்த்யுமாந ஆகாஸ வாபு த்யுருஷ்டாநதத்திலும் பரதயக்ஷத்யுருஷ்டாநதம் புத்த்யுயாஸுடாமென்று கேடாமயவருஸசிகாதி த்யுருஷ்டாநதததை அருளிச்செய்தாரா 1 த்யுருஸயதே” எனகிற ஸௌதரபத்யம் ஸாஸதர பரதயக்ஷ ஸித்த்யுத்யாதத்யுங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கிறது, 2 த்யுஸநாத ஸமருதேஸச’ 3 “த்யுருஷ்டஸமருதிப்யாம’ இதயாதி ஸுதரங்ககளில் த்யுஸநத்யுருஷ்ட ஸப்த்யுங்கள ஸருதிபரமாகக் காண்கையாலே, 1 த்யுருஸயதே” எனகிற இப்பத்யம் ஸருதி ஸித்த்யுத்யாததததைக் காட்டுகிறது

அதிகரணாதரே — 4 ‘உபஸமஹாரத்யுஸநாந்நேதி சேந்ந சஃரவத்யுதி” 5 ‘தேவாதிவத்யுபி லோகே’ எனகிற ஸுதரத்யவயததாலே லௌகிகமான ஸ்ரீரத தைபும், வைத்யுகரான தேவாகளையும் புரஹமததுக்கு ஸாமக்யுரீநைர பேக்ஷயேண காரணதவம் கூடுமென்னுமிடததுக்கு த்யுருஷ்டாநதமாக ஸுதரகாரா உத்யாஹரித தாரா லௌகிக த்யுருஷ்டாநதத்தில் வைத்யுகத்யுருஷ்டாநதம் மிகவும் அலௌகிகமான புரஹம் விஷயத்தில் பரிக்யுராஹயமென்னுமிடததை—6 “தேவாநீ நாம வேத்யா வக்யத ஸக்தீநாம த்யுருஷ்டாநததயா உபாத்யாநம் புரஹமணே வேத்யாவக்யத ஸக்தேஸ ஸுக்யுஹ்ணயேதி பரத்யததவயம்” என்று புஷ்யகாராதாமே அருளிச்செய்தாரா இப்படி லோகவேத்ய ஸித்த்யுங்களில் த்யுருஷ்டாநதகத்யுநம் சாண்கையாலே, “திடவிசுமபு” எனகிற இச்சகதைக்கு, காரயகாரணஸாலக்ஷணய நியமாபூவ ஸுசகதவம் ஸித்த்யு பஞ்சமாதிடகரணேகதமான சித்த்யித்யுருப ஜக்யுத்யுதத்யுஷம புரஹமத்தில் பரஸங்கியாதெனகிற அதத்யுமும் — “உடலமிசை உயிரெனக் கரநது” எனகிற சநதையிலே—ஸரீரங்களில் ஜீவாதமாவைப்போலே ஸகல பத்யாததத்திலும் வயாபிதது அநயைரத்யுருஸயனாயிருப்பனென்று ஸபூடமாகச் சொல்லப்பட்டது

ஷஷ்ட்யாதிடகரணேகதமான காயோபாத்யானைகயம் “திடவிசுமபெரிவளி நீர நிலமிவைமிசை, படா பொருள முழுவதுமாய” என்று ஜக்யுத்யுபுரஹமணேஸ ஸாமாநாதிகரணயகத்யுநததாலே அதிஸபூடமாக அறியலாம ஸபத்யாதிடகரணேகதமான ஹிதாக்கரண—அஹிதகரணத்தி தேவாஷபரஸங்க்யு பரிஹாரமும் “உடல மிசை உயிரெனக்கரநது” என்று ஜீவேஸவராகளுக்கு ஸரீராதமபூவேந பேத்யுத தைச சொல்லுகையாலே ஸபூடமாக அறியலாம அஷ்டமாதிடகரண பரமேயமான ஸாமக்யுரீநைரபேக்ஷயேண புரஹமகாரணதவம் கூடுமெனகிற இதுவும் “இவையுண்ட சுரனே” எனகிறவிடததாலே ஸுசிதம், அதெவங்னெயென்னில், “சுரன” என்று ஆஸாஸகதியோக்யம் சொல்லப்பட்டது, சுரருக்கிறே காரகா பேக்ஷயினறிககே ஸங்கலபமாதரததாலே ஸருஷ்டி கூடுவது 7 ‘யத்யா தேவா-த்யு ஸவே ஸவே லோகே ஸங்கல்பமாதரேண ஸவாபேக்ஷிதாநி ஸருஜந்தி, தத்யாஸௌ புருஷோததம் கருத்ஸநம் ஜக்யுத் ஸங்கல்பமாதரேண ஸருஜந்தி” என்றிறே புஷ்யகாரா 8 “தேவாதிவத்யுபி லோகே” எனகிற ஸுதரவயாக்யாநத்திலே அருளிச்செய்தது--

ஆர “சா” என சிற இப்பத்துதாலே—ஸாமக்யாநைரபேஷையேண சாரணதவ
யரஸாதூநம் பண்ணின அஷ்டமாதிசுரண பரமேயஸூசநம் விதூதம் “எங்கும்
பரந்து—சுடாமிது சுருதியுா உளன” எனகிற இவ்வளவாலே—நவமாதிசுரணோகத
மான ‘யதாஸருதி அலௌகிகாதத, ஸவீகாரம பண்ணவேணும்” எனகிற அாததம்
சொல்லப்பட்டது இவையுண்ட சுரனே” எனகிற இச்சநதையாலேதானே பரிபூண
னாகம் லீலாரஸரிஷ்பாதூநாததூமாக ஜகதஸருஷ்டயாதிசுகள கூடுமெனகிற அாத
தூததையும் அருளிச்செய்தார அதேங்ஙனேபெனவில, 1 ‘அமரா நிரஜரா தேவாஸ
தூதிதூரா விபு தூரஸ ஸுரா என்று ஸுரஸபூதூததுக்கு தேவஸபூதம் பாயாமமாக
காமாநுஸாஸநம் இருக்கையாலே ஸுரனென்றால் தேவனென்று சொல்லிறரும
தேவஸபூததுக்கு - 2 ‘திஷு கீடூா விலிகூஷா வயவஹார த்யுதி ஸதுதி மோதூ மதூ
ஸவந காந்தி கூதிஷு’ என்று தூரதுபாடும் உண்டாகையாலே, கீடூாவததவமும
தேவஸபூதூராததம் எனனுமிடம் ஸம்பரதிபநம் ஆகையாலிறே வேதூபுருஷன்—
ஜகதஸம்ஹாராதிசுகள கேவல லீலாருபம் எனகிற கருததாலே ஸுபூாலோப
கிஷத்திலே, 3 ‘தம் பரே தேவ ஏகிபூவதி’ என்று காரணவஸதுவிலே தேவ
ஸபூதூ பரயோகும் பண்ணினான ஆகையால் இச்சநதை—பரிபூணனுக்கு லீலா
ரூபேண ஜகதஸருஷ்டயாதிசுகள கூடுமென்று சொல்லுகிற தூரமாதிசுரணாத
தம் எனனக் குறையிலலை இப்படி தூவிதீயலக்ஷண பரதூமபாதூததுக்கும ஏழாம
பாட்டுக்கும ஐகமதயம் உண்டென்னுமிடம் விதூதம்

தாக்கபாதூததுக்கும அஷ்டமநவமகூதைகளுக்கும் ஐகமதயமுண்டாமபடி
எங்ஙனேபெனனில், தாக்கபாதூததில் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபம் பண்ணப்படுகிறது
4 “ஸவபக்ஷரக்ஷணய பரபக்ஷா பரதிக்ஷிபயந்தே” என்றிறே இப்பாதூராததூததை
பூரஷ்டகாரா அருளிச்செய்தது ஆகையாலே பரபக்ஷபரதிக்ஷேபரமான இவ
விரண்டு பாட்டுக்கும தாக்கபாதூததோடு ஐக்கண்டயமுண்டு

அதிசுரணோஷ்டகாதமகமாயிருக்கிற இப்பாதூததில் — பரதூமாதிசுரணம்
தொடங்கி, கரமமாக அபூரஹமாதமக பரதூரநகாரண வாதிகளான ஸாங்க்யா
களுடைய மதபரகரியையையும், பரமானுகாரண வாதிகளான வைபூஷிகருடைய
மதூதிையையும், பெளதூதூகளில் வைததுக்கொண்டு பூரஹயாரததூஸதிதவ
வாதிகளான வைபூஷிக ஸௌதூரநதிகாகளுடைய ஜகதினுடைய க்ஷணி
கூதவ வாதூததையும், ஜனூநமாதூரஸதிதவவாதியான யோகூசாரனுடைய
ஜனூநாகாரவயதிரிகதமான அாததூகாராபூவ பரதிபாதூநததையும், மாதூயமிக
னுடைய ஸாவஸூகனபோபபாதூந பூங்கியையும், ஐநாகளுடைய அநைகாநதி
கூதவ பரதிபாதூந பரகாரததையும், பாஸூபதாகளுடைய வேதூவிருத்தூசார
ததவோபபாதூநததையும் பலபடிகளாலே நிரஸிதது, பஞ்சமவேதூ பூரதாதி
பூஸஸதமாய, பரமபுருஷ பரணீதமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீ பாஞ்சராதரத்தினுடைய நிரங்
தூஸபராமாணயததையும் ஸூதரகாரா ஸாதூததார, இப்பாதூராததூததை

1 “பரதேஸமிந் காமிலஸதை கணபுகுமிமதை பௌத்ததவையாஸிகாத்யையா யோகாசாராமிததானைஸ ஸுகுதமதரஹஸஸநியவாதபரஸக்தை | அஹதலித தாந்தபுக்தை பஸுபதிஸமயஸத்யாமிமிஸசாவரோதம க்ஷிபதவாததேதா பஞ்சராதரம ஸருதிபத மவதத் பஞ்சமாமநாயத்யாஸீ || என்று ஸாராவளியிலே வேதூநதா சாராயா அருளிச்செய்தா

இமமதங்களில் ஸாங்க்யவைஸேஷிகபாஸுபதாக்கள்—“கபிலாகுமா நுமாந பாஸுபத ஸாஸ்தரங்களுக்கு வேதங்களை அநுகூராஹகங்கள்” என்று அபரதூநமா யாகிலும் வேதத்தையும் அங்கீகரித்தார்கள தத்யவயதிரிகத மதஸதூக்கள் வேதத்தை உபஸாஹநபரமாணமாகவும் அங்கீகரியாதே வேதூபராமாணய பரஸாதூந பூரவகமாக ஸவமதோபபாதூநம் பண்ணுவார்கள் இப்படி இரண்டு வாகக்யமாயிருந்துள்ள பூரஹமதங்களில் பரதூமவாகக்யத்தை நிரஸித்தமையை எட்டாம பாட்டாலே ஸுசிபபிககிருா த்விதீயவாகக்யத்தை நிரஸித்தமையை ஒன்பதாம பாட்டாலே ஸுசிபபித்தருளுகிருா “சுரரறிவருநிலே விணமுதல் முழுவதும், வரனமுதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன், புரமொருமூனறெரித்தமராக்கு மறிவியந்து, அரனயனென உலகழித்தமைததுள்ளே” — “பூரஹமாதிகளாலும் அறியவொண்ணாத ஸவபூரவதையுடைய மூலபரகருதி தொடக்கமான ஸகல ஜகததுக்கும் வரிஷ்டகாரணமாய், அவறறையெல்லாம ஸமஹரித்தருளின பராதபர னுன ஈஸவரன் ருதூராகதாயாமிபாயக்கொண்டு தரிபுரத்தை ஸமஹரித்த ஜகத ஸமஹாரமும பண்ணுகிருன், சதூமுகூநதாயாமிபாயக்கொண்டு இவ்வருளுள்ள ஜகதையும் ஸருஷ்டித்து தேவாக்களுக்கு ஜஞாநபரதூநதையும் பண்ணுகிருன்”— என்று இப்பாட்டாலே ஜகத்தினுடைய பூரஹமாதமகதவதையும், கேஷதர ஜஞாகளான பூரஹம் ருதூராகளுடைய ஸரஷ்டருதவ ஸமஹாரதருதவாதிகள புகுவத்யூநமெனகிற அதத்யுதையும் அருளிச்செய்கையாலே, அபூரஹமாதமக பரதூநகாரணவாதியான ஸாங்க்யமத பரகரியையையும், ருதூரபாரமபோபபாதூநம் பண்ணுகிற பாஸுபதபரகரியையையும், பரமானுகாரணவாதியுமததையும் நிரஸித்தருளினமை ஸுசிதம்

அதெங்ஙனெனனில், ஸாங்க்யபோகதமான அபூரஹமாதமக பரதூந நிரஸம்—“சுரரறிவருநிலே விணமுதல்முழுவதும் வரனமுதலாய்” என்று “பரகருதி மஹதஹங்காராதிக் ததவங்களுக்கும் பரமாதமாவே காரணம்” — என்று அருளிச்செய்கையாலே ஸுசிதம் “அவை முழுதுண்ட பரபரன்” என்று ஸாவஜகதஸம் ஹாரியென்கையாலே ஸாங்க்யமதத்தில் ஈஸவரனை அங்கீகரியாவிடில் கேவல பரதூநமே ஸவதநதரமாய்ப பரிணமிக்கும்போது ஸாகக்யவயதிரேகேண பரதிஸாககூர வஸதையினறிககே பொழியவேணுமென்று உபபாதூநம்பண்ணுகிற 2 “வயதிரேகாந வஸதி தேஸசாநபேக்ஷதவாத்” எனகிற ஸுதரோகத தூஷணம் ஸுசிதம், நிரவயவமான பரமானுகங்களுக்கு ஜகத்காரணதவம் கூடாதெனகிற நையாயிக

தூஷணமும், பரகருதிமஹத்துஹங்காராதிகளுக்கும் ஈஸ்வரனே வரிஷ்டகாரணமென்றருளிச்செய்த இச்சநதையாலேதானே ஸூசிதம்

பாஸுபதோகதமான ருத்ரபாரமய பரதிஷேதமும், ருத்ரனுடைய ஸமஹாத்ருதவ தரிபுரத்துஹநாதிகளும், “அரனெனப் புரமொரு மூன்றெரித்து உலகழித்துள்ள” என்று புகுவதநதாபாமிதவகருதமாக அருளிச்செய்கையாலே வயகதமாகச் சொல்லப்பட்டது ஸூதரகாரா பண்ணின ருத்ரபாரமயநிஷேதமசதூமுக பாரமய நிஷேதத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்னும் கருத்தாலே சதூமுகனுடைய ஸரஷ்டருதவ ஐஞாநபரத்துவாதிகளும் புகுவதுபுரவேஸகருதமென்று ஆழ்வார சதூமுகபாரமயததையும் நிஷேதித்ததார ஸூதரகாரா சதூமுக பாரமய நிஷேதம பண்ணாமைக்கு அடி, மஹாமல்லநிரஸநயாயேந ருத்ரபாரமயநிஷேதம பண்ணவே சதூமுக பாரமயநிஷேதம தன்னடையே வருமென்று கருத்து ஆழ்வார மநதுவிஷநயாயேந சதூமுகபாரமயததையும் எடுத்து நிஷேதித்ததார

இனி இரண்டாம் வாககூததை—“உளனெனிலுள்ள அவனுருவமிவருவு”கள், உளனலனெனிலவன அருவமிவருவுகள், உளனென இலனென இவைகுண்முடைமையில், உளனிருதகைமைபொடொழிவிலன பரநதே”—“ஈஸ்வரனுடைய இல்லாமைையை ஸாதிக்கிற நீ உளனெனகிற சொல்லாலே ஸாதித்ததாயாகில், உணமையே ஸித்துதிக்கும்தொழிய உன்னுடைய மதமான இல்லாமை ஸித்துதியாது, உளனலனெனகிற சொல்லாலே இல்லாமைையை ஸாதித்ததாயாகில், லோகத்திலே இல்லையெனகிற சொல்லுக்கு, ஸதூலாவஸதைப்போய ஸூக்ஷ்மாவஸதூபநமா யிருக்கிறமை அராததூமாமொழிய உன்னபிமதமான ஸூநயதவம் ஸித்துதியாது, இப்படி உணமையும் இனமையுமாகிற குணதூவயபுகதமாக ஸ்வபக்ஷபரபக்ஷீதயா ஸித்துதிக்கையாலே அஸதிதவ நாஸதிதவருப குணவிஸிஷ்டமாக பரபுரஹமம் ஸித்துதிக்கும் இப்படி அநபிமதமான அராததூம் அங்கீகரிக்க வேண்டுகையாலே அநநதகுண விபூதிமாணாகவும் எம்பெருமானையும் அங்கீகரிக்கலாம்” — என்று, நிரஸிததருளினா

அதில,இநத மதங்களில் பெளததூமதத்தில் ஜகதக்ஷணிகதவ வாதிக்களான வைபுரஷிக மதஸதூககள்—பாரத்திவ ஆபய தைஜஸ் வாயவீய பரமானுககள் பருதிவயபதேஜோவாயுருபேண ஸமஹதங்களாம் அதிலினறும் ஸரீரேநதூரிய விஷயஸங்காதங்களுண்டாம் அதிலே ஸரீரநதாவாததியாய க்ரஹகாபிமாநா ரூடமான விஜஞாநஸநதாநமே ஆதமாவென்று போபெற்றுகட்ககிறதென்று உபபாதித்த அராததூததை—1 “ஸமுதூய உபயஹேதுகோபி ததூபராபதி” எனகிற ஸூதரத்திலே, யாதொரு பரமானுஹேதுக பருதிவயாதி பூதஸமுதூயமுண்டு, யாதொரு பருதிவயாதிஹேதுகபூதேநதூரியாதிருபஸமுதூயமுண்டு, இவவிரண்டு ஸமுதூயத்தினினறும், ஜகதூதமக ஸமுதூயோதபத்தி கூடாது பரமானுககளும்,

பருதிவயாதி பூதங்களும் ஸ்ணிகமென்று அங்கீகரிக்கையாலே, ஸ்ணதவமஸிக ளான பரமானுக்களும், பூதங்களும் எப்போதான ஸமஹதங்ஸளாகப்போகிறது? எப் போதான ஜஞாநவிஷயீபூதங்களாய ஹாநோபாத்நாநாதிவயவஹாராஸபத்யமா கப் போகிறது? என்றிதயாதி யுகதயாதிக்களாலே ஸாரீரகத்திறசொன்ன ஸ்ணிகதவ வாத்நிரஸங்கரமததை—ஆழ்வாரும், அஸ்திநாஸதய்ய வயவஹாரத்யஸயிலும் ஸதூலஸூக்ஷமோப்யாவஸ்தா விஸிஷ்டமாக வஸதுவினுடைய ஸதிரதவ பரதி பாத்த்யமாபிருக்கிற—“உளனெனிலுள்ள அவனுருவமிவருவுகள், உளனலெனெனில் அவனருவ மிவருவுகள்” என்கிற இசசநதையாலே ஸூசிபிததருளிஞா 1 ‘பரதி ஸங்க்யாபரதிஸங்க்யாநிரோத்யாபராபதிரவிச்சேத்யாத’ என்கிற ஸூதரபுராஷயத்திலே 2 “ஸத உதபததிவிநாஸௌ நாம அவஸ்தாந்தராபத்திரேவ, அவஸ்தாயோக்ய து த்யவயமேகமேவ ஸதிரமிதி காரணத்யநநயத்வம் கார்யஸயோபபாத்யத்யபிரஸமாபி, ‘தத்யநநயத்வம்’ இத்யத்ர பரதிபாதிதம் நிர்வாணஸய தீபஸய நிரநவயவிநாஸ த்யாஸ நாத் அந்யத்ராபி விநாஸோ நிரநவயோத்யுமீயத இதி சேநந, க்யுடஸரவாதௌ மருத்யாதித்யவயாருவருத்த்யுபலப்த்யா ஸதோ த்யவயஸ்ய அவஸ்தாந்தராபத்திரேவ விநாஸ இதி நிஸூகிதே ஸதி, பரதீபாதௌ ஸூக்ஷமத்யஸாபத்த்யாயநுபலம்பேபாப பத்தேஸ ததராபயவஸ்தாந்தராபத்திகலபநஸயைவ யுக்தத்வாத்” என்று “உளனெனிலுள்ள” என்கிற இப்பாட்டுப்பாதியை உட்கொண்டு வயாக்யாயாநம் செயதமை ஸபஷ்டமாயிருக்கையாலே இவவதிகரண பரமேயம் இதிலே உணடென்னு மிடம் ஸித்தம்

இனி, ஸௌதராதிகமதததில் — ஜஞாநோதபததிகாலத்திலே அதத்யுமில் லாமையாலே ஜஞாநவிஷயதவமில்லை என்னவொண்ணது, ஜஞாநவிஷயதவமாவது— ஜஞாநோதபததி ஹேதுதவமிறே ஆனால் சக்ஷுராதிக்களுக்கும் ஜஞாநவிஷயதவம் வாராதோவென்னில், ஸவாகார ஸமாபபணைந ஜஞாந ஹேதுவுக்கே ஜஞாந விஷயதவமாகையாலே, வாராது, அதத்யுமானது - ஜஞாநத்திலே ஸவா காரததை ஸமாபபிதது நஷ்டமாயப் போனாலும், ஜஞாநக்யுதமான நீலாத்யாகாரத தாலே அநுமிக்கப்படும் ஆகையால் அதத்யுருதமே ஜஞாநவைசிதாயம்—என்று உபபாதித்த பரமேயத்திலே—த்யாமி நஷ்டமானால் தத்யுத்யாங்களுக்கு அந்யத்ர ஸங்கரமணம் கண்டதில்லை, அப்படியே அதத்யும நஷ்டமாய தத்யுக்ஷாகாரம் ஜஞாநத்திலே ஸங்கரமிககிறது என்னவொண்ணாமையாலே, ஜஞாநததாலே அத த்யும அநுமிக்கப்படுகிறதென்னவொண்ணது—என்று ஸாரீரகத்திலே சொன்ன த்யுஷணமும்—“ அவனுருவமிவருவுகள் ” என்று ஐநத்யிரிபிகதவததை விஷயங் களுக்கு அருளிச்செய்கையாலே விஷயங்கள் அநுமேயங்களன்றென்று புலிக்கை யாலே ஸூசிதமாயிற்று

யோக்யாசார மதஸ்தாகள்—விஜஞாநமாதரமேயுள்ளது, அதத்யுததவமில்லை, அதத்யுததுக்கும் வயவஹாரபோக்யதவம் ஜஞாநபரகாஸாயததமென்று கொள்ள

வேணும அநயதா ஸ்வபரவேத்யங்களுக்கு அதிஸயமற்றுப்போம் பரகாஸமான ஜஞாநததுக்கு, நிராகாரததுக்கு பரகாஸம் கடாமைபாலே ஸாகாரதவம் அங்கீகரிக்கவேணும், இனி, தோற்றுகிற ஆகாரமொன்று ஜஞாநத்தினுடையதொழிய அாதத்ததினுடையதன்று இந்த ஆகாரததுக்கு பூஹிரவபூஸம் பூரமருதம்—இதயாதி புகதிகளாலே அாதத் ஸூநயதவோபபாதுநம் பண்ணினதலாத—“ஜஞாதாவுக்கு விஷயவயவஹார ஹேதுவான ஜஞாநததவம் முதலிலே நிர்விஷயமாகில் இல்லபாயேவிடும” இதயாதி புகதிகளாலே ஸாரீரகத்திலே நிரஸித்தமையை—“அவனுருவம், அவனருவம் பரநதேயொழிவில்” என்கிற சநதைகளாலே அாதத்ததவாங்ஸீகாரமுசேந ஸூசிபித்தருளிஞா

இன்னமும 1 “நாபூவ உபஸ்யதே” என்கிற ஸூதரத்திலே—அாதத்ததவ ஸ்நிகேயொழிநதால் ததூவயவஹார யோக்யதாபாதுந ஸ்வபூவமான ஜஞாநததவமும ஸித்தியாதென்று சொன்ன புகதியும் “உருவம்” என்கிற பதத்தாலே ஸித்தியுக்கிறது, அதெங்ஙனேயென்னில், “உருவம்” என்கிற ஸப்யதம்—ஸதூல பதூராதத் வாசியென்னுமிடம் ஸம்பரதிபநம், ஐநதூரிபிகதவமுள்ளதுக்கிறே ஸதூலதவமுள்ளது இந்த ஐநதூரிபிகதவ பரதிபாதுநததாலே, அதொழிநதால், ததூவயவஹார யோக்யதாபாதுந ஸ்வபூவமான ஜஞாநததவம் இல்லாதேயொழியுமென்கிற புகதியை ஸூசிபிககையாலே அது ஸித்தியுக்கிறது மாத்யமிகபக்ஷ நிராஸகரம் இப்பாடென்னுமிடம் ஸாவஸம்பரதிபநமாகையாலே அதிஸபூடமா யிருக்கும் ஐநமதஸதூகள சொல்லுகிற ஜகதூநைகாநதிகதவ நிராஸமும, ஸததாயாகிலும் அஸததாயாகிலுமிருக்குமொழிய ஸதூஸததாயிராதென்று “உளன்னெனிலுள்ளவனுருவம் இவ்வுருவுகள், உளன்னெனில்வனருவம் இவ்வுருவுகள்” என்கிற பாட்டுப்பாதிபாலே அருளிச்செய்கையாலே ஸூசிதம்

ஆனால் பிள்ளை ‘ஸாவஸூநயவ’ தியை நிரஸிக்கிறா இப்பாட்டாலே” எனறும், ‘2 ‘ஸாவதூநுபபதே என்கிற ஸூதர பூஷயம் இப்பாட்டையுட்கொண்டு பரவருத்தமாயிற்று” என்றும், மாத்யமிகமதமாதர நிராஸபரமாக வயாக்யாநம் செய்தருளுகையாலே, இது அவாகு அநபிமதமனரு? என்னில், இப்பாட்டில் பதூங்களிலே மாத்யமிக நிரஸநம் நேரே தோற்றுகையாலே, தநமதநிராஸபரமாக யோஜித்தருளிஞா * வீடுமின முற்றின் பரவேஸத்திலே “முதல திருவாய மொழி பூவதூவிகாத்தம்” என்று அவாதாமே அருளிச்செய்கையாலே, இந்த பரதம் தூஸகத்திலே ததஸூசநம் ஆவஸயகம், கூரதூநதரத்திலே வைபூஷிகாதி மதநிராஸம் அவஸரகூரஸதமாயிருக்கும் இப்பாட்டில் பதூங்களும பூவோகத பரகரியையாலே வைபூஷிகாதிமத நிராஸ ஸூசகங்கள் என்னுமிடம் ஸவரஸத ஸம்பரதிபநம் வைபூஷிகமத நிராஸ ஸூதரபூஷயமும இப்பாட்டில் சநதைகளை உட்கொண்டு பரவருத்தம் என்னுமிடம் பூவமேவ உபபாதித்தமாகையால் பிள்ளைக்கும் இது அபிமதமாகக் குறையிலலை

பாஞ்சராதர பராமாணய ஸமாதத ந ஸாரீரகாமஸம் பராஸங்கிகுமகை யாலும், வேதபாஞ்சராதரங்களுக்கு அபொருஷேயதவ நிதயநித்யுஷ்டதவ பரம புருஷவகதருகதவங்களை ரிரங்குஸ பராமாணய ஹேதுக்களாய், இரண்டுக்கும் அத தாலே வந்த பேத்யுமொழிய பாஞ்சராதரததுக்கும் வேத்யுதலய பராமாணயத்தில தட்டிலலாமையாலே, “சடாமிகு சுருதியுள் உள்ள” என்று அபொருஷேயதவாத்ய யொளஜஹலயவத்யுவேத்யுபராமாணய பரதிபாத்யுநததாலே, தநகபாயேந பாஞ்சராதர பராமாணயம் ஸித்தியுக்கும் எனகிற கருத்தாலும் ஆழ்வார உபேக்ஷித்தருளிஹ ஸூதரகாரா, தநதரஸாமாநய பரயுசதமான மருதுபரஜனாகளுக்குள்ள காலுஷ்ய ஸாநதயாதத்யுமாக, வேத்யுதலய பராமாணயம் ஸித்த்யுமாயிருகச்ச செயதேயும் ததபராமாணய ஸமாதத நம் பண்ணிஹ ஆச அஷ்டம நவமகூதை கஞ்சகும் தாககபாத்யுததுக்கும் ஐகமதயம் ஸித்த்யும

பததாம பாட்டுக்கும் நிகுமாப்பாட்டுக்கும் தருதீய துரீயபாத்யுங்களுக்கும் ஐகமதயம் உண்டாமபடி எங்ஙனே? எனனில், ஐகத்தினுடைய பூரஹம் காயதா ஸோத்யுந பரகாரத்தை இப்பாட்டுக்களாலே அருளிச்செய்கையாலே ஐகயமுண்டு

வியதபாத்யு பரத்யுமாதியுக்ரணத்திலே — சூநதேதோக்யுயத்தில வியத்யுதபதத்யு ஸரவணததாலே வியதது பூரஹமகாராயமென்று ஸங்கிதது, தைத்திரீயத்தில வியத்யுதபத்தி ஸருதமாகையாலும், சூநதேதோக்யுயத்திலும் ஸாவஸாகூரபரதயய நயாயேந வியத்யுதபத்தி வருகையாலும், வியதது பூரஹமகாராயமென்று நிரணயித் தார த்யுவிதீயாதியுக்ரணத்தில—அநதரபூவகாரணமான கேவலா஽டகாஸா தியுக்ளில் நின்றும் அவயவஹிதா஽நதரவாயவாதியுக்ள உதபநமமாகிறதென்று ஸங்கிதது, ஆகாஸாதியுஸாரீரக பரமாத்மாவின்னிடத்திலின்றும் வாயவாத்யுதபத்தியொழிய கேவல பூவததவத்திலின்றும் வாயவாத்யுதபத்தியிலையென்று நிரணயித்தார

தருதீயாதியுக்ரணத்தில — 1 தோயேந ஜீவாந் வயஸஸர்ஜ’ இதயாதியு ஸருதிக ளாலே ஜீவனுக்கும் உதபத்தியுண்டென்று ஸங்கிதது, 2 “ந ஜாயதே மரியதே” இதயாதியு ஸருதிகளாலே நிதயதவம் ஸருதமாகையாலும், உதபத்திஸருதி - ஜஞா ஸங்கோச விகாஸத்தைச சொல்லுகிறதொழிய ஸவருபா஽நிதயதவத்தைச சொல லாமையாலும், ஜீவனுக்கு உதபத்தியிலையென்று நிரணயித்தார சதூதத்யுாதியு க்ரணத்தில — பராஸங்கிகுமாக 3 “யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டுந்” இதயாதியுஸருதிக ளாலே ஆதமா சேவல ஜஞாநஸவருபெனென்று ஸங்கிதது, 4 ‘விஜ்ஞாதாரம்’ இதயாதியு ஸருதிகள ஜீவனை ஜஞாதாவென்று பரதிபாதியுக்கையாலும், ஸவருபத்தை ஜஞாநமென்கிறது ஸவயம்பரகாஸத்யுரவயதவபரயுகதமாய், ஜஞாதருதவததுக்கு பூரத்யுக்மலலாமையாலும், ஆதமா ஜஞாதாவேயென்று பரிஹரித்தார

பாரசமாதிக்ரணத்தில் — ஆதமாவினுடைய காதருதவம் 1 “ஹந்தா சேத்” இதயாதி, ஸருகிசளாலே நிஷித்யுத்யமாகையாலே ஸவருபமென்று ஸங்கிதது, ஸவாகசுமீமாச நாதியுப ஸஸாதநபேபாதக ஸாஸதரபரயோஜநஸித்யுத்யாகத மாக காதருதவம் ஸங்கிக்ரணவேண்டுமையாலும், காதருதவ நிஷேத்யுருதி - ‘ஸாம ஸாரிக சரியங்கள் ஸதவரஜஸதமோகுணஸமஸாககருதங்கள், ஸவருபபரபுக தங்ஸளென்று’ என்று சொல்லவந்ததாகையாலும், காதருதவம் ஸவருபமென்று நிரண யிததார ஷஷ்டாதிக்ரணத்தில் — பூவாதிக்ரணஸித்யுத்யாகதருதவம் பராதிக்ர மென்று நிரணயிததார ஸபதமாதிக்ரணத்தில் — ஜீவன பூரஹமததோடு அதயநத பிக்ரணமென்று, பூரநதபூரஹமே ஜீவனாய நிறகிறதும்மென்று, ஸதயோபாத யவசசிக்ர பூரஹமே ஜீவனாயிருக்கிறதும்மென்று, வஸதுதோ பூரஹமபிக்ரமாய, பூரஹமாமஸமாகையாலே அதயநதபேத்யுமின நிககேயிருக்கிறுன ஜீவனென்று ஜீவஸவருபத்தை நிரணயிததார

தூரியபாதபரத்யுதிக்ரணத்தில் — ஜீவோபகரணங்களான இநதூரியங்க ளுக்கு பரளபகாலாவஸ்தூந பரதிபாத்யு ஸருதியாலே நிதயதவம் ஸித்யுத்யமென்று ஸங்கிதது அநத ஸருதி ஸாவஜஞ்ஞன ஜகத்காரண பூரஹமத்தை பரதிபாதிக்ரகிற தொழிய இநதூரியங்களைச் சொன்னதல்லாமையாலும், ஸருதயநதரத்தில் இநதூரி யோதபத்தி கண்டோகதமாகையாலும், நிதயதவம் கூடாதென்று பரிஹரிததார த்விதீயாதிக்ரணத்தில் — பராஸங்கிக்ரமாக இநதூரியங்களினுடைய ஸங்க்யபா கிரணயம் பண்ணினா தருதீயாதிக்ரணத்தில் — இநதூரியங்கள் விபுக்களாக ஸருதி பரதிபநங்களென்று ஸங்கிதது, உதகரநதபரவணததாலே ‘விபுக்களல்ல, அணு பரிமாணங்கள்’ என்று நிரணயிததார சதூததாதிக்ரணத்தில் — பராஸங்கிக்ரமாவே முக்யபராணன கேவல வாயுமாதரமும், உசசுவாஸ நிஸவாஸாதிக்ரமையுமென்று, வாயுவே அவஸ்தூநதரபநமாய, பராணெனென்று போபெறுகுகிடக்கிறதென்று கிரணயிததார பஞ்சமாதிக்ரணத்தில் — உதகரநதயாதிக்ரணததாலே பராண னுக்கும் விபுதவம் கூடாது, அணுதவமே முக்யபராணபரிமாணமென்று நிரண யிததார ஷஷ்டாதிக்ரணத்தில் — ஜீவனுக்கும் அக்யுநயாதிக்ர தேவதைகளுக்கும் இநதூரியாத்யுதிஷ்டூநம் ஸவாதநதாயேண உண்டென்று ஸங்கிதது, பரமாதமா தீநாதிக்ரணமே அவாகளுக்குள்ளதென்று நிரணயிததார ஸபதமாதிக்ரணத் தில் — பராணஸபுத்யு நிரதிஷ்டங்களெல்லாம் இநதூரியங்களென்று ஸங்கிதது, ஸரேஷ்ட பராணவயதிரிகத பராணங்கள் இநதூரியங்களென்று நிரணயிததார அஷ்டமாதிக்ரணத்தில் — பரபஞ்சவயஷ்டிஸருஷ்டி ஹிரணயகூப்பகாதருகமாக வேணுமென்று ஸங்கிதது, அதுவும தசசூரீரகபரமாதமகாதருகமென்று கிரணயிததார

இப்படி பாத்யுத்யததாலே நிரணயிததாராத்யுததை “பரநத தணை பரவையுள நீர்தொறும் பரநதுளன, பரநதவண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவறக

கரந்தசிலிடந்தொறும் இடந்திகழ பொருள்தொறும், கரந்தெங்கும் பரந்துள்ள இவை யுண்ட கரனே”-“விஸ்தருதமாய, ஸைதயஸவபூவமான் ஸமுதூரஜல பரமானுககள தோறும் பரிஸமாபய வாததியாய, விஸ்தருதமான அண்டமென்னுமபடியாய, பூமயாகாஸ விபூகமின்றிககே அதபலப ஸரீரங்களிலும் அந்த அந்த ஸரீரங்களில் ஸவயம்பரகாஸதவேந மிளிரந்துகொண்டிராநின்றன ஆதமவஸ்துககளிலும், அநயைரதூருஸயனாய, ஸாவபதூராததூங்களிலும் பரதயேகம பரிஸமாபய வாததி யாய, இந்த ஜகததை ஸவோதூரஸத மாககிககொண்டிருக்கிருன தூருடபரமாண வேதைகஸமதிக்கூமயனே” என்றும், “கரவிசுமபெரிவளி நீநிலமிவைமிசை, வரன வில் திறலவலியளிபொறையாயநின்ற, பரனடிமேல குருகாசசடகோபன சொல, நிரநிறையாயிரத்திவை பத்தும் வீடே” — “தூருடமான ஆகாஸதேஜோவாயு ஜல பருதிவீகதமான வரிஷ்டு ஸபூதூ தூஹகதவ காமஸாமாத்ய ஸைதய காமாருப ஜகதூகாரனாயிருக்கிற ஸாவஸமாதபரனுடைய திருவடிகளிலே ஆழவாரருளிச செய்த ஸபூதூராததூ பௌஷ்கலயததையுடைய ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இததிருவாயமொழி மோக்ஷபரதூம்” என்றும், ஆழவார இதிலொன்றரைப பாட டாலே ஜகததினுடைய பூரஹமகாராயதாஸோதந பரகாரததை வெளியிட்டருளி, மேற்பாட்டுப பாதியாலே * வீடுமினமுற்றத்தாலே வெளியிடப்படுகிற உததர தூவிகாரததூமான பரதவஜ்ஞாததினுடைய மோக்ஷஸாதநதவததையும் உப ஷேபிததருள்கிருராதல, பூவதூவிக பரதிபாதூயமான பரதவவிஷயம் இததிருவாய மொழியென்று இததிருவாயமொழி பரதிபாதூயாராததூததை பூதூதிஸௌகா யாராததூமாக ஸங்கூரஜேண அருளிச்செய்கிருராதல

இனி, வியதபாதூ பரதூமாதிகரணநிரணீதாசோதபததி, “நிலவிசும பொழிவற” என்று—பருதிவயாதிகளபோலே ஆகாஸமும் பூரஹமகாராயமென்று அருளிச்செய்கையாலே விதூதிககிறது இன்னமும் 1 “ஆகாஸஸஸம்பூத:” என்கிற தைத்திரீய ஸருதியிலே ஆகாஸோதபததி சொல்லியிருக்கையாலே, சூநதூகூயததிலும் வியதூதபததி, ஸாவஸாகூடரதயநயாயததாலே வரு மென்கிற அாததமும், பூமி ஆகாஸம் என்கிற விஸேஷமின்றிககே, பூமி போலே ஆகாஸமும் பூரஹமகாராயமென்று சொல்லுகிற இசசநதையாலே ஸூசித மாகிறது அதெங்ஙனென்பென்னில், ஆகாஸோதபததி கதூநததாலே தைத்திரீய ஸருதயாததூம் தோற்றி, அமமுகேந வியதூதபதயவசஸருதிநிர்வாஹமும் தோற்றுகையாலே ஸூசிதம் ஆக இவை எல்லாவற்றாலும், இசசநதை பரதூ மாதிகரணாததூமென்னக குறையிலலை தூவிதீயாதிகரணேகதமான—அநதர பூவகாரணமான கேவலாகாஸாதிகளிலநின்றும் அவயவஹிதாநதர வாயவாதிகள உதபநமாமாட்டாதென்று நிரணயிதத—அாததூமும், ஸாவததவங்களுக்கும் பூரஹமகாராயதவ பரதிபாதூநம் பண்ணுகிற “பரந்த தண பரவையுள்” என்று தொடங்கி முழுகக இப்பாட்டாலே அறிவிப்பிததமை அதிஸ்பூடமாயிருக்கிறது

தருதியாதிகரணோக்தமான ஜீவோத்பத்தி நிஷேதமும் “இடந்திகழ்பொருள் தொறும்” என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிதம்; அதெங்ஙனெயென்னில்; “இடந்திகழ்” என்று ஆத்மதத்வத்துக்கு வ்யாபகத்வம் சொல்லுகையாலே, வ்யாப்ய பதூர்த்துங்கனினாலே நஸிப்பிக்கப்படாதென்று வித்துதிக்கும். இவ்வர்த்துத்தைப் பரமபுருஷன் தானே 1. “அவிநாஸி து தத்வவித்துதி யேந ஸர்வமிதம் ததம் | விநாஸ மஸ்யஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித் கர்த்துமர்ஹதி ||” என்று வெளியிட்டருளினான். இந்த மஸ்யஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித் கர்த்துமர்ஹதி 2. “ஆத்மநஸ்த்வவிநாஸித்வம் கதூமித்யத்ராஹ (அவிநாஸிது இதி) தத் - ஆத்மதத்வம் அவிநாஸீதி வித்துதி; யேந - ஆத்மதத்வேந சேதநேந, தத்வ்ய திரிக்தமிதம் அசேதநதத்வம் ஸர்வம் ததம் - வ்யாபகத்வேந நிரதிஸ்ய ஸக்யமத்வாதூர்த்தமநோ விநாஸாநர்ஹஸ்ய தத்வ்யதிரிக்தோ ந கஸ்சித் பதூர்த்ததோ விநாஸம் கர்த்துமர்ஹதி; தத்வ்யாப்யதயா தஸ்மாத் ஸ்தூலத்வாத்; நாஸகம் ஹி ஸஸ்த்ரஜலாக்யநிவாய்வாதுகம் நாஸ்யம் வ்யாப்ய சித்திலீகரோதி; முதுகூராதூ யோடமி ஹி வேகுவதஸ்யோகேந வாயுமுத்பாத்ய தத்வாதாரேண நாஸ்யந்தி; அத: ஆத்மதத்வம் அவிநாஸி” என்று புரஷ்யகாரரும் வ்யாச்ச்யாநம் செய்தருளினார். இப்படி ஜீவனுடைய வ்யாபகத்வகதூநத்தாலே ஜீவனுடைய நித்யத்வம் வித்துதிக்கை யால், தருதியாதிகரணப்ரமேயம் இச்சந்தையென்னக் குறையில்லை.

சதுர்த்துதிாகரண நிர்ணீதமான ஜீவனுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வமும், “திகழ் பொருள்தொறும்” என்கிற சந்தையாலேதானே ஸூசிதமாகலாம்; அதெங்ஙனெ யென்னில்; “திகழ்பொருள்” என்கிற இதுக்கு—‘ஜ்ஞாத்வாஸ்ரயமான வஸ்து’ என்றிறே அர்த்தம். இனி ஸாக்ஷாத்பரம்பரௌதூஸீந்யேந ஜ்ஞாத்வாஸ்ரய மென்னும்போது ஜ்ஞாத்ருத்வமும் ஸ்வரூபமென்று வித்துதிக்கும்; ஆனால் ‘ஜ்ஞாதா’ என்றருளிச்செய்யாதே “திகழ்பொருள்” என்று ஜ்ஞாத்ரவ்யம் என்றருளிச் செய்கைக்கு அடியென்னென்னில், ஜ்ஞாதாவென்றால் ஜ்ஞாதகுணகத்வமாத்ரம் தோற்றமொழிய ஜ்ஞாதஸ்வரூபத்வம் தோற்றமையாலே, உபாயமும் தோற்றுகைக் காக இங்ஙனே அருளிச்செய்தாராமித்தனை; ஜ்ஞாதபத்யத்துக்கு உபாயபரத்வம் உண்டென்னுமிடம் ஜந்மாதிகரணத்தில் 3. “ஸத்யம் ஜ்ஞாதம்” என்கிற ஸ்ருதி வ்யாச்ச்யாந ஸ்ருத்ப்ரகாஸிகையிலே ஸூதிக்களுக்கு ஸ்வயக்தமாக அறியலாம். “ஜ்ஞாதாவென்றபோதே கர்த்தா பேராக்தா என்னுமிடம் வித்துதம்” என்று ஜகதூ குருவான பிள்ளை அருளிச்செய்த க்ரமத்திலே ஜ்ஞாத்ருத்வகதூநத்தாலே கர்த்த ருத்வமும் ஸூசிதமாகையால், ஜீவகர்த்துத்வப்ரஸாதூநம்பண்ணின பஞ்சமாதிகரண ப்ரமேயமும், “திகழ்பொருள்தொறும்” என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிதமாகிறது.

ஷஷ்டாதிகரணோக்தமான ஜீவனுடைய புகுவதூதீந கர்த்துத்வப்ரஸாதூ னமும், “திகழ்பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்” என்று ஜீவனுடைய ஸாராதீந்யோபயுக்த - அந்தப்ரவேசோபலக்ஷித - நிபமநகதூநத்தாலே ஸூசித்

மாகிறது ஜீவனுடைய காதருதவம் பராதீநமாகிறது பரமாத்மாவின்னுடைய அந்த பரவிஸய நியமநததாலேயென்று ஹருதீகரித்தது 1 “பராத் தசசுருதே” என்கிற ஸூத்ரத்திலுள்ள ஸருதிபத்துக்கு 2 “அந்த பரவிஷ்ட” இதயாதி ஸருதிகளை புரஷ்யகாரா விஷயமாக உதூஹரித்தருளினா ஸபதமாதிகர³ னோகதமான ‘ஜீவவஸது பூரஹமவிஸேஷணதவோ பூரஹமபிநமமுமாய, ஸவநிஷ்டமின றிககேயொழிகையாலே அதபநதபிநமம ஏறிகசேயிருக்கும்’ என்கிற பொருள் “இடநதிகழ பொருள்தொறும் கரநதெங்கும் பரநதுள்ள” என்று வயாபய வயாபசபூவரூப ஸரீராதமபூவ பரதிபாதூநததினாலே ஸபுடமாக அறியலாம்

தூரீயபாத துவிதீய தருதீய சதூராதத பஞ்சம ஷஷ்ட, ஸபதமாதிகரணங் களில் இநதூரிய ஸங்கயாதி, நிருபணம் பரஸகதாநுபரஸகதமாகையாலே, அததை உபேக்ஷித்து, அவஸிஷ்ட பரதூமாஷ்டமாதிகரண நிருபிதாததூங்களை வெளியிட்டருள்கிறா பரதூமாதிகரணத்தில்—இநதூரியங்களுடைய நிதயதவம், இநதூரியங்களுக்கு பரளய காலாவஸதூந பரதிபாதூக ஸருதியாலேயென்று ஸங்கித்து, ‘அந்த ஸருதி பரமாத்மாவின்னுடைய பரளயகாலாவஸதூயைச் சொல்லவந்ததொழிய இநதூரியங்களுடைய நிதயதவத்தைச் சொல்லவந்ததன்று’ என்று நிரணயித்த அாததம், பரமாத்மாவின்னுடைய பரளயகாலஸ்தீதினை பரதி பாதிக்கிற “இவையுண்ட கரணே” என்கிற சநதையாலே சொல்லப்பட்டதென்று அறியலாம் அஷ்டமாதிகரணத்தில்—வயஷ்டிஸருஷ்டி காததா சதூரமுகுனல லன, ஸமஷ்டிஸருஷ்டி காததாவான பரமாத்மாவேயென்று நிரணயித்த அாதத மும், “கரவிசுமபெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை வரனவில் திறல வலியளிபொறையாய் நின்ற பரன்” என்று வயஷ்டிஸமஷ்டிஸாதூரணபேந ஸாவஜகூத்தம் பூரஹம் காயமென்கிற இச்சநதையாலே அதிஸபுடமாக அறியலாம்

ஆனால் இச்சநதைகளில் அநுபரவேஸகதூநததாலும் ஸாமாநாதிகரணய நி ரதேஸததாலும் ஸரீராதமபூவம் தோற்றுமொழிய காயகாரணபூவம் தோற்று மையால் இச்சநதைகள் வியதூாதிகளின்னுடைய பூரஹமகாரயதா பரகாரஸோதூந பராதிகரணங்களுக்கு ஸங்கூரஹகங்களானபடி எங்ஙனேயென்னில், 3 “அநேந ஜீவேநாத்மநாநுபரவிஸய” 4 “தத் ஸருஷ்டவா, ததேவாநுபரவிஸத” இதயாதி ஸருதிகளில் அநுபரவேஸ பூவகமாக ஸருஷ்டி உகதையாகையாலே, கேவல ஸருஷ்டி பரதிபாதூநஸதூலங்களில் அநுபரவேஸமும், கேவலாநுபரவேஸபரதிபாதூந ஸதூலங்களில் ஸருஷ்டியும், ஸாவஸாகூபரதயபூநயாபததாலே விவக்ஷிதமென்று புரஷ்யாதிகளில் நிரணீதமாகையாலே, அநுபரவேஸோகதயா ஸருஷ்டியும் விதூதமென்று, இச்சநதைகள் ஸங்கூரஹகங்களாகலாம் ஆகையாலே, பததாம் பாட்டுக்கும் நிகுமநப்பாட்டுக்கும் துவிதீயலக்ஷண தருதீயதூரயபாதூங்களோடே ஐகமதயமுண்டென்னுமிடம் விதூதம் இயபடி பூர்வத்வநிகரதிபாதூயமான பூரஹம் காரணதவ — அபூதூயதவங்களை ஆழ்வாரும் முதல திருவாய்மொழியாலே வெளி

அதாவது “வீடுசெய்யமினே” என்று தொடங்கி “திண்குழல் சேரே” என்னு
மளவும் மோசேஷாபாயத்தைப் பாட்டுக்களதோறும் வாக்யாரத்தத்தயா பரதநாமா
யும் தத்துங்குத்தயுலங்களை பதாரத்தத்தயா அபரதநாமாயும் ஆழ்வாரும் அருளிச்
செய்கையாலே 1 ‘ஸவர்க்குக் காமோ யஜேத’ என்கிறவிடத்தில் ஸவாக்குஸாதநம
வாக்யாரத்தத்தயா பரதநாமாய, ஸவாக்கும பதாரத்தத்தயா அபரதநாமாயிருக்கிறத
தைப் பற்ற இவ்வாக்யத்தை ஜயோதிஷ்டோமஸூப் ஸாதநபரமென்று அபியுக
தாகள வயவஹரிக்கும் கரமத்திலே நம்பிள்ளையும் வயவஹரித்தருளிநா ஆகை
யால பூலபரதிபாதநம உபஸாஜநதயா ஆழ்வாரருளிச்செய்தமை நம்பிள்ளைக்கும்
விவக்ஷிதமாகையாலே, “உபாஸநபரம் * வீடுமினமுற்றவும்” என்கிற ஸ்ரீஸூக்தி
யோடு, “உபாயோபேய பரதிபாதக ஸாரீரகோத்தரத்துவிக ஸமானாததம் இத
திருவாயமொழி” என்கிற பரமேயத்துக்கு விரோதமில்லை இதில் முதற்பாட்டு
தருதீயலக்ஷண பரதம் பாதாரத்ததமாகவும், இரண்டாம் பாட்டும் மூன்றாம் பாட்டும்
தவிதீய பாதாரத்ததமாகவும், நாலாம்பாட்டு தொடங்கி மேல் நானுபாட்டும்

சூனோபஸம்ஹார பாதாராததூமாகவும், எட்டாமபாட்டு அங்குபாதாராததூமாகவும் இப்படி முதலெட்டுபாட்டு தருதீயாத்யாபாராததூமாகவும், ஒன்பதாமபாட்டும் பத்தாமபாட்டும் சதுரததூத்யாய பாதசதுஷ்டயாராததூமாகவும், இப்படி பத்து பாட்டும் உத்தரதூவிகாராததூமாயிருக்கும் நிகுமநப்பாட்டு இததிருவாயமொழியில் பரதிபாதிதமான புகுவத்பிகுமயதவ பராபயதவாநுபுநதி ஸௌலப்யாதி சூணங்களுக்கு ஸங்குரஹமாயிருக்கும்

இதில் வைராக்யபாத பரதூமபாதபரதூமாதிகரணத்திலே—ஜீவன ஸுகருத காமபுலாநுபுவாராததூம தேஹாததேஹாநதரபரவேஸம் பண்ணும்போது அவ விடங்களிலும் தேஹாரம்புக பூத ஸூக்ஷ்மங்கள் லபிக்கையாலே, பூவதேஹஸ்த பூதஸூக்ஷ்ம ஸம்பரிஷ்வகதனாயப் போகவேண்டினமை இல்லையென்று ஸங்கிதது, பஞ்சாக்ஷரிவித்யோகத பரகரியையாலே பூவதேஹஸ்த பூதஸூக்ஷ்ம ஸம்பரிஷ்வகதனாய, தேஹாத தேஹாநதரபரவேஸம்பண்ணுகிறுன்னென்று நிரணயித்தாரா இந்த அதிகரணத்தில் காதாசிதகமாயாகிலும் பூதஸூக்ஷ்ம பரிஷ்வங்குமின்றிகே நிராதுக்ஷ்னாயிருக்கைக்கும் அவகாஸமில்லையென்று வைராக்ய ஜநநாததூமாக யாவநமோக்ஷம் பரகருதிஸம்புநதம் அவாஜநீயமென்று நிகுருஷ்டமாயிற்று கிஞ்ச, 1 “பூக்தம் வாநாத்மணித்வாத” என்கிற ஸூதரததாலே தேவபுருதயபூவததை அவலம்பிதது ததபரபுகதகலேஸ கரம்பிதமாயிருக்கிற ஸவாக்ஷுபேகாநுபுவததி னுடைய கூயிஷ்ணுதவமும் ஸாதிஸயதவமும் ஆவிஷ்கருதம் துவிதீயாதிகரணத தில்—ஸவாக்ஷுநுபுவாநநதரம், ஜீவனானவன கருதஸந காமபுலமும் புகதமாகையாலே காமஸம்புநதம்றறே இழிகிறுன்னென்று ஸங்கிதது, ரமணீயசரணாகள ரமணீயயோநியை அடைவாகள, கபூயசரணாகள குதவிதயோநியை அடைவாக ளென்று ஸருதிசொல்லுகையாலே, காமஸம்புநதமுடையனயே இழிகிறுன்னென்று நிரணயித்தாரா, இதிலும் ஸூக்ஷ்மதேஹததுக்கும் காரணதயா ஸகல ஸம்ஸார நிதூநகாமஸம்புநதம் முகதிபாயநதம் அநுவருததமாயிருக்கிறதென்று ஸம்ஸார தேஷம் உகதமாயிற்று

தருதீயாதிகரணத்தில் — அநிஷ்டாதிகாரிகளான பாபகாமாக்களுக்கும் சநதூரபராபதி உண்டென்று ஸங்கிதது, இஷ்டாபூததாதி ஸதகாமரஹிதா களுக்கு பிதருயாணமாகுகுததாலே கும்பமில்லாமையாலே சநதூரபராபதியில்லை என்று நிரணயித்தாரா இதிலும்—‘கூராமம் கசுசூந வருக்ஷமுலாநயுபஸாபபதி’ என்ற நயாயததாலேயாகிலும் ஸவாக்ஷுபராபதியில்லை, யமஸ்தநததிலேயும் ரௌர வாதிநரகங்களிலும் மிகவும் யாதநாநுபுவமும் கீடாதிஜநம் பராபதியுமுண்டென்று ஸம்ஸாரதேஷம் வயகதமாகக் கீததிதமாயிற்று சதுரததூதிகரணத்தில்— ஸ்ருதிஸிததமான ஆகாஸாதிபூவம் ஜீவனுக்கு தேவமநுஷ்பாதிபூவம்போலே தசசூரீரதவருபமென்று ஸங்கிதது, ஆகாஸாதி பராபதியிலே ஸுகுதுக்ஷாநுபுவ மில்லாமையாலே ததஸாமயாபதியொழிய தசசூரீரதவமில்லையென்று நிரணயித

தாரா இதிலும் ஸ்வாகக்ஷாவரோஹணமபண்ணுமவர்களுக்கு ஆகாஸாதிபூவ ஸரவணத்தாலே தத்யுபிமாநிதேவதைகளைப்போலே ஆகாஸாதிஸரீரத்வ பரபுகத் மான சில திவ்யபேடாச நகளுண்டென்கிற ஸங்காநிவருத்தபாததம்மாக்க ஆகாஸாதி ஸம்ஸலேஷமாதரமேபுளாதென்று சொல்லுசையாலே தேஷாஷகீரத்தநம் ஸபுடம்

பஞ்சமாதிக்கரணத்தில் — ‘ஆகாஸவாயு தூமாபுரமேகுவாஷ பராபதியுண் டாமபோது அவ்வொவிடங்களில் அதிசரீரதமாக ஜீவனுக்கு கும்பமுண்டென்கிற நியமமில்லை, தத்யுதேது இல்லாமையாலே’ என்று ஸங்கிதது, உத்தரதர வரீஹயாதி பராபதியிலே 1 அதோ வை தூநிஷபரபதரம் என்று விசேஷித்தது கருச்சுர நிஷகாமணம் சொல்லுகையாலே ஆகாஸாதி பராபதியிலே அசிரநிஷகரமணமே உள்ளதென்று நிரணயித்ததாரா இதிலும் ஆகாஸாத்யவஸ்தூநவிளம்புநியம் நிரஸநவயாஜேந வரீஹயாதிகளில் ஸுகூபேடாகூமற்று, அசிராவஸ்தூநரூப தேஷாஷம் தூருடாமாயிறு, ஷஷ்டாதிக்கரணத்தில்—ஸ்வாகக்ஷாவரோஹணம் பண்ணுகிற ஜீவர்கள் வரீஹயாதி ஸரீரதயா ஜநிக்கிருக்கென்று ஸங்கிதது, வரீஹயாதி ஜாமஹேதுபூதகாமவிசேஷம் அஸருதமாகையாலே, அநயஜீவா திஷ்டித்த வரீஹயாதிகளில் ஸம்ஸலேஷமாதரமேபுளாதென்று நிரணயித்ததாரா இதிலும், வரீஹயாதிபூவோ நநமெனனுமபோது தலவநபாயநதமாதரமே தூக்கம் உத்தமம் அநவநனறிககே, ஸம்ஸலேஷமாதரமென்று நிரணயித்தவித் தாலே சோஷண குஸூலாவஸ்தூபந அவஹந பூலீசரண பாச பூக்ஷணத்தி துஸைகளிலும் அநுவருத்தி வித்திடுகையாலும், பூக்ஷணவிஷயமனறிககேயிருக்கிற வரீஹயாதிகளிலும் பரிணாமபரம்பரயா ஸம்ஸலேஷம் வித்திடுகையாலும், தேஷாஷ கீரத்தநம் அதிஸபுடம் இப்படி ஸாரீரகத்தில் ஷ்டாதிக்கரணியான இப்பாதத்தாலே புகுவதூஸரயணோபபுகத் வைராச்ய வித்தியாததம்மாக்க நிருபித்த அததத்ததை— ஆழ்வாரா “வீடுமின முற்றவும், வீடுசெய்து உமமுயிர், வீடுடையானிடை, வீடு செய்மமினே”—“ஐஹிகா முஷமிக ஸகல விஷயங்கடையும் அதிஹேயமென்று அதுய வஸித்தது, அதில் பேடாகூயதாபூத்யை விடுங்கோள் இப்படி விட்டுப் பரம்பதூ நிலயனான ஸாவேஸவரன விஷயத்தில் ஆதமஸமாபபணம் பண்ணுங்கோள்” என்று பரப்பற்று ஸுகூரஹமாகவும் ஸுவயகதமாசவும் மந்தம்மதிகளுக்கும் தெளியலாமபடி ஒரு சொல்லாலே அருளிச்செய்தாரா

இனி, ஸுதரகாரா பரககச சொன்னததை இவா ஒரு சொல்லாலே அருளிச்செய்வானென்னென்னில, A “ஏ பாவம் பரமே” என்கிறபடி நிரந்தர புகு வதுபூவம் பண்ணுகிற இவருக்குப் பரகக ஸம்ஸார தேஷாஷகீரத்தநம்மா அஸஹய மாயத் தோற்றுகையாலும் B “நல்குரவும் செலவும்” என்கிற திருவாய்மொழிப்படியே ஸாவபதூராததந்நம் பூரஹமாதமகதயா பேடாகூயமாகத் தோற்றச்செய்தேயும்,

ஐமஸாரிகளபகக் கருபையாலே, அவாசன பாகாநுகுணமாகத் தமக்குத் தோற்றாத் தோஷத்தையும் சொல்ல வந்தவராகையாலும், “முற்றவும் வீடுமின்” என்று அகூராமயமாக புஹவதிகரண ஸித்துதாராததுதையும் சாதூயததாலே அருளிச்செய்ய வந்தவராகையாலும், இப்படி ஒரு சொல்லால் வெளியிட டருளிஞர் ஆனால் இப்பாதூராததுமான வைராக்யமாதரத்தை விதிக்கவேண்டுமொழிய பாதூராதததுமான உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிப்பானென்னெனினில, வைராக்யததுக்கு உபாயங்கதவ ஸூசநாததமாஅ அருளிச்செய்தாராமிததை, புகத்புபாயததுக்கு விஷய வைராக்யமும், பரபதத்புபாயததுக்கு உபாயாதரை வைராக்யமும் அங்குமிறே இதுக்குள்ள அங்கூரங்கிப்புாவத்தை ‘வீடுசெயது’ என்று லயப்பாலே அருளிச்செய்தார், ஆகையால் இப்பாட்டுக்கும் இப்பாதததுக்கும் ஐகமதயம் ஸித்துதம்

தடுவியப்பாது பரதமாதிசுரணத்தில்—ஸவாபநஸருஷ்டிபரகாணத்தில் ஜீவன ஸநநிஹிதனாகையாலே ததஸருஷ்டி ஜீவகாதருகைபென்று ஸஙகித்து, ஸமஸார துஸஸயில் ஸரஷ்டருதவோபயுகத ஸதயஸங்கலபதவாதிசுகள சாமதிரோஹித ஸவருபன ஜீவனுக்குக் கூடாமையாலே ஸவாபநஸருஷ்டி ஜீவகாதருகையென்று, பரமாதம காதருகை என்று நிரணயித்தாரா தடுவியப்பாதிசுரணத்தில்—நாடிசு ளென்ன, புரீததபரதேஸமென்ன, புரஹமமென்ன இவை மூன்றும் ஸநரபேக்ஷ யேண ஸுஷுபதிஸ்தூநதவேந ஸருதமாகையாலே, ததஸ்தூநதவம விகலபேந வருகிறதென்று ஸங்கித்து, பராஸாத் கட்டவா பாயங்கங்களபோலே காராபபேதேந ஸமுசசயமே கூடுமபடியாகவிருக்க, பாஷிகபூதகூபபவிகலபம அயுகதமாகை யாலே, ஸமுசசயமே யுகதமென்று நிரணயித்தாரா தருதீயாதிசுரணத்தில்—“ஸுப தனே பரபேதாதூகாலத்திலே உத்தித்தனாகிருளென்னவொண்ணுது, ஸுஷுபதனுக்கு ஸாவோபாதிவிநிரமோக பூாவகபுரஹமஸமபத்தி வருகையாலே” என்று ஸங்கித்து, ஸுஷுபதிகு முன்னே ஆரபூதமான காமம், உத்தித்தனலே ஸமாபநம் பண்ணப படுகையாலும், ஸோஹமென்று ஸுபதனே உத்தித்தனென்று பரதயபிஜனா வருகையாலும் இதயாதிசுகதிகளாலே ஸுபதனுககே உத்தித்தவம் ஸமாததித்த தாரா சதூததாதிசுரணத்திலே—மூாசசை-ஸாவேநதூரிய பராணவயாபாரோபரதி துஸஸயாயிருகையாலே மரணமென்று ஸங்கித்து, ஆகாரவைருபயத்தாலே ஸுஷுபநபராணஸதிதவம் அவகதமாகையாலே, மரணய அாததஸமபத்தி-மூாசசை, என்று நிரணயித்தாரா பருசமாதிசுரணத்தில்—ஜீவனுக்குப்போலே பரமாதமா யுகதும் ஜாகூராதி ஸாவாவஸதைகளிலும் அவஸதூநம் உகதமாகையாலே, ததபர யுகததேஷாஷங்கள ஸமபவிககுமென்று ஸங்கித்து, ஸாவாவஸதூவஸதிதமான புரஹமத்துக்கு அகிலஹேய பரதயநீகதவ கலயாணைகதாநதவமாகிற உபய லிங்கம் ஸருதி ஸதஸமதிசுகதமாகையாலே, ததபரயுகத தேஷாஷங்கள் ஸமபவியா தென்று நிரணயித்தாரா ஷஷ்டாதிசுரணத்தில்—அசிதவஸதுருபேண பரிணதம் பரி—ரீ

பூரஹமநதானாகவேணும் அன்றிகசே, “பூரஹமததிலும் அசித்வஸதுவிலும் ஏக ஜாதிபோக்ததாலே ஐகஜாதிகவஸதுதானாகவேணும் பிநநாபிநநதவோபயவயப தேஸ்ரம கூடவேண்டுமையாலே” என்று ஸங்கிதது, 1 ‘அமஸோ நாநாவயபதே ஸாத’ எனகிற அதிகரணநயாயேந ஜீவனுக்குப்போலே ஸரீராதம்பூவ முண்டாய, அததாலே பிநநாபிநநதவ வயபதேஸ்ரம கூடுகையாலே, அசித்வஸது பூரஹமஸரீரமென்று நிர்ணயிததார ஸபதமாதிகரணததில்—ஜகஜநமாதிசாரண தயா த்ருஷ்டபரபூரஹமவஸதுவிலும் பரவஸது, ஸேதூநமாந ஸம்பநதபேதே வயபதேஸ்ரமங்களாலே உண்டென்று ஸங்கிதது, காரணவஸதுவிறகாடபில வஸத வஸதரததுக்குப் பரதவம் - 2 “யஸமாத் பரம நாபரமஸதி கிஞ்சித் இதயாதி ஸருதி நிஷித்யுமாதகையாலும், ஸேதுதவவயபதேஸ்ரம ஸாவலோகாஸாங்காயஹேதுதவ ஊயுக்தமாகையாலும், அபரிச்சிநந வஸதுவுக்கு உநமாநவயபதேஸ்ரம உபாஸ காரததூமாதகையாலும், ஸம்பநதவயபதேஸ்ரம தனககே பராபயதவ பராபகதவ ஊயுக்தமாகையாலும், “ததோ யதுததரதரம்” எனகிற ஸருதிக்கு பேதவயபதேஸ்ரம ஆதததூமலலாமையாலும், ஜகுகாரணவஸதுவிலும் பரவஸதுவிலையென்று விரணயிததார சரமாதிகரணததில் — யாக் தூந ஹோமோபாஸநாதி வைதிக காமங்கள கூணதவமஸிகளாகிலும், தஜநயாபூவதூவாரா பேகூபவாககூருப ஸாவபூலஸாதூநங்களென்று ஸங்கிதது, காததவயதயா அவகூதயாகோபாஸநாதி களுக்கும் பூலபரதூந பரமபுருஷனெயென்று ஸருதிஸமருதி ஸித்யுமாதகையாலே, ஊரமபுருஷனே பூலபரதூனென்று நிர்ணயிததார இப்பாதூததில் முநதுற அதிகரண சதுஷ்டயததாலே — ஏததேஹமாதராதூபதூதூ ஸவநபதூராததூகாதருதவ ஸுஷூபதி ஸதூநாதி நிருபணமுகேந பரதூமபாதூ நிருபித-இஹாஸமுதரஸஞ்சார தூஸாநுவருதததோஷ வயதிரிகத தோஷங்கள் வைராக்ய ஸித்யுபாததூம உகதமாயிறு உததராதிகரண சதுஷ்டயததிலும், பரமாத்மரகதி ஜநநாததூம வகூவத கலயாணகுணங்கள் பரதிபாதிதமாயிறு

ஆனால் கலயாணகுண பரதிபாதுகமான இப்பாதூததில் நிருபிககவேண்டின தோஷங்கள் ஸங்குதமானபடி எங்ஙனெயென்னில், தோஷகீரதநபரமான இவவதிகரண சதுஷ்டயமும், பூவபாதூம்போலே நிஷகருஷ்டதோஷ பரதிபாதூந ஊரமன்றிககே கலயாணகுண பரதிபாதுகமுமாகையாலே, இப்பாதூததிலே ஸங்குத மாயிறு, ஆகையாலிறே அதிகரண ஸாராவளியிலே—பூவபாதூம நிஷகருஷ்ட தோஷ பரதிபாதூந பரமாகவும், இப்பாதூம கலயாணகுண பரதிபாதூநபரமாகவும் 3 “பாதே த்வர்ததாஷ ஷடூஸமிந் வபூரிஹ விஜஹதூபூதஸூக்ஷமைஸஸஹேயாத, யுகதஸவாக்கூவரோஹேதயநுஸயஸஹிதோ மாத்ரயா பிந்நமாககூ | சநத்ர பராபத யாதி ந ஸயாநநிரயபதூஷாமம்பூராதேள ஸத்ருக்தவம், தஸமாச்சூக்ராவரோஹ ஊரவபுஷி சிரம வரீஹிபூவேதபி யோகூ ||” என்றும் 4 “பாதே ஸவநாத்ரததூ ஹேதுஸ ததூயமிஹ ஸுஷூபத்யாத்ருதிஸஸுபதகோபதா, முகூதே போதூராதிகர்த்தா

த்வநக்யுபுக்ருணேஃசித்பிரமஸீ ஸதேஹ | பாரமயஸ்யைகவீமா ஸகலபுலத்ய இத்ஸ்ய
யதே புக்திபூமநே, ஸதயே ஹயேவம குணாத்வத்ய பரபஜநே ரூபபேத்யாத்ய சிந்த்யம ||”
என்றும் இரண்டு ஸரக்யுரையாலே வேத்யாதநாசாரயா வகுத்து அருளிச்செய்தார்.

இனி, இரண்டாமபாட்டு பூவாதிக்கரண சதுஷ்டய ஸமாநாதத்யமாயும்,
மூன்றாமபாட்டு உத்தராதிக்கரண சதுஷ்டய ஸமாநாதத்யமாயிருக்கும், இதிலே
பூவாதிக்கரண சதுஷ்டய நிரூபித வாததமாந தேஹமாத்ராநுப்யத்ய ஸவபநாத்
யவஸ்த்யாநுவருத்ததேஷங்களை—ஆழ்வாரும் “மின்னின் நிலையில், மன்னுயிராக
சைகள், என்னுமிடத்தினை, உன்னுமின் நீரே”—“மின்னோடொத்த ஸவபாவத்தைத்
முடையதல்ல—ஆதமவஸ்து பரிக்ரஹிக்கிற ஸரீரங்கள் என்கிறவிடத்தில் நீங்கள்
அலபம் சிந்தியுங்கோள்” என்று ஸவாபநகலப் தடிச்சஞ்சலமாயிருந்துள்ள வாததமாந
தேஹதேஷகீர்த்தனமுகேந ஸூசிப்பித்தருளிநா ஸரீராத்யுபத்யாத்நங்களுக்கும்
ஸவபநாத்யநுபூதபத்யாத்நங்களுக்கும் பூரமகருத் வைலக்ஷணயமொழிய நிரூப
காக்கு வைலக்ஷணயம் தோற்றத்திதே இன்னமும் ஸவாபந பத்யாதத்ய காதரு
தவம் ஜீவனுக்குக் கூடாமெக்கு ஹேது—ஸத்யஸங்கலபத்வதிரோத்யாநம், அதுக்கும்
ஹேது — பரமாதம் நிக்ரஹம், அதுதானும் தேஹத்தோடே ஸம்பந்திப்பித்து
விட்டுத் திரோத்யாததைப்பண்ணும், ஆகையால் ஸவாபந காதருதவம் ஜீவனுக்குக்
கூடாதென்கிற பரத்யுமாதிக்ரணாதத்யம்—“மன்னுயிராக்கைகள்” என்று ஸத்யஸங்
கலபத்வ திரோதிஹேதுபூத தேஹ ஸம்பந்த்ய பரதிபாத்யாததாலே விசேஷித்து
ஸூசிதமாயிற்று சதுரத்தாதிக்ரணேகதமான ஸுபதஸ்யைவ உத்தித்தவ
நிரூபணமுகேந நித்யத்வஸாத்யநமும்—“மன்னுயிரா” என்கிற சநதைக்கு “நித்யமான
ஆதமவஸ்து” என்று வயாக்யயாதாக்கள் ஒருபடி வயாக்யயாநம் பண்ணியிருக்கை
யாலே இச்சநதையாலே உகதமாயிற்று இவ்வதிக்கரண சதுஷ்டயத்துக்கும் புகுவ
மஹிம் பரதிபாத்யாதவாகாரமும் உண்டாகையாலே, அவ்வம்ஸததையும் நியந்தருதவ
ரூபமஹிமவாசியான “இறை” என்கிற பத்யாததாலே ஸூசிப்பித்தருளிநா முன்
புள்ள முதலிகளைவரும் “இறையுன்னுமின்” என்கிற சநதைக்கு ‘அலபம் விசாரி
யுங்கோள்’ என்று அரத்தமிட்டாகளையாகிலும், உரையிலே ஜீயா, ‘ஸவாபநை
மநம் பண்ணுங்கோள்’ என்று ஒரு பொருளிருகையாலே, முன்புள்ள முதலிகளுக்கு
அவிருத்த்யாததநாத்ரகத்யநம் அபிமதமென்னுமிடம் ஸம்பரதிபநம் இனி, இ
பத்யத்துக்கு ஸவாமித்வ நியந்தருதவங்கள் இரண்டும் அரத்த்யமென்னுமிடம்
வ்யுத்பத்திஸித்த்யுமாய்கையாலே இப்படியும் ஓராதத்யம் சொல்லத்தடிலலை

இனி உத்தராதிக்கரண சதுஷ்டயாதத்யததையும் “நீர்நும்தென்றினை,
வோமுதலமாயத்தினை, சோமினுயிராக்கதன், நோநிறையிலலே”—“நீங்கள் என்றும்
உங்கள்தென்றும் சொல்லுகிற அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாகப்போக
பாவர்கள் ஆஸரயியுங்கோள், ஆதமாவுக்கு இதோடொத்த அதிசயமில்லை” என்று

வெளியிடட்டுளினா, அதெங்ஙனெயென்னில், பஞ்சமாதிகரணோகதமான அகில ஹேயபரதயரீக கலயாணீச தாநதவருபோபுயலிங்குததை “இறை” என்று சித்சித்ய வயாவருத்தேஸவரத பரதிபாதநததாலே ஸூசிபபிததருளினா பரமாத்மாவின் னுடைய சித்சித்யவயாவருத்தி உபுயலிங்குததாயேயிறே, ஈஸவரனுக்கேயேயிறே உபுயலிங்குதவமுள்ளது ஷஷ்டாதிகரணோகதமான—‘அசித்யூரவயம் பூரஹம் பரிணாமமன்று, பூரஹம்ஸஜாதீயதூரவயமுமன்று, ஜீவநீபபோலே பூரஹம் பரகாரம்’ என்கிற அாதத்யுமம் “நீ நுமதென நிறை, வோமுதல மாயத்திறை” என்கிற வளவாலே ஸூசிதம், எங்ஙனெயென்னில், பரகருதி ஸம்ஸாககருதாஹங்கார மமகாரங்களினுடைய தயாஜயதவோகதியாலே, பரகருதியும் தயாஜயமென்ற தாய, அததாலே அசித்யூரவயம் உபாதேயதமமான பூரஹம்பரிணாமமுமன்று, பூரஹம் ஸஜாதீயமுமன்று என்கிற அம்ஸம் ஸூசிதமாகையாலும், சித்சிநியநத ருதவவாசியான “இறை” என்கிற பத்யுததால் அசிததுக்கும் நியாமபதவருப ஸரீரதவா஽பரபாயாயாமுதவமேயுள்ளதென்கிற அாதத்யுமம் ஸூசிதமாகையாலும், ஷஷ்டாதிகரணோகதமான அசித்யூரவய ஸவருப நிருபணமும ஸூசிதமாயிற்று ஸபதமாதிகரணோகத ஜகத்காரண வஸ்தூததீணததவ ஸத்யூவநிஷேத நிரண யமும — “இறை சோமினுயிரக்கதன நோ நிறையிலலே” என்று ஜகத்காரண பூதேஸவரஸமாஸரயணோதகாஷ பரதிபாதநததாலே ஆஸரயணீயஜகத்காரண வஸ்துவினுடைய நிஸஸமாபுயதிகதவம் உகதமாய, அததாலே ததவாநதரநிஷேதம் புலிககையாலே ஸூசிதம் கிஞ்ச “இறை” என்கிற பத்யம் ஈஸாநஸபுத்யபாயய மென்னுமிடம் ஸம்பரதிபநம் ஜகத்காரணவஸ்தூததீணதவேந ஸங்கயமான ததவவாசகஸபுத்யுததை ஜகத்காரணவஸ்துவினே “இறை” என்று இவா நிரதேஸிக கையாலே, தத்யுததீணவஸ்துநிஷேத்யுமம் ஸூசிதமாகலாம் அஷ்டமாதிகரணோகத மான தேவதாராதநருபயாக்யூதநஹோமோபாஸநாதிகளுக்கு பகுவதபரஸாத்யூவாரா புலஸாத்யநதவமொழிய அபூவத்யூவாரா புலஸாத்யநதவமில்லையென்கிற அாதத்யுமம் “இறை சோமின” என்று—பகுவத்யூவாராதநருபமான ஆஸரயணததை விதிக்கையாலே, ஆராத்யனுடைய பரீதியே புலபரத்யம், மறநெரு அபூவாதிக் கள் புலபரத்யமநென்று விதித்திகையால் ஸூசிதமாகலாம் ஆகையால், த்ருதீயலக்ஷணத்யுவிதீயபாத்யுததுக்கும், த்யுவிதீய த்யுஸக த்யுவிதீய த்ருதீயகூதைகளுக்கும் ஐகமதயம் விதித்த்யம்

சூனோபஸம்ஹாரபாத்யுததுக்கும் சதூதத்ய பஞ்சம் ஷஷ்ட ஸபதமகூதைக ளுக்கும் ஐகமதயமுணடாமபடி எங்ஙனெயென்னில், இப்பாத்யுததில் நிருபிதத உபஸம்ஹாராநுபஸம்ஹாரங்களை இவா இப்பாட்டுக்களாலே ஸூசிப்பிக்கையாலே ஐகமதயமுண்டு

இப்பாத்யு பரத்யுமாதிகரணத்திலே — அநேகஸாக்யாதீதவஸவாநர வித்யூ யாதிக்ள சோத்யூநாத்யுவிஸேஷததாலே ஏகமென்று ஸாக்யாநதராதிகரணநயா

யததை வக்ஷயமாணாததேதாபயுகதமாக வித்யையிலும் காட்டினா துவிதீயாதி, கரணத்தில் — சூநதேதாகுயவாஜஸநேயங்களில் ஸருதையான உ-தூகீதூவித்யையில பராணதூருஷ்டியுபாஸதி, சோதூநாதூயவிசேஷத்தாலே ஏகமென்று ஸங்கிதது, ஒரு ஸதூலத்தில் உதூகீதூவயவமான பரணவத்தில் பராணதூருஷ்டியும், ஸதூலாதரத்தில் கருதஸநோதூகீதூத்தில் பராணதூருஷ்டியுமாயிருக்கையாலே, ரூபபேதூதாத வித்யாபேதூமென்று நிரணயித்ததா தருதீயாதி, கரணத்தில் — ‘வாஜஸநேய சூநதேதாகுயங்களிலும், கௌஷீதகீபூராஹமணத்திலும் ஸருதமான பராணோபாஸநம் ரூபபேதூத்தாலே பிநநமாகவேணும், சூநதேதாகுயவாஜஸநேயங்களில் ஜயைஷ்ட்யஸரேஷ்ட்ய குணகமான பராணனுக்கு வாக்யாதிகூதவஸிஷ்ட்யதவாதிகூண ஸம்பநதிதவம் ஸருதமாகையாலும், கௌஷீதகீபூராஹமணத்தில் அது ஸருதமல்லாமையாலும்’ என்று ஸங்கிதது, ‘கௌஷீதகியில் ஸருதமான பராணனுடைய ஜயைஷ்ட்யஸரேஷ்ட்யங்கள் வாக்யாதிகூதவஸிஷ்ட்யதவாதிகூண நுஸந்தாநததுக்கும் ஸூசகமாகையாலே, அதிலும் வாக்யாதிகூதவஸிஷ்ட்யதவாதிகூண ஸம்பநதம் பராணனுக்கு விதூதிககையால் ரூபகயம் என்று நிரணயித்ததா சதூததூதி, கரணத்தில் — ‘ஸதயதவஜ்ஞாநதவாதிகூணங்கள பரகரணாதராதீதங்களாகையாலே ஸாவவித்யையிலும் அநுபஸம்ஹாராயங்கள்’ என்று ஸங்கிதது, ‘பூராஹம் ஸவரூபம் போலே ஸதயதவஜ்ஞாநதவாதிகூணங்கள பரகரணாதராதீதங்களாகிலும் ஸாவவித்யாநுயாயிகள்’ என்று நிரணயித்ததா

பஞ்சமாதிகரணத்தில் — சூநதேதாகுயவாஜஸநேயங்களில் ஸருதமான பராண வித்யையில ஸமருதயாசார பராபதாசமநததிறகாட்டிலும், வித்யாங்கூதயா ஆசமநாதரம் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கிதது, ஆசமநீயாபயுகங்களில் பராணவாஸஸதவாநுஸந்தாநம் அங்கூதயா விதிக்கப்படுகிறதொழிய ஆசமநாதரவித்யாநபரமனறென்று நிரணயித்ததா ஷஷ்ட்யாதிகரணத்தில் — ‘வாஜஸநேயக அகூநிரஹஸயத்திலும் பூருஹதூரணயத்திலும் ஸருதையான ஸாணடிலய வித்யை, ஒரு ஸதூலத்தில் ஸதயஸங்கலபம் ஸருதமாய, ஸதூலாதரத்தில் வஸிதவாதிகூள ஸருதமாகையாலே ரூபபேதூதாத பிநநையென்று ஸங்கிதது, வஸிதவாதிகூள ஸதயஸங்கலபவ விசசிததியாய, ரூபபேதூமில்லாமையாலே வித்யைகயமென்று நிரணயித்ததா ஸபதமாதிகரணத்தில் — ‘ஆதிதயமண்டூலத்திலும் அக்ஷியிலும் ஸருதமான ஸதயஸபூதூவாசய பூராஹமத்தினுடைய வயாஹருதி ஸரீரதவோபாஸநம் துலயமாகையாலே, “அஹம் அஹ” என்கிற ரஹஸய நாமங்களும் இரண்டு ஸதூலத்திலும் அநியமேன அநவிதங்களாகிறன’ என்று ஸங்கிதது, ‘அக்ஷயாதிகூதயஸதூந ஸம்பநதிதவாகார பேதூத்தாலே ரூபம் பிநநமாய, வித்யைபேதூதிககையாலே, இரண்டு நாமங்களும் வித்யாதூவயநியதங்கள்’ என்று நிரணயித்ததா அஷ்டமாதிகரணத்தில் — ‘தைத்திரீயத்தில் அநாரபயாதீதங்களான ஸம்பருதி தூயுவயாபதயாதிகூணங்கள் ஸாவவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹாராயங்கள்’

என்று ஸங்கிதது, 'அலபஸ்தூந கோசரங்களான வித்யைகளில் துப்யபதயாதி-
குணங்கள் உபஸம்ஹாததும் அஸகபங்களாகையாலே அலபஸ்தூந விஷயங்
களான துஹராதிவித்யைகளில் அநுபஸம்ஹாராயங்கள்' என்று நிரணயித்தாரா
நவமாதிக்காணத்தில் - தைத்திரீயத்திலும் சூநதோக்யத்திலும் ஸருதையான புருஷ
வித்யை ஸம்ஜைஞகயத்தாலே ஏகையென்று ஸங்கிதது, ஸவந்தரய யஜ்மான பதந
யாதி கலபந பரகாரபேத்யுபரயுகத ரூபபேத்யுத்தாலும், ஸதாபுஷ்டவ மோக்ஷபராபதி
ரூப பூலபேத்யுத்தாலும் பிநகையென்று நிரணயித்தாரா துஸமாதிக்கரணத்தில்—
உபநிஷத்யாரமப்யுத்திலே அதீதங்களான 1 'ஸந்தோ மிதர' இதயாதி மந்தரங்
களும் பரவாக்யாதி காமங்களும் வித்யாஸநிதி ஸமாமநாததாலே வித்யாங்
கங்களென்று ஸங்கிதது, அததது ஸாமாத்யத்தாலே அபிசாராத்யயநாதி
களில் விநியுகதங்களாகையாலே வித்யாங்கங்களானதென்று நிரணயித்தாரா
ஏகாத்யுதத்தில் — புணயபாபங்களினுடைய ஹாநிசந்தநமும், உபாயந சிந்தநமும்
வித்யாங்கத்தவேந, அநவயிகுமபோது விகலபேந அநவயிகக வேணுமென்று ஸங்
சிதது, ஹாநயுபாயங்களிரண்டும் ஏகவிஷயங்களாகையாலே ஸமுச்சயிககவேணு
மென்று நிரணயித்தாரா துவாத்யுதத்தில்—சிந்தநீயமான ஸுகருத துஷ்கருதஹாநோ
பாயங்கள துஹவியோக்யகாலத்தில் நியமேந வருகிறதெனென்று ஸங்கிதது,
துஹவியோக்யநாதர அநுபாவய ஸுகுது ககங்களில்லாமையாலே, துஹ
வியோக்யகாலத்திலே நியமேந வருகிறதென்று நிரணயித்தாரா

தரயோத்யுதத்திலே — எந்த உபாஸந ஸநித்யாதத்திலே அாசிராதிக்கதி
ஸருதையாயிருக்கிறதோ, தநநிஷ்டுனுகே அாசிராதி மாககம் நியதமென்று
ஸங்கிதது, ஸாவோபாஸநநிஷ்டாகளுக்கும் அாசிராதிமாககம் ஸாதாரண
தயா ஸருதிவிஹிதமாகையாலே ஸாவாகும் நியதமென்று நிரணயித்தாரா சதுர்
த்யுதத்தில் — பரபஞ்ச பரதயநீகதாரூபங்களான அஸதூலதவாதி த்யாமங்கள்,
வித்யாநாதர ரூபபூத குணங்களுக்கு வித்யாநாதரரூபதவே பரமாணமில்லாமை
யாலும், ஆநததவாதிகளைப்போலே ஸவரூபநிரூபகமல்லாமையாலும், ஸாவ
வித்யா நுயாயிரூபமென்று, அக்ஷரவித்யாரூபமாதரமாகவேணுமென்று ஸங்கிதது,
ஆநததவாதிகளைப்போலே சித்சித்யாதமகபரபஞ்ச த்யாமபூத ஸதூலதவாதி
விபரீதமான அஸதூலதவாதிகளும் ஸவரூபநிரூபகமாகையாலே, ஸாவவித்யாநு
யாயிகளென்று நிரணயித்தாரா பஞ்சத்யுதத்தில்—உஷஸதிகஹோள பரஸநபரதி
வசங்களில் பராணநாதி ஹேதுதவ அஸநாபாத்யதீததவரூப உபாஸயாகார
பேத்யுத்தாலே வித்யாபேத்யுமென்று ஸங்கிதது, உபயபரஸநததுக்குப் பரமாத்ம
விஷயத்தில் பேத்யுமில்லாமையாலும், பரதிவசநதவயக்யதமான ஆகாரதவயமும்
பரமாத்மாவினிடத்தில் உபநநமாகையாலும், வித்யாபேத்யுமில்லையென்று நிரண
யித்தாரா ஷோடசாதிக்கரணத்தில் — சூநதோக்யவாஜஸநேயங்களில் ஸருத
மான துஹரவித்யை, அபஹதபாபமதவ வஸிதவாத்யுபாஸயாகார பேத்யுத்தாலே

பிநநையென்று ஸங்கிதது, வஸிதபாதிசூணங்கா ஸத்யஸங்கலபதவாநதாஃத
மாகையாலே உபாஸயாகாரபேத்யுமில்லாமையாலே வித்யை அபிநநையென்று
நிர்ணயித்தாரா ஸபதத்யஸததில்—உத்யகீத்யாத்யுபாஸநங்கள காமாங்கபூதோத்ய
கீத்யாத்யாஸரயங்களாகையாலே காமங்களிலே நிபமேந உபஸமஹாராயங்க
ளென்று ஸங்கிதது, கோதோஹநாத்யகளைப்போலே காமயங்களாகையாலே,
நிபமேந அநுபஸமஹாராயங்களென்று நிர்ணயித்தாரா அஷ்டாத்யஸததில்—‘தஹுர
வித்யையில குணசிந்தநததிலே குணசிந்தநாவருத்தி வேண்டா, குணசிந்தநம
ஸருதமாகையாலே’ என்று ஸங்கிதது, குணாதத்யமும பரத்யாநநயாயேந குணயா
வருத்தியுண்டென்று நிர்ணயித்தாரா ஏகோநவிமஸததில் — நாராயணநுவாகம
பூவஸருதத்யஹுரவித்யேயோபாஸய விஸேஷநிர்தாரகமென்று ஸங்கிதது, பரகரணை
புலவத்தான லிங்கபூயஸதவத்தாலே ஸாவவித்யேயோபாஸய விஸேஷ நிர்தாரக
மென்று நிர்ணயித்தாரா

விமஸததில்—மநஸசிதாதிசூணங்களான ஸாமபாதிசூணங்கள-கரிபாமயகரது பர
கருதமாகையாலே தத்யநவயிகளாய கரிபாமயங்களென்று ஸங்கிதது வித்யாமய
கரதுவும் பரகருதமாகையாலே வித்யாமயகரதவநவயிதவேந வித்யாமயங்கள
என்று நிர்ணயித்தாரா ஏகவிமஸததில் — பரவித்யைகளிலும் உபாஸயகோட
யநுபரவிஷ்டமான ஜீவஸவருபததில் ஜஞாதருதவ காதருதவாமஸமாதரம உபாஸயா
காரமென்று ஸங்கிதது, பராபயத்யஸையிலுள்ளவையெல்லாம அநுஸந்தேயமாகை
யாலே அபஹதபாபமதவாதிசூணங்களும் உபாஸயகாரமென்று நிர்ணயித்தாரா த்வா
விமஸததில் — உத்யகீத்யாத்யுபாஸநங்கள, ஸவரபேத்யுததாலே உத்யகீத்யாதிசூண
பரதிவேத்யம் பிநநங்களாயிருக்கையாலே வயவஸதிதங்களென்று ஸங்கிதது, பிநந
ஸவரவததுக்களான ஸாவோத்யகீத்யங்களும 1 “உத்யகீத்ய முபாஸதே” என்கிறவிடத
தில் ஸாமநயத உபாஸநவிஷயங்களுக்கச சொல்லப்படுகையாலே, உபாஸநங்
களுக்கு வயவஸதையினறிககே ஸாவோத்யகீத்ய ஸமபுநத்யமுண்டென்று நிர்ணயித்
தாரா தரயோவிமஸததில் — வைஸவாநரோபாஸநததில் ஸவாலோகாதித்யவாய
வாகாஸ பருதிவயவயவனவையவாநரன உபாஸயதயா ஸருதனாயிருக்கிறுன,
அவவிடததில் ஒளபமநயவாதிசூணங்க குறித்தது கேகயன ஸவாலோகாதிசூண்களில்
ஏகைகததையே உபாஸயமாகச சொல்லுகையாலே, வயஸதமே உபாஸயமென்றும்,
ஸமஸதோபாஸநததுக்கும ஸாவாதமவாததியான பூரஹமாநுபுவததைப் புலமாகச
சொல்லுகையாலே, ஸமஸதவயஸதங்களிர்ணடுநதான உபாஸயங்களென்றும்
ஸங்கிதது, உபகரமோபஸமஹாரங்களில் ஸமஸதோபாஸநததை விதிக்கையாலும்,
வயஸதோபாஸநததில் தத்யவிதிக்குத தாதபாயமில்லாமையாலும், ஸமஸதமே
உபாஸயமென்று நிர்ணயித்தாரா சதுர்விமஸததில்—‘தஹுரஸாண்டியாதி வித்ய
யைகளுக்கு பேத்யுமில்லை, உபாஸய பூரஹமும ததபராபதிருப புலமும ஏகருப
மாகையாலே’ என்று ஸங்கிதது, ‘ஜகதேககாரணதவாபஹதபாபமதவாத்யநு

புநத்யுபேத்யுங்களாலே வித்யை நாநா' என்று நிரணயித்தாரா பஞ்சவிமஸ்ததில்— அக்யுநிஹோதரத்யாஸபூரணமாஸாதிசுள ஸவாககைகபுலங்களாயிருந்தாலும் தத்யு பூயஸ்தவாபேஷையுள்ள புருஷநிடத்திலே ஸமுச்சயமுண்டாயிருக்கிறப்போலே, புரஹமாநுபூயஸ்தவாபேஷையுள்ள புருஷநிடத்திலே புரஹமவித்யையைகருக்கு ஸமுச்சயம் கூடுமென்று ஸங்கிதது, புரஹமாநுபூயததில் தாரதமயமில்லாமையாலே தாரதமயமுடைய ஸவாகக்யஸாத்யநூத ஜ்யோதிஷ்டோமநயாயம் இங்கே பரஸரியாமையாலே ஸமுச்சயம் கூடாதென்று பரிஹரித்தாரா ஷ்ட்யுவிமஸ்ததில்— ஸபதத்யுஸ்ததில் நிருபித்த உத்யுத்யுத்யுபுபாஸநங்களினுடைய காமயதயா அநிய திக்கு அடியான பூலஸாத்யுதவததை நிருபித்தாரா

இப்படி ஷ்ட்யுவிமஸ்தயதிசுரணாதமகமான இப்பாத்யததில் த்யுவிதீயதருதீய பஞ்சமஸபதத்யுஸ விமஸஷ்ட்யுவிமஸாதிசுரணங்களிலே ஸங்க்யுதி விசேஷத்தாலே கூத்யுரோபாஸநங்களை நிருபித்தாரா அவஸிஷ்டாதிசுரண விமஸதியிலும் புரஹ மோபாஸந பரகாரததை நிருபித்தாரா இதிலும் த்யாமிஸவருபம்போலே ஸவருப நிருபகங்களான ஜ்ஞாநதவாநத்யுதவாத்யுசுளம் பரபஞ்சபரதயநீகதாரூபமான அஸ த்யூலதவாத்யு குணங்களும், ஸாவவித்யாநுயாயிகளென்று சத்யுதத்யுசத்யுத்யுஸாதிசுரணங்களில் நிரணயித்தாரா ஏகோநவிமஸ்ததில் — லிங்க்யுபூயஸ்தவததாலே நாராயணநுவாக பரதிபாத்யுயனான தேவதாவிசேஷமே தததத்யுவித்யுபா பரதி நியதகுண விஸிஷ்டனாயககொண்டு ஸாவவித்யாவேத்யுயனாகிறுனென்று நிரண யித்தாரா அவஸிஷ்ட ஸபதத்யுஸாதிசுரணங்களிலும், குணோபஸமஹாராநுப ஸமஹாரபூலக வித்யுபாபேத்யுங்களை நிருபித்தாரா

இப்படி நாலுவகையாக ஸுதரகாரா நிருபித்த அதத்யுததை-ஆழவாரும நாலாம பாட்டுத்தொடங்கி மேல நாலு பாட்டாலே வெளியிட்டருள்கிறா இந் நாலு பாட்டிலே நாலாம பாட்டாலே த்யாமிஸவருபம்போலே ஸவருபநிருபக த்யாமம் ஸாவவித்யாநுயாயியென்கிற அமஸ்ததை வெளியிடுகிறா அஞ்சாம பாட்டாலே கூத்யுரோபாஸந ஸவருப நிருபணமஸ்ததை ஸுசிபபிககிறா ஆறாம் பாட்டாலே வித்யுபாபேத்யுபேத்யு நிருபணமஸ்ததை ஸுசிபபிககிறா ஏழாம் பாட்டாலே தேவதாவிசேஷ நிரத்யாரணபரமான அமஸ்ததை ஸுசிபபிககிறா அதெங்ஙனெயெனனில் “இலுதுமுளளதும், அலலதவனுரு, எல்லையிலநலம், புலகு பறறறறே”—“அசித்தினபடியும் சித்தினபடியுமல்ல அவன ஸவருபம், அபரிச ச்யுநநாநத்யு ரூபமாயிருக்கும் அததை விஷயஸங்கமற்று ஆஸரயி” என்று ஆநத்யு வல்லியிலும், ஆத்யாவணிகத்திலும் உகதமான ஆநத்யுதவாஸத்யூலதவாத்யு த்யாமங்களை தத்பரகரணஸநநிஹிதமான நயாஸவித்யையிலும் வேத்யுபாகாரமாக அருளிச்செய்கையாலே, ஸவருபநிருபகத்யாமங்கள ஸாவவித்யாநுயாயிகளென்கிற அதத்யுபரகாஸகம் இப்பாட்டு என்னுமிடம் அதிஸபூடமாயிருக்கிறது

க்ஷுத்ரோபாஸந ஸவருப நிருபணமஸம்—“அறறது பறறெனில், உறறது வீடுயிர, செறறது மனனுறில், அறறிறை பறறே”-“இதரவிஷய ஸங்கும அறற தெனருல ஆதமா மோக்ஷோநமுக மாயிருக்கும், அதயலபாநத்யுருபமான ஆதமா நு புவருப மோக்ஷத்தை ஹேயமென்று அத்யவஸிதது, நிரதிஸய புருஷாரதத்யுலாபுத தாலே புருஷாரதத்யுநதர ருசியற்று நிலையுண்டாகவேண்டில், ஸாவேஸவரணை ஆஸரயியுங்ளோ” என்று ஆதமோபாஸநபுலமான ஆதமா நுபுவததை தயாஜய மாக அருளிச்செய்கையாலே, ஆதமோபாஸநோ பலக்ஷிதமாய், அபுரஹமோபாஸந மாயிருந்துள்ள உத்யுக்ஷுத்யுபாஸநங்களுடைய ஸவருபபுலங்களும் தயாஜயதவேந உகதமாகையாலே ஸுசிதமாயிற்று அபுரஹமோபாஸநங்களும-ஸ்ரீ க்ஷுதாபுரஷ்ய யாத்யுததீயா பூரஹமோபாஸந நிரவருதத்யுபயுகத தேஹுத்யாரணத்யுவாரா மோக்ஷபுலத்திலே அநதாபுவிககையாலே உபாதேயமென்று அறியவேண்டுக்கையாலும், ஸவாதநதாயேண துஷ்காமமபோல தயாஜயமாகையாலே அநுபாதேய மென்று அறியவேண்டுக்கையாலும், ஸுதரகாரா இப்பாத்யுத்திலே நிருபிததாரா அழவாரும் இப்பாட்டால் அபுரஹமோபாஸநங்கள் ஸவாதநதாயேண பரிதயாஜ யங்களென்னுமிடத்தை ஸுசிபிததருளிஞா “இறை பற்று” என்று ஆஸரயண வித்யுநததாலே உபாஸந நிரவாததகதயா உபாதேயமென்னுமிடத்தை ஸுசிபிததருளிஞா

பரவித்யாபேத்யாபேத்ய நிருபணம்—“பறறில்னீசனும், முறறவும நினறனன், பறறிலையாய அவன், முறறிலடங்கே” “ஸங்கைக்ஷுசாரயனாய, ஈஸவரனுமான எம் பெருமான ஆஸரயணீபதவே ஸாவஸமனாகிருன், நீயும் தத்யுவிஷய ஸங்குரத்யு கயததை யுடையனாய, அவனுடைய எல்லாக்கைங்காயத்திலேயும் அநவயி” என்று நயாஸவித்யாவேத்யாகாரமான வாதஸலய ஸௌஸீலய ஸௌஸப்யங்களையும், ஸவாமிதவததையும், ஸங்குஸவபூவனென்கிற “பறறிலன்” என்கிற பத்யுத்தாலும், ஸவாமிதவவாசியான “ஈசன்” என்கிற பத்யுத்தாலும் அருளிச்செய்கையாலே, நயாஸவித்யை வித்யுநதரததீறகாட்டில் பிநநையென்கிற அாதத்யும ஸுசிதமாய், மற்றுமுள்ள த்யுஹரஸாண்டியோபகோஸல வித்யுயாத்யுகளிலும் இந்த நயாயத தாலே பேத்யுமுண்டென்று ஸுசிதமாகையாலும், தைத்திரீய ஸவேதாஸவதராத்ய யநேகோபநிஷ்சச்யுருதையான நயாஸவித்யை ரூபைகயததால் ஏகைபென்னு ஸித்யுக்கையால் மற்றுமுள்ள வித்யைகளிலும் ரூபைகயமுண்டானால் வித்யைகயமே உள்ளதென்று புலிக்கையாலும் ஸுசிதமாயிற்று “அவன் முறறிலடங்கே” என்று ஸாவகைங்காயததையும் தாம விதிதத நயாஸவித்யைக்கும் புலமாக அருளிச்செய்கையாலே, “வித்யுநதரஸாத்யுபுலாஸவிஷ்டபுலதவாத விகலப” என்கிற விகலபாத்யுகரணாதத்யும உகதமாகிறது ஸுதரகாரா அநநத ஸாக்யாஸருதங்களான அநேக வித்யைகளில் பேத்யாபேத்ய நிருபணம் பண்ணவேண்டியிருக்கப் பண்ணுதொழிந்தது, நயாயபரத்யாஸந த்யுருஷ்டியாலே ஸ்ரீ-7

யாமா பாலே வநம் ராயாஸவித்யுபாது வித்யுபாதரததிறகாடடில பேத்யுததை யும் எனரில பித்யுபாடாமைநய்யம் அருளிச்செய்து, ஏதநநயாபோ வித்யுபாந தராப பித்யுபாதுபுத்யும தன்னடையே வித்யுதிக்குமென்று தியுநமாதரபரத்யா ஸாம பனாபித்யா மபாவறமதிலமருளபபெற்ற இவவாழ்வாருசகு அநிதர லப்யாபாய புரு சாதுபமுணடு, வேத்யாசாராயரான பூரத்யாபணா வேத்யாத த்யுநாந விசாரிதது அடவே தாமும் ஸுசிபிததுககொண்டு வருசிறவிடங்களில அவா விஸ்தரிதத டிடயசளிலே தாம ஸங்குரஹிததருளுகையும, அவா ஸங்குர ஹிதத விடங்களில லப்யுவிஸ்தரிககையும, அதெஙஙனெயென்னில, ஸவாகக்யா போஹாவிரோஹ மாதருபிதரு சூரபபூநவய ரௌரவாதி நரகாநுபவாதிசளான ஸமஸாரத்யோஷங்களை ஸுதரசாரா பரசகச சொன்னததை “வீடுமின முற்றவும” என்று பரபோஹகததிலே அக்யூராமயமாச அருளிச்செய்கையாலும், பாஸுபதாதி கரணததில பாஸுபதிபாரமய நிஷேத்யும பண்ணினததை உபலக்ஷணமாகி, ‘புரமொரு மூன்றெரிதது அமராககும் அறிவிநது, அரனயனென உலகழிதது அமைததுளன” என்று பாஸுபதிஹிரணயக்யூரபபூகளுடைய பாரமயததை ரிஷே தியுக்கையாலும், ஸுதரகாரா விஸ்தரிதத அதத்யுததை ஸங்குரஹிககையும, ததஸங்குருஹீதாதத ததத விஸ்தரிசகையும இவருக்கு நியதமாயிருக்கும் இதுககு அடி - இவருக்கும் அவருக்குமுள்ள ஐகமத்யம்

ஸாவவித்யுபாவேத்யுயன ஸ்ரீ மநாராயணனான தேவதாவிசேஷமென்று நிரணயிதத அதத்யும—“அடங்ஸெழிலசம்பதது, அடங்ககககணடசன, அடங்கெழி லெனென்று, அடங்குகவுள்ளே”-“காதஸநபேந நனருன விபூதி விஸ்தாரததைக கண்டு, அவயெலலாம ஸாவேஸவரனுடைய கட்டடங்க நனருன ஸம்பததென்று அத்யுவஸிதது, நீயும், ததத்யுஸவாயாநதாபூதயை அடங்கு” என்று பூரஹம ருத்யுரேநத்யூராதியு ஸமஸதவிலக்ஷண புருஷாகளும் பக்யுவத்யுவிபூதியாகவும எம் பெருமான விபூதிமானாகவும இருக்கையாலே, வித்யுபாநதரங்களிலே ஸருதமான ஸம்பபூஸிவாதியு ஸப்யுத்யுங்களை அபாயவஸாநவருததயா நாராயணபாயநதமாக 1 ‘ஸ பூரஹமா’ இதயாதியு வாகயததிற சொன்ன அதத்யும ஸுசிதமாய, இததாலே ஸாவவித்யுயைகளிலும் நாராயணரூப தேவதாவிசேஷம் உபாஸயமாகை சொல்லிறருயிருக்கையாலே ஸுசிதமாயிற்று இப்படி நாலு பாட்டுக்கும் குணோப ஸம்ஹாரபாத்யுததுக்கும் ஐகமத்யம் கண்டுகொளவது

இனிமேல, எட்டாமபாட்டுக்கும், அங்குபாத்யுததுக்கும் ஐகமத்யமுண்டான படியைத தெரிவிக்கிறோம் இப்பாத் பரத மாதியுக்ரணததில—வித்யுயை-காமகாதரு பூதாதமஜஞாநரூபதயா காமாங்கும், காம-மோக்ஷஸாத்யுநம் என்று ஸங்கிதது, காதருபூதாதமஜஞாநம் காமாங்குமேயாகிலும், தத்யுவிலக்ஷண பரமாதம ஜஞாநரூப வித்யுயை காமாங்குமல்லாமையாலும், யஜஞுத்யாநாதியுக்காமங்கள வித்யுபாங்குதயா ஸருதிஸித்யுத்யுமாகையாலும், வித்யுயை காமாங்குமென்று, காமமே வித்யுபாங்குமாகை

யால, வித்யைய மோக்ஷஸாத்யநமென்று நிர்ணயித்ததா த்யுவிதீயாதிக்கரணத்தில—
காமாங்குஷோத்யுக்ஷீதாதிக்களில் ரஸதமதவாதி பரதிபாத்யுக் வாக்யங்ஷய, ஸுஹ்வாதி
க்ஷை பருதி வீதவாதிநா ஸதுதிக்கும கணக்கிலே உத்யுக்ஷீத ஸதுதிபாங்களை என்று
ஸங்கிதது, ஸுஹ்வாதிவிதிபோலே உத்யுக்ஷீதாதிவிதி ஸாரிஹிதமல்லாமை
யாலும், உத்யுக்ஷீதாதிக்குருக்கு ரஸதமதவாதிக்கள பரமதனா த்ரபாபதாசனாசை
யாலும் ஸதுதிபரங்களை என்று, ரஸதமதவாதி த்யுருஷ்டிவித்யாபாங்களை என்று நிர்ண
யித்ததா தருதீயாதிக்கரணத்தில—பேத்யாநதங்களில் ஸருதமான ஆச்யபாங்களை
பாரிபாலவே விரிபுகதங்களை என்று ஸங்கிதது சில ஆக்யாங்களை பாரிபலவத்திலே
விரேஷஷிசசையாலே வேத்யாநத ஸித்யுத்யாக்யாங்களை வித்யாபாங்களை பரதிபாத்யு
நாதத்யுங்களை என்று நிர்ணயித்ததா

சத்ராத்யுதிக்கரணத்தில—கருஹிவயதிரிகதாஸரமிசளில் யஜஞத்யாநாதிக்க
ளில்லாமைபாலே, தத்யுங்குக் வித்யாநுஷ்டாநம் அவாசஞ்சுருக் சட்டாதென்று
ஸங்கிதது, யஜஞத்யாநாதி ரூபாங்குங்களில்லாவிடிலும், தததத்யாஸரமோசித காமங்
களை அங்குமாய, ததஸாத்யவித்யை கூடுமென்று நிர்ணயித்ததா பஞ்சமாதீ
க்கரணத்தில—கருஹிகளுக்கும் யஜஞாதிநிரபேக்ஷமாகவே வித்யாநுஷ்டாந
மென்று ஸங்கிதது யஜஞாத்யபங்குத்தவம் ஸருதிஸித்யுத்யமாகையாலே
யஜஞாத்யபேக்ஷம் வித்யாநுஷ்டாநம் என்று நிர்ணயித்ததா ஷ்ஷ்டாதி
க்கரணத்தில—சுருஹிகளுக்கு கரணவயாபாரரூபமான காமாநுஷ்டாநமும், தத்யு
பரதிருபமான ஸமாதீக்களும் விருத்யுத்யமாகையாலே, அவாசங்குக்கு ஸமாதீக்கள்
வித்யாங்குத்தயா அநுபாதேயங்களை என்று ஸங்கிதது, நிஷித்யுவிஷய நிவருத்தி
ரூபமான ஸமாதீக்களுக்கும் விஹிதவிஷய பரவருத்திரூபமான காமாசங்குக்கும்
விரோத்யுமில்லாமைபாலே ஸமாதீக்கள் வித்யாங்குத்தயா உபாதேயங்களை என்று
நிர்ணயித்ததா ஸபதமாதீக்கரணத்தில—பராணவித்யாநிஷ்டனுகு ஸாவத்யா
ஸாவாநநாநுமதிபென்று ஸங்கிதது, ஸாவாநநாநுமதி பராணதயயாபத்தியிலே
யொழிய ஸாவத்யா கூடாதென்று நிர்ணயித்ததா

அஷ்டமாதீக்கரணத்தில—‘வித்யாங்குங்களான காமங்களை கேவலாஸரமாங்
குங்களன்று, நித்யாநித்ய ஸமயோக்யவிரோத்யும பரஸங்கிக்கையாலே’ என்று ஸங்
கிதது, ‘ஏகவிநியோகத்தாலே உபயாங்குத்தவமுண்டாகில் நித்யாநித்ய ஸமயோக்ய
விரோத்யும பரஸங்கிக்கும் இவவிடத்தில் விநியோக்ய பருத்யுத்தவேந ஜீவநாதிக்காரகாம
நாதிக்காரமபோலே விரோத்யுமில்லாமைபாலே கேவலாஸரமாங்குமும்’ என்று நிர்ண
யித்ததா நவமாதீக்கரணத்தில—அநாஸரமிகளான வித்யாநாதிக்களுக்கு ஆஸரமத்யா
மேதிகாததவயதாக்கமான பூரஹமவித்யையில அதீக்காரமில்லையென்று ஸங்கிதது,
அநாஸரமிகளான ரைகவபீக்ஷமாதீக்களுக்கும் பூரஹமவித்யாநுஷ்டாநம் காண்கை
யாலும், வித்யாநாதிக்களுக்கு த்யாநாதிக்களான வித்யாஸாத்யுங்களை சில காமங்க
ளுண்டாகையாலும், பூரஹமவித்யையில அதீக்காரமுண்டென்று நிர்ணயித்ததா

தூசுமாதிகரணத்தில் — நைஷ்டிக வைசுநாஸ பரிவராஜகாதூயாஸரம பூரஷ்டாகளுக்கும், விதுராதிநபாயேந பூரஹ்மவித்யையில அதிகாரமுண்டென்று ஸங்கிதது, ஆஸரமதூரம பூஹிஷ்கருதாகருசு கு பராயஸசிததாபூவ ஸரவணத தாலும், ஸீஷ்டபூஹிஷ்காரததாலும் பூரஹ்மவித்யையில அதிகாரமில்லையென்று நிரணயித்தாரா ஏகாதூஸத்தில் — உதூக்ஷதா தூயுபாஸநம் வீரயவததரதவ பல காமனா ஸ்ரீமநாநனூலே தூஹ்ராதூயுபாஸநம்போலே, அநுஷ்டேயமென்று ஸங்கிதது, கோதூஹ்நாதூசனேபபோலே இந்த உபாஸநம் காமாங்கூரஸரயமாகையாலே காமங்ஸனேபபோலே ருத்விக்ஸாதருகமென்று நிரணயித்தாரா தூவாதூஸத்தில் — 1 'பூலயஞ்ச பாண்டித்யஞ்ச நிர்வித்யாத் முநி' என்கிறவிடத்தில் முநி ஸபூதூக தமான மௌநம் மநந்ரூபமாசையாலே, 2 'மந்தவய என்கிறவிடத்திற்போலே மநம் அநுவதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கிதது, ஸரவணபரதிஷ்டாராதத மான மநம் பரபதமானாலும், ஸூபூஸரய ஸம்ஸீலந்ரூபமநம் பரபதமல்லாமையால் ஏவம்வித்யுமநம் வித்யுபாஸஹ்காரிதவேந விதிக்கப்படுகிறதென்று நிரணயித்தாரா

தரயோதூஸத்தில்—3 'பூலயேந திஷ்டாஸேத' என்கிறவிடத்திலும் உபாஸ கனுக்கு விதிக்கப்படுகிற பூலகாமம் காமசாராதீகங்களாகையால், அவைகளும் வித்யுபாஸமாஹாதமயத்தாலே உபாதேயமென்று ஸங்கிதது, தூஸ்சரிதம் வித்யு யோதபத்திவிரோதிதவேந ஸருதமாகையாலும், பாண்டித்யபரயுகத ஸவ மாஹாதமயாதூவிஷ்கரணம் பூலயஸபூதூராதூமாகையாலும், காமசாராதீகங் அநுபாதேயமென்று நிரணயித்தாரா சதூதூஸாதிகரணத்தில் — அநாமுஷ்மிக பூலோபாஸநங்கள ஸவஸாதூந்ரூத காமாநுஷ்டூரநாநதரம் நியதோதபநங் களாகிறனவென்று ஸங்கிதது, 'பரதிபூநதூகமுண்டாகில் விளம்பேந உதபநங் களாகிறன, பரதிபூநதூகமில்லையாகில் அவிளம்பேந உதபநங் களாகிறன' என்று நிரணயித்தாரா பஞ்சதூஸத்தில்—'பூரஹ்மவித்யைகள் மஹாதிஸயஸாலிகளாகையாலே ஸவஸாதூந்ரூதகாமாநுஷ்டூரநாநதரம் நியமோதபநங் களாகிறன' என்று ஸங்கிதது, 'அவைகளுக்கும் பூரஹ்மவித்யுபசாராதீகங்களான அதிக்ரமான பரதி பூநதூகங்கள் ஸம்பூரவிதங்களாகையாலே அநியமேந உதபநங் களாகிறன' என்று நிரணயித்தாரா

இதில் தூவிதீய தருதீயைகாதூஸாதிகரணங்கள் பராஸங்கிகங்கள் அவ ஸீஷ்டதூவாதூஸாதிகரணத்தில், பதது அதிகரணத்தாலே—வித்யையே மோக்ஷ ஸாதூநமென்றும், ததததூஸரமோசிதமான காமங்களை ததததூஸரமிகளுடைய வித்யைகளுக்கு நியதாங்கங் களென்றும், அநாஸரமிகளான விதுராதிக்களுக்கு தபோதூநாதீகங்களான காமங்கள் வித்யுபாங்கங் களென்றும், ஸமாதீகங் வித்யு யாங்கங் களென்றும், ஸம்விஸேஷ்ரூபமான தூஷ்டாந்ரூபரிஹாரமும் வித்யுபாங்கங் மென்றும், வித்யுபாங்கங் களுக்கே ஆஸரமாங்குதவமுண்டென்றும், ஆஸரம பூரஷ்டாகளுக்குக் கேவல தபோதூநாதீகங் வித்யுபாங்கமல்லாமையால் வித்யை

யில் அநவயமில்லை என்றும், ஸூபாஸரய ஸமஸீலநரூபமான மநகமென்ன, பாண்டியதயாநாவிஷகரண ரூபமான பூலயமென்ன, இவைகள் அங்குமென்றும் அங்குங்களை நிரூபித்தது, அவஸிஷ்ட சதூதூஸபஞ்சதூஸாதிக்கரணங்களால் பரதி பூதூகமற்ற தூஸையில் அங்குங்களால் அங்கியான உபாஸநிஷ்பத்தியென்று நிரணயித்தாரா

இப்படி நிரூபித்த அாததூத்தில், பராஸங்கிகுமான அதிகரணதரயததையும் உபேக்ஷித்தது, அவஸிஷ்டதூவாதூஸாதிக்கரணாததூததை—“உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிமமூனறையும், உள்ளிககெடுத்திறை, உள்ளிலொடுங்கே” — “மநநாதி ஹேதுவான மநஸஸும், ஸதுதபாதிஹேதுவான வாக்கும், பரணுமாதிகரணமான காயமுமாயிருந்துள்ள இமமூனறையும், இவற்றினுடைய ஸருஷ்டிபரயோஜநததையும் நிரூபித்தது, இதர விஷயாநவயததைத் தவிர்த்தது, ஸ்வாமியான பராபதவிஷயத்திலே ஒதுக்கு” என்று அங்குஸவருபததையும் அங்குங்களாலே அங்கி ஸித்தூதிதூஸையையும் அருளிச்செய்து இப்பாட்டாலே வெளியிட்டருளிஞா அதெங்ஙனையென்னில், விதூயையே மோக்ஷஸாதூநமென்று பரதூமாதிகரணத்தில் நிரூபித்த அாததூம்—“இறையுள்ளிலொடுங்கே” “அவன் விஷயத்திலே நயஸதபூரணயிரு” என்று ஸித்தூதூபாய ஸவீகார ரூபமான ஜனாநவியேஷததையே தஞ்சமாக அருளிச்செய்கையாலே உகதமாயிற்று சதூததூபஞ்சமநவமாதிகரணங்களில் — வாக்பரஸதூ பரிவராஜகாகளுக்கு ததததூஸரமோசிதமான காமங்கள் விதூயாங்குங்களென்றும், கருஹிகளுக்கு ஸ்வாஸரமோசிதமான யஜனூதிகள அங்குமென்றும், விதூராதிக்களுக்கு தூநாதிக்கம் விதூயாங்குமென்றும், நிரணயித்த அாததூம்-அகிஞ்சநனா நயாஸவிதூயா நிஷ்டூனுகு பரயோஜநாதரஸாதூநாதரவைமுக்யததை “உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிமமூனறையும், உள்ளிககெடுத்தது” என்று அங்குமாக விதிக்கையாலே, தநமுகேந ததததூதிக்காரா நுகுணங்கூநுஷ்டூநாததாலே விதூயாநிஷ்பத்தி வருமென்று சொல்லிறருய, அததாலே ஸூசிதமாகிறது

ஷஷ்டூதிக்கரணத்தில்—பரவருத்தி நிவருத்திரூபங்களான காம ஸமாதிகளுக்கு விஹிதநிஷித்தூபேதூந விரோதூமில்லையென்று நிரணயித்த அாததூமம்—“உள்ளமுரைசெயல்” இதயாதி்யாலே பரதிகூலவிஷயநிவருத்தியையும், அநுகூலவிஷய பரவருத்தியையும் விதிக்கையாலே வயகதமாக ஸூசிதம் மனோவாக்காயங்களை அநுசித விஷயங்களினின்றும் மீடகவேணுமென்று விதிக்கிற இச்சநதையாலேதானே ஸபதமாதிகரணைகதமான நிஷித்தூபூக்ஷணம் பரிஹாரயமென்கிற அாததூம் ஸூசிதமாயிற்று அஷ்டமாதிகரணத்தில் ஒரு தூமததுக்கே விதூயாங்குதவமும் ஆஸரமாங்குதவமும் கூடுமென்று நிரூபித்த அாததூம் இதரவிஷயங்களிலுள்ள மனோவாக்வுவருத்திகளையே பூகூவதூவிஷயத்திலும் ஒடுக்கச்சொல்லி விதிக்கையாலே ஸூசிதமாகலாம்

தூசுமாதிக்ரணத்தில் - ஆசுரம் புரஷ்டாசுரங்களுக்கு வித்யாதிக்காரமில்லை என்று நிரூபித்த அததம-“உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிமமுனறையும், உள்ளிக் கெடுதது” என்று நிபித்துவிஷயங்கள் அவசிய பரிஹரணியங்களென்று தத கரௌயம் உகதமாய அததாலே ஸூசிதம் துவாத்யூசாதிக்ரணத்தில் நிரணீத மான ஸூபூசரய ஸமஸீலநததினுடைய காததவயதவமும்—இதரவிஷயநிஷ்டு மான மனோவருததிபை பூசுவத்யுவிஷயமாககசசொல்லி விதிசகையாலே ஸூசித மென்று காணலாம் தரயோத்யூசத்தில்—காமசாரம் பூலயஸபூதூராததமன்று, ஸவமாஹாதமயாநாவிஷ்கரணமே பூலயஸபூதூராததம’ என்று நிரூபித்த அதத மும், கைவநதபடி செயயவொண்ணுதென்று நிஷித்து நிவருததிபை பாதிபாதிக்கிற இச்சாதையாலேதானே ஸூசிதமாகலாம் சதூத்யூசபஞ்சத்யூசங்களில் நிரூபித மான — ‘அங்குநிஷ்பததயநதரமே பரதிபூநதகமுண்டாகில் அங்சி நிஷ்பநநமாக மாட்டாது, பரதிபூநதசம அறருல் அங்கி நிஷ்பநநமாக எனசிற அதத மும்- நிஷித்துவிஷயநிஷ்டு மனோவாகுவருததிருப பரதிபூநதகமுற்றே பூசுவத்யூசர யணம் பண்ணவேணுமென்று சொல்லுகையாலே ஸூசிதம் ஆக இப்படி எட்டாம் பாட்டுக்கும் அங்குபாதததகும் ஐகமத்யமுண்டென்று ஸூக்ஷமதூஸிகளுக்கு ஸூக்ரஹமாக அறியலாமபடி ஸங்குரஹேண உபபாதிதமாயிற்று

இனிமேல், சதூதத்யூத்யாயதததகும் மேலிரண்டு பாட்டுக்கும் ஐகமதய முண்டானபடியைத் தெளிவிககிறோம் இதில் ஒன்பதாமப்பாட்டு பரதமத்யுவிதீய பாதூராததமாகவும், பததாமப்பாட்டு தருதீயசதூதததூபாதூராததமாகவுமிருக்கும்

இதில் பரதூமபாதூ பரதூமாதிக்ரணத்தில்—மோக்ஷஸாதூநீபூதஜ்ஞாநம் ஸகருதூவருததமென்று ஸங்கிதது, நிரநதரத்யூநருபமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷ ஸாதூநமென்று ஸருதிஸித்துமாயகையால் அஸகருதகாததவயமென்று நிரண யிததார த்யுவிதீயாதிக்ரணத்தில்—1 “ஆத்மேதயேவோபாஸீத இதி வாகய விசேஷ பரதிபநநமான உபாஸநவிசேஷத்தில் அநயதவேந பூரஹமம் உபாஸய மென்று ஸங்கிதது, அவவிடததிலும் ஆத்மதவேநைவ உபாஸயமென்று நிரண யிததார தருதீயாதிக்ரணத்தில்—2 “மனோ பூரஹமேத்யுபாஸீத” இதயாதிக்ரணத்தில்—பூலஸாதூநதவேந உதகருஷ்டமான உதூக்ஷதூதிதூருஷ்டி ஆதித யாதிக்ரணத்தில்—‘பூலஸாதூநதவேந உதகருஷ்டமான உதூக்ஷதூதிதூருஷ்டி ஆதித யாதிக்ரணத்தில்’ என்று ஸங்கிதது, ஆதிதயாதிக்ரண பூலபரதூதயா உதகருஷ்டநக ளாகையாலே உதூக்ஷதூதிதூருஷ்டி ஆதிதயாதிக்ரணத்தில்—உபாஸநாநுஷ்டூநம் ஆஸீநதவ ஸயாநதவ

ஸ்திதிக்குமநாத்யவஸ்தைகளிலும் விசேஷாபூவாத உபபநமென்று ஸங்கிதது, ஸயநாத்யவஸ்தைகளில் ஏகாகூரதவஸம்பவம் அநுபபநமாகையாலும், ஆஸீந தவாவஸ்தையிலொன்றிலுமே கடிக்குமொன்றாகையாலும், தத்யவஸ்தையிலேயே உபாஸாராநுஷ்டாநமென்று நிரணயித்ததா ஷஷ்டாதிக்கரணத்தில்—பூர்வம் நிரணீதோபாஸநம் ஏகாஹமாதர ஸம்பாத்யமென்று ஸங்கிதது 1 “ஸ கல்வேவம் வர்த்தயந யாவத்யபுஷம் எனகிற ஸருதியின்படியே ஆபரயாணம் அநுவாததநீய மென்று நிரணயித்ததா ஸபதமாதிக்கரணத்தில்—வித்யாபபுலதவேந ஸருதங்களான பூர்வோததராகங்களினுடைய ஆஸலேஷ விநாஸங்கள் 2 “நாபுகதம்” இதயாதி, வசந விரோத்யததாலே வித்யாபரஸமஸாராததங்களென்று ஸங்கிதது, ஆஸலேஷ விநாஸங்கள் வித்யாபபுலதவேந ஸருதிபரதிபநங்களாகையாலும், 2 “நாபுகதம் இதயாதிவசநங்கள் பூலஹநஸுகதி தூரடிமபரதிபாதூந பரங்களாகையாலும், பரஸம ஸாராததங்களன்றென்று நிரணயித்ததா அஷ்டமாதிக்கரணத்தில்—ஸுகருதம் ஸாஸதரஸித்யுமாயகையாலே வித்யா விரோதியென்றென்று ஸங்கிதது, ஸுகருத மும் அதிகாரி பேதேந வித்யாவிரோதியென்று நிரணயித்ததா நவமாதிக்கரணத் தில்—ஸாவபூவாகங்களும் வித்யாமாஹாதமபததாலே விநாஸங்களென்று ஸங்கிதது, அநாரபுத்ய காயங்களாகே அதுள்ளதொன்று என்று நிரணயித்ததா த்யுஸமாதிக்கரணத்தில்—அகூநிஹோதராத்யு நிதய நைமித்திக வாணஸரமத்யாமங் களுக்கும, தத்யுலததுக்கும ஆஸலேஷோகதயா அநுஷ்டாநம் அபராபதமென்று ஸங்கிதது, வித்யோதபாத்யங்களான ஸவ்வாணஸரமோசித காமங்களுக்கு பூலா ஸலேஷமில்லாமையால் அநுஷ்டாநம் பராபதமென்று நிரணயித்ததா ஏகா த்யுஸத்தில்—பராரபுத்ய காமவிநாஸம் வித்யாயோநிஸாரீரவஸாநத்திலே நியமேந வருகிறதென்று ஸங்கிதது, தசசூரீரவஸாநத்திலேயாகிலும், ஸாரீராதராவஸாநத் திலேயாகிலும் அநியமேந வருமென்று நிரணயித்ததா த்யுவிதீயபாத்யு பரத்யுமாதி, கரணத்தில்—3 “வாங்மநஸி ஸம்பத்யுதே” என்று வாகுக்கு மநஸஸம்பததியை பரதி பாதிக்கிற ஸருதி—வாகு மநஉபாத்யாநமல்லாமையாலே மநஸஸிலே வாகஸவருப ஸம்பததியைச் சொல்லுகிறதென்று, வாகுவுருத்தி - மனோதீநைபாகையாலே தத்யுவுருத்திஸம்பததியைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கிதது, மநஸஸிலே வாகஸவ ருபஸம்பததிபரதிபாத்யுமாநாலே ஸம்பததிஸருதிஸவாரஸயம் ஸித்யுதிக்கையாலும், வாகுக்கு மநஸஸு உபாத்யாநமல்லாமையால் லயம் கூடாதேயிருந்தாலும், மநஸ ஸோடு வாகஸமயோக்யதைச் சொல்ல வாததாகையாலும், மநஸஸிலே வாக ஸவருப ஸம்பததியை பரதிபாதிக்கிறதென்று நிரணயித்ததா த்யுவிதீயாதி, கரணத்தில்—4 “மந பராணே” எனகிறவிடத்தில், அநநபரகருதிக்கமாகச் சொல்லப் படுகிற மநஸஸுக்கு அநநபரகருதிக்கூதாபரகருதிகமான பராணன காரண மாகக் கூடுகையாலே பரமபரயா ஸவகாரணே லயருப ஸம்பததியைச் சொல்லுகிற தென்று ஸங்கிதது, மந பராணங்கள் அஹங்காராகாஸ விகாரங்களாகையாலும், அநநாபுவிக்காரங்களல்லாமையாலும், பரமபரயா காரண லயஸம்பததி பரதிபாத்யுந

பரமனறு, பூரவோகதரீதயா ஸம்போகமா தரததைச சொல்லுகிறதென்று நிரணயித்தாரா தருதீயாதி, கரணத்தில—1 “பராணஸதேஜஸி” எனகிறவிடத்தில், கேவலதேஜஸஸிலே பராணஸமபத்தியென்று ஸங்கிதது, ஜீவனோடேகூட, தேஜஸஸிலே பராணஸமபத்தியென்று நிரணயித்தாரா சதூததூதி, கரணத்தில—தேஜஸஸப்துமாதர ஸரவணத்தாலே ஜீவஸமயுகத பராணனுக்கு கேவலதேஜஸஸமபத்தியென்று ஸங்கிதது, தேஜ உபலக்ஷித ஸாவபூதங்களிலும் ஸமபத்தியென்று நிரணயித்தாரா

பஞ்சமாதிகரணத்தில—புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கு அதரைவ அமருததவ வசந்ததாலே உதகராநதியிலலாமையால அபுரஹ்மநிஷ்டுனுக்கே உதகராநதியென்று ஸங்கிதது, புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கும் நாடியிசேஷத்தாலே உதகரமணம் ஸருதிஸித்தூமாயகையாலே அவனுக்கும் அது உண்டென்று நிரணயித்தாரா ஷ்ஷ்டூதி, சரணத்தில—ஜீவபரிஷ்வகதங்களான பூதஸூக்ஷ்மங்களில ஸுகூது ககோபபேகூரூபகாராயம் காணாமையாலே, அவற்றுக்குப் பரமாதம் ஸமபத்தியிலையென்று ஸங்கிதது, ஸுஷுபதிபரளயதுஸைகளிறபோலே பரமாதம் ஸமபத்தியால ஸுகூது ககோபபேகூரூபாஸவீஸரமரூபகாராயம் உதகரமணதுஸையிலும் உண்டாகையாலே, 2 தேஜ பரஸயாம் தேவதாயாம் என்று ஸருதிபரதிபந்மமான ஜீவஸமயுகத பூதஸூக்ஷ்மங்களுக்குள்ள பரமாதம் ஸமபத்தியை இலையெயப்பவொண்ணதென்று நிரணயித்தாரா ஸபதமாதிகரணத்தில—பூரவோகதமான பரமாதம் ஸமபத்தி காரணபத்திருபையென்று ஸங்கிதது, 3 “வாங்மநஸி ஸமபத்யதே” எனகிறவிடத்தில் 3 “ஸமபத்யதே” எனகிற பதும் ஸமஸாககூ விசேஷவாசியாகையாலும், அநுஷகதமான அநதப பதூததுக்கு அபிதூநவைரூபயத்தில் பரமாணமில்லாமையாலும், ஸமஸாககூவிசேஷாபத்தியைச சொல்லுகிறதென்று நிரணயித்தாரா அஷ்டமாதிகரணத்தில—‘ஸதூதிகையான மூதூநயநாடியாலே நிஷ்கரமணமெனகிற நியமமில்லை தோன்றிறநெரு நாடியாலே நிஷ்கரமணமுள்ளது’ என்று ஸங்கிதது, 4 “தயோர்தூவமாயநநமருததவமேதி” என்று மூதூநயநாடியாலே நிஷ்கரமணமென்று ஸருதி சொல்லுகையாலே, நியமேந மூதூநயநாடியாலே நிஷ்கரமணமென்று நிரணயித்தாரா

நவமாதிகரணத்தில—‘உதகரமணநதரம் ரஸமயநுஸாரேண கூதியெனகிற நியமமில்லை, நிஸீமருதனான புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கு அது கிடையாமையாலே’ என்று ஸங்கிதது, நிஸீயிலும் ரஸமிஸம்பவபரதிபாதூகஸருதி இருக்கையாலே, நிஸீமருதனாகிலும் புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கு ரஸமயநுஸாரேண கூநம் நியதமென்று நிரணயித்தாரா தூஸமாதிகரணத்தில—நிஸாமரணம் ஸாஸதரகூஹிதமாயகையாலே, அப்போது மருதனுக்கு புரஹ்மபராபதியிலையென்று ஸங்கிதது, காமஸம்பூநதூமயாவதூதேஹபூவியாகையாலே காமவிநாஸாநதரம் ஸமஸாரம் கூடாமையாலும், நிஸாமரணகூஹை அவிதூவதூவிஷயையாகையாலும், நிஸாமருதனுக்கும் புரஹ்மபராபதி உண்டென்று நிரணயித்தாரா ஏகாதூஸத்தில்—தூக்ஷினுயநமருத

னுக்கு சந்திரபராபதிஸரவணததாலும், சந்திரபராபதியுடையவாசகங்குப் புநரா வருத்தி ஸருதைபாகையாலும், அக்காலத்தில் மருதாங்கங்குப் புரஹம்பராபதி பிலலைபென்று ஸங்கித்து, பிதருயாணபத்துததாலே சந்திரபராபதி உடையவா கங்குகே புநராவருத்திபொழிய சந்திரபராபதி உடையவாசகங்குகெல்லாம புநரா வருத்தி உணடெனகிற நியமமில்லாமையாலே புரஹம்பராபதியுணடென்று நிரணயித்தாரா

இதில் பரதம்பாத்யத்தில்—முதலதிகரண ஷடகததாலே உபாஸந ஸவருப ஸோதநததைபணணி, ஏழாமதிகரணம் தொடங்கி மேலுள்ள அதிகரணபஞ்சகத தாலே ஏதத்தேஹுஸம்பநத துஸாயிலுள்ள வித்யாபுலததை நிருபித்தாரா, துவிதீயபாத்யத்தில் உதகராதநிருபணம் பணணிநா இப்படி பாத்யவயத தாலே நிருபித்த அாதத்ததை—‘ஒடுங்க அவனகண, ஒடுங்கலுமெல்லாம, விடும பினனுமாககை, விடுமபொழுதெண்ணே’ - “ஸவாமியானவனிடத்திலே அபருத்யக ஸித்துப் பரகாரதயா அநதாபபுவிக்கவே, ஆதமாவினுடைய அஜஞானாதி ஸவபாவ ஸங்கோசமும் தத்தேதுவான அவித்யாதிசுருமெல்லாம விடுக கழியும். பினனையும் ஆரபுத்யுஸாரவீஸேஷத்தினுடைய முடிவைப் பார்த்து, அததை விடும பொழுது எண்ணவேணும்” என்று ஆழவாரும் வெளியிட்டருளினா அதெங்ஙனே பென்னில, ‘ஸவாமியானவனிடத்திலே அபருத்யகஸித்துப் பரகாரதயா அநதாப் புவித்து புகுக்கவே’ என்று சொல்லுகிற—“ஒடுங்க அவனகண” எனகிற முதலடி யாலே, பரதம்பாத்யாதிகரணஷடக நிருபிதமான உபாஸந ஸவருபஸோதநம் பணணின் அமஸம் ஸூசிதமாயிற்று “ஒடுங்கே” எனகிற அமஸத்தை உரை யிலே பஜநபரமாகவும் யோஜித்தமை ஸபஷடமாயிருக்கும் ஈடு, சதுர்விமஸதி ஸஹஸரம் முதலான வயாக்யாநங்களிலும் - “புஜநம் எளிதானாலும்” என்றும், “புஜநமாவதுதான் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்குக் கொடுக்கை” என்றும் உகதமாகையாலே, இச்சநதை புஜநபரமாகவே முன்புள்ள முதலிகளும் வயாக்யாநம் பணணின்மை ஸித்துமாயிருக்கும் “*வீடுமினமுற்றவும் பரபத்தி பரம், *பததுடையடியவா புகதிபரம்” எனகிற வயவஸத்தைக்கு இது விருத்த மனரோவென்னில, புரஷயகாரருக்கு முன்புள்ள முதலிகள் இப்படி நிரவஹித்தாரா களையாகிலும், புரஷயகாரருக்கு இவ்வருளுள்ள முதலிகள் இரண்டும் புகதிபர மென்று நிரவஹிக்கையாலும், வயாக்யாதாககளைவரும் புஜநபரமென்று தோற்றும்படியே வயாக்யாநம் பண்ணுகையாலும் விரோதமில்லை ஆனால், *வீடுமினமுற்றவும் - புகதிபரமாயும், இச்சநதை-புஜநபரகார பரதிபாத்யந பரமாயும் இருந்ததேயாகிலும் “ஸாத்யபுகதி பரதிபாத்யநபரம் இததிருவாயமொழி” என்று *வீடுமினமுற்றவும் பரவேஸத்திலே கரநத்காரா தாமே நிரணயம் பண்ணுகை யாலே, இச்சநதை ஸாத்ய புகதிபரகாரபரதிபாத்யநபர அதிகரண ஷடகாதத்த

ஸூசகமானபடி எங்ஙனேயெனனில், நாதமுநி பரபுருதிகளான நம் பூவாசாராயா கள் அநுஷ்டித்த ஸாத்யபுக்கதிகும், உபாஸகன் அநுஷ்டிக்கிற ஸாத்யபுக்கதி கும், ஸாத்யநவ புத்திராஹிதய ஸாஹிதயங்களால் வந்த பேத்யுமொழிய ஸவரூப வைஸ்க்ஷணயமில்லாமையாலும், யம் நியம் பராந்யாமாதிக்களென்ன, கீததா யஜந நமஸ்காராதிக்களென்ன, ஸூசிதேயுஸாவஸ்தாபித சேலாஜிந குசோததர ரூபா ஸநமென்ன, ஏகாகூரசித்ததாவஸ்தூநமென்ன இவை முதலான அநுஷ்ட்யாநமம் இரண்டுக்கும் ஒத்திருக்கையாலும், இச்சநதை ஸாத்யபுஜநத்தைச் சொன்னாலும் ஸாத்யபுஜந பரகார ஸூசகதவமுண்டாகத் தட்டில்லை

இனி, ஏழாமதிக்கரணம் தொடங்கி மேலுள்ள அதிக்கரண பஞ்சகததாலே நிருபித்த ஏதத்யுதேஹஸம்பநத த்யுஸையிலுள்ள வித்யாப லாமஸமும—“ஒடுங்கலு மெல்லாம் விடும்” – “ஆகூநதுகங்களாய, ஸவரூபபரபுகதமன நிககேயிருக்கிற அவித்யாகாமவாஸநாருசி பரகருதி ஸம்பநத்யுங்களெல்லாம் விட்டுப்போம்” என்று வித்யாபுலமான ஸகலவிரோதிநிவருததியை பரதிபாதிக்கிற இச்சநதையாலே பரகாஸிதமென்னுமிடம் ஸபூடமாக அறியலாம்

“ஸரீரவிஸலேஷ த்யுஸையை எண்ணுங்கோள்” என்று விதிக்கிற—“ஆககை விடும்பொழுதெண்ணே” என்கிற சநதையாலே, உதகராநதி பாத்யாததம் காரதஸநயேந ஸூசிதமாயிற்று இதில் பரத்யுமாதிக்கரணம் தொடங்கி அஷ்டமாதிக் கரணபாயநதம் நிருபித்த ஸாவேநதூரிய பூத ஸம்பததிரூப - உதகரமனாமஸம் “ஆககைவிடும்” என்கிறவளவாலே உகதமாயிற்று நவமாதிக்கரணம் தொடங்கி மேல மூன்று அதிக்கரணத்தாலே, பராரபுத்ய காமாவஸாநகாலமே மோக்ஷகாலமென்று நிரணயித்த அமஸமும, கருதகருதயனான அதிகாரிகரு “ஸரீரவிஸலேஷ காலத்தை விஸேஷமினறிககே எப்போது வருகிறதோவென்று சிந்தி” என்கிற—“விடும் பொழுதெண்ணே” என்கிறவளவாலே ஸூசிதமாயிற்று இப்படி ஒன்பதாம் பாட்டுக் கும் சதூர்த்தத்யாய பரத்யு த்வித்யபாத்யங்களுக்கும் ஐகமத்யமுன்னென்னுமிடத்தை உபபாதித்தோம்

இனிமேல், தருதீய துரீயபாத்யங்களுக்கும் பததாமபாட்டுக்கும் ஐகமத்யமுண் டாமபடியைத் தெளிவிககிரேம தருதீயபாத்ய பரத்யுமாதிக்கரணத்தில், பூரஹம் பராபதியில் அாசசிராதிமாக்கமும, பின்னையும் சில மாகக்யூநதரங்களும் நைர பேக்ஷயேண சூநதேயாக்யூ வஜஸநேயாதிங்களில் ஸருதங்களாகையாலே, மாகக்யூங்கள் விகலபேந வருகிறதென்று ஸங்கிதது, ஸாவஸ்தூலங்களிலும் அாசசி ராதிபூதார்களான ஆதித்யாதி புருஷாகளே வழிநடத்துகிறவாக்களாகக் காண்கையாலே, அாசசிராதிமாக்கமுமே பரத்யபிஜஞாதமாகையாலே மாகக்யூம் ஏகமென்று ஸித்திக்கையாலும், அததால் அநயதரோகதங்களுக்கு அநய தரோபஸம்ஹாரம் பராமானிகமாகையாலும், அாசசிராதிமாக்கேணவ முகதஸ்ய

புரஹ்மபராபத்யாதத்யுசுகமநமென்று நிர்ணயித்தாரா த்விதீயாதிசுரணததில்—
அசசிராதிபுருஷபரதிபா த்நமத்யே ஸாசுரபேதேந ஸருதங்களான தேவ
லோக வாபு ஸப்தங்குள அபிநநாதத ந்களாகையாலே, தேவலோகஸப்த
வாசயமும, வாபுஷம் அததநாதரமநென்று நிர்ணயித்தாரா தருதீயாதி
சுரணததில் — பாடசுரமததாலே வருணேநதூர பரஜாபதிகளுக்கு வாயவநதரம
நிவேஸம யுகதமென்று ஸங்கிதது, பாடசுரமாபேக்ஷயா அதத கரம
புலிஷ்டுமாகையாலே மேகேதூர வாததிதவருபஸம்பநதததாலே வித்யுபுத
உபரி வருணேநதூராகிசுருக்கு நிவேஸம யுகதமென்று நிர்ணயித்தாரா
சதூரததாதிசுரணததில் — அசசிராதிசுரண மாகசுகிநஹங்கென்று ஸங்கிதது,
கூமயிதருதவம ஸருதமாகையாலே, அசசிராதிசுரண ஆதிவாஹிக புருஷாக
கென்று நிர்ணயித்தாரா பஞ்சமாதிசுரணததில் — புரஹ்மோபாஸகனுக்குப் பரி
பூரண புரஹ்மபராபத்யாதத்யுசுகமநம அநபேக்ஷிதமாகையாலே,
புரஹ்மோபாஸகாருக்கு அசசிராதி மாகசுகிமிலலை, பரதீகோபாஸகாருக்கே
அசசிராதிமாகசுகிமுள்ளதென்று ஸங்கிதது, தேவஸவிசேஷாவசசிந புரஹ்ம
பராபதியுடையவனுக்கே அவித்யாநிவருதி ஸருதயாகையாலே, நிஷ்கருஷ்ட
புரஹ்மஸரீர ஜீவோபாஸகாருக்கும, ஜீவஸரீரபுரஹ்மோபாஸகாருக்குமே
அசசிராதி மாகசுகிமுள்ளதென்று நிர்ணயித்தாரா

முகதேஸவாய பரகாரசிநதநம பண்ணுகிற துரீயபாத் பரத்யுமாதிசுரணத
தில் — புரஹ்மஸம்பதியுடையவனுக்கு ஸவருபம் நிதயாவிபூதமாயிருக்கையால,
அதுக்கு ஆவிபூவம சொல்லவொண்ணது, அபூவமாயிருப்பதொரு ஆகார
நிஷ்பத்தியே உள்ளதென்று ஸங்கிதது, அபஹத பாபமதவாதிசுருணகா தமஸவருபம்
அவித்யாநிவருதிதமாகையால, தநிவருததயா எப்போதுமுள்ள ஆதமஸவ
ருபாவிபூவமே உள்ளதென்று நிர்ணயித்தாரா த்விதீயாதிசுரணததில்—‘முகதன
புரஹ்மாநுபுவத்யுஸாயில, புரஹ்மததை விபுகதமாக அநுபுவிககிருனென்ன
வேணும், ஸருதி ஸுதங்களாலே தத்யுஸாயிலும் பேத்யும சாணகையாலே’ என்று
ஸங்கிதது, பரகாரபரகாரிபேத்யுததால வநத பேத்யுததை ஸருதிஸுதங்குள சொல்ல
வநததொழிய, ததவமஸயாதி ஸருதிஸித்த்யுவிசேஷடைகயததை பூதிசுகவநத
தல்லாமையாலே, ததபரகாரதயா அவிபுகதமாயே அநுபுவிககிருனென்று நிர்ண
யித்தாரா தருதீயாதிசுரணததில்—முகதனுக்கு அபஹதபாபமதவாதிசுருணவதத
வநதான, ஜஞாதநவநதான, ஸவருபமென்று மதபேத்யுததாலே ஸங்கிதது, உபய
மும ஸருதி ஸித்த்யுமாகையால, உபயமும ஸவருபமென்று நிர்ணயித்தாரா

சதூரததாதிசுரணததில் — முகதனுக்கு ஸருதயான ஜஞாதயாதிபராபதி
யில பரயதநாதரஸாபேக்ஷதை உண்டென்று ஸங்கிதது, ஈஸவரணைப்போலே
பரயதநிரபேக்ஷமாகவே ஜஞாதயாதி பராபதியுள்ளது என்று நிர்ணயித்தாரா.

பஞ்சமாதிகரணத்திலு — காமஸ்மபுநத்யுமில்லாமையால் முகதன அஸரீரனாயே யிருப்பனென்றும், காமஸ்மபுநத்யுமில்லாவிடிலும், சேவலேசச்யா ஸஸரீரனாயே யிருப்பனென்றும் ஸங்கிதது, ஸங்கலபமுண்டாகில் ஸஸரீரனாயிருக்கிறான், அதிலுபாகில் அஸரீரனாயிருக்கிறான் என்று நிரணயித்ததா ஷஷ்டாதிகரணத் தில்—பரமஸ்மபுநத்யுமில்லாமையால் ஐக்யதீஸவரதவமும முகதனுசகுணடென்று ஸங்கிதது, அதுள்ளது ஐக்யதகாரணபூத பூரஹமாதரததுககேயாகையாலே, பேராக்ய மாதரஸாமயமே உள்ளதென்று நிரணயித்ததா சரமஸூதரம் அதிசரணாதர மான பக்ஷத்தில், ஸபதமாதிகரணமான அதில்—ஸவதநதரணா ஸவரன கதூசித் புநராவருத்தியையும் பண்ணக்கூடுமென்று ஸங்கிதது, அநாவருத்தி ஸருதிஸித்யுத மாகையாலும், ஸத்யஸங்கலபனான ஸவரன ஸவஸங்கலப விருத்யுதமாகப் புநராவருத்தியைப் பண்ணாமையாலும், புநராவருத்தி வாராதென்று நிரணயித்ததா

இப்படி இவ்விரண்டு பாத்யுததாலேயும் நிஷகாஷிதத அாசசிராதிமமாகக் கும் தொடங்கி, பரமவயோம பரவேஸாநதரபூவி பூரஹமாநுபுவபாயநதமாயுள்ள பூலததை—ஆழ்வாரும் “எண் பெருக்கநலதது, ஒண்பொருளில், வண்புகழ் நாரணன், தினகழல் சேரே” - “ஆநதநதவல்லியிற் சொல்லுகிற கணக்கிலே எண்ணுக அுவருகே பெருகியிருப்பதாய், அநத பூரஹமாநத்யுததோடு ஸமான மான ஆநத்யுதிசூணததையுடைய அகாமஹத ஸரோதரிய ஸபூத்யவாசயமாய், ஆவிபூதஸவருபமான விலக்ஷணதமவாகக் கூடுமென்ன, அஸங்க்யேயமாய், அபரிச சிநநமான கலயாணசூணங்கனென்ன, இவற்றையுடையவனாகையாலே நாராயண ஸபூத்யவாசயனான ஸவாமியினுடைய - ஆஸரிதரைக கைவிடாதபடி ஸதீரமான திருவடிகளை ஆஸரியி” என்று வெளியிட்டருளினா இதில் “நலம்” என்று ஸவரனோடொத்த ஆநதநததையுடையனாக முகதனைச் சொல்லுகையாலே, ஸாவ ஸதகாரததால் வந்த ஸவரநதநத்யுஸாமயம் உகதமாய், அததாலே அாசசிராதிசு புருஷஸதகாரபரயுகதநத்யுமம் சொல்லிறருக லபிகையால், இச்சநதையாலே அாசசிராதிபாத்யுதததும் ஸூசிதமாகலாம்

சரமபாத்யு பரத்யுமாதிகரணத்தில்—ஸவருபாவிபூவமே முகதத்யுஸையிலுள்ள தென்று நிரணயித்தத அததும் — ஆவிபூதபஹதபாமதவாத்யுசூணகாதம் ஸவருபததைக் காட்டுகிற “ஒண்பொருள்” என்கிற சநதையாலே ஸபூடமாக ஸூசிதமாயிற்று “நாரணன்” என்கிற ஸபூத்யம்—ஸாவகாலத்திலும் சேதோஸ வராகனுகுள்ள அபருத்யுஸித்யுத ஸமபுநத்யுததைக் காட்டுகையாலே, முகதத்யுஸையில அபிபூகேந பூரஹமாநுபுவமே உள்ளதென்று நிரணயித்த த்யுவிதீயாதிகர ணாததும் ஸூசிதமாயிற்று “ஒண்பொருள்” என்கிறவிடத்தில் ஆதமவஸதுவுக்கு ஒணமையாவது — அஸங்கோசாத அபஹதபாமதவாத்யுசூணம் ஐரூந ஸவருப தவமுமாகையால் உபயம் ஸவருபமென்கிற தருதீயாதிகரணாததும் இச

சநதையாலே ஸூசிதம் இது உரையில் ஸப்துராதது நாவாஹபரகாரத்திலே கணடுகொளவது ஈடு முதலான வயாக்யாநங்களில், “நலத்தொண்பொருள்” என்கிற பதங்களுக்கு ஜஞாநாதிக்ருணகதவமும் ஜஞாநஸவருபதவமும் அாதது மென்று வயாக்யாநம் பண்ணுகையாலே இப்பததுவயததாலும் உபயமும் ஸவருப மென்கிற அதிகரணாததம் சொல்லப்பட்டதென்று ஸப்தமாக அறியலாம்

ஒணமைக்கு அபஹதபாபமதவாதி குணஷடகாநதாகுதமான ஸதயஸங் கலபதவமும் அாததுமாகையாலே, ஸங்கலபாதேவ ஜஞாதயாதி பராபதிபென்கிற சதுரததாதிக்ரணாததம் இச்சநதையாலே ஸூசிதம் “ஒண்பொருள்” என்கிற ஸப்துததாலே - அபஹதபாபமதவாத்யநதாகுதமான ஸதயகாமதவம் உகத மாபிறறு ஸதயகாமதவமாவது — இச்சையுண்டாகில் அபரதிஹதமாபிருககை இப்படி ஸதயகாமதவோகதயா ஐச்சுமாக ஸஸரீரதவாஸரீரதவங்கள் முகதனுக்குக் கூடுமென்கிற பஞ்சமாதிக்ரணாததமும், “ஒண்பொருள்” என்கிற சநதையாலே தானே ஸூசிதமாகலாம் ஷஷடாதிக்ரண நிருபிதமான - ‘ஐகதவயாபாரமின றிககே, போகுமாதரஸாமயமே உள்ளது’ என்கிற அாததம்—அநத புரஹமா நநதததோடொதத ஆநநதததை உடையவனென்று ஆநநதமாதர ஸாமயததைக் காட்டுகிற “அநநலம்” என்கிற பததுததாலே ஸூசிதம் சரமஸூதரம் அதிக்ர ணநதரமென்கிற பக்ஷத்தில், ஆஸரிதரை ஒருநாளும் வழுவவிடாத திணமையை யுடைய திருவடிகளென்று சொல்லுகிற “திணகழல்” என்கிற பததுததாலே — ஈஸவரஸவாதநதாய ஸங்கிதபுநாவருத்தியை, ஸதயஸங்கலப காரணயாதி குண வஜீஸவர ஸவபாவததாலே பரிஹரிக்கிற இவவதிக்ரணாததம் ஸூசிதம் இப்படி பத்தாமபாட்டுக்கும் இப்பாததுவயததுக்கும் ஐகமதயமுண்டெனனுமிடம் லித்ததம்

இனி நிகுமநததில்—“சோததததென்குரு கூாச்சட்கோபன சொல, சீாத தொடையாயிரத்தோரத்த இப்பததே”-“தடாகங்கள் சோநத திருநகரிகு நாவாஹ கரான ஆழவா அருளிச்செய்த புகுவத்பிகுமபதவ பராபயதவெளபயிகங் களான கலயாணகுணங்களால் தொடுக்கப்பட்டிருநதுள்ள ஆயிரம் திருவாயமொழி யிலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பததை நிருபியுங்கோள்” என்று உததரததுவிகபரதி பாத்யமான புகுவத்பிகுமபதவ பராபயதவ பரதிபாதகம் இததிருவாயமொழி யென்று தலைக்கடியருளிநா ஈட்டிலே “உபாஸகாநுகுரஹததாலே உபாஸய னுடைய கலயாணகுணங்களைத் தொடுதத” என்றிறே “சீாததொடை” என்கிற சநதைக்கு வயாக்யாநம் செயதருளிநது இப்படி * வீடுமின முற்றததுக்கும் உததரததுவிகததுக்கும் ஐகமதயமுண்டெனனுமிடம் லித்ததம் ஆக, அத்யாய சதுஷடயாதமகமாய, ஷோடஸ பாதாதமகமாய, ஷடபஞ்சாஸததுகஸதாதி க்ரணாதமகமாயிருநதுள்ள ஸாரீரகமீமாமஸா ஸாஸதரததுக்கும், துவாவிமஸதி கூாதாதமகமாயிருநதுள்ள பரதம் துவிதீய துஸகங்களுக்கும் கலிவையி நிகுமாநத

தேசிக பரபுருதிகளான பூவாசாராயாசளுடைய பரதிஜ்ஞாவாகபங்களிறபடியே ஐகமதயம் அநதிஸங்கரஹவிஸதரேண உபபாதிதமாயிறறு இனி * பததுடை யடியவா தொடங்கி * முனிபே நானமுகனளவும் இவவிரண்டு திருவாயமொழிக் கும விவரணமென்னுமிடம் ஸுதீகசனுககு ஸுவபகதமாக அறிபலாம்

பாரமபரீபுவபயோநிதிபாத்ரபாதரஸிஷடேதரேஷ்வஸுலபும மம தேசிகாநாம |
தேயாத்ருத்யாநிதி, ரமாஸக, பாதுயுகுமருக்மாதிபாவந விஸுதூத, ஸமஸதபோதம ||
ஐயது வகுளதா? தேசிகோ தேசிகாநாம ஐயது யதிவராயோ மாயிமததேப, ஸிமஹ |
ஐயது கலிலிதூராயோ வயாஸஸமஜ்ஞோ விபஸித் ஐயது ஐயது நிதயம்

இதி

வேங்கடாசாயயுகுமம் ||

ஸ்ரீமத்வாணுலகுலதிலகயோ காஞ்சியதீரஹநிபூமிகாதாவதாரயோ ஸ்ரீமதவேங்கட தேசிகயோ
அஹேதுகருபாலபுதோபய வேதூநதஹருத்யேந ஸ்ரீ காஞ்சிவரையோகிநா
ராமாநுஜதாஸேந விவிசிதம் ஸாரீரகதூரமிடோபநிஷைதககண்டயம் ஸமாபதம்
அழகியமணவாளசசியர் திருவடிகளே ஸரணம்

ஆழ்வாராசாராயாகளின் அருளிச்செயலகனுககு எளிய
தமிழ் விரிவுரைகளுடன் வெளிவரும் சிறந்த
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதபபததிரிகை

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம், ஸமருதிகள், இதிறாஸங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணுசித்தவிஜயம் என்னும் சிறந்த கரந்தமும், தமிழில் கீதா வயாகயானமும், திவ்ய பரபந்தங்க ளுககு எளிய விவரணங்களோடு கூடிய பூர்வாசாய வயாகயானங்க ளும், குருபரமபரபரபாவத்தை விளக்கும் பரபந்தாமருதமும், விசிஷ்ட டாத்வைத பரகரணகரந்தமான விவரண ஸஹித சாரீரகாரிகாவளியும் மற்றும் பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன

ஆசிரியர் —

ஸ்ரீ S கிருஷ்ணஸவாமி அய்யங்கார, அடவகேட,
3, புத்தூர் அகரஹாரம், திருச்சி-17

28-வது வருடச் சந்தா ரூ 8-00

ஸாவஜித மாகழி 28-உ (12-1-1948) முகல
தொடரத்து நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள்

பதவுரை, அருமபதவுரை, பரமானத்திரட்டு
முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவரசாஸ்திரம் முதலான
பூவாசார்யர்களின் க்ரந்தங்கள்

	க்ரந்தங்கள்	விலை-தபால்
1	பரந்த ரஹஸ்யங்கள் முதலான எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50 -40
2	ஸதோதரதநசது ஸலோகீ ஜிதாதே வயாக்யானங்கள் [அச்சில்]	
3	திருப்பல்லாண்டு வயாக்யானம்	1 50 -40
4	முதல திருவந்தாதி வயாக்யானம்	1 85 -50
5	பெருமாள் திருமொழி வயாக்யானம் [அச்சில்]	
6	திருமலை வயாக்யானம் [அச்சில்]	
7	திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி வயாக்யானம்	1-63 -45
8	சது சலோகீ வயாக்யானம் [நாயனாராசாஸ்திரம்]	1 50 -40
9	கதய வயாக்யானங்கள் [அச்சில்]	
10	நாச்சியார திருமொழி வயாக்யானம் [அச்சில்]	
11	திருச்சநதவிருத்த வயாக்யானம்	3 00 65
12	நானமுகன் திருவந்தாதி வயாக்யானம் [அச்சில்]	
13	ஸ்ரீராமாயண தனிசலோகம் [விவரணததுடன்] Part I	3-50 75
	ஷே இரண்டாம் பாகம் [விவரணததுடன்]	7-00 1-35
14	திருப்பள்ளியெழுச்சி வயாக்யானம்	50 -20
15	பாசரபபடி ராமாயணம் [விலையிலை தபால் கூலி 0-10]	
16	அமலனாதிபிரான வயாக்யானங்கள் [அச்சில்]	
17	கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு வயாக்யானம்	2 75 -70
18	சிறியதிருமடல வயாக்யானம் [அச்சில்]	
19	முமுக்ஷுப்படி வயாக்யானம்	3 00 65
20	பெரியதிருமடல வயாக்யானம் [அச்சில்]	
21	முதல திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை [விவரணததுடன்]	3 00 -85
22	இரண்டாநதிருவந்தாதி வயாக்யானங்கள் [,,]	4-00 -85
23	ஆருயிரப்படி குருபரம்பராபரபாவம்	12 00 1-50
24	ஸ்ரீவசநபூஷண வயாக்யானம்	
	4 அருமபதவுரைகளுடன் முதல பாகம்	6 00 1 20
25	மூன்றாநதிருவந்தாதி வயாக்யானங்கள்	
	[விவரணததுடன்]	4 00 -85
26	அருளிச்செயல ரஹஸ்யம் [பூஷணததுடன்]	2 50 65
27	திருவெழுகுற்றிருக்கை வயாக்யானங்கள்	
	[விவரணததுடன்]	1 00 35
28	கைசிகபுராணம்	1 00 35

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதாசனம் வெளியீடுகள்

(ஸுதாசன பதிகையில் வெளிவந்த எளியநடை நூல்கள்)

1	திருப்பாவை வயாக்யானம்	4 00	85
2	[போதாபந] ஸந்தயாவந்தநம் பதவுரைபுடன்	0 50	-20
3	[போதாபந] உபாகாமவிதி	0 50	20
4	புருஷஸூகத வயாக்யானம்	0 75	35
5	நாராயணஸூகத வயாக்யானம்	0 75	35
6	ஸ்ரீஸூகத வயாக்யானம்	2 00	50
7	பூ நீளா விஷ்ணுஸூகத வயாக்யானங்கள்	1 75	-45
8	தேஹஸீஸ ஸுபரபாதம்	0 25	20
9	ராமாநுஜதேசிச ஸதோதரங்கள்	1 00	40
10	விசிஷ்டாதவைதவிஜயம் [முதல் பாகம்]	10 00	1 50
	ஷெ இரண்டாம் பாகம்	5 00	1 00
11	சாதிமத ஆராய்ச்சி	2 00	-50
12	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நருஸிம்ஹஸ்தவம்	0 50	20
13	ஸநமதகாரிகாவளி [முதல் பாகம்]	1 75	45
14	விஷ்ணுசித்தவிஜயம் [முதல் பாகம்]	5 00	1 00
	ஷெ இரண்டாம் பாகம்	7 00	1 50
15	கம்பனின் சமயம் முதல் பாகம்	1 00	40
16	சாரீககாரிகாவளி [முதல் பாகம்]	3 00	-65
17	பெரியாழ்வார பரபாவம்	4 00	85
18	ஸாதவிகவிஜய ஸாவஸவம் [தபால உளபட]	0 75	—
19	ஸந்தயாவந்தநப்பாஷ்யம்	3 00	75
20	திருப்பல்லாண்டு வயாக்யானம்	2 00	50
21	மகரநெடுங்குழைக்காதா பாமாலைநதாதி	1 50	45
22	ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0 75	35
23	மாமுனிகள் அறுநூருவது ஆண்டுமலா	1 50	50
24	சங்கரரும் வைணவமும் [தபால உளபட]	0 75	—
25	ஸித்ததோபாய விஜயம் [ஸ்ரீரங்கராஜ விஜயம்]	3 00	80
26	திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி மூலம் மட்டும்	0 20	10
27	கதயதரயம் மூலம்மட்டும்	0 25	15
28	கீதா வயாக்யானம் முதல் ஷடகம்	10 00	1 50
29	அகநிஹோதரியும் வைணவமும்	2 50	85
30	காட்டுமனனாகோவில் வீரநாராயணப்பெருமாள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தாராட்டவைபவம்	0 50	20
31	சோலைமலைக்குறவஞ்சி	3 50	75

கிடைக்குமிடம் — ஸ்ரீ S கிருஷ்ணஸுவரம் அய்யங்கார, அடவகேட
8, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி 17

